LYCOPHRONIS
ALEXANDRA.

AD FIDEM CODD. MSS. PARISINIS, NEAPOL. VATIC. VINDOBON. VITEBERG. CIZENS. PALATIN. REHDIG. POTTER. SEBAST. PALAT. CASAN. BIBLIOTH. ALEX. BARBER. RECENSUIT, PARAPHRASIN INEDITAM, SCHOLIA MINORA INEDITA, VARIETATEM LECTIONIS POTTERI ET SEBASTIANI, IOS. SCALIGERI INTERPRETATIONEM LATIN. METRICAM, INDICES GRAECOS, MYTHOLOGICOS, HISTORICOS ET SCRIPTORUM LOCUPLETISS. ADDIDIT

LUDOVICUS BACHMANNUS.

LIPSIAE
SUMPTIBUS I. C. HINRICHS, MDCCCXXX.

D. IOANNI SCHULZIO

POTENTISSIMI BORUSSORUM REGIS
AB INTIMIS REI SCHOLASTICAE MODERANDAE CONSILIIS
EQUITI SPLENDIDISSIMO

ET

GODOFREDO HERMANNO

IN ACADEMIA LIPSIENSI ELOQ. ET POET. PROF. P. O.
EQUITI SPLENDIDISSIMO

D.

LUDOVICUS BACHMANNUS.

PRAEFATIO EDITORIS.

Lycophronis Alexandrae scripta exemplaria cum haud exiguo numero nostram aetatem tulerint, mirum sane videri debet, non plura olim iis, quorum id maxime interfuisset, innotuisse interque ea, quorum notitiam haberent, ne unum quidem librum fuisse ex praestantioribus. Etenim principes editiones, Aldina et prima Basileensis, e Codicibus excusae sunt neque vetustis admodum neque puris a vario interpolationum genere; a quibus tamen illud Bononiense exemplar longe fuit Aldino integrius. Postea Guilielmus Canterus primaeque Parisinae editor attigerunt quidem Codices, sed quae tum fuit artis criticae conditio, neque textum severe ad scripta exemplaria exigentes, neque aetatis eorum ulla ratione habita. Fuerunt autem illa apographa, nisi me coniectura fallit, multo deteriora iis, ex quibus primae editiones prodierant. Tum insequutae sunt quinque editiones, quarum ex numero duas prima iuventute, puero tunc quam viro propior, curavit Ioannes Meursius, quem scimus postea vastissima eruditione potius quam artis criticae peritia inclaruisse. Neque harum editionum ulla hic ratio habenda est, quippe quae sunt merae priorum repetitiones cum larga vitiorum typographicorum accessione. Talem Lycophronis textum centum fere annis post ad duos Codices bibliothecae Bodlejanae exegit

Ioannes Potterus, vir graece doctissimus pariterque diligentissimus in conquirenda undecunque lectionis varietate; quem tamen vellemus in iis, quae ex editis libris adtulit, multo interdum parciorem fuisse. Codicum autem quibus usus est Potterus alterum, Baroccianum, intelligimus recentissimum esse et quovis vitiorum genere inquinatum: meliorem quidem Seldenianum, sed eundem neque vetustate satis neque integritate scripturae cum iis libris, quorum notitiam nunc habemus, ullo modo comparandum. Nostris denique temporibus Italorum Codicum ope novam Lycophronis editionem molitus est Leopoldus Sebastianus, cui rara fortunae benignitas quod nemini ante eum editori concesserat ut praestantissima Codd. Mss. supellectili, in patria urbe, summo otio et quamdiu vellet, uteretur; quem tamen dolemus in his tantis copiis neque diligentem neque intelligentem satis sese praebuisse. Quo sane iniquo fortunae lusu accidit, ut cum olim editoribus semper defuissent copiae, nunc tandem largissimis copiis deesset editor. Textus enim in his manibus etiam infra Canterianae editionis recensionem revolutus est. Cui gravi incommodo ut mederi equidem experirer, primum me illexerunt Codices illi in quos me quattuor abhinc annis hiberno tempore Neapoli degentem casus detulerat, et quorum unum intelligebam inter optimos habendum esse; tum flaccescens subinde studium rursus incendit lautissima librorum Mss. supellex, quam mihi, cum Lutetiam venissem, liberalissime ex Regia Bibliotheca concessit Vir celeberrimus, Car. Bened. Hasius. Qua benigniori fortuna factum est ut criticae opes, quibus adiutus Lycophronem emendarem, neque numero neque prae-

stantia Sebastianeis copiis essent inferiores. Ex viginti enim et quinque libris, quos affero, duo sine controversia Tzetzarum aetatem exeunt ad saeculum X. pertinentes; his aetate proximi sunt quattuor alii saeculo XIII. exarati; inter undeviginti autem reliquos, recentiores illos quidem, non pauci tamen reperiuntur, qui praestanti lectionum varietate insignes, ex optimis fontibus derivati aut ad meliores certe libros exacti esse videantur. In textu vero scriptoris conformando hanc mihi legem scripsi, ut, nisi in minutis quibusdam rebus, a librorum Mss. auctoritate nunquam discederem; coniecturis autem ne auderem quidem hariolari; quippe quarum intelligerem nullam periculosiorem aleam esse, quam quibus scriptorem tentaveris nunc recondita doctrina luxuriantem, nunc ancipiti verborum lusu fallentem et eludentem lectores.

CODICES PARISINI
BIBLIOTHECAE REGIAE.

A. Parisinus 345. olim Coislinianus, saeculi, iudice Montefalconio Bibl. Coislin. p. 457., decimi, membranaceus, foliorum formae quadr. 272. Continet inter varia Lexica graeca, quorum recensum dedimus Anecdot. graec. Vol. I. p. V — XII. etiam fol. 225 — 253. Lycophronis Alexandram cum brevi sed pervetusta annotatione, singulis versibus in modum glossarii adscripta, ita ut librarius hunc titulum libello scripserit: *Λέξεις Ἀλεξάνδρας Λυκόφρονος καὶ ὑπόθεσις.* In fine adscriptum legitur: *στίχοι βχο.* (2670.); quae mira versuum computatio inde orta

est, quod versus fere omnes in duas partes interiectis Scholiis divisi sunt, ad hunc modum v. 1348:

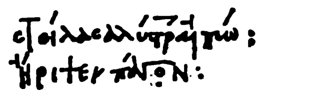

Quae res etiam fefellit Montefalconium, ut in Bibl. Coislin. p. 494. solummodo de *Lycophronis vocabulorum collectione*, sive de glossario quodam Lycophroneo referret.

Hoc exemplar non solum ob multas exquisitas lectiones, sed etiam propter manifesta antiquitatis indicia pretiosissimum est. Exhibet enim non paucas lectiones, quas Tzetziana recensio e textu expulit: v. 101. *θῖνα φώσσωνα.* v. 157. *Λαυμέδοντος.* v. 397. *Σκιρία καθανανεῖ.* v. 448. *Σέτραχος.* v. 452. *ὀγαστρίου.* v. 461. *ἄττα.* v. 698. *Ὀμβριμοῦς.* v. 727. *χελλύσσουσα.* Praeterea alias habet soli sibi proprias: v. 40. *μέσον.* v. 88. *ὑψίφοιτος.* v. 90. *ἡ Ἀχερουσία.* v. 271. *ἐγχέας.* v. 1233. *ἔξοχος ῥώμη γεγώς.* Quae licet maximam partem vitiosa sint, alius tamen et vetustioris originis esse videntur, quam haec: v. 394. *φόνου* pro *δρόμου.* v. 452. *τροφεὺς* pro *φονεύς.* v. 684. *φυὸς ῥάνας* pro *προςράνας.* v. 1010. *χρυσᾷ* pro *πικρᾷ* et similia. Talia enim librario imputaverim, alioquin diligentissimo reique minime ignaro, qui tamen nonnunquam in vetustissimi exemplaris, quo usus esse videtur, scriptura intelligenda graviter lapsus est, cuius rei manifestiora exempla invenies vv. 319. 620. 767. 811. 817. 874. 935. 938. 1070. Duobus in locis glossa in textum est recepta: v. 684. *λάκκῳ* pro *βόθρῳ*, et v. 1110. *δρυὸς κλῶνα* pro *στύπος δρυός.* Omissi sunt versus tres: v. 408. 935. et 1277.

Hunc librum in textu Lycophronis constituendo saepissime, ut par erat, sequutus sum; interdum vero, sicubi lectionibus eius aut reliqui omnes, aut meliores certe ex iis refragarentur, cautius visum est dubitare, verane scriptura, an librarii speciosus aliquis error nobis oblatus esset.

Liber nondum erat collatus.

B Parisinus 2403., olim 2794. saeculi decimi tertii, bombycinus, forma maxima, foliis 308. Insunt: fol. 1—14. *Cleomedis* κυκλικῆς θεωρίας libri II. auctoris nomine omisso. — fol. 15. Fragmentum de variis pedum metricorum generibus, addita figura, quam exhibui Anecdot. gr. Vol. II. p. 442. Haec vero multo recentior manus adscripsit. — fol. 16. vacuum est. fol. 17. leguntur *Ioannis Tzetzae* στίχοι inediti de variis poeseos et poetarum generibus. — fol. 18—49. *Arati* Phaenomena, cum Scholiis in margine paucisque interlinearibus. Est inter Bekkerianos Arati Codices littera A notatus. — fol. 50—56. *Procli Diadochi* ὑποτύπωσις τῶν ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων. Opus in fine mutilum est; folia enim 55. et 56. ita lacerata sunt, ut dimidium utriusque interierit. — fol. 57. vacuum est. fol. 58—99 rect. *Lycophronis* Alexandra cum Isaacii Tzetzae Prolegomenis et Commentario, multisque scholiis interlinearibus minio exaratis. In fronte legitur Epigramma:

Φερωνύμως λέλογχε τὴν κλῆσιν μόνος
Σκοτεινὰ φράζων ἢ φρονῶν ὁ Λυκόφρων.

fol. 99 vers. — 114 rect. *Nicandri* Theriaca cum Scholiis uberrimis, textum circumcirca coniectis. fol. 114 vers. leguntur 28 priores versus ex Alexipharmacis Nicandri, folio 115. vacuo relicto. — fol. 116

— 172 rect. *Pindari* Olympia, Pyth. Nem. Isth. cum magno Scholiorum apparatu paucisque glossis hic illic inter lineas adspersis. — fol. 172 vers. — 175. Fragmenta quaedam varii argumenti, v. c. de Conciliis, de vino etc. quae recentior manus negligenter adscripsit. — fol. 176 — 308. *Homeri* Odyssea cum Scholiis, quae ab initio usque ab lib. III. totam marginem implent; deinde rariora fiunt, et in altera parte operis prorsus deficiunt. Maximam partem Allegorias tractant, et fere semper conspirant cum iis, quae e Cod. Ambros. E. edidit Angelus Maius; nonnunquam tamen iis pleniora sunt et integriora. In fronte libri legitur: *ex bibliotheca Io. Huralti Boistallerii: emi a Nicolao Graeco aureis 5.*

Librarius in Lycophrone describendo duobus usus est exemplaribus; uno meliore, ex quo textum sumeret; altero multo deteriore, unde varietatem lectionis notaret; hae enim notae totidem fere sunt
ω
verae lectionis corruptelae. Vid. v. 4. *αἰόλον.* v. 73.
σ πε στρ
χύτει. v. 105. *ἐμπαίσασαν.* v. 403. *Καστνίαν* etc. Convenit hic Codex ita cum Cod. Pal. 142. apud Sebastianum et cum Cod. Rehdigerano, ut dubium esse non possit, quin aut uterque aut alteruter certe ex eo descriptus sit, hi tres autem arctissimo affinitatis vinculo inter se cohaereant. Testantur hoc lectiones his tribus Codd. propriae: v. 275. *σκοπόν.* v. 490. *μέσον.* v. 520. *Λογκᾶτις.* v. 543. *μέσοις.* v. 745 et 746. in his Codd. transpositi sunt. v. 945. *στρατῷ.* v. 1094. *παρβουκολίξει.* v. 1233. *ῥώμης.* Sed superest aliud et multo luculentius testimonium. Cum enim librarius Cod. Par. B. versum 393. negligenter ita scripsisset: *κολαστὴς οὐτάσας λατρεύς*, addito in fine syl-

labarum compendio, ex quo *δορός*, *δονός*, vel simile quid extricaveris, in quo tamen vox *δεινός*, in medio versu omissa, corrupta lateat necesse sit: scribae Cod. Pal. 142. et Cod. Rehd. hoc proprio Marte mutarunt in *τότε*, quod vitium nulli alii libro cum iis commune est.

Praeterea hic Codex Parisinus simillimus est illi, ex quo Aldinum exemplar, una cum Pindaro, Callimacho et Dionysio Periegete prodiit Venetiis, 1513.

Liber in Lycophronem nondum erat collatus.

C Parisinus 2723. olim 2218. saeculi decimi tertii, membranaceus, forma maxima, foliis 245. Insunt: fol. 1—76. *Lycophronis* Alexandra cum Isaacii Tzetzae Prolegomenis et Commentario, multisque Scholiis minoribus inter lineas minio exaratis. In fine adscriptum est: ἐτελειώθη μηνὶ ἰουνίῳ Ν̄ ι̅ ἔτους ςψϞ στίχοι ,αὐοδ' h. e. *mense Iunio Indictione decima, anni* (secundum Byzantinos) 6790. sive post Christum 1282. Sequitur fol. 77—78. *Batrachomyomachia*, multis in locis ab edita diversa, quam scripturae discrepantiam enotavi in Anecdot. Gr. Vol. II. p. 417—422. fol. 79—97. *Oppiani* Cynegetica cum paucis Scholiis ad marginem intraque lineas adscriptis. — fol. 98—165. *Dionysii* Periegesis cum integro Eustathii Commentario glossisque interlinearibus, quae vero ab versu 214. deficiunt. — fol. 166—185. *Προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς φιλοσοφίας ἤτοι τῶν ε' φωνῶν.* Auctoris (*Ammonii*, vid. Fabricii Bibl. Graec. Vol. V. p. 736. edit. Harl.) nomen non comparet. — fol. 186—188. *Τοῦ αὐτοῦ προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς Πορφυρίου εἰσαγωγῆς.* — fol. 189

— 210. *ἀρχὴ τοῦ κειμένου τῆς Πορφυρίου εἰσαγωγῆς.* — fol. 211 — 245. *ἐξήγησις εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας.* Anonymi Commentarius in Aristotelis librum de interpretatione, adscripto ipsius Aristotelis tractatu, cum multis Scholiis interlinearibus et marginalibus.

Lycophronis Codex inter optimos numerandus, et valde pretiosus etiam propter librarii diligentiam, qui magnam discrepantis scripturae copiam inter lineas adnotavit. Convenit hic liber maxime cum Codd. Vat. 1307. Neap. III. et Pal. 40.; videtur vero ab homine descriptus, qui in lectionibus eligendis suo ipsius iudicio uteretur. Hoc cum ex Scholiis minoribus, quae ex eo descripsimus, apparebit, tum clarius etiam fiet ex Tzetzianis, ubi plura de hoc Codice dicendi erit occasio.

Liber nondum erat collatus.

D Parisinus 1724., olim Colbertinus 2045. saeculi decimi quinti, chartaceus, forma maxima, foliis 96. Continet *Lycophronis* Alexandram cum Prolegomenis et Commentariis Is. Tzetzae, Scholiisque interlin. textum ad verbum sequentibus. Hic illic etiam in margine notulae adspersae sunt. Textus accurate descriptus est cum paucis syllabarum compendiis. In fine legitur: *Λυκοφρονικῆς μονοπροσώπου βίβλου εἴληφε τέλος τῇ συμπάρσει τοῦ λόγου.* Vid. infr. Cod. Casan. chart. et Cod. Barb.

Hic liber et Cod. Baroccianus apud Potterum ex eorum numero sunt, quos *libros gemellos* appellarim. Hos vero tales intelligo, quorum non solum quae fuerit familia demonstrari potest, sed qui etiam sibi invicem ita ab omni parte sunt simillimi, ut ex eodem archetypo, ab eodem librario eodemque for-

tasse tempore locoque descripti esse videantur. Tales in posterum non pro duobus, sed pro uno tantummodo libro numerandi sunt.

Convenit autem hic liber Parisinus cum Barocciano praeter magnum vitiorum numerum, quae iis cum tota reliqua familia communia sunt; vid. v. 105. 160. 236. 280. 364. 370. 395. 436. 512. 515. 689. 880. 883. 942. 996. 1031. 1119. 1177. 1265. 1373. 1460. etiam in aliis, quae habent singularia ipsisque propria: v. 16. *αἰπὺν* in utroque omissum. v. 64. *οἰχήσει.* v. 209. *κατέρξεται.* v. 344. *δαγκύλιος.* v. 569. *ἄπλετον.* v. 608. *μάζης — προςφιλαῖς.* v. 570. *ἄνις.* v. 606. *διψήμενοι.* v. 771. *κάσσαρα.* v. 811. *Ἀχύρτοιο.* v. 922. *Αὔδονες.* etc. Quae dubitare vix sinunt, quin eadem manus utrumque Codicem exaraverit. His in eadem familia proximi sunt Cod. Barb. Alex. Pal. 139. Casan. chart. omnes eodem tempore scripti; et, qui his etiam vitiosiores sunt, Codd. Par. GK. Vind. IV. Vit. III. et Vat. 1471. saeculo decimo sexto in insula Creta exarati.

Huius Codicis notitiam videtur habuisse Canterus, variantisque scripturae indicem ex eo dedisse in Edit. Basil. II. an. 1566. Vid. infra p. 346.

E Parisinus 2725. olim 1076. et 2799. saeculi decimi sexti, chartaceus, forma maxima, foliis 151. Continet *Lycophronis* Alexandram cum Is. Tzetzae Commentario et Prolegomenis, quae hanc inscriptionem habent: *ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ περιέχεται Λυκόφρονος ἡ Ἀλεξάνδρα μετὰ τῆς ἐξηγήσεως Ἰσαακίου τοῦ Τζέτζου καὶ πλέον οὐδέν.* Sequitur per 6 folia Index rerum et nominum e Tzetzae Commentario collectus. Adsunt tria notissima Epigrammata; unum in fronte Com-

mentarii: *βίβλος μὲν τελέθουσα* etc. reliqua in fine: *λόγους ἀτερπεῖς* etc. et *τήνδε Λυκοφρονέην* etc.

Conspirat hic liber in vitiosis lectionibus maxime cum Cod. Neap. I. et Vat. 916. apud Sebastianum; vid. v. 672. *ἀκμήνου.* v. 704. *βρόχον.* v. 782. *ἀπεγκολάπτειν.* v. 786. *Τεκμηκία.* v. 878. *αλάαρυσιν.* v. 880. *δέντροισι.* v. 975. *ἐμπρεύσει.* v. 1058. *Ἀγαίσων.* v. 1152. *τίσαιτ'.* v. 1387. *βαρβάρων.* v. 1465. *Σφίκειον.* Habet vero etiam multa sibi soli propria: v. 53. *Αλακείης.* v. 132. *τοὺς λύκους.* v. 176. *ἐξάποδον.* v. 225. *δείγματα.* v. 581. *ὀθνείαν.* v. 624. *λατύχῃ.* v. 701. *μυλῶν.* v. 845. *ἀμφελυτρώσας.* v. 873. *ναυπηγέταις.* v. 921. *ἐῤῥύσεται.* v. 935. *στόργος ξυνεύνων.* v. 1219. *ψεύδεσι ἔχθραις.* v. 1390. *Θρίγκον.* v. 1424. *ἀνέρων* etc.

Liber nondum erat collatus.

F Parisinus 2836. olim 2011. et 3338., saeculi decimi quinti, membranaceus, forma quadr. fol. 106. Ita inscriptus est: *ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ περιέχεται Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα σὺν ἐξηγήσει Ἰσαακίου τοῦ Τζέτζου.* Sequuntur statim Tzetzae Prolegomena, et poematis argumentum, cui in fine additum est: *πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτῆρας· διηγηματικὸν, δραματικὸν καὶ μικτόν.* et in fine Commentarii legitur: *στίχοι ᾱυοδ'.* (Vid. infr. Cod. Casan. membr. apud Sebast.)

Totus ab eadem manu pereleganter inque nitidissima membrana exaratus est, sine Scholiis interlinearibus. Praeterea gemellos esse hunc et Cod. Casan. membr., lectiones docent his solis libris propriae: v. 35. *ἠπάντων.* v. 277. *δύσεται.* v. 283. *εἰρίτταις.* v. 308. *τερπνῶν.* v. 360. *γάμον.* v. 850. *τλήσεαι θ'.* v. 920. *ἐλαίου.* v. 941. *οὐδέπω.* v. 988. *ἀναιλμάκτοις.* v. 1063. *Δαυνίτων.* v. 1074. *πενθοῦντες.*

v. 1092. *Κενδύλῳ.* v. 1333. *Ἶριν.* v. 1362. *ἐγείρα.* v. 1465. *φίλιον* et plura similia.

Liber nondum erat collatus.

G Parisinus 2837. olim 1896. 3332. et 1524., saeculi decimi sexti, chartaceus, forma quadr. fol. 117. Continet *Lycophronis* Alexandram cum Is. Tzetzae Prolegomenis et Commentario. Valde negligenter scriptus est vitiisque ita abundat, ut ex tot libris duo tantummodo ei pares (Vind. IV. Vit. III.), nullus autem vitiosior habendus sit. Vid. v. 30. 207. 236. 285. 307. 313. 376. 660. 677. 808. 934. 1043. 1061. 1152. 1259. 1265. 1356. 1400. 1460. Compendia scribendi non nisi perpauca lectuque facilia inveniuntur. Inter lineas habet glossas minio scriptas et passim scholia marginalia.

Scriptus est hic Codex manu Arsenii Cretensis, *postea* Monembasiae Episcopi, fratris Aristobuli illius, qui Cod. Vit. III. et Vat. 1471. exaravit, ita ut dubium esse non possit, quin aut uterque idem exemplar descripserit, aut alter alterius Codicem fideliter describendo expresserit. De hoc Arsenio vid. Fabricii Bibl. Graec. edit. Harl. Vol. XI. p. 189.

Liber nondum erat collatus.

H Parisinus 2838. olim 3332. saeculi decimi sexti, chartaceus, forma quadr. fol. 126. Continet *Lycophronis* Alexandram cum Is. Tzetzae Prolegomenis et Commentario. Glossas interlineares non habet, sed scholia minora subinde in margine apparent. Est valde negligenter scriptus, sed correctus ab alia manu, quae saepenumero varias lectiones aut margini adscripsit, aut textui superimposuit. Compendia scri-

bendi paucissima sunt, neque ulla difficultate laborant; litterae $\bar{\upsilon}$ et $\bar{\iota}$ non, ut in aliis libris fieri solet, duobus punctis, sed uno puncto notatae inveniuntur. Prima et ultima Codicis folia desunt.

Hic liber plane gemellus est Codicis Seldeniani apud Potterum; cuius rei non dubiam fidem faciunt haec utriusque libri gravissima vitia: v. 35. *ἐγκάτοις* pro *ἡπάτων*. v. 188. *πέλαν* pro *σπίλον*. v. 336. *πηγῶν*. v. 393. *οὐταύσας*. v. 427. *τόκοις*. v. 476. *σπείρων*. v. 531. *δίκην*. v. 549. *τινὸς ἀέδνου* pro *τῆς ἀεδνώτου*. v. 567. *ἀνάσσει* pro *εὐνάσει*. Adde vv. 577. 605. 645. 663. 667. 729. 936 etc. vv. 516. et 517. in utroque Codice transpositi sunt.

Liber nondum erat collatus.

J Parisinus 2839. olim Tellerianus 127. saeculi decimi sexti, chartaceus, forma quadr. foliis 120., quorum 28 prioribus exhibet *Lycophronis* Alexandram, nitide quidem sed vitiose scriptam, multis vel omissis vel depravatis vocabulis. Omissa notavi ad vv. 14. 58. 69. 125. 158. 512. 611. 740. 880. 921. 962. 970. 1207. 1218. 1257. 1296. Inter vitiosas lectiones has habet notabiliores et proprias: v. 207. *αὐδάζοντες*. v. 232. *μητρὶ*. v. 470. *σταλείς*. v. 483. *σποδιᾷ*. v. 549. *ἀλωῆς*. v. 605. *βάρβαρον*. v. 1368. *χώραν — κειμένην*. Nihilominus tamen etiam optimas lectiones servavit; vid. v. 617. *γαπέδων*. v. 759. *κρεαγρεύτους*. v. 906. *Φάλαννον*. v. 930. *Λαγαρίας*. v. 1117. *ἀστέμβακτα*. v. 1465. *Φίκιον*. in quibus cum antiquissimis et optimis Codd. nostris consentit. — Quatuor foliis vacuis interiectis sequitur Is. Tzetzae in Lycophronem Commentarius, cuius in fronte legitur hoc Epigramma *εἰς Λυκόφρονα ἀδέσποτον· Φερωνύμως λέλογχε* etc. Vid.

supr. Cod. Par. B. Eadem manus utramque Codicis partem absolvit.

Liber nondum erat collatus.

K Parisinus 2840. olim Colbertinus 3988. saeculi decimi sexti, chartaceus, forma quadr. fol. 37. Continet *Lycophronis* Alexandram sine Scholiorum apparatu. Scriptura Codicis neque inelegans neque valde compendiosa, in eo tamen singularis est, quod voces fere ubique, ut in antiquissimis libris, arcte cohaerent. Hoc et multo magis etiam lectionum mirum in modum depravatarum multitudo vix dubium relinquunt, quin librarius exemplari usus sit omnibus, quotquot adhuc novimus, antiquiore, eiusque impeditiores locos aut inepta coniectura mutaverit aut interdum prorsus suppresserit. Sic v. 23. dedit *κόραις* pro *σπάθαις*. v. 73. *γναπτῷ σκότει*. v. 92. *χειρώσεται*. v. 214. *γένος* pro *στάχυν*. v. 633. *δειράδας* pro *χοιράδας*. v. 885. *δόρυ* pro *ῥόος*. v. 909. *μηνίσει* pro *καινίσει*. v. 1205. *μυθικῶν* pro *λοιμικῶν*. v. 1277. *ἄφευκτα δαιμόνων βάθη* pro *ἄφαντα κευθμῶνος β*. v. 1418. *πημάτων* pro *τειχέων*. Similia videbis v. 64. 235. 273. 317. 367. 436. 440. 778. 821. 860. 1045. 1046. 1191. 1240. 1260. 1311. 1330. 1413. 1424. Praeterea desiderantur in Codice vv. 424. 425. 519. 738 — 740. 955. 1286. 1459. Loco suo moti sunt vv. 558. et 559. post v. 562. inserti, et v. 766. versui 763. antepositus.

Hunc librum videtur contulisse vir doctus, cuius cura prodiit tertia Lycophronis editio, Parisiis, 1547. apud Iacobum Bogardum.

L Parisinus 2890. olim 1681 et 3523. saeculi decimi sexti, chartaceus, forma octava, foliis 178.

Codicem hunc, quo *Lycophronis* Alexandra cum paucis glossis et Is. Tzetzae Commentario continetur, duae diversae manus absolverunt; quarum altera accurate et eleganter fol. 1—63. et fol. 119—178. scripsit; altera autem folia intermedia 64—118. negligenter exaravit. Exhibet hic Codex etiam quinque in poetam eiusque interpretem Epigrammata; quorum in fronte libri primum, ita inscriptum: *ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου Λυκόφρονος ἄδηλον.*

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις etc. in solo hoc Codice inveni; alterum est illud notissimum: *Βίβλος μὲν τελέθουσα* etc. Tria reliqua in fine adscripta sunt: *Τήνδε Λυκοφρονέην* etc. *Λόγους ἀπρεπεῖς* (sic) etc. et *Λυκόφρονος δύςφραστα* etc. Quae leguntur etiam in Par. B. Vit. I. et Ciz.

Hunc librum ex eodem fonte cum Vit. I. Ciz. et Pal. 158. derivatum esse, satis docent vitia solis his quattuor libris propria: v. 183. *οὐλαδμωνύμου.* v. 207. *φάλτην.* v. 281. *ἀΐστώσας.* v. 408. *κωκυσμάτων.* v. 456. *τὸ ῥηκτὸν.* v. 483. *σποδῷ.* v. 523. *τυράννῳ.* v. 701. *μυχῶν πᾶσαι.* v. 740. *μαστιχθήσεται.* v. 774. *πύλαις.* v. 792. *αἰνοβάκχου.* v. 942. *Ἀβαντίαν.* v. 1372. *νεκροῦμαι.* v. 1410. *Κανδάων.* Praeterea in Codice omissi sunt versus 242. 866 et 867. 1237.

Liber nondum erat collatus.

Horum undecim Codd. Parisinorum, qui in Bibliotheca Regia asservantur, copiam liberalissime mihi fecit *Carolus Benedictus Hasius*, vir egregius, quem pari doctrinae humanitatisque laude florentem praesentes amant et venerantur, absentes desiderant, et grata nunquam obliviscetur posteritas.

CODICES NEAPOLITANI
BIBLIOTHECAE BORBONICAE.

I Neapolitanus, sign. I. E. 20., saeculi decimi
ninti, chartaceus, forma quadr. continet quattuor ab
itio foliis Is. Tzetzae in Lycophronem Prolegomena
m septem prioribus textus versibus paucisque in
argine Scholiis; tum, duobus foliis vacuis inter-
ctis, poema denuo incipit ab antiquiore manu ac-
rate descriptum, cum Scholiis interlin. et Tzetzae
mmentario. In margine interdum adiecta est *σύν-
ξις*, quae ad verbum convenit cum illis Scholiis,
ae Sebastianus e Cod. Vatic. 972. eruta Tzetzia-
s inseruit. Incipit haec *σύνταξις* ad v. 16. *ἄρτι
ν καὶ τότε ἡ ἠώς* etc. et desinit ad v. 340. *ὅταν
ὶ ὁπόταν ὁ χέλυδρος* etc. Vid. apud *Muellerum* Vol. I.
289. et Vol. II. p. 545.

Huius Codicis magna est similitudo cum Vati-
nis 915. 916. et 1306., maior etiam cum Vaticano
2; vid. vv. 21. 137. 451. 575. 766. 784. 798. 864.
4. 936. 1064. 1300. 1328. 1344. 1364.

Liber nondum erat collatus.

II Neapolitanus, sign. I. E. 21. saeculi decimi
inti, chartaceus, forma quadr. continet *Lycophro-
s* Alexandram cum Is. Tzetzae Prolegomenis et
mmentario. In fronte legitur *εἰς τὴν βίβλον τοῦ
υκόφρονος ἐξηγημένην παρὰ Τζέτζου τοῦ Ἰσαακίου τε-
άστιχον. Βίβλος μὲν* etc. In fine folium avulsum
t, ita ut a v. 1450. viginti quatuor versus cum parte
mmentarii interierint. Librarius bono exemplari
us est, cuius lectiones non raro conveniunt cum
d. Vind. II. et Vit. II.

Liber nondum erat collatus.

III Neapolitanus, sign. I. E. 22. olim *Antonii Seripandi ex Iani Parrhasii testamento*, ut ultimae paginae inscriptio testatur. Satis amplum volumen, diversis temporibus, maxime vero saeculo decimo tertio in charta bombycina form. max. scriptum, antiquitate non minus, quam varietate eorum, quae continet, valde pretiosum. Pertinebat olim ad bibliothecam Monasterii S. Ioannis de Carbonaria, cuius notabiliores Codices recensuit Bern. *Montefalconius* Diar. Ital. cap. XXI. p. 308—313. Vid. etiam *Fabr.* Bibl. Gr. edit. Harl. Vol. V. p. 797. nr. 31. Continet primum *Lycophronis* Alexandram, Isaacii Tzetzae Prolegomenis et Commentario instructam. Quattuor ab initio folia, ex antiquo exemplari evulsa, recentior manus satis negligenter supplevit, usque ad v. 32. Reliquum autem poema cum uberrimis Scholiis eleganter et accurate scriptum est. Glossae inter lineas non nisi paucissimae conspiciuntur. Sequuntur in Codice haec: *Hesiodi* Scutum Herculis sine Scholiis. — *Dionysii* Periegesis cum Scholiis; non tamen integra; desinit enim in versu 765: *Βύζηρες τοι πρῶτα καὶ ἀγχόθι φῦλα Βεχείρων.* — *Ioannis Antiocheni* ἀρχαιολογία ἔχουσα διασάφησιν τῶν μυθευομένων. — *Theodori Prodromi* iambica carmina varii argumenti. — Tractatus περὶ προςῳδίας καὶ μέτρων. — *Phocylidis* ποίημα νουθετικόν. — *Musaei* de Herone et Leandro carmen. — Προςῳδία Διονυσίου τοῦ Ἀλεξανδρέως. Hoc Dionysii Alexandrini sive Thracis opus cum variis Grammaticorum, Diomedis, Isidori, Stephani, Heliodori aliorumque, quorum nomina in margine notata sunt, commentariis, dignum sane est, quod in lucem protrahatur. Haec autem Codicis pars recentioris est

originis, festinanti calamo negligentissime exarata lectuque difficillima. Quae res et mihi impedimento fuit, quominus aliquam saltem operis particulam delibarem; quum pauculae horae, quibus mihi huius Bibliothecae copiis uti licuit, vix sufficerent, ut Lycophronem meum perlustrarem. In fine Codicis legitur fragmentum ex *Oppiani* Halieuticis lib. I. v. 253 — 449.

Librarium in Lycophrone describendo vetustissimo quodam exemplari usum esse non solum probabile fit ex iis locis, ubi lectiones Tzetziana recensione antiquiores in textu leguntur, vid. v. 101. *θῖνα φώσσωνα.* v. 136. *δίκῃ.* v. 452. *ὀγαστρίου.* v. 930. *Λαγαρίας.* v. 1018. *ποιμαίνων.* v. 1177. *ταρμύσσουσαν.*, sed probant etiam lectiones huic soli Codici propriae: v. 213. *λέοντος οἴνης.* v. 436. *συνθλάσας* (cf. Etym. M. p. 10, 1.). v. 438. *ὤχλισαν.* v. 784. *κατάσκοπος.* Accedit quod, si paucissimos locos excipias, hic liber ab omni interpolatione purus esse videatur. Scriba vero interdum negligentior in transponendis omittendisque versibus peccavit; transposuit enim vv. 729 et 730. v. 1020 et 1021. v. 1029. post 1032. vv. 1163 et 1164. post 1172. vv. 1270 — 1297 post 1323 collocavit. Omisit autem vv. 99. 175. 176. 858. 1065. 1238. 1239.

Liber nondum erat collatus.

Ex his tribus Codd. Neapol. quibus per paucos tantum dies uti mihi licuit, non omnem scripturae discrepantiam enotavi, sed notabiliorem tantum. Quod ideo monendum est, ne quis fortasse, sicubi in Annotatione critica horum Codd. mentionem factam

desideret, hoc meum de eorum lectione silentium aut mihi vitio vertat aut sibi fraudi esse patiatur.

CODEX BIBLIOTHECAE VATICANAE.

Cod. Vaticanus 1307. olim Fulvii Ursini, saeculi decimi, membranaceus, forma quadr. foliis 112, quorum 1 — 44. continent *Lycophronis* Alexandram cum glossis interlinearibus Scholiisque incerti auctoris in margine adscriptis. Poematis paraphrasin exhibent sequentia undecim folia, quorum octo priora per errorem transposita sunt, interiecta parte ex Arati Phaenomenis. Cui incommodo medelam quaesivit is, qui Codicem foliorum numeris instruxit; sed neque eum rem accurate tractasse statim intelliget, qui paraphrasin ad poetae verba diligenter excutiat; videbit enim folia numeris 51. 52. 53. 54. 55. inscripta in hunc ordinem esse redigenda: 51. 55. 52. 53. 54. ubi etiam apparebit totam fere paraphrasin in Codice contineri (usque ad v. 1440.), et unum tantummodo folium in fine intercidisse. Inscribitur autem haec paraphrasis ita: *ολαιου λυκόφρονος ἀλεξάνδρας σχο*$^{\lambda}$:· omissis ab initio una pluribusve literis ut postea a rubricatore adderentur. De qua inscriptione postea ad Tzetzae Scholia dicetur. Quod autem hanc paraphrasin integram nunc dare potui, hoc debeo maxime humanitati atque amicitiae Viri eruditissimi, *Friderici Guilielmi Roestelli*, legationis Borussicae apud Sedem Apostolicam ab epistolis, qui, quam partem equidem propter infirmam valetudinem citius Roma decedens intactam reliqueram, eam non solum describendam curavit, sed descriptum exem-

plar etiam ad Codicem tanta cura exegit, quanta expectari poterat a viro et graece doctissimo reique palaeographicae imprimis perito. — fol. 56 — 112. leguntur *Arati* Phaenomena usque ad v. 1151. tribus in fine versibus omissis. Lectiones dedit Bekkerus in Arati editione, Berol. 1828. Totum Codicem eadem manus accurate et eleganter exaravit.

Eundem librum vide infra inter Sebastianeos.

CODICES VINDOBONENSES
BIBLIOTHECAE CAESAREAE.

I Vindobonensis 124. saeculi decimi sexti, chartaceus, form. quadr. paucis foliis continet *Lycophronis* Alexandrae fragmentum vers. 1—97. cum glossis interlin. scholiisque in margine rubro colore exaratis. In fronte notatum est: *Ἀνδρέου Δαρμαρίου ἦν τουτί, εὔτετᾳ* (sic) *δ' ἐγράφετο.* Codices huius *Andreae Darmarii* Epidauriotae manu scripti commemorantur in *Lambecii* Comment. de Bibl. Caesar. Vind. lib. III. p. 289. IV. p. 401. V. p. 66. VII. p. 83. Vid. etiam *Muratori* Antiq. Ital. III. 927.

II Vindobonensis 282. saeculi decimi quinti, chartaceus, forma quadr. foliis 196. exhibet Lycophroneum poema cum scholiis interlin. et Is. Tzetzae Commentario instructum. Codex negligenter et compendiosa scriptura exaratus est; aliquoties aliorum et meliorum librorum lectiones inter lineas inque margine notatae inveniuntur. Non raro etiam omissi versus; vid. ad v.v. 405—407. 589 et 590. 1193—1195. 1284—1290. quos recentior manus in margine

restituit. Accedunt septem foliis varia opuscula grammatica, quorum specimen exhibui in *Anecdot. Graec.* Vol. II. p. 423—426. Hanc Codicis partem alia manus scriptura multo elegantiori in charta laevigata exaravit. Vid. *Nessel.* Catal. Bibl. Caesar. P. III. p. 141.

Liber nondum erat collatus.

III Vindobonensis 257. olim Ioannis Sambuci, saeculi decimi quinti, chartaceus, forma quadr. foliis 143. continet haec: fol. 1—129. *Aristophanis* Plutum et Nubes cum Scholiis. fol. 130—143. fragmentum Alexandrae *Lycophronis* usque ad v. 384. cum Scholiis in margine interque lineas largiter adscriptis. Liber recens quidem, e pervetusto tamen exemplari descriptus videtur, fortasse ex illo Codice Bononiensi, ex quo Lycophronis Alexandra edita est ab Arnoldo Arlenio Peraxylo, Basileae, 1546. Mirabilis enim horum librorum cum in bonis lectionibus tum in vitiosis concordia. Vid. v. 56. v. 99. v. 113. v. 189. v. 217. v. 244. v. 251. v. 301. v. 317. v. 330. v. 362. Praeterea v. 14 et 15. in solo hoc Codice Vindob. eo modo, quo dedit Basileensis Editor, transpositi inveniuntur.

Liber nondum erat collatus.

IV Vindobonensis 43. olim Ioannis Sambuci, saeculi decimi sexti, chartaceus, forma maxima, foliis 160. Continet *Lycophronis* Alexandram cum Is. Tzetzae Prolegomenis et Commentario. Scriptura, licet subinde compendiosa, ubique tamen elegans est et accurata. Inter lineas Scholia minora rubro colore addita sunt, et in fine librarii nomen et tempus, quo

scriptus est Codex, indicatum: *ἱερομονάχος δομέτιος* ψ (*ἔγραψα*) $\overset{\tilde{\omega}}{\alpha}$ $\overset{\tilde{\omega}}{\varphi}$ $\overset{\tilde{\omega}}{\mu}$ $\overset{\tilde{\omega}}{\alpha}$ (1541) *ἰο*$\overset{++}{\upsilon}$ *εὔδ*$\overset{\text{οι}}{\text{ο}}$: (sic) — Hoc exemplar cum duobus tribusve aliis (Par. G. Vit. III. Pal. 158.) inter vitiosissima habendum esse, jam supra indicavi p. xv. et Annotationum mearum quaevis pagina docebit.

Liber nondum erat collatus.

Horum Codicum tres priores ipse Vindobonae excussi; quarti autem, cuius notitiam tunc nondum habebam, lectiones debeo humanitati et benevolentiae Viri doctissimi et de his literis meritissimi, *Francisci Kopitari*, Bibliothecae Caesareae Custodis primarii. Hic enim auctor extitit iuveni eruditissimo, *I. H. Chr. Schubarto*, ut non solum hunc Codicem ad editionem Reichardianam diligenter conferret, sed etiam Scholia minora Cod. Vind. II. omnia in usum meum transscriberet. Quo duplici munere ille functus est egregie.

CODICES VITEBERGENSES
BIBLIOTHECAE SEMINARII THEOLOGICI.

I Vitebergensis 204. saeculi decimi quarti, membranaceus, forma quadr. foliis 100. continet *Lycophronis* Alexandram cum Is. Tzetzae Prolegomenis et Commentario, cum hac in primo folio inscriptione: *εἰς τὸν Λυκόφρονα σχόλια Ἰσαακίου γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου.* Sequitur statim notissimum Epigramma: *Βίβλος μὲν τελέθουσα* etc. Poema incipit fol. 3. vers. accurate et eleganter in nitidissima membrana descriptum, cum Scholiis interlinearibus rubro colore

exaratis, quae vero fol. 50 rect. ad v. 499. desinunt. In fine leguntur tria Epigrammata: τήνδε Λυκοφρονέην etc. λόγους ἀπρεπεῖς (sic) etc. et Λυκόφρονος δύςφραστα etc. Librarius in interpunctione verborum saepissime commate usus est; in accentibus ponendis voces monosyllabas, μὲν, δὲ, ἂν, singulari diligentia, quo melius a proximis discernerentur, duplici accentu notavit; scripsit enim v. 180. χῶ μὲν παλιμπ. v. 200. χῶ μὲν πατ. v. 316. ὧν τὴν μὲν αὐτόπρ. v. 450. ὁ μὲν πατρός. Similiter vv. 553. 812. 903. 1099. 1436. v. 80. οἱ δὲ πρὸς πέδον. v. 962. ἡ δὲ δαίμονι. v. 521. οὐκ ἂν τὰ χειρ. v. 1163. ἕως ἂν εἰς. v. 1439. ἕως ἂν αἴθων.

Huic libro quam arcta sit affinitas cum Codd. Par. L. Ciz. et Pal. 158., iam supra p. XVIII. indicavimus.

II Vitebergensis, saeculi decimi quarti, bombycinus, forma quadr. foliis 263. Continet fol. 1—8. duo poemata recentioris originis, ita inscripta: τοῦ βασιλάκη μονῳδία ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀναιρεθέντι ἐν τῷ σικελικῷ πολέμῳ. et στίχοι τοῦ μακαρίτου ἐκείνου στιλβῆ κυρίου Κωνσταντινοπολίτου πρὸς τὸν αὐτοῦ μαθητὴν Στεφανὸν τὸν ἐξαπτέρυγον ἀποθανόντα ἐν ταῖς παλαιαῖς Πάτραις. Sequitur fol. 9—95. *Lycophronis* Alexandra cum Prolegomenis et Commentario Is. Tzetzae. In fronte rubro colore exaratum: εἰς τὸν Λυκόφρονα σχόλαια (sic) Ἰσαακίου τοῦ Τζέτζου: — στίχοι ἡρωϊκοὶ, ἠθοποιΐα: — quae ultima ad Hesiodi scripta pertinere videntur. Sequitur statim notum Epigramma: Βίβλος μὲν τελέθουσα. Textus compendiose quidem sed accurate scriptus est, notatis interdum variis lectionibus. Interpunctio verborum per , . : et :· facta est; inter litteras hae sunt forma

notabiliores: ϐ (β), ɣ (ν) γύσσαγ, σ (ε) ἐξ (ἐξ). In fine legitur Epigramma *λόγους ἀτερπεῖς* etc. — fol. 97—100. *Aeschyli* Prometheus cum Scholiis et Glossis interlin. Deest initium fabulae. — fol. 100—129 rect. *Aeschyli* Septem ad Thebas cum Schol. et Gl. interlin. Deest in medio dramate fol. 120. — fol. 129—146. *Aeschyli* Persae cum Scholiis paucisque Interlin. Deest finis dramatis unius ut videtur folii defectu. — fol. 147—227. *Hesiodi* *ἔργα καὶ ἡμέραι*, duobus libris, quorum alter incipit a v. 383. fol. 191. In fine legitur: *πέρας πέφυκεν ἡμερῶν Ἡσιόδου*. Adiecta sunt Scholia et Glossae interlineares. — fol. 128—138. *Hesiodi* Scutum Herculis, ita inscriptum: *βιβλίον τρίτον τοῦ Ἡσιόδου*. Textus elegantissime scriptus est, sine ulla Scholiorum accessione. In fine:

> *τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις:*
> *τὸ δεύτερον σκέπεις με. τὸ τρίτον φάος:*
> *ἐξευμενίζον τὴν διπλῆν μου πεντάδα:·*

Fol. 139—143. Euripidis Hecuba usque ad v. 274. *καὶ τήνδε γραίας* etc. Tribus foliis vacuis interiectis sequitur fol. 247—263. *Cleomedis* *κυκλικὴ θεωρία*, eleganter scripta, cum Scholiis et figuris mathematicis in margine appictis.

Codex, in Lycophroneis certe, melioribus accensendus est. Conspirat maxime cum Neap. II. et Vind. II.

III Vitebergensis 272., saeculi decimi sexti, chartaceus, forma maxima, foliis 132. Continet fol. 1—120. *Lycophronis* Alexandram cum Isaacii Tzetzae Prolegomenis et Commentario. Praecedit tetrastichon *βίβλος μὲν τελέθουσα* etc. Adiectae sunt glossae in-

terlineares rubro colore exaratae. Liber scripturae vitiis et interpolationibus abundans, descriptus est manu *Aristobuli Apostolii* Cretensis, de quo vid. Fabric. Bibl. Graec. ed. Harl. Vol. XI. p. 189 sq. In fine enim additum est: *Ἀριστόβουλος Ἀποστόλιος, ἱεροδιάκονος, καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐν Κρήτῃ ἐξέγραψα:* — Sequuntur fol. 121 — 127. *Michaelis Apostolii* duae orationes ineditae, quarum prior (fol. 121 — 127.) ita inscripta est: *Μιχαήλου Ἀποστολίου λόγος ἀντιῤῥητικὸς πρὸς τῷ διϊσχυρισαμένῳ τῶν Ἑώων εἶναι τοὺς Ἑσπερίους ἀμείνους τὰ ἐς πᾶσαν φιλοσοφίαν· καὶ δῆθεν κάλλιστα ἀποφηναμένους, καὶ μάλιστα πρὸς Σκότον, περί τε τοῦ τρόπου τῆς πρώτης γεννήσεως τοῦ υἱοῦ; περί τε τοῦ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως:·* Altera, cui plus quam dimidium deesse videtur, hunc habet titulum: *Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν εὐσεβέστατον καὶ γαληνότατον βασιλέα Ῥωμαίων καὶ πάντων Χριστιανῶν, κύριον κύριον Φριδερίκον, λόγος προςφωνηματικός, αἰτήσει Ἀριστωνύμου τοῦ Βυζαντίου:.* — Hanc Codicis partem, quae orationes continet, alia et, ut videtur, antiquior manus exaravit.

CODEX CIZENSIS

BIBLIOTHECAE EPISCOPALIS.

Codex Cizensis, saeculi decimi quinti, chartaceus, forma quadr. foliis 195, exhibet *Lycophronis* Alexandram cum Isaacii Tzetzae Scholiorum apparatu. Inscriptus est in prima fronte: *Λυκόφρων σὺν Ἰσαακίῳ.* et fol. 2. *εἰς τὸν Λυκόφρονα σχόλια Ἰσαακίου γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου ὑπάρχουσι.* Sequuntur statim post notum epigramma, *βίβλος μὲν τελέθουσα* etc.

Tzetzae Prolegomena. Textus negligenter et ab imperito homine exaratus est, cuius stuporem arguunt plurima et gravissima vitia, omissae illataeve et quoquo modo distortae voces, quarum exempla dedi ad vv. 43. 590. 1151. centena alia et graviora omittens, ne chartae inutiliter inquinarentur. Ubi enim de Codicis cuiusdam familia proximaque eius affinitate certissima ratione constet, non opus est, ut talia ad nauseam usque cumulentur. Hic liber Cizensis autem non dubium est quin gemellus sit Codicis Palatini 158. apud Sebastianum. Desiderantur in Codice vv. 957—959. et v. 1424. Scholiis subiecta sunt tria Epigrammata: *τήνδε Λυκοφρονέην* etc. *λόγους ἀπρεπεῖς* (sic) etc. et *Λυκόφρονος δύςφραστα* etc. In fine autem haec addidit librarius: *σὺν θεῷ ἁγίῳ Χριστῷ· τέλος τῆς τοῦ Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρας· ἔτει ͵αυϡη* (1498) *ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς αὐγούστου κβʹ.*

Hi quattuor Codices iam olim obtigerunt duobus doctis hominibus, Vitebergenses quidem *Godofr. Reichardo* (vid. eius Praefat. ad Lycophr. p. XII—XIV.), iidemque una cum libro Cizensi *Christ. Godofredo Muellero* (vid. eius Praefat. ad Tzetz. p. XXII—XXVII.); quorum prior satis habuit unam alteramve particulam ex Scholiis minoribus decerptam Indici inserere: *Muellerus* autem meliori consilio omnem ex iis scripturae varietatem, neque tamen ubique satis fideliter, enotavit. Qua de re cum in Annotationibus meis saepius dicere consulto abstinuerim (vid. ad v. 32.), non deerunt fortasse qui improbent, quod eiusdem viri in Lycophronem coniecturas non pari silentio omnes praeterierim. Est haec sane levissima improbandi ratio, magnorum virorum exemplis comprobata; contra quos tamen nuper exorti sunt,

qui tale silentium fastuosum potius quam aequum iustumque existimarent. Inter quos equidem mediam quandam viam elegi, ut pauca quaedam, quasi exempla reliquorum, Lectorum iudicio exponerem breviterque meam de iis sententiam expedirem.

Equidem horum Codicum usum debeo duobus viris praestantissimis et ad iuvandas literas paratissimis, Leonhardo Heubnero, et Theophilo Kiesslingio.

CODEX PALATINUS
BIBLIOTHECAE ACADEMICAE HEIDELBERGENSIS.

Cod. Palatinus 40., saeculi decimi quarti, bombycinus, forma quadr. foliis 252. Insunt haec: fol. 2—10. *Sophoclis* Aiax, cum Scholiis in margine interque lineas adscriptis. Primum folium, in quo argumentum dramatis scriptum fuisse verisimile est, cum superiori parte sequentis folii periit, ita ut ab initio dramatis vv. 1 et 2. et vv. 67—72. interierint. — fol. 11—20 rect. *Sophoclis* Electra. — fol. 20 vers. — 30. *Sophoclis* Oedipus tyrannus. His duabus fabulis non nisi paucissima Scholia adiecta sunt. — fol. 31—56. *Pindari* Olympia et Pythia, cum paraphrasi interlineari scholiisque marginalibus, quae tamen inde a carm. Pyth. X. prorsus deficiunt. Folia huius Codicis non uno loco traiecta sunt; sic in Pindaricis fol. 36. post fol. 54. collocandum est; continet enim Pythii carminis octavi finem et noni initium. De hac Codicis parte vid. *Boeckhii* Praefat. ad Pind. p. XV. — fol. 57—65 rect. *Dionysii* Periegesis sine Scholiis. Lectiones dedit Franc. Passovius in edit. Lipsiens. 1825. — fol. 65 vers. — 87

rect. *Lycophronis* Alexandra cum Isaacii Tzetzae Prolegomenis et Commentario. Praecedit Epigramma *βίβλος μὲν τελέθουσα* etc. Textus, duobus versuum ordinibus, minuta quidem et compendiosa, sed eleganti et accurata scriptura exaratus est. In margine et inter lineas Scholia minora comparent, et in fine Epigramma: *τήνδε Λυκοφρονέην* etc. — fol. 87 vers. — 115. *Oppiani* Halieutica cum Scholiis interlin. et marginalibus. — fol. 116 — 127 rect. *Arati* Phaenomena cum Schol. interlin. Initium poematis fol. 111 vers. quaerendum. — fol. 127 vers. iterum leguntur Is. Tzetzae Prolegomena in Lycophronem usque ad verba *ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος* (vid. apud Mueller. p. 260.) — fol. 128 — 145. *Homeri Βοιωτία* (Iliad. II. v. 494 — 877), cum Prologo, Paraphrasi et Scholiis marginalibus. — fol. 146 — 248. *Ilias* tota, adiectis Scholiis marginal. et interlin. In tribus ultimis libris Codex mutilatus est, ita quidem, ut ex libro *χ′* inde a versu 448. (fol. 242.) reliqua omnia desiderentur; libri vero *ψ′* initium absit, et reliqua pars praeter vv. 213 — 352 (fol. 243), et vv. 633 — 772 (fol. 244); ex libro ultimo autem initium usque ad v. 323. perierit. — fol. 248 vers. — 250. *Georgii Choerobosci* opusculum de tropis poeticis. — fol. 251 — 252. *Tractatus de metris.* Haec ultima folia transposita sunt, et a folio 252. initium legendi faciendum.

Codex ea parte, quae Lycophronem continet, melioribus libris annumerandus est. Pleraque enim communia habet cum Cod. Vatic. 1307. et Neap. III.; interdum autem memorabili varietate ab omnibus, quos adhuc novimus, libris discedit; vid. v. 432. *ἐν λόγοις μόνοις.* v. 579. *ἔρπιν τιτύσκειν.* v. 1260. *φηγοτρόφων.* Adde etiam quae notavi ad vv. 222. 391.

696. 809. 1199. Ea enim maximam partem talia sunt, quae non librarii negligentiam, sed propriam quandam Codicis familiam coarguant.

CODEX REHDIGERANUS
BIBLIOTHECAE ELISABETHANAE.

„Codex chartaceus, Vratislaviae in bibliotheca Rehdigerana ad aedem St. Elisabethae asservatus, in forma quaterna diligenter et nitide exaratus, foliis 57 prioribus complectitur Lycophronis Cassandram ipsam cum glossis praecipue ab initio in margine et inter versus satis frequentibus, ab eadem, ut videtur, manu profectis. Folia reliqua 113 continent graecam Lycophronis expositionem. Lectiones praecipue cum Codd. Vatic. 117. 916. 972. 1421. consentiunt; interdum etiam cum Seldeniano."

Haec Franciscus Passovius adscripserat exemplari suo edit. Reich., quod cum Codice diligentissime collatum ad me transmisit Vir de his literis, si quis alius, meritissimus. Codici huic, praeterquam cum Vaticanis illis, propior etiam affinitas est cum Paris. B. et Pal. 142., quod iam supra p. X. indicatum, pluribus alio loco demonstrabitur.

CODICES POTTERIANI.

De his Codicibus quibus in recensendo Lycophrone usus est cum Ioannes Potterus, more illius aetatis, accuratius dicere omiserit, ita ut nihil amplius edoceamur, quam alterum ad Baroccianos, alterum ad Seldenianos libros olim pertinuisse, utrum-

que autem Oxonii in bibliotheca Bodleiana asservari: peropportune accidit, ut inter Parisina exemplaria reperirentur, quorum ope de aetate et origine illorum Codicum plus quam hariolari nobis liceret.

I Codex Baroccianus, quem non diversum credo ab illo, qui inter libros bibliothecae Baroccianae commemoratur in *Phil. Tomasini* Bibl. Venet. p. 71: „*Lycophron Poeta Astronomus* (sic) *cum commentario antiquo in bomb. fol.* 300.“ (hanc autem bibliothecam Iacobi Barocci, Patricii Veneti, constat postea per Thomam comitem Arundelianum in Britanniam translatam esse; vid. Ph. *Tomas.* Bibl. Ven. p. 64. *Blume* iter Ital. I. p. 210.), est liber inferioris notae, gravissimis interpolationibus aliisque corruptelis per negligentiam scribae illatis inquinatus, in quibus tanta ei est cum libro Parisino D. vel in minimis rebus similitudo, ut dubitare non possis, quin idem librarius utrumque ex eodem exemplari admodum negligenter descripserit. Sunt enim in his quae vix a diversis hominibus bis eodem modo peccentur. Exempla supra dedi p. XIII. Cum vero hoc gemellum librorum par arctissimo affinitatis vinculo cohaereat cum Codd. Barb. Alex. Pal. 139. Casanat. chart. praeterea etiam cum Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Vat. 1471., quos saeculo decimo quinto exeunte et saeculo decimo sexto ab Aristobulo Apostolio, (Vit. III. et Vat. 1471.) Arsenio Aristobuli filio, (Par. G.) Antonio Cretensi, (Barb. et Alex.) et Domitio monacho (Vind. IV.) in insula Creta exaratos esse vel ipsa eorum inscriptione doceamur, vel aliis indiciis vix dubia coniectura assequamur: quid obstare potest, quominus hunc quoque librum Baroccianum, reliquis

simillimum, magno eorum numero accenseamus, quos infimis illis temporibus Cretenses isti festinanti calamo exararunt?

II Codex Seldenianus, Barocciano aetate quidem proximus, integritate autem scripturae praestantior, gemellum fratrem habere videtur Codicem Par. H., cui in virtutibus vitiisque tam constanter adhaeret, ut utrumque eiusdem originis esse supra p. XVI. non dubitanter pronuntiaverim. Pertinent autem hi libri ad eos Codices, qui pariter atque Neap. III. Casan. membr. Pal. 40. Vat. 1421. aliique optimae et antiquissimae stirpis esse videntur, ita quidem, ut quos modo nominavimus antiquo fonti propiores, ab interpolationibus omnique corruptelarum genere puriores inveniantur; hi autem, ad saeculum decimum sextum pertinentes, propagatis deinceps illatisve scribarum erroribus, deteriores illis quidem sint, inter meliores tamen Lycophronis Codices merito recenseantur.

CODICES SEBASTIANEI.

VATICANI.

Cod. Vatic. 117. saeculi decimi quarti, bombycinus, forma quadr. fol. 113. continet fol. 1—30. *Dionysii Periegesin* cum Scholiis inter lineas inque margine adscriptis. Desinit in versu 1176. ἡ μὲν γὰρ λευκή τε καὶ ἀργινόεσσα τέτυκτο (sic). Sequitur fol. 30 vers. —113. *Lycophronis Alexandra* cum Tzetzae Commentario in margine, paucisque Scholiis interlin. Adscripta etiam est Paraphrasis quaedam, diversa tamen ab illa, quam ex antiquissimo Cod. Vat. 1307.

eruimus. Specimen infra invenias p. 305. In fine legitur tetrastichon: τήνδε Λυκοφρονέην τὴν βαρβαρόφωνον ἰυγὴν etc. Scriptura Codicis est minuta et minime elegans multisque impedita syllabarum compendiis; quae res simul cum aliis scripturae indiciis dubitare vix sinunt, quin hic liber ad Saec. XIV. rectius, quam ad Saec. XIII., ut Sebastiano visum est, referatur. Ex optimo tamen eum fonte profluxisse, testes sunt exquisitae lectiones textusque omnino ab interpolationibus vitiisque purior; quae sicubi sunt, negligentiae aut festinationi librarii tribuenda videntur. Erat olim Fulvii Ursini.

Cod. Vatic. 915. saeculi decimi quarti, bombycinus, forma quadr. continet *Theocriti Idyllia*, *Musaei* carmen de Herone et Leandro, *Hesiodi* scutum Herculis, et *Lycophronis Alexandram* cum Tzetzae Prolegomenis et Commentario. In fronte legitur notum tetrastichon: βίβλος μὲν τελέθουσα etc. Scriptura Codicis est valde minuta et compendiaria, aetate pariter usuque valde attrita; praeterea folia Codicis non raro disiecta et transposita sunt, ita ut non mediocri diligentia opus sit, si quis hoc libro recte uti velit. Quae res impedimento fuisse videtur, quominus quidquam huius Codicis adhuc ea, qua liber dignus est, cura excuteretur, praeter Theocritea, in quibus disiectum foliorum ordinem a viro quodam docto diligenter notatum invenimus.

Hunc Codicem quo iure quove auctore Sebastianus saeculo duodecimo exeunte scriptum esse contenderit, equidem nescio.

Cod. Vatic. 916. saeculi decimi sexti, chartaceus, forma quadr. mai. constans paginis 472. olim Cardi-

nalis Guilielmi Sirleti, bibliothecae Vaticanae die 30. Octobr. 1579. illatus, cum Isaacii Tzetzae scholiis subinde mutilis, notulis quibusdam sed nullius momenti marginalibus recentioris manus, et glossis inter lineas passim miniatis. Praefixus quoque rerum index. Demum saeculo decimo sexto ineunte tremebunda manu raro ac maiusculo charactere exaratus videtur. (Seb.)

Cod. Vatic. 972. (saeculi decimi sexti) chartaceus, form. max. constans foliis scriptis 178. cum Tzetzae commentariis, versibus per alphabeti litteras constructis iugibusque ad marginem notulis: omnium sine controversia ut recentissimus (nam ad saeculum decimum sextum exiens commode referri potest) optime servatus et scripturae elegantia commendabilis, ita probatissimus, *ut pro certo habeamus, nisi ex autographo ipso, ex apographo certe accuratissimo fuisse descriptum.* Huic uni, (minime aestimanda quaedam levia sphalmata, quae etiamsi diligentius exscribas, plerumque tamen, in prolixa potissimum scriptura, irrepere te invito solent), tum saniores lectiones, tum emendationes, tum aucta loca praecipue debemus. Praemittuntur, ut in integris libris, eiusdem Scholiastae prologus, poetae vita, et poematis argumentum; quin et latinus index rerum et verborum absolutissimus, e summariis perpetuis ad marginem adscriptis concinnatus. A fronte exhibet duo epigrammata, alterum in Cassandram, alterum quod vulgo fertur, incipiens: *βίβλος μὲν* etc. Ad calcem denique Calligraphi egestas observatur, ab eodem hisce verbis expressa: *καὶ τοῦτο πενίᾳ συζῶν ἐξέγραψα.* (Seb.)

Hic liber minime hanc imprudentem laudem meretur, quam ei tribuit Sebastianus, facilitate lectionis et elegantia scripturae hoc potissimum Codice delectatus.

Cod. Vatic. 1306. (saeculi duodecimi), membranaceus, forma quadr. olim Fulvii Ursini, constans paginis scriptis 218., cum expositionibus et glossis interlinearibus, atque alphabeti litteris constructus. Is qui, licet alicubi et ipse mutilus, ita ut non semel ab recentiori manu suppleatur, inter probatos tamen aestimari potest, saeculo duodecimo exeunte, rubro, compendiario et obliquo charactere exaratus videtur. (Seb.)

Cod. Vatic. 1307. (saeculi decimi) membranaceus, forma quadr. mai. cum *Arati* Phaenomenis et suis Scholiis, a Fulvio Ursino Bibliothecae Vaticanae donatus, constans foliis scriptis 112., iisque inversis interdum et transpositis. Habet Scholia marginalia et subiecta incerti auctoris, et ad poematis calcem eiusdem paraphrasin uno iugique tenore percurrentem. Desideratur prologus iam aevo dilapsus, cuius extrema verba situ carieque paene consumta, quoad fieri potuit, ad fidem conciliandam exscripsimus. Prius folium membranaceum aliunde avulsum eique adglutinatum, tum altera manu antiquiore ac minutiore exaratum est, tum alia de re, nempe de ratione metrica agit. Margines, ac praesertim superiores, ita sunt vetustate male affecti tineisque corrosi, ut ex Scholiis non pauca interierint. Is demum, de quo fusius et accuratius in praefatione *), ad

*) In praefatione Sebastiani p. LI. edit. Muell. haec leguntur: „In Bibliotheca (Vatic.) membranaceus exstat Codex in 4 mai. n. 1307.

saeculum nonum exiens, vel decimum iniens, commode referri potest. (Seb.)

Cod. Vatic. 1421. (saeculi decimi quarti), bombycinus, formae quadr. cum Hesiodo, Pindaro atque Euripide miscellaneus, omnium quibus usi sumus omnino depravatissimus; ut qui praeter complura in paucis illis, quae habet, Isaacii Commentariis (pertingunt enim usque ad v. 275. exclusive) mutila loca, cum innumeris scatet manifestis mendis lectionibusque depravatis, tum maxime versu 501. inclusive, non alia quam amanuensis causa, deficit prorsus. Habet tamen expositiones non contemnendas glossasque inter singulos poematis versiculos ab recen-

insignitus, ex libris Fulvii Ursini, constans foliis scriptis 112., iisque per incuriam luxatis. Solebant olim librarii inopes, quibus deerant membranae ad libros exscribendos, antiqua exemplaria dissuere, et scripturae alienae seu spongia seu vetustate deletae, suam superlinire. Eiusmodi sane est liber de quo agimus (hic monendi sunt Lectores, ne de Codice aliquo rescripto cogitent, cum intempestive tale quid addiderit Sebastianus, ubi solummodo de dissutis et disiectis Codicis foliis erat dicendum. *B.*) continetque Lycophronis Alexandram et Arati Phaenomena, utrumque poema suis Scholiis ornatum, utrumque pari modo manuque sub exitum saeculi noni, aut decimi exordium, quantum coniicere licet, minio exaratum. Priorem libri partem Lycophron occupat cum Scholiis, Tzetzianis, ut ipsa iam Codicis aetate arguimus, antiquioribus; quae cui adscribere debeam, ob initii iacturam nescio: si tamen per quae apud Etymologistam ex antiquis in Lycophronem Scholiis extant fragmenta quid iudicii ferre mihi liceret, Orum certe auctorem pronunciarem. Ceterum prologum esse, quod desideratur, facile ex alterius folii initio deprehenditur, quod situ obductum blattisque exesum, ut et in toto paene Codice cum suprema ora, tum margo extrema, haec verba exhibet: — ὁ τοῦ Πριάμου ὑπογραφεὺς — διηγούμενον ἅπαντα. (Vid. infra Schol. min. p. 9, 13 — 19 a. et ὑπόθεσιν, quam ex hoc Codice et Par. A. edidimus. *B.*) Deinde statim poema exorditur, maiori charactere in medio ex accurato aliquo vetustoque exemplari haud perfunctorie quidem exscriptum, atque hinc inde ad marginem, vel, ut melius dicam, circumcirca coniecta sunt Scholia eiusmodi, minoris characteris schemate rarius, sententiisque fastigiatim subinde desinentibus, exarata."

tiori manu iugiter interiectas. Tandem saeculo quartodecimo exeunte exaratus videtur. (Seb.)

Cod. Vatic. 1471. (saeculi decimi quinti), chartaceus, forma max. constans paginis scriptis 258. cum Tzetzae Scholiis et interlineari versiculorum expositione. Desiderantur integra Prolegomena de industria omissa. Is qui, licet suis mendis non careat et interdum sit mutilus, ex accurato tamen aliquo vetustoque exemplari manu calligraphi Aristobuli Apostolii, hierodiaconi Cretensis, nitide saeculo decimo quinto videtur exaratus. (Seb.)

P A L A T I N I.

Cod. Pal. 40. (saeculi ut mihi videtur decimi quarti, bombycinus. *B.*), forma quadr. min. miscellaneus, cum Tzetzae Commentario et interlinearibus expositionibus glossisque. Accurate ipse quidem exaratus, sed ex mutilo quodam exemplari expressus videtur, ut qui complura, nec ea interdum parvi momenti loca non agnoscat. Cetero ad saeculum decimum quintum exiens referri potest. (Seb.)

Vide nostram huius Cod. descriptionem supra p. XXX. (*B.*)

Cod. Pal. 139. (saeculi decimi sexti) chartaceus, forma quadr. min. cum Orpheo, Nicandro, Sophocle, Theognide, Dionysio Periegete et Aeschylo miscellaneus, sine prorsus Commentariis; praemittuntur tamen Isaacii prologus, poetae vita et poematis argumentum, quod, ut et in Barberino, secus atque in caeteris libris desinit. Nam post redditam *Lycophronis* etymologiam, praecipueque illa verba: *καὶ γὰρ οἱ λύκοι πανοῦργοι·* ab alio initio sic explicit:

EX APPENDICE BIBL. ALEXANDR. SIVE CHRISTINAE REGINAE.

Cod. XVII. (saeculi decimi quinti) chartaceus, formae maximae, constans paginis scriptis 226., cum Tzetzae Commentariis et glossis perpetuis inter versiculorum lineas interiectis. Accedunt brevia Scholia, sed illa quidem parvi momenti, marginibus sparsim illita. Caeterum duplici manu haud oscitanter ex accurato aliquo exemplari exscriptus videtur; altera nempe ab initio ad pag. 49. v. 197., altera ad finem usque *Antonii Mediolanensis*, alias Cretensis, qui ad calcem significavit, [se hunc librum] absolvisse die 27. mensis Maii, an. Christi 1479. Hunc eundem amanuensem et Barberinum librum binis annis post in Creta pariter exarasse mox videbimus. (Seb.)

EX BIBLIOTHECA BARBERINA.

Codex*) (saeculi decimi quinti), chartaceus, formae maximae, olim Leonis Allatii, constans paginis 254., cum Tzetzae Scholiis sine ullis aut glossis interlinearibus aut notulis marginalibus. Praemittitur eiusdem Scholiastae Prologus cum poetae vita et poematis argumento, quod perinde ut in Palatino 189.

*) Alium eiusdem Bibliothecae Codicem Lycophronis commemorat Sebastianus Praefat. p. LIX. edit. Muell. „In hac bibliotheca, praeter quem in Catalogo nominavimus, alius extat Codex mutilus, nec alicuius momenti, incipiens a versu 6., deficiensque corruptis hisce verbis in versu 1146: *Βοάγριος, πόλις (ποταμὸς) Λοκρίδος, παράκειται τῇ Θεσσαλίᾳ· Θεσσαλία γὰρ ἡ Λοκρίς.*" (Seb.) In quibus, si alterum *Θεσσαλία*, inepte repetitum, deleveris et verba ita coniunxeris, ut apud Tzetzam leguntur, omnia optime sese habebunt. (*B.*)

claudit. Incipit cum noto tetrasticho: *βίβλος μὲν* etc. explicitque illis verbis: *Λυκοφρονικῆς μονοπροσώπου βίβλος εἴληφε τέλος τῇ συνάρσει τοῦ λόγου.* Postremo amanuensis nomen, patria ac tempus, quo exscriptus sit, apparent hoc modo: *Ἀντώνιος Μεδιολανεύς, Κρῆς τὸ γένος, καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐν Κρήτῃ ἐξέγραψα, ἔτει ἀπὸ τῆς κυριακῆς ἐπανθρωπήσεως ͵αυπά.* (1481) *μηνὸς Μουνυχιῶνος ια΄* (mensis Martii 11). Is, quamvis mutilus subinde sit, et depravatis locis lectionibusque infectus, nonnihil tamen et ipse iuvit, atque inter libros prorsus non contemnendos haberi potest. (Seb.)

Hic autem video rationem mihi reddendam esse, cur his tantis Romanae editionis copiis in textu quidem constituendo uti constanter abstinuerim, nihilominus tamen easdem integras una cum Potterianis in editione mea repetendas curaverim. Aut enim, inquient, res erat coniunctis opibus gerenda, aut inutilis supellex prorsus abiicienda. Quid enim commodi ex tali variantis scripturae congerie, cui fidem ipse derogasti? Ad haec nunc paucis respondebo, ut iustae Lectorum exspectationi satisfaciam.

Ac primum quidem neminem opinor, qui Sebastiani editionem paullo accuratius perlustraverit, latebit, quam imparatus ille ad talem Codicum evolvendorum laborem accesserit, et quam leviter omnino hoc functus sit negotio. Nam quod primum faciendum fuisset in tanta Codicum copia et diversitate, ut vetustiores libri diligenter secernerentur a recentioribus, omnisque ex illis scripturae varietas enotaretur, ex his autem insigniora tantum, et quae ad

indagandam Codd. inter se affinitatem facere viderentur: id Sebastianus non solum prorsus omisit, sed tam perverso etiam usus est iudicio, ut quo quis liber vetustior, et ad legendum fortasse impeditior esset, eo rarius eum consuleret; nitore autem et elegantia recentissimi cuiusque libri mirum quantum delectaretur: quo factum est ut, dum futilibus deteriorum librorum quisquiliis obruamur, ex melioribus paucas admodum lectiones notatas inveniamus, nullius autem omnino plenam et perfectam collationem habeamus.

Quam autem permagnam vidimus in omittendis iis, quae notanda fuissent, levitatem, eam non minorem fuisse suspicamur in enotandis. Qui enim factum esset, ut non solum binae interdum et diversae lectiones uni Codici tribuerentur (vid. ad vv. 317. 632.), sed etiam multae et insigniores quidem scripturae varietates, si libros ipsos contuleris, in iis, quibus assignatae sunt, non inveniantur? Quod cum nos in duobus libris, Vaticano 1307. et Palatino 40., quorum neuter lectu admodum difficilis est, ita experti simus, ut ex illo, quem inspicere tantum nobis licuit, non paucas, ex hoc autem duodequinquaginta lectiones corrigeremus: quid in reliquis quatuordecim, quorum unus alterve lectu est impeditissimus, commissum esse censeamus?

Tertium autem est gravius quiddam, quam quod levitatis nomine insigniri debeat. Hoc in eo positum est, quod Sebastianus interdum, ubi vitiosam dubiamve lectionem amplectitur, de Codicum suorum scriptura aut prorsus silet, aut unum alterumve tantum, quasi dissentientem, commemorat. Quod silentium, si fidem editori habeas, quomodo aliter in-

terpretabere, quam de librorum aut omnium aut plurimorum saltem consensu? Hoc autem quominus statuas, et illae ipsae lectiones (vid. ad vv. 222. 361. 395. 759. 845. etc.) dissuadent, et reliquorum Codd., quotquot certa fide collati sunt, concors dissensio. Accedit, quod etiam Vaticani Codices, ubi eos post Sebastianum inspeximus, aut omnes uno consensu illis lectionibus refragantur, aut inter varias scripturas dubii fluctuant. De tali reticentia nunc penes Te, erudite Lector, esto iudicium. Quam, licet socordiae, licet fraudi tribueris, eiusmodi certe est, quae fidem omnem evertat. Itaque sprevi eum, cui fidem nullam haberem, in consortium mei laboris advocare.

Restat, ut rationes exponam, quibus permotus illam Collationem, tot dubiis obnoxiam, addendam potius quam supprimendam existimaverim. Ac nolui primum recedere ab eo consilio, quo ego et librarius constitueramus, ut haec editio praeter meas in Lycophronem curas et collationes etiam ea complecteretur, quae priores Editores e Codd. Mss. attulissent, et quibus fortasse quisquam etiam postea usurus esset. Quae opes tametsi neque largae admodum, neque satis intelligenter congestae mihi videantur, aliquem tamen usum, quem statim commemorabo, admittunt eumque talem, qui, quo plures Codices in posterum conferantur, eo maior sine dubio apparebit. Neque deerunt fortasse qui minus severe de iis statuant. Quorum dissensum licet non extimescam, hoc unum tamen velim mihi largiantur, me cum iudicii severitate coniunxisse illam sinceritatem, quae aliis etiam instrumenta praebeat, quibus, si velint, in contrariam sententiam utantur. Utilitas autem quam dixi in eo quaerenda est, quod utraque

Collectio Potteriana non minus quam Sebastiana, non parum conferat ad Codicum, recentiorum praesertim, inter se affinitatem intelligendam. Quae res sane multo fit difficilior, si quis etiam de ipsis Codd. familiis quaerere instituat; quippe cuius quaestionis nulla possit esse apta et probabilis ratio, nisi quae vetustioribus libris accurate, plene et certo hoc consilio collatis quasi fundamento nitatur. Et sic etiam, adhibitis illis ducibus, admodum cauta et diligenti pervestigatione opus est, ut cum aliqua certitudine dignoscantur, quae virtutes vitiaque ad totas quasdam familias pertineant, et quae sint singulorum exemplarium.

Sed de his tum demum certius statuere mihi licebit, cum novam et pleniorem collationem Codicis Vaticani 1307., simul cum vetustis Scholiis, quae in uno hoc Codice continentur, accepero. Quorum cum me cupidissimum esse nuper significassem *Frid. Guil. Roestello*, viro egregio, qui quantum me in edendo Lycophrone demeruerit, iam supra gratissimo animo praedicavi: is, quae eius summa est in me benevolentia, statim respondit, se curaturum, ut haec quoque diligenter descripta ad me perveniant. Quae quo maioris momenti esse videantur, eo facilius a Lectoribus veniam spero me impetraturum esse pro eo, quod meam de Codd. familiis disquisitionem nunc mutato consilio ad secundi Voluminis praefationem transtulerim. Ibi etiam eae quaestiones, quas infra ad v. 1229. et v. 1233. tantum tetigimus, commodiorem locum invenient.

Scribebam Lipsiae, mense Martio MDCCCXXX.

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

ʽΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μαντευομένην τὴν Κασσάνδραν τἀληθῆ, καὶ διὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος ἀπιστουμένην, καθεῖρξεν ὁ πατὴρ, οἰκέτην παρακαταστήσας ἀκούειν τῶν χρησμῶν, ὅπως ἀναγραφόμενος αὐτοὺς ἀπαγγείλῃ αὐτῷ. Περιέχει δὲ χρησμοὺς τὸ ποίημα, καὶ τὴν ἀφ᾽ Ἡρακλέους ἱστορίαν μέχρι τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς, ἔξωθεν παρεμπλεκομένης καὶ ἄλλης ποικίλης ἱστορίας. Νοητέον δὲ, κατὰ τὴν ἐκτὸς ὑπόθεσιν τὸν Πρίαμον ἠρωτηκέναι τὸν ἄγγελον περὶ ὧν ἀπεφθέγγετο ἡ Κασσάνδρα· τὸν δὲ ἄνωθεν διηγούμενον ἅπαντα. (Cod. Par. A. et Vat. 1307.)

SYNOPSIS

CASSANDRAE LYCOPHRONIS

AUCTORE

HENR. GODOFREDO REICHARDO.

Cassandra Lycophronis habet partes tres: Prologum nuntii, Priamo vaticinia Cassandrae narraturi (v. 1—15.), cum expositione temporis, quo ea edidit (v. 16—30.); Cassandrae vaticinia ipsa (v. 31—1460.); Epilogum nuntii (v. 1461—1471), cum voto pro salute patriae (v. 1472—1474.). Cassandra autem ipsa deplorat Troiam vastatam (v. 31.), ab *Hercule* (v. 32.), a *Graecis* (v. 52.), ubi lamentationem adiungit (v. 69—70.). Recenset varias clades, e bello Troiano orituras, et quidem *Troianorum*; in his: *Paridis*, qui Helenam rapiet (v. 86.), eadem privabitur a Proteo (v. 115—131.), inanis in patriam redibit (v. 139—143.) — Hic recensentur quinque Helenae proci, *Theseus* et *Paris* (v. 147, 148.), *Menelaus* (v. 149—151.), *Deiphobus* (v. 168—171.) et *Achilles* (v. 172—179.) — Graecos irritatos excitabit (v. 180—182.), qui *Iphigeniam* sacrificabunt (v. 183—185.), iureiurando constricti navigabunt Troiam (v. 202—205.), generatim navigantes per mare (v. 216—218.), speciatim praeternavigantes Lesbum (v. 220.), Tenedum (v. 229.), Myrinnam (v. 243.), agrum Troianum vastabunt (v. 219—257.); *Hectoris* (v. 258—268.); *Troili* (v. 307—313.); sororum, et quidem *Laodices* (v. 316—318.), *Polyxenae* (v. 323—329.); matris *Hecubae* (v. 330—334.); *Priami* (v. 335—347.);

sui ipsius (v. 348—360.), cuius in vindictam Pallas Graecis multa mala sit immissura (v. 361—372.): *Graecorum* calamitates, easque *ante reditum*, ubi alii naufragium facient et peribunt (v. 373—386.), ut *Aiax Locrensis* (v. 387—407.) —hic inseritur generale de Graecis vaticinium (v. 408—416.)— *Phoenix* (v. 417—423); tres alii, *Calchas* (v. 424—430.), *Idomeneus* (v. 431—432.) et *Sthenelus* (v. 433—438.); duo alii, *Mopsus* et *Amphilochus* (v. 439—446.). Alii, post varios errores, in terras peregrinas eiicientur, easque incolent, quorum quinque in Cyprum venient (v. 447—449.), *Teucer* (v. 450—453.) — hic inseritur mors *Aiacis Telamonii* (v. 454—466.) — *Agapenor* (v. 478—485.); *Acamas* (v. 494—503.) — hic inseruntur multa de Dioscuris et Apharidis, eorumque inter se praelio (v. 503—568.) — *Praxander et Cepheus* (v. 586—591.); *Diomedes* cum sociis (v. 592—632.); *Boeoti* (v. 633—647.); *Ulysses* cum sociis (v. 648—819.); *Menelai errores* (v. 820—876.); tres alii, *Guneus*, *Prothous* et *Eurypylus* (v. 877—908.); *Philoctetes* (v. 911—929.); *Epeus* (v. 930—950.). — hic inseruntur fata *Troianorum* quorundam, quorum alii incolent Siciliam (v. 951—977.), alii habitabunt circa Sirin et Leutarniam (v. 978—992.); alii conscendent montes Tullesios (v. 993—1007.); alii Terinam incolent (v. 1008—1010.). — *Nireus et Thoas* (v. 1011—1020.); alii Meliten insulam occupabunt (v. 1027—1033.); *Elpenor* (v. 1034—1046.); *Podalirius* (v. 1047—1066.); *Nauboli* posterorum, h. e. *Schedii et Epistrophi*, qui ad Troiam peribunt, socii (v. 1067—1074.) — hic inseritur historia *Setaeae*, mulieris Troianae (v. 1075—1082.) — alii circa Lametum habitabunt (v. 1083—1086.); hinc sequitur epilogus huius catalogi (v. 1087—1089.). *Post reditum*, ubi non mitiora experientur fata, (v. 1090—1098.): *Agamemnon* (v. 1099—1107.), ubi iterum *de se* quaedam addit (v. 1108—1148.); *Locrenses* (v. 1141—1173.)— ubi rursus quaedam inseruntur, de *Hecuba* (v. 1174—1188.),

de *Hectore* (v. 1189—1213.) — *Idomeneus* (v. 1214—1225.). Hic immiscet quaedam de posteris suis, et originem *urbis imperiique Romani*, ab Aenea ad Romulum Remumque deducti, explicat (v. 1226—1280.). Tandem longum cladum catalogum claudit (v. 1281.). Post inquisitionem in causas inimicitiae inter Europam et Asiam (v. 1283.) nectit historiam brevem rerum inter utramque gestarum, ubi occurrunt *Phoenices*, rapientes Ionem (v. 1291—1295.); *Cretenses*, vicissim rapientes Europam (v. 1296—1301.); *Teucri*, Cretensis, expeditio in Phrygiam (v. 1302—1308); *Argonautae* vellus aureum et Medeam rapientes (v. 1309 — 1321.); *Theseus* et *Hercules* Hippolytae baltheum et ipsam Amazonum reginam rapientes (v. 1322—1331.); *Amazones* Atticam vastantes (v. 1332—1340.); *Ilus*, avus Cassandrae, Thraciam bello subigens (v. 1341—1345.); *Hercules* in vindictam huius iniuriae Troiam diruens (v. 1346—1350.); *Tyrrhenus* Italiam occupans (v. 1351—1361.); *Paris* (v. 1362—1365.); huius sceleris ultores, *Agamemnon* (v. 1369 — 1373.), *Orestes* (v. 1374—1377.), *Neleus* (v. 1378—1387.), *Dores* (v. 1388 —1396.); rursus *Midas* Asiam ulciscetur, totam Thraciam subigens (v. 1397—1408.); post varias clades mutuas (v. 1409 —1411.) *Xerxes* Graeciam depopulabitur et Athenas incendio delebit (v. 1412—1434.). Post multa bella, terra marique gesta, *Alexander M.*, Asiae pariter atque Europae victor, longam litem componet (v. 1435—1445.) et *consanguineus quidam Cassandrae* pacem et foedus cum eo faciet (v. 1446—1450.). Concludit tandem longam oraculorum seriem (v. 1451—1460.).

TABULA CODICUM.

Codices Mss. a me nunc primum collati:

1) *Parisini*, (Bibliothecae Regiae)
- A. nr. 345. saec. X.
- B. nr. 2403. saec. XIII.
- C. nr. 2723. saec. XIII.
- D. nr. 2724. saec. XV.
- E. nr. 2725. saec. XVI.
- F. nr. 2836. saec. XV.
- G. nr. 2837. saec. XVI.
- H. nr. 2838. saec. XVI.
- J. nr. 2839. saec. XVI.
- K. nr. 2840. saec. XVI.
- L. nr. 2890. saec. XVI.

2) *Neapolitani*, (Bibliothecae Borbonicae)
- I. nr. 20.
- II. nr. 21.
- III. nr. 22.

3) *Vindobonenses*, (Bibliothecae Caesareae)
- I. nr. 124.
- II. nr. 282.
- III. nr. 257.
- IV. nr. 43.

4) Lectiones Cod. Rehdigeriani accepi a Viro Clarissimo, Francisco Passovio.

Codices Mss. a me post Sebastianum et Müllerum iterum collati:

1) Cod. Palat. 40.
2) Cod. Cizensis.
3) Cod. Vitebergensis I.
4) Cod. Vitebergensis II.
5) Cod. Vitebergensis III.

Scholia minora inedita ex his libris Mss. petita sunt:

1) e Codd. Parisinis ABC.
2) e Cod. Vaticano nr. 1307.
3) e Codd. Neapolitanis I. II. III.
4) e Codd. Vindobonensibus I. II. III. et pauca quaedam e Cod. IV.

AD LECTOREM.

En silvam! ingredere; hic est plurima inutilis arbos,
Ingressum steriles praepediuntque rubi;
Tu tamen ingredere, et per densa umbracula perge;
Insperata iuvat carpere poma manu.

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς, ἅ μ' ἱστορεῖς,
ἀρχῆς ἀπ' ἄκρης· ἢν δὲ μηκυνθῇ λόγος,
σύγγνωθι δέσποτ'. οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη
ἔλυσε χρησμῶν, ὡς πρίν, αἰόλον στόμα·

Ἀλεξάνδρα] Hanc poematis inscriptionem, Codd. auctoritate et Grammaticorum testimoniis confirmatam, diserte commemorant Is. Tzetzes in Prolegg. et Ioan. Tzetzes Chiliad. V., v. 3. VIII., v. 484. ita ut permira videatur novissimi editoris temeritas, Cassandrae nomen pro Alexandra reponentis.

v. 1. Affert hunc versum Eustath. ad Iliad. *γ'*, 277. pag. 415, 15. edit. Rom. (Tom. I. p. 334, 34. edit. Lips.) — 2. *ἄκρης*] *ἄκρας* Par. A. — 3. *δέσποτ'*] *δέσποτα* Par. G. Vind. IV. Vit. III. vitiose. — 4. *αἰόλον* con-

Λυκόφρονος] ἢ μᾶλλον εἰπεῖν Σκοτόφρονος· σκοτεινὸν γὰρ ποίημα καὶ πολυμαθέστατον Vind. I. Λυκόφρονος τοῦ δεινοῦ τάδε πέλουσιν Vind. II. Ἰστέον, ὡς ὁ τῇ Κασσάνδρᾳ παρατεταγμένος οἰκέτης μαντευομένῃ α.. ος ἦν ὁ Λυκόφρων, ὁ τοῦ Πριάμου ὑπογραφεύς, ὃς παρὰ τοῦ Πριάμου ἐπιταγεὶς ἤκουε τῆς Κασσάνδρας μαντευομένης· θυγάτηρ γὰρ Πριάμου ἡ Κασσάνδρα Vatic. 1307.

Φερωνύμως λέλογχε τὴν κλῆσιν μόνος,
σκοτεινὰ φράζων ἢ φρονῶν ὁ Λυκόφρων Par. B.

v. 1. Τρόπος λόγου πρὸς τὸν Πρίαμον Vind. II. Ἐπίτροπος λέγει πρὸς τὸν Πρίαμον. Vind. III. Ὁ τρόχις ἐνταῦθα διαλέγεται τῷ Πριάμῳ, ὃς ἦν τῆς Κασσάνδρας φύλαξ. Rehd. Φράσω τὰ πάντα ἀληθῶς· καὶ γὰρ ἐπιτατικῶς νοοῦμεν τὸ νη, ὡς τὸ νήχυτος καὶ νήδυμος· ἅ με πυνθάνῃ καὶ ἐρωτᾷς Par. A. Ἀφόβως — ἀντὶ τοῦ ἀνερωτᾷς· ἢ ἀντὶ τοῦ, ἀλλ' ἱστόρει, ἤτοι μάνθανε. Par. B. Σαφηνίσω, ἀπαγγελῶ ἀφόβως Par. C. Ἀληθῶς, σαφῶς, ἅ με ἐρωτᾷς Vind. I. Φράσω τὰ πάντα ἀληθῶς, ἅ με ἐρωτᾷς, ἃ ἤκουσα παρὰ τῆς Κασσάνδρας Vind. II. Καὶ εἴπω, ἃ ἀκούσας παρὰ τῆς Κασσάνδρας τῆς σῆς θυγατρὸς ἐν μνήμῃ φέρω, ἀληθῶς, ἅτινά με ἀνιστορεῖς, ἀνερωτᾷς. 2. Ἤγουν ἀπὸ τῆς ἀνωτάτω καὶ μὴ ἐχούσης ἑτέρας ἀρχῆς· ἐπεκτανθῇ, ἐξαπλωθῇ. Par. C. Ἐὰν δὲ ἐκτανθῇ τὸ ἔπος Par. A. Ἀπὸ πρώτης, ἐὰν μακρυνθῇ Vind. I. Ἀπὸ ἄκρης ἀρχῆς, η ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἕως μέχρι τῆς ἄκρης· ἢν δὲ μακρυνθῇ ὁ λόγος Vind. II. Ἤγουν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους· πλατυνθῇ Vind. IV. Ἰώνων καὶ Αἰολέων Pal. 40. (ad μηκυνθῇ.) 3. Συγχώρει δέσποτα· οὐ γὰρ ἦν ἥσυχος κόρη Par. A. Ἡσυχεστάτη Par. B. Συγχώρησον, ὦ βασιλεῦ Πρίαμε, ὅτι ἐστί — οὖσα ἡ Κασσάνδρα, ἡ Ἀλεξάνδρα Vind. I. Συγχώρησον δέσποτα, οὐ μὲν ἡ οὖσα ἥσυχος κόρη Vind. II. συγγνώμην δίδου ἐμοί, ὦ Πρίαμε, διότι καὶ ἡ θυγάτηρ ἡ σὴ Vind. III. 4. Ἔλυσε τῶν προῤῥήσεων, ὡς πρότερον, τὸ ποικί-

ἀλλ' ἄσπετον χέασα παμμιγῆ βοὴν, 5
δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα,
Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμουμένη.
τῶν ἄσσα θυμῷ καὶ διὰ μνήμης ἔχω,
κλύοις ἄν, ὦ 'ναξ, κἀναπεμπάζων φρενὶ

firmant Par. ADEFGKL. Vind. I. III. Vit. I. II. III. Pal. 40. et Ciz. αἰόλων Neap. II. Inter utramque lectionem fluctuant reliqui libri: αἰόλον Par. BHJ. αἰόλων Vind. II. duplici accentu; χρησμῶν — αἰόλων Par. C. αἰόλον sola edit. Basil. I. recte; Aldina, et reliquae post Canterianam omnes, αἴολον. — 5. χέασα] χέουσα Neap. II. Excitat hunc versum auctor Etym. M. v. ἄσπετον, p. 156, 51. — 6. δαφνηφάγων] Hoc praebent Par. ABDEGKL. Vind. I. III. Vit. III. Pal. 40. et Editt. omnes. δαφνηφάγον Etym. M. v. φοιβάζω. p. 797, 7. δαφνηφάγων Par. CH. et Rehdig. δαφνηφάγον Par. J. Vind. II. Neap. II. Vit. I. II. δαφνηφαγόνω Ciz. utraque lectione librariorum more in unam coniuncta. Nemini, opinor, h. l. illa epithetorum traiectio placebit. — 9. ὦ 'ναξ Par. A. et edit. Paris. II. ὦ ναξ Par. BCFJKL. Vind. II. Vit. I. II. Pal. 40. Ciz. et editt. reliq. omnes. ὤναξ Par. H. ὦναξ Par. DEG.

λον στόμα· λέγει οὖν τὸ ποικίλον καὶ πολυμαθὲς τῶν αἰνιγμάτων· ἔωλον δὲ τὸ μάταιον, διὰ τὸ ω̄ καὶ ε̄ ψιλόν Par. A. Κατέπαυσε καὶ ἀνέῳξε Par. C. Κατέπαυσε ἀπὸ τῶν, ὥσπερ πρότερον, ποικίλον· διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν χρησμῶν, αὐτῆς δηλονότι Vind. I. Ἔλυσε μαντειῶν, ὥστε πρίν. ποικίλον στόμα Vind. II. Καὶ οὐκ ἤνοιξε τῶν μαντευμάτων, καὶ καθάπερ πρότερον τὸ ποικίλον αὐτῆς Vind. III. 5. Ἀλλὰ ἄσπετον ἐκχέασα πολυΐστορον πάμμικτον φωνὴν Par. A. Πολυποίκιλον, πολυΐστορον, ἰσχυρὰν φωνήν Par. B. Ἀνέκφραστον κενώσασα, κινήσασα πολυΐστορον, σύμμικτον Par. C. Νῦν πολλὴν — πάμμικτον φωνήν Vind. I. πολύμικτον Vind. II. Καὶ ἄπειρον πολλὸν φθέγξασα συγκεχυμένον Vind. III. Πολλὴν ἐκρεύσασα πολύμικτον Vind. IV. Τροπικῶς, πολυΐστορον Pal. 40. 6. Μαντικῶν· τῶν δαφνῶν σιτουμένων· ἐμαντεύετο, ἐνεθουσία ἐκ τοῦ στόματος φωνήν Par. A. Τῶν μαντικῶν, τῶν προφητικῶν· ἐμαντεύετο, προφητικὴν ἀπεφθέγγετο φωνήν· φοιβάζειν, μαντεύειν, ἀπὸ τοῦ Φοίβου Ἀπόλλωνος· τὰ γὰρ θεῖα καθαρὰ καὶ ἀληθῆ· φοῖβον γὰρ τὸ καθαρὸν καὶ λευκόν Vind. I. Τῶν ἐσθιόντων τὰς δάφνας· μαντευομένην ἀφίει φωνήν Vind. IV. 7. Τῆς τραχείας Σφιγγός, ἢ σκοτεινῆς καὶ σκολιᾶς· παραβάλλει γὰρ αὐτὴν Σφιγγὶ διὰ τὸ δυσνόητον· ἔστι δὲ ὄνομα γυναικός· φωνὴν ἐκμιμουμένη Par. A. Δεινῆς, σκοτεινῆς φωνήν — ἡ Κασσάνδρα Vind. II. Τῆς σκοτεινῆς φωνήν· Σφίγγα τὴν Κασσάνδραν ὠνόμασε διὰ τὰς αἰνιγματώδεις αὐτῆς φωνὰς ἀγνώστους καὶ ἀσαφεῖς οὔσας. Σφὶγξ ζῶόν τι τερατῶδες, ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρώμενον· ἰστέον ὅτι αὐτὴ θυγάτηρ ἦν Λαΐου Vind. III. 8. Τούτων ἅτινα ἐν τῇ ψυχῇ καὶ δι' ἐνθυμήσεως κατέχω Par. A. Ἀφ' ὧν ἅτινα ἐν τῇ ἐμῇ δηλονότι ψυχῇ Vind. I. Τούτων ἅτινα φέρω, τὰ εἰρημένα παρὰ Κασσάνδρας Vind. II. Τῶν ὑπὸ τῆς μανίας ἅτινα ἐν τῷ — ἤτοι μνημονεύω, κρατῶ Vind. III. ἐν ἐνθυμήσει φέρω Vind. IV. 9. Ἀκούοις ἄν, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἀναλογιζόμενος ἢ ἀριθμῶν τῇ διανοίᾳ· ἐπεὶ οἱ ἀρχαῖοι κατὰ πέντε ἠρίθμουν Par. A. Ἤγουν κλῦθι, Ἀττικῶς· πολυπραγμονεῖ ψηφίζων διανοίᾳ, φρονήσει Par. C. ἀναμετρῶν Par. B. Κλῦθι, καὶ ἀναλογιζόμενος ταῦτα ἐν τῇ γνώσει Vind. I. Ἄκουσον, ἀντὶ τοῦ κλῦθι, ἀναλογιζόμενος καὶ ἀναπολῶν καὶ συστροφῶν Vind. II. Ἀκούοις, ὦ Πρίαμε, ἀναλογιζόμενος τῇ διανοίᾳ Vind. III. διαλογιζόμενος Vind. IV. Αἰολέων Pal. 40. (ad ἀναπεμπάζων.)

πυκνῇ, διοίχνει δυςφάτους αἰνιγμάτων 10
οἴμας τυλίσσων, ᾗπερ εὐμαθὴς τρίβος
ὀρθῇ κελεύθῳ τἀν σκότῳ ποδηγετεῖ.
ἐγὼ δ᾽ ἄκραν βαλβῖδα μηρίνθου σχάσας,
ἄνειμι λοξῶν ἐς διεξόδους ἐπῶν,
πρώτην ἀράξας νύσσαν, ὡς πτηνὸς δρομεύς. 15

Vind. IV. Vit. III. et Rehd. — 10. διοίχνει] διΐχνει solus Par. C. superscripto οι. — 11. οἴμας] Sic Par. ADEGJ. Vind. I. III. Vit. II. III. Pal. 40. et editt. omnes praeter Basil. I. quae οἶμας tuetur. ῥῖμας Par. L. Vind. II. Vit. I. et Ciz. ὄῖμας (superscr. ου) Par. H. οἴμους Par. BCFK. et Rehdig. — 12. σκότῳ] Par. ABDEFK. Vind. II. Vit. II. III. et editt. omnes praeter Aldinam. σκότει Vit. I. Pal. 40. Ciz. Rehd. e correctura, et Edit. Ald. σκότῳ (superscr. ει) Par. G. σκότει (superscr. ω) Par. C. Vid. *Valken.* ad Eurip. Phoen. 388. et *Pors.* ad Hecub. 819. — 13. βαλβῖδα Par. ABDEFHJKL. et Pal. 40. Editt. Basil. I. Steph. Meurs. I. Pott. I. et II. βαλβίδα Par. CG. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. et Ciz. Assentiunt Editt. Ald. Bas. II. Par. II. Commelin. Meurs. II. Reichard. et Sebast. Excitat hunc versum Etym. M. v. βαλβίς. p. 186, 17. — 14. ἐς] Solus Pal. 40. εἰς. — 15. ἀράξας] ἀῤῥάξας Par. CF. Vind. IV. Vit. III. vitiose. Ordinem horum versuum, quem dedimus, e nostris Codd. solus Vind. III. turbat, atque

10. *Συνετῇ, μετέρχου δυςλύτους αἰνιγμάτων* Par. A. *Ῥινηλάτει δυςερμηνεύτους, δυςλέκτους σκοτεινῶν λόγων, παραπετασμάτων* Par. C. *φρονιμωτάτῃ, διέρχου τὰς δυςλέκτους τῶν χρησμῳδημάτων δηλονότι τῆς Κασσάνδρας, τῶν ἐν ἀγνοίᾳ ὄντων* Vind. I. *συνετῇ, μετέρχου, νόει δεινὰς ἀσφαλεῖς* (leg. *ἀσαφεῖς*) *δυςλέκτους μαντευμάτων* Vind. II. *Πυκνῶς, συνετῇ, βαθείᾳ ζήτει, ἐρεύνα, νόει δυςλέκτους, ἀσαφεῖς· ἢ τῶν ἀποῤῥήτων ῥημάτων τῆς Κασσάνδρας* Vind. III. *κακολέκτους* Vind. IV. *δυςνοήτους* Pal. 40. 11. *ὁδοὺς ἐρευνῶν, ὅπου δὴ τῆς εὐμαθείας ἡ ὁδός* Par. A. *Λαλίας ζητῶν — γνῶσις* Par. C. *Τὰς ᾠδὰς, διερευνῶν ταύτας, ὅπου τις εὔγνωστος ὁδός* Vind. I. *καὶ διηγήσεις ἐρευνῶν, ὅπου πασίγνωστος, φανερός — ἡ ὁδός* Vind. II. *Τὰς ὁδοὺς ἀνερευνῶν, καθὰ πασίγνωστος. φανερὰ ὁδός* Vind. III. *Ὁδοὺς κινῶν, ὅπου εὔκολος ὁδός* Vind. IV. *Ὁδοὺς, ᾠδὰς, ὅπου ἡ τῶν λόγων Κασάνδρας* Pal. 40. 12. *Εὐθείᾳ ὁδῷ τὰ ἐν τῷ σκότῳ ποδηγεῖ, εἰς φανερὸν ἄγει* Par. A. *Ἀπλανεῖ πορείᾳ, ἤγουν γνώσει, ὁδηγεῖ, προάγει* Par. C. *Ἐν — ἤγουν ἐπὶ τὰ σαφῶς ἔχοντα· καὶ τὰ ἐν σκότῳ, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ* Vind. I. *Ὁδῷ, τὰ ὄντα ἐν τῷ σκότει· καὶ εἰς φανερὸν, εἰς φῶς ἄγει, σαφηνίζει* Vind. II. *Καὶ εὐθείᾳ καὶ ὁδῷ — ἤγουν τὰ ἀσαφῆ, τὰ ἐν τῷ σκότει φανεροῖ, σαφηνίζει καὶ δηλοποιεῖ* Vind. III. 13. *Ἐγὼ δὲ ἀπὸ τῆς ἄκρας ἀφετηρίας· ἀντίστροφον δ᾽ ἐστὶν τὸ σχῆμα, ἀντὶ βαλβῖδος μήρινθον· τὴν σχοῖνον ἀποδραμών* Par. A. *Πειάσας* Par. C. *Τὴν κιγκλίδα τῆς ἀφετηρίας* Par. B. *Ἤγουν τὴν πρώτην ἀφετηρίαν, τὸ κάγκελλον, διὰ τοῦ σχοινίου ἀνοίξας* Vind. I. *Κάγκελλον διὰ τῆς σχοίνου ἀνοίξας, διαῤῥήξας* Vind. II. *Ἤγουν τὴν ἀρχὴν τῆς διηγήσεως, πρώτην ἀφετηρίαν, κάγκελλον τοῦ σχοίνου ἀνοίξας, διαῤῥήξας* Vind. III. *ἀφετηρίαν ἀνοίξας, καταβαλών* Pal. 40. 14. *Ἀνέρχομαι τῶν ἀσαφῶν καὶ πλαγίων εἰς ἀφηγήσεις λόγων* Par. A. *Ποικίλων* Par. C. *Ἀνέρχομαι εἰς τὰς ὁδούς· λέγει λογίων Κασάνδρας* Vind. I. *Ἀνελεύσομαι, ἀνέρχομαι ἀσαφῶν, πλαγίων· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ Λοξίου· σαφηνίσεις, ἀφηγήσεις, ἀγγελίας ῥημάτων* Vind. III. *Διέλθω — διελεύσεις* Vind. IV. 15. *Πρώτην ἀποκόψας, κρούσας· κυρίως ἀφετηρίαν, καμπτόν· νῦν δὲ ἀρχὴν, καθάπερ ταχὺς δρομεύς* Par. A. *Ἀντὶ τοῦ κροτήσας καὶ κτυπήσας, ἢ ὡς μεγαλοφωνήσας* Par. B. *Ἀφετηρίαν, ἤγουν τὴν πρώτην κίνησιν· ἤγουν ταχέως καὶ συντόμως διηγήσομαι* Par. C. *Τὸν καμπτὸν τῆς τῶν δρομέων ἀφετηρίας, ἤτοι τὰ ἀρχίθυρα τοῦ ἱππο-*

Ἠὼς μὲν αἰπὺν ἄρτι Φηγίου πάγον
κραιπνοῖς ὑπερποτᾶτο Πηγάσου πτεροῖς,
Τιθωνὸν ἐν κοίτῃσι τῆς Κέρνης πέλας
λιποῦσα, τὸν σὸν ἀμφιμήτριον κάσιν.

ex Editt. sola Basileensis I. quae vero, utpote ex Cod. Bononiensi fideliter expressa, Codicis instar habenda est. At iam orationis concinnitas suadet, ut in vulgato versuum ordine acquiescamus. — 16. *αἰπύν* non agnoscit Par. D. *Φηγίνου* var. lect. in marg. Edit. Basil. II. quam unde hauserit Canterus, nondum satis exploratum habeo. Fortasse è Favorino v. *φήγινον ὄρος*. *Φρυγίου* Ciz. Respexit ad hunc locum *Eustath.* ad Iliad. λ'. p. 825, 39. edit. Rom. — 17. *πτερνοῖς* Vind. II. vitiose.
18. Tetigit hunc locum *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 219. (p. 126, 30. edit. Bernh.) et v. 248. (p. 133, 16. ibid.) et ad Iliad. λ'. v. 1. Laudatur etiam a Dracone Straton. de metr. Poet. p. 89, 18. — 19. *λυποῦσα* Neap. I.

δρόμου Par. D. *Τὴν πρώτην νύσσαν, ἤτοι προοίμιον· ἐπικροτήσας, κτυπήσας, πτερωτός, ταχύς* Vind. I. *Κροτήσας· ὅθεν ἀφίενται οἱ δρομεῖς· προοίμιον, ἔκβασιν· ταχύς* Vind. II. *Ἐπικροτήσας, εἰσπηδήσας, κρούσας ἔκβασιν, ἀπαρχή, ἀφετήριον, προοίμιον — ταχύς* Vind. III. *Κτυπήσας ἔκβασιν* Pal. 40. 16. *Ἡ μὲν Ἡμέρα τὸ ὑψηλὸν τότε ὄρους ἀνατολικοῦ τὸ ἄκρον, ἢ ἀκρωτήριον, ὅπερ ἐστὶν παρ' Ὠκεανόν* Par. A. *Ἠὼς παρὰ τὸ αὔω, τὸ λάμπω, αὔως, καὶ ἐκβολῇ τοῦ* $\bar{υ}$, *ἄως, καὶ τροπῇ τοῦ* $\bar{α}$ *εἰς η, ἤως, καὶ ἀναβιβασμῷ τοῦ τόνου, ἠώς· διαφέρει δὲ τὸ ἠὼς καὶ ἕως κατὰ τρόπους τέσσαρας· κατὰ κλίσιν, κατὰ γραφὴν, κατὰ τόνον, κατὰ πνεῦμα· Ἀττικοὶ μὲν ἕως λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ πέμπω, ὅτι ἀφίενται τότε τὰ ζῶα, ἢ ἡμᾶς ἐξέουσα* (sic) *καὶ ἐξιέναι ποιοῦσα. Αἰολεῖς δὲ αὔως, ἀπὸ τοῦ αὔω, τὸ φωνῶ· αὔει γὰρ τὰ ζῶα, ἤγουν καλεῖ· Ἴωνες δὲ ἠώς — τὸ πρωϊνὸν κατάστημα* Par. C. *Ἐντεῦθεν ἄρχεται τῆς διηγήσεως· Ἡ Ἡμέρα ὑψηλὸν νῦν ὄρους, ἤγουν τοῦ ἔχοντος φηγούς· τὸ ἀκρωτήριον* Vind. I. *Ὄνομα κύριον· ἡ Ἡμέρα τὸν ὑψηλὸν, καὶ τότε ὄνομα ὄρους — τὸ ἀκρωτήριον παρὰ τὸν Ὠκεανόν* Vind. II. *Ὄρθρος, ἡμέρα τὸ ὑψηλὸν τότε, ἤδη· ὄνομα ὄρους παρὰ τὸν Ὠκεανὸν, ἤγουν τοῦ Ὠκεανοῦ τὸ ἄκρον, ἀκρωτήριον* Vind. III. *Ὄρος ἐπὶ Ὠκεανὸν δρῦς ἔχον.* Pal. 40. 17. *Ταχέσιν ὑπερίπτατο τοῖς τοῦ Διὸς ἵππου πτεροῖς* Par. A. *Ταχυτάτοις ὑπερεπέτετο ἢ ἐφέρετο, ἐκινεῖτο, ἵππου δηλαδὴ, ἤγουν τῇ ὑγροδεστέρᾳ οὐσίᾳ τοῦ ἀέρος· τῇ ὀξείᾳ κινήσει· ἐν ταχέσι ἐπέτετο, ἡ ἐποχουμένη δηλονότι τῷ ἵππῳ τῷ Πηγάσῳ* Vind. I. *Ταχέσι — ὄνομα ἵππου, ᾧ ἐπωχεῖτο ἡ Ἡμέρα* Vind. II. *ἐποχουμένη τῷ Πηγάσῳ — ποσί* Pal. 40. 18. *Τὸν Λαομέδοντος παῖδα, ἀδελφὸν δὲ Πριάμου — ἐν ταῖς κοίταις — τῆς ἐν τῷ Ὠκεανῷ νήσου πλησίον* Par. A. *Τὸν υἱὸν τοῦ Λαομέδοντος καὶ τῆς Ῥοιοῦς, τὸν ἄνδρα τῆς Ἡμέρας Τιθωνὸν, τὸ πρωϊνὸν κατάστημα — τῷ ταλάρῳ καὶ τῷ λίκνῳ, ἤγουν τῇ ἀρχῇ τῆς ἀνατολῆς — καὶ τοπικὸν καὶ χρονικὸν ἐπίῤῥημα, καὶ ἐπὶ συγγένειαν* Par. C. *Ἤγουν τὸν ἄνδρα αὐτῆς τῆς Ἠοῦς — στρώμασιν — τόπος, νῆσος ἐν τῷ Ὠκεανῷ — πλησίον.*

πατὴρ
Λαομέδων

Λευκίππη — *Ῥοιώ*
| |
Πρίαμος — *Τιθωνός*

ἀδελφοὶ
ἐκ δύο μητέρων
καὶ ἐξ ἑνὸς πατρός Vind. I.

Τὸν ἀδελφὸν τοῦ Πριάμου — στρωμναῖς — ὄνομα νήσου ἢ πηγῆς περὶ τὸν Ὠκεανόν — πλησίον Vind. II. *Τὸν οἰκεῖον ἄνδρα αὐτῆς; ὄνομα πηγῆς τοῦ Ὠκεανοῦ πλησίον* Vind. III. *Τὸ τῆς ἡμέρας κατάστημα, ὅτε τίθενται τὰ ὤνια (Τιθωνὸς)* Pal. 40. 19. *Καταλιποῦσα τὸν σὸν ὁμοπάτριον οὐχ ὁμομήτριον ἀδελφόν* Par. A. et Vind. II. *ἀλληλομήτριον* (leg. *ἀλλομήτριον*) Par. C. *Κατέλιπε — ἀδελφὸν, τὸν ξυν-*

οἱ δ' οὖσα γρώνης εὐγάληνα χερμάδος 20
ναῦται λίαζον κἀπὸ γῆς ἐσχάζοσαν
ὕσπληγγας. αἱ δὲ παρθενοκτόνον Θέτιν
ἰουλόπεζοι θεῖνον εὐῶπες σπάθαις,
πελαργοχρῶτες αἱ Φαλακραῖαι κόραι,

20. οἱ δ'] οἵ δ' Vind. IV. Vit. I. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. Par. II. et Steph. Vocem οὖσα ex hoc Lycophronis loco citat *Etym. M.* p. 642, 45. γρώνην explicat *Eustath.* ad Odyss. ν'. 77. p. 504, 33. edit. Rom. (Tom. II. p. 39, 12. edit. Lips.)

21. λίαζον Neap. III. De forma ἐσχάζοσαν Vid. Antiatticistes Bekkeri p. 91, 14. ἐλέγοσαν, ἐγράφοσαν, καὶ τὰ ὅμοια Ἀλεξανδρεῖς λέγουσιν· ubi statim additur locus Lycophronis. Choerob. ad Theodos. Can. apud Bekk. p. 1294, ubi pro Καλχηδονέων repone aut Χαλκηδονέων, aut, quod malim, Χαλκιδέων. *Eustath.* ad Odyss. ξ', 350. p. 1761, [illegible]. edit. Rom. (Tom. II. p. 74, 2. edit. Lips.) et omnino *Sturz.* de Dialect. Alexandr. p. 58—60. ἐσχάζουσαν habent Neap. I. et Vind. IV. vitiose.

22. ὕσπληγγας] Hanc pleniorem formam tuentur Par. BC. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. I. II. et Reich. Alteram formam exhibent Par. AE. Neap. I. e correct. altero γ eraso; Vind. II. III. IV. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. I. II. et Sebast. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 71 sq. — 23. ἰουλόπεζαι Vit. III. κόραις pro σπάθαις Par. K. Hunc versum tetigit *Eustath.* ad. Iliad. β'. 637. p. 310, 40. edit. Rom. (Tom. I. p. 252, 13. edit. Lips.) et ad Iliad. υ'. p. 1215, 10. edit. Rom. et *Io. Tzetzes* in Exeg. Iliad. p. 52, 23.

24. αἱ Φαλακραί Par. EF. vitiose. Vid. *Eustath.* ad Iliad. β'. 637.

εινον αὐτῆς, τῆς Ἡμέρας ἤγουν Vind. I. *Ὁ μὲν Πρίαμος Λευκίππης ἦν, ὁ δὲ Τιθωνὸς Ῥοιοῦς — ἑτερομήτριον δὲ ἀδελφόν* Vind. III. 20. *Οἱ δὲ τὰ σχοινία τῆς τετρημένης· παρὰ τὸ ὤσω, μέλλοντα· τὰ γαλήνης παρεκτικὰ — πέτρας τῆς τετρημένης* Par. A. *Ἀπὸ τοῦ οἴω, τὸ κομίζω· τετρημένης πέτρας, παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ* (Vid. Etym. M. *v. γρώνη*) *τὰ καλὴν γαλήνην ποιοῦντα — τῆς μεγάλης καὶ χερσαίας πέτρας* Par. C. *Τὰ σχοινία ἀπὸ τῆς κοίλης — τὰ γαληνιᾶν ποιοῦντα ναῦν κλυδωνιζομένην — πέτρα ἐν ᾗ τὰ σχοινία τοῦ πλοίου δέδεται.* Vind. I. 21. *Οἱ ναῦται ἀπεχώριζον, ἔλυον καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἀπέτρεχον· Εὐβοϊκὴ ἡ διάλεκτος·* in margine: *Βοιωτικόν ἐστι τὸ ἐσχάζοσαν.* Par. A. *Ἔλυον — ἀνέσπασαν* Vind. I. *Καὶ οἱ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἔλυον — ἀπέσπων· ἔστι δὲ λέξις Εὐβοϊκή* Vind. II. *Ἐν Τροίᾳ ὄντες ἔλυον — ἐλάμβανον, ἀνέσπων.* Vind. III. 22. *Νῦν τὰ ἀπόγεια σχοινία, κυρίως δὲ τὰς ἀγκύρας — τὴν θάλασσαν, ἤτοι τὸν Ἑλλήσποντον, διὰ τὰ περὶ τῆς Ἑλένης* (leg. *Ἕλλης*) *μυθευόμενα, ὅτι παρθένοι αὐτῇ θύονται.* Par. A. *Τὰς ἀγκύρας — τὴν τὴν Ἕλλην πνίξασαν, ἤγουν Ἑλλήσποντον θάλασσαν* Vind. I. *Ἀγκύρας — τὴν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔνθα ἡ Ἕλλη ἀπεπνίγη — τὴν κτείνουσαν τὰς παρθένους* Vind. III. 23. *Αἱ νῆες· ἴουλος θηρίον πολύπουν, ἀντὶ τοῦ πολύποδος — ἔτυπτον ταῖς εὐοφθάλμοις κώπαις* Par. A. *Ταῖς καλαῖς ὀπαῖς* Par. C. *Αἱ πολύκωπες νῆες ἔτυπτον — εὐόφθαλμοι, κώπαις* Vind. I. *Πολύποδες, αἱ πολλὰς κώπας ἔχουσαι· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ σκώληκος πολλοὺς πόδας ἔχοντος — ἔτυπτον κώπαις.* Vind. II. *Διὰ τὰς ὀπάς, ὅθεν τὰς κώπας κινοῦσι.* Pal. 40. 24. *Αἱ νῆες λευκῷ χρώματι κεχρισμέναι, ὡς πελαργοί· αἱ Τρωϊκαί· ἔστι γὰρ ἡ Φαλάκρα ὄρος Τροίας, ἐξ οὗ κατασκευάσας ὁ Πάρις τὰς ναῦς, ὡς φαλακρὸν ἐποίησε τὸν τόπον.* Par. A. *Λευκόχροοι, διὰ τὰ λαίφη· ὡς ἐκ τῶν τῆς Φαλάκρας ξύλων ναυπηγηθέντα τὰ πλοῖα* Par. C. *Αἱ τοῦ πελαργοῦ χρῶμα ἔχουσαι, Ἰδαῖαι, ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ ὀνομαζομένου Φάλακρον ἀκρωτήριον — θυγατέρες* Vind. I. *Αἱ λευκόσωμοι, αἱ Τρωϊκαί, ἤγουν αἱ νῆες* Vind. II.

ὑπὲρ Καλυδνῶν λευκὰ φαίνουσαι πτίλα, 25
ἄφλαστα, καὶ φώσσωνας ὠργυιωμένους
ἀπαρκτίαις πρηστῆρος αἴθωνος πνοαῖς.
ἡ δ' ἔνθεον σχάσασα βακχεῖον στόμα,
Ἄτης ἀπ' ἄκρων βουπλανοκτίστων λόφων,

p. 308, 21. edit. Rom. (Tom. I. p. 250, 9. edit. Lips.) *Schol.* ad Nicandr. Alex. v. 40. et *Steph. Byz.* v. Φαλάκραι. — 25. λευκά] λεπτά Vit. II. altera lectione superaddita. Eandem Codd. varietatem commemorat Porsonus ad Eurip. Med. v. 1185. Calydnas insulas e Lycophr. affert *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 530. p. 207, 34. edit. Bernh. et *Schol.* ad Apollon. Rhod. II. 285. De voce πτίλον Tragicis non usurpata vid. Porson. ad Med. v. 284. — 26. ὠργυιωμένους] Ita Codd. meliores et Impressi omnes. ὠργυωμένους Par. DG. Vit. III. ὠργυιωμένας Neap. I. Vind. II. IV. Hunc versum bis citatum invenimus in Etym. M. v. ἄφλαστον p. 177, 42. et v. φώσσων p. 804, 24. (ubi ὀργυιωμένους editum est) quod negligenter exscripsit Favorinus, priori loco ὠρυγνωμένους, altero ἄλφιτα exhibens. — 27. Citant hunc versum *Eustath.* ad Iliad. β. 54. p. 172, 31. edit. Rom. (Tom. I. p. 140, 32. ed. Lips.) et *Etym.* M. v. ἀπαρκτίδες p. 118, 20. — 28. ἡ δ'] ἦδ' Vind. II. Vit. I. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. et Steph. Excitat hunc locum Schol. ad Eurip. Hecub. v. 28. et v. 123. — 29. ἀπ' ἄκρων] ἀπ' ἄκρης Par. J. perperam.

Λευκαὶ, διὰ τὰ λαίφη· ἢ αἱ λευκαὶ, διὰ τὸ εἶδος δοκοῦσαι τῷ τῆς θαλάσσης ἀφρῷ — αἱ ἐκ τῆς Φαλάκρας τοῦ ὄρους, ἤγουν αἱ νῆες, κοπεῖσαι καὶ κατασκευασθεῖσαι Vind. III. 25. Ὑπεράνω τῶν Καλυδνῶν νήσων τῆς Τροίας, τὰ λευκὰ ἁπλοῦσαι ἱστία, ἄρμενα, διὰ τὸ στέλλεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων Par. A. Ἱστία ἢ κώπας. Par. C. Τῶν νήσων, αἵτινες πλησίον Ῥόδου — δεικνύουσαι πτερά· τὰ ἄρμενα τοῦ κερατίου, ἅτινά εἰσι πτερὰ αὐτοῦ, ἢ ἐκ παραλλήλου τὰ πτίλα· καὶ φώσσωνας, τῆς ἀντέννας τὰ δύο μέρη, ἢ τὰ τιμώνια (sic) ἢ τὰς πρύμνας, ἢ τὰς κώπας Vind. I. Ὄρη Τροίας, ἢ νῆσοι ἐν τῷ ὠκεανῷ — ἁπλοῦσαι πτερά Vind. II. Καλυδναὶ νῆσοι καὶ ὄρη Τροίας — δεικνύουσαι κώπας ἢ ἄρμενα. Vind. III. 26. Ἀκροστόλια, οἷον ἄθλαστα, κατὰ εὐφημισμὸν, καὶ τὰ ἱστία· ἐξηυμμένους, ἡπλωμένους Par. A. Ἄκαυστα, ἀσύνδετα τὰ λαίφη — ἐκτεταμένους Vind. I. Ἀκροστόλια, τὰς πρύμνας· τὰ ἄρμενα — ἡπλωμένους Vind. II. Ἀκροστόλια, ἄθραυστα, ἀσύνδετα· παρὰ τὸ φῶ, τὸ λάμπω· ἢ παρὰ τὸ φυσσᾶσθαι· ἐκ μεταφορᾶς τῆς ὀργυίας, ἢ παρὰ τὸ ὀργῶ, τὸ ὁρμῶ — ἐκτεταμένους· ἄφλαστα αἱ πρύμναι, παρὰ τὸ ἄφλαστα (leg. ἄφλεκτα) καὶ ἄκαυστα εἶναι· ἢ ἄκαυστα διὰ τὰς ζωγραφίας τῶν θεῶν, ὧν εἶχεν. Vind. III. Πρύμνας, ἤγουν νῆας· ἄρμενα παρὰ τὸ φῶ, τὸ λάμπω. Pal. 40. 27. *Διαυγοῦς*, θερμοῦ — ταχείαις πνοαῖς. Par. A. Ταῖς βορείαις — ἄνεμος καυστικός Vind. I. Ταῖς ἀπὸ ἄρκτου πνεούσαις, ὀξέος, καυστικοῦ, τοῦ διαυγοῦς Vind. II. Ἀπὸ τοῦ ἄρκτου ἐρχομέναις — τοῦ Βοῤῥᾶ· ταχέος, λαμπροῦ, καυστικοῦ· τοῖς γὰρ ἀπὸ Τροίας πλέουσι εἰς Ἑλλάδα φορὸς καὶ οὔριος ἄνεμος ἀπάρκτιος Βοῤῥᾶς. Vind. III. 28. Ἡ δὲ τὸ μανιῶδες ἀνοίξασα· μαντικὸν ἢ ἐνθουσιαστικὸν στόμα. Par. A. Τὸ δίκην Διονύσου Βακχῶν ἄσημά τινα λέγον Par. B. Ἤγουν ἡ Ἀλεξάνδρα, ἡ καὶ Κασάνδρα Par. C. Κασάνδρα θεῖον κινουμένη — μαντικὸν ἀνοίξασα τὸ μαινόμενον αὐτῆς Vind. I. Αὕτη θεῖον, μαντικὸν ἀνοίξασα — μανικὸν Vind. II. Μαντικὸν ἀνοίξασα, ἀνεῖσα — μανικὸν, τὸ δίκην τῶν Διονύσου Βακχῶν καὶ οἱονεὶ παραφορὰ φθεγγόμενον — αὐτῆς. Vind. III. 29. Ἀπὸ τῶν τῆς Ἄτης κορυφῶν· ἔστι δὲ ὄρος Τροίας, ὅπου ἔπεσεν ἡ Ἄτη· τῶν βουπλανοκτίστων ἄκρων Par. A. Ἔνθα ἦν ὁ πύργος τῆς Ἀλεξάνδρας Par. C. Τῆς βλάβης — μεγίστων, ὑψηλῶν· τῶν ἐκ βοὸς πεπλανημένης ὑπὸ χρησμοῦ ἐκτισμένων, τῆς Τροίας δηλονότι, τῆς ὑπὸ τοῦ

τοιῶνδ' ἀπ' ἀρχῆς ἦρχ' Ἀλεξάνδρα λόγων· 30

Αἰαῖ, τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη,
καὶ πρόσθε μὲν πεύκῃσιν οὐλαμηφόροις
τριεσπέρου λέοντος, ὅν ποτε γνάθοις

ram. Respicit hunc locum *Eustath.* ad Iliad. *α'*. 591. pag. 157, 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 128, 12. edit. Lips.) — 30. *ἦρχ' Ἀλεξάνδρα*] *ἦρχε Κασάνδρα* Par. G. Vind. IV. Vit. III. *ἦρχε Κασσάνδρα* Par. K. Lectionem *γόων* pro *λόγων* solus Par. A. in Scholiis commemorat; eandem permutationem notavit Porsonus ad Eurip. Orest. v. 1020. et ad Phoeniss. v. 1329. 31. *αἰαῖ* correxi ex praecepto Herodiani *περὶ μονήρ. λέξ.* p. 27, 13. Versum Lycophronis afferunt Suidas, Zonaras et Favorinus de accentus notatione pro varia vocis *αἶ* significatione disputantes, quibus adde Etym. M. v. *Αἴας*, Grammaticum Hermanni de Emend. rat. gr. gr. p. 460. et Tzetz. ad h. l. Variant nostri Codd. inter *αἶ αἶ* et *αἴ αἴ* ita ut par paene numerus stet ab utraque parte. Perexigua vero, vel nulla potius Codicum in talibus rebus auctoritas. Vocem *θηλαμὼν* e Lycophrone commemorat Eustath. ad Iliad. *α'*. 197. p. 83, 30. edit. Rom. (Tom. I. p. 71, 6. ed. Lips.) — 32. *πρόσθεν* Vit. III. solummodo in Scholiis; in textu *πρόσθε*. Hoc enim loco, ut saepenumero in enotanda Codd. suorum varietate, non satis diligenter versatus est Müllerus, quod semel indicasse satis habemus, ne honestissimi viri Manibus ob tantillam rem insultare velle videamur. — 33. *τριεσπέρου*] cf. Schol. min. ad Iliad. *ξ'*. 323. p. 400, b. 9. edit. Bekk. *ἐκποντίου λέοντος* exstat in Favorini Eclogis sub v. *ἠμάλαψεν* in Dind. Grammat. graec. Vol. I. p. 229, 22. *ὅν ποτε*] *ὅν ποτ' ἐν* Par. DK. Vind. I. IV. Vit. II. III. et Ms. Canteri. *ἐν* e glossa irrepsit.

Ἴλου ἐκτισμένης — βουνῶν Vind. I. *Τῶν αἰτίων τῆς βλάβης, ἢ ὄνομα ὄρους — ὑψηλῶν· λόφος πρὸ τοῦ ἐκαλεῖτο καὶ Ἄλιος* (sic) Vind. II. *Τῆς Τροίας τῆς ἀπὸ τῶν χρησμῶν οὕτως ὀνομασθείσης — κορυφῶν, τῶν ἀπὸ τῆς πλάνης τῆς βοὸς κτισθέντων — μετεώρων* Vind. III. *Διὸ τὴν ἐκεῖσε πλανηθεῖσαν βοῦν — Τροίας* Pal. 40. 30. *Τοιούτων ἐξ ἀρχῆς ἤρξατο ἡ Κασσάνδρα ἐπῶν· Ἀλεξάνδρα δὲ, διὰ τὸ ἀλέξειν τοὺς ἄνδρας· παρθένος γάρ ἐστι· γράφεται δὲ καὶ γ ό ω ν, θρήνων* Par. A. *Οἵων μέλλω λέγειν* Par. C. *Μεγάλων ἤρξατο, ἤγουν ἡ Κασάνδρα πράξεων* (sic) — *παρὰ τὸ ἀλέξειν τοὺς ἄνδρας, ἢ ἐκφυγεῖν* Vind. II. *Οἵων μέλλω εἰπεῖν — καὶ ἀρχὴν ἐποίησε ἡ Κασάνδρα* Vind. III. 31. *Φεῦ, φεῦ, ταλαίπωρε τροφὲ ἀναθρεψαμένη, κεκαυμένη* Par. A. *Ἰοὺ, ἰοὺ, ὦ τροφεῦ, τάφε* (leg. *τροφὲ*) *τουτέστιν, ὦ Τροία· τῆς Ἀλεξάνδρας ἄρχονται ἐξεντεῦθεν οἱ λόγοι· λέγει δὲ αὐτοὺς ὁ ἄγγελος ἄχρι τέλους μονοπροσώπως* Vind. I. *Ὦ ταλαίπωρε τροφεῦ — πεφλεγμένη* Vind. II. *Φεῦ, φεῦ, ὦ πατρὶς ἀθλία, τροφεῦ, Τροία· ἀπὸ τοῦ θηλάζω — ἐμπρυσμένη* (leg. *ἐμπεπρησμένη* sive *ἐμπεπυρισμένη*) Vind. III. 32. *Καὶ πρώην μὲν ταῖς ναυσὶν ἢ λαμπάσιν, πολεμικὸν φερούσαις οὐλαμόν· ἢ ὑπὸ οὐλαμοῦ φερομέναις· ο ὐ λ α μ ὸ ς δέ ἐστι τάξις πολεμική* Par. A. *Πρότερον διὰ πλοίοις — ταῖς ὀλεθρίαις* Vind. I. *Πρὸ τοῦ ταῖς ναυσὶ πόλεμον φερούσαις* Vind. II. *Καὶ τὸ πρότερον ναυσὶ πολεμικὸν θόρυβον φερούσαις, καὶ πόλεμον ἢ πλῆθος, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθὲν, ἢ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον* Vind. III. *Πλοίοις· στρατὸν φερούσαις* Pal. 40. 33. *Τοῦ Ἡρακλέους· λέοντος μὲν, διὰ τὸ ἀνδρεῖον· τριεσπέρου δὲ, ὅτι τρεῖς νύκτας συνῆψεν ὁ Ζεὺς παρακοιμώμενος τῇ Ἀλκμήνῃ — ὅντινα πάλαι γναθμοῖς, ἀκαῖς.* Par. A. *Τρεῖς ἡμέρας ποιήσαντος ἐν τῷ κήτει Ἡρακλέος — τοῖς* Vind. I. *Ἤγουν τοῦ Ἡρακλέους· οὗτος τρεῖς ἑσπέρας ποιήσας ἐν τῷ κήτει· ἢ διὰ τὸ καταπληκτικόν· ἢ τοῦ ἀνδρειοτάτου, ἢ τοῦ τὴν λεοντῆν φοροῦντος· ὅντινα*

Τρίτωνος ἠμάλαψε κάρχαρος κύων.
ἔμπνους δὲ δαιτρὸς ἡπάτων φλοιδούμενος, 35
τινθῷ λέβητος, ἀφλόγοις ἐπ᾽ ἐσχάραις,
σμήριγγας ἐστάλαξε κωδείας πέδῳ,
ὁ τεκνοραίστης, λυμεὼν ἐμῆς πάτρας.

34. *ἠμάλαψε*] **Versum citat *Eustath.* ad Iliad. *η*΄. 463. p. 691, 50. edit. Rom. (Tom. I. p. 179, 6. edit. Lips.) cf. Etym. M. v.** *ἠμάλαψε*. **p. 428, 55. — 35.** *ἡπάτων*] *ἐγκάτων* **Par. D. altera tamen lectione in margine notata.** *ἐγκάτοις* **Par. H.** *φλοιδούμενος* **Codd. quotquot collati sunt, sine ulla varietate exhibent;** *φλυδούμενος* **tamen Suidas e Lycophrone citat, quod fortasse non merus est librariorum error. Vid. Eustath. ad Iliad. *φ*΄. 361. p. 1240, 62. edit. Rom. — 36.** *τινθῷ*] **fervido. Vid. Hesych. et Suid. v.** *τινθαλέος* **et** *τινθαλέοισι*. **Tzetzes h. l. suo more mira hallucinatur.**

37. *σμήριγγας*] **Hanc vocem e Lycophrone affert auctor Etym. M. v.** *σμήριγγα*, **p. 721, 13.** *κωδείας*] **formam** *κωδίας* **praebent Par. AD. et Vind. I. ut Hesych. Harpocrat. et Suidas. — 38.** *λυμεών*] *ὁ λυμεών* **Par. BG. et Rehd. Hoc importunum** *ὁ*, **quod glossatoris est, ex edit. Ald. in Basil. I. Steph. et Paris. II. manavit; Canterus autem, et qui eum sequuti sunt, recte eiecerunt. Par. AE. vitiose** *λυμαιών*. **Respicit ad hunc versum *Eustath.* ad Odyss. *λ*΄. 268. p. 1683, 42. edit. Rom.**

ταῖς σιαγόσι **Vind. III. 34.** *Τοῦ Ποσειδῶνος, κατέπιεν, ἠφάνισεν τραχὺς κύων, τὸ κῆτος, διὰ τὴν χαροπότητα.* **Par. A.** *Βέβρωκε* **Par. C.** *Τοῦ Ποσειδῶνος ἔκρυψε, ἠφάνισε — ὀξυόδους, ἤγουν τὸ κῆτος· ἐπικάμπεις ἢ μεγάλους ὀδόντας ἔχον τὸ κῆτος* **Neap. I.** *Ὁ υἱὸς Ποσειδῶνος — ἔκρυψε, ἐθέρισε — ὁ ὀξυόδους* **Vind. I.** *Τοῦ Ποσειδῶνος· κυρίως ὁ υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης, τὰ μέλη ἄνω ἀπ᾽ ὀμφάλου ἄνθρωπος, τὰ δὲ λοιπὰ δελφίς — ἐθέρισε, ἠφάνισε ὀξυόδους, ὁ κεχαραγμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας ὁ σκύλλος* **Vind. III. 35.** *Ζῶν δὲ μάγειρος, διὰ τὸ διαιρεῖν τὸ κῆτος — τῶν ἐγκάτων ἀναπεμπόμενος, φλογιζόμενος, φλεγόμενος* **Par. A.** *Μάγειρος ἢ δομεστικός* **Par. B.** *Μαγειρευόμενος* **Par. C.** *Ἡρακλῆς, φθορεύς, φλεγόμενος* **Neap. III.** *Ζῶν·* **Ζανὸς (sic)** *πεπληρωμένος ὢν — μάγειρος· φλογιζόμενος ὁ Ἡρακλῆς — ἐγκάτων ἤτοι καταθυμίων* **Vind. I.** *Ζῶν — μερίστης, μάγειρος τῶν ἐγκάτων, φλογιζόμενος* **Vind. II. et Neap. I.** *Ζῶν, μερίστης, κατακόπτης τῶν σπλάγχνων τοῦ κήτους — φλεγόμενος· ἀπὸ τοῦ φλῶ, ποιὰ φωνή* **Vind. III.** *διὰ — βρασσόμενος* **Pal. 40. 36.** *Τῷ θερμῷ κύτει τοῦ κήτους, τῷ διαπύρῳ τῆς γαστρός — ἀφλέκτοις, τοῖς ἄνευ πυρὸς καιομένοις ἄνθραξι, πυραῖς* **Par. A.** *Πλάτει τοῦ κήτους — ἀφλέκτοις, τὴν ἐν σπλάγχνοις ἔμφυτον τοῦ κήτους θερμήν φησι* **Par. C.** *Χωρήματι, γαστρί — ἄνευ πυρὸς καιομένοις — ἐπὶ πυρί* **Neap. I. et Vind. II.** *Κύτει, πλάτει τῆς γαστρὸς τοῦ κήτους* **Neap. III.** *Ἐν τῇ κοιλίᾳ, τῷ χωρήματι τοῦ κήτους — ἐντέρων* **Vind. I.** *Κήτους ἐν χωρήματι — ἀπὸ τοῦ τίνω, τὸ ἀποδίδωμι — τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, τῆς ἔμφυτον ἐχούσης τὴν θερμήν — τῇ ἐν σπλάγχνοις ἐμφύτῳ τοῦ κήτους θερμῇ — ἐντέρους* **Vind. III.** *ἀπύροις* **Pal. 40. 37.** *Τὰς τρίχας ἔῤῥευσεν, ἔσταξεν τῆς κεφαλῆς, ἐδάφει* **Par. A.** *Ἔῤῥευσε — τὸ πατούμενον ἔδαφος — γῇ· νῦν τῇ γαστρὶ τοῦ κήτους* **Par. C.** *Τρίχας ἀπέῤῥευσε κεφαλῆς ἐν γῇ, ἢ ἐν γαστρὶ τοῦ κήτους* **Neap. I.** *Κυρίως ἡ τοῦ μήκωνος κεφαλή* **Neap. II.** *Τὰς τρίχας ἀπέθηκε κεφαλῆς τῇ γῇ, τῇ κοιλίᾳ* **Neap. III.** *Τρίχας κατέχεε τῆς ἰδίας κεφαλῆς ἐν τῇ γαστρὶ τοῦ κήτους — παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐν αὐτῇ τὰ δέοντα, ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τῆς κωδείας βοτανῆς, ὅτι κῶμα ἐμπνεῖ εἰς τοὺς ταύτην φάγοντας.* **38.** *Ὁ Ἡρακλῆς, ὁ τὰ τέκνα φθείρας· ἀνεῖλεν γὰρ τοὺς ἐκ Μεγάρας αὐτοῦ υἱούς, τοὺς τέσσαρας, ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως τοῦ Κερβέρου — ὁ φθορεὺς καὶ πορθητὴς τῆς ἐμῆς πατρίδος* **Par. A.** *Ὁ τὰ ἴδια τέκνα φονεύσας — ὁ φθορεὺς τῆς πατρίδος, Τροίας δηλονότι* **Vind. I.**

ὃ δευτέραν τεκοῦσαν ἄτρωτον βαρεῖ
τύψας ἀτράκτῳ στέρνον, ἐν τ' αὐλῷ μέσῳ 40
πατρὸς Παλαιστοῦ χερσὶν ὀχμάσας δέμας,
Κρόνου παρ' αἰπὺν ὄχθον, ἔνθα γηγενοῦς
ἵππων ταρακτής ἐστιν Ἰσχένου τάφος.
ὃ τὴν θαλάσσης Αὐσονίτιδος μυχοὺς
στενοὺς ὀπιπτεύουσαν ἀγρίαν κύνα 45

(Tom. I. p. 413, 6. edit. Lips.) — 39. τεκοῦσαν] τεκνοῦσαν Par. E. — 40. μέσῳ] μέσον, quae optima videtur lectio, solus praebet, sed omnium longe praestantissimus Cod. Par. A. Cf. Eurip. Orest. v. 259. Pors.
42. Κρόνου] Κρόνον Vind. II. et IV. — 43. ταρακτής] ταράκτης solus Vit. I. τ' ἀράχτης Ciz. vitiosissime. Cf. *Eustath.* ad Iliad. λ'. p. 873, 16. edit. Rom. Ἰσχένου] Ἰσχενου (αι) Par. C. Ἰσχέου Vind. I. Quosdam h. l. Ὠλένου legere maluisse e Pausan. VI. 20, 16. docet Canterus edit. Basil. II. p. 150. — 44. τὴν] Par. ABCEFHJKL. Neap. I. II. III. Vind. I. II. Rehd. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. omnes. τῆς Par. DG. Vind. IV. Vit. II. III. θαλάσσης] Codd. fere omnes, praeter Par. F. et Vind. I. qui θαλάττης habent. Vid. Pors. ad Hecub. v. 8. Affert hunc versum Steph. Byz. v. Αὔσων, cuius codd. Parisin. nr. 1412. et 1413. alter alteram lectionem tuetur.

Ὁ τῶν τέκνων τῶν ἰδίων καὶ τῆς γυναικὸς φθορεύς — πορθητής — Ἰωνικῶς Vind. II. Ἐφόνευσε δὲ τὰ ἴδια τέκνα διὰ τὸν Λύκου φόνον, ὃν ἐποίησε Vind. III. 39. Τὴν Ἥραν λέγει· φασὶ γὰρ αὐτὴν θηλάσαι — μὴ τιτρωσκομένην παρόσον θεός ἐστι — ἰσχυρῷ Par. A. Ἤγουν τὴν Ἥραν, τὴν γυναῖκα τοῦ Διὸς, τὴν ἑαυτοῦ μητρυιὰν δηλονότι — τὴν ἀκίνητον Vind. I. Τὴν Ἥραν — ἀθάνατον — δεινῷ Vind. II. Μητέρα, τὴν Ἥραν, τὴν μὴ φθειρομένην ὡς θεάν· ἐτρώσατο ὁ Ἡρακλῆς τὴν μητρυιὰν, ἡνίκα ἐφόνευσεν Ἴφιτον ἄνδρα, καὶ εἰςῆλθεν εἰς Νηλέα, ὡς καθαρθῆναι· ὁ δὲ Νηλεὺς οὐκ ἐνδεχόμενος αὐτὸν, αὐτὸς καθ' αὐτοῦ πόλεμον διέγειρε, ἔνθα καὶ ἡ Ἥρα λαχοῦσα εἰς βοήθειαν, τέτρωται ὑπ' αὐτοῦ Vind. III.
40. Βαλὼν τῷ βέλει στῆθος ἐν τῷ σταδίῳ ἢ ἀγῶνι — μέσον. Par. A. — Οἰστῷ, βέλει κατὰ τό — ἤγουν κατὰ τὸ στῆθος Vind. I. 41. Τοῦ Διός — ταῖς χερσὶν κατασχὼν τὸ σῶμα, ἢ ἀποκινήσας Par. A. Περιϊσχων, κινήσας, δονήσας, ἐπειςπεσὼν Par. C. Ἤγουν τοῦ Διός — αὐτοῦ — κρατήσας, πιάσας Vind. I. Περιπλέξας, ὑποκρατήσας, κατασχὼν — σῶμα Vind. II. 42. Παρὰ τὸν ὑψηλὸν τοῦ Κρόνου λόφον· παρὰ τὸν καλούμενον Κρόνιον λόφον ἐν Ὀλυμπίᾳ, ὅπου τοῦ Γίγαντος Par. A. Περὶ τὸν ὑψηλὸν τόπον, ὀνομαζόμενον Κρόνιον λόφον Par. B. Βουνόν Par. C. Τοῦ — ὑψηλὸν Ὀλύμπιον — ὅπου τοῦ υἱοῦ Γίγαντος· Κρόνου ὄχθος ἐν Ὀλυμπίᾳ Vind. I. Τόπον — ὑψηλὸν λόφον· περὶ τὸν καλούμενον Κρόνιον λόφον, οὗ μέμνηται Καλλίμαχος· τοῦ Γίγαντος Vind. II. Ἐν Ὀλυμπίᾳ τόπος οὕτω καλούμενος· κατὰ τὸν ὑψηλὸν λόφον — τοῦ υἱοῦ Γίγαντος, ὅςτις υἱὸς ἦν Ἑρμοῦ καὶ Ἱερείας Vind. III. Ὄχθοι αἱ τραχεῖαι καὶ δύςβατοι πέτραι, αἱ ἐξοχαὶ Vind. IV. 43. Ὁ ταράξιππός ἐστιν, ὁ τοὺς ἵππους ταράττων ἐν τῷ τρέχειν — Ἰσχένου μνημεῖον· Ἴσχενος δέ ἐστι Γίγαντος υἱός, ἀπὸ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς Ἱερείας Par. A. Ὁ λεγόμενος ταράξιππος Par. C. Ὁ τοὺς ἵππους ταράσσων ἐν τῷ τρέχειν — μνῆμα Vind. II. Ὁ εἰς ταραχὴν ἐμβάλλων τοὺς ἵππους — ὑπάρχει — ὁ τύμβος Vind. III. 44. Ὁ τὴν τῆς θαλάσσης τῆς Ῥωμαϊκῆς (in marg. Ἰταλικῆς) τὰ βάθη, καταδύσεις, κοιλότητας, λιμένας Par. A. Τῆς — τῆς Ἰταλικῆς δηλονότι — κρυπτοὺς Vind. I. Ἰταλικῆς — ἡ ὀρθὴ μυχός Vind. II. Ἰταλικῆς — πορθμός Vind. III. Ὁ κτανών — τῆς — ἀποκρύφους τόπους Pal. 40. 45. Τὰ στενὰ περιβλεπομένην, ἐπιτηροῦσαν· τὴν Σκύλλαν

κτανὼν ὑπὲρ σπήλυγγος ἰχθυωμένην,
ταυροσφάγον λέαιναν, ἣν αὖθις πατὴρ
σάρκας καταίθων λοφνίσιν δομήσατο,
Λέπτυνιν οὐ τρέμουσαν οὐδαίαν θεόν.
ἐξηνάριξεν ὅν ποτ' ἀξίφῳ δόλῳ 50

46. *σπήλυγγος*] *σπήλιγγος* Par. AL. Vind. II. Vit. II. et Ciz. Vitium *ἰχθυομένην* invenimus in Vit. I. et Ciz.

47. *ταυροσφάγον*] *ταυροσφάγων* Vind. IV. *ταυροφάγον* Par. EFH. *ταυροφάγου* Vit. I. et Ciz. — 48. *λοφνίσιν*] *ν̄* finale omittunt Cod. Par. omnes, excepto K. in quo *ν̄* ab eadem manu superscriptum est; praeterea Vindob. quatuor, Neapolit. tres, totidem Viteberg. Ciz. Pal. 40. et ex Editt. Basileensis I. et Stephaniana; Aldina vero, et post Canterianam omnes, addunt. Vid. infra ad v. 629. *δομήσατο*] Par. BDEFGHJK. Neap. III. Vit. III. et Pal. 40. *δωμήσατο* Par. AL. et Ciz. *δομήσατο* Par. C. Vit. II. *δωμήσατο* Vit. I. utramque lectionem exhibentes. Ad hunc versum alludit Eustath. ad Iliad. *α'*. 52. p. 43, 8. edit. Rom. (Tom. I. p. 38, 3. edit. Lips.) — 49. *λέπτυνιν*] *λέπτυννιν* Vind. II. *λέπυννιν* Neap. III. vitiose. Explicat hanc vocem e Lycophr. afferens Etym. M. p. 560, 52. *οὐδαίαν*] *οὐδέαν* Par. G. Vind. IV. Vit. II. III. *θεόν*] Hanc lectionem tuentur Par. ABDF. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Meurs. utrq. et Sebast. Alteram lectionem, minus probabilem, *θεάν* praebent reliq. Codd. et Editt. Basil. I. Steph. Potter. utrq. et Reich. Praeterea Vind. II. priorem partem versus ita transponit: *τρέμουσαν οὐ λέπτυννιν.*

λέγει Par. A. *Τὴν Σκύλλαν, τὴν Φόρκυνος θυγατέρα* Par. C. *Τόπους — τὴν περιβλεπομένην, ἤτοι τὴν Σκύλλαν* Vind. I. *Τόπος στενός — βλέπουσαν — τὴν Σκύλλαν* Vind. II. *Τούς — ἐπιτηροῦσαν, ἐπιβλέπουσαν — τὴν Σκύλλαν* Vind. III. 46. *Ἀνελὼν ὑπεράνω τοῦ σπηλαίου ἀγρεύουσαν, ἁλιεύουσαν ἰχθῦς* Par. A. et Vind. I. *Δίκην ἰχθύος πλέουσαν, ἢ ἰχθύας ἀγρεύουσαν* Vind. II. *Φονεύσας — σπηλαίου αὐτῆς — ἰχθύας ἀγρεύουσαν* Vind. III. 47. *Τὴν Σκύλλαν τὴν ταυροκτόνον· ταυροφάγον ἔδει εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον προσέλαβεν τὸ σ̄· ἥντινα πάλιν ὁ πατὴρ Φόρκυν* Par. A. *Ταυροφάγον — ἤγουν ἡ φαγοῦσα τὸν ταῦρον — ἅρπαγον* Par. C. *Τὴν τοὺς βόας αὐτοῦ τοῦ Ἡρακλέους φαγοῦσαν — πάλιν ὁ ταύτης πατὴρ δηλονότι ὁ Φόρκυν, ἤγουν ἡ θάλασσα* Vind. I. *Ἡ σφάττουσα τοὺς ταύρους — διὰ τὸ φοβερόν — ἤγουν ὁ Φόρκυν* Vind. II. *Τὴν τρώγουσαν τοὺς ταύρους· ὡς φαγοῦσαν ἐκ τῶν Γηρυονείων ταύρων — ἥντινα ὁ Φόρκυν — αὐτῆς* Vind. III. *Ταύρους ἐσθίουσαν — ὁ Ποσειδῶν* Pal. 40. 48. *Τὰς σάρκας κατακαίων λαμπάσιν ἀνῳκοδόμησεν καὶ ἐσωμάτωσεν καὶ ἐζωοποίησεν* Par. A. *τὰς αὐτῆς — καύσας, ἀνεψήσας — ἡ μεγάλη λαμπάς — ἀνεζώωσε καὶ ἀνέγειρε* Vind. I. *Τῶν ἀνθρώπων — κατακαίων λαμπάσι — λιοφανής τις οὖσα — ἀνῳκοδόμησεν, ἀνεζώωσεν* Vind. III. *κατά — τροπικῶς ἐζώωσε* Pal. 40. 49. *Τὴν Περσεφόνην οὐ φοβουμένην καταχθονίαν θεάν* Par. A. *Τὴν λεπτύνουσαν τὰ σώματα τῶν νεκρῶν — καταχθόνιον — τὴν μὴ δεδοικυῖαν, ἤγουν τὴν Περσεφόνην ἢ τὸν Ἅιδην· οὖδας ἰδοῦσαν, οὐδέαν, οὐδαίαν θεάν* Vind. I. *Τὴν Περσεφόνην παρὰ τὸ λεπτύνειν τοὺς νεκρούς — ἤγουν τὴν ψυχήν — μοῖραν, λέπτυνιν, θάνατον, νεαρμοσίαν, φθοράν — τὴν καταχθόνιον, τὴν Περσεφόνην* Vind. II. *Τὴν λεπτύνουσαν καὶ ἀφανίζουσαν τὰ τῶν νεκρῶν σώματα, ἢ τὴν ψυχήν — τὴν Περσεφόνην τὴν καταχθονίην, ἀπὸ τὸ οὖδας, τὸ ἔδαφος, τὴν οὐδαίαν, ἐδαφαῖαν* Vind. III.

50. *Ὅντινα ποτε ἀνεῖλεν τῇ ἄνευ ξίφους βλάβῃ* Par. A. *Τῷ φαρμάκῳ τῆς ὕδρας* Par. C. *Ἀνεῖλε· τὸν Ἡρακλέα λέγει — ἤγουν τῷ φαρμάκῳ*

νέκυς, τὸν Ἅιδην δεξιούμενον πάλαι.
λεύσσω σε, τλῆμον, δεύτερον πυρουμένην,

51. *δεξιούμενον*] Par. EL. Neap. II. III. Vind. I. II. III. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. — *δεξιούμενος* Par. ABFGHJK. Neap. I. cum nota in margine: *γρ. δεξιούμενον*. Vind. IV. et Vit. III. — *δεξιούμενος* Par. CD. Vit. II. Rehd. Bene utrinsque lectionis sensum exposuit Canterus his verbis: „Hoc vel de Nesso potest intelligi, si legas *δεξιούμενος*, qui iampridem erat mortuus, antequam ipsius opera Hercules periret; vel de Hercule ipso, si alteram sequare lectionem, qui iam ante ad Inferos venerat, Cerberum ablaturus." Canterus priorem lectionem, quam iam Aldus exhibuerat, praetulit, eiusque iudicium sequuti sunt editor Paris. II. et Meursius. Pro altera lectione stant Basil. I. Steph. Potter. utrq. Reich. et Sebast. Quam ut retinendam existimem, duo potissimum sunt, quae me commoveant; primum, quod plane nihil ad sensum loci facit, dudumne an nunc demum perierit Nessus, dummodo *post mortem* dolo inimicum interemerit; deinde, quod longe verisimilius est, poetam, incredibilia Herculis ausa cumulantem, etiam hoc, quasi summum et maxime portentosum adiicere, eum ne ab ipso quidem Orco, (in funere Alcestidis) sceleratas manus abstinuisse. Atque tantum abest, ut notus verbi *δεξιοῦσθαι* usus impediat, quo minus id h. l. nova et ambigua significatione pro *χειρώσασθαι* accipiamus, ut lectio *δεξιούμενον* ex hac ipsa ambiguitate atque insolentia in tali poeta nonnihil commendationis nanciscatur. Recte Paraphrasis inedita: *ὁ νεκρὸς Νέσσος τὸν τὸν Ἅιδην πρώην χειρωσάμενον.* Paullo aliter Eustathius ad Iliad. *θ'*. 293. p. 714, 1. edit. Rom. (Tom. II. p. 210, 12. edit. Lips.) *Οὕτω καὶ τὸν Ἅιδην Λυκόφρονι, καθά τινες νοοῦσι, τόξοις ὁ Ἡρακλῆς ἐδεξιώσατο βαλὼν ἐκεῖνον.* Lectionem *πάλιν* pro *πάλαι*, a Cantero in marg. edit. Basil. II. allatam, neque Codd. exhibent, neque editionum, quod sciam, ulla. — 52. *λεύσσω*] Hanc lectionem e tot Codd. quatuor tantummodo tuentur, Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Rehd.; alteram vero, *λεύσω*, cum simplici $\bar{\sigma}$, miro consensu exhibent Codd. Parisini omnes, Neapolit. tres, Vindob. quatuor, Vit. II. et III., et Editt. ex Codd. expressae, Aldina et Basileensis I. Quare, si criticum negotium in eo positum esset, ut ad numerum et auctoritatem Codd. lectiones exigeremus, facile h. l. res diiudicanda esset; maius tamen quiddam in eo quaerendum est, ut examinemus, quid cuique loco aptissimum sit. Vix autem dubitari posse videtur, quin concitato vaticinantis animo ea loquendi ratio optime conveniat, quae maxime recedat a simplici narratione; ea quidem, quae, nulla temporis ratione habita, res futuras non cogitare sed spectare videtur, ita ut praesenti quasi earum imagine commoveamur. Aliter enim oratio vehementer languesceret. Aptissime igitur poeta praesenti tempore usus est, licet ea, quae cohaerent quidem cum ea re, neque tamen eadem imagine comprehendi possunt, per futura subiungat. Accedit, quod formae *λεύσω* et *λεύσων*, ubicunque occurrunt, ad-

τῆς ὕδρας Vind. I. *Ἐφόνευσε τὸν Ἡρακλέα χωρὶς ξίφου, ἤγουν φαρμάκῳ* Vind. II. *Ἀναστροφὴ ὁ τρόπος* Vind. III. 51. *Ὁ νεκρὸς τὸν Ἅιδην, ἀντὶ τοῦ, ἤδη τελευτήσας, φιλοφρονούμενος· λέγει δὲ τὸν Νέσσον — ἤδη, ποτέ* Par. A. *φίλον σχόντα* Par. B. *Τὸν χειρωσάμενον τὸν Ἅιδην·* in margine: *φιλοποιούμενον* Neap. II. *Ὁ Νέσσος ὁ Κένταυρος νεκρὸς ὢν — φιλιωσάμενον — τὸν χειρωσάμενον πάλαι τὸν Ἅιδην* Vind. I. *Ὁ Νέσσος τὸν Ἡρακλέα τὸν χειρωσάμενον τὸν Ἅιδην* Vind. II. *Ἤγουν ὁ Νέσσος ὁ νεκρὸς — διὰ τὸν θάνατον — Ἡρακλέα — χειρωσάμενος ἢ φιλοποιησάμενος — καὶ τὸν πορθήσαντα ἐξ ἀρχῆς* Vind. III. 52. *Θεάσομαί σε, ταλαίπωρε, ἀθλία, ἐκ δευτέρου καιομένην* Par. A. *Ἐγώ — ὦ Τροία δηλονότι, ἐκ δευτέρου κεκαυμένην* Vind. I. *Ὦ δυστυχεστάτη —*

ταῖς τ' Αἰακείοις χερσὶ, τοῖς τε Ταντάλου
Λέτριναν οἰκουροῦσι λειψάνοις πυρὸς,
παιδὸς καταβροχθέντος αἰθάλῳ δέμας· 55
τοῖς Τευταρείοις βουκόλου πτερώμασι·

modum dubiae fidei sunt, et facili correctura removentur; licet negari non possit, fuisse inter antiquos Grammaticos, qui has formas pro futuro haberent. Cf. Schol. ad Iliad. α'. 120. p. 13, b. 29. edit. Bekk. Etym. M. p. 285, 48. et p. 562, 9. Vid. tamen *Eustath.* ad Iliad. α'. 120. p. 64, 12. edit. Rom. (Tom. I. p. 55, 12 sqq.) — 53. *Αἰακείοις*] Par. ABFHIJKL. Vind. II. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Rehd. Adhaerent huic scripturae Editt. omnes, praeter Sebast. De hac insolentiori generum permutatione apud poetas illius aetatis haud raro obvia vid. Hermannum ad Orph. Argon. v. 263. *Αἰακείαις* praebent Par. CDG. Neap. I. Vind. IV. Vit. II. III. *Αἰακείῃς* solus Par. E. — 54. *Λέτριναν*] Sequutus sum auctoritatem unius Cod. Par. H. neque ut reliquor. Codd. scripturam probem, animum inducere possum, praesertim cum optimi libri v. 158. *Λετριναίους* recte exhibeant. Accedit auctoritas Pausaniae VI. 22, 8—11. ubi Codd. constanter *Λετρίνους* et *Λετριναίους* suppeditant. Lectionem *Λαίτριναν* tuentur h. l. Par. BCEFJL. Neap. I. Vind. I. II. III. IV. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et impressi omnes. *Λαίτριννav* Par. A. *Λαίτρυναν* Par. DGK. Vit. II. et III.

55. *καταβροχθέντος*] Par. BCFHL. Vind. I. III. Vit. I. Ciz. et Rehd. et Editt. praeter Sebastianam, omnes. *καταβρωχθέντος*, quod fortasse praeferendum est, tuentur optimi Codd. Par. AJ. Neap. III. et Pal. 40. Alteram lectionem *καταβρωθέντος*, quae glossatoris esse videtur, exhibent Par. DEK. Neap. I. II. Vind. II. IV. vitiosam *καταβροθέντος* Par. G. Vit. II. et III. — *αἰθάλῳ*] *αἰθάλῃ* Par. K. et Pal. 40.

56. *Τευταρείοις*] *Τευταρίοις* Par. K. Neap. I. et Ciz. *Τευταριείοις*, duabus lectionibus in unam coniunctis, Vind. I. et III. *Τεσταρείοις* mira varietate habet Par. A., etiam in Scholiis. In vitioso *βουκώλου* con-

καιομένην Vind. II. *Θεάσομαι, ὦ ἀθλία πατρίς — καὶ ἐκ δευτέρου πορθουμένην καὶ κατακεκαυμένην* Vind. III. 53. *Ταῖς τοῦ ἀπογόνου Αἰακοῦ· λέγει δὲ ἢ ταῖς Νεοπτολέμου, ἢ πρότερον Τελαμῶνος καὶ Πηλέως· ἢ ὅτι ἀναφέρεται ὁ Ἐπειὸς, ὁ τὸν δούρειον ποιήσας, πρὸς Φῶκον καὶ Αἰακόν — καὶ τοῖς τοῦ Ταντάλου* Par. A. *Ἤγουν ὑπὸ τοῦ Νεοπτολέμου καὶ τοῦ Ἐπειοῦ, τῶν ἀπογόνων τοῦ Αἰακοῦ — καὶ τοῦ παιδὸς, τοῦ Πέλοπος δηλονότι* Vind. I. *Ἤγουν ἐκ τοῦ Ἐπειοῦ, ἢ τοῦ Νεοπτολέμου — ἀπογόνοις, ἢ ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τοῦ Μενελάου* Vind. III. 54. *Κώμην Ἤλιδος, ἢ πόλιν, ἧς ἐβασίλευσεν ὁ Πέλοψ — κατοικοῦσι, φυλάττουσιν — τῇ σποδῷ, τῇ τέφρᾳ, τῇ στακτῇ* Par. A. *Πόλις Ἤλιδος — οἰκοῦσι — τοῖς ὀστέοις τοῖς καυθεῖσι ὑπὸ τοῦ — ὀστᾶ Πέλοπος* Vind. I. *Πόλις Ἤλιδος — εἰς τὴν πόλιν τὴν Ὀλυμπίαν, ἔνθα τέθαπται ὁ Πέλοψ — τοῖς φυλάσσουσι, τοῖς κειμένοις — τοῖς ὀστέοις τοῖς λειφθεῖσι ὑπὸ τοῦ πυρός* Vind. III. 55. *Τοῦ καταποθέντος ἢ κατακαέντος παιδὸς τῇ σποδιᾷ τὸ σῶμα·* in marg.: *περὶ τοῦ Πέλοπος λέγει* Par. A. *Καταποθέντος* Par. B. *Κατακαέντος* Neap. III. *Τοῦ Ταντάλου λέγει, τοῦ καυθέντος τῇ αἰθάλῳ καὶ τῇ σποδῷ τοῦ πυρός* Vind. I. *Πέλοπος — τῷ περὶ τὸ σῶμα* Vind. II. *Τοῦ Πέλοπος υἱοῦ Ταντάλου, τοῦ κατακαυθέντος καὶ καταποθέντος ἐν τῇ αἰθάλῃ καὶ σποδιᾷ, καυστικῷ πυρὶ, ὁπότε πρὸς εὐωχίαν τοῖς θεοῖς ἐτέθη τὸ σῶμα* Vind. III. *Καυθέντος ἐν —* Pal. 40.
56. *Τοῖς τοῦ Τεστάρου* (sic) *βουφορβοῦ ὀϊστοῖς·* in marg.: *ἐξ Ἡρακλέους γὰρ εἶχεν ὁ Φιλοκτήτης τὰ τόξα μεθ' ὧν κατεπολέμησε τὸν Ἀλέξανδρον* Par. A. *Βουφορβοῦ* Par. B. *Τοῖς τοῦ Τευτάρου βέλεσι — τὰ τόξα τοῦ Ἡρακλέους* Vind. I. *τέ — τοῖς βέλεσι τοῦ βουκόλου Τευτάρου — ὀϊστοῖς, βέλεσι* Vind. II. *Τευτάρου ἦν πρῶτα τὰ βέλη τοῦ Ἡρακλέους —*

τὰ πάντα πρὸς φῶς ἡ βαρύζηλος δάμαρ,
στείλασα κοῦρον τὸν κατήγορον χθονὸς,
ἄξει, πατρὸς μομφῆσιν ἠγριωμένη,
λέκτρων θ᾽ ἕκατι τῶν τ᾽ ἐπεισάκτων γάμων. 60
αὐτὴ δὲ φαρμακουργὸς, οὐκ ἰάσιμον
ἕλκος δρακοῦσα τοῦ ξυνευνέτου λυγρὸν,
Γιγαντοραίστοις ἄρδισιν τετρωμένου

sentiunt Par. G. et Vind. IV. Excitat hunc versum *Eustath.* ad Iliad. *β'*. 54. p. 172, 30. edit. Rom. (Tom. I. p. 140, 31. edit. Lips.)

57. *πρὸς φῶς δ᾽ ἡ* habent Par. C. et Vit. II. — 59. *μομφῆσιν*] Dedi e Cod. Par. A. et Vat. 1307, quibus omnium maxima fides habenda est. Vulg. *μομφαῖσιν*. — 60. *ἕκατι*] *ἕκητι* Par. C. et Rehd. — 62. *λυγρῶν* Ciz. 63. *ἄρδισιν*] *ν̄* addidi refragantibus Codd. et Editt. omnibus. *ἄρδεσι* Par. H. *ἄρδοισι* Vit. II. vitiose. — *τετρωμένου*] Hanc lectionem sollicitare non ausus sum, licet altera, *τετρωμένον*, quam Tzetzes quoque

βέλεσι πτερωτοῖς Vind. III. *Τοῖς τε — τοῦ Τευτάρου βέλεσι, τόξοις* Pal. 40. 57. *Τὰ πάντα πρὸς τὸ φῶς ἡ μεγαλόζηλος, ἡ ζηλότυπος γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου, Οἰνώνη* Par. A. *Ἤγουν πρὸς ἀλήθειαν* Par. B. *πρὸς τέλος* Par. C. *Ἄξει, φανερώσει ἡ ζηλότυπος γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ Οἰνώνη* Vind. I. *Εἰς τὸ φανερὸν, ἡ βαρύμηνις, ἤγουν ἡ γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου* Vind. II. *Ἡ βαρύμηνις, ἡ Οἰνώνη, ἡ τοῦ Ἀλεξάνδρου γυνὴ, ἣν εἶχε πρὸ τῆς Ἑλένης* Vind. III. 58. *Ἀποστείλασα νεώτερον· λέγει δὲ Κόρυθον, τὸν Οἰνώνης υἱὸν καὶ Ἀλεξάνδρου — τῆς πατρίδος* Par. A. *Τὸν ὁδηγὸν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς πατρίδος* Par. C. *Εἰς τὸν στόλον τῶν Ἑλλήνων τὸν Κέριυθον* (leg. *Κόρυθον*) *τὸν ἑαυτῆς υἱόν — ἀπὸ τῆς Ἰλίου γῆς* Vind. I. *Πέμψασα νέον, τὸν Κόριθον* (sic) *τὸν ὁδηγὸν τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπὶ Τροίας πατρίδος· τὸν υἱὸν τῆς Οἰνώνης καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου* Vind. II. *Πέμψασα τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν Κόρυθον μηνυτὴν καὶ προδότην τῆς πατρίδος Τροίας — γῆς* Vind. III. et Pal. 40. 59. *Ἀπάξει — ταῖς τοῦ πατρὸς μομφαῖς, μέμψεσιν μαινομένη* Par. A. *Κεβρῆνος ἢ Οἰνιέως ὀνειδισμοῖς* Par. C. *Τοῦ Κεβρῆνος — αὐτῆς — διὰ τῶν μέμψεων ἀγριωθεῖσα* Vind. I. *Φανερώσει — ὀνείδεσι μαινομένη, λυπηθεῖσα* Vind. II. *Φανερώσει — τοῦ Οἰνιέως ὀνείδεσιν· ὠνείδιζεν γὰρ αὐτὴν συνοικούσης τῆς Ἑλένης τῷ Ἀλεξάνδρῳ — λυπηθεῖσα, ἐκμανεῖσα* Vind. III. *Τοῦ ἑαυτῆς — ὀνειδισμοῖς — τεθηριωμένη* Pal. 40. 60. *Τῶν τε κοιτῶν ἢ εὐνῶν ἕνεκα, καὶ τῶν ξένων καὶ ἀδίκων γάμων* Par. A. *Νόθων, πορνικῶν* Par. C. *Ἕνεκα — καὶ τῶν ξένων τῆς Ἑλένης* Vind. I. *Τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον συναφείας καὶ κοιτῶν χάριν — καὶ ξένων καὶ ἀλλοτρίων* Vind. II. *Στρωμάτων — καὶ χάριν — τῶν νόθων τῆς Ἑλένης* Vind. III. 61. *Αὐτὴ δὲ ἰατρικῆς καὶ φαρμάκων ἔμπειρος, ἴδρις — τὸ οὐ θεραπεύσιμον* Par. A. *Ἡ Οἰνώνη δηλονότι, ἰατρὸς οὖσα — ὂν* Vind. I. *Ἡ Οἰνώνη· φησὶ δὲ Οἰνώνην, ὅτι τὴν ἰατρικὴν καὶ μαντικὴν ἤσκει — ἀνίατον* Vind. II. *Ἡ Οἰνώνη ἰατρὸς οὖσα — τὰ γὰρ βέλη Φιλοκτήτης κεχρισμένα εἶχε τῷ αἵματι τῆς ὕδρας — ἀνίατον* Vind. III. 62. *Τραῦμα ἰδοῦσα τοῦ συγκοίτου χαλεπόν* Par. A. *Τὸ τραῦμα βλέπουσα, ἰδοῦσα, ἤγουν τοῦ Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς — τὸ λυπηρόν* Vind. I. *Τραῦμα, τὸ τόξευμα βλέπουσα τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ συζύγου* Vind. II. *Καὶ τὸ τραῦμα θεραπεῦσαι βουλομένη, τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Ἀλεξάνδρου τὸ χαλεπὸν καὶ λυπρόν* Vind. III. *Τὴν πληγὴν ἰδοῦσα τοῦ ἀνδρός* Pal. 40. 63. *Ταῖς Γιγαντοφθόροις, ταῖς τοὺς Γίγαντας ἀνελούσαις· λέγει δὲ Ἡρακλέους· ἀκίσι τῶν βελῶν — βεβλημένου* Par. A. *Τοῖς — ἤγουν δι᾽ ὧν τοὺς Γίγαντας ὁ Ἡρακλῆς ἀνεῖλε· βέλεσι, βεβλημένου* Vind. I. *Ταῖς φθειρού-*

πρὸς ἀνθοπλίτου, ξυνὸν ὀγχήσει μόρον,
πύργων ἀπ' ἄκρων πρὸς νεόδμητον νέκυν 65
ῥοιζηδὸν ἐκβράσασα κύμβαχον δέμας·
πόθῳ δὲ τοῦ θανόντος ἠγκιστρωμένη,
ψυχὴν περισπαίροντι φυσήσει νεκρῷ.

in Codd. suis repererat, exquisitior videri possit, et ob insolentiam certe, utpote in Lycophrone, nonnihil habeat, quo sese commendet. Offendit vero etiam eadem syllabarum terminatio quater in fine versuum repetita. Vulgatam tuentur Codd. Par. ACEFJL. Neap. I. III. Vind. I. II. III. Pal. 40. et Rehd. *τετρωμένον* praebent Par. DGK. Neap. II. Vind. IV. Vit. I. II. III. et antiquissima Paraphrasis Vaticana his verbis: *καὶ χαλεπὸν τραῦμα τοῦ συζύγου τὸ πεπληγμένον ταῖς τοὺς Γίγαντας ἀνελούσαις ἀκίσι τῶν βελῶν.* Assentit Edit. Ald. e cod. fideliter expressa. Utramque lectionem coniungunt Par. B. et Ciz. *τετρωμένου* (ον).

64. *ἀνθοπλίτου*] *αὐθοπλίτου* Par. FH. et Neap. III. cum glossa *ὁμοτέχνου*. *αὐθοπλήτου* Neap. I. *ἀνθοπλίτου* (αὐ) Par. C. — *ὀγχήσει*] Verbum Lycophroni proprium, eodem, sed leniori modo ex *ὀχέω* formatum, quo *ὀχέω* apud Pind. Olymp. II. 74. *ἀπροσόρατον ὀχέοντι πόνον*. Vid. Eustath. ad Odyss. η'. 211. p. 1577, 46. edit. Rom. (Tom. I. p. 273, 10. edit. Lips.). Recurrit apud Lycophr. v. 1094. ubi nulla fere Codd. dissensio. *Ὀγχήσει* h. l. praebent Par. AEFGJ. Neap. I. II. III. Vind. I. II. III. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. praeter Aldinam, omnes. *ὀχήσει* Par. B. et Vit. II. superaddito tamen γ. et Cod. Aldinae editionis. *οἰχήσει* Par. D. *οἰγχήσει* Par. L. *ὀχμήσει* Par. K. et margo edit. Basil. II. *ὀχθήσει* dedit Meursius in Comment. non monito lectore.

66. *κύμβαχον*] De hac voce vid. *Eustath.* ad Iliad. ε'. 586. p. 584, 16 sqq. edit. Rom. (Tom. II. p. 54, 39. edit. Lips.) — 68. *περισπεροντι* Par. H. et Neap. I. *περὶ σπαίροντι* Vind. II. et Pal. 40. — *φυσσήσει* Rehd. et Editt. Ald. et Paris. II. — *νεκρῶν* Par. L. Vit. I. et Ciz. ν ex

σαις τοὺς Γίγαντας· ὁ γὰρ Ἡρακλῆς αὐτοὺς τοῖς τόξοις τούτοις ἀνεῖλε — τοῦ Ἀλεξάνδρου· ἢ τετρωμένον τὸ ἕλκος Vind. II. *Δι' ὧν ἔπεφνε τὸν Πορφυρίωνα καὶ τὸν Ἀλκυονέα — δι' ὧν Ἡρακλῆς ἔφθειρε τοὺς Γίγαντας — βέλεσι — τοῦ Ἀλεξάνδρου τρωθέντος* Vind. III. 64. *Πρὸς τοῦ ὁμοτέχνου Φιλοκτήτου· τοξόται γὰρ ἀμφότεροι, Ἀλέξανδρος καὶ Φιλοκτήτης — κοινὸν σχῇ θάνατον* Par. A. *Εὑρήσει* Par. B. *Πεσεῖται* Par. C. *Παρὰ τοῦ Φιλοκτήτου τοξότου — κοινόν· ἰδοῦσα οὐκ ἴασιμον ὄν, κρατηθεῖσα κοινὸν βαστάξει θάνατον* Vind. I. *Κοινὸν ἕξει θάνατον* Vind. II. et Neap. II. *Ὁμοιοπλίτου, ἤγουν τοῦ Φιλοκτήτου — καὶ κοινὸν ἕξει καὶ λάβῃ θάνατον* Vind. III. 65. *Ἀπ' ἄκρων τῶν πύργων — νεωστὶ δαμασθέντα, ὅ ἐστιν φονευθέντα, νεοσφαγῆ νεκρόν* Par. A. *Ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν πύργων τῆς Τροίας δηλονότι — ἤγουν τοῦ Ἀλεξάνδρου νεκρόν* Vind. I. *Ὑψηλῶν — νεωστὶ ἀποθανόντα, νεότρωτον* Vind. II. *Ἐκείνων ὑψηλῶν — νεοδάμαστον, νεοσφαγῆ νεκρόν* Vind. III. *Νεωστὶ δαμέντα* Pal. 40. 66. *Μετὰ ἤχου ἐκρίψασα ἐπὶ κεφαλὴν κατενεχθὲν τὸ σῶμα* Par. A. *Μετὰ ἤχου, σφοδρῶς ἐκρίψασα — ἄνω τοὺς πόδας καὶ κάτω τὴν κεφαλήν* Vind. I. *Ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ὤμων σῶμα αὐτῆς* Vind. III. 67. *Τῇ δὲ ἀγάπῃ τοῦ τεθνηκότος ἀγρευομένη, κατεχομένη· μεταφορικῶς* Par. A. *Σχεθεῖσα· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων, τῶν ἀπ' ἀγκίστρων κατεχομένων* Par. B. *Ὑπὸ τῆς — τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου δηλονότι, κρατηθεῖσα* Vind. I. *Τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Ἀλεξάνδρου — δίκην ἀγκίστρου κρατουμένη* Vind. II. *Τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου· δίκην ἀγκίστρου κρατουμένη τῷ πόθῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων* Vind. III. 68. *Τὴν ψυχὴν περιπνέοντι, ἐκπεπνευκότι* Par. A. *Ἐκ-*

Στένω, στένω σε δισσὰ καὶ τριπλᾶ, δορὸς
αὖθις πρὸς ἀλκὴν καὶ διαρπαγὰς δόμων, 70
καὶ πῦρ ἐναυγάζουσαν αἰστωτήριον.

iota Dativi adscripto natum est. — 69. Erravit Müllerus in Annotat. ad Varietat. Lect. Edit. Sebast. vitiosum *διπλὰ* e Cod. Vit. III. commemorans. Codex distinctissime et sine ulla litura habet *δισσά*.

71. *ἐναυγάζουσαν*] Solus Meursius in utraque editione dedit *ἐναυγάξουσαν*, negligentissimus, ut videtur, in corrigendis operarum erroribus. — *αἰστωτήριον*] Codd. omnes, excepto uno Cizensi, et Editt. omnes, praeter solam Meursianum II., *ἀϊστωτήριον* praebent, eandemque scripturam quinque aliis locis retinent, v. 214. *ἀϊστῶσαι*, v. 281. *ἀϊστώσεις*, v. 339. *ἀϊστώσας*, v. 1282. *ἀϊστώσειν*, et v. 1341. *ἀϊστώσας*, ita ut sexies in quarta sede senarii anapaestus inveniatur. Quod cum ex praeceptis rei metricae intolerabile visum esset Müllero, admonuit quidem lectores de tollendis punctis diaereseos, sententiam vero suam aliis argumentis firmare neglexit. Nam quod *οἰστὸν* quoque apud Euripidem, Med. 634. (immo semper apud Atticos) disyllabon esse affert, eius rei similis quidem, neque tamen plane eadem ratio est, neque huic exemplo tantum tribuerem, nisi alia essent, quae dubitationem omnem tollerent. Quorum id primum est, quod Lycophronem, poetam priscae severitatis imitatorem, ab eiusmodi licentiis sedulo sibi cavisse animadvertamus; nam si quae occurrunt quidem apud eum anapaesti exempla, ut v. 720. *Παρθενόπην*, et v. 930. *Λαγγαρίας*, (quorum tamen alterum ne dubitatione quidem caret): ea, cum in nominibus propriis sint, satis excusationis habere videntur; secundum vero, quod idem verbum eodem senarii loco toties positum sit. Non enim commisisset poeta Alexandrinus, *grammatica subtilitate*, ut Hermanni verbis utar, *limatior*, *quam fecundus ubertate poetica*, ut in eodem vocabulo, quod, si voluisset, facillime cum alio commutaturus fuisset, toties priscae elegantiae regulas violasse videretur. Haec autem in *α* privativo facta synizesis, licet satis idoneo Aeschyli exemplo (Eum. 535. Well.) excusari possit, nihilo tamen minus valde reprehendenda videtur. Nam quae inveniuntur apud graecos poetas synizeseos exempla, paullo duriora interdum, quam quae graecis auribus admodum placuisse credibile sit, ea tamen omnia ita comparata sunt, ut intellectum vocis parum aut nihil impediant, quod in *α* privativo, si cum proxima syllaba pronuntiando coaluerit, magnopere vereor, ne longe aliter sese habeat. Vis enim huius literae tali contractione plane perit, et sensus vocabuli obscuratur. Rarissima igitur sunt huius synizeseos exempla, eaque omnia, nisi fallor, ita comparata, ut aliquam certe dubitationem metricam admittant.

πνεύσει, ἤγουν τῷ Ἀλεξάνδρῳ Par. C. *Τῷ σφαττομένῳ ἀποβαλεῖ* Vind. I. *Ψυχοῤῥαγοῦντι — ἐκπνεύσει ἡ Οἰνώνη περὶ τῷ —* Vind. II. et III.

69. *Στενάζω, στενάζω σε — ξύλου, δόρατος· παρόσον τρίτον ἐπορθήθη τὸ Ἴλιον* Par. A. *Τρίς· παρόσον τρίτως ἐπορθήθη ἡ Ἴλιος* Par. B. *Διττῶς, τριπλῶς· λαφυραγωγίας ἕνεκα* Par. C. *Στενάζω σε, τὴν Τροίαν, ὡς τριπλάσιον — ἕνεκα ἵππου* Vind. I. *Θρηνῶ σε, ὦ πατρίς — διχῶς, τριχῶς — τοῦ Ἑλληνικοῦ πολέμου* Vind. III. 70. *Πάλιν πρὸς μάχην καὶ διαρπαγὰς οἴκων* Par. A. *Διὰ μάχην καὶ κενώσεις, ἤγουν τῶν χρημάτων· ἐκ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον* Par. C. *Ἐκ δευτέρου — διὰ τὴν — τὰς — τῶν, ἤγουν τῶν αἰχμαλωσιῶν* Vind. I. *Λείπει τὴν μέλλουσαν ἐλθεῖν πρὸς ἀλκὴν δορὸς δὶς καὶ τρὶς — οἴκων* Vind. II. *Καὶ πάλιν εἰς μάχην καὶ τὰς λαφυραγωγίας τῶν οἰκημάτων* Vind. III. 71. *Καὶ πῦρ ἐναστράπτουσαν, προορωμένην — ἀφανιστήριον, ἀδηλοποιὸν* Par. A. *Ἐμφαίνουσαν, λαμπρύνουσαν· κατὰ ἀντίφρασιν, ἤγουν ἀμαυροῦσαν — καυστήριον* Par. C. *Τὸ — σὲ τὴν λάμπουσαν, ἀφανιστήριον, ἤγουν ἀφανιστικὸν* Vind. I. *Ὁρῶσα, βλέπουσα — καυστικὸν, ἀφανιστικόν·*

στένω σε, πάτρα, καὶ τάφους Ἀτλαντίδος
δύπτου κέλωρος, ὅς ποτ' ἐν ῥαπτῷ κύτει,
ὁποῖα πόρκος Ἰστριεὺς τετρασκελὴς,
ἀσκῷ μονήρης ἀμφελυτρώσας δέμας, 75
Ῥειθυμνιάτης κέπφος ὣς ἐνήξατο,

72. τάφους Par. C. — 73. κύτει] Nostram lectionem meliores libri tuentur, Par. ABCEFH. Neap. I. II. III. Vind. I. II. III. IV. e quibus tamen Par. BCF. et Vind. III. σ ab alia manu superadditum habent; et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. σκύτει exhibent Par. DGIJL Vit. I. II. III. Pal. 40. et Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. σκύθει Ciz. γναπτῷ σκότει Par. K. miro vitio. κύτει iam ob latiorem et magis ambiguam significationem alteri lectioni praetulimus. Meminit huius loci Schol. min. ad Iliad. υ'. 215. p. 558, a. 22. edit. Bekk. — 75. μονήρης] μονείρη Vit. I. et Ciz. μονήρει et μονῆρες coniecit Müllerus. — 76. Ῥειθυμνιάτης] Consentiunt in hac lectione Codd. Par. ABCGH. Neap. I. II. III. Vind. I. II. III. Vit. II. Pal. 40. et Rehd. praeterea Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Ῥειθμιάτης Vind. IV. et Vit. III. vitiose. Ῥυθειμνιάτης Ciz. et Editt. Basil. II. Paris. II. Commelin. Meurs. utrq. et Reich. Ῥυθειμνειάτης Vit. I. et Edit. Ald. vitiose. Ῥυθιμνιάτης Par. DKL. Stephanus Byzant. scribit Ῥιθυμνία, Ῥιθυμνιάτης et Ῥιθύμνιος. Ptolem. III. 17. habet Ῥίθυμνα. Plin. Hist. Nat. IV. 12. Rhythymna.

κέπφος] κέμφος Par. B. De hac avi marina vid. Schol. ad Arat. 916. Schol. ad Nicandr. Alex. v. 167. et Euctenii verba apud Schneid. ibid.

πορθουμένην καὶ κεκαυμένην Vind. II. Ἤτοι πορθουμένην καὶ καιομένην — ἀφανιστικόν Vind. III. 72. Στενάζω σε, ὦ πάτρα — τῆς Ἠλέκτρας, θυγατρὸς Ἄτλαντος καὶ Πληϊόνης, ἀφ' ἧς Ζεὺς ἐτέκνωσε Δάρδανον Par. A. Ὦ Τροία — διὰ τοὺς τοῦ υἱοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἄτλαντος, ἤγουν τῆς Ἠλέκτρας· καὶ διὰ τοὺς τάφους τῆς Ἠλέκτρας καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ Δαρδάνου τοῦ κολυμβητοῦ στένω σε. ἡ Ἠλέκτρα ἦν θυγάτηρ τοῦ Ἄτλαντος, ἀφ' ἧς καὶ τοῦ Διὸς ἐγένετο ὁ Δάρδανος Vind. I. Ὦ — ἀντὶ τοῦ τάφον — τῆς Ἠλέκτρας, τῆς θυγατρὸς Ἄτλαντος καὶ Πληϊόνης· τὸν τάφον τῆς θυγατρὸς Ἄτλαντος Ἠλέκτρας Vind. II. 73. Τοῦ κολυμβητοῦ υἱοῦ τῆς Ἠλέκτρας Δαρδάνου· παρὰ τῷ κέλεσθαι — ὅστις ποτὲ ἐν τῇ σχεδίᾳ, ἐφ' ἧς ἀπὸ Σαμοθράκης Par. A. Ἤγουν τοῦ Δαρδάνου υἱοῦ, τοῦ κολυμβητοῦ, τοῦ ἐγγόνου Δαρδάνου δηλονότι, ἐνεῤῥαμένου δέρματι Vind. I. Κολυμβητοῦ υἱοῦ, τοῦ Δαρδάνου· ἐν τῇ Τροίᾳ γὰρ ἦν ὁ τάφος Δαρδάνου — ἐν ῥαπτῷ ἀσκῷ Vind. III. 74. Ὥσπερ ζῶον θαλάσσιον, μᾶλλον δ' ἐν Ἴστρῳ τῷ ποταμῷ· τὸ νῦν λεγόμενον Δαρδανίωνον (sic)· ἀπὸ Ἴστρου· τέσσαρα σκέλη ἔχων. τετράπους· τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ τέσσαρας λίθους ἐνέβαλεν τῇ σχεδίᾳ, πρὸς ἰσότητα Par. A. Ὁ Δανουβικός — τετράπεζος Par. C. Ὥσπερ ὁ — τὸ ζῶον ὃν ἐν τῷ Ἴστρῳ ποταμῷ — ὁ τετράπους· Ἴστρος ποταμὸς ὁ Δανούβιος Vind. I. Ὥς τις Ἰστρινός — ὁ τετράπους Vind. III. 75. Τῷ δέρματι· μονήρης δὲ, διὰ τὸ μιᾷ κώπῃ χρήσασθαι· in marg.: πρὸς μίαν ἡμέραν ζῶν, καὶ ὀψὲ τελευτῶν· περικαλύψας, περισκεπάσας σῶμα Par. A. Σχεδίᾳ — μονόκωπος, ἢ μόνος διὰ τὸ κλυσθῆναι πάντας — τὸ σῶμα ὅλον, ἑαυτόν Par. C. Τῷ ἰδίῳ δέρματι — μόνος, μονόκωπος — ἀμφικαλύψας τὸ ἑαυτοῦ Vind. I. Διὰ τὸ λεγόμενον· τῶν ἄλλων ἀνθρώπων — καλύψας· ἀπὸ εἰλύω, τὸ κρύπτω, καὶ ἐλυτρόω Vind. III.

76. Ἀπὸ Ῥειθυμνίας, πόλεως Κρητικῆς — ὡς κέπφος, ὅπερ ἐστὶ εἶδος ὀρνέου — ἐκολύμβησε Par. A. Λάρος — καθά Par. C. Ὁ ἐν τῇ πόλει τῇ Ῥειθύμνῃ — λάρος — οὕτως ἐκολύμβησε Vind. I. Ῥείθυμνα πόλις Κρή-

Ζήρινθον ἄντρον τῆς κυνοσφαγοῦς θεᾶς
λιπὼν ἐρυμνὸν κτίσμα Κυρβάντων Σάον,
ὅτ' ἠμάθυνε πᾶσαν ὀμβρήσας χθόνα
Ζηνὸς καχλάζων νασμός. οἱ δὲ πρὸς πέδῳ 80

p. 132. Praeterea *Eustath.* ad Odyss. ε'. 51. pag. 1522, 57. (Tom. I. p. 198, 15. edit. Lips.) — 77. *Ζήρινθον*] De vera lectione dubitare non sinunt Codd. Par. undecim omnes, Vindob. omnes, Viteberg. omnes, Ciz. Pal. 40. et Rehd. quorum nullus ne levissimam quidem varietatem innuit. Assentiunt Suidas v. *Ἀλλ' εἴ τις.* et v. *Σαμοθράκη*, Favorinus v. *Ζήρινθον*, et Editt. praeter Meurs. II. omnes. Cf. praeterea Interpp. ad Liv. XXXVIII. 41. et ad Ovid. Trist. I. 10, 19 sq. *Ζήρυνθον* scribunt Steph. Byz. h. v. Suidas. v. *Ζηρυνθία*, Etym. M. v. *Ζηρυνθία* et Schol. in Nicandr. Theriac. v. 462. ubi ante Schneiderum legebatur *Ζηρίνθιον — θεοῦ*, quam varietatem lectionis non debebat mutare vir doctissimus. — *κυνοσφαγοῦς*] Sic Parisini omnes, Neap. II. Vind. II. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. *κυνοσφαγῆς* Neap. III. *κυνοσφανοῦς* Neap. I. Vind. I. III. IV. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commelin. Meurs. utrq. Steph. Potter. utrq. et Reich. — *θεᾶς*] *θεοῦ* Par. K. et Schol. ad Nicandr. Theriac. v. 462.

78. *Κυρβάντων*] *Κυρβάτων* Par. AK. Neap. I. Vit. I. et Ciz. in quo tamen ν̄ ab alia manu additum est. Vid. Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 524. p. 203, 28. edit. Bernh. — 79. *ὀμβρήσας*] *ὀμβρίσας* Par. DK. Vind. IV. Vit. II. III. Alteram lectionem maior pars Codd. tuetur, et Eustath. ad Iliad. α'. v. 340. p. 114, 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 95, 16. edit. Lips.) ubi haec leguntur: *ὀμβρίζω μὲν καὶ σταθμίζω εὕρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, μέλλοντες δὲ αὐτῶν ἢ ὅλως ἐξ αὐτῶν κινήσεις οὐχ εὕρηνται, ἀλλὰ καὶ τὸ ὤμβρησε καὶ τὸ ἐστάθμησε διὰ τοῦ η̄ γράφεται ὡς ἀπὸ θεμάτων τοῦ ὀμβρῶ καὶ σταθμῶ.* — 80. *καχλάζων*] *καγχλάζων* Vind. IV.

της — *Κρητικὸν ζῶον λαροειδές* — ἔπλευσε εἰς Ἴλιον Vind. II. *Ῥείθυμνα πόλις Κρήτης, εἰς ἣν κέπφοι εἰσὶ πολλοί — εἰς Τροίαν δηλονότι, ἐκολύμβησε — καθά* Vind. III. *γλάρος* Pal. 40. 77. *Σπήλαιον ἐν Θράκῃ τῆς Ἥρας, ἢ ἱερὸν τῆς Ἑκάτης ἐν Σαμοθράκῃ — τῆς Ἑκάτης· κύνας γὰρ αὐτῇ ἔθυον· πλεονάζει τὸ σ̄, ὡς εἴρηται* Par. A. *Ἥτινι σφάττουσι καὶ θύουσι κύνας* Par. C. *Τῆς Ῥέας τῆς δεχομένης κύνας εἰς θυσίας* Neap. II. et Vind. II. *Εἰς Σαμοθράκην πρῶτον κατῴκει· σπήλαιον τῆς Ῥέας ἢ τῆς Ἑκάτης, ταύτῃ γὰρ κύνας θύουσι· τῆς κύνας θυαζομένης* Vind. III. 78. *Καταλιπὼν τὸ ἰσχυρὸν καὶ σκοτεινὸν οἴκημα·* in marg.: *ὄνομα ἔθνους· δαιμόνων περὶ τὴν Ῥέαν· τὸ δὲ Σάον, ὄρος Σαμοθράκης·* in marg.: *Σάμον, κατὰ συστολὴν τοῦ μ̄.* Par. A. *Οἰκοδόμημα τῶν Κορυβάντων, τῶν δαιμόνων τῆς Ῥέας· ὄνομα ὄρους, ἤγουν τὸ οἰκοδομηθὲν καὶ ὂν εἰς τὸ Σάον ὄρος* Par. C. *Ἀφεὶς ἰσχυρὸν — τὸ ὑψηλὸν καὶ ὀχυρὸν τῶν δαιμόνων· ὄρος Θρᾳκικὸν, σπήλαιον* Vind. I. *Ὁ Δάρδανος· στερεόν — ὄνομα δαιμόνων — σπήλαιον. ὄρος* Vind. II. *Ἀφεὶς σκοτεινὸν ἢ στερρὸν, ἰσχυρόν — τὸ οἴκημα δαιμόνων — οὗτοι περὶ τὸ Σάον σπήλαιον ἱδρύσαντο* Vind. III. *Σκοτεινὸν οἴκημα — ὄνομα ἔθνους ἢ δαιμόνων* Pal. 40. 79. *Ἡνίκα ἄμμον ἐποίησεν ἅπασαν κατακλύσας τὴν γῆν* Par. A. *Ἡνίκα ἄμμον ἐποίησε ἐπὶ Δευκαλίωνος καὶ Πύῤῥας* Par. B. *ὑετίσας* Par. C. *Ἄμμιον ἄμαθον ἐποίησε, διέφθειρε, κατέσκαψε — βρέξας γῆν* Vind. I. *Ὁ ποταμὸς ἠφάνισε, καὶ βρέξας, ἀντὶ τοῦ ὀμβρήσαντος* Vind. II. *Ἄτιμον ἐποίησε, ἠφάνισε, ἐσκέπασε· ἀπὸ τοῦ ᾱ στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ μήδω, τὸ μανθάνω — καὶ βρέξας τὴν γῆν* Vind. III. 80. *Τοῦ Διὸς βράζων, ἠχῶν, ψοφῶν κατακλυσμός — οἱ δὲ πρὸς τῇ γῇ* Par. A. *Ἠχῶν, βροντῶν, βράζων κατακλυσμός — ἐν τῇ γῇ* Par. C. *Διὸς ἤχῳ φερόμενος ὀμ-*

πύργοι κατηρείποντο. τοὶ δὲ λοισθίαν
νήχοντο μοῖραν προὐμμάτων δεδορκότες.
φηγὸν δέ, καὶ δρύκαρπα, καὶ γλυκὺν βότρυν
φάλαι τε καὶ δελφῖνες, αἵ τ' ἐπ' ἀρσένων
φέρβοντο φῶκαι λέκτρα θουρῶσαι βροτῶν. 85
Λεύσσω θέοντα γρυνὸν ἐπτερωμένον

et Vit. III. Attulit priorem huius versus partem auctor Etym. M. v. νασμός. p. 598, 7. — πρὸς πέδῳ] πέδον Vit. I. πέδων Ciz. — 81. κατηρείποντο] Par. ADGHJKL. Vind. I. III. Vit. III. et Editt. praeter Aldinam, omnes. κατηρίποντο Par. CEF. Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Rehd. κατηρίπτοντο Edit. Ald. vitiose. κατηρείποντο, superscripta altera lectione Par. B. κατειρείποντο Vind. IV. κατερείποντο Vit. II. et Pal. 40. — λισθοίαν Ciz. vitiose, ut Pal. 158. apud Sebast. — 83. φηγόνδε Vind. I. et Editt. Basil. I. et Steph. — 84. φάλαι] balaenae. Par. BCEFGKL. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Rehd. φάλλαι Par. ADHJ. Vind. I. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph.

85. θουρῶσαι] Haec forma, a Codd. fere omnibus comprobata, nihil dubitationis habet, licet, quod sciam, nusquam alias occurrat. θουροῦσαι praebent Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Ciz. θυρῶσαι Par. A. levi vitio. — 86. λεύσσω] Sic exhibent Par. K. Vit. I. (in quo tamen alterum σ obelo transfixum est) Vit. II. Ciz. et Rehd. et Editt. post Canterianam omnes, Stephaniana et Sebastiana exceptis. λεύσω reliquos Codd. omnes occupat: Par. ABCDEFGHIJL. Neap. III. Vind. I. II. III. IV. Vit. III. et Pal. 40.; assentiunt Editt. ex Codd. fideliter expressae, Aldina et Basil. I. — γρυνόν] In hoc vocabulo, quod ter in Lyco-

βρος, ἡ ῥεῦσις τῶν ὑδάτων· σημαίνει ὁ νασμὸς ἐνταῦθα τὸν κατακλυσμόν, ἤγουν τὸν καιρὸν τοῦ Δευκαλίωνος Vind. I. Ἐν ἤχῳ φερόμενος — ἢ βροχετὸν ἢ κατακλυσμόν — τῇ γῇ Vind. II. τοῦ Διὸς μετ' ἤχου φερόμενος ὑετός, κατακλυσμός· ὅθεν καὶ νᾶμα Vind. III. ἤχῳ βράζων — ὕδωρ Pal. 40. 81. Οἱ πύργοι κατέπιπτον· οὗτοι δὲ ἐσχάτην Par. A. Κατέπιπτον· καὶ ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι — τὴν ἐσχάτην Vind. I. Κατέπεσον· οὗτοι δὲ ἄνθρωποι ἐσχάτην Vind. II. Πόλεις κατέπιπτον· ἄλλοι δὲ ἄνθρωποι ἐσχάτην Vind. III.

82. Ἐκολύμβων, μοῖραν πρὸ ὀφθαλμῶν βλέποντες Par. A. Ἔπλεον Par. C. Ἐκολύμβων θεασάμενοι Vind. II. Ἔπλεον τὴν τύχην πρὸ ὀφθαλμῶν βλέποντες Vind. III. θάνατον Pal. 40. 83. Τὴν δρῦν δέ, καὶ τοὺς καρποὺς αὐτῆς, καὶ ἡδὺν βότρυν Par. A. Δρῦς ἡ ἄκαρπος, φηγὸς δὲ ἡ κάρπιμος Par. B. Βαλάνους, ἀκρόδρυα, ἤγουν πᾶσαν ἄλλην ὀπώραν — ἡδύν· ἤγουν τὰς σταφυλάς Par. C. Ἤσθιον τὴν βάλανον, πᾶσαν ὀπώραν Vind. I. Βάλανον, ὀπώραν παντοίαν Vind. III

84. Φάλαιναι, εἶδος φώκης, καὶ αἱ δελφῖνες, αἵτινες ἐπὶ τῶν ἀρρένων Par. A. Τὰ κήτη τὰ θαλάσσια· αἵτινες φῶκαι, ἤγουν αἱ θήλειαι Par. C. Αἱ ἰχθύες· ζωΰφια, καὶ αἱ φῶκαι — τῶν, ἤγουν τῶν ἀνδρῶν Vind. I. Κανδηλοσβέστριαι Vind. II. Εἶδος φώκης Pal. 40. 85. Ἐτρέφοντο αἱ φῶκαι· εἰσὶ δὲ θαλάσσια θηρία — κοίτας ἐπιθυμοῦσαι ἀνθρώπων· in marg.: ὁρμῶσαι Par. A. Κήτη, ζῶα θαλάσσια — ἐπὶ τὰς συνουσίας· εὔφημος λέξις Par. C. Ἐτρέφοντο· ἐπὶ τὰ — τὴν κοίτην· ἐρωτικῶς ὁρμῶσαι Vind. I. et II. Ἐπὶ στρώματα ἐρωτικῶς ὁρμῶσαι τῶν ἀνθρώπων Vind. III. Ἤσθιον, εἰς τὰς κοίτας εἰσπηδῶσαι Pal. 40.

86. Βλέψω τρέχοντα κορμόν· λέγει δὲ Ἀλέξανδρον, τὸν Πάριν, διὰ τὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ὄναρ· ἐπηρμένον καὶ τὴν ψυχὴν μετέωρον Par. A. Ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα· δρυϊνός τις ὤν, κατὰ μετάθεσιν τοῦ δ εἰς γ — πλοῖον μετὰ ἀρμένου Par. C. Τὸ

τρήρωνος εἰς ἅρπαγμα πεφναίας κυνὸς,
ἣν τόργος ὑγρόφοιτος ἐκλοχεύεται,
κελυφάνῳ στρόβιλον ὠστρακωμένην.
Καὶ δή σε ναύτην Ἀχερουσία τρίβος 90

phrone legitur, Codd. h. l. inter formas γρυνὸν et γρουνὸν vehementer dissentiunt, ita ut pari librorum auctoritate utrumque nitatur; in reliquis autem locis (v. 294. et v. 1362.) magno consensu formam γρυνὸς retinent. Ad quod accedit, quod Auctor Etym. M. qui utramque formam affert, ad γρυνὸς diserte Lycophronem nominat. γρυνὸν tuentur Par. BCDGHL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. γρηνὸν Par. K. vitiose. γρουνὸν Par. AEFJ. Neap. I. Vind. I. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. II. et omnes deinceps Canterianae recensionis asseclae. Ipse autem Canterus γρυπὸν maluit, idque, ut solet, in versione posuit, in notis tamen optionem lectoribus reliquit.

88. τόργος] Hanc vocem e nostro loco attulit Suidas v. τόργος. — ὑγρόφοιτος] ὑψίφοιτος Par. A. altera tamen lectione in margine notata.

89. κελυφάνῳ στρόβιλον] κελυφάνῳ στρόβιλον (ου, ω supra scr.) Vit. et Ciz. στρόβυλον Par. K. et Vit. II. in quo tamen ῑ e correctura insertum est. Affert Eustath. ad Dion. Perieg. v. 157. p. 115, 33. edit. Bernh. — ὀστρακωμένην solus Par. A. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Meurs. utrq. et Reich. Alteram lectionem ὠστρακωμένην tuentur reliqui Codd. omnes, et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Versus 88 et 89 in Cod. Par. H. inverso ordine leguntur. — 90. Ἀχερουσία] Ita scribendum est, sensu non minus, quam metro flagitante. Nam quod in solo Par. A. inveni, Meursius vero iam ante ex coniectura dederat,

πλοῖον, δαλόν Neap. II. Κορμὸν λέγει τὸν Πάριν Neap. III. Μέλλω ἰδεῖν σπουδάζοντα, τρέχοντα, ἤγουν τὸν Ἀλέξανδρον, τὸν κορμὸν, τὸν δαλόν Vind. I. Ἢ πλοῖον τοῦ Ἀλεξάνδρου λέγει διὰ τὸ ἐκ ξύλων πεποιῆσθαι· ἐπτερωμένον δὲ διὰ τὰ ἄρμενα, παρ' ὅσον τὴν πορείαν δι' αὐτῶν ποιεῖται, κατὰ μετωνυμίαν Vind. II. Θεάσομαί σε — καὶ τρέχοντα κορμὸν ἢ ναῦν· διὰ τὸ μετὰ στόλου πτερὰ κεκτημένον, ἤτοι τὰ ἱστία Vind. III. 87. Τῆς δειλῆς εἰς ἁρπαγήν· καλεῖ δὲ περιστερὰν τὴν Ἑλένην· τῆς ἀναιδεστάτης Ἑλένης, κατὰ τὸν Ὁμηρικὸν στίχον· Δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου (Iliad. ζ. 344.) Πέφνη δὲ, ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ὅθεν ὡρμᾶτο ἡ Ἑλένη· ἢ πεφναία, ἀπὸ τοῦ πάντας φονεύειν· πρόξενος γὰρ ὀλέθρου Par. A. Τῆς ἀξίας φονευθῆναι, τῆς ἀναιδεστάτης Par. C. Περιστερᾶς, τῆς λάγνου, ἤγουν τῆς Ἑλένης Vind. I. Δειλῆς περιστερᾶς, πορνικῆς — τῆς φονικῆς, δι' ἣν πολλοὶ ἀπέθανον Vind. II. Διὰ τὸ διάπειρον τῆς περιστερᾶς . . . . καὶ διὰ τὸ πολυτεκεῖν· φονικῆς, ἢ ἀξίας φόνου τῆς Ἑλένης Vind. III. Ἀξίας τῶν φόνων Pal. 40. 88. Ἥντινα ὁ γὺψ, ἢ ὁ ἀετὸς ἢ κύκνος· τόργος δὲ κυρίως ὁ γύψ· νῦν δὲ τὸν κύκνον λέγει, ὃν μιμησάμενος ὁ Ζεὺς συνεμίγη τῇ Λήδῃ, ἀφ' ἧς ἡ Ἑλένη· ὁ ἐν ὑγροῖς τόποις διατρίβων· ὁ ἐν ὕδατι διαιτώμενος — γεννᾷ Par. A. Ἑλένην — κύκνος ἤγουν ὁ Ζεύς — ὁ ἐν τοῖς ὑγροῖς φοιτῶν Vind. I. Κύκνος ἢ γὺψ ὁ Ζεύς — καὶ ἐπὶ τὰ ὑγρὰ φοιτώμενος — γεννᾷ Vind. III. 89. Τῷ τοῦ ὠοῦ ὀστράκῳ, τῷ καλύμματι καὶ ὑμένι τοῦ ὠοῦ· διὰ τὴν ἱστορίαν, ὅτι ἐξ ὠοῦ ἐγεννῶντο ἥ τε Ἑλένη καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς — περιφερὲς, στρογγυλοειδές — ὀστράκῳ περικεκλεισμένην Par. A. Περιφερῆ — ἐν ὀστρακοειδεῖ Par. C. Τῷ λέπει τοῦ ὠοῦ στρογγύλῳ — τὴν ἐσκεπασμένην Vind. I. Ὠοῦ λέπει — στρογγύλον· τῷ ὀστράκῳ τοῦ ὠοῦ ἐπεσκεπασμένην, περιεχομένην Vind. II. Ὀστράκῳ ὠοῦ κυκλοτερεῖ — ὀστράκῳ κεκαλυμμένην Vind. III. Τῷ ὑμένι τοῦ ὠοῦ περιβεβλημένην Pal. 40.

90. Καὶ δή σε ναύτην, ὦ Ἀλέξανδρε, ἡ εἰς τὸν Ἅιδην κάθοδος ἐν

καταιβάτις πύγαργον οὐ πατρὸς κόπρους
στείβοντα ῥακτῶν βουστάθμων ξενώσεται,
ὡς πρόσθε κάλλους τὸν θυωρίτην τριπλαῖς.

ἡ Ἀχερουσία, in eo glossatoris manum agnosco, veram scripturam sive explicantis, sive metro sensuique, addito articulo, subvenire studentis. Portenti enim simile esset, articulum, si scriptus olim fuisset, in uno tantum Codice servatum esse, in tot autem libris vel optimis intercidisse. Minime vero placet, quod e Thryllitzschii annotationibus Müllerus proposuit, ἡ 'χεροισία, cum ineptum esse videatur, potioris vocabuli partem, ab eo, cui longe inferior potestas in oratione est, absorberi. Neque alia de causa credo Porsonum Phoeniss. v. 936. 'ἀλῆθει' edidisse, ἢ 'λῆθει' autem, quod alii maluerunt, repudiasse. Quae autem haec declivis sive Acheruntis, sive Orci via fuerit, optime explicuit Potterus his verbis: sunt qui Acherusiam viae Laconicae nomen esse arbitrantur; mihi nihil tale videtur, sed potius ita dici regionis istius viam quamlibet, in qua Taenarus promontorium fuit, ubi fauces erant ad Inferos deducentes, et antrum ostendebatur, per quod Herculem ab Inferis rediise poetae fabulati sunt; unde etiam hanc viam καταιβάτιν, sive declivem, appellavit Lycophron; nam per immania praecipitia patebat ad Inferos iter. — 91. πύγαργον] Hanc vocem e Lycophrone citant Etym. M. p. 695, 48. et Tzetz. Chiliad. V. v. 98. — 92. στείβοντα] στείχοντα Par. C. e correct. et Vind. III. στείχοντα Par. L. et Ciz. — βουστάθμων] βουσταθμῶν Neap. I. Vind. III. Vit. II. et III. — ξενώσεται] ξειρώσεται Par. DEG. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. et III. χειρώσεται Par. K. superscriptis tamen ξ et ν. ξενώσεται habent editt. Ald. Bas. I. et reliquae omnes. Nullam hic causam video, cur poeta communem formam cum altera commutaverit. — 93. πρόσθεν vitiose exhibeant Par. G. Vind. IV. et Vit. III., in quo tamen ν a manu recentiori obelo transfixum est. — τριπλαῖς Par. B. Verba θυωρίτην τριπλαῖς e nostro loco citat Auctor Etym. M. p. 457, 50. ubi corrige, quod iam dudum Potterus proposuit: νῦν δὲ μεταφορικῶς εἶπεν ἐπὶ τοῦ κάλλους, ὅτι ἔκρινεν τὰς θεάς.

Ταινάρῳ τῆς Λακωνικῆς, δι' ἧς ὁ Πάρις ἤμελλεν τὴν Ἑλένην ἁρπάζειν Par. A. Τὸν πλωτῆρα, ἤγουν τὸν Ἀλέξανδρον — ἡ χαρὰν μὴ ποιοῦσα ὁδός Par. C. Ὦ Ἀλέξανδρε — ἡ τοῦ Ἅιδου, ἤγουν ἡ Λακεδαίμων Vind. I. Πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον· ἡ πρὸς τὸν Ἅιδην ὁδός, ἤτοι τὸ τῆς Λακωνικῆς ἀκρωτήριον — ὁδός Vind. III. 91. Ἡ κάθοδος· δειλὸν ἢ ἅρπαγα· ἔστι δὲ εἶδος ἀετοῦ· τοὺς γὰρ δειλοὺς πυγάργους ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, καὶ μελαμπύγους τοὺς ἀνδρείους· οὐ τοῦ πατρὸς μάνδρας καὶ ἐπαύλεις Par. A. Ἡ κάτω βαίνειν ποιοῦσα τοὺς ἀνθρώπους, ἤγουν εἰς Ἅιδην — τοῦ Πριάμου ἐπαύλεις Par. C. Ἡ κάτω φέρουσα — τὸν λευκὴν ἔχοντα πυγήν, τὸν ἄνανδρον, δειλόν — ἐπαύλεις, μάνδρας Vind. I. Κατωφερὴς — πόρνον ἢ δειλὸν ἢ λαγνόν — τοῦ ἡμετέρου — ἐπὶ τὰς μάνδρας Vind. III. Κατάγουσα εἰς Ἅιδην — εἰς τοὺς Pal. 40.

92. Πατοῦντα — βουνῶν, φαράγγων, τραχέων — βουστασιῶν — ξενοδοχήσει Par. A. Βουκολίων διαδέξεται Par. C. Περιπατοῦντα τραχέων — βουστάσεων Vind. I. ὑποδέξεται Vind. II. Πορευόμενον — τραχέων· ἀπὸ τοῦ ῥήσσω — βουστάσεων, ποιμνίων — ξενοδοχεῖται, ὑποδέξεται Vind. III. Οὐχὶ ἐπιπατοῦντα — βουστασιῶν — δεξιώσεται Pal. 40.

93. Ὡς τοῦ προτέρου κάλλους — θυωρὸς μέγιστος ἡ τράπεζα, ὡς τὰ θύη δεχομένη — τὸν κριτήν, τὸν τραπεζίτην, τὸν ἀργυρογνώμονα, τὸν Ἀλέξανδρον, παρόσον τὰς τρεῖς θεὰς ἔκρινεν, Ἥραν, Ἀθηνᾶν, Ἀφροδίτην Par. A. Ταῖς τρισὶ θεαῖς, Ἥρᾳ, Ἀφροδίτῃ καὶ Ἀθηνᾷ Par. C. Τοῦ—

ἀλλ᾽ ὀστρίμων μὲν ἄντι, Γαμφηλὰς ὄνου
καὶ Λᾶν περήσεις, ἀντὶ δ᾽ εὐχίλου κάπης 95
καὶ μηλιανθμῶν, ἠδὲ χερσαίας πλάτης,
τράμπις σ᾽ ὀχήσει καὶ Φερέκλειοι πόδες

94. *ὀστρίμων*] Vid. Phot. Lex. v. *ὄστριμα* et Hesych. v. *ὄστριμον*. — *ἄντι*] *ἀντι* sine accentu, Par. A. *ἀντὶ* Par. CG. Vind. I. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. Aldina vero, Basil. II. Par. II. Reich. et Sebast. *ἄντι*. — *σταμφηλὰς* Vit. I. et Ciz. vitiose. — 95. *Λᾶν περήσεις*] Vid. Steph. Byz. v. *Λᾶ* et Eustath. ad Iliad. β΄. 319. p. 230, 2. edit. Rom. (Tom. I. p. 186, 24. edit. Lips.) *περάσεις* Par. D. — *εὐχίλου*] Par. DEFHJ. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Ms. Canteri. *εὐχ̈ιλου* Par. B. *εὐχείλου* Par. AGL. Neap. I. (in margine vero *εὐχίλου*) Vind. I. III. Ciz. et Editt. Ald. Basil. I. et reliquae omnes praeter Potter. I. quae *εὐχίλου* in textu, in indice autem *εὐχείλου* exhibet. *εὐχείλου* Par. C. et Vit. I. *εὐχύλου* Par. K. Veram lectionem servavit etiam Paraphrastes Vaticanus.

96. *μηλιανθμῶν*] Par. AC. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. et Pal. 40. *μηλιαθμῶν* Neap. III. in quo quidem versus in textu omissus, ab eadem manu in margine adscriptus est. Eandem scripturam, e falsa pronuntiatione, ut videtur, ortam, tuentur Vind. I. III. IV. Vit. I. III. Ciz. et Editt. Ald. Bas. I. et sic reliquae deinceps omnes. Versum affert Etym. M. h. v. p. 586, 33. ex quo manifestus error, *μηλιανθμὸν*, immerito a Pottero inter varias lectiones relatus est. — *πλάταις* Par. K. vitiose.

97. *ὀχήσει*] *ὀχείσει* Vind. II. Legitur hic versus in Schol. minor. ad Iliad. ε΄. 62. p. 147, a. 8. edit. Bekk. et apud Scholiasten ad Nicandr. Theriac. v. 268., qui cum duplici vitio inquinatum ita affert: *τράμπις δ᾽ ὀχήσει καὶ Φερέκλου οἱ πόδες*. Cf. praeterea Eustath. ad Iliad. ε΄. 62. p. 522, 2. edit. Rom. (Tom. II. p. 9, 38. edit. Lips.)

κριτὴν ταῖς τρισσαῖς θεαῖς Vind. I. *Ὥσπερ πρῶτον — τοῦ ἔρωτος τὸν κριτήν· ἐπὶ ταῖς θεαῖς* Pal. 40.

94. *Ἀλλὰ τῶν ὀρῶν μὲν τῆς Τροίας ἢ Φρυγίας — τόπος τῆς Λακωνικῆς, οὕτω καλούμενος* Par. A. *Ὄρος Τροίας — ἤγουν τὸν Μαλέαν, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου περάσεις, καὶ τὴν Λᾶν, πόλιν τῆς Λακεδαιμονίας, ἀντὶ τῶν Ὀστρίμων καὶ τῶν ὀρέων τῆς Τροίας* Par. C. *Τῶν ὀρέων τῆς Τροίας — τὰς σιαγόνας, ἤγουν τὸ Μαλέον ἀκρωτήριον* Vind. I. *Σιαγόνες· τόπος Λακωνικῆς, διὰ τὸ ἐοικέναι σιαγόσι ὄνου· τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς* Vind. II. *Φρυγίας ὀρέων, μονῶν* (leg. *βουνῶν*) — *τόπος οὕτω καλούμενος* Vind. III.

95. *Καὶ τῆς καλαύροπος ἢ τοῦ πτύου — περάσεις· ἔστι δὲ τόπος Λακωνικῆς ἡ Μάλεια· ὥς φησι ὁ ποιητής· μ ῆ κ ο ς δ ὲ λ ί θ ο υ μ έ γ α κ ῦ μ᾽ ἀ π ο έ ρ γ ε ι* (Odyss. γ΄. 296.) *ἀντὶ δὲ τῆς εὐτρόφου καὶ θρεπτικῆς φάτνης* Par. A. *Διέλθῃς — δικαίας τραπέζης* Par. C.

96. *Τῆς τῶν θρεμμάτων ἢ προβάτων κοιμήσεως — καὶ τῆς χερσαίας, τοῦ πτύου, τῆς καλαύροπος* Par. A. *Ποιμνίων — καὶ ἠπειρωτικῆς, γεηρᾶς — πτύου ἢ καλαύροπος* Par. C. *Ἀντὶ μανδρῶν — ῥάβδον ἤγουν λαγώβολον — τῆς καλαύροπος* Vind. I. *Μανδρῶν προβάτων — τῆς ποιμενικῆς ῥάβδου* Vind. II. *Σηκῶν τῶν προβάτων, ἐπαυλέων — τῆς πτυαρίου, κώπης* Vind. III.

97. *Βαρβαρικὸν πλοῖον ἀπάξει — αἱ νῆες· ὁ γὰρ Φέρεκλος αὐτὰς εἰργάσατο* Par. A. *Τ ρ ά μ π ι ς παρὰ Λακεδαιμονίοις ἀπὸ μέρους ἐλέγετο πᾶν πλοῖον — βαστάξει, ἀπάξει, ἡ ναῦς ἡ εἰργασμένη παρὰ τοῦ Φερέκλου* Par. B. *Καὶ τὸ λῃστρικὸν πλοῖον — ἢ ὁ Φέρεκλος, ἢ αἱ νῆες Φερέκλειαι* Par. C. *Πλοῖον βαστάξει, πορεύσει — αὐτὸς ὁ Φέρεκλος, ὅστις ἐποίησε τὰς νῆας τοῦ Ἀλεξάνδρου* Vind. I.

δισσὰς σαλάμβας κἀπὶ Γυθίου πλάκας,
ἐν αἷσι πρὸς κύνουρα καμπύλους σχάσας
πεύκης ὀδόντας, ἔκτορας πλημμυρίδος, 100
σκαρθμῶν ἰαύσεις εἰναφώσσωνα στόλον.

98. *σαλάμβας*] Hanc vocem e Lycophrone citat Etym. M. p. 707, 46. — *Γυθίου*] Ita nostri Codd. sine ulla varietate omnes; assentiunt Editt. Ald. Bas. I. et reliquae omnes et Paraphrasis Vaticana. Hoc tanto librorum consensu licet vulgaris scriptura ita firmata sit, ut sine temeritate quadam sollicitari non posse videatur: negari tamen non potest, alteri quoque lectioni, *κἀπὶ Γυθείους πλάκας*, quam Stephanus Byzantinus servavit, non deesse, quo sese vel maxime commendet. Aptissima enim est, et nescio an magis ex more Lycophronis, qui, ubicunque fieri potest, genitivos nominum propriorum cum adiectivis indidem formatis commutare solet. Quo enim modo superiori versiculo *Φερέκλειοι πόδες*, pro *Φερέκλου πόδες* adhibuit, (licet hoc non omni ex parte idem sit) eadem ratione saepissime usus est; sic v. 56. *Τευταρείοις πτερώμασι* pro *Τευτάρου* posuit, v. 224. *Αἰσακείων χρησμῶν* pro *Αἰσάκου*, v. 410. *Λειβήθριαι πύλαι* pro *Λειβήθρας*, v. 804. *Τεμενείων αἱμάτων* pro *Τεμένου*, v. 885. *Κινύφειος ῥόος* pro *Κινύφου*, v. 1012. *Λυκορμαίων πότων* pro *Λυκόρμου*, v. 1067. *Ναυβολείων ἐκγόνων* pro *Ναυβόλου*, v. 1085. *Λαμητίαις δίναις* pro *Λαμήτου*, v. 1148. *Ναρύκειον ἄστυ* pro *Νάρυκος*, v. 1208. *Ὀφρυνείων ἠρίων* pro *Ὀφρυνίου*, v. 1276. *Τιτώνιον χεῦμα* pro *Τιτῶνος*; et plura eiusdem generis. Praeterea Stephani Codd. Parisin. nr. 1412. et 1413. hunc versum vitiose ita exhibent: *δισσὰς Σαλμιδισσίας* (superscr. *σας*) *κἀπὶ Γυθείας πλάκας*.

99. *καμπύλους*] *καμπύλου* Vind. III. et Edit. Basil. I. *καμπύλα* Par. B. et Pal. 40. superscripto *ους*. *καμπύλας* Rehdig. — 100. *πλημυρίδας* Par. A. Tetigit hunc locum Eustath. ad Iliad. p. 1283, 55. edit. Rom.

101. *σκαρθμῶν*] *σκαρμῶν* Par. B. et edit. Ald. vitiose. — *ἰαύσεις*] *ἰάσεις* Neap. III. — *εἰναφώσσωνα*] Haec est omnium fere librorum scriptura, leviter tantummodo in eo variata, quod in aliis Codd. cum simplici *ν*, in aliis cum duplici, utraque vero scriptura modo cum aspero spiritu, modo cum tenui notata apparet, ita ut poeta vel *unisclem*, vel *novem velorum* classem dixerit. Quod posterius unice probandum est. Nam et analogiae ratio suadet, ut vocem *εἰναφώσσων* non inter

98. *Λισσὰς θυρίδας· παρὰ τὸ σέλας ἐμβάλλειν· ἔστι δὲ ὄνομα τόπου, ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς — καὶ ἀπὸ τόπου Λακωνικῆς* Par. A. *Ἐπὶ τὰς δύο θυρίδας, ἤγουν τὰ δύο ἀκρωτήρια τῆς Λακωνικῆς — καὶ τοποθεσίας* Par. C. *Εἰς διπλὰς θυρίδας· εἰσὶν ἄκραι Λακωνικῆς — ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς — τόπους* Vind. II. *Πύλας, δι᾽ ὧν βαίνει τὸ σέλας· καὶ τὰς σελαγεῖς* (sic) *— ἀκρωτήριον Λακωνικῆς — τόπους νῦν τραχεῖς τοῦ ὄρους* Vind. III. 99. *Ἐν αἷς πόλεσιν ἢ θυρίσιν — πρὸς τὰ κύματα, ἢ τὰς τραχεῖς καὶ ἀλιμένους τόπους παρὰ τὸ κεκυφῶσθαι — κρατήσας ἢ ἀφήσας, βαλὼν* Par. A. *Περιφερεῖς — κρατήσας* Par. C. *πόλεσι, πλαξὶ — τραχείας πέτρας — ἐμβαλὼν* (leg. *ἐκβαλὼν*) Vind. II. *πλαξὶ, ἤγουν τόποις — τραχείας πέτρας — ἐπικάμπεις καταβαλὼν* Vind. III. 100. *Τῆς ναὸς τὰς ἀγκύρας — πλημύρας, κλύδωνος, ζάλης, τῆς ὁρμῆς τῆς θαλάσσης* Par. A. *ἐφεκτικὰς, κρατικὰς τοῦ σάλου* Par. C. *τῆς νηὸς τὰς ἀγκύρας — τοὺς κρατοῦντας καὶ κωλυτὰς τῆς θαλάσσης* Vind. II. *τοῦ πλοίου τὰ σίδηρα — φύλακας, κωλυτὰς, ἤγουν τῶν κυμάτων* Vind. III. 101. *Ἀναπαύσεις, κοιμήσεις τῶν σκαλμῶν, τῶν κινήσεων ὁρμήσεις* (leg. *ὁρμίσεις*) *ἐννεάπλοιον στόλον, ἢ παρὰ τὴν θῖνα* (in marg.: *λείπει τὸ πρός, ἐὰν θῖνα φώσσωνα γράφηται*)

καὶ τὴν ἄνυμφον πόρτιν ἁρπάσας λύκος,
δυοῖν πελειαῖν ὠρφανισμένην γονῆς,

ea referamus vocabula, quae cum voce *εἷς* composita (ut *ἐνάενος, ἐνόρχης*) paucissima inveniuntur; sed multo ampliori eorum familiae accenseamus, quae vocem *ἐννέα* sibi adsciverunt, plurima sane et notissima, et quorum usus latius patet, quam qui exemplis comprobari debeat. Deinde etiam ipsius poetae verba eo in loco, ubi de navibus, quibus Paris in Graeciam traiecerit, sermo est (v. 22—25.) dubitare non sinunt, utra h. l. scriptura praeferenda sit. De *noveno* autem navium numero, certusne is sit, an mystici quiddam, (quod aliis fortasse placebit) in eo reconditum lateat; finxeritne tale quid ipse poeta, an aliunde traditum acceperit, de hoc quaerere et disceptare velle, puerile esset. Dicendum autem est de alia lectionis varietate, paucorum licet, sed antiquissimorum Codicum, cuius mentionem apud Tzetzam et in Schol. min. factam videmus. Haec est *θῖνα φώσσωνα*, quam Scholiastae, praepositionibus *εἰς* vel *παρὰ* vel *πρὸς* additis, aliquatenus saltem fulcire conantur; mirabiles sane in eo, quod illud *φώσσωνα*, nude positum, tam patienter concoxerint. Omnis vero difficultas statim expeditur, modo memineris, literam ε̄ in antiquis exemplaribus, et quo vetustiora ea sint, eo saepius, ita scribi solere, ut facillime cum litera Θ commutari possit; cuius rei exempla suppeditat Bastius Comment. Paleogr. p. 714. edit. Lips. Tab. II. num. 14. Iam finge tibi vocem *εἰναφώσσωνα* in vetustissimo quodam libro ita exaratam fuisse, ut in Cod. Parisino H.: *Θἰναφώσσορα*, et originem erroris manu, ut ita dicam, tenebis. Lectionis diversitatem, quam indicavi, Codd. mei ita exhibent: *εἰναφώσσωνα* Par. GK. Vind. III. IV. Vit. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Bas. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *εἰναφώσσωνα* Par. FH. et Editt. Basil. I. et Steph. *εἰ̆ναφώσσωνα* (sic) Par. BC. *εἰνναφώσσωνα* Par. DJL. Vit. I. et Ciz. *εἰνναφώσσωνα* Par. E. Neap. I. II. Vit. II. et Vind. II. (in quo superadditum est *θῖνα*) *θῖνα φώσσωνα* Par. A. Neap. III. in quo tamen eadem manus adscripsit: *γρ. καὶ ἐναφώσσωνα.* — 102. *ἄννυμφον* Vind. IV. vitiose. — *πόρτην* Par. A. Vind. III. et Vit. I. — *ὡς λύκος* Par. L. Vind. III. Vit. I. et Ciz.

103. *δυοῖν*] Hanc formam tuentur Par. ABCDEFHJK. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. et Pal. 40. omnes praeterea Editt. excepta Aldina. Alteram formam *δυεῖν* importune, ut videtur, a sciolo quodam grammatico huc illatam, praebent Par. L. Vit. I. Ciz. et codex Aldinae editionis. Utramque coniunctim exhibet Par. G. *δυοῖν.* — *πελείαιν*] Par. ACH. Vind. III. et Editt. Basil. I. et Steph. *πελίαιν* Pal. 40. *πελειαῖν* Par. BDEFGJL. Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Potter. utrq. Reich. et Sebast. *πελιαῖν*

Par. A. *ἐννεάρμενον ἢ μονάρμενον* Par. C. *ἐννεάπλοον ἢ ἓν ἅρμενον* (sic) Neap. II. *σκαλμῶν, τῶν κινήσεων παύσεις, ὁρμήσεις* (sic)· *ἐννεάπλοον ἢ ἓν ἅρμενον* (sic) Vind. II. *τῶν κινήσεων ὁρμήσεις* (sic) *παύσεις μετ' ἐννεα νῆας ὧν ἔπλευσε* Vind. III. 102. *Καὶ τὴν πολύνυμφον ἢ κακόνυμφον δάμαλιν Ἑλένην ἁρπάσας ὁ Ἀλέξανδρος* Par. A. *πολύνυμφον — σύ — διὰ τὸ ἁρπακτικὸν τοῦ ζώου* Par. C. *πολύνυμφον, τὴν πολύανδρον δάμαλιν, τὴν Ἑλένην — ὡς — ἤγουν ὁ Ἀλέξανδρος* Vind. II. *διὰ τὸ μὴ κατὰ νόμους νυμφευθῆναι τῷ Θησεῖ — δάμαλιν — ὦ Ἀλέξανδρε ὁ ἅρπαγος* Vind. III. *κακόνυμφον* Pal. 40. 103. *Δύο παίδων· λέγει δὲ Ἑρμιόνην καὶ Ἰφιγένειαν — ἐστερημένην, ἠλλοτριωμένην τόκοις* Par. A. *γένους* Par. C. *δύο παίδων, Ἑρμιόνης καὶ Ἰφιγενείας στερηθεῖσαν — γοναῖς, γονῆς* Vind. II. *τῆς ἐκ Θησέως Ἰφιγενείας, καὶ τῆς ἐκ Μενελάου Ἑρμιόνης ἐστερημένην οὖσαν — τῆς* Vind. III. *Ἰφιγενείας,*

καὶ δευτέραν εἰς ἄρκυν ὀθνείων βρόχων
ληῖτιν ἐμπταίσασαν ἰξευτοῦ πτερῷ, 105
Θύσησιν ἀρμοῖ μηλάτων ἀπάργματα

Par. K. — *γονῆς*] Discrepantes lectiones, quae h. l. in Codd. inveniuntur, quorum maxima pars *γοναῖς*, pauciores *γοναῖν*, paucissimi tantum veram, ut arbitror, lectionem *γονῆς* exhibent, inde ortae videntur, quod compendium syllabae *ῆς* in *γον*, sive negligentius exaratum, sive male a librariis intellectum, primum cum simillima syllabae *αῖς* (*γον*) nota commutaretur; postea vero alii librarii, ut vitiosae lectioni mederentur, Dualem inferrent. *γονῆς* tuentur Par. L. Vit. I. Ciz. et Par. G. in margine; praeterea Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *γοναῖς* Par. ABCDHJ. Vind. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Steph. *γοναῖν* Par. EGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Coel. Rhodig. Lect. Antiq. lib. VII. p. 260. *γοναῖς* (ῆς) Par. F.

104. *ἄρκυν*] *ἄρκυν* Vind. II. et Vit. II. Vid. Etym. M. p. 144, 10 sqq. — *ὀθνείων γάμων* Par. H. — 105. *ληῖτιν*] *ληῖτην* Vind. II. et IV. *ληῖστιν* Par. A. Tetigit hunc locum Eustath. ad Iliad. *κ'*. 460. p. 877, 45. edit. Rom. — *ἐμπταίσασαν*] Libri veteres has quatuor lectiones praebent: *ἐμπταίσασαν*, *ἐμπαίσασαν*, *ἐμπέσασαν*, *ἐμπεσοῦσαν*; quarum duas posteriores, quippe quae manifesta priorum glossemata sint, verbo tantum indicasse satis habemus; licet *ἐμπέσασαν* minime ab Alexandrinae aetatis usu abhorreat; vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 724. et Buttm. Gramm. gr. ampl. Tom. II. p. 218; ex illis autem, quas priori loco posuimus, *ἐμπταίσασαν* alteri lectioni, ut aptiorem, praetulimus. Nam cum utrique verbo *incidendi* quidem notio, hoc tamen, ut videtur, discrimine insit, ut alterum (*ἐμπαίω*) magis *illidendi*, alterum (*ἐμπταίω*) *illabendi* vim habeat, ita ut illud de iis dicatur, qui gravi quodam casu procumbunt, hoc vero ad eos pertineat, qui fallente vestigio collabuntur; unde etiam ad eos transferri solet, qui errore commisso, in calamitates incidunt: dubitari non potest, quin hoc de avibus aucupatorio lino incidentibus aptissime dicatur. Eâdem vero metaphora h. l. de amoris aucupio dictum est. De verbo *πταίω* eiusque compositis vid. Merrick. ad Tryphiod. v. 312. Diversitatem lectionis Codd. mei ita exhibent: *ἐμπταίσασαν* Par. AFJ. Neap. III. Vind. III. et Editt. Pott. utrq. et Reich. *ἐμπαίσασαν* Par. B. (minio tamen insertum est τ, et superadditum etiam πτ) Pal. 40. et Editt. Bas. I. II. Par. II. Commel. Steph. et Meurs. utrq. *ἐμπέσασαν* Par. CDEGKL. Neap. I. II. Vind. II. (superaddito ἢ *ἐμπταίσασαν*) Vind. IV. Vit. I. II. (in quo additum est ἢ *ἐμπταίσασαν*) Vit. III. Ciz. Rehd. et editio Aldina; *ἐμπεσοῦσαν* Par. H. et edit. Sebast. — *πτερῷ*] Vid. Polluc. Onom. lib. V. c. IV. 29. et Meursii Comment. ad h. l. — 106. *Θύσησιν*] *θύσσησιν* Par. F. Rehd.

τῆς ἀπὸ Θησέως, καὶ Ἑρμιόνης, τῆς ἀπὸ Μενελάου, ἔρημον οὖσαν Pal. 40.

104. *Καὶ δευτέραν ἁρπαγὴν τὴν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου — εἰς παγίδα, ἢ εἰς δίκτυον ξένων παγῶν* Par. A. *δίκτυον, θήρατρον — ξένων, ἤγουν τῶν μοιχικῶν Ἀλεξάνδρου* Par. C. *πρῶτον ὑπὸ Θησέως, δεύτερον ἁρπαγεῖσαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου — καὶ ξένων* Vind. II. *ἡρπάγη γὰρ καὶ ὑπὸ Θησέως ἑπταετὴς οὖσα — δίκτυον ξένων ἀγρευμάτων* Vind. III. *δίκτυον — νόθων. ξένων* Pal. 40.

105. *Ληΐστην, αἰχμάλωτον ἐμπεσοῦσαν — τὸ (leg. τῷ) τοῦ θηρευτοῦ Ἀλεξάνδρου, ἢ τοῦ Ἔρωτος* Par. A. *ἐντυχοῦσαν* Par. C. *αἰχμάλωτον — ἢ ἐμπταίσασαν. ἐγκρούσασαν — θηρευτοῦ — τῷ ἔρωτι ἢ τῷ κάλλει* Vind. II. *αἰχμάλωτον ἐμβληθεῖσαν — κυνηγοῦ ἢ ἀγρευτοῦ — ἔρωτι ἢ πλοίῳ ταῖς κώπαις ἐπτερωμένῳ* Vind. III. *ληΐστην ἐμπέσασαν — τῇ ταχύτητι* Pal. 40. 106. *Ἐν θυ-*

φλέγουσαν ἐν κρόκῃσι καὶ Βύνῃ θεᾷ,
θρέξεις ὑπὲρ Σκάνδειαν Αἰγίλου τ' ἄκραν,
αἴθων ἐπακτὴρ καγχαλῶν ἀγρεύματι.
νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος ἐκχέας πόθον, 110

et Editt. Ald. et Par. II. Memorabilis est varietas Par. A. θύστησιν, quam perantiquus Scholiastes per θυσίαις interpretatus est: ita ut glossa Hesychiana, θύστια, θυσία, non amplius dubitationi obnoxia esse videatur. Lycophronis locum tetigit Eustath. ad Iliad. α'. 342. p. 114, 44. edit. Rom. (Tom. I. p. 96, 4. edit. Lips.) — ἁρμοῖ] ἁρμῷ^οι (sic) Par. A. cf. Etym. M. p. 144, 47. Schol. ad Iliad. α'. 486. — ἀπάργματα] ἀρπάγματα Par. GL. et Ciz. ἀρπάγματα (e superscr.) Par. J. Idem vitium a prima manu scriptum erat in Vind. II. Vit. II. et III. postea vero correctura sublatum est.

v. 107. Βύνῃ] cf. Etym. M. p. 217, 8. — 109. καγχαλῶν] καγχάλων Par. BC. Pal. 40. Rehd. et editt. Ald. et Basil. II. vitiose. — ἀγρεύματα Par. A. — 110. νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος] Fuerunt de hac insula, ad quam Paris cum Helena fugiens navim appulisse dicitur, iam antiquitus diversae opiniones. Etenim satis incerto nomine ab Homero (Iliad. γ'. 445.) Κρανάη vel κραναὴ νῆσος appellatur. Hanc alii, qui Parin recto itinere Troiam versus navigasse credunt, Atticae conterminam faciunt, ea potissimum ratione ducti, quod illa insula Cranaë, Sunio promontorio adiecta, postea Helenae nomen acceperit; alii contra asperam quandam insulam, Laconiae littori adiacentem, alii ipsa Cythera intelligunt. Quorum opinioni ea favet narratio, qua Paris, ut insequentes hostes falleret, Cretam versus in Aegyptum et Phoeniciam aufugisse traditur. Priorem sententiam tuentur *Eurip.* Helen. v. 1673—75. edit. Dind. *Strabo* IX. 2, §. 22. et *Pomp. Mel.* II. 7, 10; alteram Pausan. III. 22, 1. et Steph. Byz. v. Κραναή. His tertiam adiungit Eustath. in *Iliad.* γ'. 445. p. 433, 17 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 347, 33 sqq. edit. Lips.) his verbis: Ὅρα δὲ καὶ ὅτι κατὰ τὴν Ὁμηρικὴν ἱστορίαν οὐκ ἐν Σπάρτῃ τὴν ἀρχὴν ἐμίγη Ἀλέξανδρος τῇ Ἑλένῃ, σπεύδων ἵνα μὴ καταφανὴς γένηται, ἀλλ' ἐν κραναῇ νήσῳ· ἄδηλον δέ φασιν εἴτε κύριον τῆς νήσου τὸ ὄνομα, διὰ τὸ κρανθῆναι, ἤτοι τελειωθῆναι, ἐπ' αὐτῆς τὸν γάμον, εἴτε τραχεῖα ἐπιθετικῶς εἴρηται· τινὲς νοοῦσι τὰ Κύθηρα, νῆσον Ἀφροδίτης ἱεράν· οἱ δὲ τὴν λεγομένην νῆσον Ἑλένην, πρὸς τῇ Ἀττικῇ οὖσαν, ἐγγυτάτω τῆς Κέω κατὰ τὸν γεωγράφον,

σίαις οὕτω καλουμέναις· τὸ δὲ ἁρμοῖ, νεωστί· (in marg.: νεωστὶ ταῖς Βάκχαις) προβάτων ἀπαρχάς Par. A. ταῖς Βάκχαις νεωστὶ προβάτων ἀπαρχάς, θυσίας Vind. II. ἁρπαγάς Vind. III. ταῖς Θύσαις, Βάκχαις — προβάτων Αἰολικῶς Pal. 40.

107. Καίουσαν ἐν θαλασσίαις ψήφοις· ἀπὸ τοῦ κρούεσθαι — καὶ Δύνῃ, τῇ Ἰνοῖ· ἀπὸ τοῦ δῦναι· β̄ ἀντὶ τοῦ δ̄, Δωρικῶς Par. A. θύουσαν, καίουσαν ἐν θαλασσίαις ψηφίσιν καὶ αἰγιαλοῖς — τῇ Ἰνοῖ Vind. II. τῇ ἐν βάσει τῆς θαλάσσης Λευκοθέᾳ, Οἰνώνῃ (leg. Οἰνῇ) Vind. III.

108. Δραμῇ — τόπος Πελοποννήσου — τόπος Πελοποννήσου ἢ Λακωνικῆς Par. A. πηδήσεις, ἄξεις, ὦ Ἀλέξανδρε — Σκάνδεια, ὁ αἰγιαλὸς καὶ νῆσος — πόλιν Κυθήρων Vind. II. δραμεῖς — πόλιν Κυθήρων — Πελοποννήσου ἀκρωτήριον Vind. III. et Pal. 40. 109. Διάπυρος κυνηγὸς χαίρων θηράματι Par. A. ὡς καυστικὸς, ταχύς — γελῶν, εὐφραινόμενος Par. C. καὶ ὀξὺς, καὶ κυνηγὸς, καὶ χαίρων τῷ θηρεύματι τῆς Ἑλένης Vind. II. σφοδρὸς, διάπυρος, ὀξὺς κυνηγὸς, χαίρων τῇ ἄγρᾳ· λέγει δὲ τὴν Ἑλένην Vind. III. 110. Ἐν δὲ τῇ τοῦ Κέκροπος νήσῳ ἐκχέας τὸν πόθον Par. A. ἢ τοῦ θηρίου, ἢ τοῦ βασιλέως Par. C. τῇ καλουμένῃ Σουνίῳ — τοῦ Κέκροπος — ἐκβαλὼν, πληρώσας ἐπιθυμίαν Vind. II. τῇ Σαλαμῖνι — βασιλέως αὐτῆς οὔ-

Ἀκτῆς διμόρφου γηγενοῦς σκηπτουχίας,
τὴν δευτέραν ἕωλον οὐκ ὄψει κύπριν,
ψυχρὸν παραγκάλισμα κἀξ ὀνειράτων
κεναῖς ἀφάσσων ὠλέναισι δέμνια.
ὁ γάρ σε συλλέκτροιο Φλεγραίας πόσις 115

ἀπὸ τῆς Ἑλένης ὁμονύμως κληθεῖσαν, διότι ταύτης πρῶτον ἐπέβη ὅτε ἡρπάγη. Cf. *Eustath.* ad Dionys. Perieg. 524. p. 203, 32. edit. Bernh. et Tzschuck. ad Pomp. Mel. Vol. III. pars II. p. 697 sqq. Lycophron insulam, Atticae littori obiectam, intellexit, quod sequentia statim docent; nomen vero, pro more suo, nomina propria, ubicunque fieri posset, supprimendi, non addidit. Sequutus autem est in hac narratione Herodotum (II. 113 sqq.) sive potius, quantum quidem ex Procli Excerptis coniicere licet, Cypria carmina.

111. *Ἀκτῆς*] Atticae. Vid. infra v. 1339. Eurip. Helen. 1673 sq. *φρουρὰ παρ' Ἀκτὴν τεταμένη, νῆσον λέγω, Ἑλένη τὸ λοιπὸν ἐν βροτοῖς κεκλήσεται.*

112. *ἕωλον*] *ἔωλον* leni spiritu exhibent Vit. III. et Edit. Basil. I. *ἕωλον* proprie de pridianae coenae reliquiis dicebatur, quae ad proximum mane supererant; deinde etiam de quacunque re non recenti. Suidas v. *ἕωλα· τὸ εἰς τὴν ἕω λειπόμενον.* Photius: *ἕωλον, τὸ μὴ πρόσφατον.* Etym. M. v. *ἕωλος· ἕωλον ὄψον, τὸ χθεσινόν· παρὰ τὴν ἕω, τὴν ἡμέραν, γίνεται ἕωλος·* et in *ἑωλοκρασία· ἕωλον τὸ λιτὸν, ἢ τὸ μὴ πρόσφατον, ἀλλὰ χθεσινόν.* Haec autem hesternae rei notio h. l. minime premenda est, ita ut sensus loci ita se habeat: *tali, quali antea (in insula illa) potitus es ipsius scilicet Helenae amore, non iterum frueris; ubi primum enim ad Aegyptium littus appuleris, praeda tua a Proteo privaberis, vanam Helenae speciem pro ipsa Helena subministrante.*

113. *ψυχρὸν παραγκάλισμα*] Haec verba e Sophoclis Antigona desumta sunt, v. 646. edit. Herm. Similiter Helena apud Euripidem de se ipsa dicit (Helen. v. 35.) *καὶ δοκεῖ μ' ἔχειν, κενὴν δόκησιν, οὐκ ἔχων.* — *κἀξ*] *κἐξ* Vind. III. edit. Basil. I. Steph. et Pott. utrq.

114. *ἀφάσσων*] *ἀφύσσων* Vind. II. Eadem literarum permutatione laborat glossa Hesychiana: *ἀφύσσειν· ψηλαφᾷν. ἀπαρύεσθαι, ἀπαντλεῖν.* ubi priorem partem glossae ad *ἀφάσσειν*, alteram ad *ἀφύσσειν* pertinere iam dudum VV. DD. perspexerunt. De sensu huius verbi vid. Schrad. ad Musaeum, Animadv. cap. X. p. 204. (p. 145. edit. Lips.)

115. *ὁ γάρ σε*] *ὁ γάρ γε* Vit. I. Ciz. et Codex Aldinae editionis; quae

τως ὠνομασμένου — ἤγουν μιγεὶς τῇ Ἑλένῃ — τὸν σὸν, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν σήν Vind. III. *Σαλαμῖνι* Pal. 40. 111. *Τῆς Ἀττικῆς — διφυοῦς ἀνδρός — βασιλείας* Par. A. *αὐτόχθονος, ἢ τῆς γῆς ἀναδοθέντος* Par. C. *Ἀττικῆς, τῶν Ἀθηνῶν — τοῦ Κέκροπος διφυοῦς — βασιλείας* Vind. II. *ἤγουν τῆς Ἀττικῆς, τῆς Ἀθηνᾶς* (leg. *τῶν Ἀθηνῶν*) *τοῦ διφυοῦς Κέκροπος, τοῦ καταγομένου ἐξ Ἐριχθονίου — βασιλείας* Vind. III.

112. *Τὴν δευτέραν καὶ παλαιὰν ἢ ματαίαν, οὐ θεάσῃ μίξιν* Par. A. *τὴν συνουσίαν, τὴν μίξιν* Par. B. *ἀπολαύσῃ* Par. C. *ἐκ δευτέρου, χθεσινόν* (sic) Vind. II. *τὴν χθεσινὴν θεάσῃ συνουσίαν* Vind. III.

113. *Παρὰ τὸ ψυχρὸν ἀγκάλισμα — καὶ ἐκ τῶν ὀνειράτων* Par. A. *τὸ ἀνυπόστατον, ἢ τὸ μάταιον, ἢ διὰ ψυχρᾶς περιπλοκῆς* Par. B. *περίπλεγμα* Par. C. *νεκρὸν ἢ ἄψυχον εἴδωλον, παρηγόρημα, περιπλοκήν — καὶ ἐκ τῶν ὀνείρων* Vind. II. *ματαίαν περιπλοκὴν οὖσαν ἐκείνην τὴν Κύπριν — ὀνειρώδη* Vind. III. *συμπλοκὴν — ὀνειρώδη* Pal. 40.

114. *Κεναῖς ψηλαφῶν ἀγκάλαις κοίτας* Par. A. *ἐστερημέναις ψηλαφῶν ἀγκάλαις ἢ χερσὶ κοίτας* Par. B. *στρώματα* Vind. II. *ματαίαις ψηλαφῶν, ἤγουν χερσίν· ἀπὸ μέρους τὴν κοίτην* Vind. III. 115. *Οὐδαμῶς γάρ σε συνεύνου — ὁ Πρωτεύς· Φλεγραία δὲ πόλις Θρᾴκης, ἐξ*

στυγνὸς Τορώνης, ᾧ γέλως ἀπέχθεται
καὶ δάκρυ, νῆϊς δ' ἐστὶ καὶ τητώμενος
ἀμφοῖν, ὁ Θρῄκης ἔκ ποτ' εἰς ἐπακτίαν,
Τρίτωνος ἐκβολαῖσιν ἠλοκισμένην
χέρσον περάσας, οὐχὶ ναυβάτῃ στόλῳ, 120

lectio omnino repudianda est. Mira autem varietate liber omnium praestantissimus Par. A.: οὐ γάρ σε, quam lectionem etiam in Scholiis tuetur. — Φλεγραίας] Vid. Steph. Byz. v. Φλέγρα. et Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 327. p. 152, 28. edit. Bernh.

116. ἀπάχθεται Par. H. superaddito tamen ε ab alia manu.

117. νῆϊς ἐστὶ, omisso δ', Vind. IV. et Vit. III.

118. ἐπακτίαν] ἐπακτέαν Vit. II. superaddito ι. Veteres interpretes vel Pharum insulam intelligunt, Aepyptio littori proximam, vel terram aquarum flumine advectam et aggestam (ἐπακτὴν) αὐξομένην χέρσον, ait Tzetzes, αὔξεται γὰρ ὑπὸ τῆς κατασυρομένης ἰλύος τοῦ Νείλου. Idem paullo post ad ἠλοκισμένην repetit: γαιουμένην καὶ χερσουμένην, ὡς εἶπον, ὑπὸ τῆς κατασυρομένης ἰλύος· ἡ γὰρ Αἴγυπτος, ὥς φησι Διόδωρος καὶ Ἡρόδοτος καὶ πάντες, πέλαγος ἦν· οὕτω δὲ ἐχερσώθη καὶ χερσοῦται ταῖς ἐκβολαῖς τῆς ἰλύος. Vid. Schweigh. Annotat. ad Herodot. II, 5.

119. Τρίτωνος] Nili. Vid. infra v. 576. Αἰγύπτιον Τρίτωνος ἕλκοντες ποτόν. cf. Apollon. Rhod. IV. 269. ibique Schol.

120. ναυβάτῃ] Impressi omnes, praeter Sebast. ναυάτῃ. Libri autem veteres, quos excussimus, utramque lectionem ita exhibent, ut antiquissimi, Par. A. et Neap. III. et qui ex optimis exemplaribus descripti videntur, ut Vind. II. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. hic et in reliquis apud Lycophronem locis constanter formam ναυβάτης agnoscant; recentiores vero inter utramque lectionem incerti fluctuent. Hunc meliorum librorum consensum iam ante centum et viginti annos vir admirabilis, Tib. Hemsterhusius, divinaverat potius, quam a quoquam demonstratum viderat, (nulla enim tum facta erat libror. Mss. iusta comparatio) cum in Annotat. ad Polluc. VII. §. 131., refutata altera forma ναυάτης, ita scriberet: *nequicquam vero Lycophronem quis contra me*

ἧς γενομένη τοῦ Πρωτέως γυνὴ, Τορώνη· ἐν ᾗ πόλει ἐφλέγησαν οἱ Γίγαντες Par. A. ἀνὴρ, ἤγουν ὁ Πρωτεὺς, ὁ δικαιότατος Par. C. τὸ σὲ περισσόν· τῆς Ἑλένης τῆς συγκοίτου — τῆς Θρᾳκικῆς πόλεως· ἀνὴρ ὁ Πρωτεύς· ὅρα τὴν ἀνταπόδοσιν μεχρὶ τοῦ νοσφιεῖ γάμων Vind. II. ὁ Πρωτεὺς σύνευνος — Ἑλένης — Θρᾳκικῆς, ὅτι ἐκεῖ οἱ Γίγαντες ἐφλέχθησαν Vind. III. 116. Ὁ κατηφής· Τορώνη δὲ γυνὴ Πρωτέως· ᾧτινι γέλως ἀπεχθάνεται καὶ δάκρυον Par A. κατηφὴς, λυπηρός — γυναικὸς Πρωτέως — τῷ Πρωτεῖ μισεῖται Vind. II. σκυθρωπὸς, κατηφής — τινὲς Χρυσονόην εἶπον (Conon. Narrat. XXXII.) ᾧτινι μισεῖται Vind. III.

117. Ἄπειρος ὑπάρχει καὶ στερισκόμενος ἢ στερούμενος Par. A. ἐστερημένος, στερισκόμενος Vind. II. ὅστις ἀμέτοχος — στερησάμενος Vind. III. 118. Ἀμφοτέροιν — εἰς τὴν Φάρον Ἀλεξανδρείας Par. A. ἀπό — καὶ αὐξανομένην Par. C. τοῦ γέλωτος καὶ τοῦ δάκρυος — ἐκ — Αἴγυπτον· εἰς Ἀλεξάνδρειαν Αἰγύπτου Vind. II. γέλωτος καὶ δακρύων — τὴν ἐπὶ τῇ ἀκτῇ τοῦ Νείλου οὖσαν Vind. III. Αἰγυπτίαν Pal. 40.

119. Τοῦ Ποσειδῶνος· λέγει δὲ τοῦ Νείλου ῥεύμασιν — ἐσκεπασμένην Par. A. ἢ ἀρδομένην, ἢ χερσουμένην Par. C. τοῦ Νείλου ἐκχύσεσι, ῥεύμασι κεχερσωμένην, ἠροτριασμένην ἢ ἐσκεπασμένην Vind. II. τοῦ Νείλου, τοῦ τρεῖς ἐπωνυμίας δεξαμένου — ταῖς ἐκχύσεσι καὶ ἀναβάσεσι — ἤγουν σπαρεῖσαν ἐκ τῆς ξένης γῆς Vind. III. ἀναβάσεσι χερσουμένην Pal. 40.

120. Εἰς τὴν ξηρὰν περάσας — ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐπὶ νηός Par. A. γῆν, ἤγουν τὴν Αἴγυπτον — πορείᾳ πλευστικῇ

ἀλλ᾽ ἀστίβητον οἶμον, οἷά τις σιφνεὺς,
κευθμῶνος ἐν σήραγγι τετρήνας μυχοὺς,
νέρθεν θαλάσσης ἀτραπούς διήνυσε,
τέκνων ἀλύξας τὰς ξενοκτόνους πάλας,

advocabit; nam ubi apud eum in vulgatis est ναυάτης, melioris notae Mss. legunt ναυβάτης, quod te nitidissima, quae in Anglia prodiit, editio docebit: ναυβάτην editi quoque codices habent vers. 727. et praeter Lycophronem Sophocles et Aeschylus. De reliquis ubi ναυάτης occurrit locis idem esto iudicium. At illa editio Oxoniensis, quam innuit vir doctissimus, duorum tantummodo, et mediocrium quidem, Codicum lectiones dederat; quorum alter Baroccianus, hoc solummodo loco, quem tractamus, veram lectionem tuetur; alter autem, Seldenianus, non nisi v. 881. cum melioribus libris conspirat; ita ut in tribus reliquis locis uterque solemne vitium admittat. Itaque Hemsterhusianam sententiam nostror. Codd. auctoritas confirmabit. v. 120. ναυβάτη Par. ADEFL. Neap. III. Vind. II. Vit. I. et II. et Ciz. — ναυάτη Par. BCGHJK. Vind. IV. Vit. III. Rehd. — ναβάτη Vind. III. v. 727. ναυβάται Par. ADEFK. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Rehd. — ναυάται Par. BCGHJL. Vind. IV. et Vit. III. v. 827. ναυβάταις Par. AEFJ. Neap. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. — ναυάταις Par. BCDGHKL. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. II. III. et Rehd. v. 881. ναυβάται Par. ADEFJK. Neap. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. et Pal. 40. — ναυάται Par. BCGHL. Neap. I. Vind. IV. Vit. III. et Rehd.

121. οἶμον] Sic Par. ABC. Vind. II. IV. Ciz. et Pal. 40. Editt. Ald. Basil. II. et reliquae omnes praeter Basil. I. — οἴμον Par. GH. Vit. I. III. et edit. Basil. I. — σιφνοὺς Vit. I. Ciz. et edit. Ald. vitiose. Vocem σιφνεὺς e Lycophrone citat Etym. M. p. 715, 7.

122. σήραγγι] σπήλυγγι Par. J. glossa in textum illata.

123. νέρθεν] Par. G. Vind. III. IV. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reichard. — νέρθε Par. ABCDEFHJKL. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. et Editt. Pott. utrq. et Sebast. — διήνυσε] διήνυσεν Par. A. quae lectio non dubito quin fuerit in Cod. Bononiensi, cuius textum exhibet editio Basileensis I., ibi enim Arlenius Peraxylus, male intellecto, ut videtur, scripturae compendio, edidit διήνυσας, quod Codd. auctoritate prorsus destitutum inde in Editt. Stephan. et utramque Potterianam transiit. At facillimus est error inter syllabarum εν et ας compendia, praesertim in Codd. vetustioribus. Vid. *Bast.* ad Gregor. Corinth. p. 143. edit. Schaef. et in Comment. Palaeogr. p. 758 sq. et 761 sq. — 124. ξενοκτόνους πάλας] Vid. *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 259. p. 136, 16. edit. Bernh. et ad

Par. C. *στερεάν· εἰς τὴν ξηρὰν διελθὼν ὁ Πρωτεύς — ναυτικῇ· οὐ τῇ μετὰ πλοίων πορείᾳ* Vind. II. et III. *γῆν — τῇ διὰ τῶν πλοίων πορείᾳ* Pal. 40. 121. *Ἀλλ᾽ ἀπάτητον ἔρημον ὁδόν* Par. A. *βαβαῖ* (sic) *ἄτριπτον ὁδὸν, ἀσυνήθη, ξένον* Par. C. *ἀπεριπάτητον ὁδόν — ἀσπάλαξ, ὅμοιος μυΐ* Vind. II. *ἄβατον καὶ ὁδὸν — καθ᾽ ἀσπάλαξ, ὃς μυῒ ἔοικε· σύναπτε πρὸς τοὺς μυχοὺς* Vind. III.

122. *Κρυπτῆρος ἐν μακρῷ σπηλαίῳ — διατρήσας, τρυπήσας — καταδύσεις* Par. A. *Τοῦ κρυπτοῦ τόπου, ἤγουν τοῦ Ἅιδου — διαύλῳ — τοὺς ἐνδοτάτους τόπους* Par. C. *τοῦ κρυπτοῦ — κοίλῳ τόπῳ, μακρῷ — τρυπήσας καταδύσεις* Vind. II. *τοῦ βάθους τῆς θαλάσσης — φάραγγι, χάσματι — τρυπήσας, κατασκευάσας, ὑπὸ γῆν διοδεύσας* Vind. III. *κατωτάτου τόπου — σπήλαια* Pal. 40.

123. *Κάτωθεν τῆς θαλάσσης ὁδοὺς διῆλθεν* Par. A. *ὑποκάτωθεν* Par. C. *ὑποκάτω ὁδοὺς διέβη, διῆλθεν* Vind. II. et III. *κοινὴ συλλαβή* (ad *νέρθε*) Pal. 40. 124. *τῶν τέκνων ἐκφυγών· τέκνα δὲ τοῦ Πρωτέως Τμώ-*

καὶ πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτάς, 125
στῆσαι παλίμπουν εἰς πάτραν, ὅθεν πλάνης
Παλληνίαν ἐπῆλθε γηγενῶν τροφόν·
κεῖνός σε, Γουνεὺς ὥσπερ, ἐργάτης δίκης,
τῆς θ' Ἡλίου θυγατρὸς Ἰχναίας βραβεύς,
ἐπεσβολήσας λυγρὰ νοσφιεῖ γάμων, 130

Odyss. δ'. 385. p. 1501, 28. edit. Rom. (Tom. I. p. 172, 4. edit. Lips.) τούτῳ τῷ Πρωτεῖ ὅτι παῖδες μὲν ἦσαν κακόξενοι, καὶ τῷ πατρὶ δυσπειθεῖς, διὸ καὶ ἀπώλοντο, ἡ δὲ θυγάτηρ Εἰδοθέα καὶ εἰσέτι παρέμενεν ὡς ἀγαθή, καὶ ἐξ Εὐρώπης ἐπαλιννόστησεν εἰς Αἴγυπτον ὁ Πρωτεύς, ἱστορεῖ ὁ Λυκόφρων. De filiorum interitu vid. Apollod. II. 5, 9.
125. *Eustath.* ad Iliad. η'. 384. p. 686. edit. Rom. (Tom. II. p. 171. edit. Lips.) Ἐκ δὲ τοῦ ἠπύειν καὶ ὁ βριήπυος Ἄρης καὶ ὄρος Θρᾳκικὸν, Ἤπυτον, ἔνθα, φασὶ, Πρωτεὺς ἀναβὰς, φονευθέντων τῶν παίδων, ἤπυε θεοῖς ἀποκαταστῆναι εἰς Αἴγυπτον. — 126. στῆσεν Par. A. vitiose.
127. Παλληνίαν τ' ἐπῆλθε Par. H. — 128. κεῖνός γε Par. C. minio tamen superadditum est σε. Idem liber pro ὥσπερ habet ὥς τις, ab eadem vero manu adscriptum est περ. — ἐργάτης βραβεὺς Par. G. altera lectione in margine notata. — Γονεὺς Ciz. et Paraphrastes Vaticanus. Verba Lycophronis citat *Eustath.* ad Iliad. β'. 748. p. 335, 5. edit. Rom. (Tom. I. p. 271, 26. edit. Lips.) — 129. τοῦ θ' Ἡλίου Neap. III. Ἰσχναίας Rend. — 130. λυγρὰ] λυγρῶς Par. C. superaddito

λος καὶ Τηλέγονος· κατεπάλαιον γὰρ τοὺς ξένους Par. A. τὰς ξενοκτονίας, λῃστείας Par. C. Τμώλου καὶ Τηλεγόνου ἐκφυγών — καὶ τὰς φονευούσας τοὺς ξένους παλαίστρας Vind. III.
125. Καὶ τῷ πατρὶ Ποσειδῶνι ἀναπέμψας τὰς παρακλήσεις Par. A. τῷ Ποσειδῶνι ἀφεὶς ἀξίας εἰσακουσθῆναι παρακλήσεις Par. C. τῷ Ποσειδῶνι — παρακλήτους εὐχὰς Vind. II. τῷ Ποσειδῶνι — αὐτοῦ — ὢν ἐπήκοος ἐγεγόνει· εὐηκόους τὰς εὐχὰς Vind. III. ἃς ὑπήκουσε Pal. 40. 126. Στῆσαι παλιμπόρευτον εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅθεν ἐπλάνη· (in marg.: ὅθεν, ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου) Par. A. ποιῆσαι ὀπισθόρμητον — τοῦ(sic) Αἰγύπτου — πλανήτης, φυγάς Par. C. ὥστε αὐτὸν παλιμπόρευτον — τὴν Αἴγυπτον· ἐκεῖθεν γὰρ ἦν — αὐτοῦ — ὁπόθεν πλανήτης Vind. III.
127. Εἰς πόλιν Θρᾴκης ἐπῆλθε, τῶν Γιγάντων τὴν πατρίδα Par. A. ἐπεδήμησε — τῶν Ἀθηναίων(sic) Par. C. Θρᾴκην — Πρωτεύς — Γιγάντων πατρίδα Vind. II. Πελλήνη ἦν πόλις Θρᾴκης — Γιγάντων μητέρα Vind. III.
128. Ἐκεῖνός σε, ὥσπερ τις Γουνεύς· οὗτος δὲ ὁ Γουνεὺς Ἄραψ τὸ γένος, δικαιότατος ὢν, τοὺς Φοινίκας καὶ Βαβυλωνίους στασιώδεις ἔχοντας, μετήλλαξε πρὸς εἰρήνην, πεμφθεὶς ὑπὸ Σεμιράμιδος — πράκτωρ δικαιοσύνης Par. A. ἤγουν ὁ Πρωτεύς· ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος ἔλαβε· ἤγουν ὁ δικαιότατος Πρωτεύς, ὥσπερ ὁ Γουνεὺς πράκτωρ δικαιοσύνης Par. C. ἐκεῖνός σε, ὦ Ἀλέξανδρε, Πρωτεύς· ἦν δὲ ὁ Γουνεὺς φιλοδίκαιος — ἐστέρησε, τῆς συλλέκτροιο λείπει· δικαιοσύνης Vind. II. ὁ Πρωτεύς· ἐνταῦθα τὸ ἐπεσβολήσας σύναπτε Vind. III. 129. Τῆς Θέμιδος, ἢ τῆς δικαιοσύνης, διότι πάντας ἐφορᾷ· (in margine: οὐ γενεαλογῶν εἴρηκεν) τῆς κατ' ἴχνιον βαινούσης, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐφορώσης, ἥτις ἐστὶν ἡ Θέμις· ἐν Ἴχναις γὰρ τῆς Μακεδονίας διέτριβεν Par. A. ἤγουν τῆς δικαιοσύνης, τῆς δίκην Ἡλίου λαμπούσης· τῆς Θέμιδος, τῆς ἰχνηλατούσης τὸ δίκαιον — ὀπαδὸς Par. C. θυγάτηρ Ἡλίου ἡ Θέμις, διότι καὶ αὐτὸς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει (Odyss. λ'. 108.) — διὰ τὸ κατ' ἴχνος τῶν ἀνδρῶν πορεύεσθαι Vind. II. τοῦ — τῆς Θέμιδος, τῆς κατ' ἴχνος πορευομένης τῶν ἀνθρώπων Vind. III. κατὰ πόδας ἑπομένης Pal. 40. 130. Λοιδορήσας χαλεπὰ — χωρίσει τῶν γάμων Par. A. ὑβρίσας, λοιδορήσας —

λίπτοντα κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος.
ὃς τοὺς Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως τάφους
χρησμοῖσι κυδαίνοντας οὐκ αἰδούμενος,
οὐδ᾽ Ἀνθέως ἔρωτας, οὐδὲ τὸν ξένοις
σύνδορπον Αἰγαίωνος ἀγνίτην πάγον, 135

ᾱ. *λυγρῶν* Par. DGJK. Vit. II. et III. manifesto librariorum errore. Facillime enim litera ᾱ, praesertim negligentius exarata, pro compendio syllabarum ῶς vel ῶν haberi potest. Exempla suppeditabit *Bastius* in Comment. Palaeogr. p. 748 sq. et p. 780. — 131. Hic versus in Favorini Eclogis s. v. *λίπτω* vitiose ita legitur: *λίπτοντα κάσις ἐμβαλὼν πελειάδος.* quae sequuntur non minus corrupta sunt, et ex Etym. M. ita corrigenda: *παρὰ τὸ λίαν ἅπτεσθαι, ὅ ἐστι προσεγγίζειν· οὐ γὰρ ἐφίεταί τις, προσεγγίζει.* — 132. *τοὺς — κυδαίνοντας*] Praetuli hanc lectionem, quam grammaticae rationes postulant, et maior pars Codicum optime confirmat. Vulgatum *τοῦ* exhibent Par. AHK. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. — *τοὺς* Par. BCDFGJL. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Ms. Canteri; praeterea Editt. Basil. I. Steph. Potter. utrq. et Sebast. — *τοὺς λύκους* Par. E. Intelligitur Menelaus, qui oraculi iussu Troiam profectus erat, ut ad Lyci et Chimaerei sepulcrum piacularia sacra faceret; qua occasione in hospitium venerat Priamidarum. Vid. Apollod. III. 10, 1. *Eustath.* ad Iliad. ε΄. 64. p. 521, 27. edit. Rom. (Tom. II. p. 9, 20. edit. Lips.) et Schol. min. ad Iliad. l. l. p. 147, a. 40. edit. Bekk. — 135. *Αἰγαίωνος*] *Αἰγέωνος* Par. AC. et Pal. 40. Vitiosa scriptura *Αἰγαιῶνος* ex Aldina in Basil. II. Paris. II. Commel. et utramque Meursianam venit; reliquae recte *Αἰγαίωνος*. *Αἰγαίων* Neptunus etiam a Callimacho dictus est in Fragm. apud Plutarch. Symp. V. 3. De hoc nomine vid. Hesych. s. h. v. Schol. ad Apollon. Rhod. I. 831. et 1165. *Eustath.* ad Iliad. α΄. 404. p. 124, 35 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 103, 20 sqq. edit. Lips.) — *ἀγνίτην ἅλα* e Lycophrone affert *Coel. Rhodig.* in Lect. Antiq. lib. XI. p. 422. sive memoriter hunc locum citans, sive respiciens ad *Eustathii* verba ad Iliad. ι΄. 214. p. 748, 61. edit. Rom. (Tom. II. p. 256, 44. edit. Lips.): *ἄλλως μέντοι κοινότερον θεῖον τὸν ἅλα φησὶν ἢ διότι συναγωγός ἐστιν εἰς φιλίαν, καὶ εὐνοίας σύμβολον τοῖς ξένοις ἐν τῇ τραπέζῃ παρετίθετο, ἢ διότι τὰ ἅλιπαστα ἐπὶ πολὺ παραμένειν ποιεῖ· εἴποι δ᾽ ἄν τις καὶ παρὰ τῷ Λυκόφρονι ἀγνίτην τὸν ἅλα*

λυπηρῶν χωρίσει Vind. II. *ὑβρίσας, λοιδορήσας — καὶ χαλεπῶς — χωρίσει, στερήσει* Vind. III. *ὑβρίσας, ἐπιπλήξας* Pal. 40. 131. *Ἐπιθυμοῦντα τῆς καταφεροῦς καὶ πόρνης ἐκβαλὼν περιστερᾶς* Par. A. *στερήσας λαγνεστάτης* Par. C. *ἐπιθυμοῦντα πόρνης, ἢ νεότητος* (leg. *νεοττίας*) *τεκνογονίας — χωρίσει τῆς Ἑλένης* Vind. II. *ἐπιθυμοῦντα τῆς ἑταίρας, Ἑλένης — διώξας — περιστερᾶς, ἤγουν τῆς Ἑλένης* Vind. III. 132. *Ὀνόματα κύρια, ἢ Ἰλιεῖς τὸ γένος* Par. A. *τούτους τοὺς τάφους ἐτίμων ἐν τῇ Τροίᾳ οἱ Ἕλληνες ὡς θεούς* Par. C. *ὦ Ἀλέξανδρε* Vind. II. *υἱὸς Προμηθέως καὶ Κελαινοῦς τῆς Ἄτλαντος* Vind. III. 133. *Τοῖς χρησμοῖς δοξάζοντας, τιμῶντας — οὐκ εὐλαβούμενος* Par. A. *ἤγουν ἀπὸ χρησμοῦ λαβόντες τὸ θεοπρόπιον* Par. C. *μαντείαις δοξάζοντας* Vind. II. *τιμῶντας· λέγει τὸν Μενέλαον, καὶ τοὺς μετ᾽ αὐτοῦ Λάκωνας — εὐλαβούμενος* Vind. III. *Λάκωνας, Μενέλαον καὶ τοὺς λοιπούς* Pal. 40. 134. *Οὐδ᾽ Ἀνθέως ἐπιθυμίας, οὐδὲ τὸν ἀλλοτρίοις ὁμοτράπεζον·* (in marg.: *σύνδειπνον*) *λέγει δὲ τὸν ἅλα* Par. A. *πόθους* Par. C. *διὰ τοῦ Ἀνθέως, ὃν ἀκουσίως ἔκτεινεν* Vind. III.

135. *Τοῦ Ποσειδῶνος· ἐπειδὴ ὅλη ἡ θάλασσα ἁλμυρά — τὴν ἅλα· δι᾽ αὐτῆς γὰρ ἀγνίζονται* Par. A. *τοῦ Ποσειδῶνος, ἤγουν τῆς θαλάσσης — ἀγνόν* Par. C. *ὁμοτράπεζον, σύνδειπνον*

ἔτλης θεῶν ἀλοιτὸς ἐκβῆναι δίκην,
λάξας τράπεζαν κἀνακυπώσας Θέμιν,
ἄρκτου τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπους.
τοιγὰρ ψαλάξεις εἰς κενὸν νευρᾶς κτύπον,

λέγεσθαι ἀντὶ τοῦ θείου. καὶ Πλούταρχος δὲ ἐν τοῖς ἑαυτοῦ συμποσιακοῖς εἰς τοῦτο γράφει, ὃ καὶ ζητητέον ἐκεῖ.

136. *ἀλοιτός*] *ἀλοιτρὸς* Par. D. *ἀλιτρὸς* Par. J. Vulgata optime sese habet, quam, utpote formam paullo rariorem, ter ex hoc Lycophronis loco laudavit *Eustath.* ad Iliad. θ'. 358. Odyss. ε'. 182. et υ'. 121. p. 717, 27. 1529, 51. 1885, 65. edit. Rom. (Iliad. Tom. II. pag. 214, 33. Odyss. Tom. I. p. 207, 42. Tom. II. p. 229, 44. edit. Lips.) Adde Etym. M. h. v. p. 69, 49. et Hermanni annotat. ad Oedip. Colon. v. 372. p. 89. — *ἐκβῆναι δίκην*] *Ausus es divinum ius transgredi;* h. e. *sanctissimum ius hospitii violasti.* Hunc sensum, quem nemo non videt loco esse aptissimum, plane invertit altera lectio *δίκῃ*, quae, perantiqua licet, nihilo tamen minus aperte vitiosa est. Debetur ea enim aut librariis, antiquum syllabae $\overline{ην}$ compendium male intelligentibus, aut importunae eorum eruditioni, qui, ut poetam ad iniquum illud Paridis iudicium alludentem facerent, veram lectionem interpolarunt. Vehementer igitur, neque tamen immerito, a Tzetza castigati sunt. Offerunt hanc lectionem Par. A. Neap. III. (cum glossa *κρίσει*) et Paraphrastes Vaticanus; praeterea Par. B. utramque exhibet: *δίκην* (η superscr.).

137. *λάξας τράπεζαν*] Huc pertinet glossa Hesychii: *λάξαι, λακτίσαι.* Altera autem, quam Meursius ad h. l. ex Hesychio affert, magnopere vereor, ne vitiosa sit: *τραπεζίτην Πάριν, τὸν παραβάντα τὴν τράπεζαν, καὶ ἀτιμήσαντα τὴν Μενελάου.* Videtur enim e duobus Scholiis conflata, quorum alterum ad vocem *θυωρίτης* (v. 93.) referendum est, cf. Hesych. h. v. et Etym. M. p. 457, 50. alterum autem huic loco quodammodo convenit. — *κἀνακυπώσας*] *κἀνατυπώσας* Neap. I. altera tamen lectione in margine notata. Idem vitium fortasse Suidae locum corrupit, in quo *ἀνατυπῶσαι* pro *ἀνατρέψαι* ex Antimacho citatur. Vide tamen Schellenberg. ad Antim. Reliq. p. 112. *κἀνακυκώσας* Neap. II. et Vind. IV. vitiose. Hesychii et Favorini *ἀνακυπτῶσαι* pro *ἀνακυπῶσαι* iam alii notarunt. Nostra lectio et Codd. consensu, et forma simplici *κυπώσας*, quae v. 1442. sine ulla varietate legitur, satis firmatur. — *Θέμιν*] Cf. Orph. Argon. v. 551. edit. Herm. *αἰδομένους Θέμιν ἁγνοτελῆ ξενίην τε τράπεζαν.* — 139. *τοιγὰρ*] *τοὶ γὰρ* Par. G. et Vit. III. —

τοῦ Ποσειδῶνος καθαρτικὸν ἅλα Vind. II. *σύνδειπνον Ποσειδῶνος τὸν καθαρτικὸν, τὸν ἅλα λέγει* Vind. III. *φιλικὸν, ὁμοτράπεζον — καθαροποιόν* Pal. 40. 136. *Ἐκαρτέρεις τῶν θεῶν ἁμαρτωλός — καὶ ἀνατρέψας τὸν νόμον* Par. A. *πατῆσαι τὸν νόμον* Par. B. *ἁμαρτωλὸς, ἄδικος, πλεονέκτης — ἐν τῷ πατῆσαι — καὶ τὴν δικαιοσύνην* Par. C. *κρίσει* Neap. III. *ἐκαρτέρησας τῆς Ἥρας, Ἀφροδίτης καὶ Ἀθηνᾶς — καὶ ἁμαρτωλὸς πατῆσαι δικαιοσύνην* Vind. II. *ἐκαρτέρησας — τῶν — ἁμαρτωλὸς παραβῆναι τὴν δίκην, ἢ τὴν κρίσιν τῶν θεῶν, ἢ παρ' ἀδικίαν* Vind. III. *ὑπέμεινας* Pal. 40. 137. *Λακτίσας τὴν τράπεζαν Μενελάου, καὶ ἀνατρέψας τὸν νόμον* Par. A. *καταπατήσας, ἀνατρέψας,. ταράξας τὸ δίκαιον* Par. C. *λακτίσας, εἰς οὐδὲν λογιζόμενος — τὴν τοῦ Μενελάου — ἀνατρέψας τὸ δίκαιον, ἀνακυπώσας τὴν δικαιοσύνην* Vind. III. 138. *Ἄρκτου, τροφοῦ Ἀλεξάνδρου — ἐκμιμούμενος τοὺς τρόπους* Par. A. *τῆς ἀνθρωποββαίστου, τῆς θηλασάσης σε — ἀναμαξάμενος, λαβὼν, μιμησάμενος τὰ ἤθη, τὴν ἀγριότητα* Par. C. *ἀναλαβών* Par. B. *τῆς τροφοῦ τῆς σου — ἐνθυμησάμενος καὶ μιμηθεὶς τὰ ἤθη* Vind. III. 139. *Κτυπήσεις μὲν γὰρ εἰς μάταιον, ἢ κρούσεις, ψηλαφήσεις — τὸν κτύπον τῆς*

ἄσιτα κἀδώρητα φορμίζων μέλη. 140
κλαίων δὲ πάτραν τὴν πρὶν ᾐθαλωμένην
ἕξῃ χεροῖν εἴδωλον ἠγκαλισμένος
τῆς πενταλέκτρου θυιάδος Πλευρωνίας.
γυιαὶ γὰρ εὐναστῆρας ἄμναμοι τριπλαῖς

ψαλάξεις] citat e Lycophrone Etym. M. p. 817, 14. Proverbium, ad quod alludit poeta, notissimum est. Vid. Joan. Tzetz. Chiliad. V. 302 —308. At nihilo tamen minus inventi sunt, qui obscoenius quiddam in hoc loco subodorarentur. — 142. ἕξῃ] ita Codd. sine ulla varietate, omnes. Correxerim ἕξει si vel unus Codex addiceret.

143. πέντε "λέκτρου (sic) Vind. II. — Πλευρωνείας Pal. 40. Lycophronis versum affert Schol. ad Eurip. Androm. v. 228. Qua ratione autem Helena Pleuronia dici potuerit, satis apparet ex loco Pausaniae III. 13, 8. γεγόνασι δὲ οἱ Τυνδάρεω παῖδες τὰ πρὸς μητρὸς ἀπὸ τοῦ Πλευρῶνος· Θέστιον γὰρ τὸν Λήδας πατέρα Ἄρειός φησιν ἐν τοῖς ἔπεσιν Ἀγήνορος παῖδα εἶναι τοῦ Πλευρῶνος. Praeterea θυιάδος scripsi, flagitante metro. Vid. Blomf. ad Aeschyl. Sept. c. Th. v. 500.

144. γυιαί] Canterus: hoc epitheton Parcis tribuitur, propter inaequalitatem et dissimilitudinem fatorum, ut scribit Eustathius. Vid. *Eustath*. ad Iliad. θ'. 402. p. 720, 13. edit. Rom. (Tom. II. p. 218, 30. edit. Lips.) et ad Iliad. ι'. 500. p. 768, 26. edit. Rom. (Tom. II. p. 284, 12.) ἰστέον ὡς αἱ μὲν Μοῖραι χωλαὶ παρὰ Λυκόφρονι διὰ τὸ ἀνόμοιον τοῦ μοιριδίου καὶ ἄνισον καὶ ὑποσκάζον καὶ ὡς οἷον ὀκλάζον καὶ μὴ ἀεὶ ὡσαύτως βαῖνον. Quod nollem Eustathio credidisset vir alioquin sui iudicii. γυιαὶ sunt, ut Hesychius docet, ἀσθενεῖς, πηρώδεις, debiles sive decrepitae, ita ut Parcae antiquissimae matris grandaevae filiae dicantur. Recte adhibuit Müllerus, quod infra v. 585. de Parcis legitur, γηραιαὶ κόραι; coniectura vero γραῖαι, qua ipse hunc locum tentavit, ea glossa potius huius loci, quam emendatio censenda est. — ἄμναμοι]

νευρᾶς· ἀπὸ παροιμίας, εἰς κενὸν κρούεις τὰς χορδάς Par. A. Τουτέστι τὸ μόριον· τὸ σχῆμα σεμνοπρεπές Par. B. διότι ἠδίκησας τὸν Μενέλαον, ἀφῃρέθης τῆς Ἑλένης — καὶ τῆς πόσθης· εὔφημος λέξις — τὴν πρᾶξιν Par. C. διὰ τοῦτο κινήσεις, ὀχήσεις ἐς μάτην· λέγει δὲ τὸν καυλὸν Vind. II. διὰ τοῦτο κινήσεις, ἠχήσεις μάταιον — χορδῆς Vind. III. 140. Οὐκ ἐπὶ σίτῳ, οὐκ ἐπὶ δώροις, κιθαρίζων μέλη Par. A. et Vind. II. ἄτροφα — τραγῳδίας Par. C. ἀνωφελῆ, ἐπὶ κακῶν δωρηθέντα, φόρμιγγι ᾄδων ᾄσματα Vind. III. αμισθα Pal. 40. 141. Θρηνῶν δὲ τὴν πατρίδα τὴν πρώην τεφρωθεῖσαν ὑφ' Ἡρακλέους Par. A. λυπούμενος Par. C. τὴν Τροίαν, κεκαυμένην, τεφρωθεῖσαν Vind. II. διὰ τὴν ἀφαίρεσιν θρηνῶν — καὶ εἰς τὴν πατρίδα τὴν σὴν, κεκαυμένην ὑφ' Ἡρακλέους Vind. III. 142. Ἐλεύσῃ, ἐν ταῖς χερσὶν εἴδωλον — ἐν ἀγκάλαις φέρων Par. A. ἐλεύσῃ, παραγένῃ· ὡς πολλοί φασι, μετὰ τὸ ἀπολέσαι Ἀλέξανδρον τὴν Ἑλένην, εἴδωλον ἀντ' αὐτῆς ἐποίησε Par. B. παραγενήσῃ· ἤτοι ἐν ταῖς χερσὶ κατέχων τὸ εἴδωλον τῆς Ἑλένης Vind. II. ἔλθῃς — διὰ τῶν χειρῶν — Ἑλένης, ὃ Πρωτεὺς δώσει — βαστάζων, φέρων Vind. III. ἔλθῃς — διὰ — χειρῶν Pal. 40. 143. Τῆς πέντε γεγαμημένης ἀνδράσιν — Βάκχης, Μαινάδος Ἑλένης, ἀπὸ Πλευρῶνος πόληος Par. A. πεντάνδρου, Θησέως, Μενελάου, Ἀλεξάνδρου, Δηϊφόβου καὶ Ἀχιλλέως Par. C. τῆς ὑπὸ πέντε γαμηθείσης πόρνης Ἀργείας Vind. II. πέντε γὰρ ἀνδράσιν ἐμίγνυ· Βάκχης, τῆς ἐκ Πλευρῶνος πόλεως Πελοποννήσου Vind. III. ἄνδρας πέντε λαβούσης — Βάκχης — τόπος Ἄργους Pal. 40. 144. Αἱ Μοῖραι· χωλαὶ δὲ παραδίδονται, ὅτι οὐ ταχέως μετέρχονται εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἢ βλαπτικαὶ καὶ χαλεπαί — ἄνδρας, συγκοίτους — ἔγγονοι, ἀπόγονοι Par. A. ἤγουν ἡ Κλωθὼ, ἡ

πήναις κατεκλώσαντο δηναιᾶς Ἁλὸς, 145
νυμφεῖα πεντάγαμβρα δαίσασθαι γάμων.
δοιὼ μὲν ἁρπακτῆρας αὐγάσαι λύκους
πτηνοὺς τριόρχας αἰετοὺς ὀφθαλμίας.
τὸν δ' ἐκ Πλυνοῦ τε κἀπὸ Καρικῶν ποτῶν

vox, ut Grammatici tradunt, dialectus Cyrenaicae, alibi nisi apud poetam nostrum, quantum sciam, non obvia. Et id ipsum insignem vocis raritatem probat, quod Lycophron, obsoletae et glossematicae dictionis studiosissimus, quater eam, quasi singulare quoddam orationis condimentum, adhibere non dubitaverit. Eiusdem originis et raritatis est forma *ἀμνάμων*, de qua *Pollux* III. §. 19. *ὁ γὰρ ἶνις καὶ κέλωρ σφόδρα ποιητικὰ, καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ ἀμνάμονες.* Vid. Suid. s. v. *Θείας ἀμνάμων.* Denique Meursium *τριπλᾶ* h. l. pro *τριπλαῖς* legere maluisse, quippe duo tantum stamina, album scilicet et nigrum, Parcae neverint, verbo indicasse sufficiat.

146. Sensus est: in fatis erat, ut quinque Helenae sponsi nuptiale convivium epularentur, i. e. celebrarent; sive, ut Canterus explicuit, ut Helena quinque viris nuberet. Apte priores Interpp. attulerunt locum *Iliadis* γ'. 299. et *Eurip.* Iphig. in Aul. v. 123. et v. 707.

147. *αὐγάσαι*] Recte Tzetzes: *ἀπὸ κοινοῦ τὸ κατεκλώσαντο.* Adde *τὴν Ἑλένην·* hic enim Accusativus, a quo pendent reliqua, ad sensum quam maxime desideratur. — 148. *τριόρχας*] libidinosos. Vid. Suid. s. v. *Ἀγαθοκλῆς.* et *Plin.* Hist. Nat. X. 9. Adde Ioan. Diaconi Schol. in Hesiod. Scut. v. 134. — 149. *τὸν δ'*] Par. ADEFHK. Vind. III. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. recte. — *τόν τ'* Par. BCGJ. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. (in quo etiam *τὲ* post *Πλυνοῦ* omissum est) et edit. Aldina. — *τὸν ἐκ*, omissa copula, Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Potter. utrq. Verba, quae se-

Λάχεσις καὶ ἡ Ἄτροπος — ἀπόγονοι — ἤγουν τοῖς τρισὶ ἀτράκτοις Par. B. *αἱ Μοῖραι — ἀπόγονοι, ἤτοι τῆς θαλάσσης* Vind. II. *τουτέστιν, αἱ ἔγγονοι τοῦ Ὠκεανοῦ· πατέρα τῶν θεῶν πάντων τὸν Ὠκεανὸν λέγει* Vind. III. *αἱ χωλαὶ, ἢ αἱ χωλοποιαὶ Μοῖραι, Κλωθὼ καὶ αἱ λοιπαί — ἄνδρας — αἱ ἀπόγονοι — ἐν τρισί* Pal. 40.

145. *Ταῖς ἀτράκτοις ἐπεμοίρασαν — παλαιᾶς θαλάσσης, λέγει δὲ τῆς Τηθύος* Par. A. *ἐμέρισαν, ἔταξαν, ἐκλήρωσαν ἀτρέπτως — πολυχρονίου θαλάσσης* Par. C. *ἀτράκτοις ἐμοίρασαν — πολυχρονίου, ἀρχαίας* Vind. II. *μετάξαις — τῇ Ἑλένῃ αἱ Μοῖραι ἐμειράσαντο — παλαιᾶς θαλάσσης* Vind. III. *νήμασι, ἀτράκτοις — τῆς γηραιᾶς* Pal. 40. 146. *Πέντε γὰρ ἔγημαν τῇ Ἑλένῃ — εὐωχεῖσθαι, μερίσασθαι γάμων* Par. A. *γαμήλια — πέντε γαμβροὺς ἔχοντα — μερίσασθαι* Par. C. *νυμφεύματα τῶν πέντε γάμβρων — εὐωχηθῆναι* Vind. III. *νυμφεύματα, συνοικέσια πέντε ἀνδρῶν μεμερίσθαι τὴν Ἑλένην* Pal. 40.

147. *Δύο μὲν ἅρπαγας ἰδεῖν λύκους·* (in marg.: *αὐγάσαι, βλέψαι, ὡς καὶ Ἡσίοδος*) Par. A. *θεάσαι· τὸν Θησέα καὶ τὸν Ἀλέξανδρον* Par. C. *Θησεὺς καὶ Ἀλέξανδρος· ἐπινόει, αἱ Μοῖραι κατεκλώσαντο δοιὼ λύκους* Vind. II. *τὸν Θησέα καὶ τὸν Ἀλέξανδρον — εἰς ἄνδρας ἰδεῖν τὴν Ἑλένην καὶ θεάσαι — διὰ τὸ ἁρπακτήριον* Vind. III. *ἀπὸ κοινοῦ, ἐκλώσαντο — ἰδεῖν αὐτήν* Pal. 40.

148. *Ταχεῖς· ἔστιν δὲ εἶδος ἀετοῦ — ἀετοὺς ὀξυδερκεῖς· ἢ τοὺς ἀετοὺς εὐοφθάλμους εἶπεν, ἢ αὐτῆς τῆς Ἑλένης εὐῶπος οὔσης* Par. A. *πτερωτοὺς — τῆς εὐμόρφου Ἑλένης* Par. C. *ταχεῖς — εἶδος ἀετοῦ ὁ τριόρχης — ἤτοι εὐοφθάλμου Ἑλένης — ὀξυδερκεῖς* Vind. II. *διὰ μετὰ πλοίων ἁρπάσαι αὐτήν — εἶδος ἀετοῦ — ὀξυδερκεῖς·* (ab alia manu: *καὶ πτερουμένους, πετομένους, καθαρούς*) Vind. III. *ταχυτάτους* Pal. 40. 149. *Τὸν Μενέλαον ἐκ τόπου Λιβυκοῦ· Πλυνὸς γὰρ χωρίον Λιβύης — καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς Λακωνικῆς, ἀπὸ*

βλαστόντα ῥίζης, ἡμικρῆτα βάρβαρον, 150
Ἐπειόν, οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ γοναῖς.
οὗ πάππον ἐν γαμφαῖσιν Ἐνναία ποτὲ
Ἕρκυνν', Ἐριννὺς, Θουρία, Ξιφηφόρος,
ἄσαρκα μιστύλασσ' ἐτύμβευσεν τάφῳ,

quuntur, ita iungenda sunt: τὸν δ' ἐκ ῥίζης ἀπὸ Πλυνοῦ τε κἀπὸ Καρικῶν ποτῶν βλαστόντα ἡμικρ. βάρβ. eum, qui tribus de causis barbarae originis esse censendus est, i. e. Menelaum. Res satis tractata ab aliis. Cf. Eurip. Orest. v. 18. Sophocl. Aiac. v. 1279—1282. ibiq. Lobeck. — Καρικῶν] Καρυκῶν Par. B. Pal. 40. Rehd. et edit. Aldina.

151. Ἐπειόν] Eleum, sive antiquiori nomine Epeum. Vid. *Eustath.* ad Iliad. β'. 619. p. 303, 22 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 246, 1 sqq. edit. Lips.) Adde Pausan. V. 1, 4 et 8. Steph. Byz. s. v. Ἦλις. *Strab.* VIII. §. 1. et 9. — 152. γαμφαῖσιν] γαμφῇσι Vit. II. et III. in Schol. in textu vero ut vulg. — 153. Ἕρκυνν' Ἐριννύς] Ἕρκυν' simplici ν habent Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Par. II. et Lect. in Collect. poetar. graec. Tom. II. Ἕρκυνα Par. A. — Ἐρινύς, simplici ν exhibent Vind. III. Rehd. et sola edit. Basil. I. vitiose. — ξιφοφόρος est in Par. G. Vind. IV. (superaddito tamen η) et Vit. III.

154. μιστύλασσ'] Par. JK. μιστύλλασ' Par. BCDEFGL. Neap. III. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Edd. Ald. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. et Sebast. μιστύλλασα Par. A. μιστύλλασα τύμβευσε Par. H. et Pal. 40. — ἐτύμβευσεν] Sic addito ν Par. A. et Vat. 1307. optimi Codices. Reliqui libri cum scripti tum impressi omnes ν finale omittunt. — τάφῳ] Haec est omnium, etiam antiquissimorum librorum lectio, sine ullo dissensu. Confirmatur ea praeterea loco Sophoclis in Aiace v. 1042. Herm. ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ, quem quin ob oculos habuerit Lycophron, vix est, quod dubitemus. Accedit, ut

Λακεδαίμονος· Κᾶρες γὰρ ᾤκουν τὴν Λακεδαίμονα Par. A. καὶ τὸν ὑπάρχοντα ἐκ τῶν Καρικῶν ποταμῶν τῆς Λακωνίας Par. C. Μενελάου — ποταμὸς Λιβύης — ποταμῶν Λακωνικῶν Vind. II. ἄλλον δὲ, ἤτοι τὸν Μενέλαον — ἐπεκλώσαντο ἀπὸ κοινοῦ — πόλις Λιβύης — ποταμοῦ Λακωνικοῦ Vind. III. καί τινα, τὸν Μενέλαον, τὸν ἀπὸ Πλυνοῦ, πόλεως Λιβύης — τόπος Λακωνίας Pal. 40. 150. Βλαστήσαντα ἐκ ῥίζης· ἐπειδὴ ἡ μητὴρ Μενελάου Ἀερόπη Κρῆσσα ἦν Par. A. et Vind. II. τῆς γενεᾶς· ἀπὸ γὰρ τῆς μητρὸς Ἀερόπης Κρὴς ἦν ὁ Μενέλαος· ἀπὸ δὲ τοῦ Πέλοπος, τοῦ πάππου αὐτοῦ, βάρβαρος Par. C. γεννηθέντα — ἐκ Κρήτης γὰρ ἡ μητὴρ Ἀερόπη αὐτοῦ Vind. III. τὸν γεννηθέντα ἀπὸ τῆς ῥίζης τῶν ἀπὸ Πλυνοῦ, ἀπὸ Ἀερόπης μητρὸς αὐτοῦ, θυγατρὸς Κατρέως, τοῦ Κρητός — ἀπὸ τοῦ Πέλοπος Pal. 40. 151. Ἠλεῖον· ἀπὸ τῆς Ἤλιδος, οὐ Πελοποννήσιον ἀκραιφνῆ ταῖς γοναῖς Par. A. καθαρὸν, ὁλόκληρον· ἀκεραιοφανὴς, καὶ ἐν συγκοπῇ, ἀκραιφνὴς Par. B. οὐ καθαρὸν γεννήσεσι Par. C. Ἠλεῖον — Λακεδαιμόνιον καθαρόν — οὐκ Ἠλεῖον, οὐδὲ Λακεδαιμόνιον Vind. II. Ἠλεῖον· Ἦλις δὲ πόλις Ἄργους· ἀκεραιοφανής τις ὢν — καὶ λαμπρὸν ὄντα ταῖς Vind. III. Ἠλεῖον — γενεᾷ Pal. 40. 152. Οὗτινος τὸν πάππον Πέλοπα ἐν σιαγόσιν ἡ Δημήτηρ· ἀπὸ Ἔννης πόληος Σικελικῆς Par. A. Μενελάου — Πέλοπα σιαγόσιν — ἡ Δημήτηρ ἀπὸ Ἔννης πόλεως Vind. II. Μενελάου — τὸν Πέλοπα — γαμφηλαῖς, σιαγόσιν αὐτῆς — ἡ Δημήτηρ ἐν γῇ κατοικοῦσα Vind. III. 153. Ἡ δραστήρια· ἔνιοι δὲ ἀπὸ κρήνης ἐν Βοιωτίᾳ ὄνομα — δαίμων ἐν Ἀρκαδίᾳ· λέγει δὲ τὴν Δήμητραν — ἀπὸ πόλεως, παρὰ Θουρίοις οὕτω τιμωμένη ξίφη φέρουσα Par. A. ὁρμητική Vind. II. ἐπίθετον Δήμητρος· φθοροποιὸς γάρ — ὁρμητική· ἔνθεν, ὅτι πᾶσιν ἀνθρώποις πολέμιός ἐστι, καὶ ὡς ξίφει ἀναιρεῖ ἡμᾶς· ἐν Βοιωτίᾳ ἵδρυται ἡ Δημήτηρ ξίφος ἔχουσα Vind. III. 154. Πολύσαρκα ἢ ἄσαρκα, μετὰ στερητικοῦ τοῦ α — εἰς μικρὰ

sensus, in Lycophrone saltem, optime sese habeat, modo illud *τάφῳ*, ut a Tzetza et in Schol. min. Codd. Vind. II. III. et Vit. III. factum videmus, per *γαστρὶ* explicetur. Ventre enim sepelire eadem metaphora dictum est, qua infra, v. 413. *ἐν σπλάγχνοισι τυμβευθήσεται νήριθμος ἑσμός*, et recte quidem utroque loco. Audiamus Eustathium ad Iliad. *η'*. 409. p. 688, 3 sqq. edit. Rom. (Tom. II. p. 173, 21. edit. Lips.) *καθ' ὁμοίαν δέ τινα ἐπιβολὴν καὶ τὸ τυμβεῦσαι τάφῳ οὐκ ἔχοι ἂν παρολκὴν, ἀλλὰ διαστολὴν πρὸς ἑτεροῖα τυμβεύματα· καὶ θαλάσσῃ γὰρ τυμβεύεσθαί τις λέγεται βυθισθεὶς ἐκεῖ, καὶ εἰς θηρίων δὲ γαστέρας, εἰ καταφάγωσιν αὐτόν.* His igitur rationibus cum locus satis expeditus videri possit, perquam memorabile est, quod apud Etymol. M. p. 788, 30. legimus: *φάρυγξ, παρὰ τὸ φέρω, δι' ἧς φέρεται τὸ πνεῦμα· φέρω, φέρος καὶ φάρος, καὶ παρώνυμον φάρυγξ, ὡς Λυκόφρων· ἐτύμβευσε φάρῳ, ἀντὶ τοῦ φάρυγγος.* Neque minus praeter exspectationem accidit, ut huic lectioni, contra tot Codd. auctoritatem, Scholia inedita, Tzetzianis antiquiora, manifesto opitulentur. Habet enim Schol. Cod. Par. A. plane ut Etymologus: *κατέφαγεν τῇ φάρυγγι·* et Paraphrastes Vaticanus (e Cod. Vatic. 1307. saec. X.) *τῷ λαιμῷ ἔφαγε.* Accedit *Meletius* de Natura hom. p. 85. cuius verba, cum liber summae raritatis sit, adscribam: *Haec autem pars est guttur, quod ab illis φάρυγξ dicitur a φέρω, ex eo, quod inde spiritus feratur, nomen capiens, ut Lycophron et Callimachus poetae testantur.* Dicitur ergo Ceres humerum Pelopis, quem dentibus contriverat, gula sepelivisse, h. e. deglutivisse. Hoc licet per se nonnihil vitii habeat, cum, quae quis devoraverit, ea non gula, sed ventre potius condita et quasi sepulta esse dicenda sint: minime tamen in hac insolentia dictionis haeserim, neque argumenti quippiam contra Etymologi lectionem in eo quaesiverim, quod ea nullius plane scriptoris auctoritate nitatur; (Callimachi enim testimonium, quod Schneiderus in Lex. ad vocem *φάρος* apposuit, id nullum est, cum tale quid in edito Callimacho non inveniatur) praesertim cum *λάρος* (larus, avis vorax), affinitatis quodam vinculo cum *λάρυγξ* coniunctum, aliquam certe analogiam monstret, qua poeta noster in fingendo vocabulo uti potuerit. At alia sunt, quae dubitationem moveant. Quorum id primo loco ponendum existimo, ex tanta Codd. Mss. multitudine, (sunt enim, si iustum eorum censum instituas, quadraginta quinque adhuc collati) nullum ne levissimum quidem discrepantis scripturae vestigium habere; quod eo mirabilius est, cum librarii nonnunquam, ut ex nostris annotationibus luculenter apparebit, varietatem lectionis anxie conquisiverint, eamque aut inter lineas aut in margine diligenter notaverint; deinde Tzetzen, qui antiquorum exemplarium lectiones rimari solet, quo priores Grammaticos reprehendat, nullam huius varietatis notitiam habuisse videri; minime enim hanc aut doctrinam suam expromendi, aut alios irridendi occasionem praetermisisset; illorum denique Scholiorum auctoritatem, quae cum Etymologo facere videntur, plane concidere atque nullam fore, si statuerimus, id quod ex accurata eorum comparatione veri fit simillimum, ea, paucissimis tantum verbis immutatis, plane eadem esse, atque ex eodem fonte, quo Etymologus sua hauserit, profluxisse. Pro diversis enim testimoniis unum tantummodo lectioni superesset, idque, cum tot libri contradicant, vehementer suspectum. *Meletium* autem non moror, cum verba eius, ut nunc ex Petreii versione habentur, plane nullius sint auctoritatis, neque pro certo quisquam affirmare possit,

διακόπτουσα, κατέφαγεν τῇ φάρυγγι Par. A. *εἰς μικρὰ κόψασα, ἀπὸ τοῦ μιτὸν ἢ ἄτομον, καὶ τοῦ τίλλω, τὸ κόπτω· τρόπῳ τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον* Par. B. *πολύσαρκα — εἰς μικρὸν κατακόψασα ἔθαψεν, ἤτοι ἔφαγε — ἤτοι γαστρί* Vind. II. *ἄσαρκος γὰρ ἡ ὠμοπλάτη κατ' ἐμοῦ — ὡς εἰς τάφον ἐνέβαλε τῇ γαστρὶ αὐτῆς* Vind. III. *εἰς μικρὰ — κοιλίᾳ ἑαυτῆς* Pal. 40.

τὸν ὠλενίτην χόνδρον ἐνδατουμένη. 155
ὃν δὴ δὶς ἡβήσαντα, καὶ βαρὺν πόθον
φυγόντα Ναυμέδοντος ἁρπακτήριον,
ἔστειλ' Ἐρεχθεὺς ἐς Λετριναίους γύας

etiam nomen φάρος in eo scriptum esse, usque dum graecum exemplar ex bibliotheca Bodleiana in lucem prodierit. Quae si recte disputata sunt, magnopere vereor, ne, si quis hanc lectionem postliminio quasi in textum reducere conetur, is in primas artis criticae leges graviter peccasse censendus sit.

155. ἐνδατουμένη] Scaliger: *vorax epulata*. Bene; aviditatis enim notio in verbo inest. Schol. ad Soph. Trach. 793. ἐνδαιτεῖσθαι γὰρ σφοδρῶς ἐσθίειν. Prius enim Pelopis humerum devoraverat Ceres, quam immane Tantali scelus animadvertisset.

156. ἡβήσαντα] Sic Par. ABCDEFGHJKL. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Rehd. Editt. Ald. Par. II. Meurs. II. et Sebast. ἡβάσαντα Solus Vind. III. et Editt. Basil. I. II. Commel. Steph. Meurs. I. Potter. utrq. et Reich. — 157. Ναυμέδοντος] Lectionem Λαυμέδοντος, quam Tzetzes ex antiquioribus libris commemorat — κἂν τινες μεταγραφικὸν πταῖσμα Λαυμέδοντος ἔχωσιν — in solo Par. A. omnium facile antiquissimo, inveni. De hac Pelopis rapina vid. *Boeckh.* Explicat. ad Pind. Olymp. I. v. 36—51. Tom. III. p. 108.

158. Ἐρεχθεύς] Vid. Potteri Annot. ad h. l. — Λετριναίους] Hanc emendationem, quam nihil dubitationis habere existimo, confirmant optimi Codd. Par. AL. et Pal. 40. Reliqui in varias lectiones discedunt: λετρυναίους Par. F. λετριναίας Par. H. et Rehd. λατριναίους Neap. I. Vind. II. λαιτριναίους Par. CEJ. Neap. II. Vind. III. IV. Vit. I. et Ciz. λαιτρυναίους (ους) Vit. II. λαιτριναίας Par. BDGK. Neap. III. λαιτριναίας Vit. III. Inter Editt. sola Aldina λετριναίας praebet, verae lectioni proxima; reliquae aut λαιτριναίους habent, ut Basil. I. Steph. Pott. utrq. aut λαιτριναίας ut Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Sebast. Apud Reichardum operarum negligentia λειτριναίας editum est. — εἰς pro ἐς inter tot Codd. duo solummodo, Par. G. et Vit. III. exhibent; vitiosum autem γυίας maior pars Codd. meorum retinet: Par. ACGH. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. ab Aldina omnes usque ad Reichardum, qui primus hoc vitium sustulit; Sebastianus autem, quae eius erat imprudentia, et praesertim in rebus metricis gravis inscitia, rursus in vitium delapsus est. γύας ubique ubique scribendum esse Porsonus annotavit ad Phoeniss. v. 655.

155. *Τὴν ὠμοπλάτην — ἐσθίουσα, ἀπὸ τῆς δαιτός* Par. A. *τῆς χειρός — ὠμοπλάτην φαγοῦσα* Vind. II. *τὸν τῆς χειρός· τὸν τῆς ὠμοπλάτης — τὸ κοινῶς τράγον — φαγοῦσα* Vind. III. *τὸν τῆς ὠμοπλάτης, ἤτοι νευρῶδες ὀστοῦν — φαγοῦσα* Pal. 40. 156. *Ἐπειδὴ κατακοπεὶς ἀνέζησε* Par. A. *γεννηθέντα* Par. C. *ἤτοι Πέλοπα δεύτερον ζήσαντα* Vind. II. *τὸν Πέλοπα, δι' ἐγεννήθη μετὰ τὴν ἀφέψησιν — τὸν μέγαν — καὶ τὴν ἀγάπην* Vind. III. *ἀκμήσαντα* Pal. 40. 157. *Τοῦ Ποσειδῶνος, οἷον ἁλιμέδοντος — ἥρπασε γὰρ αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν* Par. A. *τοῦ Ποσειδῶνος, τοῦ βασιλεύοντος τῶν νηῶν· ἥρπασε γὰρ αὐτόν* Vind. II. 158. *Ἀπέστειλεν ὁ Ζεὺς εἰς τὴν γῆν τῶν Λετρίνων· Λετρίνα δὲ πόλις Ἤλιδος* Par. A. *ὁ Ποσειδῶν, ἢ Ζεύς, ἡ εἱμαρμένη* Par. C. *ὁ Ζεὺς ἢ ὁ Ποσειδῶν — εἰς τὴν Ἦλιδα — πόλιν, τόπους, χωράφια* Vind. II. *ἔπεμψεν ὁ Ζεὺς ἢ ὁ Ποσειδῶν· παρὰ τὸ ῥέχθω, τὸ κινῶ — χωρίον τῆς Ἤλιδος — χωράφια, τόπους* Vind. III. *Ζεύς, ἀπὸ τοῦ ῥέχθω, τὸ κινῶ — εἰς τὴν Ἦλιν* Pal. 40.

λευρὰν ἀλετρεύσοντα Μόλπιδος πέτραν,
τοῦ Ζηνὶ δαιτρευθέντος Ὀμβρίῳ δέμας, 160

159. *λευρὰν — πέτραν*] Müllerus in Annotat. ad h. l. frustra, ut videtur, operam in eo consumsit, ut coniecturam suam, *πάτραν*, aliquatenus saltem doctis hominibus commendaret. At, ut concedamus, quod tamen haud scio an concedi non possit, *λευρὰν πάτραν* eo, quo voluit Müllerus, sensu dici posse, quis est, qui *πάτραν ἀλετρεύειν* vel in Lycophrone ferendum existimet? Praeterea magnopere cavendum est, ne, si quae sunt, quae nimis impedita videantur, ea emendando planiora et dilucidiora reddamus, quam quae Lycophroni, mirifico tenebrarum artifici, placuisse credibile sit. Non enim sufficit, ut perspectum habeas, quid quoque in loco poeta sibi voluerit, sive potius quid sibi velle debuerit, sed etiam probe attendendum est ad id, quomodo ea, quae per se plane essent, pro ingenio suo tegere et obscurare ei libuerit. Magna autem licentia poetam nostrum in hac re usum esse, et inter omnes constat, et hic locus luculento sane exemplo demonstrat. Nam cum dicendum esset, Pelopem in Elidem venturum esse, ibique currule certamen cum Oenomao rege initurum; primum, ut Elidis nomen supprimeret, obscuram aliquam tetigit Molpidis fabulam, cuius caede olim Elis e magna calamitate servata dicebatur; neque vero, quod omnino necessarium fuisset, hanc terram Molpidis *patriam* nominavit, sed planum quoddam atque latum saxum commemoravit, quod triturus esset Pelops. Hoc autem verborum sub involucro non dubito quin illud lateat, quod hic, ut maxime necessarium, ab omnibus exspectatur; nempe curriculum illud, quod Oenomaus Hippodamiae procis emetiendum proposuerat, tot ante Pelopem clarissimorum iuvenum interitu illustratum; illa *ὀρεινὴ ὁδὸς*, quae si fabellis fides habenda est, a Cladeo prope Pisam flumine ad Isthmum Corinthiacum usque per ingentem sane longitudinem porrecta erat; *Diod. Sic.* IV. 73. *ὑπεστήσατο δὲ (ὁ Οἰνόμαος) ἱπποδρομίαν ἀπὸ τῆς Πίσης μέχρι τοῦ κατὰ Κορίνθου Ἰσθμοῦ, πρὸς τὸν βωμὸν τοῦ Ποσειδῶνος.* *Schol.* Apollon. Rhod. I. 752. *προέκειτο δὲ αὐτοῖς (τοῖς μνηστῆρσι) Κλάδεως ποταμὸς ἀφετηρία, Ἰσθμὸς δὲ τὸ τέρμα.* Iam vero tale curriculum *λευρὰν* h. e. *ὁμαλὴν ὁδὸν* dici posse, id nemo credo negabit, qui ad Aeschyleum illud *λευρὸν οἶμον* (Prom. 394. Well.) et similia respexerit; quod autem h. l. *πέτραν*, non *πλάκα*, *πέδον* aut tale quid positum sit, id sane durissimum est, et Lycophroneum. At ferendum est; aliter enim, quoquo te vertas, illud *ἀλετρεύειν* non concordabit. Cave enim, ne de statua Molpidis, in stadio aliquo templove posita, cogites, illudque *ἀλετρεύειν*, fraude aliqua, ut ita dicam, grammatica tibi explicari patiare; talis verborum conglutinatio ne Lycophronis quidem esset; esset hominis dementis. De voce *λευρὸς* plura afferam infra ad v. 268.

160. *Ὀμβρίῳ*] *ὀμβρίω* (sup. *ον*) Par. L. *ἀγρίῳ* Par. DGK. Vind. IV. et Vit. III. Vulgata optime sese habet. Quod autem Müllerus ad hanc lectionis varietatem Iovem Areum e Natalis Comit. Mytholog. VII. 17, p. 810. commemoravit, in eo non satis accurate versatus est vir doctissimus.

159. *Ὁμαλὴν — δραμούμενον, ἡνιοχήσοντα ἢ ἀλήσοντα — ὄνομα κύριον, τοῦ Μόλπιδος τὴν πέτραν* Par. A. *τὴν λείαν, εὐρεῖαν ἤτοι πλατεῖαν δραμεῖν μέλλοντα, ἢ δραμούμενον* Par. B. *ὁμαλὴν συντρίψοντα — ἤγουν ἔνθα ὁ μέγας ἀνδριὰς τοῦ Μόλπιδος ἵσταται* Par. C. *πλατεῖαν ἡνιοχεύσοντα, κυριεύσοντα, δραμούμενον* Vind. II. *πλατεῖαν, λείαν, εὐρεῖαν δραμούμενον, δραμεῖν μέλλοντα — τοῦ — διὰ τὸ παρακείμενον ἐκεῖ ὄρος — τὸν ἥλιον* (leg. *τὴν Ἦλιν*) Vind. III.

160. *Τοῦ τῷ Διῒ σφαγιασθέντος τὸ σῶμα χάριν ὄμβρου* Par. A. *σφαγέντος — τὸν αὐχμὸν λύσαντι, ὑετίσαντι — τὸ σῶμα* Par. C. *Μόλπιδος, σφαγιασθέντος χάριν ὑετοῦ*

γαμβροκτόνον ῥαίσοντα πενθεροφθόροις
βουλαῖς ἀνάγνοις, ἃς ὁ Καδμίλου γόνος
ἤρτυσε. τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιὼν σκύφον,
φερωνύμους ἔδυψε Νηρέως τάφους,

Nam Iovis *Ἀρείου* mentio, quam a Natal. Com. factam videmus, non ad Molpidis caedem, qui Iovi Pluvio sese obtulisse fertur, pertinet, sed ad sacrificium illud, quod Oenomaus ante certamen, cum Hippodamiae procis ineundum, ut victoriam consequeretur, Iovi facere solebat. *Pausan.* V. 14, 6. *Τοῦ δὲ Ἡφαίστου τὸν βωμὸν εἰσιν Ἠλείων οἳ ὀνομάζουσιν Ἀρείου Διός· λέγουσι δὲ οἱ αὐτοὶ οὗτοι καὶ ὡς Οἰνόμαος ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τούτου θύοι τῷ Ἀρείῳ Διΐ, ὁπότε τῶν Ἱπποδαμείων μνηστήρων καθίστασθαι μέλλοι τινὶ ἐς ἵππων ἅμιλλαν.* Praeterea frequentissima est vocum *ὄμβριος*, *ὄμβριμος*, *ὄβριμος* in antiquis exemplaribus commutatio; *ὀβρίῳ* autem, sicubi per errorem scriptum esset, quam facile ob antiquam formam literae *β* (*ϐ*) in *ἀγρίῳ* transire potuerit, id ii norunt, qui iustam harum rerum peritiam sibi compararunt.

161. *γαμβροκτόνου* Par. G. — *ῥαίσοντα*] *ῥαίσαντα* Par. DGHK. Vind. II. IV. Vit. II. III. *ῥαίσαντα* Par. F. *ἀΐσοντα* Par. L. cum glossa *ὁρμῶντα*. — 162. *Καδμίλου γόνος*] Myrtilus, Mercurii filius, currus regendi minister regis Oenomai. Vid. Pausan. V. 10, 6. VIII. 13, 10. Lycophronis locum tetigit Eustathius ad Iliad. δ'. 390. p. 487, 35. edit. Rom. (Tom. I. p. 388, 9. edit. Lips.) *ἰστέον δὲ, ὅτι οὐ κύριον μόνον ὁ Κάδμος, ἀλλὰ καὶ Ἑρμοῦ ἐπίθετον, οὗ παράγωγον ὁ Καδμίλος παρὰ Λυκόφρονι.* Quae exscripsit Favorinus. De hoc Mercurii nomine nonnulla congesserunt Meursius et Potterus in Annott. ad h. l. quorum prior non debebat de forma *Κασμίλος*, quam apud Scholiasten Apollon. Rhod. I. 917. e Dionysodoro commemoratam legerat, in Lycophrone reponenda cogitare. Praeterea tota haec res uberiorem requirit disquisitionem, quam quae huius loci possit ac debeat esse.

163. *ἤρτυσε*] *ἤρτησε* Par. DK. et Rehd. Haec lectio fortasse Grammaticis debetur, qui cum apud Homerum (Iliad. σ'. 379. Odyss. γ'. 152. adde Callim. Hymn. in Cer. 79.) verbum *ἀρτύειν* media syllaba brevi invenissent, formam e verbo *ἀρτέειν* factam metro melius convenire arbitrarentur. De significatione huius verbi vid. Schweigh. Lex. Herodot. p. 101. At locus correctione minime indiget.

— *ἐπίθετον τοῦ Διός* Vind. II. *μερισθέντος, τυθέντος — καὶ τὸ σῶμα* Vind. III. 161. *Τὸν Οἰνόμαον, τὸν ἀνῃρηκότα τοὺς Ἱπποδαμείας μνηστῆρας — φθείροντα ταῖς γαμβροκτόνοις* Par. A. *καὶ τὸν κτείνοντα τοὺς γαμβροὺς Οἰνόμαον — φονεύσοντα — πενθεροκτόνοις, διὰ τὸ τὸν Πέλοπα δολίως κτεῖναι τὸν πενθερὸν Οἰνόμαον* Par. C. *ἤτοι τὸν Οἰνόμαον — τὸν Πέλοπα φθείραντα* Vind. II. *ἤγουν τὸν Οἰνόμαον φθεροῦντα — ταῖς τὸν πενθερὸν αὐτοῦ φθειρούσαις* Vind. III. *μέλλοντα φθεῖραι* Pal. 40. 162. *Βουλεύμασιν ἀκαθάρτοις — Καδμῖλος, ὁ Ἑρμῆς ἐν Τυῤῥηνίᾳ· Ἑρμοῦ δὲ υἱὸς καὶ Μυρτοῦς τῆς Ἀμάζονος ὁ Μυρτῖλος* (sic) Par. A. *Τοῦ Ἑρμοῦ· Βοιωτικῶς· ἤτοι ὁ Μυρτίλος* Par. B. *ἀνοσίοις* Par. C. *ἀκαθάρτοις, ἀδίκοις — ὁ Ἑρμοῦ Μύρτιλος* (sic)*· ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ὁ Ἑρμῆς παρὰ τοῖς Θηβαίοις* Vind. III. *κρυφίοις, δολίοις — ὁ Μυρτίλος* Pal. 40. 163. *Ἐπύρευσε· — τὸ δὲ ἔσχατον ἐκπιὼν ποτήριον* Par. A. *κατεσκεύασε — ἔσχατον, ἤτοι ὁ Μυρτίλος ποτήριον* Vind. II. *κατεσκεύασεν — ἔσχατον ὁ Μυρτίλος ποτήριον, ἤτοι τὸν θάνατον* Vind. III. *πότον* Pal. 40.

164. *Τοὺς ἀπό τινος συμβεβηκότος τιθέντας — ὑπεισῆλθεν τῆς θαλάσσης τοὺς οἴκους* Par. A. *βυθούς* Par. C. *ἐκολύμβησε — τοῦ θαλασσίου θεοῦ τοὺς οἴκους* Vind. II. *Μυρτῶον*

πανώλεθρον κηλῖδα θωΰξας γένει, 165
ὁ τὴν πόδαργον Ψύλλαν ἡνιοστροφῶν,
καὶ τὴν ὁπλαῖς Ἅρπινναν Ἁρπυίαις ἴσην.
τὸν δ' αὖ τέταρτον αὐθόμαιμον ὄψεται

165. *πανώλεθρον κηλῖδα*] Vid. Soph. Electr. 498 sqq. Herm. Eurip. Orest. 989 sqq. Pors. Lycophronis locum videtur respexisse Eustathius, cum Myrtili historia fuse exposita haec subiungeret: *ὁ δὲ Πέλοψ ἐφ' ὁμοίοις ἑαυτῷ κηλῖδα δυςδαιμονίας ἐνέτριψεν ἐν οὐ καλοῖς τὸν εὐεργέτην Μυρτίλον ἀμυνάμενος· ἔτι γὰρ ἑαυτοῦ ὢν ὁ Μυρτίλος καὶ εἰδὼς ὡς οὐκ ἐν δίκῃ πίπτει, ἐπαρᾶται, καθά που Οἰνόμαος αὐτῷ, οὕτως αὐτὸς πανωλεθρίαν τῷ γένει τοῦ Πέλοπος* (ad Iliad. β'. 104. p. 184, 2. edit. Rom. Tom. I. p. 149, 40. edit. Lips.) — 166. *πόδαργον*] In Cod. Par. C. ad *πόδαργον* in margine adscriptum est, *γρ. πόδαγρον.*

167. *τὴν*] *ταῖς* Par. L. Vit. I. et Ciz. *Eustath.* ad Iliad. ε'. 366. p. 557, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 35, 28. edit. Lips.) *ἰστέον δὲ, ὡς οἱ πέτεσθαι λεγόμενοι ἵπποι καὶ ἀελλόποδες ἂν εἰκότως ῥηθεῖεν καὶ ποδήνεμοι καὶ ὁπλαῖς ἁρπυίαις ἴσοι κατὰ Λυκόφρονα.* — *Ἅρπινναν*] Meliores libri cum duplici ν. *Ἅρπιναν* Par. G. Neap. I. III. Vind. IV. et edit. Ald. *Ἅρπυναν* Pal. 40. Apud Pausan. V. 10, 6. commemorantur quatuor Oenomai equi; *Μυρτίλος δὲ, ὃς ἤλαυνε τῷ Οἰνομάῳ τὸ ἅρμα, κάθηται πρὸ τῶν ἵππων· οἱ δέ εἰσιν ἀριθμὸν οἱ ἵπποι τέσσαρες.* Schol. Apollon. Rhod. I. 752. *αἱ δὲ τοῦ Οἰνομάου ἵπποι, Ψύλλα καὶ Ἅρπιννα,* ubi tamen Scholia Parisina *Ψύλλα καὶ Ἅρπινα* exhibent.

168. *αὐθόμαιμον*] Hic contra consensum optimorum librorum Codd. nonnulli, Par. EGK. Vit. II. III. et Ms. Canteri, aliam suppeditant lectionem *αὐθομαίμον'*, quam Müllerus statim in textum recipiendam iudicavit. Est sane levissima scripturae mutatio; vereor tamen, ne non necessaria sit. Nam licet negari non possit, adiectiva, cum voce *αἷμα* composita, fere omnia duplicem formam admittere, ita ut *αὔθαιμος* et *αὐθαίμων*, *ἄφαιμος* et *ἀφαίμων*, *σύναιμος* et *συναίμων* dicatur; de *ὅμαιμος* autem et *ὁμαίμων* id diserte tradi a Grammaticis; a *Photio: ὅμαιμος καὶ ὁμαίμων, ἀδελφὸς, ἢ συγγενὴς καὶ ὁμονήδυος·* quae iisdem verbis leguntur in *Συναγωγ. λέξ. χρησ.* p. 317, 2. et apud Suidam; a *Favorino: ὁμαίμονας, κατὰ τὸν Σοφοκλῆ, ὁμογενεῖς·* eorumque testimo-

γὰρ πέλαγος ὀνομάζεται — σχῆμα χαριεντισμός· εἰςῆλθεν, ἐκολύμβησε Vind. III. *ἀπ' αὐτοῦ κληθέντας — ἤτοι Μυρτῷον πέλαγος* Pal. 40.

165. *Πάμφθαρτον μολυσμὸν ἐπὶ βλάβῃ ἀρήσας* (leg. *ἀρησάμενος*)· *παρὰ τὴν θωήν — τῇ γενεᾷ* Par. A. *ἀφανισμόν, ἀράν — τῶν Πελοπιδῶν δηλαδή* Par. C. *πάμφθαρτον φθοράν, μίασμα καταράσας* (sic)· *ἤτοι ὁ Μυρτίλος — τῆς Ἱπποδαμείας* Vind. III. *κατάραν συρίξας, καταρασάμενος ὁ Μυρτίλος — τοῦ Πέλοπος* Vind. III. *ἀρασάμενος — τῆς Ἱπποδαμείας ἢ Πέλοπος* Pal. 40.

166. *Ὁ τὴν τοῖς ποσὶν ταχεῖαν, ἢ λευκήν — ὄνομα ἵππου Οἰνομάου — ἡνιοχῶν* Par. A. *τὴν ταχυτάτην — ὄνομα ἵππου Οἰνομάου — ἤτοι ὁ Μυρτίλος ἡνιοχῶν* Vind. II. *ταχεῖαν κατ' ἀντίφρασιν — ὄνομα ἵππου — ἡνιοχῶν* Vind. III.

167. *Καὶ τὴν τοῖς ποσίν — ὄνομα ἵππου Οἰνομάου — παραπλησίαν ταῖς τοῦ Βοῤῥᾶ θυγατράσιν* Par. A. *ποσί· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν — ὄνομα δαιμόνων ταχυτάτων, ἢ ἀνέμων* Par. C. *ἴσην ποσί, δρόμοις — ὄνομα ἵππου — ἀνέμοις* Vind. II. *ὄνυξι — ὄνομα ἵππου — οὕτως ὀνομάζονται οἱ τοῦ Οἰνομάου ἵπποι — ἀνέμοις ὁμοίαν* Vind. III. *δαίμοσι· Ἀελλώ, Ὠκυπέτη, Κελαινώ· λέγονται καὶ ὄρνεά τινα ἁρπακτικά* Pal. 40.

168. *Τὸν δὲ δὴ τέταρτον ἀδελφὸν θεάσεται* Par. A. *τὸν Δηΐφοβον, ἀδελφόν — θεάσεται ἡ Ἑλένη* Vind. II. *Δηΐφοβον νυμφίον — αὐτάδελφον, ἤτοι τὸν Δηΐφοβον Ἑλένη θεάσεται* Vind. III.

κίρκου καταῤῥακτῆρος, ὅν τε συγγόνων
τὰ δευτερεῖα τῆς δαϊσφάλτου πάλης 170

nium confirmari ab ipso Lycophrone, apud quem infra v. 337. *τῆς ὁμαίμονος* legatur, altera autem forma v. 1442. recurrat *πρηνῆ θ' ὁμαίμων πάντα κυπώσας δόμον·* hisque accedere formam *ὁμαιμονεστέρα* apud Sophocl. Antig. v. 482. Herm. *ἄνδρας ὁμαίμονας* apud Herodotum II. 49. et *συνομαίμονα* apud Eurip. Iphig. in Taur. 827. Seidl.: haec tamen omnia quid, quaeso, probant, quam posse admitti illam paucorum Codd. lectionem? eam autem non debere admitti meliorum librorum consensus clamat et flagitat. Exemplum eiusdem commutationis formarum *ὅμαιμος* et *ὁμαίμων* notavit Porsonus ad Eurip. Orest. 796. Praeterea lectu digna sunt, quae habet *Eustathius* ad Iliad. γ'. 238. p. 410, 34. edit. Rom. (Tom. I. p. 331, 27. edit. Lips.) *Ὅρα δὲ, ὅτι Ὁμήρου τοὺς κασιγνήτους ἑρμηνεύσαντος Σοφοκλῆς ἰτὴν ὅμαιμον διασαφεῖ ἐν τῷ· πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης· ποιεῖ δὲ τοῦτο ἐκεῖνος διὰ τὸ μὴ πάντα ὅμαιμον ἤδη καὶ κασίγνητον εἶναι· ὅμαιμοι γὰρ πολλαχοῦ καὶ οἱ ἁπλῶς καθ' αἷμα καὶ προςγενεῖς, ὡς δηλοῖ καὶ Λυκόφρων, ὁ καὶ αὐθομαίμους τοὺς τοῦ αὐτοῦ γένους εἰπών.* Respicit Eustathius his verbis ad Lycophronis versum 222, ubi Prylis, Lesbius vates, qui Graecos rationem Troiae capiendae edocuit, *τῶν αὐθομαίμων συγκατασκάπτης* dicitur.

169. *καταῤῥακτῆρος*] *καταρακτῆρος* Par. C. Rehd. et edit. Ald. vitiose. Hoc Deiphobi cum Helena coniugium commemorant Tzetz. in Posthom. v. 600. et Schol. min. ad Iliad. ω'. 251. his verbis: *Ἀλεξάνδρου τοξευθέντος ὑπὸ Φιλοκτήτου, Πρίαμος τὸν Ἑλένης γάμον ἔπαθλον ἔθηκε τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ τὴν μάχην, Δηΐφοβος δὲ γενναίως ἀγωνισάμενος ἔγημεν αὐτήν· ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι.* — *συγγόνων*] De varietate lectionis *συγγόνου*, in margine edit. Basileensis II. notata, Canterus in Annotat. p. 159. ita dicit: „Alii per luctam intelligunt ipsam Helenam, quae multis luctae bellique causa fuerit; est enim proprie *δαΐσφαλτον* id, quod in pugna labi aliquem cogit; quae quidem interpretatio non male huic loco conveniet, praesertim si legatur *συγγόνου*. Nam post Paridem fratrem Deiphobus Helenam duxit.“ Hanc autem lectionem, valde adhuc dubito utrum coniecturam Canteri dicam, an libri cuiusdam editionisve vitium; in meis certe libris, inque iis, quos Potterus et Sebastianus inspexerunt, ea non comparet; neque editiones quae Canterianam antecesserunt, Aldina et Basileensis prima, eam exhibent; de Parisina autem prima idem non nisi dubitanter affirmare possum, cum sola Paris. II. ex illa, ut videtur, diligenter expressa, mihi ad manus sit. Praeterea, cum in Varietate lectionis edit. Sebastianae adnotatum sit „*συγγόνου* alii“, hac occasione lectores admonitos velim, eiusmodi annotationibus, quales quavis pagina apud Sebastianum leguntur, ne temerariam fidem habeant; quippe cuius hominis ea fuerit socordia, ut, quicquid eiusmodi a Pottero congestum invenisset, id

169. *Τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἰσχυροῦ· ὅντινα τὸν Δηΐφοβον — τῶν συγγόνων* Par. A. *τοῦ ὀξυτάτου, τοῦ Ἀλεξάνδρου ἢ τοῦ Ἕκτορος ἀναιρετικοῦ, ὡς τὴν πόλιν καταῤῥήξαντος διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης* Par. B. *ἱέρακος, πολεμιστοῦ — ἀδελφῶν* Par. C. *τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἰσχυροῦ· ἀναιρετικοῦ Ἕκτορος — τὸν Δηΐφοβον — ἀπό* Vind. II. *Ἕκτορος ἢ Ἀλεξάνδρου ἀναιρετικοῦ, ἢ ἅρπαγος· πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον — Δηΐφοβον* Vind. III. 170. *Τῆς Ἑλένης· μετὰ γὰρ Ἀλέξανδρον ὁ Δηΐφοβος γαμεῖ Ἑλένην* Par. A. *ἢ τῆς Ἑλένης, καὶ νοεῖται ἐπ' Ἀλεξάνδρου· ἢ τὰ τοῦ πολέμου παλαίσματα, καὶ νοεῖται ἐφ' Ἕκτορος* Par. B. *πολυστρόφου, ἢ τῆς Ἑλένης* Par. C. *δεύτερα μετὰ τὸν Ἕκτορα — πολεμικοῦ — τὴν Ἑλένην λέγει* Vind. II. *τῆς ἐν πολέμῳ σφαλλομένης, ἤγουν τῆς ἑτεροῤῥεποῦς μάχης* Vind. III.

λαβόντα κηρύξουσιν. ἐν δὲ δεμνίοις,
τὸν ἐξ ὀνείρων πέμπτον ἐστροβημένον
εἰδωλοπλάστῳ προσκαταξανεῖ ῥέθει,
τὸν μελλόνυμφον εὐνέτην Κυταϊκῆς
τῆς ξεινοβάκχης, ὅν ποτ' Οἰνώνης φυγὰς, 175
μύρμων τὸν ἐξάπεζον ἀνδρώσας στρατὸν,

nullo plane delectu habito, in suam farraginem transfunderet; quot quorumve librorum ea essent, scriptorumne an impressorum, lectiones an typothetarum errores, mirifice securus; ita ut in talibus ne minima quidem fides ei habenda sit. Saepenumero enim accidit, ut, quae quasi aliorum librorum lectiones nobis venditantur, ea, si diligentius inquisiveris, non nisi unius editionis esse, eiusque typographica vitia reperiantur. Quod quidem, ne cui paullo severius iudicatum videatur, infra in Annotationibus ad illam Varietatem multis et luculentis exemplis comprobabo. — 172. *ἐξ ὀνείρων*] Apte attulit Potterus locum Sophoclis ex Oedip. Tyr. 974 sq. Adde *Eurip.* Alcest. 364 sq.

173. *εἰδωλοπλάστῳ*] Intelligitur illud Helenae *εἴδωλον*, quod Paris Troiam advexerat; qua de re docte nuper egit *Welkerus* in Iahnii Annal. Crit. Tom. IX. fasc. III. p. 267—281. *πρὸς καταξανεῖ* Par. G. Vit. I. et Ciz. — 174. *Κυταϊκῆς*] Medeae. Errarunt, qui de Iphigenia Achilli desponsata h. l. cogitarent. Cf. *Eustath.* ad Odyss. δ'. 228. p. 1493, 49. edit. Rom. (Tom. I. p. 161, 35. edit. Lips.) Vid. Apollon. Rhod. IV. 811—815. ibiq. Schol. *ὅτι δὲ Ἀχιλλεὺς εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον παραγενόμενος ἔγημε Μήδειαν, πρῶτος Ἴβυκος εἴρηκεν, μεθ' ὃν Σιμωνίδης.* — 175. *ξενοβάκχης* Vind. III. et sola edit. Basil. I. vitiose.

176. *ἐξάπεζον*] *ἐξάποδον* Par. E. glossa in textum illata. Lycophronis locum affert *Eustath.* ad Iliad. α'. 180. p. 76, 44. edit. Rom. (Tom. II.

171. *Λαβόντα ὀνομάσουσιν — ἐν δὲ τοῖς στρώμασιν* Par. A. *ἀνυμνήσουσι — κοίταις* Par. C. *ὀνομάσουσιν, ἀναγορεύσουσιν — ἐν στρώμασιν* Vind. II. *εὐφημήσουσιν — καὶ ἐν τοῖς στρώμασιν* Vind. III. 172. *Τὸν ἐκ τῶν ὀνείρων πέμπτον· λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα — ἐστραμμένον* Par. A. *κινούμενον, τεταραγμένον* Par. C. *τὸν Ἀχιλλέα· κατ' ὄναρ γάρ φασι συμμιγῆναι αὐτῇ — ἐξοιστρωμένον, τεταραγμένον τὸν Ἀχιλλέα* Vind. II. *ἤγουν τὸν Ἀχιλλέα βεβακχευμένον ὑπ' ἐκείνης* Vind. III. *βιαζόμενον* Pal. 40. 173. *Εἰδωλοπλάττοντι κατὰ τοὺς ὕπνους — ἐρεθίσει σώματι, μέλει* Par. A. *φανταστικῷ* Par. B. *φανταστῷ* Par. C. *διεγερεῖ, ἐρεθίσει σώματι* Vind. II. *ἐν τῷ — σὺν τοῖς ἄλλοις δαμάσει ἡ Ἑλένη, σώματι αὐτῆς* Vind. III. *φαντασιώδει — ταλαίπωρον ποιήσει ἡ Ἑλένη* Pal. 40. 174. *Τὸν Ἀχιλλέα· μετὰ γὰρ θάνατον μυθεύονται ὅτι ἠγάγετο Μήδειαν τὴν Αἰήτου ἐν μακάρων νήσοις εἰς γυναῖκα — ἄνδρα τῆς Μηδείας· ἀπὸ Κυταίας πόληος Κολχίδος* (in marg. *Σκυθικῆς*) Par. A. *συγκαθεύδοντα* Par. C. *ἐν μακάρων νήσοις Ἀχιλλεὺς Μήδειαν ἔγημε ἀποθανοῦσαν — τὸν μνηστῆρα* (ab alia manu: *καὶ τὸν μέλλοντα νυμφευθῆναι*) Vind. III. *ἐν Ἅιδῃ λαβεῖν μέλλοντα — ἄνδρα τῆς Μηδείας· Κύταια πόλις Κολχίδος* Pal. 40.

175. *Τῆς Μηδείας, τῆς ἐπιμανείσης τῷ Ἰάσονι — Οἰνώνη ἐκαλεῖτο ἡ Αἴγινα, ἀφ' ἧς ἔφυγεν ὁ Πηλεὺς φονεύσας τὸν ἀδελφὸν Φῶκον* Par. A. *ἀπὸ τῆς Αἰγίνης τῆς νήσου φυγὼν ὁ Πηλεὺς διὰ τὸν φόνον τοῦ Φώκου* Par. C. *τῆς εἰς ξένους ἐξοιστρησάσης, τῆς φονευσάσης τοὺς ξένους, τῆς Μηδείας — ὅντινα — πόλις ἢ νῆσος — ὁ Πηλεύς* Vind. II. *καὶ τῆς ἀγκιστρουμένης τῷ πόθῳ τοῦ ξένου, τοῦ Ἀχιλλέως* Vind. III. *τῆς ἐπὶ τῷ Ἰάσονι βακχευθείσης, μανείσης — Αἰγίνης* Pal. 40. 176. *Μυρμήκων· ὅτι ἓξ πόδας ἔχουσιν οἱ μύρμηκες — εἰς ἄνδρας μεταβαλὼν ὄχλον* Par. A. *ἤγουν ὁ στρατεύσας*

Πελασγικὸν Τυφῶνα γεννᾶται πατὴρ,
ἀφ' ἑπτὰ παίδων φεψάλῳ σποδουμένων,
μοῦνον φλέγουσαν ἐξαλύξαντα σποδόν.
χὼ μὲν παλιμπόρευτον ἵξεται τρίβον, 180
σφῆκας δαφοινοὺς χηραμῶν ἀνειρύσας,

p. 65, 21. edit. Lips.) et iterum huius loci meminit ad Iliad. β'. 684. p. 320, 43. edit. Rom. (Tom. I. p. 260, 6. edit. Lips.) — 178. ἀφ' ἑπτά] ἀμφ' ἑπτά Par. A. ἐφ' ἑπτά Ciz. et Vit. I. in Scholiis. — φεψάλῳ] Eustath. ad Odyss. π'. 288. p. 1802, 63. edit. Rom. (Tom. II. p. 124, 36. edit. Lips.) φέψαλοι, φασί, καὶ φεψάλυγες, ὧν χρῆσις καὶ παρὰ Λυκόφρονι, σπινθῆρες ἀναφερόμενοι ἐκ τῶν καιομένων ξύλων, οἷς οὐκ ἂν εἴη μὴ καὶ καπνὸν συναναφέρεσθαι· οὐ πάρεργον δ' ἐνταῦθα εἰπεῖν καὶ ὅτι ἐκ τοῦ φέβω φέψω εἴη ἂν ὁ φέψαλος, οὗ δηλαδὴ φέβεταί τις τὸ ἅλμα, ἤγουν φεύγει. Cf. Interpp. ad Hesych. s. v. φεψάλυξ. De hac fabula vid. Schol. ad Iliad. π'. 36. Apollod. III. 13, 5. Praeterea valde memorabilis est narratio de hoc nefario Thetidis experimento, quam ex Aegimio, poemate cyclico, refert Schol. Apollon. Rhod. IV. 816. ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας ἐν δευτέρῳ φησὶν, ὅτι ἡ Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γενομένους αὐτῇ παῖδας, βουλομένη εἰδέναι, εἰ θνητοί εἰσιν· ἑτέρους (leg. καθ' ἑτέρους) δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλώνιός φησι. Καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων, ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα, καὶ κωλῦσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα. — 180. παλιμπόρευτον] παλιμπόρευτος Par. A. Paraphrastes Vaticanus, παλίνοστος καὶ ὑποστραφείς. — 181. χηραμῶν] Ita Codd. mei omnes; ex Editt. autem tantummodo Basileensis I. et Stephaniana; reliquae omnes perperam χηράμων, quod vitium ex Aldina in Basil. II. venit, et reliquas deinceps omnes occupavit. Etym. M. v. Πρίαμος p. 688, 17. τὰ διὰ τοῦ αμος ὀνόματα, εἰ μὲν ὦσι κύρια, βαρύνεται, ὡς Σίσαμος· εἰ δὲ μή, ὀξύνεται, ὡς φωριαμός, χηραμός. χειραμὸς quod Etym. M. p. 810, 25. et Favorinus s. v. e Lycophrone afferunt, Grammaticorum inventum videtur, probabilem huius vocis etymologiam quaerentium. Habet enim Etymologus haec: χειραμὸς σημαίνει τὴν κατάδυσιν παρὰ Λυκόφρονι· οἶμαι δ' ἀπὸ τοῦ χειὰ γέγονε. Schol. ad Nicandr. Theriac. 55. χηραμὰ (edit. Ald. in textu χείρα-

καὶ ἀνδροποιήσας τὸν στρατὸν γεγονότα ἀπὸ τῶν μυρμήκων τῶν ἑξαπόδων Par. C. μυρμήκων — τὸν ἑξάπουν — ἀνδρεῖον ποιήσας κυρίως Vind. II. εἰς ἄνδρας μεταβάλλων Vind. III. 177. Θεσσαλικὸν γίγαντα· λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα — ἀντὶ τοῦ γεννᾷ — ὁ πατήρ Par. A. πυρίπνουν Par. C. τὸν Θεσσαλικόν — διὰ τὸ ἀνδρεῖον — ἀντὶ τοῦ γεννᾷ· Ἀττικῶς· ὁ Πηλεύς Vind. II. διὰ τὸ φοβερόν — γεννᾷ — ὁ Αἰακός Vind. III. τὸν ἀπὸ Φαρσαλίας, μέρους Πελασγίας — Ἀχιλλέα γεννᾷ Pal. 40.
178. Λέγεται γὰρ ἡ Θέτις ἑπτὰ παῖδας ἄῤῥενας ἐκ Πηλέως ἐσχηκέναι — σποδιᾷ, σπινθῆρι, ἄνθρακι καιομένων· τοὺς γὰρ ἓξ εἰς πῦρ βάλλουσα ἀνεῖλεν Par. A. πυρκαϊᾷ φλεγομένων Vind. II. πυρκαϊᾷ, ἣν φεύγει ψαύειν καὶ προςεγγίζειν τις· — σποδιὰ γενομένων Vind. III.
179. Μόνον τὸν Ἀχιλλέα — τὴν καίουσαν ἐκφυγόντα τὴν καῦσιν Par. A. κατακαίουσαν Par. C. Ἰωνικῶς — τὸν Ἀχιλλέα ἐκφυγόντα — πυρκαϊάν, καῦσιν Vind. II. μόνον — πυρκαϊάν — καὶ φυγόντα καῦσιν, καὶ ἀλλαχοῦ σταχτὴν Vind. III. 180. Καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ὀπισθόρμητος, παλίνοστος, ἐπανελθών, ὑποστραφεὶς Par. A. πορεύσεται Par. C. ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ἢ ὁ κοῦρος — παραγενήσεται Vind. II. εἰς τὴν Τροίαν Pal. 40. 181. Τοὺς Ἕλληνας λέγει — φωλεῶν, καταδύσεων — ἑλκύσας Par. A. λίαν φονικούς — ταράξας, ἑλκύσας κατὰ τῆς Τροίας Par. C. τοὺς Ἕλληνας φοινικοὺς (leg. φονικούς), ἄγαν φονέας — ἀπὸ τῶν

ὁποῖα κοῦρος δῶμα κινήσας καπνῷ.
οἱ δ' αὖ προγεννήτειραν οὐλαμωνύμου
βύκταισι χερνίψουσιν ὠμησταὶ πόριν,

μα) τὰ κοιλώματα, παρὰ τὸ χεῖσθαι καὶ χωρεῖν ἐν αὐτοῖς. et ad v. 149. χειραμὰ τὰς καταδύσεις. Melius autem Favorinus sub. v. χηραμῶν· χῶ τὸ χωρῶ· καὶ ἐξ αὐτοῦ χηραμὸς ὁ φωλεὸς καὶ κατάδυσις· et statim pergit: χηραμός, κατάδυσις, ἡ κοίλη πέτρα, καθὰ ὁ ποιητὴς ἐξηγεῖται· καὶ μέχρι δὲ ἄρτι πολλοὶ τῶν Ἑλλαδικῶν, καὶ μάλιστα τῶν κατὰ Πελοπόννησον, χηραμίους τὰς παρὰ θάλασσαν ῥαγάδας πέτρας φασὶ, κατά τινα παραφθοράν.

183. προγεννήτειραν οὐλαμ.] Iphigeniam, genitricem eius, cui a bello cognomen est, i. e. Neoptolemi. Hanc fabulosam Neoptolemi originem etiam in Cyclicis carminibus, quae poeta noster fere ubique sequutus esse videtur, tractatam fuisse, vix est quod dubitemus, licet certus ei locus assignari non possit. Ex Iliade enim parvâ Procli Excerpta nihil tale commemorant, e Cyprio carmine vero plane contrarium. Adde Pausan. X. 25, 4. τὰ δὲ Κύπρια ἔπη φησὶν ὑπὸ Λυκομήδους μὲν Πύῤῥον, Νεοπτόλεμον δὲ ὄνομα ὑπὸ Φοίνικος αὐτῷ τεθῆναι, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἔτι νέος ὢν πολεμεῖν ἤρξατο. Ex eodem fonte, quo Lycophron, hauserat fortasse etiam Duris Samius, quem affert Schol. min. ad Iliad. τ'. 326. p. 526, b. 47. edit. Bekk. Νεοπτόλεμος δὲ ἀπὸ τοῦ πατρὸς ὠνόμασται, ὅτι νέος ὢν ἐπολέμησεν· ἔστι δὲ, ὥς τινες, ἐξ Ἰφιγενείας· φησὶ γὰρ Δοῦρις, ὅτι κλαπεῖσα εἰς Σκῦρον ἐξετέθη ὑπ' αὐτοῦ. — οὐλαμωνύμου] Par. D. glossa interlin.: τοῦ δυςωνύμου. οὐλαδμωνύμου Par. L. et Ciz. (in quo tamen δ. expunctum est) οὐλαμωνύμου Par. C. et Vit. I. Müllerus, et quem magis etiam miror, Reinesius hanc lectionem οὐλαδωνύμου non plane contemnendam iudicarunt. At perinepta est, et vix refutatione digna.

184. Χερνίψουσι] χερνίψαντες Par. A. et Vat. 1307. duo antiquissimi Codices, quibuscum, ut fere semper, consentit Paraphrasis Vaticana, σφαγιάσαντες exhibens. Memorabilis sane lectionis varietas, licet vix ferenda, nisi statueris, Lycophronem, quo impeditior esset sensus, consulto orationis filum abrupisse. — πόριν] Ex Codd. quos equidem inspexi, solus Vat. 1307. hanc vocem recte cum simplici ρ scriptam exhibet; cui sine dubio accederet Par. A. nisi librarius casu nescio quo hanc vocem h. l. prorsus omisisset. De eo autem, quod daturus fuisset, dubitare non sinunt duo reliqui loci, in quibus haec vox apud Lycophronem legitur, v. 496. et 1298. ubi idem librarius recte πόρις

καταδύσεων ἑλκύσας, κινήσας Vind. II. 182. Ὥςπερ νεώτερος τὸ οἴκημα· καὶ γὰρ ὑπὸ καπνῶν ταράσσονται αἱ σφῆκες Par. A. νέος, ἄφρων, μωρός — οἴκημα τῶν σφηκῶν ταράξας, ὀχλήσας, ἀγριώσας, ἤγουν ταραχῇ Par. C. τοῦ δυςωνύμου Par. D. καθὰ νέος — λείπει τῶν μελισσῶν· κυρίως τὸν φωλεόν· καὶ γὰρ τῷ καπνῷ αἱ σφῆκες ταράσσονται Vind. II. καὶ καθὰ ἀνέλκει σφῆκας νέος Vind. III. 183. Τὴν Ἰφιγένειαν, ἥτις λέγεται γεννῆσαι τὸν Πύῤῥον· καὶ γὰρ κατά τινας ὁ Πύῤῥος ἐκ ταύτης — τοῦ Νεοπτολέμου Par. A. τὴν πρὸ τῆς θυσίας γεννήσασαν, ἢ τὴν πρόγονον Ἀλεξάνδρου — Νεοπτόλεμος, ἢ νέος ἐν πολέμῳ· οὐλαμὸς ὁ πόλεμος, ἀπὸ τοῦ ὄλλειν (sic) καὶ ἀμᾷν καὶ θερίζειν· ἢ ἀπὸ τοῦ ὅλους ἀμᾷν, ἢ ἀπὸ τοῦ οὐλὰς καὶ τραύματα ποιεῖν· ἢ κριθονύμου· οὐλὴ γὰρ ἡ κριθή· κριθῇ γὰρ ἀνετράφη παρὰ τῶν ποιμνίων Par. C. Οἱ Ἕλληνες — πρὸ θυσίας αὐτῆς γεννήσασαν — τοῦ ἐπωνύμου τοῦ πολέμου, ἤγουν τοῦ Νεοπτολέμου Vind. III. τὴν πρὸ τῆς θυσίας γεννήτριαν Pal. 40. 184. Ἀνέμοις — νῦν σφαγιάσαντες (sic) οἱ ὠμοβόροι, οἱ ὠμὰ τὰ κρέα ἐσθίοντες Par. A. πόρτιν Par. C. σφοδροῖς ἀνέμοις θύσουσι, σφαγιάσουσι, ἤτοι οἱ Ἕλληνες, τὴν δάμαλιν Ἰφιγένειαν Vind.

τοῦ Σκυρίου δράκοντος ἔντοκον λεχὼ, 185
ἣν ὁ ξύνευνος Σαλμυδησσίας ἁλὸς
ἐντὸς ματεύων, Ἑλλάδος καρατόμον,
δαρὸν φαληριῶσαν οἰκήσει σπίλον,

scripsit. Proxime accedunt Par. EG. dubitanter, utrum praeferendum sit, πόρ(ρ)ιν exhibentes. πόῤῥιν autem reliqui libri omnes, qui post Tzetzae aetatem scripti sunt; Par. BCDFHJL. Vind. II. IV. Vit. I. II III. Ciz. Pal. 40. et Rehd. reliqui duo, Par. K. et Vind. III., peius etiam πόρτιν exhibent. Videtur autem Tzetzes, quae eius erat rei metricae inscitia, aut ipse lectionem mutasse, aut dum imprudentius ea de re in Commentario suo pronuntiasset, aliis auctor exstitisse, ut locum corrumperent. Dicit enim haec: τὸ δὲ πόῤῥιν διὰ δύο ρρ δεῖ γράφειν· πόρτις γὰρ ἦν, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς ρ πόῤῥις. οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων ἀδείᾳ οὐ ποιητικῇ, ἀλλὰ μωρίᾳ, τοιαῦτα ποιεῖ. καίτοιγε καὶ μετὰ τῶν δύο ρρ ἄπταιστός ἐστιν ὁ στίχος· τοῦ γὰρ ἰαμβικοῦ ἐστι πάθος καὶ τὸ λεγόμενον χωλίαμβον, ὁποῖον μετὰ τῶν δύο ρρ καὶ τοῦτό ἐστιν. Praeterea editiones quae e libris Mss. profluxerunt, Aldina et Basileensis I. (et Steph). πόῤῥιν retinent; reliquae omnes, Canteri iudicium sequutae, alterum ρ eiecerunt, usque dum editor Romanus, homo nullius iudicii, locum immani vitio denuo inquinaret. — 186. Σαλμυδησσίας] duplici σ Par. L. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. Σαλμυδισσίας Par. A. Σαλμυδησίας Parisini reliqui, Vind. II. III. IV. Neap. I. II. Vit. II. III. Rehd. Editt. Ald. Basil. I. et ex his reliquae deinceps omnes. De varia nominis Σαλμυδησσὸς scriptura vid. Interpp. ad Hesych. h. v. et ad Polluc. IX. §. 33. Tzschuck. ad Pomp. Mel. II. 2, 5. et Blomf. ad Aesch. Prom. 751. Plura dabimus infra ad v. 1286. — 187. ματεύ(σ)ων Par. J. — καρατόμον] De accentu vid. Etym. M. p. 215, 16. καράτομον Par. AH. καρατόμου Par. L. — 188. δαρόν] δηρόν Par. K. De hoc et similibus Tragicorum Dorismis disputarunt Porsonus ad Orest. v. 26. et Lobeckius ad Phrynich. p. 428. — φαληριῶσαν σπίλον] Intelligitur insula Leuce, in Ponto Euxino Istri ostiis obiecta, satis illa

-H. ἀνέμοις, ἤγουν ἕνεκεν τῶν ἀνέμων θυσιάσουσι — ἀπηνεῖς δάμαλιν, γεννήτριαν, τὴν Ἰφιγένειαν Vind. III.

185. Τοῦ ἀπὸ τῆς Σκύρου δράκοντος· λέγει δὲ τὸν Νεοπτόλεμον — τὴν ἐγκύμονα καὶ λελοχευμένην Par. A. τοῦ ἐν τῇ Σκύρῳ νήσῳ ἀνατραφέντος ἢ καὶ γεννηθέντος — τὴν ἀρτίως καὶ νεωστὶ γεννήσασαν τὸν Νεοπτόλεμον Par. B. τοῦ ἀνατραφέντος ἐν τῇ Σκύρῳ τῇ νήσῳ Par. C. τοῦ Νεοπτολέμου· ἀντὶ τοῦ Σκύρου — ἐγκύμονα, ἐν γαστρὶ ἔχουσαν, μητέρα, λελοχευμένην Vind. II. τὸν Νεοπτόλεμον — Σκῦρος νῆσος — τὴν ἐγγάστριον ἔχουσαν ἐκεῖνον Vind. III.

186. Ἥντινα Ἰφιγένειαν ὁ σύγκοιτος Ἀχιλλεύς — τῆς Σκυθικῆς θαλάσσης· Σαλμυδησὸς γὰρ κόλπος τῆς Σκυθίας Par. A. Θρᾳκικῆς· ἀπὸ ποταμοῦ Σαλμυδισσοῦ (sic) ἐκεῖσε ῥέοντος Pal. 40. 187. Ἔσω ζητῶν τῆς Ἑλλάδος· ἢ τὴν καρατομηθεῖσαν, ἢ τὴν καρατομοῦσαν, πρὸς διάφορον τόνον Par. A. τὴν ὑφ' Ἑλλήνων μέλλουσαν καρατομηθῆναι, ἢ τὴν καρατομοῦσαν καὶ ἀναιροῦσαν τοὺς Ἕλληνας ἐν Σκυθίᾳ Par. B. ζητῶν, γυρεύων — τῶν παραγενομένων ἐν Σκυθίᾳ Ἑλλήνων· ἢ τὴν καρατομηθῆναι μέλλουσαν παρὰ τῶν Ἑλλήνων Par. C. ἔσωθεν — ψηλαφῶν τὴν Ἰφιγένειαν τὴν φονεύουσαν τοὺς Ἕλληνας Vind. II. ἔσω τοῦ Εὐξείνου πόντου — ψηλαφῶν, ζητῶν· λέγω δὴ τὴν τῶν Ἑλλήνων φονεύτριαν, καρατομηθεῖσαν, ἢ τὴν καρατομοῦσαν τοὺς Ἕλληνας Vind. III.

188. Ἐπὶ πολὺν χρόνον — Λευκήν· ἔστι δὲ νῆσος· ἀπὸ πολλῶν πελαργῶν — οἰκήσει τὴν Λευκὴν νῆσον τὴν ἐν Ἴστρῳ τῷ ποταμῷ Par. A. Σπιλάς· ὄνομα νήσου ἐν Εὐξείνῳ πόντῳ Par. C. ἐπὶ πολὺν χρόνον —

Κέλτρου πρὸς ἐκβολαῖσι λιμναίων ποτῶν,
ποθῶν δάμαρτα, τήν ποτ᾽ ἐν σφαγαῖς κεμὰς 190

Achillis, cui sacra erat, cultu nobilitata. Exstat ea de re locus classicus apud Pausan. III. 19, 11. *ἔστιν ἐν τῷ Εὐξείνῳ νῆσος κατὰ τοῦ Ἴστρου τὰς ἐκβολὰς, Ἀχιλλέως ἱερά· ὄνομα μὲν τῇ νήσῳ Λευκὴ, περίπλους δὲ αὐτῇ σταδίων εἴκοσι, δασεῖα δὲ ὕλη πᾶσα καὶ πλήρης ζώων ἀγρίων καὶ ἡμέρων, καὶ ναὸς Ἀχιλλέως καὶ ἄγαλμα ἐν αὐτῇ.* *Pind.* Nem. IV. 48—50. *Αἴας Σαλαμῖν᾽ ἔχει πατρῴαν· ἐν δ᾽ Εὐξείνῳ πελάγει φαεννὰν Ἀχιλλεὺς νᾶσον.* Cf. Boeckh. Explicat. Tom. III. p. 385. Dionys. Perieg. v. 541 — 546. ibiq. *Eustath.* et Bernh. p. 673 sq. *Hesych.* s. v. *Ἀχίλλειον πλάκα* et Interpp. et *Eustath.* ad Odyss. *λ'*. 538. p. 1696, 43. edit. Rom. (Tom. I. p. 430, 40. edit. Lips.) Hi vero omnes de cultu Achillis, quem post mortem in insula illa habuerit, tradiderunt; quod autem h. l. legimus, Achillem iam ante Troiae excidium desiderio Iphigeniae *per quinque annos* in insula Leuce commoratum esse, id unde hauserit Lycophron, praesertim cum Cyclica carmina interierint, certa nunc coniectura assequi non licet; Procli enim Excerpta nihil tale diserte commemorant. Tangit eandem fabulam Schol. Pind. Nem. IV. 79. *αὕτη (ἡ Λευκὴ ἀκτή) καλεῖται καὶ Ἀχιλλέως δρόμος, ἐπειδὴ μνηστευομένου τοῦ Ἀχιλλέως τὴν Ἰφιγένειαν ἀχθεῖσάν τε διὰ τὴν αὐτοῦ πρόφασιν εἰς Αὐλίδα γενομένης ἀπλοίας τοῖς Ἕλλησιν εἰς Ἴλιον ἠθέλησαν σφαγιάσαι ὑπὲρ εὐπλοίας, καὶ τῆς Ἀρτεμίδος αὐτὴν ἁρπασάσης, καὶ ἐπὶ Ταύρους τῆς Σκυθίας τόπον ἀγαγούσης, ἐπεδίωκεν ἐρῶν ὁ Ἀχιλλεὺς, καὶ συνηκολούθησε μέχρι ταύτης τῆς νήσου τῆς λεγομένης Λευκῆς.*

189. *Κέλτρου*] Sic Par. ABCDEFGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Paraphrasis Vaticana; ex Editt. autem Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. — *Κέλτου* Par. H. (superaddito tamen ῥ) Neap. III. Vind. III. et Editt. Basil. I. Stephan. et Pott. utrq. Lectionem *Λέκτρου* Par. B. in Scholiis commemorat. Poetam h. l. Istrum fluvium, cuius ostiis obiecta sit insula Leuce, intellexisse, et res ipsa docet, et veterum testimonia satis comprobant. Vid. *Pausan.* l. l. *Dionys. Perieg.* v. 542, qui tamen Istri loco Borysthenem nominat; *Arrian.* Peripl. Pont. Euxin. p. 132. Hunc fluvium e *Celticis* montibus ortum, per *lacum Celticum* (inde h. l. *λιμναῖα ποτά*) transire, et duobus deinde brachiis diffusum, ad Pontum Euxinum pariter atque ad mare Celticum properare docet *Timagetus* apud Schol. Apollon. Rhod. IV. 259. *Τιμάγητος δὲ ἐν α' περὶ λιμένων τὸν Ἴστρον φησὶ καταφέρεσθαι ἐκ τῶν Κελτικῶν ὀρῶν, εἶτα ἐκδιδόναι εἰς Κελτικὴν λίμνην· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς δύο σχίζεσθαι τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον εἰςβάλλειν, τὸ δὲ εἰς τὴν Κελτικὴν θάλασσαν.* Adde *Schol.* ad IV. v. 284. 306. 321. Herodt. II. 33. IV. 49. *Eustath.* ad Dionys. Perieg. 298. p. 143, 17 sqq. edit. Bernh. Ergo Ister iure potest *Κελτικὸς* nominari. Num autem,

εἰς τὴν λευκὴν νῆσον, τὴν διὰ τὸ πλῆθος Εὐξείνου τῶν κυμάτων λευκαινομένην, κατοικήσει· καλοῦσι Σπιλάδα νῆσον τὴν ἐν Ἴστρῳ τῷ ποταμῷ, ἢ ἐκ τοῦ ἀφροῦ τῆς θαλάσσης λευκὴν, ἢ ἐκ τῶν πτηνῶν Vind. III. 189. *Ὄνομα λίμνης ἢ ποταμοῦ, ἐξ οὗ ὁ Ἴστρος ἐκδίδωσι — πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν ῥευμάτων* Par. A. *ἐν τισι βιβλίοις Λέκτρου· ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ εἰςβάλλοντος περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον — λιμνικῶν ὑδάτων* Par. B. *ὄνομα λίμνης, ἐξ ἧς ὁ Ἴστρος ποταμός — χύσεσι ῥευμάτων* Vind. II. *ἡ νῆσός ἐστι πρὸς τὰς ἐκχύσεις τῶν ὑδάτων — ἐκχύσεσι τῶν ὑδάτων* Vind. III.

190. *Ποθῶν τὴν γυναῖκα Ἰφιγένειαν, ἥντινά ποτε ἐν ταῖς σφαγαῖς ἡ ἔλαφος* Par. A. *ἐν θυσίαις, ὅτε ἔμελλον θυσιάζειν αὐτήν* Par. C. *ζητῶν γυναῖκα Ἰφιγένειαν — ὁ ἔλαφος* Vind. II.

λαιμὸν προθεῖσα φασγάνων ἐκρύσεται.
βαθὺς δ' ἔσω ῥηγμῖνος αὐδηθήσεται
ἔρημος ἐν κρόκησι νυμφίου δρόμος,

cum hoc ita sese habeat, aut *Κέλτου*, quod Canterus et Scaliger in versione posuerunt, aut *Ἴστρου*, quod Muellero placuit, reponendum censeamus? Minime vero. Hic enim locus, si quid video, ad eos pertinet, in quibus cautio adhibenda est, ne emendando, quae perversa videntur, ipsius poetae, non librariorum errores corrigamus, et Lycophronem, ut ita dicam, ex ipso Lycophrone eiiciamus. Cogitavit is quidem *Κελτικὸν Ἴστρον*, sed quo insolentius et magis obscurum id esset, quod diceret, alludens ad nomen *Ἴστρος*, hunc fluvium *Κέλτρον* appellare ausus est. At hoc, inquies, plane inauditum est atque intolerabile. Anne hoc etiam Lycophroni ita visum esse existimas, quem scis ex iis lusibus, qui transponendis literis syllabisve fiunt, aliquam apud aequales suos gloriolam nactum esse? Cuius nova vocabula procudendi audaciam quaevis fere pagina tibi commonstrat? Qui, ut reliqua praeteream, praesertim in nominibus propriis, syllabas addendo, demendo, commutando, nihil non sibi licitum esse putavit, ita ut *Ἶφις* pro *Ἰφιγένεια* (v. 324.), *Τρύχατα* pro *Τρύχαι* (v. 374.), *Χερσαῖος* pro *Χεῤῥόνησος* (v. 534.), *Γλαύκων* pro *Γλαῦκος* (v. 811.), *Περσεὺς* pro *Πέρσης* (v. 1175.), *Ἄστερος* pro *Ἀστέριος* (v. 1301.) *μετασχηματικῶς* dicere non dubitaret? At haec, obiicies, aliqua saltem ratione ferenda sunt; illud autem novum quiddam, et ultra modum audacter procusum. Esto; modo id mihi concedas, esse posse quidquam in quavis re, etiam in tali poetarum licentia, quod cum nimium sit et certos fines transgrediatur, in iustam reprehensionem incurrat; quale quidem si hoc quoque in loco commissum esse tibi persuasero, quominus de tali hominis licentia severe pronunties, nullus impediam. Lectionem enim, quam verissimam existimo, tueri volo, non poetam. — *ἐκβολαῖς* Par. J. et Vat. 1307. vitiose. — 191. *ἐκρύσεται*] *ἐκ ῥύσεται* Par. FGH. Vit. III. Pal. 40. et editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq.

193. *νυμφίου δρόμος*] *Dionys.* Perieg. v. 306. *Ταῦροι θ' οἳ ναίουσιν Ἀχιλλῆος δρόμον αἰπὺν, στεινὸν ὁμοῦ δολιχόν τε.* *Eustath.* ad h. l. p. 146, 13 sqq. edit. Bernh. *ὅτι ὁ Ἀχιλλέως δρόμος, ὃν οἱ Ταῦροι τὸ ἔθνος ναίουσιν, αὐλών τίς ἐστι στενὸς ὁμοῦ καὶ δολιχὸς, καὶ κατὰ τὸν Γεωγράφον* (Strab. VII. 19.) *χεῤῥόνησος ἀλιτενὴς, οἱόν τις ταινία, ἤτοι φασκία, μῆκος ὅσον χιλίων σταδίων ἐπὶ τὴν ἕω, ἀμμώδης, πλάτος δὲ δύο σταδίων τὸ μέγιστον. τοῦτον τὸν δρόμον ὁ Ἑλληνικὸς Ἀχιλλεὺς περιῆλθε, μεταδιώκων τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος Ἰφιγένειαν, ἐξ Αὐλίδος ἀναρπασθεῖσαν εἰς Σκυθίαν, ὁπηνίκα ἔλαφον ἡ Ἄρτεμις εἰς θυσίαν ἀντέδωκεν· ἔνθα καὶ μείνας πολὺν χρόνον ὁ Ἀχιλλεὺς, καθὰ δοκεῖ καὶ τῷ Λυκόφρονι, ἀφῆκε τῷ τόπῳ τὴν τοῦ αὐτοῦ κλῆσιν.* Cf. *Eurip.* Iphig. in Taur. 436. Seidl. *Plin.*

191. *Τὸν τράχηλον ἢ λαιμὸν προτείνασα τοῦ ξίφους ἐλευθερώσει* Par. A. *ὑποθεῖσα, δοῦσα — ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν, ἀπὸ τῶν σφαγῶν σώσει, ἐλευθερώσει* Par. C. *αὐτῆς — ἐκ τῶν ξίφων — λυτρώσεται* Vind. III. 192. *Βαθὺς δὲ δρόμος ἐκ τοῦ λιμένος, ἢ αἰγιαλὸς μέχρι τῶν ἐρήμων τῆς Σκυθίας, Ἀχίλλειος λεχθήσεται* Par. A. *μέγας — ἐντὸς τῆς μεγάλης Σκυθίας — τοῦ αἰγιαλοῦ, ἤγουν ἄνωθεν τῆς Μαιώτιδος λίμνης* Par. C. *ἀντὶ τοῦ πολύς — ἐντὸς Σκυθίας — τοῦ αἰγιαλοῦ· φημισθήσεται* Vind. II. *πολύς — αἰγιαλοῦ τῆς Σαλμυδησίας, ἤγουν Εὐξείνου πόντου* Vind. III.

193. *Ἠρημωμένος — τοῖς αἰγιαλοῖς — ὁ Ἀχίλλειος δρόμος* Par. A. *εὔκερος* (leg. *εὔκαιρος*) *μάταιος, διὰ τὸ ἔχειν ὄνομα μόνον εὔκερον (εὔκαιρον)* Par. C. *ἠρημωμένος — ψάμμοις, αἰγιαλοῖς — τοῦ Ἀχιλλέως· λέγει δὲ τὸν Ἀχίλλειον δρόμον* Vind. II. *διὰ τὸ μάτην δραμεῖν* Vind. III.

στένοντος ἄτας καὶ κενὴν ναυκληρίαν,
καὶ τὴν ἄφαντον εἶδος ἠλλοιωμένην 195
γραῖαν, σφαγείων ἠδὲ χερνίβων πέλας,
Ἅιδου τε παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ
κρατῆρος, ὃν μέλαινα ποιφύξει φθιτῶν

Hist. Nat. IV. 26. *Pomp. Mel.* II. 1, 6. Alii hunc locum etiam in littore Bithyniae quaesiverunt, vid. *Schol.* ad *Apollon. Rhod.* II. 658. *Διονύσιος ὁ Ἀλβιανὸς ἱστορεῖ, τὰς εὐρείας ἠϊόνας λέγεσθαι Ἀχιλλέως δρόμον.* Praeterea scripsi *ἐν κρόκῃσι* ex optima lectione Cod. Vat. 1307. qui hanc vocem cum iota adscripto ita exhibet: *κρόκηισι*, ex quo Sebastianus, quae eius erat harum rerum imperitia, variam lectionem *κρόκνισι* effinxit. Vid. supr. v. 107. — 196. *σφαγείων*] Sic Par. AFJ. Vat. 1307. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reichard. *σφαγίων* Par. BCDEGHKL. Neap. I. II. III. Vind. III. IV. Vit. I. III. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. Non opus erat longa Muelleri adnotatione, cum, utra lectio praeferenda sit, metrum doceat. Notanda autem erat manifesta Euripidis imitatio, apud quem eadem verba similiter coniuncta leguntur in Iphig. in Taur. v. 324. Seidl. *ἐς χέρνιβάς τε καὶ σφαγεῖ' ἔπεμπέ σοι.*

197. *παμφλάζοντος* Par. L. *τε ἐπαφλάζοντος* Vind. II.

198. *κρητῆρος* Par. J. — *μέλαινα*] horrenda, crudelis; intelligo Iphigeniam. Similiter infra v. 325. *μητρὸς κελαινῆς χέρνιβας μιμούμενος.* Potterus, qui a Scholiastis sibi persuaderi passus est, Proserpinam h. l. intelligi, *Μέλαινα* litera maiuscula edidit, quem sequutus est Sebastianus. — *ποιφύξει*] *Eustath.* ad Iliad. α'. 600. p. 160, 31 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 131, 18. edit. Lips.) *ὅτι τὸ πονεῖσθαι κατὰ συνέσεως ποιπνύειν ἡ ποίησις λέγει· ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ πονῶ, πονύω, ὡς ἀλῶ ἀλύω, κινῶ κινύω· καὶ ἐν συγκοπῇ πνύω καὶ ἀναδιπλασιασμῷ ποπνύω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῑ ποιπνύω· ὁμοίου δὲ ἀναδιπλασιασμοῦ καὶ τὸ ποιφύσσω ἤγουν φυσῶ παρὰ Λυκόφρονι.* Idem ad Iliad. β'. 450. p. 253, 3. edit. Rom. (Tom. I. p. 204, 29. edit. Lips.) *γίνεται ἐκ τοῦ φῶ τὸ φαίνω,*

194. *Στενάζοντος τὰς βλάβας καὶ ματαίαν πορείαν* Par. A. *πενθοῦντος, θρηνοῦντος, τοῦ Ἀχιλλέως δηλαδή — ναυλοχίας, ἐκστρατείας* Par. C. *ἤγουν τὴν ἀποτυχίαν, ματαίαν τὴν τοῦ πλοίου πόρευσιν* Vind. III. *κακοπαθείας — ὁδόν* Pal. 40.

195. *Καὶ τὴν ἀφανισθεῖσαν ἐπὶ τῷ βωμῷ — μεταμορφωθεῖσαν ὑπὸ Ἀρτέμιδος εἰς γραῦν· ἢ γραῖαν σφαγείων, ἐν σφαγαῖς γηράσασαν* Par. A. *καὶ ἀφανῆ, ἀόρατον γεγονυῖαν, ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος μεταβληθεῖσαν* Par. C. *ἀφανισθεῖσαν ἐπὶ τῷ βωμῷ — κατὰ τὸ — μεταποιηθεῖσαν* Vind. II. *ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἀφανῆ γενομένην, ἤγουν τὸ πρόσωπον — μετηλλαγμένην* Vind. III. *ἀλλοιωθεῖσαν* Pal. 40.

196. *Τὴν γεγηρακυῖαν ἐν τοῖς σφαγίοις· ἢ τὴν μεταβληθεῖσαν εἰς γραῖαν διὰ τὸ μὴ γνωρισθῆναι ὑπὸ Ἑλλήνων — τῶν σφαγίων καὶ τῶν χερνίβων πλησίον* Par. A. *εἰς — ἀπὸ κοινοῦ τὸ στένοντος, ἢ τὴν Ἰφιγένειαν τὴν οὖσαν πέλας τῶν σφαγιαστηρίων, ἢ ὁ Ἀχιλλεὺς πέλας ὤν, ἔνθα τὰ σφάγια καὶ τὰς θυσίας ἐποίει ἡ Ἰφιγένεια, ἀναιροῦσα τοὺς Ἕλληνας* Par. C. *τὴν Ἰφιγένειαν — θυσιαστηρίων* Vind. II. *τῶν ἐπ' ἀκτῇ θυσιῶν — σφαγιαστηρίων· θυσιῶν ἐκ παραλλήλης θυτηρίων — ἐκείνη οὖσα* Vind. III.

197. *Καὶ τοῦ παφλάζοντος Ἅιδου πλησίον ἐκ τῶν βυθῶν τῇ φλογί· κρατῆρα δὲ Ἅιδου λέγει τὸν λέβητα, διὰ τὸ εἰς αὐτὸν κατασφάζεσθαι τοὺς ξένους* Par. A. *ἤγουν τοῦ θανατοποιοῦ — κάτωθεν τῆς φλογὸς οὔσης δηλαδή* Par. C. *βράζοντος — διὰ τῆς* Vind. III.

198. *Τοῦ κρατῆρος Ἅιδου πλησίον, ἀπὸ κοινοῦ· λέγει δὲ διὰ τὸ εἰς αὐτὸν τοὺς ξένους κατασφάττεσθαι· ὅντινα κρατῆρα ἡ Περσεφόνη ἕψει — νεκρῶν* Par. A. *ἡ Περσεφόνη φυσήσει, πληρώσει ἀνθρώπων* Vind. II.

σάρκας λεβητίζουσα δαιταλουργίᾳ.
Χὠ μὲν πατήσει χῶρον αἰάζων Σκύθην, 200
εἰς πέντε που πλειῶνας ἱμείρων λέχους.
οἱ δ' ἀμφὶ βωμὸν τοῦ προμάντιος Κρόνου
σὺν μητρὶ τέκνων νηπίων κρεανόμου,

φάσσω, καὶ ἐν ἀναδιπλασιασμῷ φαφάσσω, καὶ τροπῇ τοῦ δασέος καὶ ἐπενθέσει τοῦ ῑ παιφάσσω· οὕτω σκευωρεῖται καὶ τὸ ποιφύσσειν ἀντὶ τοῦ φυσᾷν. De hoc verbo Vid. Interpp. ad Hesych. h. v. *Blomfield.* ad Aeschyl. Sept. 286. et *Meineck.* ad Euphor. fragm. p. 156. — *φθιτῷ* Par. A. *ν̄* et *ῑ* in antiquis exemplaribus, ubi *ῑ* adscribi solet, saepissime permutantur.

202. *προμάντιος*] Haec forma in Lycophrone praeferenda. Tuentur eam Par. ABCFL. Vind. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehdig. et Editt. Ald. Basil. I. et ex his reliquae omnes, excepta Sebast. *προμάντεως* Par. DEGHJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et edit. Sebast. — *Κρόνου*] Ad aram Saturni. Haeserunt Interpretes, cum illud Homericum (Iliad. *β'*. 309.) *τόν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἧκε φόωσδε*, de Iove intelligendum esse viderent. At Lycophron fortasse in Cypriis carminibus, quorum imitatio etiam ex iis, quae statim de Graecorum expeditione in Mysiam atque de Telepho leguntur, manifesta est, hanc rem aliter quam apud Homerum narratam invenerat. Addam locum ex Procli Excerptis: *Καὶ μετὰ ταῦτα συνελθόντες εἰς Αὐλίδα θύουσι· καὶ τὰ περὶ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς στρουθοὺς γενόμενα δείκνυται, καὶ Κάλχας περὶ τῶν ἀποβησομένων προλέγει αὐτοῖς. Ἔπειτα* (Hic incipere quintum Cypriorum librum indicat litera *ε* apposita in Cod. Neap. in Bibl. Francisci Tacconi) *ἀναχθέντες Τευθρανίᾳ προσίσχουσι καὶ ταύτην, ὡς Ἴλιον, ἐπόρθουν. Τήλεφος δὲ ἐκβοηθεῖ·* (sic Cod. Franc. Tacc.) *Θέρσανδρον τὸν Πολυνείκους κτείνει, καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀχιλλέως τιτρώσκεται.*

203. *κρεανόμου*] *κρεωνόμου* Par. J. *κρεανόμον* Vit. I. Mire h. l. se torsit Muellerus, cum posset in optima Canteri annotatione acquiescere: „Vatem hic vocat Saturnum, quod capiendae Troiae tempus per osten-

λέβητος — ὅντινα κρατῆρα ἡ Περσεφόνη, ἢ ἡ Ἰφιγένεια, φυσήσει ἀνθρώπων Vind. III. *ἡ Ἰφιγένεια — θνητῶν* Pal. 40. 199. *Τὰς σάρκας ἐς λέβητα βάλλουσα — τῇ μαγειρίᾳ, τῇ ξενοκτονίᾳ* Par. A. *βράζουσα* Par. C. *ἑψῶσα* (sic) *λέβητι, καίουσα — μαγειρικῇ τέχνῃ, ξενοκτονίᾳ* Vind. II. *ὡς εἰς λέβητα κατακόπτουσα, ἑψῶσα, ἤτοι κοπῇ ἢ μαγειρικῇ τέχνῃ* Vind. III.

200. *Καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς ἐνδιατρίψει εἰς τὸν χῶρον — θρηνῶν — τὸν Σκύθην* Par. A. *θρηνῶν, κοπτόμενος* Par. C. *ὁ Ἀχιλλεὺς κατοικήσει θρηνῶν* Vind. II. *Ἀχιλλεὺς διατρίψει τὸν τόπον θρηνῶν — γῆν Σκυθικήν* Vind. III. 201. *Εἰς πέντε χρόνους καὶ ἐνιαυτούς· πλειὼν δὲ ἡ εὐθεῖα· ἐπιθυμῶν λέχους τῆς Ἰφιγενείας* Par. A. *ἐνιαυτούς — ἐπιθυμῶν τῆς κοίτης τῆς Ἰφιγενείας* Vind. II. 202. *Οἱ δὲ παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ προμαντευσαμένου αὐτοῖς τὸν δεκαετῆ χρόνον τῆς Ἰλίου πορθήσεως ἐν Αὐλίδι — ἢ τοῦ ἀρχαίου, ἢ τοῦ φοβεροῦ· λέγει δὲ τὸν δράκοντα* Par. A. *Τοῦ πρὸ τοῦ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον ἔχοντος καὶ προμαντευομένου· τινὲς τὸ Κρόνον ἀντὶ τοῦ Κρονίδου φασίν* Par. B. *τὴν θυσίαν τοῦ ὑπάρχοντος δηλαδὴ καὶ προπροφήτου, ἤγουν τοῦ Κρονίδου Διός* Par. C. *Οἱ Ἕλληνες ἐν Αὐλίδι — τοῦ Διός* Vind. II. *Οἱ Ἕλληνες ὄντες ἐν τῇ Αὐλίδι, ἰδόντες τὸν δράκοντα τὸν τοὺς στρουθοὺς φαγόντα σὺν τῇ μητρί — τοῦ πρότερον μάντεως, τοῦ Κρονίδου* Vind. III.

203. *Σὺν τῇ τῶν τέκνων μητέρι — μικρῶν — τοῦ τοὺς νεοσσοὺς τῆς στρουθοῦ, καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν φαγόντος δράκοντος* Par. A. *αὐτῶν τῶν νηπίων δηλαδή, ἤγουν τῶν*

ὅρκων τὸ δευτεροῦχον ἄρσαντες ζυγὸν,
στεῤῥὰν ἐνοπλίσουσιν ὠλέναις πλάτην, 205
σωτῆρα Βάκχον τῶν πάροιθε πημάτων
Σφάλτην ἀνευάζοντες, ᾧ ποτ' ἐν μυχοῖς,
Δελφινίου παρ' ἄντρα Κερδῴου θεοῦ,
Ταύρῳ κρυφαίας χέρνιβας κατάρξεται

tum Graecis praedixerit; vocat etiam carnivorum, poetico more, quasi ipse in serpentem se verterit, et quod iuxta aram eius contigit, id ipse vel fecerit, vel faciendum curaverit." — 204. *ὅρκων*] *ὅρκον* Par. A. *ὅρκου* Par. K. — 205. *ἐνοπλίσουσιν*] *ἐνοπλίζουσιν* Vind. II. *ἐνοπλί^{σ}ζουσιν* Par. J. et Vit. II. — *ὠλέν^{α}αις πλάτ^{ας}ην* Rehd.

206. *τῶν πάροιθε*] *τὸν πάροιθε* Vind. IV. *πάροιθεν* Neap. III. — *πημάτων*] illius acerrimae stragis, quam Graeci, Mysiam devastantes, a Telepho, Herculis filio, perpessi sunt, usque dum Bacchus illius furorem compesceret. Hanc fabulam e Cyclicis poetis (*οἱ νεώτεροι ποιηταὶ*) referunt Schol. min. ad Iliad. *α'*. 59. *Eustath.* ad eund. l. p. 46, 36. edit. Rom. (Tom. I. p. 41, 1. edit. Lips.) Paus. IX. 5, 14. Tzetz. Antehom. 269. ibiq. Iacobs. — 207. *ἀνευάζοντες*] Librarii variis vitiis hunc locum inquinarunt: *ἀνευβάζοντες* Par. C. et Neap. III. *ἀνεβάζοντες* Par. G. Vind. IV. et Vit. III. *ἀνευνάζοντες* Pal. 40. et Rehd. *αὐδάζοντες* Par. J. altera lectione in margine apposita.

208. *Δελφινίου*] Vid. Hymn. Homeric. in Apoll. 495. ibique Annotat. Ilgenii p. 341 sq.

στρουθῶν — κρεωβόρου Par. C. *τῶν στρουθῶν ἕνεκεν — ἐκ τοῦ κρεουργοῦ δράκοντος* Vind. II. *αὐτήν — ἢ στρουθῶν νεκρῶν* (leg. *μικρῶν*) *μεριστοῦ, ἢ τοῦ δράκοντος τοῦ φαγόντος* Vind. III. 204. *Ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ὅρκους ἔδωκαν περὶ τῆς Ἑλένης· νῦν δὲ περὶ τῆς στρατείας, ὅ ἐστιν δευτεροῦχον — ἁρμόσαντες τὸν ζυγόν* Par. A. *ἐκ δευτέρου* Par. C. *τὸ δεύτερον ζυγὸν ποιήσαντες* Vind. II. *πρότερον ὤμοσαν ἐπὶ τῇ μνηστείᾳ τῆς Ἑλένης· ὅρκους ποιήσαντες, ἀνύσαντες βεβαίωσιν, ὅρκον* Vind. III. *πρῶτον ὅρκον ἐποίησαν οἱ Ἕλληνες, ὅτε ἡρπάγη ὑπὸ Θησέως· δεύτερον δὲ ἐν Αὐλίδι, ὅτε διωχθέντες ὑπὸ Τηλέφου ἐκεῖσε παρεγένοντο* Pal. 40. 205. *Ἀντὶ τοῦ ἐνοπλίσουσιν ἢ ἐναρμόσουσιν ταῖς χερσὶν εἰρεσίαν, κωπηλασίαν* Par. A. *ὤφειλεν εἰπεῖν τὴν χεῖρα ἐνοπλίσουσιν ἐν ταῖς στεῤῥαῖς πλάταις, ἤτοι κώπαις* Par. B. *ἁρματεύσουσιν* (sic) *χερσίν· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν* Par. C. *πλέουσιν — ταῖς χερσὶ κώπην* Vind. II. *στερεάν — λήψοντες* (sic) *ὡς ὅπλον χερσὶ κώπας* Vind. III. *ἰσχυρὰν παρασκευάζουσι* Pal. 40. 206. *Τὸν Διόνυσον, ὅτι αἴτιος αὐτοῖς ἐγένετο τοῦ μὴ ἀπολέσθαι ἐν Μυσίᾳ — τῶν πρώην βλαβῶν* Par. A. *βοηθόν· ἐν Μυσίᾳ γὰρ ἔσωσεν αὐτούς* Par. C. *τὸν Διόνυσον — πρότερον· τῶν ἐν Μυσίᾳ — καὶ τῶν βλαβῶν τῶν γενομένων* Vind. III. 207. *Τὸν σφαλῆναι ποιήσαντα τὸν Τήλεφον — ἀνυμνοῦντες· ᾧτινί ποτε ἐν τοῖς ἐσχάτοις* Par. A. *γεραίροντες — καὶ μυστικοῖς, κρυφίοις* Par. C. *καταλύτην ἀνευφημίζοντες — τῷ Διονύσῳ* Vind. II. *τοῦ Τηλέφου καὶ τὸν ἐμποδιστήν — ἀνευφημοῦντες — τῷ ταυρομόρφῳ* Vind. III. *τὸν σφήλαντα Τήλεφον* Pal. 40. 208. *Παρὰ τὰ σπήλαια τοῦ Ἀπόλλωνος· Δελφίνιος δὲ ἐκλήθη, ὅτι ὀχούμενος δελφῖνι ἀπὸ Δήλου εἰς τὴν Πυθὼ . . . . ἐπικερδοῦς θεοῦ* Par. A. *τόπου δηλαδή, ἤγουν τῆς Φωκίδος — τοῦ κέρδη ποιοῦντος διὰ τῶν χρησμῶν* Par. C. *ἤτοι τοῦ Ἀπόλλωνος — εἰς τοὺς ἐνδοτέρους τόπους τοῦ θυσιαστηρίου — ἐπίθετον Ἀπόλλωνος τοῦ ἐπικερδοῦς* Vind. II. 209. *Τῷ Διονύσῳ μυστικὰς θυσίας κατάρξεται* Par. A. *τελέσει πρῶτος* Par. C. *ταυρομόρφῳ* Pal. 40.

ὁ χιλίαρχος τοῦ πολιῤῥαίστου στρατοῦ. 210
ᾧ θυμάτων πρόσπαιον ἐκτίνων χάριν
δαίμων Ἐνόρχης Φηγαλεὺς Φαυστήριος,
λέοντα θοίνης, ἴχνος ἐμπλέξας λύγοις,
σχήσει, τὸ μὴ πρόῤῥιζον αἰστῶσαι στάχυν

210. πολιῤῥαίστου] Dux illius exercitus, cuius principes coniuraverant, se non prius e bello redituros, quam *infestam illam urbem* funditus delevissent. Haec res, quam veterum testimonia satis comprobant, lectionem, quam alteri praetulimus, indubitatam reddit. Est enim h. l. duplex omnino lectionis varietas: πολιῤῥαίστου Par. ACF. Neap. III. et Vind. III. πτολιραίστου Par. HJ. πολυῤῥαίστου Par. BEL. Ciz. Pal. 40. et Rehd. πολυραίστου Par. DGK. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. III. πολιραίστου Vit. I. πολυραίστου Vind. II. Vit. II. Alteram, πολιῤῥαίστου, habent Editt. Basil. I. Steph. et utraque Potteri; πολυῤῥαίστου Aldina, Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reichard. et Sebast. Praeterea hunc locum tetigit *Eustath.* ad Iliad. β'. 760. p. 338, 36. edit. Rom. (Tom. I. p. 274, 34. edit. Lips.)

212. Φηγαλεύς] Sic Par. BDEFGJKL. Neap. I. III. Vind. IV. Vit. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Sebast. — Φιγαλεύς Par. A. Vat. 1307. Vind. III. et Editt. Basil. I. Steph. et Potter. utrq. Φιγαλεύς Par. CH. Φηγαλεύς Vind. II. Vit. I. Φυγαλεύς Neap. II. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Praetulissem lectionem Φιγαλεύς, praesertim ob locum Pausan. VIII. 39, 6. ubi Bacchi templum apud Phigalenses commemoratur, si per metrum hoc fieri licuisset. Vid. *Rhiani* locum apud Steph. Byzant. s. v. Φιγαλέα, et *Pausan.* VIII. 42, 6. De nomine Φηγαλεὺς haec habet *Eustath.* ad Iliad. η'. 60. p. 664, 48. edit. Rom. (Tom. II. p. 141, 34. edit. Lips.) ὑπονοεῖται δὲ κατ' ἀλληγορίαν καὶ ὁ Φηγαλεὺς Διόνυσος τῇ φηγῷ παρωνυμεῖσθαι διὰ τὰς ἀναδενδράδας ἀμπέλους. — Φαυστήριος] Vid. Pausan. VII. 27, 3. τοῦ δὲ ἄλσους τῆς σωτείρας ἱερὸν ἀπαντικρὺ Διονύσου Λαμπτῆρός ἐστιν ἐπίκλησιν· τούτῳ καὶ Λαμπτήρια ἑορτὴν ἄγουσι, καὶ δᾷδάς τε ἐς τὸ ἱερὸν κομίζουσιν ἐν νυκτὶ, καὶ οἴνου κρατῆρας ἱστᾶσιν ἀνὰ τὴν πόλιν πᾶσαν. — 213. λέοντα θοίνης] Solus Neap. III. haud inepta varietate: λέοντος οἴνης. — 214. αἰστῶσαι] Vid. supra ad v. 71. ἀϊστώσειν Neap. III. cum glossa ἀφανίσεσθαι. — στάχυν] γένος Par. K.

210. ὁ χιλιόναυς, τῷ τελείῳ ἀριθμῷ — τοῦ τὰς πόλεις φθείροντος Par. A. ὁ τῶν χιλίων νηῶν ἄρχων — τοῦ φθείροντος τὰς πόλεις Par. C. ὁ Ἀγαμέμνων — τοῦ πολυ φθείραντος, πολυφθόρου Vind. II. 211. Ὡιτινι Ἀγαμέμνονι πρόσφατον· οὕτως γὰρ δηλοῖ τὸ πρόσπαιον· ἀντιπαρέχων Par. A. ἀποδιδοὺς καὶ τὴν ἀμοιβὴν Par. C. ᾧτινι Ἀγαμέμνονι πρόσφατον, νεαράν — ἤτοι παρέχων Vind. II. 212. Ὁ Διόνυσος, ὅτι μετὰ ὀρχήσεως αὐτοῦ τελεῖται τὰ μυστήρια — ὁ Διόνυσος ἐν Φιγαλίᾳ (sic) — ὁ Διόνυσος, ὅτι μετὰ λαμπάδων ἄγεται αὐτῷ τὰ μυστήρια Par. A. ὁ θεὸς, ἤγουν ὁ Διόνυσος· ὁ ὀρχηστικὸς, ἢ ὁ ἀμπελουργὸς, ἢ ὁ αἰσχρός — ὁ εἰς δρῦς ἀλλόμενος — ὁ μετὰ φωτῶν ὑμνούμενος Par. C. ἐπίθετον τοῦ Διονύσου — Διόνυσος, ὅτι μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων τελεῖται τὰ τούτου μυστήρια Vind. II.

213. Ὡς λέοντα, τῆς τροφῆς ἢ εὐωχίας· λείπει δὲ τὸ ὡς· καὶ λέγει τὸν Τήλεφον· τὸν πόδα ἐμπλακεὶς κλήμασιν, κλάδοις φυτοῦ Par. A. συμποδίσας κλάδοις Par. C. κυρίως τὸν Τήλεφον· εὐωχίας — τὸν πόδα συνδήσας τοῖς κλήμασι Vind. II.

214. Ἐμποδίσει — ἐκ ῥιζῶν ἀφανίσαι στάχυν· λείπει τὸ ὡς, ἵν' ᾖ,

κείροντ᾽ ὀδόντι καὶ λαφυστίαις γνάθοις. 215
Λεύσσω πάλαι δὴ σπεῖραν ὁλκαίων κακῶν,
σύρουσαν ἅλμῃ κἀπιῤῥοιζοῦσαν πάτρῃ
δεινὰς ἀπειλὰς καὶ πυριφλέκτους βλάβας.
Ὡς μή σε Κάδμος ὤφελ᾽ ἐν περιῤῥύτῳ
Ἴσσῃ φυτεῦσαι δυσμενῶν ποδηγέτην, 220

215. *κείροντ᾽ ὀδόντι*] Explicat *Eustath.* ad *Iliad.* α΄. 598. p. 160, 11. edit. Rom. (Tom. I. p. 130, 46. edit. Lips.) *καὶ παρὰ Λυκόφρονι δὲ τὸ λέοντα κείροντα ὀδόντι καὶ γνάθοις λήϊον, ἐμφαίνει γοργῶς, ὅτι ὁ Τήλεφος ὅμοιος ἦν καὶ λέοντι καὶ συὶ δέ· λέων γὰρ οὐ κείρει λήϊον.*

216. *λεύσσω*] Par. KL. Vit. I. II. Ciz. Rehdig. *λεύσω* Vind. III. *λεύσω* Par. ABCDEFGHJ. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. III. Pal. 40. et edit. Ald. — *πάλαι δὴ σπ. ὁλκ. κακ.*) Iam obversatur vaticinantis animo ultrix Graecorum classis, calamitates et exitium patriae allatura. De hoc usu particulae *πάλαι* vid. Valcken. ad Hippol. v. 1085. *ὁλκαῖα κακὰ* sunt naves perniciosae. — 217. *κἀπὶ ῥοιζοῦσαν*] Vit. III. *κἀπιῤῥοιζοῦσαν* Par. ACG. Vind. II. IV. Neap. II. Vit. I. II. et Ciz. Reliqui omnes vitiose *κἀπιῤῥοιζοῦσαν*, quod ob metrum ferri nequit. Poeta fortasse Aeschyli locum imitatus est, in Eumenid. 402. Well. *ἢ καὶ τοιαύτας τῷδ᾽ ἐπιῤῥοιζεῖς φυγάς;* — 219. *ὡς μὴ δέ* Par. G. Vind. IV. Vit. III. — *ὤφελ᾽ ἐν*] aberrarunt librarii scribentes: *ὤφελε περιῤῥύτῳ* Par. H. *ὤφελλ᾽ ἐν* Par. A. *ὤφειλε περιῤῥ.* Par. C. *ὤφειλ᾽ ἐν* Vind. II.

220. *Ἴσσῃ*] Codices vitiose: *ἴσῃ* Par. BG. Vind. IV. *ἴσῃ* Vit. III. De hoc antiquo insulae Lesbi nomine vid. *Eustath.* ad Iliad. γ΄. 129. p. 741, 35. edit. Rom. (Tom. II. p. 246. ult. edit. Lips.) *ἔτι ἰστέον καὶ ὅτι Ἱμερτὴ καὶ Πελασγία ἡ αὐτὴ Λέσβος ἐκλήθη ποτὲ κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν, καὶ ὅτι ἀπ᾽ αὐτῆς τὰ Λεσβιακὰ περιᾴδονται, περὶ ὧν πολλοὶ ἔγραψαν, καὶ ὅτι, ὥςπερ Λέσβος, οὕτω καὶ Ἴσσα ἡ αὐτὴ νῆσος ἐκ μιᾶς τῶν περὶ αὐτὴν πέντε πόλεων, ὡς καὶ Λυκόφρων ἐμφαίνει.* Idem ad *Dionys.*

ὡς στάχυν Par. A. *κρατήσει* Par. C. *ἀφανίσεσθαι* Neap. III. *κωλύσει — συῤῥιζον· ἐξ αὐτῆς ἀνασπᾶσθαι τῆς ῥίζης — ἀφανίσαι, ἤτοι τοὺς Ἕλληνας* Vind. II. 215. *Κόπτοντα τῷ ὀδόντι — λαφυσσούσαις, ἀφανιστικαῖς — στόμασι* Par. A. *ἤγουν τῷ φασγάνῳ θερίζων, τροπικῶς· σιαγόσι, ἤγουν παντοίᾳ πανοπλίᾳ* Par. C. *κόπτοντα τὸν Τήλεφον — ἀφανιστικαῖς, μεγάλαις σιαγόσι* Vind. II. *τρωκτικαῖς* Pal. 40. 216. *Περὶ τοῦ πλοῦ λέγει τοῦ εἰς Τροίαν τῶν Ἑλλήνων — συναγωγὴν, ἥτις συνίσταται ἐξ ἑκατὸν ἀνδρῶν, φησὶ τὸ Εὐαγγέλιον. ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος· τῶν πλοίων· παρὰ τὸ ἕλκεσθαι* Par. A. *ὀλεθρίων* Par. C. *προορῶ συναγωγὴν πλοίων· ἐκ τοῦ ἕλκω, τὸ σείρω* Vind. II. *τάξιν, συστροφήν — μεγάλων* Pal. 40.

217. *Σύρουσαν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἀπειλοῦσαν· λέγει δὲ ἐμπρησμόν* Par. A. *ἐν τῇ θαλάσσῃ — καὶ ἐπισείουσαν* Par. C. *ἑλκομένην — θάλασσαν* (sic) *ἠχοῦσαν, ἐπαπειλοῦσαν* Vind. II. *συρομένην, συρίζουσαν τῇ πατρίδι* Pal. 40.

218. *Φοβερὰς ἀπειλὰς τὰς διὰ πυρός* Par. A. *ἤγουν σφαγὰς καὶ αἰχμαλωσίαν — ἤγουν τὴν διὰ πυρὸς τέλειον ἀφανισμόν* Par. C. *τὰς διὰ πυρός, καυστικάς* Vind. II. *καὶ πυρπόλησιν* Pal. 40. 219. *Ὅπως μή σε ὁ Ἑρμῆς· ἀντὶ τοῦ Καδμίλος· τούτου γὰρ υἱὸς ἐγένετο Πρύλις — ὤφελεν ἐν τῇ περιῤῥύτῳ νήσῳ Λέσβῳ* Par. A. *ἀποστροφὴ πρὸς τὸν Πρύλιν — νήσῳ τῇ περιῤῥεομένῃ κύκλοθεν τῇ θαλάσσῃ* Par. C. *εἴθε — τοῦ Καδμίλου, τοῦ Ἑρμοῦ — τὴν Λέσβον νῆσον* Vind. II. 220. *Νῆσός ἐστιν, ἡ νῦν λεγομένη Λέσβος — γεννῆσαι — τῶν Ἑλλήνων ὁδηγόν* Par. A. *τῇ Λέσβῳ, ἤγουν τῇ Μιτυλήνῃ — τέξαι, γεννῆσαι — πολεμίων,*

τέταρτον ἐξ Ἄτλαντος ἀθλίου σπόρον,
τῶν αὐθομαίμων συγκατασκάπτην Πρύλιν,
τόμουρε πρὸς τὰ λῷστα νημερτέστατε.
μὴ δ' Αἰσακείων ὄὐμὸς ὤφελεν πατὴρ
χρησμῶν ἀπῶσαι νυκτίφοιτα δείματα, 225

Perieg. v. 536. p. 210, 22. edit. Bernh. *τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ* (scil. *ἐκ τοῦ μέρους λαχοῦσα τοὔνομα*) *καὶ Λυκόφρων αὐτὴν Ἴσσαν ἐκάλεσε· μία γὰρ καὶ ἡ Ἴσσα τῆς αὐτῆς πενταπόλεως.* Cf. *Diod. Sic.* V. 18. *Strab.* I. p. 160. edit. Tzschuck. *Steph. Byz.* h. v. *Hesych.* et *Favorin.* v. *Ἴσσα.*

221. *ἀθλίου σπόρον*] Par. ABCFHJL. Neap. I. II. III. Vind. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Potter. utrq. *ἄθλιον σπόρον* (ου ου) Par. DEGK. Vind. II. IV. Vit. III. *ἀθλίον σπόρον* Vit. II. *σπόρου* Rehd. Vitiosam lectionem *ἀθλίου σπόρου*, quam nullus Cod. exhibet, ex Aldina receperunt Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. Reichard. et Sebast. — 222. *τῶν*] *τόν* Par. B. et Pal. 40. — *συγκατασκάπτην*] Apte annotavit Potterus ad h. l.: „Cognatorum eversorem; comparatione a moeniorum subversione sumta, qua metaphora usus est etiam Euripides, Orest. 733. (725. Pors.) *συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς, κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων·* ubi Scholiastes: *τὸ κατασκάπτειν, κυρίως ἐπὶ πόλεως, ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς εἴρηται.*" *Πρύλιν*] Vulgatam tuentur Codd. omnes, exceptis Vind. II. Vit. I. et Ciz., qui *Πρύλι*, fortasse e glossa versus sequentis petitum, exhibent. Vid. Schol. Cod. Par. A.

223. *τόμουρε*] Hesychius: *τόμουροι· προφῆται, ἱερεῖς, οἰωνοσκόποι, διάκονοι.* *Eustath.* ad Odyss. π'. 403. p. 1806, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 129, 8. edit. Lips.) *ὄρος γὰρ κατὰ τὸν Γεωγράφον Τόμουρος, ὑφ' ὃ κεῖται ἱερὸν τὸ ἐν Δωδώνῃ κατὰ Θεσπρωτίαν· ἐξ οὗ τόμουροι, οἱ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγόμενοι ὑποφῆται Διὸς ἀνιπτοπόδες χαμαιεῦναι, καὶ αἱ μαντεῖαι τόμουραι — — τοῖς δὲ ῥηθεῖσι τομούροις καὶ ὁ παρὰ τῷ Λυκόφρονι συνονομάζεται τόμουρος νημερτέστατος, ἤγουν ὁ τὸ μὴ ὂν ὁρῶν μαντικῶς.* Idem ad Odyss. ξ. 327. p. 1760, 45—49. edit. Rom. (Tom. II. p. 72, 34—38. edit. Lips.) Cf. *Strab.* VII. §. 11. p. 473 sq. edit. Tzschuck. *Ezech. Spanh.* ad Callim. Hymn. in Del. 94. p. 461 sq. *Valcken.* Diatrib. in Eurip. p. 171. a. — 224. *ὀὐμὸς*] *οὐμὸς* Par. BH. Vind. II. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehdig. et edit. Ald. — *ὤφελεν*] Par. ABDEFJ. Neap. III. a prima manu, et Paraphr. Vatic. *ὤφελε* Par. CH. Neap. I. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. — *ὤφειλε* Par. GKL. Neap. II. Vind. II. III. IV. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast.; reliquae omnes recte *ὤφελεν.* — 225. *νυκτίφοιτα*] *νυκτίφατα* Par. K. *νυκτίφητα* Vit. I. Imitatio

ἤγουν τῶν Ἑλλήνων ὁδηγόν, ἑρμηνέα, διὰ τοῦ δουρίου ἵππου Par. C. *Λέσβῳ — τῶν Ἑλλήνων· λέγει δὲ τὸν Πρύλιν* Vind. II. 221. *Τέταρτον ἐκ τοῦ Ἄτλαντος ταλαιπώρου υἱόν* Par. A. *διὰ τὴν κακίαν τοῦ Πρύλιος τὸν Ἄτλαντα ἄθλιον ἐκάλεσε — τὸν τρισέκγονον τοῦ Ἄτλαντος Πρύλιν* Par. C. 222. *Τῶν συγγενῶν συμπορθητὴν, υἱὸν τοῦ Ἑρμοῦ* Par. A. *Τῶν Τρώων, τῶν συγγενῶν σου, τὸν συμπορθητὴν, συναφανιστὴν, ἤγουν μετὰ τῶν Ἑλλήνων· ἐπίβουλον διὰ τῆς συμβουλῆς τοῦ δουρίου ἵππου* Par. C. *τῶν Τρωικῶν ἀδελφῶν, ἢ συγγενῶν πορθητήν* Vind. II.

223. *Μάντι, προφῆτα, πρὸς τὰ βέλτιστα ἀληθέστατε, Πρύλι* Par. A. *μάντι, σύμβουλε, ὁδηγέ — ὠφελιμώτατα τοῖς Ἕλλησι — νητρεχέστατε* Par. C. *καὶ τὰ προσφιλῆ τοῖς Ἕλλησιν* Par. B. *μάντι, ὁ τὸ μὴ ὂν ὁρῶν* Pal. 40. 224. *Τῶν τοῦ Αἰσάκου· οὗτος δὲ ἦν υἱὸς Πριάμου, μάντις* Par. A. *τοῦ Αἰσάκου· ὁ Αἴσακος ἦν υἱὸς τοῦ Πριάμου καὶ μάντις — ὁ ἐμὸς, συναλοιφή* Par. C. *τῶν τοῦ Αἰσάκου, ὁ Αἴσακος υἱὸς Πριάμου — Ἰωνικῶς· ἤτοι ὁ Πρίαμος* Vind. II. 225. *Τῶν χρησμῶν*

μιᾷ δὲ κρύψαι τοὺς διπλοῦς ὑπὲρ πάτρας
μοίρᾳ, τεφρώσας γυῖα Λημναίῳ πυρὶ,
οὐκ ἄν τοσῶνδε κῦμ' ἐπέκλυσεν κακῶν.
Καὶ δὴ Παλαίμων δέρκεται βρεφοκτόνος
ζέουσαν αἰθυίῃσι πλεκτανοστόλοις 230

loci Aeschylei in Prom. 660. Well. ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα. Tzetz. Antehom. 40. ὄνειροι ἠερόφοιτοι. — δείματα] δείγματα Par. E. 228. οὐκ] κοὐκ Neap. III. et Par. C., in quo tamen κ ab eadem manu, quae Scholia adscripsit, minio additum est. — τοσῶνδε] Haec lectio ab altera, quam Codd. h. l. praebent, τοσόνδε, ita differre videtur, ac si dicas, *tantorum malorum*, et *tot malorum* fluctus, h. e. multitudinem. Quod posterius licet similibus poetarum locis (cf. *Soph.* Oedip. Col. 1514. Herm. *Aeschyl.* Pers. 425. Well. et *Lycophr.* infra v. 812.) confirmari posse intelligerem, nolui tamen recipere, cum prius illud gravius ac rei convenientius videretur. Spectat enim Cassandra excidium patriae, Priami et Priamidarum interitum, et ipsius exinde luctuosissimam caedem; quae quidem, si quae alia, possunt ac debent τόσα κακά appellari. Non enim ingenti malorum, sed ingentium malorum multitudine opprimitur Troja. Valde autem cavere debemus, ne, ut fieri solet, comparatione similium locorum ad optimarum lectionum interpolationem temere abutamur. Has, quas dixi, lectiones Codd. mei ita exhibent: τοσῶνδε Par. ABCEFHJL. Vind. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Paraphrasis Vaticana; τοσωνδε (ὀν superscr.) Vind. II. et Vit. II. τοσόνδε — κακῶν Par. K. Vat. 1307. et Ms. Canteri. τοσόνδε — κακόν Par. DG. Vind. IV. et Vit. III. Editt. omnes τοσῶνδε — κακῶν. — ἐπέκλυσεν] solus Par. K. et edit. Paris. II. reliqui libri tam scripti quam impressi omnes ἐπέκλυσε. — 230. αἰθυίῃσι] αἰθύῃσι Par. DG. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. II. III.

ἀπωθῆσαι νυκτερινὰ φόβητρα Par. A. ἐκτὸς θῆναι δηλαδὴ τῶν κρίσεων, ἀποδοκιμάσαι — τὰ ἐν τῇ νυκτὶ γενόμενα Par. C. μαντευμάτων ἀποδιῶξαι τοὺς ὀνείρους τῆς Ἑκάβης — φαντάσματα νυκτερινὰ, φόβητρα Vind. II. 226. Μιᾷ μοίρᾳ, ἐνὶ θανάτῳ κρύψαι τόν τε Πάριν καὶ τὴν Ἑκάβην Par. A. ἀφανίσαι, ὀλέσαι Par. C. Ἀλλ' ὤφειλε τὴν Ἑκάβην καὶ τὸν Ἀλέξανδρον — (in marg. εἴθε ἔκρυψε αὐτοὺς ἐν μιᾷ μοίρᾳ τὸν Πάριν καὶ τὴν Ἑκάβην) Vind. II. 227. Καύσας μέλη τῷ σφοδρῷ πυρί· παρὰ τὸ ἐν Λήμνῳ πυρίον τοῦ Ἡφαίστου Par. A. ἐπειδὴ γὰρ ἐν πυρὶ ἔμελλεν ἀφανισθῆναι τὴν Τροίαν ἐξ αἰτίας τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἔπρεπε κατακαυθῆναι καὶ τὸν τεχθέντα καὶ τὴν τέξασαν, ὅτι καὶ ἡ Ἑκάβη δαλὸν ἔμπυρον ἔδοξε κατ' ὄναρ γεννᾷν Par. C. ἐν ἑνὶ θανάτῳ καύσας μέλη — τῷ σφοδρῷ· ἐν γὰρ Λήμνῳ εὑρέθη πρῶτον τὸ πῦρ Vind. II. ἤγουν ἐνὶ θύματι, τάφῳ Pal. 40.

228. Οὐκ ἂν τοσούτων τὸ κῦμα κατεπόντισε κακῶν Par. A. εἰ κατεκαύθη Ἀλέξανδρος — τοσούτων τρικυμία ἦλθε· τῇ πατρίδι Τροίᾳ δηλαδή Par. C. ἐλλειπτικῶς· ἐὰν ταῦτα ἐγένετο (sic) — βλάβη — ἐβύθισε Vind. II. δίκην κατακλυσμοῦ ἐξεχύθη καὶ ἡμᾶς κατεπόντισε Pal. 40. 229. Ὁ Μελικέρτης, ὁ μάντις· τῆς Ἰνοῦς ὁ υἱὸς, βλέπεται· ἐπειδὴ κατά τινα χρησμὸν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ αὐτοῦ βρέφη ἐθυσίαζον Par. A. ἤγουν ἡ τῆς Τενέδου θάλασσα, ἔνθα ἔθυον τῷ Παλαίμονι βρέφη — ἀπὸ γὰρ τοῦ Παλαίμονος τὴν θάλασσαν ἐκάλεσε Παλαίμονα Par. C. υἱὸς Ποσειδῶνος, μάντις· ὁ τῆς Ἰνοῦς Μελικέρτης βλέπει — βρέφη γὰρ αὐτῷ ἔθυον Vind. II. 230. Εἶδος ὀρνέου· λέγει δὲ τὰ πλοῖα — πολυκώποις, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῦ πολύποδος πλεκτανῶν Par. A. στενουμένην ναυσὶν Ἑλλήνων, ταῖς ἐστολισμέναις τοῖς σχοινίοις Par. C. ναυσὶ πολυκώποις Neap. III. ἀναβράζουσαν — ὀρνέοις·

γραῖαν ξύνευνον Ὠγένου Τιτηνίδα.
Καὶ δὴ διπλᾶ σὺν πατρὶ ῥαίεται τέκνα,
στερῤῷ τυπέντα κλεῖδας εὐάρχου μύλῳ,
τὰ πρόσθεν αὐλητῆρος ἐκπεφευγότα
ψυδραῖσι φήμαις λαρνακοφθόρους ῥιφάς, 235

231. ξύνευνον] Sic Par. AE. Vat. 1307. Vind. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Paraphr. Vatic.; praeterea Editt. Basil. I. Steph. Potter. utrq. et Sebast. — σύνευνον Par. BCDFGHJKL. Vind. II. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Vid. supra v. 62. 186. et infra v. 710. — Ὠγένου] Ὠγενοῦ Par. EG. Vind. II. Vit. II. et III. Vid. Hesych. v. Ὠγήν. Suid. v. Ὤγενος. Sturz. ad Pherecyd. p. 46 sq. *Schaeferi* Annot. in Indic. lat. ad Gregor. Corinth. p. 1051. et *Herm.* Opusc. Vol. II. p. 174. — 233. τυπέντα] Scaligerum τυπέντι maluisse et Meursius refert, et versio eius docet:

Iam duo necantur cum parente pignera,
humeros molari coclaca fracto ducis;

quem locum in priori versionis editione ita dederat:

Cum patre bina dissipantur pignera,
ducis molari lancinati coclaca.

Sed haec animi causa apposuisse sufficiat, cum in summo librorum consensu de vera lectione nemo dubitet. — εὐάρχου] non *principis*, ut Canterus vertit, sed eius, qui faustissime bellum auspicatus est; qui, terribili hoste prostrato, belli quasi primitias morti obtulit. Paullo aliter hoc nomine usus est is, cuius persimilem locum respexit Etymologus p. 388, 42.: εὔαρχος· οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Κύκνος διὰ τὸ ἐπιτυχῶς καινίσαι τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως· καὶ γὰρ οἱ μετάβολοι εὐφημιζόμενοι τοὺς πρώτους ὠνητὰς εὐάρχους καλοῦσι. Minus apte *Eustathius* ad Odyss. τ'. 114. p. 1857, 62. edit. Rom. (Tom. II. p. 193, 36. edit. Lips.) Εὐηγεσία δὲ ἡ εὐαρχία, ἐκ τοῦ ἡγῶ ἡγέσω, ἐξ οὗ καὶ ὁ ἡγεμών· ὅθεν καὶ εὔαρχος λέξις βασιλικὴ παρὰ Λυκόφρονι ἐν τῷ εὐάρχῳ μύλῳ, ἤγουν γρόνθῳ βασιλικῷ. Hanc fabulam de Cycno eiusque interitu in octavo Cypriorum carminum libro tractatam fuisse, Procli Excerpta docent. Cf. Tzetz. Antehom. v. 257 sqq. ibique not. Iacobsii. — 234. ἐκπεφευγότας Par. K. — 235. ψυδραῖσι] ψυχραῖσι Par. [illegible]. ψυδναῖσι Par. D. Vid. *Brunck.* ad Theogn. v. 124. — λαρνακοφθόρους] λαρνακοφόρους Par. BCDFGKL. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehdig. vitiose; reliqui libri λαρνακοφθόρους. Fabulam de Tenne et Hemithea habes apud

αἴθυια λέγεται κυρίως τὸ θαλάσσιον ὄρνεον· πλοίοις ἢ σχοινίοις Vind. II. 231. Τὴν ὁμόζυγον γραῖαν, τὴν θάλασσαν· ξύνευνον δὲ τοῦ Ὠκεανοῦ τὴν Τηθύν — τοῦ Ὠκεανοῦ· οὕτως γὰρ πάλαι ἐκαλεῖτο — τὴν Τηθύν· λέγει δὲ τὴν θάλασσαν Par. A. παλαιάν, ἤγουν τὴν θάλασσαν· τὴν οὖσαν μίαν τῶν Τιτανίδων, τῶν Οὐρανοῦ καὶ Γῆς θυγατέρων Par. C. τὴν θάλασσαν — σύγκοιτον Ὠκεανοῦ τὴν Τηθύν· οὕτως γὰρ ἐκαλεῖτο πάλαι ἡ θάλασσα Vind. II. 232. Καὶ δὴ σὺν τῷ πατρὶ δύο φθείρεται τέκνα Par. A. φθαρήσονται Par. B. ὁ Τέννης καὶ ἡ Ἡμιθέα — Κύκνῳ — φθαρήσονται Vind. II. 233. Τῷ ἰσχυρῷ πληγέντα μεταξὺ τῶν ὤμων τῷ λίθῳ τοῦ εὐάρχου Ἀχιλλέως Par. A. ἰσχυρῷ, τραχεῖ πληγέντα τοὺς ὤμους — τοῦ Ἀχιλλέως, τοῦ καλῶς ἄρχοντος Vind. II. τοὺς αὐχένας — γρόνθῳ Pal. 40. 234. Τὰ πρότερον τοῦ αὐλητῆρος ἐκφυγόντα Par. A. τοῦ Μόλπου, τοῦ τραγῳδοῦ· τὰ τέκνα τοῦ Κύκνου Vind. II. τέκνα λέγει — τοῦ συκοφάντου Μόλπιδος (sic) Pal. 40. 235. Ἐψευσμέναις λοιδορίαις — ἐν λάρνακι ἐφθαρμένους· λέγει δὲ τοὺς παῖδας τοῦ Κύκνου, Τέννην καὶ Ἡμιθέαν — ῥίψεις Par. A. ὁρμὰς Par. B. διαβολαῖς Par. C. ψυχραῖς ψεύδεσι, κατηγορίαις Vind. II.

ᾧ δὴ πιθήσας στυγνὸς ἄρταμος τέκνων,
αἰθυιόθρεπτος πορκέων λιναγρέτης,
χρηθμοῖσι καὶ ῥαιβοῖσι νηρίταις φίλος,
χηλῷ κατεδρύφαξε διπτύχους γονάς.

Pausan. X. 14, 1—4. Schol. ad Iliad. α΄. 38. et ibid. *Eustath*. p. 33, 24. edit. Rom. (Tom. I. p. 29, 36. edit. Lips.) et Steph. Byz. v. *Τένεδος*.

236. *ἄρταμος*] *Eustath*. ad Iliad. ε΄. 514. p. 577, 45. edit. Rom. (Tom. II. p. 50, 26. edit. Lips.) *ἄρταμος μέντοι ἐν δυσὶν ἄλφα ὁ εἰς ἄρτια τέμνων καὶ δαιτρεύων, ὅς ἐστι κρεουργὸς, μάγειρος, φονεὺς, οὗ ἡ χρῆσις καὶ παρὰ Λυκόφρονι* (vid. infra v. 327. *ἄρταμος δράκων* et v. 797. *πατρὸς ἄρταμος*) cf. Etym. M. h. v. et Polluc. Onomast. VI. §. 34. — *τέκνων*] *κύκνων* Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. — 237. *αἰθυόθρεπτος* habent Codd. Par. ACG. Neap. II. Vind. III. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. I. et Steph. vitiose. — *πορκέων*] *πορκεὺς* vox alias perrara, quater apud Lycophronem legitur (vid. infra v. 347. 596. 1217.) *πορκῆες ἁλίζωοι* apud *Athen*. VII. 321, f. p. 702. edit. Dind. et apud Polluc. VII. 137. — *λινάγρετος* Scaligerum maluisse Meursius in marg. edit. annotavit.

238. *χρηθμοῖσι*] Par. BCDFGHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Potter. utrq. et Sebast. *χρήθμοισι* Par. AE. *Eustath*. ad Iliad. ε΄. 557. p. 582, 15 sqq. edit. Rom. (Tom. II. p. 53, 30 sqq. edit. Lips.) *ὀξύνεται δὲ ὁ σταθμὸς, κανόνι τοιούτῳ· τὰ εἰς μος λήγοντα, ἔχοντα πρὸ τοῦ μ τὸ θ, ὀξύνεται· μηνιθμὸς, πορθμὸς, σκαρθμὸς, ἰσθμός. οὕτω καὶ σταθμός. τὸ χρῆθμος οἱ μὲν τοῦ Ὁμήρου ὑπομνηματισταὶ βαρύνεσθαί φασι εἰς ἰδιότητα· ἐν δὲ τοῖς ἀντιγράφοις τοῦ Λυκόφρονος καὶ αὐτὸ ὀξύνεται*. *Hesychius*: *χρηθμὸν, λάχανον*. In Nicandri autem Theriacis v. 909. legitur *χρῆθμον*, ubi Schol. *χρῆθμον δὲ τὸ λάχανον λέγει*. Aperte mendosum est, quod Aldina exhibet, *χρυθμοῖσι*, nihilominus tamen imprudenter repetitum in Editt. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. — *νηρίταις*] Par. AH. Neap. III. Cf. Nicandri fragm. apud Athen. III. 92. d. p. 212. edit. Dind. *Hesych*. v. *νήριτον*. *Photius*: *νηρῖται, κόγχης τι γένος*. *Suidas*: *νηρίτης, θαλάσσιος κόχλος. ἐκ τοῦ νέω νῶ, τὸ κολυμβῶ, νηρὸς ἰχθὺς, καὶ νηρὸς μυχὸς παρὰ Λυκόφρονι, ὁ κοῖλος ἢ κάθυγρος. καὶ ἐκ τοιαύτης παραγωγῆς, ὁ νηρίτης. εἰ γὰρ ἦν κατά τινας ἐκ τοῦ Νηρεύς, διὰ διφθόγγου ἂν εἶχε τὴν παραλήγουσαν ὁ νηρίτης*. Cf. Etym. M. p. 604, 42. Lectionem *νειρίταις*, quae Editt. omnes occupat, praebent Codd. Par. CEGJK. Neap. I. II. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. Rehd. *ῥαιβοῖσιν εἰρίταις* Par. BDFL. et Ciz. in quo tamen correctum est *νειρίταις*.

239. *χηλῷ τε* Vit. I. et Ciz. — *κατεδρύφραξε* Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Steph.

236. *Ὁ φοβερὸς φονεὺς, παρὰ τὸ· στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος* (Iliad. α΄. 186.) *ὁ Κύκνος* Par. A. *μισητὸς φονεὺς, ἤγουν ὁ Κύκνος, τοῦ Τέννου καὶ τῆς Ἡμιθέας* Par. C. *Μόλπῳ — πεισθεὶς ὁ Κύκνος στυγητὸς φονεύς* Vind. II. 237. *Ὁ σὺν ταῖς αἰθυίαις τεθραμμένος — ἁλιέων — ὁ ὑπὸ τῶν ἰχθύων ἀγρευθεὶς* Par. A. *εἶδος ἀντὶ εἴδους, ἀντὶ τοῦ κυκνόθρεπτος — ὁ ἐν λίνοις καὶ δικτύοις ἀγρευθεὶς* Par. B. *ὁ ὑπὸ κύκνων τραφεὶς· εἶδος εἶπε ἀντὶ εἴδους, κυκνόθρεπτος — ἁλιέων — ὁ ἐν τοῖς λίνοις καὶ δικτύοις ἀγρευθεὶς* Vind. II.

238. *Λάχανον ἄγριον, ἢ ὀστρέοις· κοχλίαις ἢ καμπύλοις κόγχοις — προσδιέτριβε γὰρ μετὰ τῶν ἁλιέων* Par. A. *κοχλιδίοις προσφιλὴς, ἢ διότι ἠγάπα τὰ ὄστρεα, ἢ διότι ἐῤῥίφη πλησίον τῆς θαλάσσης* Par. C. *ὀστρέοις λοξοῖς, ἐπικαμπέσι κοχλιδίοις — ὁ Κύκνος* Neap. I. II. et Vind. II. *κοχλίοις* Neap. III. et Pal. 40.

239. *Κιβωτῷ, λάρνακι κατησφαλίσατο, κατέκλεισεν τοὺς δύο υἱοὺς,*

σὺν τοῖς δ' ὁ τλήμων, μητρὸς οὐ φράσας θεᾶς 240
μνήμων ἐφετμὰς, ἀλλὰ ληθάργῳ σφαλεὶς,
πρηνὴς θανεῖται στέρνον οὐτασθεὶς ξίφει.
Καὶ δὴ στένει Μύρινα καὶ παράκτιοι

240. *σὺν τοῖς δ'*] *σὺν τοῖσδ'* Vit. I. II. et Ciz. *σὺν τοῖςδε*, omisso ὁ, Pal. 40. — 241. *μνήμων*] Hunc locum optime explicuit Potterus de monitore Achillis, quem Thetis filio adiunxerat, ne quem ex Apollinis filiis imprudenter occideret. Cf. *Plut.* Quaest. Graec. c. 28. *Ἀχιλλεῖ λέγεται τὴν μητέρα Θέτιν ἰσχυρῶς ἀγορεῦσαι, μὴ ἀνελεῖν τὸν Τένην· — καὶ παρεγγυῆσαι ἑνὶ τῶν οἰκετῶν, ὅπως προςέχῃ καὶ ἀναμιμνήσκῃ, μὴ λάθοι κτείνας ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Τένην· ἐπεὶ δὲ τὴν Τένεδον καταστρέχων ἐδίωκε τὴν ἀδελφὴν τοῦ Τένου καλὴν οὖσαν, ἀπαντήσας τε ὁ Τένης ἠμύνετο πρὸ τῆς ἀδελφῆς, καὶ ἡ μὲν ἐξέφυγεν, ὁ δὲ ἀνῃρέθη· ὁ δ' Ἀχιλλεὺς πεσόντα γνωρίσας, τὸν μὲν οἰκέτην ἀπέκτεινεν, ὅτι παρὼν οὐκ ἀνέμνησεν.* *Eustath.* ad Odyss. λ'. 521. p. 1697, 57. edit. Rom. (Tom. I. p. 432, 28. edit. Lips.) *ἐδόθησαν δὲ καὶ ἄλλοις τῶν ἡρώων μνήμονες, οἷον τῷ Ἀχιλλεῖ πρὸς τῆς μητρὸς, ὡς ἱστορεῖ καὶ Λυκόφρων.* Optime etiam convenit haec explicatio mori Lycophronis, nomina propria eorum, quorum fata exponit, ubicunque fieri potest, supprimendi. — 242. *οὐτασθεὶς*] Sic Par. BFH. Vind. III. et Editt. omnes. — *οὐταθεὶς* Par. ACDEGJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Pal. 40. — *οὐτηθεὶς* Neap. III. Versus abest e Codd. Par. L. Vit. I. et Ciz. — 243. *Μύρινα*] Par. A. Neap. I. II. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *Μύριννα* Par. BCDEFGHJKL. Neap. III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. consentit Eustathius ad Iliad. β'. 814. p. 351, 20. edit. Rom. (Tom. I. p. 284, 41. edit. Lips.) *ἡ δὲ Ὁμηρικὴ Μύριννα κεῖται καὶ παρὰ Λυκόφρονι, λεγομένη παρά τινων Τεύκρου θυγάτηρ, γυνὴ Δαρδάνου· ὁ δὲ Γεωγράφος, μεμνημένος που ταύτης, φησίν· Ἕρμος ἀπέχει τῆς Κύμης ἑβδομήκοντα σταδίους· μεγίστη δὲ τῶν Αἰολικῶν καὶ ἀρίστη ἡ Κύμη ἀπὸ Ἀμάζονος τὸ ὄνομα σχοῦσα, καθάπερ καὶ ἡ Μύριννα ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Τρωικῷ πεδίῳ κειμένης ὑπὸ τῇ Βατιείᾳ· ὥστε κατὰ τὴν ἱστορίαν ταύτην τοῦ Γεωγράφου οὐκ αὐτὴ ἐκείνη ἡ Ἀμάζων Μύριννα διώνυμος, ἀλλ' ὁ τύμβος αὐτῆς, οὗ δύο ὀνόματα, ἡ Βατίεια τοπικὸν, καὶ ἡ Μύριννα, ἐκ τῆς κειμένης Μυρίννης ἐν τῇ Βατιείᾳ.* Et paullo post: *ἱστορεῖ δὲ καὶ πόλιν Αἰολικὴν εἶναι τὴν ἀνωτέρω λεχθεῖσαν Μύρινναν, τὴν ὁμώνυμον τῇ ἐν τῷ Τρωικῷ πεδίῳ κειμένῃ Μυρίννῃ, ἥτις ἐν ἁπλότητι μὲν γράφεται τοῦ ρ̄, διπλόην δὲ ἔχει τοῦ ν̄ κατὰ τὸ Ἤριννα καὶ Κόριννα.* Melius tamen scribitur simplici ν̄, ut apud *Diod. Sic.* III. 55. *Strab.* XI. p. 505. XIII. p. 623. Cf. *Tzschuck.* ad Pomp. Mel. I. 18. §. 1. Vitiose Vit. I. et Ciz. *Μύῤῥινα.* Intelligitur Troicum littus, ubi tumulus erat Myrinae

Τέννην καὶ Ἡμιθέαν Par. A. et Vind. II. *ἐκάλυψε διδύμους — τέκνα* Par. C. 240. *Σὺν τοῖςδ' ὁ ταλαίπωρος — τῆς Θέτιδος* Par. A. *ὁ γενναῖος — τοῦ Ἀχιλλέως, ἤγουν τῆς Θέτιδος — οὐχ ὑπομνήσας, τῷ Ἀχιλλεῖ δηλαδή — Θέτιδος* Par. C. *καρτερικός* Par. B. *σὺν Κύκνῳ καὶ τοῖς ἐκείνου παισίν — εἰπὼν τῆς Θέτιδος* Vind. II. *ὁ ἄθλιος* Pal. 40.

241. *Ὁ Μνήμων, ὁ υἱὸς Κῦ* (sic) *τὰς ἐντολὰς τῆς Θέτιδος· ἀλλὰ τῇ λήθῃ ἀποσφαλεὶς, ἁμαρτήσας* Par. A. *ἐντολὰς ποίας, τοῦ ὑπομιμνήσκειν Ἀχιλλεῖ μὴ κτείνειν Ἀπόλλωνος υἱὸν, ὃς ἦν ὁ Τένης — κρατηθεὶς* Par. C. *θεράπων Ἀχιλλέως — ἐντολάς — λαθήσει, τῇ λήθῃ* Vind. II. *παραγγελίας* Pal. 40. 242. *Ἐπὶ στόμα ἀποθανεῖται τὸ στῆθος τρωθεὶς τῷ ξίφει* Par. A. *ἐπὶ πρόσωπον πεσεῖται* Par. C. *ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως* Pal. 40.

243. *Καὶ δὴ στενάζει — μία τῶν Ἀμαζόνων, ἀφ' ἧς τόπος ἐν Τροίᾳ· καὶ οἱ παρὰ τὴν ὄχθην* Par. A. *θρηνεῖ — αἱ παρώδεις κυρίως ἢ κατα-*

ἵππων φριμαγμὸν ἠιόνες δεδεγμέναι,
ὅταν Πελασγὸν ἅλμα λαιψηροῦ ποδὸς 245
εἰς θῖν' ἐρείσας λοισθίαν αἴθων λύκος,
κρηναῖον ἐξ ἄμμοιο ῥοιβδήσῃ γάνος,
πηγὰς ἀνοίξας τὰς πάλαι κεκρυμμένας.
Καὶ δὴ καταίθει γαῖαν ὀρχηστὴς Ἄρης,

Amazonis, fremens illud atque reboans equorum hinnitu atque bellico clamore Graecorum e navibus prorumpentium. — 244. *φριμαγμόν*] Hanc formam, quam meliores libri tuentur, bis e Lycophrone citat Etym. M. p. 800, 38. et p. 422, 57. Cf. *Herodt.* III. 87. *Suid.* v. *φριμασσομένη*. *Valcken.* ad Ammon. p. 226. Deteriores libri *φρυμαγμόν* habent Par. DG. Vind. IV. et Vit. III. *φρυαγμόν* Blomfield. Gloss. in Aeschyl. Sept. 231. contra librorum auctoritatem. — 245. *Πελασγὸν ἅλμα*] Canterus: Thessalicum saltum dicit Achillis Thessali, qui tanto impetu in terram prosiliit, ut fontem indidem excuteret. Cf. Eurip. Electr. 439 sqq. — 247. *ἐξ ἄμμοιο*] Haec Ionica forma genitivi, qua Tragici rarissime, et, nisi egregie fallor, in melicis tantummodo locis usi sunt, saepius legitur apud Lycophronem; v. 115. *συλλέκτροιο* v. 375. *Διρφωσσοῖο* v. 578. *χιλοῖο* v. 705. *Κωκυτοῖο* v. 811. *Ἀψύρτοιο* v. 994. *ἁλισμήκτοιο* v. 1431. *παλιμπλώτοιο*. De hac genitivi forma vid. *Herm.* ad Orph. p. 724. et in Dissert. de Rheso, Opusc. Vol. III. p. 309. Vitiosam scripturam *ἄμοιο* e nostris Codd. habent Par. BCGJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. — *ῥοιβδήσῃ* Par. CKFH. Neap. I. II. III. Vind. II. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *ῥοιβδήσει* Par. ABDGJKL. Vind. IV. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Eiusmodi vitia librariorum sunt, non poetae. Quod propterea moneo, cum semel de auctore et aetate huius poematis dubitari coeptum sit, ne forte exoriantur, qui has quoque sordes avide arripiant, ut poetam scilicet, quem sibi fingunt, ad ima subsellia detrudant. In ea enim, quae modeste ac prudenter a viris doctis sollicitata sunt, grassari solet minorum hominum temeraria libido. — *κρηναῖον γάνος* ex Aeschyl. Pers. 475. (Well.) desumtum videri, iam Muellerus annotavit. Cf. Blomf. Glossar. in Aeschyl. Pers. p. 158. — 249. *καταίθει γαῖαν*] Attulerunt Interpre-

χρηστικῶς Par. C. *πολίχνιον Τροίας πλησίον τῆς ἀκτῆς* Neap. II. et Vind. II. 244. *Τῶν ἵππων τὸν χρεμετισμὸν αἰγιαλοί — δεξάμεναι* Par. A. *τῶν ῥινῶν· τὸν ἦχον — δεξάμεναι* Par. C. *ἀκούσασαι* Pal. 40.

245. *Ὁπόταν τὸ Θέσσαλον πήδημα· λέγει δὲ Ἀχιλλέως — τοῦ ταχέος ποδός* Par. A. *πήδημα — ταχυτάτου* Par. C. *Θετταλικόν* Vind. II. et Pal. 40. 246. *Εἰς αἰγιαλὸν ἐπιστηρίξας ἐσχάτην διάπυρος καὶ θερμός· λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα* Par. A. *ὁ θυμικὸς, ὁρμητικός* Par. C. *εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐσχάτην· ἐπίῤῥημα — καυστικὸς, ἤγουν Ἀχιλλεύς* Vind. II.

247. *Πηγαῖον ἐκ τῆς ἄμμου ἀναδώσει, ἀνακολάψει* (leg. *ἀνακαλύψει*) *τὸ ὕδωρ, ἐφ' ᾧ τις γάνυται* Par. A. *ἠχήσῃ, ἀναδώσει* Neap. I. et II. *ἐκ τῆς ἄμμου — ἠχήσῃ, ἀναδώσει — κυρίως τὸ ὕδωρ· ἀλλαχοῦ σημαίνει δὲ τὸ γάλα καὶ τὴν χαράν* Vind. II. *ἦχου ἀναδοθῇ* Pal. 40.

248. *Τὰς πηγὰς ἐκφράξας*) τὰς πρὶν ἠφανισμένας* Par. A. *ἀναστομώσας· ὡς ἔοικε, βρύσις ἦν πρὶν πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ, καὶ ἄμμῳ τῷ χρόνῳ ἐκρύβη· ἐντυχὼν δὲ τότε τῷ πηδήματι, ταὐτὸ Ἀχιλλεὺς ἀνέδωκε τὸ ὕδωρ* Par. C. *τὰς ἀναβλύσεις* Vind. II. 249. *Καὶ κατακαίει δὴ τὴν γῆν — ἐπειδὴ οἱ εἰς πόλεμον ἐξερχόμενοι ἐπετήδευον* (legendum fortasse *ἐπιτήδεια ᾖδον*) *μέλη τινὰ παροξυντικὰ τοῦ πολεμεῖν, πρὸς τὸ*

*) Non recte dedi *ἐκφρανρύξας* in Anecdot. Gr. II. p. 215, 31.

στρόμβῳ τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον. 250
ἅπασα δὲ χθὼν προὐμμάτων δῃουμένη
κεῖται, πέφρικαν δ' ὥςτε ληΐου γύαι
λόγχαις ἀποστίλβοντες. οἰμωγὴ δέ μοι
ἐν ὠσὶ πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται,
πρὸς αἰθέρος κυροῦσα νηνέμους ἕδρας, 255

tes *Aeschyl*. Pers. 387. (Well.) et *Virg*. Aen. X. 895. XI. 147. Comparari possunt etiam similia, quorum nonnulla habes apud Erfurdtium ad Oedip. Tyr. v. 187. — ὀρχηστὴς Ἄρης] *Scaliger*: Mars Salisubsulus. Afferuntur haec Lycophronis verba apud Etym. M. p. 634, 54. ὀρχηστὴς Ἄρης, ὁ εὐκίνητος κατὰ πόλεμον, ὡς τὸ, Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστὴν περ ἐόντα, Ἰλιάδος π'. (617. vid. ibid. Schol. min.) *Hesychius*: ὀρχηστής. ποτὲ μὲν ὁ χορικός, ποτὲ δὲ, ὁ ἐν πολέμῳ εὐκίνητος.

250. ἐξάρχων νόμον] νόμων Vind. IV. *Eustath*. ad Iliad. β'. 273. p. 219, 30. edit. Rom. (Tom. I. p. 178, 12. edit. Lips.) τὸ δὲ, βουλὰς ἐξάρχων ἀγαθὰς, ἔλλειψιν ἔχει προθέσεως, ἵνα ᾖ, εἰς βουλὰς ἐξάρχων ἀγαθάς· ἄλλως γὰρ τὸ ἐξάρχειν γενικῇ συντάσσεται· — κατὰ δὲ τὸ, βουλὰς ἐξάρχων, ἐλλέλειπται καὶ τὸ, στρόμβῳ τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον. **252.** πέφρικαν] Vid. *Sturz*. de dialect. Alexandr. p. 57—59. γύαι] Sic meliores libri et Editt. Meurs. utrq. et Reichard. — γυίαι Par. CG. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. reliquae omnes.

253. ἀποστίλβοντες] scil. γύαι. Haec figura notissima est, et frequenter apud optimos poetas obvia. Satis exemplorum attulerunt priores Interpretes. Adde *Eustath*. ad Iliad. θ'. 455. p. 723, 15—21. et ad Odyss. δ'. 406. p. 1502, 38. edit. Rom. (Iliad. Tom. II. p. 222, 25—33. Odyss. Tom. I. p. 173, 24 sqq. edit. Lips.) — **254.** ἰνδάλλεται] Simillimum est, quod attulit Potterus ex Aesch. Sept. v. 99. (Well.)

κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.

Eustath. ad Odyss. υ'. 349. p. 1894, 42. edit. Rom. (Tom. II. p. 240, 38. edit. Lips.) γόον δ' ᾤετο θυμός· τουτέστιν ἐφαντάζετο θρήνους ἡ ψυχή. ἐδήλου δὲ ταῦτα τῷ μαντικοῖς ὄμμασι βλέποντι χύσεις αἱμάτων καὶ γόους καὶ δάκρυα, ὧν πειράσονται οἱ κακοί· ὥς που καὶ ἡ παρὰ Λυκόφρονι Κασάνδρα οἰμωγὴν αὐτῇ λέγει ἰνδάλλεσθαι μαντευομένη τὰ ὕστερον τῶν Τρώων κακά. Vid. etiam Muelleri annotat. ad h. l.

255. κυροῦσα] κιυροῦσα Par. C.

παροξῦναι τοὺς ἀκούοντας, καὶ εἰς ἀνδρείαν κινῆσαι Par. A. λαμπρύνει τοῖς ὅπλοις — εὐκίνητος Par. B. διὰ τὸ ἄτακτον τῶν πολεμίων Par. C. κυρίως λαμπρύνει καὶ στίλβει — γῆν — εὐκίνητος Vind. II. ἀντὶ τοῦ, καταλάμπει ἢ καίει Pal. 40.

250. Κόχλῳ, ἤγουν σάλπιγγι· οἱ γὰρ παλαιοὶ πυρφόροις ἀντὶ σαλπίγγων ἐχρῶντο — τὸν αἵμασι χρώμενον — ἡγούμενος θεσμὸν Par. A. κατάρχειν ποιῶν τὸν πόλεμον Par. B. κόχλῳ ὁδηγοποιῶν, ποιῶν κατάρχεσθαι· πρὸ γὰρ τοῦ εὑρεθῆναι τὰς σάλπιγγας στρόμβῳ ἢ κόχλῳ ἐχρῶντο οἱ παλαιοί Vind. II. ἐν κοχλίᾳ — πολέμιον σαλπίζων Pal. 40.

251. Ἅπασα δὲ γῆ πρὸ ὀφθαλμῶν καιομένη Par. A. τῆς Τροίας — πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν Par. C. ἡ Τροία ἀφανιζομένη Vind. II. **252.** Πεφρίκασι δ' ὥςπερ σιτοφόρου χώρου πλέθρα Par. A. πεπύκνωνται Par. B. ὁρᾶται — πεδιάδες Par. C. ἀντὶ τοῦ πεφρίκασι, πεπύκνωνται — χωραφίου αἱ αὔλακες Vind. II. ἵστανται οἱ Ἕλληνες — τόποι Pal. 40.

253. Τοῖς δόρασι λάμποντες· θρῆνος δέ μοι Par. A. ἀπαστράπτοντες — θρηνῳδία Par. C. κονταρίοις οἱ Ἕλληνες Vind. II. **254.** Ἐν τοῖς ὠσὶ τῶν πύργων ἐκ τῶν ἄκρων ὁμοιοῦται Par. A. ὠτίοις — ἤγουν τῶν ἐπάλξεων — ἐξακούεται Par. C. ὑψηλῶν — ἀπεικάζεται, ὁμοιοῦται καταχρηστικῶς· κυρίως γὰρ ἐπὶ ὀφθαλ-

γόῳ γυναικῶν καὶ καταῤῥαγαῖς πέπλων,
ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφορὰν δεδεγμένων.
Ἐκεῖνό σ', ὦ τάλαινα καρδία, κακὸν
ἐκεῖνο δάψει πημάτων ὑπέρτατον,
εὖτ' ἂν λαβράζων περκνὸς αἰχμητὴς χάρων, 260

257. *ἐπ' ἄλλῃ*] Hanc lectionem tuentur Par. BCDFGHJKL. Vind. III. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. *ἐπ' ἄλλην* Par. E. Vind. II. Vit. II. (in quo tamen $\bar{\nu}$ erasum est) *ἐπ' ἄλλης* Par. A. Similiter in reliquis duobus locis, ubi haec locutio apud Lycophronem legitur, libri fere omnes consentiunt in vulgata lectione retinenda, ita ut v. 666. *ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλῳ* ad unum omnes exhibeant; v. 909. autem *ἄλλην δ' ἐπ' ἄλλην* non nisi in quatuor exemplaribus reperiatur.

260. Cumulat h. l. epitheta, quibus atrocissimum et maxime terribilem atque immanem hostem, Achillem, denotet. *λαβράζων*, cum vehementi impetu irruens. — *περκνὸς*, de nigro colore dictum est. Vid. Schol. Venet. ad Iliad. ω'. 316. p. 639, a. 39—48. Bekk. *Eustath.* ad eund. loc. p. 1352, 18. edit. Rom. Etym. M. v. *μόρφνον*. p. 591, 31. *κρεκπνὸς* Par. K. — *αἰχμητὴς*, bene Canterus vertit, *pugnax*. Hesychius *αἰχμ. μάχιμος, πολεμιστής*. Cf. Eurip. Orest. 744. Pors. — *χάρων* proprie dicitur de terribili oculorum fulgore leonum, et eiusdem generis ferarum. *Eustath.* ad Odyss. κ'. 502. p. 1666, 37. (Tom. I. p. 391, 13. edit. Lips.) *ἰστέον δὲ καὶ ὅτι χάρων οὐ μόνον ὁ ῥηθεὶς δαιμονιώδης, ἀλλὰ καὶ λέοντος ἐπίθετον ἀπὸ τῆς κατ' αὐτόν φασι χαροπότητος.* Et ad Odyss. λ'. 610. p. 1703, 29. (Tom. I. p. 441, 8. edit. Lips.) *χαροποὶ δὲ λέοντες οἱ τοιούτους ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμούς· χρώματος δὲ ὀφθαλμῶν δηλωτικὸν καὶ τὸ χαροπὸν, λεγόμενον καὶ ἐπὶ παρδάλεων. ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης χαροπότητος καὶ χάρων ὁ λέων ἐν ῥητορικῷ κεῖται λεξικῷ.* Hac poetica ratione, qua *χάρων* leonem, sive quamvis terribilem bestiam significat, legitur haec vox infra apud Lycophronem v. 455. et 660. et in Euphorionis fragm. apud Plutarch. Symp. V. 3. p. 677. a. Cf. Hesych. h. v. *Etym.* M. p. 807, 30. et *Sturz.* de Dial. Macedon. p. 47 sq. Hoc autem loco *χάρων* dicitur de aquila, bestia acerrimi visus, certissimo impetu in praedam irruente, ideoque ob ipsam oculorum aciem terribili. — 261—268. In toto hoc loco, si in quoquam alio apud Lycophronem, arte quaesita est obscuritas. Insignis autem difficultas, qua laborat, non in eo quidem quaerenda est, quod poeta, nominibus eorum, quorum fata exponit, suppressis, aenigma quoddam luserit; hoc enim in Lycophrone frequentissimum atque solemne est, et facillime h. l. expediendum, cum apertum sit, hoc vaticinium ad He-

μῶν λέγεται τὸ ἰνδάλλειν Vind. II. *εἰκονίζεται* Pal. 40. 255. *Πρὸς τοῦ ἀέρος ἐπιτυγχάνουσα τὰς ἀνηνέμους βάσεις* Par. A. *καθέδρας* Par. C. *τοῦ οὐρανοῦ — φθάνουσα, ἐπιβαίνουσα ἡσύχου βάσεις· πρὸς αὐτὸν τὸν αἰθέρα ἡ οἰμωγὴ φθάνουσα* Vind. II. *ὑψουμένη — ἡσύχους* Pal. 40. 256. *Θρήνῳ γυναικῶν καὶ σχίσεσι τῶν ἱματίων* Par. A. et C. *θρήνῳ — ἐν τοῖς διασχισμοῖς* Vind. II.
257. *Ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφορᾷ δεδεγμένων* Par. A. *τῶν γυναικῶν δεχομένων δηλαδή* Par. C.
258. *Ἐκεῖνό σ', ὦ ταλαίπωρε ψυχὴ, κακόν* Par. A. *ἄθλια — τὸ δεινόν* Par. C. *πρὸς ἑαυτὴν τοῦτό φησι ἡ Κασσάνδρα, ἀποδυρομένη τὴν Ἕκτορος τελευτήν* Vind. II.
259. *Ἐκεῖνο λυπήσει βλαβῶν ἐξοχώτατον* Par. A. *κύκλος κτισάντων* (sic) Par. C. (Haec verba hoc certe loco sensu carent) *λυπήσει τῶν βλαβῶν ἐξοχώτατον* Vind. II.
260. *Ὁπόταν λάβρος γενόμενος — ταχύς· ἔστι δὲ εἶδος ἀετοῦ· ὁ πολεμιστὴς χάρων, ὁ αἰχμητής* Par. A. *ὁ περισσῶς καίνων καὶ κόπτων* Par. C. *ἠχῶν· μετὰ ὀργῆς καὶ λαβρότητος φερόμενος· ὁ ταχὺς καὶ συνε-*

πτεροῖσι χέρσον αἰετὸς διαγράφων,
ῥαιβῷ τυπωτὴν τόρμαν ἀγκύλῃ βάσει,

ctorem, Achillis manu interiturum, pertinere; at exquisitius quiddam in eo molitus est poeta, et insidias quasi struxit lectoribus, quod non unius metaphorae imagine contentus totum comprehendit, sed diversa coniungendo, verba ita consociavit, ut se invicem, quominus recte intelligantur, impediant. Hae autem metaphorae, artificiose inter se connexae, ita ut nulla plane absolvatur, tres sunt; Achilles, Hectorem circa Iliacos muros fugientem insequens, comparatur aquilae, orbem in aere, ex more illarum avium, antequam in praedam irruant, cum magno clamore describenti, deinde subito praedam sursum rapienti dilaniantique (cf. Iliad. χ΄. 139—144.); huic autem metaphorae alterius quasi particula inseritur, qua Achilles cum Hectore quasi stadio certasse, et rotis in gyrum agitatis, orbitam terrae impressisse dicitur (cf. Iliad. χ΄. 162—166.); hisque duabus tertia succedit metaphora, qua Achilles, Hectorem currui alligatum ad naves rapiens, arator dicitur, qui lato sulco terram proscindens, Troiana arva cruentaverit. Iam vero singula videamus.

261. *πτεροῖσι*] Lusisse videtur poeta in huius vocabuli ambiguitate, quod cum proprie ad aquilam pertineat, simul etiam de concitatis curriculi rotis intelligendum est. Quod si cui nimis insolens neque ullo exemplo comprobandum videatur, meminerit, Lycophronem esse, quem legat, mirum sane atque singulare quoddam caput, et qui non talis, qualem miramur, fuisset, si nihil ultra communem verborum usum sibi licitum existimasset. — *αἰετός*] *ἀετός* Par. CE. Constat hodie, eiusmodi formas, ut *αἰεὶ*, *αἰετὸς*, *καίειν* in Tragicis non sollicitandas esse. — *διαγράφων*] etiam hoc ad utramque comparationem pertinere videtur, ad aquilae volatum, orbem quasi in aere ducentem, et ad orbitam rotis in terra expressam. — 262. *ῥαιβῷ*] *ῥαιμβῷ* Par. L. *ῥωβῷ* Vind. II. uterque vitiose. Pertinet ad *τυπωτὴν*, et adverbialiter positum significat *orbiculatim*. Cf. v. 238. ubi *ῥαιβοῖσι* vertendum est, *orbiculatis*; et v. 563, ubi *ῥαιβώσας κέρας* a Scholiastis exprimitur per *κυκλώσας*. — *τυπωτὴν τόρμαν*] *Eustath*. ad Iliad. ε΄. 726. p. 598, 22. edit. Rom. (Tom. II. p. 64, 30. edit. Lips.) *τόρμη ἡ πλήμνη, εἰς ἣν ὁ ἄξων ἐνήρμοσται, καὶ ὁ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ δὲ δρόμος, ἢ ἡ καμπὴ καὶ ὁ ὕσπληξ. ἔστι δ' ἐνταῦθα προσθεῖναι καὶ τὴν κατὰ Λυκόφρονα τυπωτὴν τῷ τροχῷ τόρμαν, ἤγουν αὐλακοειδῆ γραμμήν.* — *ἀγκύλῃ*] Hoc reposui ex Codd. Par. ACEGHKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Edit. Basil. I. et Sebast. *ἀγκύλῳ* praebent Par. BDFJ. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. et reliquae omnes, quae Canterianam recensionem sequutae sunt. Forma *ἀγκύλῳ*, quae ab usu Lycophronis minime abhorret, Grammaticorum videtur esse correctio, qui, cum *ῥαιβῷ* ad *βάσει* pertinere arbitrarentur, alterum quoque adiectivum huic exaequandum ducerent. At non video, cur ubique insolentior forma Lycophroni obtrudenda sit, praesertim contra optimorum librorum aucturitatem. Ubi enim in aliqua lectione retinenda Par. A. Vat. 1307. Neap. III. Vind. III. et Pal. 40., omnium optimi codices, consentiunt, valde temerarius esset, si quis paucorum

τός, ἤτοι ὁ Ἀχιλλεύς Vind. II. *κυνηγετικὸς ἀετός* Pal. 40.

261. *Τοῖς τροχοῖς, διὰ τὸ τάχος· ἐπιμένει δὲ τῇ ἀλληγορίᾳ· ὁ Ἀχιλλεὺς διαχαράσσων* (in marg.: *χέρσον, γῆν*) Par. A. *ἅρμασι* Par. C. *τροχοῖς τοῦ ἅρματος — ξηρὰν σχίζων ἢ χαράσσων* Vind. II.

262. *Τῷ ἀγκύλῳ· τυπάζουσαν τὰς τροχιὰς ἐν τῇ γῇ — τὸ στάδιον — ἐπικαμπεῖ βάσει* Par. A. *ἀντὶ τοῦ ῥαιβῇ καὶ σχολιᾷ — κεχαραγμένην αὔλακα* Par. B. *λοξῇ, ἐπικαμπεῖ — αὔλακα — σχολιᾷ* Par. C. *σχολιῷ ἀρότρῳ κεχαραγμένην, τυπάζουσαν αὔλακα, χάραγμα — βαθεῖ, πυκνῇ·*

κλάζων τ' ἄμικτον στόματι ῥιγίστην βοὴν,
τὸν φίλτατόν σου τῶν ἀγαστόρων τρόφιν
Πτώου τε πατρὸς, ἁρπάσας μετάρσιον, 265
ὄνυξι γαμφηλῇσί θ' αἱμάσσων δέμας,
ἔγχωρα τίφη καὶ πέδον χραίνῃ φόνῳ,
λευρᾶς βοώτης γατομῶν δι' αὔλακος·

et deteriorum librorum scripturam, elegantem licet, neque tamen ab omni interpolationis suspicione liberam, contra tantam auctoritatem pertinaciter tueri vellet. — 263. *κλάζων τ'*] *κλάζοντ'* Rehdig. *καχλάζων τ'* Par. L. — 264. Citat hunc versum cum varietate lectionis *τῶν φιλτάτων* Etym. M. v. *ἀγαστόρων* p. 6, 20. — 265. *Πτώου τε πατρός*] *Πτώου δέ* Vit. III. Tetigit hunc locum *Eustathius* ad Iliad. α'. 4. p. 17, 24. edit. Rom. et ad Iliad. κ'. 51. p. 789, 4. edit. Rom. (Tom. I. p. 16, 12. Tom. II. p. 314, 13. edit. Lips.) et Schol. min. ad Iliad. γ'. 314. *Πορφύριος ἐν τοῖς παραλελειμμένοις φησὶν ὅτι τὸν Ἕκτορα Ἀπόλλωνος υἱὸν παραδίδωσιν Ἴβυκος, Ἀλέξανδρος (ὁ Αἰτωλὸς), Εὐφορίων, Λυκόφρων.* Et ad Iliad. ω'. 259. *Στησίχορος Ἀπόλλωνος αὐτόν φησιν, οὐ* ἐπι*νοήσας τὴν ὑπερβολήν.* Cf. Tzetz. ad h. l. — 266. *αἱμάσσων*] *αἱμάσσων* Par C. — 267. *ἔγχωρα*] *Eustath.* ad Iliad. δ'. 399. p. 488, 33. edit. Rom. (Tom. I. p. 389, 3. edit. Lips.) *ὁ δὲ Αἰτώλιος διφορεῖται ὁμοίως τῷ Δάρδανος Δαρδάνιος, κάπρος κάπριος, Κάϋστρος Καΰστριος, ἔκτοπος ἐκτόπιος, ὁ καὶ ἄφορμος παρὰ Σοφοκλεῖ, ἔγχωρος, οὗ χρῆσις παρὰ Λυκόφρονι, ἐγχώριος.* — *τίφη*, prata palustria prope Troiam. Vid. Odyss. ξ'. 474.

> *ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,*
> *ἂν δόνακας καὶ ἕλος ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες*
> *κείμεθα.*

cf. Iliad. β'. 776. κ'. 467. ω'. 451.

268. Hunc versum eo, quo posuimus, loco ponendum, sive potius postliminio reducendum esse in hanc sedem, unde eum Iosephi Scaligeri ad talia nimis prompta manus deturbaverat, iam ex iis quae supra de totius loci compositione monuimus, satis potest intelligi. Quemadmodum enim in prioribus versiculis certamen illud atque victoria Achillis sub duplici imaginum quasi involucro latescit, sic nunc videmus latum cruentumque sulcum duci per agros, h. e. Hectorem intelligimus a victore currui alligatum ad naves trahi, eiusque san-

ἀντὶ τοῦ, τῇδε κἀκεῖσε περιεστρέφοντο Vind. II. 263. *Καὶ κράζων ἀμιγές· ἰδίαν γὰρ φωνὴν ἔχει ὁ ἀετός· τῷ στόματι φρικτὴν κλαγγήν* Par. A. *φοβερὰν, φρικώδη* Par. B. *ἰδίαν* Par. C. *βοὼν — κεχωρισμένως φοβεράν* Vind. II. *μεγάλην, φοβεράν* Pal. 40. 264. *Τὸν προσφιλῆ σου τῶν ὁμογαστρίων συντεθραμμένον* Par. A. *συντεθραμμένον ἀδελφόν* Par. B. *ἀδελφῶν ὁμογαστόρων — ἀδελφόν, τὸν Ἕκτορα λέγει, τοῦ Ἀπόλλωνος ὄντα* Vind. II. *συνανάτροφον* Pal. 40. 265. *Τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐπειδὴ ἡ Λητὼ μέλλουσα γεννᾷν ἐπτοήθη· λέγεται δὲ ὁ Ἕκτωρ φύσει μὲν εἶναι τοῦ Ἀπόλλωνος, θέσει δὲ Πριάμου· ἁρπάσας μετέωρον* Par. A. *ἤτοι Ἀχιλλεύς — τὸν Ἕκτορα* Vind. II. *τοῦ Ἀπόλλωνος ὑπάρχοντος πατρός — εἰς ὕψος* Pal. 40. 266. *Καὶ ὄνυξιν ἐπικαμπέσιν αἱμάσσων τὸ σῶμα* Par. A. *καὶ ἄλλο τι ποιῶν, ξαίνων* Par. C. *σιαγόσι, τὸ σῶμα* Vind. II.

267. *Ἐπιχώρια τῆς Τροίας δάση, ἕλη, ἄλση — καὶ παίδων, καὶ τῶν τέκνων* Par. A. *καὶ τὴν γῆν μιαίνων αἵματι* Par. B. *ἐντόπια τὰ ἄλση, τὰ ἐν τῇ Τροίᾳ ἕλη — καὶ μολύνῃ, καὶ τῷ αἵματι* Vind. II.

268. *Πλατείας, ὁμαλῆς ὁ βοηλάτης ἀροτριῶν τὴν γῆν, τέμνων* Par. A. *βοηλάτης καὶ ἀροτρεύς — καὶ ἄλλο τι*

guine campum Troianum commaculari. Itaque hic versus, quo totum hoc de Hectoris interitu vaticinium concluditur, recte hoc loco a poeta positus est, ac debuit poni. Accedit huic sententiae tantus librorum consensus, ut ex tot Codd. ne unus quidem adhuc inventus sit, in quo hic versus loco suo motus reperiatur. Eo autem gravius notanda est Romani editoris sive turpis negligentia, sive mala fides, qui cum ad Potteri editionem, in qua hic versus ante v. 263. collocatus est, sedecim Codices exigeret, ne verbulo quidem lectores de varia huius versus sede admonuit, ita ut silentio eius aliquis ad tuendam Scaligeri coniecturam imprudenter abuti possit. At etiam in Romanis Codicibus, quos post illum inspiciendi nobis copia facta est, hic versus eo, quo exhibuimus loco, positus conspicitur. Assentiunt priores editiones, ex Codd. expressae, Aldina et prima Basileensis, et quae earum textum repetunt, Canteriana, Parisinae et Commeliniana; neque etiam Iosephus Scaliger in prima versionis editione, quae simul cum Canteriana prodiit, quicquam immutare ausus est. Admonuit autem postea Ioannem Meursium, cuius iuvenilia studia in edendo Lycophrone liberaliter adiuverat, ut de transponendo hoc versu cogitaret; unde in margine editionis Meursianae haec adnotata legimus: „hic versus male infra ponitur; hoc loco erat ponendus, quod nos facimus monente Cl. V. Ios. Scaligero.“ nullis praeterea rationibus additis. Quod quidem obsequium in Meursio, homine tum admodum adolescentulo, et magis in coacervanda Commentarii mole, quam in exercenda arte critica occupato, nos quidem minime miramur; miramur autem Potterum et reliquos editores, qui omnes criticum negotium professi et criticis opibus instructi erant, quod hanc transpositionem tam patienter tulerint, et Scaligeri errorem contra Codicum suorum auctoritatem tam diu propagaverint. — λευρᾶς] Non recte faciunt, qui ut Blomfieldius ad Aesch. Prom. 377. laevitatis significationem huic vocabulo inesse statuunt. Minime enim audiendi sunt veteres Grammatici, qui etymologiam quandam suo more rimantes, λευρὸν per λεῖον et λίαν εὐρὺ explicant. Videtur autem λευρὸν proprie esse id, quod *late patet*, ita ut alterutra interdum significationis parte posthabita, modo per *latum*, modo per *propatulum* explicari possit. Sic λευρῷ ἐνὶ χώρῳ Odyss. η'. 123. recte explices de lato atque patenti agro, ubi vinea consita erat; talis enim hic locus esse debuit. Patens autem et propatulum, ubi nihil impedimenti est, quominus quis accedat aut procedat, significat apud *Aesch.* Prom. 394. (Well.) *Eurip.* Phoen. 850. Hecub. 693. (Pors.) Similiter λευρὸν ἄλσος apud *Aesch.* Suppl. 503. (Well.) nemus est omnibus patens, ad quod quisque potest accedere, oppositum sacris nemoribus, quae septis clausa erant; et λευρὰ πέτρα apud *Eurip.* Bacch. 980. (Elmsl.) est rupes in propatulo posita, quae undique conspici potest, et unde quoquoversus patet prospectus. Latitudinis autem significatione dicuntur apud *Aesch.* Prom. 369. (Well.) λευροὶ γύαι de late patentibus circa Aetnen Siciliae campis; λευρὸν ξίφος apud *Pind.* Nem. VII. 27. (Boeckh.) et h. l. λευρὰ αὖλαξ, de lato sulco, quem Hectoris corpus, curru tractatum, per campos ducit. Et huc fortasse referendus est locus, quem supra tractavimus, ubi latum Molpidis saxum a Pelope tritum iri dicitur. Confiteor enim illam, quam ibi tentavi, explicationem mihi ob hoc ipsum λευρὰν non omni ex parte satisfacere. Quid? si πέτραν eo ibi sensu positum accipiamus, quo infra v. 724. Leucosia insula πέτρα dicitur, et v. 633. Gymnasiae insulae χοιράδες appellantur, ita ut λευρὰ M. πέτρα sit late patens Molpidis insula, h. e. Peloponnesus. Et aptissime tunc poeta vocem λευρὰν addidisset, ut eam a minoribus in-

ποιῶν, ἀροτριῶν, τέμνων Par. C. ἀροτριῶν, διασχίζων Vind. II. κόλλαν πλατείας — ζευγηλάτης· λείπει πτων Pal. 40.
τὸ ὡς, ἵν' ᾖ, ὡς γεωργὸς, βοώτης,

λαβὼν δὲ ταύρου τοῦ πεφασμένου δάνος,
σκεθρῷ ταλάντῳ τρυτάνης ἠρτημένον, 270
αὖτις τὸν ἀντίποινον ἐκχέας ἴσον
Πακτώλιον σταθμοῖσι τηλαυγῆ μύδρον,
κρατῆρα Βάκχου δύσεται, κεκλαυσμένος

sulis, quae recte dici possunt πέτραι, distingueret; haud inepte etiam *Melpidis* insulam dixisset, cum eo tempore, quo in eam venturus esset Pelops, nondum ab eo potuerit, sed ab alio quopiam debuerit denominari.
269. δάνος] Vid. Etym. M. p. 247, 51. et *Sturz.* de Dial. Maced. p. 30. — 270. σκεθρῷ] σκεθρῷ τε Par. C. — ταλάντῳ] Hunc locum respexit *Eustath.* ad Iliad. ι΄. 122. p. 740, 27. edit. Rom. (Tom. II. p. 245, 5. edit. Lips.) λέγεται δέ ποτε κυρίως τάλαντον καὶ αὐτὸ τὸ ὄργανον τοῦ σταθμοῦ, ὡς καὶ παρὰ Λυκόφρονι, διὰ τὸ τάλαν, ἤτοι καρτερικὸν τοῦ ἐργαλείου καὶ κοπηρὸν καὶ ὡς εἰπεῖν φερέπονον, οὗ καὶ μέρος τι τρυτάνη λέγεται διὰ τὸ τοῖς βαρήμασι τρύεσθαι, ὅ ἐστι καταπονεῖσθαι, ὅθεν καὶ ὁ ἄτρυτος καὶ ἡ Ἀτρυτώνη. — ἠρτημένον] ἠρτυσμένον Par. A. ἠρτημένου Editt. Basil. II. Par. II. et Commel. — 271. αὖτις] Sic Par. A. Vat. 1307. Neap. III. Vind. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. αὖθις Par. B. αὖτις Par. C. et Vit. II. Vid. infra ad v. 546. — ἐκχέας] ἐγχέας Par. A. Vulgata optime sese habet. — 272. Hunc versum affert *Etym.* M. v. μύδρος p. 593, 32. — 273. κρατῆρα Βάκχου] Res nota est ex Homero; Iliad. ψ΄. 92. Odyss. ω΄. 72—75. Cf. Schol. ad Iliad. ψ΄. l. l. Διόνυσος Ἥφαιστον γενόμενον ἐν Νάξῳ μιᾷ τῶν Κυκλάδων ξενίσας, ἔλαβε παρ᾽ αὐτοῦ δῶρον χρύσεον ἀμφορέα· διωχθεὶς δὲ ὕστερον ὑπὸ Λυκούργου καὶ καταφυγὼν εἰς θάλασσαν, φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξαμένης Θέτιδος, ἔδωκεν αὐτῇ τὸν ἡφαιστότευκτον ἀμφορέα. ἡ δὲ τῷ παιδὶ ἐχαρίσατο, ὅπως μετὰ θάνατον ἐν αὐτῷ αὐτοῦ ἀποτεθῇ τὰ ὀστᾶ· ἱστορεῖ Στησίχορος. *Tzetz.* Posthom. 421. et *Heyn.* ad Apollod. p. 232. — Βάκχου] Βάκχον Par. H. et Vit. I. — κεκλαυσμένος] κεκαυμένος Par. K.

269. Τοῦ Ἕκτορος τοῦ ἀνῃρημένου δῶρον Par. A. παρὰ τὸ γαίω, τὸ γαυριῶ, γαῦρος, καὶ τροπῇ ταῦρος· ἢ παρὰ τὸ τείνω καὶ τὸ οὐρά, τανύουρός τις ὤν, καὶ συγκοπῇ, ταῦρος· καὶ ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν τόπος οὕτως ὠνομάσθη, παρὰ τὴν ἀνάτασιν· καὶ Ταῦρος (leg. Ταῦροι) τὸ Σκυθικὸν ἔθνος· ὅτι τιμῶσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς βοῦς καὶ τὸν Ἄπιν· καὶ Ταῦρος ὄρος Par. C. (Vid. Etym. M. v. Ταῦρος) ὁ Ἀχιλλεύς — τοῦ Ἕκτορος· ταῦρον δὲ τὸν Ἕκτορα καλεῖ, ὡς θυμικὸν καὶ ἀνδρεῖον — ἀνῃρημένου δῶρον Vind. II.

270. Ἀκριβεῖ ζυγῷ στάθμης, βελόνης κρεμαμένον Par. A. πλάστιγγι — τῆς ῥάβδου ἢ τῆς γλωσσίδος· τάλαντον, ὁμώνυμος ἡ λέξις· σημαίνει τὸ μέγιστον τοῦ χρυσοῦ· β΄, σταθμοῦ ὄνομα· γ΄, τὴν ῥοπήν· δ΄, ἀριθμοῦ ὄνομα· ε΄, τὸν πλοῦτον· ς΄, τὴν πλάστιγγα. Τρυτάνη, ἡ στάθμη, παρὰ τὸ εἰς τρία ἑστάναι· τρυτάνη ἐστὶν εἶδος ζυγοῦ Par. C. καὶ ἀκριβεῖ ζυγῷ, πλάστιγγι — τῆς ἀναρτήσεως τοῦ ζυγοῦ Vind. II. σταθμῷ ζυγοῦ — κρεμαμένον Pal. 40.

271. Πάλιν τὸν ἀντίδοχον χρυσὸν ἐγχέας ἐξ ἴσου Par. A. τὸν ἀντίστροφον, ἀντίλυτρον Par. C. εἰς τοὐπίσω, καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποινηλατηθῆναι τὸν Ἕκτορα δοθέντα Vind. II. ἰσόσταθμον Pal. 40.

272. Τὸν χρυσόν· διὰ τὸ τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν ψήγματα χρυσοῦ ἔχειν καὶ καταφέρειν — ἐπαύλοις — φαιδρόν· μύδρος δὲ κυρίως τὸ πεπυρακτωμένον σίδηρον Par. A. καμπανοῖς (sic) — λαμπρότατον Par. C. τὸν ἀπὸ τοῦ Πακτωλοῦ — ζυγοῖσι — λαμπρὸν χρυσόν Vind. II. καθαρὸν χρυσόν Pal. 40. 273. Ἀμφιφορέα τοῦ Διονύσου· ἐπεὶ ὁ Διόνυσος ἔδωκε τῇ Θέτιδι ἀμφιφορέα — ὑπεισέλθῃ τεθρηνημένος Par. A. τάφον — ταφήσεται τεθρηνημένος Par. C. τὸν ἀμφορέα, ἤτοι τὸν τάφον —

νύμφαισιν, αἳ φίλαντο Βηφύρου γάνος,
Λειβηθρίην θ' ὕπερθε Πιμπλείας σκοπὴν, 275
ὁ νεκροπέρνας, ὃς προδειμαίνων πότμον,
καὶ θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον
δῦναι, παρ' ἱστοῖς κερκίδος ψαύσας κρότων,
καὶ λοῖσθος εἰς γῆν δυσμενῶν ῥίψαι πόδα,

274. νύμφαισιν] Eustath. ad Odyss. ρ'. 205. p. 1816, 4. edit. Rom. (Tom. II. p. 139, 18.) λέγονται δὲ, φασὶ, καὶ Μοῦσαι Διονύσου τροφοὶ, νύμφαι τινὲς οὖσαι καὶ αὐταὶ, ὡς καὶ παρὰ Λυκόφρονι εἴρηται. Phot. Lex. v. Νύμφαι· καὶ αἱ Μοῦσαι δὲ ὑπὸ Λυδῶν νύμφαι. Cf. etiam Hesych. h. v. Hanc fabulam, cuius fons est apud Homerum, Odyss. ω'. 60. tractaverat Arctinus in Aethiopide, ut ex Procli Excerptis discimus: ἔπειτα Ἀντίλοχόν τε θάπτουσι καὶ τὸν νεκρὸν τοῦ Ἀχιλλέως προτίθενται· καὶ Θέτις ἀφικομένη σὺν Μούσαις καὶ ταῖς ἀδελφαῖς θρηνεῖ τὸν παῖδα. Vid. Iacobsii Annot. ad Tzetz. Posthom. 435. — φίλαντο] Eadem forma, epicis poetis propria, recurrit infra v. 518. ἐφίλατο. — Βηφύρου] Par. A. in margine: γρ. Βαφύρου (sic enim legendum est pro Βοφύρου, quod Cod. habet). Vid. Pausan. IX. 30, 8. et Archestrat. apud Athen. VII. 326, d. — 275. Λειβηθρίην] Λειβηθρίης Par. K. Vit. II. III. Idem scriptum erat in Par. G. et Vind. II. sed correctum in ην.
276. νεκροπτέρνας Par. AH. Ciz. et Vit. I. in Schol. vitiose. — πότμων Ciz. — 277. τλήσεται] δύσεται Par. F. — πέπλον] πέπλων Par. A. πέπλων Vind. IV. — 278. ψαύσας] Hoc non debebat Sebastianus, unius Cod. Vat. 1307. auctoritate fretus, in ψαῦσαι mutare. Codd. mei et Editt. omnes consentiunt in vulgata lectione retinenda. — κρότων] κρότου Par. K. κρότον (ων) Par. G. et Vit. III. κροκῶν Par. H. Hunc et antecedentem versum citat Ioan. Tzetzes Chiliad. V. ιϛ'. 4—5.
279. λοῖσθος] λοῖσθον Par. C. — εἰς] Par. BDFKL. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Cod. Aldinae edit. ἐς Par. ACEGJ. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. et Editt. Basil. I. et Sebast. — ῥίψαι] Hoc recepi ex Codd. Par. ABDEFGKL. Vat. 1307. Neap. III. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Pal. 40. quibuscum consentiunt Paraphr. Vatic. et Ms. Canteri. ῥίψας Par. CH. Rehdig. et Editt. exceptis Pott. utrq. et Sebast. omnes. ῥίψει Par. J.

τοῦ Διονύσου — ὑπεισέλθῃ θρηνηθεὶς ὁ Ἀχιλλεύς Vind. II. 274. Τὸν Βήφυρον ποταμόν (in marg.: γρ. Βοφύρου) Par. A. φιλοῦσι, κατοικοῦσι Par. C. ὑπὸ τῶν Νηρηΐδων ἢ νυμφῶν — ποταμοῦ τὸ ὕδωρ Vind. II. ταῖς Μούσαις — ἐφίλουν Pal. 40.
275. Καὶ τὴν Λειβηθρίην· ἔστι δὲ ὄρος· ὑπεράνωθεν κρήνης καὶ ποταμοῦ Μακεδονίας — τὴν ἄποψιν Par. A. τῆς Μακεδονίας — πόλεως Par. C. ὄρος ἐν Ἑλικῶνι — τὴν ἐξοχήν Neap. I. II. et Vind. II. ὄρος Μακεδονίας Pal. 40. 276. Ὁ τοὺς νεκροὺς πωλῶν Ἀχιλλεὺς, διὰ τὸν Ἕκτορα — ὅςτις φοβούμενος θάνατον Par. A. ὁ πωλήσας τὸν νεκρὸν Ἕκτορα Par. C. ἤτοι ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ πιπράσκων τοὺς νεκρούς — ὁ προφοβούμενος θάνατον Vind. II. ἐκ τοῦ πέρνημι, καὶ ἡ μετοχὴ, ὁ πέρνας — τὸν πόλεμον Pal. 40. 277. Καὶ ὡς γυνὴ, περὶ τὸ σῶμα καρτερήσει φορῶν ἱμάτιον γυναικεῖον Par. A. ἐνδύσεται Par. C. ὑπομείνῃ — ἱμάτιον Pal. 40. 278. Ὑπεισελθεῖν — παρὰ τοῖς ἱσταρίοις· ὅτι λαθεῖν θέλων ὁ Ἀχιλλεὺς, ὕφαινε μετὰ τῶν γυναικῶν — τῆς κερκίδος ἁψάμενος — τῶν κρουμάτων Par. A. τοῦ ὑφαντικοῦ ἐργαλείου, ἐν ᾗ ἡ κρόκη ἐντίθεται — ἀπολαύσας τῶν κτύπων Par. C. φορέσαι — ἱσταρίοις Vind. II. ὑπεισελθεῖν — ἀψάμενος ὡς γυνὴ Pal. 40. 279. Καὶ ἔσχατος εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων· ἀντὶ τοῦ βα-

τὸ σὸν, ξύναιμε, κἂν ὕπνῳ πτήσσων δόρυ. 280
Ὦ δαῖμον, οἷον κίον' αἰστώσεις δόμων,
ἔρεισμα πάτρας δυστυχοῦς ὑποσπάσας·
οὐ μὴν ἀνατεί γ', οὐδ' ἄνευ μόχθων πικρῶν,
πένθους θ' ὁ λῃστὴς Δωριεὺς γελᾷ στρατὸς,
ἐπεγκαχάζων τοῦ δεδουπότος μόρῳ, 285
ἀλλ' ἀμφὶ πρύμναις τὴν πανυστάτην δραμὼν
πεύκαις βίου βαλβῖδα συμφλεχθήσεται,
καλῶν ἐπ' εὐχαῖς πλεῖστα Φύξιον Δία,

280. ὕπνῳ πτήσσων] ὑποπτήσσων Par. DGK. et Vit. III.
281. κίον'] Similiter *Pind.* Olymp. II. 89 sq. ed. Boeckh. ὃς Ἕκτορ' ἔσφαλε, Τροίας ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα. — αἰστώσεις] ἀϊστώσας Par. L. Vit. I. et Ciz. αἰστώσει Par. J. — 282. ὑποσπάσας] ἀποσπάσας Par. FL. et Vit. I. — 283. ἀνατεί γ'] ἀνατεὶ δ' Par. DG. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. οὐ μήν γ' ἀνατεί Par. K. οὐ μὴν δ' ἀνατεί γ' Neap. III. Praeterea de hac adverbiorum terminatione non satis caute praecepit Blomfieldius in Glossar. ad Aesch. Prom. 216. Cf. *Reisig.* ad Oedip. Colon. 1638. et *Buttm.* Gramm. gr. uber. Tom. II. p. 343 sq. — πόνων πικρῶν Par. K. — 285. ἐπεγκαχάζων] Ita ex meis Codd. solummodo duo, Par. E. et Neap. III., recte; in reliquis librarii hanc vocem vario corruperunt. ἐπεγκαγχάζων Par. ACF. Vit. I. Pal. 40. et Editt. Ald. et Paris. II. ἐπεκαγχάζων Par. B. et Neap. II. ἐπικαγχάζων Par. DJ. Neap. I. Vind. II. et Vit. II. ἐπὶ καχλάζων Par. G. ἐπικαγχλάζων Par. K. Vind. IV. et Vit. III. ἐπεγκαγχλάζων Par. L. et Ciz. — δεδουπότος] Vid. Schol. ad Iliad. ν'. 426. ψ'. 679. — 286. πρύμναν Par. K. — τὴν πανυστάτην δρ. β. β. Cf. *Soph.* Trach. 871 sq. Herm.

δίσαι Par. A. τῶν πολεμίων, ἤγουν τῶν Τρώων· προσπελάσαι Par. C.
280. Τὸ σὸν, ὦ Ἕκτορ ἀδελφὲ, καὶ ἐν τοῖς ὕπνοις φοβούμενος δόρυ Par. A. κοντάριον Par. C.
281. Ὦ Ἕκτορ ἀδελφέ, ὁποῖον ἕκτορα· διὰ τὴν ἰσχὺν, ἀφανίσεις οἴκων Par. A. ὦ τύχη, ἢ ὦ Ἀχιλλεῦ, ὁποῖον στῦλον Par. C. ὦ τύχη, ὁποῖον — τὸν Ἕκτορα — ἀφανίσεις οἴκων Vind. II. 282. Ἐπιστήριγμα τῆς ἀτυχοῦς πατρίδος ἀφελόμενος Par. A. ἑδραίωμα πατρίδος, τῆς Τροίας τῆς ἀθλίας, ῥίψας Par. C. καθελὼν Vind. II. καταβαλὼν Pal. 40.
283. Οὐδαμῶς γε ἄνευ βλάβης, οὐδὲ χωρὶς πικρῶν καμάτων Par. A. πόνων δριμέων Par. C. χωρὶς τιμωρίας καὶ βλάβης Neap. II. et Vind. II. 284. Καὶ τοῦ πένθους — οἱ Ἕλληνες Par. A. οὐδ' ἄνευ θρήνου ὁ πολεμικός Par. C. οὐδὲ ἄνευ — ὁ αἰχμάλωτος· ἀπὸ Δώρου τινός — Ἑλληνικός Vind. II. ἀπὸ κοινοῦ τὸ χωρὶς — Ἑλληνικὸς γελάσει Pal. 40. 285. Ἐπεγγελῶν τοῦ Ἕκτορος τῷ θανάτῳ Par. A. ἐπεγγελῶν χανδὸν καὶ ἀνεῳγμένῳ τῷ στόματι — τοῦ πεπτωκότος μετὰ ἤχου Ἕκτορος Par. C. ἐπεγγελῶν — τοῦ πεσόντος Ἕκτορος θάνατον (sic) Vind. II. 286. Ἀλλὰ περὶ ταῖς ναυσὶ τὴν ἐσχάτην δραμὼν Par. A. καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέρεσι τῆς νηός — κατά — καὶ ἐσχατωτάτην, ὥραν δηλαδή· ἢ φυγὼν ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς, ἢ δραμὼν ὁ Ἕκτωρ Par. C. ναυσὶ, τὴν τελευτήν Vind. II. τὴν ἐσχάτην ὁ στρατός Pal. 40.
287. Ταῖς ναυσί — βαλβῖδα δέ, τὴν βιωτήν — συγκαυθήσεται Par. A. νηυσί — καὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὁ Ἕκτωρ — καὶ ἐπὶ τὰ κάγγελα (sic)· σὺν ταῖς πεύκαις καὶ ταῖς ναυσὶ φλεχθήσεται καὶ καυθήσεται ὁ Ἑλληνικὸς στρατός Par. C. τῶν νηῶν· ἀπὸ τοῦ ποιηθέντος τὸ ποιηθέν — τὸν δρόμον — ἤτοι ὁ Ἑλληνικὸς στρατός Vind. II. ἐκ πεύκης — ὁδόν — καυθήσεται Pal. 40. 288. Καλῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς πολλὰ τῆς φυγῆς αἴτιον γενόμενον τοῖς Ἑλλη-

πορθουμένοισι κῆρας ἀρκέσαι πικράς.
τότ' οὔτε τάφρος, οὔτε ναυλόχων σταθμῶν 290
πρόβλημα, καὶ σταυροῖσι κορσωτὴ πτέρυξ,
οὐ γεῖσα χραισμήσουσιν, οὐδ' ἐπάλξιες·
ἀλλ' ὡς μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ,

289. πορθουμένοισι] ποθουμένοισι Par. L. Vit. I. Ciz. et Rehdig. in quo ῥ diligenter erasum est. — ἀρκέσαι] ἀλύξαι Par. HL. Vat. 1307. Vit. I. et Ciz. Fortasse ἀλκῆσαι. — 290. τάφρος] τάφρων Par. L. Vit. I. et Ciz. — 291. κορσωτὴ] Par. ABDEFGJK. Vit. II. III. et Impressi omnes. κροσσωτὴ Par. HL. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. κροσωτή Par. C. *Eustath.* ad Iliad. η. 441. p. 689, 48. edit. Rom. (Tom. II. p. 176, 12. edit. Lips.) εἰσὶ δὲ σκόλοπες ὀρθὰ ξύλα, ὧν ἀποξυμμένων ἡ κατὰ γραμμὴν εὐθεῖαν στάσις ἔοικεν ἡπλωμένῃ πτέρυγι. διὸ καὶ σταυροῖσι κορσωτὴν πτέρυγα τὴν τούτων ἔκτασιν ἔφη τις. λέγονται δὲ οἱ τοιοῦτοι σκόλοπες καὶ σταυροὶ παρὰ τὸ ἵστασθαι κατ' εὖρος, ἢ παρὰ τὸ ἀνίστασθαι εἰς ἀέρα ἠρμένους. ἐκ δὲ τούτων τὸ ἀνασκολοπίζειν καὶ τὸ ἀνασταυροῦν. Cf. *Etym.* M. p. 540, 40 sqq. *Hesych.* s. v. κόρσαι et κρόσσαι.

292. γεῖσα] Hanc vocem simplici σ exhibent Par. AEHJ. Neap. I. II. Vind. II. III. et Vit. II. praeterea Editt. Basil. I. Steph. Potter. utrq. et Sebast. Συναγ. λέξ. χρησ. p. 184. γείσιον καὶ γεῖσος· τὸ ἄκρον τείχους, ἢ στεφάνωμα οἴκου· καὶ γεῖσα, τειχῶν ἄκρα. Lycophronis versum citat Etym. M. h. v. p. 229, 33. — 293. συμπεφυρμένοι Vit. I. et Ciz.

σιν Δία Par. A. τὸν φυγῆς αἴτιον, ἢ τὸν δυνάμενον ποιῆσαι φυγεῖν τὸν κίνδυνον Par. B. ἐπικαλούμενος καὶ εὐχόμενος — ἐλευθέριον, βοηθὸν, ῥύστην Par. C. ἤτοι ὁ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων πολλὰ τὸν φυγῆς αἴτιον Vind. II. 289. Πολιορκουμένοις Μοίρας ἀποστρέψαι τὰς δεινάς Par. A. ἀποδιῶξαι Par. B. τοῖς πολεμουμένοις, καταπονουμένοις, φθειρομένοις τὰς θανατηφόρους Μοίρας ἀποσοβῆσαι ἐπωδύνους Par. C. αὐτοῖς τοῖς καταστρεφομένοις ἀποδιῶξαι, ἀπῶσαι Vind. II. πολεμουμένοις — βοηθῆσαι αὐτοῖς Pal. 40.

290. Τότε οὐδαμῶς ἡ διορυχὴ, οὔτε τῶν λιμένων καὶ στάσεων Par. A. ὅτε καταδραμεῖ (sic) ὁ Ἕκτωρ — καὶ ὄρυγμα — τῶν ἐχόντων καὶ φρουρούντων καὶ φυλαττόντων τὰς ναῦς περιφραγμάτων. σταθμὸς λέγεται καὶ τὸ σταθμίζον καὶ τὸ σταθμιζόμενον· καὶ ἡ παραστὰς δὲ σταθμὸς λέγεται, καὶ ἡ μάνδρα τῶν προβάτων· ἀμφότερον δὲ παρὰ τὴν στάσιν Par. C. (cf. Etym. M. v. σταθμός) τὸ ὄρυγμα — τῶν νεῶν τὰ προπύργια — σηκῶν ἢ φλιῶν Vind. II.

291. Ἡ περιβολὴ, τὸ ὑψηλὸν τεῖχος — κορσωτὴ, κλιμακώδης Par. A. τὸ πρόθεμα, τὸ προπύργιον· σταυρὸς παρὰ τὴν στάσιν καὶ τὸ εὖρος, τὸ πλάτος, οἷον ὁ μῆκος ἔχων καὶ πλάτος· παρὰ δὲ τῶν ποιητῶν (leg. τῷ ποιητῇ) σταυροὶ λέγονται ὀρθὰ καὶ ἀπωξυμμένα ξύλα, παρὰ τὴν στάσιν, ἅπερ ἔξωθεν περιτίθενται ταῖς αὐλαῖς πρὸς τὸ μὴ στενοχωρεῖσθαι τὰ ζῷα ἐν τοῖς συφεοῖς Par. C. (cf. Etym. M. v. σταυρός) τὸ τεῖχος, ὃ ἐποίησαν — σταβάροις, ὀξέσι ξύλοις — τὸ παραπέτασμα, τὸ δίκην κροσσοῦ καὶ κλίμακος, τουτέστι τὸ κλιμακηδὸν πεπηγμένον Vind. II. τὰ προπύργια, καὶ ἡ ἐν σταβάροις κλιμακωτὴ — παραπέτασμα Pal. 40.

292. Ἡ στεφανὶς τοῦ τείχους, ἢ αἱ στεφανίδες τῶν τειχῶν· πτέρυξ δὲ τὸ τεῖχος — βοηθήσουσιν οὐδὲ οἱ προμαχῶνες Par. A. αἱ στεφάναι, ἤτοι οἱ κοσμῖται βοηθήσουσιν — οἱ προμαχῶνες Par. B. καὶ θεμέλια — οἱ προμαχῶνες· ἐκ τοῦ ἄλκω, τὸ βοηθῶ· ὁ μέλλων ἄλξω· ὄνομα ῥηματικὸν ἄλξις καὶ ἔπαλξις Par. C. αἱ στεφάναι βοηθήσουσιν — οἱ προμαχῶνες, αἱ στάσεις τῶν πύργων Vind. II. ἐν οἷς οἱ πολεμισταὶ ἵστανται Pal. 40. 293. Ἀλλ' ὡς μέλισσαι συντεταραγμέναι τῷ καπνῷ Par. A. φύρσιν καὶ δίωξιν παθοῦσαι, τεταραγμέναι· κυρίως ὁ ἐξ ἐλαίου καὶ μηροῦ καπνός Vind. II.

καὶ λιγνύος ῥιπαῖσι καὶ γρυνῶν βολαῖς,
ἄφλαστα καὶ κόρυμβα καὶ κληδῶν θρόνους 295
πυκνοὶ κυβιστητῆρες ἐξ ἑδωλίων
πηδῶντες αἱμάξουσιν ὀθνείαν κόνιν.

294. *γρυνῶν*] *γρουνῶν* solus Par. A. et Vind. II. in marg. *γρυνῶν* Par. E. *γρηνῶν* Par. K. et Vind. IV. — 295. *κόρυμβα*] Vid. Blomf. Gloss. ad Aesch. Pers. 417. Hi accusativi locum indicant, in quem confusa fuga coniecti sint Graeci, Troianorum impetu e navium propugnaculis deturbati. Hoc, quod facillimum intellectu est, moneo ob Muelleri adnotationem, qui, dum nesciret, quo hos accusativos referret, post varia inutiliter et prolata et reiecta, tandem optionem lectoribus reliquit, si fortasse ad *πηδῶντες*, quod fieri nullo modo potest, trahere eos velint. Saepenumero enim in conscribendis illis adnotationibus accidit viro praestantissimo, ut, dum ipse incertus esset, quid de quoquam loco statueret, varia, recta falsa miscendo, reiiciendo quae ante probaverat, novaque non probabiliora tentando, locos impeditos impediret magis, quam expediret. Magis autem equidem probo eorum fiduciamne dicam an sinceritatem, qui aliqua certa sententia prolata, eam quoquo modo firmare connituntur, ut nisi quid aliud, hoc saltem lectoribus probent, ut sui iudicii possint ac velint esse, quam illam inter varia quaeque fluctuantem, et identidem ab ipsa re quasi refugientem interpretandi modestiam. — 296. *ἑδωλίων*] Sic Par. GH. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Meurs. I. Pott. utrq. et Sebast. Reliqui libri et editt. *ἑδωλίων*. De hac voce vid. *Blomf.* ad Aesch. Sept. 451. — 297. *πηδῶντες*] Cf. *Aesch.* Pers.

294. *Τῆς ἀναφορᾶς καὶ ἀναδόσεως τοῦ καπνοῦ ὁρμαῖς, καὶ κορμῶν βολαῖς* Par. A. *καὶ τοῦ καπνοῦ τῶν ἐλαιωδῶν· ἀναθυμιάσεσι κορμῶν, ἤγουν τοῦ πυρὸς, ἀπόλλυνται αἱ μέλισσαι δηλαδή. λιγνὺς, ἡ ἀνάδοσις τοῦ πυρὸς, ὁ καπνός· παρὰ τὸ δεικνύω, δεικνύς τις οὖσα, ἡ δεικνύουσα τὸ πῦρ· ἢ παρὰ τὸ λίαν ἱκνεῖσθαι· καὶ λιγνυῶδες, τὸ ἀσβολῶδες καὶ καπνῶδες. Ὅμηρος· λιγνὺν αἰθαλόεσσαν· διαφέρει γὰρ τὰ τέσσαρα παρὰ Ὁμήρῳ· καπνὸς γὰρ λέγεται ὁ ἀπὸ ξύλων γινόμενος· κνίσσα δὲ, ἀπὸ κρεῶν καιομένων· λιγνὺς, ὁ ἀπὸ καιομένων ἐλαιωδῶν γινόμενος καπνός· αἰθάλη δὲ, ὁ ἀπὸ ἀσβέστου καπνός* (cf. Etym. M. v. *λιγνύς*) *ῥιπὴ, παρὰ τὸ ῥίπτω, ῥιπτὴ καὶ ῥιπὴ, ἡ ῥιπτομένη· τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ βίας πνευμάτων· ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκὸς παρὰ τῷ ποιητῇ, παρὰ τὸ ῥιπίζω· εὐρίπιστος γὰρ ἡ πόλις· σημαίνει δὲ καὶ φοράν· ἀπὸ δὲ τοῦ ῥίπτω, ῥιπτίζω καὶ ῥιπίζω, ῥιπτὶς καὶ ῥιπίς* Par. C. (cf. Etym. M. v. *ῥιπή*, ubi ultima verba ex hoc Scholio corrigenda sunt) *ὁρμαῖς — κορμῶν, δαλῶν* Vind. II. *κινήσεσι* Pal. 40. 295. *Τὰ ἄκρα καὶ πρυμναῖα τῆς νεὼς, κατ' εὐφημισμόν· ὡσαύτως δὲ τῆς πρώρης ἄκρα· καὶ τὰς κλῇδας, ἐν αἷς κάθηνται οἱ ἐρέσσοντες* Par. A. *ἀκρόπρωρα, ἀκρόπρυμνα* Par. B. *Οὕτως οἱ Ἕλληνες πεσοῦνται ἀπὸ τῆς κορωνίδος τῆς πρυμνησίας. ἄφλαστα, τὰ ἀκροστόλια τῆς νηὸς, κατὰ ἀντίφρασιν, εὔθλαστα γάρ· καὶ μεταθέσει τοῦ θ εἰς φ· ὅπερ λέγεται καὶ κορωνίς· καὶ ἐπὶ τοῦ κρικίου τῆς θύρας· καὶ τὸ ἐν τοῖς βιβλίοις ἐπικαμπὲς σχῆμα, ὅτε σημεῖον ποιοῦμεν. διαφέρει δὲ κορύμβων· ἄφλαστα μὲν γὰρ λέγονται τὰ πρυμνήσια· κόρυμβα δὲ τὰ πρωρήσια* Par. C. (Vid. Etym. M. v. *ἄφλαστον*) *τὰ ἄκρα τῆς νεὼς τὰ πρυμναῖα, τὰ πρωρήσια — σκαμνίων* Vind. II. 296. *Συνεχεῖς κολυμβηταὶ ἐκ τῶν σανιδωμάτων καὶ καταστρωμάτων τῆς νεώς* Par. A. *ὡς συνεχεῖς ὀρχησταί* Par. C. *κολυμβηταί — καθεδρῶν* Vind. II.

297. *Ἀλλόμενοι, αἱματώσουσιν ξέ-*

Πολλοὺς δ' ἀριστεῖς πρωτόλειά θ' Ἑλλάδος
αἰχμῇ φέροντας, καὶ σποραῖς ὠγκωμένους,
αἱ σαὶ καταξανοῦσιν ὄμβριμοι χέρες, 300
φόνῳ βλύουσαι κἀπιμαιμῶσαι μάχης.

297. (Well.) et *Eurip.* Phoeniss. 1166 sq. (Pors.) ex quo Euripidis loco hunc nostrum adumbratum esse iam Valckenarius adnotavit p. 397.

ἡμῶν τ' ἐς οὖδας εἶδες ἂν πρὸ τειχέων
πυκνοὺς κυβιστητῆρας ἐκνενευκότας·
ξηρὰν δ' ἔδευον γαῖαν αἵματος ῥοαῖς.

— *αἱμάξουσιν*] *αἱμάσσουσιν* Par. K. — 299. *ὠγκωμένους*] *ὀγκουμένους* Par. H. — 300. *καταξανοῦσιν*] Vid. Blomf. Gloss. ad Aeschyl. Agam. 190. — *ὄμβριμοι*] Sic Par. AEGJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *ὄβριμοι* Par. BCFH. Vit. I. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Meurs. utrq. Commel. et Reichard. Retinui accuratiorum librorum scripturam, quorum nonnulli, ut Par. AJ. et Vind. II., etiam infra v. 698., ubi tamen lectio aperte vitiosa est, *Ὀμβριμοῦς* exhibent; licet nescius non essem, hanc scribendi rationem, quae potissimum Hermanni auctoritate (de Emend. rat. gr. gr. p. 20 sq.) nititur, valde nuper ab hominibus doctis impugnatam esse, praecipue a *Blomfieldio* ad Aeschyl. Sept. v. 795. et a *Wernickio* ad Tryphiod. p. 209. Quorum alter rem tetigisse potius quam explicuisse censendus est; alter autem, Blomfieldius, licet non prorsus inutilia attulerit, cupidius tamen disputavit, quam ut summi viri auctoritatem apud eos labefactaret, qui rationes utrimque allatas perpendere, et suo ipsorum iudicio uti consueverunt.

301. *φόνῳ βλύουσαι* est *αἵματι ῥέουσαι*, manus sanguine stillantes, quod Scholiastarum glossae per *φόνου βρύουσαι* explicant. Recte igitur positus est tertius casus, quem libri mei tanto consensu retinent, ut solus Par. C., liber haud raro cum deterioribus consentiens, *φόνου* exhibeat. *βλύουσαι* autem est constans librorum lectio, si tres excipias, quorum duo ne in censum quidem venire possunt, cum suspicari liceat, literam ῥ eo consilio superscriptam esse, ut glossam faciat: *βρύουσαι* Vind. III. *βλύουσαι* (ρ superscr.) Neap. II. et Rehdig. Quatuor autem editionum, quae *βρύουσαι* exhibent, haec ratio est, ut una solummodo, Basileensis I., hanc lectionem e Codice hauserit; huius vero auctoritatem postea sequuti sint Stephanus atque Potterus; Potterum denique Sebastianus. Praeterea in Cod. Par. D. v. 300 et 301. in unum coniuncti leguntur, verbis *ὄμβριμοι χέρ. φ. βλ.* omissis.

νην γῆν Par. A. *ἤγουν αἵματος πληρώσουσιν* Par. B. *πίπτοντες μολύνουσι — ἤτοι τὴν Τρωϊκὴν* Par. C.

298. *Πολλοὺς δ' ἀρίστους Ἕλληνας, τοὺς τὰ πρῶτα καὶ ἐξαίρετα λάφυρα* Par. A. *πρώτην αἰχμαλωσίαν* Par. B. *καὶ πρόκουρσα* (sic) Par. C. *τὸν Ἕκτορα λέγει ἀνελεῖν Πάτροκλον, Πηνέλεων, Ἀσκάλαφον, Ἀρκεσίλαον καὶ λοιπούς* Vind. II. *Εὐγενεῖς, ἀνδρείους, πρῶτα τῆς λείας λαμβάνοντας* Pal. 40. 299. *Ἐπινίκια ἐκ τοῦ πολέμου τῷ δόρατι κομίζοντας* Par. A. *τῇ εὐγενείᾳ ὑψουμένους, μεγαλαυχοῦντας* Par. B. *καὶ τῷ δόρατι — καὶ ταῖς διαφόροις χώραις ἐξουσιάζοντες* Par. C. *γένει καὶ τῇ εὐγενείᾳ καυχωμένους* Vind. II. *ἀνδρείᾳ ὑπερφέροντας καὶ γένει ἐπηρμένους* Pal. 40. 300. *Αἱ σαὶ ἀναιρήσουσιν ἰσχυραὶ χεῖρες* Par. A. *καὶ ἴδιαι — φονεύσουσι* Par. C. *ἤτοι τοῦ Ἕκτορος — ἀναιρήσουσιν ἰσχυραί* Vind. II. 301. *Τοῦ φόνου βρύουσαι, καὶ ἐπιθυμοῦσαι μάχης* Par. A. *ἤγουν αἱ καλούμεναι χεῖρες φόνου ἀκούουσαι* (Scholiastes in textu legit *κλύουσαι*) — *καὶ προθυμοῦσαι* Par. C. *ῥέουσαι* Neap. I. *αἵματι ῥέουσαι — προθυμούμεναι* Vind. II.

ἐγὼ δὲ πένθος οὐχὶ μεῖον οἴσομαι,
τὰς σὰς στένουσα, καὶ δι᾽ αἰῶνος, ταφάς.
οἰκτρὸν γάρ, οἰκτρὸν κεῖν᾽ ἐπόψομαι φάος,
καὶ πημάτων ὕψιστον, ὧν κράντης χρόνος, 305
μήνης ἑλίσσων κύκλον αὐδηθήσεται.
Αἰαῖ, στενάζω καὶ σὸν εὔγλαγον θάλος,
ὦ σκύμνε, τερπνὸν ἀγκάλισμα συγγόνων,

302. πένθος] πένθους Par. DG. Vind. II. IV. πένθους Vit. II.
303. ταφάς] τάφον Vit. II. — 304. ἐπόψομαι] ἐςόψομαι Par. DGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. — 307. εὔγλαγον] ευλαλον Par GK. Vind. IV. εὔγλαλον Vind. II. (in marg. γρ. εὔγαλον) et Vit. II. — 308. τερπνόν] τερπνῶν Par. F. ἀγκάλισμα] Addam h. l. Canteri et Muelleri adnotationes, quarum altera sensum loci, altera hanc, quam dedimus lectionem, respicit. „Apostrophe Cassandrae ad Troilum fratrem, quem quum Achilles amaret, nec ab eo redamaretur, in Apollinis Thymbraei, qui erat verus Troili pater, occidit. Alii, in his Calaber (IV. 9.) et Virgilius (I. 474 sqq.), in pugna superatum aiunt ab Achille Troilum. (Adde Schol. ad Iliad. ω΄. 257. p. 637, a. 42—49. Bekk.) Epitaphium eius elegantissimum exstat apud Theocritum, βωμοῦ nomine, quod quum a nemine ante intellectum fuisset, primus *Ioan. Auratus*, regius in Gallia linguae graecae professor, divino vir ingenio atque eruditione singulari, dexterrime, ut reliqua Theocriti omnia, et emendavit et exposuit. Vid. Novas Lect. nostras; (lib. II. c. IX.)“ Haec quidem Canterus; Muellerus autem de lectione ἀγκάλισμα ita scribit: „vera est lectio haec, qua anapaestus molestus tollitur, neque opus medicina *Wakefieldii*, quae prostat ad Soph. Trach. 541. (ed. Erfurdt.) ὦ σκύμν᾽, ἐναγκάλισμα τερπνὸν συγγόνων. „Non amat, addit Wakefieldius, pedes anapaesticos scriptor nitidissimus. Porro locum distinctione sua misere depravavit Potterus, melius docente Scholiasta.“ Merito improbavit Muellerus Wakefieldii conatum, quo tantum abest ut numeri versus emendentur, ut multo fiant etiam molestiores. Lectionem ἀγκάλισμα ex meis libris praebent Par. CG. Neap. IH. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Paraphrastes Vaticanus; praeterea etiam Ms. Canteri, Tzetz. in Schol.

302. Ἐγὼ δὲ πένθος οὐ μικρὸν, ἀλλὰ πολὺ μέγα ἐπενέγκω Par. A. ἐκ τοῦ ἐλάττονος, ἢ κατὰ σύγκρισιν Par. B. ἡ Κασάνδρα — θρῆνον σμικρὸν λάβω, ἕξομαι, κομίσομαι Par. C. ἔλαττον πένθος — οὐ μικρὸν, ἀλλὰ μέγα Vind. II. 303. Τὰς σὰς στενάζουσα καὶ μέχρι ζωῆς ταφάς Par. A. μέχρι ζωῆς ὅλης Par. B. διηνεκῶς Par. C. τὸ σόν — διὰ πάσης μου τῆς ζωῆς Vind. II.
304. Ἐκείνην μὲν ἡμέραν θεάσομαι Par. A. ἐλεεινὸν, ἄθλιον θεάσομαι Par. C. τουτέστι ἐκείνην τὴν ἡμέραν, φῶς Vind. II. 305. Καὶ τῶν βλαβῶν τὴν μεγίστην, ὧντινων ὁ ἐπιτελεστὴς χρόνος Par. A. βλαβῶν μέγιστον, θλίψεων Par. C. ἐξαίρετον, ἄκρον — τελειωτής, πληρωτής· ἀπὸ τοῦ κραίνω ῥήματος· τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ κάρα, καραίνω καὶ κραίνω Vind. II. 306. Τὸν τῆς σελήνης συστρέφων κύκλον ῥηθήσεται Par. A. διὰ σελήνης συστρέφων — λεχθήσεται Vind. II. ὁ διερχόμενος Pal. 40.
307. Φεῦ, φεῦ θρηνῶ καὶ τὸ σὸν εὐτραφές· λέγει δὲ τὸν Ἀστυάνακτα· σῶμα Par. A. τὴν εὐανάτροφον ἡλικίαν Par. B. φεῦ — εὐανάτροφον Par. C. σὴν θαλερὰν καὶ ἀνάτροφον ἡλικίαν Vind. II. εὔτροφον, ἤγουν σέ Pal. 40. 308. Λέγει δὲ τὸν Τρωΐλον· φασὶ γὰρ διδύμους εἶναι Τρωΐλον καὶ Κασσάνδραν· καλόν — φίλτατε τῶν συγγόνων, ἤτοι ἀδελφῶν Par. A. υἱὲ τοῦ βασιλέως, Τρωΐλε Par. C. ὦ γέννημα βασιλικώτατον — περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν Vind. II.

ὅς τ' ἄγριον δράκοντα πυρφόρῳ βαλὼν
ἴυγγι τόξων, τὸν τυπέντα δ' ἐν βρόχοις 310
μάρψας ἀφύκτοις βαιὸν ἀστεργῆ χρόνον,
πρὸς τοῦ δαμέντος αὐτὸς οὐ τετρωμένος,
καρατομηθεὶς τύμβον αἱμάξεις πατρός.
Οἴμοι δυσαίων, καὶ διπλᾶς ἀηδόνας,

et edit. Sebast. ἐναγκάλισμα habent Par. ABDEFHJKL. Vind. III. Rehd. et Editt. reliq. omnes. Quomodo autem hic locus librariorum negligentia corrumpi potuerit, facillime potest demonstrari. Constat enim in vetustioribus libris verba non divisim, sed continue scripta esse, ita ut sibi invicem arctissime adhaerescant; terminationem ον autem saepissime per lineolam literis oblique impositam exprimi: quo intelligitur, quam facile fieri potuerit, ut, si verba τερπνὸναγκάλισμα continuis literis scripta essent, accentus in voce τερπνὸν pro compendio syllabae ον, haec autem syllaba pro particula sequentis vocabuli acciperetur. Cf. *Bast.* Comment. Palaeogr. p. 770 sq. Eiusd. Epist. crit. ad Boissonad. p. 262. et Append. p. 57. — 310. ἴυγγι τόξων] τόξῳ Vit. I. ν ab alia manu additum est. Ioan. Tzetzes Chiliad. XI. 588. de voce ἴυγξ· ἄλλοι τὸ βέλος λέγουσι, καθώσπερ ὁ Λυκόφρων. — 313. τύμβον] *aram* Apollinis. Haec significatio, qua τύμβος etiam infra v. 335. et v. 613. legitur, ex eo videtur derivari posse, quod, cum haec vox proprie, secundum Grammaticos saltem, a comburendis mortuorum corporibus dicta esset, seriores poetae etiam altaria, ubi thura in Deorum honorem cremarentur, ita dici posse existimarent. Vid. *Etym.* M. p. 771, 38. τύμβος, ὁ τάφος· παρὰ τὸ τύφεσθαι ἐκεῖ τὸ νεκρὸν σῶμα, τουτέστι καίεσθαι. Tzetz. ad v. 613. τύμβον καλεῖ τὸν βωμόν· καὶ Δοῦρίς φησιν ἐν τῷ περὶ ἀγώνων, τοὺς βωμοὺς τάφους καλεῖσθαι. Hunc insolentiorem autem vocabuli usum minime mirari debemus apud Lycophronem, quippe qui et ipse Grammaticus esset, et talibus Grammaticorum subtilitatibus ad obscurandum verborum sensum abuteretur. — αἱμάξεις] αἱμάξας Par. J. Vind. IV. αἱμαξείας Par. G. utraque lectione in unam coniuncta. Praeterea notandum est, historiam de Troili interitu in nono Cypriorum libro tractatam fuisse, ut Procli Excerpta docent: κἄπειτα ἀπελαύνει (ὁ Ἀχιλλεὺς) τὰς Αἰνείου βοῦς, καὶ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον πορθεῖ, καὶ συχνὰς τῶν περιοικίδων πόλεων, καὶ Τρωΐλον φονεύει. — 314. διπλᾶς] τὰς σάς Paraph. Vatic.

309. Τὸν Ἀχιλλέα λέγει — τῷ ἐρωτικῷ βαλών Par. A. τρώσας ἐρωτικῷ Par. B. ὃς σύ, ὁ Τρωΐλος, τὸν ἀπηνῆ ἢ καταπληκτικόν — τῷ θερμῷ Par. C. Τρωΐλος — τὸν Ἀχιλλέα ἐρωτικῷ τρώσας Vind. II. καυστικῷ Pal. 40. 310. Τὸν τρωθέντα δ' ἐν τοῖς βρόχοις Par. A. ὡς ἀπὸ τόξων Par. C. βέλει ἤτοι ἔρωτι — τὸν τρωθέντα, ἤγουν ἐν τῷ σου πόθῳ Vind. II. 311. Καταλαβὼν τοῖς ἀλύτοις — τὸν μικρὸν, ἤτοι ὀλίγον ἠγαπημένον χρόνον Par. A. καταλαβὼν ἀλύτοις ὀλίγον, ἄστατον καιρόν Par. B. εἰς ὀλίγον, ἄστατον, οὐδαμινόν Vind. II. κρατήσας ἰσχυροῖς, ἀλύτοις Pal. 40. 312. Παρὰ τοῦ δαμασθέντος αὐτὸς τῷ ἔρωτι οὐ τετρωμένος, ὦ Τρωΐλε Par. A. καὶ παρὰ τοῦ ἐραστοῦ δαμασθέντος, σὺ, ὦ Τρωΐλε — ἤτοι οὐ ποθήσας αὐτὸν Vind. II. τρωθέντος τῷ ἔρωτι Ἀχιλλέως — τῷ ἔρωτι Pal. 40. 313. Τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς, φοινίξεις τὸν τύμβον τοῦ Ἀπόλλωνος Par. A. τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος Vind. II. ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀχιλλέως Pal. 40. 314. Φεῦ, ὦ δυστυχής· ὁ κακὸν αἰῶνα, ἤγουν βιωτὴν ἢ ζωὴν ἔχων — Λαοδίκην καὶ Πολυξένην λέγει Par. A. ἡ δυστυχὴς, ἢ ὦ δυστυχεστάτη — τὰς εὐλάλους Par. B. φεῦ μοι, ἕνεκα τῶν δυστυχημάτων — τὰς δύο αὐταδέλφας

καὶ σὸν τάλαινα πότμον αἰάζω, σκύλαξ. 315
ὧν τὴν μὲν αὐτόπρεμνον ἡ τοκὰς κόνις
χανοῦσα κευθμῷ χείσεται διασφάγος,
λεύσσουσαν ἄτην ἀγχίπουν στεναγμάτων,
ἵν' ἄλμα πάππου, καὶ χαμευνάδος μόροι
τῆς λαθρονύμφου πόρτιος μεμιγμένοι 320

315. *αἰάζω*] *αἰάξω* Par. H. — 317. *κευθμῷ*] *κεθμῷ* Par. C. Neap. I. Vind. III. et Editt. Basil. I. et Steph. *χασμῷ*, quod aperte glossam sapit, Par. B. Rehdig. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. Reliqui Codd. omnes et Editt. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *κευθμῷ*. — *χείσεται*] *κείσεται* Par. K. — *διασφάγος*] *διασφαγός* Par. A. *διάσφαγος* Vit. III. *διὰ σφάγος* Par. G. Cf. *Bast.* ad Gregor. Corinth. p. 538. — 318. *λεύσσουσαν*] Par. J. Vit. I. *λεύσουσαν* (σ suprascr.) Par. L. *λεύσουσαν* Par. ABCDEFGHK. Neap. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. Steph. et Sebast. Reliquae Editt. *λεύσσουσαν*. — *ἄτην*] *αὐτήν* Ciz. *ἄντην* Rehdig. *ἄτην στεναγμάτων* dicit perniciem luctuosissimam, acerbissimam sortem urbi Troiae totique regiae domui iamiam imminentem. Similiter infra dicta sunt v. 408. *ἄλγη κωκυμάτων*, et v. 1243. *λιταὶ γουνασμάτων*. — 319. *ἄλμα*] Ita cum tenui spiritu exhibent Par. ADGK. Neap. III. Vind. IV. et Vit. III. Cf. Etym. M. p. 69, 27—32. *ἄλμα, τὸ ἄλσος. Λυκόφρων· ἵν' ἄλμα πόμπου καὶ χαμευνίδου διπλοῦν· — γίνεται παρὰ τὸ ἄλδω τὸ αὐξάνω, παράγωγον ἀλδάνω· οἷον, μέλε' ἤλδανεν· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἦλμαι· τὸ β', ἦλσαι· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα ἄλμα, τὸ αὐξανόμενον τοῖς φυτοῖς.* — *ἄλσος* Ciz. glossa in textum illata. — *χαμευνάδος*] *χαμευνίδος* Par. CF.

μου, ἤγουν τὴν Λαοδίκην καὶ τὴν Πολυξένην, τὰς εὐλάλους ἢ δυςλάλους Par. C. *ὤμοι ἐγὼ ἡ δυςτυχής — τὴν Λαοδίκην καὶ Πολυξένην· στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὰς δύο ἀδελφάς· περὶ Λαοδίκης καὶ Πολυξένης καὶ Ἑκάβης λέγει, μεταβληθείσης εἰς κύνα* Vind. II.

315. *Καὶ τὸν σὸν, ὦ τλῆμον, θάνατον, δειλὴ Λαοδίκη, φησί, θρηνῶ· σκύλαξ δὲ ἡ Ἑκάβη· φασὶ γὰρ αὐτὴν μεταβληθῆναι εἰς κύνα* Par. A. *ἡ γενομένη κύων, ἢ ἡ λιθασθεῖσα δίκην κυνός* Par. C. *ὦ ἀθλία μῆτερ Ἑκάβη — θάνατον θρηνῶ — κύων, ἢ ὦ Ἑκάβη* Vind. II. 316. *Ὦντινων τὴν μίαν αὐτοπορευτὸν* (sic) *ἡ πατρίς· οὕτω γὰρ νοεῖται τοκὰς* Par. A. *ἀφ' ὧν, ἤγουν τὴν Λαοδίκην — ζῶσαν, ὅλην, ἡ γεννήτρια γῆ* Par. C. *ἤγουν τὴν Λαοδίκην, ὁλόκληρον· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων — ἤτοι Τροία* Vind. II. *αὐτόρριζον, ἡ γεννήσασα γῆ* Pal. 40.

317. *Χανοῦσα τῷ βάθει, χωρήσει τοῦ χάσματος· σφὰξ γὰρ πᾶν χάσμα γῆς* Par. A. *διανοιχθεῖσα — λαγόνι, χωρήσει δέξεται τοῦ διασχισμοῦ· διασφὰξ τὸ σχίσμα τῆς γῆς* Par. C. *ἐν τῇ καταδύσει, φάραγγι δέξεται, χώσει, περὶ τὸ ἄλσος τοῦ πάππου μου Τρωός· χάσματι τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ διασφὰξ ἡ γενικὴ, διασφάγος* Vind. II. *κεύματι, χωρήσει — σχισμῆς* Pal. 40.

318. *Βλεπομένην βλάβην — πλησίον — τὴν τῆς πατρίδος πόρθησιν* Par. A. *βλέπουσάν σε, τὴν Ἑκάβην* Par. B. *μέλλουσαν ἰδεῖν κατὰ πόδας, πλησίον* Vind. II. 319. *ὅπου, τὸ ἄλσος νῦν, τοῦ Τρωός, καὶ τῆς πόρνης, τῆς πενιχρᾶς ὁ μόρος* Par. A. *ἄλμα* (sic) *ἄλσος καὶ παράδεισός τοῦ Τρωός· φασὶ γὰρ, ὅτι ἡ Λαοδίκη διωκομένη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων περὶ τὸν παράδεισον τοῦ Τρωὸς κατεπόθη* Par. C. *ὅπου παράδεισος τοῦ Τρωός — ἤτοι τῆς Κίλλης* (in marg.: *παρὰ τὸ ἄλλεσθαι καὶ αὔξεσθαι τὰ φυτά*) Vind. II. *τὸ ἄλσος Λαομέδοντος — Σκύλλας* (leg. *Κίλλης*) Pal. 40.

320. *Λάθρα γὰρ τῷ Πριάμῳ ἐμίγνυτο — τῆς Κίλλης — μιγέντες* Par. A. *κόρης, τῆς Κίλλης* Vind. II. *μοιχαλίδος* Pal. 40.

σκύμνῳ κέχυνται, πρὶν λαφύξασθαι γάνος,
πρὶν ἐκ λοχείας γυῖα χυτλῶσαι δρόσῳ·
σὲ δ' ὠμὰ πρὸς νυμφεῖα καὶ γαμηλίους
ἄξει θυηλὰς στυγνὸς Ἴφιδος λέων,
μητρὸς κελαινῆς χέρνιβας μιμούμενος, 325
ἣν ἐς βαθεῖαν λαιμίσας Ποιμανδρίαν

323. *γαμηλίους ἄξ. θυηλ.*) Verba Lycophronis attulit Etym. M. p. 220, 55. — **324.** *Ἴφιδος*] Hunc *μετασχηματισμὸν* iam supra tetigimus ad v. 189. Admodum lectu digna sunt, quae de hac et similibus formis, ut *Ἄμφις, ἄστρις* ex Herodiano *περὶ παθῶν* servavit Etymol. M. p. 93, 50 sqq. Eadem nominis forma usus erat etiam Euphorio, poeta, ut aetate non multo inferior, ita ingenio atque studiorum ratione Lycophroni simillimus; Etym. M. p. 480, 14 sqq. *Ἶφις, ὄνομα κύριον, παρὰ τὸ ἶφι· τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ πάντα διὰ τοῦ ῑ γράφεται, οἷον Ἰφιμέδουσα, Ἰφιγενής, Ἰφικλῆς. Εὐφορίων αὐτὴν ἐτυμολογεῖ* [*ἀγνοῶν αὐτὴν Ἀγαμέμνονος, οἴεται δὲ αὐτὴν* Cod. Par. 1630. apud Bekk. Anecdot. III. p. 1446.] *Ἑλένης καὶ Θησέως, ὑποβλητὴν* [*ὑποβλῆτιν* Cod. Par. 1630.] *δὲ δοθῆναι Κλυταιμνήστρᾳ,*

οὕνεκα δή μιν
ἶφι βιησαμένη Ἑλένη ὑπεγείνατο Θησεῖ.

de quo Euphorionis loco vid. Meinek. ad Euphor. fragm. p. 133. a quo tamen in eo dissentio, quod non putem necessario ante *Εὐφορίων* inserendum esse nomen *Ἰφιγένεια*; poeta enim non communem nominis formam, sed insolentiorem, *Ἶφις*, adhibuerat, eamque suo more explicare studuit. Minime vero premendum est illud *ὑπεγείνατο*, ac si poeta ad alteram nominis *Ἰφιγένεια* partem respexerit. Cf. Eustath. ad Iliad. p. 1068, 4. edit. Rom. — **325.** *μητρὸς κελαινῆς χ. μ.*] Scaliger: *atrae parentis aemulatus februa.* Equidem poetam existimo ad utrumque respexisse, tum ad sacrificium illud quo in Aulide immolanda erat Iphigenia, tum ad horrendum illud ministerium, quo postea Graecos Tauros venientes mactare cogebatur. Hoc enim suadet vox *κελαινῆς*, qua immanis saevitia notatur; in illo autem inest acerbissima allusio ad id, quod utrique, Iphigeniae et Polyxenae, evenerit, ut, Achilli desponsatae, non ad nuptiale festum, sed ad horrendum sacrificium ducerentur. — **326—329.** Hic locus de Iphigeniae immolatione intelligendus est. Tota enim illa regio circa Aulidem atque Tanagram videtur olim dicta fuisse *Ποιμανδρὶς* et *Ποιμανδρία*, sive a Poemandro quodam, ut Pausanias refert, nomen acceperit, sive de eo, quod gregibus pascendis aptissima esset. *Paus.* IX. 20, 1. *Ταναγραῖοι δὲ οἰκιστὴν*

321. *Τῷ Μουνίππῳ, πρὶν ἂν γεύσασθαι τροφῆς, πιεῖν, ῥοφῆσαι ὕδωρ· γρ. καὶ γλάγος, τουτέστι γάλα* Par. A. *Τῷ Μουνίππῳ, υἱῷ αὐτοῦ, ἐχέθησαν, κεῖνται — ἑλκύσασθαι, γεύσασθαι, θηλάσαι — γάλα* Vind. II. *σὺν τῷ Μουνίππῳ — ῥοφῆσαι* Pal. 40. **322.** *Πρὶν ἐκ τοῦ τοκετοῦ μέλη ἀποπλῦναι τῷ ὕδατι* Par. A. *τοκετοῦ — τὰ μέλη τῆς Κίλλης, λοῦσαι, πλῦναι μετὰ ὕδατος, τὴν Κίλλαν* Vind. II. *γεννήσεως* Pal. 40. **323.** *Σὲ δὲ πρὸς τὰ ἀτέλευτα* (fort. *ἀτέλεστα*) *νυμφεῖα, καὶ τοὺς γάμους* Par. A. *ἤγουν πρὸς σφαγάς* Par. C. *ὦ Πολυξένη, πρὸς ἀπηνῆ, χαλεπά — καὶ πρὸς ἀπηνεῖς* Vind. II. *θανατηρά* Pal. 40. **324.** *Ἀπάξει θυσίας ὁ υἱὸς τῆς Ἰφιγενείας, ὑποκοριστικῶς· ὁ Πύῤῥος* Par. A. *θυσίας — κατηφής — ὁ υἱὸς τῆς Ἰφιγενείας, ἤγουν ὁ Νεοπτόλεμος* Vind. II. *μισητός* Pal. 40. **325.** *Τῆς τραχείας μητρὸς θυσίας μιμούμενος* Par. A. *αὐτοῦ, ἤγουν τῆς Ἴφιδος — τὰς δεινάς, διὰ τὸ ἀναιρεῖν τοὺς Ἕλληνας ἐν τῇ Σκυθίᾳ — ἀποματτόμενος* Par. C. *σκοτεινῆς — θυσίας* Vind. II.

στεφηφόρον βοῦν δεινὸς ἄρταμος δράκων
ῥαίσει τριπάτρῳ φασγάνῳ Κανδάονος,
λύκοις τὸ πρωτόσφακτον ὅρκιον σχάσας.
σὲ δ' ἀμφὶ κοίλην αἰχμάλωτον ἠόνα, 330
πρέσβυν Δολόγκων δημόλευστον ὠλένῃ,

σφισι Ποίμανδρον γενέσθαι λέγουσι Χαιρησίλεω παῖδα τοῦ Ἰασίου τοῦ Ἐλευθῆρος· τοῦτον δ' Ἀπόλλωνός τε καὶ Αἰθούσης εἶναι τῆς Ποσειδῶνος· Ποίμανδρον δὲ γυναῖκά φασιν ἀγαγέσθαι Τάναγραν θυγατέρα Αἰόλου· Κορίννῃ δέ ἐστιν ἐς αὐτὴν πεποιημένα Ἀσωποῦ παῖδα εἶναι. *Strabo* IX. §. 10. p. 404. ἡ Ποιμανδρὶς δ' ἐστὶν ἡ αὐτὴ τῇ Ταναγρικῇ. *Steph.* Byz. v. Τάναγρα· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ποιμανδρία. allato statim Lycophronis loco. *Eustath.* ad Iliad. β'. 498. p. 266, 21. edit. Rom. (Tom. I. p. 215, 16. edit. Lips.) ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Γραῖα, εἴτε καὶ ἡ Τάναγρα, καὶ Ποιμανδρία, ὡς κεῖται παρὰ Λυκόφρονι. Supersedere igitur possumus Scaligeri invento, qui ποιμανδρίαν de vase quodam sacro, ad excipiendum sanguinem apto, (respiciens fortasse ad Hesych. v. ταναγρα, et ad Polluc. X. §. 165. τὰ λεβητάρια καλοῦσιν ταναγρίδας) intelligendum esse, Cantero iuveni persuaserat. Ceterum, quod ad obscuritatem verborum attinet, rem egregie administravit idem ille magnus Josephus Scaliger, cum Lycophrone ingeniose insaniens:

> namque in capacis ventre mactans naviae
> bovem infulatam draco cupencus impius,
> iugulae tripatris caedet hanc clunaculo,
> priora confedusta dans hirpis sacra.

326. λαιμίσας] λαιμήσας Par. A. λαιμίσαι Codd. Parisin. Steph. Byz. nr. 1412. et 1413. — ποιμανδρείαν Par. A. — 327. στεφανηφόρον Par. J.
ου
328. τριπάτρῳ Par. C.

326. Ἥντινα εἰς τὴν κοίλην τάφρον λαιμοτομήσας· λείπει τὸ ὡς, ἐν ᾗ. ὥσπερ τὴν Βοιωτικὴν πόλιν Par. A. λείπεται τὸ τάφρον — Βοιωτικὴν Par. B. Κοίλην, σφάξας — πόλις Βοιωτίας, ἣν καὶ Τάναγραν λέγουσιν· ἔνθα ἄρισται βόες γίγνονται Par. C. Ἰφιγένειαν, Πολυξένην — λείπει τὸ τάφρον — σφάξας, λαιμοτομήσας — πόλις ἐν ᾗ οἱ ἄριστοι βόες Vind. II. ποιμαντικὴν Pal. 40. 327. Ἐστολισμένην τὴν Πολυξένην, ὥσπερ νύμφην — ὁ δεινὸς καὶ φοβερὸς δράκων, ὁ Διομήδης Par. A. ὅτι ἐστεφάνουν καὶ ἄνθεσιν ἔπαττον τοὺς θυομένους· ἐπεὶ καὶ ταύτην, ὥσπερ νύμφην στολίσαντες, οὕτως ἔθαψαν· ἔθος δὲ ἦν τοῖς κατοιχομένοις ἐν κοίλοις τόποις θύειν — ἀπηνής, ὠμός — μακελλάριος (sic) ἢ ὁ Διομήδης, ἂν πρὸς τὴν Ἶφιν συντάξῃς· ἢ ὁ Νεοπτόλεμος πάλιν, ἂν πρὸς τὴν Πολυξένην συντάξῃς Par. C. λείπει τὸ ὡς· ἐστεμμένην — κυρίως τὴν Πολυξένην — φονεὺς — Πύῤῥος, ὁ Νεοπτόλεμος Vind. II. 328. Τῷ Ὠρίωνος· ἐπειδὴ υἱὸς ἦν Διὸς καὶ Ποσειδῶνος — Ἡφαίστου, Ἄρεως, Ὠρίωνος· τοῦ Ὠρίωνος ἢ τοῦ Ἄρεως Par. A. ἢ τριδεσπότῳ, ἐπὶ Νεοπτολέμου· ἢ τριθέῳ, ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον Par. C. φθερεῖ τριδεσπότῳ — τοῦ Ἄρεως ἤγουν Ὠρίωνος Vind. II. Ἄρεος ἢ Ὠρίωνος Pal. 40.

329. Τὴν Ἰφιγένειαν λέγει — ἀνοίξας ἢ ἀνακτήσας, εἰς ὅρκους ἐλθὼν ὁ Ἀχιλλεύς — ἀπέκτεινεν Par. A. πρωτόθυτον, ἐπὶ Ἰφιγενείας· ἐπὶ δὲ Πολυξένης, τὸ ἐξαίρετον Par. C. Ἐν τοῖς Ἕλλησιν — ἐκ πρώτης καὶ εὐγενοῦς ῥίζης σφαγιασθὲν θῦμα χάριν τῶν ὅρκων — καταβαλών, λύσας Vind. II. μεγαλοθυτόν, ἢ τὸ εὐγενὲς θῦμα — κόψας Pal. 40.

330. Σὲ δὲ περὶ τὴν κοίλην — δοριάλωτον — Ἠϊὼν πόλις Θρᾴκων Par. A. βαθεῖαν Par. C. τὴν Ἑκάβην λέγει — πλατεῖαν — αἰγιαλὸν Vind. II. 331. Πρεσβύτιδα — Δόλογκοι ἔθνος Θρᾴκης — τὴν ὑπὸ τοῦ δήμου καταλευσθεῖσαν, λιθοβοληθεῖσαν χερί Par. A. τὴν γηραιάν — τῶν Θρᾴκων — τὴν λιθολευσθεῖσαν

ἐπεσβόλοις ἀραῖσιν ἠρεθισμένην,
κρύψει κυπάς τις χερμάδων ἐπομβρίᾳ,
μαίρας ὅταν φαιουρὸν ἀλλάξῃς δομήν.
Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβῳ τἀγαμέμνονος δαμεὶς, 335
κρηπῖδα πηγῷ νέρθε καλλυνεῖ πλόκῳ,

332. *ἠρεθισμένην*] Sic Codd. mei ad unum omnes, et Editt. Ald. et Basil. I. e Codd. expressae. Sensus est: diris et conviciis quasi furentem; furentis instar diras et convicia effundentem. Neque tamen diffiteor, lectionem *ἠρεθισμένη*, quam Canterus ex emendatione posuit, multo faciliorem sensum praebere. Cave tamen, libris quibusdam, quos apud Sebastianum commemoratos vides, quicquam tribuas; in tam ingenti enim Codicum consensu, vehementer verendum est, ne Sebastianus libros illos, aut negligenter, aut omnino non inspexerit. — 333. *κυπάς*] Apte contulit Potterus locum Iliad. γ'. 57. *λάϊνον ἕσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ', ὅσσα ἔοργας.* — 334. *φαιουρόν*] *φαιουργόν* Par. BFGJL. Vit. I. Ciz. Rehd. et edit. Ald. — 335. *τἀγαμέμνονος*] ad aram Iovis. *Eustath.* ad Iliad. β'. 25. p. 168, 10 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 137, 24 sqq. edit. Lips.) *ἰστέον δὲ, ὅτι πάντως εὐρυκρείων, ᾧ λάοι ἐπιτετράφαται, καὶ ὅτι δοκεῖ εὐλόγως παρὰ Λάκωσι Ζεὺς Ἀγαμέμνων ἐπιθετικῶς εἶναι, ὡς ὁ Λυκόφρων λαλεῖ· Ἀγαμέμνων τε γὰρ εὐρυκρείων καὶ Ζεὺς εὐρυμέδων. εἰ δὴ ταυτὸν εὐρυκρείων καὶ εὐρυμέδων, λέγοιτ' ἂν διὰ τοῦτο διθυραμβικώτερον καὶ Ἀγαμέμνων Ζεύς, καθότι καὶ εὐρυκρείων.* De crasi in *τἀγαμέμνονος* cf. *Seidl.* ad Eurip. Iphig. in Taur. 751. (769.) Praeterea notissimum est, Priamum ad aram Iovis Hercei Neoptolemi manu mortem occubuisse; vid. *Arctini Ἰλίου πέρσις* in Procli Excerptis: *καὶ Νεοπτόλεμος μὲν ἀποκτείνει Πρίαμον ἐπὶ τὸν τοῦ Διὸς τοῦ ἑρκείου βωμὸν καταφυγόντα·* et qui sua ex hoc fonte derivasse videntur, Quint. Calab. XIII. 222. et Tryphiod. 634 sq. Cf. Eurip. Troad. v. 17. Pausan. IV. 17, 4. Tzetz. Posthom. 733. Paullo aliter *Lesches* apud Pausan. X. 27, 2. *Πρίαμον δὲ οὐκ ἀποθανεῖν ἔφη Λέσχεως ἐπὶ τῇ ἐσχάρᾳ τοῦ Ἑρκείου, ἀλλὰ ἀποσπασθέντα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ πάρεργον τῷ Νεοπτολέμῳ πρὸς ταῖς τῆς οἰκίας γενέσθαι θύραις.*

336. *πηγῷ*] *πηγῶν* Par. H. communi vitio. *Eustath.* ad Iliad. γ'. 197. p. 403, 44. edit. Rom. (T. I. p. 326, 18. edit. Lips.) *οἱ δὲ πηγεσίμαλλον τὸν λευκόμαλλόν φασιν, ὡς καὶ τοῦ Λυκόφρονος πλόκαμον πηγὸν εἰπόντος τὴν λευκὴν, πολιάν.* — *νέρθε*] *νέρθεν* Par. GK. et Vit. III. — *καλυνεῖ* Par. E. et Ciz.

ἐν τῇ χειρὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἑλληνικοῦ Vind. II. *ὦ γηραιά — ἐν τῇ ὠλένῃ καὶ χερὶ τοῦ δήμου λιθασθεῖσαν* Pal. 40.

332. *Ὠργισμένην, παροξυνομένην· Ὅμηρος· ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε* (Iliad. α'. 32.) *ἀντὶ τοῦ, μή με παρόξυνε, μή με χαλέπαινε* Par. A. *κινηθεῖσαν, παροξυνθεῖσαν* Par. B. *δηκτικαῖς, ὑβριστικαῖς κατάραις, τὴν παροξυνομένην, τὴν διεγείρουσαν τοὺς Ἕλληνας* Vind. II. *λοιδορίαις — κινηθεῖσαν διὰ τὴν σφαγὴν τῆς θυγατρός* Pal. 40. 333. *Κρύψει χιτῶνας* (sic) — *ἔστι δέ τις χιτών — ἐν ταῖς νιφάσιν ἢ βολίσι τῶν λίθων* Par. A. *χιτών — πυκνώσει* Par. C. *καλύψει ἱμάτιον — τῶν λίθων πληθύϊ* Vind. II. *βολῇ* Pal. 40. 334. *Κυνός· ὁ κύων νῦν ἡ Ἑκάβη· ὁποίαν φαιὸν σῶμα ἔχουσαν* Par. A. *κυνὸς τοῦ Ὠρίωνος* Par. C. *κυνός — τὴν διάπλασιν — τὸ σῶμα* Vind. II. *μέλαν* Pal. 40.

335. *Ὁ δὲ περὶ τῷ τάφῳ — τοῦ Διὸς ἐπώνυμον* Par. A. *ἤγουν τοῦ Ἑρκείου Διός — φονευθεὶς* Par. C. *ὁ Πρίαμος — ναῷ — ἐπίθετον τοῦ Διός — δαμασθεὶς* Vind. II.

336. *Τὴν βάσιν· κρηπὶς ἡ βάσις καὶ ὁ πούς· τῷ λευκῷ κάτωθεν καλλυνεῖ τριχώματι* Par. A. *πλοκάμῳ* Par. C. *τὴν βάσιν τοῦ νεὼ λευκῷ κοσμήσει τριχώματι* Vind. II. *τριχώσει* Pal. 40.

ὁ πρὸς καλύπτρης τῆς ὁμαίμονος τάλας
ὠνητὸς αἰθαλωτὸν ἐς πάτραν μολὼν,
τὸ πρὶν δ᾽ ἀμυδρὸν οὔνομ᾽ αἰστώσας σκότῳ.
ὅταν χέλυδρος πυρσὸν ὠμόθριξ βαρὺν 340
ἀπεμπολητὴς τῆς φυταλμίας χθονὸς
φλέξας, τὸν ὠδίνοντα μορμωτὸν λόχον

337. *καλύπτρης*] *καλύπτρας* Par. L. Vit. I. et Ciz. — 338. *ὠνητός*] Lycophronis locum respexerunt Etym. M. v. *Πρίαμος* p. 688, 7. et *Eustath.* ad Iliad. *α*. 18. p. 27, 21. edit. Rom. (Tom. I. p. 24, 25. edit. Lips.) — *ἐς*] *ἐπί* Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. Similem harum praepositionum permutationem notarunt Porsonus ad Phoeniss. 77. et Elmsleius ad Med. 1164. p. 258. — *μολών*] *μολῶν* Par. C. Vind. III. Vit. I. et Ciz. — 339. *τὸ πρὶν δ᾽*] *δ᾽* omittunt Par. C. et duo inferioris notae Codices apud Sebast. reliqui libri cum scripti tum impressi omnes retinent *δ᾽*. Quare improbanda est Romani editoris temeritas, *δ᾽* contra Codd. auctoritatem resecantis. — *οὔνομ᾽ αἰστώσας*] *ὄνομ᾽* Par. BDGKL. Vind. IV. Vit. I. III. et Ciz. Haec lectio locum habere potest, si retineas vulgatum *ἀϊστώσας*; refragatur tamen meliorum et antiquiorum Codd. auctoritas. — 341. *τῆς* omissum est in Par. D. — *φυταλμίας*] *φοιταλμίας* (ϋ) Pal. 40. *φοιταλμίας* Vit. I. et Ciz. De voce *φυτάλμιος* vid. Reisig. ad Oedip. Col. v. 146. — 342. *τὸν ὠδίνοντα — λόχον*] Magnopere fallebantur, qui *ἵππον* ad *ὠδίνοντα* subaudiendum putarent. Est manifesta imitatio Homeri, Odyss. *δ*. 277. ubi *Eustath.* p. 1496, 34. edit. Rom. (Tom. I. p. 165, 46. edit. Lips.) *Κοῖλον δὲ λόχον* ἀστείως εἶπε τὸν δούρειον ἵππον. ἕτερος μέντοι τολμηρῶς ἐθέλων φράζειν, καὶ *βαθὺν δόλον* προςεῖπεν ἂν αὐτὸν, καὶ *Ἅιδου ἕρκος*, καὶ εἴ τι τοιοῦτον. Cf. Odyss. *θ*. 515. et *λ*. 524. — *μορμωτόν*] Par. ACDEFGHKL. Neap. I. II. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *μυρμωτόν* Par. BJ. Neap. III. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Lepidum sane est illud inventum Ioan. Meursii, qui, quum substantivum ad *ὠδίνοντα* desideraret, *μορμὼ τὸν* legendum esse censuit; „nam pueri,

337. Ὁ περὶ τῆς χρυσῆς καλύπτρας — τῆς ἀδελφῆς Ἡσιόνης, ὁ τλήμων Par. A. σκέπης τῆς χρυσῆς — τῆς αὐταδέλφης αὐτοῦ, τῆς Ἡσιόνης — ὁ ἄθλιος Πρίαμος Par. C. 338. Ἀγοραστός — κεκαυμένην ὑφ᾽ Ἡρακλέους — εἰς τὴν πατρίδα ἐρχόμενος Par. A. ἀγοραστός — παραγενόμενος, ἤγουν στρεψάμενος ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας Par. C. ἀγοραστός — ἀντὶ τοῦ, κεκαυμένην πάτραν, αἰθαλωτὴν ὑφ᾽ Ἡρακλέους, καὶ ἐλθὼν Vind. II.
339. Τὸ πρότερον γὰρ Ποδάρκης ἐκαλεῖτο, καὶ μετωνομάσθη Πρίαμος — σκοτεινὸν ὄνομα ἀφανίσας τῷ σκότῳ Par. A. ἀπὸ τοῦ πρὸς ὀλίγον (sic) καλούμενος Ποδάρκης Par. C. σκοτεινόν — ἀφανίσας — τῇ αἰχμαλωσίᾳ Vind. II. πρότερον γὰρ Ποδάρκης ἐκαλεῖτο — λήθῃ Pal. 40.

340. Ὁπόταν ὁ Ἀντήνωρ — λαμπρόν — ὁ ὁμῆλιξ, ὁ ὠμογέρων· τὸ δὲ βαρὺ, πολὺ ἢ μέγα Par. A. ὁ γηραιὸς Ἀντήνωρ, ὁ χελώνης δίκην ἔχων τὸ δέρμα ἀπὸ τοῦ γήρως — μέγαν Par. C. εἶδος ὄφεως, ἤγουν ὁ Ἀντήνωρ — φανόν — ἤγουν ὁ γηραιός Vind. II. ὁ γηραιὸς Ἀντήνωρ — μέγαν· χέλυδρος, ἡ χελώνη τραχύδερμος, ἢ ἀπεικάζει τὸν Ἀντήνορα διὰ τὸ γηραιὸν καὶ τραχύ Pal. 40. 341. Πορθητὴς, προδότης τῆς πατρίδος, τῆς φυσάσης Par. A. ὁ πράσας καὶ προδοὺς τὴν πόλιν ἕνεκα τῆς βασιλείας· ὁ πορθητής Par. C. πορθητὴς, προδότης τῆς πατρῴας γῆς, τῆς φυσάσης αὐτόν Vind. II. παραθαλασσίας Τροίας Pal. 40. 342. Φλέξας εἰς σημεῖον — τὸν δούρειον ἵππον — φοβερὸν ἔνεδρον· Καλλίμαχος· *αὐτίκα τὴν*

ἀναψαλάξῃ γαστρὸς ἑλκύσας ζυγὰ,
τῆς Σισυφείας δ' ἀγκύλης λαμπουρίδος
λάμψῃ κακὸν φρύκτωρον αὐτανέψιος 345
τοῖς εἰς στενὴν Λεύκοφρυν ἐκπεπλευκόσι,
καὶ παιδοβρῶτος Πορκέως νήσους διπλᾶς.

inquit, equum μορμὼ vocabant. Theocr. Idyll. XV. (40.) Simili modo eleganter μορμὼ vocat Lycophron equum hunc, qui Troianis magno terrori fuit; erat autem mirae magnitudinis." Quam coniecturam homini adulescentulo facilius condonaremus, si eam minus confidenter proposuisset. — 343. ἑλκύσας ζυγά] Muellerus ἐκλύσας coniecit, haud inscite, reclamantibus tamen libris omnibus. Verbosam autem adnotationem, qua hunc locum, intellectu facillimum, donavit, melius, opinor, suppressisset. Lycophronis verba retulit Tzetz. in Chil. VI. v. 517.

344. Σισυφείας] Hoc in Ulyssis contumeliam dictum est. Vid. Soph. Philoct. 415. Herm. — λαμπουρίδος] Cf. Soph. Ai. 103. Herm.

345. λάμψῃ] Par. ABCEFG. Neap. III. Vind. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. — λάμψει Par. DHJKL. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. λάμψει Vind. II. Apte comparavit Muellerus vers. 1091. ἐκλάμψουσι σέλας, et Eurip. Helen. 1142. (1131.) δόλιον ἀστέρα λάμψας. — 346. Λεύκοφρυν] Λευκόφρυν Vit. II. et III. (prior in textu, alter in scholiis) vitiose. Vid. Etym. M. p. 565, 16. τὰ εἰς $\overline{υς}$ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς συστέλλοντα τὸ $\bar{υ}$ προπαροξύνεται· οἷον, Λεύκοφρυς, ἥμισυς, ἀτράφαξυς. Arcadius de Accent. p. 92. τὰ εἰς $\overline{υς}$ πάντα σύνθετα συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ $\bar{υ}$ προπαροξύνεται, σύνοφρυς, [Λεύκοφρυς] κάλλιχθυς, δίβραχυς. Nominis originem explicat Eustathius ad Iliad. α'. 38. p. 33, 22. edit. Rom. (Tom. I. p. 29, 34. edit. Lips.) ἔστι δὲ ἡ μὲν Τένεδος νῆσος Αἰολική, ποτὲ μὲν Λεύκοφρυς καλουμένη, διὰ τὸ λευκὰς ἔχειν ὀφρῦς ἤγουν ἐξοχὰς, παρὰ τοὺς αἰγιαλούς. Et ad Iliad. β'. 637. p. 308, 34. edit. Rom. (Tom. I. p. 250, 21. edit. Lips.) καὶ ὀφρῦς δέ που λέγονται ὀρειναί τινες ἐξοχαί, ὅθεν καὶ ἡ Τένεδος Λεύκοφρυς ἐκλήθη ποτέ. ὡς καὶ αὐτὴ κατὰ τὸν Ἀστακηνὸν Λευκάταν λευκὰς ὀφρύας ἔχουσα, ἤτοι ἐπαναστάσεις τινὰς τραχείας περὶ τὸν αἰγιαλόν. Cf. Pausan. X. 14, 1—3. Strab. XIII. §. 46. p. 604. Hesych. h. v. et Steph. Byz. v. Τένεδος, ubi perperam editum est Λευκόφρυς. — ἐκπεπλευκόσιν solus Par. G. — 347. Πορκέως] πόρκεος Par. L. et Ciz. Nomina horum serpentum habent etiam Quint. Smyrn. XII. Petron. Satyr. c. 89. et

κούρην μορμύσσεται (Hymn. in Dian. 70.) Par. A. τάξιν στρατιωτικὴν ἀπὸ μ' ἀνδρῶν Par. C. ἀνάψας — τὸν γεννῶντα τὸν ἵππον — ἔσωθεν τοῦ ἵππου — καὶ φοβερόν — καὶ ἐνέδραν Vind. II. ἔγκυον Pal. 40.

343. Ἀνοίξῃ, ψηλαφήσῃ — ἐκ τῆς νηδύος ἑλκύσας ἅμματα, δεσμοὺς Par. A. ἐκβάλῃ τοῦ δουρίου Par. C. ἀνοίξῃ. ἀνακράζῃ — τῆς τοῦ ἵππου — ἀνοίξας τὰς θύρας Vind. II.

344. Ὅτι κατά τινας Ὀδυσσεὺς Σισύφου υἱὸς ἦν — ἐπικαμποῦς ἀλώπεκος Par. A. τοῦ υἱοῦ Σισύφου, τοῦ Ὀδυσσέως — πανούργου — εἶδος ἀλώπεκος Vind. II. σκολιᾶς Pal. 40.

345. Λάμψῃ κακὸν λαμπηδόνα ὁ Σίνων — Ὀδυσσέως Par. A. ἤγουν ὁ πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ Ὀδυσσέως ὁ Σίνων, ὁ υἱὸς τοῦ Αἰσίμου Par. C. ἀνάψει τοῖς Τρωσὶ φανόν — ὁ ἐξάδελφος ὁ Σίνων (in marg.: λείπει τὸ ἀναιρεθήσεται ὁ Πρίαμος) Vind. II.

346. Τοῖς εἰς Τένεδον λέγει ἐκπλεύσασιν Ἕλλησιν Par. A. Ἕλλησι δηλαδή Par. C.

347. Πόρκης καὶ Χαρίβοια, ὀνόματα ὄφεων· οἱ πλεύσαντες ἐκ τῶν Καλυδνῶν νήσων ἦλθον εἰς Τροίαν καὶ διέφθειραν τοὺς παῖδας Λαοκόοντος· ὁ δὲ Λαοκόων υἱὸς ἦν Ἀντήνορος· τοῦτο δὲ γέγονε σημεῖον τῆς Ἰλίου ἁλώσεως Par.

Ἐγὼ δὲ τλήμων ἡ γάμους ἀρνουμένη,
ἐν παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασιν,
ἄνις τεράμνων, εἰς ἀνώροφον στέγην 350
εἱρκτῆς ἀλιβδύσασα λυγαίας δέμας,

Serv. ad Virg. Aen. II. 201. Genitivum autem *Πορκέως* a nominativo *Πόρκης* per metaplasmum factum esse, nemo mirabitur, qui Lycophronem noverit. — 348. *ἐγὼ δὲ τλήμων*] *ἐγὼ δ' ἡ τλήμων* Par. D. Vind. IV. et Vit. III. Hanc vitiosissimam lectionem Potterus in textum intulit; Sebastianus, ne indicata quidem Codd. suorum discrepanti scriptura, retinuit. — 349. *τυκίσμασιν*] *τυκίσμασι* omisso ν̄ finali, Par. HK. Ciz. et Editt. Basil. I. et Steph. Hanc rariorem vocem repone apud *Eurip.* in Andromed. fragm. XXIX. *ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τυκισμάτων*, ubi vulgo editum est *τειχισμάτων*. Solent enim eiusmodi vocabula, quae proprie de exstruendis aedificiis dicuntur, a poetis ad artem statuariam transferri. Vid. Eurip. Alcest. 358. Praeterea cf. *Hemsterh.* ad Polluc. X. §. 147. et *Seidl.* ad Eurip. Troad. 831.

350. *ἄνις*] Valckenarius, cui haec vox suspecta erat, ad Phoeniss. 335. p. 118. adnotavit haec: „in Lycophronis v. 350. *ἄνις τεράμνων* redditur *carens coenaculis;* sed *ἄνις* meo iudicio Graecum non est: corrigo, *εὖνις, τεράμνων εἰς ἀνώροφον στέγην εἱρκτῆς.* Primum *εὖνις* ad praecedentia pertinet; deinde *τὸ ἄστεγον οἴκημα* solemni luxuria dixit *τεράμνων ἀνώροφον στέγην.*“ Hunc scrupulum Valckenario eximere potuisset *Eustathius* ad *Odyss. η'.* 325. p. 1582, 13. edit. Rom. (Tom. I. p. 279, 11. edit. Lips.) *ἔτι δὲ καὶ ἄνευ ἐκεῖνό φαμεν καὶ ἄνις, διὰ τὸ ἐν τοῖς οὖσιν ἄτερ, θεωρεῖσθαι τὸ μὴ νεύειν μηδὲ νίσσεσθαι, ὅ ἐστι πορεύεσθαι, πρὸς ἄλληλα, ἀλλὰ ἰδιάζειν.* Cf. *Nicand.* Alex. 419. *ἄνις μογεροῖο τιθήνης*, ubi Schol. *ἄνις δὲ ἀντὶ τοῦ ἄνευ.* — *τεράμνων*] Respicit ad hunc versum *Eustath.* ad Odyss. ψ'. 167. p. 1943, 6. edit. Rom. (Tom. II. p. 301, 18. edit. Lips.) *οὐ μὴν καὶ τέραμνον ἀσυνθέτως τὸ τέρεν καὶ ἁπαλόν, ἀλλ' ἡ τοῦ οἴκου στέγη, καθὰ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ Λυκόφρων δηλοῖ.* — 351. *ἀλιβδύσασα*] Par. A. Vat. 1307. et Etym. M. p. 63, 16. laudato Lycophronis versu, et Editt. Reich. et Sebast. *ἀλιβδήσασα* Par. DEFG. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Par. II. Steph. et Pott. utrq. *ἀλυβδήσασα* Par. BCHJ. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Commel. et Meurs. utrq. *ἀλυβδήσασα* Par. L. et Vit. I. Tetigit hunc locum *Eustath.* ad Odyss. γ'.

A. *τοῦ φαγόντος τὸν παῖδα τοῦ Λυκάονος* (leg. *Λαοκόοντος*) *ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ναῷ* Par. C. *εἶδος δράκοντος — εἰς τὰς Καλυδνάς* (in marg.: *Πόρκης καὶ Χαρίβοια ὀνόματα δρακόντων*). 348. *Ἐγὼ δ' αὐτὴ ἡ ταλαίπωρος Ἀλεξάνδρα, ἡ μὴ τοὺς γάμους συγκαταθεμένη* Par. A. *συνουσίας φεύγουσα, ὡς ποθοῦσα τὴν παρθενείαν* Par. C. *τοῦ Ἀπόλλωνος* Pal. 40. 349. *Ἐν τοῖς τοῦ παρθενῶνος λαΐνου οἰκοδομήμασιν* Par. A. *ἐγὼ ἡ οὖσα — λιθίνου — κατασκευάσμασιν, οἰκοδομήμασιν* Vind. II. *οἴκοις* Pal. 40. 350. *Χωρίς — κυρίως ξυλοστέγων· νῦν δὲ παστάδων, ὀροφωμάτων, τῶν ἀπὸ λίθου καὶ οὐκ ἀπὸ ξύλων γεγονότων· πυραμοειδὲς λίθινον ὁ Πρίαμος ποιήσας οἴκημα, ἐνέβαλεν τὴν Ἀλεξάνδραν — εἰς λίθινον στέγην* Par. A. *καὶ ἄσκεπον, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ξυλίνην στέγην, ἀλλὰ θόλον* Par. C. *χωρίς, ἐστερημένη ξυλίνων στεγῶν, παστάδων γαμικῶν — τὴν μὴ ἔχουσαν ξύλινον ὄροφον, ἀλλ' ὁλόλιθον* Vind. II. *ξυλοστέγων* Pal. 40.

351. *Φυλακῆς· ἀπὸ τοῦ εἴργειν — ἀφανίσασα, οἷον ἁλὶ δύσασα· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νεκρῶν — τῆς σκοτεινῆς τὸ σῶμα* Par. A. *συγκρύψασα* Par. C. *φυλακῆς — ἀφανίσασα, βυθίσασα — ἀπὸ τῆς σκοτεινῆς τὸ σῶμα* Vind. II. et Neap. II.

ἢ τὸν Θοραῖον Πτῷον Ὡρίτην θεὸν
λίποντ' ἀλέκτρων ἐκβαλοῦσα δεμνίων,
ὡς δὴ κορείαν ἄφθιτον πεπαμένη
πρὸς γῆρας ἄκρον, Παλλάδος ζηλώμασι 355
τῆς μισονύμφου Λαφρίας Πυλαίτιδος,

169. p. 1462, 45. edit. Rom. (Tom. I. p. 119, 45 sq. edit. Lips.) ubi perperam etiam in novissima editione scriptum est, ἀλυβδήσασα. Cf. *Hesych.* v. ἀλιβδῦσαι ibiq. Interpp.

352. Θοραῖον] In Cod. Par. H. superscriptum est ab eadem manu ἢ τὸν τοκαῖον. — Ὡρίτην] Ὡρείτην Neap. III. — 353. ἀλέκτρων]. *Muellerus:* „reieci a lecto virginali, reieci a me, quae nondum experta essem viri concubitum, nec vellem experiri.“ Intelligerem potius de toro virginali, quem nefas erat tangere, cum Cassandra Palladi, virginitatis custodi, sacrata esset. Inest fortasse etiam allusio ad nomen Alexandrae, inepta illa quidem, neque tamen prorsus abhorrens ab ingenio Lycophronis. Praeterea comparavit Muellerus locum Euripidis Troad. 254. (261—263. Seidl.) ἢ τὰν Φοίβου παρθένον, ᾇ γέρας ὁ χρυσοκόμας ἔδωκ' ἄλεκτρον ζωάν; Lectionem ἀλέκτρων praebent Par. EFH. Neap. I. II. Vind. II. III. et Editt. Basil. I. et Steph. λίποντα λέκτρων Par. ABCDGJKL. Neap. III. Vit. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. In Vit. I. scriptum est λίποντ' ἀ λέκτρων, apostropho spirituque a secunda manu minio additis; quam correcturam tertia manus iterum delevit: in Vit. II. autem quid scriptum fuerit, nunc quidem extricari non potest, cum folium ea parte corrosum sit; nisi fortasse quis e glossa ἐπιθυμοῦντα, atque e Scholiis, in quibus est λίποντα, incertam sane coniecturam de lectione facere velit. — ἐκβαλοῦσα] ἐμβαλοῦσα Par. E. Hoc nihil aliud significat, quam connubium *recusavi.* Cave quidquam amplius atque violentius cogites. — 354. πεπαμένη] Ita Codd. quos vidi omnes praeter Vat. 1307., in quo scriptum est πεπαμμένη. Hanc antiquorum exemplarium scripturam improbavit Tzetzes in Comment. cuius Scholion emendatius atque integrius e Cod. Paris. C. ita profero: πῶ, τὸ κτῶμαι, πάσω, πέπακα, πέπαμαι, πεπαμένη· ὅθεν καὶ ἓν μ̄ γραπτέον· οἱ δὲ μεταγραφεῖς, οὐκ οἶδ' ὅτι παθόντες, δύο μ̄μ̄ γράφουσι, ὡς οὐκ εἰδότες, ὅτι δίχα τούτου τὸ π̄ᾱ μακρόν ἐστι. Cf. Hesych. v. πεπαμένος ibiq. Interpp. — 355. ζηλώμασι] ν̄ finale addit solus Vit. II., quod probat Muellerus, ex Hermanni praecepto de emend. rat. gr. gr. p. 22. Adde Elmslei. annot. ad Med. 287. Nos alio loco hac de re aliisque ad hanc quaestionem pertinentibus fusius sumus disputaturi.

356. Πυλαίτιδος] Hoc nomen explicat Schol. ad Aeschyl. Sept. 148.

352. Τὰ τρία ἐπώνυμα τοῦ Ἀπόλλωνος Par. A. τὸν φόβον ποιοῦντα — τὸν ποιοῦντα τὰς τέσσαρας ὥρας τὸν Ἀπόλλωνα· — ἐπώνυμα καὶ τὰ τρία τοῦ Ἀπόλλωνος Par. C. σπερμογόνον καὶ γεννητικὸν Ἀπόλλωνα, τὸν ποιοῦντα τοὺς τέσσαρας καιρούς — ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος Vind. II. σπερμογόνον — φοβηθέντα τὸν χοῖρον ἐν τῇ γεννήσει, καὶ τὰς ὥρας ἀποτελοῦντα Pal. 40. 353. Ἐπιθυμοῦντα κοιτῶν ἐκβαλοῦσα τῶν στρωμάτων Par. A. τινὲς ἀλέκτρων γράφουσι, ἐκλαμβάνοντες τῶν ἀχράντων κοιτῶν Par. B. συνουσιῶν — ἀποσεισαμένη κοιτῶν Par. C. ἐπιθυμοῦντα ἀμιάντων Neap. I. et II. Vind. II. 354. Ὅτι δὴ παρθενίαν ἄφθαρτον κεκτημένη Par. A. et Par. C. παρθενίαν κεκτημένη, μέλλουσα ἔχειν Vind. II. 355. Πρὸς ἄκρον γῆρας τῆς Ἀθηνᾶς ζηλοτυπίᾳ Par. A. ἤγουν ἐλθοῦσα ἤδη παρθενεύουσα — πολεμικῆς Ἀθηνᾶς μιμήσεσι Par. C. τῆς Ἀθηνᾶς — καὶ τοῖς μιμήμασι Vind. II. 356. Τῆς τὸν γάμον

τῆμος βιαίως φάσσα πρὸς τόργου λέχος
γαμφαῖσιν ἅρπης οἰνὰς ἑλκυσθήσομαι,

Well. *γίνωσκε γὰρ, ὅτι ἐζωγράφουν ταύτην (τὴν Ἀθηνᾶν) πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως, ἣν καὶ ὁ Λυκόφρων Πυλαΐτιδα λέγει, διὰ τὸ ἄνωθεν ἵστασθαι ταύτην τῶν τῆς πόλεως πυλῶν.*

558. *γαμφαῖσιν ἅρπης*] Fuerunt olim, ut e Scholiis patet, qui, ambiguitate significationis vocum *ἅρπη* et *οἰνὰς* decepti, de vite adunca scilicet falce protracta cogitarent, idque de Cassandra e templi adytis abstracta interpretarentur. Quorum ratio licet nec verbis nec facinoris atrocitati conveniat et omnino ineptior sit, quam quae refutationem mereatur: apprime tamen placuit Leopoldo Sebastiano, ita ut novam hanc versionem procudere non dubitaret: *aduncis falcibus, ut vitis, protrahar.* — Manifestum autem est poetam aptissimam illam comparationem, quam superiori versu posuerat, mutatis tantummodo verbis continuare, quemadmodum facere solemus, si ab aliqua re vehementius commoti in ea describenda nobis, non nisi iteratis imaginibus et adaucto quasi verborum pondere, satisfaciamus. Optime autem hunc locum perspexit vir eruditissimus, Ioannes Potterus, qui, reiectis iis quae vel Meursius de vaticinandi peritia, vel ipse de castitate Cassandrae, columbae imagine indicata, doctius quam verius excogitaverat, tandem in fine adnotationis haec addit: „Sed, ut verum fatear, non placent mihi hae ambages, nec quaerere velim sensum intricatum et allegoricum, cum facilis et obvius in promptu sit; quamobrem non alia ratione Cassandram dictam columbam, Aiacem vulturem putarim, quam quia Cassandra ab Aiace rapta et violata est, haud aliter quam columbae praeda fieri solent avium rapacium; unde ob maiorem emphasin, et ut ostenderet suam debilitatem et impotentiam, Aiacis autem capacitatem et violentiam augeret, se ipsam bis appellavit columbam, nec contenta est illum simplici nomine vulturis notare, sed *ἅρπην* addidit, quae avis est aquilae similis, si non ex earum genere: nec absimilis est hic locus superiori, ubi Paridem duplicata metaphora *κίρκον* et *καταῤῥακτῆρα* appellavit." — *γαμφαῖσιν*] *γναφαῖσιν* Par. A. Scripserim *γαμφῇσιν*, si vel per unum Codicem liceret. Poeta insolentiorem formam *γαμφαὶ* pro *γαμφηλαὶ* adhibuit. Cf. Etym. M. p. 221, 13. *γαμφηλή, ἡ γνάθος, ἡ σιαγών· παρὰ τὸ κάμπτω, γάμπτω· καὶ ὥςπερ παρὰ τὸ θάπτω γίνεται ταφή, οὕτω καὶ παρὰ τὸ γάμπτω, γαμφὴ καὶ γαμφηλή.* *Hesych.* *γαμφαί, αἱ γνάμφαι, γνάθοι.* — *ἅρπης*] Par. L. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *ἅρπαις* Par. ACDEFGHJK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *ἅρπαις* (η superscr.) Par. B. et Rehd. De permutatione syllabarum *ης* et *αις*, e compendiosa scriptura orta, iam supra dictum est ad v. 103. *ἅρπη* avis ex Homero nota est, Iliad. τ'. 350. ubi Schol. Venet. p. 527. b. 11—15. Bekk. haec habent: *ἅρπῃ, τῷ ἰκτίνῳ· — φιλεῖ δὲ τὴν τροφὴν ἣν ἂν συνά-*

μισούσης· τὰ δὲ λοιπὰ ἐπώνυμα Ἀθηνᾶς Par. A. *τῆς μισουμένης τοὺς γάμους, διὰ τοῦτο καὶ τὰς νύμφας — τῆς λάφυρα φερούσης* Par. C. *τῆς μισούσης τὰς νύμφας· τῆς λαφυρούσης* (leg. *λαφυρευούσης* sive *φερούσης*) *τὰ λάφυρα — τῆς ζωγραφουμένης ἐν ταῖς πύλαις, ἐπίθετα τῆς Ἀθηνᾶς* Vind. II. 357. *Τότε βίᾳ, ὡς φάσσα, πρὸς γυπὸς κοίτην* Par. A. *Τηνικαῦτα — δυναστείᾳ — εἶδος περιστερᾶς· ὡς ἁρπάζεται δηλαδή — γυπὸς εἰς κοίτην· τοῦ Λοκροῦ Αἴαντος* Par. C. 358. *Ἐπικαμπέσι δρεπάναις· λέγει δὲ γνάθοις — ὡς ἄμπελος· οἱ δέ, ὅτε περιστερά — συρήσομαι* Par. A. *ὀδοῦσι — δρεπάνης — ἡ ἄμπελος· οὕτως δηλαδὴ ἁρπαχθήσομαι παρὰ τοῦ Αἴαντος εἰς συνουσίαν* Par. C. *ταῖς σιαγόσιν — δρεπάνης — ὡς ἡ ἄμπελος* Vind. II. *δρεπανικαῖς ὄνυξιν* Pal. 40.

ἡ πολλὰ δὴ Βούδειαν Αἴθυιαν Κόρην
ἀρωγὸν αὐδάξασα τάῤῥοθον γάμων. 360

γει φυλάττειν ἐπὶ τοῖς ῥάμφεσι, καὶ ταύτην ἐπιχορηγεῖ τοῖς νεοσσοῖς. Cf. Eustath. ad. h. l. p. 1188, 3. edit. Rom. et Etym. M. p. 148, 20. — οἰνάς] Athen. IX. 394. a. Ἀριστοτέλης φησὶ περιστερῶν μὲν ἓν γένος, εἴδη δὲ πέντε, γράφων οὕτως· περιστερὰ, οἰνὰς, φάψ, φάσσα, τρυγών. — ἡ μὲν οὖν οἰνὰς, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, μείζων ἐστὶ τῆς περιστερᾶς, χρῶμα δ' ἔχει οἰνωπόν. Quae paene iisdem verbis leguntur apud *Eustath.* ad Odyss. μ'. 62. p. 1712, 42 sqq. edit. Rom. (Odyss. Tom. II. p. 10, 17 sqq. edit. Lips.) *Pollux.* VI. §. 22. οἰνιὰς δὲ καὶ οἰνὰς, ἡ ἀγρία περιστερά. Cf. *Hesych.* v. οἰνάς ibiq. Interpp. — ἑλκυσθήσομαι] ἑλκυθήσομαι (fort. ἑλκηθήσομαι) Par. AGJ. Vit. II. et III. Hic versus in Cod. Vind. III. prorsus deest.

359. Βούδειαν Αἴθυιαν] Hunc et sequentem versum citat Steph. Byzant. v. Βούδεια, ubi Codd. Paris. 1412 et 1413, pariter atque Ms. Perusin. a Iacob. Gronovio collatum, miram varietatem, Ἐλλείθυιαν, exhibent. Quae lectio nihilominus tamen homini eruditissimo, Abram. Berkelio ita arrisit, ut parum abesset, quin Lycophronis locum, ut nunc legitur, corruptum existimaret. Quo sane luculento testimonio vetus illud dictum comprobatur, nihil esse tam ineptum, quin fautorem suum aliquando inveniat. Minervam Βούδειαν commemorat Eustathius ad Iliad. π'. p. 1076, 24. edit. Rom. — Αἴθυιαν] Hanc lectionem libri mei ita variant: αἴθωαν Par. L. Vit. I. et Ciz. αἴθυιαν Rehd. αἴθηαν Par. C. αἴθειαν Neap. III. Nominis rationem reddidit *Eustath.* ad Odyss. α'. 22. p. 1385, 64. edit. Rom. (Odyss. Tom. I. p. 11, 31. edit. Lips.) αἴθω τὸ λάμπω· ἀφ' οὗ καὶ ὁ αἰθὴρ Ζεὺς, καὶ αἰθρία ἡ κατ' αὐτὸν εὐδία, καὶ τὸ αἴθριον, καὶ ὁ ἀστὴρ δὲ, καὶ τὸ ἄστρον. καὶ Αἴθυια, ὡς εἰκός, παρὰ Λυκόφρονι Ἀθηνᾶ, ἡ φωσφόρος. Cf. Etym. M. p. 148, 31. Rupem quandam in regione Megarensium, a Minerva Αἰθυίᾳ denominatam, commemorat *Pausan.* I. 5, 3. καὶ Πανδίονα μὲν αὐτοῦ λέγεται νοσήσαντα ἀποθανεῖν, καὶ οἱ πρὸς θαλάσσῃ μνῆμά ἐστιν ἐν τῇ Μεγαρίδι ἐν Ἀθηνᾶς Αἰθυίας καλουμένῳ σκοπέλῳ. Cf. I. 41, 6. — Κόρην] Hoc nomen litera maiuscula scripsi, cum notissima sit Minerva Παρθένος, summo honore Athenis celebrata; vid. *Pausan.* X. 34, 8. καὶ ἐπείργασται τῇ ἀσπίδι τῶν Ἀθήνησι μίμημα ἐπὶ τῇ ἀσπίδι τῆς καλουμένης ὑπὸ Ἀθηναίων Παρθένου. Cf. I. 24, 5. et V. 11, 10. Praeterea rei convenientissimum est, hoc praesertim nomine Deae auxilium contra violentiam a Cassandra implorari. Accedit ut Lycophron, si fieri potest, tali epithetorum serie versum complere soleat, cf. v. 520. 537. 562. Quod autem Κόρην, Deae alius cognomen, non Παρθένον posuit, id suo more fecit, neque id meum est, ut excusem.

360. αὐδάξασα] Forma paullo insolentior, vario modo a librariis corrupta: αὐδέξασα Par. A. αὖ δείξασα Par. H. αὐδήξασα Steph. Byz. Cod. Par. 1412. αὖ δ' ἕξουσα Steph. Byz. Cod. Par. 1413. αὐδάξουσα Ms. Perusin. a Iac. Gronovio collatum. — γάμων] *Muellerus:* „γάμος h. l. est concubitus, συνουσία, ut v. 411. 547. 744. et 1151. Cf. *Spanhem.* ad Callim. in Del. v. 240. et *Hemsterh.* ad Aristoph. Plut. p. 401, 2. Et in Addendis p. 287. γάμος, concubitus, ut γαμεῖν dicitur de ipso actu Venereo, vid. *Villois.* in Prolegom. ad Hom. Iliad. p. X."

359. Ἥτις πολλὰ δέ — ἐπώνυμα τῆς Ἀθηνᾶς Par. A. Ἐγὼ ἡ Ἀλεξάνδρα — ἤγουν τὴν Ἀθηνᾶν· ἔστι δὲ ἡ φρόνησις, ἡ διδάξασα δύο βοῦς ζευγνύειν — τὴν διδάξασαν τὴν πλευστικήν· τὴν παρθένον· ἐπίθετα πάντα τῆς Ἀθηνᾶς Par. C. ὁρμητικήν· ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς Vind. II. δίκην αἰθυιῶν πλεῖν ποιοῦσα τὰς ναῦς Pal. 40. 360. Βοηθὸν κράξασα καὶ συλλήπτορα γάμων Par. A. βοηθὸν ἐπικαλεσαμένη, ἐπίκουρον, ἐπι-

ἡ δ' εἰς τέραμνα δουρατογλύφου στέγης
γλῆνας ἄνω στρέψασα χώσεται στρατῷ,
ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα καὶ θρόνων Διὸς,
ἄνακτι πάππῳ χρῆμα τιμαλφέστατον.

361. *τέραμνα*] Apud Lycophronem accuratiores libri hanc orthographiam tuentur. *τέρεμνα* Par. EH. Neap. III. et Vit. III. in schol. Vid. DD. VV. ad Hesych. v. *τέρεμνα*. — *δουρατογλύφου*] Sebastianus h. l. edere ausus est *δουρατόγλυφα*, idque in versione per *laquearia caelata* expressit. Quod utrum ex uno pluribusve libris hauserit, an, quod multo est probabilius, e coniectura posuerit, incertum quidem est, cum ipse rationem huius mutationis nullam reddiderit, et unius tantummodo Codicis lectionem *δουρατογλύφου* afferens de reliquis prorsus silere satius duxerit. At fallax hoc silentium esse manifestum est e Cod. Vat. 1307. libro antiquissimo atque optimo, ubi vulgaris lectio sine ulla litura conspicitur; idque in reliquis etiam Codd. Romanis scriptum esse e constanti nostror. libror. consensu veri fit simillimum. Iam vero in tali veterum exemplarium comparatione, ubi omnis laus atque virtus solerti quadam diligentia et religiosa fide continetur, si turpe admodum est, oscitantem esse ac negligentia labi: quid tandem potest cogitari turpius, quam, ut emendatiunculae fidem facias, reticere, quid in libris scriptum inveneris, et simulando dissimulandove lectores in fraudem inducere? Praeterea lectio vulgaris tam certa est atque indubitata, ut, si vel unius Codicis esset, ea nihilo tamen minus, reclamantibus reliquis omnibus, recipienda atque defendenda esset.

362. *ἄνω στρέψασα*] Sic Parisini omnes, Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Pott. utrq. et Sebast. *ἀναστρέψασα* Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *ἄνω στράψασα* Vind. III. et Editt. Basil. I. et Steph. *Scaliger:* pupas coruscans caelitus minabitur. Dicitur enim Minervae simulacrum, dum Aiax Cassandrae nefarias manus inferret, oculos sursum avertisse, ne tanti sceleris adspectu contaminaretur. Vid. *Strab.* VI. §. 14. p. 264. *Quint. Smyrn.* XIII. 426. Schol. Venet. ad Iliad. *ν'*. 66. *Οὗτος (Αἴας ὁ Λοκρός) μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν αἴτιος τοῖς Ἕλλησιν ἀπωλείας ἐγένετο· Κασάνδραν γὰρ τὴν Πριάμου, ἱκέτιν οὖσαν Ἀθηνᾶς, ἐν τῷ τῆς θεᾶς σηκῷ κατήσχυνεν, ὥστε τὴν θεὰν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ξοάνου εἰς τὴν ὀροφὴν τρέψαι, τοῖς δὲ Ἕλλησιν ὑποστρέφουσι καὶ κατὰ τὴν Εὔβοιαν γενομένοις χειμῶνας διεγεῖραι μεγάλους, ὥστε πολλοὺς αὐτῶν διαφθαρῆναι.* Rem aliter narraverat Arctinus in *Ἰλίου πέρσει* apud Proclum: *Κασσάνδραν δὲ Αἴας Ὀϊλέως πρὸς βίαν ἀποσπῶν συνεφέλκεται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ξόανον.*

364. *χρῆμα*] Meliores libri lectionem *χρῆμα* retinent, sensui et poetico sermoni aptissimam. Sic Par. ABCFHL. Vat. 1307. Neap. I. II. III.

κα δηλαδὴ ῥυθῆναί με τῶν ἀδίκων γάμων Par. C. *καλέσασα καὶ βοηθὸν τῶν βιαίων τοῦ Λοκροῦ* Vind. II. *ἀποδιώκτριαν* Pal. 40. 361. *Ἡ δὲ εἰς τὰ ἄκρα στέγης· κοινῶς πάντα* (sic) *τῆς ὀροφῆς* Par. A. *εἰς τοὺς ὀρόφους — ξυλοκατασκευαστοῦ σκεπάσματος* Par. C. *ὕψη* (leg. *ὑψηλά*) *στέγη* Neap. III. *ἤγουν ἡ Ἀθηνᾶ — τῶν γλυφέντων ξύλων· τῆς ἐκ ξύλων γεγλυμμένης στέγης* Vind. II. 362. *Τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω τείνασα, ὀργισθήσεται τῷ στρατῷ* Par. A. *τὰς κόρας, τοὺς ὀφθαλμοὺς τείνασα* Par. C. 363. *Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ῥιφεῖσα καὶ τῶν θρόνων τοῦ Διός* Par. A. *ἢ διὰ τὴν ἀστρολογίαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἢ τῆς κεφαλῆς διὰ τὴν φρόνησιν — κατελθοῦσα· ἤγουν τὸ ἡγεμονικὸν τοῦ νοός* Par. C. *φασὶ γὰρ ὅτι διοπετὴς ἦν, ἐλθοῦσα — καὶ ἀπὸ τῶν* Vind. II. *ἡ δοθεῖσα* Pal. 40. 364. *Τῷ βασιλεῖ πάππῳ χρῆμα ἄγαν τίμιον* Par. A. *τίμιον, χρησι-*

ἑνὸς δὲ λώβης ἀντὶ, μυρίων τέκνων 365
Ἑλλὰς στενάξει πᾶσα τοὺς κενοὺς τάφους,
οὐκ ὀστοθήκαις, χοιράδων δ' ἐφημένους,
οὐδ' ὑστάτην κεύθοντας ἐκ πυρὸς τέφρην
κρωσσοῖσι ταρχυθεῖσαν, ὡς φθιτῶν θέμις,

Vind. III. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *κτῆμα* Par. DEGJK. Vind. II. IV. Vit. II. Ms. Canteri et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. — *τιμαλφέστατον*] Hanc vocem e Lycophrone citat Etym. M. p. 758, 32.

365. *λώβης ἀντὶ*] Sic recte accuratiores libri et Editt. Ald. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. *ἀντι* sine accentu Par. C. *ἄντι* Editt. Basil. II. Par. II. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. Secundum enim Grammaticorum praecepta, *ἀντὶ*, *ἀμφὶ* et reliquae trium morarum praepositiones anastrophen non admittunt; Vid. *Ioan. Alexandr.* τονικὰ παραγγέλματα p. 27, 28 sqq. *καθόλου δὲ αἱ ἀναστρεφόμεναι δισύλλαβοί τε εἶναι καὶ δίχρονοι· ὅθεν τριχρονοῦσαι ἡ ἀντὶ καὶ ἀμφὶ οὐκ ἀναστρέφονται, οὐδὲ αἱ τῷ ῑ πλεονάζουσαι, καταὶ, παραὶ, ὑπείρ.* *Arcad.* de Accent. p. 180, 3—7. *Herm.* de Emend. rat. gr. gram. p. 105 sq. *Goettling.* in libello de Accentu graec. ling. p. 113. Huius rei me pudet immemorem fuisse, cum supra in Adnot. ad v. 94. meliorum libror. scripturam relinquens, deteriorem amplecterer. At surgendum ubi cecideris. — Praeterea in Cod. Neap. III. haec leguntur: *ἑνὸς δὲ λωβήσαντος ἀντί.* — 366. *στενάξει*] *στενάζει* Par. ACDGHK. Vind. III. IV. Vit. II. III. et sola edit. Basil. I. *τοὺς κενοτάφους* Par. C. — 367. *ἐφημένους*] Par. ADEFGJ. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *ἐφημμένους* Par. HL. Vit. I. et Ciz. *ἐφημένους* Par. CK. *ἐφειμένους* Par. B. *ἐφειμένους* Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. *Potterus*, allato Euripidis loco Andromach. 1265. cum interpretatione Scholiastae, haec addit: „unde apprime huic loco convenit haec vox (*χοιράς*), utpote quae petram exprimit, quae antrum habeat, sepulcri instar, recipiendis cadaveribus idoneum. Ne vero tutam nacti sedem viderentur hi mortui, quaeque sepulcri vicem supplere posset, non dicit eos ibi esse *τεθαμμένους*, sed solummodo *ἐφημένους*, qua voce instabilem et incertam sedem habuisse docet." — 368. *τέφρην*] *τέφραν* Par. CHJ. et Ciz. — 369. *κρωσσοῖσι*] Vid. *Eustath.* ad Iliad. ε. 738. p. 603, 23. edit. Rom. (Tom. II. p. 68,

μον Par. B. *κτῆμα τιμιώτατον, λαμπρότατον* Par. C. *τῷ Τρωϊκῷ, ἤγουν τῷ Ἴλῳ — τιμιώτατον* Vind. II.

365. *Ἀντὶ δὲ ἑνὸς βλάβης, τοῦ Αἴαντος τῆς ἀμπλακίης — πολλῶν παίδων* Par. A. *καὶ τῆς ἁμαρτίας· ἀντιστροφή* Par. C. *τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ* Vind. II. 366. *Πᾶσα ἡ Ἀχαΐς θρηνήσει τὰ κενοτάφια, ἤτοι ψευδήρια* Par. A. *θρηνήσει τοὺς ματαίους, κατὰ περίφρασιν· ἤγουν τοὺς τεθνεῶτας Ἕλληνας* Par. C. *τὰ ψευδοτάφια* Pal. 40. 367. *Οὐκ ἐν τοῖς τάφοις καὶ ταῖς ὀστοθήκαις — τῶν ὑφάλων πετρῶν δ' ἐπικαθημένους* Par. A. *ἀνακειμένους* Par. B. *ἐν τάφοις· τάφοι ἀληθεῖς, ἔνθα τὰ ὀστᾶ κεῖνται — καὶ τῶν σχισμῶν τῶν πετρῶν — καὶ ἐδῳμμένων* Par. C. *οὐκ ἐν τάφοις, ἀλλ' ἐν ταῖς πέτραις — ἐπὶ τῶν πετρῶν τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ κεχαλασμένους, κειμένους, τεθλασμένους* Vind. II. *καθημένους δὲ τούτους* Pal. 40. 368. *Οὐδὲ τὴν ἐσχάτην κρύπτοντας ἐκ τοῦ πυρὸς τέφραν* Par. A. *καὶ τὴν ἐσχάτην, ἤγουν τὴν μετὰ θάνατον· διότι ἔκαιον τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοί — κόνιν* Par. C. *κρύπτοντας, φυλάσσοντας, ἀντὶ τοῦ κευθομένους* Vind. II. 369. *Τοῖς ἀγγείοις, τοῖς ἀμφορεῦσι ταφεῖσαν, ὡς ἐστιν ὁ νόμος*

ἀλλ' οὔνομ' οἰκτρὸν καὶ κενηρίων γραφὰς, 370
θερμοῖς τεκόντων δακρύοις λελουμένας
παίδων τε καὶ θρήνοισι τοῖς ὁμευνίδων.
Ὀφέλτα καὶ μύχουρε χοιράδων Ζάραξ,
σπίλοι τε καὶ Τρύχατα καὶ τραχὺς Νέδων,

39. edit. Lips.) — *ὡς φθιτῶν θέμις*) *ὡς θέμις φθιτῶν* Par. AHL. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. Reliqui Codd. et Editt. omnes vulgatam tuentur, quae non sollicitanda videtur.

370. *γραφάς*] *ταφάς* Par. GEK. Vind. IV. *ταφάς*, adscripto *γρ. γραφάς*, Par. D. Vind. II. et Vit. II.

371. *θερμοῖσι τεκόντων* Par. H. Hic versus in Vind. IV. et Vit. III. desideratur. — 372. *τῶν ὁμευνίδων* Rehdig. — 373. *Ζάραξ*] Lycophronis locum citat Etym. M. v. *Ζάραξ* p. 408, 7. — 374. *σπίλοι*] Sic recte Par. AG. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. Reliquae *σπῖλοι*. — *Τρύχατα*] Haec est constans librorum omnium lectio, siquidem leves varietates, quae vel mutatione accentus, ut *Τρυχᾶτα* Par. A. *Τρυχάτα* Vind. II. Vit. I. III. (et Baroc. apud Pott.), vel vocalium transpositione, ut *Τραχύτα* in Cod. Ciz. (et Pal. 158. apud Sebast.) continentur, utpote ad eandem semper lectionem referendae, in censum venire non possunt. Haec autem lectio, licet magna difficultate laboret, cum syllaba secunda, quae longa esse debet, non nisi per licentiam, qua tamen vel optimi poetae in nominibus propriis non prorsus abstinuisse notum est, produci queat, praestare tamen videtur lectioni *Τρύχαντα*, quam Stephanus Byzantinus servavit, sive eam ex aliquo interpolato Codice hauserit, sive, quod probabilius videtur, ex antiquis in Lycophronem Commentariis, ubi fortasse medela loci proposita erat, in suam compilationem transscripserit. Haec autem apud eum leguntur: *Τρύχαι, πόλις Εὐβοίας. Λυκόφρων δὲ μεταφράσας, Τρύχαντα καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Τρυχεύς· τοῦ δὲ Τρύχαντος, Τρυχάντιος.* Ex quo loco apparet, Stephanum, cum *Τρύχαντα* pro quarto casu haberet, aut Lycophronis locum prorsus non inspexisse, aut verba eius ab epitomatore, (qui sane haud pauca talia commisit) ita decurtata esse, ut, quid auctor illius adnotationis sibi voluerit, nunc quidem intelligi nequeat. Praeterea nemo non videt, aliquem syllabarum lusum inesse in vocibus *Τρύχατα* et *τραχὺς*, ut infra v. 419 sq. in *πέλας* et *λέπας*. — *Νέδων*] Suidas: *Νέδων, ποταμὸς καὶ τόπος Λακωνικός· κλίνεται Νέδωνος· ὅθεν Νεδουσία Ἀθηνᾶ. ζήτει καὶ παρὰ Λυκόφρονι.*

τῶν ἀποθνησκόντων Par. A. *λάρναξιν, ἀγγείοις ἐνταφιασθεῖσαν — καθὰ τεθνηκότων ἔθος* Par. C. *κιβωτίοις, ἀμφορεῦσιν φυλαχθεῖσαν — τὴν στακτὴν* Vind. II. 370. *Ἀλλ' ὄνομα ἐλεεινόν, καὶ κενοταφίων γραφάς* Par. A. *τάφων εὐκέρων* (sic) *ἐπιγραφάς· ἤγουν ὁ τάφος οὗτος τοῦ δεῖνος· καίτοι ἔρημος ὢν ὀστῶν* Par. C. *ψευδοταφίων γραφάς* Vind. II.

371. *Τοῖς θερμοῖς δάκρυσι τῶν τεκόντων βεβρεγμένας* Par. A. *πολλοῖς· παρὰ τῶν γεννητόρων — βρεχομένας τὰς ἐπιγραφάς* Par. C. *τῶν γεννησάντων — ταφάς* Vind. II.

372. *Καὶ τῶν παίδων τοῖς θρήνοις, καὶ τοῖς τῶν γυναικῶν* Par. A. *παρὰ τῶν τέκνων — κλαυθμοῖς* Par. C. 373. *Ὄρος Εὐβοίας — ὁ φυλάττων τοὺς μυχοὺς τῶν χοιράδων· Ζάραξ δὲ ἀκρωτήριον* Par. A. *ἀναστροφὴ τὸ σχῆμα· ἀκρωτήριον τοῦ ὄρους τῆς Εὐβοίας — φύλαξ τῶν ἐσχισμένων πετρῶν — ὦ ξυλοφάγε, ὃς καὶ Καφηρεὺς καλῇ* Par. C. *ὦ ἀκρωτήριον, ὦ φύλαξ — καὶ τῶν πετρῶν — τόπος, ἀκρωτήριον* Vind. II.

374. *Αἱ ὕφαλοι πέτραι — πόλις καὶ ὄρος Εὐβοίας — ὄρος Εὐβοίας* Par. A. *πόλις Εὐβοίας — πετρώδης* Par. C. *ὦ τόποι — Τρύχατα καὶ Νέδων καὶ Διρφωσσὸς ὄρη Εὐβοίας* Vind. II. *λίθοι — τραχεῖαι πέτραι* Pal. 40.

καὶ πάντα Διρφωσσοῖο καὶ Διακρίων 375
γωλειὰ, καὶ Φόρκυνος οἰκητήριον,
ὅσων στεναγμῶν ἐκβεβρασμένων νεκρῶν
σὺν ἡμιθραύστοις ἰκρίοις ἀκούσετε.
ὅσων δὲ φλοίσβων ῥαχίας ἀνεκβάτου
δίναις παλιῤῥοίοισιν ἕλκοντος σάλου. 380

375. *Διακρίων*] *Διάκρια* Pal. 40. — **376.** *γωλειά*] Cf. Nicand. Theriac. 125. ibiq. Schol. *γωλεὰ δὲ αἱ καταδύσεις, αἱ ἐν τοῖς κοίλοις τόποις γινόμεναι οὕτω καλοῦνται. Hesych.* v. *γωλιοί·* ibiq. Interpp. Vitiosam lectionem *γωλοιά* habent Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Favorinus.

377. *ὅσων στεναγμῶν*] *ὅσον στεναγμόν* Par. A. *ὅσον στεναγμόν* Vit. I. Nolui neque hic, neque v. 379. quicquam mutare, cum vis quaedam sit in his ter eodem loco atque eodem numero repetitis vocabulis. Praeterea res docet *νεκρούς* h. l. non mortuos, sed *moribundos* esse.

378. *ἀκούσετε*] *ἀκούσατε* Par. B. *ἀκούσεται* Par. F. Vind. III. Vit. I. et Ciz. *ἀκούσεται* Par. E. Constat hodie, futurum *ἀκούσω* non solum apud inferioris graecitatis scriptores, sed etiam apud Alexandrinae aetatis auctores tolerandum esse. Vid. *Schaef.* Appar. crit. ad Demosth. T. II. p. 232. — **379.** *ὅσων δὲ φλοίσβων*] *ὅσον δὲ φλοῖσβον* Par. A. et Neap. III. *ὅσων δὲ φλοῖσβον* Par. L. et Vit. I. — *ῥαχίας ἀνεκβάτου*] Videntur haec coniungi debere hoc sensu, ut littus praeruptum intelligatur, ubi adaestuat mare, refluis vorticibus omnia, quae alluerat, rursus abripiens. *Etym.* M. v. *ῥάχις*, p. 702, 52. *κυρίως δὲ πᾶς ὁ πετρώδης αἰγιαλὸς ῥαχίας καλεῖται·* et paullo post: *ῥαχία εἴρηται, παρὰ τὸ ῥάχει ἐοικέναι, ἢ παρὰ τὸ ῥάσσω, οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔῤῥαγον.* Cf. p. 291, 25 sq. v. *Δυῤῥάχιον*, et p. 395, 22. v. *εὐράχαντες. Eustath.* ad *Odyss.* ε΄. 405. p. 1540, 28 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 223, 37 sqq. edit. Lips.) *τὰς δὲ ἀκτὰς καὶ ῥαχίας οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν. καὶ τὸν τόπον δὲ ᾧ προσαράττει τὸ κῦμα, ῥαχίαν λέγουσιν, ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ. καὶ ῥάχοι δὲ καὶ ῥαχίαι παρατείνουσα καὶ τραχεῖα ἠϊών.*
380. *παλιῤῥοίοισιν*] Sic Par. AEGK. Vat. 1307. Vind. II. IV. Vit. II. III. *παλιρόοισιν* Par. D. *παλιρροίαισιν* Neap. III. Reliqui libri et Impressi omnes *παλιῤῥοίῃσιν.*

375. *Ποταμὸς Εὐβοίας ὁ Διρφωσσός — ὄρη Εὐβοίας τὰ Διάκρια* Par. A. *ποταμὸς ἢ ὄρος — ὄρος Εὐβοίας* Par. C. *τοὺς τόπους, ὄρη — τοῦ, τῆς — πόλις Εὐβοίας — ὄρος Εὐβοίας* Vind. II. **376.** *Αἱ καταδύσεις αἱ ἐν θαλάσσῃ, καὶ τὸ τοῦ Φόρκυνος οἴκημα* Par. A. *προσωποποιΐα ὅλον* Par. C. *ὦ αἱ πρὸς τὴν θάλασσαν καταδύσεις* Neap. I. II. et Vind. II.
377. *Ὁπόσον στεναγμὸν ἐκριφέντων νεκρῶν* Par. A. *ὁπόσων βρυχηθμῶν, ἤχων — ἐξεῤῥιμμένων* Par. C. *ἐκριφέντων* Vind. II.
378. *Σὺν τοῖς ἡμικλάστοις ἱστοῖς, ζυγοῖς, ξύλοις ἐνωτισθείητε.* Par. A. *συντετριμμένοις ἱστίοις, καταρτίοις — ἐνωτισθήσεσθε* Par. C. *σὺν τοῖς σανιδώμασι τῶν νεῶν, σανίσι* Vind. II.
379. *Ὁπόσον δὲ, ποῖον ἦχον τραχείας πέτρας ἀνεκβάτου* Par. A. *ἤχων, τῆς ἀκτῆς, ἔνθα κλῶνται τὰ κύματα — τῆς ὑψηλῆς — ῥαχίαν οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτὴν καλοῦσιν, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ προσαράσσονται τὰ κύματα· οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάσσης ῥαχίαν ὠνόμασαν* Par. C. *στεναγμάτων ἀκούσατε — τραχείας πέτρας· ἀπὸ τῆς ῥάχεως, ὅθεν οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν* Vind. II. *ταραχῶν, θρήνων* Pal. 40.
380. *Συστροφαῖς ὀπισθορμήτοις — σύροντος τοῦ σάλου* Par. A. *σύροντας — τῆς τρικυμίας* Par. C. *ταῖς ὀπισθορμήτοις ἢ ἐπανακαμπτούσαις*

ὅσων δὲ θύννων ἠλοκισμένων ῥαφὰς
πρὸς τηγάνοισι κρατός, ὧν καταιβάτης
σκηπτὸς κατ' ὄρφνην γεύσεται δηουμένων,
ὅταν καρηβαρεῦντας ἐκ μέθης ἄγων,
λαμπτῆρα φαίνῃ τὸν ποδηγέτην σκότους 385
σίντης, ἀγρύπνῳ προςκαθήμενος τέχνῃ.

381. ὅσον δέ Par. A. — θύννων] Eadem metaphora de naufragis usus est Aeschyl. Pers. 416. (Well.)

382. πρὸς τηγάνοισι] Muellerus in Addendis p. 287. haec dedit: „τηγάνοισι, leg. θηγάνοισι vel θηγάναισι, et cf. Hesych. cum Interpp. ad θηγάνη sive θήγανον, quod est proprie *cos*, sed h. l. dicitur pro, *scopuli*, *cautes*; nam τήγανον vix h. l. ferendum est. Sic etiam in Schol. Tzetz. ad v. 367. χοιράδες explicantur per τήγανοι, sed reliqua addita vocabula, ῥαχίαι, ὕφαλοι πέτραι, satis demonstrant, ibi quoque legendum esse θήγανοι vel θήγανα vel θήγαναι.“ Huic emendationi haud parum tribuisse videtur vir doctissimus, quippe qui, alias saepenumero suarum opum iniquus contemtor, et sua ipsius vestigia statim relegere solitus, huic coniecturae in eadem adnotatione ipse non contradixerit. Attamen ea nil nisi aliquam verisimilitudinis speciem habet, quae, modo vulgatam recte intellexeris, evanescit. Vulgata autem, librorum omnium, quotquot collati sunt, auctoritate fulta atque stabilita, sanissima est, siquidem τήγανον, quod proprie sartaginem, sive latum quoddam frixorium significat, in quo, carbone supposito, vel placentae, adipe liquefacto, (τήκω) coquebantur, vel pisces aliaeve carnes frigebantur, nunc metaphorice de latis rupibus super aquas prominentibus dicitur, ad quas naufragi homines vehementer allisi, verticibus fractis, perierunt. De voce τήγανον Vid. *Athen.* VI. 228, e—f, et 229, a—b. XIV. 646, b et e. *Galenus* περὶ τροφῶν δυνάμεως I. c. 10. *Eustath.* ad Odyss. τ'. 204. p. 1862, 9. edit. Rom. (Tom. II. p. 199, 7. edit. Lips.) *Hesych.* v. ἄτταγα, τήγανα· καὶ πλακοῦς ὁ ἐπ' αὐτῶν σκευαζόμενος [supple ἀτταγίτης, τηγανίτης] et s. voce τηγανίτης· ἄρτος ἐπὶ τηγάνου γεγονώς, καὶ μετὰ τυροῦ ὀπτώμενος. Adde *Pierson.* ad Moer. p. 363. *Koen.* ad Gregor. Corinth. p. 446. edit. Schaef. et omnino *Hemsterh.* ad Polluc. X. 98. p. 1272 sq. — καταιβάτης] Cf. *Aesch.* Prom. 359. (Well.) ibiq. Schol. — 384. καρηβαρεῦντας] καρηβαροῦντας Par. BH. Rehd. et Edit. Ald. — 385. λαμπτῆρα] Vid. *Blomf.* ad Aesch. Agam. 21. — σκότους] σκότου Par. DGJK. Vit. II. III. σκότῳ Par. E. σκόπου Vind. II. eadem lectione iterum in margine notata. — 386. ἀγρύπνῳ — Vind. II. ἐν συστροφαῖς ὀπισθορμήτοις τοῦ κύματος Pal. 40.

381. Ὁπόσον δέ, τῶν Ἑλλήνων νῦν — λελακισμένων καὶ διεφθαρμένων· ὅτι ὑπὸ τῶν πετρῶν ἐξάνθησαν· τὰς συνθέσεις τῶν κεφαλῶν Par. A. κατακοπέντων — κολλήσεις Par. C. ἀκούσετε δὲ Ἑλλήνων — στεναγμάτων — καταλλαθέντων (leg. κατακλασθέντων) συστρεφομένων τὰς ῥαφὰς τῆς κεφαλῆς Vind. II. σχιζομένων συνδέσεις Pal. 40.

382. Πρὸς τοῖς ὑφάλοις πέτραις — κεφαλῆς — ὧν ὁ κάτω βαίνων Par. A. πλατείαις πέτραις — κατωφερής Par. C. 383. Κεραυνὸς κατὰ τὴν σκοτίαν — γεύσεται κοπτομένων Par. A. πρηστὴρ Par. C. ὁ κεραυνὸς κατὰ τὴν γνοφώδη, κατὰ τὴν νύκτα — φέρεται (fort. φάγεται) ἀφανιζομένων Vind. II.

384. Ὥςπερ ὅταν τὰς κεφαλὰς ἀλγοῦντας ἐξ οἰνοφλυγίας, φέρων Par. A. καρηβαροῦντας, σκοτισθέντας — τῆς πολυποσίας τοῦ οἴνου Par. C. μεθύσαντας Neap. I. μεθύοντας — τοὺς Ἕλληνας Vind. II.

385. Λαμπάδα καίῃ, τὸν ὁδηγὸν τῆς νυκτός Par. A. ἢ ἐπὶ τὸν φανὸν τοῦτον ἄγων τοὺς Ἕλληνας, ἢ φαίνῃ τὸν φανόν — πυρσεύῃ, ἅπτῃ — ὁδηγὸν τοῦ θανάτου Par. C. φανὸν μηνύῃ, θανάτου Pal. 40. 386. Ὁ βλαπτικός, ὁ Ναύπλιος, ναύλιος (sic)

Τὸν δ', οἷα δύπτην κηρύλον διὰ στενοῦ
αὐλῶνος οἴσει κῦμα γυμνίτην φάγρον,
διπλῶν μεταξὺ χοιράδων σαρούμενον.
Γυραῖσι δ' ἐν πέτραισι τερσαίνων πτερὰ 390

τέχνῃ] Optime refutavit Potterus Eustathii sententiam, qui Lycophronem dicit ad Homeri locum respexisse, in quo Ulysses dicitur insomnis gubernacula rexisse; vid. *Eustath.* ad Odyss. *ε'*. 268. p. 1534, 58. edit. Rom. (Tom. I. p. 215, 14. edit. Lips.) *οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν. ἐκ τούτου δὲ λαβὼν ὁ Λυκόφρων, ἄϋπνον τέχνην λέγει τὴν κυβερνητικήν.* Quod vero statim addit, „malim tamen *ἀγρύπνῳ τέχνῃ* exponere *vigili fraude*, quia sedulo in id opus incubuit; et quoniam, qui rem aliquam summa cura administrant, saepe dicuntur noctes insomnes et inquietas agere;" id ex parte tantum huic loco convenit. Nam exitiosi illi ignes, quibus Nauplius tempestuosa nocte Caphارei fauces in Graecorum perniciem collustravit, proprie quidem *nocturnae* insidiae dicendi fuissent; dicuntur autem *vigiles* doli, quippe qui per totam illam noctem non exstinguerentur. Laudatur Sophocles *ἐν ἀϋπνῳ πυρκαεῖ* apud Herodian. *περ. μονήρ. λέξ.* in Dindorfii Grammat. Graec. T. I. p. 31, 21. ubi *ἐν Ναυπλίῳ πυρκαεῖ* legendum esse monuit Schaeferus ad Porson. Addend. ad Hecub. p. 98. Notissima enim est Sophoclis fabula *Ναύπλιος πυρκαεύς*. Vid. Hesych. v. *πεσσά*, et Polluc. Onom. IX. 156. — *προςκαθήμενος*] *πρὸς καθημενος* Par. G. *πυρὸς καθήμενος* (ἡ α) Par. A. vitiose. — 388. *γυμνίτην*] *γυμνίτα* Par. H. *γυμνιτην* Par. L. Vit. I. et Ciz. — 389. *σαρούμενον*] Hanc vocem e Lycophrone laudat Etym. M. p. 708, 56. — 390. *Γυραῖσι δ' ἐν πέτραισι*] *Γύραισι* Codd. et Impressi omnes, praeter leve vitium *γηραῖσι* in Pal. 40. et *γηραῖσι* in Cod. Ciz. *Γυρῇσι* tamen Odyss. *δ'*. 500. — *πέτραισι* Par. ABCDFGHJKL. Neap. III. Vat. 1307. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. et Ciz. *πέτρῃσι* Par. E. Pal. 40. Rehdig. et ex Aldina primaque Basileensi reliquae deinceps editiones omnes. Scripserim *Γυρῇσι δ' ἐν πέτρῃσι*, si vel unus liber addiceret; in talibus enim aliquid dandum est verborum concinnitati. Nomen explicat *Eustath.* ad Odyss. l. l. p. 1507, 8. edit. Rom. (Odyss. T. I. p. 179, 6. edit. Lips.) *πέτραι δὲ, φασί, περὶ Μύκονόν εἰσιν αἱ Γυραί· νῆσος δὲ κυκλὰς ἡ Μύκονος· εἰκὸς δὲ καὶ στρογγύλην εἶναι τὴν πέτραν καὶ οὕτω κεκλῆσθαι γυρήν.* Cf. Etym. M. p. 243, 56. — *τερσαίνων πτερά*] *Potterus:* „Allusio haec sumta est ab avibus, quae cum

— *πυρός* (pertinet ad *ἀγρύπνῳ*) — *τῇ κυβερνητικῇ* Par. A. *ἐγρηγόρῳ* (sic) *προςκαρτερῶν· ἤγουν τῷ πυρσεύειν τὸν φρυκτὸν πρὸς πλάνην τῶν Ἑλλήνων ἐν τῷ Ξυλοφάγῳ* Par. C. *ὁ βλαπτικός, ὁ πατὴρ τοῦ Παλαμήδους* Vind. II. *ἤγουν ὁ Ναύπλιος — μηχαναῖς* Pal. 40.

387. *Τὸν δὲ Αἴαντα, ὁποῖα κολυμβητήν — τὸν ἄρρενα ἀλκυόνα λέγει — διὰ τοῦ στενοῦ* Par. A. *ὥςπερ — ἤγουν ἐπὶ μήκους* (leg. *ἐπιμήκους*) Par. C. *περὶ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ — ὥςπερ κολυμβητήν — ὄρνεον εὐκόλυμβον, ἄρσενα ἀλκυόνα κλυδωνιζόμενον* Vind. II. 388. *Εἰς Ἅιδου — πορθμοῦ — φέρει κῦμα, ὥςπερ ποιὸν ἰχθὺν* Par. A. *Ἅιδου, πορθμοῦ, πελάγους — ἡ τρικυμία — ἢ ὁπλίτην ἢ γυμνόν· νῦν δὲ Λοκρὸν Αἴαντα λέγει — φάγρος δὲ εἶδος ἰχθύος* Par. C. *μεταξὺ δύο χοιράδων — κομίσει γυμνόν, τὸν Λοκρὸν Αἴαντα* Vind. II. *ἄξει* Pal. 40.

389. *Μεταξὺ δύο πετρῶν ὑφάλων κλυδωνιζόμενον* Par. A. *Μυκόνου καὶ Τήνου· νῆσοι δὲ Καλυδναῖ· ἤγουν τραχειῶν νήσων* Par. C. *δύο — μέσον πετρῶν κλυδωνιζόμενον* Vind. II. *κινούμενον* Pal. 40. 390. *Ὄνομα πετρῶν αἱ Γυραὶ ἐν Τήνῳ — ξηραίνων, ψύχων τὰ μέλη* Par. A. *στρογγύλαις* Par. B. *ὄνομα πετρῶν — ἤγουν διασωθεὶς, ξηραίνων, ἤγουν*

στάζοντα πόντου, δευτέραν ἄλμην σπάσει,
βληθεὶς ἀπ᾽ ὄχθων τῷ τριωνύχῳ δορὶ,
ᾧ νιν κολαστὴς δεινὸς οὐτάσας λατρεὺς,
ἀναγκάσει φάλαισι κοινωνεῖν δρόμου
κόκκυγα κομπάζοντα μαψαύρας στόβους. 395

aquis immersae fuerint, in aprico aliquo loco pennas siccandas soli et aeri obiiciunt.“ Adde Aiacem iam antea κηρύλον, alcedinem, dictum esse a poeta v. 387. — 391. στάζοντα πόντου] πόντον Pal. 40. cum glossa ὕδωρ. Mirum profecto est, hunc genitivum Muellero displicuisse, cum notissima sit haec constructio verborum, quae plenum quid esse aliqua re significant; vid. Herm. de verbo βρύειν ad Soph. Oedip. Col. 17. Quid autem plenius esse aliqua re potest, quam quod ea redundat? Ceterum hic versus in Par. J. transpositis verbis ita legitur: στάζοντα, δευτέραν ἄλμην σπάσει πόντου. — 392. ἀπ᾽ ὄχθων] ἀπ᾽ ὄχθου Neap. III. — 393. δεινός] Hanc vocem omittunt Par. B. et Rehdig. habent vero in fine versus alter λατρεὺς δυνός, alter λατρεὺς τότε.

394. φάλαισι] φάλλαισι Par. ACGJ. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Ald. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. φάκαισι Par. H. — δρόμου] δρόμων Par. H. δρόμον Par. J. φόνον Par. A.

395. κόκκυγα] κόκκηγα Par. A. κόκυγγα Par. B. et Pal. 40. — μαψαύρας] Sic Par. ABCDEFGJK. Vit. II. III. et Editt. omnes. μαιψαύρας (superscr. σὺς) Rehd. μαψαύρους Par. HL. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. *Hesych.* μαψαῦραι, οἱ μάταιοι ἄνεμοι, ἢ κοῦφαι πνοαί. ibiq. Interpp. — στόβους] Par. ABL. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. στόμους Par. DEFGHJ. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit. Sebast. στόμας (superscr. όμ) Par. K. στιβους Par. C. et Basil. I. Steph. et Pott. utrq. στόμβους contra metrum. Lectionem στόβους confirmare videntur *Hesych.* v. στόβος. et *Etym.* M. p. 385, 19. ἐστόβεον, ἐλοιδόρουν, ἀπὸ τοῦ ἐστόμεον, τὸ διὰ στόματος

τὰ ῥοῦχα (sic)· πτερὰ δὲ εἶπε πρὸς τὸν κηρύλον· ἐφύλαξε τὸν τρόπον Par. C. ξηραίνων, σωθεὶς ἐν πέτραις Vind. II. στεφανείοις (sic) — ξηραίνων τὸ σῶμα Pal. 40.

391. Ἀποστάζοντα — φυγὼν τὸ πρῶτον, εἶτα ἐλαθεὶς τῇ τριαίνῃ, δεύτερον τῆς θαλάσσης πίεται· ἐλκύσει, πίεται Par. A. ἀπὸ τῆς θαλάσσης — γεύσει, πίει Par. C. βεβρεγμένα τὰ πτερά — ἀπό — πάλιν πεσεῖται εἰς θάλασσαν — καταλάβῃ Vind. II. ὕδωρ· ἤγουν πεσεῖται ἐκ δευτέρου Pal. 40. 392. Βληθεὶς ἀπὸ τῶν ὄχθων τῇ τριαίνῃ Par. A. Περιχυθεὶς — ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων πετρῶν — διὰ τὸ μῆκος, βάθος καὶ πλάτος τοῦ ὕδατος Par. C. ῥιφεὶς ἀπὸ πετρῶν τῇ τριαίνῃ Vind. II. τῷ Ποσειδῶνος καμακίῳ Pal. 40.

393. Ὡιτινι αὐτὸν ὁ χαλεπὸς τιμωρὸς τρώσας — ἐπώνυμον Ποσειδῶνος, ἐπειδὴ ἐλάτρευσε τῷ Λαομέδοντι Par. A. ᾧτινι δορὶ αὐτόν, τὸν Αἴαντα, ὁ τιμωρὸς, καταπληκτικὸς τρώσας ὁ θής, ὁ μισθωτός· ἀλληγορικῶς, ὅτι δι᾽ ὕδατος ἐκτίσθη ἡ Τροία Par. C. δορί — ὁ Ποσειδῶν, ἢ ἡ θάλασσα· ἐπεὶ ἐλάτρευσε τῷ Λαομέδοντι Vind. II. δορὶ αὐτὸν τὸν Λοκρόν — τρώσας Pal. 40.

394. Ἀναγκάσει ταῖς φαλαίναις, ἢ τοῖς κήτεσι τοῦ δρόμου κοινωνεῖν Par. A. ἄκοντα πείσει (leg. ποιήσει) — τῶν φαλαινῶν, ἀντίπτωσις — τῇ νήξει· ἢ ἕνεκα τοῦ δρόμου Par. C. ἰχθύσι Vind. II. ποιήσει — εἶδος ζώου θαλασσίου Pal. 40. 395. Κόκκυξ ὄρνις ποιὸς καὶ δειλὸς, ὅμοιος ἱέρακι· κομπάζοντα δὲ αὐτόν, αὐχοῦντα, γαυριῶντα — ματαίας χλεύας, λοιδορίας, ὕβρεις· τὸ γὰρ στύβους οὕτω δηλοῖ Ἀπολλώνιος (Arg. IV. v. 1745.) τὰς δ᾽ αἰσχροῖς ἥρωες ἐπιστοβέεσκον ἔπεσσιν Par. A. κοῦκον (sic) ἤγουν τὸν Αἴαντα,

ψυχρὸν δ' ἐπ' ἀκταῖς ἐκβεβρασμένον νέκυν
δελφῖνος ἀκτὶς Σειρία καθαυανεῖ.
τάριχον ἐν μνίοις δὲ καὶ βρύοις σαθρὸν

λέγειν· στοβῶ γὰρ τὸ στομῶ κατὰ ἐναλλαγήν. Cf. Apollon. Rhod. IV. 1725. ubi similis est lectionis varietas e frequentissima literarum β et μ (u et μ) permutatione exorta. Hunc interitum Aiacis Oilei, ob impiam magniloquentiam a Neptuno undis submersi, cuius fabulae fons est apud Homerum Odyss. δ'. 502—11., fusius ut videtur, tractaverat Hagias, poeta cyclicus, in carmine quod νόστοι inscripserat; quem fortasse hic, ut alibi, sequutus est Lycophron. Praeterea cf. Quint. Smyrn. XIV. 547 sqq. Schol. Venet. ad Iliad. ν'. 66. et Heyn. Excurs. ad Aen. I. 42. Vol. II. p. 165 sq.

396. ἀκταῖς] ἀκτῆς Par. J. — 397. Σειρία] Sic Par. AC. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. Consentiunt Tzetzes et Paraphrastes Vaticanus ἡ ἡλιακὴ ἀκτὶς exhibentes. Σειρίου habent reliqui Codd. et Editiones omnes. — καθαυανεῖ] Sic Par. AFHL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Vat. 117. apud Sebast. Seld. apud Pott. et Tzetz. καταυανεῖ Vind. II. et Vit. II. καταυανεῖ Par. BCDEGJK. Neap. I. II. III. Vind. IV. Vit. III. Rehd. et Editt. omnes. Retinui priorem scripturam ex praecepto illorum grammaticorum, qui subtilius fortasse quam verius inter αὔω et αὔω distinguendum esse existimarunt. Verisimile enim est Lycophronem etiam in talibus minutiis nihil praetermisisse, quo grammaticam eruditionem ostentaret. Vid. *Schol. Venet.* ad Iliad. λ'. 461. αὔειν ψιλῶς· τέτακται γὰρ ἐπὶ τοῦ φωνεῖν· ὅταν δὲ ἐπὶ τοῦ ξηραίνειν ἢ ἅπτειν, τότε δασυντέον· ἔστι γὰρ σύνθετον. Cf. ead. Schol. ad Iliad. ν'. 41. et 441. et ad Iliad. ψ'. 327. *Eustath.* ad Odyss. α'. 27. p. 1387, 1. edit. Rom. (Tom. I. p. 13, 20 sqq.) οἱ δ' αὐτοὶ Ἀττικοὶ καὶ τὸ αὔω ἐπὶ μὲν τοῦ φαίνω ἐψίλουν, ἐξ οὗ καὶ ἠὼς ἡμέρα· ἐπὶ δὲ τοῦ ξηραίνω ἐδάσυνον, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀπαφαυάνθην παρὰ τῷ κωμικῷ, ἤτοι ἀπεξηράνθην. Et ad v. 268. p. 1416, 44 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 57, 36.) ὅτι ἡ αυ δίφθογγος πρὸ συμφώνου ψιλοῦται, οἷον, αὐτός, αὔρα, αὔριον. ἀμέλει κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ αὔω τὸ ξηραίνω δασύνεται· καθὰ καὶ τὸ αὐαίνω παρὰ τῷ κωμικῷ, διὰ τὸ μὴ ἐπιφέρεσθαι τῇ διφθόγγῳ σύμφωνον. αὔω δέ, φασί, τὸ φωνῶ ψιλοῦται, πρὸς σημασίαν διάφορον. Cf. Eustath. ad Odyss. ν'. 398. p. 1745, 49. (Tom. II. p. 54, 6 sqq.) et ad Odyss. ε'. 490. p. 1547, 58. (Tom. I. p. 233, 28 sqq.)

398. τάριχον] de duplici genere huius vocis vid. *Eustath.* ad Iliad. α'. 171. p. 73, 42. edit. Rom. (Tom. I. p. 63, 3. edit. Lips.) et *Herodiani* fragm. apud Herm. de emend. rat. gr. gr. p. 325. — βρίοις Par. K. σαθρόν] σαπρόν Neap. III.

ἀλαζόμενον λοιδορίας, ὕβρεις, φλυαρίας· διὰ τὸ εἰπεῖν, οὐχ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐσώθην, ἀλλ' ὑπὸ τῆς δυνάμεώς μου Par. C. φλυαρία, τὰ διὰ στόματος λεγόμενα Neap. I. τὸν Λοκρόν· ὄρνεον δειλόν — λέγοντα ματαίας φλυαρίας Pal. 40.

396. Ψυχρὸν δέ, ἢ ἐλεεινὸν ἐπὶ τοῖς αἰγιαλοῖς ἐκριφέντα νεκρόν Par. A. τὸν ἐκπεπνευκότα — τοὺς πετρώδεις τόπους — ἀπορριφέντα Par. C. ἄψυχον Pal. 40. 397. Ὥσπερ δελφῖνος σῶμα ἐκβρασθέντα ἡ τοῦ ἡλίου ἀκτὶς ξηρανεῖ· Σείριος γὰρ ὁ ἥλιος Par. A. λείπει τὸ ὥσπερ Par. B. τοῦ Αἴαντος, ὅτι καὶ δελφὶς τελευτῶν ἐξέρχεται — θερμὴ ἡλίου Par. C. τοῦ ἀστέρος, ἤγουν τοῦ Ἡλίου — ξηρανεῖ, λαμπρυνεῖ Vind. II. τοῦ Λοκροῦ — εἰρωνεία, λαμπρύνει Pal. 40.

398. Τεταριχευμένον· ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό· σαθρὸν δέ, τὸ σεσηπός Par. A. πεπαστωμένον (sic) ταῖς — κεκολλημέναις βοτάναις ἐν ταῖς πέτραις — τοῖς ἀπολύτως πλέουσι· ἢ ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ Par.

χρύψει κατοικτίσασα Νησαίας κάσις,
Δίσκου μεγίστου τάῤῥοθος Κυναιθέως. 400
τύμβος δὲ γείτων ὄρτυγος πτερουμένης
τρέμων φυλάξει ῥόχθον Αἰγαίας ἁλός.

399. Νησαίας] Νησσαίας Par. H. *Iliad.* σ'. 40. ibiq. *Eustath.* p. 1130, 54. edit. Rom. *Hesiod.* Theog. 249. — 401. ὄρτυγος] Alludit poeta ad antiquissimum illud nomen, quo insulam Delum constat olim dictam fuisse Ortygiam. Vid. *Eustath.* ad Odyss. ε'. 123. p. 1528, 4. edit. Rom. (Tom. I. p. 205, 29. edit. Lips.) Ὀρτυγία δὲ κατὰ τοὺς πλείονας ἡ Δῆλος, μία τῶν Κυκλάδων, περὶ ἧς φασὶ καὶ οἱ τοῦ Λυκόφρονος σχολιασταὶ ὡς παρωνυμουμένης ὄρτυγι δαιμονίᾳ τινί, ἢ καὶ παρὰ τοὺς ἐκ πελάγους εἰς τὴν Δῆλον, καταίροντας ὄρτυγας. Et ad *Odyss.* ζ. 162. p. 1558, 8. edit. Rom. (T. I. p. 247, 18. edit. Lips.) ὅτι δὲ μία τῶν Κυκλάδων ἡ Δῆλος, ἡ ἱστορία διασαφεῖ λέγουσα καὶ ὡς Ὀρτυγία ἐκλήθη κατά τινας ἐξ ὀρτύγων, ὧν τὰς ἀγέλας φερομένας ἐκ τοῦ πελάγους, ἱζάνειν εἰς τὴν νῆσον διὰ τὸ αὐτῆς εὔορμον, ὡς ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου κεῖται. (Athen. IX. 392, d.) ὁ δέ γε μῦθος ἄλλα περί τε Δήλου καὶ Ὀρτυγίας βούλεται, κείμενα ἐν τοῖς τοῦ Λυκόφρονος. Cf. *Eund.* ad Dionys. Perieg. 525. p. 204, 8. edit. Bernh. Schol. ad Apoll. Rhod. I. 308 et 419. Ezech. Spanh. ad Callim. hymn. in Del. 37. et in Apoll. 59. Alii Rheneam, parvam insulam Delo proximam, antiquitus Ortygiam dictam existimarunt. Vid. *Strab.* X. p. 486. Cf. Hymn. Homeric. in Apoll. 16. Hymn. Orph. XXXV. 5. *Pausan.* V. 36, 6. De quantitate mediae syllabae vocis ὄρτυγος ita praecepit Draco Straton. p. 93, 15 sqq. τὰ εἰς υξ, ὁπότε ἔχει τὸ $\bar{\chi}$ ἢ τὸ $\bar{\gamma}$, συνεσταλμένον τὸ $\breve{\upsilon}$ ἔχει ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ ἐφ' ὅλης τῆς κλίσεως; οἷον φάρυγξ φάρυγγος, ὄνυξ ὄνυχος, ὄρτυξ ὄρτυγος, ἧλυξ ἥλυγος, ὄρυξ ὄρυγος, δίζυξ δίζυγος· τὸ δὲ κόκκυγος ἐκτείνουσι καὶ συστέλλουσιν. Paullo aliter, neque tamen, ut videtur, rectius *Eustath.* ad Iliad. p. 1108, 49. edit. Rom. τὸ δὲ κήρυκι συστέλλει νῦν τὴν παραλήγουσαν, εἰ καὶ ἀλλαχοῦ ἐν πολλοῖς ἐκτείνεται ἀττικῶς· οὕτω δὲ φασιν ἐκτείνει τὴν μέσην καὶ δοίδυκος, ὄρτυγος. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Εἰρήνῃ (v. 788.) συστέλλει τὸ ὄρτυγος διὰ τὸ μέτρον. Quod autem in *Meinekii* Curis crit. p. 21. ad hunc Eustathii locum adnotatum legimus, „de δοίδυκος recte scripsit Archiepiscopus, non item de ὄρτυγος, quod nusquam media brevi me legere memini.“ id eiusmodi est, ut quivis statim ex hoc ipso loco intelligat, virum praestantissimum nec voluisse nec potuisse nisi per festinationem ita scribere.

402. τρέμων] Sensus loci hic est: Aiaci, a Neptuno ob insignem impietatem undis suffocato, etiam post mortem hae ultrices undae imminere videntur, quandoquidem sepulcrum, quod in littore nactus est

C. παστὸν, τεταριχευμένον — σεσηπότα Vind. II. ὡς πεπασμένον — σεσημμένον Pal. 40. 399. Κρύψει ἐλεήσασα ἡ Θέτις Par. A. καλύψει — τῆς θυγατρὸς τοῦ Νηρέως ἡ αὐταδελφὴ, ἤγουν ἡ Θέτις Par. C. ἐλεήσασα — τῆς θυγατρὸς τοῦ Νηρέως ἡ ἀδελφὴ, ἤγουν ἡ Θέτις Vind. II. τῆς μητρὸς τῶν Νηρεΐδων, ἡ Θέτις Pal. 40.

400. Τοῦ Διός· ἀντὶ γὰρ αὐτοῦ λίθος τῷ Κρόνῳ ἐδόθη· βοηθός — Κυναιθεὺς ἡ εὐθεῖα· (ὄνομα) τοῦ Διὸς παρὰ τοῖς Ἀρκάσιν Par. A. καὶ τοῦ θέειν ποιοῦντος τοὺς κύνας Par. C. μεγάλου λίθου — καὶ βοηθὸς Διός Vind. II. Διός — τοῦ αὐτοῦ κυνηγετικοῦ ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ Pal. 40.

401. Τάφος δὲ γείτων τῆς Δήλου νήσου Par. A. γείτων τῆς Δήλου ἐστὶ ἡ Μύκονος ἔνθα ὁ Αἴας τέθαπται — ἤγουν τῆς Ἀστερίας, γενομένης ὄρτυγος μετὰ πτερῶν Par. C. τοῦ Αἴαντος — καὶ ὁ γειτνιάζων ἐκεῖ, ἤγουν τῆς Ἀστερίας τῆς ἀδελφῆς τῆς Λητοῦς Vind. II. λέγεται ὁ τάφος τοῦ Λοκροῦ — ἤγουν τῆς Δήλου Pal. 40.

402. Ὄνομα χωρίου ἐν Δήλῳ — φυλάξει — τῆς Αἰγαίας θαλάσσης

τὴν Καστνίαν δὲ καὶ Μελιναίαν θεὸν,
λυπρὸς παρ' ἄδην δεννάσει κακοῤῥοθῶν,
ἥ μιν παλεύσει δυςλύτοις οἴστρου βρόχοις, 405

Aegaei maris fluctibus concutitur. Hoc poetice ita exprimitur, sepulcrum, quasi timore tremens, aestum Aegaei maris *speculari*. Recte igitur Paraphrastes Vaticanus: *ὁ γείτων τάφος — διατηρήσει τὸν ῥοῦν τῆς Αἰγαίας θαλάσσης.* Quae significatio verbi *φυλάσσειν* neminem credo fugiet, qui Homerum vel Herodotum perlegerit; commemoratur praeterea ab *Etym.* M. p. 802, 12. *Hesych.* s. v. *φυλάσσειν*. *Suid.* s. v. *φυλάξαντες*, et ab *Eustath.* ad Iliad. *β*. 251. Unde mirum profecto est, priores editores, Canterum dico atque Potterum, ad hanc verbi significationem non attendisse; mirabilius etiam, Muellerum aliam huius verbi significationem attulisse, qua omnium minime hoc loco uti deberet. Quod autem Tzetzes ad h. l. et infra ad v. 1141. et *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 525. locum aliquem in insula Delo, *Τρέμων* scilicet nominatum, intelligi volunt, in quo sepultus fuerit Aiax: id non dubito quin merum sit antiquorum Scholiastarum inventum, quorum *ὑπομνήματα* utrumque haud raro, et satis quidem negligenter compilasse manifestum est. *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 525. p. 204. edit. Bernh. *καὶ ἄλλοι δὲ συντερατευόμενοί φασι Δῆλον αὐτὴν κληθῆναι, διότι φερομένη ποτὲ ὑπὸ θάλασσαν ἀνέσχεν ὕστερον κάτωθεν, ὡς καὶ ἄλλαι τινὲς, καὶ ἐξ ἀδήλου βάσεως ἐῤῥιζώθη στηριχθεῖσα. ταῦτα δὲ οὕτως ἐπλάσθη, διὰ τὸ συχνά ποτε κατά τινας τὴν νῆσον ταύτην σείεσθαι. διὸ καὶ χωρίον ἦν τι περὶ αὐτὴν ὁ Τρέμων καλούμενον.* Et ad Odyss. *κ'*. 3. p. 1644, 51 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 363, 9 sqq. edit. Lips.) *Ἀρίσταρχος δέ φασι, πλωτὴν λέγει φορητὴν καὶ οἷον παραφερομένην, ἢ συνεχείᾳ σεισμῶν ἢ ἄλλως ὁπωςοῦν, ὡς ποτὲ μὲν ἐν δεξιοῖς ὁρᾶσθαι μέρεσι, ποτὲ δὲ ἐν ἀριστεροῖς· ὁποῖον δή τι καὶ περὶ Δήλου ἱστόρηται· ἧς καὶ χωρίον τι ὁ Τρέμων παρὰ Λυκόφρονι ἔκ τινος τοιαύτης αἰτίας κληθείς.* At nihil tale a quoquam veterum, quod sciam, commemoratur.

403. *Καστνίαν*] *Καστρίαν* Par. E. *Κασθνίαν* Par. B. *Κασταν(στι)ίαν* Par. J. et Codd. Paris. Steph. Byz. 1412 et 1413. — *Μελιναίαν*] *Μελινναίαν* Par. A. Vit. I. et Edit. Ald. *Μελιδναίαν* Neap. III. et Rehd. *Μελλιναίαν* Ciz. Reliqui libri et Editt. omnes *Μελιναίαν*. et *Steph.* Byz. laudato Lycophronis versiculo, *Μέλινα, πόλις Ἄργους, ἀφ' ἧς Ἀφροδίτη Μελιναία τιμᾶται.* — 404. *δεννάσει*] *δεννάζει* Par. J. Vid. *Hesych.* v. *δεννάζων*, et *Brunk.* ad Soph. Antig. 759.

405. *βρόχοις*] *Potterus:* Ad *βρόχος* quod attinet, metaphorica vox est, sumta allusione ab avibus laqueo irretitis; quam similitudinem continuavit in sequentibus, cum amoris vincula, quibus implicatus Aiax in Minervae odium incurrit, suique exitii causa fuit, *κηρουλκὸν πάγην* appellat; est enim *πάγη* decipulum ad irretienda animalia depactum, et ab Hesychio exponitur *βρόχος*.

Par. A. *ὄνομα χώρας — ἤγουν ὁ τύμβος* Par. C. *ὄνομα πόλεως — ἦχον* Vind. II. *ὄνομα χώρας ἐν τῇ Δήλῳ — κωλύσει τὸν κλύδωνα· ἤγουν οὐκέτι κλυδωνισθήσεται ὁ Αἴας* Pal. 40.

403. *Τὴν Ἀφροδίτην λέγει* Par. A. *τὴν Ἀφροδίτην τὴν πορνικὴν, μοιχικὴν, τὴν ἀδελφοσυγγενοποιὸν* (sic) — *τὴν μελιτόεσσαν* Par. C. *τὴν Ἀφροδίτην διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας* Vind. II. *ἀδελφοποιόν* Pal. 40.

404. *Ὁ λυπηρὸς παρὰ τὸν Ἅιδην ὑβρίσει κακολογῶν* Par. A. *ἤγουν θλιβόμενος — κακολογῶν, διότι διὰ τὴν πορνείαν ἔπαθε πάντα τῆς Κασσάνδρας* Par. C. *λυπηρὸς, ἤγουν ὁ Αἴας — καὶ ὑβρίσει κακολογῶν, ὑβρίζων* Vind. II. 405. *Ἥτις αὐτὸν ἀγρεύσει τοῖς δυςλύτοις ἀφροδισίοις* Par. A. *ἀφύκτοις, κακολύτοις — ἀκολασίας, ἀκρασίας* Par. C. *ἡ Ἀφροδίτη αὐτὸν ζωγρήσει, συσκευάσει,*

ἔρωτας οὐκ ἔρωτας, ἀλλ' Ἐριννύων
πικρὰν ἀποψήλασα κηρουλκὸν πάγην.
Ἅπασα δ' ἄλγη δέξεται κωκυμάτων,
ὅσην Ἄραιθος ἐντὸς ἠδὲ δύσβατοι
Λειβήθριοι σφίγγουσι Δωτίου πύλαι, 410
οἷς ὑμὸς ἔσται κἀχερουσίαν πάρα
ῥηγμῖνα δαρὸν ἐστεναγμένος γάμος.

406. *Ἐριννύων*] Ita h. l. Codd. mei omnes, et ex Editt. sola Basil. I. simplici ν̄ *Ἐρινύων*. — 407. *κηρουλκὸν*] Vitia librariorum sunt *κηρολκὸν* Par. A. et *κηρουλγὸν* Ciz. Etym. M. ad hunc fortasse locum respiciens: *κηρουλκὸς, ἡ ἕλκουσα εἰς κῆρα, ὅ ἐστιν εἰς θάνατον· ἀφ' οὗ, θανατήφορος.* — *ἀπὸ ψήλασα* Vit. I. Praeterea v. 405—407. in Vit. II. a scriba in textu omissi, et ab alia manu in margine inferiori additi sunt.
408. Hic versus in Cod. Par. A. desideratur. *ἅπασα*] scil. *γῆ*. Ellipsis durior, quam quae in bonis scriptoribus inveniatur. Simili fortasse licentia usus est Euphorio eo in loco, quem affert Schol. ad Apollon. Rhod. II. 55. *φοιταλέος διὰ πᾶσαν ἅδην ἐπάτησε κοθόρνῳ*, ubi quod Valckenarius ad Ammon. p. 149. ex coniectura reposuit, *ἄλην*, admodum friget. Aliter, et facillime quidem, rem expedivit Meinekius in egregio libello, quem de Euphorionis vita et scriptis composuit, p. 145. videndum tamen, an nostra ratio Euphorionis ingenio, rariora et insolentiora studiose aucupantis, fortasse sit accommodatior. — *ἅπασι* Par. G. — *κωκυμάτων*] *κωκυσμάτων* Par. L. Vit. I. et Ciz. Apte comparaveris *ὀδυρμάτων κλύουσα θρήνους* apud Eurip. Hecub. 298. (Pors.) et *θρήνων ὀδυρμοὶ* *Troad.* 626. (Seidl.) — 410. *Λειβήθριοι*] Hanc lectionem non dubitavi recipere e Codd. Par. GK. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. et Ms. Canteri. *Λειβήθριαι* (οι superscr.) Par. B. *Λειβήθριοι* (αι superscr.) Par. C. Vind. II. et Vit. II. Reliqui libri et Editt. omnes *Λειβηθριαι*. — *Δωτίου πύλαι*] *πύλαις* Paraphr. Vatic. *Strabo* IX. p. 442. *τοῦτο δ' ἐστὶ [τὸ Δώτιον πεδίον] πλησίον τῆς ἄρτι λεχθείσης Πεῤῥαιβίας, καὶ τῆς Ὄσσης, καὶ ἔτι τῆς Βοιβηΐτιδος λίμνης ἐν μέσῃ μέν πως τῇ Θετταλίᾳ, λόφοις δὲ ἰδίοις περικλειόμενον.* Fragm. Steph. Byz. v. *Δώτιον. ἔστι δὲ τὸ πεδίον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἰδίοις ὄρεσι περιεχόμενον.* Cf. *Spanh.* ad Callim. hymn. in Cerer. 25. p. 768 sq. — 411. *οἷς*] *Canterus:* Graeciae incolis; transitum facit a terra ad homines, more poetis familiari.

δικτύοις Vind. II. 406. *Ἐπιθυμίας οὐκ ἐπιθυμίας, ἀλλὰ δαιμόνων καταχθονίων* Par. A. *κακοὺς* Vind. II. *τιμωρίας* Pal. 40. 407. *Τὴν πικρὰν ἀποτινάξασα καὶ κινήσασα θανατήφορον παγίδα, ἢ δίκτυον* Par. A. *ἀποτινάξασα, κινήσασα θανάσιμον παγίδα* Vind. II. *ἠχήσασα — θάνατον ἑλκοῦσαν* Pal. 40. 408. *Ἡ Ἑλλάς· λείπει τὸ, ἡ γῆ τῶν Ἑλλήνων· λύπας καὶ πόνους — καὶ τῶν θρήνων* Vind. II. 409. *Ὁπόσην ἐντὸς ὁ ποταμὸς — καὶ οἱ δύσβατοι* Par. A. *συνελὼν εἶπεν* Par. C. *ποταμὸς Ἠπείρου* Vind. II.

410. *Πύλας εἶπεν, καθὸ εἰς στενὸν λήγει τὸ Δώτιον, τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Ὀλύμπου, καὶ συγκλείει δίκην πυλῶν* Par. A. *ἔθνος Μακεδονίας — ἀκρωτήριον Ὀλύμπου, ὅπου εἰς στενὸν (λήγει) καὶ συγκλείει δίκην πυλῶν πολλῶν* (sic) Vind. II. *πόλις Μακεδονίας* Pal. 40.

411. *Ἐν οἷς ὁ ἐμὸς γενήσεται, καὶ παρὰ τὴν Ἀχερουσίαν* Par. A. *γενήσεται, θρῆνος δηλαδή — καὶ ἄχρι — λίμνη Ἡρακλείας τοῦ Πόντου* Par. C. *οἵστισι τοῖς Ἕλλησι ὁ ἐμὸς γενήσεται* Vind. II.

412. *Αἰγιαλὸν, ἐπὶ πολὺν χρόνον τεθρηνημένος γάμος· λέγει δὲ τὸν θάνατον* Par. A. *καὶ στεναγμῶν παραίτιος, διὰ τὸ διακορηθῆναί με ἀδίκως* Par. C. *καὶ αἰγιαλὸν, καὶ ἐπὶ*

πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι τυμβευθήσεται
βρωθεὶς πολυστοίχοισι καμπέων γνάθοις
νήριθμος ἑσμός· οἱ δ' ἐπὶ ξένης ξένοι, 415
παῶν ἔρημοι δεξιώσονται τάφους.
Τὸν μὲν γὰρ Ἠιὼν Στρυμόνος Βισαλτία,
Ἀψυνθίων ἄγχουρος ἠδὲ Βιστόνων,

413. πολλῶν δ' ἐνὶ Par. J. — 414. πολυστοίχοισι] Sic Par. ABCD. EFGHJ. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. — πολυστιίχοισι Par. KL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Recte Scholiastae πολυοδοῦσι. στοῖχος enim aptissime de dentium ordine dicitur. — 415. Dubitanter correxi ἑσμός, cum Codd. h. l. et alibi fere constanter tenuem spiritum retineant, et haec scribendi ratio unius grammatici, (cuius verba apud Philem. p. 121. Favorinum h. v. p. 1665, 51. et Eustathium leguntur) auctoritate nitatur. Dicit enim Eustathius ad Iliad. β'. 87. p. 178, 16. edit. Rom. (Tom. I. p. 145, 14. edit. Lips.) βούλονται δὲ οἱ νεώτεροι ἐπὶ μελισσῶν οὐκ ἔθνος λέγειν, ἀλλὰ σμῆνος· μάλιστα δὲ ἑσμὸν μετὰ δασέος πνεύματος ὡς δηλοῖ παρὰ Ἀριστοτέλει ὁ ἀφεσμός. Vid. Elmsl. ad Bacch. 709. et Herm. in Wolfii Analect. litt. Vol. II. p. 73 sqq. — ἐπὶ ξένης ξένοι] ἐπὶ ξένοις ξένοι Par. AH. et Pal. 40. ἐπὶ ξένης (οις) ξένοι Vind. II. ἐπὶ ξένας ξένοι Par. D.
416. παῶν] Sic Par. ABF. Vit. I. Ciz. Rehdig. et Editt. omnes. παῶν Par. CH. πηῶν Par. DEGJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Pal. 40. παιῶν (δ) Par. L. — 417. Ἠιὼν] Ad hunc locum respexit Eustath. ad Iliad. β'. 855. p. 362, 24. edit. Rom. (Tom. I. p. 293, 44. edit. Lips.) — Βισαλτία] Hanc scripturam tuentur Par. ABDEF. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. pariter etiam Steph. Byzant. v. Βισάλτια hunc ipsum versum Lycophronis afferens, ubi tamen Codd. Par. 1412 et 1413. variam lectionem Βισαλτίου exhibent. Βυσαλτία Par. CHL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Praeterea librariorum errores sunt Βισαλγία Par. G. Vind. IV. et Vit. III. et Βυσαλγία Par. K.
418. Ἀψυνθίων] Par. AC. Vat. 1307. Paraphr. Vatic. et Codex Bonon. in edit. Basil. I. fideliter expressus. Quae quidem forma, si rarior erat, quam altera, Ἀψινθίων, num dubitare possumus, utram poeta noster praetulerit? Neque ea tamen testimoniis caret. Cf. Steph. Byz.

πολὺν χρόνον Vind. II. 413. Πολλῶν γὰρ κητῶν ἐν τοῖς σπλάγχνοις ταφήσεται, καταποθήσεται Par. A. ἐντοσθίοις Par. C. καὶ Κρητῶν (sic) Ἑλλήνων — ταφήσεται Vind. II. ἰχθύων Pal. 40. 414. Βρωθεὶς τοῖς πολυστοίχοις τῶν κητῶν τοῖς γνάθοις Par. A. πολυοδοῦσι Par. B. πυκνοῖς Par. C. πολυοδοῦσι· λέγεται δὲ διὰ τὸ κεῖσθαι τοὺς ὀδόντας ἐν ταῖς σιαγόσι στοιχηδόν· κητῶν σιαγόσι Vind. II. πυκνωδοῦσι Pal. 40.
415. Ἀναρίθμητον πλῆθος· καὶ ξένοι Ἕλληνες Par. A. πλῆθος τῶν Ἑλλήνων δηλαδὴ — ὡς Par. C. ἀμέτρητον, ἀναρίθμητον πλῆθος· ἄλλοι δὲ Ἕλληνες Vind. II. 416. Φίλων ἔρημοι, ἢ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενῶν — τοὺς τάφους φιλοφρονήσονται Par. A. λήψονται Par. C. ἐστερημένοι Pal. 40. 417. Τὸν μὲν γὰρ Φοίνικα ἡ ἐν Θράκῃ πόλις τελευτήσαντα ἐδέξατο, ὑπὸ Νεοπτολέμου ταφέντα ποταμοῦ Θράκης — ἡ Θρακικὴ Par. A. τὸν παιδαγωγὸν τοῦ Ἀχιλλέως τοῦτον τὸν Φοίνικα — πόλις Θράκης — τοῦ ποταμοῦ — πόλις Θρακικὴ Vind. II.
418. Ἔθνος Θρακικὸν — ἀστυγείτων, ὅμορος — ἔθνος Θρακικὸν Par. A. Ἀψίνθιοι καὶ Βίστονες ἔθνη Θρᾳ-

κουροτρόφον πάγουρον Ἠδωνῶν πέλας
κρύψει, πρινὴ Τυμφρηστὸν αὐγάσαι λέπας, 420

v. Ἄψυνθος, πόλις Θρᾴκης. Ἀψυνθὶς δὲ ἡ χώρα. τὸ ἐθνικὸν Ἀψύνθιος καὶ Ἀψυνθιάς. — διχῶς δ' ἡ γραφὴ, καὶ διὰ τοῦ ῡ, καὶ διὰ τοῦ ῑ. Pariter idem v. Αἶνος· πόλις Θρᾴκης, Ἄψυνθος καλουμένη. et voc. Κορπιλοί· ἡ γὰρ Αἶνος κεῖται κατὰ τὴν πρότερον Ἀψυνθιάδα, νῦν δὲ Κορπιλικὴν λεγομένην. *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 575. p. 216, 26. edit. Bernh. τὸ δὲ ἔθνος οἱ Ἀψίνθιοι ἀπὸ ποταμοῦ ἐοίκασι κεκλῆσθαι Ἀψίνθου. φησὶ γὰρ ὁ Διονύσιος, Θρηΐκος ἐπ' ἠόσιν Ἀψίνθου. διχῆ δὲ γράφεται, καὶ διὰ τοῦ ῡ, καὶ διὰ τοῦ ῑ· ὡς καὶ τὸ ἀψίνθιον τὸ φυτὸν, καθά φασιν οἱ παλαιοί. Alteram scripturam Ἀψινθίων tuentur reliqui libri omnes, et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. — ἄγχουρος] ἄγχουρις Vind IV. et Vit. III. in quo tamen eadem, ut videtur, manus alteram lectionem restituit.

419. πάγουρον] *Potterus*: πάγουρος cancri quoddam genus est, cui comparat Phoenicem, quod senex esset, et deformem rugis pellem haberet; quam metaphoram apud Homerum invenire est, cum dicit ἀποξῦσαι γῆρας, i. e. exuere pellem senilem et rugosam, allusione a sene serpente sumta. Iliad. ί. 446. Quo in loco Eustathius (p. 762, 26. edit. Rom. Tom. II. p. 276, 25. edit. Lips.) in rem nostram haec verba habet: καὶ ὅρα τὸ ἀποξύσας προσφυῶς ῥηθὲν τῇ τοῦ γεροντικοῦ δέρματος τραχύτητι, δι' ἣν καὶ πάγουρον αὐτὸν ἡ Κασάνδρα που καλεῖ. ξύεται γὰρ τὸ τραχὺ, ὡς ἂν εὐθετισθῇ πρὸς λειότητα.

420. κρύψει] κρύψῃ Pal. 40. — πρινὴ] Hanc scribendi rationem mutare nolui, cum eam, praeter unum, omnes libri etiam accuratissime scripti, constanter retineant. Habet enim ex meis Codd. solus Pal. 40. πρὶν ἤ, et ex Editt. sola Meurs. II. Constructionem autem πρὶν ἤ sequente Infinitivo in serioris aevi poeta nihil dubitationis habere posse, non est quod moneam. — λέπας] Hunc locum respexit *Eustathius* ad Iliad. δ', 393. p. 488, 11 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 388, 29 sqq. edit. Lips.) εἰ δέ τι χρὴ ἐνταῦθα καὶ ἀστεΐσασθαι, σκοπητέον καὶ τὸ χ ό λ ω σ ά μ ε ν ο ι καὶ τὸ λ ό χ ο ν ε ἶ σ α ν. ἀναγραμματισθεὶς γὰρ καὶ νῦν ὁ χόλος τὸν λόχον ποιεῖ· ὥστε καὶ τῶν τοιούτων κατάρξαι δοκεῖ ὁ ποιητὴς τοῖς βουλομένοις οὕτω λέγειν, οἳ μ ά ν ν α φασὶ τὸ τοῦ λόγου ν ᾶ μ α, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐν οἷς καὶ τὸ μ ῦ θ ο ς καὶ θ υ μ ὸ ς, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἐγράφη, καὶ τὸ ἔ μ ε ι ν α ς καὶ ἔ ν ε ι μ α ς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν τῷ· οὐ μάντεως ὄπα ἔμεινας, οὐ χρόνῳ μακρῷ σκέψιν ἔνειμας· (Hippol. 1321 — 1323. Valck.) καὶ τὰ παρὰ Λυκόφρονι π έ λ α ς καὶ λ έ π α ς περατοῦντα δύο στίχους συνεχεῖς, ὧν τὸ μὲν πέλας δηλοῖ τὸ ἐγγὺς, τὸ δὲ λέπας ῥεινὴν τραχύτητα, ἐξ οὗ καὶ λεπαία χθὼν (Eurip. Hipp. 1248. Valck.) τραγικῶς ἡ ὀρεινή. In qua quidem adnotatione Eustathii ea recte se habere videntur, quae Lycophronem spectant, quem talibus syllabarum lusibus et delectatum esse scimus, et placuisse aequalibus; Euripidem autem et multo magis etiam Homerum ab hoc turpi consortio strenue vindicandum censemus.

κικά — πλησίον Vind. II. ἡ γείτων Pal. 40. 419. Τὸν Φοίνικα, διὰ τὸ γῆρας· διὰ τὸ τροφὸν εἶναι Ἀχιλλέως — ἔθνους Θρᾳκικοῦ πλησίον Par. A. τὸν Φοίνικα τὸν τρέφοντα τὸν κοῦρον Ἀχιλλέα· τὸν τραχὺν κατὰ τὸν πάγουρον, διὰ τὸ γῆρας Par. C. διότι ἔθρεψε τὸν Ἀχιλλέα λέγει τοῦτο· τὸν Φοίνικα λέγει διὰ τὸ γηραιὸν σκληρόδερμον Vind. II. ὅτι τὸν Ἀχιλλέα παῖδα ὄντα ἀνέτρεψε — διὰ τὸ γηραιόν — Μακεδόνων Pal. 40.

420. Κατακρύψει πρότερον — Τυμφρηστὸς ὄρος Φθίας ἢ Τραχῖνος, ἢ πόλις Θρᾴκης· καὶ ὄρος Τραχῖνος ἀρσενικῶς· — θεάσασθαι ἀκρωτήριον Par. A. θάψει, ἀφανίσει Par. C. ὑποδέξεται, πρὶν ἢ — πόλις, ὄρος Τραχῖνος — ἰδεῖν ἀκρωτήριον Vind. II. διὰ Νεοπτολέμου· πρὶν τοῦ ἰδεῖν ἀκρωτήριον Pal. 40.

τον πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον βροτῶν,
ὅμηρον ὅς μιν θῆκε τετρήνας λύχνους,
ὅτ᾽ εἰς νόθον τρήρωνος ηὐνάσθη λέχος.

421. *τὸν πρὶν* Par. AJ. errore e compendiosa vocis *πατρὶ* (*πρι*) scriptura enato. — **422.** *τετρήνας λύχνους*] Citantur haec verba ab Etymologo p. 754, 44. — **423.** *ὅτ᾽ εἰς*] Par. ABCG. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. et Potter. utrq. Reliqui libri et editiones *ὅτ᾽ ἐς*. Non deerunt fortasse qui, cum vv. 14. 158. 326. 338. formam *ἐς* alteri a me praelatam viderint, equidem autem contra h. l. formam *εἰς* praetulerim, id aut inconstantiae tribuant, aut neglectui eorum, quae nuper a doctis hominibus, praesertim a Petro Elmsleio hac de re disputata sunt. Quorum neutrum in me cadere, statim docebo. Nam quod in quatuor prioribus locis vulgatam scripturam *ἐς* retinui, id propterea feci, quod in tali quaestione, quae posita tantum atque inchoata, minime vero adhuc absoluta dici potest, veterum exemplarium auctoritatem non deserendam existimarem. Ea autem in his locis aut nullam praebent varietatem, aut talem, quae nequeat tot reliquorum librorum lectionem labefactare. Nonnihil etiam in hac re aurium iudicio relinquendum censeo; unde facile apparebit, cur v. 158. *ἐς* non *εἰς* legendum iudicaverim. Sunt autem in hac re, nisi fallor, etiam quaedam subtiliora, quae non nisi diligentissima comparatione magnoque locorum apparatu pernosci atque demonstrari possint; quae res cum propter ingentem locorum multitudinem non parvi sit moliminis, ad aliud tempus mihi reservanda est; tum fortasse apparebit, cur ea, quae ab Elmsleio in Praefat. ad Soph. Oedip. Reg. pag. 9. et ad Eurip. Med. 55. p. 87. paullo imperiosius, ut videtur, pronunciata sunt, non omnino pro lege mihi habenda censuerim, neque librorum auctoritatem in hac re, ut illi visum est, prorsus nullam esse existimaverim. Memorabile enim est, ut hoc unum addam, iis in locis, ubi metrum utramque formam admittat, *ἐς* autem vulgarem lectionem constituat, meliores et accuratiores libros apud Lycophronem huic lectioni aut raro, aut omnino non refragari; contra vero, ubi *εἰς* vulgo editum sit, si quando, quod sane fit rarissime, varietas *ἐς* inveniatur, ea non nisi ab optimis Codd. suppeditari. Sic in perpaucis locis, ubi *ἐς* apud Lycophronem legitur, Codd. meorum lectiones ita se habent: v. 14. *ἐς διεξόδους.* unus tantummodo liber *εἰς.* v. 158. *ἐς Λετριναίους.* Par. G. Vind. IV. et Vit. III. *εἰς.* v. 326. *ἐς βαθεῖαν.* nulla librorum varietas. v. 338. *ἐς πάτραν.* nulla lectionis varietas. v. 463. *ἐς φύξιν.* nulla varietas. v. 501. *ἐς χάρας.* Par. FJL. Vit. I. et Ciz. *εἰς.* v. 512. *ἐς πάτραν.* nulla varietas. v. 747. *ἐς μέσην.* Par. CEFGJL. Vind. IV. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Rehd. *εἰς.* v. 1472. *ἐς τὸ λῷον.* Par. G. Vit. II. et III. *εἰς.* Contra vero e duodetriginta locis, in quibus vulgo *εἰς* editum est, duo tantummodo cum varietate *ἐς* inveniuntur; ita tamen, ut v. 279. Codd. Par. ACEGJ. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. lectionem *ἐς γῆν* exhibeant; et v. 1158. varietas *ἐς θάλασσαν* in Codd. Par. A. Neap. III. et Vit. I. reperiatur. — *ηὐνάσθη*] *εὐνάσθη* Rehd. et utraque Meursiana.

421. *Τὸν πρὶν* (sic) *πολὺ μεμισημένον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων* Par. A. *ἑαυτοῦ, Ἀμύντορι* Par. C. *τὸν Φοίνικα Ἀμύντορι μεμισημένον — ἀπὸ* Vind. II. *Φοίνικα παλλακίδι μιγέντα τοῦ πατρὸς, παραινέσει τῆς αἰτοῦ μητρός* Pal. 40. 422. *Τυφλὸν, ἀπὸ τοῦ μὴ ὁρᾶν· ὅστις αὐτὸν ἐποίησεν, τρυπήσας τοὺς ὀφθαλμοὺς* Par. A. *καὶ τυφλὸν, παρὰ τὸ μὴ ὁρᾶν — τρυπήσας, ἐκβαλὼν τοὺς ὀφθαλμοὺς* Vind. II. 423. *Ὅτε εἰς τὴν ξένην δειλῆς . . .* Par. A. *ἡνίκα τὸν ξένον τῆς πορνικῆς Κλυτίας ἢ Φθίας κατεκλίθη — συνουσίαν* Par. C. *διὰ τὸ λάγνον λέγει — ἐκοιμήθη* Neap. I. *πορνικὸν περιστερᾶς· διὰ τὸ λάγνον — καὶ ἐκοιμήθη, καὶ κοίτην* Vind. II.

Τρισσοὺς δὲ ταρχύσουσι Κερκάφου νάπαι
καύηκας, οὐκ ἄπωθεν Ἀλέντα ποτῶν. 425
τὸν μὲν, Μολοσσοῦ Κυπέως Κοίτου κύκνον,

424. *Κερκάφου*] *Κεκάρφου* Par. C. Vind. IV. Vit. II. III. *Κεκράφου* Par. G. *Κεκάρφνου* Vind. II. *Κερκάφλους* Par. A. Commemorat hunc montem *Nicander* in Theriac. v. 218. ubi Schol. *πάλιν δὲ Βουκάρτερος καὶ Αἰγαγέης καὶ Κέρκαφος ὀνόματά εἰσιν ὀρῶν τῆς Ἀσίας.*

425. *ἄπωθεν*] Sic Par. CF. Vind. II. IV. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. *ἄποθεν* Par. ABDEGJL. Vit. I. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. *ἄποθεν* Par. H. et Vit. II. *ἄπωθεν* Pal. 40. Similiter variant Codd. infra v. 804. De forma *ἄπωθεν* vid. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 9 sq. — *Ἀλέντα*] Hic iterum miraberis, erudite Lector, et insolentiam formae et singularem poetae audaciam. Nam cum ei h. l. mentio facienda esset Alentis prope Colophonem fluvii, cuius insigne aquarum frigus vel poetarum carminibus illustratum esse e Pausania scimus: communem genitivi formam, *Ἄλεντος*, licet metro aptissimam, adhibere noluit, nescio quid in ea aut elegantiae aut obscuritatis desiderans; finxit autem, quo gravius haec vox ad aures accideret, doricam genitivi formam *Ἀλέντα*, quasi nominativus *Ἀλέντας* unquam usquamve in usu fuerit. At haec forma neque exstitit unquam, neque cogitari talis potuit ab homine graeco; usus autem est poeta in fingendo hoc genitivo eadem, sive licentiam appellare mavis, sive audaciam, cuius plura exempla supra ad v. 180. tibi propinavimus. Iam vide, quid h. l. Codices exhibeant. *Ἀλέντα* Par. ABCDEFGJL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Cod. Bononiensis in edit. Basil. I. fideliter expressus; *Ἀλέντα* Par. H. *Ἀλέντα* Vit. II. *Ἀλέντ* Neap. III. *Ἀλέντος* edit. Ald. In hoc tanto librorum consensu facile unumquemque concessurum spero, formam *Ἀλέντα*, quam Lycophroni restituimus, genuinam huius loci esse lectionem; syllabam *ος* autem, quae in quibusdam Codd. alteri suprascripta conspicitur, praesertim cum accentus in secunda syllaba relictus sit, non pro varia lectione, sed pro glossa habendam esse, qua Scholiastae communem ipsisque notiorem nominis formam indicaverint. Hanc vero glossam deinde librariorum sive negligentia sive inscitia in textum irrepsisse, quis est qui miretur? Eandem iam in antiquis exemplaribus factam fuisse interpolationem, indicant verba Isaacii Tzetzae, communem formam merito repudiantis: *Ἀλέντα δὲ, καὶ οὐκ Ἀλέντος, Δωρικῶς εἶπε.* Eandem doricam genitivi terminationem habes infra v. 652. *Βοαγίδα*, et v. 916. *Δύρα παρ' ὄχθαις.* Pausaniae denique verba, quae supra commemoravimus, haec sunt: VII. 5, 10. *ἐν δὲ τῇ τῶν Κολοφωνίων ἄλσος τε τοῦ Ἀπόλλωνος, δένδρα μελίαι, καὶ οὐ πόῤῥω τοῦ ἄλσους Ἄλης ποταμὸς ψυχρότατος τῶν ἐν Ἰωνίᾳ.* Et VIII. 28, 3. *Ἄλεντος δὲ τοῦ ἐν Κολοφῶνι καὶ ἐλεγείων ποιηταὶ τὴν ψυχρότητα ᾄδουσι.* — 426. *τὸν μὲν*] *Canterus:* „Calchantem; is enim quum post Ilium captum venisset Colophonem, quaesivit e Mopso vate, quot grossos

παλλακίδος Pal. 40. 424. *Τοὺς τρεῖς δὲ θάψουσιν, Κάλχαντα, Ἰδομενῆα καὶ Σθένελον· — παραληπτικῶς ἡ Κολοφῶν· νάπαι δὲ, οἱ σύμφυτοι τόποι* (in marg. *ὄρος Κολοφῶνος*) Par. A. *θάψουσι, κηδεύσουσι — ὄρους Κολοφῶνος — σύνδενδροι τόποι, κοιλάδες* Par. C.

425. *Λάρους, οὐ πόῤῥωθεν· Ἄλης ποταμὸς Κολοφῶνος· ποιητικῶς δὲ εἶπεν Ἀλέντα* Par. A. *λάρους, διὰ τὸ λευκόν — ποταμοῦ Κολοφῶνος — ὑδάτων* Par. C. *τοῦ Ἄλεντος* Neap. I. *λάρους, ἤτοι γηραιοὺς — πόῤῥωθεν τοῦ Ἄλεντος ποταμοῦ* Vind. II. 426. *Τὰ τρία ἐπίθετα*

συὸς παραπλαγχθέντα θηλείας τόκων,
ὅτ' εἰς ὀλύνθων δῆριν ἑλκύσας σοφὴν
τὸν ἀνθάμιλλον, αὐτὸς ἐκ μαντευμάτων
σφαλεὶς ἰαύσει τὸν μεμορμένον πότμον. 430
τὸν δ' αὖ τέταρτον ἐγγόνων Ἐρεχθέως,

ficus quaedam haberet; respondet ille, decies mille, modium et unam; id quod ita se habere compertum est. Tum vicissim ex Calchante Mopsus de sue quadam quaesivit, quot illa porcellos ferret; ad quam quaestionem quum non posset Calchas respondere, posset vero Mopsus, Calchas ex oraculo periit, quo fuerat illi mors indicata, quum primum in vatem se praestantiorem incidisset." Hanc fabulam de morte Calchantis habes apud *Strab*. XIV. p. 642. *Serv*. ad Virg. Eclog. VI. 72. cf. *Sturz*. ad Pherecyd. p. 171. et *Meinek*. ad Euphor. fragm. p. 102. Aliter *Eustathius* ad Odyss. φ'. 28., p. 1900, 26. edit. Rom. (Tom. II. p. 248, 8. edit. Lips.) *ἔτι δὲ καὶ Κάλχαντα τὸν μάντιν (ἀνεῖλεν ὁ Ἡρακλῆς) ἐπὶ τῷ μετρήματι τῶν ὀλύνθων, ὡς ἱστορεῖ καὶ Λυκόφρων.* Eandem narrationem ex antiquis in Lycophronem Scholiastis desumtam, servavit etiam Tzetzes ad v. 980: *Ἡρακλέους τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλαύνοντος ἐξ Ἐρυθείας, καὶ ἰδόντος τὸν Κάλχαντα τοῦτον ὑπό τινα ἐρινεὸν καθήμενον, συνέβη ἐρωτῆσαι αὐτὸν, πόσους ὀλύνθους ἔχει ὁ ἐρινεός; τὸν δὲ εἰπεῖν, δέκα μεδίμνους καὶ ἕνα ὄλυνθον, ὥστε μὴ δύνασθαι χωρῆσαι ἐπιτιθέμενον τῷ μεδίμνῳ· τοῦ δ' Ἡρακλέους πολλὰ βιαζομένου τὸν περισσὸν ἐπιθεῖναι τῷ μεδίμνῳ, καὶ μὴ δυναμένου, ὁ Κάλχας αὐτοῦ κατεγέλα· ὅθεν ὀργισθεὶς ὁ Ἡρακλῆς, πατάξας αὐτὸν κονδύλῳ ἀπέκτεινε, καὶ ἔθαψε περὶ τὸν ἐρινεόν.* — *Κυπέως*] *σκυπέω* Par. A. *κύπεος* Par. D. et Neap. III. — *κύκνον*] *τέκνον* Par. K. superaddita tamen altera lectione. 427. *παραπλαγχθέντα*] *παραπλαχθέντα* Par. K. et Vind. IV. — *τόκων*] *τόκον* Par. AK. Vind. II. et Vit. II. *τόκον* Vit. I. *τόκων* Rehd. *τόκου* Par. G. Vind. IV. et Vit. III. *τόκοις* Par. H. — 429. *ἀνθάμιλλον*] *αὐθάμιλλον* Par. AF. *ἀναυθάμιλλον* Vind. IV. utraque lectione in unam coniuncta. — 430. *σφαλεὶς*] *σφαγεὶς* Par. K. — 431. *ἐγγόνων*] Sic Par.

καὶ ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος — τὸν Κάλχαντα, διὰ τὸ μαντικὸν Par. A. *λέγει τὰς αἰτίας, πῶς θανοῦνται — τοῦ ἐνδύοντος ἡμᾶς ἱμάτια διὰ τῆς θέρμης Ἀπόλλωνος Ἡλίου — τοῦ σπερματικοῦ — πόλιον, μάντιν, γηραιόν* Par. C. *τὸν Κάλχαντα τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ αὐτοῦ σπερμογόνου, τὸν ὑπηρέτην, τὸν Κάλχαντα λέγει· λείπει τὸ ταρχύσουσι αἱ νάπαι τοῦ Κερκάφου* Vind. II. *Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Μολοσσίᾳ τιμωμένου· ἐνδύσεως αἰτίου· κυπὰς γὰρ τὸ ἱμάτιον — Κοίτου, συνουσίας αἰτίου. Κάλχαντα διὰ τὸ γηραιὸν, ἢ διὰ τὸ μαντικόν· προγιγνώσκει γὰρ ὁ κυκνὸς τὴν ἑαυτοῦ τελευτήν* Pal. 40.

427. *Τῆς χοίρου πλανηθέντα καὶ ἀγνοήσαντα θηλείας γονῶν* Par. A. *τῆς χοίρου, σκρόφου* (sic) — *ἀγνοήσαντα — ἕνεκα τῶν γεννήσεων* Par. C. *χοίρου θηλείας ἀστοχήσαντα, πλανηθέντα* Vind. II. *ἀπατηθέντα* Pal. 40. 428. *Ὅτε εἰς ἀγρίων σύκων φιλονεικίαν σύρας ἐπιστήμονα* Par. A. *τῶν ἀώρων σύκων — φιλονεικίαν δοὺς, διὰ τὸ αὐτὸν πρῶτον ἠρωτηκέναι, πόσους ὀλύνθους ἔχει ἡ συκῆ τὸν Μόψον — προφητικὴν* Par. C. *σύκων — πόλεμον* Vind. II. *ἀγρίων σύκων* Pal. 40. 429. *Τὸν ἀνταγωνιστήν — ὁ Μόψος Κάλχαντα* Par. A. *εἰς τὸν ἀντίμαντιν Μόψον — τῶν προφητειῶν* Par. C. *τὸν ἀνταγωνιστὴν, ἤγουν τὸν Μόψον* Vind. II. *τὸν σύμμαντιν Μόψον* Pal. 40. 430. *Σφαλῆναι ποιήσας· κοιμηθήσεται τὸν μεμοιραμένον θάνατον* Par. A. *ἐκπεσὼν — μεμοιραμένον* Par. C. *ἀστοχήσας* Neap. I. *ἀποπεσὼν* Neap. III. *ἀστοχήσας καταλάβῃ, κοιμηθήσεται τὸν πεπρωμένον θάνατον* Vind. II. 431. *Τὸν Ἰδομενῆα· Διὸς γὰρ Μίνως καὶ Ευ-*

Αἴθωνος αὐτάδελφον ἐν πλασταῖς γραφαῖς.
τρίτον δὲ, τοῦ μόσυνας Ἐκτήνων ποτὲ

ABDEGJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. et reliquae deinceps omnes, excepta Sebast. *ἐκγόνων* Par. CFHL. Ciz. et edit. Sebast. *ἐκ γόνων* Vit. I. cum glossa *ἀπὸ*. De veritate nostrae lectionis nemo, opinor, dubitabit, qui sciat, quomodo Grammatici veteres, nimis fortasse subtiliter, inter *ἔγγονος* et *ἔκγονος* distinxerint, et quam diligens eiusmodi subtilitatum rimator fuerit Lycophron. Vid. *Thom. Mag.* Eclog. voc. Attic. p. 849. edit. Bern. *ἔκγονος, ὁ υἱός· ἔγγονος δὲ, ὁ υἱοῦ ἢ θυγατρὸς υἱός· καὶ ἐγγόνη, ἡ τούτων θυγάτηρ.* ibiq. not. Oudendorp. *Etym.* M. p. 308, 54. *ἔγγονος, υἱὸς υἱοῦ· οἱονεὶ ὅς ἐστι ἐν τῇ γονῇ.* et p. 321, 3. *ἔκγονος, ὁ υἱός· οἱονεὶ ὅς ἐστι ἐκ τῆς γονῆς.* *Eustath.* ad Odyss. γ'. 123. p. 1460, 18. edit. Rom. (Tom. I. p. 117, 5. edit. Lips.) *τὸ δὲ ἔκγονος, τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἔχουσιν ἔγγονος, καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τὴν ἀμφιβολίαν εἰςαγαγὸν τοῖς ὕστερον, τινῶν μὲν λεγόντων ἔγγονον τὸν υἱὸν, ὡς ἔγγυς γόνον· ἔκγονον δὲ τὸν υἱωνὸν, ὡς ἐκ γόνου ὄντα· ἑτέρων δὲ τὸ ἀνάπαλιν· ἔκγονον μὲν τὸν υἱὸν, ἔγγονον δὲ τὸν ἐκ παιδός· ὃ καὶ κρατεῖ μάλιστα.* Idem ad Odyss. λ'. 235. p. 1682. 18. (Tom. I. p. 411. 34. edit. Lips.) *εἴη δ' ἂν οὖν κυριολεκτῶς ἔκγονος μὲν ὁ προςεχῶς ἔκ τινος γεννηθείς· ἔγγονος δὲ ὁ ὡς εἰπεῖν ἐγγύγονος· ἀπόγονος δὲ ὁ ἀποτέρω γόνος.* Cf. Eund. ad Iliad. ε'. 813. p. 611. 12. edit. Rom. (Tom. II. p. 74, 8. edit. Lips.) et ad Odyss. ο'. 225. p. 1780, 53—60. edit. Rom. (Odyss. Tom. II. p. 98, 19—26. edit. Lips.) Obloquitur tamen Tzetzes, ex more suo priorum Grammaticorum praecepta temere contemnens: ad v. 580. *ἔκγονον οἱ λοιποὶ τὸν υἱὸν διὰ τοῦ κ̄ γράφουσι, τὸν δὲ ἔγγονον μετὰ τοῦ γ̄· ἐγὼ δὲ ἀντιστρόφως τὸν ἔκγονον, ὡς ἐκ τοῦ γόνου γόνον, μετὰ τοῦ κ̄ γράφω· τὸν δὲ υἱὸν, ἔγγονον μετὰ τοῦ γ̄, ὡς ἐγγενηθέντα.* Et iterum ad v. 899. *ἔκγονον, τὸν υἱὸν, διὰ κ̄ πάντες γράφουσι· τοῦ δὲ υἱοῦ υἱὸν, διὰ τοῦ γ̄. ἐγὼ δὲ ἀντιστρόφως τὸν τοῦ υἱοῦ υἱὸν ἐκ τοῦ γόνου γόνον λέγω· μᾶλλον δὲ τὰ δύο διὰ τοῦ κ̄ ἐκφέρω. Ἔγγονον δὲ ἰχθὺν, τὸν γονὴν ἔχοντα· καὶ γυναῖκα καὶ ἄνδρα ἔχοντα ἢ γόνον καὶ τέκνον, ἢ δυναμένην γονοποιεῖν, ἔγγονον μετὰ τοῦ γ̄ ἐκφέρω.* Cf. praeterea Interpp. ad *Hesych.* h. v. *D'Orvill.* ad Charit. p. 209. sq. edit. Amstel. et *Ilgen.* ad Hymn. Homer. p. 498. Neque tamen diffiteor hunc Grammaticorum canonem, secundum quem nepotes, sive generatim omnis posteritas *ἔγγονοι* dicendi sint, filii autem filiaeque *ἔκγονοι* dicantur, non ubique a Codd. nostris, pro insigni eorum in talibus inconstantia, ita confirmari, ut de vera cuiusque loci lectione dubium esse non possit. Vid. infra ad v. 480. 580. 693. 899. et 1067. — 432. *ἐν πλασταῖς γραφαῖς*] *πλαστοῖς* Ms. Canteri. *ἐν λόγοις μόνοις* Pal. 40. superadd. *πλαστοῖς λόγοις.* — 433. *μόσυνας*] Sic simplici σ̄ exhibent Par. ACG. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Cod. Aldinae editionis; pariterque infra v. 1432. scripturam *μόσυνα* libri mei praeter unum omnes confirmant. *Strabo* XII. p. 549. *τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ δένδρεσιν ἢ πυργίοις οἰκοῦσι, διὸ*

δάμανθυς· Μίνωος δὲ, Δευκαλίων, τοῦ δὲ Ἰδομενεύς· — *ἐγγόνων τοῦ Διός, παρὰ Ἀθηναίοις καὶ Ἀρκάσιν* Par. A. *τὸν δεύτερον λέγει τὸν Ἰδομενέα, τὸν ἕλκοντα τετάρτην γενεὰν ἀπὸ τῶν ἀπογόνων τοῦ Διὸς* Par. C.

432. *Τοῦ Ὀδυσσέως λέγει — ἐν τῇ πεπλανημένῃ* (fors. *πεπλασμένῃ*) *γραφῇ· ἐν γὰρ τῇ Ὀδυσσείᾳ ἐψεύσατο Αἴθων ἀκούειν καὶ ὀνομάζεσθαι* Par. A. *διὰ τὸν πεπλασμένον λόγον τοῦ Ὀδυσσέως, τὸν εἰπόντα ἐν τῇ Ἰθάκῃ, ὅτι αὐτάδελφός εἰμι τοῦ Ἰδομενέως — ἐν ὑποκριτικαῖς ἀποκρίσεσι* Par. C. *ἤγουν τοῦ Ὀδυσσέως, τὸν ἀδελφὸν ἐν ψευδέσι* Vind. II. *πλαστοῖς λόγοις* Pal. 40.

433. *Τὸν Σθένελον, τοῦ τὰ τείχη τῶν Βοιωτικῶν Θηβῶν· Ἐκτῆνες γὰρ οἱ Θηβαῖοι* Par. A. *ἀπὸ κοινοῦ*

στεῤῥᾷ δικέλλῃ, βουσκαφήσαντος γόνον,
ὃν Γογγυλάτης εἷλε Βουλαῖος Μυλεὺς, 435
ἀγηλάτῳ μάστιγι συνθραύσας κάρα,

καὶ μοσυνοίκους ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, τῶν πύργων μοσύνων λεγομένων. Cf. Hesych. et Steph. Byz. v. *μοσύνοικοι.* Etym. M. v. *μόσυν* p. 591, 34. De quantitate secundae syllabae, ex Herodiani sententia, ita praecipit *Draco Straton.* p. 46, 20. *τὸ μόσυνος, Φόρκυνος, πόλυνος, τῶν εὐθειῶν συστελλομένων, ἐξέτεινε τὸ ῡ, κατὰ γνώμην Ἡρωδιανοῦ.* Quae eadem etiam leguntur apud *Arcad.* de Accent. p. 193, 24. — *Ἐκτήνων*] Vid. Paus. IX. 5, 1. Suid. et Favorin. v. *Ἐκτῆνες.*

434. *βουσκαφήσαντος*] *βουσκαφήσοντος* Par. BFHJL. Vit. I. Ciz. *βουσκαφήσαντος* (ον superscr.) Vit. II. — 435. *Γογγυλάτης*] Scaliger satis obscure: *Strebulus.* Assentior equidem Cantero, qui Iovem a torquendis fulminibus sic dictum existimavit. *Hesychius: γογγυλεῖν, συστρέφειν. γογγυλεύματα, στρογγυλεύματα.* Cf. Suid. v. *γογγύλιον.* — *Βουλαῖος*] Vid. Paus. I. 3, 5. Lex. Seguer. p. 181. *Βουλαία· Διὸς ἦν βωμὸς ἐν τῇ βουλῇ, ὃς ἐλέγετο βουλαία, ὡς ἀπὸ τῆς βουλῆς.* — *Μυλεὺς*] fortasse nihil amplius, quam Iupiter Lapis. Vid. *Ekhel.* doctr. num. III. 326. *Zoëga* de Obelisc. p. 205. *Spohn.* Miscell. erudit. Antiq. p. 75. *Liebe* Gotha numar. p. 309. *Scaliger:*

Pilumnus ora dissipans sudaculo.

436. *ἀγηλάτῳ*] Codd. mei omnes tenuem spiritum exhibent, uno excepto Par. A. in quo haec vox duplici spiritu notata est, *ἅγηλάτῳ.* Eadem diversitas videtur iam in antiquissimi exemplaribus obtinuisse, cum Grammaticos veteres incertos videamus, quomodo hanc rem expediant. Confugiunt enim, ut solent, ad diversas derivationes, lectoribus optionem relinquentes, quam cuique loco aptiorem existimare velint. Quae quidem ratio cum per se inepta sit, siquidem cuiusvis vocis compositae non possit nisi una certa origo inveniri; tum hoc loco res ita est comparata, ut facile quid verum sit, quid non, perspiciatur. Iam vide, quid Grammatici afferant. *Hesychius: ἀγηλατεῖν· διώκειν, ὡς ἄγος ἐξελαύνειν, φυγαδεύειν. τινὲς δὲ, ῥαπίζειν.* Etym. M. p. 10, 34. *ἀγηλατίζειν· διώκειν, φυγαδεύειν, ἐπιτάσσειν· οἱ δὲ, ἀττικίζειν.* ubi fortasse corrigendum est: *οἱ δὲ ἀττικοὶ, ῥαπίζειν.* Hae autem glossae e duobus Scholiis conflatae videntur, quorum alterum ad Herodoti locum V. 73. pertinet, alterum ad Soph. Oedip. Tyr. v. 403. (Herm.) Cf. Gloss. Herodot. p. 1134. edit. Gaisf. Schol. ad Soph. Oedip. Tyr. l. l. p. 19. edit. Elmsl. et Suid. v. *ἀγηλατεῖν*, apud quem haec Scholia integra et disiuncta leguntur. His tertium admiscuit Favorinus,

τὸ ταρχύσουσιν — τὰ τείχη καταχρηστικῶς Par. C. *τοὺς πύργους, τὸ τεῖχος τῶν Θηβῶν* Neap. I. *τὸν Σθένελον, τὸν υἱὸν τοῦ Καπανέως — τοὺς πύργους, τὸ τεῖχος Θηβῶν* Vind. II. 434. *Ἰσχυρᾷ δικέλλῃ κατασκάψαντος τὸν γόνον* Par. A. *ἰσχυρᾷ· τειχομαχικῷ ὀργάνῳ — μεγάλως καταστρέψαντος, ἢ μέλλοντος καταστρέψαι* Par. C. *κατασκαφήσαντος, ἤγουν τοῦ Καπανέως, υἱὸν* Vind. II. *καταστρέψαντος* Pal. 40.

435. *Τὰ τρία ἐπώνυμα τοῦ Διός* Par. A. *ὁ ἐλαύνων καὶ κινῶν τοὺς γογγύλους καὶ χεῖρας ἐπὶ τὰ ἔργα — ἐφόνευσε — δι' οὗ αἱ βουλαὶ γίνονται — ὁ εὕρων τὴν τῶν μυλῶν κατασκευήν· τοῦ Διὸς ἐπώνυμα ταῦτα* Par. C. *Καπανέα ὁ Ζεὺς, ἐπίθετον τοῦ Διός — καὶ ἐφόνευσε — δι' οὗ τὸ βουλεύειν — ὁ τὰς μύλας τῶν λεόντων συντρίψας* Vind. II. *Ζεὺς δι' οὗ οἱ γρόνθοι, δι' οὗ αἱ βουλαὶ, δι' οὗ οἱ ὀδόντες κινοῦνται* Pal. 40.

436. *Δασέως, τῷ ἐλαύνοντι τοὺς ἀσεβεῖς· ψιλῶς δὲ, τὸ ἄγαν ἐλαυνομένῳ κεραυνῷ· οὕτω δὲ νῦν — συντρίψας κεφαλήν* Par. A. *συν-*

ἧμος ξυναίμους πατρὸς αἱ Νυκτὸς κόραι

ex nostro loco petitum: ἀγηλατεῖν, διώκειν, εἰς ἄγος (leg. ὡς ἄγος) ἐξελαύνειν, φυγαδεύειν, κεραυνοῦν· τινὲς δὲ ῥαπίζειν. — ἀγηλατεῖν· ἐὰν δασύνῃς, τὸ ἄγος καὶ τὸ μίασμα ἐλαύνειν· ἐὰν δὲ ψιλώσῃς, ἀντὶ τοῦ ἀπελάσειν. Simplicem glossam habent Lex. Seguer. p. 12, 14. et 22, 17. Gregor. Corinth. p. 546. edit. Schaef. Assentitur *Eustathius*, ab ἄγος deducens, ad Iliad. ζ'. 367. p. 647, 36. edit. Rom. (Tom. II. p. 117, 17. edit. Lips.) καὶ τὸ ἄγος δὲ μεσοῦται, ἀφ' οὗ περ οὐ μόνον ὁ ἅγιος καὶ τὸ ἁγιάζειν καὶ ἡ ἁγιστεία καὶ ἡ παναγὴς θυσία καὶ ὁ εὐαγὴς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐναγὴς, καὶ ὁ ἐξάγιστος καὶ τὸ ἀγηλατεῖν. Aliter tamen ad Iliad. δ'. 2. p. 437, 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 350, 44. edit. Lips.) ἐκ τοῦ ἀπάγειν καὶ ἀπελαύνειν τὸ ψιλούμενον ἀγηλατεῖν. et ad Odyss. λ'. 617. p. 1704, 3. edit. Rom. (Odyss. Tom. I. p. 441, 32. edit. Lips.) ἠγηλάζειν δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ διώκειν, ἄγειν, φυγαδεύειν πορθεῖν, ἵνα ᾖ τὸ κακὸν μόρον ἠγηλάζεις, ἀντὶ τοῦ, κακὴν τυχὴν ἄγεις· καὶ τὸ, πάγχυ κακὸν ἠγηλάζει, ἀντὶ τοῦ ὁδηγεῖ, ἄγει. πρωτότυπον δὲ αὐτοῦ τὸ ἄγειν καὶ τὸ ἐλᾷν, ὅθεν ἀγηλᾷν, καὶ κατὰ παραγωγὴν ἀγηλάζειν, καὶ κατὰ τροπὴν ἠγηλάζειν· διὸ οὐδὲ δασύνεται ἡ ἄρχουσα, ἐκ τοῦ ἄγειν γάρ. χρήσιμον δὲ εἰς τοῦτο καὶ τὸ ἀγηλατεῖν παρὰ Σοφοκλεῖ· ἐκεῖνο μέντοι καὶ δασύνεται παρὰ τὸ ἄγος. Tertiam denique derivationem ab adverbio ἄγαν commemorat Etym. M. p. 10, 1. ἀγηλάτῳ· Λυκόφρων, ἀγηλάτῳ μάστιγι συνθλάσας κάρα· λέγει δὲ τῷ κεραυνῷ. ἐὰν μὲν δασέως, τῷ τοὺς ἀσεβεῖς ἐλαύνοντι· ἐὰν δὲ ψιλῶς, τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ. Eadem habet *Favorinus* Eclog. p. 76, 10. edit. Dind. Ex his tribus explicandi rationibus, quas Grammaticos iniisse videmus, ea, quam ultimo loco posui, plane nihili esse videtur, et ob hunc solummodo Lycophronis locum a Scholiastis excogitata; ex reliquis autem duabus apparere videtur, fuisse inter Grammaticos, qui duo diversa verba, ἁγηλατεῖν et ἀγηλατεῖν statuerent, quorum alterum, tenui spiritu notandum, a verbo ἄγειν deducerent, ita ut *abigendi* significatio ei inesset; alterum autem a voce ἄγος, ut esset, *piaculum sive piaculo obnoxios expellere;* fuisse vero etiam, qui utrumque verbum ex eodem fonte derivarent, sed pro diversa significatione, modo aspero, modo tenui spiritu notandum censerent. Quorum neutrum omni ex parte verum esse arbitror. Videtur enim hoc verbum ἀγηλατεῖν, ut βοηλατεῖν, ἱππηλατεῖν et similia, Ionicae esse originis, et a voce ἄγος, quam Iones scimus cum tenui spiritu pronunciasse, deducendum; eundem vero spiritum etiam ab Atticis poetis in verbo ἀγηλατεῖν servatum esse, licet vox ἄγος in Attica dialecto cum altero spiritu pronunciaretur. Ex hac autem diversitate, cuius non pauca exempla in graeca lingua reperiuntur, factum est, ut Grammatici, incerti quid de hoc verbo statuerent, aut mutarent spiritum, aut utrumque ponerent, aut in varios errores etymologicos delaberentur. — μάστιγι] *Hesych.* Διὸς μάστιγι, τῷ κεραυνῷ. Apte contulit Potterus Iliad. β'. 782. ν'. 812. et verba Lycophronis κεραυνίῃ μάστιγι quae infra v. 740. leguntur. — συνθραύσας] Hoc multo fortius et significantius est, quam quod in Neap. III. libro, alioquin rarissime interpolato, et in Etym. M. l. l. legitur: συνθλάσας. Videtur tamen e glossa in textum venisse. Cf. Eurip. Orest. 1585. (Pors.) κρᾶτα συνθραύσω σέθεν. Praeterea librariorum aberrationes e falsa pronunciatione exortae sunt: συνθράψας Par. DG. Vind. II. IV. Vit. II.

θλάσας κεφαλήν Par. C. τῷ σφοδρῷ κεραυνῷ· εἰ μὲν ψιλοῦται, τῷ ἄγαν ἐλαύνοντι· εἰ δὲ δασύνεται, τῷ τοὺς ἀσεβεῖς ἐλαύνοντι λίαν σφοδρῷ κεραυνῷ Neap. III. ἤγουν ὀργιστικῇ Pal. 40. 437. Ἡνίκα τοὺς περὶ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην· λέγει δὲ αὐταδέλφους τοῦ ἰδίου πατρὸς Οἰδίποδος — αἱ Μοῖραι ἢ Ἐριννύες Par. A. ἡνίκα — διὰ τὸ ἀφανὲς — αἱ θυγατέρες, ἤγουν Ἐριννύες Par. C. ἡνίκα ἀδελφοὺς καὶ υἱοὺς

πρὸς αὐτοφόντην στρῆνον ὥπλισαν μόρου.
Δοιοὶ δὲ ῥείθρων Πυράμου πρὸς ἐκβολαῖς
αὐτοκτόνοις σφαγαῖσι Δηραίνου κύνες 440
δμηθέντες, αἰχμάσουσι λοισθίαν βοὴν

III. συνθάψας Par. K. — χάρα] Ab hac meliorum librorum scriptura discedunt Par. CG. Vit. I. II. III. Ciz. χάραν exhibentes, quam formam mirum est h. l. ab omnibus editoribus adhuc toleratam esse, cum infra v. 981. ubi aliquam saltem dubitationis excusationem habuissent, alteram formam χάρα recte admitterent. At tales serioris Graecitatis formae non videntur obtrudendae Lycophroni. Vid. *Eustath.* ad Iliad. ς'. 84. p. 700, 56. edit. Rom. (Tom. I. p. 191, 43. edit. Lips.) ὡς γὰρ ἡ νάφθα καὶ τὸ νάφθα παρά τε ἄλλοις καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ, οὕτω καὶ τὸ χάρα παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ἡ χάρα παρὰ τοῖς ὕστερον. Schol. ad Eurip. Hecub. 432. ἡ χάρα τῶν νεωτέρων ἐστί. Recte igitur Muellerus in fine adnotationis ad hunc locum ita censet: „At cum Lycophron ubique veterum magis, ut Homeri et Tragicorum, premat vestigia, quam recentiorum, legendum mihi videtur in omnibus, quae habet, locis, χάρα, cui lectioni quoque plerique, iique optimi concinunt Codd. Mss. Seld. et Etymol. M." — 438. αὐτοφόντην] Hoc restitui e Codd. Par. ABCDEFJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. αὐτοφόντην (ου) Par. GH. et Rehd. αὐτοφόντου edit. Ald. et reliquae deinceps omnes. Aptissime autem dicitur αὐτοφόντης στρῆνος. De hac voce, Alexandrinae, ut videtur, dialecto propria, vid. *Sturz.* de Dialect. Alexandr. p. 195. et *Lobeck.* ad Phrynich. p. 381. — ὥπλισαν] ὤχλισαν solus Neap. III. Memorabilis sane varietas, quam etiam veteres Scholiastae agnoscunt, per ἐκίνησαν et διήγειραν explicantes. — μόρου] Par. A. Vind. IV. et Editt. omnes, excepta Basil. I. μόρου (ον) Par. BGHL. Vit. I. Ciz. et Rehd. μόρον Par. CDEFJK. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I.

439. Δοιοὶ δὲ] *Canterus:* Mopsus et Amphilochus, qui cum in Ciliciam simul venissent, Amphilochus, quia volebat Argos secedere, tradidit Mopso sacerdotium suum in annum servandum: quo elapso, quum nollet Mopsus depositum reddere, ventum est ad arma, seque mutuo interfecerunt. Alii hanc pugnam e disceptatione de artis peritia ortam volunt. — Πυράμου] Πυράνου Par. DGK. Vind. IV. et Vit. III. vitiose.

440. σφαγαῖσι] σφαγεῦσι Par. K. Δηραίνου] Sic libri fere omnes, et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. Δηραίου Rehdig. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. et Meurs. utrq. Δειραίνου Par. A.

441. αἰχμάσουσι] αἰχμάσσουσι Vat. 1307 et Vit. II.

Οἰδίπου Pal. 40. 438. Πρὸς τὴν αὐτόχειρα οἴστρησιν, μανίαν ἐξώπλισαν, θάνατον Par. A. διήγειραν Par. B. διὰ τὸ ὑπ' ἀλλήλων ἀναιρεθῆναι Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην· μανίαν, ἔρωτα — ηὐτρέπισαν Par. C. ἐκίνησαν Neap. III. οἶστρον, μονομαχίαν — θανάσιμον Vind. II. καὶ μόρον ὑπάλληλον Pal. 40. 439. Οἱ δύο δέ· περὶ Ἀμφιλόχου καὶ Μόψου· Πύραμος ποταμὸς Παμφυλίας Par. A. ῥοῶν — τῆς κειμένης δηλαδὴ Μαγάρσου πρὸς ἐκχύσεσι Par. C. Ἀμφίλοχος καὶ Μόψος οἱ μάντεις — τοῦ ποταμοῦ Παμφυλίας Vind. II. 440. Ἰδιοκτόνοις σφαγαῖς — Ἀπόλλωνος θρέμματα Par. A. ταῖς ὑπ' ἀλλήλων, ἤγουν ταῖς ἐκ μονομαχίας γινομέναις σφαγαῖς — μάντεις, προσφιλεῖς Par. C. ταῖς ὑπ' ἀλλήλων σφαγαῖς — ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος — ὑπηρέται Vind. II. ὑπαλλήλοις Pal. 40. 441. Μαχόμενοι ἀποθνήσκουσι (in marg. πολεμήσουσι) ἐσχάτην κραυγὴν Par. A. πόλεμον, μάχην· τὸ δὲ σχῆμα χαριεντισμός· οὐδεὶς μετὰ τὸ ἀποθανεῖν πολεμεῖ

πύργων ὑπὸ πτέρνῃσι Παμφύλου κόρης.
αἰπὺς δ' ἁλιβρὼς ὄχμος ἐν μεταιχμίῳ
Μάγαρσος ἁγνῶν ἠρίων σταθήσεται,
ὡς μὴ βλέπωσι, μηδὲ νερτέρων ἕδρας 445
δύντες, φόνῳ λουσθέντας ἀλλήλων τάφους.

442. *πύργῳ* Par. A. — *πτέρνῃσι*] Eustath. ad Iliad. *β*. 637. p. 310, 10. edit. Rom. (Tom. I p. 251, 33. edit. Lips.) *καὶ πτέρνα δὲ πόλεως ἡ βάσις παρὰ Λυκόφρονι, γινομένη ἐτυμολογικῶς παρὰ τὸ πατεῖν ἔραν, ἵνα ἡ πατέρα, καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν̄, πτέρνα.* Idem ad Dionys. Perieg. v. 809, p. 256, 20. edit. Bernh. *τὸ δὲ πόδας Ἴδης ἐξ Ὁμήρου ληφθὲν Πινδάρῳ μὲν δέδωκεν ἀφορμὴν σφυρὰ ὄρους εἰπεῖν, τῷ δὲ Λυκόφρονι πτέρναν πύργου, καὶ ἄλλοις κνημοὺς ὄρους.* — *Παμφύλου*] *Παμφίλου* Par. G. Vind. II. IV. Vit. II. III. Cf. *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 854. p. 265, 20. edit. Bernh. — 443. *ἁλιβρώς*] Mirum est, quod ex accuratioribus libris solus Pal. 40. hanc lectionem habeat, reliqui autem, et optimi quidem, formam analogiae repugnantem, *ἁλιβρὸς* exhibeant, aut inter utramque lectionem incerti fluctuent. Sic *ἁλιβρὸς* Par. ADEFGK. Neap. I. III. Vat. 1307. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. *ἁλιβρως* (ὸ superscr.) Par. BC. Vind. II. et Rehd. *ἁλιβρος* (ῶ superscr.) Par. HL. Neap. II. Vit. I. II. et Ciz. *ἁλίβρως* cum accentu in penultima, Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. *Favorinus: ἁλιβρὸς ὁ ἀπὸ θαλάσσης βιβρωσκόμενος.* Rectius Tzetzes: *ἁλιβρὼς, ὁ ὑπὸ θαλάσσης βεβρωμένος· ὅθεν ἐμοὶ μέγα τοῦτο δοκεῖ γράφεσθαι.* Similiter enim *ἀβρὼς, ἀτρὼς, ἀπτὼς* et reliqua, quae a perfectis passivi formantur. De accentu talium nominum praecepit *Arcadius*, p. 93, 19. *τὰ ἀπὸ παρακειμένων συνιεθέντα διὰ τοῦ τ̄ω̄ς̄ κλινόμενα, ὀξύνεται· ἀπτὼς, ἀγνώς.* Cf. *Goettling.* in libello de accentu graec. ling. §. 34. p. 89. Paullo explicatius de his nominibus egit Choeroboscus apud Etymologum p. 3; 39—49. — 444. *Μάγαρσος*] Sic dedi e Par. ABCH. Reliqui libri et Editt. omnes *Μέγαρσος*. Nostram autem scripturam tuentur *Arrian.* de exped. Alexandr. M. II. 5, 17. *Strabo* XIV. p. 676. qui de Mopsi et Amphilochi certamine, mutuaque eorum caede referens, haec addit: *καὶ νῦν οἱ τάφοι δείκνυνται περὶ Μάγαρσα τοῦ Πυράμου πλησίον.* Cf. *Steph.* Byz. v. *Μάγαρσος*, et *Plin.* Histor. Nat. V, 27. — *σταθήσεται*] *σταθμήσεται* Par. A. — 445. *μηδὲ*] *μὴ δὲ* Par. CGH. Vit. I. III. et Edit. Ald. — 446. *λουσθέντας*] Hypallage poetis usitatissima. Sic Par. ACDEFH. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. Pal. 40.

Par. C. *τεθνηκότες, ἀναιρεθέντες πολεμήσουσιν ἐσχάτην μάχην* Vind. II. *κτανθέντες* Pal. 40.

442. *Ὑπὸ ταῖς τοῦ πύργου πτέρναις τῆς Παμφύλου θυγατρός* Par. A. *κτισμάτων — πρόποσι, τοῖς κάτω τόποις τῆς Μαγάρσου πόλεως* Par. C. *τοῖς κάτω τόποις τῶν πύργων, τῶν θεμελίων — τῆς Μεγάρσου, τῆς θυγατρὸς τοῦ Παμφίλου* Vind. II. *ἤγουν πόλεως Μεγάρσου, ἢ ἣν θυγατὴρ Παμφύλου* Pal. 40.

443. *Ὁ παραθαλάσσιος δὲ ὑψηλὸς πύργος ἐν τῷ μεταξύ* Par. A. *ὑπὸ τῆς θαλάσσης βεβρωμένος* Neap. I. *ὑψηλὸς, ὑπὸ τῆς θαλάσσης βιβρωσκόμενος πύργος, ἐν τῷ μέσῳ τόπῳ τῶν τάφων· ἐν τῷ μεταξύ* Vind. II.

444. *Πόλις, ἢ Ἀθηνᾶς Μαγαρσίας ἱερὸν, μέσον τῶν δύο τάφων· οἱ δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, καὶ ὄρος Παμφυλίας· οἱ δὲ, πόλιν· — καθαρῶν τάφων, διὰ τὸ πολεμήσαντας ἀναιρεθῆναι* Par. A. *μαντικῶν — κτισθήσεται* Par. C. *ἱερὸν Ἀθηνᾶς* Neap. III. *πόλις — καθαρῶν, μεμιασμένων τάφων — γενήσεται* Vind. II.

445. *Ὅπως μὴ βλέπωσιν, μηδὲ τὰς καθέδρας τῶν κατωτέρων* Par. A. *ὅπως — νεκρῶν καθέδρας* Vind. II. *οἰκίας* Pal. 40.

446. *Ὑποδύντες, τῷ φόνῳ τοὺς ἀλλήλων λούσαντες*

οἱ πέντε δὲ Σφήκειαν εἰς Κεραστίαν
καὶ Σάτραχον βλώξαντες Ὑλάτου τε γῆν,
Μορφῶ παροικήσουσι τὴν Ζηρινθίαν.
ὁ μὲν πατρὸς μομφαῖσιν ἠλαστρημένος 450
Κυχρεῖος ἄντρων Βωκάρου τε ναμάτων,

et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *λουσθέντες* Par. J. *λουσθέντες* Par. BGKL. Neap. III. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich.

447. *πέντε δὲ*] Parisini omnes, Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Impressi omnes. *πέντε δὴ* Vit. I. et Ciz. etiam in Scholiis. — *Σφήκειαν εἰς Κεραστίαν*] Libri nihil variant. Stephanus vero Byzantinus v. *Σφήκεια* hunc versum ita profert:

οἱ πέντε που Σφήκειαν εἰς Κεραστίδα,

ubi Codd. Par. 1412 et 1413 etiam vitiosius exhibent *Σφήκιδα εἰς Κεραστίδα*. Formas *Κεραστὶς* et *Κεραστίας* habet idem Steph. Byz. v. *Κύπρος*. *Κεραστὶς* Nonnus Dionys. XIII. v. 441. Cerastis Plin. Hist. Nat. V. 31. Cf. *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 508. p. 198, 8. edit. Bernh.

448. *Σάτραχον*] *Σέτραχος* Par. A. Hanc varietatem etiam Tzetzes in antiquis exemplaribus invenerat: *τινὲς δὲ διὰ τοῦ ε γράφουσι Σέτραχον.* — *βλώξαντες*] Par. A. *βλώσαντες*. De hoc verbo vid. *Eustath.* ad Odyss. *μ'*. 295. p. 1723, 1 sqq. edit. Rom. et ad Odyss. *π'*. 466, p. 1809, 17 sqq. edit. Rom. (Odyss. Tom. II. p. 25, 33. et p. 132, 29. edit. Lips.) et *Favorin.* Eclog. p. 137, 8—19. edit. Dind. — *Ὑλάτου τε γῆν*] *ὑλάτου στέγην* Par. A. in marg. Hunc versum citat Steph. Byz. v. *Ὕλη*. ubi Codd. Par. 1412 et 1413 vitiosissime exhibent: *καὶ σὲ τρόχον βλώσαντες ὑλάτω τε γῆν.* Praeterea Apollinem Hylatem a Stephano Byz. vv. *Ἀμάμασσος*, *Ἐρύσθεια* et *Τέμβρος*, pariterque ab *Eustath.* ad Iliad. *ε'*. 710. p. 596, 45. edit. Rom. (Tom. II. p. 63, 30. edit. Lips.) commemorari, iam Potterus adnotavit. — 449. *Μορφῶ*] Vid. *Paus.* III. 15, 11. et *Hesych.* h. v. — *Ζηρινθίαν*] Sic ex meis libris solus Par. J. Reliqui omnes *Ζηρυνθίαν*. Vide tamen quae supra ad v. 77. adnotavimus. Varia lectio *Τροιζηνίαν*, quam Tzetzes commemorat, in libris hodie non comparet. — 451. *Κυχρεῖος*] Hanc antiquissimam lectionem esse et nostri libri docent, et ipse Tzetzes, imprudenter eam refellens, testimonio suo confirmat. Allato enim Euphorionis loco, (in quo meliores libri etiam *Κυχρεῖος* non *Κιγχρεῖος* exhibent) haec addit: *ἐγὼ δὲ καὶ ῆ γράφω τὸ χρῆ, κἂν πάντες οὐκ οἶδ' ὅθεν δίφθογγον τοῦτο γράφουσιν*

τύμβους Par. A. *μιανθέντες* — *εἰς* Par. B. *μιανθέντας* Neap. II. *ὑπεισελθόντες*, *αἵματι μιανθέντιας* (sic) Vind. II. 447. *Τὴν Κύπρον νῆσον· οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο πρῶτον Σφήκεια* — *οἱ δὲ τὴν ἐξοχὰς πολλὰς ἔχουσαν* Par. A. *Κύπρον, ἐξοχὰς πολλὰς ἔχουσαν* Par. C. *Κύπρον· ἐκαλεῖτο γὰρ καὶ οὕτως* Vind. II. *ὡς ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε οἰκησάντων ἀνδρῶν λεγομένων Σφηκῶν, οἱ κέρατα ἐλέγοντο ἔχειν* Pal. 40.

448. *Ποταμὸς Κύπρου* — *πελάσαντες, καὶ τὴν τοῦ Ἀπόλλωνος γῆν* Par. A. *ἐλθόντες, πελάσαντες* Par. C. *πόλις καὶ ποταμὸς Κύπρου* — *ἀποπλανηθέντες, καταντήσαντες* — *Ἀπόλλωνος* Vind. II. *παραγενόμενοι Ἀπόλλωνος* — *τὴν Κύπρον* Pal. 40.

449. *Τὴν Ἀφροδίτην* — *κατοικήσουσι τὴν Τροιζηνίαν* Par. A. *εἰς τὸ ξόανον τῆς Ἀφροδίτης* Par. B. *τὴν Ἀφροδίτην, τὴν τιμωμένην εἰς τὴν Ζήρυνθον* Par. C. *τὴν Κύπρον, ἢ τὸν τῆς Ἀφροδίτης ναόν* — *τὴν Θρακικήν* Vind. II. 450. *Ὁ μὲν ταῖς τοῦ πατρὸς μομφαῖς ἐξελαθεὶς* Par. A. *παρὰ τοῦ Τελαμῶνος* — *ἀπεληλαμένος* Par. C. *ὁ Τεῦκρος* — *ἐξελαυνόμενος* Vind. II. *ὀνειδισμοῖς δεδιωγμένος* Pal. 40. 451. *Βασιλεὺς Σαλαμῖνος* — *ποταμὸς Σαλα-*

ὀυμὸς ξύναιμος, ὡς ὀπατρίου φονεὺς

(alii *ει γράφουσι*). Et paullo infra: *τὸ δὲ Κυχρεῖος γενική ἐστι κατὰ διάλεκτον.* Hoc ultimum verissimum esse intelligitur e Choerobosc. ad Theodos. Can. apud Bekk. p. 1194. *τὰ εἰς ευς πέντε κλίσεις ἐπιδέχονται. κλίνονται γὰρ διὰ τοῦ ε καὶ υ κοινῶς, οἷον Ἀχιλλέος, βασιλέος· καὶ διὰ τοῦ ε καὶ ω Ἀττικῶς, οἷον Ἀχιλλέως, βασιλέως· καὶ διὰ τοῦ η καὶ υ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἴωσιν, οἷον Ἀχιλλῆος, βασιλῆος· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Αἰολεῦσιν· ἀλλ' οἱ Αἰολεῖς προπαροξύνουσιν, Ἀχίλληος καὶ βασίληος· παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις Ἴωσι διὰ τῆς ει διφθόγγου καὶ ο, οἷον Ἀχιλλεῖος καὶ βασιλεῖος· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ τοῖς νεωτέροις Αἰολεῦσιν· ἀλλὰ πάλιν οἱ Αἰολεῖς προπαροξύνουσιν, Ἀχίλλειος καὶ βασίλειος λέγοντες· παρὰ δὲ τοῖς Βοιωτοῖς διὰ τοῦ ι καὶ ο, οἷον Ἀχιλλίος, βασιλίος.* Cf. Etym. M. p. 189, 26 sqq. et *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 384. p. 168, 9—14. edit. Bernh. Codicum meorum lectiones hae sunt: *Κιχρεῖος* Par. AC. Neap. III. Vat. 1307. Vind. II. et Editt. Basil. I. et Steph. *Κιχρεῖος* Par. H. *Κυγχρεῖος* Par. FGK. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. III. *Κυγχρεῖος* (η) Par. DL. Vit. I. II. Ciz. *Κυγχρῆος* Par. BE. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. *Κυγχρῆος* (ι) Par. J. *Κυχρῆος* Editt. Pott. utrq. et Reich. *Κεγχρῆος* est emendatio Canteri, repetita in Par. II. Commel. et Meurs. utrq. *Κυχρεῖος πάγος* citatur e Sophoclis Teucro apud Steph. Byz. h. v. Praeterea hoc nomen sine γ legitur apud Paus. I. 36, 1. Strab. IX. p. 393. Cf. Heyn. ad Apollod. III. 12, p. 341. Sturz. ad Pherecyd. p. 78. *Meinek.* ad Euphor. fragm. p. 71. — *Βωκάρου*] *Βουκάρου* (ω) Par. C. Strabo IX. p. 393. *Βώκαρος δ' ἐστὶν ἐν Σαλαμῖνι ποταμὸς, ὁ νῦν Βωκαλίας καλούμενος.* Et *Hesych.* h. v. *Βώκαρος ποταμὸς ἐν Σαλαμῖνι, ἐκ τοῦ Ἀκάμαντος ὄρους φερόμενος.* Originem nominis docet Eustath. ad Iliad. β. 637. p. 309, 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 250, 37. edit. Lips.) et ad Dionys. Perieg. 511, p. 199, 32. edit. Bernh.

452. *ὀυμὸς ξύναιμος*] Teucer, amitinus Cassandrae. Erat enim, inquit Canterus, filius Hesionae, quae fuit Priami soror, ac Telamoni, capta ab Hercule Troia, pro praemio donata, quod muros primus conscenderat. *Patrium pullum* dicit Aiacem Telamonium, quoniam ex eodem, quo Teucer, patre, sed matre alia natus erat. — *ὀπατρίου*] Apertum est sic dicere debuisse Lycophronem, nec potuisse aliter, nisi prorsus ineptire vellet; fratres enim ab eodem patre, alter vero ex altera matre nati, non possunt *uterini*, nisi ab homine demente denominari. Recte igitur Tzetzes varietatem lectionis, *ὀγαστρίου*, quam in antiquis exemplaribus invenerat, librariorum socordiae imputavit: *ὀγαστρίου, ἤτοι τοῦ ὁμογαστρίου ἀδελφοῦ, γράφουσί τινες, καὶ λέγουσι κακῶς φάναι τὸν ποιητήν· ὁ Αἴας γὰρ καὶ ὁ Τεῦκρος ὁμογάστριοι οὐκ ἦσαν, ἀλλ' ὁ μὲν Αἴας Περιβοίας ἦν παῖς, τῆς Πορθάονος θυγατρὸς, Τεῦκρος δὲ Ἡσιόνης. Ἐγὼ δὲ οὐ τῷ ποιητῇ προσάπτω νῦν τὴν αἰτίαν, ἀλλὰ τοῖς μεταγραφεῦσιν· ὀπατρίου γὰρ εὑρόντες ἀμυδρῶς γεγραμμένον, ἀντὶ τούτου ὀγαστρίου ἔγραψαν.* Hoc verissime monitum esse, neminem fugit, qui veteres libros attigerit; sciunt enim harum rerum periti, quam facilis error sit inter Γ et Π, et quam saepe librarii litteras Τ et Ϙ inter se commutaverint. Hanc antiquam corruptelam e nostris Codd. quinque exhibent: *ὁ γαστρίου τροφεὺς* (sic) Par. A. *ὀγαστρίου* Par. H.

μῖνος Par. A. *ποταμὸς Σαλαμῖνος ὁ Βώκαρος — ῥευμάτων* Par. C. *τῶν τοῦ Κυγχρέως πατρὸς σπηλαίων — ποταμοῦ — καὶ ἀπὸ* Vind. II. *ἤγουν Σαλαμῖνος — ἀπὸ τῶν τόπων* Pal. 40. 452. *Ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς, ὥσπερ ὁ τροφεὺς τοῦ γαστρίου* (sic) Par. A. *τοῦ ἑνὸς πατρὸς υἱοὶ ὄντες, τοῦ Τελαμῶνος — ἀδελφοῦ* Par. C. *τοῦ Αἴαντος ὁμοπατρίου*

πώλου, νόθον φίτυμα, συγγενῶν βλάβη,

et Ciz. ὁ γαστρίου Vit. I. ὡς ὁμογαστρίου Par. L. Praeterea in Par. D. in margine adnotatum est: γρ. ὀγαστρίου, et Paraphrastes Vaticanus habet, ὡς τοῦ ὁμαγαστρίου φονεὺς Αἴαντος. In Editionibus autem, quae omnes alteram lectionem tuentur, nihilominus tamen videmus duobus modis peccari; primum, quod divisim ὁ πατρίου, contra grammaticae rationem, exhibeant; quod vitium solus Potterus animadvertit ac sustulit; deinde quod ipse Potterus, qui ὀπατρίου recte edidit, hanc vocem cum aspero spiritu proferat, quae secundum Grammaticos debeat cum tenui spiritu notari. Vid. Etym. M. p. 627, 33. Ὄπατρος, κασίγνητος, ψιλοῦται. τὸ ο̅ πρὸ τοῦ π, μὴ κατὰ ἀναφορικὴν ἔννοιαν, ψιλοῦται· ὀπώρα. οὕτω καὶ ὄπατρος. Cf. Hesych. vv. ὀγάστωρ. ὄζυγες. ὄθροον. ὄξυλον. ὄτριχας. *Eustath.* ad Iliad. λ'. 257. p. 843, 8. edit. Rom. et Schol. Venet. p. 311, a. 25—35. edit. Bekk. At priusquam ab hoc loco discedamus, verbulo lectores admonendi sunt de Muelleri sententia, qua ille lectionem ὀγαστρίου Lycophroni vindicandam existimavit. Hic enim locus documento esse potest, quam parum feliciter huic viro, alioquin fortasse nimis cauto, hoc criticum negotium cesserit, et in quantas ipse, saepenumero ne animadvertens quidem, difficultates sese implicuerit. Rationes autem eius, ut breviter eas comprehendam, hae sunt: lectionem a Tzetze commemoratam antiquissimam esse, ideoque reponendam; deinde ὡς ὀγαστρίου coniungendum esse, ut Cassandra Teucrum dicat Salamine a patre eiectum iri, ac si uterinum fratrem occiderit; dolere autem Cassandram sortem Teucri consanguinei, iniusta passuri, quippe qui neque commiserit tale facinus, neque, ut νόθον φίτυμα, committere tale omnino potuerit. Harum autem rationum plane nulla est, quae non, ut ita dicam, vel sponte corruat. Ex antiquitate enim lectionis, quae tandem peti potest lectionis commendatio, si inepta est? Errasse autem scimus librarios etiam ante saeculum duodecimum, quo Tzetzes Commentarios suos composuit; eo quidem, quod concedam, rarius, quo accuratiore scriptura tunc libri solerent exarari. Deinde vero, quod secundo loco posuit, Teucrum insigni iniuria a patre affectum iri, cum is tanta in illum severitate animadversurus sit, ac si uterinum fratrem occiderit: id manifestum est cogitationem plane alienam huic loco inferre. Telamon enim, cum Teucrum sine Aiace ab Ilio redeuntem patria prohiberet, non id spectavit, qua illi ratione fratres olim fuerint; sed id acerbissime doluit, fortissimum filium alterius filii culpa atque segnitie ex tanta calamitate non servatum esse. Itaque eum, quasi ipse fraternum sanguinem profuderit, a patria atque adspectu suo arcuit. Cassandram autem, patriae exitium furibunde lugentem, an tu credis hunc Teucri sortem, consanguinei scilicet sui, commiserari? Talis tamque tener affectus in talem dolorem non cadit; et eo minus in Cassandram cadit, quo commotiore animo hominem consanguineum, cognatis exitium molientem, debuit detestari. Itaque haec omnia, quae dicit, in opprobrium Teucri, acerbissima irrisione dicta sunt. Rem denique conficiat locus Homericus Iliad. μ'. 370 sq. qui vel solus debuit Muellerum ab impugnanda vulgata lectione deterrere:

ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἤε κασίγνητος καὶ ὄπατρος.

453. φίτυμα] φύτημα Par. DHJK. Vind. IV. Vit. III.

Neap. I. et II. συγγενὴς καὶ ἐξάδελφος — ἤγουν τοῦ Αἴαντος ὁμοπατρίου Vind. II. 453. Τοῦ πώλου ξένον γέννημα — τῶν συγγενῶν βλάβη Par. A. ξένον γέννημα, ἤγουν τῆς Ἡσιόνης· ὁ Τεῦκρος δηλαδὴ — διὰ τὸ καταστρῶσαι τοὺς Τρῶας ἐν τοξείᾳ (fors. εὐτοξίᾳ) Par. C. ἤγουν

τοῦ λύσσαν ἐν ποίμνησιν αἰχματηρίαν
χέαντος, ὃν χάρωνος ὠμηστοῦ δορὰ 455
χαλκῷ τορητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μάχῃ,
μίαν πρὸς ᾅδην καὶ φθιτοὺς πεπαμένον
κέλευθον, ἣν γωρυτὸς ἔκρυψε Σκύθης,
ἦμος καταίθων θύσθλα Κωμύρῳ λέων

454. *ποίμνησιν*] Sic Par. EL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *ποίμνησιν* [αι] Vit. II. *ποίμναισιν* Par. ABCDFGHJK. Vind. II. IV. Vit. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. quae lectio facillime intelligitur quomodo in vetustioribus libris ex altera forma cum iota adscripto (*ποίμνᾳισιν*) potuerit enasci. Hanc autem antiquam scripturam *ποίμνησιν* e Codd. suis in textum intulit, idemque *ποίμνησιν*, ut variam scilicet lectionem, in notis commemoravit Sebastianus, *γέλοιον χρῆμα*. Quis alterum tale aut vidit aut audivit unquam? — *αἰχματηρίαν*] Solus Par. C. *αἰχμητηρίαν* [a]. — 455. *χέαντος*] *λέοντος* Par. A. quod e glossa sequentis vocis *χάρωνος* huc irrepsisse manifestum est. — 456. *τορητόν*] *τορηκτόν* Rehd. et Par. L. in quo tamen correxit librarius in *τὲ ῥηκτόν*, fortasse respiciens ad Iliad. *ν'*. 323. *τὸ ῥηκτόν* Vit. I. et Ciz. Si videre cupias, quomodo quis manifestissimam corruptelam sanissimae lectioni praeferat, praelatam emendet, emendatam rursus abiiciat, spretam praeferat: adeas Muelleri ad hunc locum adnotationem.

457. *μίαν — κέλευθον*] Vid. Schol. Venet. ad Iliad. *ψ'*. 821. *Eustath.* ad Iliad. *ν'*. 323. p. 934, 43. edit. Rom. (Tom. III. p. 154, 38. edit. Lips.) *τοιοῦτος δὲ καὶ παρά γε τοῖς μεθ' Ὅμηρον καὶ ὁ μέγας Αἴας, ἄτρωτος λεγόμενος τἄλλα, δίχα γε τῆς πλευρᾶς, ὡς καὶ Λυκόφρων ἱστορεῖ.* Cf. Schol. ad Soph. Ai. v. 832. — *καὶ φθιτούς*] *καὶ φθιτόν* Par. A. *καί* omissum in Par. L. — *πεπαμμένον* Pal. 40. — 459. *θύσθλα*] sacrificia. *θύσθλα βοῶν* infra v. 720. et 929. *θύσθλα καθαρμῶν* Orph. Argon. 907. Cf. Hesych. h. v. ibiq. Interpp. Schol. Venet. ad Iliad. *ζ'*. 134. Eustath. ad eund. loc. p. 629, 49. edit. Rom. (Tom. II. p. 92, 23. edit. Lips.) et Favorinus h. v. fol. 266. edit. Rom. Singularis *θύσθλον*,

τοῦ Αἴαντος — γέννημα — τῶν Τρώων Vind. II. *Αἴαντος, ἢ τοῦ Τελαμῶνος* Pal. 40. 454. *Τοῦ μανίαν ἐν ταῖς ποίμναις πολεμικήν* Par. A. *μανίαν — καὶ ἐν τοῖς προβάτοις, διὰ τὴν στέρησιν τῶν ὅπλων τοῦ Ἀχιλλέως* Par. C. *Αἴαντος — μανίαν φονευτικήν* Vind. II. *πολεμικήν* Pal. 40. 455. *Τοῦ Ἡρακλέους, ὃν ἡ τοῦ ὠμηστοῦ λέοντος δορά* Par. A. *Τοῦ Αἴαντος λέγει, τοῦ ποιήσαντος — λέοντος τοῦ Νεμέου, τοῦ ὠμὰ ἐσθίοντος, τὸ δέρμα, τὸ ἄτρωτον σιδήροις* Par. C. *Τοῦ Αἴαντος — Αἴαντα, τοῦ λέοντος τοῦ Ἡρακλέους — δέρμα, λεοντῇ* Vind. II. 456. *Τῷ σιδήρῳ ἄτρωτον οὐ* (sic) *κατεσκεύασεν ἐν μάχῃ* Par. A. *ἐν πολέμῳ καὶ τοξοβολίαις παντοίαις* Par. C. *σιδήρῳ τρωτὸν οὐκ ἐποίησεν* Vind. II.

457. *Μίαν πρὸς τὸν Ἅιδην καὶ νεκροὺς κεκτημένον* Par. A. *ἤγουν ἕν τι μέρος εἶχε τοῦ σώματος δυνάμενον ὁ Αἴας τρωθῆναι· ἢ ὑπὸ τὴν κλεῖδα, ἢ ὅσον τῆς λεοντῆς μέρος ἔσκεπε ὁ γωρυτὸς τοῦ Ἡρακλέος· ἢ ὅσον τὸ σάκος τοῦ Αἴαντος· τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα τοῦ Αἴαντος ἄτρωτον ἦν — φθαρτούς* Par. C. *κεκτημένον, ἔχοντα* Vind. II. 458. *Ὁδὸν, ἣν ἡ φαρέτρα ἔκρυψεν, ἡ Σκυθικὴ φαρέτρα* Par. A. *Ὁδὸν — ὁ Ῥαδάμανθυς — ἡ βελοθήκη τοῦ Ἡρακλέος* Vind. II. *ἤγουν τὴν πλευρὰν — ἡ Σκυθική, ἤγουν ἡ τοῦ Τευτάρου* Pal. 40. 459. *Ἡνίκα καταφλέγων κλάδους, θύρσους, ἢ τὰ θύματα τῷ Διῒ ὁ Ζεύς* (leg. *ὁ Ἡρακλῆς*) Par. A. *ὁ Ἡρακλῆς, ἢ διὰ τὴν λεοντῆν, ἢ*

σφῷ πατρὶ λάσκε τὰς ἐπηκόους λιτάς, 460
σκύμνον παρ' ἀγκάλῃσιν αἐίτα βράσας.

quem, Muellerus in indicem intulit, nusquam, quod sciam, legitur. — Κωμύλῳ Par. A. — 460. σφῷ πατρί] Non Telamoni, Aiacis patri, ut Cantero placuit, sed Iovi; ipsius Herculis genitori. Recte igitur Scholiastae interpretantur, τῷ ἰδίῳ. Eustath. ad Iliad. δ. 301. p. 475, 14. edit. Rom. (Tom. I. p. 378, 41. edit. Lips.) ὅρα δὲ τὸ σφοὺς, οὔπερ εὐθεῖα, εἰ καὶ μὴ πρόχειρος εἰς χρῆσιν, ὁ σφός· ὅθεν καὶ χρησιμὴ δοτικὴ σφοῖσι, τοῖς ἰδίοις, καὶ αἰτιατικὴ σφούς, καὶ θηλυκὸν, ὡς εἰκὸς, σφή· ἐξ οὗ καὶ τὸ σφῇ μοίρῃ, καὶ σφῇσι κεφαλαῖς, ταῖς ἰδίαις. — λάσκε] Miratur Reichardus, nemini editorum in mentem venisse, quod ipsi in mentem venit, φάσκε. At graviter ipse sibi ob tale inventum succensuisset vir optimus, si vel Etymol. M. v. λάσκω, vel Hesychium vv. λάσκειν et λάσκεις eiusque Interpp. inspexisset. — 461. αἐίτα βράσας] „Quum Telamon quodam tempore pro liberis Iovi sacra faceret, Hercules casu illac transiens hospitioque exceptus sacris interfuit, puerumque Aiacem, quem brachiis gestabat, leonina sua donavit, simul precatus Iovem patrem, ut infantem redderet invulnerabilem; quod eius votum aquilae praetervolantis omine comprobatum fuit, et inde puer Aiax dictus putatur. Meminit fabulae Pindarus Isthm. VI. (V. 35—80. edit. Boeckh.) Pro αἐίτου lego ἀήτου vel αἰήτου, una dumtaxat mutata litera.“ Haec Canterus; quae, licet non omni ex parte satisfaciant, eiusmodi tamen sunt, ut iudicium hominis non desideres. Reliqui post eum editores, praeter novissimum, tacite hunc scopulum praetervecti sunt; quod prudenter fecerunt, siquidem nihil habuisse videntur, quo aut explicando aut emendando locum iuvarent; longe certe in eo prudentiores Muellero, qui, quatuor lectionibus, ἀΐτα, ἄητα, ἄητον, αἰετοῦ, in annotatione propositis, tandem quintam aliquam, „ἀελίτης. aquila“ in indicem inferre non dubitavit, quasi nondum satis abusus esset lectorum patientia. Nos autem, ut lectionem αἐίτα reciperemus, potissimum permovit tantus Codd. nostrorum consensus, ut, licet facillimae emendandi rationes in promptu essent, manum tamen abstineremus. Minime enim accedimus eorum sententiae, qui nihil pro corrupto habentes, nisi quod facile emendari possit, facilitatem emendationis certissimum et vitii et medelae indicium putant. Scimus enim, quam fallax ista, quam dicunt, sit facilitas, et quam saepe haec ratio etiam clarissimos emendationum artifices fefellerit. Iam vero Codd. lectiones indicemus. αἐίτα Par. BDEFGJKL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. et Editt. Steph. Pott. utrq.

διὰ τὸ ἀνδρεῖον Par. C. ὁπότε θύων θυσίας — ἐπίθετον· τῷ Διὶ ὁ Ἡρακλῆς Vind. II. 460. Τῷ ἰδίῳ πατρὶ ἔλεγεν τὰς ἐπηκόους παρακλήσεις Par. A. εὐπροσδέκτους εὐχὰς Par. B. ἐφώνει παρακλήσεις, ἃς παρεκάλεσε δοθῆναι Τελαμῶνι ἄρρεν τέκνον Par. C. ἰδίῳ — ἐποίει, παρεκάλει τὰς εὐπροσδέκτους. In margine: τὸ σφός, σφή, σφόν Αἰολικαί εἰσιν ἀντωνυμίαι, γινόμεναι ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου των πληθυντικῶν· ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν, τοῦ ἡμεῖς, ποιοῦσιν οἱ Αἰολεῖς τὸ ἀμός, ἀμή, ἀμόν· καὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου, τοῦ ὑμεῖς, τὸ ὑμός, ὑμή, ὑμόν· οὕτω δὴ καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν πληθυντικῶν, τοῦ σφεῖς, τὸ σφός, σφή, σφόν· εἰσὶ δὲ αἱ τοιαῦται πᾶσαι παραγωγαί· φαίης γὰρ οὕτως· ἀμὸς οἶκος, ἤτοι ὁ ἐμός· ὑμὸς οἶκος, ἤτοι ὁ σός· σφὸς οἶκος, ἤτοι ὁ ἐκείνου· ἀμοῦ καὶ ὑμοῦ καὶ σφοῦ πατρός, ἀμῷ καὶ ὑμῷ καὶ σφῷ πατρί, ἀμὸν καὶ ὑμὸν καὶ σφὸν πατέρα Vind. II. 461. Τὸν Αἴαντα παρὰ ταῖς ἀγκάλαις τὸν ἐρώμενον καὶ προσφιλῆ κινήσας Par. A. φίλου Par. C. υἱόν, ἤγουν τὸν Αἴαντα· ἐφίλει γὰρ αὐτόν, διὸ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ θύει — ἐν χερσί Par. C. φέ-

οὐ γάρ τι πείσει φίτυν, ὡς ὁ Λήμνιος

et Sebast. αἴτα Par. A. ἀεὶ τά Neap. I. et Ciz. ἀετία (ου) Par. II. αἴτου (ει) Par. C. αἰέτου Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. I. et Reichard. Praeterea non reticenda est lectio Edit. Par. II. αἰέτου, quam Ioannes Meursius, ne sublato quidem vitio, quod in accentu est, temere in altera editione sua repetendam curavit. At haec est mera coniectura Iosephi Scaligeri, nullius Codicis auctoritate confirmata. Quam si quis nostrae lectioni praeferendam existimet, poterit sane ex rationibus metricis, atque ex eo, quod in voce αἰετὸς allusio quaedam ad nomen Aiacis insit, nonnihil firmamenti ac roboris sententiae suae parare, atque in eam rem uti praeclaro illo loco, qui est apud Pindarum: (Isthm. V. 47—51. Boeckh.)

> ταῦτ' ἄρα οἱ φαμένῳ πέμψεν θεός
> ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν· ἀδεῖα δ' ἔνδον νιν ἔκνιξεν χάρις,
> εἶπέν τε φωνήσαις ἅτε μάντις ἀνήρ·
> ἔσσεταί τοι παῖς, ὃν αἰτεῖς, ὦ Τελαμών·
> καί νιν ὄρνιχος φανέντος κέκλετ' ἐπώνυμον εὐρυβίαν Αἴαντα, λαῶν ἐν πόνοις ἔκπαγλον Ἐνυαλίου.

Vehementer tamen vereor, ne haec, quamvis sint speciosa, ad labefactandam librorum lectionem non sufficiant. Perquam enim mirum videri debet, lectionis αἰετοῦ, sive αἰητοῦ, ut Canterus voluit, in Codicibus plane nullum reperiri vestigium; quod, nisi quid manifestius esset, saltem in eo deprehenderemus, si accentus, quem libri constanter in secunda syllaba servant, loco suo motus reperiretur. Saepenumero enim accidit, ut in vocabulis, aut transpositione literarum aut alia interpolatione corruptis, pristinus tamen accentus, verae lectionis quasi index, a librariis relinqueretur. Videmus deinde Doricam genitivi terminationem in ᾱ h. l. a libris tanto consensu exhiberi, ut temerarius esset, qui eam aut sollicitare, aut de alio nomine, quam quod in ας exire posset, cogitare vellet. Tale autem, quale poscimus, quid, ad sensum saltem, convenientius excogitari potest, quam id ipsum, quod libri suppeditant, αἴτας sive αἰτίας? Cogitandum denique, an σκύμνος, quod proprie de ferarum catulis, non item de pullis avium dici solet, recte possit cum αἰετοῦ coniungi. Cum αἴτα autem coniunctum nihil habet, quod non optime et ex more poetarum dictum sit. At alia statim oritur dubitatio, et ea quidem eiusmodi, a qua maxime debemus liberare poetam nostrum, dubitatio metrica. Solent enim docti et limati illius aetatis poetae in quasvis leges potius, quam in metricas peccare. Has autem leges quis non intelligat turpissime violari, si vocem ἀΐτης eadem, qua ter in Theocriti carminibus (Id. XII. 14. et 20. XXIII. 63.) legitur, syllabarum mensura, correpta nimirum tertia a fine syllaba, etiam h. l. debeamus metiri? Aut enim demonstrandum nobis est, fieri potuisse, ut haec syllaba a Lycophrone produceretur, aut haec lectio, tot licet reclamantibus libris, eiicienda. Et hic sane periniquo casu accidit, ut non solum ex tota antiquitate ne unum quidem, quod sciam, praeter Theocritum, qui tamen contrarium probat, huius vocabuli locupletem testem evocare possimus, sed etiam a Grammaticis, a quibus rarae vocis originem et usum dili-

λου κινήσας Neap. III. τὸν Αἴαντα, τὸ γέννημα, τὸ βρέφος — ἐν ταῖς ἀγκάλαις — τοῦ φίλου Τελαμῶνος, Δωρικῶς· βαστάξας, κατασχὼν Vind. II. τοῦ φίλου Τελαμῶνος, Δωρικῶς Pal. 40.

462. Οὐ πείσει γὰρ τὸν πατέρα, ὡς ὁ διάπυρος καὶ θερμός Par. A. καταπείσει Par. C. ὁ Τεῦκρος τὸν πατέρα Τελαμῶνα — ὅτι ὁ Αἴας, ὁ πολεμικός — τὸ Λημναῖον πῦρ Vind. II.

genter enotatum exspectares, in hac re tantum non destituamur. Nam quod Alcmanem (Vid. Argum. Theocr. Id. XII. coll. Etym. M. p. 43, 40. et Favorin. v. ἀϊτίας) κόρας ἀΐτας dixisse, et in Ara Dosiadae v. 5. (Anal. Br. T. I. p. 413. Cf. Valck. Diatr. in Eurip. c. XII. p. 180.) Χρύσας ἀΐτας scriptum esse, ab aliis iam adnotatum legimus: horum primum, cum non integer Alcmanis versus servatus sit, et verba quae supersunt ne dubitatione quidem careant, in nostram rem plane nihil valet; alterum autem eiusmodi est, ut tali testimonio neque possimus neque velimus uti. Grammatici autem, sicubi huius vocis mentionem faciunt, aut iusto breviores sunt, aut falsa et prorsus inutilia effundunt. Vid. *Hesych.* v. ἀΐταν. Lex. *Seguer.* v. ἀείταν. Anecdot. gr. Tom. I. p. 35, 9. ἀείταν, τὸν ἑταῖρον· Ἀριστοφάνης δὲ τὸν ἐρώμενον. *Suid.* et *Favorin.* v. ἀείτης. Cyrilli Lex. Ms. laudat. ab Albert. ad Hesych. v. ἀείστην p. 108. ἀείτης, ἑταῖρος· παρὰ τὸ ἀεὶ συνεῖναι τοῖς ἑταίροις. *Etym.* M. p. 43, 31. ἀΐτης, ὁ ἐρώμενος· παρὰ τὸ ἄειν, ὅ ἐστι πνέειν· ὁ εἰςπνέων τὸν ἔρωτα τῷ ἐραστῇ. φασὶ γὰρ γίνεσθαι τὸν ἔρωτα ἐκ τοῦ εἰςπνεῖσθαι ἐκ τῆς μορφῆς τοῦ ἐρωμένου· ὅθεν καὶ εἰςπνήλας καλοῦσι τοὺς ἐραστὰς παρὰ Λάκωσι. ἢ ἀΐτης κυρίως ὁ μέσος, ὁ μήτε θρασὺς μήτε ἰταμός. ἴτης οὖν, ἀΐτης, ὁ μὴ ἴτης, ὅ ἐστιν ἰταμός, ἀλλὰ θυμήρης ὡς ὁ ἐραστής· ἢ ὁ ἅμα τινὶ ἰών, τοῦ ᾱ ὁμοῦ σημαίνοντος· οὕτω Μεθόδιος. Argum. Id. Theocr. XII. τὸ ἐπίγραμμα ἀΐτης, ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἐρωμένους ἔνιοι ἀΐτας καλοῦσιν, ὡς Θετταλοί. καὶ γὰρ Ἀλκμὰν τὰς ἐπεράστους κόρας λέγει ἀΐτας· οἱ δὲ ἀΐτας τοὺς ἑταίρους. φασὶ δέ τινες λέγεσθαι τοὺς ἀγαθούς, οἷον μὴ ἴτας, ἀντὶ τοῦ μὴ ἰταμούς. ἢ ἀΐτης ὁ συναΐτης καὶ συμπολίτης. εἰ δὲ ἐπὶ ἐρωμένου τάσσοιτο, λέγοιτο ἂν ἀπὸ τοῦ εἰςάειν καὶ εἰςπνεῖν τὸν ἔρωτα τῷ ἀγαπῶντι. Haec vero omnia, quae adscripsimus, quid, quaeso, aliud probant, quam grammaticos ipsos vim et originem huius vocis ignorasse, et aliis locis alias accommodasse significationes? Nobis autem aptiorem huius vocis derivationem quaerentibus, nihil et sensui, et syllabarum mensurae, quam evincere debemus, convenientius visum est, quam nomen ἀΐτης a verbo ἀΐω derivare. Esset enim, quod ad sensum attinet, puer, qui se amanti mollem atque audientem praebet, qui preces eius exaudit, qui redamat amantem, amasius. Productionem autem primae syllabae verbi ἀΐω praeter locos Homericos, qui neminem fugiunt, etiam Atticorum poetarum usus satis tuebitur: cf. Aeschyl. Eumen. 847. et 880. Suppl. 60. Sophocl. Oed. Col. 181. 304. Eurip. Hec. 174. et Aristoph. Nub. 1168. Vid. etiam Seidl. ad Eurip. Troad. 156. Insolentior autem secundae syllabae productio tantum abest ut infringat sententiam nostram, ut multo etiam confirmare videatur. Erat enim huius verbi, nisi magnopere fallimur, propter notionis ambiguitatem in antiquissima poesi frequentissimus usus, ita ut, pariter atque in verbo ὀΐω factum videmus, syllabae secundae vocalis pro metri necessitate modo corripienda esset, modo producenda. Huius autem productionis licet in iis carminibus, qui Homeri nomine feruntur, exemplum hodie non reperiatur; sive id casu accidit, sive, quod multo est probabilius, factum est diligentia eorum, qui postea haec carmina perpolirent: possumus tamen ex Hesiodo, cuius non minor est auctoritas, luculentum sane huius rei testimonium proferre; scripsit enim Ἔργ. 215. (196.): ὦ Πέρση, σὺ δ' ἄϊε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε, ut ex Etym. M. p. 43, 5. certissima emendatione restituit Spohnius. Reliquis autem duobus locis, quos idem vir doctissimus ad hunc Hesiodi versum attulit, consulto uti noluimus; quippe quorum alter ex Aeschyl. Choeph. v. 827. nihil praebeat, nisi valde incertam Schuetzii emendationem; alter autem, ex fragm. apud Schol. Hephaest. p. 172. Gaisf. depromptus, cum ex infimae aetatis poeta sit, vix ullam possit habere auctoritatem.

Nunc autem dicendum mihi est, cur scripturam ἀείτα, manifesto falsam, alteri ἀΐτα, quae unice probanda est, et cuius potissimum causa tota haec instituta est disputatio, praetulerim. Est nimirum hic

πρηστὴρ Ἐνυοῦς, οὔποτ᾽ ἐς φύζαν τραπεὶς
ταῦρος βαρύφρων, δυςμενεστάτου ξένων
ἔτυψε δώρῳ σπλάγχνον, ἀρνεύσας λυγρὸν 465
πήδημα πρὸς κνώδοντος αὐτουργοὺς σφαγάς.
ἐλᾷ δὲ πάτρας τῆλε Τραμβήλου κάσιν,
ὃν ἡ ξύναιμος πατρὸς ἐκλοχεύεται,

locus, si quid video, in eorum numero habendus, ubi maxima cautio adhibenda est, ne id, quod per se quidem rectum est, reponendo, scriptori tale quid obtrudamus, quo is aut nesciverit aut noluerit uti. Non enim id agendum est critico, ut scriptorem suum, talem praesertim, qualis est Lycophron, ab eiusmodi peccatis studiose liberet, sed ut, quomodo is cum aliqua ratione peccare potuerit, ostendat. Dubitare autem non possumus, quin fuerint inter Grammaticos, qui vocem ἀείτης, sive eam ab ἀεί, ut Cyrillus, sive aliunde deducerent, cum diphthongo scribendam existimarent. Habemus eius rei locupletem testem Eustathium ad Odyss. δ. 361. p. 1500, 28. edit. Rom. (Tom. I. p. 170, 36. edit. Lips.) ἀΐτης, διὰ διχρόνου, ὁ ἐρώμενος, ἤγουν ὁ εἰςπνέων τῷ ἔρωτι τὸν ἐραστήν· εἰςπνεῖται γάρ φασι τῆς μορφῆς τι καὶ τῆς ὥρας· ὅθεν καὶ εἰςπίλναι (leg. εἰςπνῆλαι, quod vitium non relinquere debebat is, qui novissimae editionis curam susceperat) παρὰ Λάκωσιν οἱ ἐρασταί· καὶ ταῦτα μὲν ἔν τινι ῥητορικῷ λεξικῷ· ἐν ἑτέρῳ δὲ ὁ ῥηθεὶς ἀΐτης, ἤγουν ἐρώμενος, διὰ διφθόγγου φέρεται. Et ad Odyss. ε. 478. p. 1547, 21. edit. Rom. (Tom. I. p. 232, 30. edit. Lips.) ὅτι δὲ ἀΐτης, ὁ ἐρώμενος, καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται, οὐκ ἔστιν ἀμφιβαλεῖν. Hanc talem scribendi rationem, insolentiorem altera, et grammatica explicatione indigentem, an Lycophroni, poetae grammatico, eripiamus? praesertim cum tot eam reposcant Codices, ut eorum consensus vel solus emendaturientem deterreat.

463. Ἐνυοῦς] Ἐννυοῦς Par. G. Vind. IV. Vit. III. — οὔποτ᾽] οὔποτε Par. D. οὐδέποτ᾽ Par. L. οὔτε ποτ᾽ Ciz. οὔ τέ ποτ᾽ Vit. I. — ἐς] Sic libri sine ulla varietate omnes. — 464. δυςμενεστάτου] δυςμενεστάτων Par. H. — ξένων] ξένου Par. EK. — 465. δώρῳ] Cf. Soph. Ai. 647. et 804. Herm. — 466. πήδημα] Cf. Soph. Ai. 820. Herm. Eurip. Troad. 772. Seidl. — αὐτουργούς] αὐτουργοῦ Par. HL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Ald. — 467. Τραμβήλου] Meminit huius loci Eustath. ad Iliad. γ. 770. p. 343, 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 278, 17. edit. Lips.) Cf. Athen. II. 43. d. et Parthen. Erot. XXVI. p. 61. quem affert Meinekius ad Euphor. fragm. p. 74 sq. — 468. ξύναιμος] ξύνευνος Par. H.

463. Ὁ τῆς Ἐνυοῦς, δαίμονος πολεμικῆς, πρηστήρ, οὐδέποτ᾽ εἰς φυγὴν τραπείς Par. A. τῆς μάχης Par. C. ὁ σφοδρὸς ἄνεμος τοῦ πολέμου — τροπήν, φυγήν Vind. II.

464. Ὁ Αἴας — τοῦ πολεμίου τῶν ξένων Par. A. πολεμικός, μέγας Par. C. ἤγουν ὁ Αἴας — τῷ ξίφει τοῦ Ἕκτορος Vind. II.

465. Ἔτρωσε τῷ δόρατι τὸ σπλάγχνον, χαλεπὸν πηδήσας Par. A. τῇ σπάθῃ — θανάσιμον Par. C. ἔτρωσε τῷ ξίφει — πηδήσας χαλεπόν Vind. II.

466. Πήδημα πρὸς ξίφους αὐτουργοὺς σφαγάς Par. A. οἰκειοχείρους Par. C. αὐτόχειρας Neap. II. τῆς σπάθης· αὐτουργὸν δὲ λέγει τὸν Αἴαντα, ἐπεὶ ἑαυτὸν ἀνεῖλεν αὐτόχειρ Vind. II.

467. Ἐλαύνει δὲ τῆς πατρίδος πόῤῥω, τὸν Τεῦκρον λέγει· Τράμβηλος δὲ υἱὸς Τελαμῶνος Par. A. καὶ ὁ Τράμβηλος οὗτος ἐκ τῆς Ἡσιόνης ἦν καὶ τοῦ Τελαμῶνος Par. C. διώξει ὁ Τελαμὼν πόῤῥω — τὸν ἀδελφόν, ἤτοι τὸν Τεῦκρον· Τραμβήλου κάσιν τὸν Τεῦκρον λέγει Vind. II. αὐτάδελφον Pal. 40.

468. Ὃν ἡ τοῦ πατρὸς γυνὴ, Θείγαιρα [illegible] Par. A. ἡ συγ-

δοθεῖσα πρωταίχμεια τῷ πυργοσκάφῳ.
ἣν δή ποτ', ἐν ῥήτρῃσι δημοτῶν σταθεὶς, 470
γλαυκῷ κελαινὸν δόρπον ὤτρυνεν κυνὶ
στεῖλαι τριπλᾶς θύγατρας ὁ σπείρας βάβαξ,
τῷ πᾶσαν ἅλμῃ πηλοποιοῦντι χθόνα,
ὅταν κλύδωνας ἐξερεύγηται γνάθων,
λάβρῳ σαλεύων πᾶν τρικυμίᾳ πέδον. 475

469. *πρωταίχμεια*] *πρωταιχμία* Par. BCDEFHJ. Vit. I. Ciz. *πρωταίχμια* Par. AGKL. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. et Steph. Correxit Canterus. — 470. *ἣν*] *ἡ* Ciz. — *ῥήτρῃσι*] Vid. Hesych. v. *ῥῆτραι*, ibique Interpp. Eustath. ad Odyss. *ξ*. 393. p. 1765, 9. edit. Rom. (Tom. II. p. 79, 11. edit. Lips.) *ἔστι δὲ ῥήτρη συμφωνία καὶ συνθήκη ἐπί τισι ῥητοῖς, ὅ ἐστιν ὡρισμένοις. οἱ μέντοι μετὰ τὸν Ὅμηρον ῥήτρην τὴν δημηγορίαν φασί, καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων.* Vid. infra ad v. 1037. — *σταθεὶς*] *σταλεὶς* Par. J. — 471. *ὤτρυνεν*] Sic Par. BDEFHKL. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *ὤτρυνε* Par. ACGJ. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Pott. utrq. et Sebast. *ὄτρυνε* Editt. Basil. I. et Steph.
472. *σπείρας*] *σπείρων* Par. H. — *βάβαξ*] Vid. Hesych. h. v. ibiq. Interpp. *Etym.* M. p. 183, 50. et Favorin. h. v. Anecdot. Bekk. I. p. 223, 30. Eustath. ad Odyss. *δ*. 249. p. 1494, 62. edit. Rom. (Odyss. Tom. I. p. 163, 39. edit. Lips.) *βάβαξ, ἤτοι λάλος, μαινόμενος ἄσωτος γάλλος κατὰ τοὺς παλαιούς· οὗ χρῆσις καὶ παρὰ Λυκόφρονι. ὁ δ' αὐτὸς καὶ βαβάκτης, ἐκ τοῦ βάζειν.* Et ad Odyss. *θ'*. 408. p. 1604, 59. edit. Rom. (Tom. I. p. 308, 42. edit. Lips.) *βέβακται δὲ οὐχ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ εἴρηται, ἀλλὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἀντὶ τοῦ πεφλυάρηται, ἀπὸ τοῦ βάζω· ἐξ οὗ καὶ παρὰ Λυκόφρονι βάβαξ γίνεται.* — 473. *ἅλμῃ*] *ἅλμην* Vit. I.
474. *κλύδωνας*] *κλύδωνος* Par. A. — *ἐξερεύγεται* Vit. I. et Ciz.
475. *λάβρῳ*] Par. D. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ms. Canteri et Editt. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *λαύρῳ* Par. A. *λάβρως* Par.

γενής μου Ἡσιόνη, ἡ καὶ Θεάνειρα Par. C. *ἡ Θεάνειρα, καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Πριάμου — γεννᾷ* Vind. II.
469. *Δοθεῖσα ἐν τοῖς πρώτοις αἰχμαλώτοις τῷ Τελαμῶνι, τῷ καταβαλόντι πύργον* Par. A. *πρωτόλεια* Par. C. *ἐξαίρετον δῶρον, τὰ ἀριστεῖα τοῦ πολέμου — τῷ Τελαμῶνι, τῷ πύργους καταστρέψαντι* Vind. II. *πρωτόκουρα* Pal. 40. 470. *Ἥντινα δήποτε ἐν ἐκκλησίαις δημοτῶν σταθεὶς* Par. A. *Θεάνειραν — ῥητορίαις δημοσιακῶν ἐκκλησιῶν* Par. C. *τὴν Ἡσιόνην — δημογορίαις, ταῖς ἐκκλησίαις* Vind. IV. *ἐγχωρίων — ὁ Φοινοδάμας* Pal. 40. 471. *Τῷ φοβερῷ κυνὶ τραχὺν δεῖπνον παρεσκεύασεν· γλαυκόν, τὸ φοβερὸν καταχρηστικῶς, ὡς καὶ Ὅμηρος· γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἤν τινα πέφνῃ ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ* (Iliad. *υ'*. 172.) *βρῶμα, τροφήν — διήγειρε τὸν δῆμον δηλαδὴ* Par. C. *φοβερῷ δεῖπνον τῷ κήτει* Vind. II. 472. *Ἀποστεῖλαι τρεῖς θυγατέρας — ὁ σπείρας ῥήτωρ· ἀπὸ τοῦ βάζω· ὁ Φοινοδάμας* Par. A. *δοῦναι τὴν Ἡσιόνην μᾶλλον, ἢ μίαν τῶν θυγατέρων Φοινοδάμαντος* Par. C. *δοῦναι — ὁ γεννήσας Φοινοδάμας, ὁ ῥήτωρ, παρὰ τὸ βάζειν, ὅ ἐστι λέγειν* Vind. II.
473. *Τῷ πᾶσαν τῇ θαλάσσῃ πηλοποιοῦντι γῆν* Par. A. *ἤγουν ἐν τῇ ἀποπτύσει τῆς ἁλός — μοσχεύοντι (sic) τὴν γῆν τῆς Τροίας δηλαδὴ* Par. C. *τῷ κήτει — τῇ θαλάσσῃ περιφραστικῶς* Vind. II.
474. *Ὅταν ἐκ τῶν τοῦ κλύδωνος ἐκ τῶν στομάτων λέγηται* (leg. *ἐρεύγηται*) Par. A. *καταποντισμούς, σάλους ἀποπτύῃ σιαγόνων* Par. C. *ταραχὰς ἀναπέμπῃ ἀπὸ τῆς κοιλίας* Vind. II. *ὅλην θάλασσαν* Pal. 40.
475. *Τῇ λάβρῳ σαλεύων πᾶσαν*

ὁ δ' ἀντὶ πιπούς σκορπίον λαιμῷ σπάσας,
Φόρκῳ κακῆς ὠδῖνος ἔκλαυσεν βάρος,
χρῄζων πυθέσθαι πημάτων ξυμβουλίαν.
ὁ δεύτερος δὲ νῆσον ἀγρόστης μολὼν,
χερσαῖος αὐτόδαιτος ἐγγόνων δρυὸς 480
λυκαινομόρφων Νυκτίμου κρεανόμων,

CEFIIJ. Neap. III. Pal. 40. λαύρως Par. BK. Rehdig. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Steph. Commel. et Meurs. utrq. λάμβρως Par. L. Vit. I. et Ciz. λάβρα Par. G. — τρικυμίᾳ] Vide quae congessit Blomfieldius ad Aeschyl. Prom. v. 1051. p. 156. edit. Lips.

476. σκορπίον] σκορπίῳ Par. H. cui superadditum est γρ. σκορπίον. — πάσας Ciz. — 477. Φόρκῳ] Hanc rariorem formam satis tuetur locus Pindari Pyth. XII. 15. Boeckh. ἤτοι τό τε θεσπέσιον Φόρκοιο μαύρωσεν γένος. ibique Schol. ὁ Περσεὺς τὸ θεῖον γένος τοῦ Φόρκου τὰς Γόργονας ἠφάνισε. — ἔκλαυσεν] Sic soli Par. K. et Vat. 1307. Reliqui Parisini omnes, Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes ἔκλαυσε. Hoc autem pro κλαίων ἔλεγε dictum est. Bellua enim, intus ab Hercule dissecta, lamentatione imploravit Nereum, deum fatidicum, ut tanti cruciatus remedium inveniret. — 478. 479. Hos versus Canterus, re, ut ait, ita exigente, in versione sua transposuit; cui temere obsequuti sunt Meursius, Potterus et reliqui editores. Nos autem, cum neque idoneam huius transpositionis causam videremus, neque inter tot Codices ullum huic rationi faventem invenissemus, priorem versuum ordinem, qui est in Edit. Ald. et Basil. I. II. Par. II. Steph. et Commel. revocare non dubitavimus. — ξυμβουλίαν] συμβουλίαν Par. A. Rehd. et Editt. Basil. I. et Steph. — 480. ἐγγόνων δρυός] Sic solus Par. A. liber optimus. Reliqui Codd. omnes ἐκγόνων. Vid. supr. ad v. 431. Intelliguntur Arcades, nymphae Dryadis, ut ferunt, nepotes sive posteri. Vid. Paus. VIII. 4, 2. — 481. Νυκτίμου] Νυκτίμους Par. A. Νυκτίμου (ων superscr.) Par. L. — κρεανόμων] κρεωνόμων Par. J.

τὴν γῆν τρικυμίᾳ Par. A. λίαν κινῶν, κυκῶν Par. B. βαρέως ταράττων κατακλύσματι πεδίον τῆς Τροίας Par. C. σφοδρῶς Neap. III. σφοδρῶς (ο superscr.)· σφοδρῷ καταποντίζων (sic) Vind. II. ἐν ζάλῃ γῆν Pal. 40.

476. Ὁ δὲ ἀντὶ πιπούς· ἔστι δὲ ὄρνεον θαλάσσιον· σκορπίον τῷ λαιμῷ ἀποσπάσας Par. A. πιπὼ δὲ ὄρνεον θαλάσσιον εὐπρεπές — στόματι, γαστρί — λαβών, ἁρπάσας Par. C. ὁ θήρ, ὁ ἰχθύς· λέγει δέ, τῆς Ἡσιόνης· λέγει δέ, τὸν Ἡρακλέα — κοιλίᾳ Vind. II. πιπὼ εἶδος ὀρνέου εὐμόρφου, ᾧ παρείκαζεν Ἡσιόνην Pal. 40. 477. Τῷ Νηρεῖ κακῆς γέννας ἐθρήνησε τὸ βάρος Par. A. ἐγκυμονήσεως ἐμήνυσε τὴν ἀνάγκην Par. C. τῷ Νηρεῖ, Φόρκυνι — γέννας· λέγει τὸν Ἡρακλέα Vind. II. 478. Χρῄζων μαθεῖν βλαβῶν συμβουλίαν Par. A. θέλων μαθεῖν βλαβῶν συμβουλήν Par. C. τοῦ Νηρέως δεόμενος μαθεῖν, ἐρωτῆσαι Vind. II.

479. Ὁ δεύτερος δ' εἰς νῆσον ἀγρότης ἐλθών· ἔστι δὲ Ἀγαπήνωρ Par. A. Ὁ Ἀγαπήνωρ, ὁ ἐξ Ἀρκαδίας, εἰς τὴν Κύπρον — ἡ ἀγρευτὴς καὶ κυνηγός, ἢ ἄγριος Ἠπειρώτης — παραγενόμενος Par. C. Ἐλπήνωρ (leg. Ἀγαπήνωρ) Κύπρον — παρόσον Ἀρκὰς ἦν Pal. 40. 480. Διὰ τὸ μεσόγειον εἶναι τῆς Πελοποννήσου τὴν Ἀρκαδίαν — ἐπειδὴ βαλανηφάγοι εἰσὶν οἱ Ἀρκάδες Par. A. ὁ βαλανοφάγος Par. B. ὁ μεσόγειος καὶ μὴ οἰκῶν ἐγγὺς θαλάσσης· αὐτοφυεῖ τροφῇ χρώμενος, ἤγουν βαλάνοις — ἤγουν ὁ ὢν ἐκ τῶν ἐκγόνων τῆς δρυός, ἤγουν ἐκ τοῦ Ἐλάτου καὶ Ἀφείδαντος Par. C. γεωργός — Δρύοπος Pal. 40.

481. Τῶν μεταβληθέντων εἰς λύ-

τῶν πρόσθε μήνης φηγίνων πύρνων ὀχὴν
σπληδῷ κατ' ἄκρον χεῖμα θαλψάντων πυρὸς,
χαλκωρυχήσει, καὶ τὸν ἐκ βόθρου σπάσει
βῶλον, δικέλλῃ πᾶν μεταλλεύων γνύθος. 485

482. *πρόσθε*] *πρόσθεν* Par. DG. Vind. IV. Vit. III. vitiose. — *μήνης*] Eustath. ad Iliad. β'. 603. p. 300, 24 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 243, 27 sqq. edit. Lips.) *δοκεῖ δέ, φασί, παλαιότατα ἔθνων Ἑλλήνων εἶναι τὰ Ἀρκαδικά· διὸ καὶ προσέληνοι ἐλέγοντο οἱ Ἀρκάδες, ὅπερ, φασίν, Ἵππυς ὁ Ῥηγῖνος πρῶτον αὐτοὺς ἐκάλεσε. τοῦτο δὲ ὁ Λυκόφρων, παραφράζων, πρόσθε μήνης τοὺς Ἀρκάδας βαλανηφαγεῖν εἶπεν.* Et ad Dionys. Perieg. v. 414. p. 174, 18. *ὅτι δὲ καὶ προσέληνοι λέγονται οἱ Ἀρκάδες διὰ τὴν πάνυ τοῦ ἔθνους ἀρχαιότητα, ὁ Λυκόφρων ἱστορεῖ.* Cf. Schol. ad Aristoph. Nub. 397. Schol. ad Apoll. Rhod. IV. 264. Steph. Byz. v. *Ἀρκάς*. Favorin. Lex. v. *προσέληνοι*. *Heynii* disput. de Arcadibus luna antiquioribus in Opusc. Acad. Vol. II. p. 332—353. et Vol. VI. p. 463. *Grotefend*. in Encycl. univ. scient. et art. Vol. V. p. 323. — *ὀχὴν*] *Eustath*. ad Iliad. β'. 539. p. 280, 45. edit. R. (Tom. I. p. 227, 27. edit. Lips.) *Ἀχαιοὶ τὴν τροφὴν ὀχὴν λέγουσιν ὀξυτόνως εἰς διαστολὴν τῆς ὀρεινῆς ὄχης. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς Ἀργείας ὀχῆς καὶ ἡ εὐωχία κατὰ ἔκτασιν, ὡς εὖ συνέχουσα τὸ σῶμα.* Cf. *Athen*. VIII. p. 363. b. Gregor. Corinth. p. 409. edit. Schaef. — 483. *σπληδῷ*] Haec exquisita lectio, in cuius sede glossa *σποδῷ* iam nimium diu ab editoribus tolerata est, redeat Lycophroni e Codd. ABCFH Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. IV. quibuscum faciunt varii librariorum errores: *σπληδνῷ* Pal. 40. *σπλεδῷ* Par. D. et Vit. II. *σπηδῷ* Par. E. *απεδῷ* Par. G. Vind. IV. et Vit. III. *πλεδῷ* Par. K. Exhibent hanc lectionem etiam Editt. Basil. I. et Steph. Glossam *σποδῷ* habent Par. L. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. Genitivus *σπληδοῖο* legitur apud Nicandr. Theriac. 763. — 484. *τὸν — βῶλον*] De genere huius nominis vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 54. — *βόθρου*] *βάθρου* Par. A. — 485. *γνύθος*] *γνάθος* Par. L. et Ciz. *γνύθος* (superscr. α) Vit. I.

κους — ὄνομα κύριον — τῶν κρέα νεμομένων Par. A. *λείπει τὸ καταγόμενος* Par. B. *καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Λυκάονος, τῶν λυκομόρφων· ἤγουν τῶν ὠμῶν δίκην λύκων — τοῦ αὐταδέλφου αὐτῶν· τοῦτο λῆρος· οὐ γὰρ τὸν Νύκτιμον ἐκρεανόμησαν, ἀλλ' ἕτερον ἐπιχώριον παῖδα, ὥς φησι Ἀπολλόδωρος καὶ ἕτεροι· τῶν κρεουργῶν, ἤγουν τῶν διαιτρευσάντων τὸν Νύκτιμον εἰς εὐωχίαν τοῦ Διός* Par. C. *Λυκάονος παιδῶν, διὰ τὸ ἀπηνές — τῶν σφαγέων* Pal. 40. 482. *Πρὸ σελήνης· τῆς Ἀρκαδίας — τὴν ἐκ τῶν δρυῶν τροφήν· ἔστι δὲ καὶ σιτίων* Par. A. *τῶν Ἀρκάδων· καὶ πρὸ τῆς συνόδου τῆς σελήνης — σιτίων* Par. C. *Ἀρκάδας λέγει, ἤγουν τῶν ποτέ — δρυΐνων ἄρτων τροφήν* Pal. 40.

483. *Τῇ σποδῷ, τῇ τέφρᾳ — κατὰ τὸ ἄκρον χεῖμα ὀπτῶντες πυρὶ τὰς βαλάνους* Par. A. *σποδῷ — ἑψησάντων, ἑψόντων* Par. B. *σπληδὸς ἡ σποδός· τὰς δὲ βαλάνους ἤσθιον οἱ Ἀρκάδες ὀπτῶντες πυρί, τῷ καιρῷ τοῦ χειμῶνος — ἑψήσαντες — πυρκαιᾶς* Par. C. *ἐν τῇ σποδιᾷ ἑψησάντων* Pal. 40. 484. *Χαλκὸν ἐργάσεται ὁ Ἀγαπήνωρ, καὶ τὸν ἐκ βαράθρου ἀνασπάσει* Par. A. *ἀνελκύσει* Par. B. *τί ποιήσει καὶ χαλκὸν ἐργάσεται, κατὰ σύλληψιν τὸ σχῆμα· ἐκ λαγόνος λάβῃ* Par. C.

485. *Βῶλον τῇ δικέλλῃ πᾶν κοῖλον μεταλλεύων* (in marg. *μέταλλα ζητῶν, ἀνιχνεύων*) *— ὄρυγμα, κοῖλος χῶρος* Par. A. *βάθος, καὶ πᾶν κοίλωμα γνύθος καλεῖται* Par. B. *ἤγουν τὸν χαλκὸν σκαπάνῃ — σκάπτων κοίλωμα* Par. C. *πέτραν* Pal. 40.

οὗ φῖτυν ἠνάριξεν Οἰταῖος στόνυξ,
βουβῶνος ἐν τόρμαισιν θρυλίξας δέμας.
ἔγνω δ' ὁ τλήμων σὺν κακῷ μαθὼν ἔπος,
ὡς πολλὰ χεῖλευς καὶ δεπαστραίων ποτῶν
μέσῳ κυλίνδει μοῖρα παμμήστωρ βροτῶν. 490
ὁ δ' αὐτὸς ἀργῷ πᾶς φαληριῶν λύθρῳ
στόρθυγξ, δεδουπὼς τὸν κτανόντ' ἠμύνατο,

486. ἠνάριξεν] ἠνάριζε Par. A. — Οἰταῖος] Οἰσταῖος Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. — 487. βουβῶνος ἐν τόρμαισιν] τόρναισιν Par. A. Potterus: „ἐν αὐτῷ τῷ βουβῶνι, periphrastice. Nam βουβὼν est locus, quo femur et coxendix coeunt. Notat Ancaeum circa τὰ αἰδοῖα, ubi fit flexus interior, vulneratum.“ — 489. χεῖλευς] χείλευς Vit. I. — δεπαστραίων] Vitiose apud Eustathium etiam in novissima editione scriptum est δεπάστρεον. Vid. ad Odyss. φ'. 411. p. 1914, 52. edit. Rom. (T. II. p. 266, 52. edit. Lips.) δέπαστρον δὲ καὶ παρὰ Λυκόφρονι τὸ δέπας, οὗ δεπάστρεον (leg. δεπαστραῖον) παράγωγον τὸ ἐκ ποτηρίου πόμα.

490. μέσῳ] μέσον Par. B. Rehd. et Edit. Ald. — παμμήστωρ] Summa et omnipotens sortis humanae gubernatrix. Tuentur hanc lectionem Par. AJ. et Cod. Bonon. in editione Basil. I. expressus; unde ea transiit in Stephanianam, Potteri utramque et Reichardi editionem. Alteram παμμήτωρ exhibent Par. BCDEFGHKL. Vind. II. IV. Neap. I. II. III. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Sebast. Hesychius: παμμήστορα· πάντων τεχνίτην.

491. ὁ δ' αὐτός] Sensus est: Idem ille aper, qui Ancaeum occiderat, etiam interfectus (δεδουπώς, vid. supr. ad v. 285.) alium ex venatorum numero, Meleagrum, perdidit. Haec tantum abest, ut, quemadmodum Cantero visum est, nimis violenta sit huius loci interpretatio, ut mirandum sane esset, si Lycophro, quem scimus in tali fabularum coacervatione admodum sibi placuisse, hac occasione uti abstinuisset. — 492. κτανόντ'] Sic Par. ABDEFGHIJL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Rehd. κτανόντα τ' Ciz. κτανοῦντ' Par. CK.

486. Οὗτινος τὸν πατέρα ἐφόνευσεν — ὁ ἀπὸ τῆς Οἴτης, ὄρους Τραχῖνος, ὀδούς — πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ ἀπολῆγον· νῦν δὲ τὸν ὀδόντα λέγει Par. A. ὁ ἀπὸ τῆς Οἴτης εἰς τὴν Καλυδῶνα παραγενόμενος ὀδούς, ἤγουν ὁ Καλυδώνιος σῦς Par. C. Οὗτινος, τοῦ Ἀγαπήνορος, τὸν πατέρα Ἀγκαῖον ἐφόνευσε ὁ τῆς Οἴτης ὁ χοῖρος — ὀδούς Vind. II. ὁ ἀπὸ τῆς Οἴτης χοῖρος ὁ Καλυδώνιος Pal. 40. 487. Ἐν ταῖς βουβῶνος περιφερείαις συστρέψας, συνελάσας τὸ σῶμα Par. A. θραύσας ἢ τρώσας Par. B. μηροῦ Par. C. τοῦ ἰσχίου τόπος· ταῖς περιφερείαις συντρίψας Vind. II. 488. Ἔγνω δ' ὁ ταλαίπωρος σὺν φαύλῳ μαθὼν λόγον Par. A. ὁ ἄθλιος Ἀγκαῖος, σὺν τῇ βλάβῃ διδαχθείς — τοῦ μάντεως δηλαδὴ Par. C. ὁ Ἀγκαῖος τραύματι Vind. II. 489. Ὅτι πολλὰ τοῦ χείλους καὶ τῶν δεπαστραίων ῥευμάτων, κατὰ τὴν παροιμίαν· πολλὰ ἀναμεταξὺ κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου πέλει Par. A. ἤγουν πολὺ διάστημα ὑπάρχον τῶν χειλέων, τῶν σῶν δηλαδὴ Par. C. ὅτι—τοῦ χείλεος ἄκρου—ποτηρίων Vind. II.

490. Μεταξὺ κυλίει ἡ Μοῖρα, ἡ πάντων ἀνθρώπων μήτηρ Par. A. ἡ πᾶσιν γεννῶσα τὰ εἱμαρμένα Par. C. μεταξὺ φέρει, κυλίει ἡ εἱμαρμένη, ἤγουν πάντα γεννῶσα εἱμαρμένη Vind. II. μέσον—ἡ μήτηρ πάντων Pal. 40. 491. Ὁ δὲ αὐτὸς τῷ λευκῷ πᾶς λευκαινόμενος τῷ ἀφρῷ Par. A. ὁ σῦς Par. C. ἤγουν ὁ χοῖρος, λευκῷ ὅλος λευκαινόμενος τῷ ἀφρῷ Vind. II. 492. Πᾶν τὸ ὀξύ, νῦν δὲ ὀδούς· ψοφήσας, ἠχήσας — τὸν κτείναντα ἠμύνατο

πλήξας ἀφύκτως ἄκρον ὀρχηστοῦ σφυρόν.
τρίτος δὲ τοῦ μάρψαντος ἐκ κοίλης πέτρας
κέλωρ γίγαντος ὅπλα, τόν ποτ' εἰς λέχος 495
λαθραῖον αὐτόκλητος Ἰδαία πόρις,
ἢ ζῶσ' ἐς ᾅδην ἵξεται καταιβάτις,
θρήνοισιν ἐκτακεῖσα, Μουνίτου τοκάς·
ὃν δή ποτ' ἀγρώσσοντα Κρηστώνης ἔχις

Pal. 40. et Editt. omnes. Fabula de Meleagri morte notior est, quam quae pluribus hic exponi debeat. Vid. *Paus*. X. 31, 4. Schol. ad Aristoph. Ran. 1262. et Heynium ad Apollod. I. 8, 1.

495. τόν] Par. ABCDEFGJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. et Steph. τοῦ Par. HK. Pal. 40. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast.

496. πόρις] Par. AK. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. πόῤῥις Par. BCDEFGHIJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.

498. ἐκτακεῖσα] Quod vulgo editum est, ἐντακεῖσα, neque sensus fert, neque libri satis tuentur. Nostram lectionem praebent Par. AC DEFGHJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Ms. Canteri. ἐντακεῖσα Par. B. et Vind. IV. Restituit iam Sebastianus. — Μουνίτου] Potterus: „Non advertisse videntur priores Interpretes, Ionicam esse hanc vocem, et pro Μονίτου poni; unde factum ut *Munitum* Latine appellent. Eustathius (ad Iliad. β. 494. p. 264, 29. Edit. Rom. Tom. I. p. 213, 33. edit. Lips.) ὁ Μόνιτος, ὃν Ἰωνικῶς μετὰ τοῦ υ προφέρει ὁ Λυκόφρων.“

Par. A. ἤγουν κτανθείς — ἢ τὸν μέλλοντα κτεῖναι Ἀγκαῖον, ἢ τὸν κτανόντα Μελέαγρον Par. C. ὀδούς, ἤχῳ φερόμενος, οἷον πεπτωκώς — τὸν Μελέαγρον καὶ τὸν φονεύσαντα Vind. II. τὸν μέλλοντα φονεῦσαι αὐτὸν ἐτιμώρησε Pal. 40.

493. Τρώσας ἀκρατήτως τὸ ἄκρον ἀστραγάλιον τοῦ πολεμικοῦ Par. A. εὐκινήτου πολεμιστοῦ Par. C. τρώσας ἀνιάτως, θανασίμως τοῦ πολεμιστοῦ ἀστράγαλον Vind. II. εἰρωνεία· τοῦ ταχυτάτου βουβῶνος Pal. 40. 494. Τὸν Θησέως παῖδα λέγει — τὴν ἐν Τροιζῆνι λέγει υἱοῦ Πανδίονος Par. A. κοιλὴν πέτραν, τὴν ἐν Τροιζῆνι λέγει, ἣν Καλλίμαχος καὶ Πλούταρχος Κολουραίαν καλοῦσι Par. B. Ἀκάμας, ἤγουν ἀπελεύσεται εἰς Κύπρον — ἤγουν τοῦ Θησέως, τοῦ λαβόντος Vind. II.

495 Υἱός, τοῦ Θησέως λέγει — δντινά ποτε εἰς κοίτην Par. A. Θησέως ἢ Αἰγέως — ἤγουν τὸ ξίφος καὶ τὰ ὑποδήματα — οὔ ποτε, ἀντίπτωσις — συνουσίαν τοῦ Ἀκάμαντος Par. C. ὁ υἱός, ἤγουν ὁ Ἀκάμας, ἤγουν τοῦ Θησέως ἢ τοῦ Αἰγέως — οὔποτε, τοῦ Ἀκάμαντος Vind. II. 496. Σκοτεινόν, κρύφιον αὐτόκλητος ἡ Λαοδίκη· ἀλληγορικῶς Par. A. κρύφιον, ἀφ' ἑαυτῆς ἐλθοῦσα — λείπει τὸ ἐδέξατο Par. B. πορνικόν, ἐξ ἔρωτος Par. C. αὐτοπροαίρετος ἦλθε Τρωϊκὴ δάμαλις, ἡ Λαοδίκη, θυγάτηρ Πριάμου Vind. II. ὅτε ἐπρέσβευσαν πρὸς τοὺς Τρῶας Διομήδης καὶ Ἀκάμας Pal. 40.

497. Ἡ ζῶσα εἰς τὸν Ἅιδην ἀφίξεται καταβαίνουσα Par. A. ἔλθῃ — ἡ καταβιβασθεῖσα Pal. 40.

498. Τοῖς κλαυθμοῖς μαρανθεῖσα, ἡ τοῦ Μουνίτου μήτηρ· Μούνιτος δὲ ὄνομα κύριον Par. A. ἐκλιποῦσα Neap. I. et II. ἐκλιποῦσα ἡ μήτηρ Vind. II. 499. Ὅντινά ποτε ἀγρεύοντα — τῆς Θρᾴκης· ἔστι δὲ ἀπὸ τόπου ὁ ἔχις Par. A. Μόνιτον ἀγρεύοντα· ὃν Μόνιτον κτενεῖ ἐν Θρᾴκῃ ὄφις, ὅταν ἡ πατρομήτωρ καὶ μάμμη αὐτὸν μετὰ τὴν καθαίρεσιν Ἰλίου τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι δῷ — Κρηστώνης, τῆς Θρᾴκης· οὕτω γὰρ ἐκλήθη ἀπὸ Κρηστώνης, Ἄρεος καὶ Κυρήνης θυγατρός Par. C. Μούνιτον, συναθροίζοντα τοὺς ἐλύμους

κτενεῖ, πατάξας πτέρναν ἀγρίῳ βέλει, 500
ὅταν τεκόντος αἰχμάλωτος ἐς χέρας
ἡ πατρομήτωρ τὸν δνόφῳ τεθραμμένον
βάλῃ νεογνὸν σκύμνον. ἣ μόνη ζυγὸν
δούλειον ἀμφήρεισαν Ἀκταίων λύκοι,
τῆς ἁρπαγείσης ἀντίποινα Θυιάδος. 505
ὧν ὀστράκου στρόβιλος ἐντετμημένος
κόρσην σκεπάσει, ῥῦμα φοινίου δορός.

501. *αἰχμάλωτος*] *αἰχμάλωτον* (ος supra) Par. B. — *ἐς χέρας*] Sic Par. ABCD. Vind. II. IV. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Impressi omnes. *ἐσχάρας* Par. EGHK. et Vit. III. vitiose. *εἰς* Par. FJL. Vit. I. et Ciz.
502. *πατρομήτωρ*] Similium vocabulorum silvam habes apud Blomfield. ad Aesch. Prom. v. 90. p. 88. edit. Lips. — *δνόφῳ*] Par. CFJL. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. quod librarii, tatiorem formam *γνόφῳ* inferentes, interpolarunt in Par. DEGHK. Vind. IV. et Vit. III. *Hesychius: δνοφερόν· σκοτεινόν· μέλαν· ἀπὸ δνόφου. λέγεται γὰρ τοῖς Αἰολεῦσι δνόφος, ἀπὸ τοῦ δονεῖσθαι τὰ* ...η. Schol. ad Aesch. Prom. 570. *οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν γῆν δᾶν φασι, τὸν γνόφον, δνόφον.* Cf. Etym. M. v. *Ἀλευάδα.* p. 60, 8. coll. 236, 32. *Koen.* ad Gregor. Corinth. p. 373. edit. Schaef.
503. *βάλῃ*] *βάλη* (ει supra) Par. A. *βάλλει* (η supra) Par. B. *βάλλῃ* Par. C.
505. *Θυιάδος*] Sic Pal. 40. *Θριάδος* Par. F. vitiose.
506. *στρόβιλος*] *στρόβηλος* Par. A. Vind. IV. Pal. 40. *στρόβιλος* (η supra) Vit. III. *ἐντετμημένος*] *ἐκτετμημένος* Par. CJL. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. non ...e. — 507. *κόρσην*] *κόρσιν* Par. B. Vit. I. et Ciz. *κόρσαν* (υ supra) Par. C.

...*συκῆς, καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ ἀναστρε*...*μενον — ἀπὸ Θράκης* Vind. II. ...*ηγοῦντα — ὄρους Θράκης — ὄφις* ... 40. 500. *Ἀναιρεῖ δακὼν πτέρναν τῷ χαλεπῷ ἰῷ* Par. A. ...*νεύσει τρώσας, δήξας — ἤγουν τῷ* ...*ντι, φαρμάκῳ* Vind. II.
501. *Ὅταν τοῦ γεννήσαντος αἰχμάλωτος εἰς τὰς χεῖρας* Par. A. ... *πατρὸς αὐτοῦ — ἡ Αἴθρα* Vind. II. ...*ων τοῦ Ἀκάμαντος* Pal. 40.
502. *Ἡ τοῦ πατρὸς μήτηρ τὸν* ...*τῳ ἀνατραφέντα* Par. A. *ἀντὶ γνό*... *Δωρικῶς· οἱ γὰρ Δωριεῖς ἀντὶ* ... *τιθέασι* Par. C. *ἡ Αἴθρα μήτηρ Θησέως, μάμμη Ἀκάμαντος* Pal. 40. *γνόφῳ* Neap. I. *ἐν σκότει* Neap. III. *ἡ Αἴθρα, ἡ μήτηρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ — τὸν ἐκ λαθραίας* ...*εως γεννηθέντα, τὸν Μούνιτον* Vind. II. 503. *Πλήξει* (sic) *νεωγεγεννημένον σκύμνον· ἥτινι* ...*η τὸν ζυγόν· λέγει δὲ τῇ Αἴθρᾳ* Par. A. *δώσει, θήσει Μούνιτον — Αἴθρᾳ, τῇ πόρνῃ* Vind. II.
504. *Δούλειον περιέθηκαν οἱ Διόσκουροι, οἱ τῶν Ἀθηναίων ἅρπαγες* Par. A. *ἀντὶ περιέστησαν — οἱ τῶν Ἀθηναίων ἅρπαγες καὶ πορθηταί, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης· Ἀκτὴ δὲ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττική, ἢ ἀπὸ Ἀκταίωνος βασιλέως, ἢ ὅτι τὸ πλεῖον μέρος τῆς Ἀττικῆς ἀκτή, ἤτοι παραθαλάσσιόν ἐστι* Par. C. *περιέθηκαν, ἐπέβαλον — τόπων Ἀττικῆς — Ἀθηναίων· ὁ Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης, οἱ Διόσκουροι* Vind. II. *δουλικὸν ἡδραίωσαν — ἀπὸ τῶν Ἀττικῶν οἱ Διόσκουροι* Pal. 40. 505. *Ἀντὶ τοῦ, τῆς ἁρπαγείσης, δηλόνοτι Ἑλένης. ἀντέκτισιν — Μαινάδος. Βάκχης* Par. A. *ἀντίσηκα* (fort. *ἀντισήκωμα*) Par. C. *ἤγουν τῆς Ἑλένης πόρνης* Vind. II. 506. *Τοῦ ᾠοῦ, ἐξ οὗ ἐγένοντο — εἰς δύο τετμημένος* Par. A. *τὸ περιφερὲς ἥμισυ — διχοτετμημένος* Par. C. *Κάστορος καὶ Πολυδεύκους· τοῦ ᾠοῦ τὸ περιφερὲς διχότομον — κοπεὶς εἰς δύο* Vind. II. *τοῦ ᾠοῦ ἡ σφαῖρα — σχισθεὶς* Pal. 40.
507. *Τὴν κεφαλὴν σκεπάσει — φύλαγμα, σκέπασμα τοῦ φονικοῦ*

τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτος ἄψαυστος δόμων
σφραγὶς δοκεύσει, θάμβος ἐγχώροις μέγα.
ἃ δὴ πρὸς ἄστρων κλίμακας στήσει δρόμον 510
τοῖς ἡμιθνήτοις διπτύχοις Λαπερσίοις.
οὓς μήποτ', ὦ Ζεῦ σῶτερ, ἐς πάτραν ἐμὴν
στείλαις ἀρωγοὺς τῇ διςαρπάγῳ κρεκί.

508. θριπόβρωτος] θριπόβροτος Par. A. θριπόβρωτα Ciz. et Vit. I. in Schol. Locos huc pertinentes collegit Meursius ad h. l. Hesychii autem verba v. θιπόβροτος, quae emendavit Valckenarius ad Ammon. II. 5. p. 105. emendate iam legebantur apud Favorinum fol. 262. edit. Rom. (1523.) θιπόββροτος, quod exhibet edit. Hesych. Albert., est vitium typoth. ex edit. Ald. repetitum. Vid. *Schow*. Supplem. ad Hesych. edit. Albert. p. 360. — ἄψαυστος] ἄψαυστα Par. BDEGK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. — δόμοις Par. E.
509. δοκεύσει] δοκεύει Par. A. — μέγα] μέγας Par. F.
510. κλίμακας] κλίμακα Par. A. — στήσει] στήσῃ Par. G. Vind. IV. Vit. III. — 511. Λαπερσίοις] Λαπερσίαις Par. A. διπτύχοις Λαπερσίοις Par. J. Cf. *Hesych.* v. Λαπέρσαι ibiq. Albert. et Meurs. ad h. l.
512. μήποτ' ὦ Ζεῦ] μήποτε Ζεῦ Par. J. — σῶτερ] πάτερ Par. DEKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. et Ciz. ὦ πάτερ (scriptum ὦ πε͂ρ) Par. G. et Vit. III. quod proxime accedit ad veram lectionem. — 513. διςαρπάγῳ] Par. ACDEFJ. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. δυςαρπάγῳ Par. BGHLK. Vind. IV. Vit. III. Edit. Ald. et reliquae omnes. δυςαρπάγῳ Rehd. Cum utraque lectio locum habere possit, ita quidem, ut Helena aut bis rapta dicatur, aut rapta in eorum perniciem, qui rapuerint eam: non dubitavimus tamen priorem praeferre, cuius sensus propter allusionem ad aliam fabulam exquisitior et, ut ita dicam, plenior videri possit, et cui ex addito vocabulo κρεκὶ id idem accedat, quod commendet alteram. Sensus est: Ne Helenae, iterum rapiendae, eosdem miseris invictos vindices, quorum fortitudinem is, qui primum eum rapuerat, cum magna patriae calamitate est expertus. — κρεκί] κρὲξ avis marina, cuius iniucunda

δόρατος Par. A. κόρση κυρίως ἡ μῆνιξ λέγεται· οὗτος δὲ τὴν κεφαλὴν λέγει — πολεμικοῦ ξίφους Par. C. κεφαλὴν φυλάξει. φύλαγμα φοινικοῦ Vind. II. πολέμου Pal. 40.

508. Τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ θριπῶν βρωθεῖσα — ἔστι δὲ θρὶψ σκώληξ, ὃς τὰ ξύλα τρώγει — ἀκράτητος τῶν οἰκημάτων Par. A. ἤγουν τὴν ἄλλην Ἀττικήν· ἤγουν τὸ σκωληκόβρωτον ξύλον· τοιούτοις γὰρ ἐσφράγιζον πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι τὰς σφραγῖδας Par. C. πράγματα — σκωληκόβρωτος Neap. I. et Vind. II. χρήματα — σκωληκόβρωτος Pal. 40. 509. Ἡ σφραγὶς ἐπιτηρήσει καὶ φυλάξει — ἔκπληξιν μεγάλην τοῖς ἐγχωρίοις Par. A. φυλάξει — ἔκπληξις τοῖς Ἀττικοῖς Par. C. ἐπιτηρήσει — τοῖς πολίταις Vind. II.

510. Ἅτινα δὴ πρὸς τῶν ἀστέρων κλίμακας δρόμον στήσει Par. A. εὐεργετήματα Par. B. ἅτινα ἔργα, εὐεργετήματα — ἀναβάσεις Vind. II. εὐεργετήματα — ζώνας Pal. 40.

511. Τοῖς ἡμιθανοῦσιν, τοῖς δύο· ἐπώνυμον τῶν Διοσκούρων τὸ Λαπερσίοις Par. A. διδύμοις — παρὰ τὸ πέρσαι τὴν Λᾶν, πόλιν Λακωνικήν· ἢ παρὰ τὸ πέρθειν τοὺς λάους, ἤτοι πολεμικοῖς· ἢ παρὰ τοῦ λᾶ ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ πέρθειν, οἱ ἄγαν πορθητικοί Par. C. ἡμιθέοις — δυσί — τοῖς Διοσκούροις πολεμικοῖς. ἄγαν πορθηταῖς Vind. II.

512. Οὕςτινας μηδέποτε, ὦ Ζεῦ σῶτερ, εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα Par. A.

513. Ἀποστείλαις βοηθοὺς τῇ δὶς ἁρπαγείσῃ Ἑλένῃ· ἔστι δὲ κρὲξ ὄρνεον θαλάσσιον ἀναιδές Par. A. ἢ τῇ ἐπὶ κακῷ ἁρπαγείσῃ Par. B.

μηδὲ πτερωτὰς ὁπλίσαντες ὁλκάδας,
πρύμνης ἀπ᾽ ἄκρης γυμνὸν αἰψηρὸν πόδα 515
εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν ἐκβατηρίαν.
μηδ᾽ οἱ λεόντων τῶνδε καρτερώτεροι,
ἀλκὴν ἄμικτοι· τοὺς Ἄρης ἐφίλατο,
καὶ δῖ᾽ Ἐνυὼ, καὶ Τριγέννητος θεά.

et ad taedium usque repetita vox pro infausto nuptiarum omine habebatur. Vid. Hesych. et Suid. h. v. quos exscripsit Favorinus. Gloss. Herodot. (ad II. 76.) κρὲξ ὄρνεον, δυσοιωνιστὸν τοῖς γαμοῦσιν.

514. μηδέ] μὴ δέ Par. G. Neap. I. III. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. et Rehd. Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. Reliqui libri μηδέ. — ὁπλίσαντες] ὁπλίσαντας Par. II. — 515. ἄκρης] ἄκρους Par. G. et Vind. IV. Reliqui Codd. omnes ἄκρας. Vid. v. 2. et 714. — ἀπ᾽] ἐπ᾽ Vit. I. et Ciz. ἀπ᾽ (ἐ superscr.) Rehd. — αἰψηρόν] λαιψηρόν Par. DEGK. Vind. II. IV. Vit. III. et Editt. Basil. I. et Sebast. αἰψηρόν (λ superscr.) Vit. II.

516. Βεβρύκων] Sic ter apud Lycophronem (vid. infr. v. 1305. et 1474.) correpta media syllaba, quae alias etiam producitur. Choeroboscus ad Theodos. Can. in Bekk. Anecdot. Gr. III. p. 1353. Τὸ Βέβρυξ κατὰ τὰς πτώσεις τὰς μὴ ἐχούσας τὸ ξ διχρονεῖται κατὰ τὸν χρόνον. εὑρέθη γὰρ καὶ ἐκτεταμένον ἔχον τὸ ῡ, οἷον· Βεβρύκων βασιλῆος (Apollon. Rhod. II. 2. coll. II. 129. 768. Dionys. Perieg. v. 805.) καὶ συνεσταλμένον, οἷον· οὐδ᾽ ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀκήδησαν βασιλῆος (Apoll. Rhod. II. 98. coll. II. 136. Theocr. Id. XXII. 29. 77. 91. 110.) καὶ παρ᾽ Εὐφορίωνι· ἀπόπρο δὲ Βέβρυκα πύκτην· καὶ παρὰ Λυκόφρονι· εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν ἐκβακτηρίαν. Cf. *Draco*. Straton. p. 28, 5. — ἐκβατηρίαν] ἐκβακτηρίαν Par. AL. Vit. I. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. Eodem vitio laborat glossa Hesychiana a Favorino exscripta: Ἐκβακτηρίας Ἄρτεμις· ἐν Σίφνῳ. Corrige: Ἐκβατηρίας. — 517. καρτερώτεροι] κρατερώτεροι Par. A. καρτερώτατοι Par. BEK. Neap. III. — 519. Τριγέννητος] Τριγένητος Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Edit. Sebast. Hic versus omissus est in Par. K.

τῇ δευτέρως ἁρπαγείσῃ Ἑλένῃ· Θησεὺς πρῶτον, δεύτερον Ἀλέξανδρος — κρὲξ ὄρνεον θαλάσσιον ἴβιδι ἐοικός· ἔστι δὲ ἶβις περὶ τὴν Αἴγυπτον ῥυπαροφάγον Par. C. τῇ Ἑλένῃ τῇ πόρνῃ Neap. III. τῇ δεύτερον ἁρπαγείσῃ ὀρνέῳ (leg. πόρνῃ) ἤγουν Ἑλένῃ Vind. II. ἐκ δευτέρου ἁρπαγείσῃ — κρὲξ εἶδος ὀρνέου Pal. 40.

514. Μηδὲ τὰς πτερωμένας· διὰ τὰς κώπας· ὁπλίσαντες ναῦς· λέγει δὲ τὰ ἱστία Par. A. τὰς νῆας Vind. II.

515. Ἀπὸ τῆς ἄκρας πρύμνης γυμνόν, ταχὺν πόδα Par. A. ἄοπλον, ταχύν Vind. II. 516. Εἰς τὴν τῶν Τρώων ῥίψειαν ἔκβασιν, γῆν Par. A. αἰγιαλόν, ἔκβασιν Par. C. τῶν Τρώων αἰγιαλόν, ἔκβασιν, ἔξοδον. In margine: Βεβρύκων ἔθνη δύο· τὸ μὲν πρὸς τῷ Πόντῳ ἐν τῇ Ἀσίᾳ· τὸ δὲ παρὰ τοῖς Ἴβηρσιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ· περὶ δὲ τῆς ἐν Ἀσίᾳ διάφοροι γεγόνασι δόξαι, ὅτι ἀπὸ Βέβρυκος, ἢ ἀπὸ Βεβρύκης, καὶ ἄλλοι ἄλλως. τὸ ἐθνικὸν Βεβρύκιος καὶ Βεβρυκία· εὕρηται καὶ Βέβρυσσα ὡς Φοίνισσα, Κίλισσα, Θρῇσσα· ἔχει γὰρ οἰκειότητα τὸ σ πρὸς τὸ ξ. (Cf. Steph. Byz. in Βεβρύκων) Vind. II.

517. Μηδὲ οἱ τῶν λεόντων τούτων ἀνδρειότεροι Par. A. τῶν Διοσκούρων· τοὺς Ἀφαρέως παῖδας λέγει, Ἴδαν καὶ Λυγκέα Vind. II.

518. Τὴν δύναμιν ἀμιγεῖς, οὓς ὁ πόλεμος ἠγάπησεν Par. A. ἀπροσόμιλοι Par. C. ἰσχυροί, ἀσύγκριτοι· οὕστινας Vind. II. 519. Καὶ ἡ σεμνὴ Ἐνυὼ καὶ Ἀθηνᾶ Par. A. ἔνδοξος Ἥρα Par. C. ἐπίθετον τῆς Ἥρας —, ἡ Ἀθηνᾶ Vind. II.

Βοαρμία Λογγᾶτις Ὁμολωῒς Βία. 520
οὐκ ἂν τὰ χειρώνακτες ἐργάται διπλοῖ,
Δρύμας τε καὶ Πρόφαντος, ὁ Κρώμνης ἄναξ,
ἐλατύπησαν κοιράνῳ ψευδωμότῃ,
ἓν ἦμαρ ἀρκέσειε πορθηταῖς λύκοις,
στέρξαι βαρεῖαν ἐμβολὴν ῥαιστηρίαν, 525

520. *Βοαρμία*] *Βοαργία* Par. A. — *Λογγᾶτις*] *Λογκάτις* Par. B. et Rehd. *Λογάτις* Vit. II. *Λωγγάτις* Ciz. Canterus maluit *Λογχάτις*, quasi Dea ab hasta, quam gestare solet, denominata fuerit. Quod licet commodum sensum praebeat, magnopere tamen vereor, ne non sit verum. Multo enim in talibus, quam in aliis nominibus, difficilior emendatio est. — 523. *κοιράνῳ*] *τυράννῳ* Par. L. Vit. I. et Ciz. — 525. *στέρξαι*] Sic libri sine ulla varietate omnes. Canterus autem et, si notae marginali Edit. Meurs. fides habenda est, etiam Iosephus Scaliger maluerunt *στέξαι*· quorum coniecturae nollem nuper patrocinatus esset Reisigius ad Oedip. Colon. v. 11. p. 175. *στέργειν* enim eam significat animi conditionem, qua cum firmitate atque perseverantia aut appetimus quae incunda sunt, aut contraria fortiter toleramus. Itaque in omnibus locis, ubi firma quaedam animi voluntas ac perseverantia exprimitur, haec lectio minime est sollicitanda. Vid. Soph. Oedip. Tyr. 11. Trach. 988. (Herm.) coll. Aeschyl. Prom. 11. Agamn. 1551. (Well.) Eurip. Orest. 1021. Phoen. 1699. (Pors.) *Hesychius: οὐκ ἔστερξεν· οὐχ ὑπέμεινεν. Photius: στεργέτω. οἷον στεγέτω, ὑπομενέτω· οὕτως Πλάτων. Suidas: στέρξω· ὑπομενῶ. Etym. M.* p. 725, 55. *στέργω — γίνεται παρὰ τὸ στέγω. ὃ σημαίνει τὸ ἱστῶ καὶ ἑδραιῶ καὶ βεβαιῶ. ἀπὸ τοῦ στῶ οὖν στέγω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῥ. στέργω, ὡς φῶ, φέβω, φέρβω.* quod nemo, opinor, de ea causa allatum putabit, ac si hanc rationem etymologicam probandam existimem. *Favorinus: στέρξις ἐστὶ τήρησις εὐνοίας ἢ ἀγαπήσεως.* In verbo *στέργειν* autem haec firmi atque perseve-

520. *Τὰ τρία ἐπώνυμα τῆς Ἀθηνᾶς· τὸ δὲ Βία, ἰσχυρά* Par. A. *διὸ τὰς βόας ἅρματος ἐπιβαίνειν ζωγραφοῦσι τὴν Ἀθηνᾶν* Par. B. *ἡ φρόνησις, ἡ ζευγνύουσα τοὺς βοῦς· ἡ τιμωμένη ἐν τῇ Λογγάδι χώρᾳ — Θηβαία — ἰσχυρά* Par. C. *ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς — ἡ δυνατή* Vind. II. *βόας ἁρμόζουσα, ζευγνύουσα — παρὰ Βοιωτοῖς — ἡ ὁμοῦ φθείρουσα — βιαία* Pal. 40. 521. *Οὐκ ἂν ταῦτα οἱ χειρότεχναι, οἱ βάναυσοι* Par. A. *ἅτινα τείχη — οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργασάμενοι τὸ τεῖχος τῆς Ἰλίου, ἤγουν ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ποσειδῶν — περισπαστέον· διπλὸς δὲ κυρίως, ἐξ οὗ καὶ διπλοῖ ὀξύτονον* Par. C. *εἰ ταῦτα γένοιτο — τὰ τείχη, ἅτινα οἱ χειροτέκτονες, οἱ ἐν ταῖς χερσὶ ἐργαζόμενοι, δύο· Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν* Vind. II. *εἰ γὰρ ἔλθωσιν — ἄνακτες τῶν λεπτουργῶν* (leg. *λειτουργῶν*) Pal. 40.

522. *Ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ποσειδῶν, ὁ τῆς Πελοποννήσου βασιλεύς· ἡ Κρώμνα, εὐθεῖα* Par. A. *τῆς χώρας Κορίνθου, ἢ πόλεως Παφλαγονίας βασιλεύς* Par. C. *ὁ Ἀπόλλων παρὰ Μιλησίοις, ὁ Ποσειδῶν παρὰ Θουρίοις — χωρίον, πόλις Παφλαγονίας* Vind. II. *ὁ Ἀπόλλων παρὰ Κίλιξι — χώρα Κορίνθου* Pal. 40.

523. *Ἐλάξευσαν, ᾠκοδόμησαν τῷ ψευδωμότῃ* Par. A. *διατάκτορι* Par. C. *ᾠκοδόμησαν, ἔκτισαν, ἐλάξευσαν βασιλεῖ, τῷ Λαομέδοντι* Vind. II.

524. *Πρὸς μίαν ἡμέραν οὐκ ἀρκέσειε τοῖς πορθηταῖς λύκοις· λέγει δὲ τοὺς περὶ Ἴδαν* Par. A. *ἐρυσθείη — τοῖς περὶ Ἴδαν, Λυγκέα, Κάστορα καὶ Πολυδεύκην* Par. C. *ἀντίπτωσις· τῶν πορθητῶν λύκων* Vind. II.

525. *Ποθῆσαι τὴν βαρεῖαν ἐμβολὴν φθαρτικήν* Par. A. *μάχην τὴν φθαρτικήν* Par. C. *κρατῆσαι, ὑπομεῖναι ἐπίλευσιν φθαρτικήν, ἀφανιστικήν* Vind. II.

καίπερ πρὸ πύργων τὸν Καναστραῖον μέγαν
ἐγχώριον γίγαντα δυςμενῶν μοχλὸν
ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶτον εὐστόχῳ βολῇ
μαιμῶντα τύψαι ποιμνίων ἀλάστορα.
οὐ δή ποτ' αἴθων πρῶτα καινίσει δόρυ 530
κίρκος θρασὺς πήδημα λαιψηρὸν δικών,

rantis animi notio prorsus desideratur; quo fit, ut proprie de rebus dicatur, quae tegunt aliquid, ita quidem, ut id aut in se contineant et occultent, aut alius rei impetum ab eo arceant. Hinc autem facillime intelligitur, quomodo et defendendi et sustinendi notiones provenerint; nam id, quod arcet quidquam ab aliqua re, et defendit eam, a qua illud arcetur, et illius, quam arcet, impetum in se recipit atque sustinet. Optime *Hesychius: στέγει· κρύπτει, συνέχει, βαστάζει, ὑπομένει.* *Lexic. Seguer.* p. 369. *στέγειν· δέχεσθαι· βαστάζειν.* *Favorinus: στέγει· βαστάζει, ὑποφέρει, ὑπομένει· καὶ στέγειν, τὸ συνέχειν· ὅθεν καὶ στέγη, ἡ περιέχουσα.* Cf. Suid. v. *στέγει.* et Blomf. Glossar. ad Aeschyl. Sept. 202. p. 115. edit. Lips. — *ἐμβολήν*] *ἐκβολήν* Par. G.

526. *πρὸ πύργων*] *πρὸς πύργον* Vit. I. et Ciz. vitiose. — *τὸν Καναστραῖον*] *τῶν Καναστραίων* Par. C. — 527. *γίγαντα*] *Onofrio Gurgiulli* in Annotat. ad versionem Italicam Lycophronis p. 34. „I Frigi erano di origine Tracica, e delle Tracia era originario anche Dardano, autore della stirpe di Priamo. Colla denominazione di *gigante* quì data ad Ettore si vuole, come io rifletto, non tanto alludere ai giganti della Tracia, quanto alla di lui statura, forza, e potere. *Γίγας· δυνάστης, ἰσχυρός.* Esichio. Altri eroi anche giganti sono appellati dal poeta, come in seguito vedrassi.“ — 530. *καινίσει*] Par. BDEFGHJK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Pott. utrq. *καινήσει* Par. A. *καινίσει* (ὅ ἡ superscr.) Par. C. *κινήσει* Par. L. Vit. I. Ciz. et Editt. Reich. et Sebast. *κινήσει* (αι superscr.) Neap. III. Non opus esse arbitramur, ut lectionem nostram, sensu optimam et librorum auctoritate firmissimam, contra Reichardi adnotationem tueamur. Cf. Etym. M. v. *εὔαρχος* p. 388, 42.

531. *δικών*] *δακών* Par. AB. hic quidem cum glossa *τρώσας*. *δίκην* Par. H. in marg. *γρ. δικών*. *δίχον* Ciz.

526. *Καίπερ πρὸ τῶν πύργων τὸν Θρᾳκικόν, ἀπὸ τόπου· ἀκρωτήριον· τὸν μέγαν* Par. A. *ἤγουν τὸν ἀνδρεῖον Ἕκτορα* Par. C. *κἂν — ἀκρωτήριον — τὸν Ἕκτορα* Vind. II.

527. *Τοῦ ἀκρωτηρίου πλησίον ᾤκησαν οἱ Γίγαντες — ἀντὶ τοῦ, ἀσφάλειαν κατὰ τῶν δυςμενῶν* Par. A. *ἀποτρεπτικόν* Par. B. *ἀποτροπέα* Par. C. *τὸν Ἕκτορα, καταφράκτῆρα, ὀλετῆρα· λέγει τὸν Ἕκτορα* Vind. II. *Τρώων — τοῖς Ἕλλησι — ὀχύρωμα* Pal. 40. 528. *Τὸν Ἕκτορα ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶτον τῇ εὐστόχῳ βολῇ* Par. A. *τινὲς τὸν Ἀχιλλέα* Par. C. *ἤγουν τὰ τείχη — καὶ εἴθε, ὦ Ζεῦ πατέρ, μὴ στείλαις τὸν Πρωτεσίλαον — καιρίᾳ* Vind. II.

529. *Προθυμούμενον πλῆξαι τὸν τῶν Ἑλλήνων ὀλετῆρα* Par. A. *τὸν φθοροποιόν* Par. B. *τὸν Ἕκτορα, πλῆξαι τῶν Ἑλλήνων σφαγέα, ὀλετῆρα* Vind. II. 530. *Οὗτινος δή ποτε ὁ διάπυρος καὶ θερμὸς ἐν πρώτοις τὸ δόρυ κινήσει* Par. A. *οὗτινος Ἕκτορος, τὸ δόρυ καινίσει καὶ ἐγκαινίσει πρῶτος, ἤγουν σφαγήσεται ὑπ' αὐτοῦ, ὁ αἴθων καὶ θρασὺς κίρκος, ἤτοι ὁ Πρωτεσίλαος, ὁ ἄριστος τῶν Γραικῶν* Par. C. *ὁ διάπυρος, καίων — κόψει. ἐγκαινίσει* Vind. II. 531. *Τὸν Πρωτεσίλαον λέγει — ἀντὶ τοῦ, ἐκβὰς πρῶτον εἰς γῆν καὶ βαλών* Par. A. *τρώσας* (Schol. legit *δακών*) Par. B. *ἐμβαλών* Par. C. *ἱέραξ — τὸν Πρωτε-*

Γραικῶν ἄριστος, ᾧ πάλαι τεύχει τάφους
ἀκτὴ Δολόγκων εὐπρεπὴς κεκμηκότι,
Μαζουσία προὔχουσα χερσαίου κέρως.
ἀλλ' ἔστι γάρ τις, ἔστι καὶ παρ' ἐλπίδα 535
ἡμῖν ἀρωγὸς πρευμενὴς ὁ Δρύμνιος
δαίμων, Προμανθεύς, Αἰθίοψ, Γυράψιος,
ὅς, τὸν πλανήτην ὀρθάγην ὅταν δόμοις

533. *Δολόγκων*] Sic libri et Editt. praeter Sebast. omnes. Cf. Herodot. VI. 34. et Schol. ad Aristid. Milt. p. 209. edit. From. *Favorinus*: *Δολόγκοι, ἔθνος Θρᾳκικόν, ἀπὸ Δολόγκου τοῦ Κρόνου, καὶ Θρᾴκης παιδός.* Vid. Steph. Byz. v. *Δόλογκοι* et Solin. cap. 16. — 534. *Μαζουσία*] *Μαζουσίας* Par. L. Vit. I. Ciz. quam lectionem etiam Tzetzes in libris invenerat: *οἱ μὲν ἄλλοι Μαζουσίας λέγουσι μετὰ τοῦ σ, καί φασιν αὐτὴν ἀκρωτήριον εἶναι Ἐλεοῦντος· ἐγὼ δὲ Μαζουσία φημί, ἡ μαστοειδής, ἤγουν εἰς μαζοῦ θέσιν ἐξεικασμένη.* Hoc Chersonesi promontorium *Mastusiam* alii appellant; vid. *Plin.* H. N. III. 11. „Dein promontorium Chersonesi Mastusia adversum Sigeo, cuius in fronte obliqua Cynossema; ita appellatur Hecubae tumulus, statio Achaeorum; turris et delubrum Protesilai." Cf. Pomp. Mel. II. 2, 8. — *κέρως*] *κέρας* Vind. II. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. Poeta *χερσαῖον κέρας* dixit alludens ad nomen *Χεῤῥόνησος.* — 536. *πρευμενής*] Hanc vocem e Lycophrone laudat Etym. M. p. 687, 2. — *Δρύμνιος*] *Δρύμιος* Rehd. — 537. *Αἰθίοψ*] Eustath. ad Odyss. α'. 22. p. 1385, 62. edit. Rom. (T. I. p. 11, 29. edit. Lips.) *ὅτι καὶ Διὸς ἐπίθετον Αἰθίοψ· ἴσως μέν, καὶ διά τι ἕτερον. ἴσως δέ, καὶ διότι φαίνεται μυθικῶς φιλῶν ἐπιχωριάζειν τῇ Αἰθιοπίᾳ· οὐκ ἀπεικὸς δέ, καὶ κατ' ἀλληγορίαν οὕτω καλεῖσθαι αὐτὸν, ὡς φαεινόν· παρὰ τὸ αἴθω, τὸ λάμπω· ἀφ' οὗ καὶ ὁ αἰθὴρ Ζεύς.* — 538. *ὀρθάγην*] *ὀρθαγήν* Vit. I. et Ciz. Fuerunt, qui, una tantummodo litera mutata, *Ὀρθάνην* mallent. *Hesychius*: *Ὀρθάνης τῶν ὑπὸ τὸν Πρίαπον ἐστι θεῶν, καὶ αὐτὸς ἐντεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον.* ibiq. Interpp. Cf. Phot. Lex. h. v. *Strab.* XIII. p. 588. *Athen.* X. p. 441. f. Equidem autem nolui huic loco, in quo nulla est,. nisi in accentu, varietas, emendando medicinam quaerere. Nam quo certius est, Lycophronem finxisse pariter atque distinxisse vocabula, ut verborum sensum obscuraret: eo cautiori debemus uti iudicio, ne eiusmodi vitia, quae poetae sunt, librariis imputemus, et ne ipsa fortasse emendationis facilitate decipiamur. Sic etiam h. l., ubi libri ad unum omnes in vulgata lectione consentiunt,

σίλαον λέγει, ἀντὶ τοῦ, ἐκβὰς πρῶτον Vind. II. *εἶδος ἀετοῦ* Pal. 40.

532. *Ἑλλήνων κρείσσων ὁ Πρωτεσίλαος· ᾧτινι ἤδη τοὺς τύμβους ἑτοιμάζει* Par. A. *διὰ τὴν μαντείαν* Par. C. *τῶν Ἑλλήνων ὁ Πρωτεσίλαος — ἤδη ἑτοιμάζει* Vind. II. *κατασκευάζει* Pal. 40. 533. *Ἔθνος Θρᾳκῶν — εὐπρεπὴς τῷ ἀποθανόντι* Par. A. *καὶ ὁ πετρώδης αἰγιαλός, εὔθετος πεσόντι* Par. C. *ἔθνος Θρᾳκικόν — ἀποθανόντι* Vind. II. *καὶ καλή — τεθνηκότι* Pal. 40.

534. *Ἀκρωτήριον Χεῤῥονήσου· διὰ δὲ τὸ αἱματοειδὲς* (leg. *μαστοειδὲς*) *οὕτω καλεῖται — τοῦ κέρατος, τοῦ ἀκρωτηρίου* Par. A. *ἀκρωτήριον· λέγει δὲ τὴν Χεῤῥόνησον* Par. C. *ἤγουν τῆς Χεῤῥονήσου* Neap. I. *ἡ μαστοειδής, προέχουσα — τοῦ ἀκρωτηρίου* Vind. II. 536. *Ἡμῖν βοηθὸς — πρᾶος καὶ εὐμενής, ὁ Ζεύς· ἐπώνυμον γὰρ Διός* Par. A. *εὐμενὴς* Par. C. *βοηθός, πρᾶος· ὁ Ζεὺς παρὰ Παμφυλίοις οὕτω ἐκαλεῖτο* Vind. II. et Neap. I. 537. *Ἐπώνυμα Διός* Par. A. *ὁ Ζεὺς παρὰ Θουρίοις — παρὰ Χίοις* Vind. II.

538. *Ὅστις τὸν πλανήτην, λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον· τὸν ἅρπαγα. ἢ τὸν ξένον, κατὰ γλῶσσαν· οἱ δὲ κατωφερῆ, ἢ ἀπὸ τοῦ ὀρθιᾶν· κύ-*

σίνιν καταῤῥακτῆρα δέξωνται πικρὸν
οἱ δεινὰ κἀπόθεστα πείσεσθαί ποτε 540
μέλλοντες, ἔν τε δαιτὶ καὶ θαλυσίοις
λοιβαῖσι μειλίσσωσιν ἀστεργῆ Κράγον,

veri est simillimum, Lycophronem novum vocabulum *ὀρθάγης* procudisse, ut, alludens ad illud nomen *Ὀρθάνης*, Paridem ut impudicum ac libidinosum hominem contumelia denotaret. — In Cod. Ciz. post hunc versum statim sequitur v. 543. Quod manifestum indicium est, hunc librum aut e Cod. Vit. I. descriptum esse, aut, quod mihi videtur probabilius, eiusdem cum Vit. I. esse originis. In hoc enim libro hi versus literis $\bar{\alpha}$ et $\bar{\beta}$ in margine notantur; quam constructionis notam librarius, qui Cizensem scripsit, pro indicio turbati versuum ordinis habuit, alterumque eorum imperite transposuit. — 539. *σίνιν*] Sic Par. AL. Pal. 40. *σίννιν* Par. FJ. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. et Editt. Basil. I. et Steph. *σίνην* (superscr. *ϊ*) Par. B. *σίντιν* Vind. II. Neap. I. II. *σίντην* Par. CDEGHK. Neap. III. Vind. IV. Vit. II. III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. et post eam reliquae. — 540. *κἀπόθεστα*] Par. FL. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Steph. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *κἀπόθετα* Par. AB. *κἀπόθετα* (superscr. *η*) Par. C. *κἀπόθητα* Par. DEGHJK. Vind. II. (in marg. *γρ. κἀπόθεστα*) Vind. IV. Vit. II. (in marg. *κἀπόθεστα*) Vit. III. Ms. Canteri et Editt. Pott. utrq. et Sebast. *Eustath.* ad Odyss. *β*. 375. p. 1450, 27. edit. Rom. (Tom. I. p. 103, 46. edit. Lips.) *Τὸ δὲ ποθέσαι ἀντὶ τοῦ ποθῆσαι δοκεῖ μὲν ποιητικόν, ἔστι δὲ ἀληθῶς Ἀττικόν· εἴ γε καὶ Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς φησί, παρεσκευασμένην ὡς οὐκέτι ποθέσων ἄλλο εἶδος αἰτίας. λέγεται τοίνυν ἑκατέρως, καὶ ποθῆσαι καὶ ποθέσαι· ἀφ᾽ οὗ καὶ ἀπόθεστος κύων ἐν τοῖς ἑξῆς* (Odyss. *ρ*. 296.) *ὁ ἠμελημένος καὶ ἀπόθητος.* Cf. Eund. ad Iliad. *η*. 118. p. 669, 40. edit. Rom. (Tom. II. p. 148, 40. edit. Lips.) Etym. M. p. 131, 34. *Hemsterhusius* ad Hesych. v. *ἀπόθεστος:* „Apud Lycophronem v. 540. editur, *οἱ δεινὰ κἀπόθητα πείσεσθαί ποτε μέλλοντες* — verum, quod scripti praebent et Tzetzes, *κἀπόθεστα*, lubens amplector, ut significandi potestate longe accommodatius.“ — 541. *θαλυσίοις*] Par. BCDEGJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Rehd. Ms. Cant. et Editt. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *θαλυσσίοις* Par. A. *θαλυσίαις* Editt. Basil. I. et Steph. *θαλαττίοις* Par. H. *θαλασσίοις* Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. *θηλυσίοις* Par. H. Vide Potteri Annotat. ad h. l. — 542. *μειλίσσωσιν*] *μειλίξωσιν* solus Par. A. et Edit. Sebast. *μειλίσσουσιν* Par. K.

κόν ἐστι τοῦ Ἀλεξάνδρου Par. A. *ξένον* Par. B. *ὁ Ζεὺς τὸν Ἀλέξανδρον τὸν ξένον, ἤγουν τὸν Ἀλέξανδρον τὸν πόρνον* Vind. II. *Ζεὺς θήσει τὸν ξένην ὁδὸν διελθόντα — ξένον κατὰ διάλεκτον* Pal. 40.

539. *Βλαπτικὸν καταῤῥακτῆρα ὑποδέξονται τὸν πικρόν* Par. A. *ἱέρακα, διὰ τὸ ἁρπακτικόν* Par. C. *βλαπτικόν· ἔστι ὄρνεον ἁρπακτικόν· ἱετόν* Vind. II. 540. *Οἵτινες χαλεπά, καὶ ἅπερ οὐδεὶς ἂν ποθήσειε, πεισθῆναί ποτε* Par. A. *στυγητά· ἐκ τοῦ ποθῶ, ποθήσω· Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ· δὴ τότε κεῖτ᾽ ἀπόθεστος ἀποιχομένου Ὀδυσῆος* (sic) (Odyss. *ρ*. 296.) Par. C. *οἱ Διόσκουροι, μισητά, μὴ ποθούμενα παθεῖν* Vind. II. *οἵτινες ἀπόθητα, ἤγουν οἱ Διόσκουροι καὶ οἱ τοῦ Ἀφαρέως παῖδες* Pal. 40.

541. *Μέλλοντες, ἔν τε εὐωχίᾳ καὶ ταῖς τῶν καρπῶν ἀπαρχαῖς* Par. A. *θυσίαις* Neap. I. *καὶ ἀπαρχαῖς* Neap. II. *εὐωχίᾳ καὶ ἀπαρχαῖς* Vind. II. 542. *Ταῖς σπονδαῖς ἐξευμενίσωνται τὸν μὴ τῇ θυσίᾳ* (sic) *στέρξαντα Δία* Par. A. *σπονδαῖς, θυσίαις πραΰνωσι, ἤγουν τὸν Δία, τὸν μὴ στέρξαντα τὴν θυσίαν* Vind.

θήσει βαρὺν κολφὸν ἐν λέσχαις μέσον.
καὶ πρῶτα μὲν μύθοισιν ἀλλήλους ὀδὰξ
βρύξουσι κηκασμοῖσιν ὠκριωμένοι, 545
αὖτις δ' ἐναιχμάσουσιν αὐτανέψιοι,
ἀνεψιαῖς ὄρνισι χραισμῆσαι γάμους
βιαιοκλῶπας ἁρπαγάς τε συγγόνων

543. *κολφόν*] De hoc vocabulo vid. Etym. M. p. 525, 53. Eustath. ad Iliad. α'. 575. p. 154, 3 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 125, 39 sqq. edit. Lips.) Buttm. Lexilog. I. p. 158 sqq. — *μέσον*] *μέσαις* Par. FH. et Edit. Sebast. *μέσοις* Par. B. — 545. *βρύξουσι*] *βρίξουσι* Rehd. — *ὠκριωμένοι*] *ὠκρυωμένοι* Par. DEFGJK. Vind. IV. Vit. III. et Edit. Sebast. Legitur hic versus in Etymol. M. p. 510, 9. *κηκάς, ἡ λοιδορία· ἐκ τοῦ κακός· ἢ κηκάς ἐστιν ἡ κακόλογος λοιδορία, ἐξ οὗ καὶ κηκασμός, ἡ λοιδορία. Λυκόφρων· βρίξουσι κηκασμοῖσιν ὠκριωμένοι· ἤγουν ταῖς λοιδορίαις καὶ χλεύαις τετραχημένοι* (leg. *τετραχυμένοι*). — 546. *αὖτις*] Par. AHI. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. Pal. 40. *αὖθις* Par. BCDEFGJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. et Editt. omnes. Ex iisdem rationibus et eorundem fere librorum auctoritate, quibus adductus supra v. 271. *αὖτις* scribendum existimavi, idem etiam h. l. scripsi, et infra v. 1431. non dubitanter reponam. Constat enim Grammaticos inter *αὖτις* et *αὖθις* ita distinxisse, ut illud simpliciter ad tempus, quo quid deinceps factum sit, referrent; hoc autem iterationem rei, de quo sermo fuerat, significare existimarent. *Ammonius: αὖθις διὰ μὲν τοῦ θ σημαίνει τὸ πάλιν· διὰ δὲ τοῦ τ, τὸ ὕστερον.* *Anecdot. Gr.* Vol. II. p. 376. *τὸ αὖθις μετὰ τοῦ θ τὸ πάλιν· τὸ αὖθι δὲ ποιητικὸν ἀντὶ τοῦ αὐτόθι· καὶ αὖτις, ποιητικόν, μετὰ τοῦ τ τὸ ὕστερον.* *Io. Tzetz.* Exeg. in Iliad. p. 84, 8. *αὖθις, φασί τινες, τὸ ἐκ δευτέρου· αὖτις δὲ τὸ εἰς τοὐπίσω· ἰστέον δέ, ὅτι οἱ Ἀττικοὶ ἐπ' ἀμφοτέρων αὖθις λέγουσιν, ἡ δὲ κοινὴ διάλεκτος αὖτις καὶ ἡ Ἰώνων.* Cf. Hesych. et Suid. h. v. *Etym.* M. p. 169, 24. et 171, 44. Quo iure hoc Grammatici fecerint, vix opus est quaerere; vehementer autem errarent, qui talia in Lycophrone non ferenda iudicarent, praesertim cum magna adsit librorum aucturitas. — *ἐναιχμάσουσιν*] *ἐν αἰχμάσουσιν* Par. A. Vit. III. et Edit. Ald. *ἐν αἰχμάζουσιν* Ciz. *ἐναιχμήσουσιν* Par. J. — 547. *γάμους*] *γάμος* (in marg. *γρ. γάμους*) Par. H. *γάμοις* Ciz.

II. *λείπει τὸ ἐπειδὰν πραΰνωσι* Pal. 40. 543. *Ποιήσει μέγαν θόρυβον ἐν ταῖς συντυχίαις μεταξύ* Par. A. et Vind. II. 544. *Καὶ ἐν πρώτοις μὲν τοῖς λόγοις ἀλλήλων ὀργίλως* Par. A. *τοῖς ὀδοῦσι κυρίως· νῦν δὲ τοῖς στόμασι λέγει* Par. C. *κυρίως δὲ τοῖς ὀδοῦσι· κατὰ στόμα νῦν* Vind. II. *δακνικῶς* Pal. 40.

545. *Λυπήσουσιν ταῖς λοιδορίαις, ταῖς ὕβρισιν τετραχυσμένοι* Par. A. *τραχυνόμενοι* Par. B. *ἀντὶ τοῦ ἦχον ποιήσουσι, λοιδορήσουσι — καὶ τραχυθέντες* Par. C. *ποιήσουσι, λυπήσουσι λόγοις, θορύβοις, λοιδορίαις, τραχυνόμενοι, ὠργισμένοι* Vind. II. *δάκνουσι — ἀγριούμενοι* Pal. 40.

546. *Πάλιν δὲ ἐμπολεμήσουσιν οἱ αὐτανέψιοι* Par. A. *ἢ εἰς τοὐπίσω ἢ πάλιν — ἤγουν ὁ Ἴδας καὶ ὁ Λυγκεὺς οἱ τοῦ Ἀφαρέως υἱοί* Par. C. *εἶτα — οἱ τοῦ Ἀφαρέως* Pal. 40.

547. *Ταῖς τοῦ Λευκίππου θυγατράσι βοηθῆσαι τοὺς γάμους* Par. A. *ἤγουν ταῖς ἐξαδέλφαις αὐτῶν, Φοίβῃ καὶ Ἱλαείρᾳ — κόραις, διὰ τοὺς γάμους* Par. C. *διὰ τὸ πορνικόν* Pal. 40. 548. *Τοὺς βιαίως κλεπτεύοντας, καὶ τὰς τῶν συγγόνων ἁρπαγάς* Par. A. *Κάστορα καὶ Πολυδεύκην, τοὺς βιαίους κλέπτας — δυναστῆρας* Par. C. *τοὺς βιαίως κλέπτοντας, Κάστορα καὶ Πολυδεύκην, ἁρπακτικοὺς Φοίβης καὶ Ἱλαεί-*

χρῄζοντες, ἀλφῆς τῆς ἀεδνώτου δίκην.
ἢ πολλὰ δὴ βέλεμνα Κνηκείων πόρος 550
ῥιφέντα τόλμαις αἰετῶν ἐπόψεται,
ἄπιστα καὶ θαμβητὰ Φηραίοις κλύειν.
ὁ μὲν, κρανείᾳ κοῖλον οὐτάσας στύπος
φηγοῦ κελαινῆς, διπτύχων ἕνα φθερεῖ,

549. *ἀλφῆς*] *ἀλωῆς* Par. J. vitiose. — *τῆς ἀεδνώτου*] *τινὸς ἀέδνου* Par. H. vera lectione in margine notata. — 550. *ἢ*] *ἡ* Par. A. — *δὴ*] *δὲ* Vind. II. — *Κνηκείων*] *Κνηκείου* Rehd. *Κνηκείου* Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. Reliqui libri et Impressi omnes *Κνηκείων*. Muellerus in Addend. p. 289. haec habet: „*κνηκείων*. Steph. in Thesauro omnesque, qui eum sunt secuti, Lexicographi hoc vocabulum referunt ad *ἀετῶν*, ut sit: *aquilarum nigrarum*, potius *ferarum, ferocium*; verum hac interpretatione admissa *πόρος* nil habet, quo nitatur. Tzetzes et Schol. min. intelligunt fluvium Cnecaeorum, postea nominatum *Οἰνοῦντα*, cuius meminerunt Liv. XXXIV. 28. et Polyb. II. 65 et 66. nullo autem addito auctore, unde cognoverint hunc fluvium ante dictum fuisse Cnecaeorum: atque sane nullus est veterum Geographorum, qui iis assentiatur. Itaque, nisi velis *πόρις*, h. e. Helena, pro *πόρος* legere, quod nullus Codd. Mss. exhibet, acquiescendum est in Tzetzae interpretatione.“ Quod mirum, Hercle, inventum nemo sanus, opinor, Muellero invidebit. — 551. *ῥιφέντα*] *ῥιφθέντα* Par. AH. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. Cave lectionem addubites. Infra v. 723. Codices summo consensu exhibent *ῥιφεῖσα*. — *αἰετῶν*] *ἀετῶν* Par. BE. — 552. *Φηραίοις*] *Φηραίους* Ciz. *Φηραίοις* (superscr. ης) Par. H.

553. *κρανείᾳ*] *corno*, non *cornu*, ut vitiose scriptum est in prima editione versionis Canterianae. Quod vitium deinde tuto transiit per Editt. Steph. Commel. Reich. et Sebast. *κρανείᾳ* habent Par. EFGHJKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Sebast. *κρανίᾳ* Par. AD. *κρανείᾳ* (superscr. ω) Par. C. *κρανείῳ* Par. B. et Editt. Ald. et reliquae praeter Sebast. omnes. *κρανείῳ* (superscr. α) Rehd.

...ρας Vind. II. 549. *Αἰτοῦντες*, ...μῆς γάμου, τῆς ἄνευ ἕδνων χάριν Par. A. ψηλαφήσεως τῆς ἄνευ ἕδνων Par. B. θέλοντες, ψηλαφήσεως, συνουσίας, εὐφημισμός: τῆς δίχα προικιμαίων δώρων, ἕδνων Par. C. θέλοντες, τῆς ψηλαφήσεως ἀπροίκου εἰς ἐκδικίαν Pal. 40. 550. Ἥτις (sic) πολλὰ δὴ βέλη — ποταμὸς Λακωνικῆς Par. A. ὄντως — ὁ Λακωνικὸς ποταμός Par. C. καὶ ὄντως — ἥτις μάχη — βέλη — ὄνομα τόπου — ποταμός Vind. II. 551. Ῥιφθέντα ταῖς τόλμαις τῶν ἀετῶν ἐπόψεται Par. A. βαλλόμενα ἀλαζονείαις — ἔργου τῶν Διοσκούρων καὶ τῶν τοῦ Ἀφαρέως Par. C. τῶν Διοσκούρων, καὶ Ἴδα καὶ Λυγκέως — δέξεται Vind. II. 552. Ἄπιστα καὶ θάμβους ἄξια τοῖς Μεσσηνίοις ἀκούειν· ἔστι δὲ ὄνομα ἔθνους Par. A. ἄπιστα εἶπε, διὰ τὸ μὴ πιστεύεσθαι ποιεῖν αὐτοὺς μάχας, διὰ τὸ εἶναι ἐξαδέλφους· ἔκθαμβα, θαυμαστά Par. C. θάμβους αἴτια τοῖς Λάκωσι εἰς τὸ ἀκούειν Vind. II. Λάκωσι· Φηραὶ πόλις Ἀρκαδίας, ἡ δὲ Ἀρκαδία Λακώνων Pal. 40. 553. Ὁ μὲν τῷ δόρατι τὸ κοῖλον στέλεχος, ἢ πρεμνὸν ἢ κορμὸν τρώσας Par. A. δόρατι — τὸ βαθὺ καὶ κοῦφον στέλεχος Par. C. ὁ Ἴδας τῷ ἀπὸ τῆς κρανείας δόρατι βαλὼν ἀνεῖλε. — τὸ στέλεχος Vind. II. βαθὺ τρώσας Pal. 40. 554. Δρυὸς τραχείας, ἐκ τῶν δύο ἕνα φθερεῖ Par. A. κούφης, ἔνθα ἐκρύβησαν — διδύμων — κτενεῖ Par. C. τῆς δρυὸς τραχείας,

λέοντα ταύρῳ συμβαλόντα φύλοπιν. 555
ὁ δ' αὖ σιγύμνῳ πλεύρ' ἀναῤῥήξας βοὸς
κλινεῖ πρὸς οὖδας. τῷ δὲ δευτέραν ἔπι
πληγὴν ἀθαμβὴς κριὸς ἐγκορύψεται,
ἄγαλμα πήλας τῶν Ἀμυκλαίων τάφων.
ὁμοῦ δὲ χαλκὸς καὶ κεραύνιοι βολαὶ 560

556. *σιγύμνῳ*] Sic Codd. et Editt. omnes. Huic lectioni patrocinatur etiam *Eustathius* ad Iliad. β'. 774. p. 344, 11 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 279, 2 sqq. edit. Lips.) licet dubitasse videatur, an forma *σιγύννῳ* potior sit: *σημείωσαι δέ, ὅτι, ὥσπερ εἶδος ἀκοντίου ἡ αἰγανέα, οὕτω καὶ σίγυμνον παρὰ Λυκόφρονι· — τὸ δὲ ῥηθὲν σίγυμνον σίγυννον ἕτεροι γράφουσι, ὡς Ἀπολλώνιος·* (II. 99 sq.) *σιγύννους ἰθὺς ἀνασχόμενοι· καί φασιν ἀσπιδίσκια, ἤγουν μικρὰ πελτάρια, τὴν λέξιν ἀλλαχοῦ σημαίνειν, ἐνταῦθα δὲ δόρατα ὁλοσίδηρα· καὶ εἰς μὲν σημασίαν εὖ σφυρηλατοῦσιν αὐτά, λέγοντες καὶ Κυπρίων γλώσσης εἶναι· βάπτουσι δὲ εἰς ἐτυμολογίαν οὐ μαλθακήν, φάμενοι, σὺν καινά τινα εἶναι αὐτά, ὡς δεξιὰ εἰς τὸ σύας καίνειν.* Et ad Iliad. γ'. 54. p. 381, 19. edit. Rom. (T. I. p. 309, 12. ed. Lips.) *Λυκόφρων δὲ σίγυμνον ἢ σίγυννον, ὡς ἐν Βοιωτίᾳ ἐῤῥέθη, τὸ ὁλοσίδηρόν φησιν ἀκόντιον.* Vid. *Hesych.* v. *σίγυνοι* ibiq. Interpp. *Schol.* ad Apollon. Rhod. II. 99. et IV. 320. *Etym. M.* p. 712, 18. et *Sturz.* de Dialect. Maced. p. 46 sq. — *πλεύρ'*] *πλευρ'* Par. AG. Vind. II. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Meurs. utrq. — 557. *δευτέραν*] *δευτέρῳ* Vit. I. et Ciz. in Schol.

558. *ἐγκορύψεται*] *ἐκκορύψεται* Par. CJL. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. In Cod. Par. K. vv. 558. 559. transpositi sunt, et post v. 562. sequuntur.

559. *ἄγαλμα*] Quale hoc sepulcri ornamentum fuerit, legimus apud Pindarum Nem. X. 67. (Boeckh.) *ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλμ' Ἀΐδα, ξεστὸν πέτρον, ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος.* Cf. Theocr. XXII. 207. Apollod. III. 11, 2. De varia vocis *ἄγαλμα* significatione vid. *Eustath.* ad Iliad. δ'. 144. p. 456, 22. edit. Rom. (Tom. I. p. 365, 17. edit. Lips.) Lex. Seguer. p. 19, 5. — 560. Post *ὁμοῦ* omissum est *δέ* in Par. L. Post *χαλκός* deest *καί* in Vind. IV.

βαρείας — ἀντὶ τοῦ, τῶν Διοσκούρων τὸν Κάστορα Vind. II. *θανασίμου· ἔσω γὰρ δρυὸς καταφυγόντε ἐκρύπτοντο* Pal. 40. 555. *Ταύρῳ, τῷ Λυγκεῖ, διὰ τὸ ὀξυδορκές· συμβαλόντα μάχην* Par. A. *συμμίξαντα* Par. C. *τὸν Κάστορα τῷ Λυγκεῖ — μάχην* Vind. II. 556. *Ὁ δ' αὖ ἀκοντίῳ ὁλοσιδήρῳ, ὁ Πολυδεύκης, τοῦ Λυγκέως τὰ πλευρὰ τῷ δόρατι ἀναῤῥήξας* Par. A. *σχίσας* Par. C. *ὁ Πολυδεύκης ὁλοσιδήρῳ ἀκοντίῳ κόψας, ἤγουν τοῦ Λυγκέως* Vind. II.
557. *Ῥίψει πρὸς ἔδαφος· ἔξωθεν δεῖ λαβεῖν τὸ ὡς· λέγει δὲ τὸν Ἴδαν* Par. A. *πρὸς γῆν, νεκρὸν δηλαδή· ἐπὶ δὲ τῷ Πολυδεύκει δευτέραν πληγὴν ὁ ἀθαμβὴς κριός, ἤγουν ὁ Ἴδας, ἐκκορύψεται καὶ κερατίσει, καὶ πέμψει ἤτοι στήλην καὶ λίθον πήλας καὶ κινήσας ἀπὸ τῶν Ἀμυκλαίων τάφων* Par. C. 558. *Τὴν πληγὴν ὁ ἄφοβος καὶ ἰσχυρὸς κριὸς κερατίσει* Par. A. *ἀκατάπληκτος κερατίσει* Par. C. *λέγει τὸν Ἴδαν· ὁ ἄφοβος, ἰσχυρὸς ὑψωθήσεται, κεραΐσεται· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κριῶν· εἰώθασι γὰρ οἱ κριοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι πλήττειν ἀλλήλους τοῖς κέρασιν* Vind. II. *πολλοὺς φοβῶν — κατὰ κεφαλῆς βαλεῖ* Pal. 40. 559. *Τὸ ἄγαλμα κινήσας τῶν Ἀμυκλαίων μνημείων* Par. A. *στήλην ἀκοντίσας, λαβὼν δηλαδή. Ἄμυκλος βασιλεὺς ἦν τῶν Φηρῶν· θανὼν δὲ ἐδομήσατο τάφον ὑπερμήκη, ὡς ὢν βασιλεὺς αὐτῶν· ἐκ τούτου λίθον λαβὼν ὁ Λυγκεὺς ἐνέκρωσε τὸν Κάστορα· τὸν δὲ Ἴδαν ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν* Par. C. *στήλην κινήσας, λαβὼν — ἤγουν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀφαρέως* Pal. 40.
560. *Ὁμοῦ δὲ ὁ χαλκὸς καὶ κεραύ-*

ταύρους καταξανοῦσιν, ὧν ἀλκὴν ἑνὸς
οὐδ' ὁ Σκιαστὴς Ὀρχιεὺς Τελφούσιος
ἐμέμψατ', ἐν χάρμαισι ῥαιβώσας κέρας.
καὶ τοὺς μὲν ᾅδης, τοὺς δ' ὀλύμπιοι πλάκες
παρ' ἦμαρ αἰεὶ δεξιώσονται ξένους, 565
φιλαυθομαίμους, ἀφθίτους τε καὶ φθιτούς.
καὶ τῶν μὲν ἡμῖν εὐνάσει δαίμων δόρυ,
βαιόν τι μῆχαρ ἐν κακοῖς δωρούμενος.
ἄλλων δ' ἄπλατον χειρὶ κινήσει νέφος,

562. *Τελφούσιος*] Miro consensu Codices et h. l. et infra v. 1040. hanc formam exhibent, in qua scimus alias quam maxime variari. Vid. *Ilgen*. ad Hymn. Hom. in Apoll. v. 66. p. 295. *Tzschuck*. ad Strab. IX. p. 453. coll. *Paus*. IX. 33, 3. *Steph*. Byz. v. *Τέλφουσσα*. Canterus *Τιλφούσιος*, Meursius *Δελφούσιος* maluerunt. At repudiandus est quivis vel facillimae emendationis conatus. — 563. *χάρμαισι*] *χάρμασι* Par. EJ. Vind. II. Vit. II. — *ῥαιβώσας*] *ῥεμβώσας* Par. C. Hanc vocem e Lycophrone laudat Etymol. M. p. 701, 13. — *κέρας*] *κέρως* Par. A.
565. *παρ' ἦμαρ*] *alternis diebus*. Cf. *Schaef*. ad Lamb. Bos. p. 139. et *Bernhardy* Doctr. Synt. gr. ling. p. 258. — *αἰεὶ*] *ἀεὶ* Par. J. Ciz. et Editt. Basil. I. et Steph. — 566. *καὶ* omissum est in Par. E.
567. *εὐνάσει*] *ἀνάσσει* Par. H. (in marg. *γρ. εὐνάσει*). Sic infra v. 570. *εὐνάζων μένος* et v. 1439. *εὐνάσῃ κλόνον*. Eundem tropum habes apud Homerum Odyss. *δ*. 758. *εὔνησε γόον*. — 568. *μῆχαρ*] *Hesychius*: *μῆχαρ· μηχάνημα, ὄφελος*. Cf. *Eustath*. ad Iliad. *α*. 576. p. 154, 45. edit. Rom. (Tom. I. p. 126, 30. edit. Lips.) et Blomf. Gloss. ad Aesch. Agamemn. v. 192. — 569. *ἄπλατον*] ingens et formidabile. Vulgatam lectionem tuentur Par. ABEGKL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. et reliquae deinceps omnes. *ἄπλαστον* Par. CFIIJ. Neap. I. (in marg. *γρ. ἄπλατον*) *ἄπλετον* Par. D. De voce *ἄπλατος* vid. *Elmslei*. ad Med. 149. p. 98. edit. Lips. et *Herm*. Opusc. Vol. III. p. 177.

νιοι βολαί Par. A. *ἐκεραυνώθη γὰρ ὁ Ἴδας — τρώσεις* Vind. II. *ἅμα σίδηρος* Pal. 40. 561. *Τοὺς ταύρους ἀναιρήσουσιν, ὧν τὴν ἑνὸς δύναμιν* Par. A. *στρατηγούς, τοὺς Ἀφαρητιάδας καὶ Διοσκούρους — φονεύσουσι* Par. C. *Ἴδαν καὶ Λυγκέα ἀναιρήσουσιν — τοῦ Ἴδα* Vind. II.
562. *Οὐδ' ὁ Ἀπόλλων, παρὰ Λάκωσιν· ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος παρὰ Βοιωτοῖς* Par. A. 563. *Ἐμέμψατο ἐν ταῖς μάχαις τείνας τὸ τόξον· ἀφ' οὗ, πολεμήσας* Par. A. *κλίνας, κάμψας* Par. C. *μάχαις — συντρίψας, κυκλώσας τὸ τόξον* Vind. II.
564. *Καὶ τοὺς μὲν Ἅιδης, τοὺς δὲ αἱ Ὀλύμπιοι πλάκες* Par. A. *τοὺς Ἀφαρητιάδας* Par. C. *Ἴδαν καὶ Λυγκέα — Κάστορα καὶ Πολυδεύκην — ἤτοι ὁ οὐρανός* Vind. II. *οἱ οὐρανοὶ* Pal. 40. 565. *Ὑποδέξονται τοὺς ξένους* Par. A. *ὑποδέξονται φίλους, τοὺς Διοσκούρους* Vind. II. *ἡμέραν παρ' ἡμέραν — φίλους* Pal. 40.
566. *Τοὺς φιλοῦντας τοὺς ἀδελφούς, ἀφθάρτους τε καὶ φθαρτούς* Par. A. *φιλαυταδέλφους* Par. C. *φιλαδέλφους* Vind. II. 567. *Καὶ τούτων μὲν ἡμῖν κοιμήσει ὁ δαίμων ξίφος* Par. A. *τῶν τεσσάρων καταπαύσει ἡ εἱμαρμένη τὸ ξίφος* Vind. II. *ἡ τύχη, ἡ Μοῖρα* Pal. 40.
568. *Μικρόν τι μηχάνημα ἐν ταῖς δειναῖς μάχαις δωρούμενος* Par. A. *ὀλίγον μηχάνημα ἐν ταῖς δειναῖς μάχαις* Vind. II. 569. *Τῶν δὲ λοιπῶν ἀπροσπέλαστον τῇ χειρὶ νέφος κινήσει* Par. A. *τὸ πολύ, ἄπλαστον* Neap. I. *ἀπὸ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων τὸ πολὺ ἀπροσπέλαστον ὁ δαίμων πλῆθος* Vind. II. *ἐν τῇ δυνάμει* Pal. 40.

ὧν οὐδ' ὁ Ῥοιοῦς Ἶνις εὐνάζων μένος 570
σχήσει τὸν ἐννέωρον ἐν νήσῳ χρόνον,
μίμνειν ἀνώγων, θεσφάτοις πεπεισμένους,
τροφὴν δ' ἀμεμφῆ πᾶσι τριπτύχους κόρας
ἴσκων παρέξειν, Κυνθίαν ὅσοι σκοπὴν
μίμνοντες ἠλάσκουσιν Ἰνωποῦ πέλας, 575

570. *ὧν οὐδ' ὁ Ῥ.*) *ὧν οὐδὲ Ῥ.* Par. A. — *Ἶνις*] Sic Par. AG. Vind. II. Vit. I. II. III. *Ἴνις* Par. BCEFHJK. Vind. IV. Ciz. *Ἄνις* Par. D. Hunc locum tetigit *Eustathius* ad Odyss. *γ'*. 382. p. 1473, 47. edit. Rom. (Tom. I. p. 134, 37. edit. Lips.) De Anio, Deli insulae rege, maxime ob illud Graecorum hospitium a poetis celebrato, vid. *Heyn*. ad Aen. III. Excurs. I. p. 565. *Sturz*. ad Pherecyd. p. 209. et *Meinek*. ad Euphor. fragm. p. 26 sq. — 571. *ἐννέωρον*] De synizesi huius vocis apud Homerum vid. *Eustath*. p. 1146, 43. et 1662, 57. edit. Rom. — *ἐν νήσῳ*] In insula Delo. *Eustath*. ad Iliad. *λ'*. 20. p. 827, 40. edit. Rom. (Tom. III. p. 4, 18. edit. Lips.) *Παραπηκτέον δὲ τῇ εἰρημένῃ Κυπριακῇ ξενίᾳ τῶν Ἀχαιῶν καὶ τὴν Δηλιακήν, ἣν καὶ ὁ Λυκόφρων ἱστορεῖ, πάνυ λαμπροτέραν οὖσαν τῆς ἐν Κύπρῳ· αὕτη μὲν γὰρ εἰσάπαξ γέγονεν, ὁ δὲ ἐν τῇ Δήλῳ ξενίσας τὸ Πανελλήνιον οὐκ ἠρκέσθη δαψιλευσάμενος οἴκοι τὰ εἰς τὸν ξένιον ἐπὶ μετρίῳ καιρῷ, ἀλλ' ἤθελε παρακατασχεῖν τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ εἰς δέκα περιπλομένους ἐνιαυτούς, καὶ διδόναι ὡς οἷον ἔκ τινος θαλάσσης ἀντλεῖν τὸν ἐκείνου πολύῤῥουν πλοῦτον ἡσυχῇ μένοντας· κατὰ δέ τινας* (vid. infra v. 581 sqq.) *καὶ ἐς αὐτὴν Τροίαν τὸ τοιοῦτον ἐκείνοις ζωογόνον ῥεῦμα μετωχέτευσε, δοὺς αὐτοῖς τὰς θυγατέρας τὴν Οἰνώ, τὴν Σπερμὼ καὶ τὴν Ἐλαΐδα, ὧν ἦσαν τρόφιμοι τὸ πᾶν στράτευμα, δυναμένων χορηγεῖν τεραστίως τὰ τρέφοντα, ὡς ὁ μῦθος φησίν.* Idem ad Odyss. *ζ*. 162. p. 1557, 52. edit. Rom. (Tom. I. p. 246, 39. edit. Lips.) — 572. *θεσφάτοις πεπεισμένους*] *θεσφάτους πεπεισμένον* (superscr. *οις*, *ους*) Par. L. 573. *τροφὴν δ'*] Par. ADGK. Vat. 1307. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Editt. Basil. I. et Sebast. *τ'* Par. BC EFHJ. Rehd. et Editt. Ald. et reliquae omnes. — 574. *παρέξειν*] *παράξειν* Par. E. — 574. *Κυνθίαν ὅσοι*] *ὅσοι Κυνθίαν* Par. CJ. *ὅσοι σκυνθίαν* Par. L. Vit. I. et Ciz. — 575. *Ἰνωποῦ*] *Οἰνωποῦ* Par. EK. Neap. I. II. Vind. II. IV, vitiose; vitiosius etiam *Οἰνοποῦ* Par. G. Vit. II. III. Vid. *Tzschuck*. ad Strab. X. p. 311. (485.) ubi eandem varietatem e libris suis protulerat Casaubonus.

570. *Ὡντινων οὐδὲ ὁ Ῥοιοῦς· ἔστιν δὲ ὄνομα κύριον Ῥοιώ· υἱός, κοιμίζων τὴν βασιλείαν* Par. A. *ὁ Ἄνιος — υἱός — πραΰνων* Par. C. *οὐδ' ὁ υἱὸς τῆς Ῥοιοῦς — πραΰνων, κοιμίζων τὴν βασιλείαν* Vind. II. 571. *Ἀνθέξεται τὸν ἐνναετῆ χρόνον ἐν τῇ νήσῳ* Par. A. *κωλύσει τὸν ἐνναετῆ χρόνον — τῇ Δήλῳ — ἐν τῇ νήσῳ τῆς Κύπρου* Vind. II. *κρατήσει* Pal. 40.

572. *Μένειν κελεύων ταῖς μαντείαις πεπεισμένους* Par. A. *σημείοις πειθομένοις* Par. B. *μένειν κελεύων μαντοσύναις, σημείοις, μαντείαις πειθομένους* Vind. II.

573. *Ἀμεμφῆ δὲ τροφὴν πᾶσι τρεῖς κόρας* Par. A. *πολλήν, ἄφθονον — τρεῖς· Οἰνώ, Σπερμὼ καὶ Ἐλαῒς* Vind. II. *ἄψογον* Pal. 40.

574. *Λέγων παρέξειν — Κύνθος ὄρος Δήλου — ὁπόσοι τὴν κατασκοπήν* Par. A. *λέγων — ὄνομα ὄρους Δήλου — παρὰ τὴν ἐξοχήν* Vind. II. *ὑπισχνούμενος παρέχειν — τῶν Ἑλλήνων — τῆς Κυνθίας* Pal. 40.

575. *Μένοντες διατρίβουσιν πλησίον Ἰνωποῦ, ποταμοῦ Δήλου* Par. A. *διατρίψουσι* Par. C. *καρτεροῦντες διατρίβουσι — ποταμοῦ* Vind. II. *ἐνδιατρίβουσι* Pal. 40.

Αἰγύπτιον Τρίτωνος ἕλκοντες ποτόν.
ὡς δὴ Πρόβλαστος ἐξεπαίδευσε θρασὺς
μυληφάτου χιλοῖο δαιδαλευτρίας,
ἔρπιν τε ῥέζειν ἠδ' ἀλοιφαῖον λίπος,

576. *Αἰγύπτιον*] *Αἰγυπτίου* Par. C. — *ἕλκοντες*] Par. ABDFJ. *ἕλκοντες* (supra *ος*) Rehd. *ἕλκοντος* (supra *ες*) Par. C. *ἕλκοντος* Par. EGHKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. et reliquae deinceps omnes. Utramque lectionem agnovit Tzetzes, lectoribus optionem relinquens: *εἰ θέλεις, εἰπέ, ἕλκοντες καὶ πίνοντες ποτὸν καὶ ὕδωρ Αἰγύπτιον· ἢ τοῦ Ἰνωποῦ ἕλκοντος ποτὸν καὶ ὕδωρ Αἰγύπτιον, ἤγουν τοῦ Νείλου, ὅντινα Τρίτωνα λέγει.* Equidem autem ob tres potissimum causas a vulgata lectione discessi: primum, quod *ἕλκειν ποτὸν* multo videbatur aptius de iis dici posse, qui aquam fluvii hauriunt, quam de fluvio ipso, aliunde aut originem aut incrementum aquarum accipiente; deinde, quod tectior est allusio ad antiquam illam de Inopo fabulam, si Graeci, Inopum accolentes, dicantur Aegyptias aquas hausisse, quam si id idem de ipso fluvio praedicetur; tertium denique, quod notissimo ac paene solemni poetarum more ii, qui regionem aliquam incolunt, fluviorum, quos accolunt, potores solent appellari; cuius rei ut alios testes omittam, duo tantum et gemella exempla ex ipso Lycophrone afferam: v. 1019 sq. *Ἔνθα πλανήτην λυπρὸν ὄψονται βίον* || *Λακμωνίου πίνοντες Αἴαντος ῥοάς.* et v. 1045 sq. *πράκτιν παρ' αὐτὴν αἰπὺ νάσσεται λέπας* || *τοῦ Χαονίτου νᾶμα Πολυάνθους δρέπων.* Fabellam de Inopo fluvio tradunt *Paus.* II. 5, 3. *Strabo* VI. p. 267. edit. Tzsch. *Plin.* Hist. Nat. II. 103. — 577. *Πρόβλαστος*] *Πρόκλαστος* (supra *β*) Par. H. — *ἐξεπαίδευσε*] Erunt fortasse qui ν̄ finale, quod plurimis in locis Lycophroni restituimus, etiam h. l. ut necessarium desiderent. Contra hos ipse Lycophron prodeat: v. 522. *ὁ Κράμνης.* v. 661. *χεροὶ προτείνων.* v. 677. *συμμεμιγμένα τρυγός.* v. 678. *στέμφυλα βρώξουσιν.* v. 1056. *ποτὲ πρεσβεῦσιν.* v. 1070. *ἀντὶ δὲ Κρίσσης.* v. 1250. *ἔνθα τράπεζαν.* v. 1269. *ὃ χρήζει.* v. 1363. *τὸ πρίν.* At sufficiant haec, ne centena alia inutiliter cumulentur. Neminem enim paullo attentius legentem fugiet, quantum poeta noster, in eiusmodi syllabis producendis corripiendisve liberrima ratione usus, ab Atticorum poetarum severitate recesserit. — 578. *δαιδαλευτρίας*] *δαιταλουργίας* Par. A. Pal. 40. et Par. C. in margine. *δαιταλευτρίας* Vit. I. III. et Ciz. — 579. *ἔρπιν*] Eustath. ad Odyss. ί. 359. p. 1633, 1. edit. Rom. (Tom. I. p. 347, 16. edit. Lips.) *Σαπφὼ δὲ εἰποῦσα, ὡς ἀμβροσίας κρατὴρ ἐκέκρατο· εἰς πόσιν δηλαδή. διὸ καὶ ταυτίζουσα τῷ οἴνῳ αὐτὴν ἐπάγει· Ἑρμῆς δ' ἑλὼν ἔρπιν θεοῖς ᾠνοχόησεν. ἔστι δὲ ἔρπις Αἰγυπτιστὶ ὁ οἶνος. καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων οἶδεν.* De hoc Sapphonis fragmento, ex Athenaeo II. p. 39. a (coll. X. p. 425. d.) desumto, vid. *Neue* Sapphonis fragm.

576. *Τοῦ Νείλου σύροντες τὸ ῥεῦμα* Par. A. *ἤγουν τοῦ Νείλου, σύροντος* Neap. I. *τοῦ Νείλου ῥεῦμα* Vind. II. *φέροντος τὸ ὕδωρ* Pal. 40.
577. *Ὡς δὴ ὁ Διόνυσος ὁ θρασὺς ἐξεπαίδευσεν* Par. A. *κόρας ὁ Διόνυσος* Vind. II. *ὁ τοὺς οἰνωθέντας θρασύνων* Pal. 40.
578. *Τῆς μυληφάτου τροφῆς μαγειραίνας* Par. A. *τοῦ Δημητριακοῦ — τροφῆς — κατασκευαστρίας* Par. B. *τῆς διὰ τῶν μύλων τρωγομένης τροφῆς* Par. C. *τῆς εὖ ἀληλεσμένης τροφῆς κατασκευαστρίας* Vind. II. *τῆς ἐν τῷ μύλῳ φονευμένης τροφῆς ποικιλουργοὺς οἰκονόμους* Pal. 40.
579. *Τὸν οἶνον θύειν· Αἰγύπτιοι· τὸ ἔλαιον* Par. A. *παρέχειν* Neap. II. *τὸν οἶνον οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσιν ἔρπιν· ἔλαιον* Vind. II. *καὶ κατασκευάζειν — ἀπὸ τοῦ ἑρπυστικῶς βαδίζειν τοὺς οἰνωθέντας* Pal. 40.

οἰνοτρόπους Ζάρηκος ἐκγόνους φάβας. 580
αἳ καὶ στρατοῦ βούπειναν ὀθνείων κυνῶν
τρύχουσαν ἀλθανοῦσιν, ἐλθοῦσαί ποτε
Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς εὐναστήριον.
καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι χαλκέων πάλαι
στρόμβων ἐπιῤῥοιζοῦσι γηραιαὶ κόραι. 585
Κηφεὺς δὲ καὶ Πράξανδρος, οὐ ναυκληρίας
λαῶν ἄνακτες, ἀλλ' ἀνώνυμοι σποραί,

p. 84. — ῥέζειν] ῥέξειν Par. BDFGK. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. et Ciz. ἕρπιν τιτύσκειν Pal. 40. cum glossa παρασκευάζειν.

580. ἐκγόνους] Consentiunt in hac lectione libri ad unum omnes. Vid. supr. ad v. 431. — 581. ὀθνείων] ὀθνείαν Par. E. et sola Edit. Paris. II.

583. Σιθῶνος] *Muellerus* in Addend. p. 289. haec scripsit: „Σιθῶνος. forte legendum Σιδῶνος, hic et infra v. 1161., nam Steph. Σιδωνία· πόλις Τρωάδος· quae sine dubio quoque est dicta Σιδών, non vero Σιθών.“ Quae fortasse, iterum perpendens, ipse suppressisset.

584. μίτοισι χαλκέων — στρόμβων] Hinc fortasse tuenda est lectio Apogr. Tryll. χαλκεομίτοις in Io. Tzetz. Antehom. v. 28. ubi nunc χαλκεομήτοις editum est. Productio autem syllabae μι neminem, opinor, apud infimae aetatis poetam offendet. — 585. στρόμβων] στρομβῶν (ων) Par. H. στρόμβον Vind. IV. Vit. III. στρόβον (ων) Par. GL. Huc pertinent verba Eustathii ad Iliad. ξ. 413. p. 995, 63. edit. Rom. (Tom. III. p. 240, 26. edit. Lips.) στρόμβον δέ τινες μὲν ἄτρακτον νοοῦσιν ἀπὸ τοῦ στροβεῖσθαι καὶ δινούμενον περιφέρεσθαι. Alia significatione supra legimus v. 250. — ἐπιῤῥοιζοῦσι] ἐπιροιζοῦσι Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit. Basil. I. ἐπιῤῥοιζοῦσι (ὰς) Par. G. — 587. σποραί] σποραί Par. C. γοναί Vind. II. in Schol.

580. Ἐπώνυμα τῶν τριῶν ἀδελφῶν, Οἰνοῦς, Σπερμοῦς, Ἐλαΐδος· ὀνόματα κύρια — ἀπογόνους φάβας· ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου· ἡ δὲ εὐθεῖά ἐστι φάψ Par. A. ἐπώνυμα τῶν ῥηθεισῶν θηλειῶν ἀδελφῶν — τοῦ Ἀπόλλωνος· ὄνομα κύριον — εἶδος ὀρνέου· ὄρνιθας Vind. II.

581. Αἵτινες καὶ τοῦ στρατοῦ τὴν μεγάλην λιμόν· τὸ βούπειναν ἐπιτατικόν· τῶν ξένων κυνῶν Par. A. τὴν μεγάλην πεῖναν ξένων Vind. II.

582. Φθειρομένην θεραπεύσουσιν, ἢ φθείρουσαν ἰάσονται· παραγενόμεναί ποτε Par. A. θεραπεύσουσι Par. C. καταπονοῦσαν ἰάσουσι (sic) θεραπεύσουσι Vind. II. 583. Ὄνομα κύριον υἱοῦ Ἄρεως — κοιτάριον· καὶ ἡ εὐθεῖά ἐστιν Σιθών Par. A. κατοικητήριον Par. C. ὄνομα κύριον υἱοῦ Ἄρεως — τῆς Ῥοιτείας — τὸ Ῥοίτειον λέγει κοιμητήριον Vind. II.

884. Καὶ ταῦτα μὲν μίτοις, ἤγουν μοίραις, τῶν πάλαι χαλκέων Par. A. συμπλήρωσις· νήμασι· καὶ ταῦτα μὲν αἱ Μοῖραι πάλαι διὰ τῶν χαλκῶν στρόμβων καὶ ἀτράκτων ἐπιῤῥοιζοῦσι καὶ κλώθουσι· τὸ δὲ γηραιαὶ κόραι σχῆμά ἐστι, λεγόμενον παραδοξολογία Par. C. ταῖς μοίραις, κλώμασι — διὰ τῶν στερεῶν, ἰσχυρῶν Vind. II.

585. Τῶν ἀτράκτων ἐπινήθουσιν αἱ Μοῖραι Par. A. σπονδυλίων Par. C. ἀτράκτων νήθουσιν αἱ Μοῖραι· παραδοξολογία τὸ σχῆμα Vind. II. ἐπαπειλοῦσι Pal. 40. ἀτράκτων, παρὰ τὸ στρέφεσθαι Par. B. 586. Ὀνόματα κύρια — οὐ τῆς ναυκληρίας Par. A. ὁ ἐξ Ἀχαίας — ὁ ἐξ Λακεδαιμονίας — ἐκστρατείας Par. C.

587. Τῶν λαῶν βασιλεῖς, ἄρχοντες — ἀφανεῖς τῷ γένει Par. A. ἤγουν οὐκ εἶχον βασιλέως ὄνομα· ἤγουν ἀπὸ γενεᾶς ἀβασιλεύτου ἦσαν· ὄχλων ὄντες — ἀφανεῖς τῷ γένει Vind. II. οὐκ ὀνομαστοί Pal. 40.

πέμπτοι τέταρτοι γαῖαν ἵξονται θεᾶς
Γόλγων ἀνάσσης. ὧν ὁ μὲν Λάκων' ὄχλον
ἄγων Θεράπνης, θάτερος δ' ἀπ' Ὠλένου 590
Δύμης τε Βουραίοισιν ἡγεμὼν στρατοῦ.
Ὁ δ' Ἀργυρίππαν Δαυνίων παγκληρίαν
παρ' Αὐσονίτην Φυλαμὸν δωμήσεται,

588. *ἵξονται*] *ἀνίξονται* Ciz. — 589. *Λάκων'*] *Λάκων* sine apostropho Par. AEGH. (in marg. *γρ. Λάκων'*) Vit. III. et Ciz. Vulgata longe est praestabilior. — *ὄχλον*] *ὄχλων* Vind. IV. — 590. *Θεράπνης*] *Θεράπνης τε* Vit. I. et Ciz. — *θάτερος*] *θ' ἅτερος* Par. CH. Vit. I. et Ciz. *δάτερος* (θ superscr.) Par. K. Correxerunt librarii, cum scirent hanc insolentiorem formam a Grammaticis improbari. Vide tamen *Eustath.* ad Odyss. *η'*. 123. p. 1573, 35. edit. Rom. (Tom. I. p. 268, 5. edit. Lips.) *Meinek.* ad Menandr. p. 253. et *Sturz.* de Dialect. Alexandr. p. 170—172.

591. *Δύμης*] *Δύμνης* Par. A. *δόμοις* Par. L. — *Βουραίοισιν*] *Βουρέοισιν* (ι superscr.) Par. E. Vind. II. *Βουραίοισιν* Vit. II. *Βουραίεισιν* Par. C. Vitiose hic versus editus est in Etym. M. p. 291, 12.: *Δύμη τε Βουρέοισιν ἡγεμὼν ὄχλου.* Inquinatius etiam apud Steph. Byz. v. *Βοῦρα: Δήμη τε Βουραίουσιν ἡγεμὼν στόλου.* ubi nemo non videt, *ὄχλου* et *στόλου* (Codd. Par. 1412 et 1413. habent *στόλον*) manifestissima esse vulgatae lectionis interpretamenta. *Δύμην* autem antiquiori nomine *Στράτιον* appellatam esse commemorant *Strabo* VIII. Tom. III. p. 313. ed. Tzsch. (387.) *Ἐφεξῆς δ' ἐστὶν ἡ Δύμη πόλις ἀλίμενος, πασῶν δυσμικωτάτη, ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα· πρότερον δ' ἐκαλεῖτο Στράτος.* et fortasse accuratius Steph. Byz. in Fragm. Seguer. p. 739. edit. Pin. *καὶ Δύμη ἡ χώρα πάλαι ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ πόλις Στράτος.* Cf. *Eustath.* ad Iliad. *β'*. 574. p. 292, 4. edit. Rom. (Tom. I. p. 236, 37. edit. Lips.) Quae non eo consilio apposuimus, ut in vulgata lectione allusionem quandam ad antiquum illud urbis nomen inesse significaremus, quod sane perabsurdum esset; sed ut pravum accentum, quem apud Strabonem, Stephanum, et nuper etiam apud Eustathium huic nomini relictum vidimus, corrigeremus. — 592. *Ἀργυρίππαν*] *Ἀργυρίππης* Par. H. (in marg. *γρ. Ἀργυρίππαν*). Locum laudant Steph. Byz. h. v. et Schol. ad Dionys. Perieg. v. 483. p. 353. edit. Bernh. — 593. *Αὐσονίτην*] Par. ADGH. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit. Basil. I. et Meurs.

588. *Πέμπτοι τέταρτοι εἰς τὴν τῆς θεᾶς γῆν ἀφίξονται* Par. A. *οἱ ἀναπληροῦντες τῶν πέντε τὸν ἀριθμόν, ὧν εἶπον· καθὸ ἀπὸ τῶν γ̄ οὗτοι οἱ δύο τρίτοι* (leg. *τέταρτοι*) — *παραγενήσονται* Par. C. *ὄντες* — *τῆς Ἀφροδίτης* Vind. II. *οἱ δὲ ὁμοῦ τέταρτοι καὶ πέμπτοι* Pal. 40.

589. *Ἀπὸ μέρους, τῶν Κυπρίων τῆς βασιλίσσης· ὧν ὁ μὲν τῶν Λακώνων τὸ πλῆθος* Par. A. *βασιλίδος* — *στρατόν* Par. C. *τόπος καὶ ἔθνος Κύπρου* — *ὁ Πράξανδρος τὸν Λακωνικόν* Vind. II. 590. *Ἀπάγων πόλεως Λακωνικῆς· ὁ δὲ ἕτερος ἀπὸ τῆς Ὠλένου· ἔστι δὲ πόλις Ἀχαίας* Par. A. *ἡγεμονεύων* Par. C. *ἔστι ὄνομα πόλεως Λακωνικῆς· ὁ ἕτερος, ὁ Κηφεύς, πόλεως Ἀχαίας* Vind. II.

591. *Ὄνομα κύριον· πόλις δὲ Ἀχαίας τὰ Βοῦρα — ἄρχων τοῦ στρατοῦ* Par. A. *ἤγουν τῶν Βουραίων, ἀντίπτωσις* Par. C. *ἔστι πόλις Ἀχαίας — ὄνομα ἔθνους, ἀπὸ τῶν Βουραίων* Vind. II. 592. *Πόλις Ἰταλίας ἡ Ἀργυρίππα· ἔθνος Ἰταλίας οἱ Δαῦνοι* Par. A. *ὁ Διομήδης ὁ Αἰτωλός — τὴν μεγάλην κληρονομίαν* Par. C. *ὁ Διομήδης — πόλις ἐν Ἰταλίᾳ, ἣν ὁ Διομήδης ἔκτισε — τῶν Καλαβρῶν* Vind. II. *πόλιν ἑρμηνευομένην Ἄργος Ἵππιον — κατοικίαν* Pal. 40.

593. *Παρὰ τὸν Ἰταλικόν· Αὔσονες γὰρ οἱ Ἰταλοί — ἔθνος Ἰταλίας οἱ*

πικρὰν ἑταίρων ἐπτερωμένην ἰδὼν
οἰωνόμικτον μοῖραν, οἳ θαλασσίαν 595
δίαιταν αἰνήσουσι, πορκέων δίκην,

utrq. — *Φυλαμόν*] *φυλαγμόν* Par. C. *φυλαμήν* Par. L. *φυλαμήν* Vit. I. et Ciz. *φυλαμόν* Rehd. *φιλαμόν* Par. II. Lectionem *Φυλαμὸν* tuentur etiam Editt. Ald. et Basil. I. ex Codd. expressae; Schol. ad Dionys. Perieg. l. l. et Steph. Byz. v. *Αὔσων.*, licet alio loco v. *Χαονία.*, hunc versum memoriter citans, *τὸν Αὐσονίτην Πύραμον* exhibeat. Quem Stephani errorem cupide arripuit Meursius, ut talem coniecturam, eamque satis quidem confidenter proponeret, quae non posset, nisi auctoris pueritia, excusari. Vulgata autem lectio, licet inexplicabili difficultate laboret, nihilominus tamen firmissima est, non solum meliorum Codd. consensu, sed ipsis etiam librariorum erroribus et Scholiastarum silentio. Manifestum enim inde est, hunc nodum iam antiquitus non minus, quam nunc est, indissolubilem fuisse. Quae cum ita sint, quid fieri potest imprudentius, quam in tali loco, ubi omnia deficiunt, quibus iusta niti debet interpretatio, artificiosa explicatione incassum operam ludere, aut vanis et inutilibus coniecturis luxuriari, quibus nemo, qui sui iudicii esse possit, vel minimam fidem sit habiturus? — *δωμήσεται*] ex solo Par. A. vid. infra ad v. 719. — 594. *ἐπτερωμένην*] Canterus maluit *ἐπτερωμένων*, offensus fortasse et audaciore epitheti translatione, et his tribus ad idem nomen cumulatis epithetis. At primum illud, quum in talibus magna sit et vix definienda poetarum licentia, nihil omnino offensionis habere debet; non maiorem certe, quam quod infra v. 675. legimus, *χῆρα κνωπομόρφον*, et similia. Nimia autem epithetorum luxuria excusatione quidem ubique, si vitiosa est, correctione tamen in Lycophrone minime indiget. Tumet enim is plerumque, et in tanta verborum copia maxime inops est. Vid. supra vv. 148. 260. — 596. *αἰνήσουσι*] *patienter ferent.* De hac significatione verbi *αἰνεῖν* vid. *Monk.* ad Eurip. Hippol. 37. et ad Alcest. 2. Si qui autem sunt, qui formam Tragicis usitatam, *αἰνέσουσι*, h. l. repositam malint, praesertim cum infra v. 782. eadem forma apud Lycophronem inveniatur: ii, magnopere vereor, ne tali argumentatione nihil proficiant. Re enim diligentius considerata intelligent, Lycophronem minime talem esse Tragicorum imitatorem, qui nihil sibi dicendum existimaverit, nisi quod eorum auctoritate comprobatum invenisset: immo tanta eum usum esse libertate, ut ex reliquis etiam dialectis, praesertim ex antiquissima Epicorum lingua, permulta studiose arriperet, quae ab insolentia commendationem aliquam habere viderentur; ita quidem, ut, quemadmodum h. l. in *αἰνήσουσι* et supra 95. in *πέρσεις* factum videmus, ubi duae formae essent, rariorem praeferret; alteri autem non nisi metri necessitate coactus locum concederet. Spectat huc etiam locus de augmenti omissione, quae, perrara apud Tragicos et non nisi certis conditionibus toleranda, apud poetam nostrum longe frequentissima est; de qua quid nobis visum sit, infra, alia occasione oblata, explicabimus.

Φύλαμοι Par. A. *ἢ παρὰ τὴν Αὐσονίτην καὶ Ἰταλικὴν χώραν, ἢ τὴν φυλήν· ἢ φρούριον ἢ φυλήν — κτίσει* Par. C. *Ἰταλόν, κατὰ γένος — κτίσει* Pal. 40. 594. *Τὴν πικρὰν τῶν ἑταίρων ἐπτερωμένων θεασάμενος* Par. A. *θλιβερὰν τῶν φίλων αὐτοῦ δηλαδή — ἔχουσαν πτερά — θεασάμενος* Par. C. 595. *Τὴν οἰωνόμικτον μοῖραν· οἵτινες θαλασσίαν* Par. A. *ὀρνεόμορφον τύχην· οἵτινες οἱ φίλοι τοῦ Διομήδους* Par. C. *ὀρνεόμικτον* Pal. 40.

596. *Τὴν τροφὴν ἐπαινέσουσιν, δίκην κυριέων ἢ ἁλιέων* Par. A. *διαγωγὴν αἰνέσουσι, θελήσουσι — ἁλιέων*

κύκνοισιν ἰνδαλθέντες εὐγλήνοις δομήν.
ῥάμφεσσι δ' ἀγρώσσοντες ἐλλόπων θορούς,
φερώνυμον νησῖδα νάσσονται πρόμου,
θεατρομόρφῳ πρὸς κλίτει γεωλόφῳ 600

597. δομήν] δομην (ε, ας) Par. C. — 598. ῥάμφεσσι] ῥάμφεσι Par. BCGL. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. ῥάμφαισι Par. H. ῥάφαισι Par. A. — ἐλλόπων] ἐλλείπων (ο) Par. C.
599. φερώνυμον νησῖδα] Diomedeam insulam, Apuliae littoribus adiacentem. Fabulam de avibus Diomedeis narrant *Strabo* VI. Tom. II. p. 301. ed. Tzsch. (p. 284.) *Steph. Byz.* v. Διομήδεια. *Plin.* Hist. Nat. X. 44. *Schol.* ad Iliad. ε'. 412. p. 161, b. 43. edit. Bekk. *Eustath.* ad Dion. Perieg. 483. p. 192, 25 sqq. — νησῖδα] Codd. fere omnes νησίδα habent; pauci, ut Vit. II., νησῖδα. Quam diversitatem accentus non solum librariorum negligentiae tribuam, sed etiam inconstantiae Grammaticorum. *Max. Planud.* περὶ Γραμ. Anecd. Gr. Vol. II. p. 18, 31 sqq. *Τὰ εἰς ῑς ὀξύτονα θηλυκὰ δισύλλαβα διὰ τοῦ δος κλινόμενα, ὅσα μὲν φύσει μακρᾷ παραλήγεται καὶ μὴ ὑποκοριστικά ἐστιν ἢ κύρια, εἰ καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας βραχὺ τὸ ῑ ἔχει, ἀλλ' ἐπὶ τῆς γενικῆς φύσει μακρόν. Ἔστι δὲ ταῦτα τὸ κνημῖδος, κρηπῖδος, σφραγῖδος, βαλβῖδος, κληῖδος, τευθῖδος, κηλῖδος, κηκῖδος. Ὅσα δὲ μήτε φύσει μακρᾷ παραλήγεται, ὡς τὸ ἐλπίδος, ἢ ὑποκοριστικά ἐστιν ἢ κύρια, βραχὺ τὸ ῑ ἔχει· οἷόν ἐστι τὸ δηῖδος, ληῖδος, νησίδος, κηπίδος, εὐνίδος, ῥαφίδος.* *Draco Straton.* p. 47, 18. iisdem fere, quae apud Planudem leguntur, praemissis, paullo negligentius subiungit: *τὰ δὲ μὴ τοιούτως ἔχοντα βραχὺ πανταχοῦ ἔχει τὸ ῑ, οἷον μήνιδος, Θέμιδος, Δωρίδος, κορωνίδος, νησίδος.* Idem tamen p. 45, 11—20. secundum alium Grammaticorum canonem haec habet: *τὰ γὰρ ὀξύτονα θηλυκὰ εἰς ῑς λήγοντα ἐκτείνονται καὶ συστέλλονται. τοῖς μὲν οὖν συστέλλουσι τὸ ῑ ἀδιάφορος ἡ πρὸ τέλους, εἴτε μακρὰ εἴη, εἴτε βραχεῖα· θολίς, ῥανίς, αἰγίς, μηλίς, Δωρίς. Τοῖς δὲ ἐκτείνουσι τὸ ῑ, καὶ μάλιστα ἐπὶ δισυλλάβων, ἡ πρὸ τέλους μακρὰ ὑπῆρχεν, ἤτοι φύσει ἢ θέσει· κηκῖς, κηλῖς, νησῖς, κρηνῖς, ψηφῖς, σφραγῖς, ἀψῖς, βαλλῖς, φαρκῖς. ἡ μέντοι καρὶς καὶ ῥιπὶς παρὰ τῇ κοινῇ συνηθείᾳ ἐκτείνεται, παρὰ δὲ τῇ τῶν Ἀθηναίων διαλέκτῳ συστέλλεται.* Cf. Herodiani praeceptum apud *Eustath.* ad Iliad. α'. 17. p. 26, 36. edit. Rom. (Tom. I. p. 24, 11 edit. Lips.) *Arcad.* de Accent. p. 196, 8. Vid. infra ad v. 1382. — νάσσονται] Par. ACDEFGHJK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. νάσονται Par. BL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Meliores libri hoc duplex σσ etiam in reliquis locis apud Lycophronem tuentur vv. 737. 947. 1045. — 600. κλίτει] *Hesychius: κλίτος· τόπος κατωφερής. Clivus.* Eadem significatione dicitur κλιτύς, producta tamen secunda syllaba, quae in κλίτος anceps esse videtur. Vid. infr. 737. coll. Apollon. Rhod. I. 599. Quo factum est, ut utraque vox a

Par. C. 597. *Κύκνοις ὁμοιωθέντες εὐοφθάλμοις τὸ σῶμα* Par. A. *ὁμοιωθέντες εὐοφθάλμοις φυήν, σῶμα· μεταπλασμός* Par. C.
598. *Ῥύγχεσι, χείλεσι δ' ἀγρεύοντες τῶν ἰχθύων τὸ σπέρμα* Par. A. *ῥισί, μύτισι* Par. B. *ῥισὶν ἀγρεύσουσιν — γέννημα* Par. C. *ταῖς μύτισιν ἀγρεύοντες, θηρεύοντες ἰχθύων σπέρματα, τέκνα* Vind. II. *μίταις* (sic) Pal. 40.
599. *Τὴν φερώνυμον νῆσον οἰκήσουσι τοῦ προμάχου, τὴν Διομήδειαν νῆσον· ἀπὸ τοῦ Διομήδους* Par. A. *ἤγουν Διομήδειαν* Par. C. *ὁμώνυμον, τὴν Διομήδειαν, κατοικήσουσι τοῦ προμάχου τοῦ Διομήδους* Vind. II.
600. *Δίκην θεάτρου ὄντι ἡμικυκλίῳ — ὑψηλῷ χώρῳ* Par. A. *σχήματι περιφερεῖ* Par. B. *δίκην θεα-*

ἀγυιοπλαστήσαντες ἐμπέδοις τομαῖς
πυκνὰς καλιάς, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι.
ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν κἀπὶ κοιταίαν νάπην
νύκτωρ στελοῦνται, πάντα φεύγοντες βροτῶν
κάρβανον ὄχλον, ἐν δὲ γραικίταις πέπλοις 605
κόλπων ἰαυθμοὺς ἠθάδας διζήμενοι,
καὶ κρίμνα χειρῶν κἀπιδόρπιον τρύφος

Grammaticis interdum cum diphthongo scriberetur. Vid. *Hesych.* v. κλείτει. *Etym.* M. v. κλειτύς. p. 519, 46. Eustath. ad Iliad. π'. 390. p. 1066, 18. edit. Rom. (Tom. III. p. 330, 40. edit. Lips.) ὡς δὲ καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσί τινες τὴν κλιτύν, ἀπὸ τοῦ κλέιας πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, δηλοῦσιν οἱ τὸν Ἡρωδιανὸν ἀμφιπενόμενοι τεχνικοί.

602. καλιάς] καλειάς Par. A. — 603. ἐς] εἰς Par. G. Vind. IV. et Vit. III. qui in vitiis fere semper consentiunt. — κἀπὶ κοιταίαν] κἀπικοιταίαν Par. BCL. et Ciz. — 604. στελοῦνται] τελοῦνται Par. AH.

605. κάρβανον] Rariorem vocem h. l. et infra v. 1387. varie interpolarunt librarii. βάρβανον Par. D. κάρβαρον Par. HL. Vit. I. Ciz. βάρβαρον Par. JK. Vind. IV. et Vit. III. in marg. *Eustath.* ad Iliad. β'. 869. p. 368, 36. edit. Rom. (T. I. p. 299, 4. ed. Lips.) ἰστέον δὲ καί, ὅτι οὐ μόνον ἡ τῶν καρβάνων ἤτοι βαρβάρων λέξις ἐκ τῶν Καρῶν εἰλῆφθαι δοκεῖ, ἀλλὰ καὶ οἱ παρὰ τῷ Παυσανίᾳ κάρδακες, ὅ ἐστι στρατιῶται περὶ Ἀσίαν. Quam satis dubiam peregrinae vocis derivationem miror etiamnunc esse, qui probent. Vid. *Haupt.* ad Aeschyl. Suppl. 94. p. 128. Cf. Hesych. v. κάρβανοι ibiq. Interpp. Locos, ut facere solet, collegit Blomfieldius Gloss. ad Aesch. Agam. 1028. p. 235. edit. Lips.

606. ἰαυθμοὺς ἠθάδας] Cf. Eustath. ad Odyss. ξ'. 50. p. 1750, 22. edit. Rom. (T. II. p. 60, 15. edit. Lips.) — 607. κἀπιδόρπιον] κἀπὶ δόρπιον Vit. III. καὶ πιδόρπιον Ciz. — τρύφος] Par. B. in Schol. γρ. ῥύφος ἀντὶ τοῦ ῥόφημα. *Eustath.* ad Odyss. β'. 7. p. 1430, 39. edit. Rom. (T. I. p. 77, 27. edit. Lips.) ὅτι δὲ οἱ Αἰολεῖς τὸ ο̄ εἰς ῡ τρέπουσι, μυριαχότρου ὄντι, πλησίον τῆς ἐξοχῆς — ὑψηλῷ Vind. II. 601. Ἀγυιὰς πλάσαντες, ποιήσαντες ἑδραίοις τομαῖς Par. A. κατασκευάσαντες, σχισμαῖς, χαράδραις Par. C. ἀμφοδοποιήσαντες, μᾶλλον δὲ καλλωπίσαντες καὶ κτίσαντες ἀγυιὰς στεῤῥαῖς σχισμαῖς Vind. II. ῥύμας ποιήσαντες ἢ κτίσαντες στερεοῖς σχίσμασι Pal. 40. 602. Πυκνὰς νεοσσιὰς καὶ φωλεούς — ἐπειδὴ ὁ Ζῆθος καὶ ὁ Ἀμφίων τὰς Θήβας τὰς Αἰγυπτίας ἐτείχισαν Par. A. συνεχεῖς κατοικίας Par. C. Ζῆθος καὶ Ἀμφίων τὰς Θήβας ἐτείχισαν Vind. II. πολλάς, κατὰ μίμησιν τοῦ Ζήθου τοῦ κτίσαντος Θήβας μετὰ τοῦ Ἀμφίονος Pal. 40.

603. Ὁμοῦ δὲ εἰς θήραν καὶ ἐπὶ κοιταίαν νάπην Par. A. ὕλην, ἐξοχήν Vind. II.

604. Δι' ὅλης νυκτὸς στελοῦνται, πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων διαδιδράσκοντες Par. A. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς πορεύονται Vind. II. κατὰ τὸν καιρόν Pal. 40. 605. Βάρβαρον πλῆθος· ἐν δὲ τοῖς Ἑλληνικοῖς ἱματίοις Par. A. λείπει τὸ ἔρχονται Par. C. βαρβαρικόν — Ἑλληνικοῖς δύσονται ἱματίοις Vind. II. βάρβαρον, ξένον Pal. 40. 606. Κόλπων κοίτας — τοὺς ἐξ ἔθους ζητοῦντες Par. A. καταδύσεις συνήθεις Par. C. ἐπαύλεις, κοίτας ἐξ ἔθους, συγγενεῖς ψηλαφώμενοι, ζητοῦντες Vind. II. ἀναπαύσεις, συνήθεις Pal. 40.

607. Καὶ τὰ ἀποστάζοντα τοῦ κυκεῶνος ἐκ τῶν χειρῶν — καὶ τὸ ἐπιδείπνιον· τρύφος γὰρ τὸ κλάσμα· Ὅμηρος· διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός (Il. γ'. 363.) βρώματα — κλάσμα· γρ. καὶ ῥύφος ἀντὶ τοῦ ῥόφημα Par. B. κριθάς — κομμάτιον Par. C. βρώματα, σιτία — ἐπιδείπνιον — τροφήν, κλάσματα Vind. II. κρίθου Pal. 40.

πέμπτοι τέταρτοι γαῖαν ἵξονται θεᾶς
Γόλγων ἀνάσσης. ὧν ὁ μὲν Λάκων᾽ ὄχλον
ἄγων Θεράπνης, θάτερος δ᾽ ἀπ᾽ Ὠλένου 590
Δύμης τε Βουραίοισιν ἡγεμὼν στρατοῦ.
Ὁ δ᾽ Ἀργυρίππαν Δαυνίων παγκληρίαν
παρ᾽ Αὐσονίτην Φυλαμὸν δωμήσεται,

588. *ἵξονται*] *ἀνίξονται* Ciz. — 589. *Λάκων᾽*] *Λάκων* sine apostropho Par. AEGH. (in marg. *γρ. Λάκων᾽*) Vit. III. et Ciz. Vulgata longe est praestabilior. — *ὄχλον*] *ὄχλων* Vind. IV. — 590. *Θεράπνης*] *Θεράπνης τε* Vit. I. et Ciz. — *θάτερος*] *θ᾽ ἅτερος* Par. CH. Vit. I. et Ciz. *θ δάτερος* Par. K. Correxerunt librarii, cum scirent hanc insolentiorem formam a Grammaticis improbari. Vide tamen *Eustath.* ad Odyss. *η΄*. 123. p. 1573, 35. edit. Rom. (Tom. I. p. 268, 5. edit. Lips.) *Meinck.* ad Menandr, p. 253. et *Sturz.* de Dialect. Alexandr. p. 170—172.

591. *Δύμης*] *Δύμνης* Par. A. *δόμοις* Par. L. — *Βουραίοισιν*] *Βουρέοισιν* Par. E. Vind. II. *Βουραίοισιν* Vit. II. *Βουραίεισιν* Par. C. Vitiose hic versus editus est in Etym. M. p. 291, 12.: *Δύμη τε Βουρέοισιν ἡγεμὼν ὄχλου.* Inquinatius etiam apud Steph. Byz. v. *Βοῦρα: Δήμη τε Βουραίουσιν ἡγεμὼν στόλου.* ubi nemo non videt, *ὄχλου* et *στόλου* (Codd. Par. 1412 et 1413. habent *στόλον*) manifestissima esse vulgatae lectionis interpretamenta. *Δύμην* autem antiquiori nomine *Στράτον* appellatam esse commemorant *Strabo* VIII. Tom. III. p. 313. ed. Tzsch. (387.) *Ἐφεξῆς δ᾽ ἐστὶν ἡ Δύμη πόλις ἀλίμενος, πασῶν δυσμικωτάτη, ἀφ᾽ οὗ καὶ τοὔνομα· πρότερον δ᾽ ἐκαλεῖτο Στράτος.* et fortasse accuratius Steph. Byz. in Fragm. Seguer. p. 739. edit. Pin. *καὶ Δύμη ἡ χώρα πάλαι ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ πόλις Στράτος.* Cf. *Eustath.* ad Iliad. *β΄*. 574. p. 292, 4. edit. Rom. (Tom. I. p. 236, 37. edit. Lips.) Quae non eo consilio apposuimus, ut in vulgata lectione allusionem quandam ad antiquum illud urbis nomen inesse significaremus, quod sane perabsurdum esset; sed ut pravum accentum, quem apud Strabonem, Stephanum, et nuper etiam apud Eustathium huic nomini relictum vidimus, corrigeremus. — 592. *Ἀργυρίππαν*] *Ἀργυρίππης* Par. H. (in marg. *γρ. Ἀργυρίππαν*). Locum laudant Steph. Byz. h. v. et Schol. ad Dionys. Perieg. v. 483. p. 353. edit. Bernh. — 593. *Αὐσονίτην*] Par. ADGH. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit. Basil. I. et Meurs.

588. *Πέμπτοι τέταρτοι εἰς τὴν τῆς θεᾶς γῆν ἀφίξονται* Par. A. *οἱ ἀναπληροῦντες τῶν πέντε τὸν ἀριθμόν, ὧν εἶπον· καθὸ ἀπὸ τῶν γ̄ οὗτοι οἱ δύο τρίτοι* (leg. *τέταρτοι*) — *παραγενήσονται* Par. C. *ὄντες* — *τῆς Ἀφροδίτης* Vind. II. *οἱ δὲ ὁμοῦ τέταρτοι καὶ πέμπτοι* Pal. 40.

589. *Ἀπὸ μέρους, τῶν Κυπρίων τῆς βασιλίσσης· ὧν ὁ μὲν τῶν Λακώνων τὸ πλῆθος* Par. A. *βασιλίδος* — *στρατόν* Par. C. *τόπος καὶ ἔθνος Κύπρου* — *ὁ Πράξανδρος τὸν Λακωνικόν* Vind. II. 590. *Ἀπάγων πόλεως Λακωνικῆς· ὁ δὲ ἕτερος ἀπὸ τῆς Ὠλένου· ἔστι δὲ πόλις Ἀχαίας* Par. A. *ἡγεμονεύων* Par. C. *ἔστι ὄνομα πόλεως Λακωνικῆς· ὁ ἕτερος, ὁ Κηφεύς, πόλεως Ἀχαίας* Vind. II.

591. *Ὄνομα κύριον· πόλις δὲ Ἀχαίας τὰ Βοῦρα — ἄρχων τοῦ στρατοῦ* Par. A. *ἤγουν τῶν Βουραίων, ἀντίπτωσις* Par. C. *ἔστι πόλις Ἀχαίας — ὄνομα ἔθνους, ἀπὸ τῶν Βουραίων* Vind. II. 592. *Πόλις Ἰταλίας ἡ Ἀργυρίππα· ἔθνος Ἰταλίας οἱ Δαῦνοι* Par. A. *ὁ Διομήδης ὁ Αἰτωλός — τὴν μεγάλην κληρονομίαν* Par. C. *ὁ Διομήδης — πόλις ἐν Ἰταλίᾳ, ἣν ὁ Διομήδης ἔκτισε — τῶν Καλαβρῶν* Vind. II. *πόλιν ἑρμηνευομένην Ἄργος Ἵππιον — κατοικίαν* Pal. 40.

593. *Παρὰ τὸν Ἰταλικόν· Αὔσονες γὰρ οἱ Ἰταλοί — ἔθνος Ἰταλίας οἱ*

σταθεὶς, ἐρείσει κῶλα χερμάδων ἔπι
τοῦ τειχοποιοῦ γαπέδων Ἀμοιβέως,

mum navem in litus Italiae appulit, eiectis ex nave lapidibus ingentibus, quos pro saburra in eam congesserat, struicem ex illis in litore constituit, super qua struice sese collocavit, tanquam loco munito, dum considerat, an pacata esset ora ea, ad quam appulerat. Quia ergo super ea struice, tanquam colossus quidam aut statua super basi sua insistebat, propterea *κολοσσοβάμων* vocatur Lycophroni. Non enim colossum conscenderat, ut propterea *κολοσσοβάμων* dici meruerit, sed basi insistebat, quam colossus insistit. *ἱπποβάμων* non, qui equo insidet, sed qui equinam basin habet et quadrupedanter incedit, ut Centaurus." Consentit antiquum Scholion, a Tzetza servatum: *ἐπὶ κολοσσοῦ δὲ βεβηκώς, ἤγουν ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου, ἐν ταῖς πλαξὶ τῶν Ἰταλῶν, στηρίξει τὰ σκέλη ἐπὶ τῶν λίθων τοῦ τειχοποιοῦ τῶν ἐδάφων τοῦ Ποσειδῶνος, τὸν ἐξισωτὴν τῆς νεὼς ἐκβαλὼν πέτρον.* Cf. Paraph. Vatic. Hanc optimam Villoisari illius interpretationem Meursius adolescens, nescius sine dubio quantae auctoritatis virum impugnaret, refutare conatus est in Comment. in Lycoph. p. 236. ita quidem, ut summum rei, quod est in composito *κολοσσοβάμων*, prorsus non tangeret, gravius autem in adversarium inveheretur, quam aures Scaligeri fortasse ferre didicissent. Haec autem adiectiva composita in *βαμων* exeuntia, pariter atque vocabulum *βάσις*, duplicem significationem admittunt, ita ut aut gressum modumque ingrediendi notent, aut vestigium locumque, quo quis vestigium ponat aut ingrediatur. Sic *τετραβάμων* apud Eurip. Phoen. 821. (Pors.) Helen. 375. Troad. 532. (Seidl.) Electr. 476. Phoen. 804. (Pors.) de animalibus dicitur, quae quadrupede gressu incedunt, deque curribus, qui quasi quadrupede motu h. e. quatuor rotis procedunt aut quatuor equis iuncti rapiuntur; *πτεροβάμονες* apud Empedocl. v. 226. (p. 523. edit. Sturz.) dicuntur aves, quae pennarum ope sese movent, h. e. volitant; *ταχυβάμονες ὅρκοι* apud Hesych. h. v. (Cf. Phot. Lex. Suid. et Favorin. h. v.) sunt irrita amantium periuria, quae cito diffugiunt. Contra autem *λεοντοβάμων* ab Aeschylo apud Polluc. X. 77. aenea pelvis dicta est, leoninis pedibus artificiose exornata; *διφυὴς ἱπποβάμων στρατός* Sophocli est in Trachin. v. 1085. (Herm.) biformis Centaurorum turba, equino utens vestigio; *ἀεροβάμοσι πτηνοῖς* apud Niceph. Gregoram Hist. Byz. VIII. 9. p. 345. edit. nov. de alitibus dictum est, aërem quasi permeantibus, h. e. volitantibus; et *κολοσσοβάμων* denique h. l. accipiendus est is, qui statuae instar, non in terra, sed in lapidea quadam basi vestigia posuit. Rectissime igitur Iosephus Scaliger l. l. ita pergit: „*κολοσσὸς* autem hic pro quavis statua ponitur, neque magis immanem statuam, quales sunt Colossicae, quam aliam quamvis intelligere debemus, quum in eo res summa non sit, sed in basi, quae statuae subiicitur." Totus hic locus, si tumorem Lycophronis detraxeris, fortasse nihil aliud notat, quam Diomedem, ad Italiae littus appulsum, egestis ingentibus Iliaci muri lapidibus, ita e navi egressum esse, ut primum vestigium non in Dauniorum terra, sed, bono quasi omine, in devictae urbis ruderibus collocaret.

617. *τειχοποιοῦ*] Par. ABCDEFGHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Ms. Cant. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq.

Par. C. *ἐπὶ κολοσσοῦ ἐπιβηβεκώς· κολοσσὸς δέ ἐστιν ἀνδριάς· περικλείσμασι καὶ πόλεσι τῶν Ἰταλῶν* Vind. II. 616. *Σταθεὶς, ἐπερεισθήσεται τὰ σκέλη ἐπὶ χειροπληθῶν λίθων* Par. A. *ἑδραιώσει, τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ δηλαδή, ἤγουν γλυφήσεται, ἐπὶ τῶν μεγάλων λίθων* Par. C. *ἑδραιώσει τοὺς πόδας — μεγάλων λίθων* Vind. II. *ἑδραιώσει, στήσει* Pal. 40. 617. *Τοῦ τὰ τείχη ποιοῦντος* Par. A. *θεμελιακῶν* Par. B.

τὸν ἑρματίτην νηὸς ἐκβαλὼν πέτρον.
κρίσει δ' Ἀλαίνου τοῦ κασιγνήτου σφαλεὶς,
εὐχὰς ἀρούραις ἀμφ' ἐτητύμους βαλεῖ, 620
Δηοῦς ἀνεῖναι μή ποτ' ὄμπνιον στάχυν,
γύας τιθαιβώσσοντος ἀρδηθμῷ Διός,
ἣν μή τις αὐτοῦ ῥίζαν Αἰτωλῶν σπάσας,

Reich. et Sebast. τοιχοποιοῦ Vind. IV. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. — γαπέδων] Par. ABCFJL. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Edit. Basil. I. γαπέδων δ' Par. H. γαπέδων Pal. 40. δαπέδων Par. DEGK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Edit. Ald. et reliquae omnes. δαπέδων Rehd. Primam syllabam vocis δάπεδον, quam Epici constanter corripiunt, eandem mensuram etiam apud Tragicos retinere, docet, ne plura congeram, *Eurip.* Ion. 121. et 590. (Herm.) Rectissime igitur Blomfieldius, Porsoni potissimum auctoritate nixus (ad Orest. 323.), hanc lectionem ex Aeschyl. Prom. 854. eiecit, ibique in Annot. p. 57. edit. Lips., allatis Grammaticorum testimoniis, etiam nostrum locum persanavit. — Ἀμοιβέως] Ἀμειβέως Vind. II. Ἀμοιβαίως Neap. I. — 618. ἐκβαλών] ἐμβαλών Par. A. — 619. Ἀλαίνου] Ἀλένου Ciz. — 620. ἀμφ' ἐτητύμους] Sic Par. CFL. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. ἀμφετητύμους Par. BDEGHJK. Vind. II. IV. Vit. III. Rehd. et Editt. omnes. Par. A. autem mira interpolatione: ἐφετμὴ τύμβους.

621. Δηοῦς] De hoc Cereris nomine vid. Albert. ad Hesych. v. Δηώ, locisque ibi collectis adde *Pausan.* VIII. 42, 6. et *Eustath.* ad Iliad. ι'. 418. p. 760, 32. edit. Rom. (T. II. p. 274, 4. edit. Lips.) et ad Odyss. λ'. 114. p. 1675, 18. edit. Rom. (T. I. p. 402, 6. edit. Lips.) Non incommode laudavit Muellerus locum Apollonii IV, 988 sq. Δηὼ — Τιτῆνας δ' ἔδαεν στάχυν ὄμπνιον ἀμήσασθαι. — 622. γύας] Sic Par. AJ. Reliqui libri et Impressi omnes γυίας. — τιθαιβώσσοντος] τιθαιβώσσοντος Vind. II. Lycophronis locum attulit Etymol. M. p. 758, 16.

Ποσειδῶνος — ἐδαφίων, κατὰ λέξιν — ἤγουν τοῦ Ποσειδῶνος Par. C. τοῦ τὰ τείχη ποιοῦντος τῆς Τροίας — ἐδάφων — τοῦ Ποσειδῶνος Vind. II. et Neap. II. 618. Τὸν ἰσοῦντα τὴν ναῦν λίθον, ἢ τὴν ἄγκυραν λέγει· ἐμβάλλων λίθον Par. A. τὴν ἐξισοῦντα τὴν ναῦν ἑαυτοῦ Par. C. τὸν ἐξισωτήν, τὸν στηρικτὴν λίθον Vind. II. στερεωτήν Pal. 40.

619. Τῇ δὲ κρίσει τοῦ Ἀλαίνου· ἔστι δὲ ἀδελφὸς Διομήδους νόθος· τοῦ ἀδελφοῦ ἀποσφαλείς Par. A. καταδικασθείς Par. B. τοῦ σκοποῦ Pal. 40. 620. Νῦν κατάρας ταῖς ἀρούραις· ἐξ οὗ καὶ δαίμων ἀρουραῖος — ἡ ἐντολὴ τοὺς τάφους *) — βαλεῖ Par. A. ἀληθεῖς — εὔξεται Par. B. κατάρας χώραις ἀληθεῖς πέμψει Vind. II. 621. Τῆς Δήμητρος, τῆς γῆς ἀναβλαστῆσαι μή ποτε Δημητριακὸν στάχυν, ἤγουν σῖτον Par. A. ἀπὸ Δήμητρος, γῆς μὴ ἀναβλαστῆσαι, πέμψαι Δημητριακὸν σῖτον Vind. II. ἀναδοθῆναι — ὄμπναι, πυροί Pal. 40.

622. Τῆς γῆς ἐπιμελουμένου, ἢ ἐπιμελείας ἀξιοῦντος· κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βόσιν, ὡς Ὅμηρος· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι (Odyss. ν'. 106.) — ὑετῷ τοῦ Διός Par. A. τὰς ἀρόσεις ἐπιμελομένου ἢ τρέφοντος ὑετοῦ Par. B. ὑετῷ Par. C. τοὺς ἠροτριασμένους τόπους τρέφοντος ποτισμῷ, βροχῇ Vind. II. ἀρδεύσει Pal. 40. 623. Ἐὰν μή τις αὐτοῦ

*) Scholiastes vitiosum lectionam ἐφετμὴ τύμβους interpretatus est.

χέρσον λαχήνῃ, βουσὶν αὔλακας τεμών.
στήλαις δ' ἀκινήτοισιν ὀχμάσει πέδον, 625
ἃς οὔτις ἀνδρῶν ἐκ βίας καυχήσεται
μετοχλίσας ὀλίζον. ἡ γὰρ ἀπτέρως
αὐταὶ παλιμπόρευτον ἕξονται βάσιν
ἄνδηρ' ἀπέζοις ἴχνεσιν δατούμεναι.
θεὸς δὲ πολλοῖς αἰπὺς αὐδηθήσεται, 630
ὅσοι παρ' Ἰοῦς γρῶνον οἰκοῦνται πέδον,
δράκοντα τὸν φθείραντα Φαίακας κτανών.
Οἱ δ' ἀμφικλύστους χοιράδας Γυμνησίας

624. λαχήνῃ] λατύχῃ Par. E. (in marg. γρ. λαχήνῃ) λαχύνῃ Vind. IV. Vit. III. — αὔλακα Rehd. — 625. στήλαις] στείλαις Par. A. vitiose. — ἀκινήτοισιν] ἀκινήτῃσιν Vind. II. ἐπ' ἀκινήτοισιν Vit. I. Ciz. — ὀχμάσει] Vid. Blomfield. Gloss. ad Aesch. Prom. v. 5. Edit. Ald. vitiose ὀχμάσῃ.
626. εἰς βίας Par. B. vitiose. — καυχήσεται] Etym. M. p. 494, 26. καυχῶ — σημαίνει δὲ τὸ αὐχεῖν ἐπὶ χρηστοῖς πράγμασι· Λυκόφρων δὲ ἐπὶ φαύλων κέχρηται, ὡς τοὺς ἀκούοντας αἰσχύνεσθαι. — 627. μετοχλίσας] μετ' ὀχλίσας Vind. IV. μετοχλήσας Par. CJL. et sola Edit. Basil. I. — ὀλίζον] ὀλιζον Par. A. Vind. II. Vit. II. III. Pal. 40. De accentu vid. Eustath. ad Iliad. p. 1160, 16. edit. Rom. ὀλίγον Editt. Steph. et Pott. utrq. — ἀπτέρως] Vid. Blomfield. Gloss. ad Aesch. Agamn. v. 267.
628. αὐταί] Par. ABDGJK. Vind. IV. Pal. 40. et Editt. omnes. αὗται Par. CEFHL. Vind. II. Vit. I. II. III. et Ciz. — 629. ἄνδηρ'] ἄνδηρ' Vind. II. — ἴχνεσιν] In libris omnibus ν finale desideratur. Vid. paullo infra ad v. 692. — 631. οἰκοῦνται] οἰκοῦντες Ms. Canteri.
632. φθείραντα] Par. ABHK. Vat. 1307. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. φθείροντα Par. DEFGJ. Neap. I. III. Vind. IV. Vit. II. III. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. κτείναντα Par. L. Neap. II. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. κτείνοντα Par. C. cum nota minio superscripta: γρ. φθείροντα. — 633. οἱ δ'] οἳ δ'

τὴν ῥίζαν τῶν Αἰτωλῶν ἄπο σπάσας Par. A. τοῦ Διομήδους ἄπο — ἀποσπάσας ἤτοι καταγόμενος Vind. II.

624. Τὴν γῆν ἐργάσηται, ταῖς βουσὶν τεμὼν τὰς αὔλακας Par. A. σκάψει Par. C. ὀρύξῃ Pal. 40.

625. Ταῖς ἀκινήτοις δὲ στήλαις δεσμήσει τὸ ἔδαφος Par. A. κατάσχῃ Par. C. κρατήσει, κινήσει περὶ κύκλῳ ὁ Διομήδης Vind. II.

626. Ἅστινας οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐκ βίας καυχήσεται Par. A. δυνάμεως Vind. II. 627. Μοχλεύσας ὀλίγον, μικρόν· ὄντως γὰρ ταχέως Par. A. ἀνευπτέρως Par. B. μετακινήσας ὀλίγον — ὁμοπτέρως, ταχέως Vind. II. ὀλιγοστόν Pal. 40.

628. Αὐταὶ εἰς ὀπισθόρμητον παραγενήσονται βάσιν Par. A.

629. Κυρίως τὰ τοῦ ποταμοῦ χείλη· νῦν δὲ τὰ κοιλώματα (leg. κύματα) λέγει — μὴ ἔχουσι πέζαν, ὅ ἐστιν, πόδα — τοῖς ποσὶ τριβόμεναι Par. A. τὰ κύματα — τοῖς μὴ ἔχουσι πόδας — διακόπτουσαι Par. B. τὰ κύματα — μεριζόμεναι, κατακόπτουσαι Vind. II. χείλη τῆς θαλάττης — ἐν ἀπόδοις βαδίσμασι πορευόμεναι Pal. 40. 630. Ὁ δὲ θεὸς τοῖς πολλοῖς χαλεπός. ὑψηλὸς λεχθήσεται Par. A. Φαίαξι — μέγας — κηρυχθήσεται Par. B. ἤγουν ὁ Διομήδης — μέγας φημισθήσεται, ὀνομασθήσεται Vind. II. 631. Ὅσοι παρὰ τὸ Ἰόνιον πέλαγος κοῖλον ἢ βαθὺ οἰκοῦσιν ἔδαφος Par. A. et Vind. II. Ἰόνιον κόλπον — κοῖλον Pal. 40. 632. Δράκοντα τὸν κτείναντα τοὺς Φαίακας ἀνελὼν Par. A. λῃστήν τινα ἐλθόντα ἐκεῖσε· Φαιακία τόπος περὶ τὸν Ἰόνιον (κόλπον) Pal. 40.

633. Οἱ δὲ περὶ τοὺς ἀμφικλύστους, ὑψήλους πέτρας, νήσους περὶ

σισυρνοδῦται καρκίνοι πεπλωκότες
ἄχλαινον ἀμπρεύσουσι νήλιποι βίον, 635

Par. A. *οἵ δ'* Vit. II. Ciz. et Rehd. — *χοιράδας*] *δειράδας* Par. K. *χιράδας* Neap. II. Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. — *Γυμνησίας*] Par. AEFGJK. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. Hanc formam tuentur etiam *Strabo* III. p. 167. (Vol. I. p. 447. ed. Tzschuck.) *Dionys. Perieg.* v. 557. et *Steph. Byz.* h. v. apud quem hic versus cum duobus sequentibus legitur, inepte depravatus in Codd. Paris. 1412. et 1413. in *ἀμφικλώστους χαράδρας*. *Γυμνασίας* Par. BCDHL. Vind. II. Editt. Basil. I. II. et reliquae deinceps omnes.

634. *σισυρνοδῦται*] Sic Par. ACH. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. et Sebast. *σισυρνοδύται* Par. BDEFJKL. Vind. II. Vit. II. Neap. II. III. Rehd. et Editt. Basil. I. II. et reliquae omnes. *σισυρνοδίται* Par. G. Neap. I. Vind. IV. Vit. III. Etym. M. p. 714, 28: *σισύρνα ἐστὶ παχὺ περιβόλαιον, ἢ δερμάτινον ἱμάτιον· Λυκόφρων. σισυρνοδῦται καρκίνοι.* Cf. Hesych. v. *σίσυρνον.* — *καρκίνοι*] Par. ABDEFHJKL. Neap. II. Vind. II. Vit. II. et Editt. Ald. Basil. I. Paris. II. et Reich. *καρκῖνοι* Par. CG. Neap. I. III. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. II. Steph. Commel. Pott. utrq. Meurs. utrq. et Sebast. De accentu huius vocis omnino legendus est Herodianus Dindorfii p. 20, 8—18. Cf. Draco Straton. p. 55, 9. Etym. M. p. 488, 3. Minus accurate Arcadius de Accent. p. 65, 14. *τὰ εἰς ινος μακρὸν τὸ ῑ ἔχοντα, ὅσα ἐν ὕδατι διαιτᾶται, προπερισπῶνται· ἐχῖνος, κορακῖνος, φωξῖνος, καρκῖνος. ἐχρῆν κατὰ τὸ προπερισπᾶσθαι ὁ μικρὸς βάτραχος.* — *πεπλωκότες*] Hanc Ionicam formam h. l. et infra v. 1084. meliores libri tuentur: Par. ABCDEG. (in quo tamen ab alia manu inserta sunt *τε* et *ευ*) Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. *πεπλωκότες* Par. H. *πεπλευκότες* Par. FJKL. Neap. I. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. Particulam *τε*, quam ex meis Codd. solus Par. G. ex inepta correctura habet, recte omittunt Editt. Basil. I. Par. II. Pott. utrq. et Sebast. Est nimirum nihil aliud nisi sequentis syllabae repetitio. Exhibet eam autem Aldina, et quae eius auctoritatem nonnunquam superstitiosius sequutae sunt, Basil. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich.

635. *ἄχλαινον*] *ἀχλαῖνον* Ciz. — *ἀμπρεύσουσι*] *Hesychius: ἀμπρεύειν· προτονίζειν, ἕλκειν, ἁμαξηλατεῖν.* *Etym. M.* p. 86, 30. *ἀμπρεύω· ὁ μὲν Καλλίμαχος κυρίως ἐπὶ τοῦ ἕλκειν ἔλαβε τὴν λέξιν·* (Cf. Fragm. Callim. p. 350. et 526. edit. Ernest.) — *ὁ δὲ Λυκόφρων ἐπὶ τοῦ κακοπαθεῖν ἔλαβε τὴν λέξιν· οἷον, ἄχλαινον ἀμπρεύσουσιν ἤλιτοι βίον.* *Eustath.* ad Iliad. ζ. 40. p. 623, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 84, 10. edit. Lips.) — *νήλιποι*] Par. ABCEFGHJK. Vind. IV. Vit. III. Pal. 40. Rehd. Paraphr. Vatic. et sola Edit. Sebast. *ἤλιποι* Vind. II. vitiose. *νήλιπον* Par. DL. Vit. I. II. Ciz. Editt. Ald. Basil. I. et reliquae, praeter novissimam, omnes. Ad hunc Lycophronis locum spectant fortasse verba *Etym. M.* p. 603, 31. *νήλιπος, ἀνυπόδητος καὶ μονοχίτων* (quod pertinet ad *ἄχλαινος*) *κατὰ στέρησιν τοῦ νη. τὸ δὲ νήλιποι, ἀνυπόδητοι, συνῄρηται ἀπὸ τοῦ*

τὴν Τυρσηνίαν Par. A. *περὶ Βοιωτῶν· οἱ δὲ Βοιωτοί* Par. C. *περιφφύτους — νῆσοι περὶ Τυρσηνίαν* Pal. 40.

634. *Οἱ δερματοχίτωνες, οἱ δερματίνους χιτῶνας ἔχοντες· διὰ τὸ τρίβειν αὐτοὺς ἐν ταῖς πέτραις καρκίνους ὠνόμασεν — πλεύσαντες* Par. A. *δερματοχίτωνες, οἱ τὸ δέρμα ἐνδυόμενοι — οἱ αὐτοὶ διὰ τὸ ἐν πέτραις διατρίβειν — πλεύσαντες* Vind. II. *γούνας ἐνδεδυμένοι — Βοιωτοὶ διὰ τὸ σκληρυνθῆναι — ἀπὸ τῆς ξένης* Pal. 40. 635. *Ἄνευ χλαίνης κακοπαθήσουσιν ἀνυπόδητοι βίον* Par. A. *διάξουσι* Par. C. *δίχα χλαί-*

τριπλαῖς δικώλοις σφενδόναις ὡπλισμένοι.
ὧν αἱ τεκοῦσαι τὴν ἑκηβόλον τέχνην
ἄδορπα παιδεύσουσι νηπίους γονάς.
οὐ γάρ τις αὐτῶν ψίσεται πύρνον γνάθῳ,
πρὶν ἂν κρατήσῃ ναστὸν εὐστόχῳ λίθῳ, 640

νηλίποδες. *Hesych.* νηλίπεζοι, ἢ νήλιποι· ἀνυπόδητοι. Cf. Schol. in Soph. Oedip. Colon. v. 349. (Elmsl.) quem laudat Suidas v. νηλίπους. Alias huius vocis derivationes commenti sunt Scholiastes Theocriti ad Idyll. IV. 56. et *Eustath.* ad Iliad. χ'. 31. p. 787, 50 sqq. edit. Rom. (Tom. II. p. 312, 28. edit. Lips.) ὁ δὲ τοιοῦτος ποὺς (αὐχμηρός, ἀλιπής) καὶ νήλιπος, οὐ ἐντελὲς ὁ νηλίπους. ἔνθα ζητητέον διὰ τί μή, ὥςπερ Οἰδίπους Οἰδίπος, καὶ ἀελλόπους ἀελλόπος ἐν φυλακῇ ὁμοίᾳ τόνου, οὕτω καὶ νηλίπους νηλίπος, ἀλλὰ προπαροξυτόνως νήλιπος. καὶ λυτέον, ὅτι δοκεῖ μὴ ὁ ποὺς ἐγκεῖσθαι τῇ τοιαύτῃ λέξει, ἀλλ' αὐτόχρημα τὸ λίπος, ἵνα ᾖ ταὐτὸν ἀλιπὴς καὶ νήλιπος. Similia sunt ἀρτίπος (Vid. Schol. Venet. ad Iliad. ι'. 505.) ἀελλόπος (Eustath. ad Iliad. l. l. p. 768, 47. edit. Rom.) Οἰδίπος, τετράπος. πούλυπος tamen et πώλυπος secundum *Eustath.* ad Odyss. ε'. 432. p. 1541, 22. edit. Rom. (Tom. I. p. 225, 17. edit. Lips.) — βίον] πόνον Steph. Byz. Codd. Paris. 1412. et 1413. et Ms. Perusin. a Iacob. Gronovio collatum. — 636. Potterus: „Huc respexit Eustathius Commentario in Dionys. Perieg. v. 457. (p. 185, 25. edit. Bernh.) ἄριστοι δὲ σφενδονᾶν οἱ ἐν αὐταῖς, ὡς καὶ Λυκόφρων ἱστορεῖ, σφενδόνας ἀνὰ τρεῖς ἔχοντες ἐν τῇ κεφαλῇ. Alii tamen tradunt, harum fundarum unam a collo pendere, altera accinctos fuisse, tertiam manu tenuisse."

637. τὴν ἑκηβόλον] ἑκηβόλου Par. DK. Vit. III. et Ms. Canteri. Quam lectionem licet etiam Meursius ex coniectura proposuerit, intelligentiores tamen poetici sermonis non dubitabunt repudiare. Cf. Aesch. Prom. 713. (Well.) ἑκηβόλοις τόξοισιν. — 638. παιδεύσουσι] Sic Par. AEFHJK. Vind. IV. Vit. III. Pal. 40. Rehd. Paraph. Vatic. et Impressi omnes. παιδεύουσι Par. BCDGL. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Frustra Muellerus hanc lectionem, ut aptiorem, defendere studuit. Immo totius loci sensus et concinnitas orationis Futurum flagitant. — γονάς] Par. ACDE FGHJKL. Vatic. 1307. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Paraph. Vatic. γόνους Par. B. Rehd. et ex Ald. et Basil. I. reliquae Editt. omnes. *Hesych.* γονάς· τέκνα. *Lex. Seguer.* p. 186, 25. γονάς· υἱούς. γεννήσεις. Si incorrupto aurium iudicio uteris, non dubitabis, utram harum lectionum praeferendam existimes. — 639. ψίσεται] ψίσσεται Par. J. ψήσεται Par. GH. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. et Etym. M. v. ναστός, laudato Lycophronis versu. *Suidas:* ψίω, τὸ ἐμβρωματίζω. καὶ ψίσαι, ψωμίσαι. καὶ ψισθεῖεν, ψωμισθεῖεν, τραφεῖεν διὰ ψιχῶν. Cf. Etym. M. p. 220, 48. et 818, 5. et 48. — 640. κρατήσῃ] κροτήσῃ Par. C. e correctura. — ναστόν] *Athen.* III. p. 111, c. ναστὸς ἄρτος ζυμίτης καλεῖται μέγας, ὥς φησι Πολέμαρχος καὶ Ἀρτεμίδωρος· Ἡρακλέων δὲ πλακοῦντος εἶδος. Cf. Hesych. v. ναστός. ibique Interpp. Etymol. M. p. 597, 56.

νης κακοπαθήσουσιν οἱ στερούμενοι τῆς τροφῆς, οἱ ἐνδεόμενοι, ἀνυπόδητοι Vind. II. 636. Τρισσαῖς δισκελέσιν ταῖς σφενδόναις καθωπλισμένοι Par. A. διπτύχοις Par. C. διπλόκοις Par. B. δύο ἄκρα ἐχούσαις Pal. 40. 637. Ὧν αἱ γεννήσασαι τὴν τοξικὴν τέχνην Par. A. σφενδονητικὴν Pal. 40. 638. Νηστείαις ἐκπαιδεύσουσιν τοὺς μικροὺς υἱεῖς Par. A. 639. Οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν γεύσεται ἄρτον, τροφήν, τῷ στόματι Par. A. ἀπὸ τῶν παίδων γεύσεται τροφήν, ἄρτον ἐν τῷ στόματι Vind. II. φάγῃ, συντρίψῃ Pal. 40. 640. Πρὶν ἢ κατάσχῃ ἄρτον, πλακοῦντα, εὐστόχῳ βολῇ Par. A. πλαστὸν ἄρτον Par. B. κρούσῃ ἄρτον Par. C. κρούσῃ ἄρτον ἐν τῇ τῆς σφενδόνης βολῇ Vind. II.

ὑπὲρ τράφηκος σῆμα κείμενον σκοποῦ.
καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς ἐμβατήσονται λεπρὰς
Ἰβηροβοσκοὺς ἄγχι Ταρτησσοῦ πύλης,
Ἄρνης παλαιᾶς γέννα, Τεμμίκων πρόμοι,
Γραῖαν ποθοῦντες καὶ Λεοντάρνης πάγους, 645
Σκῶλόν τε καὶ Τέγυραν Ὀγχηστοῦ θ' ἕδος,

Eustath. ad Odyss. φ'. 122. p. 1904, 34. edit. Rom. (Tom. II. p. 254, 5. edit. Lips.) — εὐστόχῳ] εὐστόλῳ Rehdig. — 641. τράφηκος] τραφῆκος Vit. III. contra Grammaticorum canonem. Vid. *Arcad.* de Accent. p. 18, 18. Πᾶν ὄνομα εἰς ξ λῆγον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται, εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἴη συντεθειμένον, καὶ μίαν συλλαβὴν φυλάττοι τοῦ ῥήματος, καὶ ἐπιθετικὸν ὑπάρχοι μὴ ἐθνικόν. et p. 19, 3. τὰ εἰς ηξ σύνθετα ἐπιθετικὰ βαρύνεται· μύρμηξ, σκώληξ, ἀλώπηξ. Lycophronis locum explicat Etym. M. p. 764, 34. — 642. ἐμβατήσονται] Par. ABCDEFGK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Paraphr. Vat. et Editt. excepta Basil. I. omnes. ἐμβατησονται (ευ superscr.) Rehd. ἐμβατεύσονται Par. HJL. Vit. I. Ciz. et Edit. Basil. I. Non deerunt fortasse, quibus haec forma, Tragicis usitata, magis arrideat. At formae Ionicae et meliores libri et ipsius raritas locum in Lycophrone satis vindicant. Legitur etiam apud Nicandr. Theriac. v. 147. et 804. Cf. D'Orvill. Vann. crit. cap. X. p. 445. 643. Ἰβηροβοσκούς] Par. ACG. Vat. 1307. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. Reliquae Editt. omnes vitiose Ἰβηροβόσκους. Vid. *Arcad.* de Accent. p. 87, 25. τὰ παρὰ τὸ βόσκω [συντεθειμένα] ὀξύνονται· πορνοβοσκός, ὑοβοσκός, χηνοβοσκός. — Ταρτησοῦ] Par. ACEGHK. Vatic. 1307. Neap. I. II. III. Vind. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. et, duabus ultimis exceptis, reliquae omnes. Ταρτησσοῦ Par. BDFJL. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Editt. Reich. et Sebast. Vid. *Bernhardy* ad Dionys. Perieg. v. 337. p. 604. — 644. Τεμμίκων] Τεμίκτων Par. A. Τεκμίκων Vind. II. Cf. Steph. Byz. v. Τέμμιξ. *Nonn.* Dionys. V. 39. — 645. πάγους] πάγας Par. H. Λεοντάρνης θ' ἕδος Par. K. ex sequente versu repetitum. — 646. Τέγυραν] Sic Par. ABCDEFHJKL. Neap. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. Rehdig. et Editt. Ald. et Pott. utrq. Vid. Steph. Byz. h. v. Τέγυρον Par. G. Vind. IV. et Vit. III. Τέγγυραν solus Neap. I. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. — Ὀγχηστοῦ] Ὀρχηστοῦ Neap. III. Vind. II. et

641. Νῦν τοῦ ξύλου, ὅπου ὁ ἄρτος ἔκειτο· ἔστι δὲ ἡ εὐθεῖα τράφηξ· σημεῖον τοῦ σκοποῦ κείμενον Par. A. σανίδος Par. C. τράφηξ σανὶς πλατεῖα — κορμοῦ Pal. 40.

642. Καὶ οὗτοι μὲν τοὺς αἰγιαλοὺς περιπατήσουσιν — τὰς ὑπὸ τῆς θαλάσσης λεπρωθείσας ἢ βεβρωμένας Par. A. οὗτοι — περιπατήσουσι, κατοικήσουσι τὰς ὑπὸ τῆς θαλάσσης βεβρωμένας Vind. II. ἐνδιατρίψουσι — πετρώδεις Pal. 40. 643. Σπανικάς, παρόσον πλησίον Ἰβηρίας ἔχουσιν αἱ νῆσοι· νῦν δὲ ἡ Ἰβηρία Σπανία λέγεται· νῆσος πλησίον Ἡρακλείων στηλῶν, Ταρτησσὸς λεγομένη Par. A. νῆσος καὶ πόλις πλησίον τῶν Ἡρακλείων στηλῶν Par. B. νήσου Par. C. Σπανικάς — τῶν Γαδείρων τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, νήσου Vind. II. ἐχούσας πρόβατα πολλά — νῆσος καὶ πόλις — διὰ τὸ στενὸν δι' οὗ ἐκπλεῖ εἰς τὸν ὠκεανόν Pal. 40.

644. Πόλεως Βοιωτίας — ἡ τροφός — τῶν Βοιωτῶν πρόμαχοι Par. A.

645. Τὴν νῦν Τάναγραν καλουμένην πόλιν Βοιωτίας, καὶ Ποιμανδρίαν — πόλεως Βοιωτίας ὄχθους, κρημνούς Par. A. ζητοῦντες — τοὺς τόπους Vind. II. Τάναγραν — ἐξοχάς Par. C.

646. Πόλεις Βοιωτίας — πόλεως Βοιωτίας τὸ ἔδαφος Par. A. ἱεροὶ Ποσειδῶνος Vind. II.

καὶ χεῦμα Θερμώδοντος Ὑψάρνου θ' ὕδωρ.
Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιβυστικὰς πλάκας,
στενήν τε πορθμοῦ συνδρομὴν Τυρσηνικοῦ,
καὶ μιξόθηρος ναυτιλοφθόρους σκοπάς, 650
τῆς πρὶν θανούσης ἐκ χερῶν Μηκιστέως
τοῦ στερφοπέπλου Σκαπανέως Βοαγίδα,

Pal. 40. cum glossa Ποσειδῶνος. — 647. Θερμώδοντος] χερμώδοντος Par. C. Pro Ὑψάρνου θ' ὕδωρ etiam h. l. in Par. K. e priori versu repetitum est Ὀγχηστοῦ θ' ἕδος. — 648. Λιβυστικάς] Λιβυστικάς Par. G. Vind. IV. Vit. II. Ciz. Λυβικάς Vit. III. Λιβυστικάς Par. C. Λιβυκάς Par. H. Λιβυκάς Par. K. — 649. Τυρσηνικοῦ] Τυρσηνικοῦ Par. J.
650. ναυτιλοφθόρους] ναυτιλοφόρους Par. AF. ναυτιλοφθόρου Par. J.
651. χερῶν] χειρῶν Par. L. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. χειρός Par. DEGJ. Vind. II. IV. Vit. II. III. χειρός Par. K.
652. στερφοπέπλου] Herculis, quem infra v. 1347. dicit στέρφος ἐγχλαινούμενον, leonina pelle chlamydatum. *Hesychius et Lex. Seguer.* p. 371, 32. στέρφος. δέρμα. βύρσα. Schol. ad Apoll. Rhod. IV. 1348. στέρφεσιν αἰγείοις· τοῖς δέρμασιν, ἔνθεν καὶ στερφῶσαι. Ἴβυκος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἴρηκε τὸν ἔχοντα δέρματα. ὅθεν καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀξιοῦσι γράφειν μελανοστέρφων γένος, οὐχ ὥς τινες, μελανοστέρνων, οὐ γὰρ μόνα τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. ὅθεν καὶ τὸ κεράμιον στέρφος λέγεται. *Etym. M.* p. 726, 22 sq. στέρφος· ἐστιν ἔρεφος (corrige ἔρφος. Vid. Nicandr. Ther. 376. Alex. 248. 343.) καὶ στέρφος — καὶ στερφόπεπλος ὁ Ἡρακλῆς, διὰ τὸ δέρμα τοῦ λέοντος, ᾧ ἐχρῆτο ἀντὶ περιβολαίου. λέγεται δὲ καὶ Σκαπανεύς, διότι ἔσκαψε τὰς κόπρους τῶν Αὐγείου βοῶν· Βουγαιάδας δέ, (corr. Βουαγίδας) διὰ τὰς Γηρυόνου βοῦς. Λυκόφρων. *Schol. ad Nicandr.* Alex. v. 248. ἔρφος δὲ τὸ δέρμα, ὅπερ οἱ Ἴωνες στέρφος λέγουσι· διὸ καὶ στερφῶσαι λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. ubi valde dubitandum est, an recte Schneiderus τέρφος et τερφῶσαι ediderit; licet illud apud ipsum Nicandrum Ther. 323. in-

647. Τὸ ῥεῖθρον καὶ νᾶμα τῶν ποταμῶν τῆς Βοιωτίας Par. A. τῆς Παφλαγονίας — ποταμός Pal. 40.
648. Τοὺς δὲ περὶ τὴν Σύρτιν· ἔστι δὲ ὄνομα θαλάσσης ἐν Λιβύῃ· τὴν Λιβύην λέγει Par. A. ἤγουν τοὺς πλανηθέντας Par. C. ὄντως τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα — ὄνομα θαλάσσης ἐν Λιβύῃ· περιφραστικῶς τὴν Λιβύην Vind. II. 649. Καὶ τὴν στενὴν τοῦ πορθμοῦ συνδρομήν· πορθμὸς δέ ἐστι ἡ μεταξὺ δύο γαιῶν θάλασσα· τοῦ Τυῤῥηνικοῦ Par. A. ἡ μεταξὺ δύο θαλασσῶν γῆ πορθμὸς καλεῖται Par. B. πελάγους Par. C. δίοδον· πορθμὸς οὗτος μέσον κεῖται τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ Τυρσηνικοῦ πελάγους, τοῦ μὲν λήγοντος, τοῦ δὲ ἀρχομένου Pal. 40.
650. Τῆς Σκύλλης· φασὶ τὴν Σκύλλαν ἓξ κεφαλὰς ἔχειν, μίαν κάμπης, ἑτέραν λέοντος, ἄλλην κυνός, καὶ ἄλλην Γοργόνος, καὶ ἑτέραν φαλαίνης, καὶ ἕκτην ἀνθρώπου· σκοπὰς δέ, τοὺς σκοπέλους· Ὅμηρος· αὐτοῦ τ' ἰχθυάᾳ σκόπελον περιμαιμώωσα (Odyss. μ'. 95.) Par. A. ναυτοφθόρους Par. B. νηοφθόρους, τὰς συντριβούσας τὰς ναῦς — ἐξοχάς, ἀκρωτήρια Par. C. τὰς φθαρτικὰς τῶν ναυτῶν ἐξοχάς Pal. 40.
651. Τῆς πρότερον τεθνηκυίας ἐκ τῶν χειρῶν Ἡρακλέους Par. A. Ἡρακλέους· οὕτω γὰρ τιμᾶται παρὰ Ἠλείοις Par. C. 652. Τοῦ δερματοφόρου Ἡρακλέους, τοῦ ἔχοντος πέπλον· στέρφος δὲ ἡ τοῦ λέοντος δορά· ἐπίθετα καὶ ἐπώνυμα Ἡρακλέους· Σκαπανεὺς καὶ Βοαγίδας εὐθεῖαι Par. A. λεοντῆν ἐνδεδυμένου· στέρφος γὰρ τοῦ λέοντος δέρμα· ἢ λεοντοπέπλου — τοῦ σκάψαντος τὴν

ἀρπυιογούνων κλώμακάς τ' ἀηδόνων
πλαγχθέντας, ὠμόσιτα δαιταλωμένους,
πρόπαντας ᾅδης πανδοκεὺς ἀγρεύσεται, 655
λώβαισι παντοίαισιν ἐσπαραγμένους,
ἕνα φθαρέντων ἄγγελον λιπὼν φίλων,
δελφινόσημον, κλῶπα Φοινίκης θεᾶς.
ὃς ὄψεται μὲν τοῦ μονογλήνου στέγας
χάρωνος, οἴνης τῷ κρεωφάγῳ σκύφον 660

veniatur. — *Βοαγίδα*] *Βουαγίδα* Rehd. Infra v. 1346. eadem de causa *βοηλάτης* dicitur Hercules. — 653. *ἀρπυιογούνων*] *ἀρπυογούνων* Par. AB. et Edit. Steph. — *κλώμακας*] *γλώμακας* Par. GK. Vind. IV. Vit. III. Hunc locum tetigit *Eustathius* ad Iliad. *β*. 729. p. 330, 36. edit. Rom. (Tom. I. p. 268, 8. ed. Lips.) *καὶ ὅρα ὅτι τὸ κλωμακόεν ἐπὶ ὀχυροῦ τέθειται τόπου, ἐν ᾧ εἰσι κλώμακες, ὁποίων καὶ ὁ Λυκόφρων μέμνηται. ὅ ἐστι τόποι ἢ λόφοι κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὑψηλοί.* — 654. *πλαγχθέντας*] *πλαχθέντας* Par. II. Vind. IV. (in quo tamen *γ* rubro colore insertum est) et Pal. 40. — *δαιταλωμένους*] *δαιταλουμένους* Par. G. Vind. IV. Vit. III. quam lectionem ex quinque inferioris notae Codicibus in textum recepit Sebastianus. At vulgata minime est sollicitanda.

655. *πανδοκεύς*] Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 307. et Blomfield. Gloss. ad Aeschyl. Sept. 858. p. 158. edit. Lips. — *ἀγρεύσεται*] *ἀγρεύεται* Par. DK. Vind. II. IV. Vit. II. III. — 657. *φίλων*] *φίλον* Par. AL. et Ciz. *φίλον* Par. CH. Vind. II. *φίλων* Vit. I. II. et Rehd.

658. *δελφινόσημον*] Vid. *Plut* de Terrestr. et Aquat. p. 985. b. et Tzetz. ad h. l. — 660. *κρεωφάγῳ*] Par. BL. Neap. III. Vat. 1307. Vit. I. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. et reliquae praeter Basil. I. omnes. *κρέοφάγῳ* Par. A. *κρεασφάγῳ* Par. CDEFK. Vind. II. Vit. II.

κόπρον τοῦ Αὐγείου — τοῦ ἄξαντος τὰς Γηρυόνου βοῦς Par. C. *τοῦ σκάψαντος τὰς ἐπαύλεις τῶν βοῶν* Vind. II. 653. *Ὀρνιθογούνων, ἐπεὶ τὰ κάτω μέρη ὄρνιθος εἶχον, τῶν Σειρήνων — ἅρπυα, ὄρνις — τοὺς ὑψηλοὺς τόπους* Par. A. *ἀκρωτήρια, τραχεῖς τόπους — διὰ τὸ θελκτικόν* Par. C. *ὀρνιθογούνων· λέγει περὶ Σειρήνων — καὶ τραχεῖς τόπους — τῶν Σειρήνων, διὰ τὸ θελκτικόν* Vind. II.

654. *Πλανηθέντας, ἀποκρουσθέντας — ὠμοὺς ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος ἐσθιομένους* Par. A. *ἢ διὰ τὴν ἰχθυοφαγίαν, ἢ διὰ τὸ τὰς Ἡλίου βοῦς, ἢ ὠμοὺς ἐσθιομένους παρὰ τοῦ Κύκλωπος* Par. B. *ὠμὰ σῖτα, ἤγουν βρώματα, τρεφομένους* Par. C. *πλανηθέντας — ὠμὰ ἐσθίοντες, τοὺς ἰχθύας ἐσθίοντας, ἢ ἐσθιομένους* Vind. II. 655. *Θηρεύσει, ἀντὶ τοῦ, ἀγρεύσει* Par. A. *ὅλους — πάντας δεχόμενος, λάβῃ, ὑποδέξεται* Par. C. *ὁ πάνδοχος ὑποδέξεται* Vind. II. *κατὰ παρολκὴν ὅλους — λάβῃ* Pal. 40. 656. *Παντοίαις βλάβαις καὶ τιμωρίαις ἐσπαραγμένους* Par. A. *βλάβαις, τιμωρίαις ἑλκομένους* Vind. II. *κινδύνοις συντετριμμένους* Pal. 40.

657. *Ἕνα ἐκ τῶν φθαρέντων ἄγγελον καταλιπὼν ἐκ τῶν φίλων* Par. A. *τὸν Ὀδυσσέα — ὁ Ἅιδης* Vind. II.

658. *Τὸν Ὀδυσσέα· ἔκλεψεν γὰρ τὸ Παλλάδιον τῆς Ἀθηνᾶς ἅμα τοῦ Διομήδους· Φοινίκη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Κορίνθῳ* Par. A. *κλέπτην, ἤγουν τὸν κλέψαντα τὸ Παλλάδιον τῆς Ἀθηνᾶς* Par. C. *ἤγουν τὸν Ὀδυσσέα, τὸν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος δελφῖνος σημεῖον ἔχοντα, τὸν κλέψαντα τὸ εἴδωλον τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Κορίνθῳ τιμωμένης* Vind. II.

659. *Ὃς θεάσεται μὲν τὸν ὀφθαλμὸν* (leg. *μονοφθάλμου*) *Κύπλωπος τὸ οἴκημα* Par. A. *Κύκλωπος μονοφθάλμου ἄντρα* Par. C. *Ὀδυσσεύς — τοῦ μονοφθάλμου οἰκίας* Vind. II.

660. *Νῦν τοῦ Κύκλωπος — οἴνου — τῷ Κύκλωπι ἔκπωμα, κύλιξ, σκάφη, ποτήριον, δέπας* Par. A. *Ἅιδου —*

χερσὶ προτείνων, τοὐπιδόρπιον ποτόν.
ἐπόψεται δὲ λείψανον τοξευμάτων
τοῦ Κηραμύντου Πευκέως Παλαίμονος.
οἳ πάντα θρανύξαντες εὐτόρνῳ σκάφει,

Neap. I. II. et Edit. Basil. I. *χρεασφάγῳ* Par. H. *χρεωσφάγῳ* Par. J. et Ciz. *χρεασμένῳ* Par. G. Vind. IV. et Vit. III. Trias Codd. corruptissima. Vulgatae lectioni et meliores Codd. favent, et Grammaticorum non spernenda auctoritas. Vid. *Theodos. Alexandr.* Gram. edit. Goettling. p. 68, 12. *τὰ δὲ παρὰ τὸ χρέας συγκείμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται, οἷον πολυχρέως· ὁμοίως καὶ τὰ ἐν μέσῳ ἔχοντα τὸ ω, οἷον χρεωφάγος, χρεωπώλης, χρεωδαισία καὶ τὰ ὅμοια.* Etym. M. p. 230, 38. Cf. *Lobeck*. Parerg. ad Phrynich. p. 693. sqq. Alterius autem lectionis inventoribus fortasse ansam praebuit simillimae vocis *κέρας* in compositione *δισσολογία: κεροβόλος κερασβόλος, κεροφόρος κερασφόρος*, quod ultimum etiam apud Lycophronem legitur v. 1238. Comp. *γερασφόρος, σελασφόρος* et similia. — 661. *χερσί*] Cf. supr. ad v. 577.
662. *ἐπόψεται*] *ἐπ' ὄψεται* Vit. I. et Ciz. *δέ* omissum est in Par. H.

663. *Κηραμύντου*] *κηραβύντου* Par. H. *κηραμήντου* Par. L. Vind. IV. Explicant Etymologus p. 511, 27. et Tzetzes, antiqua in Lycophronem *ὑπομνήματα* compilantes: *Κὴρ οὖν, ὁ θάνατος. καὶ Κηραμύντης, ὁ Ἡρακλῆς ὁ τὰς Κῆρας διώκων· ἀλεξίκακος γάρ. Παλαίμων δὲ αὐτός, διὰ τὸ παλαῖσαι αὐτὸν τῷ Διΐ. Πευκεὺς δὲ ἐν Ἀβδήροις τιμᾶται.* *Eustath.* ad Iliad. δ'. 11. p. 439, 39. edit. Rom. (Tom. I. p. 353, 4. edit. Lips.) *Τὸ δὲ, καὶ αὐτοῦ Κῆρας ἀμύνει, διασαφητικόν ἐστι τοῦ παρεμβέβληκεν. ἐνθυμητέον δέ, ὅτι ἐκ τοῦ Κῆρας ἀμύνειν ὁ Κηραμύντης ὕστερον συντίθειται, ὁ αὐτὸς ὢν τῷ ἀλεξικάκῳ, ἵνα, ὡς ἐκ τοῦ ἀμύνειν ἁπλοῦ ὁ Ἀμύντας τὸ κύριον, οὕτως εἴη ἐκ τοῦ Κῆρας ἀμύνειν ὁ Κηραμύντης, ὃν Σοφοκλῆς ἀλεξίμορον εἴποι ἄν.* Et ad Odyss. δ'. 159. p. 1490, 11. edit. Rom. (Tom. I. p. 157, 10. edit. Lips.) ubi miraberis manifestissimum vitium in *κηραμύνθης* a nuperrimo editore Lipsiensi non sublatum esse. — *Πευκέως*] *Πευκέας* Par. A. — 664. *πάντα — σκάφει*] Canterus ad *θρανύξ.*: „Ulyssem videlicet cum sociis et navibus. Qui *σκάφη* mavult, is *εὐτόρνῳ* quoque in *εὔτορνα* mutet, atque ita vertat: *qui rotundas omnes conterentes naves*. Nam quod Scholiastes adfert de portu, nequaquam placet. Nostra quidem interpretatio Alexidis et Antiphanis comicorum testimoniis, quae in Athenaeo leguntur, nititur.“ Quae haec sint testimonia, tanto diligentius quaesivi, quanto impensius mirabar, etiam Iosephum Scaligerum, hominem acutissimum atque alienae auctoritatis impatientem, eandem sibi admittendam statuisse interpretationem. Vertit enim: *Qui rutro adunco runcinantes omnia*. At, totam illam ingentem apud Athenaeum fragmentorum silvam anxie perlustrans, plane nihil inveni. Et quid tandem hoc est, Laestrygones, populum quem scimus tam immanem fuisse, ut humana carne vesceretur, ligonibus

χρεανόμῳ Par. C. *τοῦ Κύκλωπος — ἀμπέλου, οἶνου — τὸν ἀσκόν, ποτήριον* Vind. II. 662. *Χάροψ* (sic) *ταῖς χερσὶ προτείνων, τὸ ἐπὶ τῷ δείπνῳ, ἢ μετὰ τὸ δεῖπνον ποτόν* Par. A. *δοὺς μετὰ τὸ δεῖπνον πῶμα* Par. C. *ἐπὶ τοῦ γεύματος* Pal. 40.
662. *Τοὺς Λαιστρυγόνας λέγει, οὓς Ἡρακλῆς κατετόξευσεν· τοὺς ὑπολοίπους θεάσεται* Par. A. *ὁ Ὀδυσσεύς, ἤγουν τοὺς ὑπολοίπους τῶν Λαιστρυγόνων* Par. C. 663. *Τὰ τρία ἐπώνυμα Ἡρακλέους* Par. A. *Ἡρακλέους τοῦ τὰς Κῆρας διώκοντος — ἐν Ἀβδήροις ὁ Ἡρακλῆς Πευκεὺς τιμᾶται· Ἡρακλέους τοῦ παλαίσαντος τὸν Δία* Par. C. *ἐπίθετον Ἡρακλέος, τοῦ πικροῦ Ἡρακλέος· ἐν Ἀβδήροις γὰρ οὕτω τιμᾶται* Vind. II. *Ἀλεξικάκου, πικροῦ — τοῦ Διός* Pal. 40.
664. *Οἱ τὰ πάντα συντρίψαντες τῷ περιφερεῖ λιμένι τῶν Λαι-*

armatos ad mare descendisse, ut Ulyssem sociosque eius conciderent, immo etiam naves conquassarent? Ligonibus? Credo, quod ferissimi homines hac rustica supellectili, quam casu videntur invenisse, ad nihil aliud quam ad caedendos homines diffringendasque naves uti callerent. At quali tandem rutro? Rotundo; sive, si verbum premere mavis, bene tornato et ad circinum artificiose conformato. Quod quid et quale sit, plane nescio; neque credo quemquam de tali instrumento unquam vel fando audivisse. Sensit hoc, ut par erat, Iosephus Scaliger, aduncum nobis rutrum pro rotundo furtim subministrans; sensisse videtur etiam Canterus, cum speciosam sane coniecturam, *εὔτορνα σκάφη*, rotundas scilicet naves, lectoribus propinaret. Ubi tamen magnopere vereor, ne doctissimo homini notissimae illae *στρογγύλαι νῆες*, quas bellicis navibus, cum rostris carerent, aliquanto breviores et latiores fuisse e Thucydidis Scholiasta scimus, ita fraudi fuerint, ut etiam bene tornatas et orbiculatas naves cogitaret. Nam quod apud Homerum Odyss. ε'. 249. legimus, *ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ φορτίδος εὐρείης*, id quivis intelligit de paullo capaciori navis alveo dictum esse, qui non in longitudinem porrigendus, sed in latitudinem ad aliquam certe rotunditatis speciem fabricandus esset, ita ut recte explicuerit Eustathius p. 1533, 8. edit. Rom. (T. I. p. 212. edit. Lips.) *τὸ δὲ τορνώσεται ἀντὶ τοῦ, περιγράψει. μᾶλλον μὲν οὖν κατασκευάσει τορνοειδὲς ἤτοι στρογγύλον, καὶ οὐ κατὰ τὰς ἰδίως λεγομένας μακρὰς ναῦς.* Adiectivum autem *εὔτορνον*, cum in tali compositione vis particulae *εὖ* minime negligenda sit, videtur id significare, quod est ita tornatum, ut ad perfectae et circinatae rotunditatis speciem proxime accedat. Vid. Eurip. Troad. 1204. (Seidl.) Iam intelligis, erudite Lector, illa rotunda Laestrygonum ferramenta pariter, atque haec orbiculata Ulyssis navigia, ita esse comparata, ut alterum plane absurdum sit, alterum autem ab absurdo non nisi pertenui sit discrimine separatum. Nunc vide mihi librorum lectiones. *σκάφει* Par. BDEFGHJK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. *σκάφει* Par. CL. *σκάφη* Par. A. Ciz. et Editt. Basil. I. et Sebast. *σκάφη* Paraphr. Vatic. *εὐτόρνῳ* autem libri omnes exhibent praeter unum solum, sed summae auctoritatis librum, Par. A., in quo distincte scriptum est, *ἐς τόρνῳ*. Quod per se licet vitiosum sit, ad genuinam tamen lectionem fortasse propius accedit, quam id, in quo nemo adhuc vitii quiddam subodoratus est, adiectivum *εὔτορνος*. Sed de hoc statim videbimus. Nunc autem audiamus Isaacium Tzetzem, quem manifestum est utrumque, *σκάφη* et *σκάφει*, in antiquis exemplaribus invenisse: *οἵτινες Λαιστρυγόνες πάντα τὰ σκάφη τοῦ Ὀδυσσέως θρανύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ εὐτόρνῳ καὶ στρογγύλῳ, λείπει λιμένι· ἢ κατὰ τοὺς μεταγραφεῖς, οἵτινες πάντα, τὰ πλοῖα δηλονότι τοῦ Ὀδυσσέως, θρανύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ εὐτόρνῳ καὶ περιφερεῖ σκάφει καὶ λιμένι τῶν Λαιστρυγόνων· περιφερὴς γάρ ἐστι δίκην σκάφους.* Fluctuat, ut vides, inter utramque lectionem, ita quidem, ut aut, quod equidem verissimum esse existimo, *πάντα σκάφη* (cf. Odyss. κ'. 132.) coniungat, aut *εὐτόρνῳ σκάφει* in orbiculari portu (Cf. Odyss. l. l. 87—90.) exponat, hiulcam utrobique orationem Scholiastarum more consarcinans. Ligonem autem non desideravit, licet ad mirabilia excogitanda alioquin promptissimus; sensisse enim videtur, hic ante omnia dictu opus esse, *quid* confregerint Laestrygones, et *ubi* hoc facinus commiserint; non autem quo id instrumento perfecerint. Inter asperrima enim mala hoc acerbissimum Ulyssi accidisse, ut tot simul naves cum sociis apud Lae-

στρυγόνων οὕτως καλουμένῳ Par. A. *σέως συντρίψαντες*, *καὶ περιφερεῖ*
τὰ πλοῖα τοῦ Ὀδυσσέως Par. C. *οἱ λιμένι* Vind. II.
Λαιστρυγόνες τὰ πλοῖα τοῦ Ὀδυσ-

σχοίνῳ κακὴν τρήσουσι κεστρέων ἄγρην. 665
ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθος ἄθλιος μενεῖ,
τοῦ πρόσθεν αἰεὶ πλεῖον ἐξωλέστερος.
ποία Χάρυβδις οὐχὶ δαίσεται νεκρῶν;

strygones perierint, quis est, qui non videat? Quod autem poeta non satis quidem accurate *πάντα σκάφη* dixerit, id noli impugnare; satis enim ex sequentibus liquet, ipsum Ulyssem cum una navicula ex tanta sociorum strage salvum evasisse. Praeterea sententiae meae hoc accedit, quod vox *σκάφος*, quae quodvis cavum, humana arte atque opera sive fodiendo sive fingendo effectum, denotare solet, non poterit nisi violenta quadam translatione h. l. de sinu Caietano dictum videri. Nunc autem superest adiectivum illud *εὐτόρνῳ*, nudum ac insolens, et nisi tales machinas admoveas, quales Tzetzae cerebellum excogitavit, plane intolerabile. Requirimus enim substantivum. De quo cum cogitarem, animum advertens ad illam varietatem Cod. Par. A. *ἐς τόρνῳ*, pergratum mihi fecit G. H. Schaeferus, vir summus, quod coniecturam suam, *ἐν τόρνῳ, in circulo sive circuitu portus*, amicissime mecum communicaret. Addidit etiam Eustathii verba ad Dionys. Perieg. v. 157. p. 115, 30. edit. Bernh. *σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ ἐοικέναι τόξῳ τὸν Εὔξεινον περιφράζων οὕτω φησί, τόρνῳ εἰδόμενον περιηγέος ἅμματι τόξου. λέγει δὲ τόρνον μὲν τὸ τορνοειδές· ὥσπερ Λυκόφρων στρόβιλον τὸ στροβιλοειδές.* De quo Dionysii loco nos alia occasione accuratius dicemus. Et in hac egregia doctissimi viri emendatione, qua omnes loci difficultates expediuntur, ita mihi acquiescendum existimo, ut lectoribus dispiciendum relinquam, prudentiamne an verecundiam appellare velint, quod eam in annotatione potius quam in ipso textu exhibuerim.

665. *σχοίνῳ*] *σχοίνον* Vit. I. *σχοῖνον* Ciz. — *κεστρέων*] *κεστραίων* Par. A. Cf. *Eustath.* ad Odyss. *κ'*. 124. p. 1651, 13. edit. Rom. (Tom. II. p. 372, 6. edit. Lips.) — *ἄγρην*] *ἄγραν* Par. L. — 666. *ἄλλος δ' ἄλλῳ* Vind. II. vitiose. — *μόχθος ἄθλιος μενεῖ*] Iterum miratur Reichardus, quod nemini editorum adhuc in mentem venerit, lenissima mutatione corrigere *ἄθλιον μενεῖ*. Quod si quid commendationis habet, hoc certe in eo est, quod tali epitheto Ulysses fere semper soleat insigniri. At minime necessarium est; rectissime enim dicitur *μόχθος ἄθλιος*, calamitas aerumnis plena. Sic apud Euripidem legitur *Helen.* 483. (Dind.) *συμφορὰς ἀθλίας* coll. v. 1164. (Dind.) Orest. 352. (Pors.) *ἀθλίοις κακοῖς*, quod idem restituendum esse in Phoeniss. v. 1653. rectissime monuit Schaeferus ad Orest. l. l. *ἀθλίαν ὁδόν* *Ion.* 1241. (Herm.) At quis est, qui in re notissima exempla desideret? — 667. *αἰεί*] *ἀεί* Pal. 40. — *πλεῖον*] *πλεῖστον* Par. GHJ. Vind. IV. Vit. III. *πλείων* Par. L. et Vind. II. Vid. Aristoph. Eccles. 1131. *τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος;* ibiq. Brunck. De comparativis ita consociatis cf. Bernhardy Doctr. syntax. gr. p. 434. De superlativis eadem ratione iunctis cf. Porson. ad Hecub. 618. p. 47. edit. Lips. — 668. *ποία*] Qualis, quam atrox

665. *Εἶδος φυτοῦ, ὃ φύεται ἐν τοῖς ἕλεσιν, ἡ σχοῖνος· κακὴν περονήσουσιν, ἢ τρυπήσουσιν· κεστραῖος εἶδος ἰχθύος· τὴν ἄγραν τῶν κεστραίων· ἔστιν δὲ ποιὸς ἰχθὺς* Par. A. *ὥσπερ βρούλῳ — ἢ γόμφων ἢ κεφαλῶν* (sic) Par. C. *βρούλῳ τρυπήσουσι ἰχθύων δίκην γόμφων* Vind. II. *γομφαρίων· γόμφοις. εἰκάζει τοὺς Ὀδυσσέως φίλους, καὶ γὰρ οὗτοι ἐβρώθησαν παρὰ τῶν Λαιστρυγόνων. ὡς γόμφοι παρὰ τῶν ἁλιέων* Pal. 40.

666. *Ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος κόπος ἄθλιος μενεῖ* Par. A. *κόπος ὀλεθριώτερος τῆς παρελθούσης (συμφορᾶς) ἐστί* Vind. II.

667. *Τοῦ προτέρου ἀεὶ κατὰ πολὺ ὀλεθριώτερος ἢ κακώτερος* Par. A. *ὀλεθριώτερος, χαλεπώτερος* Vind. II.

668. *Ἡ ἐν ὕδασι γινομένη ἕλιξ —*

ποία δ' Ἐριννὺς, μιξοπάρθενος κύων;
τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα Κενταυροκτόνος, 670
Αἰτωλὶς ἢ Κουρῆτις αἰόλῳ μέλει
πείσει ταχῆναι σάρκας ἀκμήνους βορᾶς;
ποίαν δὲ θηρόπλαστον οὐκ ἐσόψεται
δράκαιναν, ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα,
καὶ κῆρα κνωπόμορφον; οἱ δὲ δύσμοροι 675

tque crudelis. — 669. Ἐριννύς] Ἐρινύς Par. A. et Vind. II. — μιξοπάρθενος] semivirgo. Sic appellatur Sphinx apud Euripidem *Phoen.* 1037. (Pors.) et Echidna apud Herodotum IV. 9. — 670. τίς οὐκ ἀηδών] *Eustath.* ad Iliad. α'. 1. p. 9, 16. edit. Rom. (Tom. I. p. 9, 2. edit. Lips.) καὶ ἡ ἀηδὼν δὲ ἐκ τοῦ ἀείδειν παρετυμολογεῖται τροπῇ, φασίν, Αἰολικῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς η. διὸ καὶ Σειρῆνας, ὡς καλὸν ἀειδούσας, ἀηδόνας ὁ Λυκόφρων ἐκάλεσε. Hunc versum memoriter laudans Photius in Biblioth. p. 151. b. 32. edit. Bekk. scripsit ποία δ' ἀηδών. Quod Muellerus a Thryllitschio accipiens addidit: „non displiceret ποία δ',“ si metrum admitteret.“ Quid de tali iudice iudicabis, erudite Lector!
671. ἢ Κουρῆτις] ἡ Κουρῆτις Vit. I. et Ciz. — 672. ἀκμήνους βορᾶς] Iliad. τ'. 163. ἄκμηνος σίτοιο. De etymologia et accentu huius vocis vid. Etym. M. p. 49, 37. Cf. Schol. ad Iliad. l. l. et Eustath. ad Odyss. ξ'. 191. p. 1944, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 303, 22. edit. Lips.) ἀκμηνὸς δὲ νῦν ὀξύνεται· φασὶ γὰρ ὅτι Ἀρίσταρχος ἐνταῦθα μὲν ἐπὶ τοῦ ἀκμαίου ἀκμηνός, ὅ ἐστιν ἀκμὴν ἔχων τοῦ νεάζειν, ὠξυτόνησεν· ἐν δὲ Ἰλιάδι ἐπὶ τοῦ δηλοῦντος νῆστιν ἐβαρυτόνησεν· ἕτεροι δὲ, φασί, καὶ τὰ δύο προπαροξυτόνησαν. Lectionem ἀκμήνου βορᾶς habent Par. AE. et Vind. II. et agnoscit etiam Paraphr. Vaticana. — 673. ἐσόψεται] ἐπόψεται Par. B. Rehd. et Basil. I. — 674. ἀλφίτῳ] ἀλφίτῃς (sic) Par. H. ἀλφίτα Vind. II. — 675. κῆρα] κῆραν Par. E. omisso καί.

ἐὰν εὐωχηθῇ, οὐ γεύσεται τεθνεώτων Par. A. ὕδατος ἀναῤῥοίβδησις — ἐγχύνῃ Par. C. ὕδατος ἀναῤῥοίβδησις· ἐν ὕδασι γινομένη ἔλασις — γεύσεται, ἤτοι τῶν Ἑλλήνων Vind. II.
669. Ποία δὲ δαίμων τιμωρητική, Σκύλλα· τὸ γὰρ ἥμισυ εἶχεν ἀνθρώπου, τὸ δὲ ἥμισυ κυνὸς καὶ θηρίου Par. A. τιμωρητική, ἡ Σκύλλα· τὸ γὰρ ἥμισυ εἶχεν ἀνθρώπου, τὰ λοιπὰ διαφόρων θηρίων Par. B. ἀπὸ κυνὸς καὶ ἀνθρώπου· φασὶ γὰρ ὅτι πρόσωπον ἀνθρώπου εἶχεν ἡ Σκύλλα Vind. II.
670. Τὰς Σειρῆνας λέγει, διὰ τὸ παρθένους αὐτὰς εἶναι — ἐπειδὴ ὑπ' αὐτῶν ὤλοντο οἱ Κένταυροι Par. A. Ἰδία Σειρήν, διὰ τὸ θελκτικόν· αἱ Σειρῆνες θυγατέρες Ἀχελώου τοῦ ποταμοῦ καὶ Τερψιχόρης· παρθένος, ἀνελοῦσα τοὺς Κενταύρους Par. C.
671. Τὰς Μούσας λέγει, ἐξ ὧν γένοντο — ποικίλῳ καὶ ἐλαφρῷ — ᾠδῇ Par. A. ποικίλῳ τραγῳδήματι Par. B. Ἀχελώου θυγάτηρ, Ἀκαρνανίς — ἐν ποικίλῃ τραγῳδίᾳ Vind. II.
672. Πείσει τὰς σάρκας ταχῆναι ἀγεύστους τροφῆς Par. A. δαμασθῆναι — τῆς ἰσχυρᾶς, ἀγεύστου τροφῆς Vind. II. ἀγεύστους τροφῆς Pal. 40.
673. Τὴν θηρία τοὺς ἀνθρώπους μεταποιήσασαν, Κίρκην λέγει, οὐ θεάσεται Par. A. τὴν Κίρκην λέγει μεταπλάττουσαν τοὺς ἀνθρώπους εἰς θῆρας Vind. II. 674. Τὴν δράκαιναν ἐνταράσσουσαν, μιγνύουσαν τῷ ἀλεύρῳ, ἢ τῇ βρώσει, τὰ ποικίλα φάρμακα Par. A. et B. διὰ τὸ ἄγριον, ἢ διὰ τὸ ὀξυδερκές Par. C. τὴν Κίρκην λέγει διὰ τὸ ἄγριον· μιγνύουσαν, ταράσσουσαν τῷ ἀλεύρῳ φάρμακα μαγικά Vind. II.
675. Καὶ μοῖραν, τὴν μεταμορφοῦσαν εἰς θηρία τοὺς ἀνθρώπους, Κίρκην· κνῶπες γὰρ τὰ θηρία· οἱ δὲ δυστυχεῖς Par. A. θηριόμορφον

στένοντες ἄτας ἐν συφοῖσι φορβάδες
γίγαρτα χιλῷ συμμεμιγμένα τρυγὸς
καὶ στέμφυλα βρύξουσιν. ἀλλά νιν βλάβης
μώλυ σαώσει ῥίζα καὶ Κτάρος φανείς

677. *χιλῷ συμμεμιγμένα*] *χυλῷ* Vit. I. et Ciz. *μεμιγμένα* Par. GK. Vind. IV. Vit. III. in quo tamen alia manus addidit *συν*.

678. *στέμφυλα*] Vid. Hesych. h. v. ibiq. Interpp. Lobeck. ad Phrynich. p. 405. Photius Lex. h. v. *στέμφυλον τὸ ἔκδυμα τῆς σταφυλῆς ἢ τῶν ἐλαῶν, οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο.* cuius glossae partem praebet etiam Lex. Seguer. p. 370, 8. — *βρύξουσιν*] Sic Par. AEGHJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Sebast. *βρώξουσιν* Par. C. *βρώξουσιν* Par. BDF. Rehdig. et Editt. Ald. Basil. I. II. et reliquae deinceps praeter novissimam omnes. Nostra lectio nemini non huic loco aptissima videbitur, qui sciat, verbum *βρύχειν* proprie de foedo dentium stridore dici, quo voracissimae bestiae pastum manducare solent; unde translatum est ad hominum ingluviem. Hesych. h. v. *βρύχειν, λάβρως ἐσθίειν· ἀπὸ τοῦ τρίζειν τοὺς ὀδόντας· οἱ δὲ μασσᾶσθαι.* *Eustath.* ad Odyss. τ'. 163. p. 1859, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 195, 38. edit. Lips.) *ἐν οἷς ὅρα τὸ βρύχειν, ἤγουν τραχέως μετὰ ποιοῦ τινος ἤχου ἐσθίων, οὗ χρῆσις ἐν τοῖς τοῦ κωμικοῦ Ὄρνισιν* [v. 26. coll. Lysistr. 301. 367. Pac. 1315. (Dind.)] *ὅθεν καὶ παραβρύχων λύχνου τινὸς ἐπίθετον.* Cf. Etym. M. p. 216, 14—17. *Phrynich.* Appar. Sophist. p. 30, 28. et VV. DD. ad Moerin p. 99 sqq. et ad Thom. Mag. p. 172. edit. Bern. — 679. *μῶλυ*] *μῶλος* Par. A. Ultima huius vocis corripitur apud Homerum Odyss. κ'. 305. quod non impedivit Grammaticos, quominus hoc nomen a *μωλύειν* sive *μωλύνειν*, media syllaba producta, deducerent. Vid. Etym. M. p. 592, 42. Apollon. Lex. Hom. v. *μῶλυ*. *Photius* Lex. *μῶλυ· ἀντιπάθιον, ἡ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος, ἤτοι πήγανον ἄγριον.* Eandem glossam habet Lex. Seguer. p. 305, 21. aliter tamen scriptam *ἀντιπαθεῖ ἡ βοτάνη*, quod fortasse non pauci mirati sunt, quod non mutaverim. Equidem autem pervellem utique, me in edendo illo antiquissimo Codice nihil omnino mutandum censuisse, ita ut manus accuratissimi scribae ubique vel in manifestissimis vitiis, in orthographia, inque accentibus ponendis, diligentissime servata esset. Quod nunc magnopere doleo, quod non fecerim. Verebar enim, ne in reprehensionem eorum incurrerem, qui, si quid tale relictum vident, quod vitiosum esse vel pueri statim intelligunt, id negligentiae aut fortasse etiam imperitiae editoris malint, quam certo cuidam consilio tribuere; non illi reputantes, se suo fortasse graviorem, quam editioris iudicie

Par. B. *οἱ κακοθάνατοι* Par. C. *ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐγκυκῶσαν· μοῖραν θηριόμορφον* Vind. II. 676. *Στενάζοντες τὰς βλάβας, ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοίταις* Par. A. *χοιρομάνδραις* Par. C. *βλάβας — ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοίταις — χοῖροι, λείποι τὸ ὡς* Vind. II. *μανδρίοις* Pal. 40. 677. *Τὰ τῶν σταφυλῶν καὶ ῥοιῶν ἔνδοθεν ὄντα σπέρματα, ὅθεν καὶ ἀγίγαρτον τὸ μὴ ἔχον ἔνδοθεν τὸ σπέρμα, ἀλλὰ διόλου λεῖον· — τῇ ἐκ σίτου τροφῇ συμμεμιγμένα, τῆς ὑποστάθμης τοῦ οἴνου* Par. A. *πυρῆνας — τροφῇ* Par. C. *τῆς σταφυλῆς τὰ ἀποπιέσματα τροφῇ — νέου οἴνου τὴν τρυγίαν* Vind. II. *ἀλεύρῳ — σταφυλῆς* Pal. 40. 678. *Καὶ τὰ τῶν σταφυλῶν λέπυρα, ἅπερ φασὶ τζίπουρα, φάγονται· ἀλλ' αὐτὸν τῆς βλάβης* Par. A. *δέρματα σταφυλῶν φάγωσι* Par. C. *τὰ ἔξω τῶν σταφυλῶν δέρματα φάγωσιν — τὸν Ὀδυσσέα, ἤτοι τοῦ μὴ γενέσθαι χοῖρον* Vind. II. *τζίπουρα* Pal. 40.

679. *Βοτάνη τις ἡ μῶλυς,* (sic) *ἥστινος ἡ ῥίζα σώσει· καὶ ὁ Ἑρμῆς, ἐπιθετικῶς· σημαίνει δὲ καὶ θερμὸν — φανείς* Par. A. *σώσει — ἑρμηνευτικῶς, ἤγουν ὅπερ μῶλυ ῥίζα ἐστὶ*

Νωνακριάτης, Τρικέφαλος, Φαιδρὸς θεός. 680
ἥξει δ' ἐρεμνὸν εἰς ἁλίπεδον φθιτῶν,
καὶ νεκρόμαντιν πέμπελον διζήσεται
ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδότα ξυνουσίας.
ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα προσράνας βόθρῳ,
καὶ φασγάνου πρόβλημα, νερτέροις φόβον, 685

iniuriam esse facturos. — Praeterea de herba μῶλυ haec annotavit Onofrio Gargiulli p. 43. „Il Bianchini, Stor. Univ. Dec. III. c. 30. p. 161., crede che sia la mandragola. Il poeta nomina la radice dell' erba moly ῥίζαν; a noi piace di detta pianta nominare soltanto il fiore, dietro la scorta di Ovidio, che Metam. XIV. (v. 291 sq.) così canta: pacifer huic dederat *florem* Cyllenius *album* || Moly vocant Superi, nigra radice tenetur.“ — 680. Hic versus in Cod. Par. J. cum sequente ita in unum coaluit, ut post nomen Νωνακριάτης statim verba εἰς ἀλίπεδον φθιτῶν sequantur, omissis reliquis omnibus. — 681. ἐρεμνόν] Par. AEL. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. ἐρυμνόν Par. BCDFJ. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. quorum plurimi tamen glossam interlinearem σκοτεινὸν exhibent, et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. ἐρυμνόν Par. GH. — ἀλίπεδον] ἀλήπεδον Par. A. ἀλιπέδῳ Vind. II. vitiose. De hac voce vid. Lex. Seguer. p. 67, 5. et Eustath. ad Odyss. μ'. 105. p. 1716, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 16, 44. edit. Lips.) 682. πέμπελον] πέμπλον Vind. IV. πέπλον Par. G. et Vit. III. — διζήσεται] γηρήσεται Par. K. — 683. ξυνουσίας] Sic libri mei omnes et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. συνουσίας autem contra metrum ex Aldina transiit in Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. — 684. ψυχαῖσι] ψυχαῖς Par. C. et Vind. IV. — προσράνας] πρὸς ῥάνας Par. EL. et Vind. II. συὸς ῥάνας λάκκῳ (sic) Par. A.

685. φασγάνου] φάσγανον Par. G. φάσγανον Vit. III. — πρόβλημα] Vid. Blomf. Glossar. ad Aesch. Sept. 536. p. 140. edit. Lips. — νερτέροις] νερτέρων Par. K.

τοῦ πηγάνου Par. C. μῶλύ ἐστι βοτάνη ἀντιπαθοῦσα μαγείας Vind. II. ὃ ὑπάρχει σχῆμα ἑρμηνευτικόν Pal. 40. 680. Ἀπὸ τόπου ὁ Ἑρμῆς — ὁ Ἑρμῆς, διὰ τὸ φυσικὸν καὶ λογικὸν καὶ ἠθικόν· ἢ οὐράνιος καὶ ἐπίγειος καὶ καταχθόνιος — λαμπρὸς θεός Par. A. Ἑρμῆς Ἀρκαδικός· πόλις Ἀρκαδίας ἡ Νωνακρία, ἐν ᾗ τιμᾶται ὁ Ἑρμῆς· οὐράνιος, θαλάσσιος καὶ ἐπίγειος — λευκός Par. C. ὁ ἀπὸ τῆς Νωνακρίας πόλεως Ἀρκαδίας ὁ Ἑρμῆς — λευκός· καὶ γὰρ παρὰ Βοιωτοῖς Ἑρμῆς Λευκὸς τιμᾶται Vind. II. 681. Παραγενήσεται εἰς τὸ σκοτεινόν· ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἰσχυρὸν δηλοῖ· εἰς ὁμαλὸν καὶ λεῖον πεδίον φθαρτῶν Par. A. σκοτεινόν — ἀπὸ Ὠκεανοῦ γὰρ καταῤῥεῖται (leg. περιῤῥεῖται) Par. C. σκοτεινόν — τὸ παραθαλάσσιον πεδίον, εἰς ὁμαλὸν καὶ λεῖον πεδίον Vind. II.

682. Καὶ τὸν Τειρεσίαν γέροντα ζητήσει Par. A. τὸν φρονοῦντα ἐν τῷ Ἅιδῃ — ψηλαφήσει Par. C. τὸν Τειρεσίαν ὑπέργηρον ὄντα, τὸν γέροντα ψηλαφήσεται, ζητήσει Vind. II.

683. Τῶν ἀῤῥένων καὶ τῶν θηλειῶν ἐπιστάμενον τὰς ἀφροδισίας, μίξεις Par. A. ὡς καὶ αὐτὸν Τειρεσίαν γεγονότα καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα Par. C. 684. Ταῖς ψυχαῖς ἀτμίζον αἷμα προχύσας τῷ λάκκῳ Par. A. ἐν ταῖς — ἀτμίζον — χέας, ἤτοι ὁ Ὀδυσσεύς Vind. II.

685. Καὶ τοῦ ξίφους τὴν προβολὴν τοῖς ὑπὸ γῆν φόβον Par. A. τὴν προβολὴν νεκροῖς εἰς — Vind. II.

πίλας, ἀκούσει κεῖθι πεμφίδων ὄπα
λεπτὴν, ἀμαυρᾶς μάσταχος προσφθέγμασιν.
ὅθεν Γιγάντων νῆσος ἡ μετάφρενον
θλάσασα, καὶ Τυφῶνος ἀγρίου δέμας,
φλογμῷ ζέουσα δέξεται μονόστολον. 690
ἐν ᾗ πιθήκων πάλμυς ἀφθίτων γένος
δύςμορφον εἰς κηκασμὸν ᾤκισεν τόσων,

686 πεμφίδων] πεμφίγων Par. A. Lectio fortasse non spernenda ob v. 1106. — 687. ἀμαυρᾶς] Par. CDEFGHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ἀμαυρὰν Par. A. ἀμύδρου Par. B. Rehdig. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Unde haec lectio in textum venerit, statim intelliges, si glossam antiquam interlinearem respexeris, quam Tzetzes, ut permulta talia, Commentario suo inseruit: ἀμαυρᾶς μάστ. προσφθ. ἀμυδροῦ καὶ ἀσθενοῦς στόματος λαλιαῖς. — προσφθέγμασιν] ν in fine omittunt Editt. Basil. I. et Steph

688. ὅθεν] ὅθεν. γρ. ὅθι Vind. II. ὅθι, superaddito ὅθεν, Par. H.

689. θλάσασα] θαλασσα Par. ADGK. Vind. II. (add. ἢ θλάσασα) Vind. IV. Vit. II. III. Idem vitium in Cod. Par. B. sustulit manus recentior. — 690. μονόστολον] *cum uno navigio venientem.* Alias pro μόνος et μονωθεὶς a poetis usurpatur; vid. *Eurip. Phoen.* 754. (Pors.) Alcest. 418. ubi Schol. μονόστολος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μονοστελλομένων πλοίων. μονόστολος οὖν ἀντὶ τοῦ ἔρημος.

691. πάλμυς] πάλμος Par. A. πάλμης Par. G. Vind. IV. Vit. III. *Hesychius* et *Favorinus*: παλμυός· βασιλεύς. πατήρ. οἱ δέ, πάλμυς.

692. ᾤκισεν] Sic addito ν finali Par. BCDEFGHKL. Vind. II. IV. Vit. II. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ᾤκησεν Par. A. ᾤκισε Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast. ᾤκησε Par. J. Videmus etiam h. l. maiorem Codd. numerum eorum sententiae patrocinari, qui ubique in talibus, vel invitis libris, ν̄ finale censent restituendum esse, ita ut plane irrita sit Is. Tzetzae ad hunc locum annotatio: ᾤκισε· τὸ σε̄ μακρόν, ὡς κοινὴ συλλαβή. Licet enim permultum a severitate priscae tragoediae desciverit Alexandrinus poeta, iniuriam tamen ei faceres, si etiam tam elumbes atque hiantes versus ab eo profectos arbitrarere. Adiiciam nunc conspectum locorum omnium, in quibus hoc ν̄ ex Codd. auctoritate apud Lycophronem restituimus: v. 48. λοφνίσιν ex uno Cod. Par. K. v. 123.

686. Κινήσας, ἐκεῖσε ἀκούσει τῶν ψυχῶν τὴν φωνήν Par. A. κινήσας, ἀπὸ τοῦ Ἅιδου ψυχῶν φωνήν Vind. II. σείσας, κινήσας — ψυχῶν, παρὰ τὸ πέμπεσθαι Pal. 40. 687. Λεπτὴν ἰσχνοῦ στόματος ἢ λάρυγγος· ἢ ἀμαυρᾶς καὶ ἰσχνῆς καὶ λεπτῆς — προσβοήσεσιν Par. A. ἀσθενοῦς, ἰσχνοῦ στόματος ἢ λάρυγγος λαλιαῖς Vind. II. χείλους Pal. 40.

688. Τὰς Πιθηκούσας νήσους λέγει, τὰς περὶ Ἰταλίαν — ἥτις τὸ μετάφρενον Par. A. ἡ Σικελία Par. C. γρ. ὅθι — νῦν πιθήκων — τὴν ῥάχιν Vind. II. 689. Θάλασσα (leg. Θλάσασα) ἀγρίου ἀνέμου δέμας, μεγάλου σῶμα Par. A. συντρίψασα Par. C. 690. Τῇ φλογὶ ζέουσα, δέξεται ἓν πλοῖον ἔχοντα Par. A. βρασμῷ Par. B. τῷ τῆς Κατάνης πυρὶ βράζουσα Par. C. φλόγας πέμπουσα Αἴτνη· αὕτη ἡ νῆσος ὑποδέξεται τὸν Ὀδυσσέα ἓν πλοῖον ἔχοντα Vind. II. 691. Ἐν ᾗ τῶν πιθήκων τὸ γένος πατὴρ ἢ βασιλεὺς τῶν ἀφθάρτων Par. A. μιμῶν, σατύρων, ἀκροιζιανῶν Par. C. μιμῶν ὁ βασιλεὺς, ὁ Ζεύς, τῶν θεῶν Vind. II. ὁ Ζεύς — παρ' Ἴωσι ὁ βασιλεύς Pal. 40.

692. Δύςμορφον, δυςειδῆ, πρὸς γέλωτα καὶ ὕβριν ᾤκισεν τοσοῦτον Par. A. ὀνειδισμόν, γέλωτα Par. B.

οἳ μῶλον ὠρόθυναν ἐκγόνοις Κρόνου.
Βαίου δ' ἀμείψας τοῦ κυβερνήτου τάφον,
καὶ Κιμμέρων ἔπαυλα κἀχερουσίαν 695
ῥόχθοισι κυμαίνουσαν οἴδματος χύσιν,
Ὄσσαν τε καὶ λέοντος ἀτραποὺς βοῶν

νέρθεν ex quinque Codd. v. 154. *ἐνύμβευσεν* e duobus Codd. v. 224. *ὤφελεν* ex octo Codd. v. 228. *ἐπέκλυσεν* ex uno Cod. Par. K. v. 471. *ὤτρυνεν* ex septem Codd. v. 477. *ἔκλαυσεν* e duobus Codd. v. 692. *ᾤκισεν* e tredecim Codd. v. 787. *ἐιέκνωσεν* e tribus Codd. v. 887. *ὤπασεν* ex undecim Codd. v. 1002. *πέρσουσιν* ex octo Codd. v. 1023. *ἔστειλεν* e tribus Codd. v. 1088. *ἕξουσιν* e decem Codd. v. 1200. *ἐπίανεν* e duodecim Codd. v. 1329. *ὤρινεν* ex octo Codd. v. 1348. *ἤριψεν* ex octo Codd. v. 1457. *ἐκάλχαινεν* ex quinque Codd. In quatuor autem locis plane nullum erat librorum auxilium: v. 63. *ἄρδισι.* v. 629. *ἴχνεσι.* v. 1290. *θρηνοῦσι.* v. 1403. *αἱμοπότῃσι.* Ubi quemvis vel non monitum advertet ille constans in vocali alioquin ancipiti librariorum error. — *τόσων*] in irrisionem tantorum tamque vastae ac prodigiosae magnitudinis hostium. Lectionem *τόσων* praebent Par. EFGJKL. Vind. II. IV. Vit. III. Ciz. *τόσσων* Par. D. *τόσων* (ο supra) Vit. II. *τόσον* (ω supra) Par. C. et Vit. I. *τόσον* Par. ABH. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. — 693. *ἐκγόνοις*] Par. ACDEFGJKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. praeter Sebast. omnes. *ἐκγόνων* (οις supra) Par. H. *ἐγγόνοις* Par. B. et Edit. Sebast. — 694. *Βαίου*] Codd. mei omnes et Editt. excepta Sebast. *Βαιοῦ*. Rectissime autem a Muellero allatum vidimus locum *Eustathii* ad Odyss. ω'. 465. p. 1967, 24. edit. Rom. (Tom. II. p. 330, 34. edit. Lips.) ubi κατ' ἀλφάβητον agit de vocabulis, quae propria facta, plerumque *πρὸς διαστολὴν τῶν προσηγορικῶν*, accentum immutant: *καὶ Ἄστηρ μὲν πόλις, ἀστὴρ δὲ ὁ κατ' οὐρανόν· καὶ Ἄφετη μὲν νῆσος, ἀφετὴ δὲ ὀξυτόνως ἡ ἀπόλυτος· καὶ Βαῖος μὲν κύριον, οὗ χρῆσις προφέρεται ἀπὸ τοῦ τὴν Ἀλεξάνδραν γράψαντος, ἤγουν τοῦ Λυκόφρονος· βαιὸς δὲ ὁ μικρός.* Cf. *Strab.* V. p. 245. (Vol. II. p. 194. ed. Tzsch.) *Steph. Byz.* v. *Βαία.* et *Favorin.* Lex. v. *Βαῖος.* — 695. *ἔπαυλα*] *ἔπαθλα* Par. J.

696. *ῥόχθοισι*] *ῥόχθαισι* (οι supra) Par. B. — *οἴδματος*] *ὕδατος* Pal. 40. In Par. F. hic versus, in textu omissus, in margine inferiori ab alia manu adscriptus legitur. — 697. *Ὄσσαν*] *ὄσαν* Vind. IV. et Vit. III.

κακόμορφον — γέλωτα — γιγάντων Par. C. *δυσειδῆ — ταραχήν, αἰσχύνην, γέλωτα τοσούτων γιγάντων* Vind. II. *ὕβριν τῶν γιγάντων, πολύ* Pal. 40. 693. *Οἵτινες πόλεμον διήγειραν τέκνοις Κρόνου* Par. A. *οἱ γίγαντες πόλεμον ἤγειραν, ἐκίνησαν* Par. C. *πόλεμον διήγειραν τοῖς παισί, Διῒ καὶ τοῖς ἑτέροις* Vind. II. 694. *Τοῦ Βαίου· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον κυβερνήτου Ὀδυσσέως· τοῦ κυβερνήτου μνημεῖον* Par. A. *τοῦ κυβερνήτου αὐτοῦ — παραπλεύσας* Par. C. *ὄνομα κύριον — διελθὼν ὁ Ὀδυσσεὺς* Vind. II. *διελθών· ἰδίου κυβερνήτου Βαίου — τὸν ἐν Σικελίᾳ· ἐκεῖ γὰρ τοῦτον ἀποθανόντα ἔθαψεν* Pal. 40. 695. *Ἔθνος δυτικόν — τὰς ἐπαύλεις, καὶ τὸν Ἅιδου ποταμὸν Ἀχέροντα* Par. A. et Vind. II. *καταψύχρων — ἤτοι ἐπαύλεις, τόπους — ἤγουν λυπηράν* Par. C. *σκοτεινῶν — Ἀχέρων ποταμὸς περὶ Λακεδαιμονίαν* Pal. 40.

696. *Ῥεύμασι κυματίζουσαν τὴν χύσιν τοῦ κύματος* Par. A. *ἤχοις ταραχιζομένην — κύματος* Par. C.

697. *Ὄρος Ἰταλίας καὶ Μακεδονίας· λέοντος δέ, τοῦ Ἡρακλέους, τὰς διαβάσεις καὶ ὁδοὺς τῶν βοῶν* Par. A.

χωστὰς, Ὀβριμοῦς τ' ἄλσος οὐδαίας Κόρης,
Πυριφλεγές τε ῥεῖθρον, ἔνθα δύςβατος
τείνει πρὸς αἶθραν κρᾶτα Πολυδέγμων λόφος. 700
ἐξ οὗ τὰ πάντα χύτλα καὶ πᾶσαι μυχῶν
πηγαὶ κατ' Αὐσονῖτιν ἕλκονται χθόνα.

698. Ὀβριμοῦς] Ὀμβριμοῦς Par. AJ. et Vind. II. Hoc *μεταγραφικὸν παῖσμα* commemorat etiam Tzetzes ad h. l. *τινὲς δὲ γράφουσιν Ὀμβριμοῦς, παρὰ τὸ ὄμβριμον καὶ βαρύ.* Videtur idem nomen esse quod *Βριμώ*. vid. infra ad v. 1176. Similiter apud Etymologum p. 346, 41. *Ὀβριάρεως καὶ Βριάρεως, Ὀϊλεὺς καὶ Ἰλεύς.* — *ἄλσος*] Vid. Odyss. κ'. 509. *ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης.* Cf. *Strab.* V. p. 244. (Vol. II. p. 190 sq. edit. Tzsch.) — 699. *Πυριφλεγές τε ῥεῖθρον*] *Eustath.* ad Odyss. κ'. 514. p. 1667, 45. edit. Rom. (Tom. I. p. 392, 25. edit. Lips.) *Λυκόφρων δὲ τὸν Πυριφλεγέθοντα ὥςπερ καὶ τὸν Κωκυτὸν Ἰταλικοὺς ἱστορεῖ ποταμούς, ἐκκύπτοντας τοῦ Πολυδέγμονος, ὄρους τούτου ὑψηλοτάτου ἐν τοῖς ἐκεῖ.* — *δύςβατος*] *δύςβατον* Par. L. Vit. I. et Ciz. — 700. *αἶθραν*] *αἴθραν* Par. AG. Vind. II. Vit. II. III. — *κρᾶτα*] Sic Par. A. et reliqui omnes praeter Par. CG. Vit. I. III. et Ciz. qui *κράτα* exhibent. Vid. Etym. M. p. 535, 3 sqq. — *Πολυδέγμων*] Canterus: „collem *capacem* vocat Apennnium, (inepte Scholiastes τὸ *πολυδέγμων* facit nomen proprium); e quo Italiae fluvii oriuntur. *Lucanus* (II. 403 sq.) Fontibus hic vastis immensos concipit amnes fluminaque in gemini spargit divortia ponti. *Polyb.* III. (c. 110, 9.) *ὃς μόνος (ὁ Αὔφιδος) διαῤῥεῖ τὸν Ἀπέννινον· τοῦτο δ' ἐστὶν ὄρος συνεχές, ὃ διείργει πάσας τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ῥύσεις, τὰς μὲν εἰς τὸ Τυῤῥηνικὸν πέλαγος, τὰς δὲ εἰς τὸν Ἀδρίαν.* *Cic.* (de Orat. III. 19.) Ut ex Apennino fluminum, sic ex communi sapientium iugo sunt doctrinarum facta divortia.“ In quibus hoc tantummodo probo, quod Apenninum intellexerit Canterus; iis enim, qui regiones circa lacum Avernum et Puteolos pervagantur, e longinquo trans Baianum sinum apparet ingens ille tractus Apennini montis, multis et arduis verticibus intumescens. *Πολυδέγμων* autem, si totius loci colorem respexeris, non dubitabis pro nomine substantivo habere. Finxit enim poeta, quo melius cum horrendis fluviorum nominibus convenirent, etiam nova montium nomina, Orcini quid, ut ita dicam, sonantia; ita ut vastissimum montem, Apenninum, eodem, quo Orcus ipse insigniri solet, nomine *Πολυδέγμονα* appellaret; statimque Lethaeonem rupem, alludens ad illa Lethaea stagna, subiungeret. — *λόφος*] *φλόγος* (sic) Par. G. (in marg. *γρ. λόφος*) *τάφος* Par. K. — 701. *μυχῶν*] *μυλῶν* Par. E. *μυχῶν πᾶσαι* Vit. I. et Ciz. — 702. *Αὐσονῖτιν*] *Αὐσονίτιν* Par. C. Vit. I. II. *Αὐσονίτην* Par. G. Vind. II. IV. Vit. III. et Ciz. Reliqui libri et Editt. omnes *Αὐσονῖτιν*. — *ἕλκονται*] *defluunt, delabuntur.* Cf. Dionys. Perieg. 166. 988.

698. *Κεχωσμένας, καὶ τῆς Περσεφόνης καὶ τὸ ἕλος τῆς καταχθονίου κόρης* Par. A. *ἐσκαμμένας* — *ἱερόν* Par. C. *κεχωσμένας, τῆς Περσεφόνης, τῆς καταχθονίας θεᾶς, ἐν Ἅιδου βασιλευούσης* Vind. II.

699. *Καὶ τὸν Πυριφλεγέθοντα ποταμόν, ὅπου ὁ δύςβατος* Par. A. *ἤγουν τὸ θερμόν* Par. C.

700. *Ἐκτείνει πρὸς τὸν αἰθέρα τὴν κεφαλήν. τροπικῶς· ὄρους τῆς Ἰταλίας τὸ ἀνάστημα* Par. A. *τὸν αἰθέρα, ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁ αἴθρας,* (sic) *τοῦ αἴθρα, τῷ αἴθρᾳ, τὸν αἴθραν* Par. C. *ἐξοχήν* Pal. 40.

701. *Ἐξ οὗ πάντα τὰ ῥεῖθρα καὶ νάματα, καὶ πᾶσαι τῶν ἐνδοτάτων* Par. A. *Πολυδέγμονος* — *ῥεῖθρα* Par. C. *ὕδατα* — *ἀπὸ τῶν τοῦ ὄρους* Vind. II. *λουτρά* Pal. 40.

702. *Αἱ πηγαὶ κατὰ τὴν Ἰταλικὴν σύρονται γῆν* Par. A. *κατὰ τὴν Ἰταλικήν, ἤγουν ῥέονται* Vind. II.

λιπὼν δὲ Ληθαιῶνος ὑψηλὸν κλέτας,
λίμνην τ' Ἄορνον ἀμφιτορνωτὴν βρόχῳ,
καὶ χεῦμα Κωκυτοῖο λαβρωθὲν σκότῳ, 705
Στυγὸς κελαινῆς νασμόν, ἔνθα Τερμιεὺς
ὁρκωμότους ἔτευξεν ἀφθίτοις ἕδρας,
λοιβάς τ' ἀφύσσων χρυσέαις πέλλαις γάνος,

Nonn. Dionys. III. 369. — 703. *λιπὼν δέ*] Sic Par. AJ. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Paraph. Vatic. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. *λιπών τε* Par. BCDEFGHKL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. — *Ληθαιῶνος*] *Ληθανῶνος* Par. L. Vit. I. et Ciz. *Onofrio Gargiulli* p. 46. annotavit haec: Il Tzetze, a cui era ignoto questo monte, con termini assai generali *ὄρος ὑψηλὸν Ἰταλίας*, monte elevato dell' Italia, lo chiama. Sembra che sia il Gauro, oggi *Monte Barbaro*, non lontano dal lago Averno; ed è probabile che del medesimo parli Omero, Odyss. κ'. 515., dove *πέτρη* è nominato. — *κλέτας*] *Eustath.* ad Iliad. π'. 390. p. 1066, 19. edit. Rom. (T. III. p. 330, 41. edit. Lips.) *κλέτας δὲ, οὗ χρῆσις πολλαχοῦ, ὀρεινὴ τραχεῖα ἐξοχή.* Legitur apud *Nonn.* Dionys. V, 59. XXX, 120. XXXII, 244. XXXV, 301. XLII, 445. — 704. *λίμνην τ' Ἄορνον*] Vulgatae lectioni meliores libri patrocinantur: Par. AEFGHJKL. Vat. 1307. Neap. III. Paraph. Vatic. et Editt. Ald. Basil. I. II. et reliquae omnes.

ἄορνιν Par. BD. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. *ἄορνιν* Par. C. et Rehd. *Eustath.* ad Dionys. Perieg. 1151. p. 311, 17. edit. Bernh. *ἰστέον δέ, ὅτι Ἄορνις ὁ τόπος οὗτος λέγεται διὰ τοῦ ῑ· ἦν δὲ δυνατὸν καὶ διὰ τοῦ ō λέγεσθαι αὐτήν, εἴγε ὁ Λυκόφρων Ἄορνόν τινα λέγει λίμνην.* Cf. Lex. Seguer. p. 108, 33. coll. Etym. M. p. 115, 53. et *Hesych.* v. *Ἀόριος λιμήν*, ubi Ἄορνος emendandum esse iam dudum perspexerunt VV. DD. Scriptorum testimonia attulerunt Potterus et Muellerus ad h. l. — *ἀμφιτορνωτήν*] *ἀμφὶ τορνωτήν* Par. DK. Vind. IV. Vit. I. II. III. et Ms. Canteri. *ἀμφιτορνώτῳ* Par. B. — *βρόχῳ*] *βρόχου* Par. K. Vind. IV. Vit. III. *βρόχον* Par. E. Vind. II. Vit. II. et Ms. Canteri. ,Describitur forma illius lacus paene orbicularis, ita ut resti quasi in orbem ducta artificiose factus videatur. Quem qui viderint, sciunt hoc ita esse, nec causa latet, unde haec ei forma venerit. Similiter *Euripides* in Theseo, apud Athen. X. p. 454. b. (p. 1007. edit. Dind.) dixit: *κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος·* et in Troad. v. 1163. (Seidl.) *ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Ἕκτορος.* Cf. *Nonn.* Dionys. V. 63. XVII. 66.

706. *Τερμιεύς*] Etym. M. p. 753, 8. — 707. *ἀφθίτοις*] *ἀφθίτους* Par. B. — 708. *ἀφύσσων*] *ἀφύσων* Par. G. Vind. IV. Vit. III. — *χρυ-*

703. *Καταλιπὼν δὲ — ὄρους Ἰταλίας — Ληθαιὼν δέ ἐστιν ἡ εὐθεῖα — ὑψηλὴν ἀκρώρειαν* Par. A. *ὁ Ὀδυσσεὺς — ὄρους Ἰταλίας — κλιτύς, τὸ ἀκρωτήριον* Vind. II. 704. *Τὴν περὶ Κύμην λέγει, περιφερῆ δίκην δεσμοῦ κυκλοειδοῦς* Par. A. *ἥτις ὄρνις οὐκ ἔχει — περιφερῆ οὖσαν — τῷ συνδέσμῳ* Par. C. *λίμνη περὶ τὴν Ἰταλίαν, ἐν ᾗ οὐδεὶς τῶν ὀρνέων πλεῖ, διὰ τὸ εἶναι ψυχρόν — ὡς ἐν* Pal. 40. 705. *Καὶ ῥεῦμα τοῦ ἐν Ἅιδου ποταμοῦ, ὑψωθὲν τῇ σκοτίᾳ* Par. A. *τὸ λάβρως φερόμενον, μετ' ἤχου* Par. B. *τὸ ῥεῦμα τῶν ἐν Ἅιδη ποταμῶν ὑψωθὲν τὸ πολύ* Vind. II. 706. *Πηγῆς σκοτεινῆς κατακλυσμόν, ὄμβρον, ὅπου ὁ Ζεύς* Par. A. *Ζεύς, ὁ πάντων ἀρχὴ καὶ τέλος* Par. C. *πηγῆς, λίμνης ἐν Ἅιδου σκοτεινῆς, ῥεῦσιν, ὄμβρον, νᾶμα, ὅπου ὁ Ζεύς* Vind. II. 707. *Ὅρκους ἐποίησεν τοῖς θεοῖς καθέδρας* Par. A. *θεῶν ἐπιστηρίξεις* Par. B. *ὁρκωμοτικούς* Pal. 40. 708. *Καὶ σπονδὰς ἀπαντλῶν χρυσοῖς ποτηρίοις*

μέλλων Γίγαντας κἀπὶ Τιτῆνας περᾶν·
θήσει Δαείρᾳ καὶ ξυνευνέτῃ δάνος, 710

σέαις] *χρυσέοις* Par. A. quod fortasse recte praetuleris. — *πέλλαις*] *πέλαις* Par. G. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Vid. Eustath. ad Iliad. *θ'*. 150. p. 704, 32. edit. Rom. (Tom. II. p. 196, 41. edit. Lips.) — *γάνος*] *γάνους* Par. G. Vind. IV. Vit. III. cum glossa: *ποτηρίοις ὕδατος*. Vitiosius etiam Par. L. *πελαιγάνοις*. *γάνος* sic nude positum legitur etiam v. 321. — 709. *Τιτῆνας*] Par. ACDEGJL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *Τειτᾶνας* Par. H. *Τιτᾶνας* Par. BFK. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Vid. v. 231. *Τιτηνίδα*. Equidem, etiam contra Canteri sententiam, hunc versuum ordinem retinui, quem Codices mei ad unum omnes, Paraphrasis Vaticana, et Editiones, quae in censum venire possunt, Aldina et prima Basileensis, uno consensu exhibent. Assentiunt minores Metaphrastae, Tzetza, ut equidem existimo, antiquiores, et hic ipse Codd. suorum lectionem ita exponens: *καὶ λοιβὰς ἤτοι θυσίας ἀφυσσάμενος* [Vit. III. *ἀρυσάμενος*] *χρυσοῖς ποτηρίοις ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτῆς, ὅτε ἔμελλε περάσαι πρὸς πόλεμον Γιγάντων καὶ Τιτάνων*. — 710. *Δαείρᾳ*] Vid. Eustath. ad Iliad. *ζ*. 378. p. 648, 33. edit. Rom. (Tom. II. p. 118, 44. edit. Lips.) Etym. M. p. 422, 34. Schol. ad Apollon. Rhod. III. 847. *ὅτι δὲ τὴν Δαῖραν Περσεφόνην καλοῦσι, Τιμοσθένης ἐν τῷ Ἐξηγητικῷ συγκατατίθεται· καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς ἐμφαίνει τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαῖραν*. In quo Apollonii loco miror alteram lectionem, *κούρην*, a nuperrimo editore vulgatae praelatam esse, licet Codd. auctoritate non destitutam. Vid. Anecdot. Gr. Vol. II. Epimetr. p. 368, 10 sqq. *ἔκθλιψις δὲ συναίρεσις — καὶ ἐν τῷ Δαῖραν παρ' Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ ἀντὶ τοῦ Δάειραν. ἐκθλίβεται γὰρ κἀνταῦθα τὸ ε, τὸ δὲ α καὶ ι συναιρεῖται εἰς τὴν αι δίφθογγον*. Quod iam ante me ex alio Cod. Parisino primum ediderat *Schaeferus* ad Gregor. Corinth. p. 679. De Daira vid. etiam *Valesii* Annot. ad Harpocrat. Vol. II. p. 287. edit. nov. et *Sturz*. ad Pherecyd. p. 201. — *δάνος*] *Favorinus* Lex. fol. 130. edit. Rom. *δάνος, ἤτοι δῶρον καὶ ἀνάθημα· τίνι; τῇ Δαείρᾳ καὶ τῇ κοπτικῇ καὶ ἀναιρετικῇ, τῇ Περσεφόνῃ, καὶ τῷ συνεύνῳ ταύτης Ἅιδῃ, τί δάνος θήσει; παρὰ Λυκόφρονι*. Legitur haec vox, alias perrara, etiam apud Callimachum Epigr. LI. 2. in Euphorionis fragmento apud Etym. M. p. 247, 51. in Brunckii Analect. Tom. III. nr. 752. v. 9. et quinquies apud Lycophronem (vv. 269. 710. 887. 1269. 1381.) syllaba penultima ubique correpta. Quo magis fortasse mireris, hoc nomen apud *Herodianum περὶ μονήρ. λέξ.* p. 36, 2. (Dind.) iis annumerari disyllabis, quae, ut *μᾶκος* et *πρᾶγος*, α contra canonem *κατὰ διάλεκτον* producant: *τὰ εἰς ρος λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα, εἰ ἔχοι πρὸ τέλους τὸ α, συνεσταλμένον πάντως αὐτὸ ἔχει· εἰ μὴ κατὰ διάλεκτον εἴη, ὥσπερ τὸ π ά ρ ο ς· — τοιοῦτο δέ ἐστι καὶ τὸ μᾶκος, δ ά ν ο ς, πρᾶγος*. Cf. *Arcad.* de Accent. p. 195, 13. *τὰ εἰς ος οὐδέτερα δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους τὸ α, συνεσταλμένον αὐτὸ ἔχει· δάος, φάος, χάος. πλὴν τοῦ φάρος, πάγος*. (leg. *πρᾶγος*) coll.

ποιμενικοῖς Par. A. *ἀρύων* Par. B. *εἰς σπονδάς, θυσίας, ἀρυόμενος, ἀπαντλῶν χρυσοῖς ποτηρίοις ὕδωρ* Vind. II. *κεχρυσωμέναις πέλλαις, κύλιξιν* Pal. 40. 709. *Μέλλων πρὸς τοὺς Γίγαντας καὶ τοὺς Τιτᾶνας ἀποπερᾶν* Par. A. 710. *Θήσει τῇ Περσεφόνῃ καὶ τῷ συγκοίτῳ δῶρον* Par. A. *ἐπειδὴ μετὰ δᾳδῶν τελεῖται αὐτῇ τὰ μυστήρια* Par. C. *Ὁ Ὀδυσσεὺς τῇ Περσεφόνῃ — τῷ συγκοίτῳ, ἤγουν τῷ Ἅιδῃ, τῷ υἱῷ τῆς Τηθύος, δῶρον, ἀνάθημα* Vind. II. *ἀναθήσει ὁ Ὀδυσσεὺς κοπτικῇ καὶ ἀναιρετικῇ Περσεφόνῃ, καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς Ἅιδῃ* Pal. 40.

πήληκα κόρσῃ κίονος προσαρμόσας.
κτενεῖ δὲ κούρας Τηθύος παιδὸς τριπλᾶς,
οἴμας μελῳδοῦ μητρὸς ἐκμεμαγμένας,
αὐτοκτόνοις ῥιφαῖσιν ἐξ ἄκρης σκοπῆς
Τυρσηνικὸν πρὸς κῦμα δυπτούσας πτεροῖς, 715
ὅπου λινεργὴς κλῶσις ἑλκύσει πικρά.
τὴν μὲν Φαλήρου τύρσις ἐκβεβρασμένην

Drac. Straton. p. 34, 21 sqq. et p. 92, 14 sqq. Qui Herodiani error, nisi lectionem addubitare velis, fortasse putandus est ex prava vocis derivatione provenisse; vid. Etym. M. p. 247, 54. *Τρύφων δὲ ὁ Ἀπαρκίωνος φησὶ τὸ παλαιὸν ἐπὶ τοῦ ἀναφαιρέτου δώρου τάττεσθαι τὴν λέξιν· Δίδυμος δέ, τὸ χ ρ ο ν ί ζ ο ν χρέος· παρὰ τὸ δ ή ν, δάνος καὶ δάνειον.*

711. *κόρσῃ*] *κόρσην* Par. A. — 712. *κτενεῖ*] *κτανεῖ* Pal. 40. $\overset{α}{\text{κτενεῖ}}$ Rehd. — 713. *οἴμας*] Par. ADEFGHJKL. Vind. II. IV. Vit. III. Editt. Ald. et reliquae praeter Basil. omnes. *οἶμας* Par. BC. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. — *ἐκμεμαγμένας*] $\overset{ας}{\text{ἐκμεμαγμένης}}$ Par. C. *ἐκμιμουμένας* Par. J. — 714. *ῥιφαῖσιν*] *σφαγαῖσι* Par. C. — *ἄκρης*] ex solo Par. J. reliqui omnes *ἄκρας*. Vid. supr. vv. 2. et 515. — 715. *Τυρσηνικόν*] *Τυρσηνικοῖς* Par. J. — 717. *τύρσις*] Urbs moenibus cincta turribusque munita. *Onofrio Gargiulli* p. 47. „Il testo ha *Φαλήρου τύρσις*. Qui *τύρσις* è da prendersi non per *torre*, ma per *città*. Il poeta v. 1209. *Καλύδνου τύρσιν* chiama Tebe, e v. 1273. *ὀλβίαν τύρσιν* Roma. Erano forse torri Roma e Tebe? *Stefano* (v. *Φάληρον*) *Φάληρος*, dice, *ἔστι καὶ πόλις ἐν Ὀπικοῖς, εἰς ἣν ἐξεβράσθη Παρθενόπη ἡ Σειρήν, ἣ καλεῖται Νεάπολις.*" *Favorinus* Lex. fol. 505. edit. Rom. *Τύρσις παρὰ Λυκόφρονι τὸ τεῖχος, ὅτι Τυρσηνοὶ πρῶτοι τειχοποιΐαν εὗρον. ἄλλως· τύρσις, πόλις παρὰ Πινδάρῳ* (Olymp. II. 77. Boeckh.) *κυρίως δὲ τεῖχος· λέγονται γὰρ πρῶτοι Τυρσηνοὶ τὴν τῶν τειχῶν κατασκευὴν εὑρηκέναι.* *Galen.* Lex. Hippocr. p. 99. edit. Steph. *τύρσιν· πύργον, καὶ μάλιστα τὸν ἐν τείχεσι.*

711. *Περικεφαλαίαν τῇ κεφαλῇ — ἀπὸ τοῦ κίονος — ἁρμόσας* Par. A. *κορυφῇ* Par. C. *περικεφαλαίαν τῇ κεφαλῇ, ἤγουν ἀπὸ τοῦ κίονος οὔσῃ, ἐμβαλών* Vind. II. *περικεφαλαίαν ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ κίονος κρεμάσας ταύτην* Pal. 40.

712. *Ἀποκτενεῖ δὲ τὰς θυγατέρας, τὰς Σειρῆνας, τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ τρεῖς· τὴν Παρθενόπην, τὴν Λευκωσίαν, τὴν Λίγειαν· μήτηρ αὐτῶν Τερψιχόρη* Par. A. *γυναικὸς Ὠκεανοῦ υἱοῦ, ἤγουν τοῦ Ἀχελώου* Par. C. *ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς φονεύσει, τὰς Σειρῆνας λέγει, Παρθενόπην, Λευκωσίαν καὶ Λίγειαν* Vind. II.

713. *Τὰς ᾠδάς, τὰς μελῳδίας τῆς μελῳδοῦ μητρὸς ἐκμιμουμένας* Par. A. *τραγῳδοῦ* Par. C. *ᾠδὰς τῆς Τερψιχόρης ἐκμιμουμένας, συμμεμιγμένας* Vind. II. 714. *Ταῖς αὐτοκτόνοις ῥιφαῖς ἐκ τῆς ἄκρας σκοπῆς* Par. A. *αὐτοφόνοις — ἐξοχῆς* Vind. II. *αὐθαιρέτοις — ὅπου ἵσταντο* Pal. 40.

715. *Πρὸς τὸ Τυρσηνικὸν κῦμα πηδώσας εἰς θάλασσαν τοῖς πτεροῖς* Par. A. *διαπερώσας, πηδώσας εἰς θάλασσαν* Vind. II. 716. *Ὅπου τὰ τῶν Μοιρῶν λίνα, ἤγουν ἡ πεπρωμένη μοῖρα ἡ πικρὰ φέρει* Par A. *ἡ διὰ τοῦ λίνου κλωθομένη, ἐνεργουμένη, ἡ νῆσις — φέρει — τὸ τέλος· ἐπώδυνος τελευτή* Par. C. *ἤγουν εἰς Τυρσηνικὸν κῦμα — ὁ τῶν Μοιρῶν λίνος — φέρει πικρῶς* Vind. II.

717. *Παρθενόπην — ὄνομα κύριον· ὃς ἔκτισε τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν — εἰς τὸ τεῖχος ἐκριφεῖσαν* Par. A. *τῆς Νεαπόλεως τὸ τεῖχος· οἱ Τυρσηνοὶ πρῶτον τὴν τειχοποιΐαν εὗρον — ἐῤῥιμμένης* Par. C. *τὴν Παρθενόπην — τυράννου Σικελίας — τὸ τεῖχος — βε-*

Γλάνις τε ῥείθροις δέξεται, τέγγων χθόνα·
οὗ σῆμα δωμήσαντες ἔγχωροι κόρης
λοιβαῖσι καὶ θύσθλοισι Παρθενόπην βοῶν 720
ἔτεια κυδανοῦσιν οἰωνὸν θεάν.
ἀκτὴν δὲ τὴν προὔχουσαν εἰς Ἐνιπέως
Λευκωσία ῥιφεῖσα, τὴν ἐπώνυμον
πέτραν ὀχήσει δαρόν. ἔνθα λάβρος Ἴς

718. Γλάνις τε] Γλᾶνίς τε Par. A. Hunc Lycophronis versum affert Steph. Byz. voc. Γλάνις. *Onofrio Gargiulli* l. l. „Il Glanis, fiume della Campania, de cui è bagnata Acerra, onde è di mal sana aria. Virgilio lo dice perciò *non aequus Acerris* (Georg. II. 225.); oggidì *Lagno*.“
719. σῆμα] *Dionys. Perieg.* v. 537. μέλαθρον ἁγνῆς Παρθενόπης. ibique *Schol.* p. 346, 29. edit. Bernh. μιᾶς τῶν Σειρήνων, ἥτις λέγεται ἐκεῖσε αὐτὴν διαχεῦσαι. ἡ δὲ ἱστορία κεῖται ἐντελὴς παρὰ τῷ τὴν Ἀλέξανδραν γράψαντι Λυκόφρονι. *Strabo* V. p. 246. (T. II. p. 196. edit. Tzsch.) — δωμήσαντες] Par. AEFJ. et Editt. praeter novissimam omnes. δομήσαντες Par. BDGHKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Sebastianus, admirans fortasse illud Tzetzae inventum de syllabis, ubicunque poetae libuerit, per ἀμετάβολα producendis. δωμήσαντες Rehd. δομήσαντες Par. C. Hanc formam δωμάω Lycophroni duobus aliis locis v. 593. et 1272. ex optimis libris restitui; de tertio autem loco v. 48. adhuc dubito, an alteri formae δομέω fortasse recte locum concesserim. Est enim ibi non proprie de struendis aedificiis (δῶμα), sed de refingenda corporis forma (δομή) tropice usurpatum. Cf. *Basl.* ad Gregor. Corinth. p. 272. et *Lobeck.* ad Phrynich. p. 587 sqq.
722. ἀκτήν] ἀκτάν Par. J. — Ἐνιπέως] Eodem nomine dicitur Neptunus apud *Nonnum* Dionys. I. 124. VIII. 246. Nominis originem habes apud Hom. Odyss. λ'. 237—241. Apollod. I. 9, 8. — 723. Λευκωσία] Vid. *Potteri* Annot. *Onofrio Gargiulli* p. 47. „Alcuni la dissero Λευκασία, e non già Λευκωσία. Ved. Dionigi di Alicarnas. l. I. Il monte Posidonio è il promontorio al di là della città di Pesto, che fu detta anche Neptunia.“ — 724. πέτραν] Dionys. Perieg. 360. Σειρηνίδα πέτρην, ibique Schol. p. 347. edit. Bernh. — λάβρος Ἴς] λαῦρος ἴς] Par. F.

βυθισμένην, ἐκβεβλημένην Vind. II. ῥιφεῖσαν Pal. 40. 718. Καὶ τῆς Νεαπόλεως ποταμὸς νάμασιν ὑποδέξεται, βρέχων τὴν γῆν Par. A. ποταμὸς Νεαπόλεως ἢ Ἰταλίας — βρέχων Vind. II. 719. Οὗ τάφον οἰκοδομήσαντες οἱ ἔγχωροι τῆς κόρης Par. A. ὅπου Par. C. ὅπου τάφον κτίσαντες — Παρθενόπης Vind. II.
720. Σπονδαῖς καὶ θυσίαις — ὄνομα τῆς μιᾶς τῶν Σειρήνων — λέγων (sic) Par. A. θυσίαις μεγάλαις Par. B. ἀνάπαιστος Par. C. σπονδαῖς, χύσεσιν οἴνου, θυσίαις — ὄνομα τῆς μιᾶς τῶν Σειρήνων Vind. II.
721. Τὰ κατ' ἔτος καὶ κατ' ἐνιαυτὸν δοξάσουσιν τὴν Παρθενόπην Σειρῆνα — διὰ τὰ πτερά Par. A. δι' ἔτους Par. C. ἐτησίως — διὰ τὸ θέλγειν καὶ κατέχειν τοὺς ἀκροατάς Pal. 40. 722. Εἰς δὲ τὴν προκειμένην ἀκτὴν τοῦ Ποσειδῶνος — παρὰ Μιλησίοις τιμωμένου Par. A. τὴν προέχουσαν, προκειμένην εἰς θάλασσαν τοῦ Ποσειδῶνος, παρὰ Μιλησίοις Vind. II. ἤτοι εἰς τὸ Ποσειδήϊον Pal. 40. 723. Μία τῶν Σειρήνων, ἀφ' ἧς ἡ νῆσος· τὴν ἐπώνυμον Par. A. ἐκ γὰρ τῆς Λευκωσίας ὠνομάσθη καὶ ἡ νῆσος Λευκωσία Par. B. ὄνομα τῆς ἄλλης τῶν Σειρήνων — Λευκωσίαν Vind. II.
724. Τὴν Λευκωσίαν νῆσον ἐποχήσεται ἐπὶ πολὺν χρόνον· ὅπου ὁ λάβρος — ποταμὸς Ἰταλίας Par. A. Ἴς καὶ Λάρις ὀνόματα ποταμῶν Ἰταλίας Par. C. οἰκήσει — ὁ σφοδρὸς ποταμός Pal. 40.

γείτων θ' ὁ Λάρις ἐξερεύγονται ποτά. 725
Λίγεια δ' εἰς Τέρειναν ἐκναυσθλώσεται,
κλύδωνα χελλύσσουσα. τὴν δὲ ναυβάται
κρόκαισι ταρχύσουσιν ἐν παρακτίαις,
Ὠκινάρου δίνησιν ἀγχιτέρμονα.
λούσει δὲ σῆμα βούκερως νασμοῖς Ἄρης 730

λάβριος Ἶς Vit. II. In margine Neap. I. λάβροϊς. *Herodianus* περὶ μον. λέξ. p. 19, 9. ἔστιν Ἶς τῆς Ἰταλίας, ὡς Πάρθαξ ἐν τῷ β' τῶν Ἰταλικῶν· ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν Ποσειδονίαν ὁ Ἡρακλῆς· ἔστι δὲ ποταμὸς Ἶς καλούμενος μέγας. Cf. *Eustath.* ad Odyss. λ'. 392. p. 1691, 51. edit. Rom. (T. I. p. 425, 21. edit. Lips.) *Bekk.* Anecdot. III. p. 1384.

726. εἰς] Sic Codd. mei omnes. — Τέρειναν] Τέρεναν Neap. III. Τερείαν Par. C. ν̄ tamen minio ab alia manu insertum est. — ἐκναυσθώσεται Neap. I. Hunc versum citat Steph. Byz. v. Τέρινα. Notandus est error Etymologi p. 752, 31. — 727. χελλύσσουσα] Par. ΔE. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. χελλύσουσα Par. DGHK. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. Rehd. et Edit. Ald. χελύσσουσα Par. FJ. Vit. I. III. Ciz. et Edit. Sebast. χελύσουσα Par. BCL. Isaacius Tzetzes alterum λ̄, quod in omnibus libris invenerat, expungens, ut doctrinam suam de productione talium syllabarum expromeret, etiam haec addit: καὶ τὰ δασέα ὁμοίως ἐκτείνουσι τὰ βραχέα, εἰ ἔμπροσθεν αὐτῶν εὑρεθείη. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες διὰ δύο λλ γράφουσι, λέγοντες κατὰ πλεονασμὸν εἶναι τὸ ἓν λ̄. ita ut talem criticum nescias mireris an commiseréris. Praeterea ex hoc loco emendanda est glossa apud Etymologum p. 808, 27. et Favorinum fol. 533. edit. Rom. χελύσσουσα, διαπλέουσα, νηχομένη· καὶ γὰρ οἱ νηχόμενοι τοῖς χείλεσι τὸ ὕδωρ παραλείχουσι· κατὰ πλεονασμὸν δὲ τοῦ δ̄. Scribe: χελλύσσουσα — κατὰ πλ. δὲ τοῦ λ̄. — ναυβάται] Par. ADEFK. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ναυάται BCGHI. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ναυάτην Par. J. — 728. κρόκαισι] κρόκκαισι Par. A. κροσσαισι Par. H. — 729. Ὠκινάρου] Ὠκηνάρου Par. L. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. Ὠκαρίνου Par. C. in marg. et Par. H. in textu, superaddito γρ. καὶ Ὠκηνάρου. Vid. infra v. 1009. — δίνησιν] e Par. L. Vit. I. et Ciz. — ἀγχιτέρμομα] ἀγχιτέρμονος Par. H. — 730. λούσει] λεύσσει Vit. I. et Ciz. — βούκερως] Vid. Potteri Annotat. ad h. l.

725. Καὶ ὁ γείτων ποταμὸς Ἰταλίας Λάρις ἐξερεύγονται τὰ νάματα Par. A. 726. Ἡ δὲ μία τῶν Σειρήνων, Λίγεια, εἰς τὴν Τέρειναν ἐκπλεύσει, ἐκριφήσεται Par. A. ῥιφήσεται Par. C. ὄνομα τῆς τρίτης τῶν Σειρήνων — πόλιν Ἰταλίας — ἐκριφήσεται ὑπὸ τῶν κυμάτων Vind. II. 727. Τὸν κλύδωνα νηχομένη, βυσσοῦσα καὶ τοῖς χείλεσιν ὠθοῦσα τὸ ὕδωρ — ταύτην δὲ οἱ ἐπὶ νῆσον βαίνοντες Par. A. νηχομένη Par. B. πλέουσα Par. C. 728. Ἐν ταῖς ψάμμοις καὶ ψήφοις θάπτουσιν — παρὰ ταῖς ἀκταῖς Par. A. αἰγιαλοῖς — ἐν ταῖς παραθαλασσίαις Pal. 40. 729. Ταῖς Ἰταλικοῦ ποταμοῦ συστροφαῖς τὴν γείτονα, τὴν ὅμουρον Par. A. ποταμοῦ Ἰταλίας συστροφαῖς πλησιάζοντα τὸν κλύδωνα Vind. II. πλησίαν Pal. 40. 730. Πλυνεῖ δὲ τὸν τάφον βούκερως — ὅτι βουκεφάλους τοὺς ποταμοὺς εἰσάγουσι, διὰ τὸ βίαιον τοῦ ῥεύματος — τοῖς ὕδασι — ποταμός Par. A. τὸν τάφον — ἤγουν Ὠκίναρος, ἰσχυρός Par. C. λαμπρυνεῖ, βρέξει τὸ μνημεῖον — βοὸς κέρας ἔχων — νά-

ὀρνιθόπαιδος ἴσμα φοιβάζων ποτοῖς.
πρώτῃ δὲ καί ποτ' αὖθι συγγόνων θεᾷ
κραίνων ἁπάσης Μόψοπος ναυαρχίας
πλωτῆρσι λαμπαδοῦχον ἐντυνεῖ δρόμον,

731. *ἴσμα*] Sic Par. B. et Pal. 40. Nescio an plures et meliores fortasse. Casu enim mihi chartula periit, in qua seorsim ea, quae ad spirituum discrepantiam spectarent, e Codd. Pariss. diligenter enotaveram. *ἴσμα* autem habent Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. et reliquae deinceps omnes. *Etym.* M. p. 477, 3. *ἴσμα, τὸ ἵδρυμα· παρὰ τὸ ἵζω. Eustath.* ad Iliad. ε'. 778. p. 607, 8. edit. Rom. (Tom. II. p. 71, 20. edit. Lips.) *τὸ μέντοι διὰ τοῦ σ ἴσμα, ὃ καὶ δασύνεται, ἵδρυμα δηλοῖ παρὰ Λυκόφρονι, ἀπὸ τοῦ ἵζω γενόμενον.* Lex. *περὶ πνευμάτων* a Valckenario editum ad Ammon. p. 230. *τὸ ῑ πρὸ τοῦ σ̄, εἰ μὴ τὸ ῑ ἐπάγοιτο, ψιλοῦται ἀεί — εἰ δὲ ἐπάγοιτο τὸ ῑ, δασύνεται· ἵστωρ. ὁ ἐπιστήμων, ἱστορία, Ἱστιαῖος, κύριον· ἴσμα, τὸ κτίσμα.* Quod cum canonem turbet, videri potest ex marginali annotatione huc irrepsisse.

732. *αὖθι*] Miro consensu Codd. mei omnes *αὖθις*. Quod vitium e libris transiit in Editt. Ald. et Basil. I. repetitum inde in Editt. Steph. et Sebast. Correxerat iam Canterus. — **733.** *Μόψοπος*] Sic libri omnes, excepto Rehdig. qui habet *Μοψόπου*. Quod autem dicit Muellerus, „editt. vett. *Μοψόπους*", id satis probat, eum has editiones admodum negligenter inspexisse. Sola enim Basil. I. hoc typographico vitio inquinata est, quod non debuit inter varias lectiones commemorari. Sensum loci recte indicavit *Onofrio Gargiulli* p. 48. Canterum sequutus: „Diotimo è il nome di questo ammiraglio, e dobbiamo tal notizia al Tzetze, che cita Timeo. L'asserzione però dello Scoliaste è sembrata sospetta ad un moderno Critico, (innuit haud dubie Muellerum) il quale sostiene, che il nome dell' ammiraglio si trovi nel testo, ed è *Μόψοπος*, Mopsopo. Ma l'autore di questa scoverta non ha pensato, che, facendosi *Μόψοπος* nome proprio di un uomo, ne siegue, che la flotta, di cui parla il poeta, no si sa a qual nazione si appartenga; poichè *κραίνων ἁπάσης Μόψοπος ναυαρχίας* traducendosi *Imperator universae Mopsopus classis*, noi non sappiamo di qual flotta quì si parli. Quindi ho stimato più sicuro attenermi alla versione del Cantero, ch'è la seguente: *Imperator totius Atticae classis.*" Equidem autem difficultatem loci non in genitivo *Μόψοπος* quaesiverim, cuius nominativum ob nimiam duritiem graeci aures respuebant, teste *Callimacho* apud Steph. Byzant. *Μοψοπία, ἡ Ἀττική, ἀπὸ Μόψοπος· Καλλίμαχος· ἄρρητος ἡ Μόψοψ.* (Similia sunt *Βερέκυντος* vid. Steph. Byz. h. v. *ἀρνός* etc.) sed in eo, quod poeta hanc Genitivi formam cum voce *ναυαρχίας* coniunxerit, cum aut *Μοψοπίδος* aut *Μοψοπείας* exspectares. Hoc sane duriusculum est, neque tamen tale, cui prorsus exempla desint; ex uno certe Nonno, si cupis, largam talium elegantiarum messem tibi comparabis. — **734.** *ἐντυνεῖ*] *ἐντύνει* Par. H. et Vind. II. *ἐκτείνει* Par. K.

μασι — ἰσχυρός· ὄνομα ποταμοῦ Vind. II. **731.** *Τῆς ὀρνιθοφυοῦς Σειρῆνος τὸν τάφον, τὸ ἵδρυσμα, λευκαίνων, καθαρίζων τοῖς ὕδασι* Par. A. *τάφον, ἵδρυμα* Par. B. *λευκαίνων, πλύνων* Par. C. *ὀρνιθοφυοῦς, τῆς Λιγείας ἴσμα, παρὰ τὸ ἵζω τὸ ἑδραιῶ — πλύνων* Pal. 40.

732. *Πρώτῃ δὲ καί ποτε πάλιν, τῇ Παρθενόπῃ* Par. A. *τῇ Παρθενόπῃ τῇ πρώτῃ τῶν ἀδελφῶν· λείπει τὸ θύσας, τῇ Παρθενόπῃ* Vind. II.

733. *Κρατῶν καὶ βασιλεύων ἁπάσης τῆς Ἀττικῆς· Μοψοπία γὰρ ἡ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Μόψοπος βασιλεύσαντος — τοῦ στόλου* Par. A. *βασιλεύων, ἤγουν ὁ Διότιμος τῶν Ἀθηνῶν — τῆς Ἀττικῆς* Par. C. *ἄρχων ὁ Τίμαιος* (leg. *ὁ Διότιμος*) *τῆς τῶν Ἀθηναίων — ἀπό τινος Μόψου βασιλεύσαντος τῶν Ἀθηνῶν* Vind. II.

734. *Τοῖς πλέουσι — λαμπαδου-*

χρησμοῖς πιθήσας. ὅν ποτ' αὐξήσει λεὼς 735
Νεαπολιτῶν, οἳ παρ' ἄκλυστον σκέπας
ὅρμων Μισηνοῦ στύφλα νάσσονται κλίτη.
βύκτας δ' ἐν ἀσκῷ συγκατακλείσας βοὸς
παλινστροβήτοις πημοναῖς ἀλώμενος,
κεραυνίῃ μάστιγι συμφλεχθήσεται 740

ἐντενεῖ Par. J. — δρόμος Par. H. — 735. λεώς] θεός Par. K. superaddito tamen λεώς. — 736. Νεαπολιτῶν] Νεαπολίων Pal. 40. — παράκλυστον (α superscr.) Par. C. — σκέπας] σκέποις Par. H. — 737. Μισηνοῦ] Μισηνοῦς (ου superscr.) Par. A. Μισήνους Par. H. Μυσηνοῦ Par. B. Vind. IV. Vit. III. Μεσήνου Rehd. — στύφλα] Par. ACDEFGHJKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. et Reich. στυφλά Pott. utrq. et Sebast. στύμφλα Par. B. et Rehdig. In accentu ponendo Codd. meorum auctoritati obsequutus sum. Vid. etiam Elmsl. ad Bacch. 1135. — νάσσονται] νάσονται Par. L. Vit. I. et Ciz. Lycophronis verba afferunt Etym. M. p. 732, 20. et Favorin. fol. 482. edit Rom. στύφλα νάσσονται κλίτη· λέγονται δὲ τὰ τραχέα κλίματα. Λυκόφρων. — 738. βύκτας] βύκταις Vind. IV. eiusdem vitii vestigia apparent in Vit. III. Etym. M. p. 216, 51., laudato Lycophronis versiculo, varie et inutiliter ἐτυμολογεῖ· meliora expromens p. 179, 16. τὸ β τῷ φ συγγενές ἐστι. δῆλον ἐκ τοῦ Μακεδόνας μὲν τὸν Φίλιππον Βίλιππον καλεῖν, καὶ τὸν φαλακρὸν βαλακρόν, καὶ τοὺς Φρύγας Βρύγας, καὶ τοὺς ἀνέμους, διὰ τὸ φυσᾶν φυσητὰς ὄντας, *βύκτας*. Cf. Sturz. de Dialect. Maced. p. 31. — Hic versus cum duobus sequentibus in Cod. Par. K. desideratur. — 739. παλινστροβήτοις] Par. G. Vit. I. et Ciz. πάλιν στροβήτοις. — 740. μάστιγι συμφλεχθήσεται] Hanc scripturam tuentur Par. ABCDEFGH. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. φλεχθήσεται Par. J. μαστιχθήσεται Par. L. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. In hac lectione, cui speciem quandam veri non derogamus, nihilominus tamen, si paullo accuratius eam consideraveris, glossatoris manum fortasse agnosces. Quem si sumamus his verbis μάστιγι συμφλεχθήσεται superscripsisse μαστιχθήσεται, ut tropicam dictionem *flagello concremabitur* uno et planiori verbo *flagellabitur* redderet, more illorum hominum non attendens ad reliquum verborum nexum: nonne fieri facillime

χον δέ, διότι λαμπάδας ἔβαλλον εἰς τὴν θάλασσαν — εὐτρεπίσει τὸν δρόμον Par. A. ναύταις — διότι λαμπάδας ἔβαλον εἰς τὴν θάλασσαν — εὐτρεπίσει, θήσει Vind. II. κατασκευάσει Pal. 40. 735. Ταῖς προφητείαις πεισθείς — ὅντινά ποτε ὁ λαὸς αὐξήσει Νεαπολιτῶν Par. A. δρόμον τὸν λαμπαδοῦχον Par. C. τοῖς τῆς Παρθενόπης καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος — ὅντινα πλεύσει ὁ λαός Vind. II. 736. Οἵτινες παρὰ τὸν ἀκύμαντον ἢ πολύκλυστον — σκέπην Par. A. ἀχείμαστον ἢ πολυχείμαστον τόπον Par. C. πλωτῆρες πολύκλυστον σκέπασμα, ἀκρωτήριον Vind. II. 737. Τῆς ὁρμίσεως τῆς λίμνης ἢ λιμένος τῶν Νεαπολιτῶν — τραχέα οἰκήσουσιν ἀκρωτήρια Par. A. τῆς Νεαπόλεως κατοικοῦσι — μέρη, κλίματα Par. C. λιμένων — ἔθνος Νεαπολιτῶν — τραχέα κατοικήσουσιν μέρη Vind. II. λιμὴν Νεαπολιτῶν — κατάξηρα μέρη Pal. 40.
738. Τοὺς ἀνέμους δὲ ἐν τῷ ἀσκῷ συναποκλείσας τοῦ βοός Par. A. δέρματι — συσχών Par. C. τοὺς ἐναντίους ἀνέμους — ὁ Ὀδυσσεύς Vind. II.
739. Ὀπισθορμήτοις, πολυπλάνοις βλάβαις πλανώμενος Par. A. et Vind. II. 740. Τῇ τοῦ κεραυνοῦ τιμωρίᾳ συγκαήσεται Par. A. τῷ ἐκ τοῦ

καύηξ, ἐρινοῦ προςκαθήμενος κλάδῳ,
ὡς μὴ καταβρώξῃ νιν ἐν ῥόχθοις κλύδων,
Χάρυβδιν ἐκφυσῶσαν ἑλκύσας βυθῷ.
βαιὸν δὲ τερφθεὶς τοῖς Ἀτλαντίδος γάμοις,
ἀναυλόχητον αὐτοκάβδαλον σκάφος 745

potuit, ut postea exsisterent, qui hoc interpretamentum pro varia lectione haberent, eamque ut elegantiorem locoque aptiorem in textum reciperent? Praeterea profecto portenti simile esset, lectionem *μασηχθήσεται*, si genuina esset, nonnisi in tribus iisque saepissime interpolatis inque vitiis fere semper consentientibus libris (Par. L. Vit. I. Ciz. vid. vv. 388. 395. 408. 434. 456. 466. 475. 483. 485. 512. 523. 530. 534. 583. 605. 699. 703. 729. 737. et saepius) servatam esse, alteram autem, quam veram esse contendimus, ab uno et quadraginta codicibus exhiberi, ita quidem, ut antiquissimi et optimi libri pro hac lectione stent, et ne minimum quidem variantis scripturae vestigium in quoquam reperiatur. — 741. *καύηξ*] *κάβηξ* Edit. Ald. *κάρβηξ* Rehd. Reliqui libri ad unum omnes *καύηξ*. Vid. *Interpp.* ad Hesych. v. *καύαξ* et *κῆξ*. *Etym. M.* p. 493, 49. et *Hemsterh.* ad Aristoph. Plut. v. 913. p. 312 sq. edit. Lips. — *ἐρινοῦ*] *ἐρινεοῦ* Par. L. — *πρὸς καθήμενος* Par. F.

742. *καταβρώξῃ*] Codd. mei et Editt. omnes, nec Sebastianus videtur in libris suis scripturae varietatem invenisse. Muellerus tamen in Addend. p. 290. maluit „*καταβρόξῃ* a *καταβρόχω*.“ — *νιν*] *μιν* Rehd. et Edit. Ald. Eandem formam etiam supra v. 678. libri omnes agnoscunt.

743. *ἐκφυσῶσαν*] Par. ABDEGHJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Editt. omnes. Recte. *ἐκφυσσῶσαν* Par. CFL. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. — *βυθῷ*] Par. ACFHJL. Vat. 1307. Neap. I. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Paraph. Vatic. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *βυθῷ* Par. B. *βυθῶν* solus Par. D. et ex Edit. Aldina Basil. II. et omnes deinceps, quae Canterianam recensionem sequutae sunt. *βυθοῦ* Par. EGK. Vind. II. IV. Neap. II. Vit. II. III. — 744. *τοῖς*] Par. ACH. Vat. 1307. Neap. I. III. Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *τῆς* Par. BDEFGJKL. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *Muellerus* in Addend. p. 290. haec habet: „*τοῖς* videtur praeferendum; nam amat Lycophro articulum ita ponere, ut Substantivum praemittat alteri Substantivo, ad quod articulus pertinet. Sic Codd. optimae notae v. 132. legunt quoque *τοὺς* pro *τοῦ*.“ At non ex consuetudine poetae, sed ex ipsis articuli legibus, quae hodie notissimae sunt, haec lectio erat defendenda. — 745. *αὐτοκάβδαλον*] Hanc lectionem dedi e Par. A. et Vat. 1307. etiam ante me ex Codd. suis restituerat Sebastianus. Reliqui libri in varios errores discedunt: *αὐτοκαύδαλον* Par. DEGHJK.

ἀνέμου πρηστῆρι, τουτέστι τῇ ἀστραπῇ Vind. II. 741. *Ὁ λάρος· ἐρινοῦ δέ, συκῆς ἀγρίας παρακαθήμενος τῷ κλάδῳ* Par. A. *λάρος — ἢ ἀγρίας συκῆς ἢ τοπικῆς* (vid. Tzetz. ad h. l.) Par. C.

742. *Ὅπως μὴ καταπίῃ αὐτὸν ἐν τοῖς ὕδασιν ὁ τάραχος* Par. A. *κύμασι* Par. C. *ἵνα, ὅπως — καταφάγῃ αὐτὸν ῥεύμασιν* Vind. II. *ἡ θάλασσα* Pal. 40. 743. *Τὴν λεγομένην ἄμπωτιν σύρας τῷ βάθει* Par. A. *τὴν ἀναῤῥόφησιν τῆς θαλάσσης — ὁ κλύδων* Vind. II. 744. *Ὀλίγον δὲ χαρεὶς τοῖς Καλυψοῦς* Par. A. *ὀλίγον χαρείς· ζ΄ γὰρ χρόνους ἦν παρ' αὐτῇ· — τοῖς τῆς Καλυψοῦς* Vind. II. *ἐπὶ ἑπτὰ χρόνους* Pal. 40.

745. *Αὐτοσχέδιον πλοῖον — κυρίως τὰ ῥυπαρὰ καὶ μὴ ἀληλεσμένα ἄλευρα· νῦν δὲ τὸ πλοῖον λέγει* Par. A. *τὸ μὴ ὀχούμενον ναύταις. αὐτοσχέδιον* Par. C. *καθὸ ὑπὸ τῶν ναυτῶν οὐκ ὠχεῖτο· αὐτοσχέδιον*

βῆναι ταλάσσει, καὶ κυβερνῆσαι τάλας
αὐτουργότευκτον βᾶριν εἰς μέσην τρόπιν
εἰκαῖα γόμφοις προστεταργανωμένην.
ἧς οἷα τυτθὸν Ἀμφίβαιος ἐκβράσας

Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Pott. utrq. αὐτοκάνδαλον Par. L. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich. αὐτοκάνδαυλον Par. CF. Vit. I. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. αὐτοκάνδυλον Par. B. Praeterea in Codd. Par. B. et Rehd. vv. 745. et 746. sedes inter se mutarunt, ita ut v. βῆναι ταλ. antecedat. Lectio nostra confirmatur testimonio Etymologi, apud quem ex antiquo Scholiasta haec legimus p. 173, 49. αὐτοκάβδαλον σκάφος· Λυκόφρων. ἀναυλόχητον τὴν μικρὰν λέγει· οὐ γάρ ἦν ναῦς, ἀλλ' αὐτοσχέδιον πλοῖον, οὐδέπω ἐν ὅρμῳ καὶ λιμένι καταλεγόμενον· ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς λιμένας. αὐτοκάβδαλον δὲ τὸ εἰκῇ καὶ ὡςαύτως καὶ αὐτουργὸν γεγονός. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἀλφίτων εἴρηται· τὸ ὡς ἔτυχε φυραθὲν ἄλευρον αὐτοκάβδαλον. Cf. Hesych. v. αὐτοκάβδαλα ibiq. Interpp. Suid. et Favorin. h. v. Apud Eustathium ad Iliad. λ'. 781. p. 884, 26. edit. Rom. (Tom. III. p. 86, 19. edit. Lips.) αὐτοκαυδάλους editum est; apud eundem vero ad Odyss. ψ'. 189. p. 1944, 32. edit. Rom. (T. II. p. 303, 18. edit. Lips.) legimus: λέχος δὲ ἀσκητὸν τὸ μὴ αὐτοσχέδιον καὶ εἰκαῖον, ὁποῖα καὶ τὰ τῶν σκευῶν αὐτοκάβδαλα. Quam scripturae inconstantiam dubito an consulto reliquerit nuperrimi editoris diligentia.

746. ταλάσσει] ταλάσσεις Par. J. ταλάσει Par. C. et Edit. Basil. I. — κυβερνῆσαι] Sic Par. ABDEGJK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast. — κυβερνήσει Par. CFHL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. — 747. βᾶριν] De hac voce vid. Potteri Annot. ad h. l. Etym. p. 188, 30. et p. 206, 21. Anecdot. Bekkeri p. 84, 10. — εἰς] Par. ACEFGJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. — ἐς Par. BDHK. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. et reliquae. Unde corrige, quae supra p. 102. ad v. 423. non satis accurate e Schedis nostris enotavimus. — τρόπιν] τρόπιν Rehd. τρόπον Par. L. Vit. I. et Ciz. τρόπην Par. AF. Vind. II. Hesychius: τρόπις· τὸ κατώτατον τῆς νεώς. Philoxeni Glossar. Graecolat. p. 35. carina, τρόπις πλοίου. Favorin. fol. 507. edit. Rom. τρόπις λέγεται τὸ ὑποκάτω τοῦ πλοίου ξύλον, ὃ καὶ στεῖρα λέγεται, ὡς στερεώτατον τῶν λοιπῶν, καὶ συνέχον τὰ πάντα· ἐνίοτε ὅλον πλοῖον σημαίνει. Cf. Pollux. Onom. I. 85. 86. Anecdot. Bekk. p. 307, 9.

748. προστεταργανωμένην] Etym. M. p. 753, 52. τεταργανωμένη· συμπεπλεγμένη, συνειλημμένη· ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη παρὰ Ἀττικοῖς ταργάνη καλεῖται· καὶ τὸ συνειλῆσθαι τεταργανῶσθαι. Λυκόφρων. Eadem fere habet Favorinus h. v. et Tzetzes ad h. l. Infra v. 1101. legitur συντεταργανωμένος.

πλοῖον Vind. II. αὐτοκατασκευαστόν — σχεδίαν Pal. 40. 746. Βῆναι καρτερήσει, καὶ κυβερνῆσαι ὁ ταλαίπωρος Par. A. καρτερήσει, ὑπομείνῃ Vind. II. 747. Αὐτοκατασκευαστόν, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ γεγονυῖαν ναῦν, πλοῖον — εἰς μέσην τὴν τρόπιν — ὧν Par. A. τὴν αὐτομάτως γεγονυῖαν Par. B. 748. Εἰκῇ καὶ μάτην ταῖς ξυλίναις περόναις προςδεδεμένην, συμπεπλεγμένην Par. A. προςδεδεμένην Par. C. καρφίοις προςηλωμένην Par. B. ματαίως περόναις συμπεπλεγμένην Vind. II. 749. Ἧστινος, ὁποῖα μικρόν — ἐπώνυμον τοῦ Ποσειδῶνος — ἐκριφεὶς Par. A. ἀφ' ἧς σχεδίας — μικρόν — ὁ Ποσειδῶν παρὰ Κυρηναίοις — ῥίψας τὸν Ὀδυσσέα Vind. II.

τῆς κηρύλου δάμαρτος ἀπτῆνα σπόρον, 750
αὐταῖς μεσόδμαις καὶ σὺν ἰκρίοις βαλεῖ
πρὸς κῦμα δύπτην ἐμπεπλεγμένον κάλοις.
πόντου δ' ἄυπνος ἐνσαρούμενος μυχοῖς,
ἀστῷ σύνοικος Θρηκίας Ἀνθηδόνος
ἔσται. παρ' ἄλλου δ' ἄλλος, ὡς πεύκης κλάδον, 755
βύκτης στροβήσει φελλὸν ἐνθρώσκων πνοαῖς.

751. *μεσόδμαις*] **Hesychius:** *μεσόδμη, ξύλον, τὸ ἀπὸ τῆς τρόπεως ἕως τοῦ ἱστοῦ.* **Apollon.** **Lex. Hom. h. v.** **Eustath.** **ad Odyss. β. 424. p. 1452, 55. edit. Rom. (Tom. I. p. 107, 8. edit. Lips.)** *μεσόδμη δέ, ἡ ὀπὴ δι' ἧς ὁ ἱστὸς ἐνείρεται· λεχθεὶς οὕτω, παρὰ τὸ μέσον τῆς νηὸς δεδομῆσθαι· μέση γὰρ τοῦ τοιούτου πλοίου* **(non** *πλείου*, **ut in novissima edit. Lips. correctoris negligentia reliquit)** *ἐστί.* **Cf. Schol. ad Arat. Phaenom. 605. — 753.** *ἐνσαρούμενος*] *ἐκσαρούμενος* **Par. F. Vind. IV. Vit. III. —** *μυχοῖς*] *μυχῷ* **Par. H. — 754.** *Θρηκίας*] **Par. ABCEFGHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Pott. utrq. et Sebast.** *Θρηκίας* (α) **Par. D.** *Θρακίας* (η) **Rehd.** *Θρακίας* **ex Edit. Aldina transiit in Basil. II. Paris. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich. Nostram lectionem tuentur etiam** *Steph.* **Byz. v.** *Ἀνθηδών*, **et** *Eustath.* **ad Iliad. β. 508. p. 271, 15. edit. Rom. (Tom. I. p. 219, 32.) Lycophronis verba afferentes. Vid. etiam supra v. 118. et infra v. 1341.**

755. *κλάδον*] *κλάδων* **Par. A.** ***Meursius:*** **„Eleganter emendat V. Cl. Ios. Scaliger** *πεύκης κλάδος*, **id est,** *λαμπάς*, **ut in agone lampaducho lampas traditur sequenti, sic ventus vento succedens, insultans spiritu, agitabit Ulyssem, tanquam suber in mari.“ Expressit hanc coniecturam Ios. Scaliger in secunda versionis editione, novis curis perpolita:**

sic alius alium ventus excipiens, facis
instar, rotabit suber, agitans spiritu;

cum antea multo, ut videtur, rectius dedisset:

alternus et sic mutuo, ut piceae librum,
Caurus rotabit suber, agitans spiritu:

756. *στροβήσει*] *στροφήσει* **Par. A. —** *φελλόν*] **Huc pertinet particula antiqui Scholii ab Etymologo servata p. 790, 10. quod integrum Commentario suo inseruit Is. Tzetzes; ubi nota varietatem,** *πρὸς κουφισμὸν τῶν σωμάτων.*

750. *Τῆς ἀλκυόνος γυναικός· ὁ γὰρ ἄρσην κηρύλος λέγεται — μικρὸν νεοσσόν, τὸν μὴ πτερὰ ἔχοντα* **Par. A.** *τῆς θηλείας ἀλεκτρυόνος* **(leg.** *ἀλκυόνος*) **Par. C.** *πωλίον μικρόν* **Pal. 40.** 751. *Αὐταῖς ταῖς μεσόδμαις, ἤγουν ὀρθοῖς ξύλοις τῆς σχεδίας — καὶ σὺν τοῖς ὀρθοῖς ἢ πλαγίοις ξύλοις καταβαλεῖ* **Par. A.** *τοῖς μεταξὺ ξύλοις τῆς σχεδίας* **Par. C.** *σὺν μέσοις ξύλοις — ὀρθοῖς* **Vind. II.** *μέσοις ξύλοις σχεδίας — στρώμασιν ἢ ὀρθοῖς ξύλοις* **Pal. 40.**

752. *Πρὸς κῦμα τὸν κολυμβητήν· λέγει δὲ Ὀδυσσέα — ἐμπεπλεγμένον τοῖς σχοινίοις, ἢ τοῖς ξύλοις* **Par. A.**

753. *Τῆς θαλάσσης δ' ἄυπνος ἐν τοῖς βυθοῖς περιφερόμενος ἢ κλυδωνιζόμενος* **Par. A.** *κυλιόμενος* **Pal. 40.**

754. *Τῷ πολίτῃ σύνοικος· λέγει δὲ Γλαύκῳ — πόλεως Βοιωτικῆς, ἣν ᾤκησαν Θρᾷκες* **Par. A.** *τῷ Γλαύκῳ — διὰ τὸ οἰκῆσαι αὐτὴν Θρᾷκας — πόλις Βοιωτίας* **Par. C.** 755. *Γενήσεται δὲ παρ' ἄλλου ἄλλος, ὥσπερ φελλός* **Par. A.** *γενήσεται — ἀπὸ ἀνέμου — τὸν φελλὸν λέγει* **Vind. II.** *σχῆμα ἑρμηνευτικόν* **Pal. 40.**

756. *Ὁ ἄνεμος συστρέψει, ἐλάσει τὸν φελλόν — ἐμπηδῶν ταῖς πνοαῖς* **Par. A.** *ὁ ἄνεμος κινήσει, στρέψει* **Vind. II.** *ἐμπίπτων* **Pal. 40.**

μόλις δὲ Βύνης ἐκ παλιῤῥοίας κακῆς
ἄμπυξ σαώσει, στέρνα δεδρυφαγμένον
καὶ χεῖρας ἄκρας, αἷς κρεαγράπτους πέτρας

758. *δεδρυφαγμένον*] *δεδρυφαγμένα* Par. D. et Ms. Canteri. *δεδρυφαγμένος* Par. J. Vid. Odyss. ε΄. 373.

αὐτίκα δὲ κοῆδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν.

759. *χεῖρας ἄκρας*] Muellerus in Addend. p. 290: „*χεῖρας ἄκρας* Lycophro dixit secutus Euripidem, qui frequentat vocem *ἄκρος*, ut: *εἰς ἄκρους ὄνυχας*, Cycl. 158. *ἐν ἄκροισι ποσίν*, Ion. 1166. (1181. Herm.) *ἄκρας καρδίας ἔψαυσε*, Hec. 242. *εἰς ἄκραν χεῖρα*, Iphig. Aul. 951. *ἄκρᾳ χερί*, Helen. 1460. *ὠλένας ἄκρας τρέμων* Iphig. Taur. 283. (272. Seidl.)" — *κρεαγράπτους*] Respuunt hanc lectionem libri, ut statim videbis, omnes. *κρεαγρεύτους* Par. J. Vat. 1307. et Pal. 40. *κρεαγρεύστους* Par. A. in quo litteras $\bar{\tau}$ et $\bar{\varsigma}$ saepissime inter se commutatas esse monuimus ad Lex. Seguer. p. 100, 19. coll. 186, 11. Paraph. Vatic. *τῆς τὰ κρέατα ἀγρευούσης πέτρας.* In reliquis libris omnibus, quotquot equidem excussi et ab aliis collatos vidi, exstat lectio *κρεαγρέπτους*, litteris $\bar{\upsilon}$ et $\bar{\pi}$ ex falsa pronuntiatione permutatis: Par. BCDEFGHKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Cis. Rehd. Accedunt Potteriani duo; sex, quos enumerat Variet. Lect. Sebastiana, et Editt., Codicum instar habendae, Aldina et Basil. I. Nullus omnino liber *κρεαγράπτους*. At, inquies, quid undecim illi, quos silet Sebastianus? Vereor autem, si serio hoc interpellaris, ut recte argumenteris quippiam e tali silentio. Quod quale sit iam supra ad v. 361. satis, credo, expertus es, et infra etiam, si lubet, saepius experiere. Quid autem contra talem librorum consensum festinantis illius et interdum consulto reticentis editoris taciturnitas? Aut libros, quos habuit, non inspexit, aut suppressit quod ibi scriptum invenerat. Equidem autem pro certo ausim affirmare, etiam in libris Vaticanis aut eandem, quae in Nostris obtinet, varietatem inveniri, aut in omnibus scriptum esse *κρεαγρέπτους*, non *κρεαγράπτους*. Nullo enim in loco vidi libros ad repellendam aliquam lectionem concordiores. Hanc autem lectionem primus ex emendatione reposuit Guilielmus Canterus, ineptum illud priorum editionum *κρεαγρέπτους* lenissima manu refingens; eiusque auctoritatem sequutae sunt, si Paris. II. excipias, reliquae deinceps omnes editiones. Facta autem est haec emendatio ad verba Isaacii Tzetzae, quae in libris sic scripta inveniuntur: *κρεαγρέπτους, τὰς κρεαγραπτούσας*, (plurimi libri *κρεαγρεπτούσας*) *τραχείας. τὸ δὲ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ εἶπε, κατὰ διάλεκτον Ἀττικήν· αὕτη γὰρ τὰ παθητικὰ ἐνεργητικῶς λέγει· καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα ἡ κρεάγρεπτος.* quae si diligentius consideraveris, quid aliud probare contendas, quam Tzetzen quoque in libris suis habuisse *κρεαγρέπτους* vitiumque, si quod est, etiam hoc Scholiasta esse antiquius? Priores autem interpretes locum sic explicarunt: *τὰς τὰ κρέατα ἀγρευούσας πέτρας, τὰς σκληρὰς καὶ ἐν τῷ ἅπτεσθαι ἀφαιρούσας κρέατα πέτρας·* e quibus vix dubium esse potest, quin legerint sensu optimo *κρεαγρεύτους*. Vide etiam quae sub v. *κρεάγρα* habet Favorinus fol. 318. vers. edit. Rom. *κρεάγρα δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ τὰ κρέατα ἀγρεύειν καὶ ἀνασπᾶν.* Eadem Schol. ad Aristoph. Equit. v. 782.

757. *Μόλις δὲ τῆς Λευκοθέας, τῆς Ἰνοῦς· ἔστι δὲ ἐνάλιος δαίμων· ἐκ κακῆς παλιῤῥεύσεως* Par. A. *ζάλης* Pal. 40. 758. *Περιβόλαιον σώσει στήθη ἠσφαλισμένον* Par. A. *τὸ κεφαλοδέσμιον — κατακεκομμένον* Par. B. *τὸ κρήδεμνον, κεφαλοδέσμιον — ἐντετυλιγμένον, ἠσφαλισμένον, κεκοσμημένον* Vind. II. *κατακεκομμένον αὐτόν* Pal. 40. 759. *Καὶ εἰς τὰς ἄκρας χεῖρας, αἷστισι τὰς σκληράς, καὶ ἐν τῷ ἅπτεσθαι ἀφαιρούσας κρέατα πέτρας* Par. A. *χερσὶ τὰς τραχείας, ἀφαιρούσας κρέατα* Vind. II.

μάρπτων, ἁλιβρώτοισιν αἱμαχθήσεται 760
στόρθυγξι. νῆσον δ' εἰς Κρόνῳ στυγουμένην
Ἄρπην περάσας, μείζων χρεανόμον,
ἄχλαινος, ἴκτης, πημάτων λυγρῶν κόπις,
τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον,
ἀρὰς τετικὼς τοῦ τυφλωθέντος δάκους. 765
οὔπω μάλ', οὔπω, μὴ τοσόσδ' ὕπνος λάβοι
λήθης Μέλανθον ἐγκλιθένθ' Ἱππηγέτην.

760. ἁλιβρώτοισιν] ἁλιβρότοισιν Par. A. — 761. στόρθυγξι] στόρθιγξι (ω) Par. C. — εἰς] Sic h. l. Codd. mei omnes. — Κρόνῳ] Κρόνον Par. A. 762. μείζων] μαζων Par. H. — χρεανόμον] χρεανόμων Par. F. et Ciz. χρεανόμων (ο) Vind. IV. χρεανόμου Par. L. Cf. Apollon. Rhod. IV. 982—987. ibiq. Schol. — 763. κόπις] Eurip. Hec. 131. (Pors.) de Ulysse: πρὶν ὁ ποικιλόφρων, κόπις ἡδυλόγος —. Etym. M. p. 524. ex Oro grammatico: καὶ κοβάλους τοὺς λάλους, ἀπὸ τοῦ κόψαι πεποιημένης τῆς λέξεως, ὅθεν καὶ κόπιν λέγουσι τὸν λάλον καὶ κομψόν. Cf. Eustath. ad Odyss. ξ. 24. p. 1749, 28. edit. Rom. (Tom. II. p. 59, 12. edit. Lips.)
765. τετικώς] τεθεικώς Par. A. — δάκους] Vox non raro apud Tragicos obvia. Vid. Blomf. Glossar. ad Aeschyl. Prom. v. 603. et ad Sept. v. 554. Eurip. Troad. 297. (Seidl.) Hippol. 646. ibiq. Valck. Cf. Etym. M. p. 245, 34. — 766. τοσόσδ'] τοσσός Par. A. τοσόνδ' Par. CDG. Neap. I. II. Vit. III. τὸ σόν Vind. II. Vit. II. et Edit. Basil. I. Tzetzes utramque lectionem commemorat: μηδὲ τοσόνδε καὶ τοσοῦτον ἢ μηδὲ τοσόσδε καὶ τοσοῦτος ὕπνος λαθήσεως λάβοι τὸν Ποσειδῶνα. — τόσος δ' Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. τοσόσδ' Sebast. — λάβοι] Par. ADEFGHIJKL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Rehd. et Editt. omnes. λάβη Neap. I. λάβη (οι) Par. BC. — 767. Μέλανθον] Solus Par. H. in marg. γρ. Μέλανθρον. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. et Reich. Reliquae recte Μέλανθον. Eustath. ad Iliad. α'. 350. p. 116, 8. edit.

760. Καταλαμβάνων, ταῖς ὑπὸ θαλάσσης βρωθεῖσιν αἱμαχθήσεται Par. A. 761. Τοῖς ἀκρωτηρίοις, ταῖς ἀκίσι, ταῖς ἐξοχαῖς, ταῖς ὀξύτησι τῶν πετρῶν. Εἰς τὴν Κέρκυραν, τὴν Φαιακίαν, ἐν ᾗ ἦν κεχωσμένον τὸ δρέπανον, ᾧ ὁ Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐξέτεμεν· καὶ γὰρ Δρεπάνη ἐκαλεῖτο τὸ πρίν — μισουμένην Par. A. ὀξύτησι — τὴν Φαιακίαν ἤτοι τὴν Κέρκυραν — μισουμένην Vind. II.
762. Ἔστι μὲν ἡ Δρεπάνη· νῦν μὲν τὴν Φαιακίαν νῆσον καλεῖ, ἤγουν τὴν Κέρκυραν — τῶν αἰδοίων τοῦ Κρόνου· χρεανόμον δὲ τὴν δρεπάνην λέγει Par. A. δρεπάνην τὰ κρέατα κόπτουσαν Vind. II. 763. Γυμνός, ὁ προσαίτης πτωχός, ὁ Ὀδυσσεύς, παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι — βλαβῶν χαλεπῶν ἔμπειρος, προσαίτης, οἰκέτης Par. C. χωρὶς χλανίδος, ἀσκέπαστος, ἢ ὁ Ὀδυσσεὺς προσαίτης — ὁ ῥήτωρ ὁ λαλῶν, ἤγουν ὁ Ὀδυσσεύς Vind. II. 764. Τὸν μυθώδη ἐκφωνήσει θρῆνον Par. A. τὸν μυθώδη φλυαρήσει, ἐκφωνήσει θρῆνον Vind. II. πεπλασμένον Pal. 40.
765. Τιμωρηθείς, ἀνταποδοὺς — τοῦ Κύκλωπος, θηρός· τὸ γὰρ δάκος θῆρ σημαίνει Par. A. κατάρας ἀποδοὺς τοῦ Κύκλωπος τοῦ λυπουμένου Vind. II. 766. Οὔπω λίαν, οὔπω· μὴ τοσαύτη λήθη καταλάβοι τὸν Ποσειδῶνα, ὥστε ἐπιλαθέσθαι Ὀδυσσῆος Par. A. οὐ μέχρι τούτου, δηλονότι τιμωρηθήσεται ὁ Ὀδυσσεύς — λήψεται Pal. 40. 767. Λήθης — τὸν παρ' Ἀθηναίοις Μέλανθον Ποσειδῶνα — ἐγκλιθέντα — τὸν Ποσειδῶνα παρὰ Δηλίοις· Μέλανθος

βῆναι ταλάσσει, καὶ κυβερνῆσαι τάλας
αὐτουργότευκτον βᾶριν εἰς μέσην τρόπιν
εἰκαῖα γόμφοις προστεταργανωμένην.
ἧς οἷα τυτθὸν Ἀμφίβαιος ἐκβράσας

Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Pott. utrq. *αὐτοκάνδαλον* Par. L. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich. *αὐτοκάνδαυλον* Par. CF. Vit. I. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. *αὐτοκάνδυλον* (αυ superscr.) Par. B. Praeterea in Codd. Par. B. et Rehd. vv. 745. et 746. sedes inter se mutarunt, ita ut v. *βῆναι ταλ.* antecedat. Lectio nostra confirmatur testimonio *Etymologi*, apud quem ex antiquo Scholiasta haec legimus p. 173, 49. *αὐτοκάβδαλον σκάφος· Λυκόφρων. ἀναυλόχητον τὴν μικρὰν λέγει· οὐ γὰρ ἦν ναῦς, ἀλλ' αὐτοσχέδιον πλοῖον, οὐδέπω ἐν ὅρμῳ καὶ λιμένι καταλεγόμενον· ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς λιμένας. αὐτοκάβδαλον δὲ τὸ εἰκῇ καὶ ὡσαύτως καὶ αὐτουργὸν γεγονός. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἀλφίτων εἴρηται· τὸ ὡς ἔτυχε φυραθὲν ἄλευρον αὐτοκάβδαλον.* Cf. *Hesych.* v. *αὐτοκάβδαλα* ibiq. Interpp. *Suid.* et *Favorin.* h. v. Apud *Eustathium* ad Iliad. λ'. 781. p. 884, 26. edit. Rom. (Tom. III. p. 86, 19. edit. Lips.) *αὐτοκαυδάλους* editum est; apud eundem vero ad *Odyss.* ψ'. 189. p. 1944, 32. edit. Rom. (T. II. p. 303, 13. edit. Lips.) legimus: *λέχος δὲ ἀσκητὸν τὸ μὴ αὐτοσχέδιον καὶ εἰκαῖον, ὁποῖα καὶ τὰ τῶν σκευῶν αὐτοκάβδαλα.* Quam scripturae inconstantiam dubito an consulto reliquerit nuperrimi editoris diligentia.

746. *ταλάσσει*] *ταλάσσεις* Par. J. *ταλάσει* Par. C. et Edit. Basil. I. — *κυβερνῆσαι*] Sic Par. ABDEGJK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast. — *κυβερνήσει* Par. CFHL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. — 747. *βᾶριν*] De hac voce vid. *Potteri* Annot. ad h. l. *Etym.* p. 188, 30. et p. 206, 21. Anecdot. Bekkeri p. 84, 10. — *εἰς*] Par. ACEFGJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. — *ἐς* Par. BDHK. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. et reliquae. Unde corrige, quae supra p. 102. ad v. 423. non satis accurate e Schedis nostris enotavimus. — *τρόπιν*] *τρόπιν* (ο superscr.) Rehd. *τρόπον* Par. L. Vit. I. et Ciz. *τρόπην* Par. AF. Vind. II. *Hesychius*: *τρόπις· τὸ κατώτατον τῆς νεώς.* *Philoxeni* Glossar. Graecolat. p. 35. carina, *τρόπις πλοίου.* *Favorin.* fol. 507. edit. Rom. *τρόπις λέγεται τὸ ὑποκάτω τοῦ πλοίου ξύλον, ὃ καὶ στεῖρα λέγεται, ὡς στερεώτατον τῶν λοιπῶν, καὶ συνέχον τὰ πάντα· ἐνίοτε ὅλον πλοῖον σημαίνει.* Cf. *Polluc.* Onom. I. 85. 86. Anecdot. Bekk. p. 307, 9.

748. *προστεταργανωμένην*] Etym. M. p. 753, 52. *τεταργανωμένη· συμπεπλεγμένη, συνειλημμένη· ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη παρὰ Ἀττικοῖς ταργάνη καλεῖται· καὶ τὸ συνειλῆσθαι τεταργανῶσθαι. Λυκόφρων.* Eadem fere habet *Favorinus* h. v. et Tzetzes ad h. l. Infra v. 1101. legitur *συντεταργανωμένος.*

πλοῖον Vind. II. *αὐτοκατασκευαστόν* — *σχεδίαν* Pal. 40. 746. *Βῆναι καρτερήσει, καὶ κυβερνῆσαι ὁ ταλαίπωρος* Par. A. *καρτερήσει, ὑπομείνῃ* Vind. II. 747. *Αὐτοκατασκευαστόν, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ γεγονυῖαν ναῦν, πλοῖον — εἰς μέσην τὴν τρόπιν — ὧν* Par. A. *τὴν αὐτομάτως γεγονυῖαν* Par. B. 748. *Εἰκῇ καὶ μάτην ταῖς ξυλίναις περόναις προσδεδεμένην, συμπεπλεγμένην* Par. A. *προσδεδεμένην* Par. C. *καρφίοις προσηλωμένην* Par. B. *ματαίως περόναις συμπεπλεγμένην* Vind. II. 749. *Ἧστινος, ὁποῖα μικρόν — ἐπώνυμον τοῦ Ποσειδῶνος — ἐκριφεὶς* Par. A. *ἀφ' ἧς σχεδίας — μικρόν — ὁ Ποσειδῶν παρὰ Κυρηναίοις — ῥίψας τὸν Ὀδυσσέα* Vind. II.

θοίναισιν ὄλβον ἐκχέασα τλήμονος.
αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς πόνους
ἰδὼν μολοβρὸς, τλήσεται μὲν οἰκετῶν 775
στυγνὰς ἀπειλὰς εὐλόφῳ νώτῳ φέρειν
δέννοις κολασθείς. τλήσεται δὲ καὶ χερῶν
πληγαῖς ὑπείκειν καὶ βολαῖσιν ὀστράκων.
οὐ γὰρ ξέναι μάστιγες, ἀλλὰ δαψιλὴς
σφραγὶς μενεῖ Θόαντος ἐν πλευραῖς ἔτι, 780

Etymologus v. σεμνός p. 709, 51. καὶ παρὰ Λυκόφρονι, σεμνῶς κασσωρεύουσα, ἀντὶ τοῦ αἰσχρῶς. Quod non probo. σεμνὸν enim, si in malam partem accipitur, notat id quod nimium est atque invidiosum. Vid. *Phot.* Lex. h. v. et *Schol.* ad Aristoph. Nub. 48. — κασωρεύουσα] Par. BEFHK. κασσωρεύουσα Par. ACDGJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. Huc pertinet antiquum Scholion ab Etymologo servatum p. 493, 31. κασσωρίς, ἡ καταφερής, ἡ πόρνη· καὶ κασσωρεύουσα, τὸ πορνεύουσα. κασσαβὰς λέγεται ἡ πόρνη παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν· ἐξ αὐτοῦ γίνεται κατὰ παρασχηματισμὸν κασσωρίς. αἱ χρήσεις παρὰ Λυκόφρονι. Videndus etiam *Eustath.* ad Iliad. ι′. 129. p. 741, 38 sqq. edit. Rom. (T. II. p. 246, 38 sqq. edit. Lips.) et *Favorinus* v. κασαλβάς.

774. πλείω] Sic Par. ADEGHJK. Vat. 1307. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Paraphr. Vatic. et Editt. Basil. I. et Sebast. πλείω (ους superscr.) Par. B. πλείους Par. CFL. Neap. I. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. et reliquae, quae harum vestigia sequuntur. — πόνους] πόνων Par. G. Vind. IV. Vit. III. πύλαις Par. L. Vit. I. et Ciz. — Hanc adverbialem vocis πλείω potestatem exemplis firmarunt *Wesseling.* ad Diod. I. c. 92. Vol. IV. p. 144. edit. Dind. *Schaeferus* ad Dion. Hal. de Comp. verb. p. 229. et nuper *Bernhardy* Doctr. Synt. gr. p. 335. Facillime etiam intelligitur ex nostra lectione, quomodo fieri potuerit, ut librarii, difficultatem loci sentientes, aut πλείους reponerent, aut πόνους, quod tamen firmissimum est, in πόνων mutarent, aut etiam glossam πύλαις in textum inducerent. — 775. μολοβρός] Ex Odyss. ρ′. 219. πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα; Cf. *Eustath.* ad h. l. p. 1817, 14 sqq. ed. Rom. (T. II. p. 141, 2 sqq. edit. Lips.) et Etym. M. p. 590, 5.

776. νώτῳ] οὕτω Par. H. in marg. γρ. νώτῳ. — 778. ὑπείκειν] ὑπήκειν Par. A. πληγαῖσιν εἴκειν Par. K.

773. Ταῖς εὐωχίαις τὸν πλοῦτον ἐκχέασα τοῦ ταλαιπώρου Par. A. ἀθλίου Ὀδυσσέως Par. C. ἀφανίσασα Pal. 40. 774. Αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐν ἀριστεραῖς ὀδύναις (sic) Par. A. ταῖς πύλαις τῆς Ἰλίου Par. C. ὁ Ὀδυσσεὺς πλείονα — ὄντων — πύλαι τῆς Τροίας Vind. II. πύλαις Τροίας, ἕνεκα σώματος Ἀχιλλέως Pal. 40. 775. Θεασάμενος ὁ γαστρίμαργος ἢ ὁ πένης — καρτερήσει μὲν τῶν δούλων Par. A. ἀρτοζήτης Par. B. ὁ πένης Par. C. ὡς πτωχός, ἀπὸ τοῦ μολεῖν ἕνεκα βορᾶς Pal. 40. 776. Φοβεράς· ἀπὸ τοῦ στυγῶ· ἀπειλάς — τῷ καλὴν λοφίαν ἔχοντι Par. A. τῷ γενναίῳ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοῶν Par. B. κατηφεῖς Par. C. 777. Ταῖς λοιδορίαις κολασθείς — καρτερήσει δὲ τῶν χειρῶν Par. A. ὑβρισθείς Pal. 40. 778. Ταῖς πληγαῖς ὑποχωρεῖν, καὶ ταῖς τῶν ὀστράκων βολαῖς Par. A. κρούσεσιν σκουτελίων Pal. 40. 779. Οὐ γὰρ ἀλλότριαι αἱ μάστιγες, ἀλλὰ διὰ σθένους Par. A. ἀήθεις Par. C. οὐκ ἀσυνήθεις Vind. II. ἀσυνήθεις αὐτῷ αἱ πληγαί — μεγάλη Pal. 40. 780. Ἡ σφραγὶς μενεῖ τοῦ Θόαντος ἔτι ἐν ταῖς πλευραῖς Par. A.

λύγοισι τετρανθεῖσα, τὰς ὁ λυμεὼν
ἐπεγκολάπτειν ἀστένακτος αἰνέσει,
ἑκουσίαν σμώδιγγα προσμάσσων δομῇ,
ὅπως παλεύσῃ δυσμενεῖς, κατασκόποις
λώβαισι καὶ κλαυθμοῖσι φηλώσας πρόμον. 785
ὃν Βομβυλείας κλιτὺς ἡ Τεμμικία

781. λυμεών] λυμαιών Par. G. Vind. IV. Vit. III. — 782. ἐπεγκολάπτειν] Codd. mei omnes et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Reich. ἐξεγκολάπτειν Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq.

784. παλεύσῃ] παλαίσῃ Par. DEGK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. παλεύσει sola edit. Basil. I. — κατασκόποις] κατάσκοπος Par. J. et Neap. III. — 785. κλαυθμοῖσι] κλαυθμαῖσι Par. J. — φηλώσας] Eustath. ad Iliad. ί. 642. p. 781, 11. ed. Rom. (T. II. p. 304, 25. edit. Lips.) ὅτι δὲ τὸ ῥηθὲν φηλῆσαι φηλῶσαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγετο κατὰ τρίτην συζυγίαν τῶν περισπωμένων, δηλοῖ καὶ Λυκόφρων εἰπών· φηλώσας πρόμον, ἤγουν ἀπατήσας τὸν ἄρχοντα. τὸ δὲ φηλῶ φηλήσω τῶν ὕστερόν ἐστι. Cf. Etym. M. p. 160, 38. et 791, 32. Blomf. Glossar. ad Aesch. Agam. v. 475. et Meinek. ad Menandr. p. 15.

786. Βομβυλείας] Par. BEFJ. Vat. 1307. Neap. I. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Βομβυλείας Par. H. Vit. I. Βομβυλίας Par. ADGL. Neap. II. Vit. II. III. Cis. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Βομβυλίας Par. C. et Vind. II. Βοβυλίας Vind. IV. Βαμφυλίας Par. K. Is. Tzetzes ad h. l. ita scribit: Βομβυλίας, τῆς Ἀθηνᾶς — Βομβυλία καὶ Βομβύλιον ὄρος καὶ πόλις Βοιωτίας, ὅπερ νῦν λέγεται· γράφεται δὲ διὰ τοῦ ἰῶτα. εἰ δὲ εἴπῃς Βομβυλεία κλιτὺς καὶ ἀκρώρεια, ὡς κτητικόν, τότε δίφθογγον γράφεται· ἡ Βομβυλία, τῆς Βομβυλίας, ῑ· ἡ Βομβυλεία, τῆς Βομβυλείας, δίφθογγον. Lectionem Βομβυλεία κλιτὺς habet etiam Steph. Byz. s. v. Τέμμιξ. — κλιτύς] κλῖτυς. Par. A. De diversa ultimae syllabae quantitate hodie satis constat. Vid. Schaefer. Melet. crit. p. 73. et Monk. ad Hippol. v. 227. p. 34. edit. Lips. Exemplis ibi allatis adde Nicandr. Alex. 34. Νυσαίην ἀνὰ κλιτὺν ὑπέδραμον ἀφραίνοντες. — Τεμμικία] Τεχμικία

ἐγχάραγμα Par. C. τύπος Vind. II. οὐλή Pal. 40. 781. Λεπταῖς ῥάβδοις τρυπηθεῖσα — ἅστινας ὁ Θόας Par. A. ῥάβδοις λεπταῖς κοιλανθεῖσα, τρυπηθεῖσα Par. B. κυρίως τρυπηθεῖσα, νῦν δὲ ἐγκολαφθεῖσα Par. C. ῥάβδοις, κλάδοις κοιλανθεῖσα — ἅστινας ὁ Ὀδυσσεὺς τὴν Τροίαν λυμαίνων Vind. II. ῥάβδοις ἐνσημανθεῖσα — τῶν Τρώων Pal. 40. 782. Ἀντὶ τοῦ τύπτειν — ἄνευ στεναγμοῦ ἐπαινέσει Par. A. ἐπιτύπτειν, ἐπιξέειν Par. B. ὑπομείνῃ Par. C. ἐπιξέειν, ἐγχαράσσειν, τυποῦν — ἄνευ στεναγμοῦ ὑπομενεῖ Neap. III. et Vind. II. ἐφ' ἑαυτῷ ἐγχαράττειν θελήσει. Pal. 40. μαστίζειν Neap. III.

783. Ἑκούσιον μώλωπα ἀποπυγίζων τῷ σώματι. Par. A. κυρίως ἡ ὕφαιμος πληγή — προσάπτων Par. B. ὕφαιμον πληγὴν ἐντυποῦν τῷ σώματι Vind. II. ἐντυπῶν, φέρων Pal. 40. 784. Ἵνα ἐνεδρεύσῃ καὶ ἀγρεύσῃ ἐχθροῖς (sic) κατασκόποις Par. A. σκοπεύσεσι Par. B. ἀπατήσῃ· παλεύτριαι γὰρ λέγονται αἱ πλάναι, καί, οἷον εἰπεῖν, ἀνδραποδίστριαι (sic) περιστεραί· δυσμενεῖς δὲ τοὺς Τρῶας λέγει· κατασκόποις δὲ ἀντὶ κατασκοπεύμασι Par. C. σκοπευτικαῖς Pal. 40. 785. Βλάβαις καὶ δάκρυσι ἀπατήσας τὸν πρόμον· ὅθεν φήληκες τὰ σῦκα τῇ δείξει πέπειρα, ὄντα ὠμά Par. A. πληγαῖς Par. C. βλάβαις· ταῖς πληγαῖς, ὀδυρμοῖς ἀπατήσας τὸν Πρίαμον, τὸν πρόμαχον Vind. II.

786. Ὄντινα ἡ ἐν Βοιωτίᾳ κρήνη κακὸν ἀνέθρεψεν, τὸν Ὀδυσσέα — ἐξοχὴ ὄρους — ὄρος Βοιωτίας Par. A.

ὕψιστον ἡμῖν πῆμ' ἐτέκνωσέν ποτε,
μόνος πρὸς οἴκους ναυτίλων σωθεὶς τάλας.
λοῖσθον δὲ καύηξ ὥςτε κυμάτων δρομεὺς,
ὡς κόγχος ἅλμῃ πάντοθεν περιτριβεὶς, 790
κτῆσίν τε θοίναις Πρωνίων λαφυστίαν
πρὸς τῆς Λακαίνης αἰνοβακχεύτου κιχὼν,
σύφαρ θανεῖται, πόντιον φυγὼν σκέπας,
κόραξ σὺν ὅπλοις Νηρίτων δρυμῶν πέλας.

Neap. II. Τεχυηχία Par. E. Neap. I. et Vind. II. in marg. — 787. ἐτέκνωσεν] Sic Par. AK. et Pal. 40. addito ν finali. Reliqui libri et Editt. omnes ἐτέκνωσε. — 788. μόνος] μόνους Par. J. — Cassandra apud Eurip. Troad. 449. (Seidl.) de Ulysse: ἕξεται μόνος πάτραν. — 789. καύηξ] κάβηξ Par. B. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. — 790. ἅλμῃ] ἅλμης Par. H. in marg. γρ. ἅλμη. — πάντοθεν] solus Par. B. πάντοθε. — περιτριβεὶς] περιτριβὴς Par. K. et edit. Basil. I. περιτριβεὶς Par. H. — 791. Πρωνίων] Πρωνείαν Par. A. — λαφυστίαν] λαφυστίων Par. K. λαφυστίοις Par. E. — 792. πρός] πρὸ Par. H. — αἰνοβακχεύτου] αἰνοβάκχου Vit. I. Ciz. — κιχὼν] τυχὼν Par. B. — 793. σύφαρ] σῦφαρ Par. A. quod fortasse rectius. Vid. Callim. fragm. XLIX. p. 433. edit. Ernest. Reliqui tamen libri omnes et grammatici constanter σύφαρ. Phrynichus Bekkeri p. 66, 7 sqq. τέσσαρά εἰσιν ὀνόματα τοῦ γέροντος· ὠμογέρων, ὁ πρὸ τοῦ προσήκοντος καιροῦ γηράσας· εἶτα ὁ γέρων, ὁμωνύμως τῷ παντὶ γέροντι· τρίτος δὲ σύφαρ· ἔστι δὲ σύφαρ κατὰ γλῶτταν τὸ ἔνδυμα τοῦ ὄφεως· τέταρτος τυμβογέρων, ὁ τύμβου χρείαν ἔχων. Etym. M. p. 737, 9. τινὲς δὲ καὶ τὸ ὄφεως γῆρας σύφαρ λέγουσι, τὸ ἀποσυρόμενον. Λυκόφρων δέ, τὸ λίαν γεγηρακός. Cf. Hesych. et Suid. h. v. — φυγὼν σκέπας] σκέπας φυγὼν Par. A. et Vat. 1307. — 794. Νηρίτων] Νηριτῶν Par. G. Νηρίτῳ δρυ-

Τιμᾶται ἐν Βοιωτίας Βουβυλείᾳ ἡ Ἀθηνᾶ Par. B. καὶ ἐξοχὴ Βοιωτίας, ἐν ᾗ γεννηθῆναί φασιν τὸν Ὀδυσσέα Pal. 40. 787. Μέγιστον ἡμῖν κακὸν ἐγέννησέ ποτε τὸν Ὀδυσσέα Par. A. μέγα — τοῖς Τρωσὶ βλάβος ἐγέννησε· συλλαβὴ κοινὴ τὸ σε Par. C. ἔθρεψε Pal. 40. 788. Μόνος πρὸς τοὺς οἴκους πλέων, (sic) σωθεὶς ὁ τάλας Par. A. μόνος γὰρ ὁ Ὀδυσσεὺς ὑποστρέφων ἐσώθη ἀπὸ τῶν ἑπομένων αὐτῷ ιβ' πλοίων εἰς Τροίαν Par. C. ἀπὸ τῶν ναυτῶν Vind. II. ἀπὸ τῶν σὺν αὐτῷ Pal. 40.

789. Τὸ ἔσχατον δὲ ὁ λάρος· λέγει δὲ Ὀδυσσέα· ὥςπερ τῶν κυμάτων δρομεὺς Par. A. ἤγουν κυματοδρομήσας Par. C. ὕστερον — ὡς ὄρνεον λάρος, ἤτοι ὁ Ὀδυσσεύς — ἤτοι ὥςπερ κυματοδρόμος Vind. II.

790. Ὥςπερ κογχύλη ἐν θαλάσσῃ πανταχόθεν περιτριβεὶς Par. A. περιμαλαχθεὶς Vind. II. συντριβεὶς Pal. 40. 791. Καὶ τὴν κτῆσιν ταῖς εὐωχίαις — Κεφαλληνίων ἔθνος — ἀντλουμένην Par. A. ἐξαντλουμένην Par. B. εὐωχίαις — ἀντὶ τοῦ, μνηστήρων, ἀπὸ τόπου Par. C. τὴν περιουσίαν — Κεφαλληνίων, μνηστήρων — ἀπαντλουμένην Vind. II. ἀντληθεῖσαν Pal. 40. 792. Τῆς ἐκ Λακεδαιμονίας Ἑλένης· καὶ γὰρ ὁ Ἴκαρος (leg. Ἰκάριος) καὶ Λεύκιππος καὶ Τυνδάρεως καὶ Ἀφαρεὺς ἀδελφοί — τῆς ἐπὶ κακῶν οἰστρησάσης, πηδησάσης — καταλαβὼν Par. A. κακῶς μανείσης πρὸς ἔρωτα Par. C. τῆς Πηνελόπης, τῆς ἐπὶ κακοῦ οἰστρησάσης — καταλαβὼν Vind. II.

793. Πέμπελος γέρων ἀποθανεῖται· τέσσαρες γὰρ ἡλικίαι γερόντων — τὴν Ἰθάκην, παρ' ὅσον νῆσος οὖσα, τὴν θάλασσαν σκέπει, ἐπικειμένη ἐπ' αὐτήν Par. A. λίαν γηραιὸς — ἢ τὴν Ἰθάκην, ἢ τὴν ναῦν, ἢ τὸν λιμένα Par. C. γέρων ὑπέργηρως — τὴν Ἰθάκην νῆσον Vind. II.

794. Ὁ πάνυ γέρων σὺν τοῖς

κτενεῖ δὲ τύψας πλευρὰ λοίγιος στόνυξ 795
κέντρῳ δυσαλθὴς ἔλλοπος Σαρδωνικῆς.
κέλωρ δὲ πατρὸς ἄρταμος κληθήσεται,
Ἀχιλλέως δάμαρτος αὐτανέψιος.
μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτὰν στέψει λεώς,
ὅ τ' αἰπὺ ναίων Τραμπύας ἐδέθλιον, 800

μῷ Par. J. — 795. πλευρά] πλευρᾷ Vind. II. Vit. II. — λοίγιος] λύγιος Par. H. eadem lectione in margine repetita. — στόναξ Par. A.

796. δυσαλθής] Sic Codd. mei ad unum omnes, et Editt. Basil. I. Pott. utrq. et Sebast. sensu optimo. Dicitur enim Ulysses, pastinacae marinae aculeo transfixus, immedicabili vulnere periisse. Vid. Odyss. λ'. 133. θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ — ἐλεύσεται· ibiq. Eustath. p. 1676, 43. edit. Rom. (T. I. p. 404, 23. edit. Lips.). *Nicandr.* Ther. 835 sq. λοίγιος γε μέν, ὥς ποτ' Ὀδυσσεὺς ‖ ἔφθιτο λευγαλέοιο τυπεὶς ἁλίου ὑπὸ κέντρου. — Altera lectio δυςαλγὴς ex Edit. Aldina transiit in Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. et Reich. — ἔλλοπος] ἔλλοπι Vit. I. Ciz. ἔλλοπος Rehd. — Σαρδωνικῆς] Par. BDGHJKL. Vind. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. Σαρδωνικῆς Par. C. et Vind. II. Σαρδονικῆς Par. AEF. et Editt. Pott. utrq. et Sebast. Σαρδονικῆς Vit. I. et Ciz.

797. κέλωρ] κέλλωρ Par. H. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. metri gratia, ut ait scientissimus editor. — 798. Ἀχιλλέως] Ἀχιλέως Par. CH. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. et Editt. Basil. I. et Sebast. — αὐτανέψιος] ἀνταvέψιος Par. J. Consobrinus Medeae, Telegonus, Circes ex Ulysse filius. — 799. μάντιν δὲ νεκρόν] *Muellerus* in Addend. p. 290: „Audiamus, quae Bachet de Meziriac in Comment. ad Ovid. Epp. Vol. I. p. 103., ut haec verba explicaret, observavit: „„Il semble, inquit, qu'il veut donner entendre, qu'à son sepulcre se rendoient des oracles, quand il appelle son corps μάντιν νεκρόν."" Sine dubio super sepulcrum erat exstructum templum, in quo erat istud oraculum." — Εὐρυτάν] Εὐρυτᾶν Par. G. Vind. IV. Vit. III. Legitur hic versus apud Steph. Byz. v. Εὐρυτᾶνες, cuius Codd. Par. 1412. et 1413. et Ms. Perusin. h. l. lectionem Εὐρυτανὸν proferunt, ubi manifestum est librarios ultimae syllabae accentum pro compendio syllabae ὀν habuisse. De accentu Vid. *Arcad.* de Accent. p. 8, 4. *Draco* Strat. p. 18, 4. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 196 sq. et *Goettling.* in libello de Accent. gr. ling. p. 62 sq. — στέψει] στέψει edit. Ald. στέψει, *honorabit.* Vid. *Soph.* Antig. 431. χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει. ibiq. Erfurdt. — 800. Τραμπύας] Par. ABCDEFHKL.

δαλοις· πολυχρόνιον γὰρ τὸ ζῶον· λέγει δὲ Ὀδυσσέα — ὅρος Ἰθάκης Par. A. ὁπλισμοῖς Par. C. πανοῦργος ὁ Ὀδυσσεύς — ὅρος Ἰθάκης — πλησίον Vind. II. ἤγουν πολέμῳ Pal. 40. 795. Ἀποκτενεῖ δὲ τύψας τὰ πλευρὰ ὁ ὀλέθριος· στόνυξ δὲ πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον Par. A. κέντρον Pal. 40. 796. Κέντρῳ δυσθεράπευτος τῆς τρυγόνος ἰχθύος, τοῦ ἐκ Σαρδονίου πελάγους Par. A. θανάσιμος γὰρ ἡ πληγὴ τοῦ κέντρου τῆς τρυγόνος, ἰχθύος ἀπὸ Σαρδοῦς νήσου Par. C. ἐν τῷ τραύματι — ἡ θανάσιμος Pal. 40. 797. Υἱὸς δὲ τοῦ πατρὸς φονεὺς ὀνομασθήσεται Par. A. φονεύς, σφαγεύς Par. C. ὁ υἱὸς τῆς Κίρκης, ὁ Τηλέγονος, ὁ φονεύς· ἄρταμος, ἀόρταμός τις ὤν, ὁ ἐν ἄορι καὶ ξίφει τέμνων Vind. II.

798. Τῆς Ἀχιλλέως γυναικὸς Μηδείας ἐξάδελφος Par. A.

799. Μαντεῖον Ὀδυσσέως — ὀνομασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου ἔθνος Ἠπείρου — στέψει ὁ λαός Par. A. τὸν Ὀδυσσέα τιμήσει Par. C. ὄνομα ἔθνους — στεφανώσει ὁ λαός Vind. II. γενόμενον — ὁ Αἰτωλικὸς ὡς ἀπό τινος Εὐρύτου Pal. 40. 800. Ὅ τε τὸ ὑψηλὸν κατοικῶν — χώρα Ἠπεί-

ἐν ᾗ ποτ' αὖθις Ἡρακλῆ φθίσει δράκων
Τυμφαῖος ἐν θοίνῃσιν Αἰθίκων πρόμος,
τὸν Αἰακοῦ τε κἀπὸ Περσέως σπορᾶς,
καὶ Τημενείων οὐκ ἄπωθεν αἱμάτων.
Πέργη δέ μιν θανόντα Τυρσηνῶν ὄρος 805
ἐν Γορτυναίᾳ δέξεται πεφλεγμένον,
ὅταν στενάζων κῆρας ἐκπνεύσῃ βίον
παιδός τε καὶ δάμαρτος, ἣν κτείνας πόσις

Pal. 40. et Editt. omnes, excepta Sebast. *Τραμπυίας* Par. G. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Edit. Sebast. *Τραμπίας* Par. J. *Τραμπείας* Neap. I. *Steph. Byzant.* *Τράμπυα, πόλις τῆς Ἠπείρου, πλησίον Βουνίμων.* — 801. *Ἡρακλῆ*] *Ἡρακλεῖ* Par. II. in marg. *γρ. Ἡρακλῆ.* *Canterus:* „Alexandri M. ex Barsine filium, quem Polysperchon, Tymphaeus seu Epirota, dux Aethicum seu Epirotarum, in Cassandri gratiam interfecit, annos natum XIV. Historiam integram leges apud Diodorum Sic. lib. XX. Hic Hercules ab Aeaco, Perseo et Hercule (eius abnepos Temenus) dicitur originem ducere, quod pater Alexander M. paternum genus ad Herculem et Perseum, maternum ad Aeacum referret." — 802. *Τυμφαῖος*] *Τυμβαῖος* Neap. I. — *ἐν θοίνῃσιν*] ex Par. JL. Vit. I. et Ciz. Reliqui omnes *θοίναισιν.* — 804. *ἄπωθεν*] Par. FK. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *ἄπωθεν* Par. L. Vit. I. Ciz. *ἄποθεν* Par. ADEGJ. Vind. IV. Vit. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *ἄποθεν* Par. BCH. Vit. II. et Rehd. Vid. supra ad v. 425. — 806. *Γορτυναίᾳ*] Par. ACDEFHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et edit. Sebast. *Γορτυναίᾳ* Par. G. *Γορτυνίᾳ* Par. B. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. *Γορτυναίῳ* Edit. Basil. I. in Scholiis vero *Γορτυνίᾳ.* — 807. *ἐκπνεύσῃ*] *ἐκπνεύσει* Par. AK. 808. *κτείνας*] *κτείνει* Par. G. Vind. IV. Vit. III.

ρου, ἀφ' ἧς καὶ ἔθνος Τραμπυεῖς καλοῦνται — οἰκητήριον Par. A. *ὁ λαός — ἔδαφος.* 801. *Ἐν ᾗ χώρᾳ ποτὲ πάλιν τὸν Ἡρακλέα, υἱὸν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος καὶ Βαρσίνης, Πολυσπέρχων ὁ Ἠπειρώτης* Par. A. *φονεύσει, ἤτοι ὁ Πολυσπέρχων* Par. C. *ὁ βασιλεύς* Pal. 40.
802. *Ὁ Ἠπειρώτης ἐν εὐωχίαις — ἔθνους Ἠπειρωτικοῦ ἀρχηγός* Par. A.
803. *Παρ' ὅσον Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν κατὰ μὲν πατέρα εἰς Ἡρακλέα καὶ Περσέα ἀνάγει τὸ γένος· κατὰ δὲ μητέρα εἰς Νεοπτόλεμον καὶ Ἀχιλλέα καὶ Αἰακόν* Par. A. *Ἡρακλῆ, τὸν ὄντα ἀπὸ τοῦ γένους τοῦ Αἰακοῦ* Par. C. *μητρόθεν — πατρόθεν* Vind. II. *λέγει Ἡρακλῆ τὸν ἀπάρχοντα τῆς Περσίδος* Pal. 40.
804. *Τημενὸς ἀπόγονος Ἡρακλῆος — οὐ πόρρωθεν αἱμάτων* Par. A. *ἀπογόνων Ἡρακλέος — πόῤῥω συγγενείας* Vind. II. *ἐκγόνου Ἡρακλέος τοῦ παλαιοῦ* Pal. 40. 805. *Ὄρος Τυρσηνίας ἡ Πέργη, ἥτις αὐτὸν τεθνηκότα — τὸ Τυρσηνῶν ὄρος* Par. A. *φασὶ δέ, ὅτι μετετέθη ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπὸ Εὐρυτάνων ἐξ Ἠπείρου εἰς τὴν Ἰταλίαν* Par. B. *ὄρος Τυρσηνίας, ἔνθα τὸν Ὀδυσσέα φασὶ κεῖσθαι — Τυρσηνοὶ δὲ Ἠπειρωτικὸν ἔθνος, καὶ Αἴθικες ὁμοίως* Par. C.
806. *Πόλις Τυρσηνίας ἡ Γορτύνη — δέξεται κεκαυμένον* Par. A. *καέντα* Vind. II. 807. *Ἀποθάνῃ* Par. A. *ὁ Ὀδυσσεύς, ἤγουν τὸν θάνατον* Vind. II. 808. *Τηλεμάχου καὶ Κίρκης — ἥντινα ἀποκτείνας ὁ ἀνὴρ* Par. A. *Τηλεμάχου — τῆς Κίρκης τῆς γυναικὸς τοῦ Ὀδυσσέως — τῆς Κασσιφόνης* Vind. II. *Κίρκην ὁ Τηλέμαχος* Pal. 40.

αὐτὸς πρὸς ᾅδην δευτέραν ὁδὸν περᾷ,
σφαγαῖς ἀδελφῆς ἠλοκισμένος δέρην, 810
Γλαύκωνος Ἀψύρτοιό τ' αὐτανεψίας.
χὠ μὲν τοσοῦτον θῖνα πημάτων ἰδὼν
ἄστρεπτον ᾅδην δύσεται τὸ δεύτερον,
γαληνὸν ἦμαρ οὔ ποτ' ἐν ζωῇ δρακών.
ὦ σχέτλι', ὥς σοι κρεῖσσον ἦν, μίμνειν πάτρᾳ 815

809. *δευτέραν*] *δεύτερον* Pal. 40. — *περᾷ*] *περᾶν* Par. C.
810. *ἠλοκισμένος*] *ἠλοκισμένον* Par. A. — *δέρην*] *δέριν* Par. CH. *δέρυν* Vind. II. — 811. *Γλαύκωνος*] *Γλαυκῶνός τ'* Par. DK. Vind. II. Vit. II. *Γλαύκονός τ'* Par. G. Vind. IV. Vit. III. *Γλαύκου τ'* Par. E. *Eustath.* ad Iliad. ζ. 234. p. 638, 61. edit. Rom. (Tom. II. p. 105, 40. edit. Lips.) *ὅτι δὲ καὶ ἕτεροι Γλαῦκοι διάσημοι, δῆλον καὶ αὐτό· ἐν οἷς καὶ ὁ Ἀνθηδόνιος καὶ ὁ παρὰ Ἡροδότῳ* (I. 25. coll. VI. 86.) *καὶ ὃν δὲ Γλαύκωνα ὁ Λυκόφρων καλεῖ παρωνύμως.* — *Ἀψύρτοιό τ'*] *Ἀψύρτοις ὅτε αὐτανεψίους* Par. A. vitiosissime. *ἀντανεψίας*, quod est merum vitium typographicum editionis Basil. II., repetitum est in Editt. Commel. Steph. Reich. et a Lectio in Collect. Poetar. Graec. Tom. II. In novissima editione operae dederunt *τε αὐτανεψίας*, invito, opinor, editore.
812. *τοσοῦτον*] Par. DFGKL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *τοσούτων* Par. ACEH. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. *τοσοῦτον* (ω superscr.) Par. B. Vind. II. Vit. II. *τούτων* Par. J. Vulgata lectio, cui quidem vides meliores Codd. refragari, nihilominus tamen retinenda erat, cum propter verbum *ἰδών*, quod flagitare videtur, ut epitheton ad *θῖνα* accedat, tum quod verissime ille *πολύτλας* dicendus sit multitudine malorum tandem oppressus occubuisse. Tot enim calamitatibus iam ante exantlatis, quot nemo fere ante eum tulerat, vidit etiam in extrema senecta uxorem a filio caesam, hunc rursus domestica caede interemtum, et se ipsum denique insanabili vulnere ab altero filio sauciatum: ita ut, licet haec mala horribilia sint, convenientius tamen h. l. ingens malorum series commemoretur. — 813. *ἄστρεπτον*] Par. ABCEFJKL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. omnes. *ἄτρεπτον* Par. DGH. (hic in marg. *γρ. ἄστρ.*) Vind. II. (*γρ. ἄστρ.*) IV. Vit. II. III. Rectissime Scholiastes antiquus: *ἀφ' οὗ οὐκ ἂν ὑποστρέψῃ, ὡς πρότερον·* locus enim intelligitur, unde nullus ei iterum reditus futurus sit; quem *ἀνόστητον βέρεθρον* dicit *Nonnus* Dionys. XXX. 159. — 814. *ζωῇ*] Hanc formam h. l. libri omnes tuentur. Vid. *Elmsl.* ad Eurip. Med. 946. p. 243. sq. edit. Lips. — *δρακών*] *δράκων* Vit. I. *δρακῶν* Ciz. vitiose.
815. *ὥς*] *ᾧ* Par. D. cum glossa *ᾧτινι.* *ἢ* Vit. I. et Ciz. superaddito *ὥς*. — *μίμνειν*] *μένειν* Par. L. — *πάτρᾳ*] *πάτραν* Par. L. Pal. 40. *εἰς*

809. *Αὐτὸς πρὸς ᾅδην ἀπελεύσεται* Par. A. *ἤγουν ὁ Τηλέμαχος· πρότερον γὰρ ἡ Κίρκη ἐτάφη, ἔπειτα καὶ αὐτός* Vind. II. *ἤγουν μετὰ ταῦτα ἔρχεται* Pal. 40.
810. *Ταῖς σφαγαῖς τῆς ἀδελφῆς Κασσιφόνης τετμημένος τὸν αὐχένα* Par. A. *τῆς Κασιφόνης — τετμημένος τράχηλον* Vind. II. 811. *Τοῦ Γλαύκου, υἱοῦ Πασιφάης καὶ Μίνωος — υἱοῦ Αἰήτου· οἱ τούτων παῖδες αὐτανέψιοι, ἤγουν ἐξάδελφοι* Par. A.
812. *Καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς τοσοῦτον σωρὸν πημάτων ἰδών* Par. A. *ὁ Ὀδυσσεὺς πλῆθος βλαβῶν* Vind. II.
813. *Ἀφ' οὗ οὐκ ἂν ὑποστρέψῃ, ὡς πρότερον — ὑπεισέλθῃ τὸ δεύτερον* Par. A. 814. *Γαληνῆ ἡμέραν οὔποτε ἐν ζωῇ βλέψας* Par. A.
815. *Ὦ ταλαίπωρε, πῶς σοι κρεῖσσον ὑπῆρχεν μένειν ἐν τῇ πατρίδι* Par. A. *Ἰέναι — μένειν* Vind. II.

βοηλατοῦντι, καὶ τὸν ἐργάτην μύκλον
κάνθων' ὑπὸ ζεύγλῃσι μεσσαβοῦν ἔτι
πλασταῖσι λύσσης μηχαναῖς οἰστρημένῳ,
ἢ τηλικῶνδε πεῖραν ὀτλῆσαι κακῶν.
Ὁ δ' αἰνόλεκτρον ἁρπαγεῖσαν εὐνέτης 820
πλᾶτιν ματεύων, κληδόνων πεπυσμένος,
ποθῶν δὲ φάσμα πτηνὸν, εἰς αἴθραν φυγόν,

πατρός Par. B. — 816. βοηλατοῦντι] βοηλατοῦντα Par. A. et Vat. 1307. βοηλατοῦν Ciz. — 817. κάνθων'] κάνθωνες Par. A. *Schol.* ad Aristoph. Pac. 81. κάνθων δὲ κυρίως ὁ ὄνος. et ad Vesp. 179. Apud *Aelianum* Hist. Anim. X. 40. commemoratur κάνθων Σκυθικός. Vid. etiam Interpp. ad Aelian. Var. Hist. I. 27. p. 50 sq. edit. Gronov. et *Eustath.* ad Odyss. ι'. 222. p. 1625, 40. edit. Rom. (T. I. p. 337, 4. edit. Lips.) — ζεύγλῃσι] Par. DGKL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. ζεύγλαισι Par. AB CEFHJ. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. ζεύγλαισι Rehd. — 818. λύσσης] λύσσῃς Par. BC. — οἰστρημένῳ] οἰστρημένον Par. A. et Vat. 1307. — 819. τηλικῶνδε] τηλίκων δέ Neap. I. II. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. τηλικῶν δέ Editt. Ald. Basil. II. Commel. et Meurs. utrq. — πεῖραν] μοῖραν Par. K. πεῖραν τολμήσειν apud Soph. Electr. 463. (Herm.) — 820. Ὁ δ'] ὃ δ' Par. A. — αἰνόλεκτρον] Cf. infra v. 1354. αἰνόλεκτρον μυχόν, et Aesch. Agam. v. 692. ibiq. Blomf. Gloss. p. 213. edit. Lips. — εὐνέτης] εὐνάστης Ciz. εὐνέστης Vit. I. — 821. πλᾶτιν] πλᾶστιν Par. L. Vit. I. et Ciz. πλάτην Par. EGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. *Suid.* h. v. πλᾶτις, ἡ γυνή. παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι, (v. 132.) καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι. Quae eadem habent Schol. ad Aristoph. l. l. et *Favorin.* h. v. Cf. etiam Hesych. v. πλάτις ibiq. Interpp. — ματεύων] μαστεύων Vit. I. μαντεύων Par. E. et Ciz. ματαίαν Par. K. — κληδόνων] κληδόνος Par. F. Pal. 40. κληδόνων Rehd. — πεπυσμένος] πεπεισμένος Par. L. — 822. φάσμα πτηνόν] Cf. Eurip. Helen. 605—619. (Dind.) — αἴθραν] αἴθραν Par. AG. Vind. IV. Vit. II. III. et Edit. Basil. I. αἴθρα Ciz. et Rehd. αἴθρα Vit. I. — φυγόν] φυγών Vit. III.

816. Βοῦς ἐλαύνοντα, καὶ τὸν ἐργάτην ὄνον Par. A. ἤγουν τὸν λάγνον, διὰ τὸ ἀδδηφάγον καὶ καταφερές Par. B. παχυτράχηλον Par. C. ἤγουν ἐλαύνοντι τοὺς βόας — τὸν ὄνον λάγνον Vind. II. 817. Τὸν ὄνον ὑπὸ ταῖς ζεύγλαις — ὑπὸ τὰς τοῦ ζυγοῦ γλυφὰς ἐπιζευγνύειν — μέσαβα γὰρ αἱ γλυφαὶ τοῦ ζυγοῦ Par. A. ὄνον σεσαγμένον Par. C.
818. Τέχναις — μαινομένῳ Par. A. ψευδέσι μανίας πανουργίαις — σοὶ Vind. II. πεπλασμέναις — μαινομένῳ Pal. 40. 819. Ἢ τηλικούτων πεῖραν καρτερῆσαι κακῶν Par. A.
820. Ὁ δὲ Μενέλαος τὴν ἐπὶ κακῷ γαμηθεῖσαν αὐτῷ — ἁρπαγεῖσαν — γαμέτης Par. A. 821. Γαμετήν, γυναῖκα ζητῶν, τὴν πελάζουσαν καὶ μιγνυμένην — τῶν προῤῥήσεων καὶ μαντευμάτων καὶ τῆς φήμης ἀκηκοὼς Par. A. γυναῖκα τὴν Ἑλένην ζητῶν — φημῶν, μαντευμάτων — μαθὼν Par. C. τὴν γαμετὴν ψηλαφῶν, ζητῶν — ἀπὸ φημῶν, τῶν προῤῥήσεων καὶ μαντευμάτων Vind. II. γυναῖκα· παρὰ τὸ πλάζειν καὶ μίγνυσθαι — μαντείας τοῦ Ἀπόλλωνος — μαθὼν, ἀκούσας Pal. 40.
822. Πρῶτος Ἡσίοδος περὶ τῆς Ἑλένης τὸ εἴδωλον παρήγαγε· καὶ Ἡρόδοτος δὲ εἶπεν, ὅτι ἡ μὲν ἀληθινὴ Ἑλένη ἔμεινεν παρὰ τῷ Πρωτεῖ, τὸ δὲ εἴδωλον αὐτῆς συνέπλευσεν Ἀλεξάνδρῳ ἐπὶ τὴν Τροίαν — εἰς εὐδίαν, εἰς αἰθρίαν φυγών

ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς;
ποίαν δὲ χέρσον οὐκ ἀνιχνεύσει μολών;
ἐπόψεται μὲν πρῶτα Τυφῶνος σκοπάς, 825
καὶ πέμπελον γραῦν μαρμαρουμένην δέμας,
καὶ τὰς Ἐρεμβῶν ναυβάταις ἠχθημένας
προβλῆτας ἀκτάς. ὄψεται δὲ τλήμονος
Μύῤῥας ἐρυμνὸν ἄστυ, τῆς μογοστόκους

824. μολών] μολῶν Vit. II. — 825. πρῶτα] πρῶτον Par. J. — Τυφῶνος σκοπάς] Rectissime Muellerus: „In promptu est, si quid equidem iudico, Ciliciam hic intelligi, quae regio natalis et sedes Typhonis, et in qua cubile eius Typhoneus specus fuit; Pomp. Mel. I. 13. et Hom. Il. β. 783. qui ἐν Ἀρίμοις eum habitasse canit. Ἄριμα vero fuisse montes Ciliciae docet Steph. Byz. ad h. v. Cf. etiam *Heyne* ad Hom. l. l.“ Vid. *Eustath.* ad Iliad. l. l. p. 346, 38 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 281, 14. edit. Lips.) coll. *Etym. M.* p. 772, 40 sqq. — 826. πέμπελον] πέμπλον Vind. IV. *Etym. M.* p. 660, 6. πέμπελος· Λυκόφρων, ἡ γραῦς· παρὰ τὸ εἶναι πλησίον τοῦ πέμπεσθαι εἰς ᾅδην. — 827. τάς] τῶν Rehd. — Ἐρεμβῶν] Vid. *Bernhardy* ad Dionys. Perieg. v. 180. p. 566. — ναυβάταις] Par. AFJ. Neap. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. ναυάταις Par. BDEGHKL. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. II. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. ναυάτας Par. C. cum glossa οἰκίας. ναυάτας (ais) Vit. III. — ἠχθημένας] Sic Codd. quos vidi, omnes, et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. ἰχθυμένας Edit. Basil. I. ἰχθυωμένας e Cod. Vat. 117. in textum recepit Sebastianus; cuius mutationis iudicium penes te esto, erudite Lector.

Par. A. τὸ εἴδωλον τῆς Ἑλένης, ἢ τὸ σῶμα λέγει, ἤγουν αὐτὴν τὴν Ἑλένην — πετόμενον, ἀναχθέν· ἤγουν ὅταν αὐτὴν ἐφόνευσαν ὁ Πυλάδης καὶ ὁ Ὀρέστης· ἐστὶ δὲ κακόπλαστον, κακόζηλον Par. C. ζητῶν τὴν Ἑλένην — τὸ φανὲν εἴδωλον — εἰς τὸν αἰθέρα Vind. II. 823. Ποίους τῆς θαλάσσης οὐ ψηλαφήσει βυθοὺς καὶ τόπους; Par. A. βάθη Par. C. οὐκ ἐρευνήσει παραγενόμενος Vind. II.
824. Ποίαν δὲ ξηρὰν οὐκ ἐμβατεύσει βαδίζων Par. A. 825. Ἐπιβλέψει μὲν ἐν πρώτοις — τὴν Κιλικίαν λέγει Par. A. Ἴδοι μὲν πρῶτα τὰ Ἄριμα ὄρη τῆς Κιλικίας, ὅπου Πίνδαρος καὶ Ὅμηρός φασιν εἶναι τὸν Τυφῶνα — ἐξοχάς, ὄρη Par. C. 826. Τὴν ἤδη εἰς Ἅιδου πεμπομένην — τὴν ἀπολιθωθεῖσαν καὶ στηλωθεῖσαν τὸ σῶμα Par. A. ὑπέργηρων, τὴν ἤδη εἰς Ἅιδην πεμπομένην, λιθωθεῖσαν Par. B. τριπάλαιαν, λέγει τὴν Κύπρον· ἀπὸ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον· ἐκεῖ τὸ εἴδωλον τῆς γραός — ἀπολιθουμένην Par. C. τὴν πάγγηρων, τὴν ἤδη εἰς Ἅιδου πεμπομένην, τὴν ἀπολιθωθεῖσαν Vind. II. Κύπρον ἀπὸ μέρους Pal. 40. 827. Καὶ τὰς τῶν Ἀράβων καὶ Τρωγλοδυτῶν — ναύταις μεμισημένας Par. A. ἐχθράς, διὰ τὸ τραχὺ καὶ δύσκολον τοῦ τόπου Par. B. Τρωγλοδυτῶν οἰκίας — βαρυτάτους, διὰ τὸ εἶναι ὑπὸ γῆν Par. C. Ἀράβων, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρᾳ βαίνειν, οἰκεῖν Pal. 40.
828. Προβεβλημένους σκοπέλους, τόπους — θεάσεται δὲ τοῦ ταλαιπώρου Par. A. ἐπηρμένας εἰς ὕψος ὄχθας τοῦ Νείλου δηλαδὴ Par. C. αἰγιαλούς Vind. II. 829. Τῆς Μύῤῥας, πόλεως Φοινίκης, τὸ ἰσχυρὸν ἄστυ. Μύῤῥα ἡ νῦν καλουμένη Βύβλος ἐν Φοινίκῃ, περὶ ἧς Διονύσιος ὁ περιηγητής· (v. 912.) Βύβλον τ' ἀγχίαλον καὶ Σιδῶν' ἀνθεμόεσσαν. — Ἥρας θυγάτηρ, ἐπισχετικὰς τῶν ὠδίνων τῶν τικτουσῶν γυναικῶν — τὰς ἐν τῷ τίκτειν, μογεῖν Par. A. τῆς Θείαντος θυγατρὸς — κρημνῶδες — τὴν Βύβλον — ἥστινος Μύῤῥας τὰς ἐν τῇ γέννᾳ κακοπαθείας Par. C. ὄνομα

ὠδῖνας ἐξέλυσε δενδρώδης κλάδος. 830
καὶ τὸν θεᾷ κλαυσθέντα Γαύαντος τάφον
Σχοινῖδι μουσόφθαρτον Ἀρέντᾳ, Ξένῃ,
κραντῆρι λευκῷ τόν ποτ᾽ ἔκτανε πτέλας.
ἐπόψεται δὲ τύρσιας Κηφηΐδας,

831. κλαυσθέντα] κλασθέντα Par. A. perperam. — 832. Σχοινῖδι] Sic recte Par. G. Vind. IV. Vit. III. Reliqui libri Σχοινίδι, excepto Par. A., qui praebet Σχοινῆδι. — μουσόφθαρτον] μουσοφθάρτον Par. G. — Ἀρέντᾳ] Ἀδώντᾳ Par. C. Ἀρέτᾳ Vit. I. — Ξένῃ] Herodoti locum (lib. II, 112.) iam a Pottero allatum vidimus: ἔστι δὲ (ἐν Μέμφι) ἐν τῷ τεμένει τοῦ Πρωτέος ἱρὸν, τὸ καλέεται Ξείνης Ἀφροδίτης· συμβάλλομαι δὲ τοῦτο τὸ ἱρὸν εἶναι Ἑλένης τῆς Τυνδάρεω, καὶ τὸν λόγον ἀκηκοὼς ὡς διαιτήθη Ἑλένη παρὰ Πρωτέϊ, καὶ δὴ καὶ ὅτι Ξείνης Ἀφροδίτης ἐπωνύμιόν ἐστι· ὅσα γὰρ ἄλλα Ἀφροδίτης ἱρά ἐστι, οὐδαμῶς Ξείνης ἐπικαλέεται.

833. κραντῆρι] Nicand. Ther. 446. sq. ἐν χροῒ νύγμα || εἴδεται αἱμαχθέντος ὑπὸ κ ρ α ν τ ῆ ρ ο ς ἀραίου. ibique Scholiastes: κραντῆρες λέγονται οἱ ὕστερον ἀναβαίνοντες ὀδόντες παρὰ τὸ κραίνειν καὶ ἀποπληροῦν τὴν ἡλικίαν· νεωτέρων (adulta aetate) γὰρ ἤδη ἡμῶν γενομένων φύονται οἱ ὀδόντες οὗτοι. Κλέανθος δὲ σ ω φ ρ ο ν ι σ τ ῆ ρ α ς (Weisheitszähne) αὐτοὺς καλεῖ, διὰ τὸ ἅμα τῷ ἀνιέναι αὐτοὺς καὶ τὸ σῶφρον τοῦ νοῦ λαμβάνειν ἡμᾶς. Cf. *Hesych.* h. v. et *Polluc.* Onom. II. 92. — πτέλας] πέλας Par. E. *Hesych.* πτελέα· σῦς, ἀπὸ Λακώνων. ἢ εἶδος δένδρου. ubi prior glossa videtur ad vocem πτέλας pertinere. — 834. τύρσιας] Sic Par. CFH. Vind. II. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Sebast. τυρσίας Parisini reliqui, Vind. IV. Vit. II. III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Reich. Videntur enim inter Grammaticos fuisse, qui τυρσὶς scriberent ὀξυτονούμενον, quasi παρώνυμον esset a τύρσος (τὸ ἐν ὕψει οἰκοδόμημα Hesych.). Regulam vid. apud *Arcad.* de Accent. p. 34, 19. τὰ εἰς σις — τὰ μέντοι παρώνυμα χαίρουσι τῇ ὀξείᾳ· χρύσης χρυσίς, νῆσος νησίς· σεσημείωται τὸ ἄσις ὁ ῥύπος, ἀπὸ τοῦ ἄσης γεγονός. De significatioue vocis τύρσις vid. supra ad v. 717. et adde Schol. ad Pind. Olymp. II. 127. τύρσιν, πόλιν· κυρίως δὲ τὸ τεῖχος. λέγονται γὰρ πρῶτοι Τυρσηνοὶ τὴν τῶν τειχῶν κατασκευὴν εὑρηκέναι. *Erotian.* Lex. Hippocr. τύρσις· Βακχεῖος ἐν α' φησί· σκηνή, ἢ πύργος ἢ προμαχών. — Κηφηΐδας] Κηφιήδας Par. G.

γυναικός — ἤγουν τὴν Βύβλον, στεῤῥὰν πόλιν — ἥστινος ἐπισχετικὰς τῶν ὠδίνων Vind. III. 830. Τόκους ἐξέφυσεν (sic) — ὁ τῆς μυῤῥίνης κλάδος Par. A. τὰς ἐπὶ τοῦ τοκετοῦ, ἤγουν ὅτε ἐγέννησε τὸν Ἄδωνιν — ἤνοιξε τοῦ δένδρου φλοιός Par. C.

831. Καὶ τὸν τῇ θεᾷ κλαυσθέντα — τοῦ Ἀδώνιδος παρὰ Κυπρίοις· ἡ δὲ εὐθεῖά ἐστιν Γ α ύ α ς Par. A. θρηνηθέντα — Ἀδώνιδος — ἤγουν περὶ Ἄδωνιν περιφραστικῶς Par. C. τῇ Ἀφροδίτῃ — τοῦ Ἀδώνιδος παρὰ Κυπρίοις Vind. II. θρηνηθέντα — Ἄδωνις Γαύας παρὰ Κυπρίοις· περιφραστικῶς τὴν Κύπρον Pal. 40.

832. Τῇ Ἀφροδίτῃ ἐν Σάμῳ· Σ χ ο ι ν ὶ ς δέ ἐστιν ἡ εὐθεῖα — τὸν ὑπὸ τῶν Μουσῶν φθαρέντα — τῇ Ἀφροδίτῃ Par. A. τῇ δίκην σχοινίου συνδεούσῃ τοὺς ξένους πρὸς συνουσίαν· ἢ τῇ καταφορικῇ — τὸν ἀναιρεθέντα ὑπὸ τῶν Μουσῶν — τῇ ἁρμοποιῷ — τῇ φιλοποιῷ· ἐπίθετα Par. C. ἁρμοζούσῃ — φιλικῇ Pal. 40.

833. Τῷ ὀδόντι· ὅντινά ποτε ὁ κάπρος· παρὰ Κίλιξιν — ἔκτεινεν Par. A. ὀδόντι, παρὰ τὸ τὰ κρανιὰ τείρειν Par. B. ὁ κάπρος, ὁ ἄγριος χοῖρος Par. C. 834. Θεάσεται δὲ τὰς πόλεις καὶ τύρσεις, ἀνοικοδομήματα — τὰς Αἰθιοπικάς· ἀπὸ Κηφέως, βασιλέως Αἰθιόπων Par. A. θεάσεται τὰς πόλεις, τὰ τείχη — ἤγουν τὰς τοῦ Κηφέως βασιλέως Αἰθιοπίας· ἤγουν καὶ τὴν Αἰθιοπίαν

καὶ Λαφρίου λακτίσμαθ' Ἑρμαίου ποδός, 835
διςσάς τε πέτρας, κέπφος αἷς προςήλατο
δαιτὸς χατίζων. ἀντὶ θηλείας δ' ἔβη,
τὸν χρυσόπατρον μόρφνον ἁρπάσας γνάθοις;

Vind. IV. Vit. III. *Κηφηνίδας* Par. A. cui lectioni favere videntur *Agatharchides* in Photii Bibl. p. 442. ed. Bekk. *οἱ γὰρ περὶ Κλεινίαν ἱστορικοί φασιν, ἀπὸ τῆς ποιητικῆς ἐξουσίας καὶ αὐτοὶ ἄδειαν λαβόντες, ἐξ Ἄργους εἰς Αἰθιοπίαν (ἐκαλεῖτο δὲ τότε Κηφηνία) παραγεγονότα ἐπὶ λύσει τῆς Κηφέως θυγατρὸς τὸν Περσέα.* et *Nonn.* Dionys. II. 682 sq. *ἐπεὶ Νοτίην χθόνα Κηφεὺς || νάσσατο, Κηφήνων ἐπιήρανος Αἰθιοπήων.* Recte tamen hanc formam improbavit Tzetzes: *πρόσχες δέ, μὴ γράψῃς Κηφηνίδας, ὡς οἱ μωροί, λέγοντες Κηφῆνας τοὺς Αἰθίοπας λέγεσθαι.* Cf. *Nicandr.* Alex. v. 100.

Περσεὺς ἥν ποτε ποσσὶ λιπὼν Κηφηΐδα γαῖαν.

et Etym. M. p. 512, 14. — 835. *λακτίσμαθ'*] *λάκτισμα θ'* Par. H. — *Ἑρμαίου*] Par. ADGKL. Vat. 1307. Neap. I. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. et editt. Bas. I. et Steph. *Ἑρμέου* Par. BCEFHJ. Neap. II. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. *Ἑρμείου* Neap. III. ex correct. (Par. D. in marg. *γρ. Ἑρμέου ἤτοι Ἑρμείου.*) et Editt. Basil. II. Par. H. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. Nostra lectio confirmatur etiam in Tzetzae testimonio, licet inepte eam explicantis: *οἱ μὲν πάντες τὸ μαι δίφθογγον γράφουσι, ὡς ἔοικεν, οὐκ εἰδότες διαφοράν. ἐγὼ δὲ ἕρμα, ἕρμαιον τὸ εὕρημα, καὶ ἡ γενικὴ ἑρμαίου, τοῦ εὑρήματος· Ἑρμέου δὲ ποδός, τοῦ Ἑρμαϊκοῦ, ψιλόν, ὅτι ἐκθλίψει τοῦ ἰῶτα γέγονεν.* — 836. *κέπφος*] *κέμφος* Par. E. De hac voce vid. *Hemsterh.* ad Aristoph. Plut. v. 913. p. 311. edit. Lips. et Schol. ad Pac. v. 1065. — *προςήλατο*] *προςήλλατο* Par. CFGL. Neap. I. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Edit. Basil. I.

838. *μόρφνον*] *γρ. καὶ μόρφον* Par. H. in marg. In accentu huius vocis paene invitus sequor Grammaticorum canonem, nullo, ut saepissime talia, certo fundamento nitentem; vid. *Schol. Venet.* ad Iliad. ω'. 316. *μόρφνον, ὡς ὕπνον· καὶ οὕτως ἔχει ἡ ἀνάγνωσις· — τὰ γὰρ εἰς ος λέγοντα δισύλλαβα, μὴ ἔχοντα παρασχηματισμὸν θηλυκοῦ γένους, ἔχοντα πρὸ τέλους τὴν ῥ συλλαβήν, πάντα βαρύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς μος ληγόντων· οἷον χόρτος, φόρτος, ὄρχος, ὄρθος τὸ μονογενές, (ἦν δὲ κύων Γηρυόνου Favor.) πόρνος· οὐ γὰρ θηλυκὸν αὐτοῦ τὸ πόρνη. οὕτως θέλει καὶ τὸ πτόρθος, οὕτως μόρφνος. παρεφύλαξα δὲ τὰ εἰς μος διὰ τὸ κορμός καὶ φορμός.* Quae iisdem fere verbis leguntur etiam apud *Etymologum* p. 591, 25. et *Favorinum* fol. 365. edit. Rom. Cf. Arcad. de Accent.

θεάσεται Par. C. *τῆς Αἰθιοπίας, ἧς βασιλεὺς Κηφεύς, ὁ Ἀνδρομέδας πατὴρ* Pal. 40. 835. *Καὶ Λαφρίου πηγήν· Λάφριος ὁ φιλόξενος· λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν ἐπιθετικῶς. φασὶ δέ, ὅτι ἐν Αἰθιοπίᾳ Ἑρμῆς φυλάττων κατὰ βουλὴν τοῦ Διὸς τὴν Ἰώ, ἵνα μὴ βλαβῇ ὑπὸ τῆς Ἥρας, καὶ διψήσας ἐλάκτισε τὴν γῆν, καὶ ἀνέδωκεν ὕδωρ· ὅθεν καὶ Ἑρμοῦ πτέρνα καλεῖται* Par. A. *ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐπόψεται· Λάφριος ὁ φιλόξενός ἐστι· ἐστὶ δὲ ἐπίθετον Ἑρμοῦ — ἤγουν τὸν τόπον, ὃν ποδὶ ἐλάκτισεν ὁ Ἑρμῆς ἐν Αἰθιοπίᾳ* Par. C. *φυλάττων τὴν Ἰώ — διψήσας ἐλάκτισε καὶ ἀνεδόθη ὕδωρ — Ἑρμοῦ — τὴν Αἰθιοπίαν λέγει* Pal. 40. 836. *Τὰς δύο δὲ πέτρας — νῦν τὸ κῆτος καταχρηστικῶς· αἷς προσεπήδησεν* Par. A. *ἤγουν τὴν Ἰόπην — πέτραις, προςῆλθε* Par. C. *ἐπόψεται Αἰθιοπίαν — τὸ κῆτος* Pal. 40. 837. *Εὐωχίας χρήζων* Par. A. *τροφῆς· λέγει δὲ τοῦ φαγεῖν τὴν Ἀνδρομέδαν, τοῦ Κηφέως θυγατέρα — χρήζων — ὑπεχώρησε* Par. C. *εὐωχίας χρήζων — ἀντὶ τῆς Ἀνδρομέδας — ὑπεχώρησε τὸ κῆτος* Vind. II. 838. *Τὸν Περσέα λέγει — μορφνὸν δὲ ἀετόν, ἁρπάσας σιαγόσι* Par. A. *τὸν Περσέα, τὸν υἱὸν τοῦ Διός· ἤγουν ὁ ἔχων πατέρα τὸν*

τὸν ἡπατουργὸν ἄρσεν' ἀρβυλόπτερον.
πεφήσεται δὲ τοῦ θεριστῆρος ξυρῷ, 840
φάλαινα δυςμίσητος ἐξινωμένη,
ἱπποβρότους ὠδῖνας οἴξαντος τόκων
τῆς δειρόπαιδος μαρμαρώπιδος γαλῆς·

p. 62, 9. ubi in verbis τὸ δὲ μόρφνος ὁ μέγας corrige, ὁ μέλας. Rectius autem, ut videtur, ὀξυτονεῖται haec vox apud *Hesiodum* Scut. v. 134. μορφνοῖο φλεγύαο. quae verba afferens Etym. M. p. 792. explicat: τουτέστι μέλανος ἀετοῦ. Similiter etiam *Lex. Seguer.* p. 303, 22. μορφνόν· εἶδος ἀετοῦ. et *Photius* Lex. p. 275. (Pors.) Utrumque accentum, e diversis glossis desumtum, habet *Suidae* compilatio: μορφνόν· σκοτεινόν. μόρφνος· εἶδος ἀετοῦ, οἱονεὶ μορφόφονός τις ὤν· ὁ ἀεὶ περὶ φόνον μεμοοημένος. μόνοι γὰρ οὗτοι τῶν ἀετῶν οὐ κυνηγετοῦσιν, ἀλλὰ νεκροῖς σώμασι τρέφονται. — 839. ἀρβυλόπτερον] Explicat hoc verbum *Eustathius* ad Odyss. μ'. 70. p. 1712, 23. edit. Rom. (T. II. p. 9, 40. edit. Lips.) οἱ δὲ Βορεάδαι, Ζήτης καὶ Κάλαϊς, οὓς ὁ μῦθος πτερωτοὺς πλάττει, καθά που καὶ Περσέα τὸν ποιητικῶς ἀρβυλόπτερον, ἤγουν πτερόπουν κατὰ τὸν μῦθον· ταῖς γὰρ ἀρβυλαῖς, (corrige ἀρβύλαις) ἅπερ εἰσὶν εἶδος ὑποδήματος, οἱ πόδες δηλοῦνται. Cf. *Etym. M.* p. 135, 11. *Galen.* Gloss. Hipp. p. 66. edit. Steph. ἀρβύλαι· ὑποδήματα τὰ βαθέα. *Phot.* Bibl. Cod. III. p. 2, b. 18. edit. Bekk. ex *Nonnoso:* ὅτι τὰ σανδάλια, φησί, νυνὶ λεγόμενα ἀρβύλας ἔλεγον οἱ παλαιοί.

841. φάλαινα] φάλλαινα Par. CFJL. Vit. I. Ciz. et Edit. Basil. I. — ἐξινωμένη] ἐξενουμένη Par. A. — 842. ἱπποβρότους ὠδῖνας] ἱπποβρώτους Vit. I. Ciz. Cf. *Nonn.* Dionys. XXV. 40—42. XXXI. 23. — τόκων] τόκον Par. A. — 843. μαρμαρώπιδος] μαρμαρόπαιδος Par. K.

εἰκασθέντα χρυσῷ — ἀετόν, τὸν Περσέα — λαβών, ἤγουν τὸ κῆτος. σιαγόσι Par. C. 839. Τὸν μάγειρον τοῦ κήτους, τὸν ἀνδρεῖον· τὸν ἔχοντα πτερωτὰ ὑποδήματα· ἀρβύλη γὰρ εἶδος ὑποδήματος Par. A. τὸν ἀνδρεῖον· τὸν πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα Par. B. τὸν κατεργασθέντα τοῖς ἡπάτοις Par. C. τὸν ταχύτατον Neap. III. ἐπώνυμον τοῦ Περσέως, τὸν μάγειρον, τὸν Περσέα ἰσχυρόν — πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα, πεδιλόπεζον Vind. II. γενναῖον· ἔχοντα πτερὰ εἰς τοὺς πόδας, ἢ πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα Pal. 40.

840. Φονευθήσεται δὲ τοῦ Περσέως τῷ ξίφει, ἢ δρεπάνῳ· ξυρὸν δέ, διὰ τὴν ἀκμήν Par. A. λογχοδρεπάνῳ Par. B. ἤγουν τοῦ Ἀκάμαντος δρεπάνῳ Par. C. φονευθήσεται, ἀναιρεθήσεται, ἀντὶ τοῦ ψήσεται — ἤγουν τοῦ Περσέως λογχοδρεπάνῳ Vind. II. 841. Νῦν ἡ Γοργώ, ἡ πολυμίσητος — ἐκνευρισμένη Par. A. ἐκνευριζομένη Par. B. μεμισημένη, πεφονευμένη Par. C. τὸ κῆτος αὐτό — ἡ μισητή, ἡ ἀσθενής, ἐκνευρισθεῖσα Vind. II.

842. Ἐπειδὴ δύο παῖδας ἔτεκεν· ἵππον μέν, τὸν Πήγασον· βροτὸν δὲ ἄνδρα, τὸν Χρυσάορα — τοῦ Περσέως Par. A. ἤγουν τὰς γεννησιάσας τὸν Πήγασον ἵππον καὶ τὸν Χρυσάορα ἄνθρωπον — ἤγουν τὸν τράχηλον τῆς Μεδούσης Γοργόνος κόψας Par. C. ἵππον καὶ ἄνθρωπον γεννῶσα — ἀνοίξαντος αὐτοῦ τοῦ Περσέως Vind. II. 843. Τῆς ἐκ τοῦ τραχήλου τεκούσης Γοργόνος, καθάπερ αἱ γαλαῖ· τὸν Χρυσάορα καὶ Πήγασον — τῆς ἀπολιθούσης τοὺς ἀνθρώπους διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς — τῆς Γοργόνος· καὶ αὐτὴ γάρ, ὥςπερ ἡ γαλῆ, ἐκ τοῦ στόματος (sic) ἐγέννησεν Πήγασον καὶ Χρυσάορα Par. A. τῆς λίθους ποιούσης τοὺς ἀνθρώπους, τῆς Γοργόνος· ἡ θαλασσία γὰρ γαλῆ ἐκ τοῦ τραχήλου γεννᾷ Par. C. τῆς τεκούσης παῖδας ἐκ τοῦ τραχήλου — τῆς ἀπολιθούσης τοὺς ἀνθρώπους — θαλάσσης, τῆς ποιούσης γαλήνην (sic) Vind. II. φοβερᾶς· ἀπολιθούσης τοὺς ὁρῶντας αὐτήν Pal. 40.

ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς;
ποίαν δὲ χέρσον οὐκ ἀνιχνεύσει μολών;
ἐπόψεται μὲν πρῶτα Τυφῶνος σκοπάς, 825
καὶ πέμπελον γραῦν μαρμαρουμένην δέμας,
καὶ τὰς Ἐρεμβῶν ναυβάταις ἠχθημένας
προβλῆτας ἀκτάς. ὄψεται δὲ τλήμονος
Μύῤῥας ἐρυμνὸν ἄστυ, τῆς μογοστόκους

824. *μολών*] *μολῶν* Vit. II. — 825. *πρῶτα*] *πρῶτον* Par. J. — *Τυφῶνος σκοπάς*] Rectissime Muellerus: „In promptu est, si quid equidem iudico, Ciliciam hic intelligi, quae regio natalis et sedes Typhonis, et in qua cubile eius Typhoneus specus fuit; Pomp. Mel. I. 13. et Hom. Il. β'. 783. qui *ἐν Ἀρίμοις* eum habitasse canit. *Ἄριμα* vero fuisse montes Ciliciae docet Steph. Byz. ad h. v. Cf. etiam *Heyne* ad Hom. l. l." Vid. *Eustath.* ad Iliad. l. l. p. 346, 38 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 281, 14. edit. Lips.) coll. *Etym. M.* p. 772, 40 sqq. — 826. *πέμπελον*] *πέμπλον* Vind. IV. *Etym. M.* p. 660, 6. *πέμπελος· Λυκόφρων, ἡ γραῦς· παρὰ τὸ εἶναι πλησίον τοῦ πέμπεσθαι εἰς ᾅδην.* — 827. *τάς*] *τῶν* Rehd. — *Ἐρεμβῶν*] Vid. *Bernhardy* ad Dionys. Perieg. v. 180. p. 566. — *ναυβάταις*] Par. AFJ. Neap. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. *ναυάταις* Par. BDEGHKL. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. II. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. *ναυάτας* Par. C. cum glossa *οἰκίας*. *ναυάτας* (σις superscr.) Vit. III. — *ἠχθημένας*] Sic Codd. quos vidi, omnes, et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. *ἰχθυμένας* Edit. Basil. I. *ἰχθυωμένας* e Cod. Vat. 117. in textum recepit Sebastianus; cuius mutationis iudicium penes te esto, erudite Lector.

Par. A. *τὸ εἴδωλον τῆς Ἑλένης, ἢ τὸ σῶμα λέγει, ἤγουν αὐτὴν τὴν Ἑλένην — πετόμενον, ἀναχθέν· ἤγουν ὅταν αὐτὴν ἐφόνευσαν ὁ Πυλάδης καὶ ὁ Ὀρέστης· ἐστὶ δὲ κακόπλαστον, κακόζηλον* Par. C. *ζητῶν τὴν Ἑλένην — τὸ φανὲν εἴδωλον — εἰς τὸν αἰθέρα* Vind. II. 823. *Ποίους τῆς θαλάσσης οὐ ψηλαφήσει βυθοὺς καὶ τόπους;* Par. A. *βάθη* Par. C. *οὐκ ἐρευνήσει παραγενόμενος* Vind. II.

824. *Ποίαν δὲ ξηρὰν οὐκ ἐμβατεύσει βαδίζων* Par. A. 825. *Ἐπιβλέψει μὲν ἐν πρώτοις — τὴν Κιλικίαν λέγει* Par. A. *ἴδοι μὲν πρῶτα τὰ Ἄριμα ὄρη τῆς Κιλικίας, ὅπου Πίνδαρος καὶ Ὅμηρός φασιν εἶναι τὸν Τυφῶνα — ἐξοχάς, ὄρη* Par. C. 826. *Τὴν ἤδη εἰς Ἅιδου πεμπομένην — τὴν ἀπολιθωθεῖσαν καὶ στηλωθεῖσαν τὸ σῶμα* Par. A. *ὑπέργηρων, τὴν ἤδη εἰς Ἅιδην πεμπομένην, λιθωθεῖσαν* Par. B. *τριπάλαιαν, λέγει τὴν Κύπρον· ἀπὸ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον· ἐκεῖ τὸ εἴδωλον τῆς γραός — ἀπολιθουμένην* Par. C. *τὴν πάγγηρων, τὴν ἤδη εἰς Ἅιδου πεμπομένην, τὴν ἀπολιθωθεῖσαν* Vind. II. *Κύπρον ἀπὸ μέρους* Pal. 40. 827. *Καὶ τὰς τῶν Ἀράβων καὶ Τρωγλοδυτῶν — ναύταις μεμισημένας* Par. A. *ἐχθράς, διὰ τὸ τραχὺ καὶ δύσκολον τοῦ τόπου* Par. B. *Τρωγλοδυτῶν οἰκίας — βαρυτάτους, διὰ τὸ εἶναι ὑπὸ γῆν* Par. C. *Ἀράβων, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρᾳ βαίνειν, οἰκεῖν* Pal. 40.

828. *Προβεβλημένους σκοπέλους, τόπους — θεάσεται δὲ τοῦ ταλαιπώρου* Par. A. *ἐπηρμένας εἰς ὕψος ὄχθας τοῦ Νείλου δηλαδή* Par. C. *αἰγιαλούς* Vind. II. 829. *Τῆς Μύῤῥας, πόλεως Φοινίκης, τὸ ἰσχυρὸν ἄστυ. Μύῤῥα ἡ νῦν καλουμένη Βύβλος ἐν Φοινίκῃ, περὶ ἧς Διονύσιος ὁ περιηγητής·* (v. 912.) *Βύβλον τ' ἀγχίαλον καὶ Σιδῶν' ἀνθεμόεσσαν. — Ἥρας θυγάτηρ, ἐπισχετικὰς τῶν ὠδίνων τῶν τικτουσῶν γυναικῶν — τὰς ἐν τῷ τίκτειν, μογεῖν* Par. A. *τῆς Θείαντος θυγατρός — κρημνῶδες — τὴν Βύβλον — ἧστινος Μύῤῥας τὰς ἐν τῇ γέννᾳ κακοπαθείας* Par. C. *ὄνομα*

εὐνάς, δυσόδμοις θηρσὶ συγκοιμώμενος.
καὶ πάντα τλήσεθ᾽ εἵνεχ᾽ Ἀργείας κυνὸς 850
τῆς θηλύπαιδος καὶ τριάνορος κόρης.

καὶ χαμεῦναι καὶ χαμευνάδες παρὰ τοῖς παλαιοῖς ψίαθοι καὶ στιβάδες· οἱ [δέ addendum e Favorino, qui eadem referens habet εἰσὶ δὲ οἵ φασι) φασι καὶ ὅτι χαμεύνα ἡ ταπεινὴ κλίσις καὶ στιβάς. *Hesych.* v. χαμαιευνάδες — ἢ οἱ χαμαὶ κοιτῶνες. Quod autem h. l. εὐνὴ χαμευνὰς coniunctum sit, id neminem, credo, in poeta offendet. — 849. δυσόδμοις] δυσόδμους Par. ACDFGK. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. III. Consentiunt Paraphrasis Vaticana, Scholia minora, et Codex Edit. Basil. I. δυσόθμους (sic) [οις] Vit. II. δυσόδμοις Par. BEHJL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. et reliquae deinceps, praeter novissimam, omnes. Utramque lectionem agnoscit Tzetzes: διὰ δὲ τὸ δυσῶδες τῆς φώκης οὕτος εἶπε τὸ δυσόδμους, ἢ δυσόδμοις θηρσίν. Intelligendae autem sunt phocae, bestiae foedissimi odoris, quarum ὀλοώτατον ὀδμὴν ex Homero aliisque notam habemus; vid. *Odyss.* δ'. 406. 442. *Oppian.* Cyn. III. 114. φωκὴ δυσαής. Facta autem epitheti translatione, sensus loci si non invertitur, obscuratur certe, et vis adiectivi minuitur. Suppresso enim bestiarum nomine, quibuscum cubandum sit Menelao, unde poteris, quae eae sint, subodorari, nisi ex ipso, quo insigniuntur, odore? — 850. τλήσεθ᾽ εἵνεχ᾽] τλήσει᾽ εἵνεχ᾽ (sic) Par. A. τλήσεθ᾽ [τ] εἵνεχ᾽ Vind. II. et Pal. 40. cum glossa: Ἰωνικῶς. τλήσετ᾽ εἵνεχ᾽ Par. H. Vit. I. Ciz. Ad hanc lectionis varietatem pertinet Tzetzae adnotatio: τλήσεθ᾽ εἵνεκα καὶ τλήσετ᾽ εἵνεκα. τὸ μὲν τλήσεθ᾽ εἵνεκα, Ἀττικόν· δασύνεται γὰρ τὸ εἵνεκα Ἀττικῶς. τὸ δὲ τλήσετ᾽ εἵνεκα, Ἰωνικῶς καὶ Αἰολικῶς. ἐκεῖνοι γὰρ πάντα ψιλοῦσιν, ὡς τὸ Λεύκιππος, ἀπηλιώτης, καὶ τὰ ὅμοια. ταῦτα γὰρ παρ᾽ ἡμῖν δασέως ἐκφέρονται, Λεύχιππος καὶ ἀφηλιώτης. Praeterea notanda est elisio diphthongi, rarissima et adhuc controversa apud tragicos poetas, in Lycophrone autem, praesertim cum longa syllaba subsequatur, facillime toleranda. Vid. *Herm.* Elem. doctr. metr. p. 51. et ad Eurip. Ion. v. 1079. — Ἀργείας] Ἀργίας Par. G. Vind. IV. Vit. III. Aliam lectionem, Codd. auctoritate prorsus destitutam, in libris invenit, aut fortasse ipse commentus est *Steph. Byzant.* s. v. Αἶγυς ita scribens: Αἶγυς, πόλις Λακωνική. ὡς Εὐφορίων. οἱ πολῖται Αἰγῦται, ὡς Παυσανίας· (Paus. III, 2, 5. VIII. 27, 4.) Λυκόφρων δὲ τὸ ἐθνικὸν Αἴγυος, τὸ θηλυκὸν λέγων οὕτω·

καὶ πάντα τλήσεσθ᾽ οὕνεχ᾽ Αἰγύας κυνός,
τῆς θηλύπαιδος καὶ τριάνορος κόρης.

ὁ λόγος περὶ Ἑλένης, Λακωνικῆς οὔσης, καὶ ἄῤῥενα μὴ τεκούσης, τῷ Μενελάῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ καὶ Δηϊφόβῳ γαμηθείσης. Ita enim hunc Stephani locum corrigendum esse iam dudum monuit *Meursius* in Comment. ad Lycophr. p. 264. Notissima autem est Ἀργείη Ἑλένη ex Homero *Iliad.* β'. 161. 177. γ'. 458. *Odyss.* δ'. 296. Cf. *Eustath.* ad Odyss. δ'. 174. p. 1490, 56. edit. Rom. (T. I. p. 158, 16. edit. Lips.) ἰστέον δὲ ὅτι Ἄργος κἀνταῦθά φησιν ἢ τὴν Πελοπόννησον, ἢ καὶ τὴν ὑπὸ τῷ Μενελάῳ χώραν· ὅθεν καὶ Ἑλένη Ἀργεία ἔν τε Ἰλιάδι καὶ μετ᾽ ὀλίγα δέ, ἡ ἄλλως μὲν Λάκαινα, κατὰ δὲ τὸ ὅλον Πελοποννησία. — 851. τριάνορος κόρης]

— καὶ τὰς φώκας Par. A. τὰς χαμαὶ κοιμωμένας φώκας Par. B. Νείλου — χαμαικοιτεῖς Par. C.

849. Κοίτας δυσώδεις — τοῖς κήτεσι εὐναζόμενος Par. A. βρωμώδους· ἡ γὰρ φώκη βρωμεῖ — συγκοιταζόμενος, ὅτι ἔμελλε δηλαδὴ κρατῆσαι τὸν Πρωτέα πρὸς τὸ μαθεῖν πάντα καθ᾽ ἑαυτόν Par. C. ὄζουσι φώκαις Pal. 40. 850. Καὶ πάντα καρτερήσει ἕνεκα τῆς Ἑλένης Par. A. ὑπομείνῃ — τῆς Ἑλένης Vind. II. Ἰωνικῶς (ad εἵνεχ᾽) Pal. 40.

851. Διότι ἄῤῥενα οὐκ ἔτεκεν· τῆς

ἥξει δ' ἀλήτης εἰς Ἰαπύγων στρατόν,
καὶ δῶρ' ἀνάψει παρθένῳ Σκυλητρίᾳ,
Ταμάσιον κρατῆρα καὶ βοάγριον,

Similiter *Nonnus* Dionys. I, 51. *κούρῃ ἐπιβήτωρ.* XL, 15. *Χειροβίῃ ῥηξήνωρ.* et XLI, 331. *εὐήνωρ πάτρη.* — 852. *στρατόν*] *Onofrio Gargiulli* p. 56. „*εἰς Ἰαπύγων στρατὸν* ha il testo. Da queste parole il Cantero prende motivo di dire, che Menelao, dopo esser giunto nella Japigia, *devicto Apulorum exercitu*, *Minervae Spoliatrici dicabit donaria.* Menelao, che *ἀλήτης*, errante, approdò alle coste della Iapigia, non venne a muover guerra agli abitanti di quel paese, dove certamente non fondò alcuna colonia. Se offrì doni a Minerva, non furono spoglie tolte ai Puglesi da lui non provocati, nè vinti. Non regge dunque l'osservazione del Cantero: e le parole *Ἰαπύγων στρατὸν* dinotano soltanto la nazione de' Iapigi agguerrita. La frase usata dal nostro poeta è una imitazione di Eschilo, presso cui Prometeo così parla alla figlia d'Inaco: *ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν ἥξεις.* *Esch.* *Προμ. δεσμ.* v. 722.“ (*Aesch.* Prom. v. 725. (Well.) 748. (Blomf.)) Apud seriores poetas significat quamvis turbam ac multitudinem; vid. *Nonn.* I. 187. *ὀφίων σκολιὸν στρατόν.* ibique v. 227. *στρατὸς αἰόλος*, *turba fulgens*, de sideribus dictum est. — 853. *Σκυλητρίᾳ*] *Σκυλευτρίᾳ* Pal. 40. Reliqui libri et Impressi omnes recte vulgatam tuentur. Cf. *Eustath.* ad Iliad. *κ'*. 460. p. 818, 26. edit. Rom. (T. II. p. 355, 33. edit. Lips.) *τὸ δὲ ληΐτιδι ἴσως μὲν ὅμοιόν ἐστι τῇ ἀγελείᾳ, εἴπερ ἐκείνη γίνεται παρὰ τὸ ἄγειν λείαν· ἧς μέρος καὶ τὰ λάφυρα εἴτουν* (corr. *ἤγουν*) *σκῦλα, ἐξ ὧν σκυλήτρια παρὰ Λυκόφρονι Ἀθηνᾶ.* Et ad Iliad. *π'*. 500. p. 1072, 64. edit. Rom. (T. III. p. 339, 44. edit. Lips.) *ἰστέον δὲ ὅτι, ὥσπερ διχῶς λέγεται συλεύειν καὶ συλᾶν, οὕτω καὶ τὸ ἐκ τοῦ σκύλου. καὶ τὸ μὲν σκυλεύειν κοινόν· φαίνεται δὲ εἶναι καὶ σκυλῶ σκυλήσω, ἐξ οὗ καὶ ἡ σκυλήτρια.*

854. *Ταμάσιον*] *Ταμάσιον* Par. L. Vit. I. Ciz. et Rehd. Locus neque emendatione neque etiam, cum poeta hanc brevis syllabae producendae licentiam in nomine proprio sibi sumserit, ulla alia excusatione indiget. Non enim adducor vulgata lectione *Ταμασσὸς* apud *Ptolem.* V. 14. et *Strab.* XIV. p. 684. (T. V. p. 748. edit. Tzsch.) ut h. l. *Ταμάσσιον* contra omnes libros scribendum existimem. Saepissime enim hoc geminatum $\bar{\sigma}$ librariis debetur. Vid. Scholia nostra min. et *Eustath.* ad Odyss. *α'*. 184. p. 1409, 15. edit. Rom. (T. I. p. 46, 33. edit. Lips.) *τὴν μέντοι ἐν Κύπρῳ Τεμέσην Τάμασον ἀξιοῦσι διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ οἱ παλαιοὶ λέγεσθαι· ἀφ' ἧς καὶ παρὰ Λυκόφρονι ὁ Ταμάσιος κρατήρ.*

πολυάνορος καὶ πολυάνδρου, ἤγουν πολλοὺς ἄνδρας ἐχούσης Ἑλένης· πεντάλεκτρος γὰρ γέγονεν· ἢ τῆς τρεῖς μόνους· ὁ γὰρ Θησεὺς οὐκ ἔγνω αὐτήν, παῖδα οὖσαν· καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς κατ' ὄναρ μόνον αὐτῇ ἐμίγη· οἵτινες οὐκ ἂν εἶεν αὐτῆς ἄνδρες κυρίως, εἰ μὴ Μενέλαος καὶ Πάρις καὶ Δηΐφοβος Par. A. *τῆς γεννησάσης θηλείας καὶ οὐκ ἄῤῥενας — πολυάνδρου, εὐμόρφου* Par. C. *Ἑρμιόνην τεκούσης — καὶ πολυάνδρου, ἤγουν εὐμόρφου* Pal. 40. 852. *Παραγενήσεται πλανήτης εἰς τοὺς Ἰάπυγας· ἔστι δὲ ἔθνος Ἰταλίας, οἱ Καλαβροί* Par. A. *Καλαβρῶν — ὄχλον* Par. C. 853. *Καὶ δῶρα δώσει καὶ ἀναθήσει τῇ Ἀθηνᾷ — διὰ τὰ ἐν πολέμοις σκῦλα* Par. A. *ἀναθήσει — πορθητικῇ* Par. C. *καθιερώσει τῇ σκυλευτικῇ Ἀθηνᾷ* Vind. II.

854. *Ἀπὸ Ταμάσου, πόλεως Κύπρου· ἡ δὲ εὐθεῖά ἐστι Τάμασος — καὶ ἀσπίδα* Par. A. *πόλις Καλαβρίδος· χαλκοφόρος καὶ ἀριστόχαλκος ἡ Τάμασος* Par. B. *ἀπὸ τῆς Τεμέσης πόλεως Καλαβρίας, ἔνθα χαλκὸς ἄριστος — σκεῦος χαλκοῦν, καὶ τὸ σάκος, τὴν ἀσπίδα τὴν ἑαυτοῦ* Par. C. *ἤγουν ἀπὸ Ταμασοῦ* (sic) *κατεσκευασμένον ποτήριον — ἀσπίδα* Vind. II. *καθαρόν* (fort. *Καλαβρικόν*) Pal. 40.

καὶ τὰς δάμαρτος ἀσκέρας εὐμαρίδας. 855
ἥξει δὲ Σῖριν καὶ Λακινίου μυχούς,
ἐν οἷσι πόρτις ὄρχατον τεύξει θεᾷ
Ὁπλοσμίᾳ φυτοῖσιν ἐξησκημένον.
γυναιξὶ δ' ἔσται τεθμὸς ἐγχώροις, ἀεὶ
πενθεῖν τὸν εἰνάπηχυν Αἰακοῦ τρίτον 860

855. τάς] τᾶς Vit. III. — ἀσκέρας] *Pollux* Onom. VII. 85. p. 748. ἀσκέραι, ὑπόδημα λάσιον, χειμῶνι χρήσιμον. quae explicat *Hemsterhusius* ad Polluc. X. 50. p. 1204. *Suidas* et *Lex. Seguer.* p. 151, 30. ἀσκέραι· ὑποδήματα Ἀττικά. quod certe non erat ex Eustathio sollicitandum (ad Odyss. ε'. 44. p. 1522, 12. edit. Rom. T. I. p. 197, 32. edit. Lips.) ubi ita est interpungendum: ἀρβύλαι, αἱ καὶ ἀρβυλίδες. ἀσκέραι. Περσικαί, ὧν χρῆσις καὶ παρὰ τῷ Κωμικῷ. (vid. Aristoph. Nub. 151. ibiq. Schol.) De accentu vocis vid. *Arcad.* de Accent. p. 101, 3. τὰ εἰς ρα μακροκατάληκτα τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ε̄ μονογενῆ βαρύνεται, εἰ μὴ ἐπιθετικὰ εἴη· ἡμέρα, ἀσκέρα, εἶδος ὑποδήματος, διφθέρα, λακέρα. — εὐμαρίδας] Vid. *Muelleri* Annotat. ad h. l. et *Blomf.* ad Aesch. Pers. v. 666. p. 62. edit. Lips. — 856. δέ] δ' ἐς Par. B. Rehd. in marg. et Edit. Ald. δὲ Par. A. vitii origo neminem latebit. — Σῖριν] Sic Par. A. Neap. III. Vit. II. et Pal. 40. Reliqui libri et Editt. omnes, praeter *Reich.*, Σίριν. Vid. *Athen* XII. 523, c et d. ubi novissimus editor Σῖριν correxit. *Strabo* VI. p 264. (T. II. p. 245. edit. Tzsch.) *Steph. Byz.* v. Πολίειον et Σῖρις. Etym. M. p. 714, 11. et Eustath. ad *Dion. Perieg.* v. 223. p. 128, 12. edit. Bernh. — Λακινίου] Λικινίου Par. B. Λακινίους *Steph. Byz.* Lycophronis verba afferens: Λακίνιον, ὄρος Κρότωνος· Λυκόφρων· καὶ Λακινίους μυχούς. ubi Codd. Par. 1412. et 1413. vitiosius etiam Λακωνίους exhibent. Vid. *Theocr.* Id. IV. 33. ibiq. Schol. *Strabo* VI. p. 261. (T. II. p. 239. edit. Tzsch.) *Etym. M.* p. 555, 17.
857. ὄρχατον] Lucus Iunoni sacer, teste Livio XXIV, 3. quem locum iam a Muellero allatum vidimus: „*Sex millia aberat ab urbe nobili* (Crotone) *templum — ipsa urbe erat nobilius — Laciniae Iunonis, sanctum omnibus circa populis. Lucus ibi, frequenti silva et proceris abietis arboribus septus, laeta in medio pascua habuit, ubi omnis generis sacrum Deae pascebatur pecus sine ullo pastore.*“ Templum Iunonis Laciniae commemorant *Dionys. Perieg.* v. 371. *Paus.* VI. 13, 1. aliique, quorum testimonia diligentissime collegit *Ruperti* Comment. in Liv. Vol. I. p. 954. — 858. φυτοῖσιν] φοιτοῖσιν Par. G. Vind. IV. Vit. III.
859. γυναιξὶ δ'] γυναιξί τ' Rehd. et Edit. Ald. — 860. πενθεῖν] ποθεῖν Par. K. — εἰνάπηχυν] εἰννάπηχυν Vind. II. Vit. II. εἰννάπηχυν

855. *Καὶ τὰς τῆς γαμετῆς· ἀσκέραι δὲ εἴδη ὑποδημάτων — τὰς δυσχερῶς ποιηθείσας, κατ' ἀντίφρασιν* Par. A. *καλτζούνια, ἐξάμιτα — τὰς ἀραρυίας, εὐαρμόστους* Par. C. *ἤγουν τῆς Ἑλένης ὑποδήματα εὔκολα — τὰς εὐμαρῶς καὶ εὐκόλως ὑποδυομένας* Vind. II. *ἀσκέρα εἶδος ὑποδημάτων — καλῶς ὑποδυομένας* Pal. 40. 856. *Παραγενήσεται εἰς Σῖριν· πόλις Μακεδονίας, καὶ ποταμὸς Ἰταλίας — ἀκρωτηρίου Κρότωνος* Par. A. *πόλις τῆς Ἰταλίας, νῦν Πόλιον* (leg. *Πολίειον*) — *ἀκρωτηρίου τοῦ Κροτωνιάτου — ἐνδοτάτους τόπους* Par. C. 857. *Ἐν οἷς ἡ Θέτις κῆπον κατασκευάσει θεᾷ, τῇ Ἥρᾳ* Par. A. *τόποις τῆς Κρότωνος — ἡ Θέτις φυτεύσει* Par. C. *ἡ Θέτις κῆπον, στίχον, τάξιν ἀναθήσει τῇ Ἥρᾳ* Vind. II. 858. *Φυτοῖς ἐξειργασμένον* Par. A. *πολεμικῇ — κεκαλλωπισμένον* Par. C. *ἐπίθετον Ἥρας — δένδροις κεκοσμημένον, τὸν κῆπον λέγει* Vind. II. 859. *Ταῖς δὲ γυναιξὶν ἔσται νόμος ταῖς ἐγχωρίοις ἀεὶ* Par. A. *νόμος, ἐκ τοῦ τέθειμαι* Vind. II. 860. *Πενθεῖν τὸν ἐννέα*

καὶ Δωρίδος, πρηστῆρα δαΐου μάχης,
καὶ μήτε χρυσῷ φαιδρὰ καλλύνειν ῥέθη,
μήθ' ἁβροπήνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους
κάλχῃ φορυκτούς, οὕνεκεν θεᾷ θεὸς

Par. G. Vind. IV. Vit. III. *Canterus*: „Novemcubitalem intellige Achillem, Thetidis filium, ab Aeaco Pelei patre et Doride Thetidis matre ortum. Quin etiam Eleae matronae, primis ludorum initiis, inter ceteros, quos Achilli habebant honores, solenni ritu pectus plangebant; testis *Pausan*. Eliac. β'." (VI. 23, 3.) — 861. *δαΐου*] Sic libri h. l. omnes, quos infra v. 1327. in lectione *δηΐας* non minus concordes invenies. De discrimine significationis vid. *Schol*. ad Soph. Ai. 783. (771. Herm.) *δάϊον· κοινῶς τὸ πολέμιον· Ἀττικῶς δὲ τὸ δύσιηνον*. et ibidem *Hermanni* adnotationem: „*δαΐα misera*. Hoc significatu haec vox etiam in iambis Doricam formam habet; sed ubi hostem notat, communi forma *δήϊος* dicitur." Ergo fortasse h. l. vertendum: *luctuosae pugnae*. Adde *Blomf*. Gloss. ad Aesch. Prom. 360. p. 113. edit. Lips.

862. *καλλύνειν*] *καλύνειν* Vit I. Ciz. *καλυνεῖν* Par. B. — *ῥέθη*] *ῥέθει* Par. A. — 863. *ἁβροπήνους*] *ἀβροπίνους* Vind. IV. Vit. III. — *ἀμφιβάλλεσθαι*] *ἀμφιβάλεσθαι* Vit. I. et Ciz. ubi accentus scribarum errorem indicat. *ἀμφιβάλέσθαι* duplici accentu Vind. IV. et Vit. III. Recte autem Vit. II. *ἀμφιβάλλεσθαι*. Ergo non satis accurate *Muellerus*: „Codd. nostri (Vit. I. II. III. et Ciz.) *ἀμβιβαλέσθαι*, perperam." — 864. *κάλχῃ*] *χάλκῃ* Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. *Schol*. ad Soph. Antig. v. 20. *κάλχη ἐστὶν ὁ κόχλος τῆς πορφύρας, ἥτις ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἀνιοῦσα βάπτει τὴν καλλίστην πορφύραν*. *Etym*. *M*. 486, 31. *ἢ παρὰ τὸ κάλχη, ὃ σημαίνει τὴν βοτάνην, δι' ἧς ἡ πορφύρα βάπτεται*. Cf. Interpp. ad *Hesych*. v. *κάλχη*. — *οὕνεκεν*] Sic Par. A. et Vat. 1307. optimi libri. Eandem lectionem Codd. etiam duobus aliis locis apud Lycophronem tuentur: v. 935. Par. DGK. Vat. 1307. Vind. IV. Vit. III. et v. 1187. Par. AK. et Vat. 1307. quo librorum consensu permotus non dubitavi lectionem versui aptissimam recipere, licet nescius non essem, posse etiam excusationem aliquam vulgatae lectionis excogitari. Eodem iure in Eurip. Med. 967. (995. Pors.) edidit Elmsleius: *τέκνα νυμφιδίων οὕνεκεν λεχέων*. Adde etiam quae ex solutae orationis scriptoribus protulit *Buttmannus* Gramm. graec. ampl. T. II. p. 292. sq. *οὔνεκα* Par. C. *οὕνεκα* (sic) Vind. II. Vit. II. De accentu vocis vid. *Max. Planud. περὶ Γραμμ*. p. 61, 22. *Eustath*. ad Iliad. α'. 11. p. 24, 15. edit. Rom. (T. I. p. 22, 2. edit. Lips.) — *θεᾷ θεός*] *θεὸς θεᾷ* Par. DEGK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. *θεῷ θεᾶς* Par. J. Vulgatam lectionem

πήχεις ἔχοντα, τὸν Ἀχιλλέα· Αἰακοῦ γὰρ Πηλεύς, οὗ Ἀχιλλεὺς τρίτος Par. A. τὸν Ἀχιλλέα· θ' γὰρ εἶχε πήχεις Par. B. θρηνεῖν· ἤγουν τὸν ἔγγονον τοῦ Αἰακοῦ· τρίτος καὶ ἀπὸ τοῦ Αἰακοῦ, τρίτος καὶ ἀπὸ τῆς Δωρίδος Par. C. τὸν Ἀχιλλέα ἐννέα πηχῶν λέγει μέγεθος ἔχοντα Vind. II.

861. Τῆς μητρὸς Θέτιδος, ἧς Θέτις, ἧς Ἀχιλλεὺς τρίτος — ἄνεμον· Ὅμηρος διαπρήσσουσα, ἀντὶ τοῦ φυσῶσα· τῆς κοπτικῆς Par. A. ἤγουν ὁ ἔγγονος τῆς Δωρίδος — κεραυνόν — ἀναιρετικῆς Par. C. τὸν διάπυρον, τὸν σφοδρόν, καυστικόν Vind. II.

862. Καὶ μήτε τῷ χρυσῷ τὰ φαιδρὰ καλλωπίζειν σώματα Par. A. τὰ μέλη τοῦ σώματος Vind. II.

863. Μήτε ἁβρῶς καὶ ἀφνειῶς πεποιημένους, εὐφυεῖς περιβάλλεσθαι πέπλους Par. A. λαμπράς, ἤγουν ἁβρῶς καὶ εὐφυῶς πεποικιλμένους Par. B. σηρικούς, μεταξωτοὺς ἐνδύεσθαι — χιτῶνας Par. C. τρυφεροστήμονας, σηρικοὺς — δύεσθαι, καλλωπίζειν — ἱμάτια Vind. II. πλουσιοϋφεῖς Pal. 40.

864. Τῇ πορφύρᾳ βαπτοὺς ἢ πλουμαρικούς — χάριν τοῦ — τῇ θεᾷ ἡ θεός Par. A. πορφύρᾳ βεβαμμένους, οὕνεκα χάριν

χέρσου μέγαν στόρθυγγα δωρεῖται κτίσαι. 865
ἥξει δὲ ταύρου γυμνάδας κακοξένους
πάλης κονίστρας, ὅν τε Κωλῶτις τεκνοῖ,
Ἀλεντία κρείουσα Λογγούρου μυχῶν,
Ἄρπης Κρόνου πήδημα Κογχείας θ' ὕδωρ
κάμψας, Γονοῦσάν τ' ἠδὲ Σικανῶν πλάκας, 870
καὶ θηροχλαίνου σηκὸν ὠμηστοῦ λύκου,
ὃν Κρηθέως ἄμναμος ὁρμίσας σκάφος
ἔδειμε πεντήκοντα σὺν ναυηγέταις.

tuentur Par. ABCFL. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. Editt. Ald. Basil. I. et reliquae. — 865. *κτίσαι*] *κτίσει* Par. G. Vind. IV. Vit. III.
866. *ἥξει δέ*] Hoc *δὲ* male omissum est in Vit. I. et Ciz. — In Par. L. vv. 866. et 867. desiderantur. — 867. *κονίστρας*] Hunc fortasse locum respexit *Eustathius* ad Iliad. *γ'*. 55. p. 382, 32. edit. Rom. (T. I. p. 310, 20. edit. Lips.) *Κονίεσθαι τὸ ἀγωνίζεσθαι· ὅθεν καὶ κονίστρα ἡ κατὰ τὴν παλαίστραν μάλιστα παρὰ τοῖς ὕστερον. Favorin. κονίστρα, ὁ ἀγών, ἡ παλαίστρα, ἢ ἡ κυλίστρα.* — *Κωλῶτις*] *μωλῶτις* Par. C. *Κωλῖτις* Par. K. *Κολῶτις* Pal. 40. De hoc nomine vid. *Potteri* Annot.
868. *Ἀλεντία*] *Ἀλεντίου* Par. G. Vind. IV. Vit. III. — *Λογγούρου*] *Λογγάρου* Par. B. Rehd. *Λογγόρου* Par. GK. Vind. IV. Vit. II. III. *Λογχούρου* Vind. II. *Λογγύρου* Ciz. — 869. Post *Κογχείας* abest *θ'* in Vind. IV. et Vit. III. — 870. *Γονοῦσάν τ'*] Hoc *τ'* omissum est in Par. K.
872. *ἄμναμος*] *ἄμναμνος* Par. E. Vind. II. *ἄμνονος* Ciz. — *ὁρμίσας*] *ὁρμήσας* Par. A. — 873. *ναυηγέταις*] Sic Par. CDFGJKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. *ναηγέταις* Par. A. *συναυηγέταις* Par. H. coniunctim. *ναυγάταις* Par. B. Solus Par. E. *ναυπηγέταις* et Editt. Ald.

ἡ Θέτις τῇ Ἥρᾳ· κάλχη δέ, ἡ πορφύρα ἥτις χρησιμεύει ἐν τοῖς πορφυροῖς (sic) Vind. II. 865. *Τῆς ξηρᾶς τὸ μέγα ἀκρωτήριον χαρίζεται κτίσαι* Par. A. *τοῦ Λακινίου ἀκρωτήριον — κατοικῆσαι* Vind. II. *ὀξύτατον ἀκρωτήριον* Pal. 40.
866. *Ἀφίξεται δὲ εἰς τὰς τοῦ Ἔρυκος — διὰ τὸ ἀνδρεῖον — γυμνικάς, κακούσας τοὺς ἐπιξενωμένους* Par. A. *εἰς τὴν Σικελίαν — τοῦ Ἔρυκος — ξενοκτόνους* Par. C. *ὁ Μενέλαος — τοῦ Ἔρυκος γυμνικὰς παλαίστρας* Vind. II. *μισητάς* Pal. 40.
867. *Τὰς παλαίστρας — ὃν ἡ Ἀφροδίτη γεννᾷ* Par. A. *ἤγουν γῆν, τὴν Σικελίαν λέγει* Pal. 40.
868. *Ἡ Ἀφροδίτη ἐκ τόπου — βασιλεύουσα λιμένος Σικελίας* Par. A. *ἡ ἐν Ἄλεντι ποταμῷ τιμωμένη* Pal. 40.
869. *Τῆς δρεπάνης, ἐν ᾗ Ζεὺς ταμὼν τὰ αἰδοῖα Κρόνου ἐν Σικελίᾳ ἔκρυψεν — λίμνης Σικελίας* Par. A. *ῥέμμα* Par. C. *τοῦ δρεπάνου — ὁ Μενέλαος ἥξει* Vind. II. *ἥξει εἰς τὸ τοῦ Κρόνου πήδημα — τῆς Κεραύρας ποταμός* Pal. 40. 870. *Καὶ τῶν Σικελῶν τὰς πλάκας* Par. A. *παρελθών — λίμνην — Σικελῶν τόπους* Par. C. 871. *Καὶ τοῦ Ἡρακλέους ναόν — τοῦ τὰ ὠμὰ ἐσθίοντος λύκου Ἡρακλέους* Par. A. *ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάμψας — ναόν, τὸν ὄντα περὶ τὴν τύρσιν* (leg. *Σύρτιν*) *τῆς Λιβύης — ἅρπαγος* Par. C. *ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάμψας — τοῦ ἐνδεδυμένου τὴν λεοντῆν τοῦ Ἡρακλέος — ὃν ἔκτισεν Ἰάσων διὰ πεντήκοντα ναυτῶν* Vind. II. *ἀπηνοῦς* Pal. 40.
872. *Ὃν ὁ Ἀργοῦς ἀρχηγὸς Ἰάσων· Κρηθέως γὰρ Αἴσων, Αἴσονος δὲ Ἰάσων* (in marg. *ἀπόγονος*) — *ὁρμίσας τὴν ναῦν, τὴν Ἀργώ* Par. A. *λιμενίσας* Par. C. *ὅντινα ναὸν τοῦ Ἡρακλέος ὁ ἀπόγονος, ἤγουν ὁ Ἰάσων — ἐλλιμενίσας, ἤγουν τὴν ναῦν, τὴν Ἀργώ* Vind. II.
873. *Κατεσκεύασε σὺν πεντήκοντα*

χρόκαι δὲ Μινυῶν εὔλιπῆ στελγίσματα
τηροῦσιν, ἅλμης οὐδὲ φοιβάζει κλύδων, 875
οὐδ' ὀμβρία σμήχουσα δηναιὸν νιφάς.

Basil. I. II. cum reliquis omnibus. Nostram autem lectionem praeter librorum consensum egregie confirmat ille *ναυαγὸς Ἰάσων*, quem Euphorio, nostro poetae et ingenio et tempore proximus, non *naufragum*, sed *ductorem navis* intellexit, ut testatur *Helladius* apud Photium Bibl. p. 532, b. 20. edit. Bekk. *ὅτι παρὰ Εὐφορίωνι τῷ φύσει μὲν Χαλκιδεῖ, θέσει δὲ Ἀθηναίῳ, κακοζήλους ἔστιν εὑρεῖν λέξεις. καὶ γὰρ τὸν Ἰάσονα ναυαγὸν εἶπεν, ὅπερ οὐ νεναυαγηκότα μᾶλλον, τὸν δὲ ναῦν ἄγοντα δηλοῖ.* Cf. *Meinek.* ad Euphor. p. 162 sq. et *Naeke* ad Choeril. p. 166. Similiter etiam h. l. heroes, qui navem Argo cum Iasone conscenderant, a Lycophrone dicuntur *ναυηγέται* (ut *ἱππηγέτης*, *κυνηγέτης*) *navem ducentes*, sive nautae, h. e. Argonautae. — 874. *χρόκαι*] *χρόκκαι* Par. A. Post *χρόκαι* omissum est *δὲ* in Par. E. et Neap. I. — *Μινυῶν*] *Βιηγῶν* (sic) Par. A. — Hunc locum tetigit *Eustathius* ad Iliad. λ'. 721. p. 880, 53. edit. Rom. et ad *Odyss.* λ'. 283. p. 1685, 55. edit. Rom. (Iliad. T. III. p. 80, 16. et Odyss. T. I. p. 416, 25. edit. Lips.) — *εὔλιπῆ*] *ἄλιπῆ* Par. L. Vit. I. Ciz. — *στελγίσματα*] Par. ACFL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. et reliquae omnes. *στλεγίσματα* Par. BDEGK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. III. Huc pertinet Scholion antiquum ab Etymologo servatum p. 725, 47. *στελγίσματα, ἀποξύσματα· στελγίδες γὰρ αἱ ξύστραι αἱ τὰς πελγὰς (πληγὰς* Favor. corr. *πάλας) τοῦ σώματος ἀποξύουσαι. Λυκόφρων.* Utraque forma videtur in usu fuisse, eo tamen discrimine, ut communior forma cum duplici γγ *στλεγγίς* diceretur. Vid. *Hesych.* Vol. II. p. 1262. *στελγίς· ξυστρίς.* et p. 1272. *στλεγγίς· ξύστρα.* ibiq. Interpp. *Suid.* v. *στελγίδες* et v. *στλεγγίς.* *Pollux* Onomast. X. p. 62. *στελγίδες.* *Bekk.* Anecd. p. 303, 5. *Lex. Seguer.* p. 119, 1. *Erotian.* Gloss. Hipp. p. 44. edit. Steph. *στλεγγίδα· Ἡρακλείδης μὲν ὁ Ταραντῖνος, διὰ τοῦ ρ γράψας στρεγγίδα ἐν β' Ἐξηγητικῷ τῆς δ' Ἐπιδημίας, χρυσᾶ φησι τενίδια εἶναι, οἷς χρῶνταί τινες τῶν θεωρῶν, — οὐ κατὰ λόγον νοήσας. οὐ γὰρ διὰ τοῦ ρ, ἀλλὰ διὰ τοῦ λ γράφεται· καὶ οὐκ ἔστι χρυσοῦν τενίδιον, ὡς αὐτὸς οἴεται, ἀλλ' ἡ συνήθης ξύστρα· καθὼς καὶ Μένανδρος μέμνηται καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀρχαίων.* — 875. *τηροῦσιν*] *τείρουσιν* Par. A. cum glossa *καταπονοῦσιν.* — *φοιβάζει*] *φοιβάζων* Par. G. (cum glossa *ἐκπλύνων*) K. Vind. IV. Vit. III. — 876. *ὀμβρία σμήχουσα*] *ὀμβρίαν σμήχουσαν* Par. A. *δηναιόν* Codd. mei omnes et Editt. Ald. Basil. I. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Sebast. *δυναιόν* Basil. II. Par. II. Commel. et Reich. — *νιφάς*] *νηφάς* Par. G. Vind. IV. Vit. III. Male priores interpretes: *pluvia nix* (Cant.) sive *imbricae ningues.* (Scal.) Bene autem *Onofrio Gargiulli* p. 58.:

La spiaggia i segni ancor della lavande
Serba, che quivi fero i Minj erranti,
Cui nè la *pioggia*, che dal ciel si spande,
Nè le maree sono a purgar bastanti.

νιφὰς enim h. l. guttam significat. *Photius* et *Lex. Seguer.* p. 309, 8. *νιφάδες· σταγόνες.* *Favorin.* fol. 375. edit. Rom. *νιφετὸς λέγεται ὁ καθ-*

ναύταις Par. A. *ἔκτισε — Ἀργοναύταις* Vind. II.

874. *Αἱ παραθαλάσσιαι δὲ ψῆφοι — τῶν Ἀργοναυτῶν λιπαρὰ ἀποξύσματα* Par. A. *αἱ ψάμμοι — ῥυπάσματα, ἱδρῶτας* Par. C. *οἱ αἰγιαλοὶ τῆς θαλάσσης — Ἀργοναυτῶν — λιπαρά — τοὺς ῥύπους* Vind. II.

875. *Καταπονοῦσι, τῆς θαλάσσης, οὐδὲ καθαίρει ὁ κλύδων* Par. A. *τὰ κύματα* Par. C. *φυλάσσουσι, θαλάσσης — πλύνει, καθαίρει* Vind. II. 876. *Οὐδὲ ἡ ὀμβρία πλύνουσα ἐπὶ πολὺν χρόνον — χιὼν*

Ἄλλους δὲ θῖνες οἵ τε Ταυχείρων πέλας
μύρμηκες αἰάζουσιν ἐκβεβρασμένους
ἔρημον εἰς Ἄτλαντος οἰκητήριον
θρυλιγμάτων δέρτροισι προσσεσηρότας· 880

ὅλου χειμών· νιφὰς δὲ τὸ μέρος, καὶ ὄμβρος, καὶ ὑετός, καὶ ψεκάς. Sic *νιφετὸς* *pluviam* significat apud *Nonnum* Dionys. VI, 67. 324. 359. 377. VIII, 260. 275. 300. XIII, 538. XXII, 277. XXV, 122. *νίφειν* *guttas effundere, pluere*, apud Eund. XXII, 283. *ἐξ Ἄρεος αἵματι νίφεις.* *δύσνιφον ὕδωρ*, aqua imbribus aucta, ibid. VI, 370. coll. XIII, 533. — Haec Argonautarum strigmenta commemorant *Apollon. Rhod.* IV. 655 sqq. *Strab.* V. p. 224. (T. II. p. 135. Tzsch.) *ἔστι δὲ κατὰ τὴν Αἰθαλίαν λιμὴν Ἀργῷος, ἀπὸ τῆς Ἀργοῦς, ὥς φασιν. ἐκεῖσε γὰρ πλεῦσαι τὴν τῆς Κίρκης οἴκησιν ζητοῦντα τὸν Ἰάσονα, τῆς Μηδείας ἐθελούσης ἰδεῖν τὴν θεάν· καὶ δὴ καὶ ἀπὸ τῶν ἀποστλεγγισμάτων παγέντων, ἃ ἐποίουν οἱ Ἀργοναῦται, διαμένειν ἔτι καὶ νῦν διαποικίλους τὰς ἐπὶ τῆς ἠϊόνος ψήφους.*

877. *Ταυχείρων*] Sic Par. A. Neap. III. Paraphr. Vatic. et Ms. Canteri. *Τευχείρων* libri reliqui omnes, et Editt. praeter Basil. I. omnes. Haec enim vitiose exhibet *Τευχειρῶν*. Scriptura *Ταύχειρα* probatur *Herodoti* (IV. 171.) *Diodori Siculi* (XVIII. 20.) *Strabonis* (XVII. p. 836. T. VI. p. 691. Tzsch.) et *Stephani Byz.* (vv. *Ταύχειρα*, *Ἀρσινόη* et *Χερρόνησος*) testimoniis, quibuscum consentit *Reinesius* in Syntag. Inscript. VIII. 84. a Muellero laudatus. Ab altera parte stant *Ptolemaeus* (Geogr. IV. 4.) *Ammianus Marcellinus* (XXII. 16.) *Schol.* ad Pind. Pyth. IV, 26. aliique, quos diligenter enumeravit *Petrus Thrige* in doctissimo libello, quem de rebus Cyrenensium scriptum reliquit, p. 114.

878. *αἰάζουσιν*] Par. ADGJKL. Neap. II. III. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I. II. et reliquae, praeter primam et ultimam, omnes. *αἰάξουσιν* Par. BCFH. Vind. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. *αἰάσουσιν* Par. E. Neap. I. — 880. *θρυλιγμάτων*] *fragminum*. Hanc formam cum simplici λ tuentur Par. ACDEGHJL. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Ald. et Basil. I. Duplex λλ exhibent Par. BF. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *θρηλιγμάτων* Par. K. *Eustath.* ad Iliad. p. 1307, 40. edit. Rom. et ex eo *Favorinus* fol. 264. edit. Rom. *θρυλλίζεσθαι πλεῖόν τι κακὸν δηλοῖ τοῦ θρύπτεσθαι· ὠνοματοπεποίηται δέ, καθά που καὶ τὸ θραύεσθαι· ἐξ αὐτοῦ δὲ παρὰ Λυκόφρονι τὸ θρύλιγμα· — ταῦτα δὲ ἡ πλείων χρῆσις δι' ἑνὸς λ οἶδε προφέρειν.* — *δέρτροισι*] Par. ABCFHJL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. *δέντροισι* Par. EG. Vind. II. IV. Vit. II. III. *δένδροισι* Par. DK. et Ms. Canteri. Significationes huius vocis enumerant *Hesych.* h. v. et *Eustath.* ad Odyss. λ'. 578. p. 1700, 10. edit. Rom. (T. II. p. 435, 29. edit. Lips.) Fuerunt autem iam an-

Par. A. *ἡ βρόχινος — καθαίρουσα* Par. C. *σταγών — καθαίρουσα πολυχρονίως* Vind. II. 877. *Ἄλλους δὲ οἱ αἰγιαλοί· περὶ Γουνέως, Προθόου καὶ Εὐρυπύλου — καὶ οἱ πλησίον Ταυχείρων· ἔστι δὲ πόλις Λιβύης· οὐδετέρως, Ταύχειρα γὰρ* Par. A. *περὶ τῶν Θετταλῶν — ἤγουν τὸν Γουνέα, τὸν Πρόθοον καὶ τὸν Εὐρύπυλον — τῶν πόλεων τῆς Λιβύης* Par. C. 878. *Αἱ ὕφαλοι πέτραι ἠχοῦσιν· σημαίνει δὲ τὸ θρηνοῦσιν· παρὰ γὰρ τὸ αἶ σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα γίγνεται — ἐκριφέντας* Par. A. *καὶ αἱ παραθαλάσσιαι πέτραι — τὸ παθόντας καὶ ῥιφέντας* Par. C. *αἱ τραχεῖαι καὶ ὕφαλοι πέτραι* Neap. III. 879. *Εἰς τὸ ἔρημον τοῦ Ἄτλαντος — τὸ ἐν Λιβύῃ ὄρος λέγει* Par. A. *ἄοικον* Par. C.

880. *Συντριμμάτων, ξυσμάτων· ἀντίστροφον τὸ σχῆμα — σώμασιν — διεστηκότας, κεχηνότας* Par. A. *σώμασι — διεσχισμένων* Par. B. *σεσ-*

Μόψον Τιταιρώνειον ἔνθα ναυβάται
θανόντα ταρχύσαντο, τυμβείαν θ᾽ ὕπερ
κρηπῖδ᾽ ἀνεστήλωσαν Ἀργώου δορὸς
κλασθὲν πέτευρον, νερτέρων κειμήλιον,

quaesitus inter Grammaticos, qui verba Homerica, *δέρτρον ἔσω δύνοντες*, *de rostris* acciperent, quibus vultures Tityi iecur laceraverint; Cf. *Lex. Seguer.* p. 191, 10. et ex eo *Etym. M.* p. 257, 25. et *Suidas*: *δέρτρον· ἐπίπλουν — ἄμεινον δὲ τὸ ῥάμφος δέρτρον, ἀπὸ τοῦ δέρειν, ὅπερ ἐστὶ κρούειν· τούτῳ δὲ διαῤῥήσσουσιν, ἃ ἂν ἐσθίωσιν οἱ γῦπες τῇ κρούσει τοῦ ῥάμφους· καί ἐστι ὄνομα ῥηματικόν, ὡς παρὰ τὸ πλήσσω πλῆκτρον, οὕτως καὶ παρὰ τὸ δέρω δέρτρον.* Qua significatione si Lycophro etiam de acutis tabularum fragminibus dici potuisse sibi persuaserit, an tu miraberis? — *προςσεσηρότας*] Par. ACF. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. *προσσεσηρότας* Par. BE. *προσσεσηρότας* Par. HL. Vit. I. Ciz. *προςερηρότας* Par. DGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Deest haec vox in Par. J. Scholiastae recte interpretantur per *διεσχισμένους*. Perfectum enim verbi *σαίρω* notat id, quod partibus diductis dehiscit; sic *σεσηρότα δούρατα νηῶν* apud *Nonnum* Dion. XXIV. 249. coll. XL. 459. sunt dehiscentes navium tabulae; et saepissime dicitur de ore ad clamorem, ad risum, aut, bestiarum instar, ob iram diducto; sic *σεσηρὼς λαιμόν*, *σεσηρὼς ἀνθερεῶν* apud *Nonn.* Dion. VI. 183. XVII. 216. *Hesych.*: *σεσηρώς· κεχηνώς, διηνοιγμένον, ἀνοικτὸν ἔχων στόμα.* *Galen.* Gloss. Hipp. p. 93. edit. Steph. *σεσηρός· τὸ ἐκτετραμμένον καὶ διεστηκὸς ἐπὶ πλεῖστον τοῖς χείλεσιν, ὅπερ καὶ ἐκπεπληγμένον ὀνομάζεται.* *Eustath.* ad Odyss. υ΄. 149. p. 1887, 36. edit. Rom. (T. II. p. 234, 38. edit. Lips.) *ἐξ οὗ (σαίρω) καὶ σήραγες* (corr. *σήραγγες*) *γῆς, καὶ σεσηρέναι ῥῆμα, καὶ χείλη σεσηρότα· ἐφ᾽ ὧν πάντων σχίσμα τι φαίνεται καὶ μείωσις ὁλότητος· ἐπεὶ οὐδέν τι τῶν σεσηρότων ἐστὶ συνεχές, ἀλλὰ τῇ διεχείᾳ πάσχει ἀπέλευσίν τινα τῆς ὁλότητος.* Adde *Schol.* ad Aristoph. Pac. 621. Vesp. 936. et *Bekk.* Anecd. III. p. 1417. — Compositum *προςσεσηρὼς* legitur in Pherecratis fragmento apud *Athenaeum* XV. 685 a. sensu tamen a nostro loco longe diverso. Alia composita attulit *Lobeck.* ad Phrynich. p. 83. — 881. *Τιταιρώνειον*] *Τιταιρώνιον* Par. ACHJ. et Editt. Ald. Basil. I. et Steph. — *ναυβάται*] Par. ADFJK. Neap. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. *ναυάται* Par. BCEGL. Neap. I. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Ald. Basil. II. et reliquae. — 882. *τυμβείαν*] *τύμβείας* Rehd. *τυμβίαν* Par. L. Vit. I. Ciz. — 883. *ἀνεστήλωσαν*] *ἀνεστείλωσαν* Par. A. *ἀνεστήσαντο* Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. — *Ἀργώου*] *Ἀργῴου* Par. A. *Ἀργείου* Par. K. vv. 883—894. desunt in Cod. Vit. II. defectu unius folii. — 884. *κλασθέν*] *κλαυσθέν* Par. DK. Vind. IV. — *πέτευρον*] Par. ABCE. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. et reliquae omnes. *πέτευρον* Rehd. *πέταυρον* Par. DFGHJKL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. *πένταυρον* Vind. II. *Hesych.* *πέτευρον· σανὶς ἐφ᾽ ἧς οἱ ὄρνεις*

τεθλασμένων Par. C. *ἀντιπτωτικῶς· ἐν συντρίμμασιν τῶν σωμάτων διεῤῥηγμένοις* Pal. 40. 881. *Ἀπόγονον Τιταιρῶνος Μόψον*. *Μόψον* (Sc. *Ἀμπυκίδην Τιταρήσιον* Hesiod. Scut. v. 181.) — *ἐκεῖσε οἱ ἐπιβάται* Par. A. *τὸν ἀπὸ τῆς Τιταιρῶνος πόλεως* Par. C. — *ὅπου οἱ Ἀργοναῦται* Vind. II. 882. *Ἀποθανόντα θάψαν, καὶ σκυλία* [illegible] *ἄνω* Par. A. *ἤγουν ὑπὲρ τὸν τύμβον καὶ τὸν τάφον* Par. C.

883. *Βάσιν ἀνέστησαν σημεῖον ἐκ τῆς Ἀργοῦς νηός* Par. A. *σημεῖον — ἤγουν ἣν ἔκτισε ὁ Ἄργος, ἢ ἐν Ἄργει κτισθείσης — τῆς νηὸς* Par. C. *βάσιν, σῆμα δίκην στύλου ἔστησαν τοῦ τῆς Ἄργους ξύλου* Vind. II.

884. *Κλασθὲν ξύλον πλατύ, ἢ σανὶς πλατεῖα. — τῶν νεκρῶν ἀπόθεσιν*

Αὐσίγδα, Κινύφειος ἣν τέγγων ῥόος 885
νασμοῖς λιπαίνει. τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ
Τρίτωνι Κολχὶς ὤπασεν δάνος γυνὴ
χρυσῷ πλατὺν κρατῆρα κεκροτημένον,
δείξαντι πλωτὴν οἶμον, ᾗ διὰ στενῶν
μύρμων ἐνήσει Τῖφυς ἄθραυστον σκάφος. 890
Γραικοὺς δὲ χώρας τουτάκις λαβεῖν κράτη,

κοιμῶνται, καὶ πᾶν τὸ ἐμφερὲς τούτῳ· καὶ ὄργανον ποιόν· καὶ πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ (add. ξύλον). — λέγεται δὲ καὶ πέντευρον. *Photius* Lex. πέτευρον· πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ καὶ μετέωρον ξύλον. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ έ. Vid. *Nicandr.* Ther. 197. *Theocr.* Id. XIII. 13. ibiq. Schol. quod transscripsit *Favorinus.* — 885. Αὐσίγδα] Αὐσίδα Vit. III. ubi recentior manus γ inseruit. Idem vitium est etiam apud *Favor.* h. v. *Steph. Byz.* Αὔσιγδα, πόλις Λιβύης· οὐδετέρως, ὡς Καλλίμαχος. Ἑκαταῖος δὲ νῆσον οἶδε. Cf. *Ptolem.* Geogr. IV. 4. — Κινύφειος] Par. AGH. Vat. 1307. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. III. Paraph. Vat. et Edit. Sebast. Κιννύφειος Par. BCDEFJKL. Neap. I. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. praeter novissimam omnes. Κιννύφιος Pal. 40. Fluvii nomen erat Κίνυψ (*Herodot.* IV. 175. *Scylax* Peripl. 112.) et Κίνυφος (*Strabo* XVII. p. 835. T. VI. p. 683. ed. Tzsch. *Ptolem.* Geogr. IV. 3.) Cf. *Bekk.* Anecd. III. p. 1200. et *Tzschuck.* ad Pomp. Mel. I. 7, 5. Κινύφειος ῥόος autem ex more Lycophronis pro Κινύφου ῥόος dictum esse, iam supra ad v. 98. adnotavimus, ubi tamen male e vulgata scriptura dedimus Κιννύφειος. — ἣν] ὃν Par. L. Vit. I. Ciz. — ῥόος] δόρυ Par. K. superaddito tamen ῥόος. — 886. νασμοῖς] νασμοῖσι Vit. I. Ciz.
887. Κολχίς] Κολχῆς Vit. I. — ὤπασεν] Par. ABDEFHJKL. Vind. IV. Vit. III. et Editt. praeter Sebast. omnes. ὤπασε Par. CG. Vind. II. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Sebast. — 888. κεκροτημένον] κεκρατημένον Par. C. Apte attulit *Muellerus* locum e *Soph.* Antig. 426. (Herm.) ἐκ τ' εὐκροτήτου χαλκέας ἄρδην πρόχου. Vid. ibid. Erfurdt.
889. πλωτήν] πλωτὺν Vind. II. πλατὺν Par. GK. Vind. IV. Vit. III. — οἶμον] οἴμον Par. BDL. Vit. I. III. Ciz. — 890. μύρμων] μύρων γ' Par. GK. Vind. IV. Vit. III. Supra v. 878. eodem sensu μύρμηκες dixerat. Vid. *Hesych.* h. v. — 891. Γραικούς] Lycophronis locum respexit *Eustath.* ad Iliad. μ'. 20. p. 890, 15. edit. Rom. (T. III. p. 94, 4.

Par. A. πλατεῖαν σανίδα ἤτοι κώπην Par. B. συντριβὲν κωπίον, ἤ τι μέρος Par. C. κοπέν — ἤτοι κώπην, σανίδα — νεκρῶν σημεῖον, δώρημα Vind. II. 885. Πόλιν Λιβύης — τοῦ Κίνυφος ποταμοῦ — ἥντινα βρέχων ὁ ῥοῦς Par. A. περὶ τὴν πόλιν τῆς Λιβύης — ἄρδων — τὸ ῥεῦμα Par. C. παρὰ τὴν Αὐσίγδα πόλιν Λιβύης — Κίννυφος ποταμός Pal. 40.
886. Τοῖς ὕδασιν ἀρδεύει· τῷ δὲ Νηρέως παιδί Par. A. ὑγραίνει Par. B. ἄρδει Par. C. ῥεύμασιν, ὕδασιν παραρῥεῖ — ἔνθα — υἱῷ Vind. II. Ποσειδῶνος Pal. 40. 887. Ποσειδῶνι, θαλασσίῳ δαίμονι — ἡ Μήδεια, ἡ ἐκ Κολχίδος, ἔδωκε δῶρον γυνή· λέγει δὲ χρυσοῦν κρατῆρα Par. A. χάρισμα — ἡ Μήδεια Par. C. ὄνομα υἱοῦ τοῦ Ποσειδῶνος — ἡ Μήδεια παρέσχε δῶρον Vind. II.
888. Χρυσοῦν πλατὺν κρατῆρα Par. A. μέγαν — σκεῦος κατασκευασμένον Par. C. εἰργασμένον, κεκοσμημένον Vind. II. 889. Ἀποδείξαντι τὴν πλευστικὴν ὁδόν — ἐν ᾗ διὰ τῶν στενῶν θαλασσίων πετρῶν Par. A. φανερώσαντι — τραχειῶν Par. C. τὴν ὁδὸν ἀποδείξαντι Pal. 40.
890. Ἐλάσει καὶ πέμψει ὁ κυβερνήτης Τῖφυς ἄκλαστον Ἀργὼ ναῦν Par. A. ὄνομα, ἤγουν κυβερνήτης — σῶον Par. C. πετρῶν θαλασσίων διαβιβάσει Vind. II. 891. Τοὺς

θαλασσόπαις δίμορφος αὐδάξει θεός,
ὅταν παλίμποινον δῶρον ἄγραυλος λεὼς
Ἕλλην' ὀρέξῃ νοσφίσας πάτρας Λίβυς.
εὐχὰς δὲ δειμαίνοντες Ἀσβύσται, κτέαρ 895
κρύψουσ' ἄφαντον ἐν χθονὸς νειροῖς μυχοῖς,

edit. Lips.) Cf. Etym. M. p. 239, 14. et 241, 15. — *τουτάκις*] *Etym. M.* p. 172, 5. *ὥσπερ παρὰ τὸ πολλὰ γίνεται πολλάκι, καὶ ὀλίγα ὀλιγάκι, καὶ δέκα δεκάκι, καὶ παρὰ τούτων Δωρικῶς τουτάκι, ὡς παρὰ Πινδάρῳ· τουτάκι πεξαμένης·* (fragm. 283. Boeckh. Cf. Pyth. IV. 49. 453. IX. 25. ubi Schol. recte per *τηνικαῦτα* explicat) *οὕτω καὶ παρὰ τὸ αὐτὰ αὐτάκι, καὶ κατὰ ἀντίθεσιν αὐτίκα καὶ παραυτίκα.* — *κράτη*] *κράτος* Par. C. — 893. *λεὼς*] *λεών* Par. K. — 894. *Ἕλλην'*] *Ἕλλησ'* Par. G. Vind. IV. Vit. III. Vid. infra ad v. 918. — *ὀρέξῃ*] *ὀρέξει* Vind. II. — *Λίβυς*] *Λίβης* Vind. IV. Vit. III. *Λύβης* Vind. II. — 895. *Ἀσβύσται*] De hac gente vid. Salmas. Exercit. Plin. p. 381. sq. Wessel. ad Herodot. IV. p. 170. et Petr. *Thrige* de reb. Cyren. p. 124. — *κτέαρ*] *Hesych.* et *Favorin.* h. v. *κτέαρ· δῶρον. κτῆμα. γέρας. σκεῦος* (*καὶ κλίνεται κτέατος* Fav.) Nominativum *κτέας*, qui legitur apud Etymologum p. 542, 9. videtur improbare *Herodianus περ. μονήρ. λέξ.* p. 30, 17. *οὐδὲν οὐδέτερον εἰς ας λῆγον καθαρὸν τῷ ε παραλήγει κατὰ τὴν ἑνικὴν εὐθεῖαν ἐν χρήσει Ἑλλήνων, ἀλλὰ μόνον τὸ κρέας.* Improbat deinde etiam *δέας* et *σπέας*. Cf. *Etym. M.* p. 491, 23. — 896. *ἄφαντον*] *ἄφατον* Vind. II. *ἄφαντος* Par. K. — *νειροῖς*] Hanc lectionem confirmant Codd. mei duo et viginti omnes, sine ullo variantis scripturae indicio; quindecim apud Sebastianum, duo Potteriani et Ms. Canteri; ex his enim nulla ab illis notata est varietas, quam certe non praetermisissent, cum notum haberent apud *Etymologum* (p. 640, 52.), *Suidam* (v. *νηρίτης*), et *Favorinum* (v. *νηρός*) lectionem *νηροῖς μυχοῖς* e Lycophrone commemorari. Accedunt Editt. Ald. et Basil. I. e Codd. expressae, quas reliquae deinceps omnes sequutae sunt. Equidem autem hanc lectionem non solum hoc librorum consensu tutissimam arbitror, sed etiam sensui totius loci longe aptiorem altera. *νειρὴ* enim, [*νείαιρα* apud Homerum] si Gram-

Ἕλληνας δὲ τοὺς τῆς Λιβύης χώρης — τηνικαῦτα, τότε κρατήσειν Par. A. *ἐξουσίαν, βασίλειαν* Par. C.

892. *Ὁ θαλάσσιος Ποσειδῶν — τὰ γὰρ ἄνω εἶχεν ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω ἰχθύος — φωνήσει θεός* Par. A. *ὁ τῆς θαλάσσης υἱὸς καὶ Ποσειδῶνος — ὁ ἔχων δύο μορφάς, ἀνθρώπου καὶ ἰχθύος* Par. C. *τὰ ἄνω ἔχων ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω ἰχθύος — εἴπῃ, ἤγουν ὁ Τρίτων· δίμορφος· διὰ τὸ τὰ ἄνω μέχρι λαγόνων ἔχων ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω δελφῖνος* Vind. II. *Νηρέως υἱὸς Τρίτων· οὗτος τὰ μὲν ἄνω ἄνθρωπος τέλειος μέχρι λαγόνων, τὰ δὲ κάτω δελφίς· ἔχων δύο μόνους ἔμπροσθεν πόδας ἵππου· Ἀμφιτρίτης καὶ Ποσειδῶνος υἱός· ἔστι δὲ Τρίτων καὶ ποταμὸς Λιβύης* Pal. 40. 893. *Ὅταν ἐκ δευτέρου καὶ ἐξοπίσω τὸ δῶρον ὁ ἐν ἀγροῖς αὐλιζόμενος λεώς* Par. A. *τὸν κρατῆρα — ἀγρότης* Par. C. *ὀπισθόρμητον, ἀντίστροφον τὸ δῶρον ὁ ἀγρότης λαὸς Λιβυκός* Vind. II.

894. *Τῷ Ἕλληνι παράσχῃ ἀποχωρίσας τῆς πατρίδος ὁ Λίβυς* Par. A. *δώσῃ — ἐκβαλὼν τῆς Λιβύης* Par. C. *ἤγουν τὸν κρατῆρα Ἕλλησι δώσῃ, παράσχῃ, ἤγουν τὸ δῶρον — στερήσας, διελθὼν τῆς πατρίδος, ἤγουν τῆς Λιβύης, ὁ Λιβυκὸς λαός* Vind. II.

895. *Τὸ δῶρον δὲ τῆς Μηδείας, τὸν κρατῆρα, εὐλαβούμενοι καὶ φοβούμενοι, νῦν τοὺς χρησμούς — οἱ Λίβυες — τὸ κτῆμα* Par. A. *τὴν προφητείαν, τοῦ Τρίτωνος δηλαδή* Par. C. *ἤγουν τοὺς λόγους τοῦ Τρίτωνος φοβούμενοι οἱ Λίβυες, κρύψουσι τὸ κτέαρ καὶ κτῆμα, ἤγουν τὸν κρατῆρα* Vind. II. 896. *Κρύψουσιν ἀφανῆ ἐν τοῖς [illegible] [illegible]*

ἐν ᾗ Κυφαίων δύςμορον στρατηλάτην
ναύταις συνεκβράσουσι Βοῤῥαῖαι πνοαί,
τόν τ᾽ ἐκ Παλαύθρων ἔκγονον Τενθρηδόνος,

maticis fides habenda est, ultimam et infimam ventris partem significat; *Hesych.* *νειρή· κοιλία ἐσχάτη.* et paullo ante: *νειαίρη· ἐσχάτη. κατωτάτη· τουτέστι κατὰ τὸ ἔσχατον μέρος.* *Pollux* Onom. II. 209. *Eustath.* ad Iliad. ε΄. 539. p. 580, 25. edit. Rom. (T. II. p. 52, 16. edit. Lips.) *νείαιρα γαστὴρ οὐ μόνον, δι᾽ ἧς τὰ σιτία νέονται, ὅ ἐστι πορεύονται, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐσχάτη· ὅθεν καὶ ἡ γυναικεία ὑστέρα μετείληπται.* Aeschyli autem locum *Agam.* 1455. (Blomf.) *ἔρως αἱματόλοιχος νείρῃ τρέφεται*, consulto in testimonium vocare nolumus, cum lectio ibi valde adhuc incerta sit. Commemoranda vero est alia glossa Hesychii: *νειρόν· σφοδρόν. ἔσχατον.* cuius priorem quidem partem confirmat etiam *Etym. M.* p. 475, 29. altera autem interpretatio huic loco maxime convenit, ita ut Asbystae aptissime dicantur hoc fatale donum in ultimis regionis suae recessubus abscondidisse. Aliam medelam huic loco quaesivit *Muellerus* in Addend. p. 291: „Re et vicinia verborum diligentius considerata, mihi neque verbum dubium *νειροῖς* neque *νηροῖς* in hunc locum satis quadrare videtur. Vix enim credibile est, Graecos hanc pateram a Medea Tritoni datam in spelunca humida abscondidisse; cavendum enim iis erat, ut integra et sordium ac robiginis expers servaretur. Legendum itaque videtur *κοίλοις μυχοῖς*, ut v. 1062., pro *νειροῖς μυχοῖς*. Facile autem confundi poterant haec duo verba. Confusa autem saepius esse $\bar{\eta}$, $\bar{\epsilon\iota}$, et $\bar{o\iota}$, ostendit Bast. ad Gregor. Corinth. p. 605. uti etiam $\bar{\varkappa}$ et $\bar{\nu}$ p. 726. et $\bar{\varrho}$ et λ p. 269. Nec dubitandum est, hanc lectionem *νειροῖς*, quum omnes omnino Codd. adeo antiquissimos obsideat, iam antiquitus ante Tzetzam fuisse depravatam.“ Quo insigni exemplo iuniores intelligant, quomodo quis hac palaeographica critices ratione ad depravandas optimas lectiones imperite abuti possit. — 897. *Κυφαίων*] *Κυφέων* Par. A. — *δύςμορον*] *δύςμορφον* Par. G. Vind. IV. Vit. III. Lycophronis verba affert Steph. Byz. v. *Κύφος*, ubi Cod. Par. 1412. *ἐνὶ Κυφαίης*, Cod. Par. 1413. *ἐνὶ Κυφαίῃ*, et Edit. Ald. *Λυκόφρων ἐν δεκάτῳ, Κυφαίη* vitiose exhibent.

898. *ναύταις*] *ναύται* Par. C. $\bar{\sigma}$ minio appictum. — *συνεκβράσουσι*] Par. CDEGHK. Vind. IV. Vit. III. Rehd. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *συνεκβράσσουσι* Par. ABFJL. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Edit. Ald. — *Βοῤῥαῖαι*] Par. AB. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. et reliquae excepta Basil. I. omnes. *Βοῤῥέαι* Par. E. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. *Βοραῖαι* Par. JL. Neap. III. Vit. I. Ciz. *Βορέαι* Par. CDFGH. Pal. 40. et Edit. Basil. I. *Βορειαί* Par. K. *Βόρειαι* Vind. IV. Vit. III.

899. *ἔκγονον*] Par. BCDEFGH. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. *ἔγγονον* Par. AJKL. Vit. I. Ciz. et sola edit. Sebast. Iis, quae supra ad v. 431. adnotavimus, adde *Philox.* Gloss. p. 143. neptis, *ἐγγόνη*. et p. 165. posteri, *ἔγγονοι*, *μεταγενέστεροι*. — *Τενθρηδόνος*] Par. ABH.

ἐσχάτοις τῆς γῆς Par. A. *ἐνδοτάτους τόπους* Par. C. 897. *Ἐν ᾗ τὸν ἐκ Κύφου πόλεως ὄντα Γουνέα· Κύφος γὰρ πόλις Θεσσαλίας — δυςθάνατον στρατηλάτην* Par. A. *Λιβυκῇ γῇ — Θετταλῶν — κακοθάνατον, τὸν Γουνέα* Par. C. *ἐν ᾗτινι Λιβυκῇ πόλει — πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ἦν Γουνεύς — τὸν Γουνέα* Vind. II.

898. *Σὺν τοῖς ναύταις ἐκρίπτουσαι — αἱ τοῦ βοῤῥᾶ πνοαί, ἤγουν ὁ βοῤῥᾶς* Par. A. *κατὰ περίφρασιν, ἤγουν ὁ βοῤῥᾶς* Par. C. *σὺν τοῖς αὐτῶν — ἐκρίψουσιν — ἤγουν ὁ βοῤῥᾶς* Vind. II. 899. *Τὸν ἐκ τῶν Παλαύθρων· ἔστι δὲ πόλις Μαγνησίας· τὸν Πρόθοον* Par. A. *ἀπὸ κοινοῦ* [*τὸ συνεκβράσουσι*] *— ὄντα — πόλις Θεσσα-*

Ἀμφρυσίων σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων, 900
καὶ τὸν δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου
ἀποινοδόρπου καὶ πάγων Τυμφρηστίων.
ὧν οἱ μὲν Αἰγώνειαν ἄθλιοι πάτραν
ποθοῦντες, οἱ δ' Ἐχῖνον, οἱ δὲ Τίταρον,
Ἶρόν τε, καὶ Τρηχῖνα, καὶ Πεῤῥαιβικὴν 905

et Editt. Ald. Basil. I. II. et reliquae omnes. *Τενθρηδόνος* Rehd. *Τερθρηδόνος* Par. CGK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ciz. Pal. 40. *Τεθρηδόνος* Par. DJL. Vit. I. *Τερθηδόνος* Par. E. Cf. Iliad. *β*. 756.

900. *Ἀμφρυσίων*] Par. AJ. *Ἀφρυσίων* Par. CDEFGHKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Edit. Sebast. *Ἀφρυσσίων* Par. B. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. *Ἀφρουσίων* Edit. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. Nostram lectionem tuentur *Strab*. IX. p. 433. et 435. (T. III. p. 597. et 613. ibiq. Tzschuck.) *Apoll. Rhod*. I. 54. ubi tamen Cod. Flor. legit *Ἀφρύσσοιο*. *Callim*. hymn. in Apoll. 48. *Orph. Argon*. 190. et *Steph. Byz*. vv. *Ἄμφρυσος* et *Εὐρύαμπος*, utroque loco Lycophronis verba afferens; ita tamen, ut priori loco *Ἀμφρυσίων*, altero autem *Ἀμφρυσσίων* in libris reperiatur. — *Εὐρυαμπίων*] *Εὐρυαμπυίων* Par. L. Vit. I. Ciz. Stephani Byz. Codd. Paris. 1412. et 1413. utroque in loco praebent *Εὐρυάμπιον*.

903. *ἄθλιοι πάτραν*] Sic Codd. mei omnes, uno excepto Par. C. in quo *πέτραν* scriptum est. Vitiosa lectio *ἀθλιοπάτραν* ex Edit. Aldina transiit in Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Lycophronis versum affert Steph. Byz. v. *Αἰγώνεια*. — 904. *οἱ δ' — οἱ δὲ*] Par. AB. Vat. 1307. Neap. III. Rehd. Paraph. Vatic. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *ἠδ' — ἠδὲ* Par. CDEFGHKL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. *οἱ δ' — ἠδὲ* Par. J. — *Ἐχῖνον* e Lycophrone commemorat Etym. M. p. 404, 51. — 905. *Ἶρον*] De accentu vid. *Etym. M*. p. 475, 23—33. coll. *Arcad*. de Accent. 68, 11. et *Eustath*. ad Iliad. *ς*. 399. p. 719, 61. edit. Rom. (T. II. p. 218, 12. edit. Lips.) — *Τρηχῖνα*] *Τριχῖνα* Par. A. Vind. IV. Vit. III. *Τραχῖνα* Steph. Byz. v. *Ἶρον* Lycophronis versum afferens, et sola Edit. Sebast. Vid. *Mueller*. ad h. l. — *Πεῤῥαιβικὴν*] *Περαιβικὴν* Par. A. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. III. *Eustath*. ad Iliad. *β*. 749. p. 335, 36. edit. Rom. (T. I. p. 272, 8. edit. Lips.) *ἰστέον δέ, ὅτι οἱ μὲν καθ' Ὅμηρον καὶ οἱ*

λίας — τὸν υἱόν, λέγει τὸν Πρόθοον Vind. II. 900. *Τῶν Μαγνήτων ἄρχοντα· Ἀμφρυσὸς γὰρ ποταμὸς Μαγνησίας πόλεως — Μαγνήτων, ἀπὸ τόπου* Par. A. *ποταμὸς Μαγνησίας — ἤγουν τὸν βασιλέα — πόλις Μαγνησίας* Vind. II. *τῶν Μαγνήτων· Ἀφρυσσὸς* (sic) *ποταμὸς Μαγνησίας — τῶν Μαγνήτων, ὡς ἀπὸ πόλεως Εὐρυάμπου* Pal. 40.

901. *Καὶ τὸν ἀνδρεῖον — τοῦ λύκου, τοῦ νεμομένου τὸ ἐν Θεσσαλίᾳ λυκοειδὲς πεδίον· ὃν ἀπελίθωσεν ἡ Θέτις* Par. A. *λιθωθέντος* Par. C. *τὸν Εὐρύπυλον* Vind. II. *χώρα ἐν Θετταλίᾳ λύκου [πεδίον] καλουμένη* Pal. 40. 902. *Τοῦ φαγόντος τὰ*

δῶρα τοῦ Πηλέως· ἢ τοῦ δόντος ἄποινα τὸ ἀπολιθωθῆναι ὑπὲρ τοῦ δόρπου αὐτοῦ — καὶ ἐξοχῶν, ἀκρωτηρίων, ὄρους Μηλιέων Par. A. *φαγόντος τὰ ἄποινα* Pal. 40.

903. *Ὡντινων οἱ μὲν τὴν τῶν Μηλιέων πόλιν, Αἰγώνειαν, οἱ ταλαίπωροι, πατρίδα* Par. A. *Ἕλληνες — πόλις Ἑλλήνων* Pal. 40.

904. *Ἀγαπῶντες· οἱ δὲ πόλιν Θεσσαλίας· οἱ δὲ πόλιν, οἱ δὲ ὄρος Μηλιέων* Par. A. *πόλις Θεσσαλίας — ὄρος καὶ πόλις Μηλιέων* Pal. 40.

905. *Πόλις Θεσσαλίας — Πεῤῥαιβοὶ ἔθνος Ἠπείρου* Par. A. *πόλις Θεσσαλίας — ὁμοίως — Ἠπειρωτικήν· Πεῤῥαιβοὶ ἔθνος Ἠπειρωτικὸν*

Γόννον Φάλανναν τ', ἠδ' Ὀλοσσόνων γύας,
καὶ Κασταναίαν, ἀπτέριστον ἐν πέτραις
αἰῶνα κωκύσουσιν ἠλοκισμένοι.
Ἄλλην δ' ἐπ' ἄλλῃ κῆρα κινήσει θεός,
λυγρὴν πρὸ νόστου συμφορὰν δωρούμενος. 910

νεώτεροι ἐν ἑνὶ ρ̄ γράφουσι τοὺς Περαιβούς, ἕτεροι δέ τινες παλαιοὶ ἐδίπλαζον τὸ ἀμετάβολον. καὶ λέγει ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας, ὅτι Αἰολεῖς ὄντες οἱ Περῥαιβοὶ ἐδίπλουν τὰ σύμφωνα, Περῥαιβοὺς ἑαυτοὺς καλοῦντες, καὶ πόλιν Γόννον παρ' αὐτοῖς οὖσαν, καὶ Γόννατα (corrige γόννατα. Vid. Steph. Byz. v. Γόννοι) καὶ τοιαῦτά τινα. Cf. Koen. ad Gregor. Corinth. p. 587 sq. edit. Schaef. — 906. Γόννον] Par. AJ. Vat. 1307. Strabo IX. p. 440. (T. III. p. 652. edit. Tzsch.) Steph. Byz. quem locum levi mutatione ita legendum existimo: Γόννοι, πόλις Περῥαιβίας, ἀπὸ Γουνέως κληθεῖσα τοῦ ἀπογόνου Κύφου, ὥς φησιν Ὅμηρος. ὁ πολίτης Γόννιος, καὶ Γοννία ἡ γυνὴ καὶ ἡ χώρα. γράφεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ ῡ . . . . τοὺς δὲ Περῥαιβοὺς καλοῦντας ἑαυτούς, καὶ Γόννον διὰ δύο ν̄ν̄ τὴν πόλιν. γόννατα γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὰ γόνατα. Eustath. ad Iliad. β'. 573. p. 291, 42. edit. Rom. (T. I. p. 236, 30. edit. Lips.) Γονοῦσα μέντοι τρισυλλάβως πόλις Περαιβίας, ὥσπερ καὶ Γόννος ἐν δυσὶ ν̄ν̄, ὁ (scrib. ἢ) καὶ παρὰ Λυκόφρονι. Et ad Iliad. β'. 739. p. 333, 36. edit. Rom. (T. I. p. 270, 25. edit. Lips.) καὶ ἡ Γόννος, ἧς καὶ ὁ Λυκόφρων μέμνηται, πρὸς τῷ Ὀλύμπῳ κειμένη, ὡς καὶ Ἠλώνη. ὁ δὲ τοῖς ἐθνικοῖς ἐνδιατρίψας Μαγνησίας πόλιν λέγει αὐτήν. quae leguntur etiam apud Favorin. fol. 124. edit. Rom. Apud Lycophronem reliqui libri et Editt. omnes Γόνον exhibent. — Φάλανναν τ'] Sic Par. AJ. Vat. 1307. Paraphr. Vatic. Φάλαινον Ciz. Φάλοντ (in marg. γρ. Φάλανον) Vind. II. Reliqui libri et Editt. omnes Φάλανόν τ'. Cf. Strabo IX. p. 440. (T. III. p. 646. edit. Tzsch.) ἡ δὲ Φάλαννα Περῥαιβικὴ πόλις πρὸς τῷ Πηνειῷ πλησίον τῶν Τεμπῶν. Liv. XLII. 54. *Diruto magna ex parte et incenso oppido profectus, ad Phalannam castra movit.* et *Phalannaeus ager* ibid. c. 65. Alterius formae testem Ephorum adhibet Steph. Byzant. Φάλαννα πόλις Περῥαιβίας, ἀπὸ Φαλάννης τῆς Τύρου θυγατρός. Λυκόφρων· Γόνον, Φάλανναν, ἠδ' Ὀλοσσόνων γύας. Ἑκαταῖος ἱστοριῶν α'. Ἱππίαν αὐτὴν καλεῖ. Καὶ Ἔφορος Φάλαννον αὐτὴν καλεῖ ἐν τῷ θ'. Vid. Marx ad Ephor. fragm. p. 210. Eustath. ad Iliad. β'. 739. p. 333, 30. edit. Rom. (T. I. p. 270, 19. edit. Lips.) Περῥαιβικὴ δὲ πόλις ἡ Φάλαννος πρὸς τῷ Πηνειῷ. — γύας] γυίας Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd.

907. Κασταναίαν] Κασθαναίαν Par. A. Κασταναίαν Vind. IV. Vit. I. Ciz. Citat hunc versum Steph. Byz. v. Κασταναία. — 909. ἐπ' ἄλλῃ] ἐπ' ἄλλην Par. AG. Vind. IV. Vit. III. — κινήσει] μηνίσει Par. K.

910. πρὸ νόστου] πρόνοστον Vind. IV. πρὸς νόστον (πρὸ ... σ superscr.) Rehd. Lectionem πρὸς νόστον e duobus interpolatis libris in textum intulit Sebastianus.

Pal. 40. 906. Γόννος καὶ Φάλανος πόλεις Περῥαιβίας — καὶ τῶν Ὀλοσσόνων τὴν γῆν· ὁ δὲ γύης μέτρον γῆς Par. A. ἡ νῦν λεγομένη Γονοῦσα· Ὀλόσσων πόλις Θετταλίας Pal. 40. 907. Πόλιν Μαγνησίας — ἄθαπτον ἐν ταῖς πέτραις Par. A. πόλιν Μαγνησίας — ἄθαπτον, τὸν ἄμαχον Vind. II. 908. Αἰῶνα θρηνήσουσιν κατακεκρημνισμένοι, ὑπὸ τῶν πετρῶν διεφθαρμένοι Par. A. βίον θρηνήσουσι λυπούμενοι, διεφθαρμένοι ὑπὸ τῶν πετρῶν Vind. II. εἰς — διεῤῥηγμένοι Pal. 40.

909. Ἄλλην δὲ φθορὰν ἐπ' ἄλλῳ πέμψει ὁ θεός Par. A. τοῦτο ἐπὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων νοητέον Par. B.

910. Χαλεπὴν πρὸ τῆς ἐπανόδου συμφορὰν παρέχων Par. A. πρὸ τῆς ἀποστροφῆς Vind. II.

Τὸν δ' Αἰσάρου τε ῥεῖθρα καὶ βραχύπτολις
Οἰνωτρίας γῆς κεγχρίνη βεβρωμένον
Κρίμισα φιτροῦ δέξεται μιαιφόνον.
αὐτὴ γὰρ ἄκραν ἄρδιν εὐθυνεῖ χεροῖν
Σάλπιγξ ἀποψάλλουσα Μαιώτην πλόκον. 915
Δύρα παρ' ὄχθαις ὅς ποτε φλέξας θρασὺν
λέοντα ῥαιβῷ χεῖρας ὥπλισε Σκύθῃ

911. *Αἰσάρου*] Mediam huius nominis syllabam producunt Dionys. Perieg. 370. et *Theocr.* Id. IV. 17. ubi Scholiastes: *Αἴσαρος ποταμὸς διὰ μέσης τῆς πόλεως τῶν Κροτωνιατῶν ῥέων εἰς τὴν θάλασσαν.* Cf. *Potteri* Annotat. — *βραχύπολις* Par. G. Vind. IV. Vit. III.

912. *Οἰνοτρίας* Par. C. — *κεγχρίνῃ*] *κεχρίνῃ* Par. A. Cf. *Etym. M.* p. 498, 36. et *Nicandr.* Ther. 463. — 913. *Κρίμισα*] Sic Vat. 1307. vid. infra ad v. 961. Reliqui libri et Editt. omnes *Κρίμισσα*. — *φιτροῦ*] *φίτρου* Par. G. Vind. IV. Vit. III. — *μιαιφόνον*] *μιαιφόνου* Par. C. — 914. *αὐτὴ*] *αὕτη* Paraph. Vatic. et Edit. Ald. — *ἄκραν*] *ἄκρον* Par. K. Vind. II. IV. Vit. III. et Ms. Canteri. *ἄρδιν ἄκραν* Par. C. — 915. *Σάλπιγξ*] *Σάλπιξ* Par. C. Hunc locum respexit *Eustath.* ad Iliad. σ'. 219. p. 1139, 54. edit. Rom. Vid. Potteri Annotat. et adde *Etym. M.* p. 708, 2. — *ἀποψάλλουσα*] *ἀποψάλουσα* Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. — *Μαιώτην*] *Μαιῶτιν* Par. ADEGHK. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. Pal. 40. — *πλόκον*] *Potterus*: „Huc respexit *Eustathius* in Odyss. ε'. (v. 390. p. 1539, 49. edit. Rom. T. I. p. 222, 32. edit. Lips.) *τοῦ δὲ εὐπλόκαμος ἠὼς καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν πλοκάμου, προυπάρχει ὁ πλόκος, οὗ χρῆσις παρὰ Λυκόφρονι.*" — 916. *Δύρα*] *Δύρας* Par. A. *Δύῤῥα* Vit. I. Ciz. Rehd. *Canterus*: Trachiniae fluvii, iuxta quem Hercules in rogo vivus combustus est, ministrante illi Philoctete, et pro mercede arcum simul cum sagittis accipiente; arcum enim hic draconem vocat propter formam rotundam; ut alii, propter sibilum telorum. Sic *ὄφιν* vocavit sagittam *Aeschylus* (*πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν* Eum. 176.). — 917. *ὥπλισε*] *ὥπλισεν* Par. A.

911. *Ποταμὸς Κρότωνος — καὶ μικρὰ πόλις* Par. A. *περὶ Φιλοκτήτου — νάματα — μικρά* Par. C. *τὸν Φιλοκτήτην ποταμὸς Κρότωνος — ἡ μικρὰ πόλις Κρίμισσα* Vind. II.

912. *Οἰνωτροὶ ἔθνος Ἰταλίας· εἶδος ὄφιος ἡ κεγχρίνη· ἔλαβεν εἶδος ἀντὶ εἴδους* Par. A. *Ἰταλικῆς — ὄφει δεδηγμένος* Par. C. *τῆς Ῥωμης (sic) Ἰταλικῆς — τῷ ὕδρῳ, εἶδος ὄφεως — τὸν καταβρωθέντα, δηχθέντα* Vind. II. *Ἰταλικῆς γῆς, ἔνθα νῦν ἡ Ῥώμη ἐστί· πρώην Οἰνώτρια ἐλέγετο* Pal. 40.

913. *Πόλις μικρὰ Ἰταλίας — κορμοῦ· λέγει δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου — ὑποδέξεται τὸν φοναῖς μιαινόμενον* Par. A. *τὸν Φιλοκτήτην, τὸν ἀναιρέτην τοῦ Ἀλεξάνδρου* Par. C. *φονέα* Pal. 40. 914. *Τὴν ἀκμὴν τοῦ βέλους ταῖς χερσὶν εὐθυνεῖ* Par. A. *τὸ βέλος τοῦ Φιλοκτήτου — ἀκμήν — ὀρθώσει κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον — ἐν ταῖς χερσί, ἤγουν τοῦ Φιλοκτήτου* Par. C. *ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀκμὴν τοῦ βέλους τοῦ Φιλοκτήτου — τὸ βέλος ταῖς χερσί* Vind. II. *σαγίταν* Pal. 40.

915. *Ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς· ἀποψάλλουσα δέ, ἀποκινοῦσα — Σκυθικὸν πλόκον, τὴν νευράν* Par. A. *τὴν νευρὰν τοῦ τόξου τοῦ Φιλοκτήτου* Par. B. *ἕλκουσα — Σκυθικόν — νευράν* Par. C. *πολεμική — κινοῦσα, ἀποπέμπουσα, ἤγουν τὴν νευρὰν τοῦ τόξου* Vind. II. 916. *Παρὰ ταῖς τοῦ Δύρα ποταμοῦ Τραχῖνος ὄχθαις — ὅςτις ποτὲ φλέξας τὸν ἰσχυρὸν λέοντα τὸν Ἡρακλέα* Par. A. *ποταμοῦ Τραχινίας — ἀνδρεῖον* Par. C. *ποταμός — Φιλοκτήτης, καύσας* Vind. II. 917. *Τῷ ἀγκύλῳ καὶ σκολιῷ, τὰς χεῖρας — Σκύθῃ δρά-*

δράκοντ᾽, ἀφύκτων γομφίων λυροκτύπῳ.
Κρᾶθις δὲ τύμβους ὄψεται δεδουπότος,
εὐρὰξ Ἀλαίου Παταρέως ἀνακτόρων, 920
Ναύαιθος ἔνθα πρὸς κλύδων᾽ ἐρεύγεται.

918. *δράκοντ᾽*] Hic et supra v. 894. talem admissam vides Iota Dativi sing. elisionem, quae nullo neque emendandi neque interpretandi artificio tolli queat. Itaque uterque locus eorum numero accedat, in quibus viri docti, licet aegerrime, hanc veniam Tragicis poetis concessere. — *λυροκτύπῳ*] Par. L. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Quam lectionem cur probaverim, neminem, opinor, fugiet, qui poetici sermonis paullo sit peritior. Secunda lectio, quam Codd. praebent, *λυροκτύπον*, et sensu et auctoritate librorum longe est altera inferior; exhibent eam Par. BDE. Neap. I. II. Vit. II. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Tertia autem, *λυροκτύπων*, cum in antiquissimo Cod. Par. A. reperiatur, videtur vitium continere ex Iota adscripto natum; habent eam praeterea libri inferioris notae: Par. FGHJK. Vind. IV. Vit. III. *λυροκτύπων* (ον supra) Par. C. *λυροκτύπην* Vind. II. Duas priores lectiones Tzetzes quoque in libris invenerat; dicit enim: *τὸ δέ, εἰ μὲν δοτικῇ, λυροκτύπῳ, πρὸς τὸ δράκοντι· εἰ δὲ αἰτιατικῇ, πρὸς τὸν λέοντα, ἤτοι τὸν Ἡρακλῆ.* — 919. *δεδουπότος*] Hoc verbo serioris aevi poetae de quovis mortis genere usi sunt; cf. *Nicandr.* Alex. 447. *Nonn.* Dionys. VII. 363. XI. 327. XII. 118. XV. 386. XVI. 300. XXVII. 79.

920. *εὐράξ*] Vid. *Eustath.* ad Iliad. λ΄. 251. p. 842, 43. edit. Rom. (T. III. p. 25, 24. edit. Lips.) *τὸ εὐρὰξ δηλοῖ μὲν τὸ ἐκ πλαγίου, γίνεται δέ, φασίν, ἀπὸ τοῦ πλευράξ. — ἰστέον δέ, ὅτι καθ᾽ Ἡρακλείδην διαλέκτου Ἰωνικῆς καὶ Αἰολικῆς ἐστι τὸ εὐράξ. ἡ γὰρ τῶν Ἰώνων καὶ Αἰολέων, φησί, διάλεκτος τὰ πρῶτα σύμφωνα αἴρειν εἴωθεν, ἄν τε ἓν ᾖ, ἄν τε καὶ δύο τύχῃ· — ὁμοίως οὖν καὶ ἐκ τοῦ πλευρὰξ ἀφῄρηνται τὰ κατάρχοντα δύο σύμφωνα, καὶ λείπεται τὸ εὐράξ, ὃ κεῖται καὶ παρὰ Λυκόφρονι.* De accentu vid. *Herod.* *περ. μονήρ. λέξ.* 25, 7. ubi vitiosum *εὔθραξ* recte videtur Blochius mutasse in *εὐράξ.*, coll. *Ioan. Alexandr.* de Accent. p. 38, 5. *Etym. M.* p. 781, 48. — *Ἀλαίου*] *Ἀλαιχόν* Vind. II. *Ἐλαίου* Par. F. *Etym. M.* p. 58, 4. ex antiquo Lycophronis Scholiasta: *Ἀλαῖος, ὁ Ἀπόλλων. Φιλοκτήτης γάρ, παραγενόμενος εἰς Ἰταλίαν, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἱδρύσατο Ἀπόλλωνος Ἀλαίου ἱερόν, ἐν ᾧ καὶ τόξον ἀπέθετο.* Cf. etiam *Meinek.* ad Euphor. fragm. p. 88. — *Παταρέως*] *Πατρέως* Par. L. Vit. I. Ciz. et Rehd. in quo alterum α diligenter erasum est. — 921. *Ναύαιθος*] Vid. *Euphorionis* fragm. apud Steph. Byz. v. *Ἀσκανία.* et *Etym. M.* p. 598, 38. *Νέαιθος* dicitur *Straboni* lib. VI. p. 262. (T. II. p. 240. edit. Tzsch.) *Νήαιθος* *Theocrito* Id. IV. 24. — *πρός* deest in Par. J. — *ἐρεύγεται*] *ἐρεύεται* Par. A. *ἐῤῥύσεται* Par. E.

κοντι, τῷ τόξῳ τοῦ Ἀχιλλέως [leg. *Ἡρακλέος*] Par. A. *τὸν Ἡρακλῆ* — *ἐπικαμπεῖ* — *Σκυθικῷ τόξῳ* Vind. II. *περιφερεῖ* — *ἑαυτοῦ* Pal. 40.

918. *Τῶν μὴ ἀποφυγόντων τῶν ὀϊστῶν, τῶν βελῶν· διὰ τὸ δάκνειν τοὺς τιτρωσκομένους δίκην γαμφηλῶν* — *τῶν ποιούντων ἦχον μετὰ τῆς νευρᾶς* Par. A. *ἤγουν τῷ τόξῳ τῷ συρίζοντι* — *διὰ τῶν μὴ ἀποτυχόντων βελῶν* — *τοξικὸν τὸν δίκην λύρας κτυπέντα* Par. B. *τόξῳ* — *ἀφεύκτων βελῶν* — *τὸν τοξικὸν Ἡρακλέα* Par. C. *ἤγουν τῷ τόξῳ* — *τῶν μὴ ἀποτυγχανόντων τόξων, βελῶν* — *τὸν τοξικόν* Vind. II. *εὐστόχων βελῶν* — *περιφραστικῶς, τοξικῷ* Pal. 40.

919. *Ὁ δὲ Κρᾶθις ποταμὸς Κρότωνος, τοὺς τάφους θεάσεται τοῦ ἀναιρεθέντος* Par. A. 920. *Ἐκ πλαγίου* — *ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος* — *ἱερῶν οἴκων* Par. A. *ἐν Πατάροις τιμωμένου* Pal. 40. 921. *Ὅπου ὁ Ναύαιθος, ποταμὸς Κρότωνος, πρὸς*

κτενοῦσι δ' αὐτὸν Αὔσονες Πελλήνιοι
βοηδρομοῦντα Λινδίων στρατηλάταις,
οὓς τῆλε Θερμύδρου τε Καρπάθου τ' ὀρῶν
πλάνητας αἴθων Θρασκίας πέμψει κύων, 925
ξένην ἐποικήσοντας ὀθνείαν κόνιν.
ἐν δ' αὖ Μακάλλοις σηκὸν ἔγχωροι μέγαν
ὑπὲρ τάφων δείμαντες, αἰανῆ θεὸν

922. Αὔσονες] Αὔδονες Par. D. Steph. Byz. v. Αὔσων Lycophronis versum afferens scripsit κτείνουσιν αὐτὸν Αὔσ. Πελλ. — In Cod. Vit. II. vv. 922—950. desunt duorum, ut videtur, foliorum defectu.

923. στρατηλάταις] στρατηλάται Par. L. — 924. Θερμύδρου] Θεμύδρου ... H. — 925. Θρασκίας] Sic Par. AB. Vat. 1307. Neap. II. III. Rehd. ... Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et ... Θρακίας Par. CDEFGHJK. Neap. I. Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Par. II. et Sebast. Θρακίας Par. L. Cf. Etym. M. p. 454, 25. — 926. ἐποικήσοντας] ἐποικήσαντας Par. AD. et Editt. Steph. et Pott. utrq. ἐποικήσαντας Vit. III. — κόνιν] Glossam χθόνα in textu habent Par. JL. Vit. I. Ciz. — 927. ἐν δ' αὖ] ἔνθα (sic) Par. A. — Μακάλλοις] Par. ABCDEFGHKL. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. III. Ciz. Rehd. Paraphr. Vatic. et Editt. Ald. Basil. I. et Sebast. Μακάλοις Vit. I. Μακάλοις Par. J. Neap. I. III. Lectio Μακέλλοις debetur Cantero, qui non debuit Doricam formam cum communi urbis nomine commutare: „Μακέλλοις, Italiae civitate, quam Polybius (I. 24, 2. cf. Steph. Byz. v. Μάκελλα. Liv. XXVI, 21. et Cluver. Sicil. Antiq. II. 12.) Μάκελλαν vocat. Quoniam tamen Macellus Siculis et longibus hortorum saeptum significat, ut docet libro IV. Varro (de L. L. V. 41. p. 147 sq. edit. Spengel.): non absurde quis existimet, μακέλλοις hic maceriam ... nare, in qua sepultus fuerit Philoctetes." Canteri auctoritatem secuti sunt reliqui editores, praeter Sebastianum, cui libenter hanc laudem concedo, quod primus ad librorum lectionem redierit. — ἔγχωροι] ἔγχωρον Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. ἔγχωροι Rehd. Vid. supr. ad 267. — 928. τάφων] τάφον Par. JL. Vit. I. Ciz. τάφων Rehd. τάφον

... θάλασσαν εἰσβάλλει Par. A. ἐκβάλλεται Par. C. ποταμὸς Ἰταλίας — πρὸς τὴν θάλασσαν, ἦχον ἀποτελεῖ Vind. II. 922. Ἀποκτενοῦσι δ' αὐτόν — οἱ τὸ γένος εἶχον ἀπὸ Πελλήνης τῆς ἐν Πελοποννήσῳ· ᾤκουν ἐν Ἰταλίᾳ (in marg. ἔθνος Ἰταλίας) Par. A. ἤγουν τὸν Φιλοκτήτην — Ἰταλοί — πόλις Ἀχαΐας Vind. II. — οἱ Αἰτωλοί, ἤγουν οἱ ἐν Ἰταλίᾳ οἰκήσαντες ἐκ Πελλήνης Pal. 40.
923. Ἐν βοῇ τρέχοντα, θέοντα· ... βοηθοῦντα — Ῥοδίων· Λίνδος δὲ πόλις Ῥόδου — στρατηλάταις Par. A. συμμαχοῦντα Par. C. βοηθοῦντα — Λίνδος πόλις Ῥόδου — ... Ῥοδίοις Pal. 40. 924. Οὕστινας πόῤῥωθεν — Θέρμυδρος λιμὴν Ῥόδου — καὶ τῶν Καρπάθου ὀρῶν· Κάρπαθος δὲ νῆσος πλησίον τῆς Κῶ Par. A. Ῥοδίους — μακράν — τῆς λιμένος Ῥοδίων — πόλις Ῥοδίων Vind. II. 925. Πλανωμένους ὁ ψυχρὸς Θρασκίας πέμψει, ὁ ἀναιδὴς κύων, διὰ τὸ σφοδρῶς πνεῖν Par. A. καυστικός, ὁ βοῤῥᾶς ἄνεμος Vind. II.
926. Ξένην καὶ ἀλλοτρίαν μετοικήσαντας — ξένην καὶ ἀλλοτρίαν γῆν Par. A. κατοικήσαντας ξένην Vind. II.
927. Ἐν τοῖς Μακάλλοις δὲ δή· ἔστι δὲ πόλις Ἰταλίας — μέγαν ναὸν οἱ ἐγχώριοι Par. A. βωμόν Par. C. πόλις Ἰταλίας — ναόν — οἱ πολῖται ἐγχώριοι Vind. II. 928. Ὑπερ-

λοιβαῖσι κυδανοῦσι καὶ θύσθλοις βοῶν.
Ὁ δ' ἱπποτέκτων Λαγαρίας ἐν ἀγκάλαις, 930
ἔγχος πεφρικὼς καὶ φάλαγγα θουρίαν,
πατρῷον ὅρκον ἐκτίνων ψευδώμοτον,
ὃν ἀμφὶ μήλων τῶν δορικτήτων τάλας
πύργων Κομαιθοῦς συμπεφυρμένων στρατῷ
στεργοξυνεύνων οὕνεκεν νυμφευμάτων 935

Vind. IV. — αἰανῆ] Cf. *Herm.* ad. Soph. Ai. 657. p. 100. et *Blomf.* ad Aesch. Pers. 935. — 929. κυδανοῦσι] κυδαίνουσι Par. A. κυδάνουσι Ciz. — θύσθλοις] Vitiose Par. A. θοίσθλοις, non raro ῡ et οῑ permutans, (v. 579. ἀλυφαῖον. v. 973. λοιγαίαν. v. 1152. Γοιγαίῳ); θυίσθλοις Vit. I. Ciz. — 930. Λαγαρίας] Par. J. Vat. 1307. Neap. III. (a prima manu; postea additum est alterum γ) Vind. II. et Paraph. Vatic. Λαγρίας Par. A. Λαγγαρίας Par. BDEFHKL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. II. et reliquae. Λαγγρίας Par. C. Λαγκαρίας Par. G. Vind. IV. Vit. III. Κλαγγαρίας Rehd. Nostra scribendi ratio non solum scriptorum testimoniis probatur, sed metro etiam aptissima est; prima enim nominis Λαγαρίας syllaba, ut in voce λαγαρός, corripitur. *Strabo* p. 263. (T. II. p. 245. edit. Tzsch.) μετὰ δὲ Θουρίους Λαγαρία φρούριον, Ἐπειοῦ καὶ Φωκέων κτίσμα· ὅθεν καὶ Λαγαριτανὸς οἶνος. Cf. *Steph. Byz.* v. Λαγαρία, et *Etym. M.* p. 554, 15. — ἐν ἀγκάλαις] *In sinu atque recessu Lagarino.* Vid. *Muelleri* Annot. et *Blomf.* Gloss. ad *Aesch.* Prom. 1055. p. 157. edit. Lips. — 932. ψευδόμοτον (ω suprascr.) Vind. II. et Ciz. ψευδόμοτον Vind. IV. Vit. III. — 933. δορικτήτων] δορηκτήτων Par. A. δουρικτήτων Par. L. Vit. I. Ciz. Reliqui libri et Editt. omnes δορυκτήτων. Vid. *Pors.* ad Eurip. Hecub. 476. et *Blomf.* ad Aesch. Agam. v. 115. p. 18 sq. edit. Lips. — τάλας] πάλας Pal. 40. in textu, Vind. II. et Rehd. in margine. τάλας (π suprascr.) Par. C. — 934. Κομαιθοῦς] Κυμαιθοῦς Vind. IV. Vit. III. Huius loci meminit Eustathius ad Iliad. α'. 197. p. 83, 7. edit. Rom. (T. I. p. 70, 33. edit. Lips.) — συμπεφυρμένων] συμπεφυρμένῳ Par. C. συμπεφραγμένων Par. G. Vit. III. συμπεφυραγμένων Vind. II. — 935. στεργοξυνεύνων] στέρνων ξυνεύνων Par. A. στόργος ξυνεύνων Par. E.

ἄνω τῶν τάφων κατασκευάσαντες — διηνεκῆ καὶ αἰώνιον θεόν Par. A. 929. Σπονδαῖς γεραροῦσι — νῦν θυσίαις καὶ θύμασι βοῶν Par. A. σπονδαῖς δοξάζουσι — θυσίαις Vind. II. 930. Ὁ δὲ τὸν δούρειον κατασκευάσας ἵππον Ἐπειός — ἐν ἀγκάλαις τῆς Λαγαρίας· ἔστι δὲ πόλις Ἰταλίας Par. A. περὶ Ἐπειοῦ — ἐνδοτάτοις τόποις Par. C. λείπει τὸ παραγενήσεται Vind. II. 931. Τὸ δόρυ φοβηθεὶς καὶ τὴν πολεμικὴν τάξιν Par. A. κοντάριον φοβηθείς, ἤγουν ὁ δειλός — τὴν οὖσαν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Par. C. φοβούμενος — πολεμικὴν Vind. II. τὸν πόλεμον — καὶ παράταξιν ὁρμητικὴν Pal. 40. 932. Ἀποδιδοὺς τὸν πατρικὸν ὅρκον ψεύδορκον Par. A. πατρικόν, ἤγουν τοῦ Πανοπέως, ἀποδιδοὺς ἐπίορκον Par. C. 933. Ὅντινα περὶ τῶν προβάτων, ἢ τῶν κτημάτων ὅλων, ἀπὸ μέρους — τῶν ἐκ δοράτων κτηθέντων — ὁ ἄθλιος Par. A. ἐπίορκον — τῶν σκυλευθέντων — ἄθλιος, ἢ πάλας, πολέμους Par. C. τὸν ὅρκον — προβάτων, τῶν διὰ τοῦ πολέμου κτηθέντων — ὁ Πανοπεύς Vind. II. 934. Κομαιθὼ θυγάτηρ Πτερελάου — συμπεφοβημένων — τῆς πόλεως, τῷ στρατῷ Par. A. ποιῶν μήλων καὶ προβάτων, τῶν ὑπαρχόντων ἀπό — ἐπικοίνων γινομένων καὶ ληϊσθέντων Par. B. τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως — συμπεφοβημένων, ἀφανισθέντων Vind. II. τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ τῶν — Pal. 40. 935. Χάριν τῶν ἐπὶ συνοικήσει καὶ

Ἀλοῖτιν ἔτλη τὴν Κυδωνίαν Θρασὼ
ὁρκωμοτῆσαι, τόν τε Κρηστώνης θεὸν
Κανδάον' ἢ Μάμερτον ὁπλίτην λύκον,
ὁ μητρὸς ἐντὸς δελφύος στυγνὴν μάχην
στήσας ἀραγμοῖς πρὸς κασίγνητον χεροῖν, 940

— οὕνεκεν] Sic Par. DGK. Vat. 1307. Vind. II. IV. et fortasse etiam Cod. Bonon. ex quo in Edit. Basil. I. vitiose editum est οὕνεκε. Reliqui libri et Editt. οὕνεκα. Vid. supra ad v. 864. et adde *Orph.* Lith. 261. (Herm.) ὅς τοι φυταλιῆς ἕνεκεν ῥέξαντι θυηλάς. — 936. Ἀλοῖτιν] Ἄλοιτιν Par. A. — τήν omissum est in Par. L. Vit. I. Ciz. — Κυδωνίαν] Κλυδωνίαν Par. BE. Neap. I. II. Rehd. et Par. H. in marg. Cf. *Paus.* VI. 21, 6. — Θρασώ] Θαρσῶ Par. C. (in quo tamen ρ post θ ab alia manu insertum est) Θαρσώ Par. H. Θρασσώ Vind. II. *Schol. Venet.* in Iliad. ε'. 2. Θαρσὼ δὲ παρά τισι τιμᾶται ἡ Ἀθηνᾶ. — 937. ὀρκομωτῆσαι Vind. IV. Vit. III. — Κρηστόνης Par. J. Κρηστώνη Par. L. Lycophronis versum affert Steph. Byz. v. Κρηστών. — 938. Κανδάον'] Sic Par. CDFGJL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. et Edit. Sebast. Κανδάονος Par. A. Κανδᾶον Pal. 40. Κανδάον Par. BEHK. Vind. II. Rehd. et Editt. omnes. Vid. supra v. 328. *Eustath.* ad Iliad. δ'. 2. p. 437, 12. edit. Rom. (T. I. p. 351, 8. edit. Lips.) ἐκ τοῦ καίειν καὶ δαίειν Κανδάων ὁ Ἄρης διὰ τὴν καυστηρὰν μάχην, τὴν καὶ δηΐδα. *Favorin.* fol. 285. edit. Rom. Κανδάων, ἐπίθετον Ἄρεος· παρὰ τὸ καίνειν καὶ δαίειν. Infra autem v. 1410. alteram formam Κανδαῖος e melioribus libris tuebimur. — Μάμερτον] Ὀμάμερτον Par. B. in Schol. Μάρμερτον Par. E. Μαρμετόν Vind. II. Ciz. Accentum in prima syllaba ponunt Par. ACEF. Neap. I. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Reliqui libri et Editt. Μαμερτόν. *Hesych.* et *Favorin.* Μάμερτος· Ἄρης. *Fest.* lib. XI. *Mamercus praenomen est Oscum, ab eo, quod ii Martem Mamertem appellant.* Et paullo post: *Mavortem poetae dicunt Martem; Mamers Mamertis facit, i. e. lingua Osca, Mars Martis, unde et in Sicilia Mamertini appellati — — et nomen acceperunt unum, ut dicerentur Mamertini, quod coniectis in sortem duodecim deorum nominibus Mamers forte exierat, qui lingua Oscorum Mars significatur; cuius historiae auctor est Alphius lib. I. belli Carthaginiensis.* *Varro* L. L. V. p. 78. edit. Speng. *Mars ab eo, quod maribus in bello praeest, aut quod Sabinis acceptus ibi est, Mamers.* Vid. infra v. 1410. et 1417. — ὁπλίτην] ὁπλίτα Neap. II. τὸν ὁπλίτην Par. B. repetita praecedentis vocabuli ultima syllaba.

939. 940. Huc respexit *Eustathius* p. 1323, 56. edit. Rom. Ἐπειδὴ κατὰ γαστρός, ἔτι ὢν ἔμβρυον, ἐπύκτευσέ πως τῷ διδύμῳ ἀδελφῷ, καὶ νικήσας προεξώδευσεν. ἱστορεῖ ὁ Λυκόφρων. Cuius errorem iam notavit Potterus ad h. l.

ὁμιλία στερχθέντων νυμφευμάτων τῆς Κομαιθοῦς, ἢ τῆς Ἀλκμήνης· διχῶς γὰρ νοητέον Par. A. τοῦ Κεφάλου Par. C. 936. Ἐκαρτέρει, τὴν Ἀθηνᾶν· ἐπώνυμα Ἀθηνᾶς τὰ τρία· Θαρσὼ δέ, διὰ τὴν ἀνδρείαν Par. A. ἐπίθετα Ἀθηνᾶς, ὡς καὶ Ἀρτέμιδος· Δίκτυννα παρὰ Κρησίν· Οὖπις παρὰ Θραξίν· Ὀρθωσία παρὰ Ἀρκάσιν, ἀπὸ ὄρους Ὀρθωσίου Ἀρκαδικοῦ Par. C. 937. Ὅρκον ὀμόσαι, ἐπιορκῆσαι — καὶ τῆς Θρᾴκης θεόν· ἀπὸ πόλεως Κρηστώνης Par. A. Κρήτης (sic) Par. B. Θρᾴκης· θεὸς Θρακικὸς ὁ Ἄρης, ὅτι πολεμικοὶ τὸ πάλαι οἱ Θρᾷκες Par. C.

938. Ἐπώνυμα Ἄρεως — ἔνοπλον λύκον, διὰ τὸ ἰσχυρόν Par. A. γρ. καὶ Ὀ μ ά μ ε ρ τ ο ν Par. B. ἐπίθετον Ἄρεος παρὰ τὸ καίνειν καὶ δαίειν· ἐπίθετον πολεμικόν Par. C. φοβερόν Pal. 40. 939. Ὁ τῆς μητρὸς ἔσωθεν τῆς μήτρας, ὁ Πανοπεύς· δίδυμος γὰρ ἦν — φοβερὰν μάχην Par. A. 940. Πρὸς τὸν ἀδελφὸν — τὰς χεῖρας Par. A. καταπληκτι-

οὔπω τὸ Τιτοῦς λαμπρὸν αὐγάζων φάος,
οὐδ' ἐκφυγὼν ὠδῖνας ἀλγεινὰς τόκων.
τοιγὰρ πόποι φύξηλιν ἤνδρωσαν σπόρον,
πύκτην μὲν ἐσθλὸν, πτῶκα δ' ἐν κλόνῳ δορός,
καὶ πλεῖστα τέχναις ὠφελήσαντα στρατόν. 945
ὃς ἀμφὶ Κῖριν καὶ Κυλιστάρου γάνος

941. οὔπω] οὐδέπω Par. F. — φάος] φάους Par. A. — 942. ἀλγεινάς] Par. ABCHJ. Vat. 1307. Neap. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. — ἀλγεινῶν Par. FL. Vit. I. Cix. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. χαλεπάς Par. DEGK. Neap. I. II. Vind. II (in marg. γρ. ἀλγεινάς) IV. Vit. III. Ms. Canteri, et quinque apud Sebastianum. Quae glossa, cum in tot libris inveniatur, nostram lectionem optime confirmat. — 943. πόποι] *Dii.* Quod alii hac significatione Dryopibus (*Plut.* de Aud. poet. p. 22. c. *Schol. min.* ad Odyss. I. 32. *Tzetz.* ad h. l.) tribuunt, alii Scythis (*Etym. M.* p. 823, 31. *Theognost.* in Bekk. Anecd. p. 1433.) *Eustath.* ad Iliad. α'. 254. p. 98, 46. (T. I. p. 83, 17. edit. Lips.) τοῖς δὲ βιαζομένοις τὸν Ὅμηρον καὶ μετάγουσι πρὸς ἑτέρους ποιητὰς τὰ ἐκείνου ἀρέσκει λέγειν, τὸ ὦ πόποι ἀντὶ τοῦ ὦ θεοί· ἐπειδὴ εὕρηνται ἐν τοῖς μεθ' Ὅμηρον οἱ θεοὶ π ό π ο ι λεγόμενοι, οἱονεὶ ἔποπτοι κατὰ τοὺς παλαιούς, ὡς τὰ πάντα διοπτεύοντες. Et ad Iliad. δ'. 2. p. 437, 3. edit. Rom. (T. I. p. 350, 41. edit. Lips.) καὶ ἐκ τοῦ π ό π ο ς καὶ ἄναξ, θείων λέξεων, ὡς προδεδήλωται, πόπανον, τῷ θεῷ ἄνακτι καθοσιούμενον, ὡς ἐμφαίνει ὁ κωμικός. (Vid. *Aristoph.* Plut. 660.) Cf. *Hesych.* et *Favorin.* v. πόποι qui Apionis testimonio utuntur; et *Apollon.* Lex. Hom. p. 560. qui eandem significationem apud Euphorionem invenerat. Vid. *Meinek.* ad Euphor. fragm. p. 157. *Blomf.* ad Aesch. Agam. 1039. — ἤνδρωσαν] ἐνδρώσας Par. H. (in marg. γρ. ἤνδρωσαν). — 945. ὠφελήσαντα] ὠφελήσοντα Par. J. Quae lectio licet locum habere possit, multo tamen gravior et significantior est Aoristus. Iam enim animo viderat urbem funesto illo Epei artificio captam et incendio deletam, et luctuosissimam Argivorum victoriam. — στρατόν] στρατῷ (ὸν) Par. B. Rehd.

946. Κῖριν] Κῆριν Par. A. Κῦριν Par. C. Κίρνιν Par. L. Vit. I. Cix. Κῖρνι Edit. Ald. vitiose. Reliquae Editt. Κῖριν recte. Σῖριν maluerunt *Cluver.* Ital. Ant. IV. p. 1272. et *Onofrio Gargiulli* p. 63.: „In tutti gli esemplari si legge Κῖριν. Questo fiume è lo stesso che il Siri; il cambiamento del Σ in Κ ha potuto accadere per colpa degli amanuensi." — Κυλιστάρου] Sic Par. A. Vat. 1307. Pal. 40. et Paraph. Vatic. optimi libri, qui omnium minime interpolatorum manus experti sunt. Reliqui Codd. et Editt. omnes Κυλιστάρνου. Apud Etymologum autem p. 544,

κοῖς σπαραγμοῖς, ἤγουν πρὸς Κρίσσον Vind. II. 941. Οὔπω τὸ τῆς ἡμέρας· Τιτὼ εὐθεῖα· τὸ λαμπρὸν φῶς αὐγάζων Par. A. βλέπων Par. C. τοῦ Ἡλίου, τῆς ἡμέρας Vind. II.

942. Οὐδὲ τὰς ὠδῖνας ἐκφυγὼν τὰς ἀλγεινὰς τῶν τοκετῶν Par. A.

943. Τοιγὰρ οἱ θεοὶ φυγάδα, δειλόν — ὅθεν καὶ τό, ὦ π ό π ο ι, τινὲς ὦ θεοί ἢ Μοῦσαι παρ' Ὁμήρῳ — ἄνδρα γεννηθῆναι ἐποίησαν τὸν σπόρον Par. A. σοί, ἢ διὰ τοῦτο — θεοὶ φυγάδα, δειλὸν ἄνδρα ἐποίησαν γεννηθῆναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἐπειόν Vind. II. 944. Ἐν πυγμῇ γενναῖον καὶ ἀγαθόν, δειλὸν δὲ ἐν τῷ δόρατι — παρὰ τὸ πτήσσειν Par. A. οἱ θεοὶ δειλὸν γάρ, ἀσθενῆ ἔθρεψαν τὸν Ἐπειόν — μάχῃ Vind. II.

945. Καὶ ἐν ταῖς τέχναις πολλάκις — καὶ τὸν στρατὸν ὠφελήσαντα Par. A. 946. Ὅστις περὶ τὸν Κῖριν, ποταμὸν Ἰταλίας· Κῖρις εὐθεῖα καὶ Κυλίσταρος (sic) — καὶ τοῦ Κυ-

ἔπηλυς οἴκους τῆλε νάσσεται πάτρας.
τὰ δ' ἐργαλεῖα, τοῖσι τετρήνας βρέτας
τεύξει ποτ' ἐγχώροισι μερμέραν βλάβην,
καθιερώσει Μυνδίας ἀνακτόροις. 950
Ἄλλοι δ' ἐνοικήσουσι Σικανῶν χθόνα,
πλαγκτοὶ μολόντες, ἔνθα Λαομέδων τριπλᾶς

30. hic fluvius *Κυλίσταvος* vocatur: *Κυλίσταvος, πόλις* (corrige *ποταμὸς*) *Ἰταλίας· Πάρθαξ δὲ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο· διὰ δὲ τὸ τὸν Ἡρακλέα φονεῦσαι δράκοντά τινα ὑπερμεγέθη, καὶ κυλισθῆναι εἰς αὐτόν, Κυλίσταvος ἐκλήθη.* Quae eadem habet *Favorinus* fol. 323. vers. edit. Rom. Ubi gravius vitium fortasse recte suspiceris in verbis, *Πάρθαξ δὲ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο·* Parthax enim scriptoris nomen est, cuius *Ἰταλικὰ* laudat etiam *Herodianus* Dindorfii p. 19, 9. Eiusmodi autem derivationibus, quae saepenumero obscuri nominis, interdum etiam falsae lectionis causa inventae sunt, plane nihil tribuendum est. Crediderim potius vulgatam apud Lycophronem scripturam ita natam esse, ut, cum primum recte *Καλιστάρου* in textu scriptum esset, in antiquo autem Commentario (nam Etymologi verba verisimile est antiqui cuiusdam *ὑπομνήματος* partem continere) alterius formae *Κυλίσταvος* mentio facta esset, haec primum superscripto *ν̄* compendiose a librariis indicaretur; seriores autem scribae, non intelligentes, unde hoc *ν̄* venerit, e duplici forma unam conflarent. Ceterum de hoc fluvio ita scribit *Onofrio Gargiulli*, p. 63.: „è chiamato in oggi il *Racanello*, il quale sotto Cassano entra nel fiume Cochile anticamente Sibari appellato."

949. *μερμέραν*] Recte Paraphr. Vatic. *χαλεπήν*. *Hesych.* *μέρμερα. χαλεπά, δεινά, φροντίδος ἄξια.* Cf. *Etym. M.* p. 580, 23. Sic *μερμέρῳ κακῷ* accipiendum est apud *Eurip.* Rhes. 509. ubi miram huius vocis derivationem excogitavit Scholiastes Vaticanus, quem, ex Euripidis edit. Glasguensi an. 1821. repetitum, nuper ad Cod. scripturam optimo consilio edidit Vir doctissimus, *Ludovicus Dindorfius*, p. 480. edit Lips.

950. *Μυνδίας*] Par. AC. Vat. 1307. Neap. III. Pal. 40. Paraph. Vatic. et Editt. Ald. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *Μυδίας* Par. BDEFH (hic in marg. *Μηδείας, ἀλλαχοῦ Μυνδίας*) K. Neap. I. Vit. I. III. Ciz. Rehd. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *Μωδίας* Par. J. Neap. II. *Μυωδίας* Vind. II. *Μηδείας* Par. L. Vid. *Muelleri* Annot. ad h. l. — 952. *πλαγκτοί*] *πλακτοί* Par. EFGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I. — *μολόντες*] *μολῶντες* Vind. IV. Vit. III. *μολόντες* (superscr. ου, ας) Par. C. — *Λαομέδων*] Sic Par. ADEHJL. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. praeter Aldinam omnes. *Λαομέδων* (superscr. αυ) Par. C. *Λαυμέδων* Par. BFGK. Vind. II. (hic in marg. *γρ. Λαομέδων*) Vind. IV.

λιστάρου, ποταμοῦ Ἰταλίας, τὸ ὕδωρ Par. A. *οὗτος ὁ Ἐπειός — ποταμὸς Ἰταλίας* Par. C. 947. *Ὁ μετανάστης καὶ ξένος οἴκους πόῤῥω τῆς πατρίδος οἰκήσει* Par. A. *ξένος κατοικήσει — ἤγουν τῆς Φωκίδος, τῆς πατρίδος αὐτοῦ* Vind. II.

948. *Τούτοις δέ — τὰ ἐργαλεῖα — κατασκευάσας — νῦν τὸν δούρειον ἵππον* Par. A. *ἐν οἷς κατασκευάσας, τρυπήσας τὸν δούρειον ἵππον* Vind. II.

949. *Τοῖς ἐγχωρίοις ποτὲ ποιήσει — φροντίδος ἀξίαν βλάβην* Par. A. *τοῖς Τρωσί — φροντίδος ἀξίαν* Vind. II. 950. *Καθιερώσει τῆς Ἀθηνᾶς τοῖς βασιλείοις* Par. A. *ἱεροῖς* Par. C. *ἤγουν τῆς Ἀθηνᾶς τοῖς ναοῖς, βασιλείοις* Vind. II. 951. *Οἱ λοιποὶ δ' ἐνοικήσουσιν τὴν τῶν Σικελῶν γῆν* Par. A. *ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας — Σικελῶν* Vind. II. 952. *Πλανῆται ἐλθόντες, ὅπου ὁ Λαομέδων, ὁ*

ναύταις ἔδωκε Φοινοδάμαντος κόρας,
ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς δεδηγμένος,
τηλοῦ προθεῖναι θηρσὶν ὠμησταῖς βοράν, 955
μολόντας εἰς γῆν ἕσπερον Λαιστρυγόνων,
ὅπου συνοικεῖ δαψιλὴς ἐρημία.
αἱ δ' αὖ παλαιστοῦ μητέρος Ζηρινθίας
σηκὸν μέγαν δείμαντο, δωτίνην θεᾷ,
μόρον φυγοῦσαι καὶ μονοικήτους ἕδρας, 960

Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Ald. Vulgata lectio et aliis de causis et ipsius Lycophronis exemplis tutissima est:
v. 520. *Βοαρμία Λογγᾶτις Ὁμολωῒς Βία.*
v. 700. *τείνει πρὸς αἴθραν κρᾶτα Πολυδέγμων λόφος.*
v. 1046. *τοῦ Χαονίτου νᾶμα Πολυάνθου δρέπων.*

954. *δεδηγμένος*] *δεδειγμένος* Par. J. — 955. *προθεῖναι*] *προςθεῖναι* Par. D. et Edit. Ald. Hic versus deest in Par. AK. — 956. *μολόντας*] Par. ABDFGHK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. I. II. cum reliquis omnibus. *μολόντας* (ες) Rehd. *μολόντες* Par. J. Vit. I. Ciz. *μολῶντες* Par. L. *μολοῦσιν* Par. CE. Pal. 40. — *Λεστρυγόνων* Par. G. Vind. IV. Vit. III. vv. 957—959. desunt in Cod. Ciz. — 958. *αἱ δ'*] *αἱ δ'* Vit. I. et Editt. Basil. I. Par. II. et Sebast. — *Ζηρινθίας*] Sic Par. A. Vid. supra ad v. 77. Reliqui libri et Editt. omnes h. l. *Ζηρυνθίας*.

959. *δείμαντο*] Hic verbo dicam de omissione augmenti, quam attentius legentes his duodecim in locis a Lycophrone admissam invenient: v. 6. *φοίβαζεν*. v. 17. *ὑπερποτᾶτο*. v. 21. *λίαζον*. v. 23. *θεῖνον*. v. 48. *δομήσατο*. v. 82. *νήχοντο*. v. 88. *φέρβοντο*. v. 274. *φίλαντο*. v. 422. *θῆκε*. v. 460. *λάσκε*. v. 882. *ταρχύσαντο*. 959. *δείμαντο*. Hic ingens sane numerus est, si Atticae poeseos severitatem respexeris; praesertim cum hi loci eiusmodi sint, ut neque ullam vitii suspicionem admittant, neque iis rationibus defendi possint, quibus nuper certum exemplorum numerum huius licentiae osoribus victrici argumentatione eripuit *Hermannus* in praefat. ad Eurip. Bacch. p. XXV. sqq. At nulla tali tamque subtili argumentorum inquisitione opus est apud nostrum poetam. Liberrime enim hic usus est omni, quam antiquior poesis suppeditavit, dialectorum varietate, ita ut etiam augmenti omissionem, praesertim in verbis ex Epica Lyricave dialecto desumtis, pro metri commoditate non detrectaret. — *δωτίνην*] *δωτίνη* Par. J.

960. *μόρον*] *μόρφον* Par. H. (in marg. *γρ. μόρον*) — *μονοικήτους ἕδρας*] *vastos ac solitarios locos.* Hanc lectionem tuentur Par. BDGJKL. Vat. 1307. Neap. II. Vind. II. Vit. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph.

τῆς Σικελίας βασιλεύς — τρεῖς Par. A. *εἰς τὴν Σικελίαν, ὅπου ὁ Λαυμέδων* Vind. II. 953. *Τοῖς ναύταις ἐδωρήσατο τοῦ Φοινοδάμαντος κόρας, θυγατέρας* Par. A. 954. *Ταῖς δοθείσαις θηρίοις βοράν — συμφοραῖς πεπληγμένος, ἢ τετρωμένος* Par. A. *λυπούμενος, λελυπημένος* Vind. II. *ταῖς θλίψεσι τετραμμένος* Pal. 40.

955. *Ὠμοφάγοις τροφήν* Par. B. *ὥςτε* Pal. 40. 956. *Ἀπελθόντας εἰς γῆν δυτικὴν τῶν Λεοντίνων τῶν ἐν Σικελίᾳ· ἔστιν δὲ ἔθνος ἀνθρωποφάγων* Par. A. *ἑσπερίαν — Λεοντίνων ἔθνος* Vind. II. *δυτικὴν* Pal. 40.

957. *Ἔνθα συνοικεῖ πάνυ πολλὴ ἐρημία* Par. A. *συνυπάρχει μεγάλη* Vind. II. *ἀνθρώπων* Pal. 40.

958. *Τοῦ καταπαλαίοντος τοὺς ξένους Ἔρυκος — τῆς Ἀφροδίτης μητρός* Par. A. *τοῦ Ἔρυκος — τῆς Θρακικῆς Ἀφροδίτης* Vind. II. *θυγατέρες* Pal. 40. 959. *Μέγαν ναὸν ᾠκοδόμησαν τῇ θεᾷ δωρεάν, ἤτοι ἀπαρχήν* Par. A. *ἔκτισαν δωρεὰν Ἀφροδίτῃ* Vind. II. 960. *Τὸν θάνατον*

ὧν δὴ μίαν Κριμισός, ἰνδαλθεὶς κυνί,
ἔζευξε λέκτροις ποταμός· ἡ δὲ δαίμονι
τῷ θηρομίκτῳ σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ,
τρισσῶν συνοικιστῆρα καὶ κτίστην τόπων.

η οἱ
Pott. utrq. Reich. et Sebast. *μονοκήτους* Neap. I. Vind. IV. *μονοικήτους* Par. II. *μονηκοίτους* Par. AF. Neap. III. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II.
οι η
Commel. et Meurs. utrq. *μονηκοίτους* Par. C. *μονοκοίτους* Pal. 40. et
οι η
Par. A. in Schol. *μονοκοίτους* Vit. I. Constitutum erat, ut Phoenodamantis filiae in deserta regione expositae morerentur. Iam vero cum mortem ac solitudinem, h. e. desertum locum, quo certam mortem invenissent, Deorum ope effugissent, Venerem templo donarunt. At cur Venerem? Minime vero ob contractas ibi contrahendasve nuptias, sed quippe quae mater esset herois, in cuius hospitalem regionem devenissent. Tzetzes more suo utramque lectionem interpretatur: *καὶ μ ο ν ο ι κ ή τ ο υ ς ἕδρας καὶ τὰς καθέδρας καὶ διαγωγὰς τὰς ἐν ἐρήμῳ, ἐν ᾗ μόναι τὴν οἴκησιν εἶχον· ἢ ἐν ᾗ μ ο ν ή κ ο ι τ ο ι καὶ δίχα συζυγίας ἀνδρῶν εἶχον τὴν κοίτην καὶ τὴν εὐνήν.* — 961. *μίαν*] *μιᾷ* Par. E. — *Κριμισός*] *Κρημισσός* Par. G. Vind. IV. Vit. III. Ciz. *Κριμησός* Vat. 1307. Reliqui libri et Editt. omnes cum duplici *σ*, et cum accentu in ultima syllaba, *Κριμισσός*. *Muellerus* ad hunc locum haec adnotavit: „Varie in libris scribitur. *Plut.* Timol. 25. *κριμησός*. (*Κρίμησος* *Plut.* Timol. XXV. p. 403, 30. XXVII. p. 404, 28. XXVIII. p. 406, 9. edit. Schaef.) Olim in *Corn. Nep.* Timol. 2. Crimessus, iam Crimissus. Cf. Staveren ad h. l. In *Virg.* Aen. V. 38. olim Crinisus, iam vero Crimisus; cf. ad h. l. Heyne. Thryllitzsch. putat lectionem *κρημισσὸς* non plane esse reiiciendam, quum et *Diod.* Sic. IX, 2. ita scribat; *Strabonem* vero (VI. p. 254. T. II. p. 219. edit. Tzsch. ubi urbs *Κρίμισα*, a Philoctete condita, et *Κρίμισα ἄκρα* commemorantur) *Suidam* et *Steph. Byz.* exhibere *κριμισὸν* simplici $\bar{σ}$. Wesseling vero ad Diod. Sic. T. II. p. 319. lectionem *κριμισσὸς* praefert alteri, quae *κρημισσὸς* exhibet.“ Adde *Aelian.* Var. Hist. II. 33. ubi *Κριμισσὸς* nunc editum est, Cod. Lugd. vero *Κρίμησον* habet, teste Perizonio. Scripturam autem *Κριμισός*, quam unice probo, invenies apud *Dion. Hal.* Ant. Rom. I. c. 52. et apud *Suidam* et *Favorinum* h. v. Eliminanda enim sunt illa dubiae quantitatis fulcra, a librariis inventa. In accentu autem ponendo sequutus sum regulam *Arcadii* p. 77, 14. *τὰ εἰς $\overline{σος}$ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐκτεταμένον λήγοντα* (sive *ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς $\bar{ι}$ ἐκτεταμένον*) *ὀξύνεται· εἰ δέ τι βεβαρυτόνηται, τοῦτο παρώνυμον ὤφθη ἀπὸ θηλυκοῦ· Κηφισός, Ἰλισός, Κερδισός. τὸ δὲ Ἄρκισος Ἄρκισα, Λάρισος Λά-*
οις
ρισα, ἀπὸ θηλυκῶν. — 962. *λέκτροις*] *λέκτραν* Par. H. *λέκτοις* Vind. II. —
νι
δαίμονι] *δαίμοσι* Par. H. *ἡ δαίμονι*, omisso *δέ*, Par. J. — 963. *σκύλακα*] *σκύλλακα* Par. G. Vind. IV. Vit. III. *σκύλα* Vind. II. — *τεκνοῖ*] *τεκοῖ* Par. C.

ἐκφυγοῦσαι, καὶ μ ο ν ο κ ο ί τ ο υ ς καὶ ἐρήμους καθέδρας Par. A. *ἐν ἐρήμοις* Pal. 40. 961. *Ποταμὸς Σικελίας ὁ Κριμισσός, ὁμοιωθεὶς κυνί* Par. A. 962. *Ὁ ποταμός, ταῖς κοίταις, ἐμίγη νῦν — ἡ δὲ τῷ δαίμονι* Par. A. *ἐμίγη — κοίταις, συγγαμίᾳ — σύν* Vind. II.

963. *Ἀνδρεῖον γεννᾷ* Par. A. *τὸν Αἰγέστην* Par. C. *τῷ Ποσειδῶνι — ποταμῷ — τὸν Ἐγέστην γεννᾷ* Vind. II. *τῷ Κριμίσσῳ — τὸν Αἰγέστην* Pal. 40. 964. *Τρισσῶν πόλεων κτίστην· λέγει δὲ τὸν Ἐγέστην· Ἐγέστας, Ἔρυκος καὶ Ἀτάλλας* Par. A. *ὃς γʹ πόλεις ἔκτισεν ἐν Σικελίᾳ*

ὃς δὴ ποδηγῶν πτόρθον Ἀγχίσου νόθον 965
ἄξει τρίδειρον νῆσον εἰς ληκτηρίαν,
τῶν Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλούμενον.
Αἰγέστα τλῆμον, σοὶ δὲ δαιμόνων φραδαῖς
πένθος μέγιστον καὶ δι' αἰῶνος πάτρας
ἔσται πυρὸς ῥιπαῖσιν ᾐθαλωμένης. 970
μόνη δὲ πύργων δυστυχεῖς κατασκαφὰς
νήπαυστον αἰάζουσα καὶ γοωμένη
δαρὸν στενάξεις. πᾶς δὲ λυγαίαν λεὼς

965. Ἀγχίσου] Ἀγχίστου Vit. II. — νόθον] γόνον Par. CDE. idemque habent Par. GH. Vind. II. Vit. II. III. cum nota in marg. γρ. νόθον. — 966. ἄξει] ἥξει Par. K. — τρίδειρον] τρίδηρον Par. G. Vind. IV. Vit. III. Huius loci meminit *Eustath.* ad *Dionys. Perieg.* 467. p. 188, 13. edit. Bernh. — ληκτηρίαν] Σικελίαν Par. G. in marg. et Vit. III. in textu quidem, quod tamen eadem manus obelo transfixit et in margine adscripsit, γρ. ληκτηρίαν. Vocem explicat *Eustath.* ad Odyss. ι. 21. p. 1613, 32. edit. Rom. (T. I. p. 320, 19. edit. Lips.) εὐδείελος δέ, κατὰ κοινὸν ἐπίθετον, ἡ εὔδηλος δέ, ἤγουν εὐπεριόριστος καὶ εὐόρατος· ἀπὸ τοῦ δῆλον, ἐξ οὗ κατὰ διάλυσιν δέελον — καὶ κατὰ σύνθεσιν, εὐδέελον, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ῑ εὐδείελον, τὸ εὐπεριόριστον καὶ εὐκατάληκτον· διὸ καὶ νῆσον ληκτηρίαν (non Ληκτηρίαν, quod nuperrimus editor videtur pro nomine proprio habuisse) ὁ Λυκόφρων λέγει, ἐπεὶ ὁ μὲν ἄπειρος τόπος οὐδὲ εὐδείελος· ὁ δὲ ληκτήριος (non Ληκτήριος) πάντως καὶ εὐδείελος διὰ τὸ εὐπέραντον. — 967. Δαρδανείων] Δαρδανίων Par. EJ. et Paraph. Vatic. — τόπον Vind. IV. Eadem fere verba recurrunt infra v. 1257.

968. Αἰγέστα] Ἐγέστα Par. ADGK. Vind. IV. Vit. II. III. et Ms. Cant. αἱ Ἐγέστα Vind. II. De nomine huius urbis vid. *Cluv.* Sicil. Antiq. p. 555. sq. *Salmas.* ad Solin. p. 78, 6. F. et *Fazell.* Hist. Sicil. VII. c. 4. Irritam Salmasii coniecturam, Αἴγεστε, iure improbavit Potterus. Poeta enim h. l. non conditorem urbis, sed ipsam urbem alloquitur. — σοὶ δέ] σὺ δέ Par. A. δέ omissum est in Vind. II. — 970. πυρός] Haec vox desideratur in Par. J. — ῥιπαῖσιν] ῥυπαῖσιν Par. H.

971. μόνη δέ] Hoc δὲ deest in Par. E. — δυστυχεῖς] δυστυχής Pal. 40. — κατὰ σκαφάς Ciz. Similiter πύργων κατασκαφὰς dixit *Eurip.* Phoen. 1212. (Pors.) — 973. στενάξεις] στενάζεις Par. DEGJK. Vind. IV. Vit.

Αἰγέσταν, Ἔρυκα καὶ Ἐστιλλίαν (leg. Ἀιταλλαν) Pal. 40. 965. Ὅστις δή, Ἐγέστης, ποδηγῶν τὸν νόθον Ἀγχίσου, Ἔλυμον Par. A.

966. Ἄξει εἰς Σικελίαν, διὰ τὸ τρία ἔχειν ἄκρα — εἰς τὴν πανταχόθεν ὑπὸ θαλάσσης τερματουμένην Par. A. τρία ἀκρωτήρια ἔχουσαν, Λιλύβαιον, Πάχυνον, Πελωρίδα Pal. 40.

967. Ἐκ τοῦ Δαρδάνου τόπων πλέοντα Par. A. Τρωϊκῶν — πλέοντα Par. C. πλεύσαντα Pal. 40.

968. Ὦ Ἐγέστα ταλαίπωρε· ἔστι δὲ πόλις Σικελίας, ἥτις διηνεκῶς ὀδύρεται τὰς συμφορὰς τῆς Τροίας ὑπὲρ πάσας τὰς πόλεις — σὺ δὲ τοῖς χρησμοῖς τῶν θεῶν Par. A. πρὸς τὴν πόλιν ὁ λόγος Par. B. ὦ πόλις Ἀκράγας — χρησμοῖς Par. C. αἱ πόλις Σικελίας — θεῶν συμβουλίαις, συμφοραῖς Vind. II. 969. Καὶ μέγιστον πένθος δι' αἰῶνος τῆς πατρίδος Par. A. ἕνεκεν τῆς ἐμῆς δηλονότι πατρίδος, τῆς Τροίας Vind. II.

970. Γενήσεται, ταῖς ὁρμαῖς τοῦ πυρὸς κεκαυμένης Par. A. κινήσεται κεκαυμένης Vind. II. 971. Μόνη δὲ τῶν πύργων τὰς δυστυχεῖς καταπτώσεις Par. A. 972. Ἀκατάπαυστον ὀδυρομένη καὶ κλαίουσα Par. A. 973. Ἐπὶ πολὺν χρόνον στενάξεις — πᾶς δὲ ὁ λαὸς θρηνήσει

ἐσθῆτα προστρόπαιον ἐγχλαινούμενος
αὐχμῷ πινώδης λυπρὸν ἀμπρεύσει βίον. 975
κρατὸς δ' ἄκουρος νῶτα καλλυνεῖ φόβη,
μνήμην παλαιῶν τημελοῦσ' ὀδυρμάτων.
Πολλοὶ δὲ Σῖριν ἀμφὶ καὶ Λευταρνίαν
ἄρουραν οἰκήσουσιν, ἔνθα δύσμορος

II. III. — λυγαίαν] λοιγαίαν Par. A. Rehd. et Edit. Ald. — 974. προςτρόπαιον] πρὸς τρόπαιον Par. CEHJL. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Rehd. Sic ante Canterum legebatur in Editt. Ald. et Basil. I. qui, distractas vocis partes consocians, certissima manu locum persanavit. „Lego autem, inquit, hic προστρόπαιον uno verbo; nam de lugubribus vestibus loquitur Cassandra; nisi quis malit Προςτροπαῖον gentile; est enim Προςτρόπαια Siciliae urbs. Quin etiam *Gregor. Nazianzenus*, in tragoedia sua (Christ. pat. v. 1402.) carmen hoc a Lycophrone mutuatus, προςτρόπαιον habet." Hanc egregiam viri doctissimi emendationem nunc ex meis libris confirmant Par. BDFGK. Vind. IV. Vit. III. et Pal. 40. In Parisino A. autem librarius, non intelligens compendium vocis πρός, dedit πυροςτρόπαιον. — 975. ἀμπρεύσει] ἀμπνεύσει Par. H. (in marg. γρ. ἀμπρεύσει) ἐμπρεύσει Par. EK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. III. ἐμπνεύσει Par. D. Vid. supr. ad v. 635. — 976. καλλυνεῖ] καλυνεῖ Par. E. — φόβη] φοβῇ Par. A. φοβῷ (ᾷ) Vind. IV. — 977. παλαιῶν] παλαιαν (ῶν) Rehd.

978. Σῖριν] Sic Par. AF. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. omnes. Σίδριν Vind. IV. Vid. supra ad v. 856. — ἀμφί] Codd. recte ἀμφί et Editt. Ald. Basil. I. et Steph. Reliquae ἄμφι. Vid. supra ad v. 365. — Λευταρνίαν] Λευτερνίαν Par. A. Λευταρίαν Pal. 40. *Strabo* VI. p. 281. (Tom. II. p. 294. edit. Tzsch.) μυθεύουσι δ', ὅτι τοὺς περιληφθέντας τῶν Γιγάντων ἐν τῇ κατὰ Καμπανίαν Φλέγρᾳ, Λευτερνίους καλουμένους, Ἡρακλῆς ἐξελάσειε [καὶ] καταφυγόντας δεῦρο ὑπὸ γῆς περισταλείεν· ἐκ δὲ ἰχώρων τοιοῦτον ἴσχοι ῥεῦμα ἡ πηγή· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὴν παραλίαν ταύτην Λευτερνίαν προςαγορεύουσιν. Exquisitior tamen forma Lycophroni non eripienda. *Onofrio Gargiulli* p. 66. „Da i giganti Flegrei, che detti furono Leuterni e che da Ercole furono inseguiti sino al promontorio Salentino, Strabone (VI. p. 281.) vuole, che avesse avuto il nome la spiaggia Leuternia non molto lontana da Leuca. *L'Antonini* Lucan. Part. III. D. 1, p. 14. crede col Barrio, che l'antica Leuternia sia *Albidona* posta fra il fiume Cilistarno ed il Siri."

κήν, μέλαιναν Par. A. σκοτεινήν, μέλαιναν Par. C. ὅλος — μελαίνας Pal. 40. 974. Ἐσθῆτα, διὰ τὸ Ἑλληνικὸν τρόπαιον, ἐνδυόμενος, ἀμφιεννύμενος Par. A. πενθηράν, ἱκετηρίαν Par. C. παρακλητικήν, ἐνδεδυμένοι Pal. 40. 975. Ἄβροχος, τῇ ἀλουσίᾳ ῥυπαρός, λυπηρὸν βίον μετὰ κακοπαθείας διάξει Par. A. ξηρασμῷ λυπηρόν, ῥυπαρόν Par. B. ῥύπῳ, ἀλουσίᾳ — διάξει, ζήσει Par. C. τῇ ἀλουσίᾳ, λιμῷ — καὶ ῥυπώδης — λυπηρὸν ἀνύσει, κακοπαθήσει Vind. II. 976. Ἀκούρευτος δὲ τῆς κεφαλῆς τὰ ὀπίσθια κοσμήσει τῇ κόμῃ τῆς κεφαλῆς Par. A. ἀκούρητος· ἄκουροι γὰρ ἦσαν καὶ ἐκόμαζον, ὅτε καὶ ἐν λύπῃ ὄντες Par. B. θρίξ Par. C. κεφαλῆς ἄκειρος, ἄκοπος (sic) — τά Vind. II. ὑπάρχουσα Pal. 40.

977. Τῶν παλαιῶν ὀδυρμάτων ἐπιμελουμένη τὴν μνήμην Par. A. φροντίζουσα, ἔχουσα Par. C. αὔξουσα, σώζουσα Vind. II. τρέφουσα Pal. 40. 978. Πολλοὶ δὲ περὶ τὴν Σῖριν· ἔστι δὲ πόλις Ἰταλίας — καὶ αὐτὴ πόλις Ἰταλίας Par. A. Σῖρις καὶ Λευταρνία πόλεις Ἰταλίας Vind. II.

979. Τὴν γῆν κατοικήσουσιν, ἤχι ὁ δυςθάνατος Par. A.

Κάλχας, ὀλύνθων Σισυφεὺς ἀνηρίθμων, 980
κεῖται, κάρα μάστιγι γογγύλῃ τυπείς,
ῥείθροισιν ὠκὺς ἔνθα μύρεται Σίνις,
ἄρδων βαθεῖαν Χωνίας παγκληρίαν.
πόλιν δ' ὁμοίαν Ἰλίῳ δυςδαίμονες
δείμαντες, ἀλγυνοῦσι Λαφρίαν κόρην 985

980. *Σισυφεύς*] *Eustath.* ad Iliad. ζ. 153. p. 631, 46. (T. II. p. 95, 12. edit. Lips.) *ὅσα δὲ καὶ θανὼν μυθεύεται δολιεύσασθαι Σίσυφος, καὶ ὡς ἐν Ἅιδου λίθον δι' αὐτὰ κυλίει, καὶ ὡς ἐξ αὐτοῦ Σισυφεὺς παρὰ Λυκόφρονι ὁ σοφὸς ἀριθμητής, δῆλα ἐν ἄλλοις.* — *ἀνηρίθμων*] *ἀναρίθμων* Par. BJ. Ciz. Rehd. *ἀναρίθμων* (η) Vit. I. — 981. *κάρα*] *κάραν* Par. E. Neap. I. Vind. II. et Editt. Basil. I. Pott. utrq. et Sebast. De hac terminatione vid. supra ad v. 436. p. 108. Productionem ultimae syllabae docet *Etym. M.* 491, 9. *ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν, τὸ κάρα· τὸ ρα μακρόν, ὥσπερ τὸ ἡμέρα. ἢ ὅτι τὰ εἰς α λήγοντα οὐδέτερα συστέλλει τὸ α, πλὴν τοῦ κάρα.* Cf. *Drac.* Strat. 37, 18. ubi corrige *κάρα*. *Regulae Prosod.* sect. 79. p. 438. — *στρογγύλῃ* Par. J. et Vit. I. Ciz. in Scholiis.

982. *Σίνις*] Sic Par. ABCFH. Vat. 1307. Neap. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Reich. *Σῖρις* Vit. II. *Σίρις* Par. DEGJKL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. Paraph. Vatic. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Sebast. Hunc fluvium, quem accuratiores *Sirim* nominant, *Strab.* VI. p. 264. (T. II. p. 245. edit. Tzsch.) *Steph.* Byz. v. *Σῖρις*. *Plin.* Hist. Nat. III. c. 11. coll. *Etym.* M. p. 714, 11. videtur Alexandrinus poeta, sive quod utraque forma in usu esset, sive etiam ut, novum quiddam proferens, reconditioris scientiae speciem simularet, ficto nomine *Sinin* appellasse; declinans simul, ne in eiusdem nominis prima syllaba duplicem mensuram admittere cogeretur. Adde hunc fluvium etiamnunc ab accolis *Sino* vel *Senno* vocari; Vid. *Cluv.* Ital. Ant. IV. c. 14. *Leandr. Alberti* Descriz. di tutta l'Italia (Venet. 1577.) p. 223. „Poscia piu avanti passando incontrasi nel fiume *Sino*, Syrus (Siris) nominato da Strabone e da Plinio. Il quale, per esser molto alto di aqua, nei tempi di Strabone si navigava. Scende quello da i monti, e sbocca quì nel Golfo antidetto (Tarentino). Appresso il quale vi era posta la città di *Siro*: così è addimandata dal predetto fiume; e fu edificata da i Trojani, come ne facea fede la statua di Pallade quivi da Ilio portata, e molto honorata."

983. *Χωνίας*] *Χωνίαν* Par. J. Neap. II. *Χωνίαν* (ας) Vind. II. Hunc versum affert *Steph.* Byz. s. v. *Χώνη*.

980. *Κάλχας, ἀγρίων σύκων* — *φρόνιμος, σοφός· ἀπὸ Σισύφου* — *τῶν ἀναριθμήτων* Par. A. *ὁ σοφός, ὁ μετρητής* Par. B. *σοφὸς ἀριθμητής* Pal. 40. 981. *Κατακεῖται, τὴν κεφαλὴν τῇ μάστιγι· περιφερεῖ καὶ στρογγύλῃ πέτρᾳ, ἢ τῆς χειρὸς τῷ κονδύλῳ πληγείς* Par. A. *τῇ χειροπλήκτῳ μάστιγι, κονδύλῳ, τῷ γρόνθῳ τυφθείς* Par. B.

982. *Ἔνθα ὁ τοῖς ῥείθροις ταχὺς πλημμυρεῖ ὁ Σίνις, ποταμὸς Καλαβρίας* Par. A. *μορμυρίζει, πλημμυρεῖ — ποταμὸς Ἰταλίας* Vind. II. *κεῖται δέ, ὅπου πλημμυρεῖ* Pal. 40.

983. *Ἀρδεύων τὴν βαθεῖαν, τὴν παγκληρίαν τῆς Χωνίας· ἔστι δὲ πόλις Ἰταλίας* Par. A. *ὄνομα χώρας· ἔστι δὲ πόλις αὐτόθι Χώνη* Par. C. *ποτίζων ὅλην — πόλις Ἰταλίας — ὅλον τὸν τόπον* Vind. II.

984. *Ὁμοίαν δὲ πόλιν τῇ Ἰλίῳ — οἱ δυστυχεῖς* Par. A. *τὴν Σῖριν πόλιν λέγει, ἣν οἱ λοιποὶ τῶν Τρώων ἔκτισαν* Par. C. *ἐπίλοιποι Τρώων* Pal. 40. 985. *Κατασκευάσαντες, λυπήσουσιν τὴν Ἀθηνᾶν* Par. A. *τῆς Ἀθηνᾶς ἐπίθετον, ὡς λαφυραγωγόν* Par. C.

Σάλπιγγα, δηώσαντες ἐν ναῷ θεᾶς
τοὺς πρόσθ' ἕδεθλον Ξουθίδας ᾠκηκότας.
γλήναις δ' ἄγαλμα ταῖς ἀναιμάκτοις μύσει,
στυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἰάονας βλάβην
λεῦσσον, φόνον τ' ἔμφυλον ἀγραύλων λύκων, 990
ὅταν θανὼν λήταρχος ἱερείας σκύλαξ

986. *θεᾶς*] *θεοῖς* (superscr. *ᾶς*) Par. H. — 985. *Ξουθίδας*] Sic Par. AB. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. *Ξουθίας* Par. J. *Ξουθίδος* (superscr. *ας*) Par. C. *Ξουθίδος* Par. DEFH (hic in marg. *γρ. Ξουθίδας*) KL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. II. et, quae has sequutae sunt, praeter Sebast. omnes. *Ξουθῖδος* Par. G. Vind. II. IV. Vit. II. III. At iam dudum verum viderat *Io. Auratus*, cuius certissimam emendationem in versione expressit Canterus, vitium, ut solet, in textu relinquens: „Pro *Ξουθίδος*, inquit, repono *Ξουθίδας*, ex emendatione Io. Aurati, viri utraque linqua doctissimi; nam Ion fuit Xuthi filius, a quo Iones appellati Xuthidae, teste Hesychio.“ *Ξουθίδαι· οἱ Ἴωνες· Ἴων γὰρ Ξούθου.* Commemorandum tamen est, etiam alteram lectionem, licet neque linguae neque metro conveniat, fautorem suum invenisse. Patrocinatur enim ei *Heynius* in Comment. de Instit. et legibus Heracliensium, Opusc. Acad. Vol. II. p. 237. ita tamen, ut iure mireris, virum doctissimum tam levi argumento, quod iam *Salmasius* ad Solin. p. 42, a. B. verbo profligaverat, adductum esse, ut certissimam lectionem repudiaret.

988. *γλήναις — ταῖς ἀναιμάκτοις*] *γλήναι — τοῖς* Vit. I. *ἀναιμάτοις* Ciz. *ἀναιλμάκτοις* Par. F. Rem narrat *Strabo* VI. p. 264. (T. II. p. 246. edit. Tzsch.) Lauta coniecturarum fercula h. l. lectoribus apposuit Muellerus, ita tamen, ut in fine adnotationis ad veram lectionem ipse reverteretur. — 989. *Ἰάονας*] *Ἰάονας* (superscr. *ο*) Vit. II. — *βλάβην*] *σκύλαξ* Par. K.

990. *λεῦσσον*] Sic Par. ADE. Vind. II. Vit. II. et Editt. praeter Ald. et Basil. I. omnes. *λεῦσον* Par. BCFGHJKL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Basil. I. — 991. *λήταρχος*] *λήιαρχος* solus Vit. I. *λίταρχος* Par. A. „Pro flamine, inquit Canterus, posset etiam proprium Letarchi nomen, qui fuerit sacrificulae filius, poni.“ At huic sententiae refragatur consuetudo Lycophronis, nomina propria, ubicunque fieri possit, supprimendi. — *ἱερείας*] *ἱρείας* Par. DEG. Vind. IV. Vit. III.

986. *Τὴν Σάλπιγγα — καύσαντες· ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς — τῆς θεᾶς ἐν τῷ ναῷ* Par. A. *ἐπίθετον, ὡς πολεμικήν* Par. C. *ἐπίθετον Ἀθηνᾶς — ἀφανίσαντες* Vind. II. *τὴν αὐτὴν ὡς πολεμικήν* Pal. 40.

987. *Τοὺς πρότερον τὸ ἔδαφος, τοὺς Ἴωνας, οἰκήσαντας· ἀπὸ Ξούθου* Par. A. *ἕδος, γῆν — τοὺς Ἀθηναίους, ἀπὸ Ξούθου* Par. C. *Ἴωνας, πρότερον ἔδαφος, γῆν τῆς Ἰωνίας οἰκήσαντας* Vind. II. *Ἀττικῆς, ὡς ἀπό τινος Ξούθου* Pal. 40.

988. *Τοῖς ὀφθαλμοῖς δέ, ἢ ταῖς κόραις ἄγαλμα ταῖς ἀδακρύτοις καμμύσει* Par. A. *ὀφθαλμοῖς — τὸ τῆς Ἀθηνᾶς εἴδωλον ἀδακρύτοις καμμύσει* Vind. II.

989. *Φοβεράν, τῶν Κροτωνιατῶν νῦν, εἰς τοὺς Ἴωνας βλάβην* Par. A. *τῶν Κροτωνιατῶν — Ἀθηναίους* Par. C. *διὰ φοβεράν, τὴν τῶν Κροτωνιατῶν τὴν ποιουμένην* Vind. II. *εἰς τήν — Κροτωνιατῶν — τὴν εἰς τοὺς Ἀθηναίους* Pal. 40.

990. *Βλέψον, εἰς τὸν ἐμφύλιον φόνον τῶν Κροτωνιατῶν* Par. A. *Ἰώνων καὶ Κροτωνιατῶν* Par. C. *Βλέπον, ἤγουν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἄγαλμα — τῶν Ἠπειρωτῶν, Ἰώνων* Vind. II.

991. *Ὅταν ὁ δημόσιος ἱερεὺς ἀποθανών· τὸ γὰρ δημόσιον λῆτον λέγεται — τῆς ἱερείας* Par. A. *λή-*

πρῶτος κελαινῷ βωμὸν αἱμάξῃ βροτῷ.
Ἄλλοι δὲ πρῶνας δυςβάτους Τυλησίους
Λίνου θ' ἁλισμήκτοιο δειραίαν ἄκραν,
Ἀμαζόνος σύγκληρον ἄρσονται πέδον, 995
δούλης γυναικὸς ζεῦγλαν ἐνδεδεγμένοι.
ἣν χαλκομίτρου Θῆσσαν Ὀτρήρης κόρης

992. *αἱμάξῃ*] *αἱμάξει* Par. AE. Pal. 40. et Basil. I. et Steph.

993. *Τυλησίους*] Solus Neap. III. simplici λ. *Τυλλησίας* Par. J. Vid. *Eustath.* ad Iliad. β'. 585. p. 295, 43. edit. Rom. (T. I. p. 240, 1. edit. Lips.) *οὐκ ἀρέσκει δὲ τοῦτο τοῖς ἀκριβέσιν, οἳ Τύλιν μὲν πόλιν Θρᾴκης οἴδασι κλινομένην Τύλεως· Τύλον δὲ οὐ πόλιν Λακωνικήν, καὶ Τυλησσὸν δὲ ὄρος ἐκεῖνοι λέγουσιν Ἰταλίας.* *Steph. Byz.* v. *Τυλησσὸς* affert Lycophronis versum, cum varietate *Τυλησσίων*, quam Codd. quoque Parisini nr. 1412. et 1413. exhibent. *Onofrio Gargiulli* p. 66. „Tillesio monte, promontorio oggi detto Capo Corica; e Lino, oggi Capo Verre."

994. *ἁλισμήκτοιο*] *fluctibus marinis verberati.* Hanc optimam lectionem praebent Par. A. Vind. II. et Vat. 972. apud Sebastianum. *ἁλισμίκτοιο* (η supra ι) Par. C. et Vit. II. Cf. etiam Paraph. Vatic. et Schol. min. Reliqui libri et Editt. omnes *ἁλισμίκτοιο*, praeter utramque Meursii, qui veram lectionem iam dudum, suadente Ios. Scaligero, reposuerat.

995. *ἄρσονται*] *νάσονται* Par. L. Vit. I. Ciz. *νάσσονται* Par. HJ. Quod nil nisi glossa videtur esse verae lectionis. — 996. *δούλης*] Par. ABC FHJL. Neap. III. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. II. et reliquae omnes. *Κλήτης* Par. DEGK. Neap. I. (hic in marg. *γρ. δούλης*) Neap. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Quod nomen e v. 1004. huc temere a Glossatoribus illatum est. — *ζεῦγλαν*] Par. AG. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Vid. *Choerob.* ad Theodos. in *Bekk.* Anecd. p. 1378. *τὸ ζεῦγλα εὑρεθὲν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν συνέστειλε τὸ η εἰς ᾱ.* *ζεύγλην* Pal. 40. *ζεύγλαν* reliqui libri et Editt. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. — *ἐνδεδεγμένοι*] *ἐνδεδυμένοι* Par. DEGK. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. II. (hic in glossa interlin. *ἢ ἐνδεδεγμένοι*) Vit. III. Pal. 40. et Ms. Cant. *ἐνδεδεγμένοι* (υ supra ε) Par. C. — 997. *Θῆσσαν*] *Θῆσαν* Par. GK. *Lex. Seguer.* p. 256, 19. *Θῆσσαν· μισθωτικήν· ἢ εὐτελῆ,*

ταρχος λέγεται ὁ δημόσιος ἱερεύς· λῆτον γὰρ τὸ δημόσιον· τινὲς δὲ τὸ Λήταρχος ὄνομα κύριον Par. B. *ὁ δημόσιος ἱερεύς — παῖς* Vind. II.

992. *Πρῶτος τῷ μέλανι λύθρῳ τὸν βωμὸν αἱμάξῃ* Par. A. *δεινῷ, μέλανι — τὸν ναόν — μολυσμῷ, λύθρῳ* Vind. II. *μεμολυσμένῳ αἵματι* Pal. 40. 993. *Οἱ λοιποὶ δὲ ἀκρωτήρια καὶ ἐξοχὰς ὀρέων — δύςβατα· Τυλλήσιον δὲ πόλις καὶ δρυμὸς ἐν Ἰταλίᾳ* Par. A. *Τυλλήσιον ὄρος καὶ πόλις καὶ δρυμὸς ἐν Ἰταλίᾳ* Par. C. *τὰς ἀκρωρείας — ὄρος, πόλις Ἰταλίας* Vind. II. 994. *Λίνον, ἀκρωτήριον Ἰταλίας· τοῦ ὑπὸ θαλάσσης σμηχομένου — τὴν ἐξέχουσαν* Par. A. *ἀκρωτήριον Ἰταλίας· Λίνος ἀρσενικόν, καὶ Λίνον οὐδέτερον — ὑπὸ θαλάσσης σμηχομένου — τὴν ἐξέχουσαν τραχηλικὴν ἐξοχὴν* Par. C. *τραχηλικὴν ἐξοχήν* Pal. 40.

995. *Συγκληρονόμον Ἀμαζόνος· λέγει δὲ τῆς Κλήτης, τῆς τροφοῦ Πενθεσιλείας — ἐφαρμόσονται* Par. A. *ἤγουν τῆς τροφοῦ τῆς Πενθεσιλείας, Κλήτης — τὴν κληρωθεῖσαν κατοικήσονται πόλιν, γῆν* Vind. II. *ὁμώνυμον* Pal. 40. 996. *Ὑποταγήν, δουλείαν δεξάμενοι* Par. A. *ὑποταγήν* Par. C. *ἤγουν δούλης γυναικὸς δουλείαν ἢ ὑποταγὴν — ἢ δεδεγμένοι* Vind. II. *τῆς δούλης Πενθεσιλείας, Κλήτης* Pal. 40.

997. *Ἥντινα, Κλήτην, τῆς χαλκῆν ζώνην ἐχούσης θεράπαιναν.. δούλην,*

πλανῆτιν ἄξει κῦμα πρὸς ξένην χθόνα.
ἧς ἐκπνεούσης λοῖσθον ὀφθαλμὸς τυπεὶς
πιθηκομόρφῳ πότμον Αἰτωλῷ φθόρον 1000

δουλικὴν τροφήν. cuius glossae ultima pars pertinet ad *θῆσσαν τράπεζαν* apud *Eurip.* Alc. 2. Eadem habet *Photius* in Lex. p. 91. *Schol.* ad Apoll. Rhod. I. 193. *θῆσσα ἡ δούλη· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τὰς πενιχρὰς γυναῖκας θήσσας λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ θητεύειν ἐπὶ μισθῷ, διὰ τὸ ἐνδεεῖς εἶναι τῶν ἐπιτηδείων. καὶ ὥσπερ τῷ Κρὴς παρακεῖται τὸ Κρῆσσα, οὕτω καὶ τῷ θὴς θῆσσα.* Cf. *Etym. M.* p. 451, 54. ubi corrige pravum accentum in *θηττα.* *Arcad.* de Accent. p. 96, 8. *Eustath.* ad Iliad. p. 1246, 12. edit. Rom. *Pollux.* Onom. iii. 33. Aliter, neque tamen rectius, *Favorinus* in Eclog. p. 240. edit. Dind. *θῆσσα. ὡς πείθω πείσω πεῖσσα, ὁ σταθμός, καὶ βῶ βήσω βῆσσα, ὁ τοῦ ὄρους βάσιμος τόπος, οὕτως θῶ θήσω θῆσσα, ἡ μισθωτὸς καὶ πενιχρά. οἱ δὲ ἐκ τῆς θήσσων θήσσοντος, μετοχῆς, τὸ θηλυκὸν θήσσουσα καὶ θῆσσα.* — *Ὀτρήρης*] Otrere, Amazonum regina, mater Penthesileae. *Apollon.* Rhod. II. 386. sq. *Ἀμαζονίδων βασίλειαι, || Ὀτρήρη τε καὶ Ἀντιόπη, ὁπότε στρατόωντο.* *Quint.* Smyrn. I. 164. *Io. Tzetzae* Posthom. v. 8.

ἤλυθε Πενθεσίλεια κόρη μεγάθυμος Ὀτρήρης.

coll. vv. 57. et 227. *Schol. Venet.* ad Iliad. γ'. 189. *Ἀμαζόνες — αἱ δὲ ἐπιφανεῖς αὐτῶν Ἱππολύτη, Ἀντιόπη, ἣν καὶ ἥρπασε Θησεύς· Ἀναία, Ἀνδρομάχη, Γλαύκη, Ὀτρήρη, ἧς Πενθεσίλεια.* Adde *Hygin.* Fab. CXII. *Ὀτρήρης*, cum accentu in secunda syllaba, quo nomen proprium indicatur, exhibent Par. CK. Neap. I. II. Vind. II. Pal. 40. Rehd. *ὀτρήνης* Par. H. *ὀτρηρῆς* reliqui libri et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. *ὀτρηροῦς* (ab *Ὀτρηρώ*, quod habet Tzetzae Schol. in edit. Basil. I.) Basil. I. Steph. et Pott. utrq. Quod fortasse in Lycophrone praestaret, si vel unius Codicis auctoritate firmari posset.

999. *ὀφθαλμός*] *ὀφθαλμόν* Par. G. et Vit. III. *ὀφθαλμούς* Par. L. *Potterus:* „Per *τυπέντα ὀφθαλμὸν* nonnulli intelligunt Achillis oculum, quoniam is caesae Penthesileae amore captus fuisse et Thersitem, cum id ei exprobravit, hasta, vel ut alii, pugni ictu occidisse dicitur. Cf. Schol. ad Hom. Iliad. β'. 220. (*Quint. Smyrn.* I. 765.) Alii Penthesileae oculum intelligunt, quem cum eruisset mortuae Thersites, ab Achille occisus est. *Schol.* ad Soph. Phil. 445. *λέγεται [ὁ Θερσίτης] ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀνῃρῆσθαι, καθ' ὃν χρόνον καὶ τὴν Πενθεσίλειαν ἀνεῖλεν· φονευθείσης γὰρ τῆς Πενθεσιλείας ὑπὸ Ἀχιλλέως, ὁ Θερσίτης δόρατι ἔπληξε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῆς· διὸ ὀργισθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς κονδύλοις αὐτὸν ἀνεῖλε· ἐλέγετο γὰρ καὶ μετὰ θάνατον ἐρασθεὶς αὐτῆς συνεληλυθέναι.*" Adde *Eustath.* ad Iliad. β'. 219. p. 208, 2. edit. Rom. (T. I. p. 169, 8. edit. Lips.) *Io. Tzetz.* Posthom. v. 205. — 1000. *πιθηκομόρφῳ*] *πιθηκομόρφου* Par. A. *Eustath.* ad Iliad. β'. 216. p. 206, 6. edit. Rom. (T. I. p. 167, 24. edit. Lips.) *Λυκόφρων δὲ εἰδοποιήσας τὸ τοῦ Θερσίτου αἶσχος πιθηκόμορφον αὐτὸν ὠνόμασεν.*

τῆς Πενθεσιλείας, θυγατρὸς Ὀτρηρῆς Ἀμαζόνος Par. A. *Κλήτην, τῆς πολεμικῆς Πενθεσιλείας δούλην, τὴν τροφόν, ἤγουν τῆς Πενθεσιλείας* Vind. II. *Κλήτην, προτέραν ὑπάρχουσαν δούλην, ἤγουν τῆς Πενθεσιλείας, θυγατρὸς τῆς Ὀτρηρῆς* Pal. 40.

998. *Πλανωμένην τὸ κῦμα ἀπάξει εἰς τὴν ξένην γῆν* Par. A.

999. *Ἧστινος, Πενθεσιλείας, τὸ τελευταῖον ἐκπνευσάσης, ὁ ὀφθαλμὸς πληγεὶς* Par. A. *ἐξορυχθεὶς* Pal. 40.

1000. *Τῷ Θερσίτῃ — θάνατον τῷ Αἰτωλῷ, τῶν φθόρων* (sic) Par. A. *τῷ ἔχοντι μορφὴν μιμοῦς, ἤτοι τῷ Θερσίτῃ, θάνατον, τῷ ἐξ Αἰτωλίας Θερσίτῃ, φθαρτικόν* Vind. II. *δυσμόρφῳ* Pal. 40.

τεύξει τράφηκι φοινίῳ τετμημένῳ.
Κροτωνιᾶται δ' ἄστυ πέρσουσίν ποτε
Ἀμαζόνος, φθέρσαντες ἄτρομον κόρην,
Κλήτην, ἄνασσαν τῆς ἐπωνύμου πάτρας.
πολλοὶ δὲ πρόσθεν γαῖαν ἐκ κείνης ὀδὰξ 1005
δάψουσι πρηνιχθέντες, οὐδ' ἄτερ πόνων
πύργους διαῤῥαίσουσι Λαυρήτης γόνοι.
Οἱ δ' αὖ Τέρειναν, ἔνθα μυδαίνει ποτοῖς

1001. τράφηκι] cuspide. Hesych. τράφηξ. χάραξ, σκόλοψ· ἔνιοι δέ, τὸ δόρυ. et paullo ante: τράπηκι, δόρατι. Insolentiam verbi egregie imitatus est Scaliger: trifaci saucium longurio. et vernacule fortasse non inepte diceres: durchbohrt mit blut'gem Schaft. — 1002. πέρσουσίν] Par. ABDEFJK. Vat. 1307. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. πέρσουσι Par. CGHI. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast.

1003. Ἀμαζόνος] Ἀμαζόνες (ος) Par. II. — φθέρσαντες] πέρσαντες Par. K. 1004. Κλήτην] Onofrio Gargiulli p. 67. „A rischiaramento di questa istoria poco nota giova quì riportare ciò che su tal proposito ci vien riferito dall' autore dell' Etimologico grande: (Etym. M. p. 517, 54.) Κλειτὴ (scribe Κλείτη) μία τῶν Ἀμαζόνων, ἥτις ἐλθοῦσα εἰς Ἰταλίαν ᾤκησε καὶ πόλιν ἔκτισεν, ἣν ἀπ' αὐτῆς Κλείτην ὠνόμασαν, καὶ ἐβασίλευσε τοῦ τόπου· καὶ αἱ ἀπ' αὐτῆς δεχόμεναι τὴν βασίλειαν Κλεῖται ὠνομάσθησαν. Solino cap. V. dice, che la città di Cleta, oggi Pietramala, fu da i Crotonesi edificata." — 1005. πρόσθεν] πρόσθε Par. C. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast. — ἐκ κείνης] ἐκείνης Par. ADEGJK. Vind. IV. Vit. III. Rehd. — 1006. δάψουσι] δάξουσι Par. K. — πόνων] πόνων (ον) Par. B. — 1007. διαῤῥαίσουσι] διαραίσουσι Par. G. Vind. IV. Vit. III. διαῤῥαίσσουσι Vit. II. — Λαυρήτης] Λαυρίτας Par. H. (in marg. γρ. Λαυρήτης) Λαβρήτων Neap. III. Onofr. Gargiulli p. 67. „Figli di Laureta quì detti sono i Crotoniati ἀπὸ Λαύρης, dice lo Scoliaste, θυγατρὸς Λακινίου· αὕτη δὲ ἡ Λαύρη γυνὴ ἦν Κρότωνος. Sembra meglio il dire, che Λαύρη sia stato un luogo, ovvero un distretto di Crotone."
1008. οἱ δ'] οἵ δ' Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Paris. II. et Sebast. Τέρειναν] Τέριναν solus Par. J. Steph. Byz. Τέρινα πόλις Ἰταλίας, καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος, κτίσμα Κροτωνιατῶν· ὡς Φλέγων. Et Marcian. Hera-

1001. Κατασκευάσει τῷ φονικῷ δόρατι, ξίφει, πεπληγμένῳ, κεκομμένῳ Par. A. ὁ ὀφθαλμός — ἀκοντίῳ φονητικῷ συγκοπέντι Vind. II.
1002. Οἱ Κροτωνιᾶται δὲ τὴν πόλιν ἐκπορθήσουσιν ἤδη Par. A.
1003. Τῆς Κλήτης, φθείραντες τὴν ἄφοβον κόρην Par. A. et Vind. II. 1004. Τὴν βασίλισσαν Κλήτην· (in marg. ὄνομα Ἀμαζόνος) ἐπωνύμου τῆς πατρίδος Par. A. ὁμωνύμου, ἤγουν Κλήτης Pal. 40. 1005. Πολλοὶ δὲ προτερον τὴν γῆν μετὰ τῶν ὀδόντων, ἐξ ἐκείνης — τοῖς ὀδοῦσι Par. A. ἔμπροσθεν καὶ πρότερον, τῆς ἀναιρεθείσης Par. B. 1006. Διαφθαρέντες φάγωσιν· οὐδὲ χωρὶς πόνων Par. A. δήξουσι ἐπὶ πρόσωπον πεσόντες, ἤγουν διαφθαρέντες Par. B. δάκοιεν πρηνεῖς πεσόντες, ἀναιρεθέντες, χωρὶς κόπων Vind. II. κοπέντες Pal. 40. 1007. Οἱ Κροτωνιᾶται Par. A. δηλονότι τῆς Κλήτης — φθείρουσιν, ἤγουν οἱ Κροτωνιᾶται· Λαύρη γὰρ πόλις Κρότωνος Par. B. τοὺς τῆς Κλήτης — πόλιν πορθήσουσι — πόλις Ἰταλίας· τινὲς ὄνομα κύριον — οἱ Κροτωνιᾶται Vind. II. 1008. Οἱ δέ, τὴν πόλιν Ἰταλίας, ἐκεῖσε τοῖς νάμασιν ποτίζει, βρέχει Par. A. καὶ οὗτοι οἱ ἐπε-

Ὠκίναρος γῆν, φοῖβον ἐκβράσσων ὕδωρ,
ἄλῃ κατοικήσουσι κάμνοντες πικρᾷ. 1010
Τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων
λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ Λυκορμαίων ποτῶν
στρατηλάτην σῦν, καρτερὸν Γόργης τόκον,
πῇ μὲν Λίβυσσαν ψάμμον ἄξουσι πνοαὶ
Θρήσσαι, ποδωτοῖς ἐμφορούμεναι λίνοις· 1015
πῇ δ' ἐκ Λιβύσσης αὖθις ἐμπίπτων νότος

cleota Perieg. p. 12. edit. Hoesch. Ἑλληνικὰς οὖν παραθαλαττίους ἔχει || πόλεις· Τέριναν πρῶτον, ἣν ἀπῴκισαν || Κροτωνιᾶται πρότερον. Quae scribendi ratio alteri fortasse praeferenda. — μυδαίνει] μυδεύει Rehd.

1009. Ὠκίναρος] Ὠκήναρος Par. L. Vit. I. Ciz. Ὠκίναρος Rehd. *Onofr. Gargiulli* p. 48. „Fiume di Terina, che oggi chiamano *il Santo.*" — ἐκβράσσων] ἐκβράσσων Par. H. ἐκβράσων Vit. III. — 1010. ἄλῃ] ἄλη Ciz. ἄλλῃ Par. GH. (hic in marg. γρ. ἄλῃ) Vind. II. IV. Vit. III. Grammaticorum somnia de voce ἄλη commemorant *Eustath.* ad Odyss. κ'. 75. p. 1648, 3. edit. Rom. (T. I. p. 367, 34. edit. Lips.) παράγων δὲ Ἡρακλείδης πρὸς ὁμοιότητα τοῦ φθείρω εἴρω καὶ τὸ πλάνη ἄνη καί, ἀντιθέσει τοῦ ν̄ εἰς λ̄, ἄλη· καὶ εἰπὼν ἀντιστοιχεῖν τὸ λ̄ καὶ ν̄ Δωρικῶς, ὡς ἐν τῷ ἄνη ἄλη, οὕτω καὶ ἐν τῷ φίντατος φίλτατος. *Etym. M.* p. 62, 14. *Favorin.* Lex. p. 34. edit. Rom. Vid. etiam *Elmsl.* ad Eurip. Med. 1251, p. 300. edit. Lips. — πικρᾷ] πικρῶς Vind. II. χρυσᾶ (sic) Par A. miro scribae errore. — 1013. καρτερόν] κρατερόν Par. B. — Γόργης] Γόρτης Par. HL. et Vit. I. Γήργης Vind. II. — τόκον] γόνον Par. L. Vit. I. Ciz. — 1014. πῇ μέν] τῇ μέν Par. A. Neap. III. quod licet in duobus optimis libris et in Seldeniano apud Potterum inveniatur, nihilominus tamen, ut sensui contrarium, librariorum negligentiae imputandum est. Haud raro enim π̄ et τ̄ inter se permutantur. Reliqui Codd. et Editt. omnes πῇ. De accentu vid. *Io. Alexandr.* de Accent. p. 31, 11. et *Arcad.* de Accent. p. 144, 16—26. *Etym. M.* p. 669. 10. πῇ ἐπίῤῥημα ἐρωτήσεως. ἀντὶ τοῦ ποῦ. ἔστι καὶ ἀόριστον· ὅτε δέ ἐστιν ἐρωτηματικόν, περισπᾶται. — 1150. Θρῇσσαι] Θρῇσαι Par. C. — ποδωτοῖς] Lycophronis locum explicat *Eustath.* ad Odyss. ε'. 258. p. 1534, 26. edit. Rom. (T. I. p. 214, 21. ed. Lips.) Cf. *Potter.* ad h. l. — 1016. πῇ δ'] τῇ δ' Par. A. Neap. III. Re-

ροι — πόλις Ἰταλίας, ὅπου ἀρδεύει, λιπαίνει Vind. II. βρέχει Pal. 40.

1009. Τὴν γῆν ὁ Ὠκίναρος, ποταμὸς Ἰταλίας, καθαρὸν ὕδωρ ἐκπέμπων Par. A. ποταμός, καθαρόν — ῥέων, ἐκπέμπων Vind. II.

1010. Πλάνῃ κατοικήσουσιν τῇ πικρᾷ κοπιῶντες Par. A. ταλαιπωρούμενοι Par. B. 1011. Τοῦτον δὲ δὴ τὰ δεύτερα καλλιστευμάτων, ἤγουν τοῦ κάλλους Par. A. τῶν εὐμορφιῶν Par. B. τὸν Νιρέα — ἤτοι πρὸς τὸ κάλλος τοῦ Ἀχιλλέως Vind. II.

1012. Τὸν λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ τῶν ναμάτων τοῦ Λυκόρμα, ποταμοῦ Αἰτωλίας, τοῦ νῦν Εὐήνου Par. A. Θόαντα — ποταμὸς Αἰτωλίας· τοῦ ποταμοῦ Λυκόρμου Vind. II.

1013. Τὸν Ἀνδραιμονίδην, λέγει Θόαντα — τὸν ἰσχυρὸν Γόργης (in marg. μητρὸς Θόαντος) υἱόν Par. A. Θόαντα πολεμικόν, τοῦ Θόαντος μητρός Vind. II. Οἰνέως θυγατρός Pal. 40. 1014. Ἐκεῖσε εἰς τὴν Λιβυκὴν ψάμμον ἄξουσιν οἱ ἄνεμοι Par. A. πότε μὲν ἐνταῦθα εἰς πόλιν Vind. II. εἰς Λιβύην — βορέας Pal. 40. 1015. Θρᾳκικαί, αἱ ἐκ Θράκης — τοῖς πρὸς τὸν πόδα τοῦ ἀρμένου ἐσχάτοις μέρεσιν ἐμπίπτουσαι Par. A. αἱ ἀπὸ Θράκης — σχοινίοις ἐμπίπτουσαι Vind. II. ἐσχάτοις τοῦ ἀρμένου Pal. 40. 1016. Ἐκεῖσε δέ, ἐκ τῆς Λιβύης· πρῶτον μὲν περὶ

εἰς Ἀργυρίνους καὶ Κεραυνίων νάπας
ἄξει, βαρεῖ πρηστῆρι χυμαίνων ἅλα.

liqui omnes πῇ δέ. — ἐμπίπτων] ἐκπίπτων Par. K. ἐμπιπρῶν Par. C. — 1017. Ἀργυρίνους] Sic Par. G. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ciz. et Edit. Sebast. Ἀργυρίνους Vit. I. Ἀργυρίννας Rehd. Ἀργυρ-ρίνους Edit. Basil. I. Reliqui libri et Editt. omnes Ἀργυρίννους. Potterus: „Argyrini erant, secundum Stephanum, Epiri populi: Ἀργυρῖνοι, inquit, ἔθνος Ἠπειρωτικόν, ὡς Τίμαιος καὶ Θέων καὶ Λυκόφρων·
εἰς Ἀργυρίνους καὶ Κεραυνίων νάπας.
Et de his populis intelligendum esse hoc nomen inde constat, quod caetera loca, quorum hic meminit Poeta, in Epiro sita sint. Frustra est igitur Tzetzes et qui eum sequitur Thomas de Pinedo, qui Argyrinos hos in Sicilia collocant." Adde Suid. h. v. Ἀργυρῖνοι, ὄνομα ἔθνους. — 1018. χυμαίνων] Hic in antiquissimis libris Par. A. et Neap. III. speciosissimam lectionem inveni, ποιμαίνων ἅλα, eamque talem, ut primum vix dubitarem, quin in textum recipienda esset, praesertim cum statim succurreret simillimus locus Aeschyli in Agamemn. 640 sqq. (Well.)
ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσι Θρῄκιαι πνοαὶ
ἤρειχον· αἱ δὲ, κεροτυπούμεναι βίᾳ
χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ,
ᾤχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
Accessit, quod in Paraphrasi Vaticana Scholiisque minoribus eandem lectionem viderem per ἐλαύνων τὴν θάλασσαν explicari. At paullatim subnatae sunt dubitationes, quae nunc me impediunt, quominus vulgatam derelinquam. Primum enim, si vim ac potestatem horum verborum ponderaveris, concedes, opinor, licet utrumque imaginem commoti maris praebeat, longe tamen vehementius quiddam a vulgata lectione indicari. ποιμαίνειν enim nihil aliud significat, quam propellere, quemadmodum greges pastum abiguntur; ita ut nulla neque perturbationis neque violentiae notio insit (cf. Nonn. Dion. 1, 82. 330.); quo intelligitur, quam apte Aeschylus tempestatem, qua naves violenter conquassatae perierunt, κακὸν ποιμένα dixerit. χυμαίνειν autem, quod proprie quamvis undarum agitationem indicat, h. l. activa significatione de procellis dictum est, quae mare vehementer concutiunt, ut ingenti undarum aestu intumescat. Quod nostra lingua fortasse non minus insolenter dicas:
den Sund aufwogend mit gewalt'gem Wettersturm.
Deinde mutationi vulgatae lectionis obstant etiam rationes palaeographicae. Quo saepius enim in antiquis exemplaribus, praesertim in iis, quae ante saeculum XIV. scripta sunt, $\overline{υ}$ et $\overline{οι}$ permutata inveniuntur (vid. quae supra v. 968. et v. 973. e Par. A. attulimus; adde v. 579. ἀλυφαῖον pro ἀλοιφαῖον. v. 1059. κυράνου pro κοιράνου. Lex. Seguer. p. 85, 8. 100, 6. 458, 22. et Bast. ad Greg. Cor. Addend. p. 869. Rarius vero $\overline{οι}$ pro $\overline{ι}$, cuius mutationis in Cod. Par. A. unum tantum exemplum inveni, φοῖσκος pro φῖσκος. Vid. Lex. Seguer. p. 407, 23.), eo magis attendendum est, ne, si quando talis corruptela commodum sensum praebeat, ea statim ad labefactandam vulgatam lectionem abutamur. Sic in nostro loco fieri facillime potuit, ut librarius, qui in antiquiori membrana fortasse iam scriptum invenerat κοιμαίνων, (sicuti supra in Schol. min. ad v. 736.

Λιβύην, πλανηθέντες ἄμφω, ὕστερον ἦλθον καὶ κατῴκησαν εἰς Ἰταλίαν — πάλιν ὁ νότος ἐμπίπτων Par. A. πότε — πάλιν ἀντιπνέων Vind. II. 1017. Εἰς Ἠπειρωτικὸν ἔθνος, τοὺς Ἀργυρίννους· ὄρη Ἠπειρωτικὰ τὰ Κεραύνια Par. A. ἔθνος Ἠπειρωτικόν — ὄρος Ἰταλίας — σύμφυτους τόπους Vind. II. διότι πίπτουσιν ἐκεῖσε κεραυνοί Pal. 40. 1018. Ἄξει τῷ σφοδρῷ καὶ βιαίῳ ἀνέμῳ, ἐλαύνων τὴν θάλασσαν

ἔνθα πλανήτην λυπρὸν ὄψονται βίον
Λακμωνίου πίνοντες Αἴαντος ῥοάς. 1020
Κρᾶθις δὲ γείτων ἠδὲ Μυλάκων ὅροις
χῶρος συνοίκους δέξεται Κόλχων Πόλαις,
μαστῆρας οὓς θυγατρὸς ἔστειλεν βαρὺς
Αἴας Κορίνθου τ' ἀρχός, Εἰδυίας πόσις,
τὴν νυμφαγωγὸν ἐκκυνηγετῶν τρόπιν, 1025

Cod. Par. A. *ἀκοίμαντον* habet pro *ἀκύμαντον*) ipse vitium quoddam suspicatus *ποιμαίνων* reponeret, et ita sanissimum locum perelegganti coniectura interpolaret. — 1019. *πλανήτην*] *πλανῆτιν* Pal. 40. — *ὄψονται*] *ὄιψεται* (ον supra) Vit. II. *ὄιψεται* Vit. III. — 1020. *Αἴαντος*] Cf. *Strab.* VI. p. 271. (T. II. p. 267. edit. Tzsch.) *Steph.* Byz. v. *Λάκμων.* et *Scylax* Peripl. p. 118. edit. Hoesch. *ἡ δὲ Ἀπολλωνία ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπέχει στάδια ν', καὶ ποταμός Δίας* (corrige *Αἴας*) *παραῤῥεῖ τὴν πόλιν. ἀπὸ δὲ Ἀπολλωνίας εἰς Ἀμαντίαν ἐστὶ στάδια τκ'. καὶ ὁ Αἴας ποταμὸς ἀπὸ τοῦ Πίνδου ὄρους παρὰ τὴν Ἀπολλωνίαν παραῤῥεῖ.* — 1021. *Κρᾶθις*] *Κράθις* Par. GL. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Basil. I. — *Μυλάκων*] *Μελαίνων* Paraph. Vat. — *ὅροις*] *ὅρος* Par. A. et Neap. III. *ὅρος* (οι supra) Vind. II. *ὅροις* Par. C. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Hic versus apud Steph. Byz. v. *Μύλακες* nunc ita scribitur:

Κράθις δὲ γείτων ἠδὲ Μυλάκων ὅροι.

ubi Codd. Paris. 1412. et 1413. Ms. Perusin. et Edit. Ald. constanter exhibent *Κράθης* et *ὅρος.* — 1022. *Πόλαις*] *πόλεις* Par. H. (in marg. *γρ. πύλαις*) *πύλαις* Rehd. (sed ō insertum ex correctura) et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. Vid. fragm. *Callim.* apud Strabonem I. p. 46. et V. p. 216. (T. I. p. 123. et T. II. p. 113. edit. Tzsch.) et *Steph. Byz.* v. *Πόλα*, ibiq. Interpp. — 1023. *ἔστειλεν*] Par. DK. Vit. II. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. *ἔστειλε* reliqui libri et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. 1024. *Εἰδυίας*] *Εἰδείας* Par. J. — 1025. *τρόπιν*] *navem.* Vid. supra ad v. 747. adde *Opp.* Hal. V. 282. *Loll. Bass.* Epigr. v. 4. *Antiphil.* Epigr. v. 8. vid. Anthol. I. p. 74. et 80. Steph.

Par. A. *διεγείρων* Par. B. *κινῶν* Neap. III. *σφοδρῷ ἀνέμῳ βορέᾳ συστρέφων ὁ νότος, ἐλαύνων* Vind. II. 1019. *Ἐκεῖσε πλανήτην λυπρὸν ὄψονται βίον· ἀντὶ τοῦ θεάσονται* Par. A. *ὅπου λυπηρὸν θεάσονται* Vind. II. 1020. *Ἡ τοῦ Πίνδου ὄρους ἄκρα Λακμωνία καλεῖται — τοῦ Αἴαντος, ποταμοῦ Ἠπείρου τὸ ὕδωρ* Par. A. 1021. *ὁ Κρᾶθις δέ, ποταμὸς Ἰταλίας, ὁ γείτων — ἔθνος Ἰλλυρίας οἱ Μύλακες* Par. A. *ἔθνος Ἰλλυρικόν, ὥς φασί τινες* Par. C. *ποταμὸς Σικελίας, ὁ γείτων τοῦ Αἴαντος ποταμοῦ — ἔθνος Ἰλλυρικόν — τοῖς ὁροθεσίοις* Vind. II. *ποταμὸς Ἰταλίας — καὶ ὁ γείτων χῶρος — ἔθνος Ἰλλυρικόν* Pal. 40. 1022. *Ὁ τόπος συνοίκους δέξεται ταῖς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσαις πόλεσιν· Πόλαι ὄνομα πόλεως* Par. A. *ὁ γείτων, ἤγουν ἐν ταῖς πόλεσιν, ταῖς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσαις* Par. B. *τόπος, ποταμὸς Ἰταλίας, ὁ γείτων τοῖς ὅροις — ἐν ταῖς πόλεσι τῶν Κόλχων· πόλεις εἰσὶν Ἠπείρου, ὑπὸ Κόλχων κτισθεῖσαι* Vind. II. 1023. *Οὕστινας ἰχνευτὰς καὶ διώκτας τῆς θυγατρὸς ἀπέστειλεν ὁ βαρύς* Par. A. *ψηλαφητάς* Par. B. *ἰχνευτάς, ζητητάς, οὕστινας, Κόλχους — ἤτοι τῆς Μηδείας — ὁ χαλεπός* Vind. II. *ψηλαφήτας* Pal. 40. 1024. *Ὁ τῆς Κολχίδος τῶν πόλεων, τῆς Αἴας καὶ Κορίνθου, βασιλεύς, ὁ ἀνὴρ τῆς Εἰδυίας, γυναικὸς Αἰήτου* Par. A. *τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς ἀνὴρ Αἰήτης, οὗ Μήδεια καὶ Ἄψυρτος* Par. C. *Αἶα, γῆ Κολχίς — γῆ Πελοποννήσου* Pal. 40. 1025. *Τὴν νυμφαγωγὸν ναῦν·*

οἳ πρὸς βαθεῖ νάσσαντο Διζήρου πόρῳ.
Ἄλλοι Μελίτην νῆσον Ὀθρωνοῦ πέλας
πλαγκτοὶ κατοικήσουσιν, ἣν πέριξ κλύδων
ἔμπλην Παχύνου Σικανὸς προσμάσσεται,
τοῦ Σισυφείου παιδὸς ὀχθηρὰν ἄκραν 1030

1026. *νάσσαντο*] Par. CDEK. Neap. I. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. praeter Aldinam omnes. *νάσαντο* Par. G. *νάσσαντο* Rehd. *νάσσοντο* Par. ABFH. Neap. II. et Edit. Ald. *νάσσονται* Par. J. *νάσονται* Par. L. Vit. I. Ciz. — *Διζήρου*] *Διζήρου* Par. C. alter accentus in ultima syllaba minio appictus est. Lycophronis versum affert *Steph. Byz.* *Διζηρός, ποταμὸς Ἰλλυρίδος· Λυκόφρων· οἱ πρὸς βαθεῖ νάσσαντο Διζηροῦ πόρῳ· ἴσως ἀπὸ τοῦ δίζεσθαι τὴν Μήδειαν ὀνομασθείς.*
1027. *Ἄλλοι Μελίτην*] *ἄλλοι δὲ Μελ.* Par. C. *Onofrio Gargiulli* p. 69. „Lo Scoliaste sostiene, che quì si parli di Melite, oggi *Meleda*, isola che con altra a lei vicina è posta nel mare adriatico tra Italia e la costa Illirica. Ma per *Μελίτη* quì pare, che intender si debba Malta, a cui il Pachino, uno de' tre promontorj di Sicilia, è posto di fronte.“ — *Ὀθρωνοῦ*] *Ὀρθρωνοῦ* Par. D. et Ms. Canteri. *Ὀρθρονοῦ* Par. GK. Vind. IV. Vit. III. *Steph. Byz.* *Ὄθρωνος πόλις· οἱ δέ, νῆσος πρὸς νότον Σικελίας· ἄλλοι δέ, Μελιτηνῆς* (corrige *Μελίτης νῆσον*. sive *πλησίον*). *Onofrio Gargiulli* l. l. „Sembra esser questa l'isola *del Gozzo*, non molto lontana da Malta, e che *Gaulus* fu da i Latini appellata.“
1028. *πλαγκτοί*] *πλακτοί* Par. CEGL. Vind. II. IV. Vit. III. — *πέριξ*] *περί* Par. J. *πέλας* Par. K. — 1029. *ἔμπλην*] *Schol.* ad *Nicandr. Ther.* 322. *παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἔμπλην ἀντὶ τοῦ χωρίς, οἷον· ἔμπλην ἐμοῦ τε καὶ ἐφόλου· παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ ἀντὶ τοῦ πλησίον.* Cf. *Etym. M.* p. 336, 15. *Suid.* et *Hesych.* h. v. ibiq. Interpp. *Eustath.* p. 173, 19. edit. Rom. et *Favorin.* h. v. *ἔμπλην, πλησίον, ἐγγύς· ἢ ὅμως· ἢ τὸ ἐμπελαδόν· ἢ τὸ χωρίς· ὡς καὶ τοῦτό φασιν οἱ παλαιοί.* — *Παχύνου*] *Παχήνου* Vind. IV. Vit. III. *Παχύνον* Par. C. — *προσμάσσεται* Par. CF. Vind. II. Vit. I.
1030. *Σισυφείου*] *Σισυφίου* Par. A. *Canterus:* „Ulyssis, qui quum propter Hecubam lapidatam in somniis territus in Sicilia fuisset, Hecatae, quae somniis praeest, templum exstruxit et Hecubae cenotaphium; unde factum est, ut pars quaedam Pachyni ab Ulyssi denominata fuerit Ulysseum promontorium.“ At minime h. l. de Hecatae templo cogitandum; *παρθένος Λογγᾶτις* est Minerva; vid. supr. v. 520.

ἀπὸ μέρους· τὴν Ἀργὼ λέγει Par. A. *τὴν ὡς νύμφην τὴν Μήδειαν ἄγουσαν — θηρώμενος — τὴν Ἀργώ· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν* Par. B. *ἤτοι τὴν Ἀργὼ ζητῶν, θηρώμενος — τὸ πλοῖον· λέγει τὴν Ἀργώ* Vind. II.
1026. *Οἵτινες πρὸς τῷ βαθεῖ ᾤκουν τοῦ Διζηροῦ, ποταμοῦ Ἠπείρου, τῷ πόρῳ* Par. A. *Διζηρὸς ποταμὸς πλησίον Πολῶν, πόλεως τῆς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσης* Par. C. *Κόλχοι — κατῴκησαν — ποταμοῦ* Vind. II.
1027. *Ἄλλοι δὲ τὴν Μελίτην, νῆσον τῆς Σικελίας, πλησίον τῆς Ὀθρονοῦ νήσου, ἥτις ἐστὶ περὶ Ἰταλίας πρὸς τὸ στόμα τοῦ Ἀδρίου* Par. A. *οἱ λοιποί, Κόλχοι* Vind. II. *ἡ πλησίον Ἰταλίας νῆσος* Pal. 40. 1028. *Πλανῆται κατοικήσουσιν — ἥντινα πέριξ ὁ κλύδων* Par. A. *κύκλωθεν* Par. B.
1029. *Πλησίον Παχύνου, ἀκρωτηρίου Σικελίας — ποταμὸς Σικελίας περιειλεῖται, περιγράφει* Par. A. *πλησίον ἀκρωτηρίου Σικελίας — περιγράφεται* Par. B. *πλησίον — προσκλύζει* Par. C. et Pal. 40. *πλησίον ἀκρωτηρίου — ὁ Σικελὸς περιγράφεται, μαλάσσει, περιειλεῖται* Vind. II. 1030. *Ἡ Ὀδυσσεία ἄκρα, ἡ τοῦ Ὀδυσσέως· Σισύφου γὰρ αὐτόν τινες παῖδα — τραχεῖαν ἄκραν* Par. A. *ἤγουν τοῦ Ὀδυσσέως — τραχεῖαν, κρημνώδη πέτραν* Vind. II. *μισητόν* Pal. 40.

ἐπώνυμόν ποθ' ὑστέρῳ χρόνῳ γράφων
κλεινόν θ' ἵδρυμα παρθένου Λογγάτιδος,
Ἕλωρος ἔνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτόν.
Παπποκτόνος δ' Ὀθρωνὸν οἰκήσει λύκος,
τηλοῦ πατρῷα ῥεῖθρα Κοσκύνθου ποθῶν. 1035
ὃς ἐν θαλάσσῃ χοιράδων βεβὼς ἔπι
ῥήτρας πολίταις τὰς στρατοπλώτους ἐρεῖ.
χέρσου πατρῴας οὐ γὰρ ἂν φωνῇ ποσὶ
ψαῦσαι, μέγαν πλειῶνα μὴ πεφευγότα,
δίκης ἐάσει τάῤῥοθος Τελφουσία 1040

1031. *χρόνῳ γράφων*] *γράφων χρόνῳ* Par. AJ. Neap. III. *γράφειν* Par. DEG (hic cum glossa *ἱστορεῖν*, et in marg. *γρ. γράφων*) K. Neap. I. (in marg. *γρ. γράφων*) Vind. IV. Vit. II. III. *χρόνος γράφων* Neap. II. **1032.** *κλεινόν θ'*] *κλεινὸν δ'* Par. BG. Vind. IV. Vit. III. et Edit. Ald. **1033.** *Ἕλωρος*] *Ἔλωρος* Vit. I. Ciz. Paraph. Vatic. *Steph. Byz.* h. v. et *Scylax* p. 112. edit. Hoesch. — **1034.** *Ὀθρωνόν*] *Ὀρθρωνόν* Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. et Edit. Basil. I. — **1036.** *ὃς ἐν θαλάσσῃ*] *ὡς ἐν θαλ.* Par. K. — **1037.** *ῥήτρας — ἐρεῖ*] orationem ad populum habebit, de expeditione trans mare suscipienda. *ῥῆτραι* h. l. sunt *δημηγορίαι*. Vid. *Favorin.* h. v. *ῥήτρη ἐστὶ συμφωνία καὶ συνθήκη ἐπί τισι ῥητοῖς, ὅ ἐστιν ὡρισμένοις· οἱ μέντοι μετὰ τὸν Ὅμηρον ῥήτρην τὴν δημηγορίαν φασί, καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων.* Simpliciter *λόγον* significat apud *Nicandr.* Alex. 132. — **1038.** *ποσί*] *πόσιν* Par. AK. pravo accentu. — **1040.** *ἐάσει*] Sic Par. AK. Vat. 1307. Paraphr. Vatic. Edit. Basil. II. et reliquae Canterianam recensionem sequutae. *ἐάσῃ* Par. BCDEFGHIJL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Basil. I. — *Τελφουσία* libri omnes. *Τελφουσσία* autem apud *Steph. Byz.*

1031. *Ποτὲ ἐπώνυμον τῷ ἐσχάτῳ χρόνῳ περιγράφων καὶ περιορίζων* Par. A. *τὴν Ὀδυσσείαν, τὴν ἐν ὑστέρῳ τῷ χρόνῳ μέλλουσαν καλεῖσθαι Ὀδυσσείαν — περιορίζων* Par. B. *ἤγουν Ὀδυσσείαν — συγγραφόμενος, ἱστορῶν, ἤγουν ὁ τόπος* Vind. II. *τὴν ὁμώνυμον — περιορίζων* Pal. 40. **1032.** *Ἔνδοξον ἱερὸν τῆς Ἑκάτης* Par. A. et B. *γράφων — ἱερὸν οἴκημα τῆς Ἑκάτης* Vind. II. *Ἀθηνᾶς* Pal. 40. **1033.** *Ὅπου τὸ τοῦ Ἑλώρου, ποταμοῦ Σικελίας, τὸ ψυχρὸν ὕδωρ ἐκβάλλει* Par. A. **1034.** *Ὁ Ἐλεφήνωρ, ὁ ἀνελὼν Ἄβαντα, τὸν ἑαυτοῦ πάππον· Ὀθρωνόν, νῆσον Ἰταλίας, κατοικήσει ὁ λύκος· διὰ τὸ φονικὸν αὐτὸν εἶναι* Par. A. **1035.** *Πόῤῥω τὰ πατρικὰ ῥεῖθρα ποταμοῦ Εὐβοίης ἐπιποθῶν* Par. A. *ποταμὸς Εὐβοίας, ἤτοι Εὐρίπου* Par. C. *πόῤῥω — ποταμοῦ Εὐβοίας — ζητῶν* Vind. II. **1036.** *Ὅστις ἐν τῇ θαλάσσῃ τῶν ὑφάλων πετρῶν ἐπιβεβηκὼς* Par. A. *σταθεὶς* Vind. II. **1037.** *Τὰς ἱκεσίας, ὅ ἐστιν ἀγγελίας, τοῖς πολίταις τὰς πλευσθείσας ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἐρεῖ* Par. A. *λόγους, ἱκεσίας, λιτὰς παρακελευομένας τὸν στρατὸν πλεῖν πρὸς τὴν Τροίαν* Vind. II. *δημηγορίας — Εὐβοίας — πλευσίμους* Pal. 40. **1038.** *Τῆς πατρῴας γῆς· οὐδαμῶς γὰρ ἂν τὸν φονέα τοῖς ποσίν* Par. A. *φονέα, κατὰ συναίρεσιν Ἀττικήν* Par. C. *τῆς πατρικῆς χέρσον, ἤγουν τῆς Εὐβοίας — τὸν φονέα, ἤγουν τὸν Ἐλεφήνορα* Vind. II. **1039.** *Νόμος γὰρ ἦν τοῖς ἀρχαίοις, τὸν φόνον ἐργασάμενον φεύγειν ἐνιαυτὸν ὅλον* Par. A. *τελειώσαντα* Par. B. *καὶ τὸν ἐνιαυτὸν ὅλον* Par. C. *τί ποιῆσαι; χρόνον* Vind. II. **1040.** *Ἡ τῆς δίκης βοηθὸς Ἐριννὺς συγχωρήσει — πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἔνθα τιμᾶται ἡ Ἐριννύς* Par. A. *ἡ Ἀρκαδικὴ Ἐριννύς* Par. C. *ἡ ἔκδικος· πόλις ἐν Ἀρ-*

Λάδωνος ἀμφὶ ῥεῖθρα ναίουσα σκύλαξ.
ὅθεν, πεφευγὼς ἑρπετῶν δεινὴν μάχην
δρακοντομόρφων, εἰς Ἀμαντίαν πόλιν
πλώσει. πέλας δὲ γῆς Ἀτιντάνων μολών,

v. *Τέλφουσσα*, qui Lycophronis testimonio utitur. Vid. supra ad v. 562. — 1041. *Λάδωνος*] *Pausan.* VIII. 25, 4. *Μετὰ δὲ Θέλπουσαν ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Δήμητρος ὁ Λάδων κάτεισι τὸ ἐν Ὀγκείῳ· καλοῦσι δὲ Ἐρινὺν οἱ Θελπούσιοι τὴν θεόν· ὁμολογεῖ δέ σφισι καὶ Ἀντίμαχος ἐπιστρατείαν Ἀργείων ποιήσας ἐς Θήβας, καί οἱ τὸ ἔπος ἔχει*
Δήμητρος τόθι φασὶν Ἐρινύος εἶναι ἔδεθλον.

1042. *ὅθεν*] *ὅθε* Par. H. — *δεινήν*] *δεινῶν* Par. GK. Vind. IV. Vit. III. *δεινῶν* (ἡν supra) Vind. II. Vit. II. — 1043. *Ἀμαντίαν*] Par. ABCDEFHJ. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. Paraph. Vatic. et Edit. Basil. I. *Ἀβαντίαν* Par. L. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. cum reliquis praeter Basil. I. omnibus. *Ἀδαμαντίαν* Par. GK. Vind. IV. Vit. III. Lectionem nostram confirmat fragmentum Callimachi a Stephano Byzantino servatum v. *Ἀβαντίς· μαρτυρεῖ δὲ τῷ πρώτῳ λόγῳ ἀπὸ τοῦ Ἄβαντος Ἀβαντιάς, τὸ Ἀβαντία θηλυκόν, ὅπερ κατὰ βαρβαρικὴν τροπὴν τοῦ β εἰς μ Ἀμαντία ἐκλήθη παρὰ Ἀντιγόνῳ ἐν Μακεδονικῇ περιηγήσει. Καλλίμαχος δὲ Ἀμαντίνην, ὡς Λεοντίνην, αὐτὴν ἔφη·*
οἱ καὶ Ἀμαντίνην ᾤκισαν Ὠρικίην.
ut emendavit *Salmasius* ad Solin. p. 268. Quod autem de barbara literae mutatione dicit Stephanus, his ipsis, quos adducit, testibus satis refutatur. Et ipse infra s. v. *Ἀμαντία* haec habet: *Ἀμαντία Ἰλλυρίων μοῖρα, πλησίον Ὠρικοῦ καὶ Κερκύρας, ἐξ Ἀβάντων τῶν ἀπὸ Τροίας νοστησάντων ᾠκισμένη. Καλλίμαχος Ἀμαντίνην αὐτήν φησιν.* Cf. *Scylac.* Peripl. p. 118. edit. Hoesch. et *Etym. M.* p. 76, 55. ex antiquo in Lycophronem Commentario: *Ἄμαντες· οἱ περὶ Ἐλεφήνορα μετὰ Τροίας ἅλωσιν διέβησαν εἰς τὴν Ἤπειρον, καὶ ᾤκησαν παρὰ τὰ Κεραύνια ὄρη· ἔκτισαν δὲ Εὔβοιαν* (urbem; vid. *Strab.* p. 449. T. IV. p. 42. edit. Tzsch.) *ὅθεν Ἄβαντες ἐκλήθησαν, καὶ κατὰ μεταφορὰν, Ἄμαντες. . . . . ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος.* Sic enim haec verba mihi videntur disponenda. Hunc Euboënsium adventum commemorat etiam *Marcianus Heracleota* in Perieg. p. 18. edit. Hoesch.
Ἑλληνὶς Ὠρικός τε παράλιος πόλις·
ἐξ Ἰλίου γὰρ ἐπανάγοντες Εὐβοεῖς
κτίζουσι κατενεχθέντες ὑπὸ τῶν πνευμάτων.

1044. *Ἀτιντάνων*] Par. A. (in marg. γρ. *Ἀντιτανῶν*) BCDEHK. Vat. 1307. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. et reliquae praeter Basil. I. omnes. *Ἀτιτάνων* Par. F. Neap. III. et Edit. Basil. I. *Ἀντιτάνων* Par. GJL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Cf. *Thucyd.* II. 80. *Polyb.* II. 5, 8. 11, 11. *Strab.* VII. p. 326. (T. II. p. 463. edit. Tzsch.) *Steph. Byz.* v. *Ἀτιντανία*. Apud *Scylac.* Peripl. p. 118. edit. Hoesch. editum est: *ἅπασιν ὅμοροι ἐν μεσογείᾳ Ἀγίνταves* etc. quod corrige in *Ἀτιντᾶνες*.

καδίας, ἐν ᾗ ἡ Ἐρινὺς τιμᾶται Vind. II. *τῆς δικαιοσύνης — ἔκδικος, βοηθός — Ἀρκαδικὴ Ἐρινύς* Pal. 40.
1041. *Περὶ τὰ ῥεῖθρα τοῦ ποταμοῦ Ἀρκαδίας, Λάδωνος, κατοικοῦσα, ἡ ταρακτική* Par. A. *πόλις Ἀρκαδίας — ἡ Ἀρκαδική, ἡ ταρακτική* Vind. II. 1042. *Ὅθεν, ἀπὸ Ὀθρωνοῦ, φυγὼν ὁ Ἐλεφήνωρ τοὺς ὄφεις* Par. A.
1043. *Τοὺς δρακοντομόρφους, εἰς τὴν Ἀμαντίαν, πόλιν Ἠπείρου, τὴν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν· ἐξ ἧς μετωνομάσθησαν ἀντὶ Ἀβάντων* Par. A. *ὄφεων — πόλις Ἠπείρου* Vind. II.
1044. *Πλεύσει· πλησίον δὲ γῆς — ἔθνος Ἠπειρωτικόν — ἐλθών* Par. A.

Πράκτιν παρ' αὐτὴν αἰπὺ νάσσεται λέπας, 1045
τοῦ Χαονίτου νᾶμα Πολυάνθου δρέπων.

1045. *Πράκτιν*] Sic libri Parisini, uno excepto, omnes, Neapol. tres, Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Paraph. Vatic. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *πράκτην* Rehd. et Edit. Basil. I. *πλακτὺν* Par. K. et Canterus in marg. edit. Basil. II. non indicato, unde hanc varietatem sumserit. *ἀκτὴν* Meursius in utraque editione ex coniectura Canteri, cuius haec est ad hunc locum adnotatio: „pro *πράκτιν* vel *πράκτην* vel *πλακτὺν* (quorum nullum placet) lego *ἀκτὴν*, idque sumo *ἐμφατικῶς* (quemadmodum et Plutarchus Arato [cap. 40.], praesertim cum adiiciatur *αὐτήν*) pro Leucade, quam Homerus [Odyss. *ω*'. 377. Cf. *Eustath.* ad Iliad. *β*'. 631. p. 306, 44. edit. Rom. T. I. p. 248, 40. edit. Lips.] *ἀκτὴν Ἠπείροιο* dixit; licet id Stephanus [v. *Νήρικος*] Nerico tribuat, sed Leucadi postea dictae. Prope Leucadem est Actium promontorium. Varias Actas enumerat Stephanus [v. *'Ακτή*]." Quo Canteri invento ita usus est Muellerus, ut, *ἀκτὴν* eo quidem loco, quo Cantero placuerat, improbans, id ipsum tamen in sedem vocis *αὐτὴν* transferret, *πράκτιν* autem in *πλαγκτὸς* mutaret, et ita, duabus Codd. lectionibus, quarum altera ne minimum quidem corruptelae indicium habet, expulsis, novum quiddam concinnaret: *πλαγκτὸς παρ' ἀκτήν*. „Malim, inquit, si quid sit immutandum, legere *πλακτὸς* s. *πλαγκτός*, *παρ' ἀκτήν*, ita ut *πλακτός*, quod vocabulum Lycophron in tali re amat, ut v. 1028. atque v. 852. *ἥξει ἀλήτης*, et cum *μολὼν* iungit, ut v. 952. *πλαγκτοὶ* sive *πλακτοὶ μολόντες*, retrahatur ad *μολών*." Quod quale artificium sit, tu, erudite Lector, ipse iudicabis. Scis enim, in tanto librorum consensu quam periculosum sit vel literulam tangere. Equidem autem, licet Scholiastarum expositioni, *ὄρος Ἠπείρου ἡ Πράκτις*, non multum tribuam, cum istorum hominum scientia admodum dubia sit, nec quicquam aliunde constet de tali in Epiro monte, lubentius tamen in hac incertitudine acquiescam, quam ut coniecturarum aleam experiar, quibus, ubi mens scriptoris in incerto est, vel tenuissimam verisimilitudinis speciem ipsi derogamus.

1046. *νᾶμα*] Haec vox deest in Vind. II. — *Πολυάνθου*] Sic Par. ABDEGJ. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. Paraph. Vatic. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Steph. *Πολυάνθους* Par. H. *Πολυάνθους* Par. CFKL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Pott. utrq. Reich. et Sebast. Hic iterum valde impedita crisis est, cum de duplici nominis proprii scriptura, cuius aliunde nulla est notitia, iudicandum sit, utraque autem forma h. l. in optimis libris inveniatur. Nihil enim illis testimoniis proficimus, quibus confisus Canterus maluit *Πολυάνθους* scribi; alterum enim, Apollonii Rhodii IV. 599., manifestum est huc non pertinere, cum vox *πολυανθὴς* ibi, si lectio sana est, sensu adiectivo sumenda sit; apud Stephanum autem Byzantinum (v. *Χαονία*) nihil aliud inveniamus, praeter hunc ipsum Lycophronis versum cum eadem lectionis diversitate. Ibi enim nunc *Πολυάνθου* editum est; Aldi autem liber praebuit *πολυανθέος*, et Codd. Par. 1412. et 1413. vitiosius etiam *πόλυαν θεός*. Equidem, licet dubitanter, revocavi formam *Πολυάνθου*, quippe in qua, cum in alterutra lectione peccatum esse necesse sit, aliquanto plus occasionis viderem,

1045. *Ὄρος Ἠπείρου ἡ Πράκτις· τὸ τραχὺ οἰκήσει ἀκρωτήριον τοῦ ὄρους* Par. A. *ὄρος Ἠπείρου· ὑψηλὸν κατοικήσει ἀκρωτήριον* Vind. II.
1046. *Τὸ νᾶμα τοῦ Χαονίτου ἐθνικὸν Ἠπείρου — τοῦ Πολυάνθου ποταμοῦ — μεταφορικῶς, ἀντλῶν* Par. A. *ἀρδευόμενος* Par. B. *ἀπὸ Χαονίας πόλεως Ἠπείρου, καὶ Χάονες δὲ ἔθνος Ἠπειρωτικόν· πο-*

Ὁ δ' Αὐσονείων ἄγχι Κάλχαντος τάφων
δυοῖν ἀδελφοῖν ἅτερος ψευδηρίων
ξένην ἐπ' ὀστέοισιν ὀγχήσει κόνιν.
δοραῖς δὲ μήλων τύμβον ἐγκοιμωμένοις 1050
χρήσει καθ' ὕπνον πᾶσι νημερτῆ φάτιν,

cur in alteram a sciolis librariis transformaretur. Multo enim proclivior error in eo esse videtur, quod, sensum loci non perpendentes, addita literula notiorem genitivum adiectivi πολυανθής effingerent, verae tamen lectionis accentu, ut fieri solet, in secunda syllaba relicto.

— δρέπων] λέπων Par. K. τρυγῶν Paraphr. Vatic.

1047. Αὐσονείων] Huic lectioni, quam metro flagitante retinuimus, refragantur Codd. mei omnes, ita quidem, ut Par. I. Vit. I. et Ciz. Αὐσονίων praebeant, undeviginti autem reliqui sine ullo scripturae discrimine in lectione Αὐσονίων consentiant. Quae sane permira est scribarum in eodem vitio concors negligentia. De vocali enim per licentiam producta in tali nomine vix cogitandum est, quod imperitissime factum esset, et cuius licentiae vix alterum exemplum apud antiquos poetas reperiatur. Accedit, quod, si supellectili Sebastiana uti velis, quatuor inde possis nostrae lectionis testes evocare (Vat. 117. 915. Pal. 142. et Casan. membr. nam in Pal. 40., quem ibidem addit Sebast., scriptum est Αὐσονίων); et quod Stephanus Byzantinus v. Αὔσων hoc ipso Lycophronis versiculo usus sit ad formam Αὐσόνειος comprobandam. Αὔσων ὁ Ἰταλός· — καὶ Αὐσονὶς τὸ θηλυκόν· καὶ Αὐσόνιος καὶ Αὐσονία, ἡ χώρα· ἀφ' οὗ Αὐσονιεὺς καὶ Αὐσόνειος. Λυκόφρων· ὁ δ' Αὐσονείων ἄγχι Κάλχαντος τόπων. Praeterea Αὐσονείων habent Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. Αὐσονίων Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. — τάφων] τάφον Vind. II. τάφον Par. H. τόπων Steph. Byz. l. l. — 1048. ἅτερος] ἕτερος Par. K.

1049. ὀγχήσει] οἰχήσει Par. E. a prima manu, quod correctum est inserto γ. ὀχήσει Par. KL. Vit. I. Ciz. peregrinam super ossa terram sustinebit, h. e. ut Scholia min. explicant, in peregrina terra morietur. Vid. supra ad v. 64. Varia h. l. protulerunt VV. DD. ὀγκώσει Ios. Scaliger; ὀχγήσει Reichardus; ὀγκήσει Sebastianus; ἐγχεύσει sive ἐγχώσει Muellerus; quorum nullum vulgata melius est. — 1050. τύμβον] τύμβων Par. G. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. τύμβον Rehd. τύμβος Scaliger. At hic Accusativus optime sese habet. Vid. Bernh. Doctr. Synt. gr. ling. p. 115. — ἀγκοιμωμένοις Par. K. — 1051. καθ' ὕπνον] ὕπνων Par. B. ὕπνον Rehd. — πᾶσι νημερτῆ] πᾶσιν ἡμερτῆ Par. CF. cum glossa ἐπιθυμητήν. πᾶσαν νημερτῆ Par. DGK. Vind. IV. Vit. II. III.

ταμοῦ Ἠπείρου Par. C. — ποτίζων, ἀντλῶν Vind. II. 1047. Ὁ δὲ τῶν Ἰταλῶν (leg. Ἰταλικῶν) πλησίον τῶν τάφων τοῦ Κάλχαντος (in marg. περὶ Ποδαλειρίου) Par. A. τοῦ Μόψου δηλαδὴ Par. C. Ποδαλείριος. Ἰταλικῶν, πλησίον τοῦ Μόψου Vind. II. Ἰταλικῶν — τοῦ ἀναιρεθέντος ὑφ' Ἡρακλέους Pal. 40. 1048. Τῶν δύο ἀδελφῶν ὁ ἕτερος — κενοταφίων Par. A. ὁ ἕτερος, ἤγουν ὁ Ποδαλείριος Par. C. τῶν δύο ἀδελφῶν, τοῦ Μαχάονος καὶ τοῦ Ποδαλειρίου ὁ εἷς Vind. II. 1049. Ἐπὶ τοῖς ὀστέοις ξένην ἐποχήσεται κονίαν Par. A. ταφήσεται Par. B. Ἰταλικὴν — λειψάνοις — ἐποχήσεται γῆν Par. C. πλησιάσει, ἐπιθήσει, πεσεῖται, τεθνήξεται Vind. II. 1050. Ἐν δέρμασι δὲ θρεμμάτων ἐν τῷ τάφῳ Ποδαλειρίου τοῖς κοιμωμένοις Par. A. δέρμασι, μηλωταῖς Vind. II.

1051. Χρησμοδοτήσει καθ' ὕπνους πᾶσιν ἀληθῆ φήμην Par. A. ἀπο-

νόσων δ' ἀκεστὴς Δαυνίοις κληθήσεται,
ὅταν κατικμαίνοντες Ἀλθαίνου ῥοαῖς
ἀρωγὸν αὐδήσωσιν Ἠπίου γόνον

1052. νόσων δ'] νόσων τ' Par. G. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. Vulgatam tuentur reliqui libri et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. — ἀκεστής] Sic ex regula; licet Codd. meorum nonnulli etiam in secunda syllaba tonum exhibeant. Vid. Aristarchi canonem apud *Favorin.* v. ὠμηστής. et *Arcad.* de Accent. p. 27, 6. ἔτι τὰ διὰ τοῦ εστης, μὴ ῥηματικά, (βαρύνεται) Ὀρέστης, Θυέστης, Ἀκέστης. τὸ μέντοι κηδεστής καὶ ἀρχεστής (corrige ἀργεστής) ἐπιθετικὰ ὀξύνονται. Cf. *Schol. Venet.* ad Iliad. λ'. 306. χ. 2. *Etym. M.* 509, 57. 179, 23. — Δαυνίοις] Δαυνίων Par. GK. Vind. IV. Vit. III. — 1053. Ἀλθαίνου] Par. ABCDGHIL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Ἀλθαίου Par. EF. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Ἀλθάνου Par. K. *Etym. M.* p. 63, 3. Ἄλθαινος ποταμὸς Ἰταλίας, ὅν φασιν ὀνομασθῆναι (κατὰ Τίμαιον addit Tzetzes) διὰ τὸ ἀλθαίνειν τὰ τραύματα τῶν ἐν αὐτῷ λουομένων (ζώων ἁπάντων Tzetz.) Totum hunc locum illustrant verba *Strabonis* VI. p. 284. T. II. p. 302. edit. Tzsch.) δείκνυται δὲ τῆς Δαυνίας περὶ λόφον, ᾧ ὄνομα Δρίον, ἡρῷα· τὸ μὲν Κάλχαντος ἐπ' ἄκρᾳ τῇ κορυφῇ· ἐναγίζουσι δὲ αὐτῷ μέλανα κριὸν οἱ μαντευόμενοι, ἐγκοιμώμενοι ἐν τῷ δέρματι· τὸ δὲ Ποδαλειρίου κάτω πρὸς τῇ ῥίζῃ, διέχον τῆς θαλάττης ὅσον σταδίους ρ'. ῥεῖ δ' ἐξ αὐτοῦ ποτάμιον πάνακες πρὸς τὰς τῶν θρεμμάτων νόσους. — 1054. αὐδήσωσιν] Par. BD. Neap. I. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. αὐδήσουσιν Par. A. In reliquis libris et editt. αὐδήσουσιν. — Ἠπίου] Ἡπίου Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. et fortasse unus alterve e Parisinis, quorum in spiritibus varietatem, seorsim diligenter enotatam, iniquus mihi casus abstulit. Hunc locum in Commentario suo tractaverat *Dection* ab Etymologo laudatus p. 434, 19. cuius nomen eliminare studuit *Valckenarius* in Diatr. Euripid. p. 291, a. parum felici, ut mihi quidem videtur, argumentatione usus; nam ex eo, quod alibi apud Etymologum, ubi huius Commentarii mentio facta est (vid. pp. 76, 53. 124, 26.) Grammatici nomen sive negligentia compilatoris exciderit, sive suppressum sit imperitia librariorum, qni compendium nominis (scribuntur enim talia saepissime compendiose; vid. *Bast.* Comment. Palaeogr. p. 798. 812. 814.) solvere nequiverunt, cui tandem inde persuadebis, etiam h. l. nomen illud omissum esse, et, cum adsit, nihilominus tamen abesse debere, et coniectura tollendum esse? Alteri autem sententiae, qua Δεξίων h. l. in Θέων mutandum sit, cuius in Lycophronem Scholia commemorantur apud Steph. Byz. v. Αἴνεια et v. Κύτινα, non tantopere equidem repugnarem; licet non videam, cum plures fuerint Lycophronis ὑπομνηματισταί, quorum nomina ignoramus, quo iure in Dectionis nomen tam acerba proscriptione saeviendum sit. Iam vero Grammaticus ille, sive Dection sive Theon nominandus, ad nostrum locum haec annotavit: Ἤπιος· οὕτω πρότερον ἐκαλεῖτο ὁ Ἀσκληπιὸς.

καλύψει — ἐπιθυμητὴν προφητείαν Par. C. μαντεύσει — ἀληθῆ μαντοσύνην Vind. II. 1052. Νοσημάτων δὲ θεραπευτής, ἰατρὸς τοῖς Δαυνίοις· ἔθνος Ἰταλίας — ὀνομασθήσεται Par. A. Καλαβροῖς, μᾶλλον Λογγιβάρδαις (sic) Par. C. θεραπευτής — Ἰταλοῖς, Καλαβροῖς — ἤγουν ὁ Ποδαλείριος Vind. II. 1053. Ὁπόταν βρέχοντες, ἀντλοῦντες, λουόμενοι τοῖς ῥεύμασι τοῦ ποταμοῦ Ἰταλίας Ἀλθαίνου Par. A. λούοντες, βρέχοντες, βρεχόμενοι — ὄνομα ποταμοῦ Vind. II. 1054. Βοηθὸν φωνήσωσιν τὸν Ἀσκληπιοῦ υἱόν, Ποδαλείριον Par. A. βοηθὸν ἐπικαλέ-

ἀστοῖσι καὶ ποίμνησι πρευμενῆ μολεῖν. 1055
ἔσται ποτὲ πρέσβευσιν Αἰτωλῶν φάος
ἐκεῖ γοηρὸν καὶ πανέχθιστον φανέν,
ὅταν Σαλάγγων γαῖαν Ἀγγαίσων θ᾽ ἕδη
μολόντες αἰτίζωσι κοιράνου γύας,
ἐσθλῆς ἀρούρης πῖαρ ἔγκληρον χθονός. 1060

πιός· ἢ ἀπὸ τῶν τρόπων, ἢ ἀπὸ τῆς τέχνης καὶ τῆς τῶν χειρῶν ἠπιότητος· ᾧ καὶ γυναῖκα παραδίδωσιν Ἠπιόνην (cf. *Paus*. II. 29, 1.)· ἐξ ἧς αὐτῷ γενέσθαι Ἰάσονα (leg. Ἰασώ, cf. *Schol. ad Aristoph*. Plut. 701.), Πανάκειαν. Unde corrigendus est Etymologus p, 154, 46. et 604, 20. De spiritu vocis ἤπιος etiam legenda sunt, quae habet *Eustathius* ad Iliad. ε΄. 417. p. 566, 40. edit. Rom. (T. II. p. 42, 32.) καὶ σημείωσαι ὡς ψιλοῦται τὸ ἤπιον· οὐ γὰρ λέγει καθηπιόωντο, ἀλλὰ ψιλῶς κατηπιόωντο· δῆλον δ᾽ αὐτὸ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ἐκ τοῦ, ἐπί τ᾽ ἤπια φάρμακα πάσσειν. τῶν δέ γε μεθ᾽ Ὅμηρόν τινες ἐδάσυνον αὐτὸ ἐκ τοῦ ἥδω παράγοντες. Et ad Iliad. λ΄. 515. p. 859, 57. edit. Rom. (T. III. p. 49, 41. edit. Lips.) τὸ δὲ ἤπια, εἰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἥδω γίνεται κατά τινας, ἀλλὰ ψιλοῦται, ὡς καὶ ἡ συναλοιφὴ δηλοῖ τό, ἐπί τ᾽ ἤπια φάρμακα· καὶ ἴσως μὲν ὡς Αἰολικόν, ἴσως δὲ καὶ καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ ἠπεροπευτής, ἠπεδανός, ἠπύτα κῆρυξ, καὶ τῶν ὁμοίων. εἰ δέ τις φιλονεικοίη γράφων, ἐπί θ᾽ ἥπια, ἵνα δασύνῃ τὸ ἤπιος, ἴστω πρὸς τὴν τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων ἀκρίβειαν ἀπομαχόμενος. αἰδείσθω δὲ καὶ τό, ὀδύναι κατηπιόωντο βαρεῖαι. Vid. etiam *Lex*. περὶ πνευμάτων a Valckenario editum, p. 224. — 1055. ποίμνησι] πρύμναισι Par. K. Reliqui libri et Editt. omnes ποίμναισι. Vid. supra ad v. 454.

1058. Σαλάγγων] Σαλώγγων Par. C. Vid. *Steph. Byz*. v. Σάλαγγος. — Ἀγγαίσων] Par. ACDFJL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Ἀγγαισῶν Par. K. Ἀγαίσων Par. E. Neap. I. Ἀγαίσσων Par. B. Ἐγγαίσων Par. G. (in marg. γρ. Ἀγκαίσων) Ἐγέσσων Par. H. Αἰγέσσων Edit. Ald. Bas. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. — 1059. αἰτίζωσι] αἰτίζουσιν (ου supra) Par. L. Vit. I. Ciz. αἰτίζωσι Rehd. — κοιράνου] κοιράνων (ου supra) Par. G. κοιράνων Vind. IV. Vit. III. κυράνου Par. A. — γύας] γυίας Par. CGL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. praeter Basil. I. et Reich. omnes. — 1060. ἔγκληρον] εὔκληρον Par. E. ἐγκλήρων Vind. IV. Vit. III. — vv. 1057—1060. in Cod. Par. H. in textu omissos alia manus in margine adscripsit.

σονται Par. C. 1055. Τοῖς πολίταις καὶ ταῖς ποίμναις εὐμενῆ, προσφυῆ, λίαν πρᾶον ἐλθεῖν Par. A. ἱλαρόν — ὥςτε Pal. 40. 1056. Γενήσεταί ποτε τοῖς πρεσβευταῖς, τοῖς ἀγγέλοις τῶν Αἰτωλῶν φῶς Par. A. γρ. πρέσβεσι· Δωρικὴ ἡ λέξις Par. B. περὶ Διομήδους· φανήσεται — ἀποκρισιαρίοις (sic) Ναυπακτιτῶν — φῶς· τὸ σχῆμα ἀστεϊσμός· ποῖον γὰρ φῶς ἔσται τοῖς ἀνῃρημένοις; Par. C. ἐν Ἰταλίᾳ ἢ ἐν Δαυνίᾳ ἤγουν Καλαβροῖς εἰς τὸ μέλλον — ἡμέρα Pal. 40.

1057. Ἐκεῖ θρήνου ἄξιον καὶ λυπηρὸν καὶ παμμίσητον φανὲν Par. A. ἐν τοῖς Δαυνίοις — θρηνητικόν — παμμίσητον Par. C.

1058. Ὅταν τὴν τοῦ ἔθνους Ἰταλίας γῆν, καὶ τοῦ Ἰταλίας ἔθνους ἐδάφη Par. A.

1059. Ἐρχόμενοι αἰτοῦσιν — τοῦ Διομήδους· μέρος δὲ γῆς ὁ γέρας Par. A. ζητῶσιν τοῦ Διομήδους τὰς χώρας Vind. II. οἱ Αἰτωλοὶ ζητήσωσι χῶρον, χωρίφια Pal. 40.

1060. Ἀγαθῆς γῆς τὸ κληρωθὲν τῷ Διομήδει πῖον καὶ λιπαρὸν ἔδαφος Par. A. μέρος κληρονομικόν· τὸ πῖον ἔδαφος, τὸ κληρωθὲν τῷ Διομήδει Par. C. τὸ λιπαρὸν κεκληρωμένον, τὸ κληρωθὲν τῷ Διομήδει Vind. II. λῖπος ἢ λιπαρόν Pal. 40.

τοὺς δ' εἰς ἐρεμνὸν ζῶντας ὠμησταὶ τάφον
κρύψουσι κοίλης ἐν μυχοῖς διασφάγος·
τοῖς δ' ἀκτέριστον σῆμα Δαυνῖται νεκρῶν
στήσουσι χωστῷ τροχμάλῳ κατηρεφές,

1061. τοὺς δ' εἰς] τούς δ' εἰς Vit. I. II. et Editt. Ald. Basil. I. Steph. et Par. II. — ἐρεμνόν] ἐρυμνόν Par. HJ. — τάφον] τάφων Par. L. 1062. κοίλης] Par. ADGK. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Paraph. Vatic. κοίλης (οι) Par. C. Rehd. κοίλοις Par. BEFHJ. Neap. I. II. Vit. I. Ciz. et ex Ald. et Basil. I. reliqui impressi omnes. *Muellerum* vides in Addend. p. 292 sq. satis verbosa annotatione vulgatam tueri. At congestis ibidem locis Euripideis quid tandem egit vir doctissimus, quam ut probaret, vocem μυχὸς haud raro apud Euripidem inveniri, interdum etiam (*Androm.* v. 1266. *Troad.* v. 84.) addito vocabulo κοῖλος, longe tamen diversa a nostro loco significatione? Ibi enim utroque in loco de *sinuoso littore* dictum est. Apud Lycophronem autem κοίλη διασφὰξ aptissimum videtur, cum non de voragine terrae, sed de fovea sermo sit, quam Daunii excavarant, ut Aetolorum legati in eam praecipitati morerentur. μυχὸς autem, ut saepe, profunditatem significat. — διασφάγος] διασφαγός Par. AJ. et Neap. I. in marg. De accentu vid. supra ad v. 317. et adde *Drac. Strat.* p. 19, 9. *Arcad.* de Accent. p. 18, 22. — 1063. τοῖς δ'] τοὶ δ' Par. ACH. τοίδ' Vit. I. Ciz. Pal. 40. τοὶ κ'ακτέριστον (δ') Neap. III. in quo δ ab alia manu superadditum est. ἀκτερίστων (ον) Par. C. ἀκτέριστα Par. J. — Δαυνῖται] Δαυνίων Par. F. — νεκρῶν] νεκρόν (ῶν) Neap. II. Vind. II. — 1064. τροχμάλῳ] Par. ABCDEF HJKL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Reich. τριχμάλῳ Neap. I. γρ. τροχμάλῳ in marg. τροχάλῳ Par. G. Vind. IV. Vit. III. accentu verae lectionis in secunda syllaba relicto. Par. H. in margine: γρ. ἀλλαχοῦ τροχαλῷ. et sic etiam Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Sebast. contra metrum. *Hesych.* τρόχμαλον, τὸ πλῆθος τῶν λίθων, καὶ τὸν σωρόν. *Etym. M.* p. 770, 3. τρόχμαλος, ἡ ἐκ λίθων στρογγύλων αἱμασιά, ἡ περιῳκοδομημένη τοῖς χωρίοις. τρόχμαλα γὰρ κυρίως λέγονται οἱ μικροὶ λίθοι· οἱ κάχληκες· παρὰ Λυκόφρονι. Eadem habet *Favorinus* et priorem partem Glossae etiam *Photius* v. τρόχμαλος. Cf. *Etym. M.* p. 809, 54. cuius verba respiciunt ad *Nicandr.* Ther. v. 143. ubi vid.

1061. Τούτους δὲ ζῶντας εἰς τὸ σκοτεινόν· παρὰ τὸ ἔρεβος· ὠμοφάγοι, ὠμοί, ἀπηνεῖς — μνημεῖον Par. A. τοὺς πρέσβεις· σκοτεινόν· ἐκ τοῦ ἔρεβος ἐρεβενόν, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς μ ἐρεμνόν· ἢ γήϊνον ἀπὸ τοῦ ἔρα, ἡ γῆ Par. C. Αἰτωλούς — σκοτεινὸν ἢ γήϊνον — οἱ Δαύνιοι Vind. II. 1062. Κρύψουσιν ἐν τοῖς μυχοῖς τῆς κοίλης· βαθείας καὶ κοίλης· διασφὰξ γὰρ ἡ ὁδὸς Par. A. ἀφανίσουσι — βαθείας ἢ βαθυτάτης — ἐνδοτάτοις τόποις ὀρύγματος, χάσματος Par. C. χώσουσι — χάσματος Vind. II. βαθείας — βαθυτάτοις τόποις σχίσματος Pal. 40. 1063. Οὗτοι δὲ ἄθαπτον καὶ ἀνενταφίαστον τάφον· οὐ γὰρ ἐτάφησαν· οἱ Ἰταλοὶ τῶν νεκρῶν· κατεχώσθησαν γάρ, καὶ οὐκ ἐτάφησαν Par. A. ἀκτέριστον, ἀνενταφίαστον· οὐ γὰρ ἐκτερίσθησαν, ἀλλὰ ζῶντες κατεχώσθησαν Par. B. ἄθαπτον — μνῆμα — Καλαβροί Par. C. — ἀλλὰ ζῶντες κατεκρημνίσθησαν Vind. II. οὗτοι τὸ ἄταφον μνῆμα, οἱ Αἰτωλοί Pal. 40. 1064. Οὐ γὰρ ἐτάφησαν, ἀλλὰ ζῶντες ἐν τῷ βοθύνῳ κατεχώσθησαν, μικρῷ λίθῳ, κάχληκι κατασκεπον Par. A. ποιήσουσι — ὀροφωμένον — μικροῖς λίθοις ἐσκεπασμένον· ζῶντες γὰρ κατεχώ-

χώραν διδόντες, ἥν περ ἔχρῃζον λαβεῖν 1065
τοῦ κρατοβρῶτος παιδὸς ἀτρέστου κάπρου.
Τῶν Ναυβολείων δ' εἰς Τέμεσσαν ἐγγόνων
ναῦται καταβλώξουσιν, ἔνθα Λαμπέτης
Ἱππωνίου πρηῶνος εἰς Τηθὺν κέρας
σκληρὸν νένευκεν. ἀντὶ δὲ Κρίσης ὅρων 1070

Schol.' τρόχοι μάλα ex eodem Nicandri loco vitiose legi apud Etymologum p. 35, 13. iam indicavit et correxit Bastius ad Gregor. Corinth. p. 512. Equidem eiusdem generis vitium suspicor in Glossa apud Photium: τροχίμαλλον· σωρὸς λίθου· οὕτως Ἀριστοφάνης. Corrige τρόχμαλλον. — 1065. Hic versus in Neap. III. in textu omissus ab alia manu in margine adscriptus est. — 1066. ἀτρέστου] ἀτρείστου (γρ. ἀτρέστου) Neap. I. — 1067. τῶν] τοῖς (γρ. τῶν) Par. H. — Ναυλοχείων (γρ. Ναυβολείων) Neap. I. — ἐγγόνων] Par. ABDGK. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ἐκγόνων Par. C. ἐκγόνων Par. EFHJL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Intelliguntur Schedius et Epistrophus, Nauboli nepotes. Vid. Iliad. β. 517 sq. ibiq. Schol. Venet. — 1068. καταβλώξουσιν] καταβλώζουσιν Par. J. et *Lectius* in Collect. poet. gr. T. II. p. 156. operarum errore. — Λαμπέτης] Vid. *Tzschuck*. ad Pomp. Mel. Vol. III. P. II. p. 414. *Onofrio Gargiulli* p. 71. „Λαμπέτης κέρας, oggi Capo Suvaro. Ipponio monte e città detta da' Romani Vibona, ed anche Valentia. Da Hipponium ebbe la denominazione il seno Ipponiate o Lametico oggi Golfo di S. Eufemia.“ Cf. *Leandro Alberti* Descriz. di tutta l'Italia p. 204.

1069. πρηῶνος] πρηῶνας Vit. III. — 1070. νένευκεν] ἔνεκεν Par. A. — Κρίσης] Κρήσσης Neap. I. II. Vind. II. et Vit. II. a prima manu. Κρίσης solus Par. A. in Schol. Cf. *Etym. M.* p. 515, 19. *Eustath.* ad Iliad. β. 520. p. 273, 27. οὐκ ἠγνόηται δὲ οὐδ' ὅτι τινὲς τὴν Κρίσσαν, ὥσπερ καὶ

σθησαν ἐν τῷ βοθύνῳ, καὶ ὡς τάφον ἔσχον τοὺς λίθους Par. C. ποιήσουσι — κτίσιῳ, λιθοστρώτῳ Pal. 40. 1065. Χώραν παρέχοντες, ἥντινά περ λαβεῖν ἔχρῃζον Par. A. τὸν τόπον, ἤγουν θάνατον, οἱ Δαυνῖται δηλαδή· τὸ σχῆμα ἀστεϊσμός· οὐ γὰρ ἔχρῃζον λαβεῖν μόρον Par. C. γῆν — εἰρωνεία ἢ ἀστεϊσμός Pal. 40.

1066. Τοῦ τὴν κεφαλὴν φαγόντος Τυδέως Διομήδους· ἐπειδὴ ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ λέγεται ὁ Τυδεὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μελανίππου κατεδηδοκέναι· κρατοβρῶς οὖν Τυδεύς· παῖς δὲ αὐτοῦ ὁ Διομήδης, ἀφόβου, ἀνδρείου Τυδέως, διὰ τὸ σθένος· ἢ διὰ τὸ δέρμα τοῦ Καλυδωνίου χοίρου· ἐπειδὴ ἐχρήσατο αὐτὸ ἀντὶ περιβολαίου Par. A. ἤγουν τοῦ Τυδέως· ἐπειδὴ τὸν μυελὸν τῆς κεφαλῆς τοῦ Μελανίππου ἐξεῤῥόφησε — ἀκαταπλήκτου· ἀπὸ τοῦ δέρματος καπρικοῦ κάπρος ἐκλήθη Par. C.

1067. Περὶ Σχεδίου καὶ Ἐπιστρόφου καὶ τῶν Φωκέων· τῶν τοῦ Ναυβόλου δὲ παίδων εἰς Τέμεσσαν, πόλιν Ἰταλίας Par. A. περὶ Φωκέων· οἱ ναῦται δὲ τῶν τοῦ Ναυβόλου ἐγγόνων, υἱῶν δὲ Ἰφίτου, ἤγουν τοῦ Σχεδίου καὶ Ἐπιστρόφου, καταβλώξουσι καὶ καταντήσουσιν εἰς Τέμεσαν πόλιν Par. C. τοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυβόλου ἐκγόνων — πόλις Ἰταλίας — ἤγουν τῶν ἀνεψιῶν τοῦ Ναυβόλου Vind. II. 1068. Οἱ ναῦται καταντήσουσιν, ὅπου τὸ ἀκρωτήριον τοῦ τῆς Ἰταλίας ὄρους Par. A. κατελθῶσιν, ὅπου τὸ τῆς Ἰταλίας ἀκρωτήριον Par. C. καὶ οἱ — καταντήσουσιν, κατοικήσουσιν, ὅπου ἀκρωτήριον Ἰταλίας Vind. II.

1069. Πόλεως Ἰταλίας καὶ ἐξοχῆς τοῦ ὄρους — εἰς τὴν θάλασσαν — ἀκρωτήριον Par. A. ὄρους· ἔστι δὲ καὶ πόλις Par. C. 1070. Τραχύ — ἀντὶ δὲ τῶν ὁρισμάτων τῆς Κρίσσης· πόλις Φωκίδος Par. A. τραχὺ κλίνει — ἢ ὁροθεσίων ἢ ὁρέων Par. C.

Κροτωνιᾶτιν ἀντίπορθμον αὔλακα
βοῶν ἀροτρεύσουσιν ὁλκαίῳ πτερῷ,
πάτραν Λίλαιαν κἀνεμωρείας πέδον
ποθοῦντες, Ἄμφισσάν τε καὶ κλεινὰς Ἄβας.
Σήταια τλῆμον, σοὶ δὲ πρὸς πέτραις μόρος 1075
μίμνει δυσαίων, ἔνθα γυιούχοις πέδαις
οἴκτιστα χαλκείῃσιν ὠργυιωμένη

τὴν πρὸ μικροῦ ῥηθεῖσαν Νῖσαν, δι᾽ ἑνὸς σ̄ γράφουσι, περισπῶντες τὴν ἄρχουσαν. Cum simplici σ̄ legitur etiam apud *Paus.* X. 37, 5. et *Steph. Byz.* h. v. — ὅρων] ὅρῶν (sic) Par. C. ὅρων Ciz.

1071. Κροτωνιᾶτιν] Κροτωνιάτην Par. H. Neap. I. — ἀντίπορθμον] ἀντίπορθον Vit. II. — 1072. ἀροτρεύσουσιν] ἀροτρεύουσιν Par. J.

1073. Λίλαιαν] Λιλαίαν Par. G. Vind. IV. Vit. II. III. et Edit. Basil. I. Δηλαίαν Vind. II. — κἀνεμωρείας] κἀνεμωρίας Vind. II. Pal. 40. καὶ Ἀνεμωρείας Vit. I. Ciz.

1074. ποθοῦντες] πενθοῦντες Par. F. πορθοῦντες Vit. I. Ciz. — Ἄμφισσαν] Ἄμφισαν Par. H. Neap. I. et Edit. Basil. I. Cf. *Steph. Byzant.* h. v. Ἄμφισσα, πόλις Ὀζόλων Λοκρῶν. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ ἐμπεριέχεσθαι τοῖς ὄρεσι τοῖς παρακειμένοις· παραγώγως δέ, ὡς ἐκ τῆς ἀντὶ Ἄντισσα, καὶ τῆς ἐπὶ Ἔπισσα, οὕτως ἀμφὶ Ἄμφισσα. — Ἄβας] *Eustath.* ad Iliad. β'. 536. p. 278, 45. edit. Rom. (T. I. p. 225, 38. edit. Lips.) τὴν δὲ ῥηθεῖσαν Ἄβαν Ἡρόδοτος (I, 46. VIII, 33.) πληθυντικῶς Ἄβας λέγει· ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, φησί, πλούσιον. καὶ Σοφοκλῆς δὲ (Oedip. Tyr. 893. Herm.) ὁμοίως πληθύνει· παρ᾽ ἐκείνῳ δὲ καὶ ὀξύνονται κατά τινα τῶν ἀντιγράφων αἱ Ἀβαί. Cf. *Arcad.* de Accent. p. 104, 12. Lycophronis versum affert *Steph. Byz.* v. Ἄβαι.

1075. Σήταια] Σηταία Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Libri et accuratiores Editt. Σήταια. De Setaea vid. *Steph. Byz.* v. Σηταῖον. et *Etym. M.* p. 711, 39. — σοὶ] σοι Par. C. πρὸς πέτρας Neap. III. πρὸς deest in Vind. II. — 1076. γυιούχοις] γυούχοις Vind. II. Vit. II. πέδες (αι superscr.) Vind. IV. — 1077. οἴκτιστα] οἴκτιστα Par. L.

πόλις Φωκίδος Vind. II. εἰς τὴν θάλασσαν — πόλις Φωκίδος, παρὰ Κρίσσου, ἀδελφοῦ Πανοπέως κτισθεῖσα Pal. 40. 1071. Τὴν ἔναντι κειμένην· ἐπειδὴ ἡ μὲν Κρίσσα ἀνατολική, ἡ δὲ Κρότων δυτικὴ πόλις Φωκίδος Par. A. Κρότωνος — ἀντίπερα — γῆν Par. C. 1072. Τῶν βοῶν ἀροτρεύσουσιν τῷ ἑλκομένῳ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, ἥτις καλεῖται ὕ ν ι ς Par. A. Κάμνουσι — τοῦ ἀρότρου· ἀντίπτωσις· τῷ ἄκρῳ, ἤγουν τῇ ὕννεϊ (leg. ὕννει)· τῷ ἑλκομένῳ τοῦ ἀρότρου ἄκρῳ, ὃ καλεῖται ὕννις Par. C. τῷ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου τῇ ὕννει, παρὰ τὸ ἕλκεσθαι Vind. II.

1073. Τὴν Λίλαιαν πατρίδα· ἔστιν δὲ πόλις Φωκίδος· καὶ τὸ τῆς Ἀνεμωρείας ἔδαφος· ἔστιν δὲ πόλις Φωκίδος Par. A. πατρίδα· Λίλαια καὶ Ἀνεμώρεια, Ἄμφισσα καὶ Ἄβαι πόλεις εἰσὶ Φωκίδος Par. C. 1074. Ποθοῦντες τὴν Ἄμφισσαν, πόλιν Φωκίδος, καὶ τὰς ἐνδόξους Ἄβας· ἔστιν δὲ πόλις Φωκίδος Par. A. ζητοῦντες — ἐνδόξους Par. C.

1075. Ὄνομα μιᾶς τῶν Τρῳάδων γυναικῶν· ὦ ταλαίπωρε, ὑπομονικῆ, ἀφ᾽ οὗ δυστυχής· σοὶ δὲ ὁ θάνατος πρὸς ταῖς πέτραις Par. A. ἀθλία Par. C. μία Τρῳάδων γυναικῶν· ταύτην φωραθεῖσαν φλέξαι τὰς ναῦς, ἀνεσταύρωσαν οἱ Ἕλληνες Pal. 40. 1076. Μένει δυστυχής, καὶ ε ὐ α ί ω ν ὁ εὐτυχής — ταῖς τὰ γυῖα ἐχούσαις καὶ δεσμούσαις — δεσμοῖς Par. A. ἐκδέχεται ἡ ὑπάρχει δυστυχής — καὶ τὰ ἄκρα συνεχούσαις, δεομέναις Par. C.

1077. Ἐλεεινῶς σιδηραῖς ἐκτετα-

θανῇ, πυρὶ φλέξασα δεσποτῶν στόλον,
ἔκβλητον αἰάζουσα Κράθιδος πέλας
τόργοισιν αἰώρημα φοινίοις δέμας. 1080
σπιλὰς δ' ἐκείνη σῆς φερώνυμος τύχης
πόντον προσαυγάζουσα φημισθήσεται.
Οἱ δ' αὖ Πελασγῶν ἀμφὶ Μέμβλητος ῥοάς,
νῆσόν τε Κερνεᾶτιν ἐκπεπλωκότες,

οἴκτιστα Vit. I. Ciz. *ἥκιστα* Par. K. — *ὠργυιωμένη*] Sic libri Paris. duobus exceptis, omnes, Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Reich. *ὠργυωμένη* Par. A. Neap. I. *ὀργυιωμένη* Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *ὀργοιωμένη* Par. II. *Eustath.* ad Odyss. φ. 53. p. 1898, 47. edit. Rom. (T. II. p. 245, 21. edit. Lips.) *τὸ δὲ ὀρεξαμένη ἀντὶ τοῦ ἁπλώσασα, ἀνατεθεῖσα· ἐξ οὗ καὶ ὀργυιοῦσθαι παρὰ Λυκόφρονι.* — 1078. *στόλον*] *στόλων* Par. J. — 1079. *αἰάζουσα*] *αἰάξουσα* Par. A. *Κράθιος* (superscr. *δος*) Par. C. — 1080. *τόργοισιν*] *τόργαισιν* — *φονίαις* Vind. IV. Vit. III. — 1081. *σπιλὰς δ'*] *σπιλάς δ'* Par. C. Vit. I. II. Ciz. et Editt. Basil. I. II. Commel. et Steph. — *ἐκείνη*] *ἐκείνης* Par. K.
1082. *προσαυγάζουσα*] *πρὸς αὐγάζουσα* Par. CF. et Edit. Basil. I.
1083. *Οἱ δ'*] *οἳ δ'* Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. I. et Sebast. — *Μέμβλητος*] *Μέβλητος* Vind. II. et Vit. II. (non *μεύβλητος*, ut dictum est in Annotatione Muelleri). — 1084. *Κερνεᾶτιν*] Par. ABCFHJL. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. omnes. *Κερνεῶτιν* (superscr. α) Vit. II. *Κερνεῶτιν* (superscr. α) Par. DEGK. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. III. *Κερῶτιν* (superscr. α) Vind. II. vitiose; Vid. *Eustath.* ad Dion. Perieg. v. 219. p. 126, 35 sq. *Κέρνην Ἐρατοσθένης ὀνομάζει καὶ ἄλλους τόπους τοὺς μηδαμοῦ γινωσκομένους. ὁ δὲ Λυκόφρων καὶ δυτικήν τινα Κέρνην παραδηλοῖ ὑπὲρ Τυρσηνίαν, ἔνθα Κερνεᾶτιν ἱστορεῖ νῆσον, δοκοῦσαν ἀπὸ Κέρνης παρονομάζεσθαι.* *Muellerus* et *Gargiulli* una literula mutata, *Κυρνεᾶτιν* maluerunt, non reputantes, ubi artificio quodam poeta ambiguitatem quaesiverit, ibi nullum esse posse ne facillimae quidem coniecturae locum. Praeterea mentem suam

μένη, ἡπλωμένη Par. A. *σταυρουμένη, ἐκτεταμένη* Par. C. *ἐλεεινῶς σιδηραῖς δεδεμένη. ἐκτεταμένη* Vind. II. *ἰσχυραῖς — ἐξηπλωμένη* Pal. 40.
1078. *Ἀποθανῇ, ἐμπρήσασα τὰς ναῦς τῶν δεσποτῶν* Par. A.
1079. *Ἀποβλητὸν θρηνοῦσα, στένουσα, πλησίον Κράθιδος, ποταμοῦ Ἰταλίας·* (in marg. *Κρᾶθις εὐθεῖα*) Par. A. *ἀποβλητόν, ἐλεεινὸν* Par. C. *ἐκβεβλημένη ἢ δεδεμένη* Pal. 40.
1080. *Γυψὶν σπάραγμα ἢ βάσταγμα, τοῖς φονικοῖς τὸ σῶμα* Par. A. *γυψὶ ἕλκυσμα, σπάραγμα γενομένη δηλαδή — σαρκοβόροις* Par. C. *γυψὶ σπάραγμα — αἰωρῶ τὸ κρεμῶ — φονικοῖς σῶμα* Vind. II. 1081. *Ἐκείνη δ' ἡ πέτρα — ἐπειδὴ Σηταία ὠνομάσθη* Par. A. *ἕνεκα — ἤγουν Σηταία.— τιμωρίας* Par. C. *ὁμώνυμος* Pal. 40. 1082. *Πρὸς τὸν πόντον βλέπουσα, ἀφορῶσα, κληθήσεται* Par. A. *κληθήσεται, ὀνομασθήσεται* Par. C. 1083. *Οὗτοι δὲ Πελασγῶν περὶ ῥεύματος τοῦ Μέμβλητος, ποταμοῦ Ἰταλίας, πλησίον Λευκανῶν* Par. A. *Λαρισσαῖοι ναῦται — Μέμβλης, ποταμὸς Ἰταλίας, πλησίον τῶν Λευκανῶν, οἵτινές εἰσιν ἔθνος Ἰταλίας* Par. C. *τινὲς Θετταλοὶ Λαρισσαῖοι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Ἰταλίας* Vind. II. 1084. *Τὴν Κέρνην νῆσον· παραγωγόν — ἐκπεπλευκότες* Par. A. *ἤγουν τὴν Κέρνην, παραγωγῶς — ἐκστρατεύσαντες· Κερνεᾶτιν δὲ τὴν Κέρνην νῆσον παραγωγῶς* Par. C. *τὴν Κέρνην· παραγωγὴν ἀντὶ πρωτοτύπου* Pal. 40.

ὑπὲρ πόρον Τυρσηνὸν ἐν Λαμητίαις 1085
δίναισιν, οἰκήσουσι Λευκανῶν πλάκας.
καὶ τοὺς μὲν ἄλγη ποικίλαι τε συμφοραὶ
ἄνοστον αἰάζοντας ἕξουσιν τύχην,
ἐμῶν ἕκατι δυςγάμων ῥυσταγμάτων.
Οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες ἀσπαστῶς δόμους, 1090
εὐκταῖον ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας,
χάριν τίνοντες Κερδύλᾳ Λαρυνθίῳ.

miro modo explicat Onofr. Gargiulli p. 73. „Il testo ha *Κερνεᾶτιν νῆσον*· ma io stimo doversi leggere *Κυρνεᾶτιν*. Questa non sembra esser la Corsica, che Cyrnus fu detta; ma piuttosto un' isoletta posta al settentrione della Iapigia. *Κύρνος νῆσος πρόςβοῤῥος Ἰαπυγίας.* Ecateo presso Stefano." — *ἐκπεπλωκότες*] Par. ABDEFGHJKL. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *ἐκπεπλωκότες* [ευ] Par. C. *ἐμπεπλωκότες* Neap. III. *ἐκπεπλευκότες* Neap. I. II. *ἐκπεπληκότες* Vind. II. vitiose. *ἐκπεπτωκότες* Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. — 1086. *πλάκας*] *πέλας* Par. H. — 1088. *ἕξουσιν*] *ἕξουσι* Par. CGH. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. In reliquis libris et editt. *ἕξουσιν*. — 1089. *ῥυσταγμάτων*] *Etym. M.* p. 706, 54. *ῥυστάζειν, τὸ μετὰ βίας ἕλκειν· παρὰ τὸ ἐρύω ἢ ῥύω, καὶ πλεονασμῷ, ῥυστάζειν. ἔστι δὲ τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ἕλκειν, καὶ μίγνυσθαι γυναικί· καὶ Λυκόφρων ῥυσταγμάτων λέγει.* Cf. *Eustath.* ad Odyss. φ'. 172. p. 1906, 2. edit. Rom. (T. II. p. 255, 45. edit. Lips.) — 1090. *μολόντες*] *μολόντες* [ου] Vind. II. — *δόμους*] *δόμοις* [ου] Vind. II. — 1091. *εὐκταῖον*] Vid. VV. DD. ad *Thom. Mag.* h. v. p. 387 sq. edit. Bern. et ad *Moerin.* p. 137 sq. — *ἐκλάμψουσι*] vid. supra ad v. 345. — 1092. *τίνοντες*] *τίοντες* Pal. 40. — *Κερδύλᾳ*] Par. BDEGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *Tzetzes*: *Κερδύλας καὶ Λαρύνθιος, ἐπώνυμα τοῦ Διός.* — *Κερδύλῳ* Par. A. Neap. III. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *Κερδύλῳ* [α] Par. C. *Κενδύλῳ* Par. F. *Κενδύλλᾳ* (γρ. *Κερδύλῳ*) Par. H. — *Λαρυνθίῳ*] *Λαβυνθίῳ* Neap. III. *Λαρβυθίῳ*

1085. *Ὑπὲρ τὸν Τυρσηνὸν πόρον· Λάμητος, ποταμὸς Ἰταλίας* Par. A. *Λαμητίαις δίναις, ταῖς τοῦ Λάμητος, ποταμοῦ Ἰταλίας, ὥς φησι Φιλοξένης* Par. C. *τόπος ἢ θάλασσα· Λαμήτης* (sic) *ποταμὸς Ἰταλίας* Pal. 40. 1086. *Ἐν ταῖς Λαμητίαις δίναις οἰκήσουσιν· ἔθνος Ἰταλίας οἱ Λευκανοί* Par. A. *τόπους, χώρας* Par. C. *συστροφαῖς* Vind. II. *εἰς τὴν γῆν* Pal. 40. 1087. *Καὶ τοὺς μὲν λύπαι καὶ συμφοραὶ πολυσχεδεῖς* Par. A. *τούτους, ἤγουν τοὺς Πελασγούς* Par. C. 1088. *Ἀνυπόστροφον θρηνοῦντας τύχην ἕξουσιν* Par. A. 1089. *Τῶν ἐμῶν δυςγάμων ἕνεκεν βιαστικῶν μίξεων· ῥυστάζειν ἐστὶν τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ἕλκειν, καὶ μίγνυσθαι γυναικί* Par. A. *ἕνεκα τῶν ἐμῶν βιαστικῶν μίξεων καὶ διακορήσεων, ἤγουν τῶν ἑλκυσμάτων* Par. B. *κακογάμων ἑλκυσμάτων* Par. C. 1090. *Οὐδὲ οἱ πολλῷ τῷ χρόνῳ ἀναστρεφόμενοι εἰς τοὺς οἴκους ἀσπαστῶς, ἀσμένως* Par. A. *βραδέως* Par. B. *ποτὲ δηλαδὴ ἐλθόντες — ἀσμένως* Par. C. 1091. *Εὐχῆς ἄξιον ἐκλάμψουσιν ἢ ἐκκαύσουσιν — περιφραστικῶς τὰ θύματα* Par. A. *ἱκετήριον θύσουσιν* Par. C. *εὐχαριστήριον εὐχῆς ἄξιον* Vind. II. *λαμπρόν, εὐτυχὲς ἅψουσι φῶς, πῦρ* Pal. 40. 1092. *Τὴν χάριν ἀποδιδόντες τῷ*

τοιαῖσδ' ἐχῖνος μηχαναῖς οἰκοφθορῶν,
παραιολίξει τὰς ἀλεκτόρων πικρὰς
στεγανόμους ὄρνιθας. οὐδὲ ναυφάγοι 1095
λήξουσι πένθους δυςμενεῖς φρυκτωρίαι,
πτόρθου διαῤῥαισθέντος, ὃν νεοσκαφὲς
κρύψει ποτ' ἐν κλήροισι Μηθύμνης στέγος.
Ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα τὰς δυςεξόδους

Par. B. *Onofr. Gargiulli* p. 74. „Uno degli epiteti di Giove, che sembra derivato dall' Etrusca *Lar*, nome generico conveniente ad ogni deità, siccome vuole il *Passeri*, nella VII. delle sue Lettere Roncagliesi. Vid. Raccolt. di Opusc. Scient. T. XXII. p. 454. edit. Ven. 1740.“
1094. παραιολίξει] Par. ACDEFGJKL. Neap. I. II. III. Vind. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. παραιολίζει Par. H. (in marg. γρ. παρβουκολίξει) Vind. II. Cix. παρβουκολίξει solus Par. B. in textu et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Haec lectio, licet percommodum sensum praebeat, non tamen satis tuta videtur librorum praesidio. Vid. tamen *Hesych.* v. ἀποβουκολήσας ibiq. Interpp. *Etym. M.* p. 120, 9. et 656, 43. *Eustath.* ad Odyss. α. 264. p. 1416, 38: ἔτι δὲ καὶ οὐ μόνον βουκολῶ, ἀλλὰ καὶ βουκολίζω· οἷον, τοὺς ἀλώσοντας ἀποβουκολίζουσιν ἀποσκευάζονταί τε τὸν κίνδυνον. σημαίνει δὲ ἡ λέξις ἀπάτην. — 1096. λήξουσι πένθους] πένθος Par. L. Locus de Nauplii dolore intelligendus, qui etiam ultra illos funestos ignes alia in Graecorum perniciem sit machinaturus. — δυςμενεῖς] δυςμενεῖς (οῦς) Par. G. — 1097. διαρραισθέντος Par. G. Vind. IV. Vit. III. — 1098. Hic versus deest in Par. F.
1099. χύτλα] Vid. *Eustath.* ad Od. ζ. 80. p. 1552, 33. edit. Rom. (T. I. p. 239, 33. edit. Lips.) — δυςεξόδους] Par. ABCEFL. Vind. II.

Διῦ· τὰ γὰρ δύο ἐπώνυμα εἰσὶ τοῦ Διός Par. A. 1093. Τοιαύταις δὲ ὁ Ναύπλιος, Παλαμήδους πατήρ· ζῶον θαλάσσιον πανοῦργον· νῦν δὲ λέγει τὸν Ναύπλιον μεταφορικῶς — μηχαναῖς τοὺς οἴκους φθείρων Par. A. τοιαύταις ὁ ἀκανθόχοιρος, ἤγουν ὁ Ναύπλιος, ὁ πατὴρ Παλαμήδους — πανουργίαις οἴκους φθείρων Par. C. ἐν τοῖς οἴκοις φθορὰν ἐργαζόμενος Pal. 40. 1094. Ἀπατήσει, πλανήσει, παραλογήσεται τὰς τῶν ὁμολέκτρων ἀνδρῶν· ἢ καὶ διὰ τὸ μάχιμον Par. A. ἀπατήσει ποικίλως — Ἑλλήνων ὁμολέκτρων, συζύγων ἢ πολεμικῶν — δολίας Par. C. ὁμοζύγων Ἑλλήνων Pal. 40. 1095. Τὰς κατοικιδίους ὄρνεις· μεταφορικῶς τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας· πυρσὸν ἅψας καὶ λαμπάδα ποιήσας περὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας, ἐπλάνησεν τοὺς Ἕλληνας, καὶ διέφθειρεν αὐτούς, καὶ τὰς ναῦς αὐτῶν Par. A. τὰς ἐν οἴκῳ νεμωμένας, ἢ τὰς τοὺς οἴκους τῶν ἀνδρῶν νεμηθείσας καὶ φθειράσας· ὄρνιθας νῦν τὰς γαμετὰς τῶν Ἑλλήνων Par. B. κατοικιδίους γυναῖκας· αἱ κατακλάσασαι καὶ φαγοῦσαι Par. C. τὸν ξυλοφάγον λέγει φανόν, ὅπου πολλαὶ νῆες ἀπώλοντο Vind. II.
1096. Τοῦ πένθους παύσονται, αἱ δυςμενεῖς λαμπάδες, τὰ φῶτα Par. A. παύσουσι θρήνου — ἐναντίαι — φανοί, οὓς ὁ Ναύπλιος ἐποίησε Par. C.
1097. Κλάδου· νῦν δὲ τὸν Παλαμήδην λέγει, διὰ τὸ ἀκμαῖον — διαφθαρέντος· ὄντινα νεωστὶ ἐσκαμμένον, νεόθαπτον Par. A. εἵνεκα, ἤγουν τοῦ Παλαμήδους φονευθέντος — νεοσκαφές Par. C. τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Παλαμήδους κτανθέντος — νεόφθιτος Pal. 40. 1098. Κρύψει ποτὲ ἐν τῇ κληρουχίᾳ· Μήθυμνα πόλις Λέσβου· ἔχει δὲ πέντε πόλεις ἡ Λέσβος· Μήθυμναν, Μιτυλήνην, Πύῤῥαν, Ἄντισσαν, Ἐρεσσόν Par. A. θάψει — καὶ τῇ κληρουχίᾳ, τοῖς ὁρίοις — πόλεως Μιτυλήνης — τάφος Par. C. 1099. Ὁ μὲν γὰρ Ἀγαμέμνων περὶ τὰ λουτρά — τὰς

ζητῶν κελεύθους αὐχενιστῆρος βρόχου 1100
ἐν ἀμφιβλήστρῳ συντεταργανωμένος
τυφλαῖς ματεύσει χερσὶ κροσσωτοὺς ῥαφάς.
θερμὴν δ' ὕπαι λουτρῶνος ἀρνεύων στέγην,
τιβῆνα καὶ κύπελλον ἐγκάρῳ ῥανεῖ,

Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. *διεξόδους* (superscr. *υς*) Par. J. expuncto *ι*. *διεξόδους* Par. DGH (hic in marg. *γρ. δυςεξόδους*) K. Vind. IV. Vit. II. III. Haec lectio potest nata videri e glossa: *ἀδιεξόδους*.

1100. Vid. quae ad hunc locum larga manu protulerunt Meursius atque Potterus. — 1101. *συντεταργανωμένος*] *Etym. M.* p. 753, 52. *τεταργανωμένη, συμπεπλεγμένη, συνειλημμένη. ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη, παρὰ Ἀττικοῖς ταργάνη καλεῖται· καὶ τὸ συνειλῆσθαι, τεταργανῶσθαι· Λυκόφρων.* — 1102. *τυφλαῖς*] *τυφλάς* Par. A. et Neap. III. *ας* in utroque a prima manu; sed postea correctum in *αις*. — *κροσσωτούς*] Par. B. et Rehd. *κροσωτούς* Par. AJ. *κροσωτάς* Par. H. *κροσσοτούς* Par. L. Vit. I. Ciz. *κορσωτούς* Par. DEFGK. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. Reliquae omnes *κροσσωτούς*. *κορσωτούς* (superscr. *άς*) Par. C. *κόρσω τούς* Neap. I. *Hesych.* *κροσσούς· τὰ κάτω τῶν ἱματίων τὰ ῥαμματώδη.* De voce *κροσσὸς* vid. Herodiani canonem apud *Eustath.* ad Odyss. *γ'*. 401. p. 1746, 27. edit. Rom. (T. II. p. 55, 6. edit. Lips.) *τὰ εἰς ος μονογενῆ δισσύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα, ἢ ἐξ αὐτοῦ ἀρχόμενα, καὶ ἔχοντα δὶς τὸ αὐτὸ σύμφωνον, βαρύνεται· κόντος, ὄρθος, κόκκος, κόττος.* — *μάχεται τῷ κανόνι τὸ κομμός. θαυμαστὸν δέ, φησίν, οὐδέν, εἴπερ τὰ εἰς ος λήγοντα τῷ υ παραληγόμενα φιλεῖ ἓν ἔχειν σ, εἰ μὴ κατὰ πάθος διπλοῦται ὡς τὸ τύσσος· τοῦτο δὲ μόνον ἔσχε δισσὸν αὐτό· τοιαῦτα δὲ κατὰ τὸν κανόνα τὸ νόσος καὶ δρόσος· τὸ γὰρ* κ ρ ο σ σ ὸ ς *οὐκ οἶδα, φησί, σύνηθες Ἕλλησιν.* — *ῥαφάς*] *ῥαμφάς* Par. G.

1103. *θερμὴν δ'*] *θερμήν δ'* Vit. I. II. et Ciz. — 1104. *τιβῆνα*] *τυβῆνα* (superscr. *ι*) Par. C. *Eustath.* ad Odyss. *θ'*. 434. p. 1605, 3. edit. Rom. (T. I. p. 309, 16. edit. Lips.) *ὁ δὲ τρίπους καὶ τιβὴν παρά τε Λυκόφρονι καὶ ἄλλοις λέγεται· ὡς οἱονεὶ τριβήν, ὅ ἐστι τρεῖς βάσεις ἔχων.* Cf. *Etym. M.* p. 758, 7. et *Favorin.* Lex. fol. 500. edit. Rom. — *κύπελλον*] *ὕπελλον* Vind. II. — *ἐγκάρῳ*] *Eustath.* ad Iliad. *ι'*. 378. p. 757, 35. edit. Rom. (T. I. p. 269, 8. edit. Lips.) *ἄλλοι δὲ γράφουσι μὲν καὶ αὐτοὶ προπαροξυτόνως ἔγκαρος, καὶ κλίνουσιν ἔγκαρ ἔγκαρος, τὴν δὲ λέξιν ἐπὶ ἐγκεφάλου νοοῦσιν, ὅν φασιν ὑπὸ Ἀθηναίων μὴ ἐσθίεσθαι, ἵνα λέγῃ ὅτι ἀποτροπιάζομαι τὸν βαμὴ ἐχούσας ἔξοδον* Par. A. *Ἀγαμέμνων — περὶ τὸ λουτρόν — δυςεκβλήτους* Vind. II. 1100. *Ἐπιζητῶν ὁδούς — τὸ στόμα τοῦ ἱματίου λέγει* Par. A. *τοῦ τραχήλου τοῦ ἱματίου* Par. C. *τοῦ στόματος τοῦ ἱματίου, τὸν τράχηλον λέγει· διότι καὶ καλεῖται* Ἀ γ α μ ε μ ν ό ν ε ι ο ν ἱ μ ά τ ι ο ν Vind. II. 1101. *Εἶδος σαγήνης· ὡς ἐν δικτύῳ συμπεπλεγμένος, συνδεδεμένος* Par. A. *συγκεκλεισμένος* Par. B. *δικτύῳ, ἤγουν ἱματίῳ* Pal. 40.

1102. *Τυφλὰς ζητήσει ταῖς χερσὶ τὰς τοῦ λίνου ἀδιεξόδους ῥαφάς* Par. A. *ψηλαφήσει, τὰς ἐπὶ τῶν ἄκρων* Par. B. *τὰς χειρίδας, τὰ μανίκια* Par. C. *διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἔκφασιν — ζητήσει — ἀδιεξόδους τὰς τοῦ ἱματίου διεξόδους* Vind. II. *ἀνεκβάτοις — ἤγουν τὰ μανίκια* Pal. 40.

1103. *Ὑπὸ τὴν θερμὴν δὲ τοῦ λουτροῦ· θερμὴν στέγην τὸν τόπον, ἔνθα ἐστὶν ὁ λουτρών· ἔστι δὲ εὐθεῖα — πηδῶν καὶ ἀλλόμενος στέγην* Par. A. *πηδῶν* Par. C. *τοῦ λουτροῦ — ζητῶν, πηδῶν — θερμὴν στέγην τὸ λουτρὸν λέγει* Vind. II. *τοῦ λουτροῦ·* λ ο υ τ ρ ώ ν, *ὁ τόπος·* λ ο υ τ ρ ό ν, *τὸ θερμόν·* λ ο ῦ τ ρ ο ν, *τὸ βαλανικόν* Pal. 40. 1104. *Τὸν τρίποδα καὶ τὸ ἀγγεῖον τοῦ τρίποδος ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ῥανεῖ* Par. A. *λεκάνην,*

τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον εὐθήκτῳ μέσον. 1105
οἰκτρὰ δὲ πέμφιξ Ταίναρον πτερύξεται,
λυπρὰν λεαίνης εἰςιδοῦσ' οἰκουρίαν.
ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι κείσομαι πέδῳ,
Χαλυβδικῷ κνώδοντι συντεθραυσμένη,
ἐπεί με, πεύκης πρέμνον ἢ στύπος δρυὸς 1110
ὅπως τις ὑλοκουρὸς ἐργάτης δρεύς,

σιλέα ὥς τινες τὸν ἔγχαρα· ὃν ὁ Λυκόφρων ἔγχαρον λέγει, ὡς εἴ τις εἴποι καὶ τὸν μάρτυρα μάρτυρον, καὶ τὸν ἀλάστορα ἀλάστορον, οὗ χρῆσις παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ, ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις (Soph. Antig. 962. Herm.) Cf. *Schol. Venet.* ad Iliad. l. l. et *Hemsterh.* ad Aristoph. Plut. p. 8. Hanc vocem, cuius vix alium testem invenias praeter *Alcaeum* quendam Epigrammatographum (*Anthol.* II. p. 172. Steph.), et *Arcad.* de Accent. p. 70, 19. vix dubium est quin ex Homerico illo, ἐν καρὸς αἴσῃ, ipsi procuderint Grammatici, inepta interpretatione doctrinam ostentantes; quorum vestigia hic, ut alibi, sequutus est Lycophron. Vid. supra ad v. 461. p. 117. — 1105. κόγχον] cranium. Vid. *Poll.* Onom. II, 38. p. 172. καλεῖται δὲ τὸ μὲν σύμπαν (τῆς κεφαλῆς) πόλος, κρανίον, καὶ κόγχος παρὰ Λυκόφρονι· τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον εὐθέτῳ μέσον. ubi non amplius tolerandum videtur vitiosum illud εὐθέτῳ, praesertim cum vera lectio etiam in libro Falckenburgiano inventa sit. — 1106. πέμφιξ] πεμφίς Par. J. — 1107. Similiter *Eurip.* Hec. 1259. Pors. κτενεῖ νιν ἡ τοῦδ' ἄλοχος, οἰκουρὸς πικρά.
1108. δροίτης] Vid. *Interpp.* ad Hesych. h. v. et *Blomf.* Gloss. ad Aesch. Agam. v. 1518. — 1109. Χαλυβδικῷ] Χαλυβικῷ Par. J. Χαρυβδικῷ Par. DG. Vind. II. IV. Vit. II. III. Hunc locum tetigerunt *Steph. Byz.* v. Χάλυβες, et *Eustath.* ad Dion. Perieg. v. 768. p. 244, 22. edit. Bernh. Citatur hic versus etiam apud *Suidam* v. Χάλυβες. Praeterea cf. *Elmsl.* ad Eurip. Heracl. v. 162. — 1110. στύπος δρυός] δρυὸς κλῶνα Par. A. Cuius corruptelae vestigia animadvertimus in verbis *Etym. M.* p. 731, 44. fortasse ex antiquo in Lycophronem Commentario desumtis: στύπος· Λυκόφρων, πεύκης πρέμνον ἢ στύπος δρυός — — πᾶν δὲ δένδρον σκληρὸν καὶ στερεὸν στύπος λέγεται· ἢ τὸ ταπεινόν, παρὰ τὸ στρέφεσθαι ἐν συμφύτοις τόποις· σημαίνει δὲ στέλεχος, κλῶνα, κλάδον. Cf. *Hesych.* στυπογλύφος· ξυλογλύφος. στύπος γὰρ ὁ στέλεχος, ἤγουν τὸ πρέμνον. — 1111. ὑλοκουρὸς] ὑλακουργός Par. DEGK. Vind. IV. Vit.

πύελον Par. C. τρίποδα, λεκάνην — ἀγγεῖον — τῷ ἐγκεφάλῳ μολύνει Vind. II. 1105. Πληγεὶς τῷ πελέκει τὸν κόγχον· ἔστι δὲ ὀστοῦν περὶ τὸν ἐγκέφαλον — τῷ εὐακονήτῳ — μεταξύ Par. A. πελέκει ἐγκέφαλον — καλῶν ἠκονημένῳ Vind. II.
1106. Ἡ ἐλεεινὴ δὲ ψυχή — ἔνθα κάθοδός ἐστιν Ἅιδου, ἀκρωτήριον Λακωνικῆς — πετασθήσεται Par. A. πετασθήσεται Par. C. 1107. Τὴν λυπηρὰν τῆς λεαίνης εἰςιδοῦσα οἴκου φυλακήν· λέγει δὲ Κλυταιμνήστραν Par. A. ἐν τῷ οἴκῳ παραμονήν Pal. 40. 1108. Ἐγὼ δὲ ἡ Κασάνδρα, πλησίον τῆς πυέλου (in marg. τῆς ξυλίνης πυέθου [sic. fors. πυέθρου] νῦν δὲ τῆς πυέλου) — ἀναιρεθήσομαι Par. A. ἡ Κασσάνδρα — τῆς πυέλου, λεκάνης τῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος — πεσοῦμαι Par. C. ξύλινος σκάφη Pal. 40. 1109. Τῷ ἐκ Χαλύβων· ἔστι δὲ ἔθνος Παφλαγονίας οἱ Χάλυβες, παρ' οἷς δοκεῖ πρῶτος σίδηρος εὑρεθῆναι — τῷ πελέκει συντετριμμένη Par. A. κατακεκομμένη Par. B. ἀνῃρημένη Par. C. Σκυθικῷ πελέκει, ξίφει πεφονευμένη Vind. II. οἱ γὰρ Χάλυβες εὗρον τὸν σίδηρον — κεκομμένη Pal. 40. 1110. Ἀφ' οὗ με, ὁ τῆς πεύκης κλάδος καὶ στέλεχος — ἢ τὸ στέλεχος τοῦ δρυὸς κλάδον Par. A. στέλεχος, κορμός Par. C. 1111. Ὅπως τις ὑλοτό-

ῥήξει πλατὺν τένοντα καὶ μετάφρενον,
καὶ πᾶν λακίζουσ' ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας
δράκαινα διψάς, κἀπιβᾶσ' ἐπ' αὐχένος,
πλήσει γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς, 1115
ὡς κλεψίνυμφον, κοὐ δορίκτητον γέρας
δύςζηλος ἀστέμβακτα τιμωρουμένη.

II. III. — ὀρεύς] Rectissime Schol. min.: ὁ ἐν τῷ ὄρει διατρίβων ἐργάτης. *Muellerus* tamen in Addend. p. 294: „ὀρεύς Reichardo in Indice pro ὄρειος, monticola, dictum videtur; legere tamen malim ὄρους, vel retinere ὀρεὺς sive ὄρευς, qui est Genitivus Doric. pro ὄρεος, ut sit ἐργάτης ὄρους vel ὄρευς, lignator, qui in montibus caedit materiem.“ Quae coniectura neminem fugiet quantum sit vulgata inferior.

1112. ῥήξει] ῥήξῃ Vit. I. III. Ciz. — 1113. πᾶν λακίζουσ'] λακτίζουσ' Neap. III. inter lin. Ineptam lectionem παλλακίζουσ' e libris commemorat Tzetzes. τινὲς δέ, inquit, παλλακίζουσα γράφουσιν, ἵν' ᾖ, ὡς παλλακίδα τιμωρουμένη. — 1114. ἐπ' αὐχένος] Sic Par. ACEJL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Rehd. Paraph. Vatic. et Edit. Basil. I. ἐπαυχένος Pal. 40. κἀπιέμβασ' αὐχένος Neap. I. ἐπ' αὐχένα Par. BDFK. Neap. II. Vind. II. Vit. II. et Editt. reliquae omnes. ἐπαυχένα Par. GH. Vind. IV. Vit. III. Si locus indicatur, non quo quis conscendat, sed quo quis constiterit, hoc verbum rectius cum secundo casu iungitur. Vid. supra v. 1036. *Eurip.* Hec. 108. (Pors.) Herc. fur. 380. Cf. *Eustath.* ad Odyss. ε'. 50. p. 1522, 48. edit. Rom. (Tom. I. p. 198, 6. edit. Lips.) Quod tamen non ita dico, ac si nescirem, hanc constructionem interdum a poetis variari. — 1116. κλεψίνυμφον] κλεψινυμφον Vit. II. κλεψόνυμφον Par. G. Vind. IV. Vit. III. — δορίκτητον] Sic Par. BCK FL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vit. I. Ciz. Reliqui libri et Editt. omnes δορύκτητον. — γέρας] γέρας (γρ. κόρην) Neap. I. — 1117. δύςζηλος] δύζηλος Par. K. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. vitiose. Vid. *Eustath.* ad Odyss. η'. 307. p. 1581, 7. edit. Rom. (T. I. p. 277, 19. edit. Lips.) — ἀστέμβακτα] Legebatur ἀστένακτα. Nostrum, quod vulgato longe est significantius, praebent Par. AJ. Vat. 1307. Neap. III. et Par. C. in Schol. Praeterea tuentur hanc lectionem *Etym. M.* p. 158, 39. ἀστεμφές, τὸ ἀμετακίνητον ἢ βέβαιον, κατὰ ἀπόφασιν τοῦ στεμβάξαι, ὅ ἐστιν ὑβρίσαι. *Λυκόφρων* δὲ ἀντὶ τοῦ πολυστέμος, δρυτόμος, ὁ ἐν τῷ ὄρει διατρίβων ἐργάτης Par. A. ὥςπερ — ἀπὸ κοινοῦ τὸ ῥήσσει — ὁ ἐν ὄρεσι διάγων Par. C. καὶ καθά — ὑλοτόμος, ὁ ἐν τῷ ὄρει διατρίβων, ὁ ἐν τῷ ὄρει τέμνων Vind. II.

1112. *Κόψει τὸ πλατὺ νεῦρον τοῦ αὐχένος — καὶ τὸν μεταξὺ τῶν φρενῶν, τῶν ὤμων, τόπον* Par. A. *κόψει μέγαν τράχηλον* Par. C. *τὸν ὠμοπλάτην, τὴν ῥάχιν* Vind. II.

1113. *Καὶ ὅλον ὑβρίζουσα ἢ ἀφανίζουσα ἐν τοῖς τοῦ φόνου τόποις, ἔνθα ἐφονεύθη· καὶ Ὅμηρος· ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσι* (Il. κ'. 521.) *νῦν τὸ νεκρὸν καὶ ἄψυχον σῶμα* Par. A. *σχίζουσα — φονεύσεσι νεκρόν* Vind. II.

1114. *Ἡ ἔχιδνα Κλυταιμνήστρα· ἔλαβεν δὲ εἶδος ἀντὶ εἴδους — καὶ ἐπὶ τοῦ αὐχένος βᾶσα* Par. A. *δίψαν ἐμποιοῦσα τοῖς δηχθεῖσι* Par. C. *ἡ Κλυταιμνήστρα, ἡ ἔχιδνα — στᾶσα ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐμοῦ* Vind. II. *εἶδος ὄφεως* Pal. 40.

1115. *Πληρώσει τὸν γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς* Par. A. *καὶ ἀφ' οὗ πληρώσει καὶ τελειώσει* Par. B.

1116. *Ὡς μοιχὸν καὶ ἐπιβάτην, καὶ οὐ δορυάλωτον τιμήν* Par. A. *μοίχαιναν — δορυάλωτον, αἰχμαλώτον* Par. B. *μοίχαιναν, ἐπιβάτιν, οὐχ αἰχμαλώτον, οὐ δορυάλωτον* Vind. II.

1117. *Ἡ βαρύζηλος — πολυστένακτα, μεμπτά — τιμωρουμένη* Par. A. *κακόζηλος· γρ. καὶ ἀστέμβακτα, παρὰ τὸ στέμβω, τὸ*

βοῶσα δ' οὐ κλύοντα δεσπότην πόσιν,
θεύσω κατ' ἴχνος ἠνεμωμένη πτεροῖς.
σκύμνος δέ, πατρὸς κῆρα μαστεύων φόνου, 1120

νακτα, μεμπτά· δύςζηλος ἀστέμβακτα τιμωρουμένη. Vid. etiam *Zonar.* p. 320. *Favorin.* Lex. fol. 86. edit. Rom. Et *Eustath.* ad Iliad. *β'.* 341. p. 235, 8. edit. Rom. (T. I. p. 190, 26. edit. Lips.) *ἀστεμφὴς δὲ βουλὴ ἡ ἀμετακίνητος, κατὰ στέρησίν φασι τοῦ στέμβειν, ὃ δηλοῖ οὐ μόνον τὸ ὑβρίζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ συνεχῶς κινεῖν· ὅθεν καὶ ἀστέμβακτα, παρὰ Λυκόφρονι — λέγει δὲ καὶ Εὐφορίων κλέος ἀστέμβακτον.* Quod est, *firma et inconcussa gloria; decus indelebile.* *Ἀστέμβακτον* enim et *ἀστεμφὲς* id significant, quod flecti ac convelli nequit, quod est firmum atque robustum. Sic *ἀστεμφὴς Τελαμὼν* apud *Theocr.* Id. XIII. 37. a Scholiasta exponitur *στεῤῥός, ἐμβριθὴς τὴν ψυχήν, ἢ ἀκαμπὴς καὶ σκληρός.* *Βίη ἀστεμφὴς* apud *Apollon. Rhod.* IV. 1375., est *infatigatum robur;* et *ἀστεμφὴς δόμος* in *Orph.* Argon. 665. dicitur regia domus, lapidibus extructa, reliquis mapalibus ac stabulis opposita. Apud Lycophronem autem Clytaemnestra dicitur tam truculento animo ab inimica vindictam sumptura esse, ut neque misericordia neque ullo humanitatis sensu commoveatur. Quod apprime convenit in illam feminam, quam cum horrore audimus apud Aeschylum de patrata caede laetabundam gloriari:

ὡς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.

1118. *βοῶσα*] *Canterus:* „Miror audaciam prioris interpretis, qui haec ad Clytaemnestram refert, ideoque *θεύσει* pro *θεύσω* ausus est reponere: quum et sensus huic repugnet et scriptorum testimonia longe alio vergant. Nam apud Homerum (Odyss. *λ'.* 420 sqq.) Agamemnon ad Ulyssem de Cassandrae clamore et eiulatu sic ait:

οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὄπα Πριάμοιο θυγατρὸς
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
ἀμφ' ἐμοί· —

Aliud etiam testimonium si quis requirat, Imagines Philostrati consulat." Prior ille interpres, cuius operam hic et in Prolegomenis satis acerbe notavit Canterus, est *Bernardus Bertrandus*, cuius liber, nunc rarissimus, prodiit Basileae, 1558. apud Ioan. Oporinum. Nos quum seorsim de omnibus Lycophronis versionibus disputare instituerimus, de hac quoque Bertrandi opera quid nobis visum sit, ibi accuratius explicabimus. — 1119. *θεύσω*] *Favorin.* fol. 260. edit. Rom. *θεύσεσθαι· δραμεῖν· ἀπὸ τοῦ θέω, θεύσω· θεύσομαι, θεύσεται, θεύσεσθαι.* Formam *θεύειν* habet etiam *Etym. M.* p. 449, 56. et *θεύω Gregor.* Corinth. p. 612. edit. Schaef. Ceterum in Edit. Basil. II. operae dederunt *θεύσῳ*, quod repetitum est in Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. et apud Lectium in Collect. Poet. Gr. T. II. p. 157. mira profecto editorum socordia. — *ἠνεμωμένη πτεροῖς*] *ἠνεμωμένοις* Par. DEGK. Vind. II. IV. Neap. I. II. Vit. II. III. et Ms. Canteri, quod in Schol. min. exponitur *ταχέσι.* Equidem vulgatam praefero. Talia enim, ut *διηνεμωμέναι ἔθειραι* in *Philipp.* Epigr. v. 3. (Anthol. IV. p. 306. Steph.) apte comparari non possunt. — 1120. *μαστεύων*] *ματεύων* Par. C. — *φόνου*] *φόνον* Par. L.

κινῶ· ἐξ οὗ καὶ ἀστεμφής· πολυστένακτα, ἢ δίχα στεναγμοῦ Par. C.

1118. *Βοῶσα μὴ ἀκούοντα δεσπότην πόσιν, ἤγουν ἄνδρα* Par. A. *ἐγὼ* Par. C. *ἐγώ, ἤγουν καλέσασα — καὶ ἀκούοντα — ἤγουν τὸν Ἀγαμέμνονα* Vind. II. *ἐπικαλουμένη* Pal. 40.

1119. *Δραμοῦμαι κατ' ἴχνος, ἡ τοῖς πτεροῖς ἀνεμόφοιτος, ἐξ οὗ, ταχεῖα* Par. A. *πρὸς τὴν ψυχὴν ὁ λόγος· κινουμένη ὡς ἄνεμος* Par. B. *δραμῶ — τοῦ Ἀγαμέμνονος* Par. C. *δραμοῦμαι, θρέξω — ταχέως, δίκην ἀνέμου — ἐν* Vind. III. 1120. [illegible]

ζητῶν κελεύθους αὐχενιστῆρος βρόχου 1100
ἐν ἀμφιβλήστρῳ συντεταργανωμένος
τυφλαῖς ματεύσει χερσὶ κροσσωτοὺς ῥαφάς.
θερμὴν δ' ὕπαὶ λουτρῶνος ἀρνεύων στέγην,
τιβῆνα καὶ κύπελλον ἐγκάρῳ ῥανεῖ,

Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. διεξόδους (superscr. υς) Par. J. expuncto ι. διεξόδους Par. DGH (hic in marg. γρ. δυςεξόδους) K. Vind. IV. Vit. II. III. Haec lectio potest nata videri e glossa: ἀδιεξόδους.

1100. Vid. quae ad hunc locum larga manu protulerunt Meursius atque Potterus. — 1101. συντεταργανωμένος] *Etym. M.* p. 753, 52. τεταργανωμένη, συμπεπλεγμένη, συνειλημμένη. ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη, παρὰ Ἀττικοῖς ταργάνη καλεῖται· καὶ τὸ συνειλῆσθαι, τεταργανῶσθαι· Λυκόφρων. — 1102. τυφλαῖς] τυφλάς Par. A. et Neap. III. ᾱς in utroque a prima manu; sed postea correctum in ᾱις. — κροσσωτούς] Par. B. et Rehd. κροσωτούς Par. AJ. κροσωτάς Par. H. κροσσοτούς Par. L. Vit. I. Ciz. κορσωτούς Par. DEFGK. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. Reliquae omnes κροσσωτούς. κορσωτούς (superscr. ὸς) Par. C. κόρσω τούς Neap. I. *Hesych.* κροσσούς· τὰ κάτω τῶν ἱματίων τὰ ῥαμματώδη. De voce κροσσὸς vid. Herodiani canonem apud *Eustath.* ad Odyss. ν'. 401. p. 1746, 27. edit. Rom. (T. II. p. 55, 6. edit. Lips.) τὰ εἰς ος μονογενῆ δισσύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα, ἢ ἐξ αὐτοῦ ἀρχόμενα, καὶ ἔχοντα δὶς τὸ αὐτὸ σύμφωνον, βαρύνεται· κόντος, ὄῤῥος, κόκκος, κόττος. — μάχεται τῷ κανόνι τὸ κομμός. θαυμαστὸν δέ, φησίν, οὐδέν, εἴπερ τὰ εἰς ος λήγοντα τῷ ο παραληγόμενα φιλεῖ ἓν ἔχειν σ, εἰ μὴ κατὰ πάθος διπλοῦται ὡς τὸ τόσσος· τοῦτο δὲ μόνον ἔσχε δισσὸν αὐτό· τοιαῦτα δὲ κατὰ τὸν κανόνα τὸ νόσος καὶ δρόσος· τὸ γὰρ κροσσὸς οὐκ οἶδα, φησί, σύνηθες Ἕλλησιν. — ῥαφάς] ῥαμφάς Par. G.

1103. θερμὴν δ'] θερμήν δ' Vit. I. II. et Ciz. — 1104. τιβῆνα] τυβῆνα (superscr. ι) Par. C. *Eustath.* ad Odyss. θ'. 434. p. 1605, 3. edit. Rom. (T. I. p. 309, 16. edit. Lips.) ὁ δὲ τρίπους καὶ τιβὴν παρά τε Λυκόφρονι καὶ ἄλλοις λέγεται· ὡς οἱονεὶ τριβήν, ὅ ἐστι τρεῖς βάσεις ἔχων. Cf. *Etym. M.* p. 758, 7. et *Favorin.* Lex. fol. 500. edit. Rom. — κύπελλον] ὕπελλον Vind. II. — ἐγκάρῳ] *Eustath.* ad Iliad. ι'. 378. p. 757, 35. edit. Rom. (T. I. p. 269, 8. edit. Lips.) ἄλλοι δὲ γράφουσι μὲν καὶ αὐτοὶ προπαροξυτόνως ἔγκαρος, καὶ κλίνουσιν ἔγκαρ ἔγκαρος, τὴν δὲ λέξιν ἐπὶ ἐγκεφάλου νοοῦσιν, ὃν φασιν ὑπὸ Ἀθηναίων μὴ ἐσθίεσθαι, ἵνα λέγῃ ὅτι ἀποτροπιάζομαι τὸν βα-

μὴ ἐχούσας ἔξοδον Par. A. Ἀγαμέμνων — περὶ τὸ λουτρόν — δυςεκβλήτους Vind. II. 1100. Ἐπιζητῶν ὁδούς — τὸ στόμα τοῦ ἱματίου λέγει Par. A. τοῦ τραχήλου τοῦ ἱματίου Par. C. τοῦ στόματος τοῦ ἱματίου, τὸν τράχηλον λέγει· διότι καὶ καλεῖται Ἀγαμεμνόνειον ἱμάτιον Vind. II. 1101. Εἶδος σαγήνης· ὡς ἐν δικτύῳ συμπεπλεγμένος, συνδεδεμένος Par. A. συγκεκλεισμένος Par. B. δικτύῳ, ἤγουν ἱματίῳ Pal. 40.

1102. Τυφλὰς ζητήσει ταῖς χερσὶ τὰς τοῦ λίνου ἀδιεξόδους ῥαφάς Par. A. ψηλαφήσει, τὰς ἐπὶ τῶν ἄκρων Par. B. τὰς χειρίδας, τὰ μανίκια Par. C. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἔκφασιν — ζητήσει — ἀδιεξόδους τὰς τοῦ ἱματίου διεξόδους Vind. II. ἀνεκβάτοις — ἤγουν τὰ μανίκια Pal. 40.

1103. Ὑπὸ τὴν θερμὴν δὲ τοῦ λουτροῦ· θερμὴν στέγην τὸν τόπον, ἔνθα ἐστὶν ὁ λουτρών· ἔστι δὲ εὐθεῖα — πηδῶν καὶ ἀλλόμενος στέγην Par. A. πηδῶν Par. C. τοῦ λουτροῦ — ζητῶν, πηδῶν — θερμὴν στέγην τὸ λουτρὸν λέγει Vind. II. τοῦ λουτροῦ· λουτρών, ὁ τόπος· λουτρόν, τὸ θερμόν· λοῦτρον, τὸ βαλανικόν Pal. 40. 1104. Τὸν τρίποδα καὶ τὸ ἀγγεῖον τοῦ τρίποδος ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ῥανεῖ Par. A. λεκάνην,

ναὸν δέ μοι τεύξουσι Δαυνίων ἄκροι
Σάλπης παρ' ὄχθαις, οἵ τε Δάρδανον πόλιν
ναίουσι, λίμνης ἀγχιτέρμονες ποτῶν. 1130
κοῦραι δὲ παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν

1128—1130. in Cod. Vit. II. in textu omissos, alia manus in extrema ora paginae satis negligenter adscripsit. — **1129.** *Σάλπης*] *Salapinae paludis*. *Strab.* VI. p. 284. (T. II. p. 302. edit. Tzsch.) *μεταξὺ δὲ τῆς Σαλαπίας καὶ τοῦ Σιποῦντος, ποταμός τε πλωτὸς καὶ στομαλίμνη μεγάλη· δι' ἀμφοῖν δὲ τὰ ἐκ Σιποῦντος κατάγεται, καὶ μάλιστα ὁ σῖτος.* Hunc Strabonis locum optime illustrat scriptor accuratissimus, *Leandro Alberti* in rarissimo libro, Descritt. di tutta l'Italia, fol. 248. Passato adunque di quà dal fiume Lofante, appare il luogo ove era l'antica Salapia, la qual era appresso il lito. Ella è talmente addimandata da *Strabone* et da *Plinio* (hist. nat. III. 11.); ma da *Tolomeo* et da *Appiano Alessand.* nel I. lib. dell' hist. Salpia; la quale fu fatta da Diomede, secondo *Varrone*, ma secondo altri, da Elfia Rodiano. — Vedesi poi il lago di Adoria, nominato da *Plinio* nel 106. cap. del II. lib. Mandurium; et dal *Boccacio* nel libro de i Laghi, Andurium, dal castello ivi vicino chiamato Andurio. — Caminando piu avanti si ritrova il fiume Candilare, talmente da gl' habitatori nominato. Al mio parere è questo fiume col lago antidetto quei nominati da *Strabone*, quando dice, che fra Salpia et Siponte si vede la foce d'un gran lago con un fiume, assai sufficiente da navigare. — *ὄχθαις*] *ὄχθης* Par. K. — *Δάρδανον*] *Δάρδανοι* Par. G. — **1131.** *κοῦραι*] *Potterus:* „Praedicit statuae suae asyli ius fore tribuendum, quo virgines a nuptiis liberae praestabantur." — *παρθένειον*] *παρθένιον* Par. FJ. Sane insolenter h. l. dictum est *παρθένειον ζυγὸν* pro *παρθενείας ζυγόν*, *virginale iugum* pro eo, *quod virginibus imponitur; quo virginis libertas coercetur.* Sed hoc ex more suo fecit poeta, quo genitivos nominum substantivorum solet cum adiectivis indidem formatis commutare. Vid. supra ad v. 98. Neque cuiquam hodie ille genitivi usus, quem scimus latissime patere, ita impeditus videbitur, ut sanissimo loco velit coniectura mederi. Commemoranda tamen est *Valckenarii* sententia, qui ad *Eurip.* Hipp. v. 1425. haec adnotavit: „videtur difficultas non sine correctione superabilis in versu Lycophronis 1131. *κοῦραι δὲ παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν* ‖ *ὅταν θέλωσι, νυμφίους ἀρνούμεναι.* ex uno Cod. [intelligit Saldenianum] lectio adnotatur, *ὅτ' οὐ θέλουσι.* non sane *παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν* dixisse videtur Poeta, sed *coniugii iugum declinare*, vel *coniugale vinculum;* scripserat fortasse:

κοῦραι δὲ παντέλειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν
ὅταν θέλωσι, νυμφίους ἀρνούμεναι —"

In qua coniectura miramur Valckenarium non sensisse, quantum id, quod reponeret, vulgato et impeditius esset et insolentius. Tres autem Muelleri coniecturae, quibus hunc locum in adnotatione ten-

ται Par. A. *ἀφανείᾳ* Par. C. *σβεσθὲν αὐτόθι λανθανικῷ τῆς λήθης* Vind. II. *σβεσθὲν ἐκεῖ* Pal. 40.
1128. *Ναὸν δέ μοι οἰκοδομήσουσιν οἱ Ἰταλοὶ ἀρχοί* Par. A. *οἱ κρείσσονες* Par. C. *τῶν Καλαβρῶν οἱ προέχοντες, πρῶτοι* Vind. II.
1129. *Παρὰ ταῖς ὄχθαις τῆς Σάλπης, λίμνης Ἰταλίας — καὶ οἱ τὴν Δάρδανον πόλιν Ἰταλίας* Par. A. *ποταμὸς Ἰταλίας* Par. C. *ὄνομα λίμνης* Vind. II. **1130.** *Κατοικοῦσι, τῆς λίμνης οἱ πλησιόχωροι, ὅμουροι τῶν ναμάτων* Par. A. *Σάλπης πλησίον, πλησιόχωροι, γείτονες τῶν ναμάτων* Vind. II. **1131.** *Αἱ κόραι δὲ τὸν πρέποντα τοῖς παρθένοις ἐκφυγεῖν γάμον* Par. A. *αἱ θυγατέρες τῶν Δαυνίων* Par. B. *περιφεύξει τὴν παρθενίαν* Par. C. *αἱ [illegible] τῶν*

ὅταν θέλωσι, νυμφίους ἀρνούμεναι,
τοὺς Ἑκτορείοις ἠγλαϊσμένους κόμαις,
μορφῆς ἔχοντας σίφλον ἢ μῶμαρ γένους,
ἐμὸν περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας, 1135

tavit, profecto eiusmodi sunt, ut, qui viro honestissimo bene cupiunt, optare debeant, ut omnino silentio premantur. — 1132. ὅταν θέλωσι] ὅτ' οὐ θέλουσι Par. BFH. ὅταν θέλουσιν Par. C. ὅτ ἂν θέλουσι Par. J. Vat. 1307. Pal. 40. ὅτ οὐ θέλωσι Vind. II. inter lin.

1133. Ἑκτορείοις] Sic Par. CHL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Cis. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast. Ἑκτορείαις Par. ADEFGJK. Vind. II. IV. Neap. I. II. Vit. II. III. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. Ἑκτορείους Par. B. et Edit. Ald. in qua operae Cod. lectionem vitiosius etiam dederunt Ἑκτορύους. Nostra scribendi ratio probatur testimonio *Eustathii* ad Iliad. χ'. 401. p. 1276, 29. edit. Rom. *Pollucis* Onomast. II. 29. ἐκαλεῖτο δέ τις κουρὰ καὶ Ἑκτόρειος κόμη. περὶ ἧς φησὶν Ἀναξίλαος·

τὴν Ἑκτόρειον τὴν ἐφίμερον κόμην.

Τιμαῖος δὲ τὴν κουρὰν ταύτην προεστάλθαι μὲν δεῖν περὶ τὸ μέτωπον λέγει, περικεχύσθαι δὲ τῷ τραχήλῳ. De hoc tonsurae genere vid. *Hadr. Iunium* de Coma cap. VI. p. 388. et *Petav.* ad Synes. p. 34. quem laudat Thryllitschius apud Muellerum. *Onofrio Gargiulli* p. 76. haec adnotavit: „Il portare i capelli lunghi dietro la testa, e tosati sulla fronte è ciò, che chiamavasi κόμη ἢ κουρὰ Ἑκτορεία, chioma o tonditura Ettorea, perchè da Ettore usata. *Polieno*, Στρατ. lib. I. riferisce, che fu Teseo il primo ad introdurre questa moda, che perciò fu detta Θησηΐς, e che fu in sequito imitata dagli Abanti, i quali ὄπισθεν κομόωντες, chiomati di dietro, appellati sono da Omero. Veggasi ancora *Plutarco* nel Teseo [cap. 5.]. Passò tal costumanza colle Greche colonie in Italia; e quindi s'intende ciò, che dice *Esichio*: Ἑκτόρειοι κομῆται· Δαύνιοι καὶ Πευκέτιοι, ἔχοντες τὴν ἀπ' Ἰλίου τοῖς ὤμοις περικεχυμένην τρίχα.“ Quae eadem habet etiam *Favorinus*, fol. 175. edit. Rom. — ἠγλαϊσμένους] ἠγλαισμέναι Par. A. — 1134. σίφλον] σῖφλον Par. H. σίμφλον Par. B. Rehd. et Editt. Basil. I. et Steph. σίφλους Par. L. Vit. I. Cis. (non σιφλούς, ut adnotatum vides apud Muellerum). Lycophronis locum commemorat *Eustath.* ad Iliad. ξ'. 142. p. 972, 30. edit. Rom. (T. III. p. 206, 15. edit. Lips.) σιπαλόν τινές φασι τὸν εἰδεχθῆ· παρὰ δὲ Λυκόφρονι σίφλον κεῖται τὸ τοιοῦτον, συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ πι εἰς δασὺ τὸ φι. *Suidas*: σίφλος· μῶμος, ψόγος, μέμψις. Cf. etiam *Schol.* ad Apoll. Rhod. I. 204. — μῶμαρ] Vid. *Eustath.* ad Iliad. α'. 576. p. 154, 45. edit. Rom. (T. I. p. 126, 30. edit. Lips.) — 1135. περιπτύξουσιν] περιπτύξωσιν Par. A. περιπτύξωσιν Vit. I.

Δαυνίων τὴν παρθενίαν περιφραστικῶς Vind. II. ἤγουν τὸν γάμον Pal. 40. 1132. Ὁπόταν θέλωσιν, τοὺς νυμφίους ἀρνούμεναι Par. A. γρ. ὅτ' οὐ θέλωσι — καταλλασσόμεναι Vind. II. ἄνδρας Pal. 40. 1133. Ἑκτορες ἡ κόμη, εἶδος κεκαλλωπισμένης τριχός· κόμη τις λέγεται, ἢ τὰ ὄπισθεν καθειμένα, τὰ δὲ ἔμπροσθεν κεκαρμένα ἔχει Par. A. — ὡραϊζομένους Par. C. μακραῖς κατὰ τὰ ὄπισθεν — μὴ λελαμπρυσμέναις Vind. II.

1134. Μορφῆς ἔχοντας μομφήν, ἢ γένους ψόγον καὶ μῶμον Par. A. σῖνον (leg. σίνος) ψόγον Par. C. δυσμορφίαν, μῶμον Vind. II. ψεκτόν — ἀγένειαν Pal. 40.

1135. Τὸ ἐμὸν ἀσπάσονται καὶ περιλαβοῦσιν ταῖς χερσὶν εἴδωλον, ξόανον Par. A. ἀσπάσονται, ἐγκαλίσονται ἀγκάλαις εἴδωλον Vind. II.

ἄλκαρ μέγιστον κτώμεναι νυμφευμάτων,
Ἐριννύων ἐσθῆτα καὶ ῥέθους βαφὰς
πεπαμέναι θρόνοισι φαρμακτηρίοις.

1136. *Canterus:* „adumbravit illud *Euripidis* ex Hippolyto [v. 1427.] *πένθη μέγιστα δακρύων καρπούμεναι.* Multa quidem habet hic poeta ex Euripide atque etiam Sophocle sumta hemistichia: sed nobis omnia annotare non libet.“ Nec omnino tanti est, talia, quale hoc est, inutili diligentia conquirere. Nihil enim in his animadvertimus, nisi fortuitam aliquam numerorum utriusque versus aequabilitatem.

1137. *Ἐριννύων*] *Ἐρινύων* Vind. II. Pal. 40. et Edit. Basil. I. — *ἐσθῆτα*] nigra et ferali veste, qualis est Furiarum. Vid. *Aesch.* Eum. 332. et 353. (Well.) · *Choeph.* 1036. ibiq. Gloss. Blomf. *μελάμπεπλοι Ἐριννύες* apud *Antipat. Sidon.* Epigr. 77. *Analect.* T. II. p. 27. — *ῥέθους βαφὰς*] *βαφὴν* Rehd. (in marg. *βαφάς*) *medicamen*, *tincturam faciei.* De hac propria sing. num. vocis *ῥέθος* significatione, vid. *Philem.* Lex. p. 109. *Eustath.* ad Iliad. *π΄.* 856. p. 1090, 27. edit. Rom. (T. III. p. 362, 1. edit. Lips.) *Io.* Tzetz. Exeges. in Iliad. p. 120, 15. *Etym. M.* p. 701, 33. et *Herm.* ad Soph. Antig. 524. Adde *Nicandr.* Alex. v. 438. 456. Ther. 165. Interdum autem *ῥέθος totum corpus* significat; vid. supra v. 173. *Nicandr.* Ther. 721. et *μαλακὸν ῥέθος* in Epigr. *Philodemi* Anthol. III. c. 12. p. 226. Steph. Quo autem colore virgines faciem fucaverint, docemur a *Timaeo* apud Tzetzem: *αἱ τῶν Δαυνίων γυναῖκες μέλαιναν ἐσθῆτα φοροῦσι, καὶ τὰς ὄψεις βάπτονται πυῤῥῷ χρώματι, ὥς φησι Τίμαιος·* quocum consentiunt Schol. min. et Paraph. Vatic. Et sane hic rufus color cum atrata veste coniunctus aptissimus erat ad horrorem incutiendum. Vid. etiam *Boettigerum* in egregio libello, quem de *persona Furiali* (*die Furienmaske*) composuit; ubi p. 44—47. hunc quoque Lycophronis locum diligenter pertractatum invenies. Miraberis tamen, virum doctissimum levibus quibusdam argumentis adductum esse, ut Furias Aeschyleas etiam *atrata facie* in scenam prodiisse sibi persuaderet. Quod maxime abhorret ab illo pulcri sensu atque iudicio, quo certissimo duce Graecos scimus ex omni arte, quod turpe atque deforme videri posset, secrevisse et, si quando etiam horribilia fingerent, operam dedisse, ut haec quoque certis quibusdam artis finibus continerentur. In scena tragica autem vereor ut plus iis licitum esse visum fuerit, quam in reliqua arte. Ille enim foedissimus adspectus tantum abest, ut horrorem augeat, ut ridiculi quiddam habere videatur, qualis ille Mercurius apud *Callimachum* (Hymn. in Dian. v. 69.) *σποδιῇ κεχρημένος αἰθῇ.* Illae autem *μελαγχρῶτες Εὐμενίδες* apud *Euripidem* (Orest. v. 315. Pors.), quo loco nititur Boettigeri sententia, nihil amplius sunt quam *μέλαιναι*, a nigro vestitu sic appellatae. Saepe enim vis vocabuli *χρὼς* in tali compositione prorsus perit. Vide mihi, ne dubites, illum *μελανοχρῶτα πορθμὸν* apud *Eurip.* Hec. 1087. et *κυανοχρῶτα πλόκαμον* in Phoeniss. v. 317. (Pors.) In eundem errorem delapsus est *Onofrio Gargiulli*, qui Lycophronis verba ita reddidit p. 77.:

Con verghe in man, quai furie, in nero panno
Avvolte, e denigrandosi le belle
Gote, il mio simulacro abbracceranno.

1138. *πεπαμέναι*] *πεπαμμέναι* Vind. II. IV. Vit. I. III. Cix. *πεπαμέ-*

1136. *Δύναμιν ἢ βοήθειαν κτώμεναι νυμφευμάτων* Par. A. *βοήθειαν — ὥστε μὴ γαμηθῆναι* Vind. II.

1137. *Τὴν τῶν Ἐριννύων ἐσθῆτα, τὴν φαιάν, ἢ τὴν μέλαιναν, καὶ* *προσώπου χρόας· τουτέστιν τοῖς ποικίλοις χρώμασιν* Par. A. *μέλαιναν σώματος εἴδωλον* Vind. II.

1138. *Βεβαμμέναι, ἠλειμμέναι τοῖς βαπτηρίοις τοῖς πυῤῥοῖς, τοῖς*

κείναις ἐγὼ δηναιὸν ἄφθιτος θεὰ
ῥαβδηφόροις γυναιξὶν αὐδηθήσομαι. 1140
Πένθος δὲ πολλαῖς παρθένων τητωμέναις
τεύξω γυναιξὶν αὖθις, αἳ στρατηλάτην
ἀθεσμόλεκτρον, Κύπριδος ληστὴν θεᾶς,
δαρὸν στένουσαι, κλῆρον εἰς ἀνάρσιον
πέμψουσι παῖδας ἐστερημένας γάμων. 1145
Λάρυμνα, καὶ Σπερχειέ, καὶ Βοάγριε,

ναι Rehd. — 1139. ἄφθιτος] ἄφθιτον Par. HH. — 1140. ῥαβδηφόροις] Vid. *Boettig.* l. l. p. 42. Cf. *Strab.* III. p. 175. (T. I. p. 469. edit. Tzsch.) τὰς δ' ἄλλας [Cassiterides insulas, quarum una deserta est] οἰκοῦσιν ἄνθρωποι μελάγχλαινοι, ποδήρεις ἐνδεδυκότες τοὺς χιτῶνας, ἐζωσμένοι περὶ τὰ στέρνα, μετὰ ῥάβδων περιπατοῦντες, ὅμοιοι ταῖς τραγικαῖς Ποιναῖς. Quae leguntur etiam apud *Eustath.* ad Dion. Perieg. v. 561. p. 215, 6. edit. Bernh. — 1141. πένθος] Vit. III. in Schol. πένθους. — τητωμέναις] τιμώμενος Par. A. — 1143. ἀθεσμόλεκτρον] ἀθεσμόλεκτον Par. AH. Neap. III. — 1144. εἰς] ἐς Pal. 40. κλῆρον ἀνάρσιον dicit *hostilem terram*, Troianam. *Hesych.* ἀνάρσιοι· ἀνάρμοστοι· πολέμιοι· ἀπὸ τοῦ μὴ συνηρμοσθῆναι τοῖς ἤθεσιν. Cf. *Etym. M.* p. 98, 51. *Eustath.* ad Iliad. ω'. 365. p. 1354, 59. edit. Rom. coll. *Odyss.* ε'. 459. Vid. etiam *Blomf.* Glossar. ad *Aesch.* Agam. v. 494. et adde *Tryphiod.* v. 285. et 376. — De his virginibus, per mille annos ad expiandum Aiacis scelus a Locrensibus Troiam missis vid. *Strab.* XIII. p. 600. (T. V. p. 344. edit. Tzsch.) *Polyb.* XII. c. 5, 7. Alia veterum testimonia invenies apud *Kusterum* ad Suid. v. ποινή, et *Muellerum* in Hist. Graec. Civit. T. I. p. 167. Vid. etiam *Meineckium* ad Euphor. fragm. p. 23 sq.
1146. Λάρυμνα] Vid. *Paus.* IX. 23, 7. *Strab.* IX. p. 406. (T. III. p. 425. edit. Tzsch.) — Σπερχειέ] Sic accuratiores libri ex regula. Vid. *Arcad.* de Acc. p. 44, 20. Σπέρχειε Par. G. Vind. IV. et Editt. praeter Basil. I. omnes. Σπέρχειέ Vit. III. — Βοάγριε] Βοάγρια (in marg. Βοάγριε) Rehd. *Paus.* V. 22, 4. *Strab.* IX. p. 426. (T. III. p. 552. ed. Tzsch.) *Eustath.* ad Iliad. β'. 533. p. 277, 46. edit. Rom. (T. I. p. 225, 8. edit. Lips.).

ποικίλως κατεσκευασμένοις φαρμάκοις Par. A. βάμμασι βαπτικοῖς Par. C. ἔχουσαι, βεβαμμέναι, ἐνδυσάμεναι — χρώμασι βαπτικοῖς Vind. II. 1139. Ἐκείναις δ' ἐγὼ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἡ ἄφθαρτος θεὰ Par. A. ταῖς κόραις Pal. 40.
1140. Ταῖς θυρσοφόροις γυναιξὶν φωνηθήσομαι Par. A. κηρυχθήσομαι Par. B. 1141. Πολλαῖς δὲ θρῆνον παρθένων στερισκομέναις Par. A. Λοκρίσι — τῶν θυγατέρων δηλαδὴ Par. C. 1142. Κατασκευάσω γυναιξὶν αὐτόθι, αἳ τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρὸν Par. A. ποιήσω Par. C. ὕστερον· κοῦραι τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρὸν Vind. II. Λοκρίδες Pal. 40.
1143. Τὸν ἀθέσμως αὐτῇ μιγέντα, τῆς Ἀφροδίτης τῆς θεᾶς τὸν ληστὴν καὶ ἅρπαγα καὶ βιαστὴν Par. A. τὰ Ἀφροδίσια τοῦ γάμου — ἅρπαγα Par. C. κακόγαμον, τοῦ τῆς παρθενείας γάμου — ἅρπαγα — Ἀφροδίτης Vind. II. ἀσεβεῖς μίξεις ποιούμενον — τοῦ γάμου ἅρπαγα Pal. 40. 1144. Μακρὸν στενάζουσαι — εἰς τὸν ἀνάρμοστον καὶ ἐχθρὸν καὶ βλαβερὸν κλῆρον Par. A. λάχος αἰσχρόν, ἀνάρμοστον Par. C. ἐπιπολὺ — χώραν, λάχησιν — πολέμιον, ἀνάρμοστον Vind. II. λάχος μισητὸν Pal. 40. 1145. Τὰς παῖδας πέμψουσιν γάμων ἐστερημένας Par. A. ἤγουν παρθένους δύο Par. C. τὰς παρθένους Pal. 40.
1146. Πόλις Κολχίδος, Λοκρίδος — ποταμὸς Θεσσαλίας, Ὅμηρος· Σπερχεί', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρή-

καὶ Κῦνε, καὶ Σκάρφεια, καὶ Φαλωριάς,
καὶ Ναρύκειον ἄστυ, καὶ Θρονίτιδες
Λοκρῶν ἀγυιαί, καὶ Πυράνθιοι νάπαι,
καὶ πᾶς Ὀδοιδόκειος Ἰλέως δόμος, 1150
ὑμεῖς ἐμῶν ἕκατι δυσσεβῶν γάμων,
ποινὰς Γυγαίᾳ τίσετ' Ἀγρίσκᾳ θεᾷ,

1147. Κῦνε] Κύνε Par. G. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. Καὶ Par. K. Vid. *Mueller.* ad h. l. — Φαλωριάς] Φαλωρίας Par. G. Vit. I. II. III. Ciz. Φαλωρία Pal. 40. Rehd. Vid. *Steph.* Byz. v. Φαλωριάς et Φαλώρη.

1148. Ναρύκειον] Sic Par. ABCEFHJ. Neap. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. Νωρύκειον Par. D. Νωρύκειαν Par. GK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Νωρύκιον Par. L. Vit. I. Ciz. *Steph.* Byz. Νάρυξ, πόλις Λοκρίδος, θηλυκῶς λεγομένη. τινὲς δὲ Νάρυκιον τὴν πόλιν φασίν, ἐξ ἧς Αἴας· ὁ πολίτης Ναρύκιος καὶ Ναρυκία, καὶ οὐδετέρως. λέγεται καὶ Ναρύκη, καὶ Ναρυκαῖος [καὶ] θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. Cf. *Strab.* IX. p. 425. (T. III. p. 549. edit. Tzsch.) ubi corrige Ναρυκίου. *Suid.* v. Νάρυξ, ubi pro Ναρυκίων repone Ναρύκιον.

1149. Πυράνθιοι νάπαι] Sic libri sine ulla diversitate omnes. Memorabili tamen varietate *Stephanus Byzantinus:* Πυρωναία, πόλις Λοκρίδος· ἀπὸ Πύρωνος. Λοκρῶν ἀγυιαὶ καὶ Πυρωναῖαι νάπαι. Quae verba in Codd. Parisinis nr. 1412. et 1413. vitiosissime scripta sunt: Λοκιανοῦ καὶ Πυρωναῖοι νάπαις.

1150. Ἰλέως] Par. ACDFHJ. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. Ἰλέως Par. BKL. Vit. I. (in quo tamen ab alia manu ὁ additum est) et Edit. Basil. I. Ἰλέος Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. Οἰλέως Par. GK. Vind. IV. Vit. III. Ciz. Quam lectionem iam Canterus e coniectura proposuerat. At post egregiam Hermanni disquisitionem in libro de emend. rat. graec. gramm. p. 41 sq., nemo hodie, opinor, hanc insolentiorem formam Lycophroni eripiet. — 1152. Γυγαίᾳ] Γυγαίᾳ Par. A. Γυγαίᾳ Vind. IV. Γιγαία Par. C. σιγαίᾳ Par. D. cum glossa σκοτεινῇ. — τίσετ'] Par. ADFGHJK. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. Pal. 40. et Editt. Ald. et Sebast. τίσετ' Vit. I. τίσεθ' Par. B. τίσσεθ' Rehd. τίσαιτ' Par. EL. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. et Edit. Basil. I. τίσαισθ' Par. C. τὶ σεαὶ τ' (sic) Ciz. mira scribae imperitia. τίσσετ' reliquae Editt. omnes. Poeta primam huius verbi syllabam Epicorum more produxit. — Ἀγρίσκᾳ] Ἀργίσκᾳ Par. G. Vind. IV. Vit. III. Ἀγίσκᾳ Par. K.

σατο (Il. ψ'. 144.) — ποταμὸς Λοκρίδος Par. A. Λάμισσα, Σαλαμβρία — ποταμὸς Λοκρίδος Par. C.

1147. Πόλεις Λοκρίδος ἀμφότεραι — πόλις Λοκρίδος Par. A.

1148. Καὶ πόλις Λοκρίδος — καὶ πόλις Λοκρίδος Par. A. λαμπρὸν (sic) — πόλις Λοκρῶν Vind. II.

1149. Αἱ τῶν Λοκρῶν ἀγοραί (sic) — καὶ ὄρους Θεσσαλίας οἱ σύμφυτοι τόποι Par. A. Πύρων (sic) ὄρος Λοκρίδος Par. B. τῶν — αἱ ὁδοί — ὄρος Λοκρίδος Vind. II. ὄρος Πύρανθος Pal. 40.

1150. Καὶ πᾶς ὁ τοῦ Ὀδοιδόκου, πατρὸς Οἰλέως, πάππου Αἴαντος — ὁ τοῦ Οἰλέως οἶκος Par. A.

1151. Ὑμεῖς χάριν τῶν ἐμῶν δυσσεβῶν γάμων Par. A. δυσσεβῶν Pal. 40.

1152. Τιμωρίας τῇ Ἀθηνᾷ· Γυγαία καὶ Ἀγρίσκα ἐπώνυμα Ἀθηνᾶς — ἀποτίσετε Par. A. ἀποδόσετε Par. C. Ἀρχαίᾳ Ἀθηνᾷ Pal. 40.

ὅταν θέλωσι, νυμφίους ἀρνούμεναι,
τοὺς Ἑκτορείοις ἠγλαϊσμένους κόμαις,
μορφῆς ἔχοντας σίφλον ἢ μῶμαρ γένους,
ἐμὸν περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας, 1135

tavit, profecto eiusmodi sunt, ut, qui viro honestissimo bene cupiunt, optare debeant, ut omnino silentio premantur. — 1132. *ὅταν θέλωσι*] *ὅτ' οὐ θέλουσι* Par. BFH. *ὅταν* (sup. *οὐ*) *θέλουσιν* (sup. *ω*) Par. C. *ὅτ ἂν θέλουσι* Par. J. Vat. 1307. Pal. 40. *ὅτ οὐ θέλωσι* Vind. II. inter lin.
1133. *Ἑκτορείοις*] Sic Par. CHL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast. *Ἑκτορείαις* Par. ADEFGJK. Vind. II. IV. Neap. I. II. Vit. II. III. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. *Ἑκτορείους* Par. B. et Edit. Ald. in qua operae Cod. lectionem vitiosius etiam dederunt *Ἑκτορύους*. Nostra scribendi ratio probatur testimonio *Eustathii* ad Iliad. χ΄. 401. p. 1276, 29. edit. Rom. *Pollucis* Onomast. II. 29. *ἐκαλεῖτο δέ τις κουρὰ καὶ Ἑ κ τ ό ρ ε ι ο ς κ ό μ η. περὶ ἧς φησὶν Ἀναξίλαος·*

τὴν Ἑκτόρειον τὴν ἐφίμερον κόμην.

Τιμαῖος δὲ τὴν κουρὰν ταύτην προεστάλθαι μὲν δεῖν περὶ τὸ μέτωπον λέγει, περικεχύσθαι δὲ τῷ τραχήλῳ. De hoc tonsurae genere vid. *Hadr. Iunium* de Coma cap. VI. p. 388. et *Petav.* ad Synes. p. 34. quem laudat Thryllitschius apud Muellerum. *Onofrio Gargiulli* p. 76. haec adnotavit: „Il portare i capelli lunghi dietro la testa, e tosati sulla fronte è ciò, che chiamavasi *κόμη ἢ κουρὰ Ἑκτορεία*, chioma o tonditura Ettorea, perchè da Ettore usata. *Polieno*, *Στρατ.* lib. I. riferisce, che fu Teseo il primo ad introdurre questa moda, che perciò fu detta *Θησηΐς*, e che fu in sequito imitata dagli Abanti, i quali *ὄπισθεν κομόωντες*, chiomati di dietro, appellati sono da Omero. Veggasi ancora *Plutarco* nel Teseo [cap. 5.]. Passò tal costumanza colle Greche colonie in Italia; e quindi s'intende ciò, che dice *Esichio*: *Ἑκτόρειοι κομῆται· Δαύνιοι καὶ Πευκέτιοι, ἔχοντες τὴν ἀπ' Ἰλίου τοῖς ὤμοις περικεχυμένην τρίχα.*" Quae eadem habet etiam *Favorinus*, fol. 175. edit. Rom. — *ἠγλαϊσμένους*] *ἠγλαισμέναι* Par. A. — 1134. *σίφλον*] *σῖφλον* Par. H. *σίμφλον* Par. B. Rehd. et Editt. Basil. I. et Steph. *σίφλους* Par. L. Vit. I. Ciz. (non *σιφλούς*, ut adnotatum vides apud Muellerum). Lycophronis locum commemorat *Eustath.* ad Iliad. ξ΄. 142. p. 972, 30. edit. Rom. (T. III. p. 206, 15. edit. Lips.) *σίπαλόν τινές φασι τὸν ειδεχθῆ· παρὰ δὲ Λυκόφρονι σ ί φ λ ο ν κεῖται τὸ τοιοῦτον, συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ π̄ι εἰς δασὺ τὸ φ̄ι.* *Suidas*: *σίφλος· μῶμος, ψόγος, μέμψις.* Cf. etiam *Schol.* ad Apoll. Rhod. I. 204. — *μῶμαρ*] Vid. *Eustath.* ad Iliad. α΄. 576. p. 154, 45. edit. Rom. (T. I. p. 126, 30. edit. Lips.) — 1135. *περιπτύξουσιν*] *περιπτύξωσιν* Par. A. *περιπτύξωσιν* (sup. *ου*) Vit. I.

Δαυνίων τὴν παρθενίαν περιφραστικῶς Vind. II. *ἤγουν τὸν γάμον* Pal. 40. 1132. *Ὁπόταν θέλωσιν, τοὺς νυμφίους ἀρνούμεναι* Par. A. *γρ. ὅτ' οὐ θέλωσι* — *καταλλασσόμεναι* Vind. II. *ἄνδρας* Pal. 40. 1133. *Ἕκτορος ἡ κόμη, εἶδος κεκαλλωπισμένης τριχός· κόμη τις λέγεται, ἣ τὰ ὄπισθεν καθειμένα, τὰ δὲ ἔμπροσθεν κεκαρμένα ἔχει* Par. A. — *ὡραϊζομένους* Par. C. *μακραῖς κατὰ τὰ ὄπισθεν* — *μὴ λελαμπρυσμέναις* Vind. II.

1134. *Μορφῆς ἔχοντας μομφήν, ἢ γένους ψόγον καὶ μῶμον* Par. A. *σῖνον* (leg. *σίνος*) *ψόγον* Par. C. *δυσμορφίαν, μῶμον* Vind. II. *ψεκτόν* — *ἀγένειαν* Pal. 40.

1135. *Τὸ ἐμὸν ἀσπάσονται καὶ περιλαβοῦσιν ταῖς χερσὶν εἴδωλον, ξόανον* Par. A. *ἀσπάσονται, ἀγκαλίσονται ἀγκάλαις εἴδωλον* Vind. II.

τῆς ἐκ λόφων Τράρωνος ἐφθιτωμένης.
ἄλλαι δὲ νύκτωρ ταῖς θανουμέναις ἴσαι **1160**

1159. *Τράρωνος*] *Τράβωνος* Vind. IV. Equidem non muto scripturam, licet valde blandiatur illud *Scaligeri* artificium, quo unius literulae mutatione importunum montem (*Τράρωνα*) videmus in virginem (*τρήρωνα*) transformari. Vertit enim:

> cinerem procellis ventilabit Mulciber
> columbae ab altis interemtae montibus.

Placuit idem *Cantero*, qui tamen prudenter, ne in versione quidem, quicquam immutare ausus est. Tuetur etiam *Potterus* in adnotatione, vulgata tamen lectione in textu relicta: „*Τράρωνος*, *columbae*, qua voce designat Poeta puellam Locrensem; familiare enim est ab animalibus omnibus, praesertim vero innoxiis, desumere *εὐφημισμούς*, eorumque appellationibus homines afficere: hinc toties audimus *χελιδόνας*, *σκύλακας*, *πελειάδας*, graculos, turtures etc.“ *Godofredus* autem *Reichardus*, qui praeter praefationem docte et eleganter scriptam, admodum pauca in edendo Lycophrone promeruit, h. l. eo erroris delapsus est, ut in nomine Traron interfectae cuiusdam puellae nomen agnosceret. Quod refutare velle paene puerile esset. Fluctuatur denique, ut solet, *Muellerus*; in fine autem adnotationis violentius medelae genus, quam ab eo exspectaveris, meditari videtur: „Ceterum tenendum est, inquit, hoc versiculo plane omisso sensum reliquorum verborum sibi bene constare, servato autem omnia turbari atque obscurari.“ Quod scribens fortasse non meminerat, obscuritatem huius poematis arte et consilio quaesitam esse, ideoque tollendae obscuritatis causa neque mutandum esse quicquam in eo, neque recidendum. Et sane hoc obscurandi turbandique sensus artificium h. l. ita poetae cessit, ut multo facilius sit indicare, quae eius mens esse omnino non possit, quam, quid sibi voluerit, certa ratione expedire. Quod longe nunc facilius foret, si Timaei locus, quo fortasse usus est Lycophron, integer ex antiquioribus Scholiis a Tzetza servatus esset. Hoc unum tamen videre mihi videor, rectissime ab antiquo Scholiasta montem sive promontorium illud Troianae regionis, unde necatae puellae cineres in mare proiecerint Troiani, Traronem dici, sive ficto sive difficto nomine ita a poeta appellatum: *πεμπομένας δὲ αὐτὰς προϋπαντῶντες οἱ Τρῶες, εἰ κατέσχον, ἀνῄρουν, καὶ καίοντες ἀκάρποις καὶ ἀγρίοις ξύλοις τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἀπὸ Τράρωνος, ὄρους τῆς Τροίας, τὴν σποδὸν εἰς θάλασσαν ἔῤῥιπτον, καὶ πάλιν οἱ Λοκροὶ ἑτέρας ἀπέστελλον.* Quod verum esse, iam dialectus nominis *Τράρων* nos admonet. Iunge igitur: *ὅταν — Ἥφαιστος τῆς ἐφθιτωμένης σποδὸν ἐκ λόφων Τράρωνος εἰς θάλασσαν ἐκβράσσῃ.* Neque tamen negare ausim, talem verborum Synchysin durissimam esse; habet tamen, quo sese, in Lycophrone saltem, tueatur. Synchyses non minus impeditas invenies v. 84 sq. v. 144—146. v. 286 sq. v. 807 sq. v. 1172 sq. v. 1225. v. 1432—1433. — Praeterea vv. 1157—1159. memoriter citans Io. Tzetzes in Chiliad. V, 23. v. 740 sqq. dedit *συμπλέξας κλάδοις.*

1160. *ἴσαι*] *ἶσαι* Par. CG. Vind. II. IV. Vit. I. III. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *ἴσαι* Vit. II. duplici accentu. Meliores libri et Edit. Ald. cum reliquis recte *ἴσαι*. In corripienda huius vocis prima syllaba Lycophroni placuit Tragicorum morem sequi (vid. vv. 167. 271. 1213. 1302.), licet alioquin non abhorreat ab Epicorum usu.

1159. *Τῆς ἐκ τῶν ἀκρῶν τοῦ ἀκρωτηρίου Τροίας ἐφθαρμένης* Par. A. *ἐκ τῶν ὀρέων — ὄρος Τροίας — ἐφθαρμένης* Vind. II. *ἀκρωτήριον Τροίας — Κλεοπάτρας* Pal. 40. 1160. *Αἱ δὲ λοιπαὶ νύκτωρ ταῖς ἀποθνησκούσαις ἴσαι* Par. A. *σίονὶ τρέμουσαι* Par. C. *Ὅσαι γὰρ ἀπέ-*

Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς ἵξονται γύας,
λαθραῖα κἀκκέλευθα παπταλώμεναι,
ἕως ἂν εἰςθρέξωσιν Ἀμφείρας δόμους·
λιταῖς Σθένειαν ἱκέτιδες γουνούμεναι.
θεᾶς δ' ὀφελτρεύσουσι κοσμοῦσαι πέδον, 1165

Cf. *Etym. M.* p. 477, 10. *Drac. Strat.* p. 49, 19. *Gregor. Corinth.* p. 502. ibiq. Schaef. *Eustath.* ad Iliad. ε'. 441. p. 569, 21. edit. Rom. (Tom. II. p. 44, 20. edit. Lips.) — 1161. *Σιθῶνος*] Sic Par. AG. (de reliquis Codd. Par. mihi nunc non constat) Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Reliquae Editt. *Σίθωνος*. Sic etiam editum est apud *Steph.* Byz. v. *Παλλήνη*, et in *Phot.* Bibl. p. 132, b. 8. edit. Bekk. Vide tamen Schol. Par. ad v. 583. — 1162. *κἀκκέλευθα*] *κἀκέλευθα* Par. A. *Non invia et inaccessa* (*ἀκέλευθα*), sed *devia* (*ἐκκέλευθα*) quaerebant; occultas semitas, quibus clam prorepentes Troiam pervenirent. Sola Edit. Reich. recte *κἀκκέλευθα*. reliquae *κακκέλευθα* sine coronide. — *παπταλώμεναι*] Sic Par. ABCDEFHIJL. Neap. I. II. Vit. I. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis omnibus. *πεπταλώμενοι* Par. GK. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. *πεπαλώμενοι* Vind. II. *Muellerus* emendat *παιπαλώμεναι* e Glossa *Hesychii: παιπαλᾶν· περισκοπεῖν, ἐρευνᾶν·* quae leguntur etiam apud *Favorin.* fol. 403. edit. Rom. Quae emendatio, si glossa sana est, certe non omni caret probabilitate. Equidem autem crediderim potius verbum *παπταλᾶν*, quod significat *anxie et pavide circumspicere*, ita cum *ΠΤΑΩ*, *πταίνω* (Etym. M. p. 651, 12.), *παπταίνω* cognatum esse, ut *παμφαλᾶν* cum *ΦΑΩ*, *φαίνω*, *παμφαίνω* (Etym. M. p. 650, 17.), et cum *ΧΑΩ*, *χαίνω*, *καγχαλᾶν*. Neque tamen me fugit hoc ultimum etiam aliter derivari posse; vid. *Etym. M.* p. 482, 42. *Eustath.* ad Iliad. κ'. 564. p. 823, 59. edit. Rom. (T. III. p. 363, 41. edit. Lips.)

1163. *Ἀμφείρας*] *Ἀμφήρας* Rehd. Hic versus in Par. C. in textu omissus, ab alia manu minio inter lineas insertus est.

1164. *Σθένειαν*] *Ἀθηνᾶν Σθενιάδα* commemorat *Pausan.* II. 30, 6. et II. 32, 5. Locus indicavit Potterus. — *γουνούμεναι*] *γονούμεναι* Par. CFH. vv. 1163—1164. in Neap. III. post v. 1172. leguntur.

1165. *ὀφελτρεύσουσι*] Sic Par. AEGK. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ciz. Paraph. Vatic. *ὀφελτρεύσωσι* (ου superscr.) Par. L. Vit. I. Ciz. et Rehd. *ὀφελτρεύσωσι* Par. BDFHJ. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. et reliquae omnes. *ὀφελτρεύωσι* Par. C. Recte monet *Muellerus* haec non cum *ἕως ἂν* coniungenda esse. Lectionem nostram tuetur etiam varietas, qua hic versus ab *Etymologo* p. 644, 1. et *Favorino* fol. 401. edit. Rom. laudatur: *ὀφελτρεύω· ὀφελτρεύουσι κοσμοῦσαι πέδον· Λυκόφρων. σημαίνει τὸ καλλύνουσιν.* Quae glossa latet fortasse etiam in *Suidae*

νησκον, τοσαῦται εἰς Τρωάδα ἀπεστέλλοντο — ὅμοιαι Vind. II. *κατὰ τὸν καιρόν — ἀπὸ τοῦ φόβου* Pal. 40.

1161. *Τόπος ἐν Τροίᾳ ἡ Σιθών· ἀντὶ τοῦ, εἰς τὴν Τροίαν παραγενήσονται* Par. A. *τῆς Ῥοιτείας· ἤγουν εἰς τὸ Ῥοίτειον· ἀπὸ δὲ τοῦ Ῥοιτείου πᾶσαν τὴν Τροίαν δηλοῖ* Par. B.

1162. *Σνοτεινὰ καὶ κακοκέλευθα· τὸ γὰρ ᾱ κακὸν σημαίνει, ὡς τὸ ἄφωνος — περισκοποῦσαι* Par. A. *κακοκέλευθα* Par. B. *κατὰ ὁδοὺς περιβλέπουσαι* Vind. II. *κρυφίως, κατὰ τὰς ὁδούς* Pal. 40.

1163. *Μέχρις ἂν εἰςδράμωσιν τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τοὺς οἴκους* Par. A. *εἰςέλθωσιν τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τούς* Vind. II.

1164. *Προσευχαῖς τὴν Ἀθηνᾶν αἱ ἱκέτιδες παρακαλοῦσαι* Par. A. *δεητικῶς* Pal. 40.

1165. *Τῆς θεᾶς καλυνοῦσι τὸ ἔδαφος κοσμοῦσαι* Par. A. *σαρώσουσι,*

δρόσῳ τε φοιβάσουσιν, ἀστεργῆ χόλον
ἀστῶν φυγοῦσαι. πᾶς γὰρ Ἰλιεὺς ἀνὴρ
κόρας δοκεύσει, πέτρον ἐν χεροῖν ἔχων,
ἢ φάσγανον κελαινόν, ἢ ταυροκτόνον
στεῤῥὰν κύβηλιν, ἢ Φαλακραῖον κλάδον, 1170
μαιμῶν κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου.
δῆμος δ' ἀνατεὶ τὸν κτανόντ' ἐπαινέσει,
τεθμῷ χαράξας, τοὐπιλώβητον γένος.

verbis: ὀφελτρεύουσι· κοσμοῦσι, καλλύνουσι. Cf. *Hesych.* vv. ὄφελμα et ὄφελτρον. *Eustath.* ad Odyss. υ'. 149. p. 1887, 34. edit. Rom. (T. II. p. 231, 36. edit. Lips.) et *Ez. Spanh.* ad *Callim.* hymn. in Del. v. 225. p. 519 sq. — κοσμοῦσαι] κοσμῆσαι Par. G. Vind. IV. Vit. III.

1166. φοιβάσουσιν] Par. AEG. Vat. 1307. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Paraph. Vatic. φοιβάζουσιν Par. K. et Ciz. φοιβάσωσιν Par. D. φοιβάσωσιν Par. BCFHJL. Vit. I. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes.

1168. κόρας] κόραις Par. C. — ἐν χεροῖν ἔχων] Comp. *Eurip.* Hec. 576. (Pors.) — 1170. στεῤῥὰν] στερὰν Par. G. Vind. IV. Vit. III. — κύβηλιν] securim. κύβηλην Vit. III. *Hesych.* κυβηλίς, μάχαιρα· ἄμεινον δὲ πέλεκυς, ᾧ τὰς βοῦς καταβάλλουσι. Cf. *Phot.* Lex. h. v. ubi corrige ᾗ — τραχηλοκοποῦσι. *Pollux.* Onom. X. 104. p. 1281. ibiq. Interpp. De accentu vocis vid. *Arcad.* de Acc. p. 31, 12. — Φαρακλαῖον Par. H vitiose. Hic versus legitur apud *Steph.* Byz. v. Φαλάκραι. ubi inepte in Cod. Par. 1412. scriptum est κεφαλακραῖον κλάδον.

1171. κορέσσαι] κορέσαι Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. κορεῦσαι Par. B. — χεῖρα διψῶσαν φόνου] Comparandus est *Soph.* Aiac. v. 50., quem locum fortasse imitatus est Lycophron.

1172. ἀνατεὶ] ἀνατί Par. A. ἀνακτεί Vit. I. ἀνακτεῖ Ciz. Synchysis horum verborum ita solvenda est: δῆμος δὲ τὸν τὸ ἐπιλώβητον γένος κτανόντα ἐπαινέσει, τεθμῷ χαράξας ἀνατεὶ scil. hoc civibus licitum esse.

καλυνοῦσι — τὸ ἔδαφος, τὸν ναόν Vind. II. 1166. Τῷ ὕδατι καθαρὸν ποιήσωσιν — τὴν ἀστεργῆ ὀργήν Par. A. καθαρίσωσι — ἀκατάπαυστον ὀργήν Par. B. ὕδατι πλυνοῦσι, καθαρὸν ποιήσουσι· φοῖβος δὲ ἀλληγορικῶς τὸ ὕδωρ Par. C. φιλοκαλοῦσιν, καθαροποιήσουσιν — ἀκατάπαυστον Vind. II. ἄφιλον Pal. 40. 1167. Τῶν πολιτῶν φυγοῦσαι — πᾶς γὰρ ἀνὴρ Ἰλιεύς· ἤγουν Τρώς, ὁ ἐξ Ἰλίου Par. A. Τρώων Par. C. 1168. Τὰς κόρας ἐπιτηρήσει, ὑποδέξεται, σκοπήσει, λίθον ἐν ταῖς χερσὶ κρατῶν Par. A.

1169. Ἢ ξίφος ὀξὺ καὶ μέλαν, ἢ ταυροκτόνον Par. A. ὅτι τὸ παλαιὸν πελέκεσι τοὺς βόας ἔσφαττον Vind. II. et Pal. 40. 1170. Ἰσχυρὸν πέλεκυν· κύβηλις, πέλεκυς· ἢ κλάδον ἀπὸ Φαλακραίου ὄρους Par. A. Φαλάκρα ἐστὶν ὄρος, ἀφ' οὗ τὰ δόρατα εἶχον οἱ Τρῶες Par. B. ῥάβδον Pal. 40. 1171. Ἐπιθυμῶν κορέσαι τὴν χεῖρα, τὴν διψῶσαν φόνου Par. A. αἱμάτων χορτάσαι Par. C. ἐπιθυμῶν ἐμπλῆσαι Vind. II.

1172. Ὁ δῆμος ἄνευ ἄτης καὶ βλάβης καὶ κινδύνου τὸν ἀναιροῦντα ἐπαινέσει Par. A. ὁ ὄχλος τῶν Τρώων δηλονότι· νόμος δ' ἐστὶ τὸν φόνον ἐργασάμενον ἢ κολάζειν, ἢ φεύγειν· ὧδε τοὐναντίον· ἀντὶ γὰρ τῆς φόνου κολάσεως μέλλουσι αὐτὸν ἐπαινεῖν Par. B. ἤγουν τῶν Τρώων — χωρὶς βλάβης Vind. II. 1173. Τῷ θεσπίσματι χαράξας, καὶ τῷ νόμῳ νόμιμον ποιήσας, τὸ ἀλώβητον γένος Par. A. νόμῳ — ἐφύβριστον Par. C. ἐν νόμῳ ποιήσας, γράψας τὸ λελωβημένον, τὸ ἐφυβριστον γένος τῶν Λοκρῶν Vind. II. ἐν νόμῳ τοῦτο γράψας, ἤγουν τὰς Λοκρίδας Pal. 40.

Ὦ μῆτερ, ὦ δύςμητερ, οὐδὲ σὸν κλέος
ἄπυστον ἔσται, Περσέως δὲ παρθένος 1175
Βριμὼ Τρίμορφος θήσεταί σ' ἐπωπίδα
κλαγγαῖσι ταρμύσσουσαν ἐννύχοις βροτούς,
ὅσοι μεδούσης Στρυμόνος Ζηρινθίας
δείκηλα μὴ σέβουσι λαμπαδουχίαις,

1175. ἄπυστον] ἄπαυστον Par. A. — 1176. Βριμὼ] Vid. *Etym. M.* p. 213, 49. — ἐπωπίδα] *pedissequum.* Sic cum aspero spiritu Neap. II. Vind. II. Vit. I. et Editt. Basil. I. et Pott. utrq. ἑπωπίδα Neap. I. III. Vind. IV. Vit. III. et reliquae editiones. ἐπωπῖδα Vit. II. De libris Parisinis nunc non habeo, quod certo dicam. *Etym. M.* p. 368, 32. ἐπωπίδα· εἰ μὲν δασύνεται, σημαίνει τὴν ἀκόλουθον· εἰ δὲ ψιλοῦται, τὴν ἐπίσκοπον, διὰ τοὺς ὦπας· Λυκόφρων. ἐκ τοῦ ἕπω, ἐπωπίδες αἱ θεραπαινίδες. Cf. *Hesych.* v. ἐπωπίδες. — In Neap. III. omissum est σ'.

1177. ταρμύσσουσαν] Legebatur ταρβήσουσαν vel ταρβήσσουσαν. At certam medelam iam dudum indicaverat *Bentleius* ad Horat. Carm. I. 3, 18.: „*Etymologus:* ταρμύσσειν, τὸ φοβεῖν· ὡς Λυκόφρων. *Nota, hoc ex Lycophrone citari. At apud illum hodie legitur*, v. 1177. κλαγγαῖσι ταρβήσσουσαν ἐννύχοις βροτούς. *Restituendum vero, vel Etymologi auctoritate*, ταρμύσσουσαν, *ut et scriptus codex etiam exhibet.*“ Quod verissime monitum esse a Viro immortali, nunc demum librorum testimoniis comprobatur. ταρμύσσουσαν praebent Par. A. et Neap. III. et eandem lectionem, levi tamen vitio inquinatam, Par. BF. Pal. 40. et Rehd. ταρβύσσουσαν exhibentes; ταρύνσουσαν Par. H. ταρβήσουσαν Par. CDEGJKL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ταρβήσσουσαν Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Vid. etiam *Hesych.* ταρμύξασθαι· φοβηθῆναι. — 1178. Ζηρινθίας] Ζηρηνθίας Ciz.

1179. δείκηλα] Vid. *Etym. M.* p. 260, 28. *Hesych.* v. δίκηλον, et *Eustath.* ad Iliad. λ'. 781. p. 884, 23. edit. Rom. (T. III. p. 86, 15. edit. Lips.) — σέβουσι] σέβωσι Par. AEG. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Ms. Canteri.

1174. Περὶ Ἑκάβης· ὦ μῆτερ, ὦ κακόμητερ, οὐδὲ τὴν σὴν δόξαν Par. A. 1175. Ἀνάκουστον ἔσται· τὴν Ἑκάτην λέγει· ἀπὸ Περσέως γὰρ καὶ Ἀστερίας Par. A. ὑπάρξει — τοῦ Πέρσου Par. C. ἡ Ἑκάτη· ὁ γὰρ Ἡσίοδος (Theog. 4094.) Περσέως καὶ Ἀστερίας γενεαλογεῖ αὐτήν· Τρίμορφος δέ, τρικεφάλαιος· ἢ παρ' ὅσον μετέχει οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ ᾅδου· ἐπωπίδα δέ, εἰ μὲν δασέως, τὴν ἀκόλουθον· εἰ δὲ ψιλῶς, τὴν ἐπίσκοπον, διὰ τὰς ὦπας Vat. 1307. ἀνήκουστον, μὴ ἀκουόμενον — ἡ θυγάτηρ, ἡ Ἑκάτη Vind. II. τοῦ Πέρσου Pal. 40. 1176. Ἡ τρικέφαλος Ἑκάτη, παρὰ τὸ βριμᾶσθαι· ποιήσει σε ἀκόλουθον ἢ ἐπίσκοπον Par. A. διὰ τὸ ἐμβριμήσασθαι τῷ Ἑρμῇ — οὐρανοῦ γὰρ καὶ γῆς καὶ ᾅδου μετέχει — ὀπαδόν, ἀκόλουθον, ἐπειδὴ κύων γέγονεν Par. C. ἐπίθετον Ἑκάτης — τρικέφαλος — ποιήσει ἀκόλουθον Vind. II.

1177. Ταῖς ὑλακαῖς ἐκφοβοῦσαν ταῖς νυκτεριναῖς τοὺς ἀνθρώπους Par. A. ὑλακαῖς — ἐκφοβοῦσαν Par. C. βοαῖς, ἤχοις ἐκφοβήσασαν — νυκτερινοῖς Vind. II. 1178. Ὅσοι τῆς βασιλίσσης Ἑκάτης τῆς Θρᾴκης — τῆς Ἑκάτης Par. A. ἀπὸ τῆς βασιλίσσης — πόλις Θρᾴκης Par. C. Ἑκάτης βασιλευούσης· Μέδουσα ἡ Ἑκάτη ἐν Θρᾴκῃ ἐτιμᾶτο — τῆς Θρᾳκικῆς Vind. II. 1179. Τὰ ξόανα καὶ ἀγάλματα μὴ τιμῶσιν φρυκτωρίαις ἢ λαμπάσιν Par. A. εἰκόνας — φρυκτωρίαις Par. C. Φεραίαν, τὴν ἐν Φεραῖς τιμωμένην· καὶ Καλλίμαχος (Hymn. in Dian. 259.) Ἄρτεμι Μουνιχίη, λιμενόσκοπε, χαῖρε Φεραίη· ἡ αὐτὴ δὲ δηλονότι τῇ Ἀρτε-

θύσθλοις Φεραίαν ἐξακεύμενοι θεάν. 1180
ψευδήριον δὲ νησιωτικὸς στόνυξ
Πάχυνος ἕξει σεμνὸν ἐξ ὀνειράτων,
ταῖς δεσποτείαις ὠλέναις ὠγκωμένον
ῥείθρων Ἑλώρου πρόσθεν ἐκτερισμένης·
ὃς δὴ παρ᾽ ἀκταῖς τλήμονος ῥανεῖ χοάς, 1185
τριαύχενος μήνιμα δειμαίνων θεᾶς,
λευστῆρα πρῶτον οὕνεκεν ῥίψας πέτρον

1180. *ἐξακεύμενοι*] *ἐξακεύθμενοι* Par. A. Neap. III. *ἐξακεύμενοι* (sup. *ου*) Par. C.
1181. *δὲ*] Par. ACDEFGJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *τοὶ* Par. HK. et Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Particula omissa est in Par. B. Ad *στόνυξ* adscriptum est in Par. L. *ὁ στεναγμοῦ ἄξιος.* — 1182. *σεμνὸν*] *σεμνῶν* Par. CDGK. Vit. III. et sola Edit. Basil. I. — 1183. *δεσποτίαις* Par. L. — *ὠγκωμένων* Par. A.
1184. *ῥείθρων*] *ῥεῖθρον* Vind. IV. et Ciz. — *ἐκτερισμένης*] *ἐκτερισμένη* (sup. *ς*) ex uno Cod. dedit Sebastianus. — 1185. *τλήμονος*] *τλήμονι* Rehd. *τλήμονι* (sup. *ος*) Par B. et Editt. Basil. I. et Sebast. Ceterum transpositioni versuum, quam Canterus h. l. in versione tentavit, ut v. 1185. priori antecederet, libri mei omnes cum Paraphr. Vatic. refragantur; neque ea sensui apta videtur. Solus obsequutus est Reichardus. — 1187. *λευστῆρα*] *Etym. M.* p. 561, 52. *λευστῆρα, τὸν λιθοβόλον. Λυκόφρων.* Vid. etiam Zonar. h. v. et *Blomf.* Gloss. ad *Aesch.* Sept. v. 183. — *πρῶτον*] *πρῶτος* Par. A. et Vat. 1307. — *οὕνεκεν*] Sic Par. AK. et Vat. 1307. sed hi omnes cum levi spiritu *οὔνεκεν*. Vid. supra ad v. 864. *οὕνεκα* Par. G. Vit. I. II. III. Ciz. et Edit. Basil. I. Reliqui libri et Editt. omnes *οὕνεκα*. — *πέτρον*] *πέτραν* sola Edit. Basil. I.

μίδι ἡ Ἑκάτη Vat. 1307. *εἴδωλα, φαντάσματα, ξόανα* Vind. II. *θυσίαις, φωταψίαις* Pal. 40.
1180. *Κλάδοις τὴν Ἑκάτην τὴν θεὰν ἐξευμενίζουσαι* Par. A. *τὴν ἐν Φεραῖς τιμωμένην* Par. C. *θυσίαις τὴν Ἑκάτην θεραπευόμενοι, ἐξευμενίσαντες τὴν Ἑκάτην* Vind. II. *ἐκ Φεραίας τῆς Αἰόλου, καὶ Διὸς γεννηθεῖσαν* Pal. 40. 1181. *Κενοτάφιον δὲ ὁ νησιωτικός, τῇ Ἑκάβῃ — νῦν τὸ ἀκρωτήριον, ὡς εἰς ὀξὺ λῆγον* Par. A. *κενοτάφιον τῆς Ἑκάβης δηλαδή — Σικελικός* Par. C. *κενοτάφιόν σου ὁ Σικελικός — ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας* Vind. II.
1182. *Σεβάσμιον ἕξει τὸ ἀκρωτήριον Σικελίας ἐκ τῶν ὀνείρων* Par. A. *σεσεβασμένον* Par. B. *ὁ καλούμενος — ἐκ δειματώσεων, φοβερισμῶν* Par. C. *ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας — σεβάσμιον — τῶν φαντασμάτων* Vind. II. 1183. *Ταῖς ἀρχοντικαῖς χερσὶν ᾠκοδομημένον* Par. A. *οἰκοδομηθέν, ὑψωθὲν* Par. B. *ταῖς τοῦ Ὀδυσσέως χερσὶν ᾠκοδομημένον* Vind. II. 1184. *Ἔμπροσθεν τῶν ῥείθρων τοῦ Ἑλώρου, ποταμοῦ Σικελίας, τεθαμμένης· Ὅμηρος· κτεριοῦσί με δῖοι Ἀχαιοί* Par. A. *ποταμοῦ Σικελίας — σοῦ τῆς Ἑκάβης ἐνταφιαζομένης* Vind. II.
1185. *Ὅστις δὴ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς ταλαιπώρου τὰς ἐπὶ νεκρῶν χύσεις ῥανεῖ* Par. A. *ταῖς τοῦ Δάμητος ποταμοῦ Ἰταλίας, ὥς φησι Φιλοξένης* Par. C. *Ὀδυσσεύς — τοῖς νεκροῖς σώμασι — τῆς Ἑκάβης χύσει σπονδάς, πλησίον τῶν ῥείθρων τοῦ Ἑλώρου* Vind. II. 1186. *Τρικεφάλου τῆς Ἑκάτης μήνιμα, ὀργὴν φοβούμενος τῆς θεᾶς* Par. A. *τῆς Ἑκάτης, ἣν ἄνω Τρίμορφον εἶπεν, τὴν ὀργὴν φοβούμενος* Vind. II.
1187. *Πρῶτος δὲ τὸν λίθον τὸν καταλεύστην — διότι τὸν λίθον ῥίψας* Par. A. *λιθοβόλον* Par. C. *λιθοβολικὸν* Vind. II. *λιθοβόλον· πρῶ-*

Ἅιδῃ κελαινῶν θυμάτων ἀπάρξεται.
  Σὺ δ', ὦ ξύναιμε, πλεῖστον ἐξ ἐμῆς φρενὸς
στερχθείς, μελάθρων ἕρμα καὶ πάτρας ὅλης, 1190
οὐκ εἰς κενὸν κρηπῖδα φοινίξεις φόνῳ
ταύρων, ἄνακτι τῶν Ὀφίωνος θρόνων
πλείστας ἀπαρχὰς θυμάτων δωρούμενος.
ἀλλ' ἄξεταί σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα
τὴν ἐξόχως Γραικοῖσιν ἐξυμνημένην, 1195

1188. κελαινῶν] κελαινόν Par. A. — 1189. Σὺ δ'] σύ δ' Vit. I. (non autem, ut Muellerus indicavit, liber Cizensis. Hic enim in talibus non raro discredit a Vitebergensi I., pressius omnino sequens scripturam Cod. Palat. 158. apud Sebast. Sunt haec minutula quidem, sed ad indagandas Codd. familias non prorsus inutilia.) σύ δ' etiam Edit. Basil. I. — 1191. κρηπῖδα φοινίξεις] κρηπῖδας αἱμάξεις Par. K.

1192. Ὀφίωνος] Ὀφίωνος Par. C. Vid. *Potter.* Annot. ad h. l.

1194. ἄξεται] ἔξεται Par. DG. Vind. II. IV. Vit. III. — γενεθλίαν πλάκα] πλάκαν Par. G. *Canterus:* „Natalem Iovis terram dicit Thebas, ubi locus erat quidam Διὸς γοναὶ dictus, in quo Iupiter, secundum quosdam, natus est. Thebas quoque vocarunt Graeci quidam beatorum insulas, ut habet epigramma apud *Herodotum:*

αἱδ' εἰσὶν μακάρων νῆσοι, τόθι περ τὸν ἄριστον
Ζῆνα θεῶν βασιλῆα Ῥέη τέκε τῷδ' ἐνὶ χώρῳ."

Schol. Venet. ad Iliad. ν'. 1. οἱ γὰρ ἐν Βοιωτίᾳ Θηβαῖοι πιεζόμενοι κακοῖς ἐμαντεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς. χρησμὸς δὲ αὐτοῖς ἐδόθη παύσεσθαι τὰ δεινά, ἐὰν ἐξ Ὀφρυνίου τῆς Τρωάδος τὰ Ἕκτορος ὀστᾶ διακομισθῶσιν εἰς τὸν παρ' αὐτοῖς καλούμενον τόπον Διὸς γονάς. οἱ δὲ τοῦτο ποιήσαντες καὶ τῶν κακῶν ἀπαλλαγέντες διὰ τιμῆς ἔσχον τὸν Ἕκτορα, κατά τε τοὺς ἐπείγοντας καιροὺς ἐπικαλοῦνται τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀριστοδήμῳ. — 1195. ἐξυμνημένην] Hanc optimam lectionem tuentur ex Codd. meis Par. ACDEFGK. Vat. 1307. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Ms. Canteri; ex Editt. autem sola

τος γὰρ ἀπήρξατο τῆς λιθολευστήσεως Ἑκάβης Ὀδυσσεύς Pal. 40.

1188. Τῷ Ἅιδῃ μελάνων θυμάτων ἀπαρχὰς δώσει· λέγει δὲ τὸν Ὀδυσσέα Par. A. θυσιῶν νεκρῶν ἀψύχων ἀπαρχὰς δώσει Vind. II.

1189. Σὺ δέ, ὦ ἀδελφέ, πλεῖστον ἐκ τῆς ἐμῆς διανοίας Par. A. περὶ Ἕκτορος· — πλέον παρ' ἐμοῦ, κατὰ περίφρασιν Par. C. ὦ Ἕκτορ — λίαν Vind. II. 1190. Ἀγαπηθείς, ἔρεισμα, φύλαγμα, ἀσφάλεια τοῦ οἴκου, καὶ ὅλης τῆς πατρίδος Par. A. ἀγαπηθείς — τῶν οἰκημάτων στήριγμα· περὶ τοῦ Ἕκτορος Vind. II.

1191. Οὐκ εἰς μάταιον τὴν βάσιν τῶν βωμῶν βάψεις, αἱμάξεις αἵματι, καὶ τῷ φόνῳ Par. A. μάτην — βάψεις, αἱματώσεις Par. C. τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ βάψεις, αἱμάξεις αἵματι Vind. II.

1192. Τῶν ταύρων· τῷ βασιλεῖ καὶ θεῷ· Ὀφίων ὁ βασιλεὺς τῶν Τιτάνων, ὅ ἐστι Ζεύς Par. A. τίνων; τῶν θυομένων δηλαδή· ὁ Ὀφίων γὰρ καὶ Εὐρυνόμη καὶ πρὸ τοῦ Κρόνου ἐβασίλευον Par. C. ταυρικῶν θυμάτων — τῷ Διΐ — τῶν Τιτάνων καὶ τῆς Εὐρυνόμης Vind. II.

1193. Πολλὰς θυσίας θυμάτων παρέχων Par. A. πολλάς — ἀκροθίνια θυσίων παρέχων Par. C.

1194. Ἀλλ' ἄξει σε, πρὸς τὰς Θήβας λέγει Par. A. ἤγουν φέρει τὰ ὀστᾶ σου, ὅταν λιμὸς κατασχῇ τὴν Ἑλλάδα Par. C. ἤγουν τὰ ὀστᾶ σου ὁ Ζεύς· διότι ἐκεῖ ἐγεννήθη ὁ Ζεύς· εἰς τὰς Θήβας Vind. II.

1195. Τὴν ἐξόχως τοῖς Ἕλλησιν ᾀδομένην Par. A. τιμωμένην Par. C. λίαν τοῖς Ἕλλησιν ᾀδομένην Vind. II.

ὅπου σφε μήτηρ ἡ πάλης ἐμπείραμος
τὴν πρόσθ᾽ ἄνασσαν ἐμβαλοῦσα Ταρτάρῳ
ὠδῖνας ἐξέλυσε λαθραίας γονῆς,
τὰς παιδοβρώτους ἐκφυγοῦσ᾽ ὁμευνέτου
θοίνας ἀσέπτους, οὐδ᾽ ἐπίανεν βορᾷ   1200
νηδύν, τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας πέτρον,
ἐν γυιοκόλλοις σπαργάνοις εἰλημένον,

Basil. I. ἐξυμνουμένην habent Par. BHJL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. cum reliquis omnibus. ἐξυμνουμένην Rehd. Similiter *Marcian. Heracleota* de urbe Sybari: (p. 14. edit. Hoesch.): ἣν καὶ πρότερον μέγιστον ἐξυμνημένη || πόλις μεγάλη, βαρεῖα, πλουσία καλὴ etc.

1196. σφε] Recte Scholiastae min. explicant per αὐτόν. Vid. *Thom. Mag.* Eclog. p. 825. edit. Bern. *Maxim. Planud.* περ. Γραμμ. p. 72, 13. *Buttm.* Lexil. I. p. 60. — 1197. ἐμβαλοῦσα] ἐκβαλοῦσα Par. A. et Vat. 1307. — 1199. παιδοβρώτους] παιδοβρῶτος Pal. 40. παιδοβρώτους Rehd. ὁμευνέτου] ὁμευνεύτου Vind. IV. Vit. III. ὁμευνεύτου Ciz.

1200. ἀσέπτους] ἀσέμνους Par. E. — ἐπίανεν] Par. ADEFGHJK. Vat. 1307. Vind. IV. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis, excepta Sebast., omnibus. ἐπίανε Par. L. Neap. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Sebast. οὐδ᾽ ἐπίανε Par. B.

1201. ἐκλάψας] ἐκλάμψας Par. CEGKL. Vind. IV. Vit. II. III.

1202. εἰλημένον] *involutum*. Hanc lectionem tuentur Par. ADEGIU. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I. εἰλημένον Par. CF. εἰλημμένον Par. K. et Vat. 1307. εἰλιμμένον Par. L. εἰλιμμένον Par. B. Vit. I. Ciz. εἰλιγμένον solus Rehd. et Editt. Ald. Par. II. et Sebast. εἰλιγμένον Editt. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. Eandem lectionem ex interpolato Codice videtur hausisse *Gregorius Nazianzenus*, quum hunc Lycophronis locum in Dramate suo (Christ. pat. v. 1472.) ita imitaretur:

κεῖσαι γὰρ ὑφάσμασι τοῖσδ᾽ εἰλιγμένος
ἐν σπαργάνοις πρὶν ἐνεσπαργανωμένος.

ubi corrige, ne metrum ruat, ἐντεταργανωμένος. e Lycophr. vers. 1101. Ex eiusmodi enim pannis totum hoc carmen artificiose consutum est.

1196. Ὅπου αὐτὸν ἡ μήτηρ Ῥέα, ἡ τῆς μάχης ἔμπειρος Par. A. ἔνθα — παλαιστρικῆς τέχνης πεπειραμένη Par. C. αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἡ Ῥέα — τῆς μάχης ἡ ἔμπειρος, διὰ τὸ καταπαλαῖσαι Vind. II. 1197. Τὴν ἔμπροσθεν βασίλισσαν ἐμβαλοῦσα τῷ Ταρτάρῳ Par. A. τὴν τοῦ Ὀφίωνος γυναῖκα Εὐρυνόμην Par. B. ἤγουν ταρταρώσασα Par. C. 1198. Τὰς ὠδῖνας διέλυσε λαθραίας γονῆς Par. A. πόνους ἀπεβάλετο κρυφίας γέννας Par. C. ἤγουν ἐγέννησε τὸν Δία — τῆς κρυφίας — τόκου Vind. II. κρυφίας γεννήσεως Pal. 40.

1199. Τὰς παιδοφθόρους· λέγει δὲ τοῦ Κρόνου· ἐκφυγοῦσα τοῦ ὁμοζύγου Par. A. παιδοφάγους τοῦ Κρόνου· ἤσθιε γὰρ τὰ ἑαυτοῦ τέκνα Par. C. 1200. Εὐωχίας ἀσέπτους, ἀντὶ τοῦ ἀπρεπεῖς· οὐδαμῶς ἐλίπανεν τῇ τροφῇ Par. A. παρανόμους· ἐκόρεσε, ἐλίπανε Par. C. εὐωχίας — ἐκόρεσεν ἐν τῇ τροφῇ Vind. II. μισητούς — ἐν τῇ τροφῇ Pal. 40.

1201. Τὴν γαστέρα· τὸν ἀντιδοθέντα λίθον, καταπιὼν τὸν λίθον· παρὰ τὸ λάπτω Par. A. γαστέρα — καταπιὼν λίθον Par. C. τὴν γαστέρα· τὸν ἀντὶ τοῦ Διὸς δοθέντα ῥοφήσας, καταπιών Vind. II. κοιλίαν — ἴσον τοῦ Διός — ἐκροφήσας Pal. 40.

1202. Ἐν τοῖς τὸ σῶμα συσφίγγουσι σπαργάνοις ἀνειλημένον Par. A. εἰλίγμασι Par. C. τοῖς σφίγγουσι τὸ σῶμα — ἐντετυλιγμένον Vind. II.

τύμβος γεγὼς Κένταυρος ὠμόφρων σπορᾶς.
νήσοις δὲ μακάρων ἐγκατοικήσεις μέγας
ἥρως, ἀρωγὸς λοιμικῶν τοξευμάτων, 1205
ὅπου σε πεισθεὶς Ὠγύγου σπαρτὸς λεὼς
χρησμοῖς Ἰατροῦ Λεψίου Τερμινθέως
ἐξ Ὀφρυνείων ἠρίων ἀνειρύσας

Ceterum *εἰλημένος* et *εἰλιγμένος* ita inter se differunt, ut prius illud *involvendi tegendique* notionem habeat (ab *εἰλέω*, *wickeln*, *einwickeln*; vid. *Buttm.* Lexil. II. p. 151.); alterum autem (ab *εἱλίσσω*, *winden*) latiori sensu omne id significet, quod *est flexum atque contortum;* licet non negem, utriusque verbi significationem ex eodem fonte defluxisse. Sic *εἰλιγμένος βόστρυχος* apud *Eurip.* Thes. frag. VII. 7. p. 358. Matth. est crispus capillus, cincinnus; *εἰλιγμένος δράκων* apud *Apollon.* Rhod. IV. 1541. et *Νεῖλος εἰλιγμένος* apud *Dionys. Perieg.* v. 226. dicuntur a flexibus, quibus torti prolabuntur. Adde *Hesiod.* Theog. 790. — 1203. *γεγώς*] *γεγονώς* Par. GK. Vind. IV. Vit. III. — *Κένταυρος*] „Saturnus, qui Philyrae, Oceani filiae, amore captus, ut ab Ope seu Rhea uxore furta sua occultaret, in equum se convertit; ex eo igitur concubitu natus est Chiron Centaurus.“ Haec ex Tzetza *Potterus;* Tzetzes autem fortasse ex Pherecyde, cui haec narratio tribuitur a *Schol.* Apoll. Rhod. II. 1231. Cf. *Pind.* Pyth. III. 1—4. (Boekh.) ibique Schol. *Apollod.* I. 2, 4.

1204. *νήσοις δὲ μακάρων*] Legebatur *νήσοις μακάρων* (Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.), vel *νήσοις μακάρων δ'* (Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast.); quod vitium tale est, ut etiam sine libris recte repudiaverit *Valckenarius* ad *Eurip.* Hipp. v. 31. p. 166. quod idem nunc facimus librorum freti auctoritate. *νήσοις δὲ μακ.* Par. ACFJL. Vit. I. et Ciz. *νήσοις μακάρων* omisso *δ'*, Par. B. *νήσοις μακ. δ'*, Par. DEGHK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. *μακάρων δὲ νήσοις* Rehd. — *ἐγκατοικήσεις*] *ἐγκατοικήσει* Par. J. Vit. I. Ciz. — 1205. *λοιμικῶν*] *μυθικῶν* Par. K. — 1206. *ὅπου σε*] *ὅπου γε* Par. C. *σπαρτὸς λεώς*] *Thebani.* Sic *σπαρτῶν λαός* apud *Eurip.* Phoen. 1250. coll. 1022. et 1260. (Pors.) *λόγχη σπαρτός* Suppl. 578.

1207. *Τερμινθέως*] *Τερμυθέως* Par. DGK. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. *Ταρμινθέως* Editt. Basil. I. et Steph. Explicationem huius nominis valde obscuri tentavit *Potterus* in Annot. ad h. l.

1208. *Ὀφρυνείων*] *Ὀσφρυνείων* Par. H. Vid. *Pausan.* IX. 18, 5. *Strab.* XIII. p. 595. (T. V. p. 319. edit. Tzsch.)

τὰ μέλη τῶν βρεφῶν σφίγγουσι Pal. 40. 1203. *Τάφος γεγονὼς ὁ Κρόνος, ὠμὰ φρονῶν κατὰ τῶν τέκνων* Par. A. *ἤγουν ὁ Κρόνος· ἵππῳ γὰρ ὁμοιωθείς, ἐμίγη τῇ Φιλύρᾳ, Ὠκεανοῦ θυγατρί, καὶ Χείρωνα γεννᾷ — ἤγουν ὁ ὠμὰ καὶ παράνομα φρονῶν* Par. C. *τάφος γενόμενος ὁ Κρόνος — ὁ Κρόνος ἀπηνής — καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ* Vind. II. 1204. *Ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς τόπος καλεῖται μακάρων νῆσοι, περιῤῥεόμενος ὑπὸ Ἰσμήνου καὶ Δίρκης· ἔνθα καὶ τὸ τοῦ Διός* (in marg. *τὰς Θήβας λέγει νήσους μακάρων*) — *ὁ μέγας ἐγκατοικήσεις* Par. A. *ἐν Θήβαις* Par. C. *τὰς Θήβας λέγει κολακικῶς, ἐπεὶ αἱ τῶν μακάρων νῆσοι παρὰ τὸν Ὠκεανόν εἰσιν* Pal. 40.

1205. *Ἡμίθεος, βοηθός, τῆς λοιμικῆς νόσου διώκτης* Par. A. *ὁ Ἕκτωρ βοηθὸς ἢ διώκτης λοιμικῶν νόσων* Vind. II. 1206. *Ὅπου πεισθείς σε — ἀρχαίου βασιλέως Θηβῶν — ὁ σπαρτὸς λαός* Par. A. *βασιλεὺς Θηβῶν — τοῦ ἀρχαίου — ὁ ἀπὸ τῶν ὀδόντων τοῦ δράκοντος ἀναφύς* Par. C. *τὸν Ἕκτορα — βασιλέως Θηβῶν — Θηβαϊκός* Vind. II.

1207. *Χρησμῳδήμασιν — ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος* Par. A.

1208. *Τάφων, τύμβων ἀνελκύσας*

ἄξει Καλύδνου τύρσιν Ἀόνων τε γῆν
σωτῆρ', ὅταν κάμνωσιν ὁπλίτῃ στρατῷ 1210
πέρθοντι χώραν Τηνέρου τ' ἀνάκτορα.
κλέος δὲ σὸν μέγιστον Ἐκτήνων πρόμοι
λοιβαῖσι κυδανοῦσιν ἀφθίτοις ἴσον.
Ἥξει δὲ Κνωσσὸν κἀπὶ Γόρτυνος δόμους
τοὐμὸν ταλαίνης πῆμα, πᾶς δ' ἀνάστατος 1215
ἔσται στρατηγῶν οἶκος. οὐ γὰρ ἥσυχος

1209. *Καλύδνου*] *Καλυδνοῦ* Par. G. Vind. IV. Vit. II. III. Vid. *Steph. Byz.* v. *Κάλυδνα*. De accentu vid. *Arcad.* p. 62, 3. — *Ἀόνων τε γῆν*] Vid. *Paus.* IX. 5, 1. *Strab.* IX. p. 401. (T. III. p. 390. edit. Tzsch.) *Steph. Byz.* vv. *Ἄονες* et *Βοιωτία*. et omnino Ez. *Spanh.* ad Callim. in Del. v. 75. Adde *Etym. M.* p. 203, 18. *Schol. Venet.* ad Iliad. *β*. 494. et *Sturz.* ad Hellan. fragm. p. 68 sq. — 1211. *Τηνέρου*] *Paus.* IX. 26, 1. *τοῦ Καβειρίου δὲ ἐν δεξιᾷ πεδίον ἐστὶν ἐπώνυμον Τηνέρου μάντεως, ὃν Ἀπόλλωνος παῖδα εἶναι καὶ Μελίας νομίζουσι.* coll. IX. 10, 6. *Strab.* IX. p. 413. (T. III. p. 467. edit. Tzsch.) et *Schol.* ad Pind. Pyth. XI. 5. Haec iam indicavit Potterus. — 1212. *Ἐκτήνων*] Vid. supra ad v. 433. et adde *Nonn.* Dionys. V. 37. Scribarum errores sunt *Ἐκτένων* Par. G. Vind. IV. Vit. III. *Ἐκτίνων* Vit. I. *Ἐκτείνων* Ciz.

1213. *κυδανοῦσιν*] *κυδαλιοῦσιν* Par. K. — 1214. *Γόρτυνος*] *Γόρτενος* (ῳς) Vind. II. Vit. II. — *δόμους*] *δόμος* (ους) Vind. IV. — 1216. *οὐ γὰρ ἥσυχος*] *irrequietus*; h. e. citissime, ut irae suae satisfaciat. Figura est, quam Litoten grammatici appellarunt. Sic apud *Eurip.* Hecub. 1091. (Pors.) *οὐ γὰρ ἥσυχος || πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ' ἀνὰ στρατὸν || Ἠχώ* ita dictum est, ut intelligamus, *ingenti clamore tota castra resonuisse*. Echus enim quies silentium est. Et Peloponnesii, qui apud *Polyb.* V. 106. ex incerto *Euripidis* fragmento dicuntur *τλησίμοχθοι κοὐποθ' ἥσυ-*

Par. A. *τῶν τάφων ἀνελών* Par. C. *τόπος τῆς Τροίας — ἑλκύσας* Vind. II. *Ὀφρυνὸς τόπος Τροίας* Pal. 40.

1209. *Ἄξει εἰς τὸ τεῖχος τοῦ Καλύδνου, βασιλέως τῶν Θηβῶν — τῶν Βοιωτῶν γῆν* Par. A. *τὸ τεῖχος τῶν Θηβῶν δηλαδή — ἔθνος Βοιωτῶν Ἄονες* Par. C. *τὰς Θήβας λέγει, ὡς ἀπό τινος Καλύδνου πρώτως ἐκεῖσε βασιλεύσαντος — τεῖχος τῶν αὐτῶν· Ἄονες ἔθνος Βοιωτικόν* Pal. 40.

1210. *Λείπει τό, ἐσόμενον — τῷ ὡπλισμένῳ στρατῷ* Par. A. *βοηθόν, ἀσθενῶσι πολέμῳ* Par. C. *αἴσυμνον — τῷ καθωπλισμένῳ* Vind. II. *πολεμικῷ* Pal. 40. 1211. *Τὴν χώραν πορθοῦντι — τὰ τοῦ Τηνέρου, υἱοῦ Ἀπόλλωνος, βασιλέως Θηβῶν — βασίλεια* Par. A. *αὐτῶν τῶν Θηβαίων δηλαδή — βασιλεὺς Θηβῶν· ἤγουν τὰς Θήβας* Par. C. *πορθοῦντι — ὄνομα κύριον, ἤγουν ὁ Ἀπόλλων — βασίλεια παλάτια* Vind. II. *μάντεως μαντεῖα* Pal. 40. 1212. *Δόξα δὲ σὴ μέγιστον τῶν Θηβαίων οἱ πρόμαχοι* Par. A. *ἀκρέμονες* Par. C. *Θηβῶν οἱ πρῶτοι* Vind. II.

1213. *Ταῖς σπονδαῖς δοξάσουσιν. ἴσον τοῖς ἀφθάρτοις θεοῖς* Par. A. *σπονδαῖσι — ζῶσι — ὁμοίως* Par. C. *θυσίαις δοξάσουσιν — τοῖς θεοῖς* Vind. II. 1214. *Παραγενήσεται δὲ εἰς πόλιν Κρήτης, καὶ εἰς τοὺς τῆς πόληος Κρήτης οἴκους· Γόρτυν γὰρ πόλις Κρήτης* Par. A. *περὶ Ἰδομενέως* Par. C. 1215. *Τὸ ἐμὸν κακὸν τῆς ταλαιπώρου· δυστυχήσουσι δὲ δι' ἐμὲ καὶ οἱ Κρῆτες — πᾶς δὲ ἔρημος* Par. A. *βλάβη — ἠφανισμένος, ἔρημος* Par. C. *ἀσυστασίαστος, ἀφανὴς* Vind. II. *ἤγουν δυστυχήσουσι καὶ οἱ Κρῆτες δι' ἐμέ* Pal. 40.

1216. *Γενήσεται τῶν στρατηγῶν ὁ οἶκος τοῦ Ἰδομενῆος* Par. A. *ἤγουν τοῦ Ἰδομενέως* Pal. 40.

πορκεὺς δίκωπον σέλμα καυστρῶν ἐλᾷ,
Λεῦκον στροβήσων φύλακα τῆς μοναρχίας,
ψυδραῖσί τ' ἔχθραν μηχαναῖς ἀναπλέκων·
ὃς οὔτε τέκνων φείσετ', οὔτε συγγάμου 1220
Μήδας δάμαρτος, ἠγριωμένος φρένας,

γοι δορί sunt infatigati acerrimique bellatores. Quo in loco ineptum illud πονασίμοχθοι, cui patrocinatus fuerat Schweighaeuserus, recte nuper repudiavit *Matthiae ad Eurip.* fragm. incert. XCIX. (Tom. IX. p. 385.) — 1217. πορκεύς] πορήν Par. A. vitiose. — ἐλᾷ] περᾷ Par. C. minio tamen additum γρ. ἐλᾷ. — 1218. Λεῦκον] Ita recte exhibent Codd. mei omnes, Paraphr. Vatic. et Editt. Ald. Basil. I. Pott. utrq. et Sebast. Λευκόν Editt. Basil. II. Par. II. Cummel. Meurs. utrq. Steph. et Reich. Vid. *Etym. M.* p. 181, 55. ξανθός, Ξάνθος. λευκός, Λεῦκος· ὄνομα κύριον — Φίλων. Hunc *Herennii Philonis* locum e libro περὶ διαφόρων σημαινομένων integrum, ut videtur, exscripsit *Eustathius* ad Iliad. μ'. 310. p. 907, 2 sqq. edit. Rom. (T. III. p. 117, 8 sqq. edit. Lips.) — στροβήσων] στρομβήσων Par. J. στροβεῖν et στροβεῖσθαι apud poetas vertiginem illam indicat, qua mens humana aut cupiditate aut quavis alia vehementiori animi perturbatione perculsa corripitur. Vid. *Aesch.* Agam. 1189. Choeph. 1048. (Well.) *Hesych.* στροβεῖν. ἀποσείεσθαι, ἀποσοβεῖν ἑαυτοῦ, ἀποδιώκειν, θορυβεῖν. *Lex. Seguer.* p. 372, 2. στροβεῖ· ταράττει. κινεῖ. περιφοβεῖ. καταπονεῖ. Quae eadem habent *Phot.* Lex. p. 543, 17. et *Suidas* h. v., ubi nemo adhuc vitii quiddam suspicatus est. At vera lectio iam dudum latet apud *Favorinum* fol. 481. edit. Rom. στροβεῖ. ταράσσει, κινεῖ. περισοβεῖ. — φύλακα τῆς μοναρχίας] Sic Par. CFH. Pal. 40 Paraphr. Vat. et Editt. Ald. cum reliquis, excepta Basil. I., omnibus. φυλακῆς μοναρχίας Par. A. φύλακα μοναρχίας omisso articulo Par. BDEGJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Edit. Basil. I. Ad hunc Lycophronis locum respexit *Eustath.* ad Odyss. τ'. 174. p. 1860, 56. edit. Rom. (T. II. p. 197, 12. edit. Lips.) ἀναστατωθῆναι γάρ φασι δέκα πόλεις ὑπὸ Ἰδομενέως ἐπανελθόντος ἐξ Ἰλίου, ὅτε Λεῦκος αὐτὸν ἀπήλασεν· ὃν θετὸν παῖδα ὄντα φύλακα τῆς βασιλείας κατέλιπε, δράκοντα θρεπτόν, ὡς ὁ Λυκόφρων φησί. De hac et similibus fabellis rectissime statuit *Hoeckius*, Creta T. II. p. 404 sq. — 1219. ψυδραῖσί τ'] ψυδραῖσι δ' Par. C. ψυδραῖς τ' Par. J. ψεύδεσι ἐχθραῖς, quod correctum est in ἔχθρας Par. E. — ἀναπλέκων] Scholiastes min. Cod. Par. B. et auctor Paraphr. Vat. videntur ἀνεπνέων legisse; explicant enim: ἐκκαίων καὶ ἀναζωπυρῶν.
1220. ὃς οὔτε] ὃς οὐ Par. JL. Vit. I. Ciz. — τέκνων] παίδων Par. K. — φείσεται Rehd. — 1221. ἠγριωμένος] ἠγριωμένας Vind. IV. — φρέ-

1217. Ὁ ἁλιεύς· λέγει δὲ Ναύπλιον — διήρη ναῦν· ἐπὶ νῆος καθήμενος ἐλαύνει Par. A. διήρη ναῦν Par. C. ἤγουν ὁ Ναύπλιος ἁλιεύς — τὸν Ναύπλιον λέγει — σκάφη, καθέδρα Vind. II. πλοῖον ἐλάσει Pal. 40. 1218. Τὸν τῆς Κρήτης τύραννον ἀπατήσων, τὸν φύλακα τῆς μοναρχίας Par. A. δάκτυλος Par. C. Ταντάλου υἱόν, κινήσων, ἀπατήσων — τῆς τοῦ Ἰδομενέως Vind. II. παρακινήσων — τηρητήν Pal. 40.
1219. Τοῖς ψεύδεσιν ἔχθραν ταῖς μηχαναῖς ἀναπλέκων Par. A. ψεύδεσι — τοῖς Ἕλλησι δηλαδή, διὰ τὴν τοῦ Παλαμήδους ἀναίρεσιν — συστρέφων Par. C. ἐκκαίων, ἀναζωπυρῶν Par. B. ψεύδεσι — ἀναζητῶν, ἀνάπτων Vind. II. μῖσος δ' εἶχεν Pal. 40. 1220. Ὅστις οὔτε τῶν τέκνων φείσεται, οὔτε τῆς γαμετῆς Par. A. Λεῦκος — τοῦ Ἰδομενέως Ἰφίκλου καὶ Λεύκου — συγκοίτου Par. C. Ἰφίκλου καὶ Λεύκου — συζύγου τοῦ Ἰδομενέως Pal. 40.
1221. Μήδας γυναικός· ἐστιν δὲ

οὗ Κλεισιθήρας θυγατρός, ἧς πατὴρ λέχος
θρεπτῷ δράκοντι συγκαταινέσει πικρόν.
πάντας δ' ἀνάγνοις χερσὶν ἐν ναῷ κτενεῖ,
λώβαισιν αἰκισθέντας Ὀγκαίου βόθρου. 1225

νας] φρένα sola Edit. Basil. I. — 1222. οὗ Κλεισιθήρας] ἐγκλεισιθήρας Par. J. miro librarii errore. — 1223. συγκαταινέσει] συγκαταινεῖσαι Par. GK. Vind. IV. Vit. III. Simile vitium inhaeret glossae apud *Hesychium* et *Favorinum*: καταινεῖσαι· συγκαταθέσθαι, quod corrigendum est e *Photii* Lex. p. 137, 2. καταινέσαι· συγκαταθέσθαι καὶ συνεπαινεῖσαι. *Eustath.* ad Odyss. ξ'. 149. p. 1755, 13. edit. Rom. (T. II. p. 66, 41. edit. Lips.) ἀναίνεσθαι δέ ἐστι τὸ μὴ συγκατατίθεσθαι, παρὰ τὴν ἃ στέρησιν καὶ τὸν αἶνον, ὃς δηλοῖ συγκατάθεσιν. ἐξ οὗ καὶ ἡ συναίνεσις καὶ τὸ συναινεῖν καὶ συγκαταινεῖν. Eodem sensu *Eurip.* Iphig. Aul. 695.

τοὔνομα μὲν οὖν παῖδ' οἶδ' ὅτῳ κατῄνεσας.

1225. αἰκισθέντες (ας) Vind. II. Vid. *Meurs.* ad h. l. — Ὀγκαίου βόθρου] βόθρου (ῳ) Vind. II. Vit. II. Hanc verborum Synchysin iam supra ad v. 1159. indicavi. Iunge: ἐν ναῷ Ὀγκαίου βόθρου, ut templum Cereris Ὀγκαίας indicetur, cui in subterraneo specu horribilia sacra fiebant. — De Minerva Ὄγκα (*Aesch.* Sept. 469. et 483. (Well.) *Steph. Byz.* v. Ὀγκαῖαι. *Schol.* ad Eurip. Phoen. 1068.), sive Ὄγγα (*Paus.* IX. 12, 2. *Hesych.* v. Ὄγγα), iam satis coniecturarum protulerunt viri docti. Vid. *Falcken.* ad Schol. in Eurip. Phoen. p. 725. *Interpp.* ad Hesych. l. l. *Heyne* Observ. ad Apollod. p. 224. et 248. et *Otfr. Mueller.* Hist. Civit. Gr. Vol. I. p. 121. Mihi eorum ratio maxime probatur, qui nomen Ὄγκα peregrinum esse statuunt, sive id Aegyptium fuerit (Schol. ad *Aesch.* Sept. 469.) sive, quod probabilius videtur, Phoenicium (*Paus.* l. l. *Steph. Byz.* v. Ὀγκαῖαι. *Schol.* in Eurip. Phoen. l. l.); unde demum Ὄγκαι Boeotiae locus (*Paus.* l. l. *Etym. M.* p. 613, 42. *Hesych.* v. Ὄγγα. *Favorin.* v. Ὄγκαι), et Ὄγκειον χωρίον (*Paus.* VIII. 25, 4. *Steph. Byz.* h. v.) in Arcadia nomen acceperint. Nam quod de Onco quodam, Apollinis filio, commemorat Pausanias, id satis probat, eum in talibus vix ultra plebeculae captum sapuisse. Aliam derivationem vid. apud *Nonnum* Dionys. V. 71. coll. XLV. 69. — Hoc autem loco non Minervam sed Cererem Ἐρινὺν a poeta intelligi, monuit Tzetzes ad h. l., quod videtur confirmari posse e *Paus.* VIII. 25, 4. ubi etiam Ἀπόλλων Ὀγκαῖος sive Ὀγκαιάτης ex Antimacho commemoratur. De accentu formae Ὀγκαῖος haec habet *Eustathius* ad Odyss. π'. 471. p. 1809, 6. edit. Rom. (T. II. p. 133, 14. edit. Lips.) ἰστέον δὲ καὶ ὅτι οὐ καινόν, εἴπερ ἐκ τοῦ Ἑρμοῦ ὁ μὲν Ἑρμαῖος λόφος προπερισπᾶται, τὸ δὲ Ἕρμαιον, εἴτε τοπικῶς, ὡς ἐῤῥέθη, νοεῖται, εἴτε ἐπὶ εὑρήματος, τυχηροῦ, προπαροξύνεται. ἀναλογίαν γὰρ ταῦτα σώζει. οὕτω γὰρ καὶ Ὀγκαῖος μὲν προπερισπᾶται ὁ παρὰ Λυκόφρονι, ὄγκαιον δὲ τὸ καὶ ὄγκιον ἐν τοῖς ἑξῆς παρ' Ὁμήρῳ (Odyss. φ'.

ὄνομα κύριον τὸ Μήδας, τῆς τοῦ Ἰδομενῆος γυναικός — τὰς φρένας ἄγριος Par. A. 1222. Οὐ τῆς θυγατρὸς Ἰδομενῆος καὶ Μήδας. Κλεισιθήρας· ἔστι δὲ ἡ εὐθεῖα, Κλεισίθηρα — ἧστινος τὴν κοίτην ὁ πατὴρ Par. A. δάκτυλος Par. C. τὸν γάμον Pal. 40. 1223. Τῷ Λεύκῳ πικρὸν ὁμογνωμονήσει Par. A. ὑποσχεθήσεται Par. B. ὑποσχεθεῖ Par. C. Λευκῷ (sic) τῷ ἀναθρέπτῳ Vind. II. 1224. Ἐν τῷ ναῷ ἀποκτενεῖ Par. A. ἀνοσίοις — βωμῷ — φονεύσει Par. C. μεμιασμένοις — ὁ Λεῦκος Vind. II. 1225. Πληγαῖς τραυματισθέντας — τοῦ Ἐριννυώδους λάκκου Par. A. μαχαίραις κατακοπέντας — τοῦ Ἐριννυακοῦ, ἤγουν τῆς Δήμητρος Par. C. πληγαῖς μαστιχθέντας — θανατώδους, Ἐριννυ-

Γένους δὲ πάππων τῶν ἐμῶν αὖθις κλέος
μέγιστον αὐξήσουσιν ἄμναμοί ποτε,
αἰχμαῖς τὸ πρωτόλειον ἄραντες στέφος,
γῆς καὶ θαλάσσης σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν
λαβόντες. οὐδ' ἄμνηστον, ἀθλία πατρίς, 1230
κῦδος μαρανθὲν ἐγκατακρύψεις ζόφῳ.

61.) προπαροξύνεται. Cf. *Arcad.* de Accent. p. 43, 6. ubi in verbis ἢ κύριον εἴη σύνθετον corrigendum esse ἢ κύριον εἴη ἢ σύνθετον sequentia docent. — 1227. ἄμναμοί] ἀμναμμοί Par. A. — 1228. αἰχμαῖς] αἰχμῆς Neap. III. a prima manu; correctum tamen in αἰχμαῖς. — στέφος] κλέος Vind. II. IV. Vit. III. — 1229. γῆς καὶ θαλάσσης] Hunc locum, de quo celebris est disputatio *Niebuhrii* in *Mus. Rhen.* an. 1827. T. I. fasc. 2. p. 108 sqq. repetita in *Eiusd.* Opuscul. Hist. et Philol. Vol. I. p. 438 sqq. accuratius tractabo in Praefatione. Hic solummodo ea apponam, quae ad exemplar Edit. Potter. I., quod Lipsiae in Bibliotheca Senatoria asservatur, manu satis antiqua adscripta leguntur: „Haec sane Lycophronis esse non possunt. τάδε λέγει ὁ Τζέτζης ἔξωθεν παρεμπλεκόμενα ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἐξηγήματος· οὐ παρὰ τὸ εἰκος, ὡς ἐμοί γε δοκεῖ· καὶ ἐν τῷ ἐξηγήματι ἀμφιβάλλεται περὶ τούτων. *Dion. Halic.* Antiq. Rom. I. cap. 4. ἔτι γὰρ ἀγνοεῖται παρὰ τοῖς Ἕλλησι ὀλίγου δεῖν πᾶσιν ἡ παλαιὰ τῆς Ῥωμαίων πόλεως ἱστορία κ. τ. λ. — πῶς οὖν ταῦτα τοῦ Λυκόφρονος παλαιοτάτου ποιητοῦ εἶναι πιστεύσομεν;" Et ad v. 1281. „Haec non cohaerent cum historia Aeneae, et superiora nullo modo dici potuerunt a Lycophrone, unde παρεμβεβλημένα videntur a versu 1226., quod etiam veteri Scholiastae merito visum est. Vetus tamen est interpolatio; versus enim 1254. legitur apud *Stephanum* [v. Λαύνιον]." — μοναρχίαν] μοναρχίας Par. G. Vind. IV. Vit. III. μοναρχίας Vind. II. Vit. II. — 1230. ἄμνηστον] ἄμνηστος Par. A.
1231. ἐγκατακρύψεις] Par. BEF. Vind. II. Vit. II. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis omnibus. ἐγκατακρύψει Par. C (in quo ς minio additum est) G. Pal. 40. ἐγκατακρύψει Par. ADHJKL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Quae varietas unde in textum venerit facillime potest do-

κοῦ, ἤγουν λίθου Vind. II. Ἐριννὺς δὲ ἡ Δημήτηρ τιμᾶται ἐν Ὄγκαις, πόλει Ἀρκαδίας Pal. 40.
1226. Τοῦ γένους δὲ τῶν πάππων τῶν ἐμῶν τὸ κλέος πάλιν Par. A. λείπει τὸ ἐμοῦ· τουτέστι τὸ προγονικὸν ἐμοῦ Par. B. ἐμοῦ δηλαδή, ἤγουν τὸ προγονικόν μου κλέος, τὴν δόξαν Par. C. Ἐντεῦθεν περὶ Ῥωμαίων λέγει, καὶ Λυκόφρονος ἑτέρου νομιστέον εἶναι τὸ ποίημα, οὐ τοῦ γράψαντος τὴν τραγῳδίαν· συνήθης γὰρ ὢν τῷ Φιλαδέλφῳ, οὐκ ἂν περὶ Ῥωμαίων διελέγετο Vat. 1307. ἤγουν τοῦ ἐμοῦ — προγόνων — ὕστερον Vind. II. τουτέστι τὸ προγονικόν μου Pal. 40.
1227. Μέγιστον αὐξήσουσιν οἱ ἀπόγονοί ποτε Par. A. ὅτι Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος ἀπὸ Κρεούσης τῆς Πριάμου ἐγένοντο, οἵτινες μετὰ τῶν Ἕκτορος παίδων Ἀστυάνακτος καὶ Σαπερνίου ἔκτισαν τὴν πόλιν Ῥώμην Vat. 1307. οἱ ἀπόγονοι τοῦ Αἰνείου Vind. II. ἀπόγονοι· Κυρηναικῶς Pal. 40. 1228. Δόρασι τὸ πρωτεῖον ἄραντες στέφος, ἐπάραντες Par. A. κράτος Par. B. πολέμοις — ἐξαίρετον — στέμμα, βασιλείαν Par. C. κονταρίοις — κατὰ τὴν πρώτην λαφυραγωγίαν — ἢ στέφος Vind. II. ὑψηλὸν, μέγα Pal. 40.
1229. Γῆς τε γῆς καὶ θαλάσσης τά τε σκῆπτρα καὶ τὴν μοναρχίαν Par. A. λαβόντες Vind. II. 1230. Οὐδὲ μὴν ἡ Ἴλιος ἀμνημόνευτος μαρανθήσεται — ταλαίπωρος πάτρα Par. A.
1231. Τὴν μαρανθεῖσαν δόξαν τῇ σκοτίᾳ ἐγκατακρύψει Par. A. ἀφανισθὲν Vind. II. σβεσθὲν Pal. 40.

τοιούσδ' ἐμός τις σύγγονος λείψει διπλοῦς
σκύμνους λέοντας, ἔξοχον ῥώμῃ γένος,
ὁ Καστνίας τε τῆς τε Χειράδος γόνος,

monstrari. Fuerunt enim, qui, distinctione post ἄμνηστον deleta, verba ἆθλία πατρίς arctissime cum verbo ἐγκαταχρύπτειν coniungerent. Sic auctor Paraphaseos Vaticanae: ἡ δὲ ταλαίπωρος πατρὶς τὴν μαρανθεῖσαν δόξαν οὐκ ἄμνηστον τῇ σκοτίᾳ βαλεῖ, οὐ καταχρύψει. At neminem fugiet quantum aptior sit Apostrophe ad patriam, quum statim id commemoretur, unde maxima in eam gloria sit redundatura. — ζόφῳ] ζόφος Par. L. ζόφῳ Vit. I. Rehd. — 1232. ἐμός τις] ἐμός τε Par. A. ἐμός τε Par. C. σύγγονος] συγγενής Rehd. διπλοῦς] διπλοῖς Par. G. Vind. IV. Vit. III. In Vit. I. librarius negligenter scripsit λεί διπλοῦς.

1233. σκύμνους] σκύμνος Vind. II. — ἔξοχον ῥώμῃ γένος] ἔξοχος ῥώμῃ γεγώς Par. A. Lectionem ῥώμῃ exhibent Par. CDEFGHIJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. hi omnes aut cum glossa interlin. ἰσχύϊ, aut superaddito ἐν, quo solent Scholiastae Dativum indicare. Accedunt huic lectioni quindecim Codd. apud Sebastianum, duo Potteriani, et Cod. Bononiensis in Edit. Basil. I. expressus. Refragantur autem ex omnibus libris, quotquot adhuc excussi sunt, tres solummodo: Par. B., in quo librarius dubitanter scripsit ῥώμη, Pal. 142. apud Sebastianum, et Cod. Venetus Aldinae editionis, uterque recentior et valde interpolatus, in quibus ῥώμης dederunt librarii. Quod, si ratio palaeographica te delectat, fortasse non inepte dicas ex altera lectione ῥώμηι cum Iota adscripto natum esse; cuius mutationis exempla invenies in *Schaeferi* Melet. Crit. p. 113. Praeterea Aldinae auctoritatem obsequuti sunt reliqui editores praeter Sebastianum, qui Codd. suorum consensu quasi perterritus, neque tamen, quid eorum lectio sibi vellet, intelligens, litera maiuscula Ῥώμῃ exhibuit, lectionem omni sensu prorsus destitutam. — Quae vero haec *gemella leonina proles*, *eximio robore praedita*, intelligenda sit, manifestissimum est, licet poeta eo, quo solet, artificio studiose evitaverit, ne notiori quodam nomine adhibito, totius orationis color mutaretur, et obscura illa tolleretur vaticiniorum ambiguitas. Allusit autem his verbis ἔξοχον ῥώμῃ γένος ad gemella fratrum nomina Ῥῶμος et Ῥωμύλος, idque fecit dexterrime; et talem allusionem concedes, opinor, multo magis ingenio Lycophronis convenire, quam si mater gemellipara, sive nunc Iliam, sive Romam, mulierem Troianam, cogitaverit, ipsa hic nominata inveniretur. Aliter de hoc loco statuit Meursius et quem valde equidem demiror, etiam *Niebuhrius* in Hist. Rom. T. I. p. 219. de cuius sententia dicam in Praefatione. — Tetigit etiam hunc locum Io. Tzetzes in Schol. ad Exeges. in Iliad. p. 141, 23. — 1234. Καστνίας] Καστίας Par. G. Vind. IV. Vit. III. — τε post τῆς deest in Par. B. Vind. II. et Edit. Ald. — Χειράδος] Ταχειράδος Par. A. Χιράδος Vit. I. Χοιράδος est emendatio Canteri, qui eam in Annot. p. 218. ita explicat: „Castnia et Choeras, Veneris epitheta, matris Aeneae. ac de Castnia quidem ante diximus (ad v. 403.); Choeras autem a porcis, quos illi mactabant Argivi potest nuncupata videri.“ Hanc lectionem recepit Reichardus.

1232. Τοιούτους δὲ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς καταλείψει δύο Par. A. συγγενής, ἤγουν ὁ Αἰνείας, καταλείψει, ἀφήσει δύο Par. C. συγγενὴς καταλείψει Pal. 40. 1233. Τὸν Ῥῶμον καὶ Ῥωμύλον — ἔξοχος γεγονὼς ἐν τῇ ῥώμῃ Par. A. ἐπήσχον — ἐν — φυλήν Par. C. Ῥῶμον καὶ Ῥωμύλον — ἰσχύϊ Vind. II. 1234. Καστνία καὶ Ταχει . . (sic) ἐπώνυμα Ἀφροδίτης — υἱὸς δὲ αὐτῆς Αἰνείας Par. A. Καστνία καὶ Ταχεῖρα, ἡ Ἀφροδίτη, παρὰ τὸ χειροῦσθαι διὰ τῆς ἐπιθυμίας Vat. 1307. Κρατούσης διὰ τοῦ

βουλαῖς ἄριστος, οὐδ' ὄνοστὸς ἐν μάχαις. 1235
ὃς πρῶτα μὲν Ῥαίκηλον οἰκήσει μολών,
Κισσοῦ παρ' αἰπὺν πρῶνα καὶ Λαφυστίας
κερασφόρους γυναῖκας. ἐκ δ' Ἀλμωνίας
πάλιν πλανήτην δέξεται Τυρσηνία

Libri autem et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis omnibus vulgatam tuentur. — 1236. *Ῥαίκηλον*] Ex Lycophrone affert *Eustath.* ad Odyss. ξ. 508. p. 1709, 13. edit. Rom. (T. II. p. 84, 18. edit. Lips.) *Steph. Byz.* h. v. *Ῥάκηλος, πόλις Μακεδονίας· τὸ ἐθνικόν, Ῥακήλιος.* Pertinet ad hunc locum *Theonis* Scholion, a Stephano Byz. servatum: *Αἴνεια, τόπος (πόλις) Θρᾴκης, ὡς Αἴπεια, Ζέλεια· ἀπὸ Αἰνείου. Θέων Αἰνειάδας ταύτην καλεῖ, ὑπομνηματίζων τὸν Λυκόφρονα· Αἰνείας δὲ μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν εἰς Θρᾴκην παραγένετο, καὶ ἔκτισε πόλιν Αἰνειάδας, ὅπου τὸν πατέρα ἔθαψε.* De hac urbe vid. *Salmas.* ad Solin. p. 114. et *Heyn.* ad Aen. III. 18. ibiq. Excurs. I. p. 562. Cf. *Conon.* in Phot. Bibl. p. 140. b. 34. edit. Bekk. *Scylac.* Peripl. p. 133. edit. Hoesch. ubi vitiose editum est *Ἄνεια.* — 1237. *Κισσοῦ*] *Κισοῦ* Pal. 40. *Κίσσου* Par. G. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Ms. Canteri. Vid. *Nicandr.* Ther. v. 804. *Strab.* VII. p. 330. (T. II. p. 486. edit. Tzsch.) *Hesych.* et Favorin. v. *Κισσοῦς.* 1238. *κερασφόρους*] Vid. *Porson.* Praef. ad Eurip. Hecub. pag. X. — *Ἀλμωνίας*] Sic, quod formam attinet, libri mei omnes; quorum, qui nunc mihi ad manus sunt, Vind. II. Vit. II. et Paraph. Vatic. *Ἀλμωνίας* cum leni spiritu exhibent; *Ἁλμωνίας* Vit. I. et Ciz. *δαλμωνίας* Vind. IV. et Vit. III. vitiose. Ex Editt. sola Reich. *Ἀλμωνίας.* Canterus ex Thucydide (II, 99.), et Stephano Byz. correxit *Ἀλμωπίας*, idque non dubitavit in versione exprimere. Apud Steph. Byz. enim haec leguntur: *Ἀλμωπία, χώρα τῆς Μακεδονίας, ἣν ᾤκουν Ἄλμωπες. Λυκόφρων· ἐκ δ' Ἀλμωπίας || παλιμπλανήτην δέξεται Τυρσηνία· περὶ Αἰνείου λέγων.* Vide tamen *Muellerum* Hist. Civit. Gr. p. 130. et 249.

1239. *πάλιν πλανήτην*] Libri et Editt. nihil variant. Apud *Steph. Byz.* autem l. l. editum est *παλιμπλανήτην*, quod extat etiam in Cod. Paris. 1412. Alter Cod. Paris. 1413. *πάλιν πλανήτην* exhibet. Recte. Dicitur enim Ulysses *novis erroribus* delatus esse in Tyrrheniam. *πάλιν*

ἄριστος Pal. 40. 1235. *Ὁ ἐν ταῖς βουλαῖς ἄριστος καὶ βέλτιστος, οὐδὲ μεμπτὸς ἐν μάχαις· ἐξ οὗ ἀνδρεῖος* Par. A. *ἐν πολέμοις* Par. C. *ὁ φρονιμώτατος — μεμπτός* Vind. II.

1236. *Ὅστις πρῶτος μὲν τὴν νῦν Αἶνον πόλιν Μακεδονίας καλουμένην οἰκήσει — παραγενόμενος ὁ Αἰνείας* Par. A. *πόλις Μακεδονίας, ἡ νῦν Αἶνος — παραγενόμενος* Par. C. *Ῥαίκηλος, Μακεδόνων πόλις· Κισσὸς δέ, ὄρος Μακεδονίας, ἔνθα ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν ἅλωσιν ᾤκησε, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Αἶνον τὴν πόλιν ὠνόμασεν· Ἀλμωνία δέ, πόλις Μακεδονίας· ἀπὸ δὲ Μακεδονίας εἰς Ἰταλίαν ἦλθεν Αἰνείας* Vat. 1307.

1237. *Τοῦ Μακεδονίας ὄρους παρὰ τὴν ἐξοχήν· Λαφύστιος ὁ Διόνυσος ἀπὸ τόπου· ἐξ οὗ Λαφυστίας λέγει τὰς Βακχικὰς* Par. A. *ὑψηλόν — ἐξοχήν — τὰς ἀπὸ Λαφυστίου τοῦ ὄρους* Par. C. *Λαφυστίας, ὁ Διόνυσος ἀπὸ Λαφυστίου ὄρους Βοιωτίας· ὅθεν Λαφύστιαι, αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βάκχαι, αἳ καὶ Μιμαλόνες ἐκαλοῦντο, διὰ τὸ μιμεῖσθαι αὐτὰς τὸν Διόνυσον· κερατοφοροῦσι γὰρ καὶ αὗται, κατὰ μίμησιν Διονύσου· ταυρόκερανος γὰρ φαντάζεται καὶ ζωγραφεῖται· καὶ Εὐριπίδης, καὶ σφῷ κέρατε κρατὶ προςπεφυκέναι* (Eurip. Bacch. 917. Herm.) Vat. 1307. — *κέρατα φορούσαις κατὰ μίμησιν Διονύσου· Μακεδονίας* Pal. 40. 1238. *Τὰς κέρατα φερούσας γυναῖκας Βάκχας — ἐκ πόλεως, ἢ ὄνομα τόπου Μακεδονίας* Par. A. *τὰς Βάκχας τὰς Μακεδονικάς — πόλις Μακεδονίας* Par. C.

1239. *Πάλιν πλανώμενον δέξεται ἡ Τυρσηνία χώρα* Par. A. *τὸν Αἰνείαν* Par. C. *ἢ Ἰταλία — πόλις Σι-*

Λιγγεύς τε, θερμῶν ῥεῖθρον ἐκβράσσων ποτῶν, 1240
καὶ Πῖσ' Ἀγύλλης θ' αἱ πολύῤῥηνοι νάπαι.
σὺν δέ σφι μίξει φίλιον ἐχθρὸς ὢν στρατόν,

autem in compositione, praesertim cum verbis coniunctum quae motum indicant, significat *retrorsum*. Sic supra vv. 180. et 628. *παλιμπόρευτος*. v. 739. *παλινστρόβητος*. infra v. 1431. *παλίμπλωτος*. v. 1461. *παλίσσυτος*. Cf. *Schol. Venet.* ad Iliad. α'. 59. et Eustath. p. 47, 10. edit. Rom. (T. I. p. 41, 18. edit. Lips.) *Etym. M.* p. 649, 28 sqq. Similiter *παλίγναμπτοι κέλευθοι* apud *Tryphiod.* 523. *παλίνορσος πλοῦς ibid.* v. 145. *παλιντροπέες* apud *Nicandr.* Ther. v. 402. At nolo notissimae rei exempla congerere. — *Τυρσηνία*] *Τυρσηνίας* Par. C.

1240. *Λιγγεὺς*] Sic Par. K. Pal. 40. quinque apud Sebastianum (Vat. 117. 915. 916. 1421. et Pal. 142.), et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *Λιγγεύς* Par. L. Vit. I. Ciz. *Λιγκεύς* Par. ABCDEFGHJ. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Paraph. Vatic. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Ubi vide quam constanter vel in optimis libris peccatum sit. Paene persuasit *Heynius* Excurs. I. ad Aen. VII. p. 515. ut una literula deleta, *Λιγεὺς* reponerem; sed magnum retardarunt ille *Λιγγαῖος χέρσος Orph.* Argon. 1213. et τὸ *λιγγούριον* apud *Strab.* IV. p. 202. (Tom. II. p. 75. edit. Tzsch.) quae coniecturis vix crediderim amolienda. *Onofrio Gargiulli* p. 84. haec adnotavit: „Linceo, fiume della Toscana. Vid. *Cluverio* Ital. ant. lib. II. p. 71. Il *Mariani* de Etruria L. III. c. 12. crede, che sia questo fiume quello, che Aquas Caldas, o come vuole il Cluverio, Aquas calidas Vetulonienses, appellarono i Romani, oggi *Caldano*." — *θερμῶν*] Par. AJ. Vat. 1307. Neap. I. III. Paraph. Vatic. *θερμὸν* (ῶν supra) Par. C. *θερμόν* reliqui libri et Editt. omnes. — *ῥεῖθρον*] *εἶδος* Par. K. *ὕδωρ* Par. D. Vit. III. — *ποτῶν*] *ποτόν* Par. F. *ποτὸν* (ῶν supra) Par. K. — 1241. *Πῖσ'*] *Πίσ'* Par. AC. Vat. 1307. *Πίσσ'* Par. BDEFGHIJKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis omnibus. Alterum σ eliminavi, quum vox tali fulcro minime indigeat. Vid. *Drac. Strat.* p. 20 sq. *τὰ εἰς* σα *λήγοντα θηλυκά, εἴτε ἐπὶ ὀνομάτων εἴτε ἐπὶ μετοχῶν, εἰ ἔχει τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς δίχρονον λήγουσαν, πάντως ἐκτεταμένον αὐτὸ ἔχει· πᾶσα, πλᾶσα, φῦσα, δῦσα, Πῖσα, Κρῖσα, κνῖσα. οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι Πίσαν εἶπε τὴν πόλιν κατὰ συστολὴν Πίνδαρος.* Inde etiam mutandus erat accentus. Cf. *Seidler.* ad Eurip. Iphig. Taur. v. 1. *Onofrio Gargiulli* l. l. „Il detto *Mariani* l. l. vuole, che Pissa quì non debba intendersi per Pisa non ancora fondata, quando Cassandra profetizzava; ma per una città edificata de Pelasgi, alla riva del mar Tirreno, dove oggi è *Pescia.* Ma può dirsi, che il poeta forse parlò di Pisa per anticipazione." — *Ἀγύλλης*] Sic Par. ACDFH. Neap. III. Pal. 40. et Editt. Reich. et Sebast. *Ἀγγύλης* Par. G. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. *Ἀγγύλλης* Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. *Ἀγγύλης* (κ supra) Par. J. *Ἀγκύλης* Par. BEL. Neap. I. Vit. I. Ciz. et Editt. Basil. II. Commel. Par. II. et Meurs. utrq. *Ἀκύλης* Rehd. et Edit. Ald. *Ἀγκύρης* Par. K. Vid. *Steph. Byz.* s. v. *Ἄγυλλα* ibiq. Interpp. — *πολύῤῥηνοι*] *πολύρηνοι* Par. G. Vind. IV. Vit. III. *πολύῤῥοι* Par. K. — 1242. *σὺν δέ σφι*] Scholiastae

κελλίας (sic) *ἀπὸ Τυρσήνου Τηλέφου υἱοῦ* Vind. II. 1240. *Ποταμὸς Τυρσηνίας — ῥεῦμα ἀναπέμπων τῶν ὑδάτων* Par. A. *Λυγκεύς, ποταμὸς Ἰταλίας, θερμὰ ὕδατα ἔχων* Vat. 1307. et Pal. 40. 1241. *Πῖσα καὶ Ἄγυλλα, πόλεις Τυρσηνίας ἢ Ἰταλίας — οἱ πολυθρέμματοι σύμφυτοι τόποι* Par. A. *πόλεις Τυρσηνῶν — πολύαρνοι, πολυθρέμματοι — ἡ Ἰταλία* Vind. II. 1242. *Τὸν Ὀδυσσέα φησὶ ἐν Ἰταλίᾳ συντυχεῖν Αἰνείᾳ,*

Γένους δὲ πάππων τῶν ἐμῶν αὖθις κλέος
μέγιστον αὐξήσουσιν ἄμναμοί ποτε,
αἰχμαῖς τὸ πρωτόλειον ἄραντες στέφος,
γῆς καὶ θαλάσσης σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν
λαβόντες. οὐδ' ἄμνηστον, ἀθλία πατρίς, 1230
κῦδος μαρανθὲν ἐγκατακρύψεις ζόφῳ.

61.) προπαροξύνεται. Cf. *Arcad.* de Accent. p. 43, 6. ubi in verbis ἢ κύριον εἴη σύνθετον corrigendum esse ἢ κύριον εἴη ἢ σύνθετον sequentia docent. — 1227. ἄμναμοί] ἀμναμμοί Par. A. — 1228. αἰχμαῖς] αἰχμῆς Neap. III. a prima manu; correctum tamen in αἰχμαῖς. — στέφος] κλέος Vind. II. IV. Vit. III. — 1229. γῆς καὶ θαλάσσης] Hunc locum, de quo celebris est disputatio *Niebuhrii* in *Mus. Rhen.* an. 1827. T. I. fasc. 2. p. 108 sqq. repetita in *Eiusd.* Opuscul. Hist. et Philol. Vol. I. p. 438 sqq. accuratius tractabo in Praefatione. Hic solummodo ea apponam, quae ad exemplar Edit. Potter. I., quod Lipsiae in Bibliotheca Senatoria asservatur, manu satis antiqua adscripta leguntur: „Haec sane Lycophronis esse non possunt. τάδε λέγει ὁ Τζέτζης ἔξωθεν παρεμπλεκόμενα ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἐξηγήματος· οὐ παρὰ τὸ εἰκος, ὡς ἐμοί γε δοκεῖ· καὶ ἐν τῷ ἐξηγήματι ἀμφιβάλλεται περὶ τούτων. *Dion. Halic.* Antiq. Rom. I. cap. 4. ἔτι γὰρ ἀγνοεῖται παρὰ τοῖς Ἕλλησι ὀλίγου δεῖν πᾶσιν ἡ παλαιὰ τῆς Ῥωμαίων πόλεως ἱστορία κ. τ. λ. — πῶς οὖν ταῦτα τοῦ Λυκόφρονος παλαιοτάτου ποιητοῦ εἶναι πιστεύσομεν;" Et ad v. 1281. „Haec non cohaerent cum historia Aeneae, et superiora nullo modo dici potuerunt a Lycophrone, unde παρεμβεβλημένα videntur a versu 1226., quod etiam veteri Scholiastae merito visum est. Vetus tamen est interpolatio; versus enim 1254. legitur apud *Stephanum* [v. Λαύνιον]." — μοναρχίαν] μοναρχίας Par. G. Vind. IV. Vit. III. μοναρχίαν (superscr. ας) Vind. II. Vit. II. — 1230. ἄμνηστον] ἄμνηστος Par. A.
1231. ἐγκατακρύψεις] Par. BEF. Vind. II. Vit. II. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis omnibus. ἐγκατακρύψει (superscr. ς) Par. C (in quo ς minio additum est) G. Pal. 40. ἐγκατακρύψει Par. ADHJKL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Quae varietas unde in textum venerit facillime potest de-

κοῦ, ἤγουν λίθου Vind. II. Ἐριννὺς δὲ ἡ Δημήτηρ τιμᾶται ἐν Ὄγκαις, πόλει Ἀρκαδίας Pal. 40.
1226. Τοῦ γένους δὲ τῶν πάππων τῶν ἐμῶν τὸ κλέος πάλιν Par. A. λείπει τὸ ἐμοῦ· τουτέστι τὸ προγονικὸν ἐμοῦ Par. B. ἐμοῦ δηλαδή, ἤγουν τὸ προγονικόν μου κλέος, τὴν δόξαν Par. C. Ἐντεῦθεν περὶ Ῥωμαίων λέγει, καὶ Λυκόφρονος ἑτέρου νομιστέον εἶναι τὸ ποίημα, οὐ τοῦ γράψαντος τὴν τραγῳδίαν· συνήθης γὰρ ὢν τῷ Φιλαδέλφῳ, οὐκ ἂν περὶ Ῥωμαίων διελέγετο Vat. 1307. ἤγουν τοῦ ἐμοῦ — προγόνων — ὕστερον Vind. II. τουτέστι τὸ προγονικόν μου Pal. 40.
1227. Μέγιστον αὐξήσουσιν οἱ ἀπόγονοί ποτε Par. A. ὅτι Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος ἀπὸ Κρεούσης τῆς Πριάμου ἐγένοντο, οἵτινες μετὰ τῶν Ἕκτορος παίδων Ἀστυάνακτος καὶ Σαπερνίου ἔκτισαν τὴν πόλιν Ῥώμην Vat. 1307. οἱ ἀπόγονοι τοῦ Αἰνείου Vind. II. ἀπόγονοι· Κυρηναικῶς Pal. 40. 1228. Δόρασι τὸ πρωτεῖον ἄραντες στέφος, ἐπάραντες Par. A. κράτος Par. B. πολέμοις — ἐξαίρετον — στέμμα, βασιλείαν Par. C. κονταρίοις — κατὰ τὴν πρώτην λαφυραγωγίαν — ἢ στέφος Vind. II. ὑψηλόν, μέγα Pal. 40.
1229. Τῆς τε γῆς καὶ θαλάσσης τά τε σκῆπτρα καὶ τὴν μοναρχίαν Par. A. λαβόντες Vind. II. 1230. Οὐδὲ μὴν ἡ Ἴλιος ἀμνημόνευτος μαρανθήσεται — ταλαίπωρος πάτρα Par. A.
1231. Τὴν μαρανθεῖσαν δόξαν τῇ σκοτίᾳ ἐγκατακρύψει Par. A. ἀφανισθέν Vind. II. σβεσθέν Pal. 40.

Τάρχων τε καὶ Τυρσηνός, αἴθωνες λύκοι,
τῶν Ἡρακλείων ἐκγεγῶτες αἱμάτων.
ἔνθα τράπεζαν εἰδάτων πλήρη κιχών, 1250
τὴν ὕστερον βρωθεῖσαν ἐξ ὀπαόνων,
μνήμην παλαιῶν λήψεται θεσπισμάτων.
κτίσει δὲ χώραν ἐν τόποις Βορειγόνων
ὑπὲρ Λατίνους Δαυνίους τ' ᾠκισμένην,
πύργους τριάκοντ', ἐξαριθμήσας γονὰς 1255

1248. *Τάρχων*] Sic libri omnes. *Τάρχων* nominatur apud *Strabon.* V. p. 219. (T. II. p. 123. edit. Tzsch.) *Eustath.* ad *Dionys. Perieg.* v. 347. p. 154, 34. edit. Bernh. et ad Iliad. *β*. 21. p. 167, 23. edit. Rom. (T. I. p. 137, 9. edit. Lips.) Eadem lectionis varietas etiam apud *Virgil.* Aen. VIII. 506. et 603. Lycophronis versum affert *Io. Tzetzes* in Schol. ad Exeges. Iliad. p. 134, 5. — *αἴθωνες*] *αἴθονες* Par. L. Vit. I. Ciz.
1250. Vid. *Dion. Halic.* I. 55. *Strab.* XIII. p. 608. (T. V. p. 382. edit. Tzsch.) *Conon.* apud Phot. Bibl. p. 140, b. 40. et omnino *Heynii* Excurs. II. ad Aen. VII. p. 519 sqq. — 1253. *Βορειγόνων*] *Βοριγόνων* Pal. 40. Hic deprehendimus poetam, Aboriginum nomen suo more ita diffingentem, ut nunc plane aliud quid sonet, quam antea. Quod artificium merito improbavit Tzetzes his verbis: *πάντα τολμητά, βατὰ καὶ γραπτὰ τῷ Λυκόφρονι. οἱ Ἰταλοὶ πρῶτον Ἀβοριγῖνες ἐκαλοῦντο καὶ ἕτερα μυρία ἀπὸ τῶν οἰκησάντων αὐτὴν ἐθνῶν. οὗτος δὲ Βορειγόνους λέγει τοὺς Ἀβοριγίνους.* — 1254. Extat hic versus apud *Steph. Byz.* v. *Λατῖνιον*, cum hac lectionis varietate: *ὑπὲρ Λακίου Λαυνίου τ' ᾠκισμένη.* Sic enim Codd. Paris. 1412. et 1413. et Ms. Perusinum a Iac. Gronovio collatum exhibent. — 1255. *πύργους τριάκοντ'*] *τριήκοντ'* Pal. 40. Recte senserunt Interpretes *de triginta urbibus* cogitari nullo modo posse. Nemo enim ex omnibus, qui historiae Romanae primordia scripserunt, hoc tradidit, nec potuit tale quid a quoquam tradi, quum plane absonum sit Troianos illos, quorum numerus vix uni oppidulo condendo sufficeret, *triginta urbes* condidisse. Miraberis autem Interpretes praeter Meursium omnes Lycophronem inscitiae incusare, quam aliam huius loci explicationem tentare maluisse. Nam quum in tali narratione, si

Διόνυσος — κλήμασι — τοῖς ἀμπέλοις Vind. II. *κινητήσει, θεὸς οἴνου* Pal. 40. 1248. *Ὁ Τάρχων καὶ Τυρσηνός, υἱοὶ Τηλέφου* Par. A.
1249. *Ἐκ τῶν Ἡρακλείων γεγεννημένοι αἱμάτων* Par. A. *ἐξ Ἡρακλέους καὶ Αὔγης. Τήλεφος· Τηλέφου δέ, Τάρχων καὶ Τυρσηνός* Vat. 1307. *γεγεννηκότες* Vind. II.
1250. *Ἐκεῖσε τράπεζαν, ἐδεσμάτων πλήρη, καταλαβών* Par. A. *ὁ Αἰνείας* Par. C. *χρησμὸν ἔλαβεν ὁ Αἰνείας, ἔνθα ἂν οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ καταφάγωσι τὰς ἑαυτῶν τραπέζας, ἐκεῖ κτίζειν πόλιν. ἐλθόντες δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ἀπορήσαντες τραπεζῶν, ἄρτοις ἀντὶ τραπεζῶν ἐχρήσαντο, καὶ τέλος ἔφαγον καὶ τοὺς ἄρτους. συνεὶς οὖν τὸν χρησμὸν ὁ Αἰνείας, ἔκτισε τὴν Ῥώμην ἐκεῖσε* Vat. 1307. *ὅπου — βρωμάτων* Vind. II.
1251. *Τὴν βρωθεῖσαν ὕστερον ἐκ τῶν ἀκολούθων* Par. A.
1252. *Μνήμην παλαιῶν λάβῃ νόμων ἢ μαντευμάτων* Par. A.
1253. *Χώραν δὲ κτίσει ἐν τόποις — ἔθνους Ἰταλίας* Par. A. *εἰς τὰς χώρας· οὐ γὰρ ἡ χώρα κτίζεται, ἀλλὰ ἡ πόλις* Par. B. *εἰς* Par. C. *Βορειγόνων· ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ οὕτω καλούμενον* Vat. 1307. *πόλιν — τῶν Ἰταλικῶν· ὄνομα ἔθνους Ἰταλίας* Vind. II. *πόλιν οὐχὶ χώραν — Λατίνων* Pal. 40. 1254. *Λατῖνοι καὶ Δαύνιοι ἔθνη Ἰταλίας — ᾠκισμένην* Par. A. *Καλαβρούς* Par. C.
1255. *Πόλεις τριάκοντα, ἰσαρίθμους τοῖς παισί* Par. A. *ἤγουν πό-*

συὸς κελαινῆς, ἣν ἀπ' Ἰδαίων λόφων
καὶ Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλώσεται,
ἰσηρίθμων θρέπτειραν ἐν τόκοις κάπρων·

quis scriptor antiquus, cui tot, quae nobis interiere, veteris historiae monumenta suppeditarunt, aut novum quiddam aut a communi opinione diversum tradiderit, non mediocris est arrogantiae, id ex illius inscitia malle, quam ex nostra repetere: multo tamen incautius hoc factum videtur, si scriptor ille, quem incusamus, et doctrinae laude floruerit, et idoneas habuerit rationes, cur aut reconditius quiddam promeret, aut, nota referens, fallaci quodam verborum artificio uteretur. Difficultas autem, qua hic locus laborat, primum in eo esse videtur, quod poeta verbum *κτίσει* duplici significatione ad *χώραν* et *πύργους* retulerit; notat enim etiam, *coloniam aliquo deducere ibique habitare;* vid. *Etym. M.* p. 90, 47. *τὸ κτίσαι ἐπὶ τοῦ οἰκῆσαι ἔλαβον οἱ παλαιοί·* unde *ἀμφικτίονες*, *περικτίονες*, et *περικτῖται* Odyss. λ'. 287.; deinde quod *πόλει μιᾷ* ita dixerit, ut non una quasi ex triginta urbibus, sed urbs illa, quam unam solam inter triginta propugnacula condiderat, debeat intelligi. Sensus igitur huius loci, nisi magnopere fallor, hic esse debet: *Considet tandem Aeneas in ditione Aboriginum, ibique regionem occupatam triginta turribus communiet; faciet autem hoc ad similitudinem prodigiosi illius partus Idaeae suis, cuius simulacrum deinde in ipsa urbe ad aeternam memoriam consecrabit.*

1256. *συὸς κελαινῆς*] Non *nigrae suis*, quemadmodum hunc locum intellectum video ab omnibus, sed *horrendae ac furiosae*. Constat enim, hanc suem, qua duce Aeneas locum condendae urbis invenerit, *albam* fuisse eamque, furore quasi percitam, a littore usque ad Albanos montes viginti quatuor stadiorum viam uno cursu confecisse, ibique in clivo quodam languore confectam procubuisse. De hoc autem *albae suis* portento, quod arctissime cohaeret cum primis gentis Romanae incunabulis, absurdum fuisset, si poeta contrarium quiddam narrare voluisset; lusisse tamen videtur in ancipiti vocis *κελαινῆς* significatione. Saepenumero enim apud Lycophronem obscuritas non in rebus, sed in artificiosa quaerenda est verborum ambiguitate. *κελαινὸν* autem, praeter notissimam significationem, non raro etiam id significat, quod horrendum est, sive quippe perniciosum sit, sive immane quoddam habeat atque portentosum. Vid. supra v. 7. *Σφὶγξ κελαινή.* v. 325. *μήτηρ κελαινή.* v. 471. *δόρπον κελαινόν.* v. 1169. *φάσγανον κελαινόν.* v. 1188. *θύματα κελαινά.* et infra v. 1425. *δίψα κελαινή.* Cf. *Eurip.* Bacch. 621. (Herm.) Herc. fur. 780. *Opp.* Hal. II. 385. *Orph.* Lith. 415.

1257. *Δαρδανείων*] *Δαρδανίων* Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Basil. I. et Steph. — *ἐκ* omissum est in Par. J. — *ναυσθλώσεται*] *ναυσθλώσεται* (σ superscr.) Par. C. *ναυασθλώσεται* Par. J. *ναυσθώσεται* Par. G. Vind. IV. Vit. III. — 1258. *ἰσηρίθμων*] *ἰσαρίθμων* Par. ADGK. Neap. III. Vit. III. et Edit. Basil. I. *ἰσηρίθμων* (α superscr.) Vit. II. — *κάπρον* Par. L.

λεις Par. C. *πύργους ἔκτισεν ἐν Ἰταλίᾳ ἰσαρίθμους τοῖς τῆς συὸς τεχθεῖσιν, ὧν ἐκ τῆς Ἰλίου ἔλαβεν* Vat. 1307. *ἔχουσαν — ἰσαρίθμους — τῆς χοίρου* Vind. II. *πόλεις* Pal. 40.

1256. *Τῆς τραχείας συός, ἥντινα ἀπὸ τῶν τῆς Ἴδης ἄκρων* Par. A. *σῦν — Τρωϊκῶν* Pal. 40.

1257. *Καὶ ἐκ τῶν Δαρδάνου τόπων ἐπὶ νεὼς ἄξει* Par. A. *ἐπὶ νηὸς ἄξει* Par. C. *διὰ νηὸς ἄξει* Pal. 40.

1258. *Τὴν τροφὸν τῶν ἰσαρίθμων πόλεων* (sic) *τοῖς υἱοῖς Αἰνείου, τὴν πολύγονον* Par. A. *ἰσαρίθμων· κακῶς τοὺς πύργους ἰσαρίθμους· λέγει τὰς πύγγας* (sic) *τοὺς πύργους* Par. B. *ἰσαρίθμων τῶν πόλεων ἢ τῶν*

ἧς καὶ πόλει δείκηλον ἀνθήσει μιᾷ
χαλκῷ τυπώσας καὶ τέκνων γλαγοτρόφων. 1260
δείμας δὲ σηκὸν Μυνδίᾳ Παλληνίδι,
πατρῷ᾽ ἀγάλματ᾽ ἐγκατοικιεῖ θεῶν.
ἃ δή, παρώσας καὶ δάμαρτα καὶ τέκνα
καὶ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν κειμηλίων,
σὺν τῷ γεραιῷ πατρὶ πρεσβειώσεται, 1265
πέπλοις περισχών, ἦμος αἰχμηταὶ κύνες,

1259. *ἧς πόλει*, omisso *καί*, Par. G. Vind. IV. Vit. III.

1260. *τυπώσας*] *τυπείσας* Par. A. — *γλαγοτρόφων*] *λαγοστρόφων* Par. K. *φηγοτρόφων* Pal. 40. — 1261. *δείμας*] *δήμας* Par. G. Vind. IV. Vit. III. — *Μυνδίᾳ*] *Μινδίᾳ* Par. L. Vit. I. Ciz. *Μενδίᾳ* Par. DEG. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. III. *Μενδίᾳ* (ω supra) Vind. II. Vit. II. *Μωδίᾳ* Par. J. et Edit. Basil. I. — 1262. *ἐγκατοικιεῖ*] *ἐγκατοικεῖ* Par. G. Vind. IV. et Editt. Basil. I. et Sebast. *ἐγκατοικίζει* Par. L. Vit. I. *ἐγκατοικήσει* Ciz. litera *ζ* ab alia manu inserta. — 1263. *παρώσας ἀγάλματα καὶ τέκνα* Par. K. omissa voce *δάμαρτα*. — 1264. *ὀμπνίαν*] *οὐμπνίαν* Par. K. *ὀπνίαν* Neap. III. — 1265. *τῷ* omissum in Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. — *γεραιῷ*] *γηραιῷ* Par. DFG. Vind. IV. Vit. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *γεραιῷ* (η supra) Vit. II. Vid. *Elmsl.* ad Eurip. Med. v. 62. p. 77. edit. Lips. — *πρεσβειώσεται*] Sic Par. FL. Neap. III. Ciz. *πρεσβειώσεται* (υ supra) Vit. I. *πρεσβυώσεται* Neap. I. Reliqui libri et Editt. omnes *πρεσβιώσεται*.

πύργων Vind. II. *τοσαυταρίθμων ταῖς πόλεσι — τροφόν* Pal. 40.

1259. *Ἥστινος καὶ ἐν τῇ πόλει ἄγαλμα, εἰκόνισμα, εἴδωλον ἀναθήσει· κατὰ συγκοπήν — τῇ μιᾷ* Par. A. *ἄγαλμα ἀναστηλώσει* Par. C. *ἀναθήσει, κατὰ συγκοπήν* Vat. 1307. *σιὸς εἴδωλον ἀναθήσει ὁ Αἰνείας, ἀναστηλώσει ἐν τῇ Λαβινίᾳ πόλει* Vind. II. 1260. *Χαλκουργήσας, καὶ τῶν ὑπὸ γάλακτος τρεφομένων, ὑπομαζίων τέκνων* Par. A. *κατασκευάσας — ὑπὸ γάλακτος τρεφομένων* Vind. II. *χαλκουργήσας — γαλαθηνῶν* Pal. 40. 1261. *Οἰκοδομήσας δὲ ναόν — ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς* Par. A. *κτίσας ναόν — ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς* Vind. II. *Μυνδία καὶ Παλληνὶς ἡ Ἀθηνᾶ τιμᾶται· ὁ δὲ Αἰνείας, ἄγων τὰ ἀγάλματα ἐκ τῆς Τροίας καὶ τὸν πατέρα Ἀγχίσην, ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν* Vat. 1307.

1262. *Τὰ πρῶτα* (sic) *ξόανα ἐγκατοικήσει τῶν θεῶν* Par. A. *ἐν τῇ Λαβινίᾳ πόλει ἦσαν τὰ ἐκ Τροίας ἀχθέντα ἀγάλματα* Vind. II. *εἰσκομίσει* Pal. 40. 1263. *Ἅτινα δὴ παρωσάμενος, παρωθήσας, ἐάσας, καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα* Par. A. *ἀγάλματα — καταλείψας* Par. C. *ἐν ὑπερβάτῳ ἡ σύνταξις· ἅτινα δὴ ἀγάλματα σὺν τῷ γηραιῷ πατρὶ πρεσβειώσεται, τουτέστι τιμήσει, τοῖς ἱματίοις καλύψας· τὸ δὲ ἑξῆς, παρώσας δάμαρτα καὶ τέκνα καὶ τὸν πλοῦτον. Αἰνείου δὲ γυνὴ Κρέουσα, Πριάμου θυγάτηρ· ἀφ᾽ ἧς ἔσχεν Ἀσκάνιον καὶ Εὐρυλέοντα· ὀμπνίαν δέ, τὴν συντελοῦσαν πρὸς τὸ ζῆν, παρὰ τὸ πνέω· ἐξ οὗ, πλουσίαν* Vat. 1307. *ἅτινα ἀγάλματα — παρεάσας — γυναῖκα τὴν Κρέουσαν — Ἀσκάνιον καὶ Εὐρυλέοντα* Vind. II. 1264. *Καὶ τὴν λοιπὴν κτῆσιν, τὴν συντελοῦσαν πρὸς τὸ ζῆν, ἐξ οὗ, πλουσίαν* Par. A. *πλουσίαν, τὴν πρὸς τὸ ζῆν συντελοῦσαν, ἀπὸ τοῦ ἐμπνέω* Vind. II.

1265. *Σὺν τῷ πρεσβύτῃ πατρὶ τιμήσει* Par. A. *Ἀγχίσῃ — τιμήσει* Vind. II.

1266. *Τοῖς ἱματίοις καλύψας, ἡνίκα οἱ ἀνδρεῖοι πολεμισταί* Par. A. *ποικίλοις ὑφάσμασι περικαλύψας — οἱ Ἕλληνες* Vind. II.

τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλῳ,
τούτῳ μόνῳ πόρωσιν αἵρεσιν, δόμων
λαβεῖν ὃ χρῄζει κἀπενέγκασθαι δάνος.
τῷ καὶ παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κριθεὶς, 1270
τὴν πλεῖστον ὑμνηθεῖσαν ἐν χάρμαις πάτραν
ἐν ὀψιτέκνοις ὀλβίαν δωμήσεται,
τύρσιν μακεδνὰς ἀμφὶ Κιρκαίου νάπας
Ἀργοῦς τε κλεινὸν ὅρμον Αἰήτην μέγαν,

1267. *συλλαφύξαντες*] *συλλαφύξαντες* Par. K. — 1270. *εὐσεβέστατος κριθείς*] Vid. Interpp. ad *Aelian.* Var. Hist. III. 22. Post hunc versum desunt in Neap. III. viginti sex versus, ita ut verba *Κουρῆτες ἀντίχοινον* statim sequantur. Sed reperiuntur hi versus infra post v. 1323. inserti. — 1272. *ἐν*] *τὴν* Par. K. — *δωμήσεται*] Sic Par. AEF. Neap. III. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. *δωμήσεται* Par. BL. Vit. I. *δομήσεται* Par. H. Vit. II. Rehd. *δομήσεται* Par. CDGJK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. Vid. supra ad v. 719.

1273. *μακεδνάς*] Vox dubiae originis et admodum rara etiam apud Epicos. *Hom.* Odyss. η'. 106. *Nicandr.* Ther. 472. Cf. *Eustath.* p. 1571, 47. edit. Rom. (T. I. p. 265, 2. edit. Lips.) et *Etym. M.* p. 28, 48. — *Κιρκαίου νάπας*] *νῆσος ὑλήεσσα* apud *Hom.* Odyss. κ'. 308. coll. v. 150. — *νάπους* Vit. I. Ciz. *Eustath.* ad Dion. Perieg. v. 692. p. 233, 10. edit. Bernh. *ἰστέον δέ, ὅτι κατὰ τὸν Λυκόφρονά ἐστι Κιρκαῖόν τι ὄρος καὶ περί που τὰ τῆς Ῥώμης ὅρια.* Accuratissime totam hanc regionem nuper descripsit *Westphal, Römische Campagne*, p. 56—61.

1267. *Τὰ πάντα τῆς πατρίδος καταπιόντες τῷ κλήρῳ* Par. A. *κλήρῳ γὰρ τὴν λείαν διένειμαν* Vat. 1307. *συναθροίσαντες καὶ καταπιόντες* Vind. II. 1268. *Τούτῳ μόνῳ δῶσιν ἐκλογήν, οἴκων* Par. A. *αἱρέσεως δοθείσης Αἰνείᾳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὃ βούλεται λαβεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, προέκρινε τὸν πατέρα καὶ τὰ ἀγάλματα τῆς πόλεως, παρεάσας τὸν οἶκον, καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα* Vat. 1307. *τῷ Αἰνείᾳ παράσχωσιν — πρόθεσιν* Vind. II. *βούλησιν* Pal. 40. 1269. *Λαβεῖν ὅπερ θέλει, καὶ ἀπενέγκασθαι δωρεάν* Par. A. *δῶρον* Vind. II. 1270. *Δι' ὃ καὶ παρὰ τοῖς ἐχθροῖς εὐλαβέστατος* (sic) *κριθεὶς* Par. A. *διὸ δή — λογισθεὶς* Pal. 40. 1271. *Τὴν πολὺ ὑμνηθεῖσαν ἐν πολέμοις πατρίδα* Par. A. *πολέμοις — Ῥώμην* Par. C. *μάχαις — τὴν Ῥώμην λέγει* Vind. II. *κατὰ πολὺ δοξασθεῖσαν* Pal. 40. 1272. *Ἐν τοῖς βραδυγενέσιν πλουσίαν [illegible]* Par. A. *[illegible] νέσι· Ῥῶμος γὰρ καὶ Ῥωμύλος,* (sic) *οἱ τούτων ἀπόγονοι, ταύτην ἔκτισαν* Par. B. *ἐν ὀψιγόνοις — οἱ γὰρ ἀπόγονοι αὐτοῦ ἔκτισαν αὐτήν — κατασκευάσει* Vind. II. *ὑστερογεννήτοις — ἔνδοξον κτίσει* Pal. 40.

1273. *Πόλιν περὶ τὰς μακράς — περὶ τοῦ ὄρους Ἰταλίας συμφύτους τόπους — Κιρκαῖον, ὄρος τῆς Ἰταλίας, ἀπὸ τῆς Κίρκης· ὅπερ λέγεται πολλὰς ἔχειν βοτάνας φαρμάκων* Par. A. 1274. *Αἰήτης ὅρμος καὶ λιμὴν ἐν Κιρκαίῳ, ὅπου καὶ ἡ Ἀργὼ λέγεται προςωρμηκέναι· καὶ ἐκεῖ ἐκαθάρθησαν Ἰάσων καὶ Μήδεια ὑπὸ τῆς Κίρκης. Ἔστιν δὲ ταῦτα καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Αἰήτης δὲ ἐκλήθη διὰ τὴν Κίρκην, ἢ ὅτι ἐκεῖ ἔπλευσεν ἡ Ἀργώ, ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐν τῷ Αἰήτῃ ποταμῷ ἐκαθάρθησαν ὁ Ἰάσων καὶ ἡ Μήδεια ἀπὸ τοῦ φόνου τοῦ Ἀψύρτου· Κιρκαῖον δέ, ἀπὸ τῆς Κίρκης* Par. A. *Αἰήτης λιμὴν ἐν Ἰταλίᾳ, ἔνθα φασὶν τὴν Ἀργὼ ὁρ-*

λίμνης τε Φόρκης Μαρσιωνίδος ποτὰ 1275
Τιτώνιόν τε χεῦμα, τοῦ κατὰ χθονὸς
δύνοντος εἰς ἄφαντα κευθμῶνος βάθη,
Ζωστηρίου τε κλιτὺν, ἔνθα παρθένου
στυγνὸν Σιβύλλης ἐστὶν οἰκητήριον,
γρώνῳ βερέθρῳ συγκατηρεφὲς στέγης. 1280
τοσαῦτα μὲν δύστλητα πείσονται κακὰ
οἱ τὴν ἐμὴν μέλλοντες αἰστώσειν πάτραν.

1275. Φόρκης] Φόρβης Par. K. — 1276. Τιτώνιόν] Ἀιτώνιον Par. K. 1277. εἰς ἄφαντα κευθμῶνος] εἰς ἄφευκτα δαιμόνων Par. K. — κεθμῶνος Par. D. Deest versus in Cod. Par. A. — 1278. Ζωστηρίου] Ζωτηρίου Par. K. Vid. *Meinek.* ad Euphor. fragm. p. 151 sq. — κλιτύν] κλιτὴν Par. G. Vind. IV. Vit. III. Rehd. κλείτην Par. K.

1280. γρούνῳ Par. G. γρόνῳ Vind. IV. Vit. III. — βαρέθρῳ Par. G. βαρέθρῳ Vind. IV. Vit. III. — 1282. αἰστώσειν] Sic Par. ABCFIIJL. Vat. 1307. Neap. I. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. omnes. αἰστώσαι Vind. II. Vit. II. αἰστῶσαι Par. DEGK. Neap. II. Vind. IV. Vit. III. Alterum est, *qui eversores futuri sunt patriae meae*; alterum, *qui eversuri sunt patriam meam*. Eadem ratione supra v. 540. οἱ δεινὰ πείσεσθαι, καθαρθῆναι ὑπὸ Κίρκης ἐκ τοῦ φόνου τοῦ Ἀψύρτου Ἰάσονα καὶ Μήδειαν Vat. 1307. τοῦ πλοίου, τῆς νηός — ὄνομα λίμνης ἐν Ῥώμῃ Vind. II. 1275. Φόρκη λίμνη ἀπέχουσα Ῥώμης σταδίους θ'. Μαρσοὶ δέ, Ἰταλικὸν ἔθνος, παροικοῦν τὴν λίμνην, τὴν πλησίον τῶν Μαρσῶν· οἱ δὲ Μαρσοὶ ἔθνος Ἰταλίας Par. A. Φόρκη δὲ λίμνη, ἀπέχουσα Ῥώμης σταδίους πεντακοσίους· Μαρσοὶ δέ, ἔθνος Ἰταλίας, περὶ τὴν λίμνην οἰκοῦντες καὶ περὶ τοὺς φυτευσίμους καὶ εὐλείμωνας τόπους τῆς Μαρσῶν χώρας Vat. 1307.

1276. Ποταμὸς Ἰταλίας — τὸ ῥεῖμα, τοῦ κατὰ γῆν· οὐ γὰρ εἰς θάλασσαν ῥεῖ Par. A. Τίτων ποταμὸς Ἰταλίας, ἐγγὺς Κιρκαίου. οὗτος δὲ ὁ ποταμὸς οὐκ εἰς θάλασσαν ῥέει, ἀλλ' ὑπὸ τῆς γῆς καταπίνεται, ὥς φησι καὶ Φιλοστέφανος Vat. 1307. ὑποκάτω γῆς Pal. 40.

1277. Ὑπεισελθόντος ἀθεώρητα τοῦ Ἅιδου Vind. II. ὑπεσειρχομένου ἄδηλα Pal. 40. 1278. Ἐπώνυμον Ἀπόλλωνος — εἰς ἐξοχὴν ὄρους Par. A. Ζωστήριον, ἐπώνυμον Ἀπόλλωνος· φησὶ οὖν, ὅτι ἐνταῦθα διῆγεν ἡ Σίβυλλα Vat. 1307. τοῦ Ἀπόλλωνος — ἱερόν — ἐξοχὴν Vind. II.

1279. Ὅπου τῆς παρθένου οἴκημα ὑπάρχει· φασὶν οὖν, ὅτι ἐνταῦθα διῆγεν ἡ Σίβυλλα. Ἡ Λητὼ εἰς Ἀθήνας παρεγένετο, βουλομένη ἀποτεκεῖν τὸν Ἀπόλλωνα, κἀκεῖσε ἔλυσε τὴν ζώνην, δι' ὃ καὶ Ζωστὴρ ὁ τόπος ὠνόμασται, καὶ ἐν αὐτῷ Ζωστηρίου Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερόν. Καὶ παρὰ Κυμαίοις δὲ Ζωστηρίου Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερόν, ἐν ᾧ τεθάφθαι φασὶ τὴν Σίβυλλαν Κυμαίαν οὖσαν, ἣν Ἀπόλλωνός φασιν ἀδελφὴν διὰ τῶν προφωνημάτων. Ἔστι γὰρ καὶ ἄλλη Ἐρυθραία, καὶ τρίτη Σαρδιανή Par. A. φοβερόν Vind. II.

1280. Γρώνῳ, τῷ κοίλῳ· βερέθρῳ δέ, τῷ σπηλαίῳ· τὸ τῆς στέγης συγκατηρεφὲς καὶ κατάστεγον Par. A. κοίλῳ σπηλαίῳ — σκεπασμένον Par. C. γρώνῳ δέ, τῷ κοίλῳ· βερέθρῳ δέ, τῷ σπηλαίῳ· ἄλλως· καὶ ἐπὶ τὸ μέρος τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ Ζωστηρίου ὠνομασμένου, ἢ τὴν ἐξοχὴν Vat. 1307. τετρυπημένῳ λίθῳ, σπηλαίῳ, κοίλη πέτρα — ἐσκεπασμένον Vind. II. σπηλαίῳ σκοτεινῷ Pal. 40. 1281. Τοσαῦτα μὲν ἀκαρτέρητα κακὰ πάθωσιν Par. A. δυσκαρτέρητα Vind. II. ἀπόθεσις Pal. 40. 1282. Τὴν Ἀσίαν λέγει· Ἰαπέτου γὰρ καὶ Ἀσίας Προμηθεύς·

Τί γὰρ ταλαίνῃ μητρὶ τῇ Προμηθέως
ξυνὸν πέφυκε καὶ τροφῷ Σαρπηδόνος,
ἃς πόντος Ἕλλης καὶ πέτραι Συμπληγάδες 1285
καὶ Σαλμυδησὸς καὶ κακόξεινος κλύδων,

σθαι μέλλοντες non sunt **horribilia passuri**, sed **qui futuri sunt horribilia patientes**. Inter quae quid discriminis intersit, nemo, opinor, hodie ignorabit. — 1283. *μητρὶ τῇ*] Par. ABEHJL. Neap. I. III. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *τῇ μητρί* Par. C. Neap. II. Vind. II. *μητρὶ τοῦ* Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Vid. *Valcken.* ad Hippol. v. 224. p. 187. et *Schaef.* Melet. crit. p. 72. Hunc et sequentem versum affert *Schol.* ad Dion. Perieg. v. 270. p. 341, 26. edit. Bernh. Cf. *Etym. M.* p. 153, 29. *Eustath.* ad Dion. Perieg. vv. 270. et 620. et *Tzetz. Schol.* ad Exeg. Iliad. p. 135, 22.

1284. *ξυνὸν πέφυκε*] Similiter *Nonnus* Dionys. I. 430. *τί ξυνὸν καλάμοισι καὶ αἰθαλόεντι κεραυνῷ;* — 1285. Respicit hunc versum *Eustath.* ad Odyss. *μ'*. 70. p. 1712, 4. edit. Rom. (T. II. p. 9, 19. edit. Lips.)

1286. *Σαλμυδησός*] Sic dedi ex uno sed optimo libro, Neap. III. Scribebatur *Σαλμυδισσός*, quod praebent Par. BCEFGL. Vit. I. III. Ciz. Quae forma non dubito quin omnino librariis tribuenda sit, insolentius nomen vel particulam eius in notiorem aliquem sonum (*δισσός*) diffingentibus. E tali enim studio neminem latet quot vitia in antiquis exemplaribus provenerint, et in nostra lingua etiam quotidie adhuc pullulent in ore imperitae multitudinis. Neque minus corruptam nunc arbitror alteram formam *Σαλμυδησσός*, licet eam h. l. Codd. Par. ADJ. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. praebeant, eandemque supra v. 186. equidem e bonis libris retinuerim; ubi tamen nollem sprevissem reliquorum Codd. auctoritatem. Multo enim proniores librarios inveneris ad geminandas tales literas, quam ad tollendam alteram ex geminandis. Quo fit, ut, ubi Codices talem scripturae differentiam praebent, simplicior forma, (quam Valckenarius ad *Eurip.* Phoen. p. 388. antiquiorem iudicavit) nisi aliae rationes dissuadeant, altera longe videatur esse probabilior. Quod sentiens *Blomfieldius* recte edidit in *Aesch.* Prom. v. 751. *Σαλμυδησία γνάθος*, et *Erfurdtius* in Soph. Antig. 956. *ὁ Θρηκῶν Σαλμυδησός*. Eadem scriptura est apud *Hesych.* T. II. p. 1144. *Photium* Lex. p. 497. et *Favorinum* fol. 465. edit. Rom. — Hanc periculosissimam Thracii littoris oram describunt *Xenoph.* Anab. VII. 5, 12. *Strabo* VII. p. 319. (T. II. p. 438. edit. Tzsch.) et utriusque verba compilans *Marcianus Heracleota* p. 30. edit. Hoesch.

εἶτ' αἰγιαλός τις Σάλμυδησὸς λεγόμενος
ἐφ' ἑπτακόσια στάδια τεναγώδης ἄγαν,
καὶ δυςπρόσορμος ἀλίμενός τε παντελῶς
παρατέταται, ταῖς ναυσὶν ἐχθρότατος τόπος.

ἀπὸ δὲ ταύτης τὴν χώραν — ἀφανίσειν πατρίδα Par. A. *ἀφανίσαι* Vind. II. 1283. *Τί γὰρ τῇ ταλαιπώρῳ, τῇ Ἀσίᾳ λέγει· τῇ τοῦ Προμηθέως* Par. A. 1284. *Τῇ Εὐρώπῃ· ἐκ γὰρ Διὸς Εὐρώπη, Μίνως, Ῥαδάμανθυς· ἐκ δὲ ταύτης ἡ χώρα τὸ ὄνομα εἴληφεν — τῇ τοῦ Σαρπηδόνος μητρὶ καὶ τροφῷ, Εὐρώπη* Par. A. *κοινόν — τῇ Εὐρώπῃ, ἤγουν τῇ Ἑλλάδι* Vind. II. 1285. *Ἀστινας ὁ Ἑλλήςποντος καὶ αἱ Συμπληγάδες πέτραι, αἱ περὶ τὸ Βυζάντιον, ἃς καλεῖ Ὅμηρος Πλαγκτάς* Par. A. *Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην — Ἑλλήςποντος — πόλεις* (leg. *πέτραι*), *ἐν τῷ Στενῷ, λεγόμεναι κλεῖδες* Vind. II. *Πλαγκταὶ συγκρούουσαι* Pal. 40.

1286. *Καὶ ποταμὸς Σκυθίας, καὶ ὁ Εὔξεινος πόντος* Par. A. *πέλαγος — ὁ Εὔξεινος, τὸ Στενὸν* Vind. II. *τὸ μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Δαμάλεως*

Σκύθαισι γείτων, καρτεροῖς εἴργει πάγοις,
λίμνην τε τέμνων Τάναϊς ἀκραιφνῆς μέσην
ῥέεθροις ὁρίζει, προσφιλεστάτην βροτοῖς
χίμετλα Μαιώταισι θρηνοῦσιν ποδῶν. 1290
ὄλοιντο ναῦται πρῶτα Καρνῖται κύνες,
οἳ τὴν βοῶπιν ταυροπάρθενον κόρην
Λέρνης ἀνηρείψαντο, φορτηγοὶ λύκοι,
πλᾶτιν πορεῦσαι κῆρα Μεμφίτῃ πρόμῳ,

— κακόξεινος] κακόξενος Par. AH. Neap. II. Vind. II. κακόξενος Par. C. κακόξυνος Ciz. Non delenda videtur allusio ad commune nomen Εὔξεινος. Deest hic versus in Cod. Par. K. — 1287. εἴργει] οἴγει Par. I. in marg. cum glossa διαχωρίζει, ἀνοίγει. — 1288. λίμνην τέμνων Par. D. Vit. III. omisso τε. — ἀκραιφνής] ἀκραιφνῆ Par. DK. Vind. IV. et Ms. Canteri. ἀκρεφνῆ Par. G. ἀκρεφνῆ Vit. III. — μέσην] μέσον Par. K. Vind. IV. Vit. III. et Ms. Cant. — 1289. πρὸς φιλεστάτην Vind. II. Ciz. 1290. χίμετλα] χίμαιτλα Par. G. Vind. IV. Vit. III. Vid. *Schol.* ad Aristoph. Vesp. 1206. (1167. Dind.) et *Eustath.* ad Iliad. ζ. 181. p. 635, 24. edit. Rom. (T. II. p. 100, 17. edit. Lips.) Primam huius vocis syllabam corripuit *Nicander* Ther. v. 682. — θρηνοῦσιν] Libri et Editt. omnes θρηνοῦσι. —. 1291. πρῶτα] πρῶτοι Par. B. πρῶτοι Rehd. — Καρνῖται] Καρνίται Par. G. Vind. IV. Vit. III. Versus legitur apud *Steph. Byz.* v. Κάρνη, ita corruptus in Cod. Par. 1413.: ὄλοιτο ναῦται πρῶτ' ἀκονῖται κῦνες. — 1292. ταυροπάρθενον κόρην] Similiter supra v. 669. dixerat μιξοπάρθενος, et *Gregorius Nazianzenus* Christ. pat. Argum. v. 6. hanc analogiam sequutus ausus est dicere μητροπαρθένου κόρης. — 1294. πλᾶτιν] Hoc accentu Par. AC. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. Reliqui libri et Editt. omnes πλάτιν. πλάτην Par. G. Vind. IV. Vit. III. Vid. supra ad v. 821. — πορεῦσαι] περῶσαι Par. DGK. Vind. IV. Vit. II. III. Non erat, cur vulgatam addubitaret Muellerus. —

— ὁ Εὔξεινος πόντος, ἢ τὸ Στενόν Pal. 40. 1287. Καὶ τῶν Σκυθῶν γείτων, καὶ ἰσχυροῖς ἐπέχει ἢ κωλύει πάγοις Par. A. μετὰ γὰρ τὸ Στενὸν πέλαγος καὶ τὸ Ἱερὸν ἡ Σκυθία ἐστίν — κωλύει, τοῖς ἀκρωτηρίοις Vind. II. μεγάλοις χωρίζει βουνοῖς Pal. 40. 1288. Τὴν λίμνην τέμνων ὁ Τάναϊς, ποταμὸς Σκυθίας, μέσην, ὁ καθαρός· οἷον ἀκεραιοφανής Par. A. δάκτυλος Par. C. τὴν Μαιῶτιν — ποταμὸς Σκυθίας, καθαρός Vind. II. Μαιώτιδα Pal. 40.

1289. Ῥεύμασι διορίζει, ἀγαπητικὴν ἀνθρώποις Par. A. διαχωρίζει Vind. II. 1290. Τὰ τῶν ποδῶν τραύματα καὶ ἀποκαύματα τοῖς Μαιώταις· διὰ τὴν ψῦξιν — θρηνοῦσι τὰ τῶν ποδῶν Par. A. Σκύθαις Par. C. τὰ ἐκ χείματος ἀποψύγματα, τὰς τῶν ποδῶν ἀποκαύσεις· ὑπὸ γὰρ τοῦ ψύχους ἀποκαίονται οἱ πόδες αὐτῶν Vind. II. τοῖς Σκύθαις Pal. 40.

1291. Ἀπόλοιντο ἐν πρώτοις οἱ Φοίνικες· ἀπὸ Κάρνης κώμης ἢ πόλεως Par. A. πόλις Φοινίκης Par. C. εἶθε — ἐκ πόλεως Φοινίκης Vind. II.

1292. Τὴν Εὐρώπην λέγει, τὴν εἰς βοῦν μεταβληθεῖσαν κόρην Par. A. τὴν μεγαλόφθαλμον ἢ βουπρόσωπον Par. B. τὴν Ἰώ, τὴν Ἰνάχου θυγατέρα — γένος ἀντὶ γένους ἔλαβεν, ἀρσενικὸν ἀντὶ θηλείας — τὴν Ἰώ Par. C. βοὸς ὄμματα ἔχουσαν Pal. 40.

1293. Ἐκ τῆς πηγῆς Ἄργους ἀνήρπαξαν — οἱ Φοίνικες· ἔμποροι γὰρ Par. A. Λέρνη πηγὴ Ἄργους — ἥρπασαν ἔμποροι Par. C.

1294. Γαμετὴν περᾶσαι μεμοιραμένην τῷ Αἰγυπτίῳ προμάχῳ — ἀπὸ Μέμφιδος πόλεως Αἰγυπτίας Par. A. περᾶσαι Par. B. γαμετήν, γυναῖκα

τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλῳ,
τούτῳ μόνῳ πόρωσιν αἵρεσιν, δόμων
λαβεῖν ὃ χρήζει κἀπενέγκασθαι δάνος.
τῷ καὶ παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κριθείς, 1270
τὴν πλεῖστον ὑμνηθεῖσαν ἐν χάρμαις πάτραν
ἐν ὀψιτέκνοις ὀλβίαν δωμήσεται,
τύρσιν μακεδνὰς ἀμφὶ Κιρκαίου νάπας
Ἀργοῦς τε κλεινὸν ὅρμον Αἰήτην μέγαν,

1267. *συλλαφύξαντες*] *συλλαφήσαντες* Par. K. — 1270. *εὐσεβέστατος κριθείς*] Vid. Interpp. ad *Aelian.* Var. Hist. III. 22. Post hunc versum desunt in Neap. III. viginti sex versus, ita ut verba *Κουρῆτες ἀντίποινον* statim sequantur. Sed reperiuntur hi versus infra post v. 1323. inserti. — 1272. *ἐν*] *τήν*[ἐν] Par. K. — *δωμήσεται*] Sic Par. AEF. Neap. III. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. *δωμήσεται*[o] Par. BL. Vit. I. *δομήσεται*[ω] Par. H. Vit. II. Rehd. *δομήσεται* Par. CDGJK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. Vid. supra ad v. 719.
1273. *μακεδνάς*] Vox dubiae originis et admodum rara etiam apud Epicos. *Hom.* Odyss. *η'*. 106. *Nicandr.* Ther. 472. Cf. *Eustath.* p. 1571, 47. edit. Rom. (T. I. p. 265, 2. edit. Lips.) et *Etym. M.* p. 28, 48. — *Κιρκαίου νάπας*] *νῆσος ὑλήεσσα* apud *Hom.* Odyss. *κ'*. 308. coll. v. 150. — *νάπους* Vit. I. Ciz. *Eustath.* ad Dion. Perieg. v. 692. p. 233, 10. edit. Bernh. *ἰστέον δέ, ὅτι κατὰ τὸν Λυκόφρονά ἐστι Κιρκαῖόν τι ὄρος καὶ περί που τὰ τῆς Ῥώμης ὅρια.* Accuratissime totam hanc regionem nuper descripsit *Westphal, Römische Campagne*, p. 56—61.

1267. *Τὰ πάντα τῆς πατρίδος καταπιόντες τῷ κλήρῳ* Par. A. *κλήρῳ γὰρ τὴν λείαν διένειμαν* Vat. 1307. *συναθροίσαντες καὶ καταπιόντες* Vind. II.
1268. *Τούτῳ μόνῳ δῶσιν ἐκλογήν, οἴκων* Par. A. *αἱρέσεως δοθείσης Αἰνείᾳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὃ βούλεται λαβεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, προέκρινε τὸν πατέρα καὶ τὰ ἀγάλματα τῆς πόλεως, παρεάσας τὸν οἶκον, καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα* Vat. 1307. *τῷ Αἰνείᾳ παράσχωσιν — πρόκρισιν* Vind. II. *βούλησιν* Pal. 40.
1269. *Λαβεῖν ὅπερ θέλει, καὶ ἀπενέγκασθαι δωρεάν* Par. A. *δῶρον* Vind. II. 1270. *Δι' ὃ καὶ παρὰ τοῖς ἐχθροῖς εὐλαβέστατος* (sic) *κριθείς* Par. A. *διὸ δή — λογισθείς* Pal. 40. 1271. *Τὴν πολὺ ὑμνηθεῖσαν ἐν πολέμοις πατρίδα* Par. A. *πολέμοις — Ῥώμην* Par. C. *μάχαις — τὴν Ῥώμην λέγει* Vind. II. *καταπολὺ δοξασθεῖσαν* Pal. 40.
1272. *Ἐν τοῖς βραδυγενέσιν πλουσίαν κατασκευάσει* Par. A. *βραδυγενέσι· Ῥῶμος γὰρ καὶ Ῥωμῦλος,* (sic) *οἱ τούτων ἀπόγονοι, ταύτην ἔκτισαν* Par. B. *ἐν ὀψιγόνοις — οἱ γὰρ ἀπόγονοι αὐτοῦ ἔκτισαν αὐτήν — κατασκευάσει* Vind. II. *ὑστερογεννήτοις — ἔνδοξον κτίσει* Pal. 40.
1273. *Πόλιν περὶ τὰς μακράς — περὶ τοῦ ὄρους Ἰταλίας συμφύτους τόπους — Κιρκαῖον, ὄρος τῆς Ἰταλίας, ἀπὸ τῆς Κίρκης· ὅπερ λέγεται πολλὰς ἔχειν βοτάνας φαρμάκων* Par. A. 1274. *Αἰήτης ὅρμος καὶ λιμὴν ἐν Κιρκαίῳ, ὅπου καὶ ἡ Ἀργὼ λέγεται προσωρμηκέναι· καὶ ἐκεῖ ἐκαθάρθησαν Ἰάσων καὶ Μήδεια ὑπὸ τῆς Κίρκης. Ἔστιν δὲ ταῦτα καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Αἰήτης δὲ ἐκλήθη διὰ τὴν Κίρκην, ἢ ὅτι ἐκεῖ ἔπλευσεν ἡ Ἀργώ, ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐν τῷ Αἰήτῃ ποταμῷ ἐκαθάρθησαν ὁ Ἰάσων καὶ ἡ Μήδεια ἀπὸ τοῦ φόνου τοῦ Ἀψύρτου· Κιρκαῖον δέ, ἀπὸ τῆς Κίρκης* Par. A. *Αἰήτης λίμνη ἐν Ἰταλίᾳ, ἔνθα φασὶν τὴν Ἀργὼ ὁρ-*

δάμαρτα Κρήτης Ἀστέρῳ στρατηλάτῃ.
οὐδ' οἵ γ' ἀπηρκέσθησαν ἀντ' ἴσων ἴσα
λαβόντες, ἀλλὰ κλῶπα σὺν Τεύκρῳ στρατὸν
καὶ σὺν Σκαμάνδρῳ Δραυκίῳ φυτοσπόρῳ
εἰς Βεβρύκων ἔστειλαν οἰκητήριον, 1305
σμίνθοισι δηρίσοντας, ὧν ἀπὸ σπορᾶς
ἐμοὺς γενάρχας ἐξέφυσε Δάρδανος,

Edit. Basil. I. *Σαραππίαν* Par. L. *Σαραπίαν* Par. CH. Neap. I. et Editt. Ald. Basil. II. cum reliquis excepta Basil. I. omnibus. *Σαρεπίαν* Par. A. *Σαραπίαν* Par. D. *Steph. Byz.* v. *Σάραπτα, πόλις Φοινίκης· ὁ πολίτης. Σαράπτιος καὶ Σαραπτία καὶ Σαραπτηνός.* „De varia huius urbis scriptura vid. *Iac. Gothofredum* ad Anonymum Geographum p. XIIX. et *Salmasium* ad Achill. Tat. p. 574.“ *Thryllitzsch.* apud Muellerum. — *Δικταῖον*] *Δικταίου* Vind. IV. Vit. III. — *ἀνάκτορον*] *ἀνάκτορα* Par. DK. Vind. IV. Vit. III. — 1301. *Ἀστέρῳ*] Sic libri, quotquot collati sunt, omnes, etiam Vit. II. et III., e quibus tamen *Muellerus*, fortasse compendiosa nominis scriptura deceptus, *Ἀστερίῳ* protulit. Quod idem etiam Meursius voluit ex importuna coniectura Lycophroni obtrudere. In vulgata autem lectione nemo haerebit, qui Lycophronem paullo attentius perlegerit. Vide, quae supra ad v. 189. adnotavimus. De Asterione sive Asterio, Europae marito, vid. *Diod. Sic.* IV, 60. *Apollod.* III. 2, 1. ibiq. *Heyn.* Observ. p. 213 sq. *Nonn.* Dionys. I. 354. II. 695. *Io. Tzetz.* Antehom. v. 101. Chiliad. I. v. 473. et in *Exeges.* Iliad. p. 14, 22 sqq. *Etym. M.* p. 588, 24. et *Hoeck.* Creta, Vol. II. p. 48—50.
1304. *Δραυκίῳ*] *Δρακείῳ* Par. A. *Δρωκίῳ* Neap. II. *Δαρκίῳ* Rehd. Vid. *Hoeck.* Creta, Vol. I. p. 433. cuius coniecturam, *Ῥαυκίῳ*, (cf. *Steph. Byz.* v. *Ῥαῦκος*) vellem libri comprobarent. — 1306. *σμίνθοισι*] Vid. *Hesych.* v. *σμίνθα* et *σμίνθος* ibiq. Interpp. *Etym. M.* p. 721, 16. *Arcad.* de Acc. p. 49, 6. Fabellam hanc tradunt *Strabo* XIII. p. 604. (T. V. p. 364 sq. edit. Tzsch.) *Aelian.* H. A. XII. 5. *Schol. Venet.* ad Iliad. α'. 39. et *Eustath.* p. 34, 38. edit. Rom. (T. I. p. 30, 43. edit. Lips.) *Io. Tzetz.* Exeg. Iliad. p. 96, 24 sq. Vid. omnino *Hoeck.* Creta, T. II. p. 273—286. — *δηρίσοντας*] *δηρήσαντες* Neap. III. *δηρήσοντας* Vit. I. *δηρήσοντες* Ciz. — 1307. *γενάρχας*] *ταγάρχας* (γε superscr.) Par. C. *γενάρχους* Rehd. — *Δάρδανος*] *Δάρδανον* Vit. I. et Ciz.

βασίλειον Par. A. *ἀπὸ πόλεως Σιδῶνος — Κρητικὸν βασίλειον* Par. C. *τὴν Εὐρώπην ἀπὸ πόλεως Σιδῶνος — βασίλειον* Vind. II. *τὴν Εὐρώπην λέγει, τὴν ἀπὸ πόλεως Σαραπτίας — εἰς τὸ Κρητικὸν βασίλειον· Δίκτη γὰρ καὶ Ἴδη ὄρη Κρήτης* Pal. 40.
1301. *Γυναῖκα Κρήτης* Par. A.
1302. *Οὐδ' οὗτοι ἀπηρκέσθησαν ἀντὶ ἴσων ἴσα* Par. A. *οἱ Κρῆτες καὶ οἱ Φοίνικες* Vind. II. *οἱ Κρῆτες — οἱ Ἕλληνες* Pal. 40. 1303. *Λαβόντες, ἀλλὰ κλέπτην σὺν τῷ Τεύκρῳ, τῷ στρατηγῷ — Κρήτης τὸ στράτευμα* Par. A. *κλέπτην* Vind. II.
1304. *Καὶ σὺν τῷ Σκαμάνδρῳ, πατρὶ Τεύκρου, Κρητὶ τὸ γένος — Κρητί· ἀπὸ πόλεως* Par. A. *Κρητικῷ· Δραῦκος γὰρ πόλις Κρήτης* Par. C. *Κρητικῷ· πατρὶ Τεύκρου* Pal. 40.
1305. *Εἰς τὸ τῶν Τρώων ἀπέστειλαν οἰκητήριον* Par. A.
1306. *Τοῖς μυσὶ πολεμήσειν· Νίκανδρος δὲ τοὺς μύας ὕρακας ἐκάλεσεν ἐν Ἀλεξιφαρμάκοις — ἄντινων ἀπὸ σπορᾶς* Par. A. *πολεμήσοντας — τοῦ Τεύκρου καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Σκαμάνδρου* Par. C. *τοῖς μυσὶ φιλονεικήσοντας — Σκαμάνδρου καὶ Τεύκρου* Vind. II. *Τρωσὶ πολεμήσοντας* Pal. 40. 1307. *Τοὺς ἐμοὺς γεννήτορας ἐβλάστησεν ὁ Δάρ-*

γήμας Ἀρίσβαν Κρῆσσαν, εὐγενῆ κόρην.
Καὶ δευτέρους ἔπεμψαν ἅρπαγας λύκους

1308. Ἀρίσβαν] Ἀρίσβαν Par. C. Reliqui libri omnes vulgatam tuentur. Communem formam habet etiam *Etymologus* p. 143, 56. haec Lycophronis verba afferens. De Arisba, Dardani uxore, vid. *Steph. Byz.* v. Ἀρίσβη, qui eadem refert ex Cephalone Gergithio. Alii aliter. Vid. *Apollod.* III. 12, 5. et *Heyn.* Observ. p. 293. et 301. *Eustath.* ad Iliad. μ. 96. p. 894, 31. edit. Rom. (T. III. p. 100, 2. edit. Lips.)

1309. δευτέρους] δευτέρας Pal. 40. — ἔπεμψαν] ἔπεμψεν Vit. I. et Ciz. *Recte*, inquit Muellerus, *nam pluralis* ἔπεμψαν *non habet, ad quos pertineat.* Quod scribens vir doctissimus non meminerat, quam frequenter poetae ita transitum faciant a regione ad incolas eius. Vid. *Canteri* adnotationem ad v. 411. — ἅρπαγας λύκους] Sic uno consensu libri omnes, quotquot adhuc novimus, neque aliter impressi; et recte quidem, ut nobis videtur, atque ex more Lycophronis, apud quem vox λύκος saepe ita cum aliis nominibus coniuncta legitur, ut aut periphrasin faciat aut prorsus abundare videatur; vid. v. 147. ἁρπακτῆρας λύκους. v. 246. αἴθων λύκος. v. 524. πορθηταῖς λύκοις. v. 938. ὁπλίτην λύκον. v. 990. ἀγραύλων λύκων. v. 1034. παπποκτόνος λύκος. v. 1248. αἴθωνες λύκοι. v. 1293. φορτηγοὶ λύκοι. Neque in sensu huius lectionis quippiam desideramus, cum, quinam isti *rapaces lupi* intelligendi sint, statim ex sequentibus appareat. Aliam autem et speciosissimam lectionem e Stephano Byzantino et Eustathio iam Canterus adnotavit: „Pro ἅρπαγας Stephanus et Eustathius legunt Ἄτρακας, i. e. Thessalos; est enim Atrax Thessaliae oppidum et fluvius.“ *Stephani* verba haec sunt: Ἄτραξ καὶ Ἀτρακία, πόλις Θεσσαλίας, τῆς Πελασγιώτιδος μοίρας. — τὸ ἐθνικὸν Ἀτράκιος, καὶ θηλυκὸν Ἀτρακία· καὶ Ἄτραξ, ὁμόφωνον τῇ πόλει. Λυκόφρων· καὶ δευτέρους ἔπεμψαν Ἄτρακας λύκους. Τινὲς δὲ διὰ τοῦ γ ἔκλιναν, Ἄτραγος, ὡς Εὔπολις· εἰς Ἄτραγα νύκτωρ. Ἔστι καὶ Ἀτρακὶς θηλυκόν. *Eustath.* ad Iliad. β. 754. p. 337, 15. edit. Rom. (T. I. p. 273, 25. edit. Lips.) ὅρα δὲ τὴν ἀνωτέρω ῥηθεῖσαν Ἄτρακα, ἧς οἱ πολῖται Ἄτρακες παρὰ Λυκόφρονι· κἂν ἀντὶ τοῦ Ἄτρακας λύκους, ὃ γράφει ὁ ἐθνικόλογος, ἅρπαγας λύκους γράφωσι τὰ τῶν ἀντιγράφων κοινότερα. Idem etiam (libet enim partem copiarum ad adversarium deducere) videtur in textu habuisse auctor glossae in Cod. Par. A., licet, quod nunc ibi scriptum est, ut nonnunquam fit, glossae non respondeat: τοὺς Θεσσαλοὺς λέγει λύκους, ἤγουν τοὺς Ἀργοναύτας. Hanc lectionem quivis sentiet perelegantem esse ingenioque Lycophronis dignissimam, neque deerunt fortasse, qui receptam velint; prudentiores tamen, opinor, non mirabuntur, quod Canterus tam leviter eam transmiserit. Intellexit enim vir praestantissimus, esse quidquam in vulgata lectione, quod illa elegantia ac poetico colore potius habendum sit; idque in eo positum esse, quod illa lectio et aptissima sit ac paene necessaria. Cassandrae enim narratio maxime in eo vertitur, ut intelligatur, *continuas illas rapinas*, quibus Europa priorem illam Asiae iniuriam ulta fuerit, causam exstitisse, ut tanta tamque horribilia bella in utriusque terrae perniciem exarserint; ideoque iteratis verbis studiose quaerit hanc culpam et ignominiam in Europaeos transferre. Sic coloniam Cretensem, quae Teucro duce in Phrygia consedit, κλῶπα στρατόν appellat; Argonautas, lectissimum

δανος Par. A. τοὺς προγόνους μου Vind. II. 1308. Γήμας Ἀρίσβαν, θυγατέρα Τεύκρου, Δαρδάνου γυναῖκα, ἀφ' ὧν Ἐριχθόνιος — εὐγενῆ κόρην Par. A. 1309. Καὶ δευτέρους ἀπέστειλαν ἅρπαγας λύκους· τοὺς Θεσσαλοὺς λέγει λύκους, ἤγουν τοὺς Ἀργοναύτας (in marg. περὶ τῶν Ἀργοναυτῶν) Par. A. τοὺς Ἀργοναύτας σὺν τῷ Ἰάσονι Vind. II.

ταγῷ μονοκρήπιδι κλέψοντας νάκην, 1310
δρακοντοφρούροις ἐσκεπασμένην σκοπαῖς.

Graecae iuventutis florem, qui Iasonem, aureum vellus ab Aeeta rege petiturum, in Colchidem comitati erant, periculorum ac gloriae socios, contumeliose ἅρπαγας λύκους dicit, subiunctis statim verbis κλέψοντας et ἁρπάσας (vv. 1310. et 1317.); et Theseum, qui cum Hercule in Scythiam ad Amazones penetravit, ζωστηροκλέπτην vocat et duplicis furti incusat; quae omnia, nisi egregie fallor, ita a Cassandra dicta sunt, ut illa nimiae audaciae et rapacitatis nota Europaeis inureretur. Sed contendat fortasse aliquis, poetam, ut supra Καρνῖται κύνες et Ἰδαῖοι κάπροι posuerit, sic verisimillimum esse, etiam hoc loco Ἄτρακας λύκους dixisse. Quod prima fronte non leve videtur probabilitatis argumentum; concidet tamen, si paullo accuratius totius narrationis rationem et artem consideraveris. In enarranda enim tot raptuum ac bellorum serie, cum aut alternatim Europa Asiave nominandae essent aut indicandum certe, ex utra terra oriundi fuerint, qui iniuriam alteri aut fecerint aut rependerint: poeta hoc ita fecit, ut primos odii illius auctores Phoenices, Asiaticos homines, non κύνας solum, sed distincte, nomine ab urbe desumto, Καρνίτας κύνας appellaret; deinde huius sceleris ultores Ἰδαίους κάπρους, h. e. Cretenses, commemoraret; in sequentibus vero, quae usque ad v. 1332. ad eorundem Europaeorum iniurias pertinent, non a terra, sed ex fabulosa historia occultiora indicia suo more desumeret. Tum autem, ad Asiae vindictam transiens, iterum montium fluviorumque Asiaticorum nomina componit, ut appareat, *in cuius vindictam* illae ultrices virgines proruperint; quibus statim novus Asiae vindex succedit, ipsius Cassandrae avus, rex Troiae Laomedon. A quo poenas desumens narratur Europa Herculem Troiam misisse (ἠδ' ἀντὶ τούτων — στείλασα); et rursus e Tmolo, Asiae monte, accipitres devolasse (κίρκοι Τμῶλον ἐκλελοιπότες) Italiam invasuri. Iam ex his, opinor, satis apparebit, quid discriminis inter illa priora (Καρνῖται κύνες et Ἰδαῖοι κάπροι) et nostrum locum intersit, et quo iure omnem inde factam coniecturam repudiandam censeamus. De Stephano autem Byzantino nullus dubito, quin lectionem suam non ex ipso Lycophrone, (apud quem etiam Eustathium nihil tale in exemplaribus suis invenisse, verba eius comprobant) sed ex Grammatici cuiusdam penu depromserit, qui videtur operam in eo lusisse, ut docti poetae verba emendando doctiora redderet.

1310. κλέψοντας] κλέψαντας Par. A. et Ciz. κλέψαντας (ον superscr.) Vind. II. — νάκην] *vellus*. Huc pertinet fortasse Scholium antiquum ab Etymologo p. 597, 13. servatum: νάκη, τὸ αἴγειον δέρμα· κωδία (leg. κῴας) καὶ κώδιον, τὸ προβάτειον· οὐκ ἄρα τὸ ἐν Κόλχοις νάκος ῥητέον· κακῶς οὖν Σιμωνίδης νάκος φησί. Hoc antiquum vocabulum, quod Grammatici modo de pelle caprina ex loco Homerico (Odyss. ξ. 530.), modo de ovino vellere interpretantur, videtur proprie quamvis *villosam* pellem significasse, coriis oppositam; *Lex. Seguer.* p. 306, 5. νάκος· ἔντριχον δέρμα· ἤτοι δορὰ προβάτων. Eadem leguntur apud *Photium* p. 286, 2. *Hesych.* νάκος· κώδιον· αἴγειον δέρμα μετὰ τριχῶν. Inde νακοτίλτης, *Poll.* Onom. VII. 28. *Eustath.* ad Odyss. ξ. 530. p. 1771, 47. edit. Rom. (T. II. p. 88, 16. edit. Lips.) *Festus* lib. XII. s. v. *naccae*.

1311. δρακοντοφρούροις] δρακοντοφλόροις Par. A. δρακοντοφόροις Par. J. — σκοπαῖς] φρουραῖς Par. K.

1310. Τῷ ἄρχοντι καὶ ἡγεμόνι Ἰάσονι, τῷ μονοπεδίλῳ, κλέψαντας τὴν δορὰν τοῦ κριοῦ Par. A. μονοπεδίλῳ — τοῦ κριοῦ τὸ χρυσοῦν δέρας Par. C. ἡγεμόνι. τῷ Ἰάσονι — τὸ χρυσοῦν δέρμα Vind. II.

1311. Ταῖς ὑπὸ δράκοντος φυλασσομέναις θήκαις τοῦ δέρματος — ἀντὶ

ἔχθρας δὲ πυρσὸν ἦραν ἠπείροις διπλαῖς. 1295
αὖθις γὰρ ὕβριν τὴν βαρεῖαν ἁρπαγῆς
Κουρῆτες ἀντίποινον Ἰδαῖοι κάπροι
ζητοῦντες, αἰχμάλωτον ἥμπρευσαν πόριν
ἐν ταυρομόρφῳ τράμπιδος τυπώματι
Σαραπτίαν Δικταῖον εἰς ἀνάκτορον 1300

κῆρα] Compararunt priores Interpretes *Aesch.* Sept. 759. (Well.) et *Eurip.* Troad. 788. (Seidl.) Cui tamen non statim in mentem veniat Euripideum illud in Andromacha (v. 103 sq.):

Ἰλίῳ αἰπεινᾷ Πάρις οὐ γάμον, ἀλλά τιν' ἄταν
ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν.

1295. *ἠπείροις διπλαῖς*] *ἠπείρου διπλᾶς* Par. L. *διπλῆς* Vit. I. *διπλοῖς* Ciz. Totum hunc locum cum Herodoteis (I, 1—4.) comparandum esse, iam monuit Canterus. — 1296. *τὴν* omissum est in Par. J.

1297. *Κουρῆτες*] Sic Par. G. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. II. III. Scribebatur *Κούρητες*. De accentu vid. *Etym. M.* p. 534, 14. *Schol. Venet.* ad Iliad. *ι'*. 529. p. 265, b 9. edit. Bekk. et *Eustath.* ad Iliad. *ι'*. 525. p. 771, 37. edit. Rom. (T. II. p. 289, 23. edit. Lips.) — *Ἰδαῖοι*] Hunc locum attigit *Schol.* ad *Aristoph.* Ran. 1389. (1356. Dind.)

1298. *ἥμπρευσαν*] *abstraxerunt, rapuerunt.* Vid. *Etym. M.* p. 86, 30. et *Eustath.* ad Iliad. *ζ*. 40. p. 623, 38. edit. Rom. (T. II. p. 84, 10. edit. Lips.) — *πόριν*] Par. A. Vat. 1307. Neap. III. et Editt. praeter Sebast. omnes. *πόριν* (ρ superscr.) Par. K. *πόῤῥιν* Par. BCDEFGHJL. Neap. I. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Sebast. *πόῤῥην* Neap. II. et Vind. II. — 1299. *τράμπιδος*] *τράπιδος* Par. A. *Hesych.* et *Favorinus* fol. 531. *τράμπις· ναῦς. ἄκατος. πορθμίς. τινές, πλοῖα βαρβαρικά.* Cf. *Schol.* ad Nicandr. Ther. 268. et *Etym. M.* p. 157, 23. ubi in verbis *τράμπις· ἔστι δὲ βαρβαρικὸν ὅπλον* corrige *πλοῖον*. — *τυπώματι*] Sic Codd. mei ad unum omnes, et Editt. Ald. Basil. I. et Sebast. Reliquae *τυμπώματι*. Cf. *Eustath.* ad Iliad. *η'*. 86. p. 667, 15. edit. Rom. (T. II. p. 145, 20. edit. Lips.), et ad *Odyss.* *ν'*. 408. p. 1747, 15. edit. Rom. (T. II. p. 56, 24. edit. Lips.) — 1300. *Σαραπτίαν*] Par. BEFGJK. Vat. 1307. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et

— *περῶσαι — θάνατον· ὅτι ἀρχὴ πολέμου αὕτη γέγονε τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ* Par. C. *τὴν νύμφην, γυναῖκα ἀγαγεῖν· λέγεται δέ, ὅτι ἀρχὴ γέγονε πολέμου τῶν ἀνθρώπων — τῷ Ὀσίριδι* Vind. II. *τὴν φθοράν — Ὀσίριδι βασιλεῖ* Pal. 40.

1295. *Τὸν δὲ πυρσὸν τῆς ἔχθρας ἐπῆραν Εὐρώπης καὶ Ἀσίας* Par. A. *εἰς ὕψος ἤγαγον — Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ* Par. C. *μάχης — φλόγα ἀνῆψαν* Vind. II. 1296. *Πάλιν γὰρ τὴν ὕβριν τὴν βαρεῖαν, τῆς ἁρπαγῆς* Par. A. *εἰς — τῆς Ἰοῦς* Vind. II. *διὰ τὴν μεγάλην* Pal. 40. 1297. *Οἱ Κρῆτες ἀντιτιμωρίαν — οἱ ἐξ Ἴδης, ὄρους Κρήτης* Par. A. *οἱ Κρῆτες — ἀντιτιμώρημα — οἱ ἐξ Ἴδης ὄρους Κρῆτες* Par. C. *ἴσην τῆς Ἰοῦς — νέοι* Pal. 40. 1298. *Τὴν αἰχμάλωτον ζητοῦντες διήγαγον δάμαλιν* Par. A. *λέγεται ὁ στίχος οὗτος ἴαμβος χωλός* Par. B. *εἰς ζυγὸν ἤγαγον· ἄμπρα γὰρ λέγονται οἱ δεσμοὶ τῶν αὐχενιστήρων τῶν βοῶν καὶ τοῦ ζυγοῦ· πρὸς δὲ τὸ πόῤῥιν τοῦτο καλλίστως εἴρηται· πόῤῥις γὰρ ἡ δάμαλις* Par. C. *ἔλαβον δάμαλιν, εἰς ζυγὸν ἦγον, ἔλαβον* Vind. II. *ἥρπαξαν — τὴν Εὐρώπην* Pal. 40.

1299. *Ὅτι ἡ ναῦς ταύρου ἐκτύπωμα εἶχεν — τυπώματι τριήρους πλοίου* Par. A. *ἐν τῇ κατασκευῇ τοῦ πλοίου ταύρου μορφὴν ἔχοντος — βαρβαρικοῦ πλοίου, τῆς Ἀργοῦς* Vind. II. *εἰκονίσματι* Pal. 40. 1300. *Πόλις Φοινίκης Σαραφθὰ Σιδωνίης, Ἡλίου οἰκητήριον — τὸ Κρητικὸν εἰς τὸ*

ταγῷ μονοκρήπιδι κλέψοντας νάκην, 1310
δρακοντοφρούροις ἐσκεπασμένην σκοπαῖς.

Graecae iuventutis florem, qui Iasonem, aureum vellus ab Aeeta rege petiturum, in Colchidem comitati erant, periculorum ac gloriae socios, contumeliose *ἅρπαγας λύκους* dicit, subiunctis statim verbis *κλέψοντας* et *ἁρπάσας* (vv. 1310. et 1317.); et Theseum, qui cum Hercule in Scythiam ad Amazones penetravit, *ζωστηροκλέπτην* vocat et duplicis furti incusat; quae omnia, nisi egregie fallor, ita a Cassandra dicta sunt, ut illa nimiae audaciae et rapacitatis nota Europaeis inureretur. Sed contendat fortasse aliquis, poetam, ut supra *Καρνῖται κύνες* et *Ἰδαῖοι κάπροι* posuerit, sic verisimillimum esse, etiam hoc loco *Ἄτρακας λύκους* dixisse. Quod prima fronte non leve videtur probabilitatis argumentum; concidet tamen, si paullo accuratius totius narrationis rationem et artem consideraveris. In enarranda enim tot raptuum ac bellorum serie, cum aut alternatim Europa Asiave nominandae essent aut indicandum certe, ex utra terra oriundi fuerint, qui iniuriam alteri aut fecerint aut rependerint: poeta hoc ita fecit, ut primos odii illius auctores Phoenices, Asiaticos homines, non *κύνας* solum, sed distincte, nomine ab urbe desumto, *Καρνίτας κύνας* appellaret; deinde huius sceleris ultores *Ἰδαίους κάπρους*, h. e. Cretenses, commemoraret; in sequentibus vero, quae usque ad v. 1332. ad eorundem Europaeorum iniurias pertinent, non a terra, sed ex fabulosa historia occultiora indicia suo more desumeret. Tum autem, ad Asiae vindictam transiens, iterum montium fluviorumque Asiaticorum nomina componit, ut appareat, *in cuius vindictam* illae ultrices virgines proruperint; quibus statim novus Asiae vindex succedit, ipsius Cassandrae avus, rex Troiae Laomedon. A quo poenas desumens narratur Europa Herculem Troiam misisse (*ἣν ἀντὶ τούτων — στείλασα*); et rursus e Tmolo, Asiae monte, accipitres devolasse (*κίρκοι Τμῶλον ἐκλελοιπότες*) Italiam invasuri. Iam ex his, opinor, satis apparebit, quid discriminis inter illa priora (*Καρνῖται κύνες* et *Ἰδαῖοι κάπροι*) et nostrum locum intersit, et quo iure omnem inde factam coniecturam repudiandam censeamus. De Stephano autem Byzantino nullus dubito, quin lectionem suam non ex ipso Lycophrone, (apud quem etiam Eustathium nihil tale in exemplaribus suis invenisse, verba eius comprobant) sed ex Grammatici cuiusdam penu depromserit, qui videtur operam in eo lusisse, ut docti poetae verba emendando doctiora redderet.

1310. *κλέψοντας*] *κλέψαντας* Par. A. et Ciz. *κλέψαντας* (ον superscr.) Vind. II. — *νάκην*] *vellus*. Huc pertinet fortasse Scholium antiquum ab Etymologo p. 597, 13. servatum: *νάκη, τὸ αἴγειον δέρμα· κῳδία* (leg. *κῴας*) *καὶ κῴδιον, τὸ προβάτειον· οὐκ ἄρα τὸ ἐν Κόλχοις νάκος ῥητέον· κακῶς οὖν Σιμωνίδης νάκος φησί.* Hoc antiquum vocabulum, quod Grammatici modo de pelle caprina ex loco Homerico (Odyss. ξ. 530.), modo de ovino vellere interpretantur, videtur proprie quamvis *villosam* pellem significasse, coriis oppositam; *Lex. Seguer.* p. 306, 5. *νάκος· ἔντριχον δέρμα· ἤτοι δορὰ προβάτων.* Eadem leguntur apud *Photium* p. 286, 2. *Hesych.* *νάκος· κῴδιον· αἴγειον δέρμα μετὰ τριχῶν.* Inde *νακοτίλτης*, *Poll.* Onom. VII. 28. *Eustath.* ad Odyss. ξ. 530. p. 1771, 47. edit. Rom. (T. II. p. 88, 16. edit. Lips.) *Festus* lib. XII. s. v. *naccae*.

1311. *δρακοντοφρούροις*] *δρακοντοφλόροις* Par. A. *δρακοντοφόροις* Par. J. — *σκοπαῖς*] *φρουραῖς* Par. K.

1310. *Τῷ ἄρχοντι καὶ ἡγεμόνι Ἰάσονι, τῷ μονοπεδίλῳ, κλέψαντας τὴν δορὰν τοῦ κριοῦ* Par. A. *μονοπεδίλῳ — τοῦ κριοῦ τὸ χρυσοῦν δέρας* Par. C. *ἡγεμόνι, τῷ Ἰάσονι — τὸ χρυσοῦν δέρμα* Vind. II.

1311. *Ταῖς ὑπὸ δράκοντος φυλασσομέναις θήκαις τοῦ δέρματος — ἀντὶ*

ὅς, εἰς Κύταιαν τὴν Λιγυστικὴν μολών,
καὶ τὸν τετράπνην ὕδρον εὐνάσας θρόνοις,
καὶ γυρὰ ταύρων βαστάσας πυριπνόων
ἄροτρα, καὶ λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας, 1315
οὐκ ἀσμένως ἔμαρψεν ἐῤῥάου κύτος,

1312. *Κύταιαν*] Ita Codd. mei plerique omnes cum Paraphr. Vatic. et Editt. Basil. I. Steph. et utraque Potteri. Recte. Regulam vide apud *Arcad.* de Acc. p. 99, 24 sqq. Cf. *Etym. M.* p. 305, 34. et *Eustath.* ad Iliad. δ'. 103. p. 449, 33. edit. Rom. (T. I. p. 360, 12. edit. Lips.) Aldina autem, Basil. II. et reliquae Editt. *Κυταίαν* exhibent; quo accentu hoc nomen legitur etiam apud *Steph. Byz.* h. v. et *Suid.* T. II. p. 404. Cytaeam, Colchidis urbem, quae *Κύτη* etiam sive *Κύτα* nominatur, commemorant *Etym. M.* p. 77, 46. *Scylac.* Peripl. p. 136. edit. Hoesch. (ubi editum est *Κυδαία*), *Schol.* ad Apoll. Rhod. II. 399. Inde Colchis dicitur apud poetas *γαῖα Κυταιΐς* (*Apoll. Rhod.* IV. 511.) sive *Κυτηΐς* (*Orph.* Arg. v. 824. et 1009. Herm.) et Aeetes, Colchidis rex, *Κυταῖος* (*Callim.* fragm. CXIII. p. 233. Blomf. *Apoll. Rhod.* II. 1094.) sive *Κυταιεύς* (*Apoll. Rhod.* II. 403.), et Medea *Κυταϊκή* (*Lycophr.* supra v. 174.) et *Κυταιΐς* (*Etym. M.* p. 77, 84.) sive *Κυτηϊὰς* in Euphorionis loco apud *Eustath.* ad Odyss. δ'. 228. p. 1493, 46. edit. Rom. (T. I. p. 161, 34. edit. Lips.), quam formam ibi ex vitiosa lectione certissima manu refinxit *Meinekius* ad Euphor. fragm. p. 64. — *Λιγυστικήν* habent omnia exemplaria; neque aliter Editt. principes, Aldina et Basil. I., cum reliquis omnibus, et *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 76. p. 100, 10. edit. Bernh. *ἰστέον δ' ὅτι ἐοίκασι καὶ Κολχικοί τινες Λίγυες εἶναι ἄποικοι τῶν Εὐρωπαίων· καὶ δηλοῖ ὁ Λυκόφρων ἱστορῶν ἐν τοῖς Κόλχοις Κύταιαν Λιγυστικὴν πόλιν.* ubi tamen fallitur doctissimus Editor Annot. p. 860. *Λιβυστίνην* scribens in Codicibus apud Lycophronem reperiri; quae lectio exstat solummodo apud Steph. Byzant. v. *Κύταια.* et in Paraphrasi Vaticana. — *μολών*] *μολῶν* Par. A. Vind. II. Vit. I. II. Ciz.

1314. *βαστάσας*] Vind. II. in marg. *γρ. εὐνάσας.* — 1315. *λέβητι δαιτρευθείς*] Eadem ex Pherecyde et Simonide commemorat Scholiastes Euripidis in Argum. Medeae: *Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασίν, ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσειε.* — 1316. *ἐῤῥάου*] *ἐῤῥώου* Par. D. et Edit. Ald. *ἐῤῥώου* (ά superscr.) Rehd. *Hesych.* et *Favorin.* *ἐῤῥάς, κριός.* Aliter *Callimachus* apud Tzetzam: *ἐῤῥάου, τοῦ κριοῦ. ὁ δὲ Καλλίμαχος λέγει, τοῦ κάπρου· παρὰ τὸ ὀρούω, τὸ ὁρμῶ.* Utramque significationem

τοῦ, δράκοντος παραφυλάσσοντος τὸ δέρος Par. A. *ὡς ἐπὶ θήκης· ψυχρὸν καὶ μωρόν* Par. C. *ταῖς ὑπὸ δράκοντος φυλασσομέναις — φυλακαῖς* Vind. II. 1312. *Πόλιν Κολχίδος· ὅστις εἰς τὴν Κύταιαν· ἔστι δὲ ὄνομα τόπου — τὴν γείτονα τῶν Λιγυστίνων, ἐλθών* Par. A. *Ἰάσων* Par. C. *ὁ Ἰάσων — ἄποικοι γὰρ Λιβύης οἱ Κόλχοι* Pal. 40.

1313. *Καὶ τὸν τετρακέφαλον, ἢ τερατώδη, ἢ δικέφαλον· αἱ γὰρ δύο κεφαλαὶ τέσσαρας πνοὰς ἔχουσιν — ὕδρος εἶδος ὄφιος· νῦν δὲ δράκοντα λέγει — ἡμερώσας φαρμάκοις* Par. A. *τετρακέφαλον* Par. C. *τὸν τέσσαρας πνοὰς ἔχοντα, τὸν δικέφαλον — κοιμήσας, φονεύσας φαρμάκοις* Vind. II. *δικέφαλον, δ' πνοὰς ἔχοντα* Pal. 40.

1314. *Καὶ τὰ περιφερῆ καὶ καμπύλα τῶν ταύρων* Par. A. *περιφερῆ, ἐπικαμπῆ* Par. C. *ἐπικαμπῆ κρατήσας* Pal. 40. 1315. *Ἄροτρα, καὶ τῷ χαλκείῳ μαγειρευθεὶς τὸ σῶμα· φασὶ γὰρ τὸν Ἰάσονα ὑπὸ Μηδείας ἑψηθῆναι, καὶ γενέσθαι νέον* Par. A. *φασί, ὅτι Ἰάσων ὑπὸ Μηδείας ἐν λέβητι ἑψηθεὶς πάλιν νέος ἐβράζετο* Vind. II. 1316. *Οὐκ εὐτυχῶς ἔλαβεν τοῦ κριοῦ ἢ τοῦ κάπρου τὸ δέρμα τὸ χρυσοῦν* Par. A. *οὐκ εὐτυχῶς ἔλαβεν — εἶδος τράγου — τοῦ*

ἀλλ' αὐτόκλητον ἁρπάσας κεραΐδα,
τὴν γνωτοφόντιν καὶ τέκνων ἀλάστορα,
εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν ἡρματίξατο,
φθογγὴν ἐδώλων Χαονιτικῶν ἄπο 1320
βροτησίαν ἱεῖσαν, ἔμπαιον δρόμων.
Πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας ἀνειρύσας

proferunt etiam Schol. min. et auctor Paraphraseos Vaticanae. — *κύτος*] Libri omnes, quos ipse viderim, et Editt. *σκύτος* exhibent, cuius tamen prima syllaba ubique producitur. Vid. *Aristoph*. Vesp. 643. Eccl. 385. 432. *Meinek*. Cur. crit. p. 66. Dedi igitur *κύτος*, quod hac significatione, apud Lycophronem saltem, nihil habet offensionis, et quo ducit librariorum in his vocibus solemnis error. Vid. supra v. 73. et Paraphr. Vatic. ad v. 1312. ubi *Σκύταιαν* pro *Κύταιαν* in Codice scriptum est.

1318. *γνωτοφόντιν*] *γνωτοφόντην* Par. EG. Vind. IV. Vit. II. III.

1320. *φθογγὴν*] *φθόγγον* Neap. I. — *ἐδώλων*] Par. BDEFGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. Ms. Canteri et Edit. Basil. I. *ἐδώλων* Par. ACH. cum leni spiritu. Vid. tamen *Lex. de Spirit*. p. 215. coll. *Etym. M*. p. 317, 9. *ἑδωλίων* ex Edit. Aldina transiit in reliquas omnes, praeter Basileensem primam, quae accurate ad Codicis scripturam edita est. Refragantur autem huic lectioni libri, quantum sciam, omnes, neque videtur eam Sebastianus in Codd. Vatic. invenisse, licet ille, ex parte tantum eorum scripturam referens, reliquorum lectionem aut negligentia dubiam reddiderit aut consulto suppresserit. — *Χαονιτικῶν*] Sic Par. ADEFGHJ. Vat. 1307. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. Paraphr. Vatic. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *Χαωνιτικῶν* Par. C. et Neap. III. *Χαονιτικὴν* Par. K. *Χαονικῶν* Par. BL. Vit. I. *Χαωνικῶν* Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Primae et tertiae syllabae mensuram Editores docere potuit ipse Lycophron v. 1046.: *τοῦ Χαονίτου νᾶμα Πολυάνθου δρέπων*. Adde *Euphorionis* locum apud Steph. Byz. s. v. *Χαονία*. *Aristoph*. Acharn. 613. (580. Dind.) Equit. 78. et *Orph*. Argon. v. 130. Herm. — 1321. *δρόμων*] *δρόμον* Par. D. — 1322. *ἀσκέρας*] *Pollux* Onom. VII. 86. *ἀσκέραι, ὑπόδημα λάσιον, χειμῶνι χρήσιμον*. Vid. Interpp. ad *Hesych*. h. v. et *Hemsterh*. ad *Polluc*. X. 50. p. 1204.

κριοῦ δέρμα Vind. II. *μεθ' ἡδονῆς· ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥσω, ἥσμαι ἄσμενος καὶ ἀσμένως, ἤγουν μετὰ χαρᾶς, καὶ μετὰ τοῦ οὐχί, ἀρνητικοῦ ἐπιῤῥήματος, οὐχὶ ἀσμένως καὶ οὐκ ἀσμένως, ἤγουν οὐ μετὰ χαρᾶς καὶ ἀνέσεως, ἀλλὰ μετὰ κόπου δηλονότι* Pal. 40. 1317. *Ἀλλ' αὐτόμολον ἁρπάσας· τὴν Μήδειαν λέγει· ἔστιν δὲ κεραῒς εἶδος ὀρνέου μικροῦ* Par. A. *ηὐτομόλησε γὰρ πρὸς τὸν Ἰάσονα — εἶδος ὀρνέου· λέγει δὲ τὴν Μήδειαν* Vind. II. *ἐθελουσίαν* Pal. 40. *αὐτόμολον Μήδειαν· ἤγουν τὴν λελυπημένην* Par. C. 1318. *Τὴν τὸν ἀδελφὸν Ἄψυρτον ἀνελοῦσαν· τὴν τοὺς ἑαυτῆς γνωτοὺς ἀναιροῦσαν — καὶ τὴν τῶν τέκνων φονεύτριαν καὶ ἀναιρέτιν καὶ αὐτόχειρα* Par. A. *ἀδελφοφόντιν* Par. C. *τὴν ἀνελοῦσαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἄψυρτον — τὴν φονεύτριαν* Vind. II.

1319. *Εἰς τὴν φωνήεσσαν καὶ λάλον — εἶδος ὀρνέου· λέγει δὲ τὴν Ἀργώ — ἀνεβίβασεν* Par. A. *τὴν φωνήεσσαν, τὴν Ἀργώ* Par. C. *λαλοῦσαν, Ἀργώ, ἐκάθισεν* Pal. 40.

1320. *Φθογγὴν σανιδωμάτων ἀπὸ τῶν Χαονιτικῶν· Χάονες δὲ ἔθνος Ἠπείρου, ὅθεν τὰ τῆς Ἀργοῦς ξύλα ἠνέχθη* Par. A. *φωνὴν τῶν σανιδωμάτων — ἔθνος Ἠπειρωτικόν* Vind. II.

1321. *Ἀνθρωπίνην προπέμπουσαν, ἐπιστήμονα τῶν δρόμων* Par. A. *ἐπιστήμονα τῆς ὁδοῦ* Pal. 40.

1322. *Πάλιν δ' ὁ τὰς πέτρας καὶ τὰ ὑποδήματα ἀνελκύσας* Par. A. *τὰ ὀρτάρια, νῦν τὰ ὑποδήματα* Par. B. *ἀνελκύσας, λαβὼν* Par. C.

καὶ φασγάνου ζωστῆρα καὶ ξίφος πατρός,
ὁ Φημίου παῖς, Σκῦρος ᾧ λυγροὺς τάφους
κρημνῶν ἔνερθεν αἰγίλιψ ῥοιζουμένων 1325
πάλαι δοκεύει τὰς ἀταρχύτους ῥιφάς,
σὺν θηρὶ βλώξας τῷ σπάσαντι Ληΐας
Μύστῃ Τροπαίας μαστὸν εὔθηλον θεᾶς,

1323. *φασγάνου*] *φάσγανον* Vind. II. *φάσγανον* [ου supra] Vit. II. Hunc Lycophronis locum tetigit *Eustath.* ad Dion. Perieg. v. 1017. p. 296, 30. edit. Bernh.
1324. *Σκῦρος*] *Σκύρος* Vind. II. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. — Aldina et reliquae Editt. *Σκῦρος* [ν supra]. Vid. *Arcad.* de Acc. p. 69, 7. Vox deest in Vind. IV. — *λυγρούς*] *λυγρούς* Par. C.
1325. *αἰγίλιψ*] *Eustath.* ad Iliad. *ι'*. 664. p. 782, 38. edit. Rom. (T. II. p. 306, 12. edit. Lips.) *Σκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν· Λυκόφρων δὲ ἐντεῦθεν λαβὼν αἰγίλιπα ταύτην φησίν, ὅπερ ἔοικε πρὸς τὸ αἰπεῖαν. Dionys. Perieg.* v. 521. *Σκῦρός τ' ἠνεμόεσσα.* — *ῥοιζουμένων*] Si hoc littore undarum aestu resonante accipias, neque Canteri emendationem, *ῥοιζουμένῳ*, desiderabis, neque Muellerum audies, vulgatam lectionem miro modo explicantem: „Lectio vulgata a Cantero in dubium vocata non est movenda, nec Reichardus audiendus, nam refertur ad petras, e quibus Theseus a Lycomede deturbabatur, multum stridorem edentes, *quum simul cum corpore multa saxa, ut fit, devoluta raperentur.* Id quod innuit Schol. interlin. suo: *ἠχουμένων.*" Minime; Scholia interlin. pleniora habent: *ἠχούντων, ἀνεμωδῶν.* — 1326. *δοκεύει*] *δοκεύσει* Par. A.
1327. *Ληΐας*] Sic libri omnes. Vid. supra ad v. 861.
1328. *Μύστῃ*] *Μύστῃ* Neap. II. — *Τροπαίας*] *Reichardus*: „Nescio an contextui convenientius legatur *Τροφαίας*. Caussa in proximis verbis est: *σπάσαντι μαστόν.*" Quod merito repudiavit Muellerus. — *μαστόν*] *μαζόν* Neap. I. *μασθόν* Pal. 40. — *εὔθηλον*] Par. BCDEFGHIJKL. Neap. III. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. *εὔγλαγον* Par. C. inter lin. *εὐθήγλαγον* Par. A. ex utraque lectione conflatum. *εὐθαλῆ* Neap. I. *εὔθυλον* (*γρ. εὐθαλῆ*) Neap. II. Vind. II. Cf. Eurip. Bacch. 736. *εὔθηλον πόριν*, ubi vide Elmsleii annotationem.

1323. *Καὶ τὸν ζωστῆρα Ἱππολύτης ἔλαβεν, καὶ τὸ τοῦ πατρὸς ξίφος, ὁ Θησεύς* Par. A. *ἐπίθετον* (ad lectionem *φάσγανον*) Par. C. *τὸ φάσγανον καὶ τὸν ζωστῆρα τῆς Ἱππολύτης ἔλαβεν* Vind. II. *τῆς σπάθης* Pal. 40.
1324. *Αἰγέως γάρ, ὁ δὲ Φημίου — νῆσος περὶ Εὔβοιαν· ᾧτινι χαλεποὺς τάφους* Par. A. *κατὰ τοῦτον· ὁ τοῦ Φημίου, ἤγουν τοῦ Φημιάδου Αἰγέως* Par. C. *τοῦ Αἰγέως ὁ Θησεύς — πόλις Δολόπων — θανασίμους* Vind. II. *οὐ Φημίου παῖς, ἀλλὰ Αἰγέως ὁ Θησεύς — ἡ νῆσος Θησεῖ* Pal. 40. 1325. *Κάτωθεν τῶν κρημνῶν — ὑψηλοτάτη — ἠχούντων, διὰ τὰς βλάβας τῶν ἀνέμων* Par. A. *ὑποκάτω — ὑψηλή — ἠχούντων, ἀνεμωδῶν* Par. C. *κάτωθεν· ὁ Λυκομήδης* Pal. 40. 1326. *Πάλαι ἑτοιμάσει, ἐπιτηρήσει, φυλάξει τὰς ἀνενταφιάστους ῥιφάς* Par. A. *ἑτοιμάζει, ἐπιτηρεῖ* Par. C. *ἑτοιμάζει — ἀτάφους* Vind. II. *φυλάσσει* Pal. 40. 1327. *Σὺν τῷ θηρὶ καταντήσας, τῷ σπάσαντι τῆς Ἥρας· ἐπώνυμον τῆς Ἥρας τὸ Ληΐας* Par. A. *παραγενόμενος — θηλάσαντι πολεμικῆς* Par. C. *τῷ Ἡρακλεῖ καταντήσας — μεταλαβόντι τῆς Ἥρας ἀφανιστικῆς* Vind. II. *πλεύσας — λαβόντι τῆς Ἥρας· πολεμία γὰρ ἦν Ἡρακλεῖ* Pal. 40.
1328. *Μύστης, ὁ Ἡρακλῆς· ἐμυήθη γὰρ τὰ Ἐλευσίνια· Τροπαίας δέ, ἐπώνυμον Ἥρας· τῆς Ἥρας τὸν εὐθαλῆ μαστὸν ἐθήλασεν ὁ Ἡρακλῆς καὶ ἀπεθανατίσθη* Par. A. *τῆς νικοποιοῦ Ἥρας — γρ. εὔγλαγον* Par. C. *τῷ Ἡρακλεῖ — τῆς Ἥρας — εὐ-*

ζωστηροκλέπτης, νεῖκος ὤρινεν διπλοῦν,
στόρνην τ' ἀμέρσας καὶ Θεμισκύρας ἄπο — 1330
τὴν τοξόδαμνον νοσφίσας Ὀρθωσίαν.
ἧς αἱ ξύναιμοι παρθένοι Νεπουνίδος,
Ἔριν λιποῦσαι, Λάγμον, ἠδὲ Τήλαμον,

1329. ὤρινεν] ὦρινε Par. ACG. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. Aldina autem cum reliquis recte ὤρινεν (ὡ superscr.). — διπλοῦν] διπλουν Vind. II. Vit. II. — 1330. στόρνην] τόρνην Par. L. Vit. I. Ciz. — Θεμισκύρας ἄπο] Θεμισκύρας βλάβην Par. K. — 1331. τοξόδαμνον] Hoc accentu Codd. Paris. fere omnes, Neap. III. Vind. IV. Vit. III. Rehd. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich. τοξοδάμνον Neap. I. II. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Pott. utrq. et Sebast. Prius illud etiam *Tzetzes* in omnibus exemplaribus invenerat: οἱ μὲν ἄλλοι πάντες προπαροξυτόνως τοξόδαμνον γράφουσιν· ἐγὼ δὲ παροξυτόνως. τὰ γὰρ προπαροξύτονα πάθος δηλοῦσιν· οἷον τοξόδαμνον, τὴν δαμαζομένην ὑπὸ τόξων· τὸ τοξοδάμνον δὲ τὴν δαμάζουσαν τόξοις. Vide tamen τοξόδαμνον Ἄρτεμιν apud *Eurip.* Hipp. 1470. (Valck.) et *Diphili* fragm. apud *Athen.* VI. 223, b. p. 486. (Dind.)

Λητοῦς Διός τε τοξόδαμνε παρθένε.

— Ὀρθωσίαν] Vid. *Etym. M.* p. 631, 2. et *Potteri* Annot. ad h. l.

1332. Νεπουνίδος] Par. ABDGH. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. Rehd. Νεπτουνίδος Par. F. Neap. II. Vit. II. et Edit. Basil. I. Νεπτουνί-δος (ες superscr.) Par. C. Νεπουνίδες Par. JL. Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. Νεπτουνίδες Par. E. Neap. I. Pal. 40. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. παρθένοις ἐπουνῖδος Vind. II. παρθένοιν ἐπουλίδος Par. K. — 1333. Ἔριν] Ἶριν Par. F. et Casaub. membr. apud Sebast. quod probavit *Muellerus* in Addend. p. 294. ex loco *Strabonis* XII. 556. [et 561. T. V. p. 125. et 145. edit. Tzsch.] *Irim* fluvium commemorant etiam *Menippus* in Periplo apud Steph. Byz. v. Χαδισία. *Scylax* p. 138. edit. Hoesch. *Dionys. Perieg.* v. 783. *Plin.* Hist. Nat. VI. 3. Ἄρδιν Rehd. Vulgata tamen lectio, quam accuratiores libri omnes uno consensu retinent, satis tuta videtur ex *Arriani* loco apud *Eustath.* ad Dion. Perieg. p. 248, 32. edit. Bernh. ὅτι ἐφεξῆς τῷ Θερμώδοντι ὁ Ἶρις ποταμὸς καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει. περὶ τούτου ὁ Ἀρριανὸς ταῦτά φησιν· Λίμος, βασιλεὺς Σκυθῶν, οὗ υἱὸς Ἐρι-θαλῆ· υἱοθετήσατο γὰρ αὐτὸν ἡ Ἥρα Vind. II.

1329. Τὸν ζωστῆρα Ἱππολύτης ἔλαβεν· ἆθλον δὲ ἦν τοῦτο τοῦ Εὐρυσθῆος ἕκτον, ὥς φασι· ἕκτον Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν. — ὁ δὲ Θησεὺς δέδωκεν Ἡρακλεῖ· αὐτὸς δὲ Ἱππολύτην ἠγάγετο, ἐξ ἧς ἔσχε τὸν σώφρονα Ἱππόλυτον — διπλοῦν παρεσκεύασε φιλονείκημα Par. A.

1330. Τὴν τῆς Ἀμαζόνος ζώνην ἀποσυλήσας, στερήσας — Θεμίσκυρα πόλις Παφλαγόνων, ἢ καὶ τῶν Ἀμαζόνων Par. A. κλέψας Par. C. τὴν ζώνην ἀφελών. συλήσας — ὄνομα πόλεως Παφλαγονίας Vind. II.

1331. Τὴν τοξικὴν κλέψας· ἐπώνυμον δὲ τῆς Ἱππολύτης τὸ Ὀρθωσίαν Par. A. τῆς Ἱππολύτης Par. C. τὴν τοξότιν — ἐπώνυμον Ἱππολύτης Vind. II. Ἱππολύτην ἀγαπωμένην τῇ Ἀρτέμιδι· τὴν Ἄρτεμιν ἀπὸ τὸ ὀρθοῦν τὰς τικτούσας· μαιεύτρια γὰρ ἡ Ἄρτεμις Pal. 40.

1332. Ἧς αἱ ἀδελφαὶ παρθένοι Ἀμαζόνες — ἐπώνυμον Ἱππολύτης· ἡ δὲ εὐθεῖά ἐστιν Νεπουνίς Par. A. τῆς Ἱππολύτης Par. C. συγγενεῖς Pal. 40.

1333. Καταλιποῦσαι τοὺς τρεῖς ποταμοὺς Πόντου Par. A. ποταμὸς Σκυθίας Par. C.

καὶ χεῦμα Θερμώδοντος Ἀκταῖόν τ' ὄρος,
ποινὰς ἀθέλκτους θ' ἁρπαγὰς διζήμεναι, 1335
ὑπὲρ κελαινὸν Ἴστρον ἤλασαν Σκύθας
ἵππους, ὁμοκλήτειραν ἱεῖσαι βοὴν
Γραικοῖσιν ἀμνάμοις τε τοῖς Ἐρεχθέως.
καὶ πᾶσαν Ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορί,
τὰς Μοψοπείους αἰθαλώσασαι γύας. 1340
Πάππος δὲ Θρῄκης ὁ ἐμὸς αἰστώσας πλάκα

διος· ἀφ' οὗ Ποντικὸς ποταμὸς κληθεὶς Ἐρίδιος ὕστερον εἰς τὸ δεξιώτερον μετωνομάσθη Ἶρις. — Τήλαμον] Τήλαμνον Par. F. Τήλαιμνον Par. C. — 1335. ποινὰς ἀθέλκτους θ' ἁρπαγάς] Legebatur ἁρπαγῆς sine copula. Editiones autem principes et Codd., quos ipse viderim, ἁρπαγὰς exhibent; copulam autem alii prorsus omittunt, alii alio loco inserunt, ποινὰς ἀθέλκτους θ' ἁρπαγάς Par. AE. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vit. II. Pal. 40. ποινάς τ' ἀθέλκτους ἁρπαγάς Par. L. Vit. I. Ciz. Rehd. ποινὰς κἀθέλκτους θ' ἁρπαγάς Vind. II. ποινὰς ἀθέλκτους ἁρπαγάς Par. BCDFGHJK. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Ald. et Basil. I. ἁρπαγῆς primus edidit Canterus ex coniectura, quem sequuti sunt praeter reliquos editores etiam Potterus et Sebastianus, licet ille in utroque Codice suo, alter autem in tredecim libris ἁρπαγὰς invenisset. — 1339. Ἀκτήν] *Atticam*. Vid. *Steph. Byz.* v. Ἀκτή. *Helladium* in Phot. Bibl. p. 534, a 26. Bekk. *Lex. Seguer.* p. 60, 5. *Eustath.* ad Dion. Perieg. 423. p. 117, 10. Bernh. et ad *Iliad.* ν'. 689. p. 954, 64. edit. Rom. (T. III. p. 182, 17. edit. Lips.) Cf. *Strab.* IX. 391. (T. III. p. 334. edit. Tzsch.) — δορί] δουρί Par. H.

1340. Μοψοπείους] Par. ACGH. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I. et Sebast. Μοψοπειούς Par. BFJK. et sola Edit. Meurs. II. Μοψοπειούς Rehd. Μοψοποιούς Par. DEL. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. cum reliquis omnibus. *Steph. Byz.* p. 473. Pin. Μοψοπία ἡ Ἀττική, ἀπὸ Μόψοπος —. ὁ πολίτης Μοψόπειος, διὰ διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ ι. καὶ Μοψοπιεύς. — γύας] γυίας Par. GL. Neap. I. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. praeter Reich. omnes.

1341. πλάκα] πλάκας Par. ACDEFK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III.

1334. Καὶ ῥεῦμα ποταμοῦ Θεμισκύρας Θερμώδων· αἱ δ' ἀπὸ Θερμώδοντος ἀρηϊφίλοιο γυναῖκες (Tryphiod. v. 33.) — καὶ τὸ Ἀττικὸν ὄρος — Ἀμαζόνων Θεμισκύρας πόλεως Par. A. ποταμὸς Σκυθίας — Σκυθικὸν ὄρος Vind. II. 1335. Τιμωρίας ἀμειλίκτους καὶ ἀγρίους, ἀνημέρους ἁρπαγὰς ζητοῦσαι Par. A. ἀσπόνδους Par. C. ἀμειλίκτους, σκληρούς, ἀσπόνδους ζητοῦσαι Vind. II. 1336. Ὑπὲρ τὸν βαθὺν Ἴστρον, ποταμὸν Σκυθίας, τὸν Δανούβιον Par. A. βαθὺν — Σκυθικάς Par. C. τοὺς μεθ' ἑαυτῶν Pal. 40. 1337. Τοὺς ἵππους, [illegible] καὶ ἀπότομον ἀφιεῖσαι θόρυβον Par. A. ἀπειλητικὴν Par. C. et Pal. 40. ἱππικὴν τάξιν — ἀπειλητηρίαν πέμπουσαι αἱ Ἀμαζόνες Vind. II. 1338. Τοῖς Ἕλλησιν καὶ τοῖς ἀπογόνοις, τοῖς Ἀθηναίοις Par. A. τοῖς Ἕλλησι — τοῖς ἐγγόνοις, ἀπογόνοις, ἤγουν τοῖς Ἀθηναίοις Vind. II. 1339. Καὶ πᾶσαν Ἀττικὴν τῷ δόρατι ἐξεπόρθησαν Par. A. τὴν Ἀττικὴν Par. C. 1340. Τοὺς Ἀττικούς· ἀπὸ Μόψοπος βασιλέως — κατακαύσασαι τόπους, ἢ μέρη τῆς γῆς Par. A. τὰς Ἀττικάς, ἀπὸ Μόψοπος βασιλέως — καύσασαι Par. C. Μόψος βασιλεὺς Ἀθηνῶν — ὑποτάξασαι, ἐμπρήσασαι — τόπους, χώρας Vind. II. τὰς τοῦ Μόψου Pal. 40.

1341. Ὁ πάππος δὲ τῆς Θρᾴκης· λέγει δὲ τὸν Ἶλον — ὁ ἐμός, ἀφα-

χώραν τ' Ἐορδῶν καὶ Γαλαδραίων πέδον,
ὅρους ἔπηξεν ἀμφὶ Πηνειοῦ ποτοῖς,
στεῤῥὰν τραχήλῳ ζεῦγλαν ἀμφιθεὶς πέδαις,
ἀλκῇ νέανδρος, ἐκπρεπέστατος γένους. 1345
ἠδ' ἀντὶ τούτων τάῤῥοθον βοηλάτην

et Ms. Canteri. Vulgatam retinent Par. BGHJL. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. — 1342. Ἐορδῶν] Par. ADEGHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Ἑωρδῶν Par. B. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. Ἑωρδῶν Reich. Ἐορδνῶν Par. C. Ἐορδνῶν Par. F. et Edit. Basil. I. Veram lectionem restituit Sebastianus. Vid. *Herodot.* VII. 185. *Thucyd.* II. 99. ubi Ἐόρδους editum est contra Herodiani praeceptum apud *Steph. Byz.* v. Ἐορδαῖαι· ὀξύνεται δὲ τὸ Ἐορδός, ὡς Ἡρωδιανὸς ἔχει. Adde *Alberti* annot. ad *Hesych.* v. Ἔορτος ἢ Ἔορδος. — Γαλαδραίων] Par. AF. Neap. III. Vat. 1307. Paraphr. Vatic. Γαλαδραίων Neap. II. Vit. II. Γαλαδραῖον Vind. II. Γαλαδραῖον Par. BCE HL. Neap. I. Pal. 40. Rehd. et Editt. praeter Sebast. omnes. Χαλαδραίων Par. J. Χαλαδραίων Par. D. Χαραδραίων Par. K. Χαλαδραιῶν Par. G. Vind. IV. Vit. III. γχαλαδραῖον Vit. I. Ciz. Χαλαδραῖον Sebastianus. Genitivum plures et accuratiores libri praebuerunt; nec refragari videtur *Stephanus Byzantinus*, apud quem s. v. Γαλάδραι haec leguntur: ὁ πολίτης Γαλαδραῖος· Λυκόφρων· καὶ Γαλαδραῖον πέδον. ubi genuina lectio mutata videtur ob sequentia: τὸ κτητικὸν ἔδει Γαλαδραϊκόν· in quibus tamen non dubito quin plura, quae intermedia posita fuerant, resciderit Epitomator. Hoc certe nemo, opinor, contendet, vulgatam lectionem apud Lycophronem hoc Stephani testimonio contra meliorum Codd. auctoritatem confirmari. — πέδον] πέδων Par. C. — 1343. ὅρους] ὅρκους Vind. II. altera lectione in margine notata.

1344. ζεῦγλαν] Ita quidem optimi libri et Editt. omnes, una excepta Reichardiana, in qua est ζεύγλαν, quod exhibent etiam Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et probavit *Muellerus*. Vide supra ad v. 996. — ἀμφιθεὶς] ἀντιθεὶς Neap. III. ἐντιθεὶς Neap. I. ἀμφὶ θεὶς Vit. II. Pal. 40.

1345. ἐκπρεπέστατος] Legebatur εὐπρεπέστατος, quod est in Par. BJL. (in hoc tamen correctum in ἐκπρ.) Vit. I. Ciz. et Rehd. Nostram autem lectionem tuentur Par. ACDEFGHK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Ms. Canteri et Edit. Basil. I. Vid. *Valcken.* ad Phoen. v. 171. — 1346. ἠδ'] Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. ἢ δ' Reich. ἡ δ' Potteri utrq. et Sebast.

νίσας ἢ ὑποτάξας τὰς πόλεις Par. A. *ὁ Ἶλος — γῆν* Par. C.

1342. *Καὶ τὴν χώραν τῶν Μακεδόνων, καὶ τὸ ἔδαφος τῶν Γαλαδραίων· εἰσὶν δὲ ἔθνη Μακεδονίας οἵ τε Ἐορδοὶ καὶ οἱ Γαλαδραῖοι* Par. A. *Μακεδόνων — πόλις Μακεδονίας* Par. C. *Θρακῶν — Γαλάδρα πόλις Μακεδονίας* Pal. 40.

1343. *Περὶ τοὺς ὅρους ἔπηξεν — τοῦ ποταμοῦ Θεσσαλίας τοῖς ῥεύμασιν* Par. A. *μέχρι γὰρ Θεσσαλίας ὁ Ἶλος ἐκράτει* Par. C. *ὁροθέσια — ποταμοῦ Θεσσαλίας — ἕως δὲ θαλάσσης* (sic) *ὁ Ἶλος ἐκράτει* Vind. II.

1344. *Ἰσχυρὸν τῷ τραχήλῳ δουλικὸν δεσμὸν περιθεὶς δεσμοῖς* Par. A. *δουλείαν περιθεὶς — αὐτοῖς* Vind. II.

1345. *Τῇ δυνάμει ὁ ἐν τοῖς γε νέοις ἀνδρεῖος καὶ εὐγενής* Par. A. *εὐγενής* Par. C. *ἤγουν ὁ ἀνδρεῖος* Pal. 40.

1346. *Ἡ ἀντὶ τούτων βοηθὸν τὸν Ἡρακλέα* (in marg. περὶ τοῦ Ἡρακλέους) Par. A. *ἤγουν τούτων τιμωρημάτων βοηθὸν — τὸν τὰς βοῦς ἐλάσαντα τοῦ Γηρυόνου Ἡρα-*

καὶ χεῦμα Θερμώδοντος Ἀκταῖόν τ' ὄρος,
ποινὰς ἀθέλκτους θ' ἁρπαγὰς διζήμεναι, 1335
ὑπὲρ κελαινὸν Ἴστρον ἤλασαν Σκύθας
ἵππους, ὁμοκλήτειραν ἱεῖσαι βοὴν
Γραικοῖσιν ἀμνάμοις τε τοῖς Ἐρεχθέως.
καὶ πᾶσαν Ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορί,
τὰς Μοψοπείους αἰθαλώσασαι γύας. 1340
Πάππος δὲ Θρῄκης ὁ ὑμὸς αἰστώσας πλάκα

διος· ἀφ' οὗ Ποντικὸς ποταμὸς κληθεὶς Ἐρίδιος ὕστερον εἰς τὸ δεξιώτερον μετωνομάσθη Ἶρις. — Τήλαμον] Τήλαμνον Par. F. Τήλαμνον Par. C. — 1335. ποινὰς ἀθέλκτους θ' ἁρπαγάς] Legebatur ἁρπαγῆς sine copula. Editiones autem principes et Codd., quos ipse viderim, ἁρπαγὰς exhibent; copulam autem alii prorsus omittunt, alii alio loco inserunt, ποινὰς ἀθέλκτους θ' ἁρπαγάς Par. AE. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vit. II. Pal. 40. ποινάς τ' ἀθέλκτους ἁρπαγάς Par. L. Vit. I. Ciz. Rehd. ποινὰς κἀθέλκτους θ' ἁρπαγάς Vind. II. ποινὰς ἀθέλκτους ἁρπαγάς Par. BCDFGHJK. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Ald. et Basil. I. ἁρπαγῆς primus edidit Canterus ex coniectura, quem sequuti sunt praeter reliquos editores etiam Potterus et Sebastianus, licet ille in utroque Codice suo, alter autem in tredecim libris ἁρπαγὰς invenisset. — 1339. Ἀκτήν] *Atticam*. Vid. *Steph. Byz.* v. Ἀκτή. *Helladium* in Phot. Bibl. p. 534, a 26. Bekk. *Lex. Seguer.* p. 60, 5. *Eustath.* ad Dion. Perieg. 423. p. 117, 10. Bernh. et ad *Iliad.* ν'. 689. p. 954, 64. edit. Rom. (T. III. p. 182, 17. edit. Lips.) Cf. *Strab.* IX. 391. (T. III. p. 334. edit. Tzsch.) — δορί] δουρί Par. H.
1340. Μοψοπείους] Par. ACGH. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I. et Sebast. Μοψοπειούς Par. BFJK. et sola Edit. Meurs. II. Μοψοπειούς Rehd. Μοψοποιούς Par. DEL. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. cum reliquis omnibus. *Steph. Byz.* p. 473. Pin. Μοψοπία ἡ Ἀττική, ἀπὸ Μόψοπος —. ὁ πολίτης Μοψόπειος, διὰ διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ ι. καὶ Μοψοπιεύς. — γύας] γυίας Par. GL. Neap. I. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. praeter Reich. omnes.
1341. πλάκα] πλάκας Par. ACDEFK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III.

1334. Καὶ ῥεῦμα ποταμοῦ Θεμισκύρας Θερμώδων· αἳ δ' ἀπὸ Θερμώδοντος ἀρηϊφίλοιο γυναῖκες (Tryphiod. v. 33.) — καὶ τὸ Ἀττικὸν ὄρος — Ἀμαζόνων Θεμισκύρας πόλεως Par. A. ποταμὸς Σκυθίας — Σκυθικὸν ὄρος Vind. II. 1335. Τιμωρίας ἀμειλίκτους καὶ ἀγρίους, ἀνημέρους ἁρπαγὰς ζητοῦσαι Par. A. ἀσπόνδους Par. C. ἀμειλίκτους, σκληρούς, ἀσπόνδους ζητοῦσαι Vind. II. 1336. Ὑπὲρ τὸν βαθὺν Ἴστρον, ποταμὸν Σκυθίας, τὸν Δανούβιον Par. A. βαθὺν — Σκυθικάς Par. C. τοὺς μεθ' ἑαυτῶν Pal. 40. 1337. Τοὺς ἵππους, ἀπηνῆ καὶ ἀπότομον ἀφιεῖσαι θόρυβον Par. A. ἀπειλητικήν Par. C. et Pal. 40. ἱππικὴν τάξιν — ἀπειλητηρίαν πέμπουσαι αἱ Ἀμαζόνες Vind. II. 1338. Τοῖς Ἕλλησιν καὶ τοῖς ἀπογόνοις, τοῖς Ἀθηναίοις Par. A. τοῖς Ἕλλησι — τοῖς ἐγγόνοις, ἀπογόνοις, ἤγουν τοῖς Ἀθηναίοις Vind. II. 1339. Καὶ πᾶσαν Ἀττικὴν τῷ δόρατι ἐξεπόρθησαν Par. A. τὴν Ἀττικήν Par. C. 1340. Τοὺς Ἀττικούς· ἀπὸ Μόψοπος βασιλέως — κατακαύσασαι τόπους, ἢ μέρη τῆς γῆς Par. A. τὰς Ἀττικάς, ἀπὸ Μόψοπος βασιλέως — καύσασαι Par. C. Μόψος βασιλεὺς Ἀθηνῶν — ὑποτάξασαι, ἐμπρήσασαι — τόπους, χώρας Vind. II. τὰς τοῦ Μόψου Pal. 40.
1341. Ὁ πάππος δὲ τῆς Θρᾴκης· λέγει δὲ τὸν Ἶλον — ὁ ἐμός, ἀφα-

Ἄγυλλαν Αὐσονῖτιν εἰςεκώμασαν, 1355
δεινὴν Λιγυστίνοισι τοῖς τ' ἀφ' αἵματος
ῥίζαν γιγάντων Σιθόνων κεκτημένοις
λόγχης ἐν ὑσμίνῃσι μίξαντες πάλην.
εἷλον δὲ Πῖσαν καὶ δορίκτητον χθόνα
πᾶσαν κατειργάσαντο τὴν Ὄμβρων πέλας 1360
καὶ Σαλπίων βεβῶσαν ὀχθηρῶν πάγων.

est, ut αὐξάνω ab αὔξω et similia; vid. *Etym. M.* p. 566, 25. coll. p. 450, 13. — 1355. Ἄγυλλαν] Par. ABCJL. Vit. I. et Editt. omnes. Ἄγυλαν Pal. 40. Ἄγγυλαν Par. DEFGHK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ἀγκύλλαν Rehd. Ἄγκυλλαν Ciz. — Αὐσονῖτιν] Αὐσονίτην Par. AG. Vind. IV. Vit. III. — εἰςεκώμασεν Ciz. et *Steph. Byz.* p. 19. Pin. Ἄγυλλα, πόλις Τυῤῥηνίας. Λυκόφρων· Ἄγυλλαν Αὐσονῖτιν εἰςεκώμασεν. ubi eandem scripturam servant etiam Codd. Par. 1412. et 1413.

1356. Λιγυστίνοισι] Vide *Polybii* locum a Cantero prolatum. Adde *Eustath.* ad Dion. Perieg. v. 76. p. 99, 30. Bernh. ὅτι μετὰ τοὺς Μασσαλιώτας οἱ Λίγυες, οὓς Λιγυστίνους ὁ Λυκόφρων καλεῖ. *Marcian. Heracl.* p. 9. edit. Hoesch. λιγυστόνοισι Par. G. Vind. IV. Vit. III. vitiose. — τοῖς ἀφ' Ciz. omisso τ'. ἀμφ' Vind. IV. Vit. III. — 1357. Σιθόνων] Σιθώνων Par. ACFL. Neap. I. II. III. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Σιθόνων reliqui libri et Editt. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Recte. Vid. infra ad v. 1406. — 1358. λόγχης] λόγχαις Par. L. — πάλην] πάλιν Par. DH. Vind. II. Vit. II. — 1359. Πῖσαν] Sic accuratiores libri et Paraphr. Vaticana cum simplici σ. Editi autem omnes Πίσσαν, praeter Sebast. Accentum autem ex regula posui, quam supra ad v. 1241. attuli ex *Dracone* Stratonicensi p. 21, 4. Eundem Grammaticorum canonem secuti sunt *Guil. Dindorfius* in Aristoph. Ran. 1232. et *Fr. Passovius* in Prosod. gr. ling. Tab. II. b. — δορίκτητον] Par. ACDF. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Reliqui libri et Editt. omnes δορύκτητον. Vid. supra ad v. 933. — 1360. τὴν Ὄμβρων πέλας] *Marcian. Heracl.* p. 9. edit. Hoesch. Τυῤῥηνίαν δ' ὁ Λυδὸς Ἄτυος ἔκτισεν || Τυῤῥηνὸς ἐπὶ τοὺς Ὀμβρικοὺς ἐλθών ποτε. — 1361. Σαλπίων] Σαλπίγγων Neap. III. *Thryllitzschius* apud Muellerum p. 227. „Σάλπια dixit τὰ Ἄλπια ὄρη Lycophron, quod veteres Graeci promiscue huiusmodi voces modo cum σῖγμα, modo sine eo efferebant, ut ad *Strab.* [I. p. 134. T. VII. p. 381. edit. Tzsch.] docuit Casaubonus et probat L. Holstenius ad *Steph.* p. 27.

καθεύδει, κρύπτεται Par. C. κατὰ τοῦ — δεινόλεκτρον, δεινόκοιτον Vind. II. διατρίβει Pal. 40.

1355. Εἰς πόλιν Ἰταλίας — εἰς κώμας ᾤκησαν Par. A. ἐν κώμαις ᾤκησαν Par. C.

1356. Τὴν χαλεπὴν τοῖς Λιγυστίνοις· ἔστιν δὲ ἔθνος Ἰταλίας — καὶ τοῖς ἀφ' αἵματος Par. A. ἔθνος Ἰταλίας Vind. II. 1357. Τὴν τῶν Γιγάντων ῥίζαν, τὴν Σιθωνίαν κεκτημένοις· ἔστι δὲ ἡ Θρᾴκη· οἱ δὲ Γίγαντες Πιθηκοῦσαν ᾤκουν Par. A. γενεάν — Θρακικῶν Vind. II. τοῦ αἵματος — ἀπὸ τοῦ Σιθῶνος, υἱοῦ Γίγαντος, ὁ Σίθων βασιλεὺς Θρᾴκης Pal. 40. 1358. Ἐν ταῖς μάχαις λόγχης δεινήν — πάλιν, τὸ ἑξῆς — μίξαντες ἄθλοις (sic) Par. A. παλαίστραν Vind. II. 1359. Ἐπόρθησαν δὲ τὴν πόλιν Ἰταλίας, καὶ τὴν γῆν αἰχμάλωτον Par. A. ἐπόρθησαν πόλιν Ἰταλίας ἢ Τυρσηνίας Par. C. 1360. Ἅπασαν ἐποίησαν τὴν πλησίον Ὄμβρων· Ὄμβροι δὲ ἔθνος Ἰταλίας Par. A. Γαλατῶν, ἤτοι Ἰταλίας Par. C. ὑπέταξαν — ἔθνος Ἰταλίας Vind. II. 1361. Τῶν τραχέων ἀκρωτηρίων Par. A. ὀρέων Par. C. ὄρος Τυρσηνίας — [illegible]

Λοῖσθος δ' ἐγείρει γρυνὸς ἀρχαίαν ἔριν,
πῦρ εὗδον ἤδη τὸ πρὶν ἐξάπτων φλογί,
ἐπεὶ Πελασγοὺς εἶδε Ῥυνδακοῦ ποτῶν
κρωσσοῖσιν ὀθνείοισι βάψαντας γάνος. 1365
ἡ δ' αὖθις οἰστρήσασα τιμωρουμένη

neque enim verisimile putaverim, ex altera Holstenii coniectura Lycophronem reputasse, ἀπὸ Σάλπης supra v. 1129. memoratae montes illos vocatos esse." — πάγων] πάγον Par. A. — 1363. γρυνός] Ita quidem meliores libri omnes praeter unum Par. A. in quo est γρουνόν. Vid. supra ad v. 86. et adde *Tzetz.* Antehom. v. 41. Vitiosa autem scriptura γρηνός, quam habent Par. K. Vind. IV. Vit. III., cum ex falsa pronuntiatione orta sit, aperte facit pro nostra lectione. — 1363. ἐξάπτων] ἐξάπτον Par. B. ἐξάπτον Rehd. — φλογί] φλόγιν (sic) Vit. I. et Ciz.
1364. Ῥυνδακοῦ] Sic libri Parisini plerique omnes, Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. Paraphr. Vat. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. cum reliquis omnibus. Ῥυνδάκου Neap. II. Vit. II. Ῥηνδακοῦ Rehd. Ῥηνδάκου Par. G. Vind. IV. Vit. III. Oxytonon hoc nomen legitur etiam in *Conon.* Narrat. apud Photium in Bibl. p. 139, a 30. Bekk. apud *Tzetz.* Chil. XI. 968. et apud *Schol.* ad Apoll. Rhod. I. 1165. Ῥυνδακὸς ποταμός ἐστι Φρυγίας, οὗ μνημονεύει Βακχυλίδης. Καλλίμαχος δὲ ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ποταμῶν, καὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν τῷ διακόσμῳ. Ἄλλως. Ῥυνδακός, ποταμὸς Φρυγίας — Ῥυνδακὸς δέ, ὡς Αἰακός. Proparoxytonon autem est apud *Strab.* XII. p. 576. (T. V. p. 225. edit. Tzsch.) *Scyl.* Peripl. p. 141. edit. Hoesch. *Steph. Byz.* h. v. quod probare videtur *Eustath.* ad Iliad. ν'. 771. p. 959, 32. edit. Rom. (T. III. p. 188, 8. edit. Lips.) τὸ δὲ Ὕρτακος πρὸ δύο συλλαβῶν ἔχει τὸν τόνον κανονικῶς. τὰ γὰρ εἰς κος τρισύλλαβα, τὴν πρώτην συλλαβὴν ἔχοντα λήγουσαν εἰς ἀμετάβολον, προπαροξύνονται. Λάμψακος, Ὕρτακος, Ῥύνδακος· οἷον, Ῥύνδακον ἀμφὶ βαθύσχοινον. οὕτως ἐν τοῖς Ἀπίωνος καὶ Ἡρωδώρου. καὶ σκοπητέον, εἰ καλῶς ποιοῦσιν οἱ παρὰ Λυκόφρονι τὸ Ῥύνδακος ὀξύνοντες, οὗ ποταμοῦ ὄντος φυλάττεται μέχρι καὶ νῦν τὸ ὄνομα. — ποτῶν] ποτοῦ Par. L. Vit. I. Ciz. — 1365. κρωσσοῖσιν] κροσσοῖσιν Par. A. *Eustath.* ad Iliad. ε'. 738. p. 603, 22. edit. Rom. (T. II. p. 68, 38. edit. Lips.) τῶν δὲ μνημονευθέντων κροσσῶν διὰ τοῦ ο μικροῦ ἡ παραλήγουσα, οἷς δηλαδὴ τὸ ἄκρον σείεται. ὁ μέντοι παρὰ Σοφοκλεῖ κρωσσὸς (Oed. Col. 479. Herm.), ὅ ἐστι κρατήρ, γενόμενος, φασί, παρὰ τὸ κερῶ, καὶ ἐν συγκοπῇ κρῶ, τὸ σταλάσσω καὶ ἐπιχέω· καὶ οἱ παρὰ Λυκόφρονι δὲ καὶ ἑτέροις κρωσσοί, ἀγγεῖα ἐκεῖνα δεξιὰ ὑδρεύεσθαι, λάγυνοι ἴσως ἢ ξέσται καὶ τοιαῦτά τινα, τῷ ω μεγάλῳ παραλήγεται. — βάψαντας] βάψαντος Vit. I. Ciz. βάψαντος Par. L. βάψαντας Rehd. βάψασα Par. K. — 1366. αὖθις] Hoc dedi e Par. EK. Neap. I. quibuscum consentiunt tres apud Sebastianum. Reliqui libri et Editt. omnes αὖτις. Vid. supra ad v. 546. —

τραχυτάτων ἀκρωτηρίων Vind. II. Ἄλπεων ὄρος — κειμένην πέλας μεγάλων Pal. 40. 1362. Ἔσχατος δ' ἐγείρει κορμός· λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον· τὴν ἀρχαίαν ἔριν, τὴν ἀπὸ Ἰοῦς — τῶν ἠπείρων Par. A.
1363. Τὸ πρότερον πῦρ ἤδη σὺν φλογὶ ἐκκαύσει — τῇ φλογὶ ἐξάπτων Par. A. 1364. Ἐπειδὴ τοὺς Ἀργοναύτας ἐθεάσατο — ποταμὸς Μυσίας· ὀξυτόνως ὁ Ῥυνδακός Par. A. τοὺς Ἀργοναύτας — Μυσίας Par. C. Ἀργείους Pal. 40. 1365. Ἀμφορεῦσιν ἤτοι ἀγγείοις ξένοις εἰς τὸ ὕδωρ βάψαντας Par. A. ἀγγείοις ἀπαντλοῦντας ὕδωρ Vind. II. ταβάροις Pal. 40. 1366. Ἡ δὲ Εὐρώπη μανεῖσα κακουμένη Par. A.

τριπλᾶς τετραπλᾶς ἀντιτίσεται βλάβας,
πορθοῦσα χώρας ἀντίπορθμον ἠόνα.
Πρῶτος μὲν ἥξει Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ
ὁμώνυμος Ζεύς, ὅς, καταιβάτης μολών, 1370
σκηπτῷ πυρώσει πάντα δυςμενῶν σταθμά.
σὺν ᾧ θανοῦμαι, κἂν νεκροῖς στρωφωμένη
τὰ λοίπ' ἀκούσω ταῦθ', ἃ νῦν μέλλω θροεῖν.
Ὁ δεύτερος δέ, τοῦ πεφασμένου κέλωρ

οἰστρήσασα] οἰστρήσουσα Par. L. Vit. I. Ciz. οἰστρήσασα (ου) Rehd. Desinit in hoc versu Cod. Par. H. — 1367. τριπλὰς τετραπλάς Vind. IV. Vit. III. — ἂν τίσεται Par. J. Vit. I. Ciz. — 1368. χώρας ἀντίπορθμον] χώρας ἀντίπορθμόν τ' Rehd. χώραν ἀντίπορθμον Vit. I. et Ciz.
1369. πρῶτος] πρῶτον Vind. IV. Vit. III. — 1370. καταιβάτης] καταιβάτις Vit. I. Ciz. καταιβάτης Rehd. Vid. *Petr. Burmannum* in libello eruditionis plenissimo, cui titulus: Ζεὺς Καταιβάτης, sive Iupiter Fulgurator (Trai. Batav. 1700.), p. 15—19. — μολών] μολῶν Neap. I. II. Vit. I. II. Ciz. et Edit. Basil. I. — 1371. σκηπτῷ] σκηπτῷ (ῶς) Par. L. σκηπτῶν Rehd. — σταθμά] στρατόν Neap. I. Inepte Glossator in Cod. Neap. III. addidit: τὰ πλοῖα. — 1372. θανοῦμαι] νεκροῦμαι Vit. I. Ciz. — στρωφωμένη] στροφωμένη Par. G. Vind. IV. Vit. III. στροφουμένη Par. A. στροφουμένη Par. L. στροφωμένη Vit. I. ex correct. scriptum erat στροφωμένη· στρωφουμένη Ciz.
1373. ἀκούσας Par. C. — ταῦτα ἃ μέλλω Par. L. Neap. III. Vit. I. Ciz. omisso νῦν. — θροεῖν] θρηνεῖν Par. DEK. Neap. I. Vind. IV. Vit. III. Eadem corruptela etiam in Par. G. Neap. II. Vind. II. Vit. II. superaddito tamen ἢ θροεῖν καὶ λέγειν. Hoc θρηνεῖν autem in textum recepit Sebastianus, quem in talibus non amplius mirabimini, eruditi Lectores. — 1374. πεφασμένου] *Eustath.* ad Odyss. μ'. 385. p. 1728, 11. edit. Rom. (T. II. p. 32, 3. edit. Lips.) ἔστι δὲ καὶ ἕτερον φῶ, κατάρχον τοῦ φένω καὶ τοῦ φόνος καὶ τῶν ὅσα ἐκ τούτων· μυρία δὲ ἐκεῖνα. — τοῦ δ' αὐτοῦ φῶ παράγωγον τὸ σφάζω. — αὐτοῦ δὲ καὶ δύο παθητικοὶ παρακείμενοι, ὁ μὲν εἷς μετὰ τοῦ σ̄, οὗ μετοχὴ πεφασμένος ταῦρος ὁ παρὰ Λυκόφρονι (v. 269.), καὶ ἕτερος δίχα τοῦ σ̄ ἔχων τρίτον πληθυντικόν, τὸ πέφανται. *Hesychius:* πεφασμένον· ἀνῃρημένον ἢ πεφανερωμένον.

1367. Πολλὰς βλάβας ἀντιτιμωρηθήσεται Par. A. πολλαπλᾶς Par. C. ἀνταποδώσει Pal. 40. 1368. Χώρας αἰχμαλωτίζουσα — τὸν ἔναντι αὐτῆς κειμένην ἠόνα Par. A. ἀντικρὺ αὐτῆς κειμένην Par. C. τῶν Τρώων — τὴν ἐναντίον αὐτῆς κειμένην ἠόνα, Ἀσίαν Vind. II. ἀντίπεραν Pal. 40. 1369. Περὶ Ἀγαμέμνονος — πρῶτος μὲν παραγενήσεται ὁ τῷ Διῒ Par. A. 1370. Ὁ ὁμώνυμος Ζεὺς Ἀγαμέμνων, ὅστις κεραυνὸς κατερχόμενος Par. A. ὁ Ἀγαμέμνων βασιλεύς — κατωφερής, σφοδρός Vind. II. 1371. Τῷ τοῦ κεραυνοῦ πυρὶ καύσει πάντα τὰ τῶν ἐχθρῶν θύρετρα Par. A. οἰκίας Par. C. τῷ τοῦ κεραυνοῦ πυρὶ κατακαύσει — θύρετρα Vind. II. ὀργῇ ἀφανίσει, καύσει Pal. 40. 1372. Σὺν τούτῳ ἀποθανοῦμαι, καὶ ἐν τοῖς νεκροῖς στρεφομένη Par. A. διάγουσα Pal. 40. 1373. Τὰ λοιπὰ ἀκούσω ταῦτα, ἃ νῦν μέλλω λέγειν Par. A. τὰ ἐπίλοιπα — ἢ θροεῖν καὶ λέγειν Vind. II. 1374. Ὁ ἀπόγονος δὲ τοῦ ἀναιρεθέντος, ὅςτις δεύτερος υἱὸς καλεῖται· ἔστι δὲ ὁ Γρᾶς, υἱὸς Ὀρέστου Par. A. τοῦ ἀνῃρημένου Ἀγαμέμνονος Par. C. ἥξει — τοῦ

ἐν ἀμφιβλήστροις, ἔλλοπος μυνδοῦ δίκην, 1375
καταιθαλώσει γαῖαν ὀθνείαν, μολὼν
χρησμοῖς Ἰατροῦ σὺν πολυγλώσσῳ στρατῷ.
Τρίτος δ', ἄνακτος τοῦ δρυηκόπου γόνος,
τὴν τευχοπλάστιν παρθένον Βραγχησίαν
παραιολίξας, βῶλον ἐμπεφυρμένην 1380
νασμοῖς ὀρέξαι τῷ κεχρημένῳ δάνος,
σφραγῖδα δέλτῳ δακτύλων ἐφαρμόσαι,

1375. *μυνδοῦ*] *μυδοῦ* Par. JL. Vit. I. Ciz. *μινδοῦ* Par. C. *μηνδοῦ* Par. G. Vind. IV. Vit. III. Accentum autem libri omnes et Editt. principes in ultima ponunt. Recte; ita enim *μυνδὸς* et *Μύνδος*, Cariae urbs, dignoscuntur. Vide etiam *Steph. Byz.* v. *Βάλλος*. et *Arcad.* de acc. p. 48, 11. — 1376. *μολών*] *μολῶν* Vind. II. Neap. I. II. Vit. I. II. et Edit. Basil. I. — 1377. *στρατῷ*] *γένει* Rehd. — 1378. *δρυηκόπου*] *δρυηκόπου* Par. J. *δρυοκόπου* Par. C. — *γόνος*] *γένος* Par. AC. *γένους* Par. DGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. — 1379. *τήν*] *τοῦ* Par. A. — *Βραγχεστίαν* Par. G. Vind. IV. *Βραγχηστίαν* Vit. III. Intelligit *Κάειραν* Milesiam. Branchidarum oraculum commemorant *Herodot.* I. 92. II. 159. *Paus.* VII. 5, 4. *Strab.* XIV. p. 634. (T. V. p. 508. Tzsch.) *Conon.* Narrat. in Phot. Bibl. p. 136, b. 32. edit. Bekk. — 1381. *κεχρημένῳ*] *κεχρησμένῳ* Par. EGK. Vind. IV. Vit. III. — 1382. *σφραγῖδα*] Hoc accentu meliores ex Parisinis, Neap. II. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Editt. Basil. I. Par. II. Meurs. II. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *σφραγίδα* reliqui libri et Editt. Ald. Basil. II. Commel. et Meurs. I. De his femininis disyllabis in *ῑς* exeuntibus dixerunt *Lobeck.* ad Phrynich. p. 171. *Spitzner.* de vers. Graec. her. p. 49 sqq. *Spohn.* in Comment. de extr. Odyss. parte p. 169—176. et nuper etiam acute, ut solet, *Bernhardy* ad Dionys. Perieg. p. 649. Veterum autem Grammaticorum canones neque certo fundamento nituntur, neque omnino poetarum usu comprobantur. Ex ingenti enim horum nominum multitudine, quorum maxima pars apud Aristophanem inque reliquorum Comicorum fragmentis inveniuntur, perpauca sunt, quae constanti ratione ultimam producant; reliqua fere omnia, quorum facillimum esset quam plenissimum agmen producere, paronyma maximam partem et deminutiva, brevi ubique

ἀναιρεθέντος υἱός, ἀπόγονος Vind. II. *τοῦ φονευθέντος Ἀγαμέμνονος υἱός, Ὀρέστης* Pal. 40. 1375. *παρ' ὅσον δίκην ἰχθύος ὁ Ἀγαμέμνων ἐμπεσὼν ἐν τῷ χιτῶνι ἀνῄρηται — ἰχθύος ἀφώνου δίκην* Par. A.

1376. *Κατακαύσει τὴν γῆν εἰς ξένην παραγενόμενος* Par. A. *τὴν Μιτυλήνην* Pal. 40. 1377. *Τοῖς χρησμοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος· ἰατρὸς γὰρ — σὺν στρατῷ πολυεθνεῖ* Par. A. *πολυπληθεῖ* Par. C. *τοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος — τοῖς Αἰολεῦσι — πολυεθνεῖ* Vind. II. 1378. *Τρίτος δὲ τοῦ βασιλέως* (in marg. *περὶ τοῦ Νηλέως*) *τοῦ δρυτόμου γένος· λέγει δὲ τὸν τοῦ Κόδρου Νηλέα* Par. A. *Νηλεὺς τοῦ Κόδρου τοῦ δρυοκόπου — γρ. γόνος* Vind. II. *ὁ υἱός, ὁ Νηλεύς* Pal. 40. 1379. *Τὴν τευχοποιόν· λέγει δὲ κεραμέως θυγατέρα, τὴν Κάειραν — ἀπὸ Βράγχου, τοῦ κτίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον* Par. A. *χυτροποιόν — Κάειραν* Par. C. *τὴν τευχοποιὸν λέγει κεραμέως θυγατέρα Κάειραν, ἀπὸ Βράγχου — Καρικήν* Vind. II. *χυτροπλάστιν — Καρικήν* Pal. 40. 1380. *Ἀπατήσας, παραλογισάμενος, γῆν πλίνθον — μεμιγμένην* Par. A. *γῆν ὑγράν* Pal. 40. 1381. *Ὕδασι — δοῦναι τῷ χρῄζοντι δωρεάν* Par. A. *ὕδασι — δοῦναι τῷ ζητοῦντι δῶρον* Vind. II. *μεμαντευμένῳ* Pal. 40. 1382. *Τὴν σφραγῖδα τῇ βίβλῳ, ἢ τῷ χάρτῃ — τῶν δακτύλων ἐφαρμόσαι* Par. A.

Φθειρῶν ὀρείαν νάσσεται μοναρχίαν,

ultima leguntur; sunt tamen etiam, in quibus modo corripiendis modo producendis dominetur poetarum licentia. Sic καρίς, *squilla*, brevi ultima legitur apud *Aristoph*. Vesp. 1522. longa apud *Opp*. Hal. I. 281. II. 132. καρῖδες et καρίδες in Comicor. fragmentis apud *Athen*. III. 105. cf. 106, a. b. (p. 241. Dind.). κληΐς, quod ex canone eximunt Grammatici, longam ei ultimam tribuentes, vid. *Etym. M*. p. 518, 18. *Drac. Strat*. 56, 15. σεσημείωται τὸ κληΐς καθαρὸν καὶ ἐκτεῖνον τὸ ῑ. (Cf. *Dion*. Perieg. 703. *Callim*. hymn. in Ap. 7. *Arat*. 192. *Orph*. Arg. 1380. *Nonn*. Dion. VII. 23.) brevi ultima adhibuit *Pindarus* Pyth. IX. 40. Boeckh. κνημίς, alias ubique longum, ultimam corripit in *Alcaei* fragmento apud *Athen*. XIV. 627. b. (p. 1393. Dind.). νεβρίς breviter efferunt *Eurip*. Phoen. 1768. (Pors.) *Opp*. Cyn. IV. 245. *Nonn*. Dion. XI. 233. Producit tamen *Dion. Perieg*. v. 307. 946. 1155. νησίς, de quo dissentiunt Grammatici, (vid. supra ad v. 599.), producta ultima legitur apud *Dion. Perieg*. 479. in *Antiphili* Epigr. v. 2. Anth. Steph. p. 81. et apud *Marcian. Heracl*. p. 11. et 24. edit. Hoesch. μαινίς breve est apud *Aristoph*. Ran. 985. in *Antiphili* fragm. apud Athen. VII. 295. c. et 313. c. (p. 641. et 682. Dind.) et apud *Opp*. Hal. III. 188., longum tamen apud eundem *Opp*. Hal. I. 108. χυτρίς brevi ultima legitur in *Callim*. fragm. 478. p. 316. Blomf. producta autem in *Batonis* comici fragmento apud *Athen*. VII. 279. c. (p. 640. Dind.); ἀκτίς autem, γλωχίς, ᾠδίς et similia, quorum genitivus in ῖνος formatur, huc non pertinent; neque ἰκτίς et τευθίς iis annumeranda sunt, quae ultimam interdum producant; vid. *Nicandr*. Ther. 196. et *Aristoph*. Acharn. 880. (846. Dind.), ubi nunc recte ἰκτῖδος in ἰκτίδος commutatum vidimus; τευθίδος *Aristoph*. *Acharn*. 1156. (1121. Dind.) coll. Equit. 929. τευθίδας *Sotades* comicus in fragm. apud *Athen*. VII. 293. c. (p. 637. Dind.) τευθίδες *Opp*. Hal. I. 428. coll. III. 167. IV. 439. 446. De trisyllabis autem oxytonis in ις exeuntibus Grammatici docent, quae penultimam brevem habeant, eorum ultimam apud Atticos corripi, produci autem in Ionica et communi dialecto. Vid. *Drac. Strat*. p. 23, 16. δισύλλαβα δὲ παρεθέμην, ἐπεὶ ὁρᾶται, τρισύλλαβα βραχείᾳ παραληγόμενα κατὰ μὲν τὴν συνήθη χρῆσιν καὶ τὴν τῶν Ἰώνων ἐκτείνοντα τὸ ῑ· κατὰ δὲ τοὺς Ἀττικοὺς συστέλλοντα. Cf. *Eustath*. ad Iliad. φ'. p. 1220, 53. edit. Rom. Quorum ex numero nunc haec delibare sufficiat: βατραχίς brevi ultima apud *Aristoph*. Eq. 1406. longa apud *Nicandr*. Ther. 416. πλοκαμίς etiam Attici producunt. Vid. *Menandr*. apud *Photium* p. 434, 21. Similiter *Nonnus* Dion. IV. 133. XI. 462. ῥαφανίς ultima longa apud *Aristoph*. Nub. 981. Plut. 544. et in Comicorum fragmentis apud *Athen*. II. 55, d. 56, e. et VII. 277, c. (p. 127. 129 et 600. Dind.). τροφαλίς ultimam producit apud *Aristoph*. Vesp. 838. et ψαμαθίς in *Numenii Heracleotae* fragmento apud *Athen*. VII. 306, d. (p. 666. Dind.). — δακτύλων] δακτύλῳ Par. JK. Vind. IV. Vit. III. δακτύλῳ Par. G. — 1383. Φθειρῶν] Ita quidem libri omnes summo consensu; neque aliter Editt. principes, unde reliquae fluxerunt; *Stephanus* vero *Byzantinus*, et ex eo desumens *Eustathius* ad Iliad. β'. 868. p. 368, 8. edit. Rom. (T. I. p. 298, 24. edit. Lips.) hoc nomen cum simplici ῑ afferunt: Φθίρ, ὄρος Καρίας· οἱ κατοικοῦντες Φθῖρες. ubi statim haec sequuntur: ἡ δὲ γραφὴ τῆς παραληγούσης τῶν Φθειρῶν τούτων διάφορος κατὰ τὸν Χοιροβοσκόν· οἱ μὲν γὰρ πλείους διὰ διφθόγγου γράφουσιν αὐτό· ὁ δὲ τεχνικός φησι διὰ τοῦ ῑ, τεχνικὸν λέγων τὸν Ἡρωδιανόν· παρὰ τὸ Φθὶρ γάρ, φησί, γέγονε κύριον τὸ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος. ἡ δὲ διὰ διφθόγγου γραφὴ παρὰ τὸ φθείρ, ὃ σημαίνει τὴν πί-

χάρτῃ Par. C. τύπῳ — ὥςτε σφρα- γῖσαι Pal. 40. 1383. Ὅτι ἡ Μίλη- τος τὸ πρὶν Φθεὶρ ἐκαλεῖτο· ὀρει- νήν, τραχεῖαν, κραναήν· Φθεὶρ ὄρος Ἀρκαδίας, διὰ τὸ πολλοὺς φθεῖρας ἔχειν· ἔστιν δὲ καρπὸς τῆς πίτυος,

τὸν πρωτόμισθον Κᾶρα δηώσας στρατόν,
ὅταν κόρη κασωρὶς, εἰς ἐπείσιον 1385
χλεύην ὑλακτήσασα, κηκάσῃ γάμους
νυμφεῖα πρὸς κηλωστὰ καρβάνων τελεῖν.
Οἱ δ' αὖ τέταρτοι τῆς Δυμαντείου σπορᾶς,

τυν, ἢ τοὺς κώνους τῆς πίτυος, οἱονεὶ τὸ ἔχον ὄρος τοιούτους φθεῖρας. Cf. *Hesych.* s. v. Φθειρῶν ὄρος, et *Etym. M.* p. 792, 43. — νάσσεται] Par. ABCDFGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. νάσεται Par. E. στήσεται solus Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. cum reliquis omnibus. Equidem Codd. lectionem reduxi. — 1384. Κᾶρα δηώσας] καραδηώσας Par. E. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Steph. Commel. et Meurs. utrq. vitiose. Totum hunc Lycophronis locum expressit *Tzetz.* Chiliad. XIII. 113—122. Cf. praeterea *Strab.* XIV. 632. (T. V. p. 499. sq. edit. Tzsch.) *Sturz.* ad Pherecyd. fragm. p. 124. et *Schol.* ad Aristid. Panath. p. 32. et 43. edit. From. — 1385. κασωρὶς] Par. ABDK. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. κασσωρὶς Par. CEF GJL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast. — ἐπείσιον] ἐπίσειον Par. JL. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Edit. sola Sebast. Reliqui libri omnes vulgatam tuentur, quae etiam ob metrum non erat sollicitanda. *Eustath.* ad Odyss. η'. 129. p. 1572, 15. edit. Rom. (T. I. p. 265, 38. edit. Lips.) ὃς δὴ κῆπος μεταληφθεὶς ὑπὸ κωμικοῦ σκῶμμα ἐποίησε· γυναῖκα γάρ τις μανιόκηπον εἶπε, τὴν μεμηνυῖαν περὶ μίξεις· κῆπον ἐκεῖνος ὑποθέμενος εἶναι τὸ παρὰ Λυκόφρονι ἐπείσιον. Eadem habet ad *Iliad.* ε'. 185. p. 536, 23. edit. Rom. (T. II. p. 20, 9. edit. Lips.) ἐπίσιον editum est apud *Etym. M.* p. 363, 56. *Suid.* T. I. p. 828. et *Favorin.* fol. 120. edit. Rom. ἐπίσειον autem apud *Hesych.* h. v. *Polluc.* Onom. II. 170. 174. 224. *Galen.* Gloss. Hipp. p. 73. edit. Steph. — 1386. χλεύην] χλεύη Neap. II. — κηκάσσῃ Vind. II. — γάμος Par. A. — 1387. κηλωστά] κηλωτά Par. L. Neap. II. Vit. I. Ciz. κηλοστά Par. A. *Eustath.* ad Iliad. α'. 156. p. 70, 27. edit. Rom. (T. I. p. 60, 5. edit. Lips.) κηλήσω μὲν τὸ θέλξω, ἐξ οὗ ὁ ἐν Ὀδυσσείᾳ κηληθμός· κηλώσω δὲ ῥῆμα οὐ σεμνόν, ἐξ οὗ κηλωστὰ τὰ πορνεῖα παρὰ Λυκόφρονι. — καρβάνων] καρβανῶν Par. AL. Vit. I. inque margine Par. G. et Neap. I. γρ. καρβανῶν. et Editt. omnes. βαρβάρων Par. EGK. Neap. I. III. Vind. IV. Vit. III. καρβάρων Neap. II. Vind. II. βαρβάνων Par. C. καρκανῶν Ciz. Vid. supra ad v. 605. — 1388. οἱ δ'] οἵ δ' solus Vit. I. et Editt. Commel. et Sebast. — Δυμαντείου] Δυμαντείας Neap. III.

τὰ λεγόμενα στρόβιλα Par. A. τῶν Καρῶν Vind. II. 1384. Τὸν πρώτως ἐπὶ μισθῷ συμμαχήσαντα, καταπολεμήσας, κατακαύσας στρατόν Par. A. πρῶτοι γὰρ οἱ Κᾶρες ἐμισθοφορήθησαν εἰς ἐπικουρίαν· ἤγουν ἐπὶ μισθῷ συνεμάχουν Par. B. πρῶτοι οἱ Κᾶρες ἐπὶ μισθῷ ἐδούλευσαν· ἡ Μιλήτου χώρα Φθεὶρ ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ πολλοὺς φθεῖρας ποιεῖν Vind. II. μέγαν — Καρικὴν Pal. 40.
1385. Ὅταν κόρη πόρνη καὶ καταφερὴς εἰς αἰδοῖον γυναικός Par. A. ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ Par. C. ἐπειςακτόν (sic) Pal. 40. 1386. Κατὰ χλεύην ἀθέσμως βοήσασα, ὑβρίσῃ τοὺς γάμους, λοιδορήσῃ Par. A. κατὰ φλυαρίαν ἀθέσμως βοήσασα ὑβρίσῃ Vind. II. λοιδορήσῃ Pal. 40.
1387. Πρὸς τὰ ἀκόλαστα καὶ πορνεῖα νυμφεῖα τῶν βαρβάρων ἐπιτελεῖν Par. A. χαμαιτυπεῖα, πορνεῖα βαρβάρων — δουλεύειν Vind. II.
1388. Περὶ Ἱππότου καὶ τῶν Δωριέων. Οἱ δὲ δὴ τέταρτοι τῆς τοῦ Δύμαντος· τοὺς Δωριεῖς λέγει Par. A. οἱ Δωριεῖς — τοῦ Δύμαντος, βασιλέως Δωριέων Vind. II.

Λαχμώνιοί τε καὶ Κυτιναῖοι Κόδροι,
οἳ Θίγρον οἰκήσουσι Σάτνιόν τ᾽ ὄρος, 1390
καὶ χερσόνησον τοῦ πάλαι ληκτηρίαν
Θεᾷ Κυρίτᾳ πάμπαν ἐστυγημένου,
τῆς παντομόρφου βασσάρας λαμπουρίδος
τοκῆος, ἥτ᾽ ἀλφαῖσι ταῖς καθ᾽ ἡμέραν
βούπειναν ἀλθαίνεσκεν ἀκμαίαν πατρός, 1395

1389. Λαχμώνιοί τε] Λαχμώνειοί τε Par. G. Vind. IV. Vit. III. — Κυτιναῖοι] Steph. Byz. Κύτινα, πόλις Θεσσαλίας, ὡς Θέων ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος. ὁ πολίτης, Κυτιναῖος. Vid. ibi Interpp. — Κόδροι] Hunc locum respexit Eustath. ad Odyss. α΄. 58. p. 1391, 37. edit. Rom. (T. I. p. 20, 15. edit. Lips.) Κόδρος δὲ θανάτῳ ἑαυτὸν ἐπιδοὺς ὑπὲρ τῆς τῶν πατριωτῶν Ἀθηναίων νίκης, ὡς καὶ Λυκόφρων ὑπολαλεῖ, ἐποίησε Κόδρους καλεῖσθαι τοὺς δι᾽ ἀρχαιότητα εὐήθεις. — 1390. Θίγρον] Par. ACFJL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Paraphrasis Vaticana. Θίγγρον Par. B. Rehd. et ex Editt. Ald. et Basil. I. reliquae deinceps omnes. Θρίγγον Par. DK. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. Θρίγχον Par. E. Θρύγγον Par. G. Vind. IV. Vit. III. Stephanus Byzantinus: Θίβρος, πόλις· Λυκόφρων· οἳ Θίβρον οἰκήσουσι Σάτνιόν τ᾽ ὄρος. τὸ ἐθνικόν, Θίβριος. Quam Stephani lectionem, cum nihil aliunde habeat, quo confirmetur, tantum commemorasse sufficiat. — 1392. Κουρίτᾳ Par. C. — ἐστυγημένον Par. D. — 1393. παντομόρφου] Thryllitzschius apud Muellerum: „*Vit. I. et Vit. III. et Schol.* παντεμόρφου, *quae lectio nulli alii Codici propria favet emendationi J. Tolkii*, πενταμόρφου. *Vid. eius Fortuita I*, 2.“ — Quae non satis accurate a Thryllitzschio notata Muellerus, licet iisdem Codicibus utens, corrigere tamen neglexit. Cod. Vit. I. enim in textu habet παντεμόρφου, vulgatam autem lectionem in Scholiis; in Vit. III. vero in textu recte scriptum est παντομόρφου, in Scholiis autem idem, quod J. Tollius olim coniecerat, τῆς πενταμόρφου. — λαμπουρίδος] λαμπυρίδος Vat. 1307. λαπουρῖδος Vind. II. Philox. Gloss. p. 37. edit. Vulcan. cicindela, λαμπυρίς. Lycophronis versum affert Etym. M. p. 190, 55.
1394. καθ᾽ ἡμέραν] καθημέραν Par. CFGL. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40.
1395. ἀλκμαίαν Neap. I. vitiose.

1389. Οἱ αὐτοὶ ἀπὸ ὄρους Περραιβίας, ἔνθα ᾤκουν· Περραιβοί, ἀπὸ ὄρους Λαχμῶνος· λείπει ὁ καί, ἵν᾽ ᾖ, καὶ οἱ Κόδροι· οἱ Ἀθηναῖοι, ἀπὸ Κόδρου βασιλέως Par. A. Δωριεῖς — ἤγουν οἱ Ἀθηναῖοι Pal. 40. 1390. Οἵτινες τὴν πόλιν Καρίας Θίγρον οἰκήσουσιν — Καρίας ὄρος Par. A. οὗτοι πόλιν Καρίας — ὄρος Καρίας Vind. II. πόλις Καρίας Pal. 40. 1391. Τὴν περὶ τὸ Δωτίνιον, (sic) ἔνθα ᾤκει ὁ Ἐρυσίχθων — τοῦ πάλαι — τὴν Δήμητραν, τὴν παύσασαν καὶ λῆξαι ποιήσασαν Par. A. τὴν περὶ τὸ Λωτίνιον, ἔνθα ᾤκει ὁ Ἐρυσίχθων — καταπαύστριαν Vind. II. 1392. Τῇ Θεᾷ Δήμητρι· ἔστι ἐπώνυμον — παντελῶς μεμισημένου Par. A. ἐπίθετον τῆς Δήμητρος — τοῦ Ἐρυσίχθονος Vind. II. μισουμένου Pal. 40. 1393. Τῆς εἰς πᾶν ζῶον καὶ εἶδος μεταμορφουμένης Μήστρας, θυγατρὸς Ἐρυσίχθονος — τῆς κατωφεροῦς καὶ πόρνης — ἀλώπεκος, λαμπουρὶς γὰρ ἡ κερδώ Par. A. ἤγουν τῆς Μήστρας, τῆς κατωφεροῦς, τῆς Βάκχης — ἀλώπεκος Vind. II. Neap. I. et II. πόρνης τῆς Μνήστρας (sic) Pal. 40. 1394. Ἥτις ταῖς τοῦ πατρὸς ἐμπορείαις, ἤτοι πραγματείαις — ταῖς κατὰ τὴν ἡμέραν Par. A. τοῦ πατρός, τοῦ Ἐρυσίχθονος ταῖς ἐμπορείαις Vind. II. 1395. Τὴν μεγάλην λιμὸν ἐθεράπευσεν τοῦ πατρός, τὴν ἰσχυρὰν καὶ ἀεὶ ἀκμάζουσαν

ὀθνεῖα γατομοῦντος Αἴθωνος πτερά.
Ὁ Φρὺξ δ', ἀδελφὸν αἷμα τιμωρούμενος,
πάλιν τιθηνὸν ἀντιπορθήσει χθόνα
τοῦ νεκροτάγου, τὰς ἀθωπεύτους δίκας
φθιτοῖσι ῥητρεύοντος ἀστεργεῖ τρόπῳ. 1400
ὅς δή ποτ' ἀμφώδοντος ἐξ ἄκρων λοβῶν
φθέρσας κύφελλα, καλλυνεῖ παρωτίδας,

1396. Hic versus cum tribus qui antecedunt legitur apud *Io. Tzetzam* in *Chiliad.* II. 672—675. ubi tamen iure miraberis turbatum verborum ordinem etiam a nupero Chiliadum editore relictum esse. Anne Tzetzen notissimi metri tam rudem fuisse existimavit, ut talia quoque, nulla licentia excusanda, concoqueret? — 1397. ἀδελφόν] Hoc dedi ex Par. FGK. Vat. 1307. Neap. I. Vind. II. IV. Vit. III. Legebatur ἀδελφῆς, quod habent etiam Par. BDL. Neap. II. Vit. I. Ciz. et Rehd. aperte ex glossemate; unde tertia etiam lectio ἀδελφῶν provenisse videtur, cum verisimile sit Glossatorem illud ἀδελφὸν αἷμα per ἀδελφῆς ἢ ἀδελφῶν reddidisse. ἀδελφῶν exhibent Par. AJ. Neap. III. et Paraph. Vatic. ἀδελ-φῶν (ὸν) Vit. II. ἀδηλφῆς (ὸν) Par. C. Lectionem nostram, quam Scholia Paris. rectissime explicant τῶν βαρβάρων, τῶν Ἀσιανῶν, vix opus est simillimis poetarum locis comprobare. Vid. *Aesch.* Sept. 700. 793. (Well.) *Soph.* Oed. Tyr. 1468. Ant. 1. (Herm.) *Eurip.* Orest. 216. (Pors.) — τιμωρούμενος] *Eurip.* Oen. frag. IV. p. 239. Matth. ἐγὼ δὲ πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην. Vid. etiam *Monk.* ad Eurip. Alc. 743. — 1398. τιθηνόν] τιθωνόν Par. L. Vit. I. Ciz. τιθηνόν (ω) Rehd. — 1399. νεκροτάγου] νεκροτάτου Par. CEGK. Vind. IV. Vit. III. — ἀθωπεύτους] ἀθωπεύκτους Par. A.

1400. ῥητρεύοντος] ῥητρεύοντας Vind. II. ῥητορεύοντος ἐξ ἄκρων λοβῶν Vind. IV. Vit. III. omissa huius et sequentis versus particula.

1401. ἀμφώδοντος] In Cod. Par. D. haec adscripta leguntur: ὑπὸ τοῦ ξίφους κατὰ τοῦτον, ἤγουν τὸν Λυκόφρονα· ἢ λέγει τοῦ ὄνου. Vid. *Etym. M.* p. 94, 4. et *Hesych.* v. ἀμφώδων. ibique Interpp. Adde *Schol.* ad Aristoph. Plut. v. 287. — 1402. κύφελλα] κύφελα Vind. IV. Vit. III.

Par. A. τὸν μέγαν λιμόν — πολλὴν Vind. II. μεγάλην πεῖναν, ἰσχυρὰν Pal. 40. 1396. Ξένα ἀροτριῶντος — τὰ ἔσχατα τοῦ ἀρότρου. Αἴθων ὁ Ἐρυσίχθων, διὰ τὸ βίαιον τῆς λιμοῦ ἐπεκλήθη· ὡς καὶ Ἡσίοδος, (Ἔργ. v. 333.) ὁ δ' ἀλύξεται αἴθοπα λιμόν Par. A. ξένα ἀροτριῶντος — τὰ ἔσχατα τοῦ ἀρότρου Vind. II.

1397. Ὁ Μίδας βασιλεὺς Λυδίας — τῆς ἀδελφῆς τὸ αἷμα· τῶν βαρβάρων, τῶν Ἀσιανῶν — μαστιγούμενος Par. A. ὁ Μίδας — γρ. ἀδελφῆς, ἤγουν τῆς Κλεοπάτρας — ἐκδικῶν Vind. II. 1398. Πάλιν τὴν τροφόν· νῦν δὲ τὴν μητέρα — ἀντιπορθήσει γῆν Par. A. τὸ θρεπτήριον — τὴν Εὐρώπην Vind. II. Εὐρώπην λέγει τροφόν Pal. 40.

1399. Τοῦ τοὺς νεκροὺς κελεύοντος — τὰς ἀκολακεύτους, τὰς δικαίας, τὰς θωπείαις μὴ πειθομένας Par. A. τοῦ τοὺς νεκροὺς δικάζοντος Μίνωος, καὶ ἐξάρχοντος αὐτοῖς· — ἀκολακεύτους Vind. II. Μίνωος Pal. 40. 1400. Τοῖς φθαρτοῖς ἀνθρώποις ῥητορεύοντος, θεμιστεύοντος, κρίνοντος — τῷ στερεῷ καὶ ἀποτόμῳ τρόπῳ Par. A. ἀκολακεύτῳ Pal. 40.

1401. Ὅστις δήποτε περὶ τοῦ Ὄνου τὰ Ὦτα· ἔστιν δὲ δολόφονος (leg. εἰσὶ δὲ δύο λόφοι) ἐν Φρυγίᾳ· ἢ ὁ ἔχων ἀληθῶς ὦτα ὄνου ὁ Μίδας — ἐκ τῶν ἁπαλῶν μερῶν τῶν ὤτων· λοβοὶ τὰ ἄκρα τῶν ὤτων Par. A. ὁ Μίδας — τοῦ ὄνου — ἐκ τῶν ἁπαλῶν μερῶν τοῦ σώματος Vind. II. διὰ τοῦ ξίφους — ῥιζῶν Pal. 40.

1402. Ἀμοτεμών — νεφέλη· νῦν δὲ τὰ ὦτα — κοσμήσει τοὺς λοβούς,

δαπταῖς τιτύσκων αἱμοπώτῃσιν φόβον.
τῷ πᾶσα Φλέγρας αἶα δουλωθήσεται
Θραμβουσία τε δειρὰς ἥ τ' ἐπάκτιος 1405
στόρθυγξ Τίτωνος αἵ τε Σιθόνων πλάκες

Etym. M. p. 90, 44. Ἀρίσταρχός φησι σημαίνειν τὴν λέξιν (κύφελον) τὴν διὰ τῶν ὤτων ἑκατέρωθεν περιφέρειαν. — 1403. δαπταῖς] Hoc accentu Par. ACG. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. Scribebatur δάπταις. Vid. *Eustath.* ad Iliad. ν'. 831. p. 962, 58. edit. Rom. (T. III. p. 193, 5. edit. Lips.) τὸ δὲ δάπτει, ἐξ οὗ καὶ δ α π τ α ὶ παρὰ Λυκόφρονι αἱ μυῖαι, καὶ τὸ δαρδάπτειν ὡς ἐπὶ ἐμψύχου τοῦ δόρατος καὶ αὐτὸ εἴρηται. — δαπαῖς Par. EL. Neap. I. II. Vit. I. Ciz. — τιστύκων Vit. I. et Ciz. vitiose. — αἱμοπώτῃσιν] αἱμοπώτησι Par. G. Vind. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. αἱμοπότοισι Par. L. αἱμοπώτοισι Ciz. αἱμοπωτοισι Vit. I. αἱμοπώτισι Neap. III. — 1404. Φλέγρας] Vid. *Steph. Byz.* vv. Φλέγρα et Παλλήνη, ibiq. Interpp. *Eustath.* ad Iliad. β'. 574. p. 291, 45. edit. Rom. (T. I. p. 236, 33. edit. Lips.) ἡ μέντοι Παλλήνη διὰ τοῦ ᾱ πόλις ἐστὶ Θρᾴκης· καὶ χεῤῥόνησος δὲ τρίγωνος ἡ καὶ Φλέγρα λεγομένη, περὶ ἣν Ἡρακλῆς τοὺς Γίγαντας κατεπολέμησεν. *Marcianus Heracleota* p. 26. edit. Hoesch.

— Παλλήνη τ' ἐπ' ἰσθμοῦ κειμένη·
ταύτην δὲ Φλέγραν τὸ πρότερον καλουμένην
τοὺς θεομάχους Γίγαντας οἰκῆσαι λόγος.

1405. Θραμβουσία] Vid. *Steph. Byz.* v. Θράμβος. In Vit. III. scriptum erat Θραμβουσίας, quod eadem manus correxit. — 1406. στόρθυξ Par. A. et Vind. II. In quo tamen γ̄ superadditum est. — Τίτωνος] Τιτῶνος Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Retinui accentum ex Codd. Paris. et Editt. omnibus. *Steph. Byz.* p. 658. Pin. Τιτωνεύς, ὄρος· Διονύσιος Γιγαντιάδος πρώτῳ· ὁ οἰκήτωρ, Τιτωνεύς. Ubi nomen montis facili negotio in Τίτων refingendum esse, iam alii viderunt. — Σιθόνων] Sic Par. L. et Editt. Basil. II. Commel. et Meurs. utrq. Σιθώνων Par. ABCEF. Neap. I. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. Σιθῶνος Par. GJK. Vind. IV. Vit. III. Σιθώνος (ων superscr.) Neap. II. Vind. II. Vit. II. Σιθῶνες Par. D. Equidem nolui ab illa forma discedere, quam supra v. 1357. metrum efflagitavit; ubi eodem modo librarios inter utramque formam titubantes invenies. Utraque enim, apud poetas saltem, in usu fuisse videtur. Σιθόνα *Nonn. Dion.* XLVIII. 185. Σιθόνος ibid. 209. 226. Σιθονίς ibid. 113. Σιθῶνες autem in *Conon.* Narrat. in *Phot.* Bibl. p. 136, b 1. Bekk. *Schol.* in Dion. Perieg. 323. p. 344, 36. Bernh. Σιθονίη *Nonn.* Dion. III. 40. Σιθωνίη *Herodot.* VII. 122. Similiter Σιδόνες Iliad. ψ'. 743. Σιδῶνος autem *Odyss.* ο'. 424. Σιδονίς *Nonn.* XLI. 243. Σιδωνίς apud *Eund.* IX. 99. Σιδόνιος *Iliad.* ζ'. 290. *Callim.* fragm. 217. *Nicandr.* Ther. 608. *Nonn.* Dion. I. 46. III. 40. et saepius. Σιδώνιος *Eurip.* Bacch. 168.

τὰ ἄκρα τῶν ὤτων Par. A. ἀποτεμεῖν ὠτία Par. C. κόψας ὦτα — ὡραΐσει Pal. 40. 1403. Ταῖς μυίαις καταστοχαζόμενος, ποιῶν· διὰ τῆς κινήσεως τῶν ὤτων — ταῖς τὸ αἷμα πινούσαις φόβον παρέχων Par. A. μυίαις ἢ λησταῖς Vind. II. τρωκτικαῖς μυίαις Pal. 40. 1404. Οὕτως ἐκαλεῖτο πρὶν ἡ Θρᾴκη Φλέγρα· τούτῳ πᾶσα ἡ τῆς Θρᾴκης γῆ ὑποταγήσεται — ἡ Μακεδονία περιφραστικῶς Par. A. φύτινι, τῷ Μίδᾳ — τῆς Θρᾴκης Vind. II. 1405. Ἀκρωτήριον Μακεδονίας — ἀκρώρεια, λόφος — καὶ ἡ παραθαλάσσιος Χεῤῥόνησος Par. A. ἐξοχή Pal. 40.

1406. Ἀκρωτήριον τῆς Χεῤῥονήσου — καὶ ἡ Θρᾴκη ἀπὸ μέρους Par.

Παλληνία τ' ἄρουρα, τὴν ὁ βούκερως
Βρύχων λιπαίνει, γηγενῶν ὑπηρέτης.
Πολλῶν δ' ἐναλλὰξ πημάτων ἀπάρξεται
Κανδαῖος ἢ Μάμερτος, ἢ τί χρὴ καλεῖν 1410
τὸν αἱμοφύρτοις ἑστιώμενον μάχαις;

(Herm.) *Helen.* 1413. *Aristoph.* Ran. 1249. Vid. *Eustath.* ad Odyss. ο'. 424. p. 1787, 32. edit. Rom. (T. II. p. 106, 2. edit. Lips.) σημείωσαι δὲ καί, ὅτι ἐν τούτοις εὕρηται ἡ Σιδὼν φυλάττουσα τὸ ω̄ ἐν τῇ γενικῇ· οἷον, ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι· καὶ τὸ τοπικὸν αὐτῆς πανταχοῦ κατὰ συστολὴν ὁ ποιητὴς προάγει, τὸ Σιδόνιος, τὸ Σιδονίη, καὶ τὰ τοιαῦτα. Cf. *Etym. M.* p. 713, 34. *Steph. Byz.* v. Σιδών. et *Grammaticum Parisin.* quem edidit *Schaeferus* post Gregor. Corinth. p. 677. καὶ Ἀττικὴ μέν ἐστιν [ἔκτασις] ἐν τῷ Σιδῶνος, ὅπερ οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ ο̄ μικροῦ γράφουσι.
1408. Βρύχων] *Hesych.* Βρύχος· ποταμὸς περὶ Πελλήνην (leg. Παλλήνην). *Favorin.* fol. 113. edit. Rom. Βρύχος· ποταμός.
1409. ἐναλλάξ] *Etym. M.* p. 337, 18. et *Favorin.* fol. 184. edit. Rom. ὡς παρὰ τὸ μίξω γίνεται μὶξ καὶ ἐπιμίξ, οὕτω καὶ παρὰ τὸν ἀλλάξω μέλλοντα γίνεται ἀλλὰξ καὶ ἐναλλάξ, ἤγουν ἐνηλλαγμένως. De accentu vid. *Herodianum* Dindorfii p. 25, 7. Utitur hac voce *Pindarus* Nem. X. 55. *Boeckh.* μεταμειβόμενοι δ' ἐναλλὰξ ἁμέραν — νέμονται. — ἀπάρξεται] Legebatur ἀμείψεται, quod cum h. l. vix ullum sensum praebeat, mirum est ab Editoribus tam diu toleratum esse. Vide etiam, quam concordes libri sint in hac lectione repellenda: ἀπάρξεται Par. ABCD EFJL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Paraphr. Vatic. κατάρξεται Par. GK. Vind. IV. Vit. III. ἀμείψεται solus Par. G. in margine, et Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. Reliquae ἀπάρξεται. Sensus totius loci hic est: *Multorum vicissim bellorum, h. e. alternante vice Europam Asiamque depopulantium, primitias sibi decerpet Candaeus sive Mamers, aut quo nomine appellandus est is, qui cruenta caede delectatur?* — 1410. Κανδαῖος] Hanc formam praebent Par. ADEGJK. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Κανδάος Par. BCF. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Κανδάων Par. L. Vit. I. Ciz. — Μάμερτος] Hoc accentu accuratiores libri, ut Par. AC. Vat. 1307. Neap. III. et Editt. Basil. I. Pott. utrq. et Sebast. — 1411. αἱμοφύρτοις] Vid. *Eustath.* ad Odyss. σ'. 21. p. 1835, 28. edit. Rom. (T. II. p. 164, 43. edit. Lips.) et ad Odyss. υ'. 348. p. 1895, 33. edit. Rom. (T. II. p. 241, 36. edit. Lips.) αἱμοφόρυκτα δὲ κρέα τὰ αἱμοβαφῆ, ὁποῖα καὶ τὰ ὠμά. συγκέκοπται δὲ ἡ λέξις ἐκ τοῦ αἱματοφόρυκτα· ἄλλως γὰρ παρὰ τὸ αἷμα αἱμαφόρυκτα ὤφειλεν εἶναι. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ αἱμόῤῥυτον καὶ τὸ αἱμοβαφὲς καὶ αἱ παρὰ τῷ Λυκόφρονι αἱμόφυρτοι μάχαι.

A. ἀκρωτήριον ὁ Τίτων — ἀπὸ μέρους ἡ Θρᾴκη Par. C. 1407. Πόλις Θρᾴκης ἡ Παλληνία, ἥντινα ὁ βουκέφαλος· ἔστιν δὲ ἐπίθετον τῶν ποταμῶν Par. A. 1408. Ποταμὸς Μακεδονίας· λιπαίνει δέ, ἀντὶ τοῦ πιαίνει — ὁ τῶν Γιγάντων ὑπουργός Par. A. ποταμὸς Θρᾴκης — ἀρδεύει Vind. II. ἠχῶν Pal. 40.
1409. Πολλῶν δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀμοιβαδὶς κακῶν ἀπάρξεται Par. A. ἄλλοτε ἄλλο κατὰ ἐναλλαγὴν Vind. II. ἀμοιβαδὸν πότε ἐν Εὐρώπῃ, πότε ἐν Ἀσίᾳ πόλεμοι γενήσονται Pal. 40.
1410. Ἐπώνυμα Ἄρεως Par. A. ὁ Ἄρης Vind. II.
1411. Τὸν τοῖς αἵμασι φυρόμενον (sic) — ἐν πολέμοις εὐωχούμενον Par. A. αἵμασι μολυνόμενον Vind. II.

Οὐ μὰν ὑπείξει γ' ἡ 'πιμηθέως τοκάς,
ἀλλ' ἀντὶ πάντων Περσέως ἕνα σπορᾶς
στελεῖ γίγαντα, τῷ θάλασσα μὲν βατὴ
πεζῷ ποτ' ἔσται, γῆ δὲ ναυσθλωθήσεται 1415
ῥήσσοντι πηδοῖς χέρσον. οἱ δὲ Λαφρίας
οἶκοι Μαμέρσας, ᾐθαλωμένοι φλογὶ
σὺν καλίνοισι τειχέων προβλήμασι,
τὸν χρησμολέσχην αἰτιάσονται βλάβης,
ψαίνυνθα θεσπίζοντα Πλούτωνος λάτριν. 1420

1412. οὐ μάν] οὐ μήν Paraphr. Vatic. et sola Edit. Ald. — ὑπείξει γ'] ὑπείξῃ γ' Par. G. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. οὐ μάν γ' ὑπείξει γ' Par. JL. Vit. I. Ciz. — 1413. ἕνα] νία Par. K.

1416. οἱ δὲ Λαφρίας] οἱ δ' ἐλαφρίας Vit. I. Ciz. et Rehd. vitiose.

1417. ᾐθαλωμένοι] ᾐθαλωμένη Vit. I. Ciz. — 1418. καλίνοισι] καλινοῖσι Vind. IV. Vit. III. Vide tamen *Arcad.* de acc. p. 65, 9. — τειχέων] πημάτων Par. K. superaddito τειχέων. — προβλήμασιν Par. B.

1420. ψαίνυνθα] Scribebatur ψαίνυθα, ex correctura Canteri, quam ille (quod rarissime fecit vir prudentissimus) tacite in textu posuerat, respiciens fortasse ad illam glossam *Hesychii:* ψαινύθιος· ψευδές, μάταιον, εὐτελές, φλύαρον, οἰκτρόν. quam eandem habet etiam *Favorinus*, fol. 538. edit. Rom. Codices autem ad unum omnes formam ψαίνυνθα reposcunt, in accentu tantum discrepantes: ψαίνυνθα Par. ABCEGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Basil. I. ψαινῦνθα Par. DF. ψαίνηνθα Edit. Ald. Consentiunt Codd. Potteri et novem apud Sebastianum; nec quidquam contra hanc lectionem probare potest eiusdem de reliquorum scriptura silentium. Scholiastae hoc ψαίνυνθα explicant ψευδῆ. Equidem autem adverbialiter dictum crediderim, formatum a Lycophrone ad analogiam Homerici illis μίνυνθα, de quo vid. *Eustath.* ad Iliad. α'. 352. p. 116, 34. edit. Rom. (T. I. p. 97, 21. edit. Lips.) *Etym. M.* p. 588, 15. *Bekk.* Anecd. gr. p. 562, 5.

1412. Οὐ μὴν ὑποχωρήσει γε ἡ Ἀσία — μήτηρ· ἐξ Ἰαπετοῦ γεννᾷ Ἐπιμηθέα Par. A. ὑποταγήσεται ἡ Ἀσία — ἡ μήτηρ, ἡ Ἀσία Vind. II.

1413. Ἐκ τῆς τοῦ Περσέως σπορᾶς ἕνα Par. A. τὸν Ξέρξην Vind. II.

1414. Ἀποστελεῖ γίγαντα· τὸν Ξέρξην λέγει· τούτῳ ἡ μὲν θάλασσα βάσιμος καὶ ὁδευτή Par. A. ξηρὰ γενήσεται Pal. 40. 1415. Πεζῷ ποτε ὄντι — γενήσεται — ἡ γῆ δὲ ναυσὶ πλευσθήσεται· ὁ γὰρ Ξέρξης, ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ἔχωσε, τὸν δὲ Ἄθων τὸ ὄρος κόψας ἐποίησε θάλασσαν Par. A. ὄντι — γενήσεται — πλευσθήσεται Vind. II. πλευσθήσεται, ἤγουν θάλασσα γενήσεται Pal. 40.

1416. Ῥήσσοντι, τῷ κόπτοντι, τοῖς πηδαλίοις τὴν γῆν· Λαφρία καὶ Μάμερσα ἐπώνυμα Ἀθήνης Par. A. ταῖς κώπαις, ὡς Ὅμηρος· ἀναῤῥίπτειν ἅλα πηδῷ. (Odyss. η'. 328.) Par. B. κόπτοντι κώπαις — τῆς Ἀθηνᾶς Vind. II.

1417. Κεκαυμένοι τῷ πυρί Par. A. ἐπίθετον Ἀθηνᾶς Vind. II. αἱ Ἀθῆναι Pal. 40.

1418. Σὺν τοῖς ξυλίνοις· κᾶλον γὰρ τὸ ξύλον, καὶ καλοπόδιον ὁ ξύλινος πούς· — τῶν τειχέων προμαχῶσι Par. A. τειχήμασι — προπυργίοις Par. C. ξυλίνοις προμαχῶσι Vind. II. ἐξοχαῖς Pal. 40.

1419. Τὸν χρησμοδότην, μάντιν, μέμψονται τῆς βλάβης Par. A. τὸν χρησμοδότην, Ἀπόλλωνα — ἕνεκεν Vind. II. 1420. Ψευδῆ νομοθετοῦντα ἢ μαντευόμενον — τοῦ Ἅιδου τὸν ἄγγελον, Ἀπόλλωνα Par. A. ψευδῆ μαντευόμενον — ὑπηρέτην Par. C.

στρατῷ δ' ἀμίκτῳ πᾶσα μὲν βρωθήσεται,
φλοιῶτιν ἐκδύνουσα δίπλακα σκέπην,
καρποτρόφος δρῦς ἀγριάς τ' ὀρειθαλής.
ἅπας δ' ἀναύρων νασμὸς αὐανθήσεται,
χανδὸν κελαινὴν δίψαν αἰονωμένων. 1425
κύφελλα δ' ἰῶν τηλόθεν ῥοιζουμένων

1421. *βρωθήσεται*] *βροθήσεται* Vind. IV. Vit. III. Ciz.

1423. *ἀγριάς τ'*] Sic Par. ACFK. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Edit. Basil. I. *ἀγριάς* sine *τ'* Par. E. *ἀγρείας* Par. G. Vind. IV. Vit. III. *ἀγρία* Par. BDJL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. Tales formae in *ιας* et *ας* poetis, serioribus praesertim, usitatissimae; nulli tamen magis quam Dionysiacorum scriptori: *ἀγριάς* XII. 299. XIV. 211. (cf. Nicandr. Ther. 89. *Arat.* 918.) *ἀλωϊάς* XXX. 68. *ἀμοιβάς* XXV. 208. *δενδράς* XIII. 399. *διψάς* II. 58. *ἐρημάς* XV. 169. *θαλυσιάς* XIX. 86. *κοιλάς* XV. 195. *κυκλάς* I. 133. *λυσσάς* XIV. 207. *λευκάς* I. 150. *ὀρειάς* XIII. 11. *ὀρεστιάς* XV. 158. *πενθάς* II. 136. *ποντιάς* XXI. 173. *πολυδειράς* III. 380. *ῥωγάς* I. 420. *στοιχάς* XVIII. 282. *ὑδριάς* XL. 212. *φωλάς* I. 163. *φορβάς* II. 1. Similiter etiam *Ἀδωνιάς* XXXIII. 25. *Ἀθωϊάς* III. 399. *Βακχιάς* XXV. 77. *Ἰσθμιάς* XLIII. 88. *Κενταυριάς* XIV. 143. *Κυδωνιάς* XLVII. 298. *Αηλαντιάς* XLVIII. 245. *Ναξιάς* XLVII. 287. *Πανιάς* XXIII. 212. *Πελασγιάς* XXVIII. 34. *Τιτηνιάς* I. 219. Nolo plura apponere; hoc enim ferculo sine dubio iam satiatus es, erudite Lector.

1424. *νασμὸς αὐανθήσεται*] *βασμὸς αὐδηθήσεται* Par. K. Hic versus deest in Cod. Ciz. — 1425. *δίψαν*] *δίψην* Vind. II. — *αἰονωμένων*] *αἰονωμένων* (ω superscr.) Par. A. Vat. 1307. Vind. II. *αἰονουμένων* Neap. II. Vit. II. *αἰονημένων* Neap. III. Scribebatur *αἰονουμένων*. — 1426. *κύφελλα*] *Hesych.* *κύφελλα· τὰ νέφη. νεφέλη γνοφώδης. ὁμίχλη. ὀμιχλῶδες κατάστημα.* *Etym. M.* p. 549, 16. *κύφελλα· τὰ νέφη, οἱονεὶ κρύφελλα· ἀπὸ τοῦ κρύπτειν τὴν σελήνην. ἢ κύφελλα, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὴν ἕλλην, ἤγουν τόν τε ἥλιον καὶ τὴν σελήνην.* Eadem leguntur apud *Suid.* II. p. 405. et *Favorin.* fol. 326. edit. Rom. — *δι' ὧν* Par. D. Vit. II. vitiose. — *ῥοιζουμένων*] *ῥοιζουμένων* (α superscr.) Vit. II.

1421. *Τοῦ Ξέρξου — τῶν Περσῶν τῷ παγγενεῖ, παμμιγεῖ* Vind. II. *πολυμίκτῳ* Pal. 40.

1422. *Τὴν τῶν φλοιῶν διπλῆν σκέπην· ἡ γὰρ βάλανος διπλῆν ἔχει τὴν σκέπην· ἀπὸ οὖν τοῦ ἑνὸς καρποῦ τοὺς πάντας ἐδήλωσεν* Par. A. *τὴν τοῦ δέρματος ἐκβάλλουσα διπλῆν* Vind. II. 1423. *Βοτάνη ἡ ἄγρωστις, ἡ ἐν οὔρεσι θάλλουσα* Par. A. *ἡ ἄγρωστις· καὶ εὖ λέγεται* [Vit. II. *καὶ κλίνεται*] *ἀγρώστιος* Vind. II. *εἶδος φυτοῦ* Pal. 40.

1424. *Ἄπασα δὲ τῶν ποταμῶν πλήρωσις ξηρανθήσεται* Par. A. *ἄναυρος ὁ ἐν χειμῶνι ῥέων ποταμός* Pal. 40. 1425. *Νῦν χαίνοντες διὰ τὴν δίψαν — νῦν πολλὴν ἢ μεγάλην δίψαν μεταφορικῶς· ἐπισκοτοῖ γὰρ τὸν νοῦν — ἀντλούντων ἢ ἀρυομένων* Par. A. *κεχηνότως* Par. C. *κεχηνότως — τὴν μεγάλην, χαλεπὴν — ἀντλούντων, ἀρυομένων* Vind. II. *βεβρεγμένων τῶν Περσῶν* Pal. 40. 1426. *Τὰ νέφη· λέγει δὲ μεταφορικῶς τὰ τῶν βελῶν πλήθη — βελῶν·* Ὅμηρος (Iliad. *υ'*. 68.) *Ἀκερσοκόμης ἔχων ἰὰ πτερόεντα — πόῤῥωθεν ἠχούντων, ποιὸν ἦχον ἀποτελούντων* Par. A. *κύφελλα νῦν τὰ νέφη, διὰ τὸ κοῦφα εἶναι· λέγεται δὲ τὸ πύκνωμα τῶν βελῶν* Vind. II. *τὰ νέφη βελῶν* Pal. 40.

ὑπὲρ κάρα στήσουσι, Κίμμερός θ᾽ ὅπως
σκιὰ καλύψει πέῤῥαν, ἀμβλύνων σέλας.
Λοκρὸν δ᾽ ὁποῖα παῦρον ἀνθήσας ῥόδον,

1427. *στήσουσι*] *Muellerus:* „Interpretes omnes vertunt: *stabunt*, quod leges linguae graecae violat; est enim *statuent*, sive potius, *excitabunt nubes sagittarum*, ut apud Homerum *νεφέλας στῆσαι*. Sed quinam! Nil fere in iis est, quae praemittuntur, ad quod referri possit, nisi ad *στρατός*, vel absolute est sumendum. Insolenter tamen dictum.“ Vid. *Eustath.* ad Iliad. *ε*'. 523. p. 578, 33. edit. Rom. (T. II. p. 51, 3. edit. Lips.) et ad *Odyss.* *λ*'. 313. p. 1688, 7. (T. I. p. 420, 13. ed. Lips.)
1428. *σκιά*] *σκιᾷ* Par. ACDGK. Vind. IV. Vit. III. Rehd. *σκιᾷ* Vit. II. utramque lectionem indicans. — *καλύψει* (η superscr.) Vind. II. Vit. II. — *πέῤῥαν*] *πέραν* Neap. I. *πέραν* (ρ superscr.) Vit. III. Reliqui libri ad unum omnes vulgatam tuentur. Quam cum Canterus satis infelici coniectura tentasset, neque quidquam auxilii apud Scholiastam inque Glossariis graecis inveniretur, aliam viam ingressus est Potterus, cuius in priore editione haec legitur annotatio: „*πέῤῥαν*, *solem*. Hanc vocem, Lexicographis omnibus incognitam, vir Orientalium linguarum peritissimus, *L. Pickius* Gallus a Copticis petitam esse voluit, uti me nuper admonuit vir venerabilis *G. Wake*, Decanus Exon. Illi enim solem vocant ⲠⲈ ⲢⲎ (pe re). Nec absimile vero est, Lycophronem, qui Alexandriae cum Ptolemaeo familiariter vixit, et e Pleiadum septem numero habitus est, vocabulo Copticae originis usum fuisse; cum alii quoque auctores verba quaedam ex ea lingua in Graecam transtulisse comperiantur. Sic enim Sappho vinum vocavit *ἔρπιν*, quod Coptitae appellant ⲠⲈ ⲎⲢⲠ (pe erp). Quae vox apud Lycophronem quoque occurrit v. 579.“ Equidem in hac re imitatus sum exemplum Potteri. Cum enim his nostris temporibus viri doctissimi memorabili conatu vetustissimae linguae Aegyptiacae studia redintegraverint, et tali quidem successu, ut, quod olim vix speratum esset aliquando exploratum iri, qua lingua quibusve litteris illa antiquissimae gentis monumenta consignata sint, id nunc, magna ex parte saltem, constet certissime: equidem non dubitavi, quin ex hoc ingenti linguarum scientiae incremento aliqua lux etiam in nostrum locum sit redundatura. Aut enim fieri potuit, ut ea, quae Potterus attulerat, vana et irrita invenirentur: et tunc hoc certe in lucro deputandum videbatur, a diuturno tandem errore liberari; aut, probata illa sententia, nova eius et luculenta testimonia exspectabam, quibus omnis in posterum ea de re dubitatio doctis hominibus eximeretur. Quae cum ita essent, petii a Viro Clarissimo, *Gustavo Seyffartho*, qui, edito illo praeclaro opere de rudimentis Hieroglyphices, quam admirabili studio omnia ubique antiquitatis Aegyptiacae monumenta pervestigaverit, ego ipse testis fui, cum duobus abhinc annis Lutetiae Parisiorum per aliquot menses coniunctissime viveremus: una cum *Gustavo Haenelio*, cuius eximiam et indefessam operam in recensendis totius fere Europae Bibliothecis Mss. nunc docti omnes admirantur; — ab eo igitur petii, ut, quid sibi de hoc Lycophronis loco

1427. *Ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς στήσουσιν, ὡς ὁ Κίμμερος· ἔστιν δὲ χώρα περὶ τὴν δύσιν* Par. A.
1428. *Τῇ σκιᾷ σκεπάσει — κατὰ γλῶσσαν τὴν γῆν — τὸ φῶς ἀμαλύνων* Par. A. *τὸ φῶς, ἀέρα* Par. C. *τὴν γῆν κατὰ γλῶσσαν — κωλύων* Neap. III. *τὴν γῆν κατὰ γλῶσσαν, διάλεκτον — σκοτίζων τὸ φῶς* Vind. II. *τὸν ἥλιον αὐτόν — κατά* Pal. 40.

καὶ πάντα φλέξας, ὥςτε κάγκανον στάχυν, 1430
αὖτις παλιμπλώτοιο γεύσεται φυγῆς,
μόσσυνα φηγότευκτον, ὡς λυκοψίαν

videretur, litteris mecum vellet communicare. Ad quae Vir Clarissimus ea, qua in me est, voluntate ita respondit, ut non solum exspectationi meae satisfieret, sed etiam non mediocre editioni meae accederet ab illius doctrina ornamentum. Haec enim ad me dedit *Seyffarthus:* „Vox *πέῤῥα*, de qua sententiam meam requiris, est mera Aegyptiaca, *solem* significans. Sol enim in dialecto Memphitica dicitur ⲠⲒ ⲢⲎ, Ⲫ ⲢⲎ: in Saidica Ⲡ ⲢⲎ, ⲠⲈ ⲢⲎ: in vetustissima autem Aegyptiorum lingua et scriptura

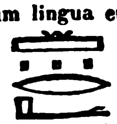
i. e. pe ra, pi re.

Vid. Biblioth. mea Aegypt. p. 9579. delin. thecae sepulcralis in Museo Britannico. Hanc duplicem autem eiusdem vocis (ⲢⲀ ⲢⲎ) pronuntiationem non est quod mireris in lingua Coptica, in qua vocales literae alternare solent, vid. Apocal. VIII. 7. coll. Zoeg. Cat. p. 281. adde vocem ⲢⲀ etiam in Compositis *solem* significare, ut in ⲢⲀⲤϮ: *proximus sol*, h. e. *proximus dies;* et in ⲢⲀⲘⲤⲒ: *a sole prognatus, solis filius.* Praeterea duplex Ⲣ in ⲠⲈⲢⲢⲀ pro ⲠⲈⲢⲀ positum est ad analogiam vocis ⲠⲞⲨⲢⲢⲞ, *rex*, pro ⲠⲞⲨⲢⲞ. quod clarius fortasse apparebit ex ipsa Hieroglyphica Aegyptiorum scriptura, in qua *sol, Deus solis*, saepe ita exprimitur:

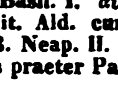 (perra) pro 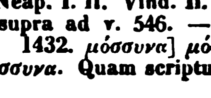 (perera)

Vid. Lex. meum Hieroglyphicum Vol. II. p. 699." — *σέλας*] Ad hunc locum respexit *Eustath.* ad Odyss. *φ'*. 246. p. 1908, 20. edit. Rom. (T. II. p. 258, 34. edit. Lips.) *ἰστέον δέ, ὅτι σέλας οὐ μόνον πυρὸς ἀλλὰ καὶ ἡλίου· ὅθεν παρὰ Σοφοκλεῖ ἡ ὀπή, ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ, παρὰ τὸ σέλας φασὶν ἐμβιβάζειν· ἡ δὲ χρῆσις καὶ παρὰ Λυκόφρονι.*

1431. *αὖτις*] Par. ACFJL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. *αὖθις* Par. BEGK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit. Ald. cum reliquis. Vid. supra ad v. 546. — *παλιμπρώτοιο* Par. B. Neap. II. Vind. II. Rehd. — 1432. *μόσσυνα*] *μόσυνα* Codd. mei omnes praeter Par. A. in quo est *μόσσυνα.* Quam scripturam nunc alteri

1429. *Τῶν δὲ Λοκρῶν καθάπερ ἐπ' ὀλίγον χρόνον ῥόδον ἀνθήσας, ὁ Ξέρξης* Par. A. *ἐπὶ τῶν ὠκυμόρων* — Par. B. *ὁ Ξέρξης ὀλίγον χρόνον κρατήσας* Vind. II. *Λοκρὸν ῥόδον τὴν λαγινίδα* (sic) *λέγει* Pal. 40. 1430. *Καὶ πάντα κατακαύσας καθάπερ ξηρὸν στάχυν* Par. A. 1431. *Ἐκ δευτέρου πάλιν πλεύσεως μετάσχῃ, φυγῆς* Par. A. *εἰς τοὐπίσω ἢ πάλιν* — *μετάσχῃ* Vind. II. *ὀπισθορμήτου* — *ἅψεται* Pal. 40. 1432. *Πύργον ξύλινον, ἢ τὴν ναῦν ἐκ δρυὸς πεποιημένην τὰς* (leg. *εἰς*) *ναυμαχίας* —

κόρη κνεφαίαν, ἄγχι παμφαλώμενος,
χαλκηλάτῳ κνώδοντι δειματουμένη.
Πολλοὶ δ' ἀγῶνες καὶ φόνοι μεταίχμιοι 1435
λύσουσιν ἀνδρῶν οἱ μὲν ἐν γαίᾳ πάλας
δειναῖσιν ἀρχαῖς ἀμφιδηριωμένων,

praeferendam existimo, cum vix locus ullus apud graecos poetas inveniatur, in quo metrum primam syllabam brevem postulet. Vid. *Apoll. Rhod.* II. 1017. 1026. *Dion. Perieg.* 766. *Orph. Arg.* 745. Herm. Cuius rei me nuper admonuit *Ludovicus Dindorfius*, quem vide ad Xenoph. Anab. V. c. 4, 27. p. 133. edit. ster. — *φηγότευκτον*] *φυγότευκτον* Par. FGL. Vind. IV. Vit. III. Ciz. — 1433. *κόρη*] *κόρη* Vit. II. — *κνεφαίαν*] *κρειφναίαν* Par. GK. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. III. — *παμφαλώμενος*] *Schol. ad Apoll. Rhod.* II. 127. *παμφαλᾶν*, *τὸ μετὰ πτοιήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν. κέχρηται τῇ λέξει καὶ Ἱππῶναξ καὶ Ἀνακρέων.* Cf. *Etymologum* p. 650, 16. qui Apollonii loco utitur. — 1434. *δειματουμένη*] *δειματουμένη* Vit. II. Totum hunc locum interpres Italus pereleganter, sed liberrime, ut solet, ita reddidit:

Simili a rosa di Locrese valle
Fiano i trionfi, ed arrestato il corso
Sarà di sue vittorie a mezzo il calle:
E ricalando d'Anfitrite il dorso,
Qual donna guarderà, smarrita il volto,
Ove ritrovi scampo, ove soccorso.

1435. *πολλοί δ'* Vit. I. II. et Ciz. — 1436. *ἐν γαίᾳ*] Verte: *ad terram, prope littus*; vid. Odyss. ε'. 466. quod ita dictum existimo, ut in sequentibus (v. 1438.) insit quaedam consulto quaesita ambiguitas. *ἐν γαίῃ* (ᾳ) Rehd. *ἐν γαίης* Par. L. Vit. I. Ciz. *Potterus:* „Difficilis locus, et secundum Canteri versionem plane ineptus, cum idem sit *in terra*, quod *in dorsis aratis terrae*. Sensus facile constabit, si pro *γαίᾳ* legamus *γαίας*, et cum Tzetze *γαίας ἀρχαῖς* exponamus *ταῖς ἀκταῖς*. Tunc enim praedicit Cassandra, *proelia quaedam in littore maris, quaedam in locis mediterraneis futura esse.*" — *πάλας*] *πέλας* Par. BC. et Par. L. in marg. *πελας* (ά) Rehd. — 1437. *δειναῖσιν*] Sic Par. ABCDEFGJKL. Vat. 1307. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis omnibus. *δίναισιν* Neap. I. II. Vit. I. Ciz. et Vind. II. inter lin. *γρ. δίναισιν*. Par. L. in marg. inferiori: *οἱ μὲν ἐν ταῖς ἀρχαῖς δίναις τῆς γῆς, ἤγουν εἰς τοὺς αἰγιαλούς.* Varia explicandi et corrigendi tentamina invenies apud Muellerum, qui longa annotatione hoc saltem effecit, ut intelligas, obfirmato animo ad vulgatam redeundum esse. Sensus enim hic esse debet: *Multa interim certamina ac caedes component populorum contentiones, nunc ad terrae littora, nunc in locis mediterraneis*, h. e. *terra marique, de principatu depugnantium.*

ὡς ἐρημίαν· οἱ δέ, ἀστραπήν Par. A. *πύργον ξύλινον, τὴν ναῦν — τὴν ἐρημίαν, ἀμαύρωσιν* Vind. II. *καθὰ σκέπην* Pal. 40. 1433. *Κόρη μέλαιναν, σκοτεινήν — πλησίον πανταχόθεν περιβλεπόμενος* Par A. *σκοτεινήν — πανταχόθεν περιβλεπόμενος, ψηλαφῶν* Vind. II. *ἀπὸ κοινοῦ, ψηλαφᾷ — ψηλαφῶν* Pal. 40.

1434. *Χαλκηλάτῳ ξίφει ἐπιφοβουμένη* Par. A. 1435. *Πολλοὶ δὲ ἆθλοι καὶ φόνοι ἐν τῷ μεταξύ* Par. A. *ἐν τῷ μέσῳ* Pal. 40.

1436. *Λύσουσιν τῶν ἀνδρῶν — οἱ μὲν ἐν τῇ γῇ — παλαίστρας* Par. A.

1437. *Ταῖς ἀκταῖς τῆς θαλάσσης· παρὰ ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ὕδατος περιμαχομένων* Par. A. *γρ. δίναισιν —*

οἱ δ' ἐν μεταφρένοισι βουστρόφοις χθονός,
ἕως ἂν αἴθων εὐνάσῃ βαρὺν κλόνον,
ἀπ' Αἰακοῦ τε κἀπὸ Δαρδάνου γεγὼς 1440
Θεσπρωτὸς ἄμφω καὶ Καναστραῖος λέων,
πρηνῆ θ' ὁμαίμων πάντα κυπώσας δόμον,
ἀναγκάσει πτήξαντας Ἀργείων πρόμους,
σῆναι Γαλάδρης τὸν στρατηλάτην λύκον

1439. εὐνάσῃ] εὐνάσει Vit. I. Ciz. — 1440. ἀπ' Αἰακοῦ] ἐπ' Αἰακοῦ Par. GK. Vind. IV. Vit. III. — 1441. Καναστραῖος] Par. ADEFGK. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Tzetz. in Schol. Χαλαστραῖος Par. A. in marg. et Steph. Byz. v. Χαλάστρα p. 710. Pin. Hanc lectionem recepit Sebastianus. Καλαστραῖος Neap. I. in marg. Χαλαδραῖος Par. BCJL. Vit. I. Ciz. (Neap. II. et Vind. II. inter lin. γρ. Χαλαδραῖος) et Pott. utrq. Χαραδραῖος solus Par. G. in marg. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich. Χαλανδραῖος Edit. Basil. I. operarum, ut videtur, errore pro Χαλαδραῖος. Nostra lectio et aptissima est (vid. *Apoll. Rhod.* I. 599. *Ptolem.* III. 13. *Steph. Byz.* v. Κάναστρον. *Scyl. Peripl.* Maced. p. 133. edit. Hoesch.) et librorum praesidio firmissima. Fortasse inest etiam allusio ad fabulosos illius regionis Gigantes. Fons interpolationis in v. 1444. quaerendus est. — λέων] λεώς Par. L. Vit. I. Ciz.

1442. ὁμαίμων] *Onofrio Gargiulli* p. 99. „Per congiunti di Alessandro intende il Cantero i Persiani, e così soggiunge: *Alexander enim a Perseo per Herculem, non minus quam Persae, ducebat originem.* Ma sembra doversi restringere nome di congiunti alla sola stirpe di Dario.“ Aliter hunc locum intellexit Vir doctus, e cuius Notis Mss. supra ad v. 1229. aliquid delibavimus: „*Hic versus de Thebanis intelligendus, non de Persis.*“ — 1443. Ἀργείων] Neap. II. et Vit. II. in margine: γρ. Ἀχαιῶν. Eandem lectionem commemorat etiam Tzetzes in Comment. — 1444. Γαλάδρης] Sic exhibent Par. AGK. Vat. 1307. Neap. II. Vind. II. Vit. II. III. et Steph. Byz. v. Γαλάδραι p. 195. Pin. Χαλάδρης Par. CF. Neap. I. III. Vind. IV. et Editt. Basil. I. et Sebast. Χαλάδρας Par. JL. Vit. I. Ciz. Χαράδρης Par. BD. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. Χαράδρης (α superscr.)

ἐν ταῖς ἀρχαῖς, δηλονότι τῆς θαλάσσης, μαχομένων Vind. II. βασιλείαις Pal. 40. 1438. Οἱ δὲ ἐν τοῖς μεταφρένοις, τοῖς ἀρουμένοις ὑπὸ βοῶν Par. A. ταῖς ἀρούραις Par. C. ἀντὶ τοῦ, ἐν πεδίοις· ἀπὸ τῆς βοῶν ἀροτριώσεως Vind. II. γῆς, τῆς ὑπὸ βοῶν στρεφομένης Pal. 40.

1439. Ἕως ἂν ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ Μακεδών, καταπαύσῃ τὸν πόλεμον (in marg. περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος) Par. A. ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος — κατακοιμήσει Vind. II.

1440. Ἀπὸ Αἰακοῦ καὶ ἀπὸ Δαρδάνου γεγονώς· ὅ ἐστιν, τὸ γένος ἔχων Par. A. τὸ γένος ἔχων Vind. II.

1441. Ἄμφω, Ἠπειρώτης καὶ Μακεδών· γρ. Χαλαστραῖος ἢ Γαλαστραῖος Par. A. Ἠπειρώτης· ἐν γὰρ Ἠπείρῳ οἱ Θεσπρωτοί· γρ. Χαλαδραῖος Vind. II. ἤγουν Χαραδραῖος· Χαράδρα πόλις Μακεδονίας, ἀφ' ἧς τὴν ὅλην Μακεδονίαν δηλοῖ, ἣν μέλλει δηλῶσαι κάτωθεν Pal. 40.

1442. Πρὶν πάντα ὁ ἀδελφὸς Ξέρξης· γρ. πρὶν ἠνθ' (leg. πρηνῆ θ') — ταράξας, κλίνας τὸν οἶκον Par. A. ἀπὸ Περσέως γὰρ ὁ Ἀλέξανδρος — ταράξας Vind. II. 1443. Ἀναγκάσει φοβηθέντας τοὺς τῶν Ἑλλήνων προμάχους Par. A. τῶν Περσῶν. γρ. Ἀχαιῶν Vind. II. φοβηθέντας· γρ. Ἀχαιῶν Pal. 40. 1444. Κολακεῦσαι, ὑποταγῆναι — τῆς Μακεδονίας — τὸν Ἀλέξανδρον λέγει Par. A. κολακεῦσαι — τῆς Μακεδονίας — τὸν Ἀλέξ-

καὶ σκῆπτρ' ὀρέξαι τῆς πάλαι μοναρχίας. 1445
ᾧ δὴ μεθ' ἕκτην γένναν αὐθαίμων ἐμὸς
εἷς τις παλαιστής, συμβαλὼν ἀλκὴν δορὸς
πόντου τε καὶ γῆς κεὶς διαλλαγὰς μολών,
πρέσβιστος ἐν φίλοισιν ὑμνηθήσεται,
σκύλων ἀπαρχὰς τὰς δορικτήτους λαβών. 1450

Rehd. *Λαγάδοης* Par. E. Similes scribarum errores vid. supra ad v. 1342. — 1445. *ᾧ δὴ μεθ' ἕκτην γένναν*] De hoc implicatissimo loco vid. *Laur. Begeri* Examen Dubiorum quorundam p. 14. *I. C. Wolfium* ad Theoph. Antioch. II. 7. p. 98. et p. 410 sqq. *Comment.* Acad. Petropol. an. 1735. Tom. IV. p. 255. et *Niebuhrii* Opuscul. Hist. et Phil. T. I. p. 443 sqq. Equidem sententiam meam in Commentariis, qui tertiam huius editionis partem constituent, explicabo. — 1447. *εἴ τις* Par. A. — *ἀκὴν δορός* Vind. IV. Vid. *Eurip.* Phoen. 1381. (Pors.) Heracl. 761. — 1448. *κεἰς*] Par. ABCDFGK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis, excepta Reich., omnibus. *εἰς* Par. EJL. Vit. I. Ciz. et Edit. Reich. et sic e coniectura Scaligeri scribendum videbatur Cantero: „Pro *κεἰς διαλλαγάς* lego cum Scaligero *εἰς διαλλαγάς*· ac similis est in Euripide loquendi modus, quum ad nutricem sic ait Hippolytus: (v. 652.) *ὡς καὶ σύ γ' ἡμῖν πατρός, ὦ κακὸν κάρα, ‖ λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγάς.*" Vulgata tamen optime sese habet. *μολών*] *μολῶν* Neap. I. II. Vind. II. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. — 1449. *ὑμνησθήσεται* Par. A. 1450. *σκύλων ἀπαρχάς*] *σκύλων τ'* Par. ADEGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. *σκύλων γ'* Neap. III. Duriusculum videtur, haec ita prioribus participiis annectere. Similiter *Euripides* in Phoenissis 871. (Pors.) *λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων.* — *δορικτήτους*] Par. ABCF. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. *δορυκτήτους* Par. L. Reliqui libri et editt. omnes *δορυκτήτους*. In hoc versu finitur Cod. Neap. II.

ανδρον Vind. II. 1445. *Καὶ τὰ σκῆπτρα ἐξαπλῶσαι τῆς ποτε μονοκρατορίας* Par. A. *δοῦναι — μονοκρατορίας* Par. C. 1446. *Ὥιτινι δὴ μετὰ τὴν ἕκτην γενεάν· περὶ Ταρπινίου τοῦ Ῥωμαίου — ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμός* Par. A. *ἀδελφός μου, φησί, μετὰ ἓξ γενεάς, ἀντὶ τοῦ, ἐκ πολλοῦ συγγενής· λέγει δὲ τὸν Ταρπίνιον· οὗτος γὰρ ἀπὸ Ῥωμύλου ἕκτος ἐστὶν οὕτως· Ῥωμύλος· Μύαλος Πομπήϊος Λάλιος· Ὀστίνιος Ἄγγυς· Μάρκος Καρπίνιος· Πρίσκος Ἑρπίνιος· Τύλλιος Ταρπίνιος· ἕκαστος γὰρ αὐτῶν δυσὶ καὶ πλείοσι ἐχρῶντο ὀνόμασιν. ἕκτος οὖν ὁ Ταρπίνιος ἀπὸ Ῥωμύλου· ὁ δὲ Ῥωμύλος, ὥς φασι, Αἰνείου ἦν υἱός. Ἄλλως· Ῥωμαῖοι καὶ Μακεδόνες ἔσχον μετ' ἀλλήλων πόλεμον, καὶ πολλάκις καὶ ἐν χέρσῳ καὶ ἐν θαλάσσῃ ἐπολέμησαν· ὕστερον μέντοι συνέβη κρατηθῆναι τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν ὑπὸ Μακεδόνων ζῶντα· καὶ πάλιν Ἀλέξανδρόν τινα συγγενῆ Ἀλεξάνδρου ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Ῥωμαίων, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ κρατουμένου ἠμείψαντο· καὶ οἱ μὲν Ῥωμαῖοι ἀπέδοντο τὸν νεκρὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ οἱ Μακεδόνες τὸν στρατηγόν· καὶ ἐκ τούτου ἐγένετο εἰρήνη* Vat. 1307. *Ἀλεξάνδρῳ, ἢ ἄλλῳ μετ' αὐτὸν ὁμωνύμῳ — συγγενής* Pal. 40. 1447. *Εἷς τις μονόμαχος συμβαλὼν μάχην δόρατος* Par. A. *ὁ Ταρπίνιος μονόμαχος — μονομαχῶν μάχην* Vind. II.
1448. *Γῆς τε καὶ θαλάσσης, καὶ παραγενόμενος εἰς διαλλαγὰς εἰρήνης* Par. A. *εἰς εἰρήνην* Par. C. — *εἶτα δέ* Pal. 40. 1449. *Ἔντιμος πρεσβευτής, ἄγγελος ἐν τοῖς φίλοις κηρυχθήσεται* Par. A. *μέγας — ἑαυτοῦ ἄρχουσιν* Pal. 40. 1450. *Τὰς τῶν λαφύρων ἀπαρχὰς λαβών, τὰς ἐκ δόρατος κτηθείσας* Par. A.

Τί μακρὰ τλήμων εἰς ἀνηκόους πέτρας,
εἰς κῦμα κωφόν, εἰς νάπας δασπλήτιδας
βάζω, κενὸν ψάλλουσα μάστακος κρότον;
πίστιν γὰρ ἡμῶν Λεψιεὺς ἐνόσφισε,
ψευδηγόροις φήμαισιν ἐγχρίσας ἔπη, 1455
καὶ θεσφάτων πρόμαντιν ἀψευδῆ φρόνιν,
λέκτρων στερηθείς, ὧν ἐκάλχαινεν τυχεῖν.

1452. *εἰς κῦμα κωφόν*] *Nonn.* Dion. I. 128. *κωφὸν ὕδωρ, ῥηγμῖνες ἀναυδέες.* — *εἰς* — *ἢ* Par. AB. Rehd. et Edit. Ald. *ἢ* — *ἢ* Vat. 1307. et Neap. III. Reliqui omnes *εἰς* — *εἰς.* — *νάπας δασπλήτιδας*] *ingentes horrendosque saltus.* Haec optime locum depingunt, ubi infelicissima virgo ex hominum consortione relegata vaticinabatur. Turrim enim intelligimus ita fuisse collocatam, ut ab altera parte mare eiusque promontoria, ab altera autem saltuosa Idae iuga prospiceret. *δασπλήτιδας* Par. A. Neap. III. et Seld. apud Potterum. *δυςπλητιδας* reliquorum est lectio, quam etiam Impressi sequuntur. *δυςπλητίδας* Vit. III. et Rehd. *δυςπλήτιιδας* Par. L. Ciz. Utramqne explicat *Tzetzes: δυςπλήτιδες, αἱ δυςκόλως πληττόμεναι· δασπλήτιδες δὲ αἱ καταπληκτικαί.* Quorum alterum perquam ineptum est. Vid. etiam Schol. ad *Nicandr.* Ther. 609. De voce *δασπλὴς* egerunt *Ruhnkenius* Epist. crit. p. 155. sq. (p. 204. edit- Lips.), et *Meinekius* ad *Euphor.* fragm. p. 121. sq. cui tamen dubitanti, an apud poetas Nonno antiquiores haec vox etiam ad res inanimatas translata inveniatur, hic Lycophronis locus videtur non succurrisse. — 1453. *βάζω*] *βαύζω* Par. A. — 1454. *γὰρ ἡμῶν*] *Fidem meam*, inquit, *Apollo abstulit, fictis fabellis et verba mea et fatidicam mentem calumniatus.* Genuinam lectionem e Codd. suis iam restituit Sebastianus. *γὰρ ἡμῶν* Par. ABCEFJL. Vat. 1307. Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. *γὰρ ὑμῶν* Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. *γὰρ ἐμῶν* Rehd. Lectionem *λόγων γάρ* Aldus invexit, locum ita exhibens: *πίστιν γὰρ λόγων γάρ*, ubi fortasse non temere coniicias, duas Codicis lectiones, alteram in textu, alteram inter lin. positam, coaluisse. Aldinam sequutae sunt reliquae omnes. — *ἐνόσφισεν* Neap. III. — 1455. *ψευδηγόροις*] Sic Par. ADEGK. Neap. I. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Ms. Canteri et Editt. Pott. utrq. et Sebast. *ψευδηρίοις* Par. ACFJL. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich. — 1457. *ἐκάλ-*

1451. *Ἐπίλογος. Τί μακρά, ἐγὼ ἡ ταλαίπωρος, εἰς ἀνηκόους λίθους* Par. A. *δυςαισθήτους* Pal. 40.
1452. *Εἰς κῦμα ἀναίσθητον, ἢ εἰς θαλασσίας πέτρας, τὰς ἄγαν πληττομένας ὑπὸ τῶν κυμάτων* Par. A. *τὰς λίαν πληττομένας· δυςπλήτιδες δέ, αἱ καταπληκτικαί* Vind. II.
1453. *Μάτην φθέγγομαι, μάταιον κινοῦσα τοῦ στόματος ἢ τοῦ χείλους τὸν ἦχον, τὸν ψόφον* Par. A. *κινοῦσα τοῦ στόματος ἦχον* Vind. II. *λαλίαν* Pal. 40. 1454. *Τὴν γὰρ πίστιν ἡμῶν* — *ἐπώνυμον· ὁ Ἀπόλλων, ἀπεχώρισε* Par. A. *ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐγχρίσας· τὸ δὲ ἑξῆς, ἐν ψευδηγόροις φήμαις τοὺς λόγους καὶ τὴν ἀψευδῆ φρόνησιν τῶν μαντευμάτων ἐγχρίσας· φήμην γὰρ διήγειρεν ὁ Ἀπόλλων, ὅτι Κασσάνδρα οὐκ ἔστι μάντις, ἀλλὰ μαινομένη μάτην λέγει* Vat. 1307. *ἐπίθετον Ἀπόλλωνος* — *ἐχώρισεν* Vind. II. *ὑπόληψιν* — *Ἀπόλλων, ὁ κεκαλυμμένα λέγων* Pal. 40. **1455.** *Ἐμφράξας τοὺς λόγους* Par. A. *ψευδέσι, ἐμφράξας λόγους* Vind. II. *ψευδέσι λογίοις* — *ἐμβαλών* Pal. 40. **1456.** *Καὶ τῶν θείων προῤῥήσεων πρόμαντιν, ἀληθῆ φρόνησιν, βουλήν, διάνοιαν* Par. A. *τῶν θείων προῤῥήσεων φρόνησιν* Vind. II. *μαντευμάτων προγνωστικὴν φρόνησιν* Pal. 40. **1457.** *Τῆς κοίτης στερηθείς, ἧς ἐπεθύμει, ἐμε-*

θήσει δ' ἀληθῆ. σὺν κακῷ δέ τις μαθών,
ὅτ' οὐδὲν ἔσται μῆχος ὠφελεῖν πάτραν,
τὴν φοιβόληπτον αἰνέσει χελιδόνα. **1460**
Τόσσ' ἠγόρευε, καὶ παλίσσυτος ποσὶν
ἔβαινεν εἱρκτῆς ἐντός. ἐν δὲ καρδίᾳ
Σειρῆνος ἐστέναξε λοίσθιον μέλος,

χαινεν] *ἐκάλχανεν* Neap. III. et Rhed. *ἐκάλχανε* Par. BCF. *ἐχάλκαινε* Par. EG. Vind. IV. Vit. III. et Ms. Canteri. *ἐκάλχαινε* Par. AL. Neap. I. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. Reliqui *ἐκάλχαινεν*, ut etiam Editt. Ald. et Basil. II. cum reliquis. *καλχαίνειν* de animo dicitur curis aut affectu aliquo vehementer perturbato. Vid. Schol. ad *Soph. Ant.* 20. *Hesych.* h. v. ibiq. interpp. Propria significatione legitur apud *Nicandr.* Ther. 641. — 1458. *θήσει δ'*] *θήσει τ'* Vind, IV. Vit. III. — 1459. *ἔσται*] Sic ex meis solus Par. A. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. *ἔστι* Par. BCEFIL. Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. *πατράν*] *πάτρᾳ* Par. A. *πάτραν* Vit. II. Desideratur hic versus in Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. 1460. *φοιβόληπτον*] *νυμφόληπτον* Par. DGK. Vind. IV. Vit III. — *αἰνέσαι* Par. A. — *χελιδόνα*] *Schol.* ad Aristoph. Ran. 93. *χελιδόνων μουσεῖα· ἀντὶ τοῦ βάρβαρα καὶ ἀσύνετα. καὶ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν βαρβάρων καὶ πολυλόγων καὶ ἐπαχθῶν ἐστι ταττομένη. τοιοῦτον γὰρ τὸ χελιδόνων γένος, πλέον διὰ τὸ πολὺ τῆς ᾠδῆς ἀνιῶν τοὺς ἀκούοντας ἢ διὰ τὸ μέλος εὐφραῖνον.* *Hesych.* v. *χελιδόσι. τοὺς βαρβάρους χελιδόσιν ἀπεικάζουσι διὰ τὴν ἀσύνθετον λαλίαν.* *Eustath.* ad Odyss. φ. 411. p. 1914, 31. edit. Rom. (T. II. p. 265. 40. edit. Lips.) Vid. etiam *Meurs.* ad h. l. et *Blomf.* Glossar. ad Aesch. Agam. 1017. p. 234. edit. Lips.) — 1464. *Τόσσ'*] Par. ABCDEGK. Vat. 1307. Neap. I. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. — *τόσ'* Par. FJL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. cum reliquis. — *ἠγόρευε*] Par. ABCDFGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. praeter Sebast. omnes. *ἠγόρευσε* Par. EJL. Vit. I. Ciz. et Edit. Sebast. Imperfectum in talibus necessario adhibetur. Vid. *Eurip.* Phoen. 1193. (Pors.) Electr. 788. Bacch. 1074. (Herm.) coll. Orest. 888. Phoen. 1269. (Pors.) Cf. *Valken.* ad Herodot. III. 135. — 1462. *καρδίᾳ*] Par. BJL. Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. cum reliquis, excepta Basil. I., omnibus. *καρδίῃ* Par. ACDEFGK. Neap. I. III. Vat. 1307. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I. — 1463. *ἐστέναξε*] *ἐστέναζε* Par. DE. Vit. II. et Edit. Basil. I. in textu, in Scholiis autem Vit. I. et Ciz. *ἐστάλαζε* Par. GK. Vind. IV. Vit. III. hic quidem in Scholiis *ἐστέναξε*, (non *ἐστέναζε*, ut Muellerus enotavit). Vulgatam multo plures et meliores libri recte tuentur. Opponitur enim hoc ultimum longis illis prioribus vati-

ρίμνα λαβεῖν Par. A. *συνουσιῶν — ἐπεθύμει* Par. C. *βουληθέντος γὰρ Ἀπόλλωνος συγγενέσθαι τῇ Κασσάνδρᾳ, αὕτη οὐκ ἔδωκεν ἑαυτήν· διὸ μηνιῶν ὁ Ἀπόλλων παρεσκεύασεν, ἵνα, ὅταν μαντεύηται, μηδεὶς αὐτῇ προσέχῃ, μηδὲ πιστεύηται* Vat. 1307.

1458. *Ποήσει δ' ἀψευδῆ· σὺν δεινῷ δέ τις γνούς* Par. A. *δηλονότι ὁ Πρίαμος* Par. C. *ποιήσει ὁ χρόνος — ταῦτα ὁ Πρίαμος* Pal. 40.

1459. *Ὅτε οὐδὲ μία μηχανὴ ἔσται συμβαλέσθαι τῇ πατρίδι* Par. A. *ὅτε οὐδὲ μία μηχανή* Vind. II.

1460. *Ἑαυτὴν λέγει ἡ Κασσάνδρα — τὴν τῷ Ἀπόλλωνι ἀνιερωμένην ἐπαινέσει χελιδόνα* Par. A. *τὴν τῷ θεῷ ἀφιερωσαμένην· εἱρκτῆς ἐντός, τοῦ παρθενῶνος* Par. B. *τὴν μαντικήν* Par. C.

1461. *Τοσαῦτα εἶπεν, καὶ ὀπισθόρμητος τοῖς ποσίν* Par. A.

1462. *Ἐπέβαινεν τοῦ παρθενῶνος καὶ τῆς φυλακῆς ἔσω· ἐν δὲ τῇ ψυχῇ* Par. A.

1463. *Ἀνεστέναξε· Σει-*

Κλάρου Μιμαλλών, ἢ Μελαγκραίρας κύπις
Νησοῦς θυγατρός, ἤ τι Φίκιον τέρας, 1465

ciniis. — *λοίσθιον μέλος*] Cassandra, dum se ex illo loco, ubi vaticinia ediderat, intus reciperet, vehementi dolore commota funesta et obscura verba furibundo eiulatu ita miscuit, ut nuncius nihil amplius, quod referre posset, dignosceret. Inde dicit, eam postremum illud lugubre Sirenaeum melos edidisse; eamque ob furorem Mimallonibus, ob horribilia et portentosa verba Sibyllae et Sphingi similem pronuntiat. Quae cum et antiquus interpres ita intellexisset et Potterus luculenta annotatione exposuisset, ecce, Sebastianus, acutius videre sibi visus, ad Tzetzae verba haec protulit: „Quis cordatus interpretationem hanc non exsibilabit? Quid enim ad Cassandram flentem atque imo corde suspiria trahentem, Sirenis dulcis et laetus cantus? Quid contra ad Sirenes lacrymae et suspiria? Nec porro spectanda quorundam opinio est, aientium, poetam hic loqui de nescio qua Sirenis se in mare praecipitantis cantione, quum praeter alia clare pateat, illa verba, *λοίσθιον μέλος*, non ad *τὸ Σειρῆνος* pertinere, sed ad Cassandram, h. e. postremo luctuosae suae cantilenae alta suspiria, dum se intus recipiebat, imo corde ducendo, *lugubrem crabronis sirenis sonitum imitantem*. Vox igitur *Σειρὴν* duplicem et plane sibi oppositam significationem habet. Principaliter et praecipue unam ex poeticis illis tribus virginibus notat; secundo et minus usitate quoddam *crabronum saevum genus*, mali omnino ominis, *ἀμυδρόν τι*, ut inquit *Eustathius* ad Odyss. *φ'*. p. 767. edit. Rom., *κλαυθμυρίζεται*· unde in proverbium cessit: *σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξεῖνον δὲ μέλισσα*. vid. *Erasm*. Chil. II. Cent. 8. nr. 5. Apum generi accensent nonnulli, ut *Aelian*. Hist. An. V. 42. *Suidas* et *Hesychius*. Tzetza autem ipse hic et antea ad v. 653. non de apum genere, verum apibus similem esse sirenem scribit; sed longe melius *Aristoteles* Hist. An. IX. init. tradens, sirenem fucorum genus quoddam esse solitarium ac duplicis formae, maioris nempe et minoris. Aristoteli assentitur *Plinius* Hist. Nat. XI. 16. licet non adeo accurate: de apibus verba faciens ait sirenes et cephenes esse, quos fucos latine vocant. Interpretes graeci Vet. Test. putarunt *τὴν σειρῆνα* esse animal aut quadrupes aut volatile lugubre et ominosum, tetram et luctuosam per noctem emittens vocem, atque in dirutis versans urbibus. Sic Scholiasta graecus Isai. 34, 13. *σειρῆνας καλεῖ τὰ ἐν νυκτὶ θρηνώδη φωνὴν ἱέντα τῶν πτηνῶν, μονονουχὶ κατολολύζοντα, οἷον ἡ γλαῦξ καὶ τὰ ἐοικότα.*" — 1464. *Μιμαλλών*] *Μιμαλών* Par. G. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Editt. praeter Reich. omnes. Vid. *Etym. M.* p. 588, 43. *Eustath*. ad Dion. Perieg. 444. p. 184, 11. edit. Bernh. et ad *Iliad. ξ*. 320. p. 989, 33. edit. Rom. (T. III. p. 231, 32. edit. Lips.) — *Μελαγκραίρας*] *Μελαγκραίας* Par. C. Vind. II. *Μελαγκράφας* Vit. III. *Μελαγκίφας* Vind. IV. Meursius maluit *Μελαγχραίναν*. — 1465. *Φίκιον*] Par. AJL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. *Φίκειον* Par. C. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *Σφίκειον* Par. E.

ρῆνα δὲ αὐτὴν λέγει, διὰ τὸ τὰ μέλλοντα προειπεῖν — ἔσχατον μέλος Par. A. 1464. *Ὄνομα τόπου Κολοφῶνος· ἡ Βάκχη — τῆς Σιβύλλης τῆς ἐπιστήμονος* Par. A. *ῥήτωρ* Par. B. *κόπις, ὁ ῥήτωρ, παρὰ τὸ κόπτειν τοῖς λόγοις, ἢ ὅτι ἔμπειρος· μελαγκραίρα δέ, παρὰ τὸ μελαίνειν τὴν φράσιν καὶ τοὺς χρησμούς· Νησὼ δέ, μήτηρ Σιβύλλης· Κλάρος δὲ Κολοφῶνος τόπος, ἀφ' οὗ καὶ Κλάριος ὁ Ἀπόλλων. Εἰκάζει ὁ ποιητὴς τὴν Κασσάνδραν Βάκχῃ τῇ ἐν Κλάρῳ, καὶ τῇ Σιβύλλῃ ἐπιστήμονι, καὶ τῇ Σφιγγί· ἡ δὲ Σφίγξ . . . . αὐτὴ γὰρ αἰνιγματωδῶς διελέγετο, ὥσπερ καὶ ἡ Σίβυλλα· καὶ ἡ Κασσάνδρα . . . . παρεβάλετο· λέγει δέ· Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμουμένη, καθὼς προείρηται* Vat. 1307. *Ἀπόλλωνος, ὡς Βάκχη* Pal. 40. 1465. *Τῆς μητρὸς Σιβύλλης — ἢ τὸ τῆς Σφιγγὸς*

ἑλικτὰ κωτίλλουσα δυςφράστως ἔπη.
ἐγὼ δὲ λοξὸν ἦλθον ἀγγέλλων, ἄναξ,
σοὶ τόνδε μῦθον παρθένου φοιβαστρίας,
ἐπεί μ' ἔταξας φύλακα λαΐνου στέγης
καὶ πάντα φράζειν κἀναπεμπάζειν λόγον 1470
ἐτητύμως ἄψοῤῥον ὤτρυνας τρόχιν.
δαίμων δὲ φήμας ἐς τὸ λῷον ἐκδραμεῖν
τεύξειεν, ὅςπερ σῶν προκήδεται θρόνων,
σώζων παλαιὰν Βεβρύκων παγκληρίαν.

Neap. I. Vind. II. Vit. II. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *Σφίγκειον* Par. D. *Σφήκειον* Par. GK. Vind. IV. Vit. III. *φίλιον* Par. F. *κίφειον* Par. B. Cf. *Hesiod.* Scut. 33. ibiq. Schol. *Steph. Byz.* p. 697. Pin. *Φίκειον ὄρος Βοιωτίας· καὶ διὰ διφθόγγου, καὶ διὰ βραχέως τοῦ ī.* Vid. *Valcken.* ad Eurip. Phoen. 813. (p. 315. edit. Lips.) — 1466. *κωτίλλουσα*] *κωτύλλουσα* Vind. IV. Vit. III. Cf. *Etym. M.* 551, 55. Hesiodi locum, quem afferunt Schol. min., imitati sunt *Nonn.* Dion. XXXI. 72. et *Manetho* Apotel. II. 330. — 1467. *ἀγγέλλων*] Par. ABCEFJKL. Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. II. Pal. 40. et Editt., excepta Aldina, omnes. *ἀγγέλων* Par. DG. Vind. IV. Vit. III. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. Emendationem Valckenarii *ἀγγελῶν*, quam ad Eurip. Phoen. 1062. proposuit, nemo hodie necessariam existimabit. — 1469. *λαΐνου*] *λαΐου* Par. K. Vind. IV. Vit. III. — 1471. *ὤτρυνας*] Codd. mei miro consensu omnes *ὀτρύνας* exhibent, quod participium h. l. vix ferendum videtur. *ὄτρυνας* Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Reliquae *ὀτρύνας*. Correxit Potterus. — *τρόχιν*] Cf. *Aesch.* Prom. 943. (Well.) ibique Schol. *τρόχιν, ἄγγελον· ἀπὸ τοῦ τρέχειν. δηλοῖ δὲ τὸν σπουδαῖον οἰκέτην, τὸν σπουδαίως πράττοντα τὰ προστεταγμένα τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ μὴ βραδύνοντα καὶ χρονίζοντα.* — 1472. *ἐς*] *εἰς* Par. G. Vit. II. III. Vid. supra ad v. 423. — 1473. *θρόνον* (ων superscr.) Vind. IV. — 1474. Ad *Βεβρύκων* in Par. L. adscriptum: *ἐκ Βεβρύκων γὰρ κατήγετο ὁ Πρίαμος.*

σημεῖον, τῆς ἐν Φικίῳ ὄρει διατριβούσης· τὸ δὲ Φίκιον ὄρος πλησίον τῶν Βοιωτικῶν Θηβῶν Par. A.

1466. *Συνεστραμμένα, δυςχερῆ λέγουσα ἢ ἀπατῶσα· Ἡσίοδος (Ἔργ. 344.) αἱμυλα κωτίλλουσα — δυςκόλως, λόγους* Par. A. *αἰνιγματώδη* Pal. 40. 1467. *Ἐγὼ δὲ αἰνιγματώδη ἢ δύςκολον — παρεγενόμην, ὦ βασιλεῦ, ἀπαγγέλλων* Par. A. *λοξόν, τὸν αἰνιγματώδη καὶ μυστικόν, ὅθεν καὶ Λοξίας ὁ Ἀπόλλων, διὰ ...λον τῶν χρησμῶν· τρόχιν δὲ τὸν ἄγγελον, παρὰ τὸ τρέχειν· οἱ δὲ τὸ ὄνομα τοῦ λέγοντος ἀγγέλου Τρόχιν θέλουσιν ἀκούειν. λείπει δὲ τὸ ἐμέ, ἀντὶ τοῦ, ἐμαυτὸν διηγείρας τοῦ ἐλθεῖν καὶ εἰπεῖν περὶ πάντων* Vat. 1307. 1468. *Σοὶ τοῦτον τὸν λόγον τῆς μαντικῆς παρθένου* Par. A. *μαντευτρίας* Par. C.

1469. *Ἐπειδή με φύλακα ἐποίησας ἢ κατέστησας τοῦ λιθίνου δώματος* Par. A. *ἀνάπαυστος* Par. C. *λιθίνου οἴκου, δόμου* Vind. II.

1470. *Καὶ πάντα λέγειν λόγον, καὶ ἀναμετρεῖν καὶ λογίζεσθαι* Par. A.

1471. *Ἀληθῶς ὀπισθόρμητον παροτρύνας — τὸν ἄγγελον· παρὰ τὸ τρέχειν* Par. A. 1472. *Ὁ δὲ θεός — νῦν τοὺς χρησμούς· εἰς τὸ ἀγαθὸν ἐκβῆναι* Par. A. et Vind. II.

1473. *Κατασκευάσει, ὅςτις δὴ φροντίζει τῆς βασιλείας* Par. A. *εἴθε εὐδοκήσειεν, κατασκευάσειεν — μεγαλῶς φροντίζει — βασίλειαν* Vind. II.

1474. *Σώζων τὴν παλαιὰν τῶν Τρώων πολυπληθίαν* Par. A. *τὴν τῶν Τρώων πόλιν, πλῆθος* Vind. II. *γενεάν* Pal. 40.

PARAPHRASIS.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

1—27. *Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς, ἅ μ' ἱστορεῖς, ἀρχῆς ἀπ' ἄκρης καὶ τὰ ἑξῆς· εἴπω καὶ φράσω τὰ πάντα, ἅ μ' ἐπερωτᾷς*[1]*, ἀληθῶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχῆς· ἐὰν δὲ ἐπεκτανθῇ ὁ λόγος, συγγνώμην πάρεχε, ὦ βασιλεῦ· οὐ γάρ, καθάπερ τὸ πρότερον ἥσυχος οὖσα, ἡ κόρη τῶν χρησμῶν*[2] *τὸ ποικίλον στόμα διέλυσεν· ἀλλ' ἄπειρον καὶ πολλὴν ἐκχέασα*[3] *πολύμικτον*[4] *φωνήν, ἐκ τῶν δαφνηφάγων*[5] *λαιμῶν ἐμαντεύετο φωνήν, τῆς ποικίλης Σφιγγὸς τὴν φωνὴν ἐναπομαξαμένη καὶ ἐκμιμουμένη. Τούτων ὅσα τῇ ψυχῇ καὶ διὰ μνήμης ἔχω, ἀκούσειας ἄν, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἀναλογιζόμενος καὶ ἀναψηφίζων*[6] *τῇ συνετῇ διανοίᾳ, δίελθε*[7] *τοὺς δυςφράστους τῶν αἰνιγμάτων ὁδούς, ἐρευνῶν ὅπου εὐτριβὴς*[8] *καὶ σαφὴς*[9] *ὁδὸς τῇ ὀρθῇ τρίβῳ καὶ ἐν τῷ σκότει ὁδηγεῖ καὶ προάγει· ἐγὼ δέ, τῆς ἀρχῆς τῆς βάσεως*[10] *σχοινίον*[11] *διαῤῥήξας, πρόειμι ἐπὶ τὰς τῶν ἀσαφῶν λόγων ἀφηγήσεις, πρώτην κρούσας ἀφητηρίαν, ὡς ταχὺς δρομεύς. Ἡ ἡμέρα δὴ*[12] *τὸ ὑψηλὸν ὄρος τοῦ Φηγίου*[13]

Particulam huius antiquissimae Paraphraseos, quam e Cod. Vatic. 1307. descripsimus, delibavit quidem indidem iam ante viginti tres annos Leopoldus Sebastianus, in praefatione tamen ad Lycophronem ita de ea loquutus est, ut neque, quanti ea momenti sit, perspexisse neque omnino huic rei administrandae par fuisse censendus sit. Tali enim in describendo Codice usus est sive levitate sive inscitia, ut verba lectu paulo difficiliora aut proprio Marte mutaret, aut e Tzetzianis Scholiis, ut ipsi quidem videbatur, corrigeret, aut, nullo lacunae indicio posito, prorsus supprimeret. De Inscriptione huius Paraphraseos, quam idem Sebastianus ne verbo quidem commemoravit, diximus supra eo loco, ubi de Codd. in universum disputavimus.

1) *ἐρωτᾷς* **Sebast. omissa praeposit.** **2)** *τοῖς χρησμοῖς* **Sebast.**

3) *ἐκχέσασα* **Sebast. miro errore.** **4)** *πάμμικτον* **Sebast.**

5) Cod. *δαφνηφαγῶν.* **6)** *ἀναψηφιζόμενος* **Sebast.**

7) *διέρχου* **Sebast. e Schol. Tzetz.**

8) *ὅπου σε ἄγει ἡ ἀληθής* **Sebast. e Schol. Tzetz.**

9) *σαφὴ* **apud Sebast., operarum fortasse vitio, legitur.**

10) *βαλβίδος* **Sebast.** **11)** *σχοινίου* **Sebast.**

12) *δὴ* **omisit Sebast.** **13)** *τοῦ Φηγίου ὄρους* **Sebast.**

τὸ ἀκρωτήριον τοῖς ταχέσι πτεροῖς τοῦ Πηγάσου ὑπερέπτατο[1], τὸν Τιθωνὸν ἐν ταῖς κοίταις πλησίον τῆς Κέρνης, τὸν τῆς σῆς μητρὸς ἀδελφόν, καταλιποῦσα· οἱ δὲ ναῦται τὰ εὐμάλακτα σχοινία τῆς τετριμμένης πέτρας ἔλυον καὶ ἐχώριζον, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς τὰς ἀγκύρας ἀπέσπων[2]· αἱ δὲ πολύποδες καὶ λευκοχρώματοι καὶ ψιλαὶ καὶ λεῖαι καὶ εὐόφθαλμοι νῆες ταῖς κώπαις τὴν ἐπὶ[3] τὸν Ἑλλήσποντον παρθενοκτόνον θάλασσαν ἔτυπτον καὶ ἔπαιον[4], ὑπεράνω τῶν Καλυδνῶν[5] νήσων τὰ λευκὰ ἄρμενα ἀναφαίνουσαι, τὰ ἀκροστόλια[6], καὶ τὰ ἱστία ἐκτεταμένα[7] ταῖς ἀπὸ τῆς ἄρκτου θερμοῦ ἀνέμου πνοαῖς[8].

28 — 51. Ἡ δ' ἔνθεον σχάσασα βακχεῖον στόμα, Ἄτης ἀπ' ἄκρων βουπλανοκτίστων λόφων, τοιῶνδ' ἀπ' ἀρχῆς ἦρχε, καὶ τὰ ἑξῆς[9]· ἡ δὲ Ἀλεξάνδρα τὸ μαντικὸν καὶ μανικὸν στόμα ἀνοίξασα ἐκ τῶν ἄκρων τῆς βλάβης τῶν ἐκ τοῦ βοὸς κτισθέντων πύργων, τοιούτων ἀπ' ἀρχῆς ἤρξατο λόγων· Φεῦ, φεῦ ταλαίπωρε τροφέ[10], ἐμπεπρησμένη καὶ πρότερον ταῖς πολεμηφόροις ναυσὶ τοῦ τριεσπέρου λέοντος, ἤτοι τοῦ Ἡρακλέος· ὄντινά ποτε ταῖς σιαγόσιν ὁ καρχαρόδους[11] κύων, ἤτοι τὸ κῆτος, τοῦ Τρίτωνος ἠφάνισε· ζῶν δὲ μάγειρος τῶν σπλάγχνων, φλεγόμενος[12] τῷ θερμῷ κύτει τοῦ λέβητος, ἤτοι τῆς γαστρὸς τοῦ κήτους, καὶ τῷ ἐπιπέδῳ, ἐν ταῖς μὴ φλεγούσαις ἐσχάραις, τουτέστι ἐντέροις, τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ἀπεβάλλετο, ὁ τῶν ἰδίων τέκνων ἀναιρέτης, ὁ πορθητὴς τῆς ἐμῆς πατρίδος· ὁ τὴν κατὰ δεύτερον λόγον τεκοῦσαν αὐτὸν ἄφθαρτον Ἥραν βαρεῖ καὶ ἐπιπόνῳ βέλει κατὰ τὸ στέρνον πλήξας· ὁ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Διὸς Παλαίοντος ταῖς χερσὶ τὸ σῶμα κρατήσας ἐν μέσῳ τῷ σταδίῳ παρὰ τὸν ὑψηλὸν λόφον τοῦ Κρόνου, ὅπου ὁ τάφος ἐστὶ τοῦ ταράσσοντος τοὺς ἵππους Γίγαντος· ὁ τὴν τῆς Ἰταλικῆς θαλάσσης τοὺς ἐσωτάτους καὶ στενοὺς τόπους περιβλεπομένην ἀγρίαν Σκύλλαν[13] καὶ ταυροσφάγον λέαιναν, ὑπὲρ τοῦ σπηλαίου δίκην ἰχθύος πλέουσαν, ἀποκτείνας· ἥντινα πάλιν ὁ πατὴρ Φόρ-

---

1) ὑπερεπέτατο Sebast. 2) ἀπέσπαζον Sebast.
3) περὶ Sebast. 4) καὶ ἔπαιον omisit Sebast.
5) τῶν Καλυδωνίων Cod. perperam. 6) Cod. τὰ ἀκρόστομα vitiose.
7) ἐκτεταμέναι Sebast. 8) Cod. πνοιαῖς.
9) Haec prorsus omisit Sebastiani. 10) Cod. τροφεῖ.
11) Cod. καρχαρώδης. 12) Cod. φαγόμενος. 13) Cod. σκύλαν.

Π Α Ρ Α Φ Ρ Α Σ Ι Σ.

1—27. *Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς, ἅ μ' ἱστορεῖς, ἀρχῆς ἀπ' ἄκρης καὶ τὰ ἑξῆς·* εἴπω καὶ φράσω τὰ πάντα, ἅ μ' ἐπερωτᾷς [1], ἀληθῶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχῆς· ἐὰν δὲ ἐπεκτανθῇ ὁ λόγος, συγγνώμην πάρεχε, ὦ βασιλεῦ· οὐ γὰρ, καθάπερ τὸ πρότερον ἥσυχος οὖσα, ἡ κόρη τῶν χρησμῶν [2] τὸ ποικίλον στόμα διέλυσεν· ἀλλ' ἄπειρον καὶ πολλὴν ἐκχέασα [3] πολύμικτον [4] φωνήν, ἐκ τῶν δαφνηφάγων [5] λαιμῶν ἐμαντεύετο φωνήν, τῆς ποικίλης Σφιγγὸς τὴν φωνὴν ἐναπομαξαμένη καὶ ἐκμιμουμένη. Τούτων ὅσα τῇ ψυχῇ καὶ διὰ μνήμης ἔχω, ἀκούσειας ἄν, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἀναλογιζόμενος καὶ αναψηφίζων [6] τῇ συνετῇ διανοίᾳ, δίελθε [7] τοὺς δυςφράστους τῶν αἰνιγμάτων ὁδούς, ἐρευνῶν ὅπου εὐτριβὴς [8] καὶ σαφὴς [9] ὁδὸς τῇ ὀρθῇ τρίβῳ καὶ ἐν τῷ σκότει ὁδηγεῖ καὶ προάγει· ἐγὼ δὲ, τῆς ἀρχῆς τῆς βάσεως [10] σχοινίον [11] διαῤῥήξας, πρόειμι ἐπὶ τὰς τῶν ἀσαφῶν λόγων ἀφηγήσεις, πρώτην κρούσας ἀφητηρίαν, ὡς ταχὺς δρομεύς. Ἡ ἡμέρα δὴ [12] τὸ ὑψηλὸν ὄρος τοῦ Φηγίου [13]

Particulam huius antiquissimae Paraphraseos, quam e Cod. Vatic. 1307. descripsimus, delibavit quidem indidem iam ante viginti tres annos Leopoldus Sebastianus, in praefatione tamen ad Lycophronem ita de ea loquutus est, ut neque, quanti ea momenti sit, perspexisse neque omnino huic rei administrandae par fuisse censendus sit. Tali enim in describendo Codice usus est sive levitate sive inscitia, ut verba lectu paulo difficiliora aut proprio Marte mutaret, aut e Tzetzianis Scholiis, ut ipsi quidem videbatur, corrigeret, aut, nullo lacunae indicio posito, prorsus supprimeret. De Inscriptione huius Paraphraseos, quam idem Sebastianus ne verbo quidem commemoravit, diximus supra eo loco, ubi de Codd. in universum disputavimus.

1) *ἐρωτᾷς* Sebast. omissa praeposit. 2) *τοῖς χρησμοῖς* Sebast.
3) *ἐκχέσασα* Sebast. miro errore. 4) *πάμμικτον* Sebast.
5) Cod. *δαφνηφαγῶν*. 6) *ἀναψηφιζόμενος* Sebast.
7) *διέρχου* Sebast. e Schol. Tzetz.
8) *ὅπου σε ἄγει ἡ ἀληθής* Sebast. e Schol. Tzetz.
9) *σαφὴ* apud Sebast., operarum fortasse vitio, legitur.
10) *βαλβίδος* Sebast. 11) *σχοινίου* Sebast.
12) *δὴ* omisit Sebast. 13) *τοῦ φηγίου ὄρους* Sebast.

ἐπιθεμοῦσαι φῶκαι τὴν δρῦν καὶ τὰ δρύκαρπα καὶ τὸν γλυκὺν ἐκαρέφαντο βότρυν. *Βλέπω* τρέχοντα κορμὸν πλεόμενον εἰς ἁρπαγὴν περιστερᾶς τῆς φονικῆς καὶ ἀναιδοῦς Ἑλένης· ἥντινα ὁ ἐν τοῖς ὑγροῖς φοιτῶν καὶ ἀναστρεφόμενος κύκνος γεννᾷ τῷ περιφερεῖ ᾠῷ ὠστρακωμένην.

90—109. *Καὶ δή σε ναύτην Ἀχερουσία τρίβος καταιβάτις πύγαργον οὐ πατρὸς κόπρους στείβοντα ῥακτῶν βουστάθμων ξενώσεται* κ. τ. ἑξ. καὶ δή σε, ὦ Ἀλέξανδρε, ναύτην ἡ εἰς τὸν[1] Ἅιδην κατάγουσα ὁδός, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ἅρπαγα *ξενώσεται* καὶ ὑποδέξεται, οὐ τοῦ ἰδίου πατρὸς τὰς μάνδρας καὶ ἐπαύλεις πατοῦντα τῶν τραχέων βουστασίων, ὡς ἔμπροσθεν τραπεζίτην καὶ κριτὴν ταῖς τρισσαῖς θεαῖς, Ἀθηνᾷ καὶ Ἥρᾳ καὶ Ἀφροδίτῃ, τοῦ κάλλους γεγονότα· ἀλλ' ἀντὶ *τοῦ ὄρους τῆς Φρυγίας, τοῦ καλουμένου Ὀστρίμου*, καὶ τὰς σιαγόνας τοῦ ὄνου, τὸν τόπον περάσεις τῆς Λακωνικῆς καὶ τὴν Μάλειαν· ἀντὶ δὲ τῆς *εὐχίλου* φάτνης, καὶ τῶν ἐν τοῖς προβάτοις κοιμήσεων, καὶ τῆς καλαύροπος[2], βαρβαρικόν σε πλοῖον ἀπάξει καὶ οἱ τοῦ Φερέκλου πόδες, τουτέστιν αἱ νῆες· εἰς τὰς διοσσὰς θυρίδας καὶ εἰς τὰς ἐπὶ[3] Γυθίου πλάκας· ἐν αἷς πρὸς τραχεῖς καὶ ἀνειμένους τόπους τοὺς ἐπικαμπεῖς ἀφήσεις καὶ βαλεῖ νεῶν ὀδόντας, ἤτοι τὰς ἀγκύρας, τὰς ἐχέτορας καὶ φυλακτικὰς τοῦ κλύδωνος καὶ τῆς ζάλης, ὁρμίσεις *ἐννεάπλοιον* στόλον· καὶ τὴν πολύνυμφον δάμαλιν ὡς λύκος ἁρπάσας, δυοῖν περιστεραῖν, τουτέστι δυῶν θυγατέρων, ἠλλοτριωμένην· καὶ δεύτερον εἰς δίκτυον ξένων βρόχων *ληϊστὴν ἐμπεσοῦσαν* τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου πτερῷ, *ταῖς θυσίαις* νεωστὶ τῶν προβάτων ἀπαρχὰς καίουσαν ἐν ταῖς θαλασσίαις ψήφοις τῇ θεᾷ Ἰνοῖ, δραμῇ ὑπὲρ τὴν Σκάνδειαν καὶ τὴν τοῦ Αἰγίλου ἄκραν, διάπυρος κυνηγὸς χαίρων τῷ θηράματι.

110—146. *Νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος* κ. τ. ἑξ. Ἐν δὲ τῇ τῆς Ἀττικῆς νήσῳ, τῆς τοῦ Κέκροπος διφυοῦς Γίγαντος βασιλείας, τὸν πόθον ἐκχέας καὶ ἐκκενάσας, τὴν χθεσινὴν καὶ παλαιὰν μίξιν τῆς Ἑλένης οὐκ ὄψει· νεκρὸν παρηγόρημα ἐκ τῶν ὀνειράτων κεναῖς ἀγκάλαις ψηλαφῶν τὰ κοιτάρια· ὁ γὰρ Πρωτεύς, ὁ τῆς ἐκ Φλεγραίας πόλεως Τορώνης στυγνὸς ἀνήρ, ᾧτινι γέλως καὶ δάκρυ μεμίσηται καὶ ἀπέστραπται· ἄπειρος

1) Inserui τὸν. 2) Cod. καλάβροπος. 3) Cod. ἀπὸ.

γάρ ἐστι καὶ στερισκόμενος ἀμφοτέρων· ὁπότε ἐκ τῆς Θράκης εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν χέρσον τὴν ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Νείλου ἐπεσκεπασμένην περάσας, οὐχὶ διὰ προπομπῆς νηός, ἀλλὰ ἄβατον ὁδόν, καθάπερ τις ἀσπάλαξ ἐν σπηλαίῳ κρυπτῆρος τρυπήσας τοὺς ἐσωτάτους τόπους, τοὺς ὑποκάτω τῆς θαλάσσης ἀστιβήτους ὁδοὺς διῆλθε, τῶν τέκνων ἐκφυγὼν τὰς ξενοκτόνους χεῖρας· καὶ τῷ πατρὶ Ποσειδῶνι πέμψας τὰς ὑπηκόους παρακλήσεις, στῆσαι αὐτὸν παλιμπόρευτον εἰς τὴν πατρίδα, ὅθεν πλανώμενος τὴν Παλληνίαν πόλιν ἐπῆλθε, τὴν τῶν Γιγάντων τροφόν· ἐκεῖνός σε, καθάπερ τῆς δικαιοσύνης ἐργάτης Γονεύς, τῆς τοῦ Ἡλίου θυγατρὸς τῆς κατ' ἴχνος τῶν ἀνθρώπων πορευομένης Θέμιδος βραβευτής, λοιδορήσει[1] χαλεπά· χωρίσει τῶν γάμων ἐπιθυμοῦντα τῆς νεοττείας καὶ τεκνογονίας τῆς περιστερᾶς ἐκβαλών· ὅςτις, τοὺς Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως τάφους τοῖς χρησμοῖς κυδαίνοντας καὶ δοξάζοντας Ἕλληνας οὐκ αἰδούμενος, οὐ τοὺς ἔρωτας τοῦ Ἀνθέως, οὐδὲ τὸν ξένοις σύνδειπνον τοῦ Ποσειδῶνος ἁγνὸν ἅλα, ἐτόλμησας, ἁμαρτωλέ, τῇ δίκῃ τῶν θεῶν παρεκβῆναι, λακτίσας τὴν τράπεζαν καὶ ἀναστρέψας τὸν νόμον, τῆς τροφοῦ ἄρκτου τοὺς τρόπους ἀναμαξάμενος. Τοιγαροῦν κτυπήσας κενὸν καὶ μάτην τῆς νευρᾶς τὸν κτύπον, ἄνευ σίτου καὶ ἄνευ δόρων κιθαρίζων μέλη· κλαίων δὲ τὴν πατρίδα τὴν πρότερον κεκαυμένην ἥξεις, ταῖν χεροῖν τὸ εἴδωλον ἐνηγκαλισμένος τῆς πέντε ἀνδράσι γεγαμημένης μαινάδου καὶ σοβαρίδος[2] καὶ Βάκχης, τῆς ἐκ Πλευρῶνος πόλεως Ἑλένης. Αἱ χωλαὶ γὰρ Μοῖραι, ἀπόγονοι τῆς παλαιᾶς θαλάσσης, ἤτοι τῆς Τηθύος, τοὺς μνηστῆρας τρισσαῖς ἀτράκτοις ἐπεμοίρασαν τὰ νυμφεύματα τῶν γάμων τῆς Ἑλένης πένταν δρα εὐωχηθῆναι.

147 — 179. Δοιὼ μὲν ἁρπακτῆρας κ. τ. ἑξ. ἁρπακτῆρας λύκους ἰδεῖν τοὺς ταχεῖς τριόρχας αἰετοὺς ὀφθαλμίας· τὸν δ' ἐκ Πλυνοῦ τε καὶ τῶν Καρικῶν πομάτων τῆς ῥίζης βλαστήσαντα· τὸν ἐξ ἡμισείας Κρητικὸν βάρβαρον, τὸν οὔτ' Ἐπειόν, οὔτε Λακεδαιμόνιον καθαρὸν γοναῖς Μενέλαον. Οὗτινός ποτε τὸν πάππον ἡ Δημήτηρ ἡ ὁρμητική, ἔνθους, Ἐριννὺς καὶ ξιφηφόρος, πολύσαρκα κατακόψασα τῷ λαιμῷ ἔφαγε, τὸν ὠμοπλάτην καθεσθίουσα· ὅντινα δὶς αὐξηθέντα καὶ τὸν βαρὺν ἔρωτα ἁρπακτικὸν διαφυγόντα τοῦ Ποσειδῶνος ἀπέστειλεν ὁ Ζεὺς εἰς τὰς τῆς Λατρίνης πόλεις, ἤγουν

1) Sic. 2) Corrige σοβάδος.

τῆς Ἤλιδος ὀδούς, ὁμαλὴν δραμούμενον πέτραν τοῦ Μόλπιδος, τοῦ τῷ ὀμβρίῳ Διῒ τὸ σῶμα σφαγιασθέντος, τὸν γαμβροκτόνον Οἰνομάον ἀποκτεῖναι, ταῖς πενθεροφθόροις βουλαῖς καὶ ἀκαθάρτοις, ἃς ὁ τοῦ Καδμίλου υἱὸς Μυρτίλος κατεσκεύασε· τὸ δὲ ἔσχατον ἐκπιὼν ποτήριον, τοὺς φερωνύμους ἀπ' αὐτοῦ κατέδυ τοῦ Νηρέως τάφους, πανθάνατον μίασμα βοήσας καὶ καταρασάμενος τῷ γένει τῆς Ἱπποδαμείας, ὁ τὴν ταχεῖαν τοῖς ποσὶ Ψύλλαν, καὶ τὴν ταῖς ὁπλαῖς ταῖς τῶν ἀνέμων φοραῖς ἴσην Ἅρπιναν ἡνιοχῶν. Τὸν δὲ τέταρτον τὸν ἀδελφὸν θεάσεται τοῦ ἰσχυροῦ ἱέρακος, τουτέστι τοῦ Ἀλεξάνδρου, τὸν Δηΐφοβον, ὅντινα τῶν ὁμογενῶν τὰ δεύτερα τῆς πάλης καὶ μάχης ἕνεκα λαβόντα ἀναγορεύσουσιν· ἐν δὲ ταῖς κοίταις τὸν ἐκ τῶν ὀνείρων πέμπτον τεταραγμένον Ἀχιλλέα τῷ πεπλανημένῳ εἰδώλῳ προςκατατρίψει τῷ σώματι, τὸν μελλόνυμφον ξυνευνέτην ἐν τῷ Ἅιδῃ τῆς Κυταϊκῆς Μηδείας, τῆς τῷ ξένῳ βακχευθείσης Ἰάσονι. Ὅντινά ποτε ὁ πατὴρ καὶ φυγὰς ὁ Πηλεύς, τῶν μυρμήκων τὸν ἐξάπουν στρατὸν ἀνδρεῖον ποιήσας, Θεσσαλικὸν γίγαντα γεννᾷ ἀπὸ ἑπτὰ παίδων τεφρουμένων καὶ καιομένων μόνον τὴν φλέγουσαν σποδὸν ἐκδραμόντα καὶ ἐκφυγόντα.

180—215. Καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος παλίνοστος καὶ ὑποστραφεὶς[1] τὴν τρίβον παραγενήσεται τοὺς θερμοὺς σφῆκας, ἤτοι τοὺς Ἕλληνας, τῶν καταδύσεων ἀνελκύσας, καθάπερ νέος κατὰ τὸ δῶμα τῷ καπνῷ κινήσας καὶ ταράξας· οἱ δὲ ὠμοφάγοι Ἕλληνες τὴν πρώτην γεννήσασαν τὸν ἐπώνυμον τοῦ πολέμου Νεοπτόλεμον, Ἰφιγένειαν, τοῖς ἀνέμοις ὡς δάμαλιν σφαγιάσαντες, τὴν τὸν ἀπὸ Σκύρου δράκοντα, τουτέστι Νεοπτόλεμον, ἐν γαστρὶ ἔχουσαν καὶ λελοχευμένην· ἥντινα ὁ σύγκοιτος Ἀχιλλεὺς τοῦ Εὐξείνου πόντου ἔσωθε ζητῶν, τὴν τῶν Ἑλλήνων καρατόμον καὶ φονεύτριαν, ἐπὶ πολὺν χρόνον τὴν λευκὴν νῆσον, τὴν καλουμένην Σπῖλον, κατοικήσει, πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν λιμναίων πομάτων τῆς Κέλτρου λίμνης, ποθῶν τὴν γαμετήν· ἥντινά ποτε ἐν ταῖς σφαγαῖς ἔλαφος, τὸν λαιμὸν ἐκτείνασα, ἐκ τῶν ξιφῶν ῥύσεται· βαθὺς δὲ ἔσω τοῦ αἰγιαλοῦ ἐρημικὸς ἐν ταῖς ψάμμοις τοῦ νυμφίου, ἤτοι τοῦ Ἀχιλλέως, δρόμος κληθήσεται καὶ λεχθήσεται, στενάζοντος τὰς βλάβας καὶ τὴν ματαίαν πορείαν τῶν πλοίων. καὶ τὴν ἀφανῆ, τὴν τὸ εἶδος ἀλλάξασαν, γραῖαν Ἰφιγένειαν,

---

1) Cod. ἐξ ὑποστροφῆς.

ἐγγὺς τῶν σφαγίων, καὶ τῶν θυσιῶν, καὶ τοῦ παφλάζοντος καὶ βράζοντος κρατῆρος τῇ φλογὶ ἐκ τῶν βυθῶν τοῦ Ἅιδου· ὅντινα ἡ μέλαινα θεὸς, ἤτοι Περσεφόνη, φυσήσει τῶν νεκρῶν τὰς σάρκας τῷ λέβητι ἐκκαίουσα τῇ μαγειρίᾳ. Καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς πατήσει τόπον Σκυθικὸν στενάζων εἰς πέντε που ἐνιαυτοὺς ἐπιθυμῶν τῆς κοίτης· οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ προμάντεως υἱοῦ τοῦ Κρόνου Διός, τοῦ κρεανόμου τῶν νηπίων τέκνων σὺν τῇ μητρὶ αὐτῶν, ἤτοι τῶν στρουθῶν, τὸν δεύτερον ζυγὸν ποιήσαντες τῶν ὅρκων, ἰσχυρὰν καθοπλίσουσι ταῖς χερσὶν εἰρεσίαν καὶ κωπηλασίαν, σωτῆρα τὸν Διόνυσον, καὶ Βάκχον καὶ Σφάλτην, τῶν ἔμπροσθεν κακῶν καὶ κινδύνων ἀνακαλούμενοι· ᾧτινί ποτε τῷ Ταύρῳ Διονύσῳ ἐν[1] τοῖς ἐσωτάτοις παρὰ τὰ σπήλαια τοῦ Κερδώου καὶ Δελφινίου θεοῦ, Ἀπόλλωνος, μυστικὰς θυσίας τελέσει ὁ τῶν χιλιάδων ἄρχων τοῦ τὰς πόλεις πορθοῦντος στρατοῦ Ἀγαμέμνων. Ὧιτινι τῶν θυμάτων τὴν πρόσφατον χάριν ἀποτιννύων καὶ ἀνταμειβόμενος ὁ Ἐνόρχης Φιγαλεὺς καὶ Φαυστήριος θεός, Διόνυσος, τὸν λέοντα, ἤτοι τὸν Τήλεφον, τῆς σφαγῆς καθέξει καὶ κωλύσει· τὸ ἴχνος, ἤτοι τὸν πόδα, τοῖς κλάδοις τοῖς ἀμπέλου ἐμπλέξας, τὸ μὴ ἐκ ῥιζῶν ἀφανίσαι τοὺς Ἕλληνας, ὡς στάχυν, τέμνοντι τῷ ὀδόντι καὶ ταῖς δαπανητικαῖς σιαγόσιν.

216—242. Λεύσσω πάλαι δὴ σπεῖραν ὁλκαίων κακῶν κ. τ. ἑξ. βλέψω πάλαι τὴν συναγωγὴν κακῶν, τῶν ἀπὸ τῶν ὁλκάδων καὶ πλοίων συρομένων ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἀπειλοῦσαν καὶ θροοῦσαν τῇ πατρίδι φοβερὰς ἀπειλάς, καὶ ἐκ πυρὸς βλάβας. Ὡς ὤφελέ σε μηδαμῶς ὁ Ἑρμῆς τὸν Πρύλιν ἐν τῇ περιῤῥεομένῃ νήσῳ, τῇ Ἴσσῃ[2], γεννῆσαι, τῶν πολεμίων Ἑλλήνων ὁδηγόν, συμπορθητὴν τῶν ἀδελφῶν, τὸν τέταρτον σπόρον ἐκ τοῦ ἀθλίου Ἄτλαντος, ὦ μάντι, πρὸς τὰ μέγιστα ἀληθέστατε. Μὴ δὲ τῶν τοῦ Αἰσάκου ὤφελεν ὁ ἐμὸς πατὴρ χρησμῶν καὶ τὰ ἐν τῇ νυκτὶ φάσματα ἀποπέμψασθαι· μιᾷ δὲ μοίρᾳ, ἤτοι ἑνὶ θανάτῳ, τοὺς δύω ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀφανίσαι, καύσας καὶ αἰθαλώσας τὰ μέλη τῷ Λημναίῳ πυρί· οὐκ ἂν τοσούτων κακῶν κῦμα ἐπέκλυσε καὶ ἐπεκάλυψε. Καὶ δὴ ὁ βρεφοκτόνος Παλαίμων βλέπει τὴν παλαιὰν σύγκοιτον καὶ τοῦ Ὠκεανοῦ τροφὸν[3]

---

1) Inserui ἐν. 2) Cod. Ἴσῃ.
3) Scholiastes videtur in textu habuisse τιθήνην.

θάλλουσαν καὶ βράζουσαν ταῖς πολύπυσι καὶ πολυκώποις — ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῦ πολύποδος πλεκτανῶν· — γραῖαν ξύνευνον λέγει τὴν Τηθὺν τοῦ Ὠκεανοῦ· ἡ αὐτὴ δέ ἐστι τῇ θαλάσσῃ· Ὠγένου δέ, τοῦ Ὠκεανοῦ, οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο πρότερον. — Καὶ δὴ δισσὰ σὺν τῷ πατρὶ ἀναιρεῖται τέκνα, ἰσχυρῷ πληγέντα κατὰ τὰς κλεῖδας λίθῳ τοῦ καλῶς ἄρχοντος Ἀχιλλέως· τὰ ἔμπροσθεν διαφυγόντα ταῖς ψευδέσι φήμαις τοῦ αὐλητοῦ τοῦ Μόλπου σὺν τῷ λάρνακι ῥιφάς· ᾧτινι δὴ Μόλπῳ πιστεύσας ὁ φοβερὸς φονεὺς τῶν τέκνων Κύκνος, ὑπὸ τῶν αἰθυιῶν τεθραμμένος· ὁ ὑπὸ ἁλιέων τοῖς δικτύοις ἀγρευθείς, ὁ τοῖς ὀστρέοις καὶ τοῖς κοχλίαις τοῖς θαλασσίοις φίλος, τῇ κιβώτῳ καὶ τῇ λάρνακι κατέκλεισε τὰ δύο τέκνα. Σὺν τούτοις δὲ ὁ ταλαίπωρος μνήμων τῆς μητρὸς θεᾶς Θέτιδος οὐκ εἰπὼν τὰς ἐντολάς, ἀλλὰ τῇ λήθῃ ἀποσφαλείς, ἐπὶ πρόςωπον πεσὼν ἀποθανεῖται, κατὰ τὸ στῆθος πληγεὶς ξίφει.

243 — 280. *Καὶ δὴ στενάζει καὶ στενοχωρεῖται ἡ Μύριvα, καὶ αἱ ὄχθαι, τῶν ἵππων τὸν χρεμετισμὸν οἱ αἰγιαλοὶ προςδεχόμενοι, ὁπόταν τὸ Θεσσαλικὸν πήδημα τοῦ ταχέος ποδὸς εἰς τὸν αἰγιαλὸν στηρίξας τὸ ἔσχατον καὶ τελευταῖον ὁ θερμὸς λύκος Ἀχιλλεὺς πηγαῖον ἐκ τῆς ἄμμου ἀναδώσῃ ὕδωρ, τὰς πηγὰς τὰς πάλαι κεκρυμμένας ἀνοίξας. Καὶ δὴ κατακαίει τὴν γῆν ὀρχηστὴς πόλεμος τῷ κόχλῳ, ἤγουν τῇ σάλπιγγι, τὸν πολέμιον νόμον ἠχῶν καὶ κτυπῶν· ἅπασα δὲ ἡ γῆ πρὸ τῶν ὀμμάτων, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, πορθουμένη καὶ αἰχμαλωτιζομένη πρόκειται· πεφρίκασι δὲ ταῖς λόγχαις, καὶ τοῖς ξίφεσι ἀποστίλβοντες οἱ Ἕλληνες, καθάπερ σιτοφόρου χώρου πλέθρα, ἤτοι μέτρα· οἰμωγὴ δὲ καὶ βοὴ ἐν τοῖς ὠσί μου ἐκ τῶν ἀκροπόλεων τυποῖται καὶ ὁμοιοῦται τὰς τοῦ αἰθέρος νηνέμους βάσεις*[1]*, τῷ γόῳ τῶν γυναικῶν καὶ ταῖς διαῤῥαγαῖς*[2] *τῶν πέπλων, ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφορὰν προςδεχομένων. Ἐκεῖνό σε, ὦ ταλαίπωρε καρδία, τὸ ὑπέρτατον κακὸν τῶν βλαβῶν ποιήσει*[3]*, ὁπόταν λάβρος γενόμενος ὁ φοβερὸς πολεμιστὴς χάρων Ἀχιλλεὺς τοῖς τροχοῖς τὴν γῆν, ὡς ἀετός, διαχαράσσων, τῇ ἐπικαμπεῖ καὶ ἀγκύλῃ βάσει τετυπωμένην αὔλακα, κλάζων τε ἀνόμοιον καὶ παρηλλαγμένην τῷ στόματι φοβερὰν βοήν, τὸν προςφιλέστατόν σου τῶν ὁμογαστρίων ἐν-*

---

1) Deest ἐπιτυγχάνουσα. 2) Cod. διαρπαγαῖς.
3) Corrige πιέσει, sive, quod malim, λυπήσει.

τροφον[1], ἐκ τοῦ πατρὸς Ἀπόλλωνος τοῦ Πτώου, μετάρσιον ἁρπάξας τοῖς ὄνυξι τοῖς ἐπικαμπέσι τὸ σῶμα καθαιμάσσων καὶ καθεσθίων, τὰ ἔγχωρα ἕλη καὶ τὸ ἔδαφος τῷ φόνῳ μιαίνῃ, διὰ τῆς ὁμαλῆς γῆς ὁ βοηλάτης καὶ ἀροτριεὺς τέμνων τὴν αὔλακα· λαβὼν δὲ τοῦ ἀποκτανθέντος ταύρου Ἕκτορος τὸ δῶρον, ἀκριβεῖ ζυγῷ τῆς τρυτάνης ἐπηρμένον καὶ μετεωρισμένον, πάλιν τὸν ἀντίδοτον ἴσον ἐγχέας τοῖς σταθμοῖς τὸν τοῦ Πακτωλοῦ ποταμοῦ λαμπρὸν χρυσόν, τὸν κρατῆρα τοῦ Διονύσου ὑποδύσεται κεκλαυσμένος ταῖς Νύμφαις, αἵτινες ἠσπάσαντο τοῦ Βηφύρου ποταμοῦ τὸ ὕδωρ, καὶ τὴν Λειβηθρίαν ἐξοχὴν καὶ ἀκρώρειαν, καὶ τὴν ὑπεράνωθεν τῆς Πιμπλείας πόλιν, ὁ νεκροπέρνας καὶ νεκροπόλος[2], ὅςτις, φοβούμενος τὸν θάνατον, καὶ γυναικεῖον περὶ τὸ σῶμα ἱμάτιον καρτερήσει ἐνδύσασθαι, παρὰ τοῖς ἱστοῖς τῆς κερκίδος ἁψάμενος τῶν κρότων, καὶ ἔσχατος εἰς τὴν γῆν τῶν πολεμίων τὸν πόδα ῥίψαι, τὸ σόν, ὦ ἀδελφὲ Ἕκτορ, καὶ ἐν τῷ ὕπνῳ δόρυ φοβούμενος.

281 — 306. [3] Ὦ δυςδαῖμον Ἀχιλλεῦ, ὁποῖον κίονα ἀφανίσεις τῶν οἴκων, τὸ ἔρεισμα καὶ στήριγμα τῆς δυςτυχοῦς καὶ ἀτυχοῦς πατρίδος ἀποσπάσας· οὐ μὴν ἄνευ βλάβης καὶ τιμωρίας, οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων πικρῶν καὶ πένθους ὁ λῃστὴς στρατὸς Ἕλλην γελᾷ, ἐπεγγελῶν καὶ ἐπαγαλλόμενος τῷ θανάτῳ τοῦ πεπτωκότος· ἀλλὰ ἐπὶ ταῖς πρύμναις τὴν ἐσχάτην τοῦ βίου βλάβην δραμών, ταῖς ναυσὶ συμφλεχθήσεται, προςκαλούμενος ἐν ταῖς εὐχαῖς πολλὰ τὸν φυγαδευτικὸν

---

1) Scholiastes haec verba ita distinxit: ὁμογαστρίων· ἔντροφον· Codex enim nullam interpunctionis notam habet, praeter eam, quam Grammatici μέσην στιγμὴν appellant.

2) Corrige νεκροπώλης.

3) Afferam hic locum alterius Paraphraseos ineditae, quae in Cod. Vat. CXVII. legitur, et quam Sebastianus eandem cum Paraphrasi Cod. MCCCVII. esse censuit. Quantum vero ea et ab hac, quam edimus, et a Tzetzianis expositionibus diversa sit, ex his, quae sequuntur, luculenter apparebit. V. 281 — 313. Ὦ Ἕκτορ ἀδελφέ, ὁποῖον ἕκτορα, διὰ τὴν ἰσχύν, ἀφανίσεις οἴκων, ἐπιστήριγμα τῆς πατρίδος ἀτυχοῦς ἀφελόμενος· οὐδαμῶς γε ἄνευ βλάβης οὐδὲ χωρὶς πικρῶν κακῶν καὶ τοῦ πένθους τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνικὸς (omissum est γελάσει στρατὸς) ἐπεγγελῶν τοῦ Ἕκτορος τῷ θανάτῳ· ἀλλὰ περὶ ταῖς ναυσὶ τὴν ἐσχάτην δραμών, ταῖς ναυσὶ τὸν βίοτον συγκαυθήσεται, καλῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς πλεῖστα τὸν τῆς φυγῆς αἴτιον γενόμενον τοῖς Ἕλλησι Δία, τοῖς πολιορκουμένοις τὰς πικρὰς μοίρας ἀποστρέψαι. Τότε οὐδαμῶς ἡ τάφρος, οὔτε τοῦ λιμένος τῶν στασέων ἡ περιβολή, σταυρώμασιν, ἤγουν τοῖς ξύλοις, τὸ ὑψηλὸν τεῖχος, οὔτε ἡ στεφανὶς τοῦ τείχεος βοηθήσουσι, οὐδὲ αἱ προμαχῶνες· ἀλλ' ὥςπερ μέλισσαι τῷ καπνῷ συντεταραγμέναι, τῆς ἀναδύσεως τοῦ καπνοῦ ταῖς ὁρμαῖς καὶ κορμῶν βολαῖς, τὰ ἄκρα τῆς νεὼς τὰ πρυ-

Δία, τοῖς πορθουμένοις τὰς πικρὰς καὶ θανατηφόρους μοίρας ἀποστρέψαι· τότε οὔτε ἡ τάφρος, οὔτε τῶν λιμένων καὶ τῶν ἐπαύλεων ἡ περιβολή, καὶ τὸ τοῖς ὀρθοῖς λίθοις κλιμακωτὸν τεῖχος, οὐδὲ αἱ στεφανίδες τῶν τειχέων βοηθήσουσιν, οὔτε αἱ κλίμακες· ἀλλ' ὥςπερ μέλισσαι τῷ καπνῷ συμπεφυρμέναι καὶ ταῖς τοῦ κάπνου φοραῖς καὶ τοῦ κορμοῦ ταῖς βολαῖς, τὰ εὔθλαστα πρυμνήσια, καὶ πρώρας, καὶ τοὺς θρόνους, καὶ τὰ καθεστήρια τῶν ἐρεσσόντων καὶ κωπηλατούντων, πυκνοὶ καὶ συνεχεῖς ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τῶν σανίδων φυγόντες, τῷ αἵματι μολυνοῦσι[1] *τὴν ἀλλοτρίαν γῆν. Πολλοὺς δὲ ἀριστεῖς τὰ πρῶτα ἐπινίκια τῆς Ἑλλάδος τῷ δόρατι φέροντας, καὶ ταῖς σποραῖς καὶ τῇ εὐγενείᾳ ἐπηρμένους, αἱ σαὶ ἰσχυραὶ χεῖρες κατακόψουσι, τῷ φόνῳ βρύουσαι καὶ ἐπιθυμοῦσαι τῆς μάχης. Ἐγὼ δὲ οὐ μικρὸν τὸ πένθος ἀποίσομαι, τὰς σὰς στενάζουσα διὰ τοῦ αἰῶνος ταφὰς καὶ κηδείας· ἐλεινὸν γὰρ ἐκεῖνο, ἐλεινὸν τὸ φῶς θεάσομαι, καὶ τῶν βλαβῶν καὶ συμφορῶν τὸ μέγιστον, ὧντινων ὁ τελεστὴς χρόνος τῆς σελήνης περιελίσσων καὶ περιφέρων τὸν κύκλον ὀνομασθήσεται.*

307 — 347. ***Αἶ, αἶ στενάζω καὶ σὸν εὔγλαγον θάλος** κ. τ. ἑξ. ἰού, στενάζω τὸ σὸν*[2] *εὐτραφὲς ἄνθος, ὦ σκύμνε, τὸ φαιδρὸν ἐμοὶ περίπλεγμα τῶν ἀδελφῶν, Τρωΐλε· ὅςτις τὸν ἄγριον δράκοντα τῷ ἐρωτικῷ ἴυγγι τῶν τόξων τρώ-*

μναῖα κατ' εὐφημισμόν, (omissa est vox ἄφλαστα, ad quam spectat κατ' εὐφημισμόν. Cf. Tzetz. ad h. l.) τὰ πρωραῖα ἄκρα καὶ τὰς κλεῖδας, ἐν αἷς κάθηνται οἱ ἐρέσσοντες συνεχεῖς κολυμβηταί, ἐκ τῶν καταστρωμάτων τῆς νεὼς ἀλλόμενοι, αἱματώσουσι τὴν ξένην γῆν. Πολλοὺς δ' ἀρίστους Ἑλλήνων καὶ τὰ ἐξαίρετα τοῦ πολέμου λάφυρα τῷ δόρατι κομίζοντας, καὶ εὐγενείᾳ μεγαλαυχοῦντας, αἱ σαὶ ἀναιρήσουσιν, ὦ Ἕκτορ, αἱ ἰσχυραὶ χεῖρες, τοῦ φόνου βρύουσαι καὶ μάχης ἐπιθυμοῦσαι, ὁρμῶσαι· ἐγὼ δὲ θρῆνος οὐ μικρόν, ἀλλὰ πολὺ καὶ μέγα ἀπενέγκομαι (sic), τὰς σὰς στενάζουσα καὶ μέχρι ζωῆς ταφάς. Ἐλεεινὴν γάρ, ἐλεεινὴν ἐκείνην τὴν ἡμέραν θεάσομαι, καὶ τῶν βλαβῶν τὴν μεγίστην, ὧντινων ὁ ἐπιτελὴς (leg. ἐπιτελεστὴς) χρόνος τῆς σελήνης (in Cod. haec vox figurate expressa est ☾) συστρέφων τὸν κύκλον ῥηθήσεται. Φεῦ, φεῦ, θρηνῶ καὶ τὸ σὸν εὐτραφὲς σῶμα, λέγει τὸν Τρωΐλον — φασὶ γὰρ διδύμους Τρωΐλον καὶ Κασσάνδραν — καλεῖ φίλτατον τῶν συγγόνων, ἤτοι ἀδελφῶν· (omissum est ὃς τὸν ἄγριον δράκοντα,) τὸν Ἀχιλλέα λέγει, τῷ ἐρωτικῷ βαλών, τρώσας τῷ ἔρωτι τῶν τόξων· τὸν δὲ τυπέντα ἐν τοῖς βρόχοις καταλαβὼν τοῖς ἀλύτοις τὸν μικρὸν, ἤτοι ὀλίγον, ἠγαπημένον χρόνον, παρὰ τοῦ δαμασθέντος Ἀχιλλέως αὐτὸς τῷ ἔρωτι οὐ τετρωμένος, ὦ Τρωΐλε, τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς (omissum est τύμβον αἱμάξεις) τοῦ Ἀπόλλωνος λέγει. Praeterea haec apprime cum iis Scholiis conveniunt, quae e Cod. Parisino A. edidimus.

1) Cod. μολύνουσι. 2) τὸ σὸν inserui.

σας, τὸν δὲ βληθέντα ἐν τοῖς ἀλύτοις βρόχοις κατασχών, ὀλίγον καὶ ἄστατον χρόνον, παρὰ τοῦ δαμασθέντος αὐτὸς μὴ τετρωμένος ἔρωτι, κεφαλοτομηθεὶς τὸν τάφον αἱματώσεις τοῦ πατρὸς Ἀπόλλωνος. Φεῦ μοι, ὦ δυστυχὴς σκύλαξ, Ἑκάβη, καὶ τὸν σόν, ταλαίπωρε, θάνατον στενάζω, καὶ τὰς σάς[1] ἀηδόνας, Λαοδίκην καὶ Πολυξένην· ὧν τὴν μέν, Λαοδίκην, σὺν τοῖς κλάδοις καὶ ῥίζαις ἡ τεκοῦσα γῆ χανοῦσα τῷ μυχῷ διὰ τοῦ χάσματος χείσεται καὶ καταπίεται[2] βλέπουσαν τῆς πατρίδος τὴν βλάβην πλησίον τῶν στεναγμῶν, ὅπου τὸ ἄλσος τοῦ πάππου Τρωός, καὶ τῆς πόρνης Κίλλας οἱ θάνατοι, τῆς λαθραίως νυμφευθείσης δαμάλεως, μεμιγμένοι τῷ τέκνῳ κέχυνται, πρὶν ἢ γεύσασθαι γάμων, πρὶν ἢ ἐκ τῶν λοχευμάτων τὰ μέλη ἀποπλύναι τῷ ὕδατι. Σὲ δέ, ὦ Πολυξένη, ὠμῶς καὶ ἀπηνῶς πρὸς νυμφευτήρια καὶ γαμηλίους θυσίας ἄξει ὁ φοβερὸς λέων τῆς Ἰφιγενείας υἱὸς Πύῤῥος, τῆς χαλεπῆς μητρὸς τὰς θυσίας μιμούμενος· ἥντινα εἰς τὴν βαθεῖαν τάφρον λαιμοτομήσας, εἰς τὴν πόλιν Βοιωτίας τὴν Ποιμανδρίαν ἐστολισμένην βοῦν, φοβερὸς ἐπηρμένος δράκων ἀποκτενεῖ τῷ ξίφει τοῦ τριπάτρου Ἄρεος τοῖς λύκοις Ἕλλησι τὸ πρῶτον σφαγὲν ὁρκωμόσιον λύσας. Σὲ δέ, ὦ Ἑκάβη, ἐπὶ τὴν κοίλην καὶ βαθεῖαν ἠϊόνα τῶν Δολόγκων ἔθνους, πρέσβυν καὶ παλαιὰν ὑβριστικαῖς κατάραις π α ρ ο ξ ύ ν ο υ σ α ν, τῇ χειρὶ τοῦ δήμου λιθόλευστον γενομένην, καλύψει χιτών τις τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν χειροπληθῶν λίθων, ὅταν εἰς κυνὸς φαιὸν σῶμα ἀλλάξῃς τὸ σῶμα. Ὁ δὲ Πρίαμος, ἐπὶ τῷ βωμῷ[3] τοῦ Διὸς ἀποκτανθείς, τὴν βάσιν λευκῷ τῷ πλοκάμῳ κάτωθεν καλλωπίσει· ὁ διὰ τῆς καλύπτρης τῆς ἀδελφῆς Ἡσιόνης ταλαίπωρος ἀγοραστός, εἰς τὴν ἐμπεπρησμένην πατρίδα παραγενόμενος, τὸ πρότερον ταπεινὸν ὄνομα ἀφανίσας τῇ λήθῃ· ὁπηνίκα ὁ χέλυδρος Ἀντήνωρ, ὁ ὠμόθριξ τῷ Πριάμῳ[4], ὁ προδότης καὶ πράτης τῆς φυσάσης αὐτὸν πατρῴας γῆς, τὸν βαρὺν σπινθῆρα καύσας, τὸν γεννήσοντα τὴν φοβερὰν ἐνέδραν, ἤγουν τὸν δούρειον ἵππον ἀνοίξει, τῆς γαστρὸς ἑλκύσας τὰς σανίδας· τῆς δὲ τοῦ Σισύφου[5] σκολιᾶς[6] ἀλώπεκος, ἤτοι τοῦ Ὀδυσσέως, ὁ αὐτανέψιος Σίνων, ἀ ν ά ψ ε ι κακὴν λαμπηδόνα

---

1) Sic. 2) Cod. χύσει καὶ καταπίει vitiose. 3) Cod. τὸν βωμόν.

4) Scribendum ex mente Scholiastae ὁμόθριξ, voluit enim exprimere, Antenorem Priamo aequalem, i. e. grandaevum, fuisse.

5) Cod. Σισυφείου. 6) Cod. κοιλίας.

τοῖς εἰς τὴν στενὴν Λεύκοφρυν, νῦν δὲ Τένεδον, ἐκπεπλευκόσι Ἕλλησι, καὶ τοῦ τοὺς παῖδας καταβιβρώσκοντος Πόρκεως δράκοντος δισσὰς Καλυδνὰς νήσους.

348—386. Ἐγὼ δὲ τλήμων ἡ γάμους ἀρνουμένη κ. τ. ἑξ. ἐγὼ δὲ ἡ ταλαίπωρος Ἀλεξάνδρα, ἡ τοὺς γάμους ἀθετοῦσα καὶ ἀποστρεφομένη, ἐν τοῖς οἰκοδομήμασι τοῦ λιθίνου παρθενῶνος χωρὶς παστάδων καὶ ὀροφωμάτων ξυλίνων, εἰς ἄξυλον στέγην ἀπὸ τῆς εἱρκτῆς ἀφανίσασα τὸ σῶμα, ἡ τὸν Θοραῖον καὶ Πτῷον καὶ Ὡρίτην θεὸν Ἀπόλλωνα, ἐπιθυμοῦντα τῶν εὐνῶν καὶ μίξεων, ἐκβαλοῦσα τῶν δεμνίων, ὡς ἂν παρθενείαν ἄφθαρτον κεκτημένη πρὸς ἄκρον γῆρας, τῆς πολεμικῆς Ἀθηνᾶς καὶ μισογάμου καὶ Λαφρίας καὶ Πυλαΐτιδος τοῖς ζηλοτυπήμασι, τότε βιαίως, ὡς φάσσα, εἰς γυπὸς κοίτην γνάθοις ἐπικαμπέσι, ἢ δρεπάναις, ὑπὸ τοῦ Αἴαντος, ὡς ἄμπελος, ἑλκυσθήσομαι· ἥτις πολλὰ τὴν Βούδειαν καὶ Αἴθυιαν κόρην Ἀθηνᾶν ἀντιλήπτορα καλέσασα, καὶ βοηθὸν τῶν γάμων· αὕτη δὲ εἰς τὰς ὀροφὰς τῆς ἀπὸ ξύλου γεγλυμμένης στέγης τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω στρέψασα, κοτέσσεται καὶ μηνίσει τῷ στρατῷ· ἡ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσοῦσα καὶ τῶν τοῦ Διὸς θρόνων, τῷ βασιλεῖ πάππῳ Ἴλῳ πρᾶγμα τιμαλφέστατον. Ἀντὶ ἑνὸς δὲ ἁμαρτίας Αἴαντος, πᾶσα ἡ Ἑλλὰς στενάξει τῶν μυρίων τέκνων τὰ κενοτάφια τῶν ὑφάλων πετρῶν ὑποκαθήμενα, οὐχὶ τοῖς τάφοις καὶ ταῖς τῶν ὀστῶν θήκαις· οὐδὲ τὴν ἐσχάτην ὁρῶντες ἐκ τοῦ πυρὸς τέφραν τοῖς ἀμφορεῦσιν, ἢ τοῖς ξέσταις, ταφεῖσαν, ὡς νόμος ἐστὶ θνητῶν· ἀλλ' ὄνομα ἐλεεινόν, καὶ κενοταφίων ἐπιγραφὰς τοῖς θερμοῖς τῶν τεκόντων δάκρυσι καὶ τῶν παίδων καὶ τῶν γαμετῶν τοῖς θρήνοις βεβρεγμένας. Ὦ Ὀφέλτα, καὶ ὦ μύχουρε, καὶ ὦ Ζάραξ τῶν ὑφάλων πετρῶν· καὶ ὦ σπιλάδες, καὶ ὦ Τρύχατα, καὶ ὦ Νέδων τραχὺς· καὶ πάντα τὰ τοῦ Διρφωσσοῦ ὄρους, καὶ τῶν Διακρίων[1], καὶ αἱ καταδύσεις τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ τοῦ Φόρκυνος οἰκητήρια· ὁπόσων στεναγμῶν τῶν ἐκβεβρασμένων νεκρῶν σὺν τοῖς ἡμιθραύστοις ξύλοις ἀκούσετε· ὁπόσον δὲ φλοῖσβον τῆς ἀνεκβάτου καὶ τραχείας πέτρας, ταῖς συστροφαῖς καὶ παλιῤῥοίαις τοῦ σάλου ἕλκοντος ἀκούσετε· ὁπόσων δὲ Ἑλλήνων διεφθαρμένων τὰς συνθέσεις τῆς κεφαλῆς πρὸς ταῖς πλατείαις πέτραις· ὧντινων καταιβάτης κεραυνὸς κατὰ τὴν νύκτα φάγεται διακοπτομένων, ὁπό-

---

1) Cod. ὦ Διακρίων.

ταν ὡς μεθύοντας ἐκ τῆς μέθης ἀπάγων ὁ Ναύπλιος[1] φανὸν φαίνῃ, τὸν ὁδηγὸν τοῦ σκότους, ὁ βλαπτικὸς τῇ ἀγρύπνῳ τέχνῃ παρακαθήμενος.

387 — 416. Τὸν δὲ Αἴαντα, ὥςπερ κολυμβητὴν ἀλκυόνα, διὰ στενοῦ πορθμοῦ, ἢ εἰςόδου, ἀπάξει τὸ κῦμα τὸν γυμνὸν φάγρον, μεταξὺ δύο πετρῶν σπαραγμένον. Ἐν ταῖς Γυραῖς δὲ πέτραις τινάσσων καὶ ξηραίνων καὶ ψύχων τὰ πτερὰ ἀποστάζοντα τῆς θαλάσσης, δευτέραν θάλασσαν ἐπισπάσεται, τυπεὶς ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν τῷ τριαίνῳ[2] δόρατι· ᾧτινι αὐτὸν ὁ φοβερὸς τιμωρός, καὶ λατρεὺς τοῦ Λαομέδοντος, Ποσειδῶν, πλήξας, ἀναγκάσει τοῖς κήτεσι τοῦ δρόμου κοινωνεῖν, τὸν ὡς κόκκυγα καυχώμενον ματαίας λοιδορίας. Ψυχρὸν δὲ ἐν ταῖς ἀκταῖς, καὶ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς, ἐκβεβρασμένον καὶ ἐκπεπτωκότα, ὡς δελφῖνα, νεκρόν, ἡ ἡλιακὴ ἀκτὶς καταξηρανεῖ· τεταριχευμένον ἐν τοῖς μνίοις δὲ καὶ βρύοις καὶ διαλελυμένον κατακρύψει καὶ διασώσει ἐλεήσασα ἡ τῆς Νησαίας Νηρηΐδος ἀδελφὴ Θέτις, ἡ τοῦ μεγίστου Διὸς καὶ Κυναιθέως βοηθός. Ὁ γείτων τάφος τῆς πετρωθείσης[3] Ὀρτυγίας, ἤτοι Δήλου νήσου, ὁ Τρέμων διατηρήσει τὸν ῥοῦν τῆς Αἰγαίας θαλάσσης. Τὴν Καστνίαν δὲ καὶ Μελινναίαν θεὸν Ἀφροδίτην ὁ λυπηρὸς Αἴας παρὰ τὸν Ἅιδην ὑβρίσει κακολογῶν καὶ λοιδορῶν, ἥτις αὐτὸν ἀγρεύσει τοῖς ἀλύτοις τοῦ πόθου δικτύοις· ἔρωτας καὶ οὐκ ἔρωτας, ἀλλὰ τῶν Ἐριννύων, καὶ τιμωρητικῶν δαιμόνων, πικρὰν καὶ χαλεπὴν ἀποτινάξασα καὶ ἀποκινήσασα τὴν εἰς θάνατον καὶ κῆρα θανατηφόρον ἕλκουσαν παγίδα.

Ἅπασα δὲ ἡ γῆ πόνους καὶ ἀλγηδόνας δέχεται τῶν θρήνων καὶ στεναγμάτων, ὁπόσην ὁ Ἄραιθος ποταμός, καὶ αἱ κακόβατοι[4] Λειβηθρίαι συνέχουσιν ἐν ταῖς τοῦ Δωτίου ἀκρωτηρίου πυλαῖς, ἤτοι πᾶσα ἡ Ἑλλάς· οἷςτισιν ὁ ἐμὸς ἔσται παρὰ τὴν Ἀχερουσίαν ῥηγμῖνα καὶ ἀκτὴν ἐπὶ πολὺ ἐστεναγμένος γάμος. Πολλῶν γὰρ ἐν τοῖς ἐγκάτοις ταφήσεται βρωθεὶς τοῖς πολυοδοῦσι γνάθοις τῶν κητῶν, ἀναρίθμητος ὄχλος· οἱ δ' ἐπὶ ξένης ξένοι τῶν συγγενῶν χωρὶς τάφους ἀσπάσονται.

---

1) Cod. ὁ ναύτιλος, ita ut ipse accentus vitii indicium habeat.
2) Incipit Cod. fol. 47. rect.
3) Cod. πετροθήκης. Scholiastes videtur in textu legisse πετρουμένης.
4) Cod. κακώτατοι.

417—477. *Τὸν μὲν γὰρ Ἠιὼν Στρυμόνος Βισαλτία*[1]· τὸν μὲν γὰρ Φοίνικα ἡ πόλις τῶν Θρᾳκῶν Ἠιὼν τοῦ ποταμοῦ Στρυμόνος, ἔθνους τῶν Βισάλτων, τῶν Ἀψυνθίων καὶ τῶν Βιστόνων ἡ ἀστυγείτων ἄγχουρος, καὶ τῶν Ἠδωνῶν ἡ ἐγγύς, τὸν παιδοτρόφον τοῦ Ἀχιλλέως Φοίνικα τὸν γέροντα καλύψει, πρὸ τοῦ τὸ Τυμφρηστὸν θεάσασθαι ἀκρωτήριον· τὸν τῷ πατρὶ πολὺ μεμισημένον τῶν ἀνθρώπων, ὅςτις αὐτὸν ἐποίησεν τυφλόν, διατρήσας καὶ τρυπήσας τοὺς ὀφθαλμούς, ὁπόταν εἰς νόθον κοίτην περιστερᾶς, ἤτοι τῆς Κλυτίας, παλλακίδος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐκοιμήθη (sic). *Τοὺς τρεῖς δὲ λάρους*[2], *Κάλχαντα καὶ Ἰδομενέα καὶ Σθένελον, θάψουσι τοῦ Κερκάφου ὄρους ἐξοχαί*, τουτέστιν ἡ Κολοφών, οὐ μακρόθεν τοῦ Ἀλέντος ποταμοῦ· *τὸν μὲν τοῦ Μολοσσοῦ καὶ Κυπέως καὶ Κοίτου Ἀπόλλωνος σκύμνον Κάλχαντα, τῆς θηλείας συὸς πλανηθέντα τῶν τόκων*, ὅταν εἰς τὴν τῶν ἀγρίων σύκων μάχην σοφὴν ἄξας τὸν ἀνταγωνιστὴν Μόψον, σφαλεὶς ὑπνώσει τὸν πεπρωμένον θάνατον. *Τὸν δὲ τέταρτον τὸν καλούμενον ἐκ τῶν ἀπογόνων τοῦ Διός*, τὸν αὐτάδελφον τοῦ Ὀδυσσέως, τοῦ πεπλασμένως καλουμένου *Αἴθωνος*, Ἰδομενέα[3]. *Τρίτον δὲ τὸν Σθένελον τὸν υἱὸν τοῦ Καπανέως, τὸν τὰ τείχη τῶν Θηβῶν ποτε τῇ ἰσχυρᾷ δικέλλῃ σκάψαντα*, ὅντινα ὁ Γογγυλάτης καὶ Βουλαῖος καὶ Μυλεὺς Ζεὺς ἀνεῖλε, τῇ τοὺς ἀσεβεῖς ἐλαυνούσῃ μάστιγι, ἤτοι τῷ κεραυνῷ, συνθλάσας τὴν κεφαλήν· ὁπηνίκα τοὺς ἀδελφούς, Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην, τοῦ ἰδίου πατρὸς Οἰδίποδος, αἱ τῆς Νυκτὸς θυγατέρες Μοῖραι πρὸς πόθον καὶ ἔρωτα τοῦ ἑαυτοὺς ἀποκτεῖναι ὥπλισαν[4]. *Δύο δὲ οἱ τοῦ Ἀπόλλωνος κύνες*, καθὸ μάντεις, ὁ Ἀμφίλοχος καὶ ὁ Μόψος, *παρὰ ταῖς ἐκβολαῖς τῶν ῥείθρων τοῦ Πυράμου πολεμήσαντες τὴν ἐσχάτην μάχην, ταῖς ὑφ' ἑαυτῶν σφαγαῖς ἀνῃρέθησαν, ὑπὸ ταῖς πτέρναις τῶν πύργων τῆς Παμφυλίας πόλεως. Ὑψηλὸς δὲ παραθαλάσσιος πύργος ἐν τῷ μεταξὺ τῆς Μεγαρσίας τῶν ἁγνῶν θυμάτων*[5] *οἰκοδομηθήσεται, ὅπως μὴ βλέπωσι, μηδὲ τῶν κατωτέρων καὶ ἐν Ἅιδου τὰς ἕδρας εἰςδύντες, τοὺς ἀλλήλων τάφους τῷ φόνῳ μιανθέντας. Οἱ πέντε δέ, Τεῦκρος, Ἀγαπήνωρ, Ἀκάμας, Πράξανδρος, Κηφεύς, εἰς τὴν Σφήκειαν καὶ Κεραστίαν*, ἤτοι τὴν Κύπρον, *καὶ τὴν Σάτραχον πελάσαντες καὶ παραγε-*

---

1) Cod. in margine: περὶ Φοίνικος. 2) In margine: περὶ Ἰδομένεως. 3) Cod. Ἰδομενέως. 4) Cod. ὥπλισε. 5) Fortasse μνημάτων.

νόμενοι, τήν τε γῆν τοῦ Ὑλάτου ἤτοι Ἀπόλλωνος, τὴν Ἀφροδίτην παροικήσουσι, τὴν ἐν Ζηρυνθίᾳ τιμωμένην. Ὁ μὲν Τεῦκρος ὁ ἐμὸς συγγενής, τὸ τοῦ πώλου, ἤτοι Τελαμῶνος[1], νόθον γέννημα, ἡ τῶν συγγενῶν βλάβη, ταῖς τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος μομφαῖς καὶ ὕβρεσιν ἐξελαθήσεται[2] τοῦ διφυοῦς Κέκροπος τῶν σπηλαίων, ἤτοι τῆς Σαλαμῖνος, καὶ τῶν ὑδάτων τοῦ Βωκάρου ποταμοῦ, ὡς τοῦ ὁ μ ο γ α σ τ ρ ί ο υ φονεὺς Αἴαντος, τοῦ τὴν μανίαν τὴν πολεμικὴν ἐν ταῖς ποίμναις ἐκχέαντος ὅντινα τοῦ ὠμοφάγου λέοντος ἡ δορὰ τῷ σιδήρῳ τρωτὸν οὐκ ἐποίησεν ἐν τῇ μάχῃ, μίαν πρὸς τὸν Ἅιδην καὶ τοὺς θνητοὺς κεκτημένον ὁδόν, ἣν ἡ Σκυθικὴ φαρέτρα ἔκρυψεν[3], ὁπηνίκα καταχαίων θύματα ὁ λέων, ἤτοι Ἡρακλῆς, τῷ Διΐ, τῷ ἰδίῳ πατρί, ἔλεγε τὰς εὐπροσδέκτους εὐχὰς καὶ παρακλήσεις, τὸν σκύμνον, ἤτοι τὸ βρέφος, Αἴαντα, τ ο ῦ φ ί λ ο υ κ α ὶ τ ο ῦ ἐ ρ ω μ έ ν ο υ Τελαμῶνος παρὰ ταῖς ἀγκάλαις πήλας καὶ τινάξας. Οὐ γάρ τι πείσει τὸν πατέρα. ὡς ὁ διάπυρος καὶ χαλεπὸς πρηστὴρ τῆς μάχης, οὐδέποτ' εἰς φυγὴν τραπείς, ὁ βαρύφρων καὶ ἰσχυρόφρων ταῦρος Αἴας, τῷ τοῦ πολεμικωτάτου τῶν ξένων δώρῳ ἔπληξε κατὰ τὸ σπλάγχνον, μάτην (sic) κυβιστήσας[4] καὶ πηδήσας χαλεπὸν πήδημα πρὸς α ὐ τ ο υ ρ γ ο ῦ ξίφους σφαγάς. Ἐλαύνει δὲ τῆς πατρίδος πόῤῥω τὸν τοῦ Τραμβήλου ἀδελφοῦ ὁμοπάτριον Τεῦκρον, ὅντινα ἡ συγγενὴς Ἡσιόνη ἐκ τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος γεννᾷ, δοθεῖσα ἀπαρχὴ τοῦ πολέμου τῷ καταστρέφοντι τοὺς πύργους τῆς Τρῳάδος· ἥντινα δή ποτε ἐν ταῖς ῥητορείαις τῶν δημοτῶν, ἤτοι τοῦ πλήθους, σταθεὶς ὁ Φοινοδάμας ῥήτωρ, ὁ τὰς τρεῖς θυγατέρας σπείρας. τῷ φοβερῷ κυνί, ἤτοι τῷ κήτει, π ο ι κ ί λ η ν (sic) τροφὴν διήγειρεν ἀποστεῖλαι καὶ παραδοῦναι, τῷ πᾶσαν τὴν γῆν τῷ ὕδατι τῆς θαλάσσης πηλοποιοῦντι, ὅταν ἐκ στόματος ἐρεύγηται τ ο ῦ κ λ ύ δ ω ν ο ς τῇ σφοδρᾷ τρικυμίᾳ σαλεύων πᾶν ἔδαφος. Ὁ δὲ κύων ἀντὶ ὀρνέου θαλαττίου σκορπίον, ἤτοι τὸν Ἡρακλέα, τῷ λαιμῷ σπασάμενος, τῷ Νηρεῖ τῆς κακῆς ὠδῖνος, ἤτοι τοῦ ἐμέτου, τὸ βάρος ἔκλαυσε, χρῄζων ἐπερωτῆσαι τῶν συμφορῶν καὶ βλαβῶν συμβουλίαν.

---

1) Incipit Cod. fol. 47. vers.
2) Cod. ἐξαναθήσεται.
3) In margine: πῶς ἀποθνήσκει ὁ Αἴας.
4) Fortasse καταχυβιστήσας.

478—493. Ὁ Ἀγαπήνωρ[1] δέ, ὁ ἀγρότης καὶ χερσαῖος καὶ αὐτόδαιτος, δεύτερος τὴν νῆσον Κύπρον παραγενόμενος, ὁ ἐκ τῶν ἀπογόνων τῆς δρυός, τῶν εἰς λύκους μεταμορφωθέντων, τῶν κρεανομησάντων τὸν Νύκτιμον, τῶν πρὸ τῆς σελήνης τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ παραγενομένης, δρυΐνων σιτίων τροφὴν τῇ σποδῷ κατὰ τὸν ἄκρον χειμῶνα τοῦ πυρὸς θερμανάντων, χαλκοῦ εὕρεσιν ὀρύξει, καὶ τὸν ἐκ λάκκου ἐπισπάσεται[2], τῇ δικέλλῃ πᾶν τὸ ὄρυγμα μεταζητῶν καὶ διερευνῶν. Οὗτινος τὸν πατέρα Ἀγκαῖον ἀπέκτεινεν ὁ ὀξὺς ὀδοὺς τοῦ χοίρου, ἐν ταῖς περιφερείαις τοῦ βουβῶνος θραύσας τὸ σῶμα· ἔγνω δὲ ὁ ταλαίπωρος σὺν τῷ κακῷ τραύματι μαθὼν τὸ ἔπος· ὡς πολλὰ ἐν μέσῳ κυλίει ἡ πάντων τῶν ἀνθρώπων μήτηρ Μοῖρα τοῦ χείλους καὶ τῶν ἐκ ποτηρίων πομάτων. Αὐτὸς δὲ ὁ ὀδούς, περιφραστικῶς ὁ χοῖρος· τῷ λευκῷ περιλευκαινόμενος ἀφρῷ, πεπτωκὼς τὸν ἀποκτείναντα[3] τρώσας ἀνιάτως κατὰ τὸ ἄκρον σφυρὸν τοῦ πολεμικοῦ Ἀγκαίου.

494—534. Τρίτος δὲ Ἀκάμας[4], ὁ υἱὸς τοῦ Γίγαντος Θησέως, τοῦ ἐκ τῆς κοίλης πέτρας τὰ ὅπλα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἰγέως ἀψαμένου καὶ λαβόντος, ὅντινά ποτε εἰς κοίτην λαθραίαν αὐτοπροαίρετος ἡ ἐκ τῆς Ἴδης ἔλαφος, ἀλληγορικῶς δὲ ἡ Λαοδίκη· ἥτις ζῶσα εἰς τὸν Ἅιδην καταβαίνουσα, παραγενήσεται, τοῖς θρήνοις ἐκτακεῖσα καὶ ἐκλιποῦσα ἡ μήτηρ τοῦ Μουνίτου· ὅντινα δήποτε ἐν ἀγρῷ ἀναστρεφόμενον τῆς Θρᾴκης ὄφις ἀποκτενεῖ τὴν πτέρναν τῷ ἀγρίῳ βέλει πλήξας, ὅταν αἰχμάλωτος ἡ Αἴθρα, ἡ τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀκάμαντος Θησέως μήτηρ, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ πατρὸς Ἀκάμαντος τὸν ἐν κρυφεῖ τεθραμμένον νεωστὶ γεγεννημένον σκύμνον, ἤτοι τὸν Μούνιτον, βάλῃ· ἥτινι μόνῃ τῇ Αἴθρᾳ τὸν δουλικὸν ζυγὸν οἱ τῆς Ἀττικῆς λύκοι Διόσκουροι, Πράξανδρος καὶ Κηφεύς (sic), περιέθηκαν, ἀντὶ τῆς ἁρπαγείσης ὁρμητικῆς καὶ Μαινάδος Ἑλένης ποινήν. Ὥντινων τοῦ λεπύρου τοῦ ὠοῦ τὸ περιφερὲς διχοτόμημα τὴν κεφαλὴν σκεπάσει, σωτήριον φύλαγμα[5] τοῦ φονικοῦ δόρατος. Τὰ δὲ λοιπὰ τῆς Ἀττικῆς ἡ ἐκ τῶν σκωλήκων βεβρωμένη ἀσάλευτος σφραγὶς τῶν οἴκων τηρήσει, θαῦμα ἐγχωρίοις μέγα· ἅτινα δὲ ἔργα πρὸς τὰς τῶν ἀστέρων κλίμακας καὶ ἀναβάσεις τὸν

---

1) In margine: περὶ Ἀγαπήνορος.
2) Deest βῶλον. 3) Adde ἔκτεινε.
4) In margine: περὶ Ἀκάμαντος. 5) Incipit Cod. fol. 48. rect.

δρόμον στήσει τοῖς δυσὶν ἡμιθνήτοις καὶ ἡμιθέοις, κατ' ἐπωνυμίαν Λαπερσίοις. Οὔςτινας, ὦ Ζεῦ, μὴ ὤφελές ποτε εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα βοηθοὺς ἀποστεῖλαι τῇ *διςαρπάγῳ*, τῇ *δὶς ἁρπαγείσῃ κρεκὶ*, τῇ κακονύμφῳ· μηδὲ τὰς ἐπτερωμένας ναῦς εὐτρεπίσαντες ἀπὸ τῆς ἄκρας πρύμνης γυμνὸν ταχὺν πόδα [1] εἰς τὴν τῶν Βεβρύκων καὶ Τρώων ἔξοδον ῥίψειαν· μηδὲ οἱ τούτων τῶν λεόντων, ἤγουν τῶν Διοςκούρων, ἰσχυρότεροι, Ἴδας καὶ Λυγκεύς, οἱ κατὰ τὴν δύναμιν ἀσύγκριτοι, οὔςτινας ὁ Ἄρης ἐπόθησε, καὶ ἡ ἔνδοξος Ἐνυώ, καὶ ἡ Τριτογένεια θεά, καὶ Βοαρμία καὶ Λογγᾶτις καὶ Ὁμολωῒς *τῇ μάχῃ* (sic). Οὐκ ἂν ἅτινα οἱ χειροτέχναι δύο ἐργάται, ὁ Δρύμας, ἤγουν Ἀπόλλων, καὶ ὁ Πρόφαντος, ἤγουν ὁ Ποσειδῶν, ὁ τῆς Κρώμνης χώρας βασιλεύς, ᾠκοδόμησαν τῷ ψευδωμότῃ Λαομέδοντι βασιλεῖ, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ διήρκεσε τοῖς πορθηταῖς λύκοις, ἤγουν τῷ Ἴδᾳ καὶ τῷ Λυγκεῖ, ὑπομεῖναι τὴν βαρεῖαν καὶ ἀφανιστικὴν προςβολήν, καίπερ πρὸ τῶν πύργων τὸν Καναστραῖον τὸν μέγαν ἐπιχώριον Ἕκτορα γίγαντα, κατὰ τῶν πολεμίων μέγαν μοχλόν, ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶτον προθυμούμενον τῇ εὐστόχῳ βολῇ πλῆξαι τὸν ὀλετῆρα τῶν ποιμνίων, ἤτοι τῶν Ἑλλήνων, Πρωτεσίλαον. Ὅτου δήποτε ὁ θερμὸς καὶ θρασὺς κίρκος *ἐγκαινίσει* τὸ δόρυ, πήδημα ταχὺ βαλών, Ἑλλήνων πολλῶν κράτιστος· ᾧτινί ποτε κατασκευάζει τοὺς τάφους ἡ ἀκτὴ τοῦ Δολόγκων ἔθνους ἀποθανόντι *ηὐτρεπισμένους* [2], καὶ ἡ Μαζουσία, τὸ ἀκρωτήριον, ἡ προέχουσα τοῦ χερσαίου κέρατος, τῆς Χεῤῥονήσου.

535 — 583. *Ἀλλ' ἔστι γάρ τις, ἔστι καὶ παρ' ἐλπίδα ἡμῖν ἀρωγός*· ἀλλὰ γὰρ ἔστιν ἡμῖν καὶ παρ' ἐλπίδα βοηθὸς ὁ πρᾶος θεὸς ὁ Δρύμνιος, ὁ *Προμηθεύς* (sic), ὁ Αἰθίοψ, ὁ Γυράψιος, Ζεύς· ὅςτις, ὅταν πλανήτην καὶ ἅρπαγα καὶ βλαπτικὸν καὶ καταῤῥακτῆρα πικρὸν Ἀλέξανδρον δέξωνται ἐν τοῖς οἴκοις οἱ περὶ τὸν Ἴδαν καὶ Διόςκουροι, ἐν τῇ εὐωχίᾳ, καὶ τῇ κομιδῇ τῶν καρπῶν, ταῖς σπονδαῖς ἐξιλεῶνται τὸν μὴ στέρξαντα Κράγον, ἤτοι τὸν Δία, οἱ χαλεπὰ καὶ μισητὰ παθεῖν μέλλοντες, θήσει βαρὺν θόρυβον ἐν ταῖς συντυχίαις μέσαις. Καὶ πρῶτα μὲν τοῖς λόγοις ἀλλήλους ὀργίλως βρύξουσι, ταῖς λοιδορίαις καὶ ὕβρεσι τετραχυσμένοι [3]·

---

1) Cod. coniunctim, ταχύποδα.

2) Scholiastes interpretatus est lectionem εὐπρεπεῖς.

3) Cod. τετραχυμένοι.

δεύτερον δὲ πολεμήσουσιν οἱ αὐτάδελφοι Τυνδάρεω υἱοὶ καὶ Ἀφαρέως τῶν ἀδελφῶν ταῖς ἀνεψιαῖς, ἤτοι ταῖς τοῦ θείου Λευκίππου θυγατράσιν ὄρνισιν, τουτέστι Φοίβῃ καὶ Ἱλαείρᾳ, βοηθῆσαι τοὺς βιαίους καὶ κλωπιμαίους καὶ ἁρπακτικοὺς τῶν συγγενῶν γάμους αἰτοῦντες. Ἥτις (sic) δὴ πολλὰ βέλη ὁ ποταμὸς Κνηκιῶν ταῖς τόλμαις τῶν ἀστῶν ῥιφέντα, ἤγουν τῶν περὶ τὸν Ἴδαν καὶ Λυγκέα καὶ Διοσκούρους, θεάσεται, ἄπιστα καὶ θαυμαστὰ τοῖς Μεσσηνιακοῖς ἀκούειν· Φηραὶ γὰρ πόλις τῆς Μεσσηνιακῆς, ἀφ' ἧς οἱ περὶ Ἴδαν καὶ Λυγκέα. Ὁ μὲν Ἴδας τῷ ἀπὸ κρανείας δόρατι ὑπὸ τὸ κοῖλον στέλεχος τῆς βαθείας δρυὸς τρώσας τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον[1] λέοντα τὸν Κάστορα, τῷ ταύρῳ, ἤτοι τῷ Ἴδᾳ, συμβαλόντα πόλεμον, διαφθερεῖ. Ὁ δὲ Πολυδεύκης τῷ ὀλοσιδήρῳ τὰ πλευρὰ τοῦ βοός[2], ἤτοι τοῦ Λυγκέως, κλινεῖ πρὸς τὴν γῆν· ἐπὶ δὲ τῷ Πολυδεύκῃ δευτέραν πληγὴν ὁ κατασπληκτικὸς κριός, τουτέστιν ὁ Ἴδας, βαλεῖ, στήλην ῥίψας ἐκ τῶν Ἀμυκλαίων τάφων. Ὁμοῦ δὲ ὅ τε χαλκὸς καὶ αἱ βολαὶ τῶν κεραυνῶν ταύρους, ἤτοι τοὺς Τυνδαρίδας καὶ Ἀφαρητιάδας, κατακόψουσιν· ὧντινων τοῦ ἑνὸς τὴν δύναμιν οὐδ' ὁ Σκιαστὴς καὶ Ὀρχιεὺς Τελφούσιος Ἀπόλλων ἐμέμψατο ἐν ταῖς μάχαις, ἀλλ' ἐθαύμασε κυκλώσας καὶ ...μίσας[3] τὸ τόξον. Καὶ τοὺς μὲν ὁ Ἅιδης, τοὺς δὲ αἱ ἐκ τοῦ Ὀλύμπου πλάκες, ἤτοι οἱ κεραυνοὶ (leg. οὐρανοί), παρὰ μίαν ἡμέραν[4] ἀεὶ δεξιώσονται τοὺς ξένους, φιλαδέλφους, ἀθανάτους τε καὶ θνητούς. Καὶ τούτων μὲν ἡμῖν ὁ θεὸς τὸ δόρυ κοιμήσει, μικρόν τι μηχάνημα ἐν τοῖς κακοῖς χαριζόμενος· τῶν δὲ λοιπῶν Ἑλλήνων ἀπροσπέλαστον καὶ πολὺ τῇ χειρὶ κινήσει νέφος, ὧντινων οὐδὲ ὁ τῆς Ῥοιοῦς υἱὸς Ἶνις (sic) κοιμίζων τὴν δύναμιν κατάσχῃ τὸν ἐνναετῆ χρόνον ἐν τῇ νήσῳ μένειν προτρεπόμενος, ταῖς θεοπροπίαις πεισθέντας· τροφὴν δὲ ἄφθονον καὶ πολλὴν πᾶσι λέγων παρέξειν τὰς τρεῖς θυγατέρας τήν τε Οἰνὼ καὶ Σπερμὼ καὶ τὴν Ἐλαΐδα, ὁπόσοι τὴν ἐξοχὴν τοῦ Κυνθίου ὄρους μένοντες διατρίβουσιν ἐγγὺς τοῦ Ἰνωποῦ ποταμοῦ, τοῦ τὸ Αἰγύπτιον τοῦ Νείλου ἕλκοντος πόμα. Ἅςτινας δὴ ὁ Πρόβλαστος καὶ θρασὺς Διόνυσος ἐδίδαξε τῆς Δημητριακῆς τρο-

---

1) Corrige τὸν ἕνα τῶν δύο. Auctor paraphraseos scripserat: τὸν $\bar{\alpha}$ τῶν (sive ἐκ) $\bar{\beta}$. quam compendiosam scripturam librarius noster non eo, quo debuit, modo intellexit.

2) Deest ἀναῤῥήξας. 3) Syllaba deest. 4) Cod. μιᾷ ἡμέρᾳ.

φῆς κατασκευαστρίας, οἰνόν τε ἐξεργάζεσθαι καὶ τὸ ἀλειφόμενον ἔλαιον, τὰς οἰνοτρόπους τοῦ Ζάρηκός τε ἀπογόνους φάβας ὄρνιθας. Αἵτινες καὶ τοῦ στρατοῦ τὴν ἰσχυρὰν βούπειναν τῶν ξένων κυνῶν καταπονοῦσαν ἰάσονται, παραγενόμεναί ποτε εἰς τὸ κοιμητήριον τῆς θυγατρὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἄρεος[1] Σιθῶνος, ἤγουν τὸ Ῥοίτειον.

584—609. Καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι χαλκέων πάλαι στρόμβων ἐπιῤῥοιζοῦσι γηραιαὶ κόραι· καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι καὶ κλώσμασι τῶν χαλκῶν ἀτράκτων ἐπινήθουσι αἱ παλαιαὶ κόραι, ἤτοι αἱ Μοῖραι· ὁ Κηφεὺς δὲ καὶ ὁ Πράξανδρος οὐ ναυκληρίας λαῶν βασιλεῖς, ἀλλ' ἀκατονόμαστοι γενεταί, πέντε καὶ τέσσαρες[2] εἰς τὴν γῆν παραγενήσονται τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης, τῆς βασιλίσσης τῶν Γόλγων· ὧν ὁ μὲν Πράξανδρος Λακώνων πλῆθος ἄγων ἀπὸ τῆς Θεράπνης πόλεως· ὁ δὲ ἕτερος, ἤγουν ὁ Κηφεύς, ἀπὸ τῆς πόλεως Ὠλένης, καὶ τῆς φυλῆς[3] τῶν Βουραίων καὶ Ἀχαιῶν τοῦ στρατοῦ ἡγεμών.

Ὁ δὲ Διομήδης παρὰ τὴν παγκληρίαν τῶν Δαυνιτῶν, τὸ Ἰταλικὸν ἔθνος, τὴν Ἀργυρίππαν πόλιν, τουτέστι τὸ Ἄργος τὸ Ἵππιον[4], οἰκοδομήσει, πικρὰν καὶ χαλεπὴν τὴν οἰωνόμικτον τῶν φίλων μοῖραν ἐπτερωμένην θεασάμενος· οἵτινες τὴν θαλασσίαν διατριβὴν ἐπαινέσουσι καὶ ποθήσουσι, ἁλιέων δίκην, κύκνοις εὐοφθάλμοις τὸ σῶμα ὁμοιωθέντες, τοῖς χείλεσι δὲ ἀγρεύοντες τὰ ἔκγονα τῶν ἰχθύων, τὴν ἐπώνυμον νησίδα τοῦ βασιλέως καὶ ἄρχοντος Διομήδους κατοικήσουσι, θεάτρῳ ἐοικυῖαν[5], πρὸς ἡμικυκλίῳ τῷ ὑψηλῷ ἀγυιὰς ποιήσαντες ταῖς ἀσφαλέσι κατατομαῖς ἀλλεπαλλήλους νεοσσιάς, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι. Ὁμοῦ δὲ εἰς τὴν ἄγραν καὶ εἰς τὴν τῆς κοίτης νάπην, ἤτοι ἐξοχήν, ἐν νυκτὶ γένωνται, πάντα φεύγοντες ἀνθρώπων βάρβαρον ὄχλον· ἐν δὲ Ἑλληνικοῖς ἱματίοις τῶν κόλπων ἐπαύλεις τὰς εἰθισμένας ζητοῦντες, καὶ σταλάγματα κυκεώνων καὶ ἀπὸ χειρῶν καὶ ἀπὸ τροφῆς κλάσματα ἄρτων λήψονται, προςφιλὲς ἀσήμως φθεγγόμενοι, τῆς πάλαι διαίτης οἱ ταλαίπωροι μεμνημένοι.

---

1) Cod. ἀέρος.
2) Librarius iterum male intellexit literas έ καὶ δ'.
3) Scholiastes legisse videtur δήμου τε Βουραίοισιν.
4) Cod. Ἱππειον.
5) Legit θεατρόμορφον.

610—641. *Τῆς Τροιζηνίας δέ, ἤτοι τῆς Ἀφροδίτης, τὸ τραῦμα, τῆς τε ἐκ τόπου εἰς τόπον φοιτήσεως καὶ πλάνης, καὶ τῶν κακῶν βλαβῶν ἔσται τῷ Διομήδει αἴτιον, ὅταν ἡ θρασεῖα πόρνη καὶ ἀναιδὴς πρὸς κοίτας Ἱππολύτου ἐκμανῇ Αἰγιάλεια. Ὁ ναὸς δὲ αὐτὸν τῆς Ὁπλοσμίας, ἤτοι τῆς Ἀθηνᾶς, τοῦ θανάτου ἐκσώσει, ταῖς σφαγαῖς ὄντα ἑτοῖμον. Ἐπὶ κολοσσοῦ δὲ βεβηκὼς ἐν ταῖς πλαξὶ τῶν Ἰταλῶν σταθείς, στηρίξει τὰ σκέλη ἐπὶ λίθων τοῦ τειχοποιοῦ τῶν ἐδαφῶν τοῦ Ἀμοιβέως, ἤτοι τοῦ Ποσειδῶνος, τὸν ἐξισωτὴν τῆς νεὼς ἐκβαλὼν λίθον. Τῇ κρίσει δὲ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλαίνου βλαβεὶς καὶ ἀδικηθείς, περὶ τὰς γᾶς (sic) εὐχὰς ἀληθεῖς καὶ ἀρὰς βαλεῖ, τῆς Δήμητρος μηδέποτε ἀναβῆναι καὶ ἀναδοῦναι καὶ ἀναβλαστῆσαι Δημητριακὸν καρπόν, τὰς ἀρόσεις ἐπιμελομένου τῷ ὑετῷ τοῦ Διός, ἂν μή τις αὐτοῦ τῶν Αἰτωλῶν ῥίζαν ἀποσπάσας τὴν χέρσον ἐργάσηται, τοῖς βουσὶ τοὺς αὔλακας διατεμὼν καὶ διακόψας. Ταῖς ἀκινήτοις δὲ στήλαις κατὰ τὸ ἔδαφος κρατήσει καὶ σαλεύσει ὁ Δαῦνος, ἃς οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐκ βίας καὶ δυνάμεως ὀλίγον μετακινήσας καυχήσεται. Ὄντως γὰρ ἄνευ πτερῶν αὗται αἱ στῆλαι παλιμπόρευτοι[1] πρὸς τὴν βάσιν γενήσονται, τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ μὴ ἔχοντα (sic) πόδας τοῖς ἴχνεσι διακοπεῖσαι. Θεὸς δὲ παρὰ πολλοῖς ὁ Διομήδης ὑψηλὸς φημισθήσεται, ὁπόσοι παρὰ τὸ Ἰοῦς, ἤγουν τὸ Ἰόνιον πέλαγος, ἢ τὸν κόλπον, οἰκοῦσι τὴν γῆν, τὸν φθείροντα τοὺς Φαίακας δράκοντα ἀποκτείνας.*

Οἱ δὲ Βοιωτοὶ[2] τὰς περικλύστους καὶ ὑφάλους πέτρας καὶ Γυμνασίας νήσους τῆς Τυρσηνίας, δερματίνους χιτῶνας ἐνδεδυμένοι, καρκίνων δίκην πεπλωκότες, ἄνευ χλαίνης καὶ ἄνευ ἱματίου κακοπαθήσουσιν ἀνυπόδετοι τὸν βίον, τρισσαῖς διπλόκοις σφενδόναις καθωπλισμένοι. Ὧντινων αἱ μητέρες τὴν ἔκαθεν καὶ πόῤῥωθεν βόλου[3] τέχνην ἄνευ τροφῆς διδάξουσι τὰς νηπίους γονάς, τουτέστι τὰ τέκνα. Οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν γεύσεται τῷ στόματι τροφήν, πρὶν ἂν κρατήσῃ τῷ εὐστόχῳ λίθῳ, ἤτοι τῇ εὐστοχίᾳ, τὸν πλαστὸν ἄρτον ὑπὲρ τῆς ὑποπλάτου βάσεως σημεῖον κείμενον τοῦ σκοποῦ.

642—665. *Καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς ἐμβατήσονται λεπράς· καὶ οὗτοι μὲν τὰς ἀκτὰς τὰς ὑπὸ τῆς θαλάσσης*

1) Incipit Cod. fol. 49. rect.

2) In margine: *περὶ Βοιωτῶν*. 3) Cod. *βάλλου*.

βεβρωμένας, τὰς τοὺς Ἴβηρους τρεφούσας ἐγγὺς τῆς Ταρτησσοῦ πύλης, ἤτοι τῆς ἐπὶ τῶν Γαδείρων νήσου, ἐμβατεύσουσι καὶ παραγενήσονται, τῆς παλαιᾶς πόλεως τῶν Βοιωτῶν Ἄρνης γεννήματα, τῶν Τεμμίκων οἱ πρώταρχοι· τὴν Γραῖαν πόλιν τῶν Βοιωτῶν, ἤτοι τὴν Τάναγραν, ποθοῦντες, καὶ τῆς Λεοντάρνης πόλεως ἐξοχάς· καὶ τὴν Σκῶλον πόλιν, καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ Ὀγχηστοῦ, καὶ τὸ ῥεῦμα τοῦ Θερμώδοντος ποταμοῦ, καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ Ὑψάρνου ποταμοῦ.

Τοὺς δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσέα περί τε τὴν Σύρτιν καὶ τὰς Λιβυστικὰς πλάκας, περιφραστικῶς δὲ τὴν Λιβύην, καὶ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Τυρσηνικοῦ τὴν συνδρομήν, ἐκ μεταξὺ τοῦ Τυρσηνικοῦ καὶ τοῦ Ἀδριαντικοῦ πελάγους, καὶ τοὺς σκοπέλους τοὺς ναυτιλοφθόρους τῆς μιξόθηρος Σκύλλας, τῆς προαποθανούσης ἐκ τῶν χειρῶν Μηκιστέως, ἤγουν τοῦ Ἡρακλέος, τοῦ τὴν δορὰν τοῦ λέοντος πέπλον ἔχοντος, τοῦ σκάψαντος τὰς κόπρους τῶν Αὐγείου βοῶν, τοῦ ἀγαγόντος τὰς βοῦς τοῦ Γηρυόνος, τοὺς τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τῶν ἐκ τῶν Ἁρπυιῶν γεγενημένων Σειρήνων ἀηδόνων πλανηθέντας, ὠμοὺς ἐσθιομένους ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος, ὁ πάντας ὑποδεχόμενος Ἅιδης ἀγρεύσει, βλάβαις καὶ τιμωρίαις παντοίαις διεσπαραγμένους, ἕνα τῶν φθαρέντων φίλων καταλιπὼν ἄγγελον, τὸν δελφῖνος τύπον ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἔχοντα Ὀδυσσέα, τὸν κλέπτην τῆς Φοινίκης θεᾶς Ἀθηνᾶς. Ὅστις θεάσεται μὲν τοῦ μονοφθάλμου χάρωνος, ἤτοι τοῦ Κύκλωπος, τὰς στέγας καὶ τὰς οἰκίας, οἴνου ἔκπωμα τῷ κ ρ ε ω φ ά γ ῳ ταῖς χερσὶ προτείνων τὸν ἐπιδείπνιον πότον. Θεάσεται δὲ τοὺς καταλοίπους τῶν Λαιστρυγόνων ἐκ τῶν τοξευμάτων τοῦ τὰς θανατηφόρους Μοίρας ἀμυνομένου καὶ παλαίσαντος τὸν Δία, Πευκέως Ἡρακλέος. Οἵτινες πάντα συντρίψαντες τ ῇ ε ὐ τ ό ρ ν ῳ σ κ ά φ ῃ, τῷ περιφερεῖ λιμένι, τῇ σχοίνῳ περονήσουσι καὶ διαπλέξουσιν ἰχθύων ἄγραν κακήν, ἤτοι τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα.

666 — 819. Ἄλλος δὲ ἐπὶ ἄλλῳ κάματος δυσφόρητος καὶ ταλαίπωρος μενεῖ τῷ Ὀδυσσεῖ, τοῦ ἔμπροσθεν ἀεὶ χαλεπώτερος καὶ ὀλεθριώτερος. Ποία ἴλιγξ τοῦ θαλασσίου ὕδατος οὐ γεύσεται καὶ εὐωχηθήσεται τῶν νεκρῶν; ποῖος δὲ τιμωρητικὸς δαίμων, ἐξ ἀνθρώπου καὶ κυνὸς μεμιγμένη κύων; τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα καὶ παρθένος Σειρὴν[1] Κενταυροκτόνος, Αἰτωλὶς ἢ Κουρῆτις, τῷ ποικίλῳ μέλει πείσει τακῆναι ἢ

1) Cod. Σειρῆν.

ἰσχνωθῆναι τὰς σάρκας ἀγεύστου τροφῆς; Ποίαν δὲ εἰς θηρία μεταπλάττουσαν τοὺς ἀνθρώπους Κίρκην οὐ θεάσεται, τὴν δράκαιναν τὴν μιγνύουσαν τῷ ἀλεύρῳ τὰ φάρμακα ποικίλα, καὶ συμφορὰν θηριόμορφον; οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσέα, δυςθάνατοι στενάζοντες τὴν βλάβην, ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοίταις τὰ τῶν σταφυλῶν καὶ ῥοιῶν ἔνδοθεν ὄντα σπέρματα, τῇ ἐκ σίτου τροφῇ συμμεμιγμένα, καὶ τῶν σταφυλῶν λέπυρα φάγονται. Ἀλλ' αὐτὸν τὸν Ὀδυσσέα τῆς βλάβης ἡ ῥίζα σαώσει, καὶ ὁ Ἑρμῆς ἀναφανεὶς ὁ Νωνακριάτης[1] καὶ τρικέφαλος καὶ φαιδρὸς θεός. Παραγενήσεται δὲ εἰς τὸ σκοτεινὸν καὶ λεῖον πεδίον τῶν νεκρῶν, καὶ τὸν γέροντα καὶ μάντιν Τειρεσίαν ζητήσει, τὸν τῶν γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν τὰς συνουσίας ἐπιστάμενον. Ταῖς ψυχαῖς θερμὸν αἷμα τῷ βόθρῳ σπείσας καὶ ῥάνας, καὶ τοῦ ξίφους τὴν προςβολὴν πήλας καὶ σείσας, τοῖς ὑποταρταρίοις φόβον, ἀκούσει ἐκεῖθεν[2] ἀσθενοῦς καὶ λεπτοῦ λάρυγγος ἀποφθέγμασιν. Ἐκεῖ τῶν Γιγάντων νῆσος καὶ πέριξ θάλασσα, καὶ τὸ τοῦ ἀγρίου Τυφῶνος δέμας, τῷ βρασμῷ ζέουσα δέχεται τὸν Ὀδυσσέα ἓν πλοῖον ἔχοντα. Ἐν ᾗ νήσῳ τὸ τῶν πιθήκων δύςμορφον τοσοῦτον γένος ὁ τῶν ἀφθάρτων καὶ ἀθανάτων Ζεὺς βασιλεύς, [3]ὀνειδισμὸν καὶ γέλωτα κατῴκισεν, οἵτινες πόλεμον διήγειραν τοῖς ἀπογόνοις τοῦ Κρόνου. Τοῦ κυβερνήτου δὲ τοῦ Βαίου τὸν τάφον παραλλάξας, ἤτοι τὴν Σικελίαν, καὶ τῶν Κιμμερίων ἐθνῶν τὰς ἐπαύλεις, καὶ τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην τοῦ Ἅιδου τοῖς ῥεύμασιν ὀγκοῦσαν καὶ κυμαίνουσαν τοῦ οἴδματος καὶ κύματος τὴν ῥεῦσιν· καὶ τὴν Ὄσσαν τὸ ὄρος, καὶ τοῦ λέοντος, ἤτοι τοῦ Ἡρακλέος, τὰς χωστὰς ὁδοὺς τῶν βοῶν, καὶ τὸ ἄλσος τῆς Ὀβριμοῦς, ἤγουν τῆς Περσεφόνης, τῆς τοῦ Ἅιδου κόρης· τό τε πυριφλεγὲς ῥεῦμα, τουτέστι τὸν Πυριφλεγέθοντα τὸν ποταμόν, ὅπου ὁ δυςεξόδευτος Πολυδέγμων, ἤτοι τὸ ὄρος τῆς Ἰταλίας, ἐκτείνει πρὸς τὸν αἰθέρα τὴν κορυφήν· ἐξ οὗ τὰ παντοῖα νάματα καὶ ῥεύματα, πᾶσαι τῶν ἐσωτάτων αἱ πηγαὶ κατὰ τὴν Ἰταλικὴν γῆν ἕλκονται καὶ φέρονται. Καταλιπὼν δὲ τοῦ Ληθαιῶνος, ὄρους τῆς Ἰταλίας, ἀκρώρειαν, καὶ τὴν Ἄορνον λίμνην, τὴν δίκην δεσμοῦ περιεσφιγμένην, καὶ ῥεῦμα τοῦ Κωκυτοῦ ποταμοῦ ὑψωθὲν[4] τῷ σκότῳ, τῆς μελαί-

---

1) Incipit Cod. fol. 49. vers. Cod. ὀνωνακριάτης.
2) Desunt verba πεμφίδων ὄπα λεπτήν.
3) Deest εἰς. 4) Cod. ὑψόθεν.

νης Στυγὸς τὸ νᾶμα, ὅπου ὁ Ζεὺς τὰς τῶν ὁρκωμοσιῶν τοῖς ἀφθάρτοις θεοῖς καθέδρας κατεσκεύασεν· καὶ τὰς σπονδὰς ἀπαντλῶν τοῖς χρυσοῖς ποτηρίοις τὸ ὕδωρ, μέλλων τοὺς Γίγαντας καὶ τοὺς Τιτᾶνας διαπερᾶν, θήσει τῇ Περσεφόνῃ καὶ τῷ ξυνευνέτῃ αὐτῆς δῶρον τὴν περικεφαλαίαν, τῇ κορυφῇ τοῦ κίονος ἐφαρμόσας. Ἀποκτενεῖ δὲ τὰς τρεῖς θυγατέρας τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρὸς τῆς Τηθύος Ἀχελώου, τὰς ὁδοὺς (sic) τῆς μελῳδοῦ μητρὸς Τερψιχόρης ἀναμαξαμένας καὶ ανατυπουμένας[1], ταῖς αὐτοκτόνοις ῥιφαῖς ὑπὸ τῆς ἄκρας ἐξοχῆς πρὸς τὸ Τυρσηνικὸν κῦμα καὶ ῥεῦμα δυπτούσας τοῖς πτεροῖς, ὅπου τὰ τῶν Μοιρῶν λίνα, ἤγουν ἡ πεπρωμένη πικρὰ Μοῖρα ἄξει. Καὶ τὴν Παρθενόπην τοῦ Φαλάριδος τὸ τεῖχος, ἤτοι ἡ Νεάπολις, ἐκβεβρασμένην ὅ τε Γλάνις ποταμὸς τοῖς ῥεύμασιν δέξεται βρέχων τὴν γῆν. ὅπου τάφον δομήσαντες, ἤτοι οἰκοδομήσαντες οἱ ἐγχώριοι τῆς κόρης, λοιβαῖς καὶ θυσίαις βοῶν ἐτησίαις δοξάσουσι τὴν οἰωνὸν θεὰν τὴν Παρθενόπην. Τὴν δὲ προκειμένην ἀκτὴν εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Ποσειδῶνος, ἤτοι Ποσειδήϊον ἀκρωτήριον, Λευκωσία ῥιφεῖσα, τὴν ἐξ αὐτῆς ἐπώνυμον πέτραν, ἤτοι νῆσον, ἐποχήσεται ἐπὶ πολύ· ὅπου ὁ σφοδρώτατος ποταμὸς Ἶς, καὶ ὁ γείτων Λάρις, τὰ πόματα ἐξερεύγονται καὶ ἐκχέουσι. Ἡ Λίγεια δὲ εἰς τὴν Τέρειναν πόλιν τῆς Ἰταλίας ἐκπλεύσει[2] καὶ ῥιφήσεται, τὸν κλύδωνα νηχομένη. Ταύτην δὲ ἐν ταῖς ναυσὶ βαίνοντες ταῖς ψάμμοις καταχώσουσιν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς, ταῖς συστροφαῖς τοῦ Ὠκινάρου ποταμοῦ γείτονα καὶ ὅμουρον. Λούσει δὲ τὸν τάφον τοῖς νάμασιν ὁ ἰσχυρὸς βούκερως, ἤτοι ποταμός, τῆς ὀρνιθοποιοῦ Σειρῆνος λευκαίνων[3] τοῖς ῥεύμασιν. Τῇ πρώτῃ δὲ τῶν ἀδελφῶν θεᾷ Παρθενόπῃ ποτὲ ὁ κρατῶν καὶ ἄρχων πάσης τῆς Ἀττικῆς ναυαρχίας τοῖς πλέουσιν λαμπαδοῦχον βαλεῖ εἰς τὴν θάλασσαν δρόμον· ὃν ὁ τῶν Νεαπολιτῶν λαὸς αὐξήσει, οἵτινες παρὰ τὸ ἀκύμαντον σκέπασμα τῶν ὅρμων τοῦ Μισηνίου λιμένος τὰ τραχέα ἀκρωτήρια κατοικοῦσιν. Τοὺς ἀνέμους δὲ ἐν ἀσκῷ βοὸς συγκατακλείσας, ὀπισθορμήτοις βλάβαις ἀλώμενος, τῇ κεραυνίῃ[4] μάστιγι συγκατακαυθήσεται ὁ λάρος, ἤγουν ὁ Ὀδυσσεύς, ἀγρίας συκῆς ἐπικαθήμενος κλάδῳ, ἤγουν[5] τῷ πλοίῳ, ὅπως αὐτὸν

---

1) Cod. ἀναμαξάμενος καὶ ἀνατυπούμενος.
2) Cod. ἐκπνεύσει.
3) Cod. λευκαίνειν. deest ἴσμα.
4) Cod. κεραυνίνῃ.
5) Incipit Cod. fol. 50. rect.

μὴ καταπίῃ ἐν τοῖς ῥεύμασιν ὁ κλύδων, Χάρυβδιν ἐκπνέουσαν ἑλκύσας τῷ βυθῷ. Ὀλίγον δὲ τερφθεὶς τοῖς τῆς τοῦ Ἄτλαντος θυγατρὸς Καλυψοῦς γάμοις, αὐτοσχέδιον πλοῖον καὶ ἀλίμενον ἐπιβῆναι ὑπομείνῃ καὶ καρτερήσει, καὶ κυβερνήσει ὁ ταλαίπωρος τὴν αὐτομάτως γεγονυῖαν ναῦν κατὰ τὴν μέσην τρόπιν εἰκῇ καὶ μάτην τοῖς ξυλίνοις γόμφοις συμπεπλεγμένην καὶ συνειλημμένην. Ἧς ὁποῖα μικρὸν ὁ Ποσειδῶν ἀναδὺς καὶ ἀναφήνας τῆς τοῦ ἄρσενος ἁλκυόνος γαμετῆς τοὺς ἀπτέρους νεοσσοίς, σὺν αὐτοῖς τοῖς μέσοις ξύλοις τῆς σχεδίας καὶ τοῖς κύκλῳ ὀρθοῖς καταβαλεῖ πρὸς τὸ κῦμα δύνοντα τὸν Ὀδυσσέα, ἐμπεπλεγμένον τοῖς σχοινίοις. Ἄϋπνος δὲ τοῖς ἐσωτάτοις τῆς θαλάσσης κλυδωνιζόμενος, τῷ πολίτῃ τῆς Θρακικῆς πόλεως Ἀνθηδόνος Γλαύκῳ σύνοικος γενήσεται. Ἄλλος δὲ παρ' ἄλλου ἄνεμος συστρέψει, ὡς πεύκης κλάδον, ἤτοι φελλόν, ἐμπηδῶν καὶ ἁλλόμενος τοῖς φυσήμασι· μόλις δὲ τῆς Λευκοθέας, ἤτοι τῆς Ἰνοῦς, ἐκ τῆς κακῆς συστροφῆς τοῦ ῥεύματος τὸ περιβόλαιον σώσει τὸν Ὀδυσσέα κατὰ τὰ στέρνα ἠσφαλισμένον καὶ τὰς ἄκρας χεῖρας, αἷς τισι τῆς τὰ κρέατα ἀγρευούσης πέτρας ἁπτόμενος καὶ δρασσόμενος, ταῖς ὑπὸ τῆς θαλάσσης βρωθεῖσιν ὀξύτησιν τῶν πετρῶν αἱμαχθήσεται. Εἰς δὲ τὴν νῆσον Ἄρπην, ἤτοι τὴν Κέρκυραν, τὴν τῷ Κρόνῳ μισουμένην, τὴν τῶν αἰδοίων κρεατόμον, περάσας, ἄνευ χιτῶνος, προσαίτης, συμφορῶν χαλεπῶν ἔμπειρος, ὡς ἐπὶ τὸ μυθῶδες καὶ τὴν διήγησιν πλάττων ἐκφωνήσει τῶν θρήνων, τὰς κατάρας τιμωρηθεὶς τοῦ τυφλωθέντος θηρίου, ἤγουν Κύκλωπος. Οὔπω λίαν, οὔπω τῶν κακῶν λήξει· μὴ τοσοῦτος δὲ ὕπνος καταλάβῃ τὸν Μέλανθον καὶ Ἱππηγέτην, τουτέστι Ποσειδῶνα, κατακλιθέντα. Παραγενήσεται γὰρ εἰς τὸν καλούμενον Ῥείθρου σκέπας λιμένα, καὶ Νηρίτου ὄρους τὰς ἐξοχάς· περιφραστικῶς δὲ εἰς τὴν Ἰθάκην· ὄψεται δὲ πᾶν μέλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων· θεάσεται δὲ ὅλον τὸν οἶκον ἐκ τῶν θεμελίων ἀνεστραμμένον τοῖς τῶν γυναικῶν κλέπταις καὶ κατωφερέσι μνηστῆρσιν· ἡ δὲ πόρνη Πενελόπη, ὑπερηφάνως πορνεύουσα, κενώσει καὶ δαπανήσει τοὺς οἴκους, ταῖς θυσίαις καὶ ταῖς δαψιλείαις τὸν πλοῦτον ἐκκενοῦσα τοῦ ταλαιπώρου. Αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς πύλαις τῆς Τροίας πόνους θεασάμενος ὁ γαστρίμαργος, καρτερήσει μὲν ἐκ τῶν δούλων φοβερὰς ἀπειλὰς τῷ γενναίῳ νώτῳ ὑπομένειν, ταῖς λοιδορίαις τιμωρηθείς· καρτερήσει δὲ καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν πληγὰς ὑποφέρειν καὶ τὰς βολὰς τῶν ὀστράκων.

Οὐ γὰρ ξέναι αὗται αἱ μάστιγες, ἀλλὰ σφοδρὰ σφραγὶς καὶ σημασία διαμένει ἡ τοῦ Θόαντος ἐν ταῖς πλευραῖς ἔτι, ταῖς ῥάβδοις κοιλανθεῖσα καὶ τρυπηθεῖσα· ἅςτινας ὁ λυμεὼν Ὀδυσσεὺς ἐπιξέειν καὶ ἐπιτύπτειν ἀστενοχωρήτως ἐπαινέσει, καὶ ἐθελουσίαν πληγὴν τῷ σώματι προςεξαιμάσσων, ὅπως ἐνεδρεύσῃ καὶ ἀγρεύσῃ τοῖς πολεμίοις κατασκόποις βλάβαις καὶ κλαυθμοῖς ἀπατήσας τὸν βασιλέα Πρίαμον. Ὅντινα ἡ Βοιωτία ἐξοχὴ τοῦ ὄρους, τοῦ καλουμένου Τεμμικία, μεγάλην βλάβην ποτὲ ἐγέννησε, μόνος τῶν ναυτίλων πρὸς τοὺς οἴκους σωθεὶς ὁ ταλαίπωρος. Ἔσχατον δὲ καθάπερ καύηξ τὸ ὄρνεον τῶν κυμάτων ὁ δρομεύς, ὥςπερ κογχύλος τῇ ἅλμῃ περιτριβεὶς καὶ περιβληθείς, τὴν κτῆσιν τὴν ταῖς σφαγαῖς ὑπὸ τῶν Πρωνίων, ἤτοι μνηστήρων, λαφυσσομένην καὶ ἀπαντλουμένην παρὰ τῆς ἐκ Λακεδαιμονίας ἐπὶ κακῷ οἰστρησάσης Πηνελόπης καταλαβών, καὶ λίαν γεγηρακὼς ἀποθανῇ, τὸ θαλάττιον σκέπασμα, ἤτοι τὴν ναῦν, διαφυγών, κόραξ σὺν τοῖς ὅπλοις τῶν θαλασσίων δρυμῶν ἐγγύς. Ἀποκτενεῖ δὲ τύψας τὴν πλευρὰν ὁ ὀλέθριος στόνυξ, ἤτοι τὸ κέντρον τὸ δυςφόρητον τοῦ Σαρδωνικοῦ ἰχθύος, τουτέστι τῆς τρυγόνος. Ὁ δὲ αὐτανέψιος, ἤτοι[1] ἐξάδελφος τῆς ἐξ Ἀχιλλέως γαμηθείσης Μηδείας· Τηλέγονος υἱός, καὶ φονεὺς τοῦ πατρὸς Ὀδυσσέως κληθήσεται. Νεκρῶν δὲ μάντιν ὁ Εὐρυτὰν ἀναγορεύσει λεώς· ὅ ἐστιν ἔθνος Ἠπείρου, ὃ καὶ ἀναγορεύσει· ὁπότε εἰς τὸ ὑψηλὸν κατοικητήριον κατοικῶν Τραμπυίας χώρας· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ[2] καὶ πάλιν ποτὲ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἡρακλέα ὁ δράκων Τυμφαῖος, ὁ βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, ἐν ταῖς εὐωχίαις ἀποκτενεῖ, τὸν ἐκ τῆς σπορᾶς τοῦ Αἰακοῦ καὶ τοῦ Περσέως τῶν ἀπογόνων καὶ τοῦ Ἡρακλέος οὐ πόῤῥωθεν τῶν αἱμάτων καταγόμενον. Ἡ Πέργη δὲ αὐτὸν καὶ τῶν Τυρσηνῶν ὄρος ἀποθανόντα καὶ ἐν Γορτυναίᾳ τῇ πόλει καυθέντα ὑποδέξεται, ὁπόταν στενάζων τὸν θάνατον τοῦ παιδὸς Τηλεμάχου καὶ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ Κίρκης τὰς θανατηφόρους μοίρας ἐκπνεύσῃ· ἥντινα Κίρκην ὁ ἀνὴρ τῆς Κασσιφόνης Τηλέμαχος ἀποκτείνας, αὐτὸς πρὸς τὸν Ἅιδην δευτέραν ὁδὸν περάσει, τῆς τοῦ Γλαύκωνος καὶ Ἀψύρτου ἐξαδέλφης Κασσιφόνης ταῖς σφαγαῖς τὸν τράχηλον τετμημένος. Καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς τοσούτων βλαβῶν σωρὸν ἰδών, ἀμετάστρεπτον εἰς τὸν Ἅιδην τὸ δεύτερον παραγενήσεται, πρᾶον καὶ ἥσυχον

1) Incipit Cod. fol. 50. vers. 2) Inepte pro χώρᾳ.

ἡμέραν οὐδαμῶς ποτε ἐν τῇ ζωῇ θεασάμενος. Ὦ ἁμαρτωλὲ καὶ ἄδικε, ὁ τὰ ἐπισκεφθῆναι ἄξια ἔργα τελειῶν· ὡς κρεῖσσον ἦν σοι ἐν τῇ πατρίδι μένειν, τὸν βοῦν ἐλαύνοντι, καὶ τὸν ἐργαστὴν μύκλον κάνθωνα ὄνον ὑπὸ ταῖς ζεύγλαις τοῦ λοιποῦ ζευγνύειν, ταῖς ἐπιπλάστοις μανίας μηχαναῖς μαινόμενον, ἢ τηλικούτων κακῶν πεῖραν ταλαιπωρῆσαι!

820—876. Ὁ δ' *αἰνόλεκτρον ἁρπαγεῖσαν εὐνέτης*· ὁ δὲ ἀνὴρ τῆς Ἑλένης Μενέλαος, τὴν ἐπὶ κακῷ γαμηθεῖσαν αὐτῷ γυναῖκα ἁρπαγεῖσαν ζητῶν καὶ πυνθανόμενος τῆς φήμης, παθὼν δὲ τὸ πτηνὸν φάντασμα τὸ εἰς οὐρανὸν διαφυγόν, ποίας τῆς θαλάσσης τόπους ἐσωτάτους οὐκ ἐρευνήσει; ποίαν δὲ στερεὰν γῆν παραγενόμενος οὐ ψηλαφήσει; Θεάσεται μὲν πρῶτον τὴν Κιλικίαν, καὶ τὴν ἤδη εἰς Ἅιδου πεμπομένην γραῦν, μαρμαρωθεῖσαν τῷ σώματι· καὶ τὰς τῶν Ἀράβων προνενευκυίας πέτρας, τοῖς ναύταις *μεμισημένας*· θεάσεται δὲ καὶ τῆς ταλαιπώρου Μύῤῥας τὸ ἰσχυρὸν πόλισμα, τὸ λεγόμενον Βύβλον· ἥστινος τὰς ἐν τῷ τίκτειν οἰμωγὰς ποιούσας ὠδῖνας ὁ δενδρώδης κλάδος διέλυσε· καὶ τὸν παρὰ τῇ θεᾷ Σχοινίδι[1] καὶ Ἀρέντᾳ καὶ Ξένῃ Ἀφροδίτῃ κλαυσθέντα Ἀδώνιδος τάφον, τοῦ ὑπὸ τῶν Μουσῶν φθαρέντος· ὅντινά ποτε τῷ λευκῷ ὀδόντι ὁ χοῖρος ἀπέκτεινε. Θεάσεται δὲ τὰς Αἰγυπτίας πόλεις καὶ τοῦ Ἑρμοῦ τὴν πηγὴν ἐκ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ γενομένην· καὶ τὰς δισσὰς πέτρας, ἐν αἷς τὸ κῆτος προσήλατο, χρῆζον τῆς εὐωχίας τῆς Ἀνδρομέδας· ἀντὶ δὲ αὐτῆς ἐπορεύθη τὸν αὐτὸν Περσέα τὸν ἑαυτοῦ ἀνδρεῖον μάγειρον, τὸν πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα ταῖς σιαγόσιν ἁρπάσας (sic). Φονευθήσεται δὲ τῷ ξίφει τοῦ Περσέως ἡ πολυμίσητος Γοργὼ ἐκνευριζομένη, τὰς *ἱπποτρόφους* ὠδῖνας τῶν τόκων τοῦ Περσέως ἀνοίξαντος, τῆς ἐκ τοῦ τραχήλου τεκούσης καὶ ἀπομαρμαρούσης τοὺς ἀνθρώπους Γοργόνος: ὁ ἀπολιθῶν δὲ τοὺς ἀνθρώπους Περσεὺς ἐκ τοῦ ἄκρου ποδὸς μέχρι τῆς κεφαλῆς, καὶ τὸν ὀφθαλμὸν[2] ἐκ τῶν ὄπισθεν ὑποκλέψας τῆς τριπλῆς Γοργόνας, καὶ *τῷ λίθῳ* αὐτοὺς[3] περισκεπάσει, ἤγουν ἀπολιθώσει. Θεάσεται δὲ καὶ ἐν θέρει ἀρδευομένας ὁδούς, καὶ τὸ ῥεῖθρον τοῦ Νείλου ποταμοῦ, καὶ τὰς χαμαὶ κοιμωμένας φώκας, εἰς *δυσόδμους* κοίτας ταῖς φώκαις συγκοιμώμενος. Καὶ πάντα καρτερήσει χάριν τῆς ἀναιδοῦς Ἑλένης, τῆς πολυάνδρου, καὶ μίαν θῆλυν παῖδα

---

1) Cod. Σχοινῆδι. 2) Cod. τῶν ὀφθαλμῶν. 3) Cod. αὐτῆς.

τεκούσης κόρης. Παραγενήσεται δὲ πλανήτης εἰς τὸ τῶν Ἰαπύγων[1] στράτευμα, καὶ δῶρα ἀναθήσει τῇ παρθένῳ Ἀθηνᾷ, κρατῆρα Ταμάσιον καὶ[2] ἀσπίδα ἐξ ἀγρίου βοὸς κατασκευασθεῖσαν, καὶ τὰς δυσχερῶς ποιηθείσας τῆς γαμετῆς Ἑλένης ἀσκέρας· ἅπερ εἰσὶν εἴδη ὑποδημάτων. Παραγενήσεται δὲ εἰς τὴν Σῖριν[3], πόλιν Ἰταλίας, καὶ τοὺς ἐσωτάτους τόπους τοῦ Λακινίου, ὅ ἐστιν ἀκρωτήριον Κρότωνος· ἐν οἷς τόποις ἡ Θέτις κῆπον τῇ θεᾷ Ἥρᾳ κατασκευάσει τοῖς φυτοῖς ἐξειργασμένον. Ταῖς γυναιξὶ δὲ ταῖς ἐγχωρίοις ἀεὶ ἔσται νόμος, πενθεῖν τὸν ἀπ' Αἰακοῦ καὶ τῆς Δωρίδος τρίτον ἐννεάπηχυν Ἀχιλλέα, τὸν ἄνεμον[4] τοῦ καυστικοῦ πολέμου· καὶ μήτε τῷ χρυσῷ τὰ λαμπρὰ σώματα εὐτρεπίζειν, μήτε εὐφυεῖς καὶ καλοὺς περιβάλλεσθαι χιτῶνας τῇ πορφύρᾳ βεβαμμένους, διότι ἡ θεὸς Θέτις τῇ θεᾷ Ἥρᾳ μέγα ἀκρωτήριον τόπῳ (sic) ἀμείβεται ἐνοικεῖν καὶ ἱερὸν ἔχειν. Παραγενήσεται δὲ εἰς τὰς κακοξένους γυμνικὰς παλαίστρας τοῦ Ἔρυκος, ὅντινα ἡ Κωλῶτις καὶ Ἀλεντία Ἀφροδίτη γεννᾷ, ἡ βασίλισσα τῶν ἐσωτάτων τόπων τῆς Λογγούρου λίμνης· καὶ εἰς τὸ πήδημα τῆς τοῦ Κρόνου δρεπάνης, καὶ εἰς τὸ ὕδωρ τῆς Κογχίας (sic) λίμνης ἀνακάμψας, εἰς τὴν Γονοῦσαν λίμνην, καὶ εἰς τὰς πλάκας τῶν Σικελῶν. Καὶ εἰς τὸν ναὸν τοῦ θηροχλαίνου Ἡρακλέους. τοῦ πολλὰ ἐσθίοντος λύκου· ὅντινα ὁ ἀπόγονος τοῦ Κρηθέως Ἰάσων, ὁρμίσας τὴν Ἀργώ, σὺν ν' Ἀργοναύταις ἱδρύσατο. Αἱ δὲ παραθαλάσσιοι ψῆφοι τῶν Ἀργοναυτῶν τὰ λιπαρὰ ἀποξύσματα φυλάττουσιν, ἅτινα οὐδὲ ὁ τῆς θαλάσσης κλύδων, οὐδὲ ἡ ὀμβρία χιὼν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀποπλύνουσα[5] καθαίρει.

877 — 910. Τοὺς δὲ λοιποὺς Ἀργοναύτας οἱ αἰγιαλοὶ καὶ αἱ πλησίον τῶν Ταυχείρων πόλεως ὕφαλοι πέτραι στενάζουσιν ἐξεῤῥιμένους εἰς τὸ τοῦ Ἄτλαντος οἰκητήριον ἔρημον τοῖς ξύσμασι τῶν σωμάτων προσκεχηνότας, ὅπου τὸν Τιταιρῶνος ἀπόγονον Μόψον ἀποθανόντα οἱ Ἀργοναῦται ἔθαψαν, καὶ ὑπεράνωθεν τυμβείαν βάσιν ἐκ τῶν κατωτέρων μερῶν τῆς Ἀργοῦς, κλασθὲν ὑπερκείμενον ξύλον, ἤτοι πλατεῖαν σανίδα, εἰς στήλην ἔστησαν, ὡς ἂν γνωρίζοιτο ἐκεῖσε· καὶ ὁ τοῦ Κίνυφος ποταμοῦ ῥοῦς τὴν Αὐσίγδα πόλιν βρέχων τοῖς ὕδασιν ἀρδεύει. Καὶ τῷ υἱῷ δὲ τοῦ Ποσειδῶνος Τρίτωνι ἡ γυνὴ

1) Cod. Ἰαπυγείων. 2) Incipit Cod. fol. 51. rect.
3) Cod. Σῖριν. 4) Cod. ἄντεμον. 5) Cod. ἀποπλυνοῦσα.

Μήδεια δῶρον ἐχαρίσατο κεχαρισμένη μέγαν κρατῆρα δείξαντι πλευστὴν ὁδόν, ἔνθα διὰ τῶν στενῶν πετρῶν τῆς θαλάσσης ὁ κυβερνήτης Τῖφυς ἄκλαστον [1] τὸ σκάφος ἐλάσει, ὁδηγήσει. Τοὺς δὲ Ἕλληνας χρήσει καὶ φωνήσει [2] ὁ δύο μορφὰς ἔχων Τρίτων θεός, τηνικαῦτα κρατήσειν τῆς ἀρχῆς τῆς χώρας τῶν Λιβύων, ὁπόταν ἐξοπίσω ὁ ἐν ἀγρῷ διανυκτερεύων Λίβυς λαὸς κλέψας τῆς πατρίδος τὸν κρατῆρα Ἕλληνι ἀνδρὶ παρέξει· τοὺς δὲ χρησμοὺς φοβούμενοι, οἱ Λίβυες τὸ κτῆμα, ἤγουν τὸν κρατῆρα, ἀφανῆ ποιήσουσιν ἐν τοῖς ἐσωτάτοις καὶ κοίλοις τόποις τῆς γῆς· ἐφ' ἥτινι γῇ τὸν κακοθάνατον τῶν Κυφαίων στρατηγέτην Γουνέα σὺν τοῖς ναύταις αὐτοῦ Βοῤῥέου πνοαὶ ἐκρίψουσι· τόν τε υἱὸν τοῦ Τεθρηδόνος, Πρόθοον, τὸν τῶν Παλαύθρων καὶ Ἀφρυσίων καὶ Εὐρυαμπίων Μαγνήτων βασιλέα, καὶ τὸν τοῦ ἀποπετρωθέντος λύκου πεδίου, τοῦ φαγόντος τὰ ἄποινα τοῦ Πηλέως, καὶ τὸν τῶν ἀκρωτηρίων τοῦ ὄρους τῶν Μηλιέων βασιλέα Εὐρύπυλον. Ὧντινων οἱ μὲν ἄθλιοι τὴν Αἰγώνειαν πόλιν καὶ πατρίδα τῶν Μηλιέων ποθοῦντες, οἱ δὲ τὴν Ἐχῖνον, οἱ δὲ τὴν Τίταρον, τήν τε Ἶρον [3] καὶ Τρηχῖνα καὶ Πεῤῥαιβικὴν [4] Γόνον, Φάλαννόν τε καὶ τὰς ὁδοὺς τῶν Ὀλοσσόνων, καὶ τὴν Κασταναῖαν· αἵτινές εἰσι πόλεις Λυκίης (sic)· ἄταφον ἐν ταῖς πέτραις εἰς αἰῶνα θρηνήσουσιν ἐσπαραγμένοι. Ἄλλην δὲ ἐπὶ ἄλλην θανατηφόρον μοῖραν καὶ χαλεπὴν συμφορὰν πρὸ τῆς ἐπανόδου δωρούμενος ὁ [5] θεὸς κινήσει.

911—929. Τὸν δ' Αἰσάρου τε ῥεῖθρα καὶ βραχύπτολις Οἰνωτρίας γῆς κεγχρίνῃ βεβρωμένον· Τὸν δὲ ὑπὸ ὄφεως κεγχρίνης βεβρωμένον καὶ τοῦ κορμοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν αἵμασι μιαινόμενον Φιλοκτήτην, τὰ ῥεῖθρα τοῦ Αἰσάρου ποταμοῦ καὶ ἡ μικρὰ πόλις τῆς Οἰνωτρίας γῆς Κρίμισσα δέξεται. Αὕτη γὰρ ἡ Σάλπιγξ Ἀθηνᾶ τὴν ἀκμὴν καὶ ἄκραν τοῦ βέλους ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Φιλοκτήτου εὐθυνεῖ, κατ' Ἀλεξάνδρου ἀποπέμπουσα τὸν Σκυθικὸν τῆς νευρᾶς κτύπον. Ὅςτις ποτὲ Φιλοκτήτης παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ Δύρα ποταμοῦ καύσας τὸν ἰσχυρὸν λυρόκτυπον [6] λέοντα Ἡρακλέα τῷ ἐπικαμπεῖ Σκυθικῷ αὐτοῦ τόξῳ, καὶ τῷ μὴ ἀποτυγχάνοντι τῶν βελῶν τὰς χεῖρας ὥπλισεν. Ὁ δὲ

---

1) Cod. ἄκλαυστον. 2) Cod. repetit ὁδηγήσει. 3) Cod. Ἧρον.
4) Cod. Περαιβικήν. 5) Incipit Cod. fol. 51. vers.
6) Cod. εὐρόκτυπον.

Κρᾶθις[1], ποταμὸς Κρότωνος, τοὺς τάφους τοῦ Φιλοκτήτου θεασάμενος ἀναιρεθέντος ἐκ πλαγίου τῶν ἱερῶν τοῦ Ἀλαίου καὶ Παταρέως Ἀπόλλωνος, ὅπου ὁ Ναύαιθος, ποταμὸς Ἰταλίας, τὸν κλύδωνα ἐρεύγεται. Ἀποκτενοῦσι δὲ καὶ αὐτὸν οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ ἄποικοι τῆς Πελλήνης τῆς ἐν Πελοποννήσῳ συμμαχοῦντα τοῖς τῶν Ῥοδίων στρατιώταις. Οὕςτινας, πόῤῥωθεν τῶν ὁρίων τοῦ Θερμύδρου λιμένος καὶ τῶν Καρπάθου νήσων πεπλανημένους, ὁ Θρᾳκικὸς ἰσχυρὸς κύων Βοῤῥᾶς πέμψει ἐπὶ ξένην καὶ ἀλλοτρίαν κατοικήσοντας. Ἐν δὲ δὴ τοῖς Μακάλλοις, ὅ ἐστι πόλις τῆς Ἰταλίας, ναὸν μέγαν οἱ ἐγχώριοι ὑπεράνω τῶν τάφων τοῦ Φιλοκτήτου κατασκευάσαντες αἰώνιον καὶ διηνεκῆ θεὸν ταῖς σπονδαῖς καὶ θυσίαις τῶν βοῶν δοξάσουσιν.

930—950. Ὁ δὲ τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσας Ἐπειός, διὰ τὸν πατρῷον ψευδώμοτον ὅρκον τιμωρηθείς, τὸ δόρυ πεφοβημένος καὶ τὴν ὁρμὴν καὶ ἰσχυρὰν παράταξιν τοῦ πολέμου, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς Λαγαρίας πόλεως Ἰταλίας παραγενήσεται· ὅντινα ὅρκον ταλαίπωρος αὐτοῦ πατὴρ Πανοπεὺς περὶ τῶν κτημάτων τῶν διὰ τοῦ πολέμου αὐτοῖς κτηθέντων ἐκ τῆς πόλεως τῆς Κομαιθοῦς θυγατρὸς Πτερελάου[2], τῶν ἐν τῷ στρατῷ βεβολημένων χάριν τῶν στερχθέντων γάμων Ἀλκμήνης καὶ Ἀμφιτρύωνος, ἐκαρτέρησε τὴν Ἀλοῖτιν καὶ Κυδωνίαν καὶ Θρασὼ Ἀθηνᾶν ἐπιορκῆσαι, καὶ τὸν ἐκ τῆς Θρᾴκης Κανδάονα ἢ Μάμερτον θεὸν Ἀρέα τὸν πολεμιστὴν λύκον· ὁ ἔσωθεν μήτρας τῆς μητρὸς αὐτοῦ Πανοπεὺς στήσας φοβερὰν μάχην πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοῖς σπαραγμοῖς τῶν χειρῶν, οὔπω τὸ τῆς ἡμέρας λαμπρὸν φάος βλέπων, οὐδὲ τὰς χαλεπὰς ὠδῖνας τῶν τόκων ἐκφυγών. Τοιγαροῦν οἱ θεοὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ φυγάδα ἄνδρα ἐποίησαν, ἐν μὲν τῇ πυγμῇ ἀγαθὸν καὶ γενναῖον, ἐν δὲ τῷ πολέμῳ τοῦ δόρατος δειλόν, καὶ πλεῖστα ἐν τῇ τεκτονικῇ τὸν στρατὸν ὠφελήσαντα. Ὅςτις περὶ τὸν Κῖριν[3] ποταμὸν καὶ τοῦ Κυλιστάρου τὸ ὕδωρ ὁ ξένος καὶ μετανάστης πόῤῥω τῆς πατρίδος τοὺς οἴκους κατασκευάσει. Τὰ γὰρ ἐργαλεῖα αὐτοῦ, ἐν τούτοις ποτὲ τορνεύσας χαλεπὴν βλάβην τοῖς ἐγχωρίοις, ἤγουν τοῖς Τρωσί, τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσει, καὶ τῆς Μυνδίας Ἀθηνᾶς ἱερῷ ἀναθήσει.

951 — 977. Οἱ δὲ λοιποὶ πλανῆται παραγενόμενοι εἰς

---

1) Cod. Κράθις. 2) Cod. Περιλάου. 3) Cod. Κίριν.

τὴν τῶν Σικελῶν γῆν κατοικήσουσιν, ὅπου ὁ Λαομέδων τὰς τρεῖς θυγατέρας τοῦ Φοινοδάμαντος τοῖς κήτεσι ἔδωκε, τετρωμένος ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς τῆς αὐτοῦ θυγατρός, πόῤῥω παραγενομένους εἰς τὴν ἑσπερίαν γῆν τῶν Λαιστρυγόνων, ὅ ἐστιν ἔθνος ἀνθρωποφάγον, τοῖς ὠμοφάγοις θηρίοις τροφὴν προθεῖναι, ἔνθα πολλὴ ἐρημία συνυπάρχει. Αὗται δὲ δή, τὸν θάνατον καὶ τὰς μονοκοίτους καὶ ἐρήμους καθέδρας διὰ τῆς τοῦ Ἔρυκος μητρὸς Ἀφροδίτης φυγοῦσαι, μέγαν ναὸν δωρεὰν τῇ θεᾷ κατεσκεύασαν· ὧντινων δὴ μιᾷ ὁ Κριμισσὸς ποταμός, ὁμοιωθεὶς κυνί, ἐν ταῖς κοίταις συνεγένετο· ἡ δὲ τῷ θηρομίκτῳ δαίμονι τὸν γενναῖον Αἰγέστην γεννᾷ, συνοικήτορα καὶ [1] κτίστην τριῶν πόλεων. Ὅςτις δὴ ὁδηγῶν τὸν νόθον υἱὸν Ἀγχίσου Ἔλυμον εἰς τὴν πανταχόθεν ὑπὸ τῆς θαλάσσης λήγουσαν νῆσον Σικελίαν ἀπάξει ἐκ τῶν Δαρδανίων τόπων πλέοντα. Ὦ ταλαίπωρε Αἰγέστα, πόλις Σικελίας, ταῖς τῶν δαιμόνων διδαχαῖς μέγιστόν σοι πένθος ὑπὲρ τῆς πατρίδος διὰ τοῦ αἰῶνος ἔσται ταῖς τοῦ πυρὸς βολαῖς κεκαυμένης. Μόνη δὲ σὺ τῶν πόλεων τὰς δυςτυχεῖς ἐκπορθήσεις τῆς Ἰλίου ἀκατάπαυστον κλαίουσα καὶ ὀδυρομένη ἐπὶ πολὺν χρόνον στενάξεις· πᾶς δὲ ὁ λαός, ἀβρόχῳ τρόπῳ μέλαιναν ἐσθῆτα καὶ ῥυπαρὰν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν τρόπαιον ἐνδεδυμένος, λυπηρὸν βίον διάξει· ἄκουρος δὲ τῇ κόμῃ τῆς κεφαλῆς ὑπάρχων, τὰ ὀπίσω τῆς κεφαλῆς καλλωπίσει τῶν παλαιῶν ὀδυρμάτων τὴν μνήμην ἐπιμελουμένη.

978—1010. Πολλοὶ δὲ περὶ τὴν Σῖριν [2] καὶ Λευταρνίαν γῆν οἰκήσουσιν, ὅπου ὁ δυςθάνατος καὶ φρόνιμος καὶ σοφὸς Κάλχας χάριν τῶν ἀναριθμήτων ἀγρίων σύκων τῷ κονδύλῳ τοῦ Ἡρακλέους πληγεὶς τὴν κεφαλὴν κατακεῖται, ἔνθα καὶ ὁ ταχὺς Σῖρις ποταμὸς Ἰταλίας τοῖς ῥεύμασιν πλημμυρεῖ, πᾶσαν τὴν βαθεῖαν γῆν τῆς Χωνίας [3] πόλεως ἀρδεύων. Τὴν πόλιν δὲ Σῖριν [4] ὁμοίαν τῇ Ἰλίῳ οἱ κακοδαίμονες Τρῶες κατασκευάσαντες λυπήσουσι τὴν Λαφρίαν καὶ Σάλπιγγα κόρην Ἀθηνᾶν, χειρωσάμενοι καὶ ἀποκτείναντες ἐν τῷ ναῷ τῆς θεᾶς τοὺς πρόσθεν Ἴωνας τὸ ἔδαφος κατοικοῦντας. Τοῖς δὲ ἀδακρύτοις ὀφθαλμοῖς τὸ εἴδωλον τῆς Ἀθηνᾶς καμμύσει, βλέπον φοβερὰν βλάβην τὴν εἰς τοὺς Κροτωνιάτας ἐκ τῶν Ἰώνων γενομένην, φόνον τε ἔμφυλον τῶν ἐν ἀγρῷ διανυκτερευόντων

---

1) Incipit Cod. fol. 55. rect. 2) Cod. Σίριν. 3) Cod. Χωνείας. 4) Cod. Σίριν.

λύκων, ὁπόταν ὁ τῆς ἱερείας υἱὸς ἱερεύς, ἀποθανών, πρῶτος τῷ μέλανι ἀνθρωπίνῳ αἵματι τὸν ναὸν αἱματώσῃ.

Ἕτεροι δὲ τὰς Τυλλησσίους δυςβάτους ἐξοχάς, καὶ τὴν ἀνέχουσαν ἄκραν τοῦ ὑπὸ τῆς θαλάσσης σμηχομένου ἀκρωτηρίου Λίνου, τὴν σύγκληρον [1] Πενθεσιλείας ὀτρηρῆς πεπλανημένην πρὸς ξένην γῆν ἀπάξει· ἧςτινος Πενθεσιλείας τὸ ἔσχατον ἐκπνεούσης πληγεὶς ὁ ὀφθαλμὸς παρὰ τῷ Αἰτωλῷ Θερσίτῃ φθαρτικὸν θάνατον αὐτῷ δεδασμένῳ τῷ φοινικῷ δόρατι ὁ Ἀχιλλεὺς κατασκευάσει. Οἱ δὲ Κροτωνιᾶται τὴν πόλιν ποτὲ ἐκπορθήσουσιν, ἀποκτείναντες τῆς Ἀμαζόνος τὴν ἄφοβον κόρην Κλείτην, τὴν βασίλισσαν τῆς ἐπωνύμου πατρίδος· πολλοὶ δὲ ἔμπροσθεν ἐξ ἐκείνης διαφθαρέντες τὴν γῆν τοῖς ὀδοῦσι χανόντες δήξουσιν· οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων τοὺς πύργους διακόψουσιν οἱ τῆς Λαυρήτης[2] ἀπόγονοι Κροτωνιᾶται. Οὗτοι δὲ δὴ τὴν Τέρειναν πόλιν Ἰταλίας τῇ πικρᾷ πλάνῃ κάμνοντες κατοικήσουσιν, ὅπου τοῖς πόμασιν ὁ Ὠκίναρος ποταμὸς τὸ καθαρὸν ὕδωρ ἐκβράσσων τὴν γῆν ποτίζει.

1011 — 1046. *Τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων λαβόντα·* τὸν δὲ δὴ Νιρέα τὸν τὰ δεύτερα κάλλη τοῦ Ἀχιλλέως λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ Λυκορμαίων ποτῶν δεινὸν καὶ ἰσχυρὸν ἡγεμόνα υἱὸν τῆς Γόργης Θόαντα, πῆ μὲν εἰς τὴν Λιβύην ψάμμον αἱ Θρακικαὶ πνοαὶ τοῖς ἐσχάτοις ἀρμένοις ἐμπίπτουσαι ἀπάξουσι· πῆ δὲ ἐκ τῆς Λιβύης πάλιν ὁ Νότος ἐμπίπτων εἰς τοὺς Ἀργυρίννους, ὅ ἐστιν ἔθνος Ἠπείρου, καὶ εἰς τὰς ὕλας τῶν Κεραυνίων ὀρῶν, τῷ βιαίῳ ἀνέμῳ ἐλαύνων τὴν θάλασσαν, ἀπάξει· ὅπου πεπλανημένον καὶ λυπηρὸν βίον θεάσονται τοῦ Λακμωνίου ὄρους καὶ τοῦ Αἴαντος ποταμοῦ τὰς ἐκρεύσεις πίνοντες. Ὁ δὲ γείτων Κρᾶθις,[3] ὁ ποταμὸς Ἰταλίας, σὺν τοῖς ὅροις τῶν Μελαίνων (sic) καὶ ταῖς Πόλαις τῶν Κόλχων οἰκήτορας ἄξεται, (sic) οὕςτινας Κόλχους ὁ βαρὺς βασιλεὺς τῆς Αἴας πόλεως καὶ τῆς Κορίνθου Αἰήτης, καὶ ἀνὴρ τῆς Εἰδυίας, διώκτας τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ ἀπέστειλε, τὴν νυμφαγωγὸν τρόπιν, ἤγουν τὴν Ἀργώ, ἀγρεῦσαι θέλων· οἵτινες Κόλχοι πρὸς τῷ βαθεῖ πόρῳ τοῦ Διζηροῦ ποταμοῦ κατῴκησαν.

Οἱ δὲ λοιποὶ εἰς τὴν Μελίτην νῆσον πλησίον τῆς Ὀθρω-

---

1) Desunt duo versus. 2) Cod. Λαυρίτης.
3) Cod. Κράθης.

τοῦ νήσου πεπλανημένοι οἰκήσουσιν· ἥντινα Μελίτην νῆσον[1] πέριξ ἐγγὺς τοῦ Παχύνου ποταμοῦ ὁ Σικελὸς κλύδων ἐπιῤῥεῖ καὶ ἐπικλύζει, τὴν τοῦ Σισυφείου παιδός, ἤγουν Ὀδυσσέως, ἐπώνυμον τραχεῖαν καὶ ὑψηλὴν ἄκραν, ἥν ποτε τῷ ὑστέρῳ χρόνῳ περιγράφων ὁ Ὀδυσσεὺς ἔνδοξον οἴκημα τῆς παρθένου Ἑκάτης Ὀδύσσειαν ἐκάλεσεν, ὅπου ὁ Ἕλωρος ποταμὸς Σικελίας τὸ ψυχρὸν ὕδωρ ἐκβάλλει. Ὁ δὲ τὸν πάππον ἀποκτείνας Ἄβαντα λύκος, Ἐλεφήνωρ, τὴν Ὀθρωνὸν νῆσον κατοικήσει, τὰ πόῤῥω ὄντα πατρῷα ῥεύματα τοῦ Κοσκύνθου ποταμοῦ Εὐβοίας ἐπιθυμῶν. Ὅςτις ἐν τῇ θαλάσσῃ τῶν πετρῶν ἐπιβάς, τὰς στρατοπλώτους ἱκεσίας, ἤγουν βοηθείας, τῆς πατρῴας γῆς τοῖς Ἀτρείδαις λέξει· οὐδαμῶς γὰρ ἂν τὸν φονέα τοῖς ποσὶ προςψαῦσαι τῆς πατρίδος ἐπὶ πλείονα χρόνον μὴ πεφευγότα ἡ βοηθὸς τῆς δίκης Τελφουσία Ἐριννὺς παραχωρήσει, ἡ περὶ τοῦ Λάδωνος τοῦ ποταμοῦ τὰ ῥεῖθρα κατοικοῦσα. Ὅθεν, πεφευγὼς τὴν δεινὴν μάχην τῶν δρακοντομόρφων ἑρπετῶν τῆς Ὀθρωνοῦ νήσου, εἰς τὴν Ἀμαντίαν πόλιν τῆς Ἠπείρου πλεύσει· πλησίον δὲ τῆς Ἀτινταvῶν (sic) γῆς παραγενόμενος, παρ' αὐτὴν τὴν πράκτιν εἰς τὸ ὑψηλὸν λέπας, ὅ ἐστιν ὄρος, οἰκήσει, τοῦ Ἠπειρώτου Πολυάνθου ποταμοῦ τὸ ὕδωρ τρυγῶν καὶ πίνων.

1047 — 1089. Ὁ δὲ ἕτερος τῶν δύο ἀδελφῶν Ποδαλείριος πλησίον τῶν Ἰταλικῶν κενοταφίων τοῦ Κάλχαντος ἐπὶ ξένην γῆν τοῖς ὀστέοις ταφήσεται· τοῖς δὲ ἐν μηλωταῖς περὶ τὸν τάφον αὐτοῦ κοιμωμένοις πᾶσιν ἀληθῆ λόγον καθ' ὕπνους χρησμοδοτήσει· ἰατρὸς δὲ τῶν νόσων παρὰ τοῖς Δαυνίοις ὁ Ποδαλείριος κληθήσεται, ὁπότε λουόμενοι ἐν τοῖς ῥεύμασιν τοῦ Ἀλθαίνου ποταμοῦ βοηθὸν ἀναβοήσουσι τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸν υἱόν, τοῖς πολίταις καὶ τοῖς θρέμμασιν αὐτῶν ἄγαν εὐμενῆ παραγενέσθαι. Γενήσεταί ποτε τοῖς πρεσβευταῖς τῶν Αἰτωλῶν καὶ ἀγγέλοις ἐκεῖ φῶς λυπηρὸν καὶ ἐχθρότατον φανὲν παρὰ τῶν Δαυνίων, ὁπόταν ἐπὶ τῶν Σαλάγγων τὴν γῆν καὶ τῶν Ἀγγαίσων τὰ ἑδράσματα παραγενόμενοι οἱ Αἰτωλοὶ καὶ ἀπαιτοῦντες ἀπαιτήσουσι (sic) τοῦ Διομήδους τοὺς τόπους, τῆς ἀγαθῆς ἠροτριασμένης γῆς τὸ κληρωθὲν αὐτῷ λιπαρὸν μέρος. Τούτους δὲ οἱ ὠμοφάγοι Δαύνιοι ζῶντας εἰς σκοτεινὸν τάφον χώσουσιν ἐν τοῖς ἐσωτάτοις τόποις τῆς ὠρυγμένης καὶ φαραγγώδους κοίλης γῆς. Οὗτοι δὲ οἱ Δαύνιοι

1) Incipit Cod. fol. 55. vers.

ἐντελὲς ἄταφον μνῆμα τῶν νεκρῶν Αἰτωλῶν τῷ κεχωσμένῳ σμικρῷ λίθῳ κατασκευάσουσι, τὴν χώραν παρέχοντες, ἥντινα ἀπολαβεῖν ἔχρῃζον τοῦ Τυδέως, ἐπειδὴ ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ λέγεται ὁ Τυδεὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μελανίππου κατεδηδοκέναι, κρατοβρῶτος οὖν τοῦ Τυδέως· παῖς δὲ αὐτοῦ ὁ Διομήδης.

Τῶν τοῦ Ναυβόλου[1] δὲ παίδων εἰς Τέμεσαν, πόλιν Ἰταλίας, οἱ ναῦται καταντήσουσι, ὅπου τὸ ἀκρωτήριον[2] σκληρὸν νένευκεν· ἀντὶ δὲ τῶν ὁρισμάτων τῆς Κρίσσης, πόλεως Φωκίδος· ἐπειδὴ ἡ μὲν Κρίσσα ἀνατολικὴ[3], ἡ δὲ Κρότων δυτικὴ πόλις Φωκίδος, τῶν βοῶν ἀροτρεύσουσι τῷ ἑλκομένῳ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, ἥτις καλεῖται ὕνις, τὴν Λίλαιαν πατρίδα· ἐστὶ δὲ Φωκίδος πόλις· καὶ τὸ ἔδαφος τῆς Ἀνεμωρείας· ἐστὶ δὲ πόλις Φωκίδος· ποθοῦντες Ἄμφισσαν· ἐστὶ δὲ πόλις Φωκίδος· καὶ τὰς ἐνδόξους Ἄβας· ἐστὶ δὲ μία τῶν Τρῳάδων. Ὦ ταλαίπωρε Σήταια· ἐστὶ δὲ μία τῶν Τρῳάδων· σοὶ δὲ ὁ θάνατος πρὸς ταῖς πέτραις μενεῖ δυστυχής, ταῖς τὰ γυῖα δεσμούσαις σιδηραῖς ἐλεεινῶς ἐκτεταμένη ἀποθανῇ, ἐμπρήσασα τὰς ναῦς τῶν δεσποτῶν· ἀπόβλητον[4] θρηνοῦσα πλησίον Κράθιδος ποταμοῦ Ἰταλίας γυψὶ σπάραγμα τοῖς φοινικοῖς τὸ σῶμα. Ἐκείνη δὲ ἡ πέτρα· ἐπειδὴ Σήταια ὠνομάσθη· πρὸς τὸν πόντον βλέπουσα κληθήσεται.

Οὗτοι δὲ τῶν Πελασγῶν περὶ τὰς ῥοὰς τοῦ Μέμβλητος ποταμοῦ Ἰταλίας πλησίον Λευκανῶν, τὴν Κέρνην νῆσον, παραγωγῶς, ἐκπεπλευκότες, ὑπὲρ τὸν Τυρσηνὸν πόρον[5] Λάμητος ποταμοῦ Ἰταλίας ἐν Λαμητίαις δίναις οἰκήσουσιν· ἔθνος Ἰταλίας οἱ Λευκανοί· καὶ τούτους μὲν λῦπαι καὶ συμφοραὶ πολυσχεδεῖς ἀνυπόστροφον θρηνοῦντας τύχην ἕξουσιν ἕνεκα τῶν δυσγάμων βιαστικῶν μίξεων.

1090—1122. Οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες ἀσπαστῶς· οὐδ' οἱ πολλῷ τῷ χρόνῳ ἀναστρεφόμενοι εἰς τοὺς οἴκους ἀσμένως εὐχῆς ἄξιον ἐκλάμψουσιν ἢ ἐκκαύσουσι, περιφραστικῶς, τὰ θύματα, τὴν χάριν ἀποδιδόντες τῷ Διΐ· τὰ γὰρ δύο ἐπώνυμά εἰσι τοῦ Διός. Τοιαύταις δὲ ὁ Ναύπλιος Παλαμήδους πατὴρ μηχαναῖς οἴκους φθείρων, ἀπατήσει καὶ πλανήσει τῶν ὁμολέκτρων ἀνδρῶν, διὰ τὸ μάχιμον, τὰς κατ-

1) Cod. Ναυβολείου. 2) Deest versus.
3) Cod. ἐπειδὴ ἡμεῖς Κρίσσαν ἀνατολικήν.
4) Incipit Cod. fol. 52. rect. 5) Cod. πόθον.

νικιδίους ὄρνις (sic), μεταφορικῶς δὲ τὰς γυναῖκας τῶν Ἑλλήνων· πῦρ γὰρ ἀνάψας καὶ λαμπάδα ποιήσας περὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας ἐπλάνησε τοὺς Ἕλληνας, καὶ διέφθειρεν αὐτοὺς καὶ τὰς ναῦς αὐτῶν· οὐδὲ τοῦ πένθους παύσονται αἱ δυσμενεῖς λαμπάδες· τὸν Παλαμήδην δὲ λέγει διὰ τὸ ἀκμαῖον· διαφθαρέντα, ὅντινα νεόθαπτον κρύψει ποτὲ ἐν τῇ κληρουχίᾳ. Ὁ μὲν γὰρ περὶ τὰ λουτρά, ὁ Ἀγαμέμνων, τὰς μὴ ἐχούσας ἐξόδους ἐπιζητῶν ὁδούς· τὸ στόμα τοῦ ἱματίου λέγει· ὡς ἐν δικτύῳ συμπεπλεγμένος ἢ τεταραγμένος, τυφλὰς ζητήσει ταῖς χερσὶ τοῦ λίνου ἀδιεξοδεύτους ῥαφάς. Ὑπὸ τὴν θερμὴν δὲ τοῦ λουτροῦ πηδῶν ἢ ὀλλόμενος στέγην, τὸν τρίποδα καὶ τὸ ἀγγεῖον τοῦ τρίποδος ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ῥανεῖ, πληγεὶς σκεπάρνῳ τὸν κόγχον· ἐστὶ ὀστοῦν περὶ τὸν ἐγκέφαλον· τῷ εὐακονήτῳ μεταξύ· ἡ ἐλεεινὴ δὲ ψυχὴ τὸ Ταίναρον ἀκρωτήριον πετασθήσεται, τὴν λυπηρὰν τῆς λεαίνης εἰςιδοῦσα οἴκου φυλακήν· λέγει δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν. Ἐγὼ δέ, ἡ Κασσάνδρα, πλησίον τῆς πυέλου ἀναιρεθήσομαι τῷ πελέκει· ἐστὶ δὲ ἔθνος Παφλαγόνων οἱ Χάλυβες· συντετριμμένη· ἀφ' οὗ ὁ κλάδος τῆς πεύκης, ἢ τὸ στέλεχος τῆς δρυός, ὅπως τις ὑλοτόμος, ὁ ἐν τῷ ὄρει διατρίβων ἐργάτης, τὸ πλατὺ νεῦρον τοῦ αὐχένος κόψει καὶ τὸν μεταξὺ τῶν φρενῶν τόπον· καὶ ὅλον ἐβρίζουσα καὶ ἀφανίζουσα ἐν τοῖς φόνοις τὸ νεκρὸν σῶμα ἡ ἔχιδνα Κλυταιμνήστρα· ἔλαβε δὲ εἶδος ἀντὶ εἴδους· καὶ ἐπὶ τοῦ αὐχένος βᾶσα, πληρώσει τὸν γέμοντα θυμόν[1]· ὁμοῦ ὡς μοιχὸν καὶ ἐπιβάτην καὶ οὐ δορυάλωτον τιμὴν ἡ βαρύζηλος πολυστένακτα τιμωρουμένη. Βοῶσα μὴ ἀκούοντα τὸν δεσπότην, ἀναδραμοῦμαι κατ' ἴχνος, ὡς ὑπ' ἀνέμου κουφιζομένη τοῖς πτεροῖς, ἐξ οὗ, ταχεῖα· σκύμνος δὲ ὁ Ὀρέστης τοῦ πατρὸς ζητῶν τὸν φόνον, εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς ἐχίδνης μητρὸς Κλυταιμνήστρας τὸ ξίφος βάψει αὐτόχειρ, ἐμφύλιον κακὸν μίασμα τῷ κακῷ ἰώμενος.

1123 — 1175. Ὁ ἐμὸς δὲ ἀνήρ, ὁ βασιλεὺς τῆς δούλης νύμφης, Ἀγαμέμνων, τοῖς πανούργοις Σπαρτιάταις Ζεὺς ὀνομασθήσεται·[2] Οἴβαλος βασιλεὺς Λακεδαιμονίας. Οὐ μὴν ἐμὸν σέβας ἀκατονόμαστον τοῖς ἀνθρώποις ἀφανισθὲν αὐτόθι γενήσεται, τῷ τῆς λήθης σκότῳ· ναὸν δέ μοι οἰκοδομήσουσιν οἱ Ἰταλῶν ἀρχοὶ παρὰ ταῖς ὄχθαις τῆς Σάλπιδος λίμνης Ἰταλίας, καὶ οἱ τὴν Δάρδανον πόλιν Ἰταλίας κατοικοῦντες, οἱ

1) Desunt verba ἀγρίας χολῆς. 2) Deest versus.

πλησιόχωροι τῶν ναπαίων τῆς λίμνης. Αἱ κόραι δὲ τὸν πρέποντα τῆς παρθενίας γάμον· Ἑκτόρειος κόμη λέγεται ἡ τὰ ὀπίσω καθειμένη, τὰ δὲ ἔμπροσθεν κεκαρμένα[1] ἔχουσα· κεκαλλωπισμέναις θριξίν, ὅταν θέλωσι τοὺς νυμφίους ἐκφυγεῖν, ἀρνούμεναι τούτους ἢ διὰ δυσμορφίαν, ἢ διὰ γένους ψόγον καὶ μῶμον, τὸ ἐμὸν περιλαβοῦσιν εἴδωλον ταῖς χερσί, δύναμιν ἢ ἰσχὺν ἢ βοήθειαν κτώμεναι ὁμοῦ τὴν ἐσθῆτα τῶν Ἐριννύων τὴν φαιάν, καὶ πρόσωπα χροὰς βεβαμμέναι τοῖς βαπτηρίοις[2], τοῖς πυῤῥοῖς φαρμάκοις. Ἐκείναις δὲ ἐγὼ ἐπὶ πολὺ ἄφθαρτος θεὸς ταῖς θυρσοφόροις γυναιξὶ φωνηθήσομαι. Πολλαῖς δὲ γυναιξὶ κατασκευάσω πένθος αὐτόθι στερισκομέναις παρθένων, αἳ τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρόν, τὸν ἀθέσμως αὐτῇ μιχθέντα, τῆς Ἀφροδίτης θεᾶς τὸν λῃστὴν καὶ ἅρπαγα, μακρὸν στενάζουσαι εἰς τὸν ἀνάρμοστον κλῆρον τὰς κόρας πέμψουσι γάμων ἐστερημένας. Λάρυμνα, καὶ αἱ λοιπαὶ πόλεις Λοκρίδος· Σπερχειὸς δὲ ποταμὸς Θεσσαλίας· πόλεις Λοκρίδος· αἱ τῶν Λοκρῶν ἀγυιαί, καὶ ὄρος Λοκρίδος, καὶ πᾶς ὁ τοῦ Ὁδοιδόκου, πατρὸς Ὀϊλέως, πάππου Αἴαντος· καὶ Ὀϊλέως οἶκος· ὑμεῖς χάριν τῶν ἐμῶν δυσσεβῶν γάμων τιμωρίας τῇ θεᾷ Ἀθηνᾷ ἀποτίσετε[3], τὸν χιλιετῆ χρόνον· ὦρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· τὰς ἀνυμφεύτους· κλήρῳ γὰρ ἐστέλλοντο· κόρας γηροβοσκοῦσαι. Αἷστισι ξέναις ἐν ξένῃ ἀνενταφίαστος τάφος ἐν ψάμμῳ ὑπὸ τοῦ κλύδωνος λυπρὸς ἀφανισθήσεται, ὅταν δὲ τὰ μέλη τοῖς ἀγρίοις ξύλοις συμφλέξῃ τὸ πῦρ, εἰς τὴν θάλασσαν τὴν σποδὸν ἐκρίψει, τῆς ἐκ τῶν λόφων τοῦ ἀκρωτηρίου Τροίας ἐφθαρμένης. Αἱ δὲ λοιπαὶ νύκτωρ ταῖς ἀποθνησκούσαις ἴσαι· τόπος ἐν Τροίᾳ ἡ Σιθών, ἀντὶ τοῦ, εἰς τὴν Τροίαν παραγενήσονται· λαθραῖα κἀκκέλευθα περισκοποῦσαι, μέχρις ἂν εἰσδραμῶσιν εἰς τοὺς οἴκους τῆς Ἀθηνᾶς, ἱκετίδες προσευχαῖς τὴν Ἀθηνᾶν παρακαλοῦσαι· τῆς δὲ θεᾶς καλυνοῦσι τὸ ἔδαφος κοσμοῦσαι, τῷ ὕδατι καθαρὸν ποιήσουσι, τὴν ἀστεργῆ ὀργὴν τῶν πολιτῶν φυγοῦσαι.[4] ἀνὴρ Ἰλιεύς, ἤγουν Τρώς, τὰς κόρας ἐπιτηρήσει λίθον ἐν ταῖς χερσὶ κρατῶν, ἢ ξίφος μέλαν, ἢ ταυροκτόνον ἰσχυρὰν πέλεκυν, ἢ ξύλον ἀπὸ Φαλακραίου ὄρους, ἐπιθυμῶν κορέσαι τὴν χεῖρα τὴν διψῶσαν φόνου· ὁ δῆμος

1) Incipit Cod. fol. 52. vers. 2) Cod. βακτηρίοις.
3) Cod. ἀποτίσεται.
4) Desunt verba πᾶς γάρ.

δὲ ἄνευ ἄτης καὶ βλάβης τὸν ἀναιροῦντα ἐπαινέσει, τῷ θεσπίσματι χαράξας καὶ νόμον ποιήσας τὸ ἀλώβητον γένος.

1174—1213. Ὦ μῆτερ, ὦ δύςμητερ, οὐδὲ σὸν κλέος ἄπυστον ἔσται· ὦ μῆτερ, ὦ κακόμητερ, οὐδὲ ἡ σὴ δόξα ἀνάκουστος ἔσται· τὴν Ἑκάβην[1] λέγει· ἀπὸ Περσέως γὰρ καὶ Ἀστερίας[2] ἡ τρικέφαλος Ἑκάτη· Βριμὼ παρὰ τὸ βριμᾶσθαι· ποιήσει ἀκόλουθον ἢ ἐπίσκοπον, ταῖς ὑλακαῖς ἐκφοβοῦσαν ταῖς νυκτεριναῖς τοὺς ἀνθρώπους· ὅσοι τῆς μεδούσης τῆς Θρᾳκικῆς Ἑκάτης τὰ ἀγάλματα μὴ σέβωσι φρυκτωρίαις ἢ λαμπάσι, κλάδοις τὴν Ἑκάτην τὴν θεὰν ἐξευμενίζεσθαι. Ὁ νησιωτικὸς δὲ κενοτάφιον τῇ Ἑκάβῃ[3] σεβάσμιον τὸ ἀκρωτήριον Σικελίας ἕξει, καὶ ταῖς ἀρχοντικαῖς χερσὶν οἰκοδομημένον ἔμπροσθεν τῶν ῥείθρων τοῦ Ἑλώρου ποταμοῦ Σικελίας τεθαμμένης· ὅςτις παρὰ ταῖς ἀκταῖς τῆς τλήμονος τὰς ἐπὶ νεκροῖς χεύσεις ῥανεῖ, τῆς Ἑκάτης τὸ μήνιμα τῆς θεᾶς φοβούμενος. Πρῶτος δὲ τὸν λιθοβόλον ῥίψας λίθον τῷ Ἅιδῃ τῶν μελάνων θυμάτων ἀπαρχὰς δώσει· λέγει δὲ τὸν Ὀδυσσέα.

Σὺ δέ, ὦ ἀδελφέ, πλεῖστον ἐξ ἐμῆς διανοίας ἀγαπηθείς, ἀσφάλεια τοῦ οἴκου καὶ ὅλης τῆς πατρίδος, οὐκ εἰς κενὸν τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ αἱμάξεις τῷ φόνῳ τῶν ταύρων, τῷ βασιλεῖ καὶ θεῷ τῶν Τιτάνων Διῒ πλείστας ἀπαρχὰς καὶ θυσίας δωρούμενος· ἀλλ' ἄξεταί σε πρὸς τὰς Θήβας, τὰς ἐξόχως τοῖς Ἕλλησιν ᾀδομένας· ὅπου αὐτὸν ἡ μήτηρ Ῥέα, ἡ ἔμπειρος τῆς πάλης, τὴν ἔμπροσθεν βασίλισσαν ἐμβαλοῦσα Ταρτάρῳ, τὰς ὠδῖνας ἐξέλυσε τῆς λαθραίας γονῆς· τὰς παιδοφθόρους, λέγει δὲ τοῦ Κρόνου, ἐκφυγοῦσα τοῦ ὁμοζύγου εὐωχίας ἀσέμνους[4], οὐδαμῶς ἔλιπανε τῇ τροφῇ τὴν γαστέρα, τὸν ἀναδοθέντα λίθον καταπιών, ἐν τοῖς τὸ σῶμα σφίγγουσι σπαργάνοις ἐνειλημμένον, τύμβος γέγονεν ὁ Κρόνος· Νήσοις δὲ μακάρων· τὰς Θήβας λέγει ὁ Λυκόφρων· ἐγκατοικήσεις ἡμίθεος βοηθός, τῆς λοιμικῆς νόσου διώκτης· ὅπου πεισθείς σε ὁ σπαρτὸς λαὸς τοῦ ἀρχαιοτάτου βασιλέως τοῦ τῶν Θηβῶν τοῖς χρησμοῖς τοῦ Ἰατροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐκ τῶν Ὀφρυνείων· ἐστὶ δὲ τόπος ἐν Τροίᾳ· τάφων[5] ἀνελκύσας, ἄξει εἰς τὸ τεῖχος τοῦ Καλύδνου[6], βασιλέως τῶν Θηβῶν τῶν Βοιω-

1) Cod. τὴν Ἑκάτην. 2) Cod. Ἀστέρης. 3) Cod. τῇ Ἑκάτῃ.
4) Incipit Cod. fol. 53. rect. 5) Cod. τάφον.
6) Cod. Καλυδώνων.

τῶν· λείπει τὸ ἑσόμενον[1]· τῷ ὡπλισμένῳ στρατῷ[2] τὴν χώραν πορθοῦντι, καὶ τὰ βασίλεια τοῦ Τηνέρου υἱοῦ Ἀπόλλωνος, βασιλέως Θηβῶν. Σὺν δὲ μέγιστον κλέος τῶν Θηβῶν οἱ πρόμαχοι ταῖς σπονδαῖς δοξάσουσιν, ἴσον τοῖς ἀφθάρτοις θεοῖς.

1214 — 1282. Ἥξει δὲ Κνωσσὸν κἀπὶ Γόρτυνος· παραγενήσεται δὲ καὶ εἰς τὴν Κρήτην νῆσον· Γόρτυνος (sic) πόλις Κρήτης· τὸ ἐμὸν πῆμα τῆς ταλαίνης· δυςτυχήσουσι δὲ καὶ δι' ἐμὲ οἱ Κρῆτες· πᾶς δὲ ἔρημος ὁ οἶκος τῶν στρατηγῶν γενήσεται· οὐ γὰρ ἥσυχος ὁ ἁλιεὺς Ναύπλιος διήρη ναῦν ἐπικαθημένος ἐλαύνει, τὸν φύλακα τῆς μοναρχίας ἀπατήσας Λεῦκον ταῖς ψευδέσι μηχαναῖς, ἔχθραν ἐκκαίων καὶ ἀναζωπυρῶν· ὅςτις οὔτε τῶν τέκνων φείσεται, οὔτε τῆς συγγάμου Μήδας γυναικός· ἐστὶ δὲ κύριον τὸ Μήδας· τὰς φρένας ἄγριος· οὐ τῆς θυγατρὸς Κλεισιθήρας, ἥςτινος τὴν κοίτην ὁ πατὴρ τῷ Λεύκῳ πικρὸν ὁμογνωμονήσει· πάντας δὲ ἀνάγνοις ἐν τῷ ναῷ ἀποκτείνει πληγαῖς τραυματισθέντας, τοῦ Ἐριννυώδους βόθρου.

Τοῦ γένους δὲ τῶν πάππων τῶν ἐμῶν τὸ κλέος πάλιν μέγιστον αὐξήσουσιν οἱ ἀπόγονοί ποτε, δούρασι τὸ πρωτεῖον ἁρμοσάμενοι στέφος, τῆς τε γῆς καὶ τῆς φυλῆς τὰ σκῆπτρα λαβόντες. Ἡ δὲ ταλαίπωρος πατρὶς τὴν μαρανθεῖσαν δόξαν οὐκ ἄμνηστον τῇ σκοτίᾳ βαλεῖ, οὐ κατακρύψει. Τοιούτους δὲ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς καταλείψει δύο, τὸν Ῥῶμον καὶ τὸν Ῥωμύλον ἔξοχον γένος ἐν τῇ ῥώμῃ· ὁ τῆς Ἀφροδίτης δὲ υἱὸς Αἰνείας, ὁ ἐν ταῖς βουλαῖς ἄριστος, οὐδὲ μεμπτὸς ἐν μάχαις, ἐξ οὗ ἀνδρεῖος· ὅςτις πρῶτον μὲν τὴν Αἶνον πόλιν Μακεδονίας οἰκήσει, παραγενόμενος εἰς τὴν ἐξοχὴν τοῦ Μακεδόνος ὄρους, καὶ τὰς Βάκχας τὰς κεραςφόρους γυναῖκας· ἐκ δὲ τῆς Ἀλμωνίας, ἐστὶ δὲ ὄνομα τόπου, πάλιν πλανώμενον δέξεται ἡ Τυρσηνία χώρα, ὁ Λυγκεὺς τῶν θερμῶν τὸ ῥεῖθρον ἀναπέμπων, καὶ αἱ πόλεις Ἰταλίας, αἱ πολυθρέμματοι νάπαι[3]. Τοῖς ὅρκοις κρατήσας καὶ τῶν παρακλήσεων ἐντεύξεσιν ὁ πλανήτης ταῖς πλάναις πάντα τὸν βυθὸν ἐρευνήσας γῆς τε καὶ τῆς θαλάσσης· σὺν τούτοις δὲ οἱ δύο ἀδελφοὶ υἱοὶ Τηλέφου, ἀφ' οὗ ἡ χώρα Τυρσηνία· τοῦ Τηλέφου βασιλέως Μυσῶν, οὗτινός ποτε τὸ δόρυ ὁ Διόνυσος κάμψει τὰ μέλη συνδεσμήσας τοῖς λύγοις· ἐστὶ δὲ εἶδος φυτοῦ· υἱοὶ Τηλέφου ὁ Τάρ-

1) Pertinet ad σωτῆρα. Cod. ἑπόμενον.

2) Desunt verba ὅταν κάμνωσι. 3) Deest versus.

χων καὶ ὁ Τυρσηνός, ἐκ τῶν Ἡρακλείων γεγεννημένοι αἱμάτων. Ἐκεῖσε τράπεζαν ἐδεσμάτων πλήρη καταλαβών, τὴν βρωθεῖσαν ἐκ τῶν ἀκολούθων, μνήμην παλαιῶν νόμων λάβῃ· χώραν δὲ κτίσει ἐν τόποις ἔθνους Ἰταλίας, ὑπὲρ τοὺς Λατίνους καὶ τοὺς Δαυνίους ᾠκισμένην, πόλεις τριάκοντα, ἰσαρίθμους τοῖς παισὶ τῆς συός, ἥντινα ἀπὸ τῶν Ἰδαίων λόφων, καὶ τῶν Δαρδανείων τόπων ἐπὶ νηὸς ἄξει, τὴν τροφὸν τῶν ἰσαρίθμων πόλεων (sic) τοῖς υἱοῖς Αἰνείου, τὴν πολύγονον. Ἥςτινος καὶ ἐν πόλει μιᾷ ἄγαλμα ἀναθήσει χαλκουργήσας, καὶ τῶν ὑπομαζίων τέκνων. Οἰκοδομήσας δὲ ναὸν τῇ Ἀθηνᾷ, τὰ πατρῷα ξόανα τῶν θεῶν ἐγκατοικήσει· ἅτινα δή, παρωσάμενος καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν λοιπὴν κτῆσιν τὴν συντελοῦσαν πρὸς τὸ ζῆν· παρὰ τὸ πνέω, ἐξ οὗ πλουσίαν· σὺν τῷ πρεσβύτῃ πατρὶ[1] τιμήσει τοῖς ἱματίοις καλύψας, ἡνίκα οἱ ἀνδρεῖοι πολεμισταί, τὰ πάντα τῆς πατρίδος τῷ κλήρῳ καταπιόντες[2], τούτῳ μόνῳ δώσουσιν ἐκλογὴν οἴκου λαβεῖν, ὅπερ θέλει δωρεὰν ἀπενέγκασθαι. Διὸ καὶ παρ' ἐχθροῖς κριθεὶς εὐλαβέστατος, τὴν πλεῖστον ὑμνηθεῖσαν ἐν πολέμοις πατρίδα ἐν τοῖς βραδυγενέσι πλουσίαν κατασκευάσει πόλιν, περὶ Μακεδνὰς ὄρος Ἰταλίας, καὶ τὸν ὅρμον τῆς Ἀργοῦς τὸν κλεινόν, τὴν ἐν Ῥώμῃ λίμνην, καὶ τῆς Φόρκης λίμνης πλησίον τῆς Ῥώμης· Τιτὼν Ἰταλίας ποταμός· τοῦ κατὰ τῆς γῆς δύνοντος εἰς τὰ ἀφανῆ βάθη κευθμῶνος· Ἀπόλλωνός τε εἰς ἐξοχήν, ὅπου τῆς παρθένου Σιβύλλης στυγνὸν οἴκημα ὑπάρχει, τῷ κοίλῳ σπηλαίῳ τὸ συγκατηρεφὲς καὶ κατάστεγον. Τοσαῦτα μὲν ἀκαρτέρητα κακὰ πάθωσιν οἱ μέλλοντες τὴν ἐμὴν ἀφανίσαι πατρίδα.

1283—1308. Τί γὰρ τῇ ταλαιπώρῳ μητρὶ Ἀσίᾳ τοῦ Προμηθέως καὶ τῇ Εὐρώπῃ· ἐκ γὰρ Διὸς καὶ Εὐρώπης Σαρπηδών, Ῥαδάμανθυς, Μίνως· ἐκ δὲ ταύτης ἡ χώρα· καὶ τῇ τοῦ Σαρπηδόνος τροφῷ κοινὸν εἴληφεν; ἅςτινας ὁ Ἑλλήςποντος καὶ αἱ Συμπληγάδες πέτραι, καὶ Σαλμυδησσὸς ποταμὸς Σκυθίας, καὶ ὁ Εὔξεινος πόντος ὁ γείτων τοῖς Σκύθαις εἴργει τοῖς ἰσχυροῖς πάγοις, τὴν λίμνην τέμνων ὁ Τάναϊς ποταμὸς μέσον ὁ καθαρὸς τοῖς ῥείθροις διορίζει, τὴν προςφιλεστάτην βροτοῖς, τοῖς ἀποκαύματα ποδῶν θρηνοῦσι Μαιώταις διὰ τὴν ψύξιν.

---

1) Incipit Cod. fol. 53. vers.

2) Cod. καταλιπόντες.

"Ολοιντο ναῦται πρῶτα Καρνῖται κύνες, οἳ τὴν βοῶπιν ταυροπάρθενον κόρην· τὴν Εὐρώπην λέγει· οἳ τὴν εἰς βοῦν μεταβληθεῖσαν κόρην ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ Ἄργους ἀνήρπαξαν· κυρίως δὲ φορτηγοὶ οἱ Φοίνικες, ἔμποροι γάρ· προμάχῳ[1] ἀπὸ Μέμφιδος πόλεως γαμετὴν περᾶσαι μεμοιραμένην τῷ Αἰγυπτίῳ· πρῶτον δὲ πυρσὸν τῆς ἔχθρας ἐπῆραν Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ. Πάλιν γὰρ τὴν ὕβριν τὴν βαρεῖαν τῆς ἁρπαγῆς οἱ Κρῆτες οἱ ἐξ Ἴδης ὄρους Κρήτης ἀντιτιμωρίαν ζητοῦντες, τὴν αἰχμάλωτον διήγαγον δάμαλιν, ἐν ταυρομόρφῳ τυπώματι τριήρους εἰς Σαραπτίαν πόλιν Κρήτης, τῷ βασιλεῖ Κρήτης. Οὐδὲ οὗτοι ἀπηρκέσθησαν ἀντὶ ἴσων ἴσα λαβόντες, ἀλλὰ κλέπτην σὺν Τεύκρῳ στρατὸν καὶ σὺν τῷ Σκαμάνδρῳ Δραυκίῳ πατρὶ εἰς τὸ τῶν Τρώων ἔστειλαν οἰκητήριον, πολεμήσαντας τοῖς μυσίν· ὥντινων ἀπὸ σπορᾶς τοὺς ἐμοὺς γεννήτορας ἐβλάστησεν ὁ Δάρδανος, γήμας Ἀρίσβαν θυγατέρα Τεύκρου· ἀφ' ὧν γέγονεν Ἐριχθόνιος.

1309 — 1321. Καὶ δευτέρους ἀπέστειλαν ἅρπαγας λύκους τῷ μονοπεδίλῳ ἄρχοντι Ἰάσονι τὴν δορὰν τοῦ κριοῦ κλέψοντας, ταῖς ὑπὸ δράκοντος φυλαττομέναις θήκαις τοῦ δέρματος ἐσκεπασμένην σκοπαῖς. Ὅστις εἰς τὴν Κύταιαν[2]· ἐστὶ δὲ τόπος· ἐλθὼν, τὴν γείτονα τῶν Λιγυστίνων, καὶ τὸν τετρακέφαλον δράκοντα, ἢ τερατώδη, ἢ δικέφαλον· αἱ γὰρ δύο κεφαλαὶ τέσσαρας πνοὰς ἔχουσι· καὶ τὰ περιφερῆ τῶν ταύρων τῶν πυριπνόων βαστάσας ἄροτρα, καὶ τῷ χαλκείῳ τὸ σῶμα μαγειρευθεὶς, οὐκ εὐτυχῶς κατέλαβε τοῦ κρίου τὸ δέρμα, ἢ τοῦ κάπρου· ἀλλ' αὐτόμολον ἁρπάσας τὴν Μήδειαν· εἶδος δὲ ὀρνέου μικροῦ ἢ κεραῖς· τὴν ἀναιροῦσαν τοὺς ἑαυτῆς γνωστοὺς, καὶ τῶν τέκνων φονεύτριαν καὶ ἀναιρέτιν καὶ αὐτόχειρα εἰς τὴν φωνήεσσαν Ἀργὼ ἀνεβίβασε, φθογγὴν σανιδωμάτων ἀπὸ τῶν Χαονιτικῶν, ἔνθεν τῆς Ἀργοῦς ξύλα ἠνέχθη, ἀνθρωπείαν πέμπουσαν, ἐπιστήμονα τῶν δρόμων.

1322 — 1340. Πάλιν δὲ ὁ τὰς πέτρας καὶ τὰ ὑποδήματα ἀνελκύσας καὶ ζωστῆρα Ἱππολύτης ἔλαβε, καὶ τὸ τοῦ πατρὸς ξίφος ὁ Θησεύς· Αἰγεὺς γὰρ ὁ Ψημίου· ᾧτινι χαλεποὶς τοὺς τάφους ἡ ὑψηλοτάτη κάτωθεν τῶν[3] ἠχούντων κρημνῶν, διὰ

---

1) Cod. vitiose: ἔμπειροι γὰρ μάχης. Vid. Schol. Cod. Par. A.
2) Cod. Σκύταιαν.
3) Incipit Cod. fol. 54. rect.

τὰς βολὰς τῶν ἀνέμων· πάλαι ἐπιτηρήσαι τὰς ἀνεστραμμένους ῥιφάς· σὺν τῷ θηρὶ καταντήσας τῷ σπάσαντι τῆς Ἥρας· ἐστὶ γὰρ ἐπώνυμον τὸ Μύστη· τῆς Ἥρας, παρόσον οἱ νικῶντες τρόπαιον ἐτίθεσαν τῆς Ἥρας· τὸν εὐθηλῆ μαστὸν ἐθήλασεν Ἡρακλῆς καὶ ἀπαθανατίσθη· τὸν ζωστῆρα Ἱππολύτης ἔλαβεν· ἆθλον δέ ἐστι· τοῦτο διπλοῦν παρεσκεύασε νεῖκος[1], τὴν ζώνην τῆς Ἀμαζόνος ἀποσυλήσας, καὶ πόλεως Πυρλαγόνος Θεμισκύρας ἄπο τὴν τοξότιν κλέψας· Ὀρθωσία δὲ ἐπώνυμον Ἱππολύτης. Καταλιποῦσαι δὲ αἱ ταύτης ἀδελφαὶ τὴν Ἶριν καὶ τὸν Λάγμον καὶ τὸν Τήλαμον· εἰσὶ δὲ οἱ τρεῖς ποταμοὶ Πόντου· καὶ τὸν ποταμὸν Θερμώδοντα, καὶ τὸ Ἀττικὸν ὄρος[2], Θεμισκύρας ἐξήλασαν τοὺς ἵππους, καὶ τὴν ἀπηνῆ βοὴν καὶ θόρυβον ἀφιεῖσαι τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις, τὴν Ἀττικὴν τῷ δόρατι ἐξεπόρθησαν, τοὺς Μοψοπείους· ἀπὸ Μόψοπος βασιλέως· καύσασαι τόπους.

1341—1361. Ὁ πάππος δὲ τῆς Θράκης· λέγει δὲ τὸν Ἶλον· ὁ ἐμός, ἀφανίσας τὰς πόλεις, καὶ τὴν χώραν τῶν Μακεδόνων, καὶ τὸ ἔδαφος τῶν Γαλαδραίων· εἰσὶ δὲ ἔθνη[3] Μακεδόνων οἵ τε Ἑορδοὶ καὶ οἱ Γαλαδραῖοι· ὅρους ἔπηξεν[4] περὶ τοῖς ῥεύμασιν τοῦ Πηνειοῦ, ποταμοῦ Θεσσαλίας, τὴν στεῤῥὰν τῷ τραχήλῳ δουλικὴν δέσμην περιθεὶς· τῇ δυνάμει ὁ ἐν τοῖς νέοις ἀνδρεῖος, ὁ εὐγενής. Ἡ δὲ ἀντὶ τούτων βοηθὸν τὸν Ἡρακλέα, ἓξ τριήρεις ἔχοντα, ἤγουν ναῦς, τὴν λεοντῆν ἀμφιεννύμενον ἀποστείλασα, ἀξίναις ἢ δικέλλαις κατέαξε καὶ ἔῤῥιψε τὸ ἀκρωτήριον· τοῦτον ἡ ἐμποιητικὴ φόβου Ἥρα ἢ Ἀθηνᾶ ἐν τοῖς κλήροις τῶν θεῶν καθιερώσει, ἡ πημάτων ἀρχηγός. Πάλιν δὲ τοῦ Ἄτυος οἱ παῖδες, ὁ Τυρσηνὸς καὶ Λυδός, τῶν Λυδῶν τὸ ὄρος ἐκλελοιπότες, Κιμψόν τε, πόλιν Λυδίας, καὶ τὰ χρυσεργὰ τοῦ Πακτωλοῦ νάματα, τῆς λίμνης τὸ ὕδωρ τῆς Γυγαίας, ἤγουν Ἀσκανίας· πλησίον τῆς Λυδίας ἐστί τινα ὄρη, ὅπου ἡ Ἔχιδνα, ᾗ συνεμίγη ὁ Τυφών, τὸν δεινόκοιτον τοῦ κευθμῶνος μυχὸν ἐνδιατρίβει· εἰς τὴν Ἰταλικὴν πόλιν Ἄγυλλαν ᾤκησαν, τὴν δεινὴν τοῖς Λιγυστίνοις· ἐστὶ δὲ ἔθνος Ἰταλίας· καὶ τοῖς ἀφ' αἵματος τὴν ῥίζαν τῶν Γιγάντων τῶν Σιθώνων κεκτημένοις· ἐστὶ δὲ Θράκη, εἰς ἣν οἱ Γίγαντες Παλλήνην[5] ᾤκουν· ἐν ταῖς μάχαις

---

1) Cod. εἶκος. 2) Desunt duo versus.
3) Cod. ἔστι δὲ ἔθνος. 4) Cod. ἔπηξαν.
5) Cod. Ποθήνην.

λόγχης δεινὴν μίξαντες πάλην τὸ ἑξῆς μίξαντες ἄθλοις. Ἐπόρθησαν δὲ τὴν Πίσαν· πόλιν Ἰταλίας· καὶ τὴν γῆν δορύκτητον πᾶσαν κατειργάσαντο τὴν πλησίον τῶν Ὄμβρων καὶ βεβηκυῖαν τῶν ὀρῶν Τυρσηνίας τῶν τραχέων ἀκρωτηρίων.

1362 — 1408. Ἔσχατος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐγείρει τὴν ἀρχαίαν ἐριννῦν (sic) ἀπὸ Ἰοῦς· τῶν ἠπείρων· ἤδη τὸ πρὶν πῦρ εὗδον τῇ φλογὶ ἐξάπτων, ἐπεὶ τοὺς Ἀργοναύτας ἐθεάσατο· Ῥυνδακὸς ποταμὸς Μυσίας ὀξυτόνως· καὶ τοῖς ξένοις ἀμφορεῦσιν, ἤτοι ἀγγείοις, εἰς τὸ ὕδωρ βάψαντας· ἡ δὲ Εὐρώπη μανεῖσα κακουμένη πολλὰς βλάβας ἀντιτιμωρηθήσεται, πορθοῦσα χώρας τὴν ἐναντίαν ἀντικειμένην ἠϊόνα. Πρῶτος μὲν παραγενήσεται τῷ Διῒ τῷ Λαπερσίῳ· ἐπώνυμον δὲ Διός· ὁ ὁμώνυμος Ζεὺς Ἀγαμέμνων, ὅςτις, κεραυνὸς κατερχόμενος, τῷ πυρὶ τοῦ κεραυνοῦ καύσει πάντα τὰ τῶν ἐχθρῶν θύρετρα· σὺν τούτῳ ἀποθανοῦμαι καὶ ἐν τοῖς νεκροῖς στρεφομένη, τὰ λοιπὰ ἀκούσω, ἃ μέλλω νῦν λέγειν. Ὁ ἀπόγονος δὲ τοῦ ἀναιρεθέντος, ὅςτις δεύτερος υἱὸς καλεῖται· υἱὸς Ὀρέστου, ὅς ἐστιν ὁ Γρᾶς· παρόσον δίκην ἰχθύος ὁ Ἀγαμέμνων ἐμπεσὼν ἐν τῷ χιτῶνι ἀνῄρηται, κατακαύσει τὴν γῆν εἰς ξένην παραγενόμενος, τοῖς χρησμοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος, σὺν στρατῷ πολυεθνεῖ. Τρίτος δὲ τοῦ βασιλέως τοῦ δρυτόμου Νηλέως, τὴν τευχοποιὸν· λέγει δὲ τὴν κεραμέως θυγατέρα τὴν Κάειραν· ἀπὸ Βράγχου[1] τοῦ κτίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον· ἀπατήσας, παραλογισάμενος ἐμπεφυρμένην ὕδασι τῷ κεχρημένῳ δοῦναι[2] δωρεάν, τὴν σφραγῖδα τῇ βίβλῳ ἢ τῷ χάρτῃ τῶν δακτύλων ἐφαρμόσαι· ὀρείαν Φθειρῶν· ἡ Μίλητος γὰρ Φθεὶρ ἐκαλεῖτο· κατασκευάσει μοναρχίαν, τὸν πρῶτον ἐπὶ μισθῷ συμμαχήσαντα[3] στρατὸν Κᾶρα δηώσας καὶ ἀφανίσας ἢ κατακαύσας, ὅταν κόρη πόρνη εἰς αἰδοῖον ἀθέσμως βοήσασα κατὰ χλεύην ὑβρίσῃ λοιδορουμένη πρὸς τὰ ἀκόλαστα νυμφεῖα τῶν βαρβάρων τελεῖν. Οἱ δὲ δὴ τέταρτοι· τοὺς Δωριεῖς λέγει· οἱ αὐτοὶ ἀπὸ ὄρους Περῤῥαιβίας, ἔνθα ᾤκουν· οἱ αὐτοὶ Δωριεῖς· Κύτινον πολίχνιον Δωριέων· οἵτινες οἰκήσουσι πόλιν Θίγρον· Σάτνιον Καρίας ὄρος· τῶν περὶ τὸ Δώτιον[4], ἔνθα ᾤκει ὁ Ἐρυσίχθων, ὁ πάλαι τῇ Κυρίτᾳ· ἐστὶ δὲ ἐπώνυμον Ἥρας· παντελῶς μεμισημένος, τῆς εἰς πᾶν εἶδος μεταβαλλομένης Μνήστρας, θυγατρὸς Ἐρυσί-

---

1) Cod. Βράχου. 2) Incipit Cod. fol. 54. vers.
3) Cod. συμμαχήσοντα. 4) Cod. τὸ τίνον.

χθονος, τῆς κατωφεροῦς ἀλώπεκος, ἥτις ταῖς ἐμπορίαις ἢ πραγματείαις ταῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν τὴν μεγάλην λιμὸν τοῦ πατρὸς ἐθεράπευε τὴν ἰσχυρὰν καὶ ἀεὶ ἀκμάζουσαν, ξένα ἀροτριοῦντος πτερά, τὰ ἔσχατα τοῦ ἀρότρου· Αἴθων δὲ ὁ Ἐρυσίχθων, διὰ τὸν λιμόν. Ὁ Μίδας δὲ τὸ αἷμα τῶν ἀδελφῶν τιμωρούμενος, πάλιν τὴν τροφὸν καὶ μητέρα ἀντιπορθήσει γῆν τοῦ τοὺς νεκροὺς κελεύοντος τὰς ἀκολαστους δίκας τοῖς ἀνθρώποις ῥητορεύοντος τῷ στεῤῥῷ τρόπῳ· ὅςτις δήποτε περὶ τοῦ Ὄνου τὰ ὦτα· ἐστὶ λόφος ἐν Φρυγίᾳ· ἢ ἔχων ἀληθῆ ὦτα ὄνου· κοσμήσει. νῦν[1] τοὺς λοβοὺς τῶν ὤτων· τούτῳ πᾶσα ἡ γῆ δουλωθήσεται τῆς Θρᾴκης, καὶ ἡ Μακεδονία, περιφραστικῶς· ἡ παραθαλασσία Χερσόνησος, καὶ ἡ Παλληνία· ἥντινα ὁ βουκέφαλος· ἐστὶ δὲ ἐπίθετον τοῦ ποταμοῦ· ποταμὸς λιπαίνει, ὁ τῶν Γιγάντων ὑπηρέτης.

1409 — 1440. *Πολλῶν δὲ ἄλλοθεν ἄλλως πημάτων ἀπάρξεται ὁ Ἄρης, ἐπωνύμως· ἢ τί χρὴ καλεῖν τὸν τοῖς αἵμασι φυρόμενον, ἤγουν ἐν τοῖς πολέμοις εὐωχούμενον; Οὐ μὴν ὑπείξει γ' ἡ Ἐπιμηθέως τοκάς· οὐ μὴν ὑποχωρήσει γ' ἡ Ἀσία, ἥτις ἐξ Ἰαπετοῦ γεννᾷ Ἐπιμηθέα· ἀλλ' ἀντὶ πάντων ἐκ τῆς τοῦ Περσέως σπορᾶς ἕνα ἀποστελεῖ γίγαντα, τὸν Ξέρξην λέγει· τούτῳ ἡ μὲν θάλασσα βατὴ πεζῷ ποτε ὄντι γενήσεται· ἡ δὲ γῆ πλευσθήσεται· ὁ γὰρ Ξέρξης, ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ἔχωσε, τὸν δὲ Ἄθω τὸ ὄρος κόψας ἐποίησε θάλασσαν· τὴν γῆν ταῖς κώπαις ῥήσσοντι· οἱ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς· ἐπώνυμοι[2], ἤγουν οἱ κεκαυμένοι τῷ πυρὶ σὺν τοῖς ξυλίνοις τῶν τειχέων προμαχῶσι, τὸν χρησμοδότην τῆς βλάβης αἰτιάσονται, ψευδῆ νομοθετοῦντα ἢ μαντευόμενον τὰ τοῦ Ἅιδου. Τῷ παμμιγεῖ δὲ στρατῷ πᾶσα μὲν βρωθήσεται ἡ τὴν φλοιῶτιν ἐκδιδοῦσα διπλῆν σκέπην· ἡ γὰρ βάλανος διπλῆν ἔχει τὴν σκέπην· ἀπὸ τοῦ ἑνὸς καρποῦ τοὺς πάντας ἐδήλωσεν· ἢ καρποβότος, ἀγριὰς ὀρειθαλής, ἡ ἄγρωστις, ἡ ἐν τοῖς ὄρεσι θάλλουσα. Ἅπασα δὲ πλήρωσις τῶν ποταμῶν ξηρανθήσεται, τὴν μεγάλην νῦν χαίνοντες δίψαν τῶν ἀντλούντων ἢ ἀρυομένων· νέφη βελῶν ἠχούντων, ποιὸν ἦχον ἀποτελούντων, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς στήσουσί πως· ὁ Κίμμερός τε· ἐστὶ δὲ χώρα περὶ τὴν δύσιν· τῇ σκιᾷ καλύψει τὴν γῆν, τὸ φῶς ἀμβλύνων. Τῶν δὲ Λοκρῶν καθάπερ ἐπ' ὀλίγον χρόνον ῥόδον ἀνθήσας ὁ Ξέρξης, καὶ πάντα κατακαί-*

1) Cod. *ναῦν*. 2) Deest *οἶκοι ἠθαλωμένοι*.

σας καθάπερ ξηρὸν στάχυν, ἐκ δευτέρου τῆς παλιμπλεύσεως, φυγῆς μετάσχῃ, τὰ ναυμαχῆ[1] μόσυνα δὲ· ἐστὶ δὲ μόσυν πύργος ξύλινος· ὡς λυκοψίαν· ἐστὶ δὲ ἡ ἐρημία, οἱ δέ, ἀστραπή· κόρη σκοτεινήν, πλησίον πανταχόθεν περιβλεπόμενος, χαλκηλάτῳ ξίφει ἐκφοβουμένη.

Πολλοὶ δὲ ἆθλοι καὶ φόνοι μεταξὺ λύσουσι τῶν ἀνδρῶν, οἱ μὲν ἐν τῇ γῇ τὰς παλαίστρας ταῖς ἀκταῖς τῆς θαλάσσης περὶ ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ὕδατος περιμαχουμένων· οἱ δὲ ἐν τοῖς μεταφρένοις τοῖς ἀρουμένοις ὑπὸ βοῶν· ἕως ἂν ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν καταπαύσῃ τὸν πόλεμον, ἀπ' Αἰακοῦ καὶ Δαρδάνου τὸ γένος.[2]

---

1) Cod. *μετάσχῃ· τὰ ναυμαχῆ.* Integrum locum praebent Scholia Paris. Cod. A. *ναῦν ἐκ δρυὸς πεποιημένην εἰς τὰς ναυμαχίας.* Pertinent ad *φηγότευκτον.*

2) Reliqua in Codice desiderantur.

VARIETAS LECTIONIS

A

IOANNE POTTERO ET LEOPOLDO SEBASTIANO

COLLECTA.

CUM ANNOTATIONE EDITORIS.

TABULA CODICUM.

Codices Mss. a Ioanne Pottero collati:

1) Cod. Baroccianus.
2) Cod. Seldenianus.

Asservantur Oxonii in Bibliotheca Bodleiana nr. 153. et 3406. Vid. *Ed. Bernardi* Catal. libr. Mss. Angliae et Hiberniae p. 20. et 164.

Codices Mss. a Leopoldo Sebastiano collati:

I. Codd. Vaticani.

1. nr. 117. bomb. saec. XIII.
2. nr. 915. bomb. saec. XIII.
3. nr. 916. chart. saec. XVI.
4. nr. 972. chart. saec. XVI.
5. nr. 1306. membr. saec. XII.
6. nr. 1307. membr. saec. X.
7. nr. 1421. bomb. saec. XIV.
8. nr. 1471. chart. saec. XV.

II. Codd. olim Palatini.

1. nr. 40. chart. saec. XV.
2. nr. 139. chart. saec. XVI.
3. nr. 142. chart. saec XV.
4. nr. 158. chart. saec. XV.

Asservantur hi libri hucusque in Bibl. Vaticana, uno excepto Pal. 40. qui an. 1816. Bibl. Heidelbergensi redditus est.

III. Codd. Casanatenses.

1. nr. I. 2, 11. membr. saec. XIV.
2. nr. I. 2, 5. chart. saec. XV.

Asservantur Romae in Monasterio S. Maria sopra Minerva.

IV. Cod. Bibl. Alexandrinae, sive Christinae Reginae. Cod. chart. saec. XV.

Asservatur in Bibl. Vaticana.

V. Cod. Bibliothecae Barberinae. Cod. chart. saec. XV.

Editiones, in usum huius Collectionis a me collatae:

1. Aldina, edit. princeps, Venet. an. 1513. (8.)
2. Basileensis I. (Arlenii Peraxyli) an. 1540. (fol.)
3. Parisina I. (ap. Iacob. Bogardum) an. 1547. (4.)
4. Basileensis II. (Guil. Canteri) an. 1566. (4.)
5. Parisina II. (ap. Feder. Morellum) an. 1584. (4.)
6. Commeliniana. Heidelbergae, an. 1596. (8.)
7. Meursiana I. Lugd. Batav. an. 1597. (8.)
8. Meursiana II. Lugd. Batav. an. 1599. (8.)
9. Stephaniana. Genevae, an. 1601. (4.)
10. Iac. Lectii in Collect. Poet. gr. Colon. Allobr. 1614. (fol.)
11. Potteriana I. Oxonii, an. 1697. (fol.)
12. Potteriana II. Oxonii, an. 1702. (fol.)
13. Godofr. Reichardi. Lipsiae, an. 1788. (8.)
14. Sebastiana. Romae, an. 1803. (4.)

De his criticis subsidiis, quibus usi sunt Potterus et Sebastianus, iam supra disputavimus. Nunc verbo dicam, cur annotationem subiecerim. Insunt enim huic Collectioni etiam aliunde desumtae lectiones, quarum maximam partem margines priorum Editt. Pottero suppeditarunt; aliae sunt Codicis Canteri, quae in Edit. Basil. II. seorsim in una plagula recensentur; reliquae autem, ex variis Editt. petitae, mera sunt menda typographica. Haec omnia sine ullo delectu congessit ac confudit Potterus; Sebastianus autem, neque iudicio neque diligentia Pottero comparandus, inconsultius etiam ea in farraginem suam ita transfudit, ut manifestissimum sit, eum hanc triplicem eorum originem prorsus ignorasse. Inde enim natum importunum illud et identidem repetitum „*alii*", quod nisi quis ex Potteri lectionibus ortum animadverterit, facillime poterit pro variis Codd. lectionibus habere. Eo autem fallacior est ista apud Sebastianum negligentia, quo fuit a magna librorum Mss. copia instructior. Quis vero huic homini non succenseat, si viderit eum interdum lectiones, quae unius libri sunt, aliis temere aliisque tribuentem, aut, quod peius etiam est, lectiones marginales Canteri, quae casu in alius editionis margine exstant vitiosiores, quasi tot diver-

sas lectiones commemorantem? Talia et detegenda erant, et iusta ignominia in aliorum exemplum denotanda.

In Annotatione igitur haec duo potissimum egi, primum, ut illa turpissima vitiorum messis, nullius pretii ususque nullius, temere atque immerito huc illata, nunc tandem, indicato ubique erroris fonte, profligaretur; deinde, ut de lectionibus illis marginalibus, quae priores Editiones exhibent, quantum fieri posset, certissime constaret. De quibus cum Canterus in Prolegomenis dixisset: „*Quin etiam in colligendis undequaque variis lectionibus, quae marginem occupant, curiosi esse voluimus, partim ut aliis aliquid inveniendi melius occasionem praeberemus, partim ut varia corruptelae exempla in hoc etiam opere, ut in Aristide factum est, quasi digito ostenderemus.*“ — constans adhuc erat apud doctos opinio, eas universas a Cantero collectas ac digestas esse. Pervestiganti autem mihi pleraque omnia, unde verisimile erat Canterum hunc variarum lectionum indicem concinasse, primum, cum haud exigua earum pars in editis libris non inveniretur, non levis suspicio subnata est, Canterum eas fortasse ex alio Codice, quam cuius lectiones seorsim indicaverat, tacite desumpsisse; postea vero, quippe cum talis negligentia vix cadere videretur in hominem prudentissimum, meum ea de re iudicium distuli, usque dum editionem Parisinam I., tamdiu desideratam, videre atque excutere mihi contigisset. Quod rarissimum exemplar nunc tandem ante paucos dies liberaliter mihi utendum concessit Vir Illustrissimus, *Ioannes Schulzius*, quo singulari beneficio me in hac re mirifice adiutum esse gratissime testor. Inspecto enim hoc libro, qui undeviginti annos ante Canteri editionem prodiit, non amplius erat dubitandi locus. Conspiciuntur ibi etiam in margine adiectae lectiones, quarum partem ex Aldina et Basileensi I. desumsit Editor, (quem suspicor fuisse *Ioannem Auratum* [1508—1588] cuius in fronte libri legitur Epigramma in Lycophronem) reliquas autem ex Cod. Parisin. 2840. (Par. K.) depromtas esse veri fit simillimum ex iis locis, ubi discrepantes scripturae in solo hoc Codice inveniuntur. Vide infra ad vv. 95. 275. 633. 867. 1045. cf. etiam vv. 103. 163. 502. 517. 579. 678. 743. 784. 786. 864. 996. 1282. 1294. 1463. Hanc Collectionem ita auxit Canterus, ut non solum

plures eiusdem Codicis lectiones *) accederent, vid. vv. 30. 55. 64. 92. 150. 160. 212. 238. 430. 1152. 1390. 1444., sed etiam, quicquid discrepantis scripturae apud Stephanum Byzantinum, Favorinum, itaque prioribus Editt. et Tzetzae Commentario deprehendisset, id diligenter in margine notaretur, omissis tamen omnibus, quae manifesto falsa et inutilia viderentur. Contulit etiam alium Codicem, cuius lectiones seorsim a reliquis exhibuit, qui, nisi me coniectura fallit, fuit liber Parisinus nr. 2724. (Par. D.) Vid. infra ad v. 380. 461. 475. 758. 1027. Reliqua suo quaeque loco indicabuntur. Totam hanc criticam suppellectilem, suppresso tamen Canteri nomine, suis opibus adiunxerunt Potterus ac Sebastianus; prior quidem ita, ut ex antiquioribus Editt., Meursianis praesertim, et Iac. Lectii Collectione Poetar. Graecor. T. II. p. 140—162., libris inquinatissimis, vitiosissima quaeque sine ullo delectu adiiceret; alter autem, etiam ea in re Pottero inferior, quod, unde haec congesta essent, nesciret, incredibili levitate effecit, ut tota haec farrago prudentioribus quam maxime incerta ac nullius fidei esse videretur.

Equidem editoris esse existimavi, ut huic incommodo, quantum posset, mederetur. Igitur totam hanc telam non sine summo taedio retexui, et in expiscandis notandisque aliorum erroribus subtilior fortasse et largior, quam cum fastidio quodam parcior esse malui.

---

*) Quas fortasse idem *Auratus* suppeditavit, cuius institutione Canterus, dum Parisiis versaretur, (an. 1559—1562.) in graecis literis plurimum profecit. Testatur hoc in Epistola ad *Cornelium Valerium* editioni Pepli Aristotelici praemissa: „Ego Te, et I. Auratum, utrumque summum et maximum virum, praeceptores nunquam poenitendos agnosco: quibus quantum debeam (debeo autem permultum) et privatim libenter, et publice, cum datur occasio, testatum soleo reddere. Itaque sicut ante dies aliquot Lycophronis oraculorum compendium versibus brevibus utraque lingua conscriptum Aurato misi, ita nunc haec Aristotelis carmina tanquam a mortuis revocata sub Tuo nomine proferre volui, atque hoc pacto grati et memoris animi significationem aliquam dare.“

VARIETAS LECTIONIS.

Inscript. Al.[1] *Κασσάνδρα.* (*Pott.*)

v. 1. Al. ἃ μὴ ἱστόρεις. al. ἀλλ' ἱστόρει. (*P.*)

— ἃ μὴ ἱστόρεις aliqui. ἀλλ' ἱστόρει alii[2], Tzetza referente. (*Sebast.*)

v. 3. Quidam[3] distinguunt post κόρη, et particulam οὐ connectunt voci ἥσυχος. Ego vero sine distinctione legendum puto, et particulam negativam verbo ἔλυσε coniungo, Scholiasten in hoc secutus. (*P.*)

— ἡσύχως Vatic. 972. Membr. autem Casanat. ea post κόρη interpunctione legit, ut dicat: ***neque enim tacita est virgo.*** Δέσποτα, Vatic. 916. (*S.*)

v. 4. αἰόλων Ms. Seld. (*P.*)

— αἰόλων Vat. 117. (*S.*)

v. 6. Al. δαφνηφάγον.[4] δάφνην φάγων Coel.[5] δαφνηφάγων habet quidem Seld., isti tamen ω superscribitur ο eadem, ut videtur, manu. (*P.*)

---

1) Sola Edit. Par. II. in fronte: *Ἀλεξάνδρα ἢ Κασάνδρα.*

2) Iam in limine huius collectionis notare debemus eorum levitatem, qui has Scholiastarum explicandi rationes pro variis Codd. lectionibus habere non dubitarunt. Quod non ita esse, et Tzetzae verba docent, et multo etiam clarius Scholiastes antiquus Codic. Vat. 1307., cuius annotationem, cum non una ex parte mutilatam ediderit Sebastianus, non abs re existimo, integram h. l. adscribere: *λέξω τὰ πάντα· τοῦτο τριχῶς ἀποδίδοται· λέξω σοι ἀληθῶς, ὦ Πρίαμε, ἅ με πυνθάνῃ· ἤτοι οὖν κατὰ τὴν διάλυσιν τῆς συναλοιφῆς, ἢ ἀπολύτως, ἀλλ' ἱστόρει· ἢ ἃ μὴ ἱστορεῖς, ἃ μηδὲ καθιστορῶν ἐγίνωσκες· ἢ ἅ μ' ἱστορεῖς· ὡς τοῦ Πριάμου πρότερον πυνθανομένου, κατὰ τὸ σιωπώμενον· ὡς Ἀριστοφάνης· εἰ μὴ Προμηθεύς εἰμι τἄλλα ψεύδομαι. θεράπων ἐστὶν ὁ προλογίζων πρὸς τὸν Πρίαμον· ἐκβάλλεται δὲ τὸ προοίμιον παρά τισιν· οὐ γὰρ φαίνεται οὐδὲν ἐρωτῶν ὁ Πρίαμος.*

3) Sola Edit. Basil. I. Eandem distinctionem habent etiam Codd. Vind. II. Vit. I.

4) Lectio marginal. Canteri ex Etym. M. p. 797, 7. et Tzetzae Commentario.

5) Coel. Rhodigin. Lect. Antiq. lib. V. p. 169.

v. 6. δαφνηφάγον Vatic. 1306. Sic pariter legunt et Vatic. 117. et Palat. 158. Sed eadem in utroque manus, ut videtur, ῶ isti ὸ superscripsit contra, atque in Selden. fit. Sic et Tzetza legisse videtur ex Commentario, quamvis alterutram lectionem pariter admittat. Ego tamen alteram, quae est in textu, huic longe praefero. (*S.*)

v. 9. ὥναξ Bar.[1] ὦναξ Seld. (*P.*)

— ὤναξ Palat. 139. Alexand. seu Christinae reginae, Casan. chart. ὦ ἄναξ Vatic. 1421. Ἀναπεπάζων Vat. 117. (*S.*)

v. 10. διΐχνει videtur legisse Theodorus Beza, quod expl. *pervestiga*, ad D. Lucae Evang. cap. I. com. 7. (*P.*)

— διΐχνει Theod. Beza ad D. Lucae Evang. cap. 1, 3. et sane eam lectionem vulgari praeferimus, reluctantibus licet omnibus Mss. δυςφάτων Vat. 1421. (*S.*)

v. 11. οἴμους Vatican. 916. 972. 1421. Palat. 142. et Casan. membr. (*S.*)

v. 12. σκότει Seld. (*P.*)

— σκότει Seld. tanquam a σκότος, εος. ποδηγέτει alii imper. teste Tzetza. (*S.*)

v. 13. βαλβίδα Vat. 916. et Pal. 139. (*S.*)

v. 15. ἀῤῥάξας Bar. observa hic Scholiasten, et ex antiquioribus editt. nonnullas hunc versum priore loco posuisse ante ἄνειμι etc. Sed non multum interest, utrum hoc vel illo colloces, cum sensus integer prorsus et idem maneat. (*P.*)

— νύσαν Pal. 158. Caeterum apud aliquos versus iste praelatus videtur antecedenti, sed nihil ad sensum. (*S.*)

v. 16. αἰπὺν non agnoscit Bar. Al. Φηγίνου. (*P.*)

— φηγίνου alii.[2] (*S.*)

v. 17. Al. ὑπὲρ ποτᾶτο. (*P.*)

— ὑπὲρ ποτᾶτο nonnulli.[3] (*S.*)

v. 21. λύαζον Pal. 139. at λυάζω de garrulis ac seditiosis hominibus usurpari licet. ἐσχάζουσαν in textu et in scholiis Vat. 972. (*S.*)

---

1) Lect. marg. Cant. e Basil. I. in Schol.

2) Canterus, ut videtur, e Favorino fol. 522. edit. Rom.

3) Editionum, quod sciam, nulla.

v. 22. ὕσπληγας Bar. et Impressi quidam. (*P.*)

— ὕσπληγας pro ὕσπληγγας ex Vat. 916. 972. utroque Casan. aliisque.[1] ὕσπληγγα Pal. 40. (*S.*)

v. 23. εὐώπαις Pal. 142. (*S.*)

v. 25. πτύλα Pal. 139. (*S.*)

v. 26. Al. ἄπλαστα. Phavorinus legit ἄλφιτα. Verba eius haec sunt: φώσσων, σινδὼν, φωσσώνιον λινοῦν τι, ἤτοι σινδόνιον. ἢ καὶ τὸ πεφυσημένον ἱστίον τῆς νεώς, ὡς παρὰ Λυκόφρονι, ἄλφιτα καὶ φώσσωνας ὀργυωμένους. — ὠργυωμένους habent Codd. Mss. eandemque lectionem in Scholiis repetunt. Ὀργυιωμένους Etymologus, qui tamen in edit. Venetiana ὠργυωμένους legit. (*P.*)

— ὠργυωμένους Vat. 117. Casan. chart. et Potteriani Mss. ἄπλαστα aliqui.[2] ἄλφιτα Etymol. in φώσσων, ex eoque Varinus. ὠργυωμένας Vat. 916. ὀργυιωμένους Etymol. loco cit. (*S.*)

v. 27. hunc versum sic profert Vat. 1421. ἀπαρκτίαις πνοαῖς πρηστῆρος αἴθωνος. (*S.*)

v. 30. Al. ἦρχε Κασσάνδρα.[3] (*P.*)

— ἦρχε Κασάνδρα Pal. 139. (*S.*)

v. 31. Al. αἶ αἶ.[4] (*P.*)

— αἶ, αἶ Pal. 40. et 158. (*S.*)

v. 32. Al. πρόσθεν.[5] (*P.*)

— πρόσθεν Barberinus. (*S.*)

v. 33. ἐκποντίου Barinus Camers in suis Collectaneis. — ὅν ποτ' ἐν γνάθοις Bar. aliique.[6] (*P.*)

v. 34. ἡμάλαψε cum spiritu aspero Barin. Camers, atque ita legisse videtur Canterus.[7] (*P.*)

v. 35. ἐγκάτοις Seld. (*P.*)

— ἢ πάντων pro ἠπάτων Cas. membr. φλυδούμενος Suidas in voce. (*S.*)

---

1) Editt. Basil. I. et Steph.
2) Quinam?
3) Lectio marg. Cant. e Cod. Par. K.
4) Editt. Basil. I. et Steph.
5) Hoc vitium in Editt. non inveni.
6) Codex Canteri (Par. D.)
7) Apud Favorin. fol. 248. edit. Rom. et in Canteri editione est ἠμάλαψε cum tenui spiritu.

v. 37. κωδίας Bar. (P.)
— κωδίας Vat. 916. (S.)
v. 38. τεκνοραίστης ὁ λυμεὼν Steph. (P.)
— τεκνοραίστης, ὁ λυμεὼν Stephanus. Barberinus autem art. non agnoscit. (S.)
v. 43. Quidam legere malunt Ὠλένου, vide Canteri notas. (P.)
— τ' ἀράχης pro ταρακτῆς Pal. 158. Ἰσχαίνου Vat. 915. (S.)
v. 44. τῆς Bar. aliique. (P.)
— τῆς Vat. 1471. Pal. 139. Alexandr. Barber. aliique.[1] θαλάσσην Pal. 158. θαλάττης alii.[2] Αὐσονήτιδος Vat. 972. (S.)
v. 45. ὀπιπτεύουσα Seld. (P.)
v. 46. σπήλιγγας Pal. 40. (S.)
v. 47. Al. ταυροσφάγην. (P.)
— ταυροφάγον Vat. 972. et Casan. membr. ταυροσφάγον Pal. 158. ταυροσφάγην alii.[3] (S.)
v. 48. Al. λοφνίσι sine ν finali, repugnante metro.[4] δωμήσατο Seld. δομήσατο quidem habet Bar. sed isti primae ο superscribitur ω, eadem, ut videtur, manu; quod rursum in Scholiis factum. (P.)
— λοφνίσι sine ν finali Vat. 1471. Pal. 142. 158. Alexandr. Barberin. Casan. chart. aliique. δωμήσατο Vat. 916. 1306. et Pal. 158. Parvo ο Vat. 117. et Baroc. eadem manus superscripsit magnum ω. (S.)
v. 49. Versum hunc non agnoscit Seld. οὐδέαν θεόν Bar. alii etiam θεὸν habent.[5] (P.)
— οὐδέαν Barb. et Casan. chart. θεάν Vat. 916. 972. aliique: reliqui omnes θεόν. (S.)
v. 50. ἀξίῳ Vat. 1471. (S.)
v. 51. δεξιούμενος πάλαι Bar. Al. δεξιούμενον πάλιν.[6] (P.)
— δεξιούμενος Barb. et Baroc. vid. scholia. πάλας Pal. 158. πάλιν alii. (S.)

---

1) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. v. Αὔσων.
2) Immo Editt. omnes, excepta Sebastiana.
3) Sola Meursiana II. operarum negligentia. Prior recte habet ταυροσφάγον.
4) Editt. Basil. I. et Steph.
5) Editt. Ald. Basil. II. Par. I. II. Commel. Meurs. etq.
6) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Comment.

v. 52. λεύσει Bar. aliique.[1] (P.)
— λεύσω reposui pro λεύσει ex Vat. 117. 915. 1421. Pal. 139. Alexandr. utroque Casan. Baroc. aliisque. (S.)
v. 53. Αἰακείαις Bar. eandemque lectionem servat in Scholiis, ubi Seld. etiam legit Αἰακείοις, sed isti ᾱ superscriptum habet ō. (P.)
— Αἰακείαις pro Αἰακείοις tuentur Vat. 915. 972. 1471. Pal. 139. Barb. et Casan. chart. Baroc. et Seld. (S.)
v. 54. Λαίτρυναν Bar. Λέτρειναν Seld. quas lectiones in Scholiis etiam tuetur uterque. (P.)
— Λαίτρυναν Pal. 139. (S.)
v. 55. πυρὸς καταβρωθέντος Bar. Al. καταβρωσθέντος. (P.)
— καταβρωθέντος pro καταβρωχθέντος ex Vat. 916. 972. 1471. et Pal. 139. καταβροθέντος Barb. καταβρωσθέντος alii.[2] Αἰθάλῃ Pal. 140. (S.)
v. 56. Al. Τευταρίοις. Al. Τευταριείοις. βουκόλου Bar. (P.)
— βουκόλου Vat. 915. et Barb. Τευταρίοις alii, aliique Τευταριείοις.[3] (S.)
v. 57. βαρίζηλος Pal. 139. (S.)
v. 59. Al. ἠγριωμένη. (P.)
— μομφῆισιν Vat. 1307. ἠγριωμένη alii.[4] (S.)
v. 60. Al. λέκτρον. (P.)
— λέκτρον alii.[5] ἐπεισάκτων Pal. 142. (S.)
v. 62. ξυνευνέτου Pal. 158. λωβῶν Pal. 158. (S.)
v. 63. ἄρδεις Bar. τετρωμένον Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. Tzetzes etiam eandem lectionis varietatem agnoscit.[6] (P.)
— γιγαντοραίστης Vat. 1421. ἄρδεσι alii.[7] τετρωμένον Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex-

1) Editt. Ald. Basil. I. Par. I. Steph.
2) Canterus e Cod. Par. K. notaverat καταβρωσθέντος, quod operae in Basil. II. depravarunt in καταβρωσθέντος. At vitium illud sublatum est in marg. Edit. Par. II.
3) Duplex vitium Editt. Basil. I. et Steph. Hae enim in textu habent Τευταριείοις, in Tzetzae Scholiis vero Τευταρίοις.
4) Mend. typogr. Edit. Basil. I.
5) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.
6) Lectio marg. Cant. ex Aldina.
7) Quinam?

andr. Barb. et Casan. chart. Tzetza etiam innuente. Vat. autem 117. lectionis varietatem innuit. (*S.*)

v. 64. Al. ὀχμήσει, Al. ὀκμήσει. Bar. habet οἰχήσει. Quid si legas ὀκχήσει? id certe valet βαστάξει, qua voce utuntur Scholia lineis Baroeciani Cod. interpolata, ad explicandam suam οἰχήσει, eodemque modo explicant ὀχήσει vers. 97. sequente, ὀχέω autem et ὀκχέω idem sunt. (*P.*)

— αὐτοπλήτου Vat. 915. ὀχήσῃ Pal. 40. et Barb. ὀχμήσει alii, aliique ὀκμήσει.[1] (*S.*)

v. 68. περισπέροντι uterque Ms. — Al. φυσσήσει. (*P.*)

— φυσσήσει Vat. 915. aliique.[2] φυσσίσει Pal. 142. νεκρῶν Pal. 158. (*S.*)

v. 69. Al. στένω δισσά. Bar. habet διπλᾶ, sed eadem, ut videtur, manu superscribitur duplex σσ. (*P.*)

— τὸ σὲ aliqui non agnoscunt.[3] (*S.*)

v. 70. ἀλκμὴν Casan. membr. (*S.*)

v. 71. Al. ἐναυγάξουσαν. (*P.*)

— ἐναυγάξουσαν alii.[4] (*S.*)

v. 72. δόμους pro τάφους Vat. 915. (*S.*)

v. 73. σκύτει Bar. aliique[5]; Tzetzes utramque lectionem agnovit. (*P.*)

— μέλωρος pro πέλωρος Casan. membr. ῥάπτῳ pro ῥαπτῷ Palat. 158. κύτει Vat. 117. 972. 1306. 1421. Casan. membr. quamvis recentior manus praefixerit σ, Seld. aliique[6]: σκύθει Pal. 158. (*S.*)

v. 74. ἱστοβιὰς pro ἱστριεὺς Cas. membr. (*S.*)

v. 75. μονείρῃ Pal. 158. (*S.*)

v. 76. Ῥειθιμνιάτης Bar. Al. Ῥυθειμνιάτης.[7] (*P.*)

— Ῥυθειμνιάτης Vat. 117. 1306. 1421. 1471. Pal. 142.

---

1) Canterus in marg. Basil. II. e Cod. Par. K. protulerat ὀχμήσει. Hoc vitium in marg. Par. II. vitiosius factum apparet ὀκμήσει. Utramque pro variis lectionibus nobis venditant Potterus et Sebastianus.

2) Editt. Ald. et Par. II. Prior habet φυσήσει.

3) Deest hoc σὲ operarum negligentia in Edit. Commel. et in *Lectii* Collect. Poet. graec. T. II. p. 143.

4) Utraque Meursiana.

5) Vid. supra p. 24.

6) De Seldeniano libro h. l. nihil apud Potterum.

7) Vid. supra p. 24.

158. et Alexandr. Ῥειθιμνιάτης alii.[1] κέμφος Vat. 916. 1306. Pal. 142. (*S.*)

v. 77. Al. Ζήρυνθον. — Al. κυνοσφάγου θεοῦ. κυνοσφάγους Seld. κυνοσφαγοῦς Bar. aliique.[2] (*P.*)

— Ζήρυνθον alii.[3] κυνοφαγοῦς Vat. 1421. Alex. et Cas. chart. κυνοσφάγου alii.[4] κυνοσφανοῦς impressi[5], aliique. Θεοῦ aliqui. (*S.*)

v. 78. κυρβάτων Pal. 142. (*S.*)

v. 79. ὀμβρίσας Bar. (*P.*)

— ὀμβρίσας Pal. 139. (*S.*)

v. 80. πέδων Pal. 158. (*S.*)

v. 81. κατερείποντο Pal. 40. κατηρίποντο Vat. 117. 916. 1307.[6] Pal. 142. 158. et Cas. membr. λισθοίαν Pal. 158. (*S.*)

v. 82. προυμάτων Vat. 972. et Pal. 139. (*S.*)

v. 83. Al. φηγόνδε. (*P.*)

— φηγόνδε alii.[7] (*S.*)

v. 84. Al. φάλλαι. (*P.*)

— φάλλαι Vat. 1307. 1471. Pal. 40. 139. Alex. Casan. chart. aliique.[8] δελφίνες Vat. 916. (*S.*)

v. 85. θορῶσαι Vat. 915. (*S.*)

v. 86. γρυνὸν Bar. Seld. γρῦνον Al. (*P.*)

— λεύσσω Vat. 916. 972. 1306. 1307.[9] Pal. 40. 142. 158. Cas. membr. et Barb. γρυνὸν Vat. 117. 915. 1307. 1421. Pal. 139. 142. 158. Alex. et Casan. membr. Nonnulli autem γρῦνον.[10] (*S.*)

v. 89. Al. ὀστρακωμένην. (*P.*)

— στρόβυλον Vat. 1421. et Casan. membr. ὀστρακωμέ-

---

1) Quinam?
2) Lect. marg. Par. I. ex Aldina.
3) Sola Meursiana II.
4) Lect. marg. Canteri e Schol. ad *Nicandr.* Ther. v. 462.
5) vid. supra p. 25.
6) Erravit Sebastianus. In Vat. 1307. scriptum est κατερείποντο.
7) Editt. Basil. I. et Steph.
8) Editt. Basil. I. et Steph.
9) In Vat. 1307., quem ipse inspexi, legitur λεύσω.
10) Mendum typogr. e marg. Par. I. a Cantero repetitum. Aldinae lectio, quae ibi notatur, est γρυνόν.

νην Vat. 915. 1307. 1471. Pal. 40. 142. 158. Alex. aliique.[2] (S.)

v. 90. Al. ἡ Ἀχερουσία (P.)[1]

— ἡ Ἀχερουσία aliqui.[3] (S.)

v. 91. κατακριβένης Vat. 1421. Pal. 40. et Cas. membr. (S.)

v. 92. ξεινώσεται Bar. Al. χειρώσεται. (P.)

— στείβοντε Vat. 1421. στείχοντα Pal. 158. βουσταθμῶν Vat. 1471. Pal. 139. et Cas. chart. ξεινώσεται Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Alex. et Cas. chart. Alii autem χειρώσεται.[4] (S.)

v. 93. πρόσθεν Vat. 1307. τριπλῶν Vat. 1306. (S.)

v. 94. γαμφήλας Vat. 1471. γαμφηλὰς Vat. 1307. 1421. σταμφηλὰς Pal. 158. (S.)

v. 95. Al. εὐχείλου.[5] Al. εὐχύλου.[6] (P.)

— Λὰν Cas. membr. εὐχίλου Vat. 117. 915. 1306. 1421. Pal. 40. 139. Alex. Barb. et Cas. membr. ἐκχίλου Vat. 916. εὐχύλου alii. (S.)

v. 96. μηλιαθμὸν Etymol. in v. μηλιαθμός. Al. μηλιαυθμῶν. (P.)

— μηλιανθμῶν Vat. 915. aliique.[7] μηλιανμῶν Vat. 916. μηλιασθμῶν Cas. chart. μηλιαθμὸν Etymol. in voce.[8] ἦδε pro ἠδὲ Vat. 117. (S.)

v. 97. Al. δ' ὀχήσει.[9] at Bar. γ' ὀχήσει habet. (P.)

v. 98. Al. Γυθίους. (P.)

— Γυδίους alii.[10] Γιθύου Pal. 40. (S.)

v. 99. Al. καμπύλου. (P.)

— καμπύλας Pal. 40. καμπύλως Cas. membr. καμπύλου alii.[11] (S.)

---

1) Minime vero. Cod. Vat. 1307. habet sine ulla litura ἀστρακωμένην.

2) Vid. supra p. 27. 3) Utraque Meursiana.

4) Lect. marg. Canteri e Cod. Par. K.

5) Vid. supra p. 29.

6) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K. Canterus in marg. Basil. II. addidit εὐχίλου e Favorino fol. 233.

7) Canterus, respiciens ad Etym. M. p. 586, 33., notaverat μηλιαυθμῶν, quod operae in marg. Basil. II. depravarunt in μηλιανθμῶν. Errorem repetierunt Par. II. Commel. et utraque Meursiana.

8) Apud Etym. M. l. l. editum est μηλιαυθμόν.

9) Vid. Schol. ad *Nicandr.* Ther. v. 268.

10) Lect. marg. Canteri e *Steph. Byz.* v. Γύθειον.

11) Lect. marg. Par. I. ex Basil. I.

v. 100. Al. *πλημμυρίδος.* (*P.*)

— *Ἕκτορος* Pal. 142. *πλημμυρίδος* alii.[1] (*S.*)

v. 101. *εἰνναφώσσωνα* Bar. Al. *εἰνναφώσσονα.* Al. *Θῖνα φώσσωνα.*[2] (*P.*)

— *σκαρμῶν* Pal. 142. *ἰαύσῃς* Cas. chart. *εἰνναφώσσωνα* Alex. Cas. chart. et Barb. *εἰνναφώσσονα* Vat. 915. et Pal. 139. *εἰνναφώσσονα* alii.[3] *Θῖνα φώσσωνα* aliqui, referente Tzetza. (*S.*)

v. 102. *πόρτην* Vat. 117. et Pal. 158. *ὡς ἄλλος* Pal. 158. (*S.*)

v. 103. *πελείαιν* Steph. *γοναῖν* Bar. aliique: *γοναῖς* Steph. (*P.*)

— *δυοῖν* Pal. 158. et sane potius reliquis. *πελειαῖν* Vat. 972. 1421. 1471. Pal. 40. 158. Alex. Barb. et uterque Cas. *πελίαιν* Pal. 40. *γοναῖν* Vat. 117. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart. aliique.[4] *γοναῖς* Vat. 1421. Pal. 40. 142. Cas. membr. Steph. et ed. Basil. *γόνης* Pal. 158. (*S.*)

v. 104. *ὀθνίων* Vat. 916. (*S.*)

v. 105. *λῃίτην* Bar. — *ἐμπεσοῦσαν* Seld. et eandem lectionem in Scholiis retinet. *ἐμπέσασαν* Bar. et in suis etiam Scholiis. Al. *ἐμπαίσασαν.* (*P.*)

— *ληΐτην* Vat. 1306. *ἐμπεσοῦσαν* pro *ἐμπαίσασαν* ex Vat. 1306. Pal. 158. et Cas. membr. *ἐμπέσασαν* Vat. 916. Alex. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. *ἐμπαίσασαν* Vat. 117. 972. 1307. 1471. Pal. 40. 142. aliique.[5] *ἐμπέσουσα* Vat. 915. Vat. autem 1421. sic hunc versum legit: *λῃῖτιν ἐμπαίσασαν ἐν κρόκησι καὶ Βύνῃ Θεᾷ*, prosiliens ad alterum hemistichium versus 107. omisso 106. (*S.*)

v. 106. Al. *Θύσσησιν.* (*P.*)

— *Θύσσησιν* Pal. 142. Cas. membr. aliique.[6] *Θύσσαισιν* Alex. *ἁρπάγματα* Pal. 158. (*S.*)

---

1) Non inveni.
3) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Commentario.
2) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.
4) Lect. marg. Par. I. e Codice Par. K.
5) Vid. supra p. 32.
6) Editt. Ald. Par. I. II.

v. 107. φλύγουσαν Vat. 916. φλέγουσαν Alex. Δύνῃ alii, Tzetza testante. (S.)
v. 108. θρύξεις Vat. 1421. (S.)
v. 109. καγχάλων Pal. 40. (S.)
v. 110. Al. δράκοντος. (P.)
— δράκοντας alii.[1] (S.)
v. 113. κὰξ Bar. Seld. aliique.[2] (P.)
— ψυχῆς pro ψυχρὸν Pal. 142. κὰξ pro κὲξ ex omnibus Mss. (S.)
v. 115. Haec in Seld. hoc modo distinguuntur: πόσις συγγνός, Τορώνης ᾧ γέλως ἀπέχθεται. (P.)
— Hunc versum non agnoscit Vat. 1471. (S.)
v. 117. νῆϋς Vat. 1471. (S.)
v. 118. ἐπακτρίαν Pal. 158. (S.)
v. 119. ἣ λοχισμένην Pal. 158. (S.)
v. 120. ναυβάτῃ Bar. (P.)
— ναυβάτῃ reposui pro ναυάτῃ ex Vat. 972. et 1306. Cas. chart. et Barb. (S.)
v. 121. σιφεὺς Seld. (P.)
— οἶμον Vat. 1306. σιφεὺς Pal. 158. (S.)
v. 122. τετρήνας μυχοὺς νέρθεν θαλάσσης, ἀτραποὺς διήνυσε Seld. διήνυσε etiam habent Bar. aliique.[3] (P.)
— κευμῶνος Vat. 916. σύραγγι Vat. 916. et Pal. 142. (S.)
v. 123. Al. νέρθεν cum ν finali.[4] (P.)
— νέρθεν Vat. 915. 972. 1307. 1471. Pal. 139. 142. 158. Alex. Barb. Cas. chart. διήνυσε pro διήνυσας ex utroque lib. Cas. (S.)
v. 126. ἔθε Vat. 117. (S.)
v. 127. Παλληνίαν τ' ἐπῆλθε Seld. (P.)
— Παλανηνίαν Vat. 117. (S.)
v. 128. Al. ὥπερ. (P.)
— κεῖνο Pal. 158. ὥπερ alii.[5] (S.)

---

1) Sola Basil. I. operar. negligentia.
2) κὲξ Edit. Steph. et Lectius in Collect. Poet. graec. T. II. p. 142. κὰξ Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq.
3) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.
4) Editt. ante Potterum omnes.
5) Sola Meurs. II. operarum errore.

v. 130. ἐπεσβολήσας λυγρῶν νοσφιεῖ γάμων Bar. (P.)
— Vat. 1471. Pal. 139. Barb. et Cam. chart. post ἐπεσβολήσας incisum ponunt, ut λυγρῶν νοσφιεῖ γάμων legunt. (S.)
v. 131. κάσις ἐμβαλὼν corrupte legit Barinus Camers. (P.)
— λίποντα Vat. 972. κάσις ἐμβαλὼν Varinus. κάσις legit etiam Pal. 40. (S.)
v. 132. τοῦ Λύκου τε Seld. aliique. (P.)
— τοῦ legunt pro τοὺς Vat. 117. 1421. Pal. 142. 158. Seld. aliique.[1] Χιμερέως Pal. 40. (S.)
v. 134. οὐχ pro οὐδ' Pal. 142. (S.)
v. 135. Αἰγαίωνος pro Αἰγαιῶνος ex Vat. 916. et 1471. Αἰγέωνος Pal. 40. (S.)
v. 136. Al. δίκη.[2] (P.)
— ἀλοιτὸς Barb. δίκη vetustus Cod. 1307. vide Tzetzem. (S.)
v. 137. Al. κάνακνυκώδεας. (P.)
— κἀνακνυκώδας Vat. 972. aliique[3]; nec spernenda quidem lectio. (S.)
v. 138. ἐκμεμαγμένους Vat. 916. et Pal. 40. (S.)
v. 139. Al. τοίγαρ.[4] at Bar. habet τοὶ γάρ. (P.)
— τοίγαρ pene omnes Codd. τοὶ γὰρ Cam. chart. ἐς pro εἰς Vat. 117. (S.)
v. 142. Al. ἕξη. (P.)
— ἔξη alii.[5] (S.)
v. 143. Πλευρωνείας Pal. 158. (S.)
v. 144. Versus ab hocce inclusive ad 200 usque exclusive, cum folio ob vetustatem amisit Vat. 916. (S.)
v. 145. δηναίας Vat. 1307. et Pal. 158. (S.)
v. 146. πεντάγαυρα Pal. 139. (S.)
v. 147. λύκου Palat. idem. (S.)
v. 148. πηγοὺς pro πτηνοὺς Alex. nec male. (S.)

---

1) Vid. supra p. 38.
2) Tzetzes in Commentario: οἱ δὲ λοιποὶ δίκη χωρὶς τοῦ ῖ γράφουσιν.
3) Lect. marg. Canteri.
4) Editt. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utraq.
5) Sola Meurs. II. vitiose.

v. 149. τὸν δ' Seld. aliique.[1] τόν τ' Bar. quam lectionem in Scholiis uterque Mss. habet. (P.)

— τὰ δ' non agnoscunt Vat. 916. 972. 1306. et Pal. 40. Pal. autem 139. 142. uterque Cas. in τ' convertunt. (S.)

v. 150. βλαστῶντα Vat. 1421. et Cas. membr. βλάστοντα Pal. 158. (S.)

v. 151. Ἐπεὶ Bar. eandemque lectionem in Scholiis una cum Seld. retinens. Al. Ἐλεῶν. (P.)

— Ἐλκὸν alii.[2] Caeterum Alex. et Pal. 139. incisum ponunt post Ἀργεῖον. (S.)

v. 152. Ἐνναῖα cum circumflexo Barb. (S.)

v. 153. Ἔρχυν Mss. uterque. — Al. Ἐρινὺς ξιφοφόρος Bar. (P.)

— Ἔρκυνὶ uterque Casaub. Ἔρχυν Vat. 916. Pal. 139. 158. Alex. et Barb. Ἔρχυν Vat. 1421. et Pal. 40. Ἐρινὺς alii.[3] Ξιφηφόρος Barb. (S.)

v. 154. μιστύλλουσα τύμβευσε Seld. Al. μιστύλασ'. φάρῳ Etymologus, cuius haec sunt verba: ἐτύμβευσε φάρῳ, ἀντὶ τοῦ φάρυγγι. (P.)

— μιστύλασ' Vat. 117. 1421. Pal. 158. aliique[4]; μιστύλλασα Pal. 40. ἐτύμβευσεν Vat. 1397. φάρῳ pro τάφῳ Etymol. exponitque φάραγγι. (S)

v. 155. Al. ἐνδαιτουμένη. (P.)

— ἐνδαιτουμένη alii.[5] (S.)

v. 156. ὃν δὶς ἡβήσαντα Seld. ἡβήσαντα etiam habet Bar. (P.)

— ἡβήσαντα pro ἡβάσαντα ex Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. et Barb. (S.)

v. 157. Al. Λαυμέδοντος, perperam, ut observat Tzetzes. (P.)

— Λαυμέδοντος aliqui, auctore Tzetza. (S.)

v. 158. ἔστειλε Ῥεχθεὺς ἐς Λατρωαίους γαίας Seld. εἰς Λαιτριναίας Bar. et ex Impressis quidam.[6] Al. Λετριναίας. Al. γυΐας.[7] (P.)

---

1) Vid. supra p. 41. 2) Utraque Meursiana.
3) Sola Basil. I.
4) Editt. Basil. II. Commel. et Meurs. utrq.
5) Sola Meurs. II. vitiose. 6) Vid. supra p. 44.
7) γυΐας cum punctis diaereseos sola Par. II.

v. 158. ἔσπειλε Φυξίους Pal. 40. εἰς pro ἐς Alex. Λαμπρι-ναίους Vat. 916. 972. 1306. 1307. Pal. 158. Alex. Casan. chart. et Barb. Λεπρινιαίους Pal. 40 et Cas. membr. Λετρειναίους Vat. 1421. Λετριναίας alii. [1] (S.)

v. 159. ἀλετρεύσαντα Bar. aliique. ἀλετρεύσαντος Seld. (P.)

— ἀλετρεύσαντα Vat. 1421. Pal. 139. Baroc. aliique. [2] ἀλετρεύσαντος alibi. (S.)

v. 160. ἀγρίῳ Bar. aliique. (P.)

— ἀγρίῳ pro ὀμβρίῳ Vat. 1471. Alex. Barber. Casan. chart. Baroc. aliique. [3] Vat. 117. folii iacturam fecit, 16 versus complectentis ab 160 ad 176 exclusive. (S.)

v. 161. ῥαίσαντα Bar. Seld. aliique. (P.)

— ῥαίσαντα Vat. 1421. 1471. Pal. 139. Casan. chart. aliique. [4] παρθενοκτόνον Pal. 140. pro γαμβρο-κτόνον. (S.)

v. 162. ἀνάγνοις Vat. 1306. ἀνάγροις Pal. 139. (S.)

v. 163. ἤρτησε Bar. Seld. aliique. δὲ non agnoscit Bar. (P.)

— ἤρτησε Baroc. Seld. aliique. [5] (S.)

v. 165. κυλίδα Bar. al. κηλίδα. (P.)

— κηλίδα alii. [6] θωΐξας Vat. 1471. (S.)

v. 167. ὁπλὰς Eustath. Comment. in Iliad. γ'. vide Notas meas. — Al. Ἄρπιναν. — Ἁρπίναις Eustath. loc. cit. (P.)

— ταῖς pro τὴν Pal. 158. ὁπλὰς Eustath. ad Iliad. χ. ὁπλαῖς Palat. 40. Ἄρπιναν Vat. 972. 1306. in scholiis, Cas. membr. aliique. [7] Ἄρπιναν Vat. 1421. Ἄρπινναν Vat. 916. et Pal. 40. Ἁρπίαις Vat. 916. ἴσω Cas. membr. (S.)

v. 168. Al. αὐθομαίμον'. (P.)

— αὐθομαίμον' Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Cas. chart. aliique. [8] (S.)

---

1) Lect. marg. Canteri ex Aldina.
2) Lect. marg. Cant. e Cod. Par. K.
3) Lect. marg. Cant. e Cod. Par. K. 4) Quinam?
5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.
6) Editt. Basil. I. et Steph.
7) Lect. marg. Cant. ex Aldina.
8) Codex Canteri (Par. D.).

v. 169. Al. *καταρακτῆρος.* — Al. *συγγόνου.* (*P.*)
— *καταρακτῆρος* alii. [1] *συγγόνου* alii. [2] (*S.*)
v. 170. Al. *δευτέρεια.* (*P.*)
— *δευτέρεια* alii. [3] *δαιφάλτου* Vat. 1471. (*S.*)
v. 172. *πέμπον* Pal. 158. *ἐστρωβημένον* Vat. 1421. (*S.*)
v. 173. *εἰδολοπλάστῳ* Vat. 1421. *πρὸς καταναξεῖ* Pal. 158. (*S.*)
v. 174. *μελόνυμφον* Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (*P.*)
v. 176. *ἐξάπεσον* Pal. 158. *ἀνδρῴας* Cas. chart. (*S.*)
v. 177. *γεννᾶται* Vat. 1471. (*S.*)
v. 178. *φειψάλλῳ* Bar. (*P.*)
— *φειψάλλῳ* Pal. 139. (*S.*)
v. 179. *ἐξαλέξαντα* Vat. 1471. (*S.*)
v. 181. Al. *χειράμων.* — Al. *ἀρνειρύσας.* (*P.*)
— *σφῆκας* Vat. 1421. *δαφινοῦς* Pal. 158. *χειραμῶν* Vat. 1471. *χηράμων* Vat. 117. Pal. 40. 139. 142. Alex. aliique. *χειράμων* nonnulli. [4] *ἀρνειρύσας* alii. [5] (*S.*)
v. 183. Al. *Οὐλαδωνύμου.* [6] (*P.*)
— *προγεννήτριαν* Pal. 40. *οὐλαδωνύμου* Pal. 158. aliique. *οὐλαμονύμου* Pal. 40. (*S.*)
v. 184. *πόῤῥιν* Bar. aliique. [7] (*P.*)
— *χερνίψαντες* Vat. 1307. *ὠμισταὶ* Vat. 916. et Pal. 158. *πόριν* Vat. 1306. et 1307. (*S.*)
v. 185. *ἔντοχον λέχω* Pal. 158. (*S.*)
v. 186. Al. *Σαλμυδησσίας.* (*P.*)
— *Σαλμυδησσίας* Vat. 1307. Pal. 40. 158. aliique. [8] (*S.*)
v. 187. *καράτομον* Seld. quoad voces Cod. Baroc. eandem cum Impressis lectionem habet, in punctione vero ab iis variat; hoc enim modo sententiam hanc

---

1) Sola Edit. Aldina.
2) Lectio marginalis Canteri. Vid. supra p. 48. In Par. I., ut in reliquis omnibus, est *συγγόνων*.
3) Mend. typogr. Edit. Steph.
4) Lect. marg. Cant. ex *Etym. M.* p. 810, 25. mutato tamen accentu.
5) Sola Basil. I. operarum negligentia.
6) Tzetzes in Comment. ad h. l.
7) Vid. supra p. 52.
8) Lect. marg. Cant. fortasse e *Steph. Byz.* v. *Σαλμυδησσός*.

profert: Ἑλλάδος καρατόμιον δαμὸν, φαληριῶσαν etc. quasi poeta vellet Iphigeniam per longum tempus Graecos Dianae Tauricae sacrificasse; cum potius tempus illud ad diuturnam Achillis in Scythia moram referendum videatur. (*P.*)

v. 187. μαντεύων Cas. membr. Post καρατόμιον, quod proparox. Seld. profert, nullam Baroc. aliique[1] distinctionis notam ponunt, quasi diu Iphigenia, Tauris sacrificula, in hospitum Graecorum capita saevierit. (*S.*)

v. 188. Al. σπίλον paroxyton.[2] sed πέλαν habet Seld. (*P.*)

— φαλληριῶσαν Vat. 117. et Cas. membr. σπίλον parox. omnes Codd. legunt, si excipias Cas. chart. (*S.*)

v. 189. Κέλτρου Mss. uterque, Scholiastes, et alii.[3] (*P.*)

— Κέλτου alii.[4] ἐκβολαῖς Vat. 1307. ἐκβολαῖσιν Cas. membr. (*S.*)

v. 191. Al. ἐκρύσεται, coniunctim.[5] (*P.*)

— facturae τοῦ φασγάνων in Pal. 139. superior manus consuluit. ἐκ ῥύσεται alii.[6] (*S.*)

v. 193. Al. εὔρημος. (*P.*)

— εὔρημος alii[7]: κρόκνισι Vat. 1307. (*S.*)

v. 195. ἠλλιωμένην Vat. 916. (*S.*)

v. 196. γαῖαν Bar. — σφαγίων Mss. uterque. (*P.*)

— γαίαν Barb. σφαγείων Vat. 117. 1307. 1421. Pal. 40. (*S.*)

v. 200. Σκύθον Vat. 916. 972. et 1306. (*S.*)

v. 202. προμάντεως Bar. Seld. aliique.[8] (*P.*)

— προμάντεως pro προμάντιος ex Vat. 916. 972. 1306. Pal. 139. Alex. et Cas. chart. πρωμάντεως Vat. 1471. (*S.*)

v. 203. κνέων Bar. (*P.*)

— κρεονόμου Vat. 1421. (*S.*)

---

1) Editt. Ald. et Par. II.

2) Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reliquae omnes σπῖλον.

3) Vid. supra p. 53.

4) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

5) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

6) Vid. supra p. 54.

7) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

8) Codex Canteri (Par. D.).

v. 204. ὅρκον Bar. (*P.*)
— ὅρκον Barber. (*S.*)
v. 205. πλάτυν Bar. Steph. (*P.*)
v. 206. Al. Βάκχων. — πάροιθεν cum ν̄ finali Seld. (*P.*)
— Βάκχων alii.[1] (*S.*)
v. 207. φάλτην Pal. 158. μύχοις plerumque librorum. (*S.*)
v. 210. πτολιραίστου Seld. πολυραίστου Bar. Al. πολυῤῥαίστου.[2] (*P.*)
— πολυραίστου Vat. 1471. Alex. Cas. chart. et Barb. πολιῤῥαίστου Potter. et alii.[3] πολιραίστου Vat. 915. 1421. et Pal. 139. πτολιραίστου alii.[4] (*S.*)
v. 212. Φηγαλεὺς Bar. Seld. aliique; verum in Seld. ῑ ab eadem manu superscribitur. Al. Φυγαλεύς. — Φαυστήριον Bar. sed σ̄ finali ν̄ superscripta est superiori manu. (*P.*)
— Φηγαλεὺς reposui ex Vat. 916. 972. 1306. Pal. 40. 158. Alex. Cas. membr. ipso Tzetza aliisque.[5] φυγαλεὺς alii[6]: φιγαλεὺς aliqui.[7] φαυστήριον Barber. (*S.*)
v. 213. λίγοις Vat. 915. (*S.*)
v. 216. λεύσω Bar. Seld. — δὲ Bar. — ὀλκαίων cum tenui spiritu Mss. uterque. (*P.*)
— λεύσσω Pal. 142. 158. aliique.[8] (*S.*)
v. 217. ἄλμην Seld. — κἀπιροιζοῦσαν Seld. κἀπὶ ῥοιζοῦσαν Bar. κἀπιῤῥιζοῦσαν Al.[9] (*P.*)
— κἀπιροιζοῦσαν Vat. 117. 915. 916. 1421. Pal. 158. et Cas. membr. κἀπὶ ῥοιζοῦσαν Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Cas. chart. (*S.*)
v. 218. δειλὰς, δεινὰς Vat. 916. (*S.*)
v. 219. ὤφελε περιῤῥύτῳ Seld. (*P.*)
— Χάδμος Vat. 915. ὤφελλ' Vat. 972. et 1471. ὤφελεν

---

1) Solus Lectius in Collect. Poet. gr. T. II. p. 143.
2) Vid. supra p. 58.
3) Vid. supra p. 58.
4) Solus Seld. apud Pott.
5) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Comment.
6) Vid. supra p. 58.
7) Lect. marg. Cant. ex Edit. Basil. I.
8) Editt. omnes, exceptis Ald. et Par. I.
9) Mend. typ. Editt. Basil. I. et Steph.

περιφέροις Vat. 1307. — ὤφελε περιφέροντι Seld. lectionibus minime spernendis. (S.)

Ἴσῃ Bar. (P.)
Ἴσῃ Barb. (S.)

ἄθλιον σπόρον Bar. σπόρου Al.[1] (P.)
ἄθλιον σπόρον Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. ἄθλιον σπόρου Vat. 1306. Barb. et Cas. chart. ἀθλίου σπόρον Vat. 117. 915. 1307. Pal. 40. 158. (S.)

Πρύλην Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (P.)
αὐθομαίνων Vat. 916. αὐθηγμήμων Vat. 1421. Πρύλιν quidem, ut Potterus, Vat. 916. sed eadem manu litura deletum videtur ν finale, ut vocandi casus sit. Πρύλε Pal. 158. Caetero omissum hunc vers. in Vat. 915. longe recentior manus interlinearem restituit. (S.)

τούμουρε Vat. 916. τούμορε Vat. 1471. (S.)
οὐμὸς Mss. uterque. οὔμος Al. ὤφειλε Bar. aliique.[2] ὤφελε Seld. (P.)
οὐμὸς plerumque Codicum, alii autem οὖμός.[3] ὤφελε Vat. 117. 1306. 1307. 1471. omnes Palat. uterque Casan. et Alexandr. ὤφελεν alii.[4] ὤφελλεν Vat. 972. (S.)

διπλοὺς Seld. (P.)
διπλοὺς Pal. 139. Baroc. aliique.[5] (S.)

λιμναίῳ Seld. (P.)

τοσόνδε Bar. aliique. — κακὸν Bar. (P.)
τοσόνδε Vat. 972. 1307. 1471. Pal. 139. et Barb. τοσόνδε κακὸν Baroc. aliique.[6] ἐπέκλωσε Vat. 915. (S.)

αἰθυίοισι Seld. αἰθύῃσι Bar. (P.)
αἰθύῃσι Barb. αἰθυίοισι Seld. aliique.[7] (S.)

---

[1] ect. marg. Cant. e Basil. I.
[2] ditt. Basil. I. et Steph.
[3] ditt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq.
[4] id. supra p. 60.
[5] ainam?
[6] ed. Canteri.
[7] ainam?

v. 231. Al. σύννουν. — Ὀψίνου Bar. quam lectionem etiam in Scholiis tuetur. (P.)

— σύννουν Vat. 1471. Pal. 139. 142. aliique.[1] Ὀψίνου Vat. 1421. (S.)

v. 233. στερρῷ Bar. — κλαΐδας [illegible] Bar. (P.)

— στερρῷ Barb. κλεῖδας Barb. εὐάγρῳ Eustath. ad Odyss. v. p. 1857, 62. (S.)

v. 235. λαρνακοφόρους Bar. (P.)

— λαρνακοφόρους Vat. 915. 1421. 1471. Pal. 139. 142. 158. Baroc. aliique, teste Tzetza.[2] (S.)

v. 236. κνώδων Bar. (P.)

— [illegible] Vat. 915. 972. κνωδαλορρυπῶ τέκνων Vat. 1471. Pal. 139. et Barber. (S.)

v. 237. αἰθυιόθρεπτος Bar. Al. αἰθυιόθρεπτος. — Al. λιναγρέτης. (P.)

— αἰθυόθρεπτος Pal. 158. aliique.[3] αἰθυιόθρεπτος Vat. 1471. Pal. 139. Barb. αἰθυιόθρεπτος Vat. 1421. λιναγρέτης Pal. 139. λιναγρέταν alii.[4] (S.)

v. 238. Al. χρυθμοῖσι. — ῥαιβαῖσι Seld. — νηρίταις Seld. aliique. (P.)

— χρυθμοῖσι Vat. 915. Pal. 142. aliique.[5] ῥαιβοῖσι Vat. 1471. ῥαιβοῖσιν αἰγίταις Cas. membr. νοιρίταις Vat. 1421. νηρίταις Seld. aliique[6], sanieri sane lectione, quam recepissem utique, si per unum saltem librum mihi licuisset. (S.)

v. 239. χιλῷ Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. — Al. κατεδρύφραξε.[7] (P.)

— χηλῷ te Pal. 158. χιλῷ Vat. 1471. Alex. Barb. Cas. chart. κατεδρύφαξε Vat. 972. 1300. aliique.[8] κατεδρύφαψε Vat. 915. (S.)

v. 240. θεὰς Seld. (P.)

---

1) Vid. supra p. 62.

2) Tzetzes in Comment.: λαρνακοφόρους δὲ τὰς φερομένας διὰ θάλασσαν ἐν λάρνακι.

3) Editt. Basil. I. et Steph.

4) In Editis non legitur.

5) Vid. supra p. 63.

6) Lect. marg. Cant. ex Etym. M. p. 604, 42.

7) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.

8) Quinam?

v. 240. φρᾶσαι Vat. 1421. (*S.*)
v. 241. λιθάργῳ Seld. (*P.*)
— ἐφετριὰς Vat. 1421. ληθαργῷ Barb. (*S.*)
v. 242. οὐταθεὶς Bar. (*P.*)
— οὐταθεὶς Vat. 916. 972. 1421. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. (*S.*)
v. 243. Μύῤῥινα Seld. idemque in Scholiis habet; alii Μύρινα.[1] (*P.*)
— Μύρινα Vat. 915. 1421. Pal. 142. Eustath. in Iliad. β'. p. 759. ed. Flor. aliique.[2] Μύῤῥινα Vat. 117. Pal. 158. Cas. membr. (*S.*)
v. 244. Al. ἵππον. — φρυμαγμὸν Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. — Al. ᾔόνες: at Seld. ἠόνες, sine ι subscripto, solentque uterque Mss. ut id semel dicam, literae istius subscriptionem omittere. — δεδεγμένοι Etymolog. (*P.*)
— ἵππον, alii,[3] φρυαγμὸν Vat. 1471. φρυμαγμὸν Vat. 972. Barb. ᾔόνες Vat. 117. 915. 916. 1471. Pal. 142. Alex. aliique.[4] δεδεγμένοι Pal. 40. et Etymolog. in ᾔών. (*S.*)
v. 245. pro ὅταν, εὖτ' ἂν Vat. 915. δτ' ἂν Vat. 117. (*S.*)
v. 247. ἄμοιο cum simplici μ Bar. — ῥοιβδήσει Bar. aliique. (*P.*)
— ἄμοιο Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. ῥοιβδήσει Vat. 117. 1471. Pal. 40. 139. 142. Alex. Barb. aliique.[5] (*S.*)
v. 249. κατέθει Bar. (*P.*)
v. 251. προὐμάτων Bar. — δηουμένη uterque Mss. aliique.[6] (*P.*)
— προὐμάτων Vat. 1471. Pal. 139. δῃουμένη omnes Codd. exceptis Vat. 117. et Cas. membr. (*S.*)
v. 252. γυῖα Seld. γύαι al. (*P.*)

---

1) Vid. supra p. 64.
2) Vid. supra p. 64.
3) Utraque Meursiana operarum errore.
4) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. ᾐόνες Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.
5) Vid. supr. p. 65.
6) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. δῃουμένη Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.

v. 252. ὡς pro ὥστε Pal. 139. χρόαι alii.[1] (S.)

v. 253. ἀποστίλβοντος legi posse existimavit Canterus, cuius Annotationes videndae. (P.)

— ἀποστίλβοντος Canterus. (S.)

v. 255. κινοῦσι Vat. 915. (S.)

v. 257. ἐπ' ἄλλην Vat. 972. (S.)

v. 258. τὸ σ' deficit in Vat. 1421. (S.)

v. 260. Nonnulli videntur legisse καίνων, ut patet ex Scholiis, quae Mss. Codd. suppeditarunt.[2] (P.)

— καίνων pro χάρων aliqui.[3] (S.)

v. 262. ἀγκύλη Mss. aliique.[3] (P.)

— ἀγκύλῳ cum Pottero legunt Vat. 1421. Pal. 142. et Alex. Placuit tamen ἀγκύλη ex pluribus et accuratioribus libris et Tzetza reponere. (S.)

v. 263. Hunc versum hoc loco posui, Ios. Scaligerum et Ioan. Meursium secutus, quem alii[4] posuerunt loco ducent. sexag. octavo, post ἔγχωρα τίφη etc. (P.)

v. 264. Al. κράζων. (P.)

— κράζων alii.[5] ῥιγίστας Cas. membr. (S.)

v. 265. τῶν φιλτάτων Etymol. Ib. ἀγαστόρων τρόφιν coniunctim al. (P.)

— τῶν φιλτάτων σου τῶν ἀγαστόρων alii.[6] (S.)

v. 266. δὲ Bar. (P.)

— δὲ pro τὲ Barb. (S.)

v. 267. γαμφηλῆισι δ' Vat. 1307. αἱμάξας Vat. 915. Caeterum hunc versum Vat. 1471. insequenti posthabet. (S.)

v. 268. παίδων pro πέδον, Vat. 1421. (S.)

v. 269. πεφρασμένου Vat. 1421. (S.)

v. 270. ἠρτυμένον al. ἠρτημένου al. (P.)

— ἠρτημένου Vat. 117. 1421. Pal. 142. Alex. aliique[7],

---

1) Vid. supr. p. 66.

2) Scholia Potteri: πτεροῖσι, χαίνων, καὶ κόπτων. Nihil amplius.

3) Lect. marg. Ban. I. ex Basil. I.

4) Editt. ante Meursium omnes. Vid. supr. p. 69.

5) Quinam?

6) Etym. M. p. 6, 20.

7) Vid. supr. p. 71.

nec sane ineleganter. ἠρτυμένον alii[1]: ἠρτημένον Barb. ἀρτημένον Pal. 158. (*S.*)

v. 271. αὖτις al. (*P.*)

— αὖτις Vat. 117. 1306. 1307. 1421. Pal. 40. aliique.[2] ἴσον Vat. 915. 1306. 1421. 1471. omnes Pal. aliique.[3] (*S.*)

v. 272. σταθμὸν Etymol. in μύδρος. De cetero hunc versum Vatic. 916. pessime insequenti postponit. (*S.*)

v. 273. κεκλαισμένος al. (*P.*)

— ῥακτῆρα Pal. 139. pro κρατῆρα. Βάκχον Pal. 158. κεκλαισμένος alii.[4] (*S.*)

v. 275. Λειβηθρίης al. — ὕπερθεν cum ν finali Mss. uterque, quorum Seld. in Scholiis eandem habet lectionem. (*P.*)

— Λειβηθρίης Pal. 139. Alex. Cas. chart. Barb. aliique.[5] ὕπερθεν Vat. 916. 972. 1306, omnes Pal. et Alex. Πιμπλίας Vat. 916. 972. σκοπὸν Pal. 142. (*S.*)

v. 276. τόπων Seld. (*P.*)

— προδημαίνων Vat. 1471. πότμων Pal. 158. (*S.*)

v. 277. δύσεται pro τλήσεται Vat. 915. et Cas. membr. πλήσεται Vat. 1471. (*S.*)

v. 278. δῦναι al. — κρότον Bar. sed isti finali ὁ superscripsit aliquis ῶ. κρόκην Seld. (*P.*)

— δύναι alii.[6] ψαῦσαι reposui pro ψαύσας e Vat. 1307. κρότον Baroc. (*S.*)

v. 279. λοῖσθον Seld. — ἐς al.[7] — ῥίψας pleraeque editt.[8] Impress. habuerunt. Nos Mss. utriusque, nec

---

1) Cum in marg. Par. I. recte ex Aldina et Basileensi I. notatum esset ἠρτημένον, operae hanc lectionem in marg. Basil. II. corruperunt in ἠρτυμένον, quod vitium deinde in textum recepit Meursius.

2) Editt. Basil. I. et Steph.

3) Editt. ante Sebast. omnes, excepta Basil. I.

4) Sola Edit. Basil. I. operarum errore.

5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

6) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. δῦναι Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.

7) Lect. marg. Cant. e Basil. I. Vid. supr. p. 72.

8) Immo omnes ante Potterum.' Canterus e Codice suo (Par. D.): „ῥίψαι· quod melius videtur."

non G. Canteri auctoritate et iudicio freti, ῥίψαι legimus. (*P.*)

v. 279. εἰς Vat. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 40. 142. 158. Cas. membr. aliique.[1] ῥίψας solus Pal. 142. male tuetur. πόδας Vat. 916. 972. (*S.*)

v. 280. ὑποπτήσσων Bar. πτήσων Seld. (*P.*)

— ξύναυνε Pal. 142. ὑποπτήσσων pro: ὕπνῳ πτήσσων, Barb. πτήσων Vat. 1471. (*S.*)

v. 281. οἷον deest in Seld. scriptoris, opinor, negligentia. Et κίονα deest in Meursii edit. typographorum incuria. (*P.*)

— δαίμων Pal. 158. ἀϊστόσας Pal. 158. (*S.*)

v. 282. ἀποσπάσεις Seld. (*P.*)

— ἔρισμα Vat. 1421. (*S.*)

v. 283. Al. μήν.[2] — δ' Bar. aliique. — οὖν δ' Seld. aliique. (*P.*)

— μὰν alii[3], δ' pro γ' Vat. 1306. 1471. Pal. 139. 142. Alex. Baroc. aliique.[4] ἀνατοὶ Vat. 1421. οὐδ' ἂν εὐμόχθων Pal. 158. οὖν δ' pro οὐδ' Seld. aliique.[5] (*S.*)

v. 285. ἐπικαγχάζων Bar. ἐπεγκαγχάζων Al. — δεδουτόμος Seld. (*P.*)

— ἐπικαγχάζων Vat. 1306. 1421. Pal. 139. Alex. Barb. ἐπικαγχλάζων Vat. 1471. ἐπεγκαγχάζων Pal. 40. 158. Cas. membr. aliique.[6] (*S.*)

v. 286. Post δραμὼν distinctionis notam habet uterque Mss. (*P.*)

v. 287. βαλβίδα Vat. 915. Pal. 40. et 139. (*S.*)

v. 289. ἀλύξαι Seld. (*P.*)

— ποθουμένοισι Pal. 158. ἀλύξαι pro ἀρκέσαι Vat. 1307. (*S.*)

v. 290. τάφρων Pal. 158. (*S.*)

v. 291. προσσωτῇ Seld. (*P.*)

---

1) Editt. ante Sebast. omnes, excepta Basil. I.

2) Corrige μέν. Sic Meurs. II. operarum incuria. Reliquae Editt. omnes μήν.

3) Quinam?

4) Sola Edit. Ald.

5) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.

6) Mend. typogr. Editt. Ald. et Par. II.

v. 291. κροσσωτὴ Pal. 40. 158. (*S.*)

v. 292. γεῖσσα Bar. aliique. (*P.*)

— γεῖσσα Vat. 117. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 40. 139. 158. uterque Cas. Barb. aliique.[1] χραισμήσουσιν Alex. χραισμήσῃ Etymol. in γεῖσα. ἐπάλξεις Vat. 1421. (*S.*)

v. 294. λιγνύων Seld. — Al. χρουνῶν. (*P.*)

— λυγνίος Vat. 1421. χρουνῶν Vat. 916. 972. aliique.[2] βουλαῖς Pal. 139. (*S.*)

v. 295. Al. κληδῶν.[3] Al. κλήδων sine ἰῶτα subscripto. (*P.*)

— κληδῶν pro κλήδων Vat. 915. 1306. 1421. Pal. 40. 139. et uterque Casan. κλήδων alii.[4] (*S.*)

v. 297. αἱμάσσουσι Vat. 1306. αἱμάττουσι Vat. 1421. (*S.*)

v. 299. ὀγκουμένους Seld. (*P.*)

— ὀγκωμένους Vat. 915. 1421. Caeterum Vat. 1307. post 301. hunc versum legit. ὠγκομένους Vat. 916. 1306. κύκνον pro κύκλον Vat. 1421. (*S.*)

v. 300. ὄβριμοι Seld. aliique. (*P.*)

— ὄβριμοι Vat. 117. 915. 972. 1307. Pal. 40. 142. 158. Alex. Cas. membr. Seld. aliique.[5] χεῖρες Vat. 1421. (*S.*)

v. 301. βλύουσαι Mss. uterque, aliique.[6] — φόνου Seld. (*P.*)

— φόνου Vat. 117. 915. 1307. 1421. Pal. 40. Cas. membr. βλύουσαι omnes Codd. si excipias Vat. 1306., cuius fide Potterianam lectionem retinui. (*S.*)

v. 302. πένθους Bar. (*P.*)

— πένθους Vat. 1471. (*S.*)

v. 304. ἐσόψομαι Bar. (*P.*)

— τότε pro κεῖν' Vat. 1307. lectione non contemnenda. ἐσόψομοι Vat. 972. 1471. Alex. Barb. et Cas. chart. (*S.*)

v. 307. αἶ αἶ Seld. (*P.*)

— αἶ αἶ Vat. 915. Pal. 40. et 158. εὔγαλον Vat. 916. εὔγλαλον Cas. chart. (*S.*)

---

1) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.
2) Utraque Meursiana. 3) Editt. Basil. I. et Reich.
4) Editt. Ald. Par. I. et reliquae omnes, exceptis Basil. I. et Reich.
5) Vid. supr. p. 76.
6) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

v. 308. *ἀγκάλισμα* Mss. uterque et alii, nec repugnat metri ratio. (*P.*)

— *τεραννῶν* Cas. membr. *ἀγκάλισμα* pro *ἐναγκάλισμα* e Vat. 117. 916. 1421. utroque Cas. utroque Pott. aliisque.[1] (*S.*)

v. 309. Al. *ὃς τἄγριον.*[2] al. *ὅστ' ἄγριον.*[3] (*P.*)

v. 312. Vat. 972. in scholiis h. l. me erratis negativum *οὐ* non agnoscit, longe melius. (*S.*)

v. 313. *αἱμάξας* Vat. 1471. (*S.*)

v. 314. *δυσσαίων* Seld. (*P.*)

— *δυσσέων* Vat. 1421. *διπλὰς* Vat. 1471. Cas. membr. et Barb. (*S.*)

v. 315. *αἰάζω* Seld. (*P.*)

v. 316. *ἣ* pro *ἥ* Pal. 158. (*S.*)

v. 317. Al. *κεθμῷ.* al. *χασμῷ.* †† *διὰ σφαγὸς* Bar. (*P.*)

— *χασμῷ* Vat. 916. 1307. Pal. 142. Alex. aliique[4] pro *κευθμῷ.* *κευμῷ* Vat. 916. *κεθμῷ* alii.[5] *χώσεται* Vat. 972. *διὰ σφάγος* Alexandr. *διὰ φάγος* Pal. 139. (*S.*)

v. 318. Al. *λεύσουσαν.*[6] (*P.*)

— *λεύσσουσαν* Vat. 915. 972. 1306. 1307. 1421. Pal. 142. 158. et Cas. chart. *λούσασαν* Vat. 1471. *αὐτὴν* pro *ἄτην* Pal. 139. *ἀγχίτου* Vat. 1471. (*S.*)

v. 319. Versum hunc hoc modo legit Etymologus: *ἵν' ἅλμα πομποῦ καὶ χαμευνίδου διπλοῦν.* (*P.*)

— *χαμευνίδος* Casan. membr. (*S.*)

v. 322. Al. *λοχίας.*[7] — al. *λοχείας.*[8] — Al. *κυκλῶσαι.* (*P.*)

— *κυκλῶσαι* alii[9] pro *χυτλῶσαι.* (*S.*)

v. 323. *νυμφία* Bar. (*P.*)

— *νυμφία* Pal. 158. (*S.*)

v. 324. *στιγνὸς* Bar. (*P.*)

---

1) Codex Canteri. Editt. omnes *ἐναγκάλισμα.*
2) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. I. Reich.
3) Editt. Basil. I. Steph. Meurs. II.
4) Vid. supr. p. 79.
5) Editt. Basil. I. et Steph.
6) Editt. Basil. I. et Steph.
7) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.
8) Mend. typogr. Edit. Steph.
9) Sola Par. II. operarum errore. Prior recte habet *χυτλῶσαι.*

v. 324. *θυλὰς* Cas. membr. (*S.*)
v. 325. *μιμουμένας* Pal. 158. (*S.*)
v. 326. Al. *λαιμίσσας*. al. *λαιμάσας*. (*P.*)
— *λαιμάσας* alii, aliique *λαιμίσσας*.[1] (*S.*)
v. 327. *στεφανηφόρον* al. *στεφιφόρον* Bar. (*P.*)
— *στεφανηφόρον* alii.[2] *τὸ δεινὸς* Vat. 117. et Pal. 139. non agnoscunt: in illo vero recentior manus superaddidit. (*S.*)
v. 328. Canterus dubitat, an legendum sit *τριπάτρου*. Eius Annotationes videsis. (*P.*)
— *τριπάτρῳ* omnes Codd. si excipias Vat. 916. (*S.*)
v. 330. *ἠόνα* Seld. Bar. aliique.[3] (*P.*)
— *ἠόνα*, si excipias Vat. 972. et 1307., omnes Codd. legunt. (*S.*)
v. 331. *πρέσβην* al. (*P.*)
— *πρέσβην* alii.[4] (*S.*)
v. 332. *ἠρεθισμένην* al. (*P.*)
— *ἐπεσβόλης* Vat. 972. *ἐπεσβολῆσ* Vat. 916. *ἠρεθισμένην* Vatt. omnes, excepto 1306. Pal. omnes, excepto 142. Cas. chart. Barb. aliique.[5] (*S.*)
v. 333. *κόπας* habet Seld. sed isti *ō* aliquis superscripsit *ῡ*, ut videatur lectionis variationem agnovisse. (*P.*)
v. 334. *φαιουργὸν* al. (*P.*)
— *Μαίραν* Vat. 915. *ὅτ' ἂν* Vat. 117. *φαιουργὸν* Vat. 916. Pal. 142. 158. Cas. membr. aliique.[6] (*S.*)
v. 335. *τἀγαμέμνονος* una voce al. (*P.*)
— *τὸ τ'* non agnoscit Vat. 1421. *δαμασθεὶς* Vat. 117. (*S.*)
v. 336. *πηγῶν* Seld. (*P.*)
— *κρηπῖδα* Vat. 916. *πηγῶν* Vat. 1471. *καλυνεῖ* Pal. 139. et 158. (*S.*)
v. 337. *καλλίπτρης* Bar. (*P.*)

---

1) Vid. *Steph. Byz.* v. *Τάναγρα* p. 633. edit. Pin.
2) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Commentario.
3) Editt. Basil. II. Par. II. Meurs. utrq. et Reich. *ἠϊόνα* habent Editt. Ald. Basil. I. Par. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.
4) Editt. Ald. et Par. II.
5) Editt. Ald. Basil. I. Par. I. Steph. *Canterus* tacite hunc locum correxit, eumque sequuti sunt reliqui Editores.
6) Sola Edit. Aldina.

v. 337. *καλύπτρας* Pal. 158. *καλλίπτερης* Barb. (S.)

v. 338. *ἐπὶ πέτραν* Bar. Quinetiam in Scholiis *πέτραν* habet Seld. (P.)

— pro *ἐς* *ἐπὶ* Barb. *πρὸς* Vat. 1307. (S.)

v. 339. *δ'* abest in Seld. — *ὄνομ'* Bar. (P.)

— Articulus *τὸ* abest in Barb. Coniunct. *δ'*, quam post *πρὶν* habent omnes Codd., delevi auctoritate Vat. 916. *ὄνομ'* Pal. 139. et 158. (S.)

v. 340. *ὤρουσεν* Vat. 117. et Pal. 158. (S.)

v. 342. *μυρμωτὸν* Al. (P.)

— *μορμωτὸν* Vat. 117. 1421. Palat. 142. 158. Alex. aliique.[1] *μόρφυν* pro *μορμωτὸν* Vat. 1471. (S.)

v. 344. *δακτύλλος* Bar. (P.)

— *Σισυφίας* Vat. 916. 972. 1421. et Cas. membr. (S.)

v. 345. *λάμψει* al. — *αὐτενέψιος* Seld. (P.)

— *λάμψει* Vat. 916. 972. 1306. Pal. 158. Alex. aliique.[2] *φρύκτωρα* Tzetziana scholia, quae erui ex Cod. Vat. 972. *φρύκτωρον* Cas. chart. (S.)

v. 346. *Λευκόφριν* Vat. 916. (S.)

v. 347. *Πορκέος* Pal. 158. *διπλὰς* Vat. 1471. Pal. 139. et Barb. *διπλοῦς* Cas. chart. (S.)

v. 348. *ἐγὼ δὲ τλήμων* Seld. (P.)

— *τλῆμον* Vat. 915. Priorem articulum *ἡ* non agnoscit Cas. membr. *ἐγὼ δ' ἡ τλήμων* Alex. (S.)

v. 350. *ἀνώροφον* Vat. 916. *ἀνέρωφον* Vat. 1471. (S.)

v. 351. *ἁλιβδύσασα* al.[3] *ἀλυβδήσασα* Seld. Eustath. in Iliad. *λ'.* aliique. (P.)

— *εἱρκτῆς* Vat. 1471. *ἁλιβδήσασα* Vat. 916. 972. 1421. Pal. 139. 158. Alex. Cas. membr. Barb. aliique.[4] *ἁλυβδήσασα* Vat. 117. Eustath. ad Il. *λ'.* aliique.[5] *ἁλιβδίσασα* Vat. 1306. *λυγαίης* Vat. 1471. (S.)

v. 352. *Θωραῖον* Bar. (P.)

— *Θωραῖον* Vat. 1471. Alex. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (S.)

---

1) Vid. supra p. 83.
2) Vid. supra p. 84.
3) Lect. marg. Cant. ex Etym. M. p. 63, 16.
4) Vid. supra v. 85.
5) Vid. supra v. 85.

v. 353. *λίπτοντ' ἀλέκτρων* Seld. aliique.[1] (*P.*)
— *λίπτοντ' ἀλέκτρων* Vat. 972. 1306. 1421. Cas. membr. aliique, Tzetza testante. *λίποντα* Vat. 1471. (*S.*)
v. 354. Al. *πεπαμμένη*.[2] (*P.*)
— *πεπαμμένη* Vat. 117. 1307. aliique; immo omnes exscriptores, ut Tzetza loquitur. (*S.*)
v. 355. Al. *πατρὸς γῆρας*. (*P.*)
— *πατρὸς* alii pro *πρός*.[3] (*S.*)
v. 356. *Λαφρύας* Vat. 117. (*S.*)
v. 358. Al. *ἅρπης*.[4] — *ἑλκυθήσομαι* al. (*P.*)
— *ἅρπης* Vat. 915. 1306. Pal. 158. aliique, Tzetza teste. *ἑλκυθήσομαι* Vat. 1471. Pal. 139. Cas. chart. aliique.[5] (*S.*)
v. 359. *Εἰλείθυιαν* Ms. Vossianus, Berkelio in Stephani *Βούδεια* ad hunc modum referente: *Βούδειαν αἴθυιαν — ita hunc Lycophronis locum legunt libri editi omnes; sed variat mirum in modum Ms. Voss. in quo haec verba ita concipiuntur: Οἳ πολλὰ δὴ Βούδειαν Εἰλείθυιαν κόρην. Neque haec lectio adeo inconcinna et invenusta, ut speciosae interpretationis non sit capax. Omnes norunt Εἰλείθυιαν esse Lucinam, quae a parturientibus invocatur, ut partus in lucem veniat. Multo rectius haec τάῤῥοθος γάμων, id est, nuptiarum auxiliatrix, dici potest, quam αἴθυια, licet illa voce Ἀθηνᾶ intelligatur. Quicquid sit, Lycophronis locus in mendi suspicionem venit; nam Stephani scopus est, ex Lycophrone probare, Minervam in Thessalia Budiam appellari et coli, cuius praenomen in verbu, nisi sensu quodammodo detorto, non conspicitur.* *Βούδειαν* Vat. 1471. *Αἴθηαν* Vat. 139. (*S.*)
v. 360. *αὐδέξουσα* Seld. (*P.*)
— *γάμον* Cas. membr. (*S.*)

---

1) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.
2) Vid. Tzetz. Comment. ad h. l.
3) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.
4) Vid. supra p. 87.
5) Editt., quod sciam, nulla.

v. 361. τέρεμνα Vat. 915. 916. δουρατογλύφου Vat. 1421. (*S.*)

v. 362. Al. ἄνω στράψασα. al. ἀναστρέψασα. (*P.*)

— ἀναστρέψασα Vat. 1307. aliique.[1] ἄνω στράψασα alii.[2] ἀνωτρέψασα Vat. 972. et 1306. (*S.*)

v. 363. καὶ Διὸς θρόνων Seld. (*P.*)

— θρόνον Pal. 139. (*S.*)

v. 364. χρῆμα Seld. aliique. (*P.*)

— χρῆμα Vat. 117. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 40. 142. 158. Cas. membr. Seld. aliique.[3] τιμαλγέστατον Vat. 972. uterque Cas. (*S.*)

v. 365. Al. ἄντι[4] penacut. quod casui suo postponatur: nam, ut aiunt Grammatici, postposita praepositione retrahitur accentus; non desunt tamen exempla, in quibus haec regula fallit, quod experientia quotidiana abunde testabitur. (*P.*)

— ἀντὶ alii[5] contra canonem Grammat. nec audienda sunt, quae Potterus causatur. (*S.*)

v. 366. στενάζει Mss. uterque. (*P.*)

— στενάζει Vat. 117. 972. 1306. 1421. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (*S.*)

v. 367. ἐφημμένους Seld. ἐφειμένους al. (*P.*)

— ἐφειμένους Vat. 915. 1306. 1307. Pal. 40. 142. 158. aliique.[6] ἐφημίους Vat. 1471. (*S.*)

v. 368. Al. κέρθοντας. — Al. τέπρην. (*P.*)

— κέρθοντας alii.[7] χειρὸς pro πυρὸς Vat. 1471. τέφραν Pal. 158. τέφρης Vat. 1471. τέπρην alii.[8] (*S.*)

v. 369. κροσσοῖσι Seld. — ὡς θέμις φθιτῶν Seld. (*P.*)

— κρόσσοισι Vat. 1306. κρωσσοῖσι Vat. 915. et Pal. 158. ταρχηθεῖσαν Vat. 1306. ὡς θέμις φθιτῶν Pal. 40. 158. (*S.*)

v. 370. ταφὰς Bar. (*P.*)

— πεννηρίων Vat. 972. pro κεννηρίων. ταφὰς pro γραφὰς Vat. 916. 1306. Pal. 139. Alex. Barb. et Cas. chart. (*S.*)

---

1) Vid. supra p. 89. 2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.
3) Vid. supra p. 90. κτῆμα Cod. Canteri. (Par. D.)
4) Vid. supra p. 90. 5) Ibid. 6) Ibid.
7) Sola Par. II. operarum negligentia.
8) Sola Meurs. II. vitiose.

v. 371. Versum hunc non agnoscit Bar. (P.)
— Hunc versum non agnoscunt Vat. 1471. Pal. 139. et Cas. chart. (S.)
v. 373. *καὶ* in quodam Impress. deest. (P.)
— *Ὀφέλτρα* Vat. 1306. et 1471. *τό καὶ* quidam non agnoscunt.[1] *χιράδων* Pal. 158. (S.)
v. 374. *Τρυχάτα* paroxyton. Bar. eundemque tonum in Scholiis retinet. (P.)
— *σπίλοι* Vat. 1471. *Τρίχατα* Vat. 1421. et Pal. 40. *Τρύχαντα* Stephanus in *Τρύχαι*, ubi etiam nominis metaphrasten nominat Lycophronem. *Τραχύτα* Pal. 158. Caetero hunc et insequentem versum non agnoscit Cas. chart. (S.)
v. 375. *Διρφωσοῖο* Vat. 915. *Διάκρια* Pal. 40. (S.)
v. 376. *γαλοιὰ* Bar. eiusque Scholia, et alii. *γηλειὰ* al. (P.)
— *γαλοιὰ* Vat. 1471. Pal. 139. Barb. aliique.[2] *γηλειὰ* alii.[3] (S.)
v. 377. *ὅσον* al. (P.)
— *ὅσον* alii.[4] *ἐκβεβρασμένον* Alex. (S.)
v. 378. *ἀκούσεται* Cas. membr. (S.)
v. 379. *ὅσον δὲ φλοῖσβον* Vat. 915. 1421. et Casan. membr. *φοίσβων* Pal. 142. *ἀνρηβάτου* Vat. 1421. pro *ἀνεκβάτου*. (S.)
v. 380. *παλλιρρόθοισιν* Bar. *παλιῤῥόοισιν* al.[5] Scaliger *παλιῤῥοίβδῃσιν* legendum putat: sed vulgatam lectionem retinendam esse non immerito existimat G. Canterus, cuius Annotationes videndae. (P.)
— *παλιῤῥοίοισιν* Vat. 915. 972. 1307. 1421. 1471. Alex. Barb. aliique.[6] *παλιῤῥοίβδῃσιν* Scaliger. *παλλιῤῥοίῃσιν* Pal. 139. 158. et Cas. chart. *παλιφρόοισι* Vat. 916. et 1306. (S.)

---

1) Accuratius Potterus. Solus enim Lectius in Collect. Poet. gr. T. II. p. 146. vitiose exhibuit: *Ὀφέλτα μύχουρε*, omisso *καί*.

2) Lect. marg. Cant. e Favorino fol. 127. edit. Rom.

3) Haec est eadem lectio marginalis Canteri, in margine Editt. Meurs. in *γηλειὰ* depravata. Vide, qualia corraserint Potterus et Sebastianus.

4) Edit. Commel. et Lectius in Collect. Poet. Gr. T. II. p. 146.

5) Codex Canteri. (Par. D.)

6) Quinam?

v. 381. *θύνων* Seld. aliique. (*P.*)
— *θύνων* Pal. 40. Cas. membr. Seld. aliique.[1] *ἠλοκισμένῳ* Vat. 1471. (*S.*)
v. 382. *τηγάνοις* Cas. chart. (*S.*)
v. 383. *ὀρφνὴν* Vat. 1306. *κατόρφνην* pro *κατ' ὄρφνην* Vat. 916. *ὀψιζομένων* Vat. 1307. (*S.*)
v. 384. Al. *καρηβαρῶντες.* (*P.*)
— *ὅτ' ἂν* pro *ὅταν* Vat. 117. *καρηβαροῦντας* Pal. 142. aliique.[2] (*S.*)
v. 385. *σκότου* Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. (*P.*)
— *φαρέων* Vat. 916. et Pal. 158. *σκότου* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. (*S.*)
v. 386. *προσκυθήμενον* Vat. 916. (*S.*)
v. 387. *τόνδ'* Mss. uterque, et idem in Scholiis retinent. (*P.*)
— *κήρυλον* proparox. *κυρήλου* Pal. 158. (*S.*)
v. 388. *γυμνίτα φαγρὸν* Seld. (*P.*)
— *οἴσοι* Vat. 1421. (*S.*)
v. 389. *χιράδων* Pal. 158. (*S.*)
v. 390. *πέτραισι* Mss. uterque. (*P.*)
— *γραίαισι* Pal. 40. *πέτρῃσι* Vat. 915. 972. 1306. Pal. 40. 142. et Barb. (*S.*)
v. 391. Post *στάζοντα* omnes Codd. distinctionis notam ponunt, ut *τὸ πόντου* ad *ἅλμην* pertineat. *στύζοντα* Vat. 1306. (*S.*)
v. 392. Al. *ἀφ'.* — *τριονύχῳ* Seld. (*P.*)
— *ἀφ' ὄχθων* alii.[3] *τριονύχῳ* Vat. 915. Pal. 40. (*S.*)
v. 393. *οὐτανύσας* Seld. (*P.*)
— *κολαστὸς* Vat. 1421. *τὸ δεινὸς* Pal. 142. non agnoscit, legit vero *λατρεὺς τότε.* *οὐτάσαν* Vat. 1471. (*S.*)
v. 394. Al. *φάλαισι.* — *δρόμων* Seld. (*P.*)
— *ἀναγκάσι* Vat. 1421. *ἀγκάσει* Pal. 139. *φάλαισι* Vat. 915. Pal. 40. 142. aliique.[4] (*S.*)

---

1) Editt. Basil. I. Steph. et Lect. Coll. p. 146.
2) Lect. marg. Cant. ex Aldina.
3) Sola Edit. Steph. operarum errore.
4) Editt. Basil. II. Par. II. (prior habet *φάλλαισι*) Commel. Meurs. utrq. et Reich.

v. 395. *κόκυννα* Bar. sed ad oram paginae scripsit aliquis *κόκκυγαν* — *μαψαύρους* Seld. — *στόμους* Mss. uterque, eandem lectionem in Scholiis retinent. *στόβους* al. (P.)

— *κόκυγγα* Pal. 40. *κόρυγγα* Vat. 1421. et Cas. membr. *μαψαύρους* Pal. 40. *μαψαύραις* Vat. 1307. *στόβους* Vat. 915. Pal. 142. 158. Alex. aliique.[1] *στόμβους* Potter. aliique.[2] *στόθους* alii.[3] *στόμα* Vat. 1471. (S.)

v. 396. *ἐπ᾽ αὐταῖς* Bar. (P.)

— *ἐπάκταις* Cas. membr. (S.)

v. 397. *Σειρίου* Mss. uterque, et alii. — *κατανανεῖ* Bar. cum editt. vulgg. at Seld. et alii nonnulli malunt *καθανανεῖ*, siquidem *αὔω*, sicco, asperum est, ut nos docuit Bisetus in Aristoph. Ran. Act. 4. sc. 2. quem videsis. Huic tamen contradicit Tzetzes. (P.)

— Pro *ἀκτὶς ἀκταῖς* Vat. 117. *ἀκτῇ* Pal. 158. *Σειρία* Potterus et alii[4], teste etiam Tzetza. *καθαναvεῖ* Vat. 117. 915. Pal. 40. 158. Seld. aliique[6], ut qui *αὔω*, sicco, aspiratum cum Biseto in Aristoph. efferant. *καυθανεῖ* Vat. 1424. (S.)

v. 398. *βρίαις* Seld. (P.)

— *τάῤῥιχον* metri gratia Cas. membr. (S.)

v. 400. *Νησυαίας* Seld. (P.)

— *ταρόθος* Pal. 142. *Κυναθέως* Cas. chart. (S.)

v. 403. Al. *Καστανίαν*. al. *Καστεναίαν*. (P.)

— *Καστανίαν* alii.[7] *Καστανεῖαν* aliqui.[8] *Μελιδναίαν* Pal. 142. *Μελλιναίαν* Pal. 158. *Μελινναίαν* Vat. 915. (S.)

v. 405. *μὲν* pro *μὶν* Vat. 1421. *παλεύσεσι* Vat. 972. *βροχοῖς* Pal. 158. (S.)

---

1) Vid. supra p. 95.

2) Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq.

3) Quinam?

4) Vid. supra p. 96.

5) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

6) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Comment.

7 — 8) Utramque lectionem exhibet margo Edit. Pott. In Edit. nulla est varietas.

v. 406. Ἐρινύων Al. (P.)
— Ἐρινύων Vat. 117. 1471. aliique.[1] (S.)
v. 407. ἀποφήλασα Seld. — σάγιν Al. (P.)
— πάγιν alii.[2] Caetero hunc versum non agnoscit Pal. 139. (S.)
v. 408. κωμυσαμένων Palat. 158. (S.)
v. 409. ὅση Palat. 158. δύσβατος Vat. 1421. et Pal. 158. (S.)
v. 410. Λειβήθριοι al. Et Seld. habet ο̄ eadem manu τῷ ᾱ superscriptum. (P.)
— Λειβήθριοι Vat. 972. 1306. 1421. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. Cas. chart. aliique.[3] Δοτίου Vat. 916. πύλου Vat. 117. (S.)
v. 411. οὑμὸς alii.[4] ὁ ὑμὸς Vat. 1471. ὁ ὑμὸς Vat. 972. (S.)
v. 412. ἐστεναγμέναι Vat. 1421. (S.)
v. 413. σπλάγγροις Vat. 916. σπλάγχνοισι alii.[5] (S.)
v. 414. Al. πολυστίχοισι. (P.)
— πολυστίχοισι Vat. 117. 915. 1307. 1421. Palat. omnes, aliique.[6] (S.)
v. 415. Al. οἱ δ'.[7] — ἐπὶ ξένοις ξένοι Mss. uterque. (P.)
— ξένοις Vat. 1421. Pal. 40. 142. Barb. pro ξένης. (S.)
v. 416. πηγῶν Bar. (P.)
— πηῶν Vat. 916. 972. 1471. Pal. 40. 139. Cas. chart. Barb. τάφοις Palat. 142. φίλους pro τάφους Vat. 916. (S.)
v. 417. Βυσαλτία Seld. aliique. Βυσαλγία Bar. Βισσαλτία al. (P.)
— τὸ pro τὸν Pal. 158. Ἠιὼν ex Vat. 916. 1306. Barb. et utroque Cas. Βυσαλτία Vat. 915. 1307. 1421. Pal. 139. 158. aliique.[8] Βισαλγία Alex. Βισαλτίας Vat. 117. Βισσαλτία alii.[9] (S.)

---

1) Sola Edit. Basil. I.

2) Sola Meurs. II. operarum errore.

3) Codex Canterianus.

4) Editt. Meurs. II. Pott. utrq. et Reich. Reliquae omnes οὑμός.

5) Editt. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. Reich. σχλάγχνοισι Ald. Par. I. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. *Lect.* Collect. Poet. gr. T. II. p. 146. 6) Vid. supra p. 100.

7) Editt. Par. I. Basil. II. Commel. Meurs. utrq.

8) Vid. supra p. 100.

9) Lect. marg. Cant. e Basil. I. vitiose notata. Errorem non animadverterunt Editores.

v. 418. *Ἀψιρθίων* Bar. *Ἀψυνθίων* al. (*P.*)
— *Ἀψινθίων* Vat. 915. 1471. omnes Palat. Alex. aliique.[1] *ἦδε* pro *ἠδὲ* Vat. 117. (*S.*)
v. 419. *Ἠδονῶν* Seld. quod habuisse videtur etiam Bar. Sed ō illud emendator aliquis in ω̄ mutavit. (*P.*)
v. 420. Al. *πρὶν ἤ.*[2] — Al. *Τυφρηστόν.* (*P.*)
— *κρύψῃ* Vat. 1307. et Pal. 40. *πρὶν ἢ* pro *πρινὴ* Vat. 916. *πρὶν οὐ* pro *πρινὴ*, alii.[3] *Τύμφρηστον* Vat. 972. *Τυφρηστὸν* alii.[4] (*S.*)
v. 421. *τὸν πρὶν πλεῖστον* Seld. (*P.*)
v. 422. *λύχνοις* Vat. 1421. (*S.*)
v. 423. Al. *ἐς.*[5] — *ηὐνάθη* Bar. *εὐνάσθη* al. (*P.*)
— *εἰς* Vat. 117. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 139. 158. et Alex. *εὐνάσθη* alii.[6] *ηὔνασεν* Vat. 1307. sed antiqua perinde manus isti *εν* finali superscripsit *τὸ θη*. *εὐνάθη* Pal. 142. (*S.*)
v. 424. *ταρχεύσουσι* Bar. *ταρχήσουσι* al. — *Κεκάρφου* Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. — *πάπας* Seld. (*P.*)
— *ταρχύσσουσι* Vat. 1471. *ταρχήσουσι* Vat. 1306. aliique.[7] *Κεκάρφου* Vat. 1471. Pal. 139. et Alex. (*S.*)
v. 425. *ἄπωθεν* al. sic etiam Seld. sed isti ω̄ habet ō superscriptum. — *Ἀλέντος* al. (*P.*)
— *ἄπωθεν* Vat. 117. 915. 1307. Pal. 40. 142. Cas. membr. Seld. aliique.[8] *Ἀλέντος* Vat. 915. 916. 1307. 1421. Pal. 142. aliique.[9] *Ἀλλέντα* Vat. 117. (*S.*)
v. 426. *Κυπέος* Bar. (*P.*)
v. 427. *τόκον* Bar. *τόκοις* Seld. (*P.*)
— *συὸς παρὰ πλαγχθέντα* Vat. 916. *παραπλαχθέντα*

---

1) Vid. supra p. 101.
2) Sola Meursiana II.
3) Quinam?
4) Lect. marg. Cant. fortasse e *Steph. Byz.* p. 674. Pin.
5) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.
6) Editt. Ald. et utrq. Meurs.
7) Sola edit. Steph.
8) Vid. supra p. 103.
9) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. *Ἀλέντα* Lect. marg. Par. I. ex Edit. Basil.

Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Barb. et Alex. παρεμπλεχθέντος Vat. 1421. τόξον Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. (*S.*)

v. 428. ἐλαύσας pro ἐλκύσας Pal. 158. (*S.*)

v. 429. ἀνθεμάλοιο Seld. (*P.*)

v. 430. Al. σφαγείς. (*P.*)

— σφαγεὶς pro σφαλεὶς alii.[1] κεκαρμένον Vat. 1306. (*S.*)

v. 431. ἐκγόνων Seld. (*P.*)

— ἐγγόνων Vat. 117. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 142. Potter. aliique.[2] συγγόνων Vat. 916. 972. (*S.*)

v. 432. Al. αὐτάδελτον. — πλαστοῖς Bar. aliique. (*P.*)

— αὐτάδελτον alii.[3] ἐν λόγοις μόνοις pro: ἐν πλαστοῖς γραφαῖς Pal. 40. πλαστοῖς Baroc. aliique.[4] (*S.*)

v. 433. μόσυνας Bar. aliique. (*P.*)

— τρίτων Pal. 139. μόσυνας Vat. 117. 915. 916. 972. 1307. Pal. omnes, Baroc. aliique.[5] (*S.*)

v. 434. βουσκαφήσοντος Seld. aliique. (*P.*)

— βουσκαφήσοντος pro βουσκαφήσαντος rescripsi ex Pal. 158. Cas. membr. Seld. aliisque.[6] (*S.*)

(v. 435. Βουσίος Seld. (*P.*)

v. 436. ἀγηλάτῳ alii, in quibus Mss. uterque, cum tenui spiritu, alii cum aspero proferunt. Vide Scholiasten. — συνθλάσας Etymol. συνθράψας Bar. — κάρα Etymol. et Seld. (*P.*)

— ἀγηλάτῳ alii[7], ut Pott. uterque, cum tenui, alii cum aspero, vide Tzetzem. συνθράψας Vat. 916. 972. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. συνθλάσας Etymol. κάρα Vat. 915. Pal. 40. 142. Cas. membr. aliique. (*S.*)

v. 437. ἦμος alias cum tenui, alias cum denso spiritu pingitur. (*P.*)

---

1) Lect. marg. Cant. e Cod. Par. K.

2) Editt. ante Sebast. omnes.

3) Mend. typogr. in Edit. Commel. et in *Lect.* Coll. P. Gr. T. II. p. 147.

4) Lectio Cod. Canteri.

5) Sola Aldina.

6) Nos invenit.

7) Editt. omnes cum tenui spiritu.

v. 437. ἦμος alii cum tertio[1]. ἦμος δὲ Pal. 158. (S.)
v. 438. αὐτοφόνοιο Mss. uterque, et alii.[2] φόρον Mss. uterque, et alii.[3] (P.)
— αὐτοφόνων μόρον omnes Vat. si excipias 915. omnes Pal. excepto 142. uterque Cas. Alex. Barb. uterque Potter. aliique. (S.)
v. 439. Πυράνου Bar. (P.)
— ῥεῖθρον Vat. 1421. Πυράνου Vat. 1471. Pal. 139. et Alex. (S.)
v. 440. Al. Δηραίου. (P.)
— Δηραίου Vat. 916. 1421. Alex. aliique.[4] (S.)
v. 441. αἰχμάσσουσι Vat. 1307. (S.)
v. 442. Παμφίλου Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (P.)
— ἐπὶ pro ὑπὸ Vat. 1471. πτέρνησι Vat. 1307. Παμφίλου Alex. (S.)
v. 443. Al. ἀλιβρώς, quam etiam lectionem habet Seld. sed τῷ ω̄ habet ο̄ eadem, ut videtur, manu superscriptum. (P.)
— ἀλιβρὸς Vat. 972. 1307. 1471. Alex. Casan. membr. et Barb. ἀλιβρὸς Vat. 915. 916. 1421. (S.)
v. 444. Μάγαρσος Seld. aliique. Μάγαρσα vel Μάγαρσον Casaubon. (P.)
— Μάγαρσος Seld. aliique.[5] Μάγαρσα vel Μάγαρσον Casaubonus. (S.)
v. 445. μὴ δὲ al. (P.)
— μὴ δὲ alii[6], μὴ tantum Pal. 158. (S.)
v. 446. λουσθέντες al. (P.)
— λουσθέντες Vat. 117. 915. omnes Pal. aliique. (S.)
v. 447. Al. Κεραστίδα. (P.)
— δὴ pro δὲ Pal. 158. Κεραστείαν Vat. 1471. et Pal. 142. Κεραστίδα alii.[7] (S.)

---

1) Editt. Par. I. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. Reich.
2) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.
3) Sola Basil. I.
4) Vid. supra p. 108.
5) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* p. 433. Pin.
6) Sola Aldina.
7) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* p. 627. Pin.

v. 448. Σέτρεχον βλώσκοντες al. (P.)
— Σέτρεχον alii, Tzetza teste.[1] βλώσκοντες alii.[2] τὸ γῆν deest in Pal. 158. (S.)

v. 449. *Τροιζηνίαν* al. *Ξηρυνθίαν* Seld. *Ζηρινθίαν* al. *Ζηρηνθίαν* al. (P.)
— *Μορφῷ* Vat. 972. *Ζηρινθίαν* Vat. 915. Pal. 139. aliique. *Ζηρηνθίαν* alii.[3] *Τροιζηνίην* alii.[4] (S.)

v. 450. *ἠλαστρημμένος* Pal. 139. (S.)

v. 451. *Κιχρεῖος* Seld. istique *ει* habet *η* superscriptum. al. *Κυχρεῖος*. al. *Κεγχρῆος*. — Al. *Βοκάρου*. (P.)
— *Κυγχρεῖος* Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. 158. Alex. uterque Cas. et Barb. *Κυχρεῖος* Vat. 915. aliique.[5] *Κυχρῆος* Pal. 142. *Κυγχρῆος* Vat. 1307. *Κεγχρῆος* alii[6]: *Κιχρεῖος* alii. *Βοκάρου* alii.[7] (S.)

v. 452. *οὐμὸς* al. *ὁ ὑμὸς* al. — Al. *ὁ πατρῷον*. al. *ὀγαστρίου*. at quod Canterus separatim haec legerit, id plane miror. Vide Commentarium nostrum. (P.)
— *ὁ οὐμὸς* Vat. 1306. *ὁ ὑμὸς* Pal. 158. *ὀγαστρίου* alii, teste Tzetza: *ὁ πατρῷον* alii. (S.)

v. 453. *φύτημα*. Bar. Seld. (P.)
— *φύτημα* Vat. 915. 916. 1471. Barb. *φίτημα* alii.[8] *φοίτημα* Pal. 139. (S.)

v. 454. *τοῦ λύσαντος ἐν* Seld. — Al. *ποίμνησιν*. (P.)
— *ποίμνησιν* Vat. 916. 972. 1306. Pal. 158. Alex. aliique.[9] (S.)

v. 455. Al. *χέοντος*. (P.)
— *χέοντος* Vat. 117. aliique. (S.)

v. 456. *τὸ ῥητὸν* Seld. (P.)
— *τὸ ῥηκτὸν* Pal. 158. (S.)

---

1) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Comment.
2) Quinam?
3) Lect. marg. Cant.
4) Schol. a Pottero editum: *γράφεται τὴν Τροιζηνίαν*.
5) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.
6) Vid. supra p. 111.
7) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.
8) Quinam?
9) Vid. supra p. 113.

v. 457. πεπαμμένον Vat. 117. et 1307. πεπαυμένος Cas. membr. πεπαμένον Pal. 139. (S.)

v. 458. ὄν al. (P.)

— ὃν pro ἦν alii.[1] γόρητὸς Vat. 915. γυρωτὸς Pal. 158. γωρητὸς Pal. 139. αὐτέτης Pal. 158. (S.)

v. 459. θύσθα Vat. 916. φύθλα Cas. membr. κωμάρως Cas. chart. (S.)

v. 460. λάσεις pro λάσει Vat. 1421. ἐπήκόους Cas. chart. ἐπηκόας Vat. 1471. (S.)

v. 461. ἀείτην Seld. αἰέτου al. ἀείτου al. Canterus ἀήτου vel αἰήτου rescribendum existimat. Al. ἀεί τ' ἀθρέσας. al. βράσαι. (P.)

— ἀείτου Vat. 1421. Pal. 142. aliique. αἰέτου alii.[2] ἀήτου vel αἰήτου Canterus: ἀῆτα alii, teste Tzetza. ἀεὶ τὰ pro ἀείτα Pal. 158. ἀεί τ' ἀβράσας alii.[3] βράσαι alii.[4] (S.)

v. 462. φίτην Bar. (P.)

— φίτην Pal. 158. Λίμνιος Cas. membr. (S.)

v. 463. Ἐννοοῦς Bar. (P.)

— Ἐννοοῦς Cas. chart. Barb. οὖν ποτ Pal. 158. φύξαν Alex. (S.)

v. 464. δυςμενεστάτων Seld. (P.)

— δυσμενεστάτων Vat. 1421. ξένου Vat. 915., ubi recentior manus Ἐκτορος superscripsit, et 972. (S.)

v. 465. σπλάγχν' Seld. (P.)

v. 466. προςκνώδοντος Seld. — αὐτουργοῦ Seld. aliique. (P.)

— πνήδημα Vat. 916. αὐτουργοῦ Vat. 915. 972. 1307. Pal. 158., Barb. aliique.[5] (S.)

v. 468. ξύνευνος Seld. (P.)

v. 469. πρωταίχμια al. προταίχμια Bar. (P.)

— πρωταίχμια Vat. 916. 1306. 1471. Cas. membr. Barb. aliique. πρὸς αἴχμια Pal. 142. Hic versus superiori anteponitur in Cas. membr. (S.)

v. 470. Al. δήποτ' una voce. (P.)

---

1) In Editt. non vidi.
2) Editt. Par. II. et Meurs. II.
3) Sola Basil. I. operarum negligentia.
4) Codex Canteri (Par. D.).
5) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

v. 470. ἢ pro ἦν Pal. 158. ῥήτρηισι Vat. 1307. ῥήτηρσι Vat. 915. δηδοτῶν Vat. 916. (*S.*)

v. 471. Al. ὄτρυνε. (*P.*)

— κελαινῷ Vat. 1421. ὤτρυνεν Vat. 117. 1307. 1421. et Pal. 40. ὄτρυνε alii.[1] (*S.*)

v. 472. τριπλὰς Bar. eandemque lectionem etiam in Scholiis habet. — θυγατέρας ὁ σπείρων Seld. (*P.*)

— τριπλὰς Vat. 915. 1471. Pal. 139. θυγατέρας Vat. 1421. 1471. Caeterum hanc vocem, quae deerat, in Vat. 117. recentior manus reduxit. (*S.*)

v. 473. ἄλμηνν Vat. 1421. (*S.*)

v. 474. ὅτ' ἂν Seld. — ἐξερεύγεται Seld. (*P.*)

— ὅτ' ἄν pro ὅταν Vat. 117. 915. Cas. membr. κλύδων Vat. 1421. (*S.*)

v. 475. λάβρῳ lego ex Bar. Canteri etiam iudicio fretus.[2] λάβρως Seld. aliique. λαύρως al. (*P.*)

— λάβρως Vat. 117. Cas. membr. aliique. λαύρῳ Pal. 139. λαύρως Vat. 915. 1307. Pal. 40. 142. aliique. λάμβρως Pal. 158. πάδον pro πέδον Vat. 1471. (*S.*)

v. 476. σκορπίῳ Seld. (*P.*)

— πίπους Pal. 158. κορπίων Vat. 1421. πάσας pro σπάσας Pal. 158. (*S.*)

v. 477. ἔκλαυσεν Vat. 1307. (*S.*)

v. 478. versum proximum, qui priorem locum occupavit, transposuit Canterus, ita re exigente. (*P.*)

v. 479. Al. συμβουλίαν. (*P.*)

— συμβουλίαν alii[3]: ξυμβουλλίαν Pal. 158. (*S.*)

v. 481. Νυκτίου Cas. membr. (*S.*)

v. 482. πρόσθεν cum ν finali Bar. idque in Scholiis repetit: — Al. μήνις. — φυγίνων Bar. — πύργων Bar. eandemque lectionem in Scholiis tuetur. (*P.*)

— πρόσθεν Barb. et Baroc. μήνις alii. μόνης Alex. φηγίνης Pal. 139. φυγίνων Barb. πύργων idem pro πύρνων. (*S.*)

---

1) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.

2) Canterus e Codice (Par. D.) notavit: „λάβρῳ· quod equidem malim.“

3) Editt. Basil. I. et Steph.

v. 483. σπληδῷ Seld. aliique. σπλεδῷ Bar. σπληδοῖ al. (*P.*)
— σπληδῷ pro σποδῷ Vat. 117. 916. 972. 1306. 1307. Pal. 40. 142. Cas. membr. aliique. σπλεδῷ Alex. Barb. Cas. chart. Pal. 139. σπληδῶν Vat. 1421. σπληδνῷ Vat. 915. σπληδοῖ alii.[1] τὸ πυρὸς non agnoscit Pal. 139. (*S.*)

v. 484. Al. χαλκωρυχῆσαι. (*P.*)
— χαλκωρυχῆσαι alii.[2] γνάθος pro γνύθος Vat. 1421. et Pal. 158. (*S.*)

v. 485. μεταλεύων Seld. (*P.*)

v. 486. φίτην Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. — Οἰσταῖος Bar. — στόναξ Seld. (*P.*)
— Οἰσταῖος Vat. 1471. Pal. 139. Οἰσαῖος Alex. (*S.*)

v. 487. Al. ἐν τόμαισι. al. ἐντόμαισι. — θρυλίξας Seld. θρυλλήξας Bar. (*P.*)
— ἐν τόρμαισι pro ἐν τόμαισι tuentur Vat. 972. 1421. Barb. aliique.[3] ἐν τόμαισι alii, aliique ἐντόμαισι.[4] τόρκεσι Cas. chart. θρυλλήξας Alex. Cas. chart. Barb. (*S.*)

v. 489. Al. χειλεὺς oxyton. — δεπαστραίων Bar. (*P.*)
— χίλευς Vat. 916. χειλεὺς oxyt. alii.[5] δεπαστρέων Vat. 1307. (*S.*)

v. 490. Al. μέσον. — παμμήτωρ Mss. uterque et alii. (*P.*)
— μέσον Pal. 142. aliique.[6] μέσσῳ Vat. 916. μοίρᾳ paroxyt. Vat. 117. παμμήστωρ Cas. chart. aliique. (*S.*)

v. 492. στρόθιξ Seld. — κτανόντ' Bar. aliique. (*P.*)
— στόρθυξ Vat. 915. et Pal. 139. στρόθυγξ Cas. membr. κτανόντ' Vat. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Cas. membr. Barb. Baroc. aliique.[7] ἠμύκετο Vat. 1421. (*S.*)

---

1) Lect. marg. Par. I. vitiose fortasse pro σπληδῷ.
2) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.
3) Editt. Ald. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Reich.
4) ἐν τόμαισι Editt. Par. utraque. ἐντόμαισι Basil. II. Commel. Meurs. utrq. operarum incuria.
5) Mend. typogr. Editt. Basil. II. Commel. et Meurs. utrq.
6) Lect. marg. Cant. ex Aldina.
7) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Comment. τὸ δὲ γράφειν κτανόντα μωρόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ Ἀγκαίου. Vid. tamen supra p. 122.

v. 493. σφύρον paroxyt. al. (*P.*)
— σφύρον alii. ἀκρὸν Pal. 158. (*S.*)
v. 495. τὸν Bar. aliique. (*P.*)
— τὸν pro τοῦ Vat. 916. Pal. 158. Alex. Tzetzes aliique. (*S.*)
v. 496. Al. πόρις. (*P.*)
— λαθραιὸν Vat. 1471. Ἰδαία Cas. membr. aliique. Ἰδέα Vat. 915. πόρις Vat. 915. Pal. 142. et alii. (*S.*)
v. 497. Ἵζουσ' legendum putavit Auratus, vide Canteri Annotationes. (*P.*)
— ἵζεται Vat. 915. καταιβάτης Vat. 916. 972. (*S.*)
v. 498. ἐκτακεῖσα Seld. et alii. (*P.*)
— ἐκτακεῖσα reposui pro ἐντακεῖσα ex Vat. 916. 1306. 1307. Alex. et aliis.[1] (*S.*)
v. 499. ἀγρεύσοντα Κρηστόνης Seld. (*P.*)
— ἀγρώσσοντα Vat. 117. Κρηστώνης Cas. chart. (*S.*)
v. 501. ὅτ' ἂν Seld. (*P.*)
— ὅτ' ἂν Vat. 117. 915. εἰς pro ἐς Pal. 158. et Cas. membr. αἰχμάλωτον Pal. 142. χάρας pro χέρας Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)
v. 502. γνόφῳ Mss. uterque, et alii. (*P.*)
— γνόφῳ Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. aliique.[2] (*S.*)
v. 503. βάλλῃ Seld. (*P.*)
— βάλλῃ Vat. 972. μόνον Cas. chart. (*S.*)
v. 504. ὑφηρεῖσαν Seld. (*P.*)
— ἀμφίρεισαν Vat. 1471. ἀμφείρησαν Pal. 139. (*S.*)
v. 505. Θριάδος Vat. 117. et Cas. membr. (*S.*)
v. 506. ὃν ὧν Vat. 915. ἐντετριμμένος idem. (*S.*)
v. 507. Al. κόρσιν.[3] (*P.*)
— κόρσιν Pal. 158. aliique. (*S.*)
v. 508. Al. Θιπόβρωτος.[4] — ἄψαυστα Bar. (*P.*)
— Θριπόβρωτος Vat. 1471. Pal. 139. Barb. (*S.*)

---

1) Cod. Canteri (Par. D.).
2) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.
3) Mend. typogr. Edit. Basil. I. in Tzetzae Schol.
4) Lect. marg. Cant. e Favorino fol. 262. edit. Rom. Θριπόβρωτος· κακῶς δίχα τοῦ ρ̄ λέγεται καὶ Θιπόβρωτος· ὁ ὑπὸ σητῶν βεβρωμένος.

v. 509. *σφαγεὶς* Vat. 1471. et Alex. (*S.*)
v. 510. *κλίμακος* Pal. 139. (*S.*)
v. 512. *οὖς μήτ', ὦ ζεῦ πάτερ* Vat. 916. *πάτερ* pro *σῶτερ* legunt etiam Vat. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Barb. et Cas. chart. (*S.*)
v. 513. Al. *διςαρπάγῳ*. Et hanc lectionem habet etiam Bar. (*P.*)
— *στείλαις* pro *στείλας* tuentur Vat. 972. 1306. Barb. aliique. *δυσαρπάγῳ* Vat. 117. 915. 1307. Pal. 40. 142. Alex. et alii. *κρεκαὶ* Pal. 158. (*S.*)
v. 514. *μὴ δὲ* Mss. uterque cum aliis. (*P.*)
— *μὴ δὲ* Vat. 117. 1471. omnes Pal. et Cas. membr. (*S.*)
v. 515. *λαιψηρὸν* Bar. et alii. (*P.*)
— *πρυμνῆς* Pal. 139. *ῥύμνης* Pal. 158. *λαιψηρὸν* pro *αἰψηρὸν* ex Vat. 1471. Cas. chart. aliisque.[1] (*S.*)
v. 516. *ὡς εἰς Βεβρύκων* al.[2] Ceterum hic versus sequenti postponitur in Seld. — Al. *ἐκβακτηρίαν*. (*P.*)
— *ἐκβατηρίαν* omnes Codd. si excipias Pal. 158. Barb. et Casanatenses. (*S.*)
v. 517. Al. *μὴ δ'*. — Al. *καρτερώτατοι*. (*P.*)
— *μὴ δ'*, ut supra in *μηδέ*. *καρτερώτατοι* alii.[3] *καρτερώτατος* Vat. 1306. (*S.*)
v. 518. *ἀμίκτους* Vat. 1307. (*S.*)
v. 519. *Ἐννυὼ* Bar. (*P.*)
— *Ἐννυὼ* Cas. chart. *Ἐννύω* Pal. 158. (*S.*)
v. 520. *Λογχάτις* quidam legendum putant. Vide Canteri Annotationes. — Al. *Ὁμολοῖς*. (*P.*)
— *Λωγγάτις* Pal. 158. *Λογχάτις* alii. *Ὁμολοῖς* alii.[4] *Ὁμωλοὶς* Vat. 916. (*S.*)
v. 521. *χειρόνακτες* Vat. 915. (*S.*)
v. 523. *τυράννῳ* Pal. 158. pro *κοιράνῳ*. *ψαυμασμότη* Vat. 916. (*S.*)
v. 525. *στέξαι* malit Canterus. Sed mihi videtur nullam esse rationem, ob quam recepta lectio mutari

---

1) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

2) Male hoc Potterus desumsit ex Tzetzae verbis: *τινὲς δέ φασιν, ὅτι λείπει τὸ ὡς, ἵνα ᾖ, ὡς εἰς Βεβρύκων ῥίψ. ἐκβ.*

3) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

4) Mend. typogr. Editt. Meurs. utrq.

debeat. Vide Commentarium nostrum. — ῥαιστιρίαν Seld. (*P.*)

— στέξαι Canter. (*S.*)

v. 526. καὶ πέρθεα πρὸ πύργων Vat. 916. πύργον Pal. 158. (*S.*)

v. 527. ἐχώριον Cas. membr., μάχλον Cas. chart. (*S.*)

v. 528. εὐσκάλμῳ pro εὐστόχῳ Cas. chart. quin amplius exponitur ab eadem manu, εὐκόσμῳ. (*S.*)

v. 529. Al. ποινίων (*P.*)

— ποινίων alii [1], auctore Tzetza. (*S.*)

v. 530. Al. κινήσει. [2] (*P.*)

— καινίσει omnes Codd. si excipias Vat. 915. et Barb. (*S.*)

v. 531. δίκην Seld. (*P.*)

— Pro δικὼν δίχον Pal. 158. (*S.*)

v. 532. τεύχη Seld. (*P.*)

v. 533. εὐτρεπεῖς Seld. (*P.*)

— Δολόγχρων Cas. chart. κεκμηκότα Vat. 916. (*S.*)

v. 534. Al. ἡ μαζουσία. — Al. κέρας. (*P.*)

— ἡ Μαζουσία alii, teste scholiasta. Μαζουσίας Pal. 158. κέρας pro κέρως ex Vat. 1307. aliisque. (*S.*)

v. 535. παρελπίδα Seld. (*P.*)

v. 536. Al. Δρύμιος. (*P.*)

— πνευμένης Pal. 158. Δρύμιος Pal. 142. aliique. [3] (*S.*)

v. 537. Al. Προμαθεύς. (*P.*)

— Προμαθεὺς alii. [4] Αἴθιοψ Vat. 915. Pal. 40. 139. Αἴθυοψ Pal. 158. Αἰθύοψ Vat. 117. (*S.*)

v. 538. ὅτ' ἂν Vat. 117. 915. (*S.*)

v. 539. Al. σίννιν. al. σίνιν. [5] — καταρακτῆρα cum simplici ρ̄ Bar. καταῤῥατῆρα al. (*P.*)

— σίννιν Vat. 117. 1307. Cas. membr. aliique. σίνιν Pal. 40. aliique. σίτιν Vat. 916. καταρακτῆρα Pal. 139. 142. Alex. et Cas. chart. καταῤῥατῆρα alii. [6] (*S.*)

---

1) Tzetzes in Comment.: γράφουσι δὲ καὶ ποινίων, ἀντὶ τοῦ τῶν ἐλθόντων ποινὴν ἀποτίσαι τοῖς Τρωσὶν ὑπὲρ τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης, τῆς ὑπ' Ἀλεξάνδρου γενομένης.

2) Lect. marg. Cant. e Tzetza. 3) Sola Aldina.

4) Lect. marg. Par. I. e Codice. Priores enim Editt. habent Προμανθεύς.

5) σίνιν est lect. marg. Canteri ex Basil. I., in qua tamen legitur σίννιν. Utrumque ergo idem est, et ex eodem loco petitum.

6) Sola Par. II. operarum errore.

v. 540. Al. *χἀπόθεστα.* (*P.*)
— *χἀπόθετα* Vat. 916. 1306. et Cas. membr. *χἀπόθεστα* Vat. 117. 1307. Pal. 40, 142. 158. aliique.[1] (*S.*)
v. 541. *θαλαττίοις* Seld. *θαλασσίοις* al. *θαλυσίαις* al. (*P.*)
— *θαλασσίοις* Vat. 117. 915. 1307. Pal. 139. et alii. *θαλυσίαις* alii.[2] (*S.*)
v. 542. *μειλίξωσιν* pro *μειλίσσωσι* reposui ex Vat. 972. et 1307. (*S.*)
v. 543. *μέσαις* Seld. (*P.*)
— *μέσαις* pro *μέσον* ex Cas. membr. et Seld. *μέσοις* pro *μέσον* aut *μέσαις* Pal. 142. (*S.*)
v. 545. *βρίξουσι* Etymolog. — *κυκασμοῖσιν* Seld. — *ὠχρυωμένοι* Bar. (*P.*)
— *βρίξουσι* Etymol. *κοκισμοῖσιν* Pal. 139. *ὠχρυωμένοι* rescripsi pro *ὠχριωμένοι* ex Alex. Cas. membr. et Baroc. (*S.*)
v. 546. *αὖτις* Seld. (*P.*)
— *αὖτις* Vat. 1307. Pal. 142. 158. et Seld. *ἐναιχμάσσουσι* Vat. 915. 916. et 1306. *ἐν αἰχμάζουσιν* Pal. 158. (*S.*)
v. 547. *γάμος* Seld. (*P.*)
— *χραισμᾶσαι* Pal. 158. *γάμοις* Pal. 158. (*S.*)
v. 549. *ἀλφῆς τινὸς ἀέδνου δίκην* Seld. (*P.*)
— *ἀλφῆες* Vat. 916. (*S.*)
v. 550. *Κνηκείων* Mss. uterque, cum aliis. (*P.*)
— *Κνηκείων* pro *Κνηκείου* ex omnibus prorsus Mss. (*S.*)
v. 551. *ῥιφέντα* Bar. aliique. (*P.*)
— *ῥιφέντα* pro *ῥιφθέντα* ex cunctis plane Codd. si excipias Pal. 40. *αἰετνῶν* pro *αἰετῶν* Vat. 916. (*S.*)
v. 552. *Φηραίης* Seld. (*P.*)
— *θαμβητικὰ* Vat. 1471. *Φηραίους* Pal. 158. *κλύειν* pro *κλύει* ex omnibus libris. (*S.*)
v. 553. *κρανίῳ* Seld. (*P.*)
— *κρανείᾳ* pro *κρανείῳ* ex cunctis Mss. (*S.*)
v. 555. *συμβάλλοντα* Cas. membr. *φυλόπτην* Pal. 158. (*S.*)
v. 558. *ἐκκορύψεται* Vat. 915. Pal. 40. 158. (*S.*)

---

1) Vid. supr. p. 129. [illegible] Cod. Canteri (Par. D.).
2) [illegible] marg. [illegible] *θαλυσίαις* Cod. Cant. (Par. D.).

v. 560. *κεραύνιος* Pal. 158. (*S.*)

v. 562. Canterus maluit *Τιλφούσιος*, auctore Pausania. *Δελφούσιος* legi posse existimat Meursius. Eorum Annotationes videsis. (*P.*)

— *Δελφούσιος* Meursius. *Τιλφούσιος* Canter. ex Pausania. (*S.*)

v. 563. *ἐπέμψατ'* Vat. 915. *χάρμασι* Vat. 1306. (*S.*)

v. 565. Al. *ἀεὶ*. (*P.*)

— *ἀεὶ* Vat. 117. aliique. (*S.*)

v. 566. Al. *φιλαυτομαίμους*. (*P.*)

— *φιλαυτομαίμους* alii.[1] (*S.*)

v. 567. *ἀνάσσει* Seld. (*P.*)

v. 569. *ἄπλαστον* Seld. *ἄπλατον* quidem habet Bar. sed isti secundae *α* aliquis recentiori manu superposuit *s*. (*P.*)

— *ἄπλαστον* Cas. membr. (*S.*)

v. 570. *ἄνις* Bar. *ἴνις* paroxyt. Seld. (*P.*)

— *ἄνις* Barb. (*S.*)

v. 571. *σχοίσει* Vat. 1306. (*S.*)

v. 573. *δ'* Mss. uterque. Alii neutrum agnoscunt. (*P.*)

— *δ'* pro *τ'* ex Vat. 117. 972. 1306. 1307. 1471. utroque Cas. et Potter. Alii autem neutrum agnoscunt.[2] (*S.*)

v. 574. *ἴσχων* Vat. 916. *Κυνδίας* Pal. 40. (*S.*)

v. 575. *Οἰνωποῦ* Bar. idemque in Scholiis habet. (*P.*)

— *Οἰνοποῦ* Vat. 972. *Οἰνώπου* Alex. et Cas. chart. (*S.*)

v. 576. Al. *ἕλκοντες*. (*P.*)

— *ἕλκοντες* Cas. membr. aliique[3], Tzetza testante. *ποτῶν* Vat. 915. (*S.*)

v. 577. *Πρόβλαστος* quidem habet Seld. sed isti *β* eadem, ut videtur, manu *π* superimposita est. (*P.*)

v. 578. *μηλυφάτου χηλοῖο* Bar. aliique. (*P.*)

— *μηλυφάτου* Vat. 1471. Barb. Baroc. aliique.[4] *χηλοῖο* Baroc. aliique. *δαιταλευτρίας* Pal. 139. 158. et Alex. (*S.*)

v. 579. *φέξειν* Bar. (*P.*)

---

1) Sola edit. Steph. vitiose.

2) Sola Meurs. H. operarum negligentia habet *τροφὴν ἀμεμφῆ*, omisso *τ'*. 3) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Scholiis. 4) Quinam?

v. 579. ῥέξειν Vat. 1471. Pal. 139. 158. Cas. membr. et Barb. (*S.*)

v. 580. οἰνοτρόπον Pal. 142. (*S.*)

v. 581. Al. ὀθνείαν. (*P.*)

— ὀθνείαν alii.[1] κακῶν pro κοινῶν Pal. 142. (*S.*)

v. 582. ἀλθαίνουσαν Pal. 139. (*S.*)

v. 583. ἐκ pro εἰς Cas. chart. (*S.*)

v. 584. καὶ non agnoscit Bar. (*P.*)

— Initialem coniunctionem καὶ non agnoscunt Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (*S.*)

v. 585. ἐπὶ ῥοιζοῦσι Bar. ἐπιρροιζοῦσι al. (*P.*)

— ἐπιρροιζοῦσι Vat. 915. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barber. et alii. (*S.*)

v. 586. Al. Κηφᾶς. al. Κηφάς. (*P.*)

— Κηφᾶς alii, aliique Κηφὰς.[2] (*S.*)

v. 590. ἄτερος Seld. (*P.*)

— ἀπὸ Pal. 158. (*S.*)

v. 591. Δύμη τε Βουρέοισιν ἡγεμὼν ὄχλου Etymologus, si bene memini. — Al. στόλου. (*P.*)

— Δύμη Etymol. in voce. Βουρέοισιν Vat. 1306. ὄχλου Etymolog. στόλου alii pro στρατοῦ.[3] (*S.*)

v. 592. Al. Ἀργυρίππα. (*P.*)

— Ἀργυρίππαν Vat. 1306. Pal. 139. Ἀργυρίππα alii.[4] (*S.*)

v. 593. Φιλαμὸν Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. Πύραμον Stephanus Byzantinus lib. de urb. et pop. Πυραμοῦν reponendum existimat Meursius, cuius Commentarius videndus. (*P.*)

— Λυσονίτην Vat. 916. 972. Pal. 139. Alex. uterque Cas. Barb. et Stephanus. Φυλαμὴν Pal. 158. Πύραμον Steph. Πυραμοῦν putavit Meursius. (*S.*)

v. 594. ἐπτερωμένων mavult Canterus, emendatione, ut opinor, minime necessaria, cum recepta lectio non

---

1) Sola Par. II. vitiose.

2) Lect. marg. Par. I. e Basil. I. quae in textu quidem Κηφᾶς, in Scholiis autem Κηφὰς exhibet. Utrumque ergo vitium idem est, eiusdemque originis.

3) Lect. marg. Cant. ex *Steph. Byz.* v. Βοῦρα. p. 179. Pin.

4) Lect. marg. Cant. ex *Steph. Byz.* h. v. cuius Edit. Aldina, qua Canterus usus est, hunc versum sic exhibet: ὁ δ' Ἀργυρίππας Δαυνίων παγκληρία.

minus commode retineri possit. Eius Annotationes consulendae. (*P.*)

v. 595. *οἰνόμικτον* Cas. membr. (*S.*)

v. 596. *αἰνήσσουσι* Vat. 1471. (*S.*)

v. 598. *ῥάμφεαι* al. *ῥάμφαισι* Seld. — *ἀγρώσσοντες* Seld. (*P.*)

— *ῥάμφεσι* Vat. 117. 916. 1471. Pal. 40. 139. et 158. *ἑλλύπων* Vat. 916. *ἑλλίπων* Pal. 139. (*S.*)

v. 599. *νάσονται* Seld. aliique. (*P.*)

— *νησίδα* Pal. 139. et Cas. chart. *νάσσονται* Vat. 1307. Pal. 142. 158. aliique. (*S.*)

v. 600. *καὶ πρὸς* Pal. 139. (*S.*)

v. 602. *καλλιὰς* Vat. 1471. et Cas. membr. (*S.*)

v. 604. *τελοῦνται* Seld. (*P.*)

— *νύκτα* Vat. 1307. (*S.*)

v. 605. *Χραικίταις* Seld. (*P.*)

— *κάρβανον, ὄχλον δὲ Γραικίταις* Vat. 1471. *κάρβαρον* Pal. 158. (*S.*)

v. 606. *ἠθάσας διψημένοι* Bar. (*P.*)

— *διζήμενος* Vat. 916. (*S.*)

v. 607. *τρίφον* Pal. 158. (*S.*)

v. 608. Versum hunc hoc modo profert Codex Baroccianus: *μάζῃς σπάσονται πρὸς φιλαῖς κνιζούμενοι.* Ubi notatu dignum est, in voce *μάζῃς* subscriptam esse *ι*, quam alibi fere negligit. — Al. *πάσονται.*[1] (*P.*)

— *μαζῆς* Vat. 1471. et Cas. chart. *ἀποσπάσονται* Pal. 158. *προςφιλῶς* Pal. 139. *προςφιλαῖς κνιζούμενοι* Vat. 1471. et Cas. chart. *προςφιλεὺς* Vat. 916. (*S.*)

v. 612. *ὅτ' ἂν* Vat. 117. *οἰστρήσει* Vat. 1471. (*S.*)

v. 613. *ἐκσώσῃ* Seld. et alii. — Notandum in utroque Mss. post *μέρου* distinctionis notam poni, ut *Ὁπλοσμίας* non tam ad *τύμβος*, quod fit in caeteris, quam ad *σφαγαῖσιν* referri possit. (*P.*)

— *αὐτῶν* Vat. 916. *ἐκσώσῃ* Seld. aliique.[2] (*S.*)

v. 614. Al. *σφραγαῖσιν.* — *ἠντρεπισμένον* Bar. ubi tamen *ην* superscripsit *τῷ ην* manus aliqua recentior. (*P.*)

---

1) Lect. marg. edit. Par. I. e Codice.

2) Sola Basil. I.

v. 614. 'Οπλισμαίας Vat. 916. 'Οπλοσμένας Vat. 1471. 'Οπλισμαίας Vat. 972. σφραγαῖσιν alii.[1] εὐτρεπισμένον Vat. 1307. (S.)

v. 615. πυχαῖσιν Vat. 916. πτυχαῖσι Vat. 1471. (S.)

v. 617. Al. τοιχοποιοῦ. — γαπέδων al. γαπέδων δ' Seld. — 'Αμειβέως Bar. eandem etiam in Scholiis lectionem observat. (P.)

— τοιχοποιοῦ, si excipias Vat. 972. 1306. et Barber., omnes Codd. legunt. γαπέδων Vat. 915. Pal. 40. 158. Cas. membr. aliique.[2] (S.)

v. 618. πέτρου Pal. 158. (S.)

v. 619. σφαγεὶς al. (P.)

— σφαγεὶς alii pro σφαλείς.[3] (S.)

v. 620. ἀφ' ἐπητύμους Seld. (P.)

— ἀμφ' ἐπητύμους Pal. 40. 158. et Cas. membr. (S.)

v. 621. ἔπνιον Seld. (P.)

— Δηνοῦς Vat. 916. (S.)

v. 622. τιθαιβώσσοντος Seld. (P.)

— τιθαιβώσσοντος Pal. 40. 139. τιθαιβρώσσοντος Vat. 1471. (S.)

v. 623. ῥίψαν pro ῥίζαν Pal. 139. (S.)

v. 624. χέρσην Vat. 1471. αὔλακα Vat. 972. (S.)

v. 625. στῆλαι Vat. 915. ὀχμάσῃ Vat. 972. (S.)

v. 627. μετοχλήσας al.[4] ὀλίζον Seld. aliique. (P.)

— ὄλιζον pro ὀλίζον ex Vat. 916. 1471. et utroque Cas. Alii autem ὀλίγον.[5] (S.)

v. 628. αὖται Cas. membr. (S.)

v. 629. Al. ἂν δὴ ῥ'. (P.)

— ἂν δή ῥ' alii[6] pro ἄνδηρ'. ἴχνεσι Vat. 1471. (S.)

v. 630. Versus ab hocce inclusive ad 919. exclusive desunt cum aliquot foliis in Vat. 915. (S.)

v. 631. Al. χρῶνον εἰκοῦνται. Al. οἰκοῦντες. (P.)

---

1) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.

2) Lect. marg. edit. Par. I. ex Edit. Basil. I. quae sola hanc varietatem suppeditat.

3) Sola Par. II. operarum errore.

4) Sola Basil. I. vitiose.

5) Editt. Pott. utrq. et Steph.

6) Sola Meurs. II. vitiosissime.

v. 631. *γνῶμον* pro *γραῖον* Vat. 916. *χραῖον οἰκοῦνται* alii.[1] *οἰκοῦντες* alii.[2] (*S.*)

v. 632. *φθείραντα* Seld. aliique. (*P.*)

— *φθείραντα* Vat. 1307. Pal. 40. 142. 158. aliique. *κτείναντα* Pal. 40. et 158. (*S.*)

v. 633. *ἀμφικλύστρους* Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. al. *ἀμφὶ κλύστους.*[3] — Al. *δειράδας.* — *Γυμνησίας* Seld. (*P.*)

— *ἀμφὶ κλύστρους* Vat. 916. 1471. Pal. 158. Alex. aliique. *ἀμφικλείστρους* Cas. chart. *δειράδας* alii[4] pro *χοιράδας.* *Γυμνασίας* ut Pott. Vat. 117. 916. 1471. Pal. 139. 142. et 158. (*S.*)

v. 634. *σισυρνοδύται* al. *σισυρνιδῦται* Crispin. Lexic. *σιαρνοδίται* Bar. — *καρκίνοι* Bar. aliique. *καρκῖνοι τε* al. — *πεπλωκότες* Mss. uterque, et alii.[5] (*P.*)

— *σισυρνοδίται* Vat. 1306. Alex. et Cas. chart. *σισυρνιδῦται* Crispin. Lex. *σιαρνοδίται* Barb. *καρκίνοι* Vat. 916. 1306. Cas. membr. et alii. Coniunct. *τε*, quae post *καρκῖνοι* haud necessario sequebatur, sustuli auctoritate Vat. 972. Alex. aliorumque. *πεπλευκότες* Vat. 972. Pal. 142. aliique. (*S.*)

v. 635. *ἀμπρεύσουσιν ἤλιτοι* Etymol. *ἀμπρεύσουσιν ἤλιποι* Seld. (*P.*)

— *ἀμπρέουσι* Vat. 1471. *ἀμπρέσουσι* Pal. 139. *ἀμπρεύσουσιν ἤλιτοι* Etymolog. in *ἀμπρεύω.* *νήλιποι* pro *νήλιπον* ex Vat. 916. Pal. 40. 139. Alex. utroque Cas. et Barb. *βίου* Vat. 916. (*S.*)

v. 637. *ἐκηβόλου* Bar. aliique. (*P.*)

— *ἐκηβόλου* Baroc. aliique.[6] Caetero hunc versum non agnoscunt Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)

v. 638. *παιδεύουσι* Bar. — *γονὰς* Mss. uterque, et alii. (*P.*)

— *ἄδοντα* pro *ἄδορπα* Vat. 916. *παιδεύουσιν ἠπίους* Vat. 1306. et Alex. *παιδεύουσι* Vat. 916. 972.

---

1) Quinam? 2) Codex Canteri.
3) Codex Canteri.
4) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.
5) Lect. marg. Par. I. ex Edit. Basil. I.
6) Codex Canteri (Par. D.).

1307. 1471. Pal. 158. Cas. chart. et Barb. νη-πίων Vat. 1307. γονὰς Vat. 117. 916. 972. 1307. 1471. Pal. 40. 158. Alex. uterque Cas. Barb. uterque Potter. aliique.[1] Caetero neque hunc versum agnoscit Pal. 139. (*S.*)

v. 639. ψήσεται Etymolog. Seld. (*P.*)

— αὐτὸς pro αὐτῶν Etymolog. in ναστός. ψήσεται Pal. 158. Cas. membr. Etymolog. in ναστός. ψύσεται Pal. 139. (*S.*)

v. 640. Al. κρατῆσι. (*P.*)

— κρατῆσι alii.[2] εὐστόλῳ pro εὐστόχῳ Vat. 916. (*S.*)

v. 641. τραφῆκος Bar. idemque habet in Scholiis. (*P.*)

— τραφήκος Alex. τραφῆκος Pal. 139. ἐκβατήσονται Pal. 139. ἐμβατεύσονται Pal. 158. Seld. aliique.[3] λέπρας uterque Cas. Barb. aliique.[4] (*S.*)

v. 642. καίτοι Bar. — ἐμβατεύσονται Seld. aliique. — λέ-πρας al. (*P.*)

v. 643. Al. Ἰβηροβοσκοὺς.[5] — Al. Ταρτησσοῦ. (*P.*)

— Ἰβηροβοσκοὺς Vat. 1306. 1307. et Cas. chart. Ἰβη-ροβοσκοῦ Pal. 139. Ταρτησσοῦ pro Ταρτησοῦ ex Pal. 158. Cas. membr. Ταρτήτου Pal. 139. πέλας Vat. 1471. et Cas. chart. πέλης Barb. πέ-λει Alex. (*S.*)

v. 644. Τεμμίκτων Vat. 1307. (*S.*)

v. 645. πάγας Seld. (*P.*)

v. 646. Τέγυρον Bar. Τέγγυραν al. — Al. δ'. (*P.*)

— δ' pro θ' alii.[6] Τέγυραν Vat. 117. 916. 972. 1307. Pal. 40. 142. 158. Barb. et alii. Τέγυρον Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. (*S.*)

v. 647. Ὑψαύρου Pal. 139. (*S.*)

v. 648. Αἰγυστικὰς al. Λιβυστικὰς Seld. sed isti β̄ eadem, ut videtur, manus γ̄ superposuit. Λυβιστικὰς Bar. ibi vero τῷ ῡ recentior manus ῑ, et τῷ ῑ superposuit ῡ. (*P.*)

---

1) Editt., quod sciam, nulla.
2) *Lectius* in Collect. P. gr. T. II. p. 150. vitiose.
3) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.
4) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.
5) Sola Edit. Basil. I. 6) Editt. Basil. I. et Steph.

v. 648. *Σύρτιν* Vat. 916. et 1306. *Λιβυστικῆς* Pal. 158. et Barb. *Λιβυκὰς* Pal. 139. (*S.*)

v. 649. Al. *πορθμῷ.*[1] al. *πορθμοῦσιν δρομήν.*[2] — Al. *Τυρσηνικοῦ* (*P.*)

— *Τυρσηνοκοῦ* alii.[3] (*S.*)

v. 650. *ναυτιλοφθόρου* Pal. 139. *ναυτιλοφθόρους* Cas. membr. *σχάσας* Pal. 139. (*S.*)

v. 651. *χειρῶν* al. *χειρὸς* Bar. (*P.*)

— *χειρὸς* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Alex. Cas. chart. et Barb. *χειρῶν* Vat. 117. aliique. *Μηκιστείως* Vat. 916. (*S.*)

v. 652. Al. *Βουγαϊάδα.* (*P.*)

— *Βουαγίδα* Pal. 142. *Βουγαιάδα* alii.[4] (*S.*)

v. 653. Al. *ἀρπυιογούνων.* (*P.*)

— *Ἁρπυογούνων* alii.[5] (*S.*)

v. 654. *δαιταλουμένους* Bar. (*P.*)

— *πλαχθέντας* Pal. 40. 142. *πλαγχθέντας* Vat. 1471. *δαιταλουμένοις* pro *δαιταλουμένους* ex Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Casan. chart. et Barb. (*S.*)

v. 655. *πρὸ πάντας* Seld. (*P.*)

— *ἀγρεύσασι* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. (*S.*)

v. 657. *φίλον* Mss. uterque. ubi tamen *ὁ* isti *ῳ* eaedem, ut videntur, manus superposuerunt. (*P.*)

— *φίλον* Vat. 972. et Pal. 158. (*S.*)

v. 658. Al. *δελφινόσαμον.* (*P.*)

— *δελφινόσαμον* alii. (*S.*)

v. 659. Al. *μονοφλήνου.* (*P.*)

— *μονοφλήνου* alii.[6] *στέγας* Vat. 1471. *στέγους* Cas. membr. (*S.*)

v. 660. *χάρωνος οἴνης, τῷ κρεασφάγῳ, σκύφον* Seld. *κρεασφάγῳ* etiam Bar. aliique habent. (*P.*)

— *κρεασφάγῳ* Vat. 117. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139.

---

1) Sola Par. II. operarum errore.
2) Mend. typogr. in Editt. Basil. I. et Steph.
3) Solus *Lectius* in Collect. P. gr. T. II. p. 150. vitiose.
4) Vid. *Etym. M.* p. 726, 28.
5) Sola Edit. Steph.
6) Solus *Lectius* in Collect. Poet. gr. T. II. p. 150. vitiose.

Alex. Barb. Cas. chart. uterque Potter. aliique.[1]
κρεωσφάγῳ Pal. 40. κρεφάγῳ Pal. 158. (*S.*)

v. 661. τούπὶ δόρπιον Bar. (*P.*)

v. 662. ἐπ' ὄψεται Pal. 139. λείψανα Vat. 117. et Cas. membr. (*S.*)

v. 663. Κηραβύντου Seld. (*P.*)

v. 664. Al. σκάφῃ. Quam lectionem si quis malit sequi, is εὔτορνα ponat, pro εὐτόρνῳ. Canter. (*P.*)

— εὔτορνα σκάφῃ alii.[2] σκάφῃ habet etiam Pal. 158. reliqui omnes σκάφαι. (*S.*)

v. 665. Al. καλόν. (*P.*)

— καλὴν pro καλὴν alii.[3] σχοῖνον Pal. 158. χρήσουσι Alex. (*S.*)

v. 667. πλεῖστον Seld. (*P.*)

— ἀεὶ Pal. 40. πλείων Vat. 972. et 1307. πλεῖστον Cas. membr. ἐξολέστερος Cas. chart. (*S.*)

v. 668. ποίῳ Pal. 40. δεύσεται pro δείσεται Vat. 916. (*S.*)

v. 669. μιξοπάρθενον Seld. (*P.*)

— Ἐριννὺς Vat. 117. (*S.*)

v. 671. Κορῆτις Vat. 916. (*S.*)

v. 672. ἀκμῆνας Vat. 1471. ἀκμῆνου Vat. 916. (*S.*)

v. 673. ἐπόψεται al. (*P.*)

— ἐπόψεται Pal. 142. aliique.[4] (*S.*)

v. 674. ἀλφίτις Seld. fortasse voluit ἀλφίτοις. (*P.*)

— ἐγκυπλῶσαν Vat. 1306. (*S.*)

v. 677. τριγός Bar. (*P.*)

— γίγαντα pro γίγαρτα Pal. 158. χυλῷ Pal. 158. μεμιγμένα Pal. 139. (*S.*)

v. 678. βρύξουσιν Seld. aliique. (*P.*)

— βρύξουσιν pro βρώξουσιν e Vat. 916. 972. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. Barb. Seld. aliisque.[5] (*S.*)

---

1) Lect. marg. edit. Par. I. ex Basil. I.

2) Vide mihi levitatem hominis. Cum lectionem σκάφῃ ex sola Edit. Basil. I. (in qua tamen est σκάφῃ) et Tzetzae Comment. commemorasset Canterus, εὔτορνα autem ex coniectura proposuisset, Sebastianus non dubitavit utrumque in unam aliorum quasi librorum lectionem conflare.

3) Mend. typogr. Edit. Meurs. I. Altera vitiosius etiam habet καλόν.

4) Sola edit. Basil. I.

5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

v. 679. *κτάνος* Vat. 1306. (*S.*)

v. 681. Al. *ἐρυμνὸν*. — Al. *ἀλίπεδον* cum tenui. (*P.*)

— *ἴξει* Vat. 916. *ἐρυμνὸν* alii. *ἐρημνὸν* Vat. 916. 1307. 1471. Pal. 40. 139. Cas. membr. et Barber. *ἀλίπεδον* alii.[1] (*S.*)

v. 682. *νεκρομάντιν* Pal. 40. *πέπλον* pro *πέμπελον* Pal. 139. et Barb. (*S.*)

v. 683. *συνουσίας* al. (*P.*)

— *συνουσίας* Vat. 117. 916. 1307. 1471. Pal. 142. 158. Alex. aliique. (*S.*)

v. 684. *πρὸς ῥάνας* Vat. 916. (*S.*)

v. 685. *φάσγανον* Pal. 139. *φόβος* Pal. 139. (*S.*)

v. 686. *κινήσας* pro *ἀκούσει* Vat. 1306. *πεμφθίτων* Cas. membr. (*S.*)

v. 687. Al. *ἀμυδροῦ*. (*P.*)

— *ἀμυδροῦ* pro *ἀμαυρᾶς* Vat. 117. Pal. 142. 158. Alex. aliique. *προςφλέγμασιν* Casan. chart. (*S.*)

v. 688. *ὅθι* Seld. (*P.*)

— *ὅθι* Vat. 972. Barb. Seld. aliique. (*S.*)

v. 689. *τλάσασα* al. *θάλασσα* Bar. idemque legit in Scholiis. (*P.*)

— *τλάσασα* alii.[2] *θάλασσα* pro *θλάσασα* Vat. 1471. Pal. 139. et Cas. chart. (*S.*)

v. 691. *πάλμης* Vat. 916. (*S.*)

v. 692. *κηκασμὸς ᾤκισε τόσσον* Bar. (*P.*)

— *ᾤκισε* sine *ν* finali ex Vat. 1307. Pal. 40. et Barb. (*S.*)

v. 693. *ἐκγόνων* Seld. (*P.*)

— *ἐκγόνοις* fere omnes Codd. *Κρόνον* Vat. 1471. (*S.*)

v. 694. Mallem hic *Βαΐου* scribere, ut distinguatur ab adiectivo *βαιὸς*, quod in propriis nominibus fieri solere supra docui. Et Stephanus Byzantinus *Βαΐου* scribit in v. *Βαΐα*. *τοῦ* non agnoscit Seld. (*P.*)

v. 695. Al. *κ' Ἀχερουσίαν*. (*P.*)

v. 696. *κομαίνουσαν* Bar. (*P.*)

v. 697. *ὅσαν* Pal. 139. (*S.*)

---

1) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq.

2) Sola Par. II. operarum errore.

v. 698. Ὀβρίμους Pal. 139. Ὀμβριμόους alii, Tzetza teste. (*S.*)
v. 699. τό τέ non agnoscit Vat. 916. (*S.*)
v. 700. αἴθραν κράτα Seld. 'κράτα etiam habet Bar. (*P.*)
— αἴθραν κράτα Vat. 916. κράτα etiam Cas. membr. πολυδέσμων Cas. chart. (*S.*)
v. 701. χύτλας Cas. membr. μυχῶν πᾶσιν Pal. 158. (*S.*)
v. 702. Λύσονίτην Mss. uterque. in Seld. vero aliquis ιν superposuit. τῷ ἦν. — Ἰλκοντα Seld. (*P.*)
— Λύσονίτην Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 158. Alex. Cas. chart. et Barb. (*S.*)
v. 703. τὲ Bar. aliique. (*P.*)
— δὲ pro τὲ tuentur Vat. 1307. et 1471. (*S.*)
v. 704. ἄορνιν Bar. — ἀμφὶ τορνωτὴν βρόχον Bar.[1] (*P.*)
— Ἄορνιν Vat. 916. 1306. Pal. 40. 139. 158. Cas. chart. et Barb. ἀμφὶ τορνωτὴν βρόχον Alex. βρόχον habent etiam Vat. 916. 972. 1306. 1471. et Barb. Caeterum hic versus praepositus antecedenti est in Pal. 139. (*S.*)
v. 705. λαμβρωθὲν Seld. (*P.*)
v. 707. ἀφθίτους Bar. (*P.*)
— ἔτευξαν Vat. 1471. (*S.*)
v. 708. Versum hunc et sequentem transposuit Guil. Canterus, ne vacillaret sententia. — Τιτᾶνας al. Τιτῖνας Seld. (*P.*)
— χρυσαίαις Vat. 916. 1471. πέλαις Pal. 142. 158. γένους Pal. 139. (*S.*)
v. 709. πέλαις Seld. (*P.*)
— Τιτᾶνας Vat. 117. 916. Pal. 40. 139. 142. aliique. καπνισιτῖνας Vat. 916. Caetero hunc versum Canterus, nescio qua innovandi libidine, contra omnium plane Mss., Scholiastae, ipsiusque potissimum sententiae auctoritatem praecedenti anteposuit. (*S.*)
v. 710. Non paucae Editiones Δασίρα et ξυνευνέτη sine ι proferunt, quam Bar. praeter morem subscripsit. (*P.*)
v. 711. Al. πήλικα. (*P.*)
— πήλικα alii.[2] (*S.*)

---

1) Eandem lectionem exhibet etiam Codex Canteri (Par. D.).
2) Sola Basil. I. vitiose.

v. 712. *κτανεῖ* tanquam Futur. 2. Pal. 40. *τρίπλας* Vat. 916. *τριπλὰς* Vat. 1471. (*S.*)

v. 713. Al. *οἴμας* cum aspero.[1] — *ἐκμεμασμένας* Seld. (*P.*)

v. 714. Al. *αὐτοχθόνοις*. al. *αὐτοφθόροις*. (*P.*)

— *αὐτοχθόνοις* alii.[2] *αὐτοφθόροις* alii.[3] (*S.*)

v. 717. *τύρσης* Vat. 972. (*S.*)

v. 718. *δὲ* Bar. (*P.*)

— *Γλάνοις* Vat. 1471. *δὲ* pro *τὲ* Vat. 916. 1306. 1471. Cas. chart. (*S.*)

v. 719. *δομήσαντες* Bar. aliique, et Seld. Sed in hoc linea isti *ō* superducta est, eâque videtur lectionis diversitas significari. (*P.*)

— *δωμήσαντες* Vat. 916. 1306. Pal. 142. Cas. membr. aliique. (*S.*)

v. 721. *θεὸν* Vat. 1307. (*S.*)

v. 722. *Ἐνιπέως* Vat. 1307. (*S.*)

v. 724. *λαῦρος* Vat. 117. (*S.*)

v. 725. Al. *ἐξερεύγεται*. (*P.*)

— *ἐξερεύγεται* alii.[4] *πολλὰ* pro *ποτὰ* Vat. 1471. et Barb. (*S.*)

v. 726. Al. *Τέριναν*. (*P.*)

— *ἐς* pro *εἰς* Pal. 139. *Τέριναν* alii.[5] *Τέρειναν* Vat. 916. (*S.*)

v. 727. *χελλύσουσα* Mss. uterque. *χελύσσουσα* al. — Al. *κανάξαι*. (*P.*)

— *κλύδονα* Vat. 916. et Pal. 142. *χελλύσουσα* Vat. 1471. Pal. 139. 142. Barb. uterque Cas. *χελλύσσουσα* Pott. et alii, teste Tzetza. *κανάξαι* Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. 142. aliique. (*S.*)

v. 728. *κρόσσαισι* Seld. — Al. *ταρχήσουσιν*. (*P.*)

— *ταρχήσουσιν* alii.[6] (*S.*)

v. 729. *Ὠχαρίνου* Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. al. *Ὠκηνάρου*. — *ἀγχιτέρμονος* Seld. (*P.*)

---

1) Sola Basil. I. reliquae omnes *οἴμας*.

2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

3) Haec plane eadem lectio est, in margine Edit. Meurs. II. ita depravata.

4) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

5) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* p. 649. Pin.

6) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

v. 729. Ὠκινάρου pro Ὠκηνάρου ex Vat. 117. Pal. 139. Barb. utroque Cas. aliisque. δινῆσιν Pal. 158. (*S.*)

v. 730. λεύσσει pro λούσει Pal. 158. (*S.*)

v. 731. ὀρνιθόπεδος Pal. 142. (*S.*)

v. 732. Al. αὖθις. al. οὖθι. (*P.*)

— αὖθι Vat. 916. Cas. membr. Potter. aliique. οὖθι alii pro αὖθις.[1] (*S.*)

v. 733. Al. Μοψόπους. (*P.*)

— Μοψόπους alii.[2] (*S.*)

v. 734. ἐκτείνει Pal. 139. (*S.*)

v. 736. σκέποις Seld. (*P.*)

— Νεαπολίων Pal. 40. (*S.*)

v. 737. μοσύνου al. — στύφλα paroxyton. al. (*P.*)

— Μισεινοῦ Vat. 916. Pal. 139. Μεσηνοῦ Pal. 142. Μοσύνου alii.[3] στύμφλα Pal. 142. στύφλα uterque Cas. aliique. νάσονται Pal. 158. (*S.*)

v. 738. δ' nonnulli haud agnoscunt. — Al. συγκατακλεῖσαι. (*P.*)

— τὸ δ' aliqui non agnoscunt. συγκατακλεῖσαι alii.[4] (*S.*)

v. 739. Al. παλινστομβήτοις. — Al. ἀλώμενος cum aspero. (*P.*)

— πάλιν στροβήτοις divisim Vat. 916. et Pal. 158. παλινστρομβήτοις alii.[5] ἀλώμενος alii. (*S.*)

v. 740. Al. μαστιχθήσεται. (*P.*)

— συμφλεχθήσεται pro μαστιχθήσεται omnes Vat. Pal. 40. 139. aliique. (*S.*)

v. 741. Al. κάβηξ. (*P.*)

— κάβηξ alii.[6] (*S.*)

v. 742. Al. μὲν. (*P.*)

— μεν alii.[7] ῥόθοις Vat. 1307. (*S.*)

v. 743. βυθοῦ Bar. aliique. βυθῶν alii. (*P.*)

— χάρυβδιν Vat. 916. ἐκφυσσῶσιν Pal. 40. et Cas. membr. βυθοῦ Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139.

---

1) Sola Meurs. II. operarum errore.

2) Sola Basil. I. reliquae omnes Μόψοπος.

3) Lect. marg. Cant. e cod. Par. K.

4) Hoc vitium in Editt. non inveni.

5) Sola Basil. I. vitiose.

6) Lect. marg. Par. I. ex Aldina.

7) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

Cas. chart. Baroc. aliique.[1] βυθῶν Vat. 117. Pal. 142. 158. Alex. aliique. (*S.*)

v. 744. τῆς Bar. aliique. (*P.*)

— τοῖς pro τῆς servavi ex Vat. 1307. Barb. et utroque Cas. (*S.*)

v. 745. Al. αὐτοκάβδαλον.[2] al. αὐτοκάνδαλον. (*P.*)

— αὐτοκαύδαλον Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Potter. aliique. αὐτοκάνδαλον Vat. 972. Cas. membr. et alii. κάφος Vat. 1307. (*S.*)

v. 746. ταλάσει Seld. aliique. — Al. κυβερνήσαι.[3] (*P.*)

— ταλάσει Cas. membr. aliique.[4] κυβερνήσει Vat. 1307. Pal. 142. 158. Alex. Cas. membr. et alii. (*S.*)

v. 747. Al. ἐς. (*P.*)

— εἰς pro ἐς Vat. 972. 1471. Barb. uterque Cas. et alii. (*S.*)

v. 748. εἰκέα Pal. 158. εἰ καὶ ἀγόμφοις Pal. 139. et Cas. membr. πρὸς τεταργανωμένην Cas. membr. προς-τεταργανομένην Pal. 139. (*S.*)

v. 749. Ἀμφίβεος Vat. 117. (*S.*)

v. 750. κυρύλου Cas. membr. κηρύχου Vat. 916. (*S.*)

v. 751. μεσόδμοις Vat. 916. (*S.*)

v. 752. δύπην Bar. ubi tamen τ manus aliqua recentior superscripsit. (*P.*)

v. 753. ἐκσαρούμενος Cas. membr. (*S.*)

v. 754. Θρακίας al. — post Ἀνθηδόνος periodum faciunt Impress. nonnulli[5], et Seld. (*P.*)

— Θρακίας Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. aliique. Θρηικίας Steph. Byz. in Ἀνθηδών. (*S.*)

v. 755. κλάδος rescribendum putavit Ioseph. Scaliger. (*P.*)

— ἄλλως pro ἄλλος Vat. 916. κλάδος Ios. Scaliger. (*S.*)

v. 756. στροβήσῃ Bar. — ἐκθρώσκων Seld. (*P.*)

— στρομβήσει Vat. 1307. ἐντρόσκων Pal. 139. ἐκθρόσκων Vat. 916. (*S.*)

v. 757. καλλιῤῥοίας Vat. 1306. (*S.*)

---

1) Lect. marg. Par. I. e Cod. Pal. K.
2) *Etym. M.* p. 173, 49. laudato Lycophrone.
3) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.
4) Sola edit. Basil. I.
5) Sola Stephaniana, vitiose.

v. 758. Al. *δεδρυφαγμένα.* (*P.*)

— *ἄμυξ* Vat. 916. *δεδρυφαγμένα* alii.[1] *δεδρυφραγμένον* Cas. chart. *δὲ δρυφαγμένον* Vat. 1306. (*S.*)

v. 759. *κρεαγρέπτους* Mss. uterque, et alii. — *κρεαγράπτοις* al. (*P.*)

— Initialem coniunct. non agnoscit Cas. chart. *κρεαγρέπτους* Vat. 916. 1471. Pal. 142. Alex. Cas. membr. Barb. uterque Mss. Potter. aliique. *κρεαγράπτοις* alii.[2] *κρεαγρεύτους* Pal. 40. (*S.*)

v. 760. *ἀλιβρότοισιν* Vat. 117. *ἀλιβραίτοισι* Pal. 139. (*S.*)

v. 761. *στόρθιγξε* Bar. aliique. *στόρτυγξι* al. (*P.*)

— *στόρθιγξι* Cas. membr. aliique.[3] *στόρτυγξι* alii.[4] (*S.*)

v. 762. *μαζέων* Vat. 916. *κρεανόμου* Pal. 139. *κρεανόμων* Pal. 158. et Cas. membr. (*S.*)

v. 763. *ληγρῶν* Pal. 158. (*S.*)

v. 764. *μυθοπλάστον* Alex. *ἐξηλακτήσει* Vat. 1306. *γόνον* Pal. 139. (*S.*)

v. 766. *τόσον δ'* al. *τοσόν δ'* Bar. (*P.*)

— *τοσόςδ'* reposui ex Vat. 117. et Pal. 158. *τοσόνδ'* Vat. 972. 1306. 1471. uterque Cas. Alex. et Barb. *τόσον δ'* alii.[5] *λάβῃ* Vat. 972. (*S.*)

v. 767. Al. *Μέλανθρον.* al. *Μέλανθον.* al. *Μέλαθον.* — *Ἱππηγέτῃ* Seld. (*P.*)

— *Μέλανθρον* Vat. 117. 1306. 1471. Pal. 158. Alex. aliique. *Μέλαθον* alii.[6] *ἐγκλινηθένθ'* Pal. 158. (*S.*)

v. 770. *βόθρων* Seld. (*P.*)

— *μέλανθρον* Pal. 158. (*S.*)

v. 771. *βασάρα* Seld. *κασσάρα* Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. *κάσσαρα* al. (*P.*)

— *γυναικίκλωψιν* Pal. 158. *κασσάρα* pro *βασσάρα* ex Vat. 972. *κάσσαρα* alii.[7] (*S.*)

v. 772. *κασσωρεύουσα* Etymol. et Bar. qui in Scholiis etiam eandem lectionem habet. — Hunc locum Ety-

---

1) Codex Canteri (Par. D.).
2) Solus *Lectius* in Collect. Poet. gr. T. II. p. 151. inepte.
3) Mend. typogr. Edit. Basil. I.
4) Quinam?
5) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.
6) Sola Basil. I. vitiose. Vitiosius etiam Meurs. II. *Μέλαθρον.*
7) *Favorinus* in Eclog. v. *κασσωρεύουσα.*

mologicographus sic distinguendo variavit: *κοιλανεῖ δόμους Θοίναισιν, ὄλβον ἐκχέασα* — (*P.*)

v. 772. *κασσωρεύουσα* Vat. 1307. 1471. Pal. 158. Barb. Alex. Cas. membr. Etymolog. in *σεμνός*. *κασσωρέουσα* vero Vat. 916. 1306. et Cas. chart. Caeterum comma, aliter *τῷ δόμους* apponendum, post *τὸ Θοίναισιν* collocans Etymologistes, sententiam variat. (*S.*)

v. 774. *πλείω* al. et Bar. qui id etiam habet in Scholiis. *πλείον* al. (*P.*)

— *πλείους* Vat. 117. 972. Pal. 40. 142. 158. Potter. aliique. *πλείον* alii.[1] *Σκαιῆς* Vat. 916. 972. et 1306. *πύλαις* pro *πόνους* Pal. 158., lectione non contemnenda. (*S.*)

v. 777. *δένοις* Vat. 1307. *τὸ καὶ* non agnoscit Vat. 1471. *χειρῶν* Pal. 142. (*S.*)

v. 781. *λίγοισι* Pal. 142. *λύγρισι* Pal. 158. (*S.*)

v. 782. Al. *ἐσεγκολάπτειν*. (*P.*)

— *ἀπεγκολάπτειν* Vat. 916. *ἐσεγκολάπτειν* alii. (*S.*)

v. 784. *παλαίσῃ* Bar. aliique. *παλεύσει* Seld. aliique. — Al. *κατασκόπους*. (*P.*)

— *παλεύσει* Seld. aliique.[2] *παλαίσῃ* Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barb. aliique.[3] *παλαίσει* Vat. 916. *κατασκόπους* alii.[4] (*S.*)

v. 785. *κλαυθμῆσι* Vat. 1471. Alex. Cas. chart. et Barb. *καυθμοῖσι* Vat. 916. (*S.*)

v. 786. *Βαμβυλίας* Bar. *Βαμφυλίας* al. *Βομβυλείας* al. et Seld. in quo tamen isti diphthongo superscripta est ῑ eadem, ut videtur, manu. (*P.*)

— *Βομβυλείας* Vat. 117. 916. 1307. Pal. 40. 142. Seld. aliique. *Βομβυλεία* Vat. 972. *Βαμβυλίας* Alex. Cas. chart. Barb. *Βαμφυλίας* Pal. 139. aliique.[5] *Τεκμηκία* Vat. 916. et 1306. (*S.*)

v. 789. Al. *κάβηξ*. (*P.*)

---

1) Mend. typogr. in marg. Par. H.
2) Sola Edit. Basil. I.
3) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.
4) Quinam?
5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

v. 789. κάβηξ Vat. 972. 1306. 1307. Pal. 142. et alii. (S.)
v. 790. Al. περιτριβής. Codex Seld. habet quidem περιτριβεὶς, sed istis ε et ι eadem manus α superscripsit, ut videatur aliquis legisse περιτριβείς. (P.)
— περιτριβὴς Pal. 139. aliique.[1] (S.)
v. 792. πρὸ Seld. — κιχὴν Seld. (P.)
— οἰνοβάκχου Pal. 158. (S.)
v. 793. σκέπας φυγὼν Vat. 1307. (S.)
v. 794. Νηριτῶν Bar. (P.)
— Νηριτῶν Pal. 139. (S.)
v. 795. κτείνει Schottus. — λύγιος Seld. — στόνωξ Schottus. (P.)
v. 796. versum hunc sic profert Seld.: κέντρῳ δυςαλθείς, ἔλλοπος Σαρδονικῆς. — Al. δυσαλγής. ἔλλοπος cum spiritu aspero Bar. — Σαρδωνικῆς al. Σαρδωνικῆς al. (P.)
— δυσαλγὴς alii. ἔλλοπι Pal. 158. Σαρδωνικῆς alii.[2] Σαρδωνικῆς legunt cuncti Mss. excepto Vat. 916. qui egregie receptam a Scholiasta lectionem tuetur. (S.)
v. 797. κέλλωρ Vat. 972. metri gratia. (S.)
v. 798. Ἀχιλέως Seld. aliique. — post αὐτανέψιος interrogationis signum habet Seld. (P.)
— Ἀχιλέως pro Ἀχιλλέως tuentur Vat. 972. 1471. Barb. Seld. aliique.[3] (S.)
v. 799. Al. στέφει. (P.)
— στέφει alii.[4] (S.)
v. 800. Τραμπυίας Bar. idque in Scholiis retinet. Τραμπύας habet Seld. sed isti υ superposita est diphthongus υι. — ἐδέθλιον cum aspero Seld. (P.)
— ὅταν πυναίων pro: ὃ τ' αἰπὺ ναίων Pal. 158. Τραπυίας Vat. 1471. Τραμπυίας Vat. 916. 972. 1306. Τραμπυάς alii. ἐδέσθλιον Vat. 1306. (S.)
v. 801. Ἡρακλεῖ Seld. (P.)
— Ἡρακλεῖ Pal. 139. (S.)

---

1) Sola Edit. Basil. I.
2) Vide Scholia Tzetzae.
3) Sola Basil. I.
4) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

v. 802. *θοίνησιν* Pal. 158. (*S.*)
v. 804. *ἄπωθεν* Seld. aliique; in illo autem τῷ ω superscriptum reperio ο. (*P.*)
— *Τεμενείων* Pal. 139. *ἄποθεν* cum o tuentur Pal. 139. Alex. Barb. et Cas. chart. (*S.*)
v. 805. *Πέρση* Vat. 916. (*S.*)
v. 806. *Γορτυναίῳ* al. *Γορτυναίᾳ* Seld. Bar. quorum hic in Scholiis eandem lectionem retinet. (*P.*)
— *Γορτυναίᾳ* pro *Γορτυνίᾳ* ex Vat. 117. 916. 972. 1306. Pal. 40. 139. 158. Alex. Cas. chart. Tzetza in scholiis, aliisque. *Γορτυναίῳ* alii.[1] (*S.*)
v. 807. *ὅτ᾽ ἂν* Seld. (*P.*)
— *δτ᾽ ὧν* Cas. membr. *ἐκ πνεύσει* Pal. 139. *ἐκπνέσῃ* Vat. 1471. (*S.*)
v. 808. *κτείνας* Pal. 139. (*S.*)
v. 810. *δέριν* Seld. (*P.*)
— *σφαγῆς* Vat. 1471. (*S.*)
v. 811. *Γλαύκωνος τ᾽ Ἀχύρωνα* Bar. (*P.*)
— *Γλαυκωνός τ᾽ Ἀψύρτου τ᾽* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart. *Γλαῦκος τ᾽* Vat. 916. *αὐτανεψίοις* Pal. 158. *αὐτανεψίοις* Cas. chart. (*S.*)
v. 812. *τοσούτων* Seld. aliique. (*P.*)
— *τοσούτων* Vat. 117. 972. 1307. Seld. aliique.[2] (*S.*)
v. 813. *ἄτρεπτον* Mss. uterque. (*P.*)
— *ἄτρεπτον* Pal. 139. Cas. chart. et Barber. *τοδεύτερον* Vat. 916. 1307. Pal. 139. 142. aliique. (*S.*)
v. 814. *γληνὸν* Cas. membr. (*S.*)
v. 815. *πάτραν* Vat. 916. 1307. et 1471. (*S.*)
v. 816. *βουηλατοῦντα* Vat. 1307. *βοηλατοῦν* Pal. 158. (*S.*)
v. 817. Al. *ζεύγλαισιν*. (*P.*)
— *κάνθων* Pal. 139. *ζεύγλαισι* Vat. 117. 916. 1306. 1307. Pal. 40. 142. et Cas. membr. *ζεύγλαισιν* alii.[3] *ζεύγλησιν* Barb. *μεσαβοῦν* Vat. 117. et Pal. 158. *ἔστι* pro *ἔτι* Pal. 139. (*S.*)
v. 818. *λήθης* pro *λύσσης* Pal. 139. *οἰστρημένον* Vat. 1307. et Cas. membr. (*S.*)
v. 819. *τηλικῶν δὲ* al. (*P.*)

---

1) Sola Basil. I. 2) Editt. Basil. I. et Steph.
3) Editt. Basil. I. et Steph.

v. 819. *τηλικῶνδε* pro *τηλικῶν δὲ* ex Vat. 117. 972. Barb. Cas. chart. aliisque. *τηλίκων δὲ* Vat. 916. et 1307. (*S.*)

v. 820. *αἰνέλεκτρον* Pal. 139. *εὐνάστης* pro *εὐνέτης* Pal. 158. (*S.*)

v. 821. *πλάτην* Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (*P.*)

— *πλάτην* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Cas. chart. *πλάτυν* Alex. *μαντεύων* Pal. 139. *μαστεύων* Vat. 972. *κληδόνος* Vat. 117. Pal. 40. et Cas. membr. (*S.*)

v. 822. *παθῶν* Seld. ibi tamen ο̄ superscripsit eadem, ut videtur, manus. — *φυγὼν* Bar. (*P.*)

— *φυγὼν* Pal. 139. Barb. (*S.*)

v. 826. *πέμπλον* Seld. (*P.*)

— *τὸ καὶ* non agnoscit Vat. 916. (*S.*)

v. 827. Al. *ναυβάταις*. — Al. *ἰχθυμένας*.[1] (*P.*)

— *τῶν* pro *τὰς* Pal. 142. *ναυάταις* Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. 142. Cas. chart. Alex. aliique. *ἰχθυωμένας* reposui pro *ἠχθημένας* ex Vatican. 117. (*S.*)

v. 829. *μεγοστίχου* Palatin. 139. (*S.*)

v. 833. *κρατῆρι* Seld. Et hanc lectionem Mss. Scholia utriusque Codicis defendunt. — *ἐκέτανε* Seld. (*P.*)

— *πέλας* Vat. 916. (*S.*)

v. 834. *τυρσίας* Mss. uterque et alii. — *Κηφηνίδας* al. (*P.*)

— *κηφηνίδας* alii, teste Tzetza. (*S.*)

v. 835. *λάκτισμά θ'* Mss. uterque. — *Ἑρμαίου* Bar. aliique. *Ἑρμέου* Seld. aliique.[2] Et hanc lectionem habent Mss. Scholia Codicis utriusque. (*P.*)

— *λακτίσματα* Vat. 916. *Ἑρμαίου* Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Alex. Casan. chart. aliique; imo omnes, teste Tzetza. *Ἑρμείου* Vat. 1306. Pott. et alii. (*S.*)

v. 836. *προςήλλατο* Bar. aliique. (*P.*)

— *δὲ* pro *τὲ* Vat. 1307. *κέμφος* Vat. 916. *προςήλλατο* Vat. 117. 916. 972. 1471. Pal. 158. Alex. uterque Cas. Barb. Baroc. aliique.[3] *προςύλλατο* Vat. 1306. (*S.*)

---

1) Lect. marg. Par. I. e Basil. I. 2) Sola Aldina.
3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

v. 839. ἑκατοργὸν Seld. (*P.*)
v. 840. πεφύσεται Alex. (*S.*)
v. 841. Al. *φάλλαινα.* (*P.*)
— φάλλαινα Vat. 1307. Pal. 158. Cas. membr. aliique.[1] *ἀξινωμένη* Vat. 916. (*S.*)
v. 842. Al. *ἱπποβρώτους.* (*P.*)
— *ἱπποβρώτους* Vat. 1306. Pal. 139. aliique.[2] (*S.*)
v. 843. *μαρμαρόπιδος* Vat. 1471. Alex. et Barb. *μαρμαρόπαιδαις γαιῆς* Pal. 139. (*S.*)
v. 845. *πέτρον* legendum existimavit Guil. Canterus; *πέτρῳ* Scaliger. (*P.*)
— *ἀμφελυτρώσας* Vat. 916. *ἀμφελιτρώσει* Pal. 142. *πετρῶν* Vat. 972. *πέτρῳ* Scaliger: *πέτρον* Canterus: *πέπλων* Palatin. 158. (*S.*)
v. 846. Al. *ποδηγιάς.* (*P.*)
— *ποδηγιὰς* alii.[3] (*S.*)
v. 847. Al. *γύας.* Quam lectionem habet etiam Seld. sed aliquis diphthongum *ει* isti *υ* superposuit. (*P.*)
v. 848. *χαμευνίδας* al. (*P.*)
— *χαμευνίδας* Pal. 139. 158. Alex. Barb. Cas. chart. aliique.[4] *χαμευνέδας* Pal. 142. *χαμαιευνίδας* Vat. 1471. (*S.*)
v. 849. *εὐνὰς δυσόδμους* Bar. aliique.[5] (*P.*)
— *δυσόδμοις* Vat. 972. Pal. omnes, Alex. et alii, vid. Schol. *δυσόθμοις* Vat. 916. (*S.*)
v. 850. *τλήσετ' εἵνεκ'* Seld. aliique.[6] *τλήσεσθ' οὕνεκ' Λίγύας* Stephanus Byzantinus. Vide Commentarios. (*P.*)
— *τλήσεσθ' οὕνεκ' Λιγύας κυνὸς* legit Stephanus in *Λίγυς,* quam Meursius lectionem veram esse ait: sed dubitat Berkelius, et nihil propterea mutari prudenter censet, nisi aliunde lux, diu quidem, mea sententia, optanda affulgeat. *τλήσεαί θ'* Cas. membr. (*S.*)
v. 851. *τριάνορος* Vat. 972. (*S.*)
v. 852. *Ἰαπύων* Vat. 916. (*S.*)

---

1) Sola Basil. I. 2) non inveni.
3) Mend. typogr. Edit. Basil. I. 4) Sola Edit. Ald.
5) Lect. marg. Cant. e Basil. I.
6) Vid. Tzetz. Schol. ad h. l.

v. 853. Σκυλευτρίᾳ Pal. 40. omnibus fortasse accuratius. (*S.*)
v. 854. Τεμέσιον Pal. 158. (*S.*)
v. 855. ἀσκαίρας Pal. 139. et 142. (*S.*)
v. 856. Al. Λακινίους. (*P.*)
— Λακινίους alii.[1] Λακινίου Vat. 117. (*S.*)
v. 858. Ὁπλισμίᾳ Vat. 916. 972. et 1306. (*S.*)
v. 859. Al. τ'. (*P.*)
— τ' pro δ' Pal. 142. aliique.[2] ἐγχωρίοις Pal. 142. (*S.*)
v. 860. εἰννάπηχυν Bar. (*P.*)
— εἰννάπηχυν Vat. 1471. Alex. Cas. chart. Barb. (*S.*)
v. 861. πρηστῆρος Seld. — δαΐου Seld. δαίου al.[3] (*P.*)
— δαΐου pro δαίου ex Vat. 972. 1307. 1471. Barber. utroque Cas. aliisque. (*S.*)
v. 862. καλύνειν Palat. 158. (*S.*)
v. 863. μητ' ἀνδροπήνους Vat. 1307. ἀβροπίνους Pal. 139. ἀμφιβαλέσθαι Pal. 139. et 158. (*S.*)
v. 864. χάλκη Al. — θεὸς θεᾷ Bar. (*P.*)
— χάλκη Pal. 139. Cas. chart. aliique.[4] θορυκτοὺς Vat. 1307. οὕνεκεν Vat. 1307. θεὸς θεᾷ Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (*S.*)
v. 865. χέρσον al. — κτίσει Bar. (*P.*)
— χέρσον alii. στόρθιγγα Pal. 142. κτίσει Vat. 1471. Pal. 139. et Cas. chart. (*S.*)
v. 867. πάλις Seld. — Al. κωλῖτις. (*P.*)
— Κωλῶσις Pal. 158. Κωλῖτις alii.[5] Κολῷ τις Pal. 40. (*S.*)
v. 868. κρίουσα Seld. — Λογγόρου Bar. (*P.*)
— Ἀλεντείους Vat. 117. κρίουσα Vat. 916. Seld. aliique. Λογγόρου Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart. Λογγύρου Pal. 158. (*S.*)
v. 869. Hanc particulam non agnoscit Seld. (*P.*)
— τὸ θ' non agnoscunt Vat. 916. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (*S.*)
v. 870. κάψας Bar. (*P.*)

---

1) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* p. 413. ed. Pin.
2) Lect. marg. Cant. ex Aldina.
3) Editt. Basil. II. Commel. Meurs. I.
4) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.
5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

v. 870. *κάμψαν* Pal. 139. (*S.*)
v. 871. Al. *ὠμμηστοῦ*. (*P.*)
— *ὠμμηστοῦ* alii.[1] (*S.*)
v. 872. *ἄμνονος* Pal. 158. (*S.*)
v. 873. *συναυηγέταις* Vat. 1421. pro *σὺν ναυπηγέταις*. *ἰπ-πηγέταις* Vat. 916. *ναυηγέταις* Pal. 139. et uterque Cas. (*S.*)
v. 874. *κρόκοι* Bar. *κρόκαι Μιννυῶν δ' εὐλιπῆ* Seld. *Μινίων* Bar. sed isti ῑ eadem, ut videtur, manus ῡ superposuit. — *στλεγίσματα* Bar. aliique. *στλεγγίσματα* al. (*P.*)
— *κρόκκαι* Vat. 1307. sed alterum κ̄ obelo transfixum est. *κρόκοι* Vat. 1471. Cas. chart. et Barb. *κρόκροι* Alex. *τὸ δὲ* non agnoscit Vat. 972. *Μηνυῶν* Vat. 1306. *ἀλιπῆ* Pal. 158. *στλεγγίσματα* alii.[2] *στλεγίσματα* Vat. 117. 972. Pal 40. Cas. chart. Barb. Baroc. aliique.[3] *στλογίσματα* Vat. 1471. *στελεγγίσματα* Alex. Aphrodis. in lib. VI. Topic. Aristot. p. 222. (*S.*)
v. 875. *οὐ* pro *οὐδὲ* Vat. 916. *τροιβάζων* Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)
v. 876. *δυναιὸν* alii.[4] *δηναῖον* Pal. 158. (*S.*)
v. 877. Al. *Τευχειρῶν*. al. *Ταυχείρων*. (*P.*)
— *Τευχειρῶν* Vat. 916. 972. aliique.[5] *Ταυχείρων* alii.[6] Caeterum hic versus deest in Vat. 1307. in margine vero ab recentiori manu restitutus; et ab hoc usque ad 888. exclusive deficiunt ob folii iacturam in Vat. 117. (*S.*)
v. 878. *αἰάξουσιν* Seld. (*P.*)
— *μύρηκες* Vat. 916. *αἰάξουσιν* pro *αἰάζουσιν* ex Pal. 40. Cas. membr. *αἰάσουσιν* Vat. 916. *ἐκβεβραμένους* Vat. 1471. (*S.*)
v. 880. *θρυλιγμάτων* Mss. uterque, et alii. — *δένδροισι* Bar. aliique. — *προσερηρότας* Bar. (*P.*)

---

1) Sola Meurs. II. vitiose.
2) Vit. typogr. in marg. Edit. Meurs. II.
3) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K. Editt. omnes *στελ;ίσματα*.
4) Editt. Basil. II. Par. II. Commel.
5) Sola Edit. Basil. I. cum accentu in ultima.
6) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. h. v.

v. 880. θρυλιγμάτων Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 142. Cas. chart. uterque Ms. Potter. aliique.[1] θρηλιγμάτων δέντροισι Vat. 916. Alex. Cas. membr. et Barb. δένδροισι Vat. 1471. Pal. 139. aliique.[2] προσεστηρότας Vat. 1306. Pal. 139. et 158. προσερηρότας Vat. 916. 972. 1471. Cas. chart. Alex. et Barb. (*S.*)

v. 881. Τιταιρώνιον Bar. aliique. — ναυβάται Seld. aliique. (*P.*)

— Τιταιρώνιον Cas. membr. Baroc. aliique.[3] ναυβάται Vat. 972. Alex. Cas. membr. Seld. aliique. (*S.*)

v. 882. ταρχύσαντος Seld. (*P.*)

— τυμβίαν Pal. 158. Caeterum sic corrupte et mendose hunc locum profert Cas. chart.

ταρχύσαντο Ἀργείου δορὸς
κλασθὲν . . . . . . (*S.*)

v. 883. ἀνεστήσαντο Bar. (*P.*)

— ἀνεστήσαντο Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Barb. (*S.*)

v. 884. κλανσθὲν Bar. — πέτανρον Mss. uterque, et eandem lectionem in Scholiis retinent. (*P.*)

— κλαυσθὲν Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Barb. λασθὲν Vat. 916. πέταυρον Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex. et Cas. membr. (*S.*)

v. 885. Al. Αὐσίδα. Malim Αὐσίγδᾳ. — Κινύφειος Mss. uterque. (*P.*)

— Αὐσίδα Vat. 916. 1307. 1471. Pal. 139. aliique.[4] Potterus autem mavult Αὐσίγδᾳ. Κινύφειος pro Κιννύφειος ex Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Alex. Κιννύφιος legunt Pal. 40. et Cas. membr. Κιννυφεῖος autem Pal. 158. (*S.*)

v. 887. ὤπασε sine ν finali Mss. uterque. (*P.*)

— ὤπασεν Vat. 972. Pal. 40. 142. aliique.[5] (*S.*)

v. 889. πλατὺν Bar. — οἶμον cum aspero Seld. (*P.*)

— πλατὺν Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. πλατὴν Vat. 1471. (*S.*)

---

1) Editt. Ald. Basil. I. Par. I. (altera habet θρυλλιγμάτων).
2) Cod. Canteri. (Par. D.)
3) Editt. Basil. Par. I. (altera habet Τιταιρώνιον) et Steph.
4) Lect. marg. Cant. e Favorino fol. 91. edit. Rom.
5) Editt. ante Sebast. omnes.

v. 890. Al. *ἐνῆσαι.* (*P.*)

— *μύρμων μ'* Vat. 1471. Pal. 139. et Barb. *ἐνῆσαι* alii.[1] (*S.*)

v. 892. *δύσμορφος* Pal. 139. (*S.*)

v. 893. *δε' ἂν* Seld. (*P.*)

— *δε' ἂν* Vat. 117. (*S.*)

v. 894. *Ἕλλης* Vat. 916. *Λίβις* Vat. 1471. (*S.*)

v. 895. *δειμαίνοντος* Vat. 1471. *δεδειμαίνοντος* Pal. 139. (*S.*)

v. 896. *νηροῖς* Etymolog. aliique. (*P.*)

— *νηροῖς* Etymolog. in voce, Suidas in *Νηρίτης* aliique.[2] (*S.*)

v. 897. *Κυφαῖον* Cas. chart. *δύσμορφον* Pal. 139. (*S.*)

v. 898. *συνεκβράσσουσι* Bar. — *Βορέαι* Seld. aliique. *Βορεαὶ* Bar. *αἱ Βορεαὶ* al. (*P.*)

— *συνεκβράσσουσι* Vat. 117. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 142. 158. Alex. Barb. et Cas. membr. *βράσσουσι* Cas. chart. *Βορειαὶ* Vat. 1471. et Pal. 139. *βορέαι* Pal. 40. Cas. membr. Seld. aliique.[3] *βορεαὶ* Vat. 117. Barb. et Alex. *βοραῖαι* Pal. 158. *αἱ βορεαὶ* alii.[4] *βοῤῥέαι* Cas. chart. (*S.*)

v. 899. *Παλύθρων* al. — *Τερθρηδόνος* Bar. (*P.*)

— *τὸ τ'* non agnoscit Vat. 916. *Παλύθρων* alii.[5] *ἔγγονον* pro *ἔκγονον* tuentur Vat. 972. et Pal. 158. *Τερθρηδόνος* Vat. 1307. 1471. Pal. 158. et Cas. chart. (*S.*)

v. 900. *Ἀφρυσίων* Mss. uterque. *Ἀφρυσσίων* al. Canterus hunc versum ex Stephano Byzantino sic emendavit: *Ἀμφρύσσιον σκηπτοῦχον Εὐρυάμπιον.* Vide Stephanum in voce *Εὐρυάμπιος.* Idem in v. *Ἄμφρυσος* hunc versum eodem modo laudavit, nisi quod *Ἀμφρύσιον* cum simplici σ proferat. (*P.*)

— *Ἀφρυσίων* Vat. 916. 1471. Pal. 142. 158. Alex. Barb. et Cas. uterque. *Ἀφρυσσίων* Vat. 972. 1307. Pal. 40. aliique.[6] *Ἀφρευσίων* Vat. 117. Pal. 139. Pot-

---

1) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

2) Hi „*alii*" iidem sunt, quos modo nominavit, *Suidas* et *Etym. M.* p. 640, 52. e quibus Canterus hanc lectionem in marg. Edit. Basil. II. adnotavit.

3) Sola Basil. I. 4) Lect. marg. Canteri.

5) Lect. marg. Par. 1. e Basil. I. 6) Sola Edit. Aldina.

ter. aliique. *Ἀμφρύσσιον σκηπτοῦχον Εὐρυάμπιον* Vossianus Stephani Byz. Ms. in voce. Idem in v. *Ἄμφρυσος* hunc versum eodem modo laudat, nisi quod *Ἀμφρύσιον* cum simplici *σ* efferat. *Εὐρυαμπύων* Alex. *Εὐρυαπίων* Vat. 916. (*S.*)

v. 901. *πτερωθέντος* Cas. membr. *πεπρωθέντος* Vat. 1471. (*S.*)

v. 903. Al. *ἀθλιοπάτρον.* [1] (*P.*)

— *Αἰγώνιαν* Vat. 916. *ἀθλιοπάτρον* Pal. 139. Alex. aliique. (*S.*)

v. 904. Al. *ἠδ'.* — Al. *ἠδέ.* (*P.*)

— *ἠδ'* pro *οἶδ'*, et mox *ἠδὲ* pro *οἱ δὲ* legunt Vat. 117. 1306. 1471. Pal. 40. 158. uterque Cas. Alex. Barb. et alii. [2] (*S.*)

v. 905. *Περαιβικὴν* Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. *Πεῤῥαιβίην* al. (*P.*)

— *Ἶριν* Pal. 142. et Cas. chart. *Τρηχῖνα*, si excipias Vat. 117. et duos illos, qui mendosam lectionem habent, omnes omnino libri legunt. *Τριχῖνα* Vat. 1471. *Τρηχία* Vat. 916. *Περαιβικὴν* Vat. 916. 972. 1307. 1471. Cas. chart. Alex. et Barb. *Πεῤῥαιβίην* alii. [3] (*S.*)

v. 906. Al. *Γόννον.* — Al. *Φάλαννον.* al. *Φάλανον.* [4] — Al. *γύας.* (*P.*)

— *Γόννον* Vat. 1307. aliique. [5] *Φάλαννον* Vat. 1307. aliique. [6] *Φάλαινον* Pal. 158. aliique. *γύας* alii. [7] (*S.*)

v. 907. *Κασταναίαν* Pal. 158. (*S.*)

v. 908. *κωκύσσουσιν* Vat. 117. 1307. et Alex. *κωλύσσουσιν* Cas. chart. *ἠλοκισμένον* Vat. 916. (*S.*)

v. 909. *ἄλλην* Bar. (*P.*)

— *ἐπ' ἄλλην* Vat. 1471. (*S.*)

v. 910. *πρὸς* Seld. (*P.*)

---

1) Rectius dedit in priore Edit. *ἀθλιοπάτραν*, quod legitur in Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. Hoc in Edit. Pott. II. operae depravarunt in *ἀθλιοπάτρον*, idque repetivit Sebastianus.

2) Editt. Basil. I. et Steph.

3) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

4) Quinam?

5) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* v. *Γόννος*.

6) *Cant.* in marg. Basil. II. e *Steph. Byz.* citavit: *Φάλαννάν τ'.*

7) Utraque Meursiana.

v. 910. πρὸς νόστον reposui pro: πρὸ νόστου ex Vat. 916. et Pal. 142. (S.)
v. 911. βραχύπολις Bar. (P.)
— βραχύπολις Vat. 117. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Alex. et Barb. βραχυπτόλης Vat. 916. (S.)
v. 912. κεχρίνη Pal. 158. βεβρωμένον Pal. 139. (S.)
v. 913. Κρίμισα Vat. 1307. et Alex. μιαιφόνου Pal. 139. (S.)
v. 914. ἄκρον Bar. aliique. — ἄρδην Seld. (P.)
— Αὐτὴ δὲ γὰρ Pal. 139. ἄκρον Pal. idem, Baroc. aliique[1]: ἄκρι Vat. 1471. (S.)
v. 915. ἀποψάλουσα Bar. — Μαιῶτιν Bar. Μάιῶτιν Seld. — Al. πλόκων. (P.)
— ἀποψάλουσα Alex. Cas. chart. Barb. ἀποψαλοῦσα Vat. 1471. Μαιῶτιν Cas. chart. πλόκων alii.[2] (S.)
v. 916. Δύῤῥα Pal. 158. (S.)
v. 918. Al. λυροτύπῳ.[3] al. λυροκτύπῳ.[4] Quam lectionem amplexus est in sua versione G. Canterus. λυροκτύπον quidem habet Seld. in eo tamen isti ō finali eadem manus ῶ superposuit, ut videatur iste librarius lectionis varietatem agnovisse, quam a Tzetze etiam observatam fuisse constat. Vide Commentarios. (P.)
— λυροκτύπον pro λυροκτύπῳ tuentur Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. et Barb. λυροκτύπων Cas. membr. (S.)
v. 919. Κράθις paroxyt. Mss. uterque. — τύμβας Bar. sed eadem manus isti ας superposuit ους. — δεδουπόλος Bar. sed isti λ manus nuperior superposuit τ. (P.)
— Κρᾶθις Vat. 117. 1307. 1471. aliique. τύμβας Vat. 1471. τυμβὰς Pal. 139. δεδουπόλος Vat. 1471. Pal. 139. et Barb. (S.)
v. 920. Ἐλαίου Cas. membr. Πατρέως alii.[5] (S.)
v. 921. pro ἐρεύγεται ἐῤῥύσεται Vat. 916. ἐῤῥύγεται Vat. 1306. εὐεργέται Vat. 1471. (S.)
v. 922. Αὔδονες Bar. (P.)

---

1) Codex Canteri. 2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.
3) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.
4) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel.
5) E Tzetzae Comment.: καὶ Πατρέως τὸ αὐτό ἐστιν.

v. 922. κτείνασ' ... [illegible] (S.)

v. 925. Al. Θρακίας. Et hanc lectionem Mss. uterque tam in Scholiis, quam Textu defendunt. (P.)

— Θρακίας Vat. 1307. Pal. 40. 142. Cas. chart. Eustath. in Iliad. η' aliique. (S.)

v. 926. ἐποικήσοντας pro ἐποικήσαντας ex Vat. 117. ἐποικήσαντας Vat. 916. et Alex. χθόνα pro κόνιν Vat. 1307. et Pal. 158. (S.)

v. 927. Μακάλλοις Seld. itaque Tzetzem legisse constat. (P.)

— Μακέλλοις Vat. 916. cum Potter. ἔγχωρον Pal. 158. (S.)

v. 929. κνδανροῦσι Pal. 158. θνάθλοις pro θνάθλοις Pal. 158. (S.)

v. 930. Al. Λαγαρίας. — hanc vocem (ὧν) non agnoscit Seld. (P.)

— Λαγαρίας Vat. 1307. aliique.[1] Λαγκαρίας Vat. 1471. et Barb. Λαγκαρίαις Alex. (S.)

v. 931. φάλαγγα Bar. (P.)

— φάλαγγα Barb. (S.)

v. 932. Al. [illegible] (P.)

— [illegible] alii.[2] ψευδήμενον Vat. 916. et 1306. ψευδόμενος Vat. 1471. (S.)

v. 933. θουρακτήτων Pal. 158. κάλας pro [illegible] alii, teste Tzetza. (S.)

v. 934. Κυμαιθοῦς. Bar. eandemque lectionem in Scholiis tuetur. συμπεφυρμένων Bar. quae lectio non est prorsus reiicienda. (P.)

— Κυμαιθοῦς Vat. 972. Cas. chart. et Barb. συμπεφυρμένων Vat. 1471. Alex. Cas. chart. et Barb. συμπεφυρμένον Vat. 915. συνπεφυρμένων Vat. 916. (S.)

v. 935. στεργοξυνεύνων Vat. 916. οὔνεκεν Vat. 916. 1306. 1307. et Cas. chart. οὕνεκα Barb. (S.)

v. 936. Al. Κλυδωνίαν. — Θαρσεῖ Seld. (P.)

— τὸ τὴν, deest in Pal. 158. Κλυδωνίαν Vat. 916. 972. 1306. Pal. 142. aliique.[3] Θράσω Pal. 117. (S.)

v. 937. τόν, τε Seld. (P.)

---

1) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. h. v. et Etym. M. p. 554, 15.
2) Sola Edit. Basil. I. in Schol. [illegible] in texta autem [illegible]
3) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

v. 937. *ὀρχομενῆσαι* Alex. *ὀρχομενῆσαι* Barb. (*S.*)

v. 938. Versum hunc non agnoscit Seld. (*P.*)

— *Κανδάον'* pro *Κανδάον* tuentur Vat. 972. Pal. 142. 158. et Cas. chart. ἦ pro ἤ Cas. chart. (*S.*)

v. 941. *αὐγάζον* Bar. Sed isti finali syllabae recentior manus superposuit ων. (*P.*)

— *οὐδέπω* Cas. membr. *αὐγάζον* Vat. 1471. et Alex. (*S.*)

v. 942. *ἀλγεινῶν* al. *χαλεπὰς* Bar. aliique; ubi Scholium in contextum est receptum, inquit Canterus. (*P.*)

— *ἀλγεινῶν* Vat. 117. Pal. 158. aliique. *χαλεπὰς* pro *ἀλγεινὰς* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barb. et alii. *χαλεπῶν* Vat. 1306. et Alex. (*S.*)

v. 943. *σοὶ γὰρ* Bar. (*P.*)

— *τοὶ γὰρ* Vat. 916. Cas. chart. *φύλιξιν* Pal. 142. *ἤνδρωσε* Alex. (*S.*)

v. 945. *στρατῷ* Pal. 142. longe melius caeteris. (*S.*)

v. 946. *Κίριν* paroxyt. Bar. *Κίρνιν* Seld. *Κεῖριν* al. *Σῖριν* legendum esse putavit Cluverius Ital. antiq. lib. IV. p. 1272. — Al. *Κιλιστάρνου.* (*P.*)

— *Κίρην* Vat. 916. 1306. *Κίρειν* Vat. 1471. Pal. 158. *Κύριν* Vat. 915. *Κοίριν* Pal. 139. *Κεῖριν* alii.[1] *Σῖριν* denique Cluverius Ital. Antiq. L. IV. p. 1272. *Κυλιστάρου* Vat. 1307. *Κιλιστάρνου* Pal. 139. aliique.[2] (*S.*)

v. 947. *ἔπηλις* Pal. 139. *νάφεσθαι* Cas. chart. *πάτρης* Pal. 142. (*S.*)

v. 950. *καθ' ἱερώσει* Seld. — *Μυδίας* Mss. uterque, et alii. — post *ἀναστόροις* interrogationis notam habet Seld. (*P.*)

— *Μωδίας* Vat. 1306. *Μυνδίας* pro *Μυδίας* tuentur Vat. 117. Pal. 40. et 142. (*S.*)

v. 952. *πλακτοὶ* Bar. aliique. — *μολῶντες* Bar. (*P.*)

— *πλακτοὶ* Vat. 915. 916. 1471. Pal. 40. 139. Alex. Barb. uterque Cas. Baroc. aliique.[3] *μολῶντες* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. *Λαυμέδων* Vat. 1471. Pal. 40. uterque Cas. et Barb. *Ναυμέδων*

---

1) *Κοῖριν* exhibet marg. Edit. Par. I. e Codice; hoc Editt. Pott. utrq. depravavit in *Κεῖριν*· errorem propagavit Sebastianus.

2) Lect. marg. Edit. Par. I. e Codice. 3) Sola Edit. Basil. I.

Pal. 139. τρυπλᾶς Vat. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (*S.*)

v. 953. ναύτας Pal. 142. (*S.*)

v. 955. προσθεῖναι Bar. (*P.*)

— προσθεῖναι Vat. 972. Pal. 142. (*S.*)

v. 956. μολόντες Vat. 916. μολοῦσιν Vat. 1307. βαδίζουσιν Pal. 40. (*S.*)

v. 957—59. Tres hi versus desunt in Pal. 158. (*S.*)

v. 960. μονοικοίτους al. μονηκοίτους al. μονοικήτους quidem habet Seld. sed eadem manus η isti οι, et οι isti η superposuit; idemque in Scholiis factum. (*P.*)

— μονοικήτους pro μονηκοίτους tuentur modo Vat. 1306. et Cas. chart. μονοκοίτους Pal. 40. μονοικοίτους alii.[1] (*S.*)

v. 961. Κριμιαγὸς Seld. (*P.*)

— Κριμνοδὸς Vat. 1307. (*S.*)

v. 962. λέκτρως Bar. sed isti ως eadem manus superscripsit ους. — Seld. habet ἡδέ. (*P.*)

v. 963. σχόλλακα Vat. 1471. Alex. Barb. et Cas. chart. (*S.*)

v. 964. συνοικήτορα Vat. 916. 1306. (*S.*)

v. 965. Ἀγχέσου al. Ἀγχίσου Bar. in eo tamen isti ς superior manus superposuit ε. — γόνον Mss. uterque. (*P.*)

— Ἀγχέσου Vat. 916. 1471. Cas. chart. Ἀγχέσου alii.[2] γόνον pro νόθον ex Vat. 1306. 1471. Alex. et Cas. chart. (*S.*)

v. 967. Ἀμβράκιον Vat. 916. et Pal. 139. ναυσθλούμενον Vat. 1306. ναυσθλουμένων Cas. membr. ναυσθλούμενοι Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)

v. 968. Ἐγέστα Mss. uterque, et eandem lectionem (quam etiam alii sequuntur) in Scholiis reperiuut. Salmasius in Plinian. Exercit. in Solini Polyhistora, contra omnium Codicum fidem reponit Αἴγεστε, idque de Troiano heroe dictum putat, insulse quidem et ridicule, cum in versibus sequentibus

---

1) Sola Edit. Basil. I. vitiose in Scholiis: καὶ μονοικοίτους ἕδρας.

2) Rectius Potterus Ἀγχέσου, quod legitur apud Lectium in Collect. P. gr. T. II. p. 156.

quatuor adiectiva foeminina huic voci copulet poeta. Sed quid mirum, si quando bonus dormitet Homerus? (*P.*)

v. 968. Ἔγεστα Alex. uterque Potter. aliique.[1], Ἐγέστα Pal. 139. (*S.*)

v. 970. ῥυπαῖσιν Seld. (*P.*)

v. 971. δυστυχὴς Pal. 40. nec male. (*S.*)

v. 972. γεωμένους Vat. 916. (*S.*)

v. 973. στεναζεις Bar. — Al. λοιγαίαν.[2] (*P.*)

— στενάζεις Vat. 1471. Pal. 139. Alex. uterque. Cas. λοιγαίαν cum parox. omnes Codd. si excipias Pal. 142. (*S.*)

v. 974. πρὸς τρόπαιον Seld. cum Impress. omnibus. Ego vero προςτρόπαιον una voce legendum puto ex emendatione Guil. Canteri, quam confirmat Bar. Quinetiam Gregor. Nazianzenus in Tragoedia versum hunc a Lycophrone mutuatus, προςτρόπαιον habet. Posset etiam legi Προςτροπαῖον gentile; est enim Προςτροπαία Siciliae urbs. Vide Canteri Annotationes. (*P.*)

— προςτρόπαιον una voce pro: πρὸς τρόπαιον tuentur modo Barb. et Cas. membr. (*S.*)

v. 975. ἐμπρεύσει Bar. (*P.*)

— σηνώδης Pal. 142. ἐμπρεύσει Alex. et Barb. ἐμπορεύσει Vat. 1471. ἀμπνεύσει Vat. 972. εὐπεύσει Pal. 139. (*S.*)

v. 976. καλυνεῖ Vat. 915. et 916. (*S.*)

v. 978. Σῖριν Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Cas. chart. Λευταρίαν Vat. 1471. et Pal. 40. (*S.*)

v. 980. ὀλύνθον Pal. 158. ἀναρίθμιον Pal. 142. (*S.*)

v. 981. Al. κάρα. (*P.*)

— κάραν pro κάρα tuentur Vat. 916. 1306. et Cas. membr. (*S.*)

v. 982. Σῖρις Bar. aliique. Quam lectionem genuinam esse, testatur Cluverius Ital. antiq. lib. IV. p. 1272. Idem paulo post hanc lectionem inde confirmari docet, quod advenas istos Troianos urbem ad

---

1) Codex Canteri (Par. D.).
2) Sola Edit. Aldina.

eum fluvium conditurum ait Lycophron, quam eius Commentator Isaacius Sirim intelligit una cum Strabone ibid. p. 1274. (*P.*)

v. 982. *ῥίθροισιν* Pal. 158. *Σῖρις* pro *Σῖνις* ex Vat. 915. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Cas. chart. Baroc. aliisque. (*S.*)

v. 983. Al. *Χωνίαν.* [1] (*P.*)

— *Χωνίαν* Vat. 117. et Pal. 142. (*S.*)

v. 985. *ἀλγινοῦσι* Vat. 916. (*S.*)

v. 986. *θεοῖς* Seld. (*P.*)

v. 987. Al. *πρὸς θ'.* — *Ξουθίδας* reposuit, ex emendatione Ioan. Aurati, Guil. Canterus, cuius Annotationes consulendae. (*P.*)

— *πρὸς θ'* alii. [2] *Ξουθίδας* pro *Ξουθίδος* reposui e Vat. 915., quam lectionem Canterus ex Io. Aurati emendatione iam probarat. *Ξουθῖδος* Vat. 1306. 1471. *ᾠκόκας* Vat. 916. *εὐπηκότας* Vat. 916. (*S.*)

v. 988. *μύει* Seld. (*P.*)

— *γλήνας* Vat. 916. aliique [3]: *γλῆναι* Pal. 158. *τοῖς* pro *ταῖς* idem. *ἀναιμάκταις* Vat. 916. *ἀναιλμάκτοις* Cas. membr. (*S.*)

v. 989. *Ἰώνας* Seld. (*P.*)

— *Ἰώνας* pro *Ἰάονας* uterque modo Cas. tuetur. *σκύλαξ* pro *βλάβην* Pal. 139. (*S.*)

v. 990. Al. *λεῦσον.* (*P.*)

— *λεύσον* Vat. 916. 1471. Pal. 139. 158. Cas. membr. aliique. [4] (*S.*)

v. 991. *ὅτ' ἂν* Seld. — *ἱρείας* Bar. (*P.*)

— *ὅτ' ἂν* pro *ὅταν* Cas. membr. *Αἴταρχος* Vat. 972. *ἱρείας* Pal. 139. Alex. et Barb. (*S.*)

v. 992. Al. *αἱμάξει.* (*P.*)

— *αἱμάξει* Vat. 916. Alex. aliique. [5] (*S.*)

---

1) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. v. *Χώνη*. ibi enim Edit. Ald., qua Canterus usus est, exhibet *Χωνίαν*.

2) Mend. typogr. in Editt. Basil. I. et Steph.

3) Quinam?

4) Editt. Ald. Basil. I. Par. I. *λεῦσον*· reliquae omnes *λεύσσον*.

5) Editt. Basil. I. et Steph.

v. 993. Al. *Τυλησσίων.* al. *Τυλησσέων.* (*P.*)

— *Τυλησσίων* alii.[1] *Τυλλησσέων* alii.[2] Hunc versum non agnoscit Pal. 139. (*S.*)

v. 994. *ἁλισμήκτοιο* reponendum putavit Scaliger, emendatione etsi non inerudita, me tamen iudice, minus necessaria. (*P.*)

— *ἅλις μίκτοιο* Vat. 1471. *ἁλισμήκτοιο* reponendum putavit Scaliger, *emendatione etsi non inerudita, me tamen iudice*, inquit Potterus, *minime necessaria.* Nos vero, intercedente potissimum praestantissimi Cod. Vat. 972. auctoritate, si non recipimus lectionem, magis certe magisque probamus. *ἱλισμίκτοιο* Vat. 916. (*S.*)

v. 995. *ἄρδονται* Bar. *νάσσονται* Seld. (*P.*)

— *νάσονται* Pal. 158. et *νάσσονται* Seld. pro *ἄρσονται*, lectione minime gentium despicienda. *ἄρδονται* Baroc. (*S.*)

v. 996. *Κλήτης* Bar. aliique. — *ἐνδεδυμένοι* Bar. aliique. (*P.*)

— *Κλήτης* pro *δούλης* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Barb. Cas. membr. Baroc. aliique.[3] *ζεῦγλαν* properisp. accuratius reliquis paroxyt. Vat. 1471. *ζεύγλην* Pal. 40. *ἐνδεδυμένοι* omnes Vat. Pal. 139. Alex. Barber. Cas. membr. Baroc. aliique[4]; et sane lectio, habita constructionis ratione, vulgatae, meo iudicio, anteponenda. (*S.*)

v. 997. *ὀτρηρῆς* Bar. aliique. *ὀτρήνης* Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (*P.*)

— *χαλκομίτου* Vat. 915. *Θῆσαν* Vat. 916. et Pal. 139. *ὀτρηρῆς* reposui pro *ὀτρηροῦς* ex Vat. 972. Barb. Cas. chart. Baroc. aliisque. (*S.*)

v. 998. *πλανήτην* Pal. 139. (*S.*)

v. 999. *ὀφϑαλμὸν* Pal. 139. *κτυπεὶς* Vat. 117. (*S.*)

v. 1002. *Κροτωνιάται* paroxyton. Mss. uterque, et alii. — *πέρσουσι* sine *ν* finali Mss. uterque et alii. Quidam sunt, qui post *ποτὲ* notam distinctionis po-

1) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* v. *Τυλησσός.*
2) Non inveni.
3) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.
4) Cod. Canteri (Par. D.)

nunt, ut Ἀμαζόνος ad κόρην referatur, inter quos etiam est Tzetzes. (*P.*)

v. 1002. Κροτωνιάται Vat. 1306. Pal. 139. 142. Alex. uterque Cas. uterque Potter. et alii.[1] πέρσουσι pro πέρσουσιν ex Vat. 117. 972. 1306. 1307. Pal. 139. Alex. Cas. chart. utroque Potteriano libro aliisque.[2] Quidam[3] post ποτὲ notam distinctionis ponunt, ut Ἀμαζόνος ad κόρην referatur; sed perperam. (*S.*)

v. 1003. φθέσαντες Vat. 1471. (*S.*)

v. 1004. Κλητὴν Cas. membr. (*S.*)

v. 1005. πρόσθε sine ν finali Seld. πρὸς θε al. — ἐκείνης Bar. (*P.*)

— πρόςθε pro πρόςθεν ex Pal. 142. et Cas. membr. πρὸς θ' alii.[4] ἐκείνης Vat. 916. 972. 1306. 1471. Alex. et Cas. chart. (*S.*)

v. 1007. διαραίσουσι Bar. — Λαυρίτας Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (*P.*)

— διαραίσσουσι Vat. 1471. Barb. Alex. Cas. chart. διαῤῥαίσσουσι Vat. 1306. 1307. διαραίσου Pal. 139. Λαυρήτας Pal. 142. Λαυρίτης Vat. 1307. (*S.*)

v. 1008. κυδαίνει al.[5] (*P.*)

— Τέρειραν Vat. 1306. μυδάνει Vat. 117. μυδεύει Pal. 142. (*S.*)

v. 1009. γῆς Bar. — ἐκβράσων Seld. (*P.*)

— Ὠκήναρος Pal. 158. γῆς Vat. 1471. Alex. Barb. Cas. chart. ἐκβράσων Pal. 139. (*S.*)

v. 1010. ἄλλῃ Seld. (*P.*)

— ἄλλῃ Vat. 972. Pal. 142. καμόντας Vat. 916. (*S.*)

v. 1013. κερτερὸν Bar. (*P.*)

— γόνον pro τόκον Palat. 158. (*S.*)

v. 1014. τῇ Seld. (*P.*)

— ψάμον Vat. 117. (*S.*)

---

1) Sola Edit. Basil. I.

2) Sola Edit. Basil. I. quam temere secutus est Sebastianus.

3) Quidam? — Immo omnes ante Potterum ita interpunxerunt. *Canterus* in versione tantum comma transposuit.

4) Rectius Potterus πρὸς θε. Respicit hoc ad Edit. Basil. I. in qua vitiose operae dederunt πρὸς θεγαῖαν.

5) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

v. 1015. *Θρῆσαι* Seld. — *ἐμφηρούμεναι* Al. (*P.*)
— *θρῆσαι* Vat. 916. Cas. chart. *ἐμφορουμένας* Pal. 139. *ἐμφορούμεναι* alii.[1] (*S.*)
v. 1016. *τῇ* Seld. (*P.*)
v. 1017. *Ἀργυρίνους* al. quam lectionem tam in Contextu, quam in Scholiis habet Bar. *Ἀργυῤῥίνους* al. (*P.*)
— *Ἀργυρίνους* pro *Ἀργυρίννους* ex omnibus exemplaribus, si excipias Vat. 972. Pal. 40. 142. et Cas. membr. qui *Ἀργυριννοῦς* c. perispom. legit. Alii autem[2], inter quos Steph. Byz. in voce, *Ἀργυῤῥίνους*. (*S.*)
v. 1019. *ὄψεται* Bar. (*P.*)
— *πλανῆτιν* Pal. 40. *ὄψεται* Vat. 1471. Cas. chart. Barb. (*S.*)
v. 1021. Al. *ὅρος*.[3] (*P.*)
— *Κράθις* cum paroxyt. Vat. 117. 1471. et Cas. membr. *Κράθης* Cas. chart. *ἐν δὲ* pro *ἠδὲ* mavult Berkel. in Stephani *Μυλάκων*. (*S.*)
v. 1022. *πύλαις* al. *πόλεις* Seld. quam lectionem in Scholiis habet Bar. (*P.*)
— *πύλαις* pro *Πόλαις* Vat. 117. 915. Pal. 40. 142. aliique. (*S.*)
v. 1023. *ὄστειλε* Cas. chart. (*S.*)
v. 1026. *νάσσαντο* Pal. 142. Barb. aliique. *νάσσονται* Vat. 916. et Pal. 158. *Δεξηρῷ* Vat. 916. et 1306. (*S.*)
v. 1027. Al. *Ὀρθρωνοῦ*. Et hanc lectionem tam in Textu, quam in Commentariis habet Bar. (*P.*)
— *Ὀρθρωνοῦ* Cas. chart. Barb. et alii.[4] *Ὀρθρωνοῦ* Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)
v. 1028. *πλακτοὶ* Bar. (*P.*)
— *πλακτοὶ* Vat. 916. 1306. 1471. Alex. Barb. Casan. chart. *πτέρυξ* Vat. 117. (*S.*)
v. 1029. *προςμάσσεται* Seld. (*P.*)
v. 1030. *τῆς Σισυφείου* Bar. (*P.*)

---

1) Accuratius Potterus *ἐμφηρούμεναι*. Hoc vitium habet *Lectius* in Collect. P. gr. T. II. p. 155.

2) Sola Edit. Basil. I.

3) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* v. *Μύλακες*. In Editione enim Aldina Stephani legitur *ὄρος*.

4) Codex Canteri (Par. D.).

v. 1030. *Σισυφείου* Vat. 1471. *Σισυφίου* Pal. 139. (*S.*)
v. 1031. Al. *ποδ'.*[1] — *γράφειν* Bar. (*P.*)
— *γράφειν* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barber. *γράφει* Cas. chart. (*S.*)
v. 1032. Hunc locum sic distinguit Bar. *παρθένου Λογγάτιδος Ἕλωρος, ἔνθα* — (*P.*)
— *κλένοντα* pro *κλεινόν θ'* Vat. 916. (*S.*)
v. 1033. Al. *πόρον.* Hic etiam Codex Baroccianus diversa interpunctione sensum variavit; sic enim legit: *ποτὸν παπποκτόνος· δ' Ὀρθρωνὸν* — (*P.*)
— *Ἔλλωρος* Pal. 139. *ἐκβάλει* Vat. 1306. *πόρον* pro *ποτὸν* alii.[2] (*S.*)
v. 1034. *Ὀρθρωνὸν* Bar. aliique. (*P.*)
— *παππωκτόνον* Pal. 139. *Ὀρθρωνὸν* Cas. chart. Barb. aliique.[3] (*S.*)
v. 1035. Hanc vocem non agnoscit Bar. (*P.*)
— *πατρῴου* Vat. 1307. (*S.*)
v. 1036. *ὡς* pro *ὃς* Palat. 139. *χειράδος* Pal. 139. *ἔπει* pro *ἐπὶ* Pal. 158. (*S.*)
v. 1038. *ποσὶν* Pal. 139. (*S.*)
v. 1039. *πλεῖστα* Vat. 1471. (*S.*)
v. 1040. *ἐάσῃ* Bar. — *Τελφουσσία* al. *Τελφουσίαι* Seld. (*P.*)
— *ἐάσῃ* Vat. 117. 916. 1306. Pal. 139. 142. 158. Cas. chart. *Τελφουσσία* Steph. in voce, aliique.[4] (*S.*)
v. 1041. *ῥεῖθραν* Pal. 158. *νεύουσα* Vat. 916. (*S.*)
v. 1042. *ὅθε* Seld. (*P.*)
— *δεινῶν* Cas. chart. et Barb. *δεινικὴν* Vat. 1471. (*S.*)
v. 1043. *Ἀμαντίαν* Bar. aliique. (*P.*)
— *Ἀμαντίαν* Vat. 916. 1307. Pal. 142. Alex. Barb. Cas. membr. Baroc. aliique.[5] *Ἀδαμαντίαν* Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)
v. 1044. Al. *Ἀτιτάνων.* (*P.*)
— *Ἀτιτάνων* Vat. 915. 916. 972. Alex. Cas. membr. aliique.[6] (*S.*)

---

1) Lect. marg. Cant. e Basil. I. 2) Quinam?
3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.
4) Solus *Steph. Byz.* p. 646. ed. Pin.
5) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.
6) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

v. 1045. Al. πράκτην. al. πλακτύν. Guil. Canterus reposuit ἀκτήν. Eius Annotationes videndae. (*P.*)

— πράκτην Pal. 142. aliique.[1] πλακτὺν alii.[2] ἀκτὴν Canter. (*S.*)

v. 1046. Πολυάνθου habent Impress. omnes, et Bar. Ego Πολυάνθους lego cum Seld. itaque scribendum esse prius monuit doctissimus Canterus, cuius Annotationes hac de re consulendae. (*P.*)

— Πολυάνθους pro Πολυάνθου tuentur Vat. 1307. et Pal. 158. (*S.*)

v. 1047. Αὐσονίων Mss. uterque, et alii.[3] — τάφον Seld. τόπων al. (*P.*)

— Αὐσονείων Vat. 117. 915. Pal. 40. 142. Cas. membr. et Stephanus in voce cum Pottero. Αὐσονίαν Pal. 158. τόπων pro τάφων Seld. aliique.[4] (*S.*)

v. 1049. Al. ξένοις. — ὀστέοισιν Mss. uterque et alii. — Scaliger mavult ὀγκώσει. Vide quae in hanc vocem adnotavi initio huius libelli. (*P.*)

— ξένοις alii.[5] ὀστέοισσιν Pott. ὀσταίοισιν Vat. 1306. uterque Cas. aliique. ὀχήσει Pal. 139. et 158. ὀγκώσει Scaliger. οὐχήσει Vat. 916. Ego vero mallem ὀγκήσει. (*S.*)

v. 1050. τύμβος scribendum existimat Scaliger. (*P.*)

— τύμβος Scaliger. (*S.*)

v. 1051. πᾶσιν cum ν finali Seld. πᾶσαν Bar. — Al. νημερτήν. (*P.*)

— πᾶσαν Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Baroc. πᾶσιν ἡμερτῆ Cas. membr. et Seld. νημερτὴν alii.[6] (*S.*)

v. 1052. ἀκεστὴς Bar. aliique. Differunt autem ἀκέστης et ἀκεστής, ut nonnulli aiunt. — Δαυνὶ Bar. (*P.*)

— τ' pro δ' Vat. 916. et 1471. ἀκεστὴς pro ἀκέστης ex Vat. 972. Pal. 139. utroque Cas. Barb. Baroc.

---

1) Sola Basil. I. vitiose.

2) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K. qui solus omnium hanc lectionem exhibet.

3) Editt. Basil. I. et Steph.

4) Lect. marg. Cant. ex *Steph. Byz.* v. Αὔσων. p. 141. ed. Pin.

5) Editt. Basil. I. et Steph.

6) Sola Edit. Basil. I.

aliisque. ἀκιστῆς Vat. 1471. Δαυνίων Pal. 139. Δαυνὶ pro Δαυνίαις Vat. 1471. et Baroc. (S.)

v. 1053. ὅτ' ἂν Seld. — Al. κακτὶ μαίνοντες. — Al. Ἀλθαίου. (P.)

— ὅτ' ἂν pro ὅταν Vat. 1307. Cas. membr. et Seld. κατικμένοντες Vat. 916. κατιμένοντες Vat. 1306. κακτὶ μαίνοντες pro κατικμαίνοντες, alii.[1] Ἀλθαίου Vat. 1307. Pal. 40. aliique. (S.)

v. 1054. Al. αὐδήσουσιν. — Ἠπίου cum spiritu aspero Bar. caeteri cum leni scribunt. (P.)

— αὐδήσουσι Vat. 117. 916. 1306. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. aliique. (S.)

v. 1055. πρύμναισι Pal. 139. (S.)

v. 1056. ἐπταί ποτε Bar. (P.)

v. 1057. πανεχθινέστου Vat. 916. πανέχθιον Cas. membr. (S.)

v. 1058. ὅτ' ἂν Seld. — Al. Σελάγγων. — Ἀγγαισῶν Bar. Αἰγέσσων al. (P.)

— ὅτ' ἂν pro ὅταν Vat. 117. Cas. membr. et Seld. Σελάγγων alii.[2] Ἀγγαίσσων Vat. 117. et Cas. membr. Ἀγγαισῶν Pal. 139. Baroc. aliique. Αἰγέσσων Vat. 972. Pal. 40. 142. aliique. Αἰγαίσων Vat. 1307. Ἀγαίσων Vat. 916. (S.)

v. 1059. κοιράνων Bar. — Al. γύας. (P.)

— μελοῦντες Vat. 916. αἰτίζουσι Pal. 158. κοιράνων Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. γύας Cas. chart. aliique. (S.)

v. 1060. ἔκκληρον Vat. 916. ἐγκλήρων Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)

v. 1061. ἐρυμνὸν Seld. (P.)

— ἐς Vat. 972. aliique. In Vat. 117. triae, ut videtur, folia periere, versus complectentia 33. ab hocce inclusive ad 1094. exclusive. ὠμήσται Vat. 1471. (S.)

v. 1062. κοίλης Mss. uterque. — μοιχοῖς Seld. — διὰ σφάγος Bar.* (P.)

— κοίλης Vat. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. κοίλαις Vat. 1307. διὰ σφάγος Casan. chart. et Barb. διάσφαγος Pal. 139. (S.)

---

1) Mend. typogr. Edit. Basil. I. 2) Sola Edit. Basil. I.

v. 1063. τοὶ al. (*P.*)

— τοὶ pro τοῖς alii.[1] ἀκτέριστον Pal. 139. ἀντερεί-στων, et mox [illegible] Cas. [illegible] Vat. 1306. 1471. et Barb. (*S.*)

v. 1064. τροχμάλῳ Mss. uterque, et alii. (*P.*)

— στήχουσι Alex. τροχμάλῳ Vat. 915. 916. 1306. 1307. Pal. 139. 158. Alex. uterque Cas. uterque Potter. aliique. τροχμαλῷ Barb. τροπάλῳ Vat. 1471. τριχμάλῳ Vat. 972. κατήφορος Pal. 158. (*S.*)

v. 1066. χαραδρῶντος Vat. 916. κάπου Pal. 142. (*S.*)

v. 1067. τοῖς Seld. — Al. Τέμεσαν. — Al. ἐγγόνων. (*P.*)

— Ναυβολίων Vat. 915. Τέμεσαν Cas. chart. aliique[2], et fortasse rectius. ἐγγόνων Vat. 915. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 142. Alex. Cas. chart. aliique. ἐγγό-νων Pal. 158. (*S.*)

v. 1068. Al. καταβλώξουσι. (*P.*)

— ναῦται Vat. 1471. καταβλώξουσι alii.[3] καταβρώ-ξουσιν Vat. 1471. et Cas. chart. (*S.*)

v. 1069. κρηθῶνας Bar. (*P.*)

— Ἱππωνίου Pal. 139. κρηθῶνος Barb. τηθὲν pro Τη-θὺν Vat. 1471. Τῆθον Alex. (*S.*)

v. 1070. Κρήσσης Bar. Κρίσης Seld. — Al. ὄρον. Al. ὀρῶν. (*P.*)

— σκλῆρον Pal. 158. τὸ δὲ non agnoscit Vat. 916. Κρήσσης Barb. ὀρῶν Vat. 915. aliique.[4] ὄρον alii.[5] (*S.*)

v. 1071. Κροτωνιάτιν Bar. Κροτονιάτην Seld. — ἀντίπορ-θον Bar. (*P.*)

— Κροτωνιάτιν Vat. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Barb. Κροτωνιάτην Vat. 916. ἀντὶ πόρθμον Pal. 138. (*S.*)

v. 1073. Al. *Λιλαίαν* paroxyton. Et hanc lectionem tum in Scholiis, quam in Textu habet Bar. (*P.*)

— *Λιλαιῶν* Vat. 916. 1471. Cas. chart. Baroc. aliique. κἀνεμωρίας Vat. 1471. Pal. 40. et 139. (*S.*)

---

1) Basil. I. in Schol. vitiose: τοῖς ἀκτέριστον.

2) Sola Edit. Basil. I.

3) Accuratius Potterus καταβλώξουσι. Hoc vitium est apud *Lectium* in Coll. Poet. gr. T. II. p. 156.

4) Lect. marg. Cant. e Codice.

5) Vitiose in *Lectii* Collect. Poet. gr. T. II. p. 156. editum est ὄρων. quod festinanter a Pottero enotatum repetivit Sebastianus.

v. 1074. Ἀμφισὰν τε Bar. aliique. (P.)
— πενθοῦντες Cas. membr. κορθοῦντες Pal. 158. κλεινὸν Cas. membr. (S.)
v. 1075. Al. Σηταία paroxyton. (P.)
— Σηταία alii. (S.)
v. 1076. γνούχοις Vat. 916. (S.)
v. 1077. ὠργυιωμένη Bar. aliique. (P.)
— οἴκητστα χαλκίησιν Pal. 139. χαλκείοισιν Pal. 142. ὠργυιωμένη Vat. 915. Pal. 158. uterque Cas. Barb. aliique. ὠργυιωμένη Vat. 916. 1306. et 1307. (S.)
v. 1078. στόλων Vat. 1306. (S.)
v. 1079. ἔκβλητον Vat. 916. et 1306. (S.)
v. 1080. τόργησιν Vat. 1471. et Cas. membr. (S.)
v. 1082. πρὸς αὐγάζουσα Seld. aliique. (P.)
— πρὸς αὐγάζουσα Cas. membr. Seld. aliique. [1] (S.)
v. 1083. Μέβλητος Seld. (P.)
— Μέμβητος Vat. 916. (S.)
v. 1084. Κερνεάτιν Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. Κερνεάτιν al. — ἐκπεπλωκότες Mss. uterque, et alii. (P.)
— Κερνεῶτιν Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. Κερνεάτιν alii. [2] ἐκπεπλωκότες paene omnes Codices; attamen Potterianam lectionem mutare nolui. ἐκπεπλευκότες Vat. 915. 1307. ἐμπεπλωκότες Cas. chart. (S.)
v. 1085. σπόρον Vat. 916. Τυρσηνικὸν Vat. 1306. Λαμπητίαις Vat. 972. (S.)
v. 1086. πέλας Seld. (P.)
v. 1088. Al. ἕξουσι sine ν finali. (P.)
— ἄνοσον pro ἄνοστον Pal. 158. ἕξουσιν alii. (S.)
v. 1090. οἱ δ' pro οὐδ' Vat. 1471. et Pal. 139. δόμοις Vat. 916. 972. et 1306. (S.)
v. 1091. εὔκλαιον Pal. 40. ἐκλάψουσι Vat. 916. (S.)
v. 1092. Κερδύλλῳ Bar. Κερδύλῳ al. — Al. Λαρινθίῳ. (P.)
— τίννοντες Vat. 972. Κερδύλῳ Vat. 915. 972. 1306. Pal. 40. aliique. Κενδύλῳ Cas. membr. Λαρβυδίῳ Vat. 972. et Pal. 142. Λαρινθίῳ alii. [3] (S.)

1) Sola Edit. Basil. I. 2) Sola Edit. Basil. I.
3) Sola Edit. Basil. I.

v. 1094. Al. *παρβουκολίξει.* (*P.*)

— *παρβουκολίξει* Pal. 142. aliique pro *παραιολίξει*. *παραιολίζει* Pal. 158. (*S.*)

v. 1095. *οὐδὲν* Seld. (*P.*)

v. 1096. Tres ab hoc versus desunt in Vat. 1307. (*S.*)

v. 1097. *διαῤῥαισθέντος* Bar. (*P.*)

— *διαῤῥαισθέντος* Vat. 916. (*S.*)

v. 1098. Hunc versum non agnoscit Cas. membr. (*S.*)

v. 1099. *διεξόδους* Mss. uterque. (*P.*)

— *διεξόδους* Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barb. (*S.*)

v. 1100. Al. *κελεύσθους.* (*P.*)

— *κελεύσθους* alii.[1] (*S.*)

v. 1101. Versus iste adverbio comparat. *ὡς* infit in vetusto Cod. Vat. 1307. (*S.*)

v. 1102. *χροσωτοὺς* Bar. *χορσωτοὺς* al. (*P.*)

— *χορσωτοὺς* omnes Vat. excepto 1307. Pal. 40. Cas. chart. Barb. et alii. *χροσωτοὺς* Barb. *χορσωτοὶς* Pal. 139. *χροσσοτοὺς* Pal. 158. (*S.*)

v. 1104. *κύπελον* Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)

v. 1105. *εὐθέτῳ* Julius Pollux Onomast. Videsis Commentarium meum. (*P.*)

— *εὐθέτῳ* Pollux. Onom. L. II. cap. 4. (*S.*)

v. 1106. *οἰκτὰ* Vat. 1471. *πέρλιξ* Vat. 1307. (*S.*)

v. 1107. *εἰσιδοῦσαι κουρίαν* Cas. chart. (*S.*)

v. 1108. *ἐγώδε* Bar. — Al. *δρύτης.* (*P.*)

— *ἐγώδε* Bar. *δρύτης* Vat. 117. aliique.[2] *δροίτος* Pal. 142. *δρόντης* Pal. 139. *ἀμφικείσομαι* pro *ἄγχι κείσομαι* Pal. 139. (*S.*)

v. 1109. *Χαρυβδικῷ* Bar. (*P.*)

— *χαρυβδικῷ* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. *συντεθραυμένη* Pal. 139. (*S.*)

v. 1111. *ὑλακουργὸς* Bar. Et hic Codex versus hos interpunctione sic variavit: *ἐργάτης ὀρεὺς ῥήξει· πλατὺν* — (*P.*)

— *ὑλοκουργὸς* Vat. 972. *ὑλακουργὸς* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Alex. et Barb. (*S.*)

---

1) Mend. typogr. Edit. Basil. I. 2) Lect. marg. Cant. ex *Etym. M.* p. 288, 3. et *Favorin.* fol. 153. edit. Rom.

v. 1113. Al. *παλλακίζουσ'.* (*P.*)

— *παλλακίζουσ'* alii, teste Tzetza.[1] (*S.*)

v. 1114. *ἐπαυχένα* una voce Seld. *ἐπ' αὐχένος* al. (*P.*)

— *ἐπ' αὐχένος* Vat. 916. 972. 1307. Pal. 158. aliique.[2] *ἐπαυχένος* Pal. 40. (*S.*)

v. 1115. *πλήσσει* Vat. 915. et Cas. chart. *χαλῆς* Pal. 158. (*S.*)

v. 1116. *κλειψόνυμφον* Vat. 1471. *δορίκτητον* Vat. 117. 1306. 1307. et Pal. 158. (*S.*)

v. 1117. Al. *δύζηλος*, — *ἀστέμβακτα* Etymologici Auctor, quam lectionem Scholiastas quosdam Graecos amplexos fuisse tradit Canterus. (*P.*)

— *δύζηλος* Pal. 40. 139. aliique. *ἀστέμβακτα* Vat. 1307. Etymolog. in *ἀστεμφής* et Eustath. in Iliad. *α'.* p. 441. ed. Flor. (*S.*)

v. 1118. *δεσπότιν* Bar. (*P.*)

— *βρῶσα* pro *βοῶσα* Pal. 139. *κλυτάον* pro *κλύοντα* Etymol. in *ἀστεμφής*. *δεσπότιν* Vat. 1471. (*S.*)

v. 1119. Miror audaciam prioris Interpretis, qui haec ad Clytaemnestram refert, ideoque *θεύσει* pro *θεύσω* ausus est reponere; quum et sensus huic repugnet, et Scriptorum testimonia longe alio vergant. *Canterus.* — Al. *κατίχνος.* — *ἠνεμωμένοις* Bar. aliique. (*P.*)

— *θεύσει* alii.[3] *κατίχνος* alii.[4] *ἠνεμωμένοις* Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. Barb. Baroc. aliique.[5] (*S.*)

v. 1121. *αὐτέχει* Seld. (*P.*)

— *σπλάχν'* Vat. 916. *βάξει* Vat. 117. (*S.*)

v. 1122. *ἔκφυλον* Cas. chart. (*S.*)

v. 1123. *νύμφης δ' ἄναξ* Vat. 1306. (*S.*)

v. 1124. *αἰμύλοις* cum tenui Mss. uterque. (*P.*)

---

1) Tzetzes in Comment.: *τινὲς δὲ παλλακίζουσα φασίν, ἵν' ᾖ, ὡς παλλακίδα τιμωρουμένη.*

2) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.

3) Solus *Bertrandus* hoc in versione expressit. Vitiosum *θεύσει*, quod notavi ad h. l. p. 232., habet, ut nunc demum video, etiam Edit. Par. I. alioquin emendate expressa.

4) Sola Edit. Basil. I.

5) Codex Canteri (Par. D.).

v. 1124. *αἱμύλοις* cum tenui Vat. 1306. Pal. 139. et uterque Potter. (*S.*)

v. 1127. Al. *λιθαίῳ*. (*P.*)

— *αὖθις* reposui pro *αὖθι* auctoritate Vat. 117. *λιθαίῳ* alii.[1] (*S.*)

v. 1128. Al. *μήν*. — Al. *ἄκραις*. (*P.*)

— *μήν* pro *μοὶ* alii.[2] *ἄκραις* pro *ἄκροις* alii.[3] (*S.*)

v. 1129. *Δαρδάνου* Vat. 972. (*S.*)

v. 1131. *παρθένιον* Vat. 117. Pal. 139. 142. et Cas. membr. (*S.*)

v. 1132. *ὅτ' οὐ θέλουσι* Seld. (*P.*)

— *ὅτ' ἄν* pro *ὅταν* Vat. 117. *θέλουσι* Vat. 1307. et Pal. 40. *ὅτ' οὐ θέλουσι* Cas. membr. (*S.*)

v. 1133. *τοὺς, Ἑκτορείοις* Seld. *τοὺς Ἑκτορείοις* al. (*P.*)

— *ταῖς* pro *τοὺς* Pal. 142. *Ἑκτορείοις* pro *Ἑκτορείαις* ex Vat. 117. 915. 1307. Pal. 158. et Cas. membr. (*S.*)

v. 1134. *σίφλον* Seld. *σιμφλόν* al. (*P.*)

— *ἔχοντα* Pal. 139. *σιφλὸν* Pal. 139. *σίμφλον* Pal. 142. aliique.[4] *σίφλους* Pal. 158. *ῥοῖμον* Pal. 142. (*S.*)

v. 1137. Al. *Ἐριννύων*. (*P.*)

— *Ἐριννύων* Vat. 117. 1306. Pal. 40. aliique.[5] *ἐσθῆτας* Vat. 972. (*S.*)

v. 1138. *πεπαμμέναι* Bar. quod habuit etiam Seld. Sed in hoc aliquis $\bar{\mu}$ illud prius deletorio signo notavit. (*P.*)

— *πεπαμμέναι* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Cas. chart. *πεπταμέναι* Vat. 916. *φραμακτηρίοις* Vat. 916. (*S.*)

v. 1139. *κείναις δ' ἐγώ* Seld. — *ἄφθιτον* Seld. (*P.*)

v. 1140. *ῥαβδηφόρος* Vat. 1471. *ῥανδηφόρος* Pal. 139. (*S.*)

v. 1143. *ἀθεσμόλεκτον* Mss. uterque. (*P.*)

— *ἀθεσμόλεκτον* Pal. 139. Cas. membr. *Κυπρίδος* Cas. membr. *θέας* Vat. 1471. (*S.*)

v. 1144. Versus hos sic distinguit Seld. *δαρὸν στένουσαι κλῆρον εἰς ἀνάρσιον. πέμψουσι.* (*P.*)

---

1) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.
2) Basil. I. in Scholiis vitiose: *ναὸν δὲ μήν*.
3) Lect. marg. Par. I. e Codice.
4) Lect. marg. Cant. e Basil. I.
5) Sola Edit. Basil. I.

v. 1146. *Σπερχειὲ* oxyton. Mss. uterque, et alii. (*P.*)
— *Σπερχειὲ* pro *Σπέρχειε* ex Vat. 916. 972. Barb. utroque Potter. aliisque.[1] *Βοαγρίῳ* Pal. 142. (*S.*)
v. 1147. *Κύνε* Bar. aliique. — *Φαλωρίας* Bar. (*P.*)
— *Κύνε* paene omnes Codd. *Κάρφεια* Vat. 916. *Φαλωρίας* Vat. 1471. Barb. et Cas. chart. *Φαρίας* Vat. 916. (*S.*)
v. 1148. *Νωρύκιον* Bar. (*P.*)
— *Νωρύκειον* Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. *Νωρύκιον* Pal. 158. *Θρονίτυδος* Vat. 117. *Θρονίτιδος* Pal. 142. (*S.*)
v. 1149. *ἀγυιαὶ* Seld. (*P.*)
v. 1150. *Ἰλέως* al. *Οἰλέως* maluit Canterus, cuius Annotationes consulendae. (*P.*)
— *Ὀδοιδόκιος* Vat. 1471. *Ἰλέως* pro *Ἰλέος* ex Vat. 117. 915. 916. 1306. 1307. Pal. 40. Alex. utroque Cas. aliisque. *Οἰλέως* Canterus. (*S.*)
v. 1151. *δυσσεβῶν* Seld. (*P.*)
— *ἀμῶν* Pal. 142. (*S.*)
v. 1152. *τίσετ'* Mss. uterque. *τίσαιτ'* al. (*P.*)
— *τίσετ'* pro *τίσαιτ'* ex Vat. 117. 1307. 1471. Pal. 40. 139. Alex. et utroque Cas. *τίσαιτ'* Vat. 916. 972. 1306. aliique.[2] *τίσεται* Vat. 915. *τίσαι* Pal. 158. *ἔγιακα* Vat. 1471. (*S.*)
v. 1153. *χρόνους* Pal. 158. (*S.*)
v. 1154. *πάλλου* Vat. 1307. (*S.*)
v. 1155. *ἐν ξένοις ξένος* Bar. (*P.*)
— *ὡς* pro *αἷς* Pal. 139. *ἐν ξένοις ξένος* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. uterque Cas. *ἐν ξένοις τάφος* Pal. 158. (*S.*)
v. 1156. *λυπρὰν* Bar. — *ἐκλυσθήσεται* Bar. *ἐκκλυσθήσεται* Seld. quas lectiones uterque in Scholiis retinent. *ἐκκλυσθήσεται* al. (*P.*)
— *λυπρὰν* Vat. 1471. et Cas. chart. *ἐκκλυσθήσεται* Vat. 117. 915. 916. 972. 1306. Pal. 40. 158. Alex. uterque Cas. *ἐκλυσθήσεται* Pal. 139. 142. *ἑλκυσθήσεται* Tzetzes aliique.[3] (*S.*)

---

1) Sola Edit. Basil. I. 2) Mend. typogr. Edit. Basil. I.
3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

v. 1157. ὅσ' ἂν Seld. — Al. ἀκάρπωτον, et deinde φυτοῦ. — γυῖα Impressae quaedam editt. (P.)

— ὅσ' ἂν pro ὅσαν Vat. 117. Cas. membr. ὅταν δ' Vat. 1307. ἀκάρπωτον φυτοῦ Pal. 142. aliique.[1] γύα aliqui.[2] συμφλέξαι Pal. 158. (S.)

v. 1158. ἐκ βράσσῃ al. (P.)

— τὸ εἰς non agnoscit Pal. 138. ἐκβράσσῃ Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. 138. Cas. membr. et alii. ἐκβράσαι Pal. 139. (S.)

v. 1159. Τρήρωνες reposuit Iosephus Scaliger, quem sequi malle se profitetur Canterus. (P.)

— Τρήρωνος Scaliger, consentiente etiam Cantero, sed perperam. ἐφθιτωμένοις Pal. 139. ἐφθιτωμένης Pal. 142. (S.)

v. 1160. Ἴσαι pro ἴσας tuentur Vat. 915. 972. et Barb. ἴσα Cas. membr. (S.)

v. 1161. Al. Σίθωνες. — Al. γύας. (P.)

— Σιθῶνος pro Σίθωνος tuentur Vat. 972. 1471. Barb. aliique. γύας cum aliis Vat. 117. (S.)

v. 1162. κἀκκέλευθα Bar. eandemque lectionem in Scholiis tuetur, ubi etiam cum eo consentit Seld. — παπταλωμέναι Seld. πεπταλωμέναι Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. (P.)

— κἀκέλευθα Vat. 916. κἀκκέλευθα Cas. chart. πεπαλωμέναι Vat. 916. 972. et 1306. πεπταλωμέναι Pal. 139. Alex. Cas. chart. (S.)

v. 1163. εἰσθράξωσιν Vat. 916. (S.)

v. 1164. γονούμεναι Seld. (P.)

— ἱκέτιες Pal. 139. γουνομέναι Vat. 117. (S.)

v. 1165. ὀφελθρεύσωσι al.[3] ὀφελτρεύουσι Etymologici Auctor. ὀφελτρεύσουσι Bar. — κοσμοῦσαι πέδον. δρόσῳ τε φοιβάσωσιν abest a quodam Impress. (P.)

— ὀφελτρεύσουσι Vat. 916. 1306. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Barb. Cas. chart. ὀφελτρεύουσι Ety-

---

1) Lect. marg. Cant. non accurate ex Aldina enotata; ibi enim e Cod. editum est: ἀκάρποις — φυτοῦ.

2) Accuratius Potterus γυῖα. Hoc vitium est in Editt. Basil. II. Commel. Steph. et Meurs. utrq.

3) Mend. typogr. Edit. Steph.

mol. κοσμῆσαι Pal. 139. Caeterum haec duo hemistichia: κοσμοῦσαι πέδον, Δρόσῳ τε φοιβάσωσιν absunt ab impresso quodam.[1] (*S.*)

v. 1166. φοιβάσουσιν Vat. 916. 1306. 1307. 1471. φοιβάζουσιν Pal. 139. et 158. (*S.*)

v. 1167. φυγοῦσαι pro φυγοῦσαι tuentur Vat. 972. 1471. Pal. 139. et Barb. (*S.*)

v. 1170. Φαρακλαῖον Seld. (*P.*)

v. 1171. Al. κορέσαι. Vide Scholia. (*P.*)

— κορέσαι Vat. 915. 1306. Pal. 40. 139. 158. Cas. chart. aliique.[2] (*S.*)

v. 1172. ἀνακτὶ Vat. 1307. ἀνακτεῖ Pal. 158. (*S.*)

v. 1173. ταὐπολίβητον Pal. 139. (*S.*)

v. 1176. ἐπωπίδα alii cum tenui, alii cum aspero spiritu pingunt, quem quidem ego malim. (*P.*)

— ἑπωπῖδα Vat. 1471. Cas. chart. aliique. ἐπωπίδα cum leni alii, sed scholia consulas. θήσεται ἐπωσίδους Vat. 916. θήσετ' ἐπωπίδα Pal. 158. (*S.*)

v. 1177. κλαγκαῖσι Bar. γλαγγαῖσι Seld. — ταρβήσουσαν Bar. aliique. ταρύνσουσαν al. ταρμύσσουσαν al. (*P.*)

— κλαγκαῖσι Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart. ταρβήσουσαν Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Cas. chart. Barb. aliique. ταρμύσσουσαν alii[3], et Etymol. in v. ἀτάρμυκτον. ταρβύσσουσι Pal. 40. ταρύνσουσαν alii.[4] (*S.*)

v. 1178. Ζηρανθίας Pal. 158. (*S.*)

v. 1179. Al. δίκηλα. — σέβωσι Bar. aliique. (*P.*)

— δίκηλα alii.[5] δήληλα Vat. 1471. σέβωσι Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. Barb. Baroc. aliique.[6] (*S.*)

v. 1180. δύσθλοις Vat. 1306. et 1471. (*S.*)

v. 1181. Al. τοί. (*P.*)

— τοὶ pro δὲ Pal. 40. 142. aliique. στώνυξ Alex. (*S.*)

---

1) Desunt apud *Lectium* in Collect. P. gr. T. II. p. 157.

2) Sola Edit. Basil. I.

3) Lect. marg. Cant. ex Etym. M. p. 162, 8. Sebastianus inepte addidit *alii*.

4) Quinam?

5) Lect. marg. Cant. e *Favoria*. fol. 147. edit. Rom.

6) Codex Canteri. (Par. D.)

v. 1182. σεμνῶν Bar. aliique. (*P.*)
— σεμνῶν Vat. 915. Pal. 139. Cas. chart. aliique.[1] (*S.*)
v. 1183. ὠγκωμένος Vat. 916. (*S.*)
v. 1184. ῥεῖθρον Pal. 158. ἐκτερισμένῃ pro ἐκτερισμένης, et mox in sequenti τλήμονι pro τλήμονος rescripsi ex Pal. 142. ἐκτερισμένη Pal. 142. (*S.*)
v. 1185. Al. τλήμονι.[2] (*P.*)
— τλήμορος Vat. 916. (*S.*)
v. 1187. πρῶτος οὕνεκεν Vat. 1307. (*S.*)
v. 1188. κελαιῶν Vat. 916. (*S.*)
v. 1190. πέτρας pro πάτρας Cas. membr. (*S.*)
v. 1191. καινὸν κρηπῖδα Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (*P.*)
— κριπῖδα legit etiam Vat. 1471. (*S.*)
v. 1193. θυμάτῳ Pal. 158. (*S.*)
v. 1194. ἔξεταί σε Bar. — Al. γενετλίαν. (*P.*)
— ἔξεται Vat. 916. Pal. 139. Barb. τὸ σὲ non agnoscit Vat. 916. γενετλίαν alii.[3] (*S.*)
v. 1195. ἐξυμνημένην Mss. uterque, et alii. (*P.*)
— ἐξυμνημένην Vat. 117. 916. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 139. uterque Cas. Alex. uterque Potter. aliique.[4] (*S.*)
v. 1196. Al. σφι. (*P.*)
— σφὶ pro σφὲ alii.[5] (*S.*)
v. 1197. ἐκβαλοῦσα ταρτάραν Vat. 1307. (*S.*)
v. 1199. παιδοβρῶτος Cas. membr. ὁμενεύτου Pal. 158. (*S.*)
v. 1200. ἐπίανε Seld. (*P.*)
— ἀσέμνους Vat. 916. et 1306. ἐπίανε pro ἐπίανεν tuentur Vat. 972. 1307. Pal. 40. 158. Cas. membr. (*S.*)
v. 1201. ἐκλάμψας πτέρον Vat. 916. 1306. et 1471. (*S.*)
v. 1202. Al. γνοκόλλοις. — εἱλυμένον al. εἱλιμένον Mss. uterque, et eandem lectionem in Scholiis retinent. (*P.*)

---

1) Sola Edit. Basil. I. vitiose.
2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.
3) Solus *Lectius* in Coll. P. gr. T. II. p. 157.
4) Codex Canteri (Par. D.) et Edit. Basil. I.
5) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

v. 1202. γυιοκόλλοις pro γυοκόλλοις tuentur Vat. 117. 972. uterque Cas. aliique. εἰλιγμένον pro εἰλιγμένον ex Vat. 915. et 972. εἰλημένον Vat. 117. 916. 1471. et Pal. 139. εἰλημμένον Vat. 1306. et 1307. εἰλημένον Pal. 40. Alex. et Cas. chart. εἰλημμένον Pal. 158. et Cas. membr. εἰλυμένον alii.[1] (S.)

v. 1203. γεγονὼς Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)

v. 1204. δ' omittunt nonnulli Impress.[2] (P.)

— coniunct. δ' agnoscunt modo Vat. 1306. 1471. Pal. 139. et Alex. Cas. vero membr. νήσοις δὲ legit, fortasse melius. ἐγκατοικήσει Pal. 158. (S.)

v. 1207. Ταρμινθέως al. Τερμινθέως Bar. (P.)

— Τερμυνθέως Vat. 1471. Alex. Barb. Cas. chart. Ταρμινθέως alii.[3] Τερμυνέως Vat. 916. (S.)

v. 1208. Ὀσφρυνείων Seld. (P.)

— Ὀφρυνίων Vat. 1471. et Pal. 139. ἠρείων Vat. 1306. ἀνηρείσας Pal. 139. (S.)

v. 1209. Καλυδνοῦ Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (P.)

— Καλυδνοῦ Vat. 916. Pal. 139. Alex. Cas. chart. (S.)

v. 1210. ὅτ' ἂν Seld. (P.)

— ὅτ' ἂν pro ὅταν Vat. 117. ὁπλήτην Vat. 1471. (S.)

v. 1212. τὸ μέγιστον deest in Vat. 916. (S.)

v. 1213. κυδαλίουσιν Pal. 139. κυδανοῦσι Pal. 158. ἴσον pro ἶσον ex Vat. 117. 1306. 1307. aliisque. (S.)

v. 1214. κἀπὸ Bar. — Γόρτινος Al. (P.)

— Κνωσὸν Vat. 1471. et Pal. 139. Γόρτινος alii.[4] (S.)

v. 1217. ἐλᾶ cum spiritu aspero Bar. (P.)

v. 1218. Al. Λευκὸν, de qua lectione dictum supra. — τῆς non agnoscit Bar. (P.)

— Λευκὸν alii. στροβήσσει Cas. membr. Artic. τῆς non agnoscunt Vat. 916. 972. 1471. Pal. 142. 158. Alex. et Barb. (S.)

v. 1219. χεύδεσι Vat. 916. ψυδρᾶσι Vat. 1471. (S.)

---

1) Mend. typogr. in marg. edit. Basil. II. pro εἰλημένον, quod ibi debuit ex Basil. I. notari. Vitium repetiverunt Pott. et Sebast.

2) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

4) Sola Edit. Basil. I.

v. 1220. Al. πείσετ'. (P.)
— οὐ pro οὔτε Pal. 158. πείσετ' alii.[1] (S.)
v. 1221. Al. φρένα. (P.)
— ἠγριομένος Cas. membr. δέμας pro φρένας Vat. 1471. et Pal. 139. φρένα alii.[2] (S.)
v. 1222. λάχος Seld. (P.)
— Κλεισιθύρας Pal. 139. (S.)
v. 1223. συγκατανεύσει Vat. 1471. et Pal. 139. κεκρὰν Pal. 158. (S.)
v. 1224. κτανεῖ Vat. 1307. (S.)
v. 1225. Al. βόστρου. (P.)
— βόστρου alii.[3] (S.)
v. 1226. πάπω Seld. (P.)
v. 1228. Al. ἄροντες. — κλέος Bar. (P.)
— ἀρχαῖς pro αἰχμαῖς Vat. 916. ἄροντες alii.[4] κλέος pro στέφος Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. (S.)
v. 1229. μοναρχίας Vat. 1471. et Barb. (S.)
v. 1230. ἄμνημον Cas. chart. (S.)
v. 1231. ἐγκατακρύψει Mss. uterque. (P.)
— ἐγκατακρύψει Vat. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Barb. et uterque Potter. (S.)
v. 1232. διπλοὺς Mss. uterque. (P.)
— συγγενὴς Pal. 142. λείων pro λείψει Pal. 158. διπλοὺς Vat. 1471. Cas. chart. et ambo Potter. (S.)
v. 1233. Ῥώμη Mss. uterque et alii. (P.)
— λέοντος Vat. 1307. Ῥώμη pro Ῥώμης reposui ex omnibus Vatic. omnibus Pal. (excepto 142.) Alex. utroque Cas. utroque Pott. aliisque.[5] (S.)
v. 1234. τὲ non agnoscit Bar. — Al. Χοιράδος. (P.)
— ὁ Καστίας τε τῆς χαράδος Vat. 1471. Alterum τὲ non agnoscit Barb. Χοιράδος alii.[6] (S.)
v. 1236. Al. Ῥάκηλον. — μολῶν Seld. (P.)

1) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.
2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.
3) Editt. Basil. I. et Steph. in Scholiis vitiose: ὀγκαίου βόστρου.
4) Sola Meurs. II. vitiose.
5) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.
6) Lect. marg. Par. I. e Codice.

v. 1236. Ῥάκηλον alii.[1] (*S.*)
v. 1237. Κίσσου Bar. aliique. (*P.*)
— Κίσσου Vat. 1471. Barb. Cas. chart. Barec. aliique.[2] Κίσου Pal. 139. Κισσοῦ Pal. 40. (*S.*)
v. 1238. Ἀλμωπίας legendum indicavit Guil. Canterus, cuius Annotationes videsis. (*P.*)
— Ἀλμωπίας Canterus ex Stephano in voce. (*S.*)
v. 1239. παλιμπλανήτην al. (*P.*)
— παλιμπλανήτην alii.[3] (*S.*)
v. 1240. Διγκεὺς Seld. Λυγγεὺς al. (*P.*)
— Λυγγεὺς Pal. 158. Λιγκεὺς Pal. 139. Λιγγεὺς Vat. 117. 915. 916. 1421. Pal. 40. 142. aliique. Pro ῥεῖθρον εἶδος Pal. 139. ὕδωρ Vat. 117. Alex. et Barb. θερμῶν Vat. 1307. (*S.*)
v. 1241. Ἀγύλλης Seld. aliique. Ἀγγύλης al. Ἀγκύλης al. — πολλύρηνοι Bar. (*P.*)
— Πιὰ Ἀγύλης Vat. 1307. Ἀγύλλης reposui pro Ἀγγύλλης ex Vat. 972. Pal. 40. Cas. membr. Ἀγκύλης Cas. chart. Ἀγγύλης Vat. 1471. et Barb. Ἀκύλης Pal. 142. Ἀγκύρης Pal. 139. πολλύρηνοι Vat. 1471. Barb. πολλύριοι Pal. 139. (*S.*)
v. 1242. Al. δὲ σφιμίξει. — στρατῷ Bar. (*P.*)
— ἐχθρὸν Cas. membr. στρατῷ Vat. 1471. Pal. 139. Barb. Casan. chart. (*S.*)
v. 1244. νάνος Bar. aliique. — Al. ἐρεμνήσας. (*P.*)
— νάννος Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Cas. chart. ἐρεμνήσας alii.[4] (*S.*)
v. 1247. λόγοις Seld. (*P.*)
— γνάψει Vat. 916. Θεοινὸς Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)
v. 1248. Αἴθονες Pal. 158. (*S.*)
v. 1250. χιτὼν pro κιχὼν Vat. 1471. (*S.*)
v. 1251. ὑστέραν Vat. 916. (*S.*)
v. 1252. δέξεται pro λήψεται Vat. 916. (*S.*)
v. 1253. Βορυγόνων Pal. 40. (*S.*)

---

1) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* p. 572. edit. Pin.
2) Codex Canteri. Editt. omnes Κισσοῦ.
3) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* v. Ἀλμωπία, p. 65. edit. Pin.
4) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

v. 1254. Hunc versum sic profert Stephanus Byzantinus: *ὑπὲρ Λακίου Δαυνίου τ' ᾠκισμένην.* (*P.*)

— Hunc versum sic profert Steph. Byzant. in *Δαύνιον· Ὑπὲρ Λακίου Δαυνίου τ' ᾠκισμένην.* (*S.*)

v. 1255. *τριήκοντ'* Pal. 40. Sex versus ab hocce inclusive ad 1260. exclusive desunt in Vat. 1306. (*S.*)

v. 1257. Al. *Δαρδανίων.* (*P.*)

— *Δαρδανίων* Pal. 142. aliique.[1] *ναυσθώσεται* Vat. 1471. (*S.*)

v. 1258. Al. *ἰσαρίθμων.* habet quidem *ἰσηρίθμων* Bar. sed isti *η̄* eadem, ut videtur, manus superposuit *ᾱ.* (*P.*)

— *ἰσαρίθμων* Vat. 1471. Baroc. aliique.[2] *θρέστειραν* Vat. 916. (*S.*)

v. 1261. *δήμας* Bar. — *Μυδίᾳ* al. *Μενδίᾳ* Bar. (*P.*)

— *δήμας* pro *δείμας* Vat. 1471. Barb. Pal. 139. *μὲν* pro *δὲ* Pal. 139. *Μενδίᾳ* Vat. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart. *Μυδίᾳ* alii. *Μινδίᾳ* Pal. 158. *μὲν Δία* pro *Μυνδίᾳ* Vat. 916. (*S.*)

v. 1262. *ἐγκατοικεῖ* al. (*P.*)

— *ἀγάλματα* Vat. 916. *ἐγκατοικεῖ* pro *ἐγκατοικιεῖ* ex Alex. aliisque.[3] *ἐγκατοικήζει* Pal. 158. (*S.*)

v. 1264. *ὀμπνείαν* Alex. *οὐμπνείαν* Pal. 139. (*S.*)

v. 1265. Versus hic sic scribitur in Bar. *σὺν γηραιῷ πατρὶ προςβιώσεται.* (*P.*)

— Articulum *τῷ* non agnoscunt Pal. 139. et Barb. *γηραιῷ* pro *γεραιῷ* tuentur Vat. 972. 1471. Barb. uterque Casan. *πρεσβειώσεται* Cas. membr. (*S.*)

v. 1266. *ἧμος* cum spiritu aspero profert Bar. (*P.*)

— *ἧμος* Vat. 972. 1307. Cas. membr. (*S.*)

v. 1267. *συλλαφήξαντες* Vat. 117. *συλλαφήσαντες* Pal. 139. (*S.*)

v. 1269. *χρήζει* Vat. 1306. *κἀπενεγκᾶσθαι γάνος* Vat. 916. (*S.*)

v. 1270. *τὸ κριθεὶς* deest in Vat. 916. (*S.*)

v. 1271. *πάτρας* Pal. 158. (*S.*)

v. 1272. Al. *δομήσεται.* et hanc lectionem tuentur Mss. uterque, tam in Scholiis quam in Textu: utrobique

---

1) Editt. Basil. I. et Steph.

2) Sola Edit. Basil. I.

3) Mend. typogr. solius Edit. Basil. I.

tamen in Seld. eadem, ut mihi videtur, manus ῶ isti ὸ superposuit. (*P.*)

v. 1272. ὀλβαῖαν Vat. 916. δωμήσεται Vat. 972. Barb. uterque Cas. aliique. (*S.*)

v. 1273. Al. Κρικαίου. (*P.*)

— τέρσιν pro τύρσιν Vat. 1471. Κρικαίου alii per metathesin.[1] τάπους Pal. 158. (*S.*)

v. 1275. Μαρσιωνίδος Vat. 1471. et Barber. (*S.*)

v. 1276. καταχθονὸς Seld. (*P.*)

— Τιτώνειον, fortasse melius, Pal. 142. καταχθονὸς Vat. 116. (*S.*)

v. 1277. κεθμῶνος Bar. (*P.*)

v. 1278. κλιτῆν Bar. (*P.*)

— κλιτῆν Vat. 916. (*S.*)

v. 1279. στύγνον Vat. 117. 915. 1307. 1471. omnes Pal. Alex. aliique. (*S.*)

v. 1280. γρόνῳ Vat. 1471. Pal. 139. et Alex. βηρέθρῳ Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)

v. 1281. δυσίλητα pro δύστλητα Vat. 916. (*S.*)

v. 1282. ἀϊστῶσαι Bar. aliique. (*P.*)

— ἀϊστῶσαι reposui pro ἀϊστώσειν ex Vat. 117. 1306. 1471. Pal. 142. Cas. chart. Baroc. aliisque.[2] (*S.*)

v. 1283. τοῦ pro τῇ tuentur. Vat. 912. 1471. Barb. Cas. chart. aliique. τῆς pro τοῦ Cas. membr. (*S.*)

v. 1284. Σαρπηδῶνος Vat. 916. (*P.*)

v. 1286. Σαλμυδησσὸς Bar. — κακόξενος Seld. (*P.*)

— Σαλμυδησσὸς rescripsi pro Σαλμυδησὸς ex Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 158. Alex. et Barb. Σαλμυδισσὸς legit Potterus; ita et Xenophontem legere testatur Ortelius. κακόξυνος Pal. 158. (*S.*)

v. 1287. κρατεροῖς Bar. (*P.*)

— κρατεροῖς Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barber. (*S.*)

v. 1288. τε nonnunquam deest. — τέκνων Bar. sed isti κ manus nuperior superposuit μ. — ἀκρεφνῆς Seld. ἀκραιφνῆ Bar. aliique. — Al. μέσον. (*P.*)

— τὸ τε non agnoscunt Vat. 1471. Pal. 139. Alex.

---

1) Edit. *Commel.*, ceteroquin emendate expressa, h. l. vitiose *Κρικαίου* habet, quod inde repetivit *Lectius* in Collect. P. gr. T. II. p. 159.

2) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

Barb. aliique.[1] τέκνων pro τέμνων Vat. 1471. Pal. 139. ἀκραιφνῆ Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. Baroc. aliique. μέσον Vat. 1471. Alex. Cas. chart. aliique.[2] (*S.*)

v. 1289. πρὸς φιλεστάτην Pal. 158. (*S.*)

v. 1290. χίμαιτλα Bar. aliique. χύμετλα al. (*P.*)

— χίμαιτλα Vat. 1471. aliique. χύμετλα alii.[3] Μαιώτεσι Vat. 1306. (*S.*)

v. 1291. Καρνίται paroxyton. Bar. (*P.*)

— ναῦται Pal. 139. πρῶτοι Pal. 142. Καρνῖται Alex. et Cas. chart. (*S.*)

v. 1293. Λεύνης Bar. (*P.*)

v. 1294. πλάτην περῶσαι Bar. aliique. (*P.*)

— πλάτην περῶσαι Vat. 1471. Alex. Baroc. aliique.[4] πλάτην περῶσι Pal. 139. περῶσαι legunt etiam Casan. chart. et Barb. Μεμφητὶ δρόμῳ Casan. membr. (*S.*)

v. 1295. διπλοῖς Pal. 158. (*S.*)

v. 1296. Κουρῆτες Bar. (*P.*)

v. 1297. πόῤῥιν Mss. uterque, et eandem lectionem in Scholiis retinent. (*P.*)

— Κουρῆτες Vat. 916. 1306. 1471. (*S.*)

v. 1298. τυπώματι Mss. uterque, et alii. (*P.*)

— πόῤῥιν reposui pro πόριν ex Vat. 916. 972. 1306. 1471. omnibus Pal. Alex. utroque Cas. Barb. (*S.*)

v. 1299. τραμπίδος Vat. 1471. τυπώματι pro τυμπαίματι ex Vat. 117. 916. 1306. omnibus Pal. Alex. utroque Cas. Potterianis aliisque.[5] (*S.*)

v. 1300. Σαραπτίαν Bar. aliique. — ἀνάκτορα Bar. (*P.*)

— Σαραπτίαν Vat. 1307. 1471. omnes Pal. uterque Cas. Barb. Baroc. aliique.[6] Δικαίου ἀνάκτορα Vat. 1471. et Pal. 139. ἀνάκτορα etiam Barb. legit. Caeterum postposite cum insequenti hunc versum proferunt Vat. 916. 972. et 1306. (*S.*)

---

1) τε omissum est in sola Edit. Basil. I.
2) Codex Canteri (Par. D.). 3) Sola Edit. Basil. I.
4) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.
5) Editt. Ald. et Basil. I. recte. Reliquae τυμπαίματι.
6) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.

v. 1301. Al. Ἀστέρον.[1] Meursius maluit Ἀστερίῳ, ut sit anapaestus, vel συνίζησις, quales apud poetas frequentes; eius Commentarius consulendus. (*P.*)
— Ἀστέρῳ omnes Codd. ἄστερον alii. (*S.*)
v. 1302. Al. ἶσα. (*P.*)
— ἶσα Vat. 916. 1306. Cas. chart. aliique.[2] (*S.*)
v. 1304. Θραυκίῳ Seld. (*P.*)
— Δρακίῳ Vat. 916. (*S.*)
v. 1307. Δάρδανον Pal. 158. (*S.*)
v. 1308. Ἀρίσβην Etymologici Auctor. (*P.*)
— Ἀρίσβην Etymol. in voce. Κρῆσσαν Vat. 916. κόριν Cas. membr. (*S.*)
v. 1309. Ἄτρακας Stephanus et Eustathius. Vide Commentarios. (*P.*)
— δευτέρας Pal. 40. ἐκτέμψων Pal. 158. Ἄτρακας pro ἅρπαγας Stephanus, ex eoque Eustath. ad Il. β'. p. 729. Ed. Flor. (*S.*)
v. 1310. κλέψαντας Bar. in quo tamen isti αν eadem, ut videtur, manus superscripsit οι. (*P.*)
v. 1311. δρακοντοφόροις Vat. 916. γοναῖς pro συνοκαῖς Vat. 972. (*S.*)
v. 1312. Al. Κυταίαν. — Λιβυστίνην Stephanus. — μολὼν Seld. (*P.*)
— Κύταιαν pro Κυταίαν tuentur Vat. 916. 972. Barb. et uterque Cas. Λιβυστίνην Steph. Byz. et Eustath. ad Dionys. 76. (*S.*)
v. 1313. ἤδρον Pal. 142. (*S.*)
v. 1315. ἄροτα Bar. (*P.*)
— δευτερευθεὶς Pal. 139. (*S.*)
v. 1316. ἀσμενῶν Pal. 139. ἐῤῥωσοῦ Vat. 972. et Pal. 142. (*S.*)
v. 1318. γνωτοφόντην Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (*P.*)
— γνωτοφόντην Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barb. (*S.*)
v. 1320. Al. ἐδώλων, quam lectionem habet etiam Bar. ἑδώλων cum spiritu tenui Seld. — Al. Χαωνικῶν. (*P.*)

---

1) Non accurate Potterus. Festinanter inspexit Scholia Edit. Basil. I. ubi vitiose editum est ἀστέρων στρατηλάτης.
2) Editt. Basil. I. et Steph.

v. 1320. εἰδώλων Vat. 916. 972. 1303. 1307. omnes Pal. excepto 142. uterque Cas. et Barb. ἐδόλων Vat. 1471. Χαωνικῶν Vat. 117. 915. Pal. 142. 158. aliique. (*S.*)

v. 1321. ἱεῖσα Pal. 142. δρόμον Vat. 916. et Pal. 142. (*S.*)

v. 1322. εἰρύσας Pal. 139. (*S.*)

v. 1323. ξίφου Seld. (*P.*)

v. 1324. Al. Σκύρος. (*P.*)

— σκῦρος Vat. 916. 1306. et alii. (*S.*)

v. 1325. ῥοιζουμένῳ reposuit G. Canterus, cuius Annotationes videndae. (*P.*)

— αἰγίλος Vat. 916. ῥοιζουμένῳ Canterus. (*S.*)

v. 1326. δοκεύσει Vat. 972. ἀναρχύσας Vat. 1471. (*S.*)

v. 1328. μαζὸν εὐθαλῆ Vat. 972. (*S.*)

v. 1329. ὤρινε sine ν finali Mss. uterque, et alii. (*P.*)

— ζωστηροκλέπτης Palat. 139. ὤρινε pro ὤρινεν ex Vat. 1307. Pal. 40. 139. utroque Cas. Potter. aliisque. (*S.*)

v. 1330. στόργην Bar. (*P.*)

— τόργην Pal. 158. (*S.*)

v. 1331. τοξόδαμνον proparoxyt. al. utroque in loco tonum habet Seld. (*P.*)

— τοξόδαμνον nonnullos legisse refert Tzetzes. Omnes Codd. si excipias Vat. 916. 972. et Cas. membr. (*S.*)

v. 1332. Νεπτουνίδος Al. Νεπτυνίδος al. Νεπουνίδος Mss. uterque, et in Scholiis eandem lectionem defendit Bar. sed Νεπτυνὶς habet Seld. (*P.*)

— Νεπτουνίδος Vatic. 117. 1307. 1471. Pal. 139. 142. uterque Cas. Alex. aliique.[1] Νεπτουνῖδος Vat. 1306. Νεπτυνίδος alii.[2] (*S.*)

v. 1333. Τήλαμνον Seld. (*P.*)

— Ἄρδιν pro Ἔριν Pal. 142. Ἶριν Cas. membr. Τήλαμνον Cas. membr. (*S.*)

v. 1334. Χερμώδοντος Vat. 1471. (*S.*)

v. 1335. ἁρπαγὰς Mss. uterque, et alii.[3] (*P.*)

— ποινάς τ' Pal. 158. ἀθέλκτους θ' ἁρπαγὰς Vat. 117. 916. 972. 1307. et Pal. 40. ἁρπαγὰς legunt etiam

---

1) Lect. marg. Par. I. ex Edit. Basil. I. 2) Quinam?
3) Editt. Ald. et Basil. I. In Par. I. est ἀρπαγᾶς.

Vat. 1471. reliqui Pal. Alex. uterque Cas. Barb. uterque Pott. aliique. ἀθέλκους θ' ἁρπαγῆς Vat. 1306. (*S.*)

v. 1339. δουρὶ Seld. (*P.*)

v. 1340. Μοψοπείους Seld. aliique.[1] Μοψοποίους Bar. (*P.*)

— Μοψοπειοὺς reposui pro Μοψοποιοὺς ex Vat. 117. Μοψοποίους Vat. 1471. Pal. 139. Cas. chart. αἰθαλάσσα Vat. 1471. πλάκας Vat. 1307. Alex. Barber. et Cas. chart. (*S.*)

v. 1341. πλάκας Bar. aliique.[2] (*P.*)

v. 1342. Ἐορδῶν Bar. aliique. Ἐορδνῶν al. — Χαλαδραιῶν Bar. (*P.*)

— Ἐορδῶν pro Ἐωρδῶν ex omnibus Vat. Pal. 139. utroque Cas. Alex. aliisque. Ἐορδνῶν alii.[3] Χαλαδραῖον pro Γαλαδραῖον ex Vat. 972. Pal. 139. Alex. Cas. chart. Tzetza aliisque. Γαλαδραίων Vat. 1306. et 1307. Γαλαδραιῶν Cas. membr. Χαλαδρυῶν Vat. 1471. (*S.*)

v. 1343. ἔπειξεν Cas. membr. (*S.*)

v. 1344. στερὰν Vat. 1471. et Pal. 139. ζεύλαν Vat. 1306. ζεύγλων Vat. 1471. ἐντιθεὶς Vat. 972. πέδης Vat. 1307. (*S.*)

v. 1345. ἐκπρεπέστατος Mss. uterque, et alii. (*P.*)

— ἐκπρεπέστατος Vat. 916. Cas. membr. uterque Potter. aliique.[4] (*S.*)

v. 1346. τάροθον Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)

v. 1347. ἐχραινούμενον Bar. (*P.*)

— στέρφνος Pal. 139. (*S.*)

v. 1348. ἤριψε Seld. ἤρειψε Bar. (*P.*)

— ἤριψε pro ἤριψεν ex Vat. 117. 1307. Cas. membr. ἤρειψε Vat. 916. 972. Pal. 40. aliquanto accuratius. (*S.*)

v. 1350. ἀρχιγέτις Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. (*P.*)

— ἀρχηγέτης Vat. 916. 1471. et Pal. 139. ἀρχιγέτης Vat. 1306. (*S.*)

---

1) Sola Edit. Basil. I. In Meurs. II. est Μοψοπειούς.
2) Codex Canteri (Par. D.). 3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.
4) Cod. Cant. (Par. D.) et Edit. Basil. I.

v. 1352. *Κύμιψον* Pal. 158. *Πακταλοῦ* Vat. 1471. (*S.*)
v. 1354. *ἐνδύνει* Seld. (*P.*)
— *εὐδύνει* Cas. membr. (*S.*)
v. 1355. *Ἄγγυλλαν Αὐσονίτην* Mss. uterque. (*P.*)
— *Ἄγγυλαν* Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. uterque Cas. Alex. et Barb. *Ἄγκυλλαν* Pal. 158. *Ἄμυλαν* Vat. 1306. *Αὐσονίτην* Vat. 916. 972. 1306. 1471. et Pal. 139. (*S.*)
v. 1356. Al. *ἀφαίματος*. (*P.*)
— *Αιγυστόνοισι* Pal. 139. *τοῖς ἀφ' αἵματος* Pal. 158. *ἀμφ'* pro *ἀφ'* Vat. 1471. *ἀφαίματος* alii.[1] (*S.*)
v. 1357. *Γηγάντων* Bar. — Al. *Σιθόνων*. (*P.*)
— *Σιθώνων* tuentur Vat. 117. 972. Pal. 158. Barb. et uterque Cas. (*S.*)
v. 1358. *ὑσμένοισι* Seld. — *πάλιν* Mss. uterque. (*P.*)
— *πάλιν* Vat. 916. 1471. Barb. et Alex. (*S.*)
v. 1359. *δορίκτητον* Bar. (*P.*)
— *Πίσαν* pro *Πίσσαν* ex Vat. 1307. *δορίκτητον* Vat. 117. 972. Pal. 158. et Barb. (*S.*)
v. 1361. *Σαλπείων* Vat. 117. (*S.*)
v. 1362. Al. *ἐγείρῃ*. — *γρηνὸς* Bar. (*P.*)
— *ἐγείρῃ* alii.[2] *ἐγείρα* Cas. membr. *γρουνὸς* Vat. 916. *ἀρχαίων* Cas. membr. (*S.*)
v. 1363. *εὖδον* Vat. 117. *τοπρὶν* Vat. 915. 1471. Pal. 139. 158. Alex. aliique. *φλόγιν* Pal. 158. (*S.*)
v. 1364. *Ῥυνδάκου* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Cas. chart. *Ῥυνδανοῦ* Vat. 972. *ποτοῦ* Pal. 158. (*S.*)
v. 1365. *κροσσοῖσιν* Vat. 117. *βάψαντος* Pal. 142. et 158. (*S.*)
v. 1366. *αὖθις* Vat. 916. 972. et 1306. *οἰστρήσουσα* Pal. 158. (*S.*)
v. 1367. *τριπλὰς τετραπλὰς* Bar. et *τριπλὰς* etiam habet Seld. (*P.*)
— *τριπλὰς τετραπλὰς* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart. *ἀντίσσεται* Cas. membr. (*S.*)
v. 1368. *χώραν* Pal. 158. (*S.*)
v. 1370. *μολῶν* Seld. (*P.*)

---

1) Editt. Basil. 1. et Steph.
2) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

v. 1370. *ὁμώνυμος* Vat. 916. *καταβάτης* Vat. 1471. *καταιβάτις* Pal. 158. (*S.*)

v. 1371. *σκηπτῶν* Pal. 142. *στάθμα* Cas. membr. (*S.*)

v. 1372. Al. *κἂν*. — *στρωφουμένη* Seld. (*P.*)

— *νεκροῦμαι* pro *θανοῦμαι* Pal. 158. *κἀνεκροῖς* Cas. membr. *στροφωμένη* Vat. 1471. et Pal. 139. *στρωφουμένη* Pal. 158. (*S.*)

v. 1373. *θρηνεῖν* Bar. (*P.*)

— *ταῦτα* Pal. 158. *θρηνεῖν* reposui pro *θροεῖν* ex Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. (*S.*)

v. 1375. *ἔλλοπος* Barb. (*S.*)

v. 1376. *μολὼν* Seld. (*P.*)

v. 1377. *γένει* i. e. populo pro *στρατῷ* Pal. 142. (*S.*)

v. 1378. Al. *δρυκόπου*. — *γένους* Bar. (*P.*)

— *δρυκόπου* alii.[1] *γένος* pro *γόνος* Vat. 117. et Alex. pro *γόνος*, *γένου* Vat. 1471. et *γένους* Pal. 139. (*S.*)

v. 1379. *Βραγχηστίαν* Bar. (*P.*)

— *τευχοπλάστην* Vat. 916. et 1306. *τεχνοπλάστην* Pal. 142. *Βραγχηστίαν* Alex. Cas. chart. *Βραχησίαν* Vat. 1306. (*S.*)

v. 1381. *κεχρησμένῳ* Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)

v. 1382. *σφραγίδα*, si excipias Vat. 972. Barb. et Cas. membr., omnes Codd. legunt. *δακτύλῳ* Pal. 139. *ἐφαρμώσαι* Pal. 139. (*S.*)

v. 1383. *νάσσεται* al. (*P.*)

— *Φθείρων* Cas. chart. *ὀρείαν* alii. *νάσσεται* Vat. 117. 916. 1306. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Cas. chart. aliique.[2] *νάσεται* vero Vat. 972. pro *στήσεται*. (*S.*)

v. 1384. *κάρα* al. *καραδηώσας* Seld. aliique. (*P.*)

— *Κάρα* Vat. 1306. aliique. *καραδηώσας* plerumque exemplar. (*S.*)

v. 1385. *κασσωρὶς* al. — *ἐπίσειον* Seld. aliique. (*P.*)

— *ὅτ' ἂν* Vat. 117. *κασσωρὶς* reposui pro *κασωρὶς* ex omnibus Vat. Pal. 158. Alex. aliisque. *ἐπείσιον*

---

1) Edit. Basil. I. in textu; in Schol. recte *δρυηκόπου*.

2) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

omnes omnino Codd. si excipias Casanat. quos et Seld. sequi maluimus. (*S.*)

v. 1386. *κυκάσῃ* Vat. 972. (*S.*)

v. 1387. *πρὸς τὰ κηλωστὰ* Seld. *κηλωτὰ* al. (*P.*)

— *κηλωτὰ* alii[1], ipseque in scholiis Tzetzes. *καρβάνων* Alex. uterque Cas. et Barb. *βαρβάρων* Vat. 916. 972. et Pal. 139. (*S.*)

v. 1388. Ob aliquot foliorum iacturam triginta versus ab hocce inclusive ad 1418. exclusive desunt in Vat. 117. (*S.*)

v. 1389. *Κυτιναῖ* Bar. (*P.*)

— *Κυτιναῖ* Barb. (*S.*)

v. 1390. *Θρίγγον* Mss. uterque, et alii. *Θίβρος* al. (*P.*)

— *Θρίγγον* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. uterque Potter. aliique.[2] *Θρίγχον* Vat. 1306. *Θίγρον* Vat. 1307. Pal. 158. et Cas. membr. *Θίβρος* alii.[3] (*S.*)

v. 1391. *Χερσόνητον* Vat. 916. *πάλου* idem pro *πάλαι*. *λεκτηρίαν* Cas. membr. (*S.*)

v. 1393. *λαμπυρίδος* Etymologicographus. (*P.*)

— *κασσάρας*, ut Potterus, Vat. 1307. *λαμπυρίδος* idem Vat. et Etymol. in *βασσάρα*. (*S.*)

v. 1394. *καθημέραν* una voce Pal. 139. (*S.*)

v. 1395. *βουπεῖναν* paroxyt. alii habent. (*P.*)

— *βουπεῖναν* alii.[4] *ἀλκμαίου* pro *ἀκμαίαν* Vat. 916. (*S.*)

v. 1397. *ἀδελφῶν* Bar. eandemque lectionem habet Seld. sed hic eadem, ut videtur, manus superposuit *ῆς*. (*P.*)

— *Φρὶξ* Vat. 916. et 1306. *ἀδελφὸν* Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Alex. et Cas. membr. *ἀδελφῶν* Barb. (*S.*)

v. 1399. *νεκροτάτου* Vat. 916. 972. et Pal. 139. (*S.*)

v. 1400. *ῥητρεύοντας* Cas. membr. Caetero hunc locum sic profert Pal. 139.:

φθιτοῖσι ῥητορεύοντες ἐξ ἄκρων λαβὼν,
φθέρσας, etc. (*S.*)

---

1) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Comment.

2) Lect. marg. Cant. e Cod. Par. K.

3) *Steph. Byz.* p. 309. ed. Pin.

4) Vitium Edit. Basil. II. repetitum in Par. II. Steph. Commel. et Meurs. utrq. In Ald. Basil. I. Par. I. est *βούπειναν*.

v. 1402. Versum hunc sic restituit Meursius: φθέρσας κύφελλ' ἀκαλλυνεῖ παρωτίδας. Commentarium eius videsis. (P.)

— κύπελλα Alex. κύφελα Pal. 139. καλυνεῖ Vat. 916. Versum hunc sic profert Meursius: φθέρσας κύφελλ', ἀκαλλυνεῖ παρωτίδας, videsis eius Commentar. (S.)

v. 1403. αἱμοπότῃσι Bar. αἱμοπώτῃσι al. αἱμοπώτοισι φόβοις Seld. (P.)

— δαπαῖς Vat. 916. δαπλαῖς Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Cas. chart. τιστύνων Pal. 158. αἱμοπότῃσι Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Cas. chart. αἱμοπότῃισι Vat. 1307. (S.)

v. 1405. Θραμμουσία Bar. (P.)

v. 1406. Τιτῶνος Bar. — Σιθόνων Seld. aliique; in Seld. autem eadem, ut videtur, manus superscripsit ῶ. Σιθῶνες Bar. (P.)

— Τιτῶνος Pal. 158. Cas. chart. Barb. Σιθώνων pro Σιθόνων tuentur Vat. 916. 972. et Barb. Σιθῶνος Vat. 1471. Pal. 139. et Alex. Σιθῶν Vat. 1306. (S.)

v. 1407. Παλλυνία Bar. (P.)

v. 1408. Versus tredecim ab hocce inclusive ad 1421. exclusive absunt cum folio a Vat. 1306. (S.)

v. 1409. Al. ἀμείψεται. (P.)

— ἀπάρξεται pro ἀμείψεται Vat. 916. 1307. Pal. 40. 158. aliique. κατάρξεται Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)

v. 1410. Κανδᾶος Seld. aliique. (P.)

— Κανδᾶος Vat. 915. Pal. 40. 142. Seld. aliique. Κανδάων Pal. 158. Κανδάος Cas. membr. (S.)

v. 1411. ἐστιωμένον Cas. membr. (S.)

v. 1412. Al. μήν. (P.)

— μὴν pro μὰν Pal. 142. aliique.[1] οὐκ ἂν ὑπείξῃ Pal. 139. et Alex. ὑπείξῃ legunt etiam Vat. 972. 1471. Cas. chart. et Barb. (S.)

v. 1413. ἕα pro ἕνα Pal. 139. (S.)

v. 1416. Al. ῥήσσον τί. — πηδεῖς Bar. (P.)

— ῥήσσον τι alii [2] pro ῥήσσοντι. πηδεῖς Vat. 1471.

1) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

2) Sola Edit. Basil. I. operarum negligentia.

Alex. Cas. chart. Barb. οἱ δ' Ἐλαφρίας Pal. 158. (*S.*)

v. 1417. οἴκῃ Pal. 139. et Cas. membr. οἴκῃ ἠθαλωμένῃ Vat. 916. et Pal. 158. (*S.*)

v. 1418. καλένοισι Pal. 158. (*S.*)

v. 1420. ψαίνυνθα Mss. uterque, et alii. (*P.*)

— ψαίνυνθα Vat. 972. 1471. Pal. 139. 142. 158. Barb. uterque Cas. ambo Potter. aliique.[1] ψαίνυντα Vat. 916. Πλούτινος Vat. 1471. (*S.*)

v. 1421. βροθήσεται Pal. 158. et Cas. membr. (*S.*)

v. 1423. ἀγρίας Mss. uterque et alii. (*P.*)

— ἀγριὰς Vat. 916. 972. et Pal. 40. ἀγρείας Vat. 1471. et Pal. 139. ὀρειδαλὶς Pal. 142. ἀγρίας τ' ὄρει θαλὶς Barb. Caetero hunc versum postposite cum inseq. legit Vat. 1306. (*S.*)

v. 1424. Hunc versum non agnoscit Pal. 158. ἀνέρων pro ἀναύρων Vat. 916. (*S.*)

v. 1425. χανδοὶ Pal. 158. αἰονωμένων Vat. 1307. (*S.*)

v. 1426. Al. δι' ὧν. (*P.*)

— κύφελα Vat. 1471. et Pal. 139. δι' ὧν pro δ' ἰῶν Barb. aliique.[2] (*S.*)

v. 1428. Vox haec nusquam alibi extat; si quis igitur velit πέτρον reponi, non magnopere repugnabo, inquit Canterus, quem sequitur Meursius, quorum Adnotationes consulendae. Mihi autem inter voces extraneas, et forte Aegyptias, numeranda videtur, qualis est ἔρπις supra v. 579. (*P.*)

— πέτρον pro πέῤῥαν mallet Canterus, ex eoque Meursius, quod ea vox nusquam extet, quae inter extraneas, et forte (immo prorsus, mea sententia) Aegyptias, numeranda videtur Pottero. πέραν Vat. 916. (*S.*)

v. 1429. κοκρῶν pro Λοκρὸν Vat. 1307. (*S.*)

v. 1430. κάγχανον alii. (*S.*)

v. 1431. Al. αὖτις. al. αὖ τις.[3] (*P.*)

---

1) Edit. Basil. I. in textu, et Par. II. in margine; ψαίνηνθα Editt. Ald. et Par. I.

2) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

3) In Edit. Basil. I. operae vitiose dederunt αὖ τις, quod Canterus

v. 1431. αὖτις Vat. 1307. Pal. 40. et Cas. membr. παλιμπρώτοιο Pal. 142. (S.)

v. 1432. φυγόπευκτον Vat. 1471. (S.)

v. 1433. κόρην Bar. (P.)

— κόρην Vat. 1471. et Cas. chart. κρεφναίαν Vat. 1471. Cas. chart. et Barb. (S.)

v. 1434. δειματουμένην Bar. (P.)

— δειματουμένην Vat. 1471. Cas. chart. (S.)

v. 1436. γαίης Pal. 158. (S.)

v. 1437. ἀμφιδηριωμένων Vat. 1471. (S.)

v. 1438. βουτρόφοις Seld. (P.)

v. 1439. εὐνάσει Vat. 1471. et Pal. 158. (S.)

v. 1441. Χαραδραῖος al. Χαλαστραῖος al. Καναστραῖος Bar. Χαναστραῖος al. quarum lectionum nulla prorsus repudiari debet. Vide Commentarios. — γεγώς Seld. (P.)

— Καναστραῖος Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 139. uterque Cas. Alex. Barb. Baroc. aliique. Χαλαδραῖος Vat. 117. Pal. 142. 158. aliique.[1] Χαραδραῖος alii. Χαναστραῖος alii.[2] Καναστρέως Vat. 1307. Receptam praeter alios tuetur etiam Stephanus in Χάλαστρα. λεὼν Pal. 158. (S.)

v. 1442. πρωτῇ Bar. (P.)

— δ' pro θ' Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)

v. 1443. Al. Ἀκταίων. — δρόμους Seld. (P.)

— Ἀκταίων pro Ἀργείων alii, Tzetza referente. (S.)

v. 1444. Χαλάδρης Seld. Γαλάδρης Bar. aliique. (P.)

— σάλαι Pal. 158. pro αἶναι. Γαλάδρης Vat. 117. 1306. 1307. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. Barb. Stephanus in Γαλάδραι, aliique.[3] Χαράδρης Vat. 915. Pal. 40. 142. aliique. Receptam lectionem tuentur Pal. 158. Cas. membr. et Seld. (S.)

v. 1446. ἐμοὶ pro ἐμὸς Pal. 142. (S.)

---

in marg. Edit. Basil. II. indicavit per αὖτις. Inde haec duplex varietas Potteri.

1) Tzetzes in Comment. et Editt. Pott. utrq.

2) Sic vitiose olim legebatur apud Tzetzam, ubi nunc recte editum est Καναστραῖος.

3) Lect. marg. Cant. e Cod. Par. K. et Steph. Byz. p. 195. ed. Pinon

v. 1447. παλαιστὸς Seld. (*P.*)
— παλαίστης Pal. 139. (*S.*)
v. 1448. εἰς διαλλαγὰς reponendum putavit Scaliger, quem sequitur Guil. Canterus. — μολὼν Bar. (*P.*)
— εἰς pro κεὶς Pal. 158. Scaliger, ex eoque Canter. μολῶν alii. (*S.*)
v. 1449. πρέσβυστος Vat. 1306. et Pal. 139. (*P.*)
v. 1450. σκύλων τ' ἀπαρχὰς Seld. (*P.*)
— σκύλων τ' ἀπαρχὰς Vat. 916. 1306. 1307. 1471. Barb. Cas. chart. Seld. aliique. δορικτήτους Vat. 117. et Pal. 158. (*S.*)
v. 1451. δασπλήτιδας Seld. sed isti primae ᾱ eadem manus superposuit ῡ. (*P.*)
v. 1452. ἢ pro εἰς utrobique Vat. 1307. δασπλήτιδας reposui pro δυσπλήτιδας ex Tzetzae expositione, Pal. 139. adstipulante. δυσπλήττιδας Pal. 158. (*S.*)
v. 1454. πίστιν γὰρ ὑμῶν Bar. πίστιν γὰρ ἡμῶν al. πίστιν γὰρ Λεψιεὺς Seld. (*P.*)
— ἡμῶν rescripsi pro λόγων ex Vat. 117. 916. 1306. 1307. Pal. 40. 142. 158. utroque Cas. aliisque.[1] ὑμῶν Vat. 1471. Pal. 139. Alex. (*S.*)
v. 1455. ψευδηγόροις lego cum Bar. et Cantero aliisque nonnullis, plures vero habent ψευδηρίοις. (*P.*)
— ψευδηγόροις pro ψευδηρίοις tuentur Vat. 916. 972. 1306. Barb. Cas. chart. aliique.[2] ψευδηγέροις Vat. 1471. (*S.*)
v. 1456. Θεσφάτων Cas. membr. (*S.*)
v. 1457. ἐχάλκαινε Bar. aliique.[3] ἐκάλχανε Seld. (*P.*)
— ἐκάλχαινε pro ἐκάλχαινεν ex Vat. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. Barb. Cas. chart. Baroc. aliisque. ἐκάλχανε Cas. membr. (*S.*)
v. 1459. Versum hunc non agnoscit Bar. — Al. ἔστιν. (*P.*)
— ἔστι pro ἔσται legunt Vat. 117. 916. 1306. Pal. 40. 158. aliique. Hunc versum non agnoscunt Vat. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (*S.*)
v. 1460. νυμφόληπτον Bar. (*P.*)

1) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.
2) Codex Canteri (Par. D.) et Editt. Pott. utrq.
3) Cod. Canteri.

v. 1460. *νυμφόληπτον* pro *φοιβόληπτον* Vat. 1471. Barb. (*S.*)

v. 1461. *τόσσ'* Bar. aliique. *τὸ σ'* al. (*P.*)

— *τόσσ' ἠγόρευσε* rescripsi pro: *τόσ' ἠγόρευε* ex Vat. 916. 972. 1306. et 1471. *τόσσ'* legunt etiam Vat. 117. 1307. Pal. 40. 139. Alex. Baroc. aliique.[1] *τὸ σ'* alii[2], pro *τόσ'*. Vat. 916. sic corrupte hunc locum profert:

Τόσσ' ἠγόρευσε, καὶ παλίσσυτος· ἐν δὲ καρδίῃ Σειρῆνος etc. (*S.*)

v. 1462. *καρδίῃ* al. *κραδίῃ* Seld. (*P.*)

— *εἱρκτῆς* pro *εἰρκτῆς* aut *εἱρκτὴς* ex Vat. 972. et 1471. *καρδίῃ* Vat. 1307. Pal. 40. 139. uterque Cas. Alex. aliique.[3] *κραδίῃ* Vat. 117. 1306. 1471. *κραδίᾳ* Vat. 972. (*S.*)

v. 1463. *ἐστέναζε* Mss. uterque, et alii; eandemque lectionem in Scholiis habet Seld. *ἐστάλαξε* al. (*P.*)

— *ἐστέναζε* Vat. 117. 972. Alex. Cas. chart. uterque Potter. aliique.[4] *ἐστάλαξε* Pal. 139. aliique.[5] *λοίσθειον* Pal. 158. *μέρος* pro *μέλος* Alex. (*S.*)

v. 1464. *Μελαγγραίρας* Bar. *Μελαχραίνας* legendum iudicavit Meursius. — *κώπις* Bar. (*P.*)

— *Μιμαλλὼν* Vat. 117. Cas. membr. et Eustath. in Dionys. 445. *Μελαγγραίρας* Cas. chart. Barb. aliique. *Μελακραίας* Vat. 916. *Μελακραίρας* Vat. 1306. *Μελαγκάρας* Pal. 139. *Μελαχραίνας* Meurs. *Μελαγγαίρας* Vat. 1471. *Μελαγκραίροις* Cas. membr. *κώπις* Barb. *κόπης* Vat. 916. *κάπις* Vat. 1471. (*S.*)

v. 1465. *Νησσοῦς* Seld. quam lectionem Mss. uterque in Scholiis habent. — *Φίκειον* Seld. aliique. (*P.*)

— *Σφίκειον* pro *Φίκειον* tuentur Vat. 972. 1306. 1471. Barb. Cas. chart. Baroc. aliique. *Φίκιον* Vat. 117. *φίλιον* Cas. membr. *Σφήκειον* Pal. 139. et Alex. (*S.*)

---

1) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.
2) In Basil. I. operae vitiose dederunt: *τός σ'*.
3) Sola Edit. Basil. I.
4) Sola Edit. Basil. I.
5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

v. 1466. κωτύλλουσα Bar. (P.)
— κωτύλλουσα Vat. 1471. Alex. (S.)
v. 1467. ἀγγέλων Vat. 117. Pal. 139. 158. Alex. Cas. membr. et Barb. ἀγγελῶν Vat. 916. (S.)
v. 1469. Λαΐου Pal. 139. (S.)
v. 1471. Al. ὀτρύνας. al. ὄτρυνας. (P.)
— ὀτρύνας Alex. uterque Cas. et Barb. ὄτρυνας alii. (S.)
v. 1472. εἰς Bar. (P.)
— εἰς pro ἐς Alex. Barb. (S.)
v. 1473. ὅς πεσῶν[1] pro ὅσπερ σῶν Vat. 916. (S.)
v. 1474. Al. παλαιᾶν. (P.)
— παλαιᾶν alii.[2] (S.)

---

1) Sine dubio notare voluit ὃς περσῶν, quo vitio magnus Codd. numerus inquinatus est. Sic Par. DEGKL. Vind. II. IV. Vit. II. III. ὃ περσῶν Par. A. In Cod. Vit. I. librarius diastolen interposuit ὅς,περ, σῶν.

2) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

LYCOPHRONIS

CASSANDRA

IAMBICO CARMINE TRANSLATA

PER

IOSEPHUM SCALIGERUM

IULII F.

Quaecunque poscis, ultima ex origine
Plane expedibo: sed tamen prolixius
Parcas loquenti: non enim virgo, ut prius,
Secura solvit multiplex os carminum,
Sed et tumultum murmuris multi ciens, 5
Superstitiosa [1] fauce bacchata est sonum,
Tenebricosae verba Sphingis aemulans:
Quorum memor mens quae mihi nunc suggerit,
Adverte, Rex, putansque mente singula,
Percurre dictionum [2] inobservabiles 10
Scrutans camenas, qua expedita semita
Ad planam ineptos ducit errores viam.
Ego at solutis carcerum repagulis,
Verborum obibo flexuosos tramites,
Primumque pulsans oppidum, ut cursor celer. 15
    Matuta Fagutalis arcis culmina
Citis supervolabat alis Pegasi,
Cascum [3] maritum proxime Cernem insulam
Toro relinquens, bigenerem fratrem tuum:
Tranquillaque ocris [4] concavi ancoralia 20
Nautae luebant, atque tonsilla [5] tenus:

Hoc artificiosissimum opus primum prodiit Basileae, an. 1566. in editione *Canteri*. Inde ad verbum repetitum est in edit. Paris. II. an. 1584. Postea novis curis *ab ipso auctore recensitum* edidit Meursius, Lugd. Bat. an. 1597. et 1599. Hanc secundam recensionem editioni suae subiecit *Potterus*, Oxon. an. 1697. et 1702., in eo tamen lapsus, quod has mutationes, quae ipsius Scaligeri sunt, Meursio tribueret. Potteri errorem propagavit Muellerus. Nos primae recensionis lectiones diligenter indicabimus.

v. 21. tonsillae.

1) fatidica. 2) oraculorum, *Paeuv.* 3) senem, *Varr.*
4) petra. 5) fune, *Plaut.*

Puellicidam et vermigradae Salaciam[1]
Scapis ruebant e columbariis[2] suis
Ciconivestes pupulae Phalacriae,
Ultra Calydnas obstinentes[3] palmulas, 25
Aplustreque passim, et explicata suppara,
Phrenetici Septemtrionis flatibus:
At ora solvens entheis bacchatibus,
Ates ab altis pervagae bovis iugis
Cassandra dictis infit orsa talibus. 30
Heu! heu! cremata lacrymosa patria,
Primum quidem feralibus Trinoctii
Stlatis[4] gigantis, ore quem quondam suo
Consi voravit campa manduces[5] canis,
Qui vivus ustus excavator viscerum 35
Intra lebetis ignis expertes focos
Formo[6] capronas verticis fudit solo,
Prolis peremtor, patriae pestis meae:
Matri secundae qui volanti cuspide
Detersit uber, inque Circi pulvere 40
Quinquertionis membra patris sustulit
Saturnium ad cacumen, ubi terra sati
Formido equorum cespes Ischeni tumet:
Salsas Triquetri[7] qui latebras aequoris
Torve obsidentem semifeminam canem 45
Stinxit[8], rapinis imminentem piscium,

---

v. 25. ventilantes.
v. 26. puppemque, passimque explicata oraria. Ad hanc ultimam vocem in margine notatum est: *vela*, Suidas. [v. φάρσων]
v. 28. At ipsa lymphata ora solvens caelitus.
v. 30. Cassandra tali voce primitus fremuit.
v. 34. campo.

1) mare, *Pacuv.* 2) foraminibus, quibus inseruntur remi. 3) ostendentes, *Fest.* 4) navibus, *Fest.* 5) *Festus.* 6) calido, *Fest.* 7) Siculi. 8) *pro* exstinxit, antique.

Gumiam[1] boum [illegible] [illegible] quam pater
Membris [illegible] corporavit [illegible]
Mortam[2] haud paventem, [illegible] inferae deam:
Quem caute [illegible] fraude quondam mortuus 50
Exstinxit, olim iam [illegible]
Heu! tene rursus, [illegible] [illegible] [illegible]!
Vetusti ab armis [illegible] atque [illegible]
Rogo sepultis intra [illegible] [illegible]
Pulli igne subverbusti[3] ad [illegible] dapem, 55
Telis bubulci Teutari volucribus?
Rivalis uxor [illegible] in [illegible] [illegible],
Legans parestatum[4] [illegible] patriae,
Producet, efferata patriis probris,
Dirisque nuptiis peregrini [illegible] 60
Salubrium cata [illegible] incurabile
Vulnus mariti [illegible] pristini,
Giganticidis [illegible] spiculis
Ab hoste, obibit morte [illegible] diem,
Falis ab altis ad cadaver [illegible] 65
Corpus ruina [illegible] praeceps ruens:
Et tunc recentis icta [illegible] mortui,
Iam palpitanti spiritum effiabit [illegible].
Duplex tuum triplexque bellum conqueror,
Ad arma rursus et rapinas [illegible]; 70
Tuique te ignem [illegible] incendii.
Heu patria! et vos busta nati Atlantidis
Audacter urinantis olim, cum cute
Suta revinctus corpus, utre scorteo,
Et solus, ut aper quadrupes Hercynius, 75
Rhithymniates navit ut larus fretum,

---

v. 64. Ab hoste, saltabit ruinam comparem.

1) voratricem. 2) Parcam. 3) veribus usti, *Plaut.*
4) ephebum.

Zerinthi hiatum virginis Canaticae:
Linquens, Deumque tecta Lucumonum Saonis:
Cum corruebat omnem humum Diespitris
Rapax aqualis nimbus, et putres solo   80
Falae fatiscentes labebant, at genus
Hominum natabat ultimo periculo.
At fagum, et almum fructum, et uvam musteam
Orcaeque tum Delphines, atque masculae
Phocae esitabant in toris mortalium.   85

Adest, adest fax involuta incendio
Praedam in columbae morte mulctandae canis,
Vultur palustris quam edidit satu suo
Testae rotundae convolutam fornice.
At hospitalis infera unda remigem   90
Te muricidam [1], nec buccidam in patriis
Caulis prementem scrupeis adhuc manet,
Ut ante pulcritudinis trium arbitrum:
Sed pro mapalibus tu Aselli mattias,
Et Lan adibis: pro boum praesepibus,   95
Ovilibusque, proque rustico pedo
Vehet faselus te, et Phereclii pedes
Festras gemellas inque Gythii iuga,
Ubi ad scabrosa saxa pandatos luens
Pinus tenaces lubrici dentes freti,   100
Classem expedibis noviratem a iactatibus,
Et tu virosae praedo iunicis lupus
Orbae duarum iam columbarum pari,
Cassis peregrinae in secundam indaginem
Ultro incidentis aucupis pennae dolo,   105

---

v. 85. Phocae insilibant in toros mortalium.
v. 95. Et Lan obibis.
v. 101. Classem univelem liberabis motibus.

1) ignavum, *Plaut.*

Dapem ambidentum nuper in crepidine
Bacchis cremantis, atque divae Albuneae,
Curres super Scandeam, et arces Aegili,
Venator acer praeda opima ganniens:
Explensque amores in Draconis insula 110
Actae, biformis editi terra imperi,
Vanam secundo non videbis Murtiam[1],
Ulnarum inanem sarcinam, eque somniis
Vacua torum nocturnus explorans manu.
Nam te Phlegraeae iam maritus coniugis 115
Tristis Torones, abdicator risuum
Et lacrumarum, namque nescit, et caret
Utroque, qui olim littoralem ex Thracia
Fecundi opimatam Melonis[2] fluctibus
Humum penetrans, non trabe stlataria, 120
Inhospitale sed iter, ut cubilia
Terrae in profundos talpa pertundens specus,
Quaerens recessus in cavernis aequorum,
Cavensque natos perduelles hospitum,
Et audiendas supplicans patri preces, 125
Redux ut iret patriam, unde pervagus
Matrem gigantum adiverat Palleniam:
Tete ille Guneus, quaestor urnae vindicis,
Sagacis arbiterque Solis filiae
His nuptiis privabit incilans probris, 130
Pellens ab omni iure prosedae[3] lupae.
Qui nec Lyci sepulcra, nec Chimaerei
Oraculorum voce venerantes timens,
Nec illecebras Anthei, nec hospitum
Dapum sodalem, filium Consi, salem, 135

v. 109. Venator atrox.

1) Venerem. 2) Nili, *Fest.* 3) meretricis, *Plaut.*

Deûm tulisti transilire segmina,
Mensamque calcans, ius supinans, et bonum,
Fetae modum secutus ursae inscicerem,
Ergo stupentes frustra fundet nervias,
Egentia et ieiuna fundens carmina: 140
Sed flens adibis patriam incensam prius,
Exsangue spectrum baiulans ulnis tuis.
Iam quinque nuptae Thyades Pleuroniae
Satae catacea[1] namque Carmentae meri
Iam pannulis nevere trinis, coniuges 145
Thalassiones quinque celebrare illius:
Duos quidem videre praedones lupos,
Cate intuentes praepetes immusulos:
Plyni et Libyssae, Carisique gurgitis
E stirpe cretum semicreta barbarum, 150
Et vere Epeum, nec quidem Argivum satu,
Cuiusque avum quondam in molaribus suis
Hercynna Educa; quae gerit sacespitam[2],
Fartim minutal frendicans, tumulo indidit,
Humeri vorax epulata cartilaginem: 155
Quem dudum adultum virbium, et cupidines
Graves caventem navium promi dei
Misit Terentus in Letrinae iugera
Ocrin[3] paratum praeterire Molpidis
Lustrale caesi corpus lubrico Iovi, 160
Soceri in ruinam, qui trucidavit procos.
Iussis nefandis, quae Camilli filius
Paravit: ille, poculo exhausto ultimo,
Cognomini sepultus est Salacia,
Suasam[4] suis labem insipans natalibus, 165
Surae petillae[5] Psyllan aurigans equam,

---

1) claudae, *Fest.* 2) gladium, *Fest.* 3) petram.
4) ineluibilem. 5) albae, *Fest.*

Picatae [1] et Harpinnam parem ungula Strigi.
Tandem illa quartum fratrem adhuc tuebitur
Circanei acceptoris [2]: ille e fratribus
Pugnae secundum acerrimae palmarium 170
Tulisse tunc canetur, atque in stragulis
Quintum anxiis insomniis exercitum
Iactabit atro imaginis ludibrio,
Sponsum futurum Angitiae [3] Cytaicae
Ardentis hospitem; quem ab Oenona exulans, 175
Vertens in hominum membra formicas breves,
Pelasgicum Typhona produxit pater,
Septem e puellis torridis forma lice [4]
Superstitem unum vindicatum ex ignibus.
Reciprocam ille sed remanabit viam, 180
Vespas suis e pumicetis exciens,
Quasi puer vapore suffiens domum:
Et caeteri Burri Duellinominis
Flabris iuvencam atabulis [5] caedent popae,
Matrem draconis incientem [6] Scyrii: 185
Quam saepe coniux Salmydesium salum
Intra requirens, immolatricem hospitum,
Spumifragam insulam obsidebit Candidam,
Celti liquentes ad paludes gurgitis,
Amore sponsae, cerva quam volucripes 190
Iugulum propinans eximet secespitae.
Spaciosus intra littus appellabitur
Solus mariti cursus in crepidine
Sortem gementis, atque classem coelibem,
Et non videndo membra mutatam modo 195
Cascam [7] cruentum vas prope et libamina,
Orcique flammam exuberantem funditus

---

1) aduncas, *Fest.* 2) accipitris. 3) Medeae. 4) calido cinere. 5) ventosis. 6) gravidam. 7) anum, *Varr.*

Cortinam ahenum, quam atra fiabit, mortua
Cadavera elixans coquinatu improba.
Et ille obibit eiulans campum Scythen, 200
Procans amoris quinque circites[1] terum:
Illi ante acerras auguris Saturnii
Deglutientis cum parente filios
Secunda iurantes fidusta sagmina,
Tonsarum amicient remiges atropis[2] manus, 205
Bacchumque sospitem, et prioris vindicem
Luctus canentes, cui in obscuris cavis
Delphorum operta ad antra Lucriui dei
Abstrusa liba Tauriformi offeret
Classis tremendae millepraetor navium. 210
Cui gratiam sacri novam redandruans[3]
Nefrondinosus Esquilinus Lucius,
Leoni ademto prandio, implicitus rubis,
Segetem vetabit eruisse funditus
Vasto molari, mattiisque[4] querqueris. 215
Cerno sequacem iam napuram[5] luctuum
Mari trahentem, et conserentem patriae
Minas feroces, et malorum incendia.
Atque utinam in Issa te Camillus insula
Non procreasset hostium nostrum ducem, 220
Quartum satum ex Atlante destina covi[6],
Tuis parantem damna cognatis Prylin,
Sagax aruspex, vere ad omnia optima:
Paterque iussis Aesaci fanatici

v. 208. Delphorum Apertae. cum nota in margine: Apollinis epitheton.
v. 219. Camillus Issa nec utinam in circumflua.
v. 220. Te procreasset hostium nostrûm ducem.

1) annos. 2) funibus. 3) referens, *Fest.* 4) malis asperis, *Fest.* 5) funem, *Fest.* 6) columna coeli, *Varr.*

Non improbasset signa noctis arcula [1], 225
Celasset uno sed duos pro patria
Fato, perurens membra Lemnio rogo.
Non tot malorum nunc procella surgeret.
Portumnus en! cernet nefrendum [2] carnifex
Fervere mergis spartisirpeis anum, 230
Glauci Terenti coniugem Titaniam.
Iam duo necantur cum parente pignera,
Humeros molari coclaca fracto ducis;
Quae sabulonis apparata fugerant
Vanis loquelis alvei discrimina, 235
Cui cuncta credens ille tortor liberûm,
Mergorum alumnus, pisculentae compedis
Praeda, ostreis valgisque naritis comes,
Fetus gemellos clusit uno ploxeno. [3]
Cumque his miser non matris advertens Deae 240
Praecepta Mnamon, sed veterno oblivius,
Suppus [4] recumbet, pectus ense saucius,
Nunc, nunc gemit Myrina, nunc praesentiunt
Hinnitum equorum littorales margines,
Ubi Pelasgum lubricae saltum pedae [5] 245
Librans crepidine ultima fremens lupus,
Fontis creabit e saburra gurgitem,
Olim recludens ociosa flumina.
Iam culta vastat arva Mars Salisubsulus,
Reciproco cruenta signa murice 250
Edens: palam omnis vasta nunc tellus iacet,

---

v. 232. Cum patre bina dissipantur pignera.
v. 233. Ducis molari lancinati coclaca.
v. 240. ediscens Deae.
v. 251, tellus nunc iacet.

1) infausta, *Fest.* 2) puerorum, *Fest.* 3) capsa, *Catull.*
4) supinus, *Lucil.* 5) vestigii, *Fest.*

Quaecunque poscis, ultima ex origine
Plane expedibo: sed tamen prolixius
Parcas loquenti: non enim virgo, ut prius,
Secura solvit multiplex os carminum,
Sed et tumultum murmuris multi ciens, 5
Superstitiosa [1] fauce bacchata est sonum,
Tenebricosae verba Sphingis aemulans:
Quorum memor mens quae mihi nunc suggerit,
Adverte, Rex, putansque mente singula,
Percurre dictionum [2] inobservabiles 10
Scrutans camenas, qua expedita semita
Ad planam ineptos ducit errores viam.
Ego at solutis carcerum repagulis,
Verborum obibo flexuosos tramites,
Primumque pulsans oppidum, ut cursor celer. 15
Matuta Fagutalis arcis culmina
Citis supervolabat alis Pegasi,
Cascum [3] maritum proxime Cernem insulam
Toro relinquens, bigenerem fratrem tuum:
Tranquillaque ocris [4] concavi ancoralia 20
Nautae luebant, atque tonsilla [5] tenus:

Hoc artificiosissimum opus primum prodiit Basileae, an. 1566. in editione *Canteri*. Inde ad verbum repetitum est in edit. Paris. II. an. 1584. Postea novis curis *ab ipso auctore recensitum* edidit Meursius, Lugd. Bat. an. 1597. et 1599. Hanc secundam recensionem editioni suae subiecit *Potterus*, Oxon. an. 1697. et 1702., in eo tamen lapsus, quod has mutationes, quae ipsius Scaligeri sunt, Meursio tribueret. Potteri errorem propagavit Muellerus. Nos primae recensionis lectiones diligenter indicabimus.

v. 21. tonsillae.

1) fatidica. 2) oraculorum, *Pacuv.* 3) senem, *Varr.*
4) petra. 5) fune, *Plaut.*

Puellicidam et vermigradae Salaciam [1]
Scapis ruebant e columbariis [2] suis
Ciconivestes pupulae Phalacriae,
Ultra Calydnas obstinentes [3] palmulas, 25
Aplustreque passim, et explicata suppara,
Phrenetici Septemtrionis flatibus:
At ora solvens entheis bacchatibus,
Ates ab altis pervagae bovis iugis
Cassandra dictis infit orsa talibus. 30
Heu! heu! cremata lacrymosa patria,
Primum quidem feralibus Trinoctii
Stlatis [4] gigantis, ore quem quondam suo
Consi voravit campa manduces [5] canis,
Qui vivus ustus excavator viscerum 35
Intra lebetis ignis expertes focos,
Formo [6] capronas verticis fudit solo,
Prolis peremtor, patriae pestis meae:
Matri secundae qui volanti cuspide
Detersit uber, inque Cirsi pulvere 40
Quinquertionis membra patris sustulit
Saturnium ad cacumen, ubi terra sati
Formido equorum cespes Ischeni tumet:
Salsas Triquetri [7] qui latebras aequoris
Torve obsidentem semifeminam canem 45
Stinxit [8], rapinis imminentem piscium,

---

v. 25. ventilantes.
v. 26. puppemque, passimque explicata oraria. Ad hanc ultimam vocem in margine notatum est: *vela*, Suidas. [v. *φάρσεα*]
v. 28. At ipsa lymphata ora solvens caelitus.
v. 30. Cassandra tali voce primitus fremit.
v. 34. campo.

1) mare, *Pacuv.* 2) foraminibus, quibus inseruntur remi.
3) ostendentes, *Fest.* 4) navibus, *Fest.* 5) *Festus.*
6) calido, *Fest.* 7) Siculi. 8) *pro* exstinxit, *antique.*

Gumiam [1] boum leaenam, adustis quam pater
Membris lucernis corporavit igneis,
Mortam [2] haud paventem, sedis inferae deam:
Quem caute inermi fraude quondam mortuus 50
Exstinxit, olim iam Quietali agnitum.
  Heu! tene rursus, ten' cremiatum contuor
Vetusti ab armis Aeaci, atque Tantali
Rogo sepultis intra Letrinam ossibus
Pulli igne subverbusti [3] ad impiam dapem, 55
Telis bubulci Teutari volucribus?
Rivalis uxor cuncta in oras luminis,
Legans parectatum [4] minantem patriae,
Producet, efferata patriis probris,
Dirisque nuptiis peregrini tori: at 60
Salubrium cata unguinum incurabile
Vulnus mariti conspicata pristini,
Giganticidis interemti spiculis
Ab hoste, obibit morte communi diem,
Falis ab altis ad cadaver saucium 65
Corpus ruina cernuum in praeceps ruens:
Et tunc recentis icta amore mortui,
Iam palpitanti spiritum efflabit viro.
Duplex tuum triplexque bellum conqueror,
Ad arma rursus et rapinas aedium, 70
Tuique te ignem contueri incendii.
Heu patria! et vos busta nati Atlantidis
Audacter urinantis olim, cum cute
Suta revinctus corpus, utre scorteo,
Et solus, ut aper quadrupes Hercynius, 75
Rhithymniates navit ut larus fretum,

---

v. 64. Ab hoste, saltabit ruinam comparem.

1) voratricem. 2) Parcam. 3) veribus usti, *Plaut.*
4) ephebum.

Zerinthi hiatum virginis Canatiae
Linquens, Deumque tecta Lacumonium Saum:
Cum corruebat omnem humum Diespitris
Rapax aqualis nimbus, et putres solo 80
Falae fatiscentes labebant, at genus
Hominum natabat ultimo periculo.
At fagum, et almum fructum, et uvam musteam
Orcaeque tum Delphines, atque masculam
Phocae exitabant in toris mortalium. 85

Adest, adest fax involuta incendio
Praedam in columbae morte mulctandae canis,
Vultur palustris quam edidit satu suo
Testae rotundae convolutam fornice.
At hospitalis infera unda remigem 90
Te muricidam[1], nec buferdam in patriis
Caulis prementem scrupeis adhuc manet,
Ut ante pulcritudinis trium arbitrum:
Sed pro mapalibus tu Aselli mattias,
Et Lan adibis: pro boum praesepibus, 95
Ovilibusque, proque rustico pedo
Vehet faselus te, et Phereclii pedes
Festras gemellas inque Gythii iuga,
Ubi ad scabrosa saxa pandatos luens
Pinus tenaces lubrici dentes freti, 100
Classem expedibis noviratem a iactatibus,
Et tu virosae praedo iunicis lupus
Orbae duarum iam columbarum pari,
Cassis peregrinae in secundam indaginem
Ultro incidentis aucupis pennae dolo, 105

---

v. 85. Phocae insilibant in toros mortalium.
v. 95. Et Lan obibis.
v. 101. Classem univelem liberabis motibus.

1) ignavum, *Plaut.*

Dapem ambidentum nuper in crepidine
Bacchis cremantis, atque divae Albuneae,
Curres super Scandeam, et arces Aegili,
Venator acer praeda opimaganniens:
Explensque amores in Draconis insula 110
Actae, biformis editi terra imperi,
Vanam secundo non videbis Murtiam [1],
Ulnarum inanem sarcinam, eque somniis
Vacua torum nocturnus explorans manu.
Nam te Phlegraeae iam maritus coniugis 115
Tristis Torones, abdicator risuum
Et lacrumarum, namque nescit, et caret
Utroque, qui olim littoralem ex Thracia
Fecundi opimatam Melonis [2] fluctibus
Humum penetrans, non trabe stlataria, 120
Inhospitale sed iter, ut cubilia
Terrae in profundos talpa pertundens specus,
Quaerens recessus in cavernis aequorum,
Cavensque natos perduelles hospitum,
Et audiendas supplicans patri preces, 125
Redux ut iret patriam, unde pervagus
Matrem gigantum adiverat Palleniam:
Tete ille Guneus, quaestor urnae vindicis,
Sagacis arbiterque Solis filiae
His nuptiis privabit incilans probris, 130
Pellens ab omni iure prosedae [3] lupae.
Qui nec Lyci sepulcra, nec Chimaerei
Oraculorum voce venerantes timens,
Nec illecebras Anthei, nec hospitum
Dapum sodalem, filium Consi, salem, 135

---

v. 109. Venator atrox.

1) Venerem. 2) Nili, *Fest.* 3) meretricis, *Plaut.*

Deûm tulisti transilire sagmina,
Mensamque calcans, ius supinans, et bonam,
Fetae modum secutus ursae incicerem,
Ergo stupentes frustra tendet nervias,
Egentia et ieiuna fundens carmina: 140
Sed flens adibis patriam incensam prius,
Exsangue spectrum baiulans ulnis tuis
Iam quinque nuptae Thyados Pleuroniae,
Satae cataces [1] namque Carmentae meri
Iam pannulis nevere trinis, coniuges 145
Thalassiones quinque celebrare illius:
Duos quidem videre praedones lupos,
Cate intuentes praepetes immusulos:
Plyni et Libyssae, Carisique gurgitis
E stirpe cretum semicreta barbarum, 150
Et vere Epeum, nec quidem Argivum satu,
Cuiusque avum quondam in molaribus suis
Hercynna Educa; quae gerit secespitam [2],
Fartim minutal frendicans, tumulo indidit,
Humeri vorax epulata cartilaginem: 155
Quem dudum adultum virbium, et cupidines
Graves caventem navium promi dei
Misit Terentus in Letrinae iugera
Ocrin [3] paratum praeterire Molpidis.
Lustrale caesi corpus lubrico Iovi, 160
Soceri in ruinam, qui trucidavit procos
Iussis nefandis; quae Camilli filius
Paravit: ille, poculo exhausto ultimo,
Cognomini sepultus est Salacia,
Suasam [4] suis labem insipans natalibus, 165
Surae petillae [5] Psyllan aurigans equam,

---

1) claudae, *Fest.* 2) gladium, *Fest.* 3) petram.
4) ineluibilem. 5) albae, *Fest.*

Picatae [1] et Harpinnam parem ungula Strigi.
Tandem illa quartum fratrem adhuc tuebitur
Circanei acceptoris [2]: ille e fratribus
Pugnae secundum acerrimae palmarium 170
Tulisse tunc canetur, atque in stragulis
Quintum anxiis insomniis exercitum
Iactabit atro imaginis ludibrio,
Sponsum futurum Angitiae [3] Cytaicae:
Ardentis hospitem; quem ab Oenona exulans, 175
Vertens in hominum membra formicas breves,
Pelasgicum Typhona produxit pater,
Septem e puellis torridis forma lice [4]
Superstitem unum vindicatum ex ignibus.
Reciprocam ille sed remanabit viam, 180
Vespas suis e pumicetis exciens,
Quasi puer vapore suffiens domum:
Et caeteri Burri Duellinominis
Flabris iuvencam atabulis [5] caedent popae,
Matrem draconis incientem [6] Scyrii: 185
Quam saepe coniux Salmydesium salum
Intra requirens, immolatricem hospitum,
Spumifragam insulam obsidebit Candidam,
Celti liqnentes ad paludes gurgitis,
Amore sponsae, cerva quam volucripes 190
Iugulum propinans eximet secespitae.
Spaciosus intra littus appellabitur
Solus mariti cursus in crepidine
Sortem gementis, atque classem coelibem,
Et non videndo membra mutatam modo 195
Cascam [7] cruentum vas prope et libamina,
Orcique flammam exuberantem funditus

1) aduncae, *Fest.* 2) accipitris. 3) Medeae. 4) calido cinere. 5) ventosis. 6) gravidam. 7) anum, *Varr.*

Cortinam ahenam, quam atra fiabit, mortua
Cadavera elixans coquinatu improbo.
Et ille obibit eiulans campum Scythen, 200
Procans amoris quinque circites[1] terum:
Illi ante acerras auguris Saturnii
Deglutientis cum parente filios
Secunda iurantes fidusta sagmina,
Tonsarum amicient remiges stropis[2] manus, 205
Bacchumque sospitem, et prioris vindicem
Luctus canentes, cui in obscuris cavis
Delphorum operta ad antra Lucrini dei
Abstrusa liba Tauriformi offeret
Classis tremendae millepraetor navium. 210
Cui gratiam sacri novam redandruans[3]
Nefrondinosus Esquilinus Lucius,
Leoni ademto prandio, implicitus rubis,
Segetem vetabit eruisse funditus
Vasto molari, mattiisque[4] querqueris. 215
Cerno sequacem iam napuram[5] luctuum
Mari trahentem, et conserentem patriae
Minas feroces, et malorum incendia.
Atque utinam in Issa te Camillus insula
Non procreasset hostium nostrum ducem, 220
Quartum satum ex Atlante destina covi[6],
Tuis parantem damna cognatis Prylin,
Sagax aruspex, vere ad omnia optima:
Paterque iussis Aesaci fanatici

---

v. 208. Delphorum Apertae. cum nota in margine: Apollinis epitheton.
v. 219. Camillus Issa nec utinam in circumflua.
v. 220. Te procreasset hostium nostrûm ducem.

1) annos. 2) funibus. 3) referens, *Fest.* 4) malis asperis, *Fest.* 5) funem, *Fest.* 6) columna coeli, *Varr.*

Non improbasset signa noctis arcula [1], 225
Celasset uno sed duos pro patria
Fato, perurens membra Lemnio rogo.
Non tot malorum nunc procella surgeret.
Portumnus en! cernet nefrendum [2] carnifex
Fervere mergis spartisirpeis anum, 230
Glauci Terenti coniugem Titaniam.
Iam duo necantur cum parente pignera,
Humeros molari coclaca fracto ducis;
Quae sabulonis apparata fugerant
Vanis loquelis alvei discrimina, 235
Cui cuncta credens ille tortor liberûm,
Mergorum alumnus, pisculentae compedis
Praeda, ostreis valgisque naritis comes,
Fetus gemellos clusit uno ploxeno. [3]
Cumque his miser non matris advertens Deae 240
Praecepta Mnamon, sed veterno oblivius,
Suppus [4] recumbet, pectus ense saucius,
Nunc, nunc gemit Myrina, nunc praesentiunt
Hinnitum equorum littorales margines,
Ubi Pelasgum lubricae saltum pedae [5] 245
Librans crepidine ultima fremens lupus,
Fontis creabit e saburra gurgitem,
Olim recludens ociosa flumina.
Iam culta vastat arva Mars Salisubsulus,
Reciproco cruenta signa murice 250
Edens: palam omnis vasta nunc tellus iacet,

---

v. 232. Cum patre bina dissipantur pignera.
v. 233. Ducis molari lancinati coclaca.
v. 240. ediscens Deae.
v. 251. tellus nunc iacet.

1) infausta, *Fest.* 2) puerorum, *Fest.* 3) capsa, *Catull.*
4) supinus, *Lucil.* 5) vestigii, *Fest.*

Horretque crebris ut seges novalium
Sicilicibus [1], corusca: luctuum mihi
Pinnis imago aures ab altis personat,
Covi serescens omne pervolgans fretum [2], 255
A feminarum voce, scissis vestibus,
Luctus sequaces mutuo capientium.
  Sed illud, illud te, o cor infelix, malum,
Illud lacesset omnibus crudelius,
Ubi fremiscens celibari [3] caesius 260
Versam rapax sanqualis inscribens humum,
Urvoque lirans orbitam anfracta viae,
Bubulcus imporcitor ampli iugeri
Horrendum acutus ore clangorem ciens,
Fratrum tuorum filium carissimum 265
Ptoi parentis ex humo susum auferens,
Artus cruentans ungue et immani gena,
Tifata [4] patria tabo, et arva polluet,
Et libripens trionis occisi stipem
Ferens aginae [5] examinatam lancibus, 270
Et rursus aequipondium redhostiens
Rodi [6] micantis in statera auraria,
Bacchi iacebit funeratus amphora,
Fletusque Nymphis inquilinis Bephyri,
Superque Pimpleam petrae Libethriae, 275
Cadaverum propola, qui fatum tremens,
Effeminatam corpori pallam induet,
Insilia tractans, staminumque insubulos:

v. 263. In prioribus Editt. hic versus nondum transpositus est, et post v. 267. sequitur.
v. 278. Incilia.

1) hastarum spiculis, *Enn.* 2) solum. 3) hasta, *Fest.*
4) iliceta, *Fest.* 5) in qua se vertit trutina, *Fest.*
6) massae.

Tanget supremus vinciam[1] hostilem pede,
Te, Frater, unum vel pavens in somniis. 280
Qualem heu! tuos, Fortuna, luctantem domus
Patriae caducae subtrahens tibicinem.
Non absque lacrymis, atque lesso riserit
Impune latro Doriensum exercitus,
Vitulans ovanter morte confecti viri! 285
Sed circa puppes ultimo aucto[2] spiritus
Excurso, amaris ignibus cremabitur,
Iovem Fugalem plurima incalans prece
Amara fata concremato avertere.
Nec agger, aut navale propugnaculum, 290
Nec crebrisurus pluteus atque scansilis,
Non iuverit lorica, non pinnarum opus,
Sed fumo ut axe[3] conglobatae apiculae,
Vaporis aura, terriumque verbere,
E puppe rostrisque atque rostrorum foris 295
Crebri petauristae e sedilibus suis
Saltu peregrinam cruentabunt humum.
Procosque[4] multos Graeciae palmarium
Hasta ferentes, inclutos prosapia,
Tuae feroces mente mactabunt manus, 300
Tabo cruentae, amore belli asperrimae.
Sed ipsa luctum non minorem perferam,
Tuo per omne moesta tempus funere.
Nam dira mi illa dira lucescet dies,
Gravissimusque luctuum, anni quo senes 305
Circum[5] rotantes Noctilucae viderint.
Heu! heu! gemendus et mihi flos est tuus,
O pulle, dulcis heu! parentum sarcina,

---

v. 308. O puelle Par. II.

1) terram, *Fest.* 2) spacio. 3) confertim, *Fest.* 4) Proceres. 5) circulum.

Amore saevum qui draconem saucias,
Et illice igni, sauciumque compede 310
Grata coercens tempus ingratum brevi,
A saucio non ipse saucius tamen;
Truncatus aram tu cruentabis patris.
Heu me misellam, et par benignum virginum,
Tuumque bruta conqueror fatum canis! 315
Quarum sororem terra nutrix alteram
Hiulca devorabit infero specu
Adulta proxime intuentem incommoda,
Qua late avitus lucus, et bustum patet
Iacet sepultae adulterae cum filio, 320
Priusquam opem mulgeret infans lacteam,
Et obstetricis rore corpus tingeret.
Sed cruda te ad sponsalia et connubii
Sacra admovebit durus Iphidis leo,
Atrae parentis aemulatus februa. 325
Namque in capacis ventre mactans navigii
Bovem infulatam drachocupencus impius,
Iugulae tripatris caedet hanc clunaculo,
Priora confedusta dans hirpis sacra.
At mancupatam te in supino littore 330
Thracum lapitam funditorum iactibus
Conviciosis perciterum iniuriis
Abscondet imber saxeus manualium,
Pulla hirriente membra mutatam cane.
Ast ad bidental Anxuri domestici 335
Ornabit albis antiis[3] crepidinem.

---

v. 314. Sed heu misellam, par benignum virginum.
v. 319. Quam late.
v. 322. Assaeque mundo rore corpus ungeret. Ad vocem, assae in margine adiectum: *obstetricis.*

1) mactator. 2) cultro, *Fest.* 3) capillis, *Fest.*

Sororis olim luteo calautica
Redemtus, ustam cum rediret patriam,
Vetus tenebris nomen obruens suum,
Ubi rupex hirtipilus ignes indices 340
Terrae parentis indicator perfidus
Lucens, caballum gente praegnantem hostica
Pertundet, altas ventris impages trahens:
Et Sisypheae volpis astutus catus
Lucebit ardens triste lucubrum nepos 345
Leucophryn atra nocte navigantibus,
Infanticidae et insulas duas boae.
 Ast ipsa abhorrens pronubas taedas ego
In aedis atrae scrupeis conclavibus
Tecto carentis et lacunari domus 350
Tenebricoso membra mergens carcere,
Ptoumque Semonemque Vertumnum Deum
Fugans amore captum ab innupto toro;
Tamquam potis signata[1] perpetim fore
Summae ad senectae tempus, innubae aemulo 355
Ritu Minervae Carneae Feretriae:
Ad vulturis columba tunc raptim torum
Exsanguis ales ungue picato trahar,
Clangore multo Acredulam Budetiam
Calans rapinae nuptialis vindicem. 360
Ast illa signis aspero palatio
Pupas coruscans coelitus minabitur,
Lapsa ex falanto[2] patrii solo Iovis,
Avo imperanti nobilis possessio.
Unius ob noxam cuba mille liberûm 365
Tumulos inanes conqueretur Graecia

v. 340. hirsipilus.
v. 341. parentis ille manceps perfidus.

1) virgo, antique. 2) coelo, *Hetrusce*, *Fest.*

Non in sepulcris, sed maris fundo sitos,
Rogi supremum non tegentes pulverem
Urnis latentem, ut iusta denicalia;
Sed triste nomen, atque cespitum notas 370
Parentum amicis irrigatas fletibus,
Et liberorum lacrimis et coniugum.
Ophelta, tuque rupium custos Zarax,
Petraeque, tu Trychata, tuque asper Nedon,
Et saxa Dirphossi omnia et Diacrium 375
Specus hiantes, atque Phorcynis iuga,
Quot fluctuantum civium cadaverum
Cum dissipatis audietis puppibus?
Quantum tumultum murmurum infraenabili
Reciprocantem verticum spumas salo? 380
Quot deinde thunnos sauci compagibus
Ad saxa fractis verticis, quos coelitus
Noctu rubentes manubiae [1] obstitos [2] prement,
Ubi flore iam vertiginosis Liberi
Lucebit indicem tenebrarum facem 385
Ultor, nocenti pervigil curae studens?
At hunc ut amburvantem aquis alcedinem
Per saxa iniqua velitem fluctus feret
Actum procellis inter arês [3] duplices:
Gyrisque siccans in petris alas mari 390
Multo madentes, alterum mare hauriet
Perpessus ictus a tridente fuscina,
Qua ultor illum vulnerans operarius,
Cum orcis adiget habere communem fugam,
Vano cucullum blattientem pipulo. [4] 395

v. 374. tu Trychanta.

v. 393. 394. Qua dirus illum vulnerans ultor Latro,
Orcis habere coget aequalem domum.

1) fulmina. 2) de coelo tactos, *Fest.* 3) saxa, *Virg.*
4) convicio.

At luridum cadaver expulsum foras
Delphini aprici consequens Candelia,
Passumque in algis inque musco putridum
Miserata condet una Nesaeae soror,
Opitula abaci¹ maximi Cynaethei: 400
Bustumque proximum coturnici alitri
Tremens cavebit murmur Aegaei sali.
Tunc ille Castniam et Melinaeam Deam
Proscindet audax Vragi² in palatio,
Quae faciet illum rete inextricabili, 405
Furore nec furore, verum Erinnyum
Tendens amaram compedem fatitrabam.
Omnisque moestum Graecia eiulabitur,
Quamcumque Arachnes fines atque inhospitae
Fauces coercent Dotii Libethriae: 410
Quibus meae vel ad paludis inferae
Ripam diu sunt lacrumandae nuptiae.
Nam plurimarum ventre funerabitur
Serratidentum fauce camporum abditum
Examen ingens, hospitesque in hospite 415
Terra subibunt busta cognatis procul.
Nam ripa quendam Strymonis Bisaltia
Absinthiorum proxima atque Bistonum
Vesticipis altorem optimum Edonos prope
Teget prius Tymphresta quam cernat iuga, 420
Suo parenti plurimum invisum omnium,
Qui fecit illum caecilium, oculos forans,
Cubile spurium quando inivit pellicis.
Tres Cercaphi spelunca casnares teget
Olim sepulcro non ab Alenta procul: 425

V. 401. Bustumque coturnicis udae proximum.

1) Lapidis, *Prisc.* 2) Plutonis.

Molossi olorem praecinum Insinuti Cubi,
Scrofae inscientis nescientem deliens,
Cum caprifici lite compellata cata,
Vatem aemulum, ipse falsus ex oraculo,
Somnum Tenitis [1] praestitutum dormiet: 430
Quartumque magni librorum Diiovis
Fratrem dolosi Aethonis in fictis notis:
Et tertium ligone Thebarum falas
Aheneo demolientis filium,
Quem Strebulus olim Census agili discidit 435
Pilumnus, ora dissipans sudaculo [2],
Quando creatae Nocte germanos patris
Ad unum amorem mutuae armarunt, neris.
Duo at scatentis ad fluenta Pyrami
Deraeni ovantes vertagi ficti mutua 440
Depraeliabunt caede barritum ultimum,
Subtele in ipso virginis Pamphyliae.
Altusque rumo sulcus in meditullio
Stabit Megarsus cespitum nitentium,
Ut ne in profundis inferum sedilibus 445
Imbuta cernant busta caedibus sua.
At quinque dehinc Cerastiam in Vespariam
Et bitientes Satrachum, et Silvani humum,
Iusta [3] manebunt Murtiam Zerinthiam.
Unus parentis exulans conviciis 450
Cychrei cavernis Bocarique flumine,
Meus sobrinus, ut peremtor patrii
Pulli, nothum propagmen et labes domus,
Rabiem vomentis bellicosam ovilibus,
Ravi leonis quem pilis horrens cutis 455

---

v. 427. incientis.
v. 443. rumon.

1) Parcis. 2) flagello, *Fest.* 3) pro iusta, *antiqua.*

Runis [1] tegebat aeneis impervium,
Obnoxiam unam possidentem semitam
Ad fata, quam vagina celabat Scythae,
Cum durus adolens sacra, Camyro deo
Suo parenti fatus est claras preces, 460
Immussuli ulnis subrumum gestans suis.
Nec ipse credat hoc parens, quod Lemnium
Fulmen duelli, nescius turpis fugae
Trio efferatus hospitum infensissimi
Traiecit ile munere, urinans ferum 465
Saltum tepentis ensis ad promtam necem:
Fratremque Trambeli ille patria exigit,
Cognata patris quem parit nixu suo,
Donata praeda dirutori moenium;
Quam pro frequenti civium comitio 470
Ferale glauco prandium suasit cani
Misisse linguax virginum trium pater
Omnem marino terram inundanti luto,
Siquando fluctus exspuisset faucibus
Sorbens procellis omne decumanis solum; 475
Nepam sed ille fauce pro pupa vorans,
Partus maligni questus est onus grave.
Venator adiens at secundus insulam
Ut expedite consulat malis suis,
Indigena socius epulo liberis Virae [2], 480
Priscis Lupercis atque Nyctimi coquis
Lunam ante natis, filiam glandis dapem
Torrere suetis in calentibus focis,
Eviscerabit, et medullitus trahet
Ligone glebas, omne vestigans specum. 485
Cuius necavit bronchus Oetaeus patrem,
Ad verticillas ilis artus lancinans:

---

1) telis, Em. 2) Hamadryadis nymphae.

Adagionem hunc sensit accepto malo,
Quod plurima inter pocula et labrum solet
Vertisse fatum res agens mortalium: 490
Et tabe manans ora spumanti, occidens
Solocisetus imminentem ulciscitur,
Salii coercens incito [1] statu, scelam.
At tertius tollentis ex cava petra
Natus neronis [2] arma, cuius in torum 495
Idaea iunix sponte conscendet sua,
Quae viva Averni obibit umbras, questubus
Et lacrumis confecta Muniti parens,
Quem torta Crestonae anguis in venatibus
Necabit, acrem cuspidem infligens pedae, 500
Ubi parentis collocabit in manus
Captiva patris avia furtivo satum
Amore pullum, cui iugum solae hosticum
Iecere servitutis Actaei lupi
Hostimen, atque Bacchae ademtae gratiam, 505
Quorum rotundae testulae caesus tholus,
Munimen ictus hostici, caput teget:
Intacta vermiculata claxendix domos
Servabit alias, incolis stupenda res:
Quod templa ad alta siderumque subices [3] 510
Ducet duos Lapersios medioxumos;
Quos numquam in orbem Iuppiter sospes meum
Duxis bipraedem liberaturos subim:
Nec vel celoces instruentes classium,
E puppe summa nudipes vestigium 515
Hostes vetusto Bebrycum infigant solo:
Neque hos leones anteuntes viribus,
Duri duello, quosque Mavors armiger,
Quos Nerienes, Capta quos amat Dea

1) immoto. 2) robusti. 3) pro nubibus, Enn.

Boum Iuga, et Carius Homoleius Deus 520
Haec, quae clientes ambo fabrica duo,
Querquetulanus, Delius et Cremnaei imperans,
Struxere quondam potenti principi,
Crudis diem unum vix lapis suffecerint.
Vim fulminantis impetus depellere, 525
Quamvis in arcibus Canastraeum gravem
Giganta, constans hostium repagulis
Habentia, atque certa primum verbera
Vibrare promtum lancinatori gregis,
Et cuius iras pristinas accendet graves 530
Acceptor [1] acer, lubricum saltum citans
Flos ipse Graiûm, cui Dolongorum elegans
Olim sepulcrum ripa defuncto parat
Rumona, cornu prominens peninsulae.
Accedet insperatus, accedet tamen 535
Nobis amicus sospes unus, Drymnius
Deus Promantheus Aethiops Gyrapsius,
Qui sitientem quando Mutunum atriis
Nocentem amarae pestis admittent reum,
Et quos acerba, quosque rerum asperrima 540
Manent, dape atque in inferio libamine
Mactare conabuntur immitem Crepum,
Gravem tumultum ponet in convivio.
Primumque amara voce sese mordicus
Frendent, frementes improbis gannitibus: 545
Tandemque cernent patrueles praelio,
Ut consobrinis nuptiarum averterent
Pusis rapinas, furta patruelium,
Sponsaliorum propter immunem vicem.
At tela certe multa Cnecei alveus 550
Vibrata nisu vulturum intuebitur,

---

1) accipiter, antique.

Res mira Pheraeis et auditu aspera.
Hic namque corno stipitem pullae cavum
Fagi retundens, opprimet duûm alterum,
Tauro leonem conserentem praelium: 555
Alter sibynna dissipans tauri latus,
Affliget hunc solo: hunc secundo verbere
Reciprocabit ut coniscans arvigus [1],
Cippum caducum busti Amyclaei ruens.
Simulque ferrum, fulgurumque vortices 560
Fortes patales [2] hostient [3], quorum unius
Non vel Sciastes Orchieus Telphusius
Manum improbarit, quando cornu tenderet.
Summanus hos Dis, hosque coeli fornices
Grata dierum semper excipient vice, 565
Fratres amicos, compotes vitae et necis.
Illorum at arma sopiet nobis Deus,
Parvum levamen in malis hoc largiens:
Multorum et ingens agmen excibit manu,
Quos Rhoeae alumnus non tenebit, spiritus 570
Mulcens, novenum tempus in magna insula
Manere nexos imperans oraculis,
Tres multa cunctis virgines alebria [4]
Praebere mandans, qui secumen Cynthium
Errore pervagantur Inopum prope 575
Aegyptias Melonis [5] electantem aquas:
Progerminatas quas petplicus erudit
Adorearum rite pilumnas opum,
Vinumque facere, vel nitorem unguinum,
Neptes Zarecis viniterculas avem: 580

v. 579. vel linimen unguinum.

1) aries. 2) tauros, *Plaut.* 3) ferient. 4) alimenta. 5) Nili, *Fest.*

Quae saepe solabuntur hospitum catulum
Famem furentem exercitus, cum venerint
Sithonis uda ad filiae cubilia
Atque aenearum pendulorum stamine
Olim librarunt ista virgines anus. 585
Cephasque tum Praxandor, aliis navibus
Non imperantes, plebis obscurum genus,
Et quinque quarti post petent terram Deae
Golgos tenentis, hic Lacona exercitum
Ductans Therapnis, alter autem ab Oleno 590
Dymeque Buraei imperator agminis.
At Argyrippam, Dauniorum haeredium [1]
Ad Ausoniten excitabit Phylamum,
Aves sodales membra plumantes videns,
Fatis amaris, qui natatum aquatilem 595
Degent in alto, more piscantum, mari,
Similes figura caesiis oloribus:
Rostrisque spumas aucupantes piscium,
Ducis tenebunt insulam cognominem,
Theatriformis inque clitellis jugi 600
Vicos secantes, perque distinctas vias
Iunctis tabernis, quo prius Zethus modo:
Simulque pastus, et simul cubilia
Noctu rebitent, gentis omnem barbarae
Coetum caventes, inque Graecorum peplis 605
Cognati amantes ocium, cicur sinus:
Manuque ab insipiente [2] pultem prandii
Ossam polentae blandum adulantes edent,
Vitae prioris non adhuc oblivii.

---

v. 583. Ad filiae Sithonis uda littora.
v. 593. extruebit. In margine notatum: pro *extruet*, antiquè.

1) possessionem. 2) ingerente, *Fest.*

Verum [illegible] 610
Erit [illegible]
Procax virosa [illegible]
Asilo[1] am[illegible]
Defendet ipsum [illegible]
Colossicusque [illegible] 615
Stans, [illegible]
Camp[illegible]
Saxis, [illegible] ferat
Arbitrioque [illegible] obitum;
Veras preces [illegible] 620
Seiae [illegible][2] [illegible] adorent dare;
Aquis opima[illegible] arva [illegible] Iove,
Ni forte [illegible]
Proscindat arva; [illegible]
Cippisque lato [illegible] 625
Quos glorietur nemo [illegible]
Statu movere posse; [illegible]
Ipsi recipro[illegible] redibunt [illegible]
Gradu prementes nec gradu [illegible]
Deusque multis indiges vocabitur, 630
Quicumque [illegible] litus [illegible] tenent,
Caeso dracone [illegible]
Gymnasiisque retrogradi circum[illegible]
Renonivestes applicantes, indigum
Victum iuvabunt invicem [illegible] vestibus, 635
Fundis bicaudis membra defensi tribus:
Vbi ruditmen verberantis [illegible]
Artis puellos mater [illegible] docet;
Nam nemo panem dentibus frendet prius,

---

v. 636. Fundis bipedibus.

1) oestro, *Virg* 2) [illegible]

Quam capsit illum pendulum certo lapi[1], 640
Super tigillo destinati ictus notam.
Iniqua scrupis et recedenti littora
Hispana, Tartessi fretum tangentia
Arnae vetus propago, Temmicum duces,
Graiam expetentes et Leontarnes iuga, 645
Scolumque, tum Tengyram, Onchesti solum,
Fluenta Thermodontis, Hypsarnique aquas,
In Syrtin alios et Libystica aequora,
Et brevia, et Infernatis aequoris vada,
Et semipiscis gurgites navifragos. 650
Olim interemtae vestipellis dextera
Sangi Bubulci Fovii Sterculti,
Inque alta saxa virginum volucrium
Dispalitantes, lancinatos eruditus
Opacus omnem Tellumo venabitur, 655
Multis ruinis obrutos, ex mortuis
Uno relicto nuncio sodalibus,
Delphinisigne, fure Punicae Deae;
Qui vasta ravi coclitis magalia
Videbit, aheno maxime calpar[2] meri 660
Manu propinans, poculum bellarium:
Videbit et quae liquerit cadavera
Praestanus Averruncus armorum cluens,
Qui rutro adunco runcinantes omnia,
Nectent foratam reste praedam mugilum. 665
Atque alius alium saevus excipiet labor,
Labore semper pristino ferocior.
Quae non Charybdis mortuorum explebitur?
Quae non Erinnys, semivirgo bestia?

---

v. 662. liquerat.

1) lapide, *Ens.* 2) scyphum, *Test.*

Quae non Camena, cantifex luscinia, 670
Aetolis aut Curetis, arcus liquier
Suadebit aura flexanimae immemores tibi?
Vel quam ferarum non labram intuebitur,
Atrox venenum farre miscentem execram,
Fatumque monstriforme? sed miserrimi 675
Sortem gementes atque palantes haris,
Miscella semper cum polenta floccium
Acina fracesque devorabunt; ast eum
Herba, atque Mänus vindicabit obvius,
Nonacriates Vinulus Triceps Deus, 680
Et mortuorum regna descendet cava,
Atque inferum rogabit apricum augurem,
Coitus virorum et feminarum conscium,
Umbris hianti sanguinem obstipans solo,
Ensisque trux munimen, inferis metum, 685
Vibrans, tremiscens murmur umbrarum audiet
Gracile caduca succrotilla fabula.
Atque hinc Gigantum quae lacertos insula
Confregit, et Typhonis artus querqueri,
Adusta flammis cum mera excipiet rate; 690
Qua rex Deorum informe clunarum[2] genus
In risum eorum transtulit coloniam,
Qui praelium movere Saturno satis.
Baii magistri postmodo bustum, casas
Post praeteribit Cimmerum, et Plutonium 695
Aquae procellis fluctuantem gurgitem,
Ossan, boumque Viriati[3] semitas
Stratas, nemusque Liberae pusae inferae,
Candensque flammis flumen, atque ubi aetheri

---

v. 694. Baei.

1) tenui voce, *Titin.* 2) simiarum, *Fest.* 3) robusti, *Non.*

Tollit cacumen ampla procapes[1] iugi, 700
Ex quo fluenta cuncta, cuncti funditus
Fontes per arva dissipantur Itala:
Linquensque Lethaeonis alta culmina,
Lacumque Avernum, quem labro ambit circite,
Et flumen atra nocte Cocyti obrutum, 705
Stygis nigrantis gurgitem, qua Terminus
Iuranda posuit iura supremis Deis,
Ire in Gigantes atque Titanos parans:
Libamen haustrisque aureis antlans aquae,
Orcae dicabit et viro donarium, 710
Silam columnae vertici appendens suam.
Et tres necabit filii Salaciae
Pupas, camenae matris aemulas soni,
Iactu insolenti praecipes e culmine
Pinnis caducas aequor in Tyrrhenicum, 715
Quacumque amari iura staminis trahent.
Unam Phaleri turris eiectam foras
Glanisque capiet, flumine irrorans humum:
Qua pusae acerram construentes incolae,
Vitulatuum strepente Parthenopen sono 720
Solennia[2] Deam iubilabunt alitem.
At littus exstans in Veniliae Deae
Se corruens, cognominem Leucosia
Petram tenebit, qua fluens Is et ferox
Fluenta pingui Laris eructat solo. 725
Ligea agetur in Terenam fluctuans,
Sulcans procellae murmur: illam navitae
Linquent sepultam littorali cespite,
Aquis propinquam garrulis Ocinari.

---

v. 704 circites.

1) radix, *Fest.* 2) solenniter.

Illam lavabit Corniger so gurgite, 730
Volucrimembris busta februans aqua.
Primae sorores ante cognatas Deae
Classis vetustus imperator Atticae
Certamen ardens lampadum nautis aget,
Iussis Deorum, plebs quod augebit dehinc 735
Neapolitis, quae prope undantem sinum
Portus Miseni scrupeas ripas colet.
Claudensque Ceros scorteo sinu bovis,
Et rursus actus casibus reciprocis,
Flagri trisulci verbere ustulabitur 740
Larus, quiescens caprifici frondibus,
Ne gurges illum fluctibus deglutiat,
Imo Charybdin fundo anhelantem trahens.
Nec sat refectus nuptiis Atlantidis,
Rudem serilibusque sirpatum alveum 745
Intrabit audax, atque moderator reget
Ad media combae caudicariam trabem
Sutam infabre compage subscudum rudi:
A qua acer Ambarvalis expellens Deus,
Implume quale pignus orbae alcedinis, 750
Ipsis ageis et foris simul, vagis
Merget procellis impeditum copulis[1];
Pontique inerrans pervigil cubilibus,
Anthedonio erit contubernalis Deo:
Sic alius alium ventus excipiens, facis 755
Instar, rotabit suber, agitans spiritu:
Vix et procellas verticesque Albuneae
Defendet illi supparum, arma pectoris

---

v. 751. agaeis.
v. 755. 56. Alternus et sic mutuo ut piceae librum
Caurus rotabit suber agitans spiritu.

1) rudentibus, *Caesar.*

Manuumque, queis et ipse carnifices petras
Prendens, acutis membra lancinabitur 760
Scrupis: ad invisamque Saturno insulam
Laniam profectus seculam nefrondinum [1]
Nudusque egensque garrulus tenebrio,
Ficti latrabit fabulam infortunii,
Pendens acerbas coclitis monstri preces. 765
Non hic veturnus dormientem coepiat
Oblivionis Equirium Melanthium;
Namque ibit ibit nauticum ad Rithri sinum,
Et Neriti cacumen: intuebitur
Vastos penates susque deque funditus 770
Luxu procorum turpium: at scrapta [2] improba
Speciose adulterata corrodet domum,
Luxu miselli absentis effundens opes.
Atque ipse ibidem plura quam in Scaeis mala
Videns famelicosus, a demesticis 775
Minas toroso tetricas dorso pati
Sannis repressus discet, et pavirier
Pugnis iniquis, frivolûmque [3] iactibus:
Nec insuëta flagra sunt: uberrima
Vibix manet Thoantis in tergis adhuc 780
Lentis betulis sculpta, quae trico nocens
Siccis genis infligere exhortabitur,
Gratam libenter corpori insculpens notam,
Ut nescios illectet oculatis malis
Hostes, querelis principem inducens senem: 785
Quem Bombylea vallis, et Temmicia
Infame nobis terra produxit malum,
Servatus unus navitarum in patriam.

---

v. 784. Ut nescios supplantet.

1) testiculorum, *Fest.* 2) meretrix, *Varr.* 3) fragmentorum fictilium, *Fest.*

Postremo qualis larus angarius maris,
Salsaque murex corpus unda exercitus, 790
Exhausta luxu Proniensium bona
Olim a Lacaena putida offendens lupa,
Portu relicto passus [1] occidet senex
Corvus sub armis Neriti lucos prope:
Quem latere fosso cuspis incurabilis 795
Piscis necabit aculeo Sardonii:
Natusque patris carnifex vocabitur,
Achillis ille consobrinus coniugis.
Post funus augurem Eurytan populus colet,
Et qui cubile Trampyae celsum tenet: 800
In qua necabit Herculem rursus draco
Tymphaeus in convivio, rex Aethicum,
Trahentem ab Aeaco atque Perseo genus,
A Temeneïs non procul natalibus.
Sed mortuum illum Perga, mons Tyrrhenius, 805
In Gortynaeo condet ustrinae situm:
Cum lacrumanter occidet propter malum
Natique coniugisque, quam frater necans
Orcum secundus postuma via petet,
Caesus sororis ense funesto gulam, 810
Glauconis Absyrtique sobrinae improbae,
Hic tot ruinis, totque cumulatus malis,
Secundo adibit Ditem inexorabilem,
Cui nullus umquam sudus arrisit dies.
O quam tibi praestabat esse in patria, 815
Miselle, tauros vel colonum rustico
Iugare asellum sub coho cantherium,
Fictis furoris insolescenti dolis,

---

v. 796. eculeo Sardoniae.

1) rugosus.

Quam tot subire luctuum discrimina!
At anxius vir coniugem raptam expetens, 820
Et augurales ominum audiens notas,
Amore spectri pervagantis aethera
Quae non marina templa perscrutabitur?
Quae non vaga lustrabit arva indagine?
Primo quidem Typhonios cernet specus, 825
Anumque saxo membra duratam aspero,
Nec non Erembum cognitas piscatibus
Ripas hiantes, atque adulterae inclytum
Myrrhae videbit oppidum, cuius uterum
Levabit obstetricis arboris liber: 830
Et fleta multum busta Gauantis suae
Herae, Hospitali Viciae Iugae Deae:
Quem trux bisetus [1] dente cano conscidit,
Arces videbit nec minus Cepheïdas,
Nec non Camilli lubricum pulsum pedis, 835
Arasque duplices, quas dapis cupidine
Bocas subivit, pro parata virgine
Hiante fauce corpus Aurigenae vorans,
Rimantis exta masculi plumigradae.
Messoris autem secula necabitur 840
Exenterato turpis orca viscere,
Mustelae alumnos qui caballimilites
Cervicimatris saxifrontis extudit,
Hominesque durans suetus a vestigio
Formare statuas involucro marmoris, 845
Sagax tricaecae lucifur custodiae.
Videbit aestu quae rigantur iugera,
Asbysta flumina, atque humo stertentium

v. 833. concidit.

1) aper, *Fest.*

Cubas olentes, conquiniscens bestiis.
Quae cuncta obibit propter Argivam lupam, 850
Triviram puellam feminipuerperam.
Iapygumque adibit erro exercitum,
Ponetque donum virgini Feretriae,
Ancile scutum, et hirneam [1] Temesiam,
Sponsae nocentis cernuosque mulleos. 855
Sirinque adibit et Lacinia ardua,
In queis iuvenca consitum Feroniae
Deae Monetae praeparabit hortulum:
Et feminis lex semper indigenis erit
Cubitum novenum flere tertium Aeaci 860
Et Doridis, fulmen duelli Martii,
Nec corpus auro perpolire vinulum [2],
Nec ferre membris delicata pallia
Sandice pictas, ideo quod Divae Dea
Terrae cacumen muneratur arduae. 865
Pugilisque tauri inhospitam certaminum
Arenam adibit, quem creat Libentia
Mancina [3], regnans arce Longuri edita,
Saturniam falcemque, Concheaeque aquas
Ventans, Gonusamque, atque Sicanum aequora, 870
Et templa crudi pelle vestiti lupi,
Quae quondam alumnus Crethei appellens ratem
Cum gente quinquaginta nautarum edidit:
Minyûmque salsi ripa servabit maris
Strigmenta, quae nec diluet Venilia, 875
Nec abluentes imbricae ningues [4] diu.
Ripae sed alios, atque Teuchiris iuga
Vicina flebunt, littore eiectos procul

v. 871. pelle muniti.

1) pateram. 2) molle, *Plaut.* 3) manca. 4) nives, *Lucret.*

Atlantis ad deserta territoria,
Membris nocentum lancinatos fragminum: 880
Mopsum Titaeroneium, ubi olim navitae
Busto indidere mortuum, et busto super
Statuere cippum funebrem Argoae trabis
Transtrum revulsum, manium donarium,
Ausigda Cinnyphaea quod rigans aqua 885
Fecundat undis: ast alumno Nerei
Tritoni Colchis munus uxor obtulit,
Lurae [1] capacis aureum carchesium,
Iter docenti qua per angustas freti
Immittat aras Tiphys incolumem ratem. 890
Et iura Graecos Africae capessere
Pontigena tunc biformis afferet Deus,
Cum munus id plebs offerens reciprocum
Libyssa Graecae, patriae exemtum dabit:
Metuque fati munus Asbystae infera 895
Telluris umbra subter ignotum obruent,
Ubi ducem miserrimum Cyphensium,
Nautasque ad unum flabra Volturni egerent,
Et ex Palythris filium Tenthredonis,
Amphrysiensem principem Euryampium, 900
Et optimatem saxicorporis lupi.
Donorum edacem, et culminis Tymphrestii,
Quorum quidem Aegonean alii patriam
Desiderantes, atque Echinum et Titarum,
Irumque, tum Trachina, tum Perrhaebicam 905
Gonum Phalanumque, atque Olossorum sola,
Et Castanaean, insepultum in rupibus
Aevum supremis eiulabuntur malis.

v. 804. patriis pellens locis.
v. 902. Tymphrestiarum et rupium cacuminis.

1) oris, *Fest.*

Sic aliud alii funus adiunget Deus,
Dura ante reditus excitans discrimina. 910
Illum Aesari unda, et oppidum minutulum
Oenotriae, Crimissa, torris noxii
Stinctorem habebit, quem momordit excetra;
Namque ipsa summum diriget telum manu
Tendens tenum[1] virago Maeoten Tuba: 915
Durae ad fluenta qui cremato acerrimo
Leone, valgo dexteram armavit Scytha
Colubro, volantum pinsitore[2] cuspidum.
Crathis sepulcrum sed videbit, mortui
Ad ima templa Bitientis Patarei, 920
Ubi sonora stagna Nauaethus vomit.
Ipsum necabunt Ausones Pellenii
Opem ferentem Lindium praetoribus,
Quos Thermydri, quos Carpathi iugis procul
Vagos coruscus Thrascias mittet canis, 925
Novi colonos hospitisque pulveris.
Ergo Macellis maximum templum incolae
Busto struentes, numen aeternum colent
Libisque opimis et boum nidoribus.
Faber caballi Langariae in cubilibus 930
Timore Martis et catervae Thuriae
Pendens parentis peierata crimina,
Quae pecua propter comparata praelio,
Celsae Comaethus dirutis prosimuriis[3]
Ob coniugalis curae amorem uxorium, 935
In Bellicam Cydoniam viraginem,
Crestoniumque peieravit in Deum,
Lupum Quirinum Trossulum[4] Flexuminem,

---

v. 937. Hic peieravit atque Crestones deum.

1) funem, *Plaut.* 2) expulsore, *Enn.* 3) pomeriis, *Fest.* 4) equitem.

Qui torminosum praelium in fratrem dedit
Intra parentis intimam bulgam pugil, 940
Natale nondum lucis intuens iubar,
Nec liber a Partundae adhuc laboribus:
Meticulosum auxere sic fetum Dei,
Caestu valentem, in Marte lauricem[1] tamen,
Et arte plurimum utilem in castris sua: 945
Qui circa Cirin et Cylistarni humida
Habebit hospes patria procul domos,
Ubi dolabras, queis gravem molem ascians,
Illustre damnum fabricabit incolis,
Molae[2] sacrabit in Cluacinae tholo. 950
Alii tenebunt Sicanorum littora
Aborigines, qua tres Alumento[3] senex
Nautis puellas Phoenodamantis dedit,
Servans repostum mente ceti prandium,
Porro obsipare edacibus coenam feris, 955
Ubi ad crepuscos[4] venerint Laestrygonas,
Qua squalet alta inhospitalis vastitas.
Illae parentis maximum donarium
Quinquertionis struxerunt templum Deae,
Morte expeditae et solitariis locis. 960
Quarum alteram Crimissus assimilis cani
Vinclo marito coniugabit, atque ea
Semifero alumnum nobilem pariet Deo,
Trium colonum conditoremque urbium:
Qui convocatum termitem Anchisae nothum 965
Ducet triquetram marginalem ad insulam,
E Dardaneis nuper arvis hospitem.
Heu heu Segesta, coelitum sententia
Te luctus atrox, te querela patriae

1) leporem. 2) Martiae, *Gell.* 3) Laomedon, *Fest.*
4) occidentales, *Varr.*

Manet flagrantis ignis hostici rogo; 970
Tu sola moeres[1], sola turres dirutas
Ad omne tempus lacrumata, sat diu,
Sat eiulabis: omnis attato miser
Cultu popellus involutus supplice,
Pedore deget squaleque[2] aevum sordidum, 975
Soloxque capitis terga foedabit coma,
Memorem procurans veteris aerumnae notam.
 Multique circa Sirin et Leutarniam
Colent opima culta, qua miserrimus
Grossorum acutus supputator est situs 980
Calchas feritus ungulo calvum caput:
Qua fluctuosa murmurat fuga Sinis,
Rigans amoena Choniae novalia:
Urbem hi struentes Ilio cognominem,
Iram Minervae Buccinae accendent herae, 985
Cum Xuthidas in aedo mactabunt Deae
Quicumque ad aram supplices confugerant:
Purasque connivebit illa pupulas,
Saevis Achaeis vapulantes Ionas
Videns, luporum et civicam agrestum necem; 990
Quando camillus publicus flamen cadens,
Primus tepente sparget aram sanguine.
 Itemque saxa plurima Tullensia,
Nec non marini prominens Lini iugum,
Regnata adibunt arva priscae Amazoni, 995
Emancipati feminae servae iugo,
Quam servientem strenuae viragini
Vagam repellet unda ad hospites sinus,
Exsculpta cuius interemtae lumina

---

v. 975. Pedore teget squale vitam sordidam.
v. 986. Ad templa torvae cum trucidabunt deae.

1) muros, *antique*. 2) *pro*, et squallore.

Leto cruento mirionem[1] simium 1000
Sternent, trifaci[2] saucium longurio.
Crotoniatae civitatem diruent
Amazonis, fortem necantes virginem
Cletam, imperantem patriae cognomini:
Et inde terram mordicus quamplurimi 1005
Proni prehendent, nec laboribus sine
Lauretae alumni moenia aequabunt solo.
 Alii Terenam, qua fluens Ocinarus
Recentat arva, februam eructans aquam,
Errore lixabundi[3] et aerumnis colent. 1010
Sed et secunda laude pulcritudinis
Cluentem, et almis ex Lycormaeis aquis
Fortem asperumque filium Gorgae ducem
Modo Libyssam Thracia in terram ferent
Flabella, tentis involuta linteis: 1015
Modo ex Libyssa rursus Auster accidens
In Argyrinos versus et Ceraunia
Feret, sonanti turbine insultans salo;
Ubi victus illis durus exantlabitur,
Lacmonii qui flumen Aeantis bibunt. 1020
Civesque capiet Crathis omnes Colchicis
Polis propinquus Mylacumque terminis,
Quoscumque misit quaeritantes filiam
Aeae et Corintho, sponsus Eidyae, imperans,
Venans carinam perfidae sponsae vehem; 1025
Qui limpidum accoluere Dizeri alveum.
 Melitem insulam alii non ab Orthrono procul
Vagi obsidebunt, quam iugosi pluribus
Circum Pachyni Sicanus lambit liquor,
Arcem petrosam ruminans cognominem, 1030
Olim futuram Sisyphei filii,

1) deformem. 2) tricubitali hasta, Fest. 3) vagi.

Curitis etiam virginis splendens opus,
Qua vomit Helorus frigerantem gurgitem.
  Avi peremtor hirpus Orthronum incolet,
Patrii procul fluenta Coscynthi expetens, 1035
Et in procellis scrupeae moli insidens,
Classem imperabit navigandam civibus:
Terrae paternae namque non annum integrum
Perduellionis patria reum frui
Sequestra iustae Furia vindictae sinat, 1040
Ladonis udi larva roris accola.
Et inde vitans praelium anguiformium,
Abantiam post navigabit oppidum,
Ventansque propius terram Atitanensium,
Ad littus ipsum culmen arduum incolet, 1045
Libans Polyanthei Chaonitae flumina.
  Calchantis atqui busta propter Itala
Fratrum duûm mendacis alter cespitis
Tumulum sepultis excitabit ossibus:
Bustumque ovillo vellere incubantibus 1050
Veram in quiete dictionem [1] proferet:
Salutiferque Dauniis vocabitur,
Cum fluminis gens lota Iuturnis aquis,
Gnatum invocabunt opitulum Aesculapii
Gregi benignum civibusque accedere. 1055
Hoc nempe cunctis lumen Aetolis erit
Ibi cruentum et omnium saevissimum,
Quando Salanga rura et Angaesos sinus
Cum venerint, ducis reposcent iugera
Boni novalis sumen, arvum haerediam: 1060
Quos ad sepulcrum solitarium obruent
Vivos hiantis in soli voragine,
Sepulcrum et ipsis insepultum Daunii

---

1) oraculum, *Pacuv.*

Statuent acervo fornicatum saxeo,
Terram offerentes, quam volebant sumere, 1065
Cerebrisorbi filii apri bellici.
  Sed filiorum Nauboleorum petent
Nautae Temessam, qua iugosus Lampetes
Illustre cornu verticis Hipponii
Salo tetendit: proque Crissae finibus 1070
Crotoniatem portuosum pulverem
Taurorum arabunt ferreis dentalibus,
Patriam Lilaean, et Anemoreae sola,
Amphissan et desiderantes atque Abas.
Setaea misera, rupium te crux manet, 1075
Ubi numellis membrivincis ferreis
Misella passis compedita brachiis
Moriere, heriles ausa classes urere,
Ad Crathin eiulante questu volturum
Rapina pendens, oscinum voracium: 1080
Quin sortis ille mons tuae cognominis,
Ponti procellis imminens, vocabitur.
  Tamen Pelasgi ad alta Membletis vada,
Quicumque Corsicae appulerunt insulae,
Tyrrhenicum ultra murmur ad Lametios 1085
Lucana habebunt gurgites novalia.
Illos ruinae duraque infortunia
Moestos habebunt, non relaturos pedem
Propter mearum nuptiarum vim trucem.
  Nec qui penates gestientes post petent, 1090
Vitulationis pinguia adolebunt sacra,
Redhostientes gratiam Lucretio.
Nam tot ruinis, tot malis Ericius,
Tot Martiorum coniugum aedituas nurus
Dolis rotabit, nec malis navifraga 1095
Cessabit ignium excubans custodia,
Ob caesi alumni fata, quem cespes recens

Effossus in tellure Methymnae teget.
Ast alius ad lavacra inextricabiles
Laquei nocentis caecus explorans vias, 1100
Scelestae amictus involucro compedae
Manibus requiret impeditis exitus:
Caveamque subter balnei urinans, lacum
Cerebro recenter atque pollubrum imbuet,
Scena[1] bipenni dissitus medium caput; 1105
At umbra pulla pervolabit Taenarum,
Aversa abominanda scraptae[2] munia.
Ego stabo propter naviam iacens humu,
Divisa aheneae securis verbere,
Cum mi, sapinum stipitem aut truncum ilicis 1110
Frondator aliquis ut opifex lumarius,
Illustre collum franget et tergum patens,
Et omne acerba lancinans corpus cruce
Excetra dipsas imminens cervicibus,
Iras amarae bilis explebit suas, 1115
Ut non duelli iure captam, at succubam
Stimulo furoris ulta me implacabili.
Surdis querelis coniugem clamans herum,
Curram repente convolans perniciter.
Sed vertagus parentis indagans necem, 1120
Crudelis ensem merget extis viperae,
Gentile sanans prodigus malum malo.
Sed vir meus, rex servientis coniugis,
Lepidis coletur Spartiatis Iuppiter,
Honorum adeptus Oebali natis vices. 1125

---

v. 1101. compede.
v. 1106. bulla.
v. 1116. 1117. Ut nempe furto non adeptae praelio
Muto dolore iura vindictae ferens.
v. 1122. Malum scelestum civicum sanans malo.

1) dolabra, *Liv.* 2) sceleratae, *Titia.*

Meus nec ultra cultus ignorabitur
Obliviosis obrutus silentiis;
Colentque templis optimates Daunii
Salpes ad oram, quique servant Dardanum
Urbem, paludis proximi voragini. 1130
Sed et caventes coniugale vinculum
Pusae virorum taedio deformium
Comis recenter Hectoris nitentium,
Insignium formae aut notis natalium,
Arae lacertis implicabuntur meae, 1135
Taedarum habentes acre propugnaculum,
Pullos amictus atque fucum corporis
Lito [1] gerentes vestium tectorio:
Illustre numen his ego longum Dea
Canar bacillos feminis gestantibus. 1140
Luctumque multis virginum parentibus
Orbis relinquam retro, quae ducem impium,
Deae latronem militarem Cypridis
Diu gementes, iure fraudatas tori
Mittent puellas sorte iniqua virgines. 1145
Larymna, tum Sperchie, tum Boagrie,
Tu Cyne, tu Scarphea, vel Phalorias,
Urbsque alta Narycea, vel Thronitides
Vici Locrenses, et Pyranthia ardua,
Necnon Hodoedocea tecta Oïlei, 1150
Vos ob mearum nuptiarum crimina
Poenas Minervae scilicet magnae Deae
Solvetis, annos mille virgines anus
Urnae nefastis nutrientes sortibus:
Queis insepultum semper in terra hospite 1155

. 1144. excidentes nuptiis.

1) uncto.

Hospes sepulcrum distrahetur fluctibus,
Cum membra cremiis ustulans infamibus,
Cinerem procellis ventilabit Mulciber
Columbae ab altis interemtae montibus.
Aliaeque noctu mortuis simillimae 1160
Campos adibunt virginis Sithoniae,
Caecas ocellis aucupantes semitas,
Augusta Divae dum penetrent atria,
Votis cientes supplices Duelliam:
Magnaeque verrent aream scopis Deae, 1165
Et rore spargent, iam caventes civici
Furoris aestum: nam vir omnis Ilius
Servabit illas, saxeum rodus[1] tenens,
Aut aeneam secespitam, aut bupetiam
Acierim[2] acutam, vel Phalacraeam rudem, 1170
Manum studens satiare ieiunam necis:
Impune tunc plebs laude noxium efferet
Genus necantes, lege sanciens rata.
O mater, o misella mater, nec tua
Laus interibit: quin virago Persei 1175
Triformis Orca te canem pernoctibus
Saevam efferabit in viros nictatibus,
Quique imperantis Strymoni Caniculae
Delubra flammis non colent ardentibus,
Pheraeam opima caede placantes Deam: 1180
Sed busti inanis insulare cespitem
Pachyni habebit culmen, ex insomniis
Heri timentis excitatum dextera,
Ad purum Helori funeratae marginem
Qui functae in oris inferet libamina, 1185

v. 1167. Ilii.
v. 1173. necantem.

1) lapidem, *Att.* 2) securim, *Fest.*

Triviae furorem scilicet timens Deae,
Quod primus audens saxei iactus nefas,
Orco praeibit dux inhumani sacri.
O frater, animae plurimum frater meae
Dilecte, fulmenta aedium atque patriae, 1190
Non frustra tauris imbues altaria
Caesis, tenentem Ophionis sedilia
Venerans opimo victimarum munere;
Sed rura te vectabit in natalia,
Graecis vigentem rura adepta gloriam; 1195
Ubi palaestram docta mater Latia
Olim imperantem Tartaro trudens anum,
Furtiva solvit vincla partitudinis,
Gumiae [1] mariti pullimanducas cavens
Epulas nefandas; nec saginavit dape 1200
Alvum, faceta glutiens saxum vice
Suffarcinatum mollibus cunabulis,
Prolis sepulcrum triste semiferus suae:
Quin templa habebis insulasque Manium [2]
Verruncus aurae pestilentis Indiges, 1205
Ubi secutus Ogygi poplos satus
Oracla Medici Lepsii Terminthei,
Ex Ophryneis te sepulcretis agens,
Arcem ad Calydni ducet et terram Aonum,
Levamen acre, cum tumultus hosticus 1210
Vastabit arva, et Teneri donaria;
Sed et sufetes [3] victimis Ectenii
Tuam fovebunt, ut Deorum, adoream.
Et Cnossum adibit atque Gortynis domos
Meae ruinae luctus, et caduciter 1215

---

v. 1206. Ubi obsecutus.
v. 1207. Oraclo Apertae Lepsii Terminthei.

1) veracis. 2) beatorum. 3) optimates; *Calid.*

Ducum lababunt tecta: non enim innocens
Lembum biremem nauta piscator reget,
Leucum sequestrem regiae ductans dolo,
Odiumque caecis implicans mendaciis:
Nec ille parcet liberis, nec coniugi 1220
Medae, furoris aestubus mentem avius,
Non Clesitherae filiae, cuius pater
Draconi alumno sponte nuptias dabit:
Omnesque cruda cedet in sacris manu
Cereris favissis [1], saucios crudeliter. 1225
Decusque avitum illustre progenii meae
Aevum nepotes efferent in posterum,
Coronam adepti praeliis perduellium,
Terrae marisque ius tenentes principes:
Nec mentione posthuma nomen carens 1230
Celabis altis in tenebris, patria;
Tales relinquet consobrinus duplices
Meus leones, maximum Romae genus,
Gnatus venustae Vorticordiae, cluens
Mentis, nec acri poenitendus praelio; 1235
Rhaecelon urbem qui prius ventans colet
Cissi ad supremum culmen, et Laphystias
Cornu rigentes feminas: Halmopia
Rursum exeuntem quem manet Turrenia,
Tepente Lynceus et redundans agmine, 1240
Et Pisa, pecorosa atque Agylles pascua:
Miscebit hostis quocum amicum exercitum,
Adigens sacramento atque suppliciis [2] precum,
Erro latentes pumilus ruspans vias

v. 1217. regit.
v. 1227. magnum nepotes.
v. 1241. erro latentes Nanus indagans vias.

1) cellis, *Gell.* 2) supplicationibus, *Fest.*

Terrae marisque: tum simul nati duo 1245
Mysos regentis (cuius avertit Deus
Vitisator hastam, membra vineto implicans)
Tarchonque tum Turrenus, immanes lupi,
Sanci ferentes Herculis primordia.
Ubi refertam glisceram[1] mensam dapum 1250
Tandem voratam conspicatus asseclis,
Oraculorum fiet antiquûm memor,
Pinguique sub Aboriginum solo struet
Ultra Latinos atque Daunios sitas
Turres, alumnis fabricans numero pares 1255
Scrofae nigellae, quam ab Idaeis iugis
Et Dardaneis collibus ductam avehet,
Quae tot nutrivit his pares numero sacres;
Ut urbe cuius ponet una imaginem
Sigillo aheno, delicosque grundules. 1260
Et aede structa Myndiae Pallenidi,
Delubra ponet patriorum praestitum,
Quae sola, spreta uxore, spretis liberis,
Aliisque copum[2] rerum opimitatibus,
Tandem senili cum parente praeferet, 1265
Velans amictu; cum canes duellici
In cuncta spolia sortientes patriae,
Soli huic ab ipsis aedibus praedam offerent
Et munus exportare quod cordi fuat:
Sic visus etiam perduellibus pius, 1270
Multum cluentem laude belli patriam
Recidivam et ipsam deseret nepotibus
Urbem, suprema iuxta Circaei iuga,
Et trux Maricae[3] littus, atque Argus ratis,

v. 1269. munus expectare.

1) crescentem, *Fest.* 2) copiosarum. 3) Circes.

Phorcae paludis Marsionidis lacum 1275
Titoniumque flumen, arcanis humum
Rimans opertas in vias canalibus,
Cacumen et Zosterium, qua virginis
Faunae Sibyllae scrupeum specus patet,
Pendente tofi fornicatum pumice. 1280
Tot execranda tanta perferent mala,
Meae parabunt qui ruinas patriae.
Quid enim parenti maximi Promethei
Commune magni matre cum Sarpedonis,
Quas pontus Helles, quas petrae Symplegades, 1285
Quas Salmydissus, quas inhospitus liquor
Scythis propinquus rupium arcet obice,
Tanaisque nullo gurgitum contagio
Mediam paludem dissecans, gratam incolis
Algum [1] et pedarum perniones flentibus. 1290
Ut primo pereant Carnii nautae canes,
Qui fronte roba [2] tauriformem virginem
Rapuere Lernes institores improbi,
Sponsam ruinas ferre Memphiti duci,
Odii moventes signa utrique littori. 1295
Namque et rapinae contumeliam gravem
Florentis Idae expostulantes incolae
Curetes, extulere captivam bovem
Paronis intra taurifrontis alveum
Ad sancta templa coniugem Saraptiam 1300
Dictaea Cretes Stellioni principi.
Nec visi habere sat, ferentes par pari,
Ductore Teucro sed rapacem exercitum
Teucri Scamandro cum parente Draucio

---

v. 1300. Sarapiensem coniugem ad donaria.

1) frigus. 2) rufa, *Fest.*

Misere ad alma Bebrycum novalia, 1305
Bellum ferentes muribus: quorum satu
Generis creasti, Dardane, auctores mei,
Ducens puellam Cressam, Arisbam nobilem.
  Secundo item misere furaces lupos,
Ut uniplotio vellus avertant duci, 1310
Servabat acri quod draco custodia:
Qui cum Cytaeam venerit Libysticam,
Et quadrinarem sopiens offa boam,
Vomentium ignes presserit dentalia
Urva italorum [1], elixus immiti rogo, 1315
Non abstulit libenter arvigi cutem,
Sed et bidentem sponte sectantem auferens,
Germanicidam, pestitatem liberûm,
Picae ad loquacis alveum aurigans tulit,
Humanum ab altis Chaoniticis sonum 1320
Transtris loquentis, et peritae currere.
  At rursus antro qui revulsit mulleos,
Amentum et ensis, baltheum, atque ensem patris,
Cui Scyrus olim lacrumosa funera
Praecipitis infra stridulum umbonem iugi 1325
Saltus parabit insepultos, Phemipor [2],
Mystae comes leonis, hosticae Deae
Qui mulsit uber lacteum Feretriae,
Fur balthei litem excitavit duplicem,
Cestum revellens, et Themiscyrae inclutam 1330
Arcu potentem Porrimam civem auferens:
Cuius sorores virgines Neptunides
Erim atque Lagmum deserentes, Telamum,
Fluenta Thermodontis, atque Actae iuga,

---

v. 1311. Observat acri.
v. 1318. Hostemque fratris et novercam liberûm.

1) boum, *Fest.* 2) Phemii puer: sic Marcipor, *Fest.*

Poenas rapinae quaesitantes asperas, 1335
Istri uls [1] sonantem gurgitem citas equas
Egere, hiantes horritorem [2] oris sonum
Graecis, vetusti filiisque Erechthei.
Omnemque duro Marte vastarunt agrum,
Igne ustulantes patrimonia Mopsopi. 1340
Meusque campos Thraciae populans avus,
Terramque Eordam, tum Galadraeum solum,
Peneum ad amnem panxit arvi terminos,
Servile vinclis imprimens collo iugum,
Virtute praestans iuvenis et forma suis. 1345
At haec bubulcum suppetias pro tot malis
Cudonivestem sexque navium ducem
Mittens, ligone celsa fodit moenia.
Eum Moneta vorticordia coetibus
Deum sacrabit, causa princeps luctuum. 1350
Rursus Timolum deserentes voltures,
Et Cimpson, aureumque Pactoli sinum,
Et aquas paludis, cuius in cubilibus
Typhonis uxor aspero toro incubat,
Agyllan Ausonitin intrarunt, grave 1355
Saevis Liguribus, quique primo Sithonum
Duro gigantum sunt creati sanguine,
Certamen acris conserentes praelii,
Pisamque capiunt, et relinquunt omnia
Praedam duelli iugera, Umbris finibus 1360
Propinqua et Alpium iugosis arcibus.
Litem supremus torris antiquam excitat,
Olim sepultos ignibus animans rogos,
Postquam Pelasgos haurientes Rhyndaci

v. 1344. Iugum in catastis imprimens cervicibus.
v. 1362. supremus fomes.

1) ultra, *Cato*. 2) hortatorem, *Diomed*.

Conspexit urnis in peregrinis aquam. 1365
Lymphata at illa efferatis aestubus
Triplamque quadruplamque vindictam inferet,
Magnis ruinis littus adversum impetens.
Aderitque primus hic Iovi Lapersio
Cognominisque et Fulguritor Iuppiter, 1370
Telis trisulcis hosticas flammans domos:
Quicum ipsa moriar, inque mortuis vagans
Tunc audiam illic illa, quae post eloquar.
Sed et secundus, interemti filius
In rete muti piscis immiti modo, 1375
Terram cremabit hospitem, Medici Dei
Oraculis, cum multilingui exercitu.
At rege lignatore tertius satus,
Figulam recenter virginem Branchesiam
Glebam solutam flumine inducens sibi 1380
Terrestre egeno munus optanti dare,
Libro sigillum quod fuisset conduli [1],
Montana Phthirum regna solus incolet,
Peditem retundens Cara mercenarium:
Petulca cum nonaria [2] eugium [3] terens 1385
Nictabit olim nuptias, catulliens
Turpi suburrae barbarorum nubere.
Quarti Dymantis sanguine a veterrimo,
Lacmoniique, tum Cytinaei, et Codri:
Qui Thingrum habebunt et cacumen Satnium, 1390
Et marginalem pristini peninsulam
Empantae Educae plurimum invisi Deae,
Patris virosae multiformis scraptiae,
Quotidiano quae libidinis lucro
Miseri lupinam patris explevit famem, 1395
Extremam arantis terram Edonis hospitem.

1) anuli, *Fest.* 2) meretrix. 3) ὑμένα.

Ast ultor acer Phryx necis sororiae
Rursus nutricem continentem diruet
Parici[1] opaci, iura sincerissuma
Reddentis arte contumace pluribus[2]: 1400
Lalisionis aurium qui appendices
Flaccas recidens, tempora ornabit sua,
Muscis timorem sanguisorbis adferens:
Cui cuncta Phlegrae terra capta serviet,
Thrambusiumque culmen, atque caeruli 1405
Rupes Titonis, atque Sithonum plagae,
Palleniumque iugerum, quod corniger
Rumon saginat, lixa gentis accolae.
Multas vicissim concitabit lacrumas
Quirinus aut Gradivus, aut quem dixeris 1410
Ligurrientem pota caede praelia.
Sed non quiescet sic parens Promethei,
Sed pro universis stirpis unum Persei
Mittet gigantem, cui via mare hospitum
Erit pedestri, et terra navigabitur 1415
Tonsis secanti rura: tunc Feretriae
Domus Quirinae tota flagrans ignibus
Cum moeniorum ligneo procestrio[3],
Faunum vocabit pestis auctorem, augurem
Mendaciorum, Februique antistitem. 1420
Crudaeque genti cuncta mandetur simul
Deglubta duplici delibrato cortice
Mansueta nutrix fructuum, atque arbos fera:
Exhaurietur omnis unda fluminum
Sitis calores affatim extinguentium: 1425
Nubes sagittis eminus stridentibus

v. 1401. 1402. Lalisionis quique ab appendicibus
Onus retundens, aurem honestabit suam.

1) iudicis, *Fest.* 2) mortuis. 3) ambulacro, *Fest.*

Super caput crebrescet, utque Cimmerae
Obnubet umbrae squalor obscurans iubar.
Qualis Locrensis non diu vivax rosa,
Et cuncta vastans velut aprica stramina, 1430
Rursus feretur in pedes reciprocus.
Natantis alni caudicem, ut crepusculum
Puella serum, mobili visu legens,
Aheneo latronis ense territa.
Multi labores, multa belli funera 1435
Erunt virorum, nunc gravis certamina
Ob sceptra regni fortiter certantium,
Nunc exaratis in boum novalibus:
Dum crudus heros sopiat bellum grave
Ab Aeaco atque Dardano ducens genus, 1440
Thesprotus utrumque et Chaladraeus leo:
Omnem et supinans fratris eversam domum,
Formidolosos coget Argivos duces
Ditis Chaladrae saevum adulari lupum,
Et sceptra prisci principatus tradere. 1445
Cui sexta iam post saecla cognatus meus
Manus feroces conserens quinquertio,
Terraeque aquaeque non recusans sagmina,
Inter sodales tum cluet veterrimus,
Partas duello primitu exuvias ferens. 1450
Quid misera longum tempus in surdas petras,
Surdas procellas, irritas cautes loquor,
Sonos inanes oris incassum ciens?
Nostram abrogavit Nuptus antiquans fidem,
Rumore vano veriverbium illinens, 1455
Mentemque certae dictionis augurem,
Passus repulsam quorum amabat assequi:
Veram esse faciet; et malo edoctus suo

v. 1428. obnubens iubar. v. 1432. ut crepusculi.

Quis, quod iuvandi patriam nulla est via,
Carmentam abunde hirundinem laudaverit. 1460
 Tantum locuta est; et reciproco pede
Recta petebat carcer, atque in pectore
Sirenis exspiravit ultimos modos
Clari sacerdos, atque Nesus filiae
Augur satelles, quale Picatum loquax 1465
Monstrum, involuta verba lime tinniens.
Ego implicatum nunciaturus tibi
Veni furentem virginis Fatuae [1] sonum,
Cum sim locatus saxeae custos domus,
Narrare cuncta, tum putare singula 1470
Iussus, loquelae nuncius volubilis.
In melius autem Dius istaec omina
Vortat, tuo qui tutor assidet solo,
Priscam tuens possessionem Bebrycum.

1) fatidicae.

INDICES

IN

LYCOPHRONEM.

DE INDICE GRAECO.

Indicem hunc, olim *a Richardo Wright* ad usum Potterianae editionis diligenter confectum, aliquoties immutatum editioni suae addiderat Sebastianus; Muellerus autem, quo aptiorem et utiliorem redderet, plane refinxit eum novoque ordine digessit; de qua opera ita Lectores admonuit Praefat. p. XXI.: „Indicem vocabulorum graecorum, uti Potterus et Sebastianus dederunt, plane diffingendum ac novandum putavimus. Qui quidem eum vocabulis Lycophronis omnibus ornarunt, ita tamen, ut nomina Substantiva et Adiectiva eodem casu ac numero, atque Verba eodem tempore ac numero, quo dederat Lycophron, redderent: quod sane parum vel nihil ad graecitatem Lycophronis intelligendam valet. Itaque hac ratione relicta, ad exemplum Lexicorum confeci Indicem, qui verba et formulas dicendi exhiberet *omnino omnes*, ut is, qui loca plura inter se et cum aliorum scriptorum locis comparare, et graecitatem poetae nostro propriam cuperet penitus cognoscere, haberet, unde sibi consuleret." Quo in laudabili incepto accidit viro diligentissimo, ut non solum quem uberrimum acceperat Indicem magna ex parte mancum et mutilum ederet, sed etiam singulis vocibus ea, quae minime addenda essent, addendo totosque saepenumero poetae versus inserendo hunc novum Indicem suum inutili verborum mole oneratum magis quam ornatum emitteret. Haec recidenda mihi erant, illa reducenda. Reduxi igitur haec: *ἀκταῖς* 396. *ἄλλαι* 1160. *ἄλλους* 877. *ἀλώμενος* 739. *ἀνεῖναι* 621. *ἀσκῷ* 738. *αὐχμῷ* 975. *βοὸς* 556. 738. *Βρύχων* 1408. *γὲ* 283. 1302. 1412. *Γραικοῖσιν* 1195. 1338. *γυναικῶν* 683. *γυναῖκας* 1238.

Δάρδανον 1129. δείμας 1261. δέμας 66. δορίκτητον 1359. ἐκμιμουμένη 7. ἐμὸς 1232. ἒξ 1189. ἐστεναγμένος 412. ζηλώμασι 355. Ζῆθον 602. ἥξει 852. Ἰοῦς 631. καθιερώσει 950. κεκρυμμένας 248. κίρκου 169. Κλάρου 1464. Κομαιθοῦς 934. κόπρους 91. κόραι 437. 585. κρύψει 399. Κρώμνης 522. κυνὶ 961. λουσθέντας 446. μαθὼν 488. 1458. μηδὲ 445. 514. 517. μῆτερ 1174. μίαν 961. μυνδοῦ 1375. μύσει 988. ξυνὸν 64. 1284. ὅπου 1206. ὀὐμὸς 224. οὔτε 290. 1220. Παλαιστοῦ 958. πάτραν 1282. Περσέως 803. 1175. 1413. Πιμπλείας 275. ποτὲ 1002. πρωτόσφακτον 329. ῥείθροισι 982. ῥιφαῖσι 714. ῥιφὰς 235. 1326. στεῖλαι 472. στείλαις 513. στείλασα 58. 1348. στενοῦ 387. συνοικιστῆρα 964. σφὶ 1242. Τιτοῦς 941. Τρικέφαλος 680. τριπλᾶς 952. τύμβους 919. τύχην 1088. ὑπαὶ 1103. ὑπὸ 442. 817. ὑποσπάσας 282. φύλοπιν 555. ὠμησταὶ 1061. ὠμηστοῦ 871.

Quae autem reciderim, ea Lectores, si tanti existiment, utrumque Indicem diligenter conferentes, facile invenient. Reliquos Indices ipse novos confeci.

INDEX GRAECUS.

Α.

Ἄβαι, ποθοῦντες κλεινὰς Ἄβας, 1074.

Ἀβρόπηνος· ἀβροπήνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους, 863.

Ἄγαλμα· ἄγαλμα τῶν Ἀμυκλαίων τάφων, 559. ἄγαλμα μύσει γλήναις, 988. ἀγάλματα θεῶν, 1262.

Ἀγαλματόω· ἀγαλματώσας, 845.

Ἀγαμέμνων· ἀμφὶ τύμβῳ Ἀγαμέμνονος (Διός,) 335.

Ἀγάστωρ· τὸν φίλτατόν σου τῶν ἀγαστόρων, 265.

Ἀγγαισοι· Ἀγγαίσων ἕδη, 1058.

Ἀγγέλλω· ἦλθον ἀγγέλλων μῦθον, 1467.

Ἄγγελος· ἄγγελον λιπών, 657.

Ἀγήλατος· ἀγηλάτῳ μάστιγι συνθραύσας κάρα, 436.

Ἀγκάλη· σκύμνον παρ' ἀγκάλησιν βρώσας, 461. ἐν Λαγαρίας ἀγκάλαις, 930.

Ἀγκαλίζομαι· χεροῖν εἴδωλον ἠγκαλισμένος, 142.

Ἀγκάλισμα· τερπνὸν ἀγκάλισμα συγγόνων, 308.

Ἀγκιστρόω· πόθῳ τοῦ θανόντος ἠγκιστρωμένη, 67.

Ἀγκύλος· ἀγκύλῃ βάσει, 262. ἀγκύλης λαμπουρίδος, 344.

Ἀγλαΐζω· ἠγλαϊσμένους κόμαις, 1133.

Ἀγνίτης· τὸν ξένοις σύνδορπον ἀγνίτην πάγον, 135.

Ἀγνός· ἐν μεταιχμίῳ ἀγνῶν ἠρίων, 444.

Ἀγορεύω· τόσ' ἠγόρευε, 1461.

Ἄγρα· ἐς ἄγραν στελοῦνται, 603. σχοίνῳ τρήσουσι κεστρέων ἄγρην, 665.

Ἄγραυλος· ἄγραυλος λεώς, 893. λεῦσσον φόνον ἀγραύλων λύκων, 990.

Ἄγρευμα· ἐπακτὴρ καγχαλῶν ἀγρεύματι, 109.

Ἀγρεύω· πρόπαντας ᾅδης πανδοκεὺς ἀγρεύσεται, 655.

Ἀγριάς· ἀγριὰς δρῦς, 1423.

Ἄγριος· Τυφῶνος ἀγρίου δέμας, 689. γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς, 1115. πατάξας πτέρναν ἀγρίῳ βέλει, 500. ἄγριον δράκοντα βαλών, 309. ἀγρίαν κύνα κτανών, 45.

Ἀγριόω· ἠγριωμένος φρένας, 1221. μομφαῖσιν ἠγριωμένη, 59.

Ἀγρίσκα· ποινὰς τίσει Ἀγρίσκᾳ θεᾷ, 1152.

Ἀγρότης, ὁ δεύτερος νῆσον ἀγρότης μολών, 478.

Ἄγρυπνος· ἀγρύπνῳ προσκαθήμενος τέχνῃ, 386.

Ἀγρώσσω· ἀγρώσσοντα ἔχις κτενεῖ, 499. ῥάμφεσσι ἀγρώσσοντες ἐλλόπων θορούς, 598.

Ἀγυιά· Θρονίτιδες Λοκρῶν ἀγυιαί, 1149.

Ἀγυιοπλαστέω· ἀγυιοπλαστήσαντες καλιάς, 601.

Ἄγυλλα· Ἄγυλλαν εἰσεκώμασαν, 1355. Ἀγύλλης πολύῤῥηνοι νάπαι, 1241.

Ἄγχι· ἄγχι Ταρτησοῦ πύλης, 643. ἄγχι Κάλχαντος τάφων, 1047. δροίτης ἄγχι, 1108. ἄγχι παμφαλώμενος, 1433.

Ἀγχίπους· λεύσσουσαν ἄτην ἀγχίπουν, 318.

Ἀγχίσης· ποδηγῶν πτόρθον Ἀγχίσου νόθον, 965.

Ἀγχιτέρμων, cum Gen. λίμνης ἀγχιτέρμονες ποτῶν, 1130. cum Dat. Ὠκινάρου δίνῃσιν ἀγχιτέρμονα, 729.

Ἄγχουρος· ἄγχουρος Ἀψυνθίων, 418.

Ἀγών· ἀγῶνες, 1435.

Ἄγω· καρηβαρεῦντας ἐκ μέθης ἄγων, 384. Λίκων' ὄχλον ἄγων, 590. cum praep. πρός· πρὸς φῶς ἄξει, 59. πρὸς γαμηλίους θυηλὰς ἄξει, 324. πλανῆτιν ἄξει κῦμα πρὸς ξένην χθόνα, 998. ἄξεταί σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα, 1194. cum praep. εἰς· ἄξει εἰς νῆσον, 966. εἰς Κεραυνίων νάπας ἄξει, 1018. Sine praep. ἄξει Καλύδνου τύρσιν, 1209. στρατηλάτην Λίβυσσαν ψάμμον ἄξουσι πνοαί, 1014.

Ἀδελφός Adi. ἀδελφὸν αἷμα, 1397.

Ἀδελφός· δυοῖν ἀδελφοῖν ἅτερος, 1048.

Ἀδελφή· ἀδελφῆς ἠλοκισμένος δέρην, 810.
Ἅιδης· τοὺς μὲν ᾅδης δεξιώσεται, 564. πρόπαντας ᾅδης ἀγρεύσεται, 655. πέλας Ἅιδου κρατῆρος, 197. Ἅιδῃ θυμάτων ἀπάρξεται, 1188. τὸν Ἅιδην δεξιούμενον, 51. παρ' ᾅδην, 404. μίαν πρὸς ᾅδην κέλευθον, 457. πρὸς ᾅδην δευτέραν ὁδὸν περᾷ, 809. ἐς ᾅδην ἵξεται, 497. ᾅδην δύσεται, 813.
Ἄδορπος· ἄδορπα παιδεύσουσι νηπίους γονάς, 638.
Ἀδώρητος· ἄσιτα κἀδώρητα φορμίζων μέλη, 140.
Ἀέδνωτος· ἀλφῆς τῆς ἀεδνώτου δίκην, 549.
Ἀεί· ἔσται τεθμὸς ἀεί, 859.
Ἀηδών· ἀηδὼν Κενταυροκτόνος, 670. ἀορπυιογούνων ἀηδόνων, 653. διπλᾶς ἀηδόνας αἰάζω, 314.
Ἀθαμβής· πληγὴν ἀθαμβὴς κριὸς ἐγκορύψεται, 558.
Ἄθελκτος· ποινὰς ἀθέλκτους θ' ἁρπαγὰς διζήμεναι, 1335.
Ἀθεσμόλεκτρος· στρατηλάτην ἀθεσμόλεκτρον, 1143.
Ἄθλιος· μόχθος ἄθλιος, 666. ἀθλία πατρίς, 1230. Ἄτλαντος ἀθλίου, 221. ἄθλιοι, 903.
Ἄθραυστος· ἄθραυστον σκάφος, 890.
Ἀθώπευτος· ἀθωπεύτους δίκας, 1399.
Αἰαῖ· 31. 307.
Αἶα· Αἴας ἀρχός, 1024.
Αἶα· Φλέγρας αἶα, 1404.
Αἰάζω· πότμον αἰάζω, 315. μύρμηκες αἰάζουσιν ἐκβεβρασμένους, 878. αἰάζων, 200. νήπαυστον αἰάζουσα, 972. ἔκβλητον αἰάζουσα δέμας, 1079. αἰάζοντας τύχην, 1088.
Αἰάκειος· Αἰακείοις χερσί, 53.
Αἰακός· Αἰακοῦ σπορᾶς, 803. πενθεῖν τὸν εἰνάπηχυν Αἰακοῦ τρίτον, 860. ἀπ' Αἰακοῦ γεγώς, 1440.
Αἰανής· αἰανῆ θεόν, 928.
Αἴας· Αἴαντος ῥοάς, 1020.
Αἰγαῖος· Αἰγαίας ἁλὸς ῥόχθον, 402.
Αἰγαίων· Αἰγαίωνος πάγον, 135.
Αἰγέστης· Αἰγέστα τλῆμον, 968.
Αἴγιλιψ· κρημνῶν ἔνερθεν αἰγίλιψ ῥοιζουμένων, 1325.
Αἴγιλος· Αἰγίλου ἄκραν, 108.
Αἰγύπτιος· Αἰγύπτιον Τρίτωνος ποτόν, 576.
Αἰγώνεια· Αἰγώνειαν ποθοῦντες, 903.
Αἰδέομαι· τάφους κυδαίνοντας οὐκ αἰδούμενος 133.
Αἰεί· παρ' ἦμαρ αἰεὶ δεξιώσονται ξένους, 565. τοῦ πρόσθεν αἰεὶ ἐξωλέστερος, 667.
Αἰετός· πτεροῖσι χέρσον αἰετὸς διαγράφων, 261. βελέμνα αἰετῶν, 551. αὐγάσαι τριόρχας αἰετούς, 148.
Αἰήτης· Αἰήτην μέγαν, 1274.
Αἴθαλος· παιδὸς καταβροχθέντος αἰθάλῳ δέμας, 55.
Αἰθαλόω· αἰθαλώσασαι γύας, 1340. πάτραν ἠθαλωμένην ἴδῃ, 141. πάτρας πυρὸς ῥιπαῖσιν ἠθαλωμένης, 970. οἶκοι ἠθαλωμένοι φλογί, 1417.
Αἰθαλωτός· αἰθαλωτὸν ἐς πάτραν μολών, 338.
Αἰθήρ· πρὸς αἰθέρος ἕδρας, 255.
Αἴθικες, Αἰθίκων πρόμος, 802.
Αἰθίοψ (Iupiter), 537.
Αἴθρα· τείνει πρὸς αἴθραν κρᾶτα, 700. εἰς αἴθραν φυγόν, 822.
Αἴθυια· ζέουσαν αἰθυίαισι πλεκτανοστόλοις, 230. Αἴθυιαν ἀργὸν αὐδάξασα (Minervam), 359.
Αἰθυιόθρεπτος, 237.
Αἴθων· αἴθων ἐπακτήρ, 109. αἴθων λύκος, 246. αἴθων κίρκος, 530. αἴθων κύων, 925. αἴθων λέων, 1439. πρηστῆρος αἴθωνος πνοαῖς, 27. αἴθωνες λύκοι, 1248. Αἴθωνος (Ulyssis) αὐτάδελφον, 432. ὀθνεῖα γατομοῦντος Αἴθωνος (Erisichthonis) πτερά, 1396.
Αἰκίζω· λώβαισιν αἰκισθέντας, 1225.
Αἷμα· θερμὸν αἷμα, 684. ἀδελφὸν αἷμα τιμωρούμενος, 1397. ἀφ' αἵματος Γιγάντων 1356. Τημενείων οὐκ ἄπωθεν αἱμάτων, 804. Ἡρακλείων ἐκγεγῶτες αἱμάτων, 1249.
Αἱμάσσω· τύμβον αἱμάξεις πατρός, 313. αἱμάξουσι κόνιν, 297. κελαινῷ βωμὸν αἱμάξῃ βρότῳ, 992. ὄνυξι δέμας αἱμάσσων, 266. ἀμβρώτοισιν αἱμαχθήσεται στόρθυγξι, 760.
Αἱματηρός· στρόμβῳ τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον, 250.
Αἱμοπώτης· δαπταῖς αἱμοπώτησιν, 1403.
Αἱμόφυρτος· αἱμοφύρτοις μάχαις, 1411.
Αἱμύλος· Σπαρτιάταις αἱμύλοις, 1124.
Αἰνέω· αἰνέσει χελιδόνα, 1460. ἐπιχολάπτειν αἰνέσει, 782. θαλασσίαν δίαιταν αἰνήσουσι, 596.
Αἴνιγμα· δυσφάτοις αἰνιγμάτων οἴμας τυλίσσων, 10.

Αἰνοβάκχευτος· πρὸς τῆς Λακαίνης αἰνοβακχεύτου κιχών, 792.
Αἰνόλεκτρος· αἰνόλεκτρον πλάτιν ματείων, 820. αἰνόλεκτρον εὐδάνει μυχόν, 1354.
Αἰόλος· αἰόλον στόμα, 4. αἰόλῳ μέλει, 671.
Αἰονάω· δίψαν αἰονωμένων, 1425.
Αἰπύς· αἰπὺς ὄχμος, 443. αἰπὺς θεός, 630. αἰπὺ ἐδέθλιον, 800. αἰπὺ λέπας, 1045. αἰπὺν Φηγίου πάγον, 16. παρ᾽ αἰπὺν ὄχθον, 42. παρ᾽ αἰπὺν πρῶνα, 1237. αἰπὺν ἤρειψεν πάγον, 1348.
Αἵρεσις· τούτῳ μόνῳ πόρωσιν αἵρεσιν, 1268.
Αἱρέω· ὃν εἷλε Βουλαῖος, 435. εἷλον Πῖσαν, 1359.
Αἴρω· πυρσὸν ἦραν, 1295. αἰχμαῖς τὸ πρωτόλειον ἄραντες στέφος, 1228.
Αἰσάκειος· Αἰσακείων χρησμῶν δείματα, 224.
Αἴσαρος, Αἰσάρου ῥεῖθρα. 911.
Αἰστόω· κίον᾽ αἰστώσεις δόμων, 281. αἰστώσειν πάτραν, 1282. αἰστῶσαι στάχυν ὀδόντι, 214. οὔνομ᾽ αἰστώσας σκότῳ, 339. αἰστώσας πλάκα, 1341.
Αἰστωτήριος· πῦρ᾽ αἰστωτήριον, 71.
Αἴτας· ἀκύμνον παρ᾽ ἀγκάλησιν αἴτα βράσας, 461. cf. Corrigenda.
Αἰτιάομαι· τὸν χρησμολέσχην αἰτιάσονται βλάβης, 1419.
Αἰτίζω· ὅταν αἰτίζωσι κοιράνου γύας, 1059.
Αἰτωλίς· ἀηδὼν Αἰτωλίς, 671.
Αἰτωλός· πιθηκομόρφῳ Αἰτωλῷ φθόρον τεύξει, 1000. Αἰτωλῶν τις, 623. πρεσβεῦσιν Αἰτωλῶν, 1056.
Αἰχμάζω· αἰχμάσουσι λοισθίαν βοήν, 441.
Αἰχμάλωτος, 501. ἀμφὶ αἰχμάλωτον ἠόνα, 330. αἰχμάλωτον πόριν, 1298.
Αἰχμή· πρωτόλεια αἰχμῇ φέροντας, 299. αἰχμαῖς τὸ πρωτόλειον ἄραντας στέφος, 1228.
Αἰχμητήριος· τοῦ λύσσαν ἐν ποίμνησιν αἰχμητηρίαν χέαντος, 454.
Αἰχμητής· αἰχμητὴς αἰετός, 260. αἰχμηταὶ κύνες, 1266.
Αἰψηρός· αἰψηρὸν πόδα, 515.
Αἰών· δι᾽ αἰῶνος, 303. 969. ἀκτέριστον αἰῶνα κωκύσουσιν, 908.
Αἰώρημα· τόργοισιν αἰώρημα φοινίοις δέμας, 1080.
Ἄκαρπος· ἀκάρποις γυῖα συμφλέξας φυτοῖς, 1157.
Ἀκεστής· νόσων ἀκεστής, 1052.
Ἀκίνητος· στήλαις ἀκινήτοισιν ὀχμάσει πέδον, 625.
Ἄκλυστος· παρ᾽ ἄκλυστον σκέπας δρμων Μισηνοῦ, 736.
Ἀκμαῖος· βούπειναν ἀλθαίνεσκεν ἀκμαίαν πατρός, 1395.
Ἄκμηνος· τακῆναι σάρκας ἀκμήνους βορᾶς, 672.
Ἀκοίτης, ἐμὸς ἀκοίτης, 1123.
Ἄκουρος· κρατὸς ἄκουρος φόβη, 976.
Ἀκούω· ἀκούσω ταῦτα, 1373. ἀκούσει πεμφίδων ὄπα λεπτήν, 686. ὅσων στεναγμῶν ἀκούσετε, 378.
Ἀκραιφνής· Τάναϊς ἀκραιφνής, 1288. Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ γοναῖς, 151.
Ἄκρα· ὑπὲρ Αἰγίλου ἄκραν, 108. Λίνου δειραίαν ἄκραν, 994. ὀχθηρὰν ἄκραν, 1030.
Ἄκρος· ἐξ ἄκρου ποδός, 844. πρύμνης ἀπ᾽ ἄκρης, 515. ἐξ ἄκρης σκοπῆς, 714. ἀρχῆς ἀπ᾽ ἄκρης, 2. πρὸς γῆρας ἄκρον, 355. κατ᾽ ἄκρον χεῖμα, 483. πλήξας ἄκρον σφυρόν, 493. ἄκραν βαλβῖδα μηρίνθου σχάσας, 13. ἄκραν ἄρδιν εὐθυνεῖ, 914. Λαυνίων ἄκροι, 1128. ἀπ᾽ ἄκρων λόφων, 29. πύργων ἀπ᾽ ἄκρων, 65. πύργων ἐξ ἄκρων, 254. ἐξ ἄκρων λοβῶν, 1401. δεδρυφαγμένον χεῖρας ἄκρας, 759.
Ἀκταῖος· Ἀκταῖον ὄρος, 1334. Ἀκταίων λύκοι, 504.
Ἀκτέριστος· ἀκτέριστος τάφος, 1155. ἀκτέριστον αἰῶνα κωκύσουσι, 907. ἀκτέριστον σῆμα νεκρῶν στήσουσι, 1063.
Ἀκτή· ἀκτὴ Δολόγκων, 533. ἀκτὴν τὴν προὔχουσαν εἰς Ἐνιπέως ῥιφεῖσα, 722. ἐπ᾽ ἀκταῖς 396. παρ᾽ ἀκταῖς 1184. ἀκτὰς ἐμβατήσονται λεπράς, 642. ἐπόψεται προβλῆτας ἀκτάς, 828.
Ἀκτή (Attica)· ἐν νήσῳ Ἀκτῆς, 111. πᾶσαν Ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορί, 1339.
Ἀκτίς· ἀκτὶς Σειρία, 397.
Ἄλαινος· κρίσει Ἀλαίνου σφαλείς, 619.
Ἄλαιος· εὐρὰξ Ἀλαίου Παταρέως ἀνακτόρων, 920.
Ἀλάομαι· παλινστροβήτοις πημόναις ἀλώμενος, 739.
Ἀλάστωρ· μαιμῶντα τύψαι ποιμνίων ἀλάστορα, 529. τὴν τέκνων ἀλάστορα, 1318.

Ast ultor acer Phryx necis sororiae
Rursus nutricem continentem diruet
Parici[1] opaci, iura sincerissuma
Reddentis arte contumace pluribus[2]: 1400
Lalisionis aurium qui appendices
Flaccas recidens, tempora ornabit sua,
Muscis timorem sanguisorbis adferens:
Cui cuncta Phlegrae terra capta serviet,
Thrambusiumque culmen, atque caeruli 1405
Rupes Titonis, atque Sithonum plagae,
Palleniumque iugerum, quod corniger
Rumon saginat, lixa gentis accolae.
Multas vicissim concitabit lacrumas
Quirinus aut Gradivus, aut quem dixeris 1410
Ligurrientem pota caede praelia.
Sed non quiescet sic parens Promethei,
Sed pro universis stirpis unum Persei
Mittet gigantem, cui via mare hospitum
Erit pedestri, et terra navigabitur 1415
Tonsis secanti rura: tunc Feretriae
Domus Quirinae tota flagrans ignibus
Cum moeniorum ligneo procestrio[3],
Faunum vocabit pestis auctorem, augurem
Mendaciorum, Februique antistitem. 1420
Crudaeque genti cuncta mandetur simul
Deglubta duplici delibrato cortice
Mansueta nutrix fructuum, atque arbos fera:
Exhaurietur omnis unda fluminum
Sitis calores affatim extinguentium: 1425
Nubes sagittis eminus stridentibus

---

v. 1401. 1402. Lalisionis quique ab appendicibus
Onus retundens, aurem honestabit suam.

1) iudicis, *Fest.* 2) mortuis. 3) ambulacro, *Fest.*

Super caput crebrescet, utque Cimmerae
Obnubet umbrae squalor obscurans iubar.
Qualis Locrensis non diu vivax rosa,
Et cuncta vastans velut aprica stramina, 1430
Rursus feretur in pedes reciprocus.
Natantis alni caudicem, ut crepusculum
Puella serum, mobili visu legens,
Alieneo latronis ense territa.
Multi labores, multa belli funera 1435
Erunt virorum, nunc gravis certamina
Ob sceptra regni fortiter certantium,
Nunc exaratis in boum novalibus:
Dum crudus heros sopiat bellum grave
Ab Aeaco atque Dardano ducens genus, 1440
Thesprotus utrumque et Chaladraeus leo:
Omnem et supinans fratris eversam domum,
Formidolosos coget Argivos duces
Ditis Chaladrae saevum adulari lupum,
Et sceptra prisci principatus tradere. 1445
Cui sexta iam post saecla cognatus meus
Manus feroces conserens quinquertio,
Terraeque aquaeque non recusans sagmina,
Inter sodales tum cluet veterrimus,
Partas duello primitu exuvias ferens. 1450
Quid misera longum tempus in surdas petras,
Surdas procellas, irritas cautes loquor,
Sonos inanes oris incassum ciens?
Nostram abrogavit Nuptus antiquans fidem,
Rumore vano veriverbium illinens, 1455
Mentemque certae dictionis augurem,
Passus repulsam quorum amabat assequi:
Veram esse faciet; et malo edoctus suo

---

v. 1428. obnubens iubar. v. 1432. ut crepusculi.

Quis, quod iuvandi patriam nulla est via,
Carmentam abunde hirundinem laudaverit. 1460
Tantum locuta est; et reciproco pede
Recta petebat carcer, atque in pectore
Sirenis exspiravit ultimos modos
Clari sacerdos, atque Nesus filiae
Augur satelles, quale Picatum loquax 1465
Monstrum, involuta verba lime tinniens.
Ego implicatum nunciaturus tibi
Veni furentem virginis Fatuae [1] sonum,
Cum sim locatus saxeae custos domus,
Narrare cuncta, tum putare singula 1470
Iussus, loquelae nuncius volubilis.
In melius autem Dius istaec omina
Vortat, tuo qui tutor assidet solo,
Priscam tuens possessionem Bebrycum.

---

1) fatidicae.

Ἄμναμος· Κρηθέως ἄμναμος, 872. ἄμναμοι δηναιᾶς Ἀλός, 144. ἄμναμοι, 1227. ἀμναμίοις τοῖς Ἐρεχθέως, 1338.
Ἄμηστος· ἄμηστον κῦδος, 1230.
Ἀμοιβεύς· τειχοποιοῦ Ἀμοιβέως, 617.
Ἀμπρεύω· λυπρὸν ἀμπρεύσει βίον, 975. ἄχλαινον ἀμπρεύσουσι νήλιποι βίον, 635. αἰχμάλωτον ἠμπρευσαν πόριν, 1298.
Ἄμπυξ· Βύνης ἄμπυξ, 758.
Ἀμυδρός· ἀμυδρὸν οὔνομα, 339.
Ἀμυκλαῖος· ἄγαλμα τῶν Ἀμυκλαίων τάφων, 559.
Ἀμύνω· τὸν κτανόντ' ἠμύνατο, 492.
Ἀμφείρα· Ἀμφείρας δόμους, 1163.
Ἀμφελυτρόω· ἀμφελυτρώσει πέτρων, 845. ἀσκῷ ἀμφελυτρώσας δέμας, 75.
Ἀμφερείδω· ἡ ζυγὸν δούλειον ἀμφήρεισαν, 504.
Ἀμφί· cum Gen. ἀμφὶ μήλων, 933. cum Dat. ἀμφὶ πρύμναις, 286. ἀμφὶ τύμβῳ, 335. εὐχὰς ἀρουραις ἀμφ' ἐτητύμους βαλεῖ, 620. ἀμφὶ Πηνειοῦ ποτοῖς, 1343. cum Acc. ἀμφὶ βωμόν, 202. ἀμφὶ σῶμα πέπλον δῦναι, 277. ἀμφὶ κοίλην γόνα, 330. ἀμφὶ Σύρτιν, 648. ἀμφὶ Κῖριν, 946. Σῖριν ἀμφί, 978. Λάδωνος ἀμφὶ ῥεῖθρα, 1041. ἀμφὶ Μέμβλητος ῥοάς, 1083. ἀμφὶ χύτλα, 1099. ἀμφὶ Κιρκαίου νάπας, 1273.
Ἀμφίβαιος· (Ποσειδῶν) 749.
Ἀμφιβάλλω· ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους, 863.
Ἀμφίβληστρον· ἐν ἀμφιβλήστρῳ, 1101. ἐν ἀμφιβλήστροις, 1375.
Ἀμφιδηριάομαι· ἀρχαῖς ἀμφιδηριωμένων, 1437.
Ἀμφίκλυστος· ἀμφικλύστους χοιράδας Γυμνησίας πεπλωκότες, 633.
Ἀμφιμήτριος· ἀμφιμήτριον κάσιν, 19.
Ἄμφισσα· ποθοῦντες Ἄμφισσαν, 1074.
Ἀμφιτίθημι· τραχήλῳ ζεῦγλαν ἀμφιθείς, 1344.
Ἀμφιτορνωτός· λιπὼν — λίμνην τ' Ἄορνον ἀμφιτορνωτὴν βρόχῳ, 704.
Ἀμφρύσιος· Ἀμφρυσίων σκηπτοῦχον, 900.
Ἀμφώ, 1441. ἀμφοῖν τητώμενος, 118.
Ἀμφώδων· ἀμφώδοντος φθέρσας κύφελλα, 1401.
Ἄν· cum Ind. οὐκ ἂν ἐπέκλυσε, 228. οὐ γὰρ ἂν ἐάσει 1038. cum Opt. κλύοις ἄν, 9. οὐκ ἂν ἀρκέσειε, 521. cum Conj. εὖτ' ἂν χραίνῃ, 260. πρὶν ἂν κρατήσῃ, 640. ἕως ἂν εἰςθρέξωσιν, 1163. ἕως ἂν εὐνάσῃ, 1439.
Ἀναγκάζω· ἀναγκάσει φάλαισι κοινωνεῖν δρόμου, 394. ἀναγκάσει σᾶναι, 1443.
Ἄναγνος· βουλαῖς ἀνάγνοις, 162. ἀνάγνοις χερσί, 1224.
Ἀναίμακτος· γλήναις ἀναιμάκτοις, 988.
Ἀνάκτορον· Λικταῖον εἰς ἀνάκτορον, 1300. Τηνέρου τ' ἀνάκτορα, 1211. εὐρὰξ Παταρέως ἀνακτόρων, 920. καθιερώσει Μυνδίας ἀνακτόροις, 950.
Ἀνακυπόω· ἀνακυπώσας Θέμιν, 137.
Ἄναξ· ὁ Κρώμνης ἄναξ, 522. δμωΐδος νύμφης ἄναξ, 1123. ἄναξ, 1467. ὦ 'ναξ, 9. δίπτυχοι τόκοι Μυσῶν ἄνακτος, 1246. ἄνακτος γόνος, 1378. ἄνακτι πάππῳ, 364. ἄνακτι τῶν Ὀφίωνος θρόνων, 1192. λαῶν ἄνακτες, 587.
Ἀναπεμπάζω· ἀναπεμπάζειν λόγον, 1470. ἀναπεμπάζων φρενί, 9.
Ἀναπλέκω· ἔχθραν μηχαναῖς ἀναπλέκων, 1219.
Ἀνάπτω· δῶρ' ἀνάψει παρθένῳ Σκυλητρίᾳ, 853.
Ἀναρρήγνυμι· σιγύμνῳ πλεύρ' ἀναρρήξας βοός, 556.
Ἀνάρσιος· κλῆρον εἰς ἀνάρσιον πέμψουσι παῖδας, 1144.
Ἄνασσα· Γόλγων ἀνάσσης, 589. ἄνασσαν τῆς ἐπωνύμου πάτρας, 1004. τὴν πρόσθ' ἄνασσαν, 1197.
Ἀνάστατος· ἀνάστατος ἔσται στρατηγῶν οἶκος, 1215. μέλαθρον ἐκ βάθρων ἀνάστατον, 770.
Ἀναστηλόω· ἀνεστήλωσαν κλασθὲν πέτευρον, 883.
Ἀνατεί· οὐ μὴν ἀνατεί γ', 283. ἀνατεὶ τὸν κτανόντ' ἐπαινέσει, 1172.
Ἀνατίθημι· ἧς δείκηλον ἀνθήσει, 1259.
Ἀναυλόχητος· ἀναυλόχητον σκάφος, 745.
Ἄναυρος· ἀναύρων νασμὸς αὐανθήσεται, 1424.
Ἀναψαλάσσω· ὅταν — τὸν ὠδίνοντα λόχον ἀναψαλάξῃ, 343.
Ἄνδηρον· ἄνδηρα ἴχνεσι δατούμεναι, 629.
Ἀνδρόω· πόποι ἤνδρωσαν σπόρον,

γὴν ἐδώλων ἄπο λεῖσαν, 1320. Θεμισκύρας ἄπο νοσφίσας, 1330. ἀπ' Ὠλένου ἡγεμών, 590. ὧν ἀπὸ σπορᾶς γενάρχας ἐξέφυσε, 1306. ἀπ' Αἰακοῦ τε κἀπὸ Δαρδάνου γεγὼς, 1440. ἀφ' ἑπτὰ παίδων, 178. ἀφ' αἵματος, 1356.

Ἀπόθεστος· ἀπόθεστα πείσεσθαι μέλλοντες, 540.

Ἀποινόδορπος· δυνάστην λύκου ἀποινοδόρπου, 902.

Ἀποστίλβω· γύαι λόγχαις ἀποστίλβοντες, 253.

Ἀποφέρω· ἀπενέγκασθαι δάνος, 1269.

Ἀποψάλλω· ἀποψάλλουσα πλόκον, 915. ἀποψήλασα πάγην, 407.

Ἀπτέρως· ἀπτέρως ἵξονται βάσιν, 627.

Ἀπτήν· ἀπτῆνα σπόρον, 750.

Ἄπυστος· κλέος ἄπυστον, 1175.

Ἄπωθεν· οὐκ ἄπωθεν Ἀλέντα ποτῶν, 425. οὐκ ἄπωθεν αἱμάτων, 804.

Ἀπωθέω· χρησμῶν ἀπῶσαι δείματα, 225.

Ἀρά· ἀραῖσιν ἠρεθισμένην, 332. ἀρὰς τετικὼς, 765.

Ἀραγμός· ἀραγμοῖς χεροῖν, 940.

Ἄραιθος, 409.

Ἀράσσω· ἀράξας νύσσαν, 15.

Ἀρβυλόπτερος· ἁρπάσας γνάθοις μόρφνον ἀρβυλόπτερον, 839.

Ἀργεῖος· εἵνεκ' Ἀργείας κυνός, 850. οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ γοναῖς, 151. Ἀργείων πρόμους, 1443.

Ἀργός· ἀργῷ φαληριῶν λύθρῳ, 491.

Ἀργύρινοι· εἰς Ἀργυρίνους ἄξει, 1017.

Ἀργυρίππα· Ἀργυρίππαν δωμήσεται, 592.

Ἀργώ· ἀμφὶ Ἀργοῦς κλεινὸν δρόμον, 1274.

Ἀργῷος· κρηπῖδ' ἀνεστήλωσαν Ἀργῴου δορός, 883.

Ἀρδηθμός· γύας τιθαιβώσσοντος ἀρδηθμῷ Διός, 622.

Ἄρδην· μέλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων ἀνάστατον, 770.

Ἄρδις· ἄρδιν εὐθυνεῖ χεροῖν, 914. ἀρδισιν τετρωμένου, 63.

Ἄρδω· ἄρδων Χωνίας παγκληρίαν 983.

Ἀρέντα· Ἀρέντᾳ, 832.

Ἄρης, 249. 518. λούσει σῆμα βουκέρως νάσμοῖς Ἄρης, 730.

Ἀρίσβα· γήμας Ἀρίσβαν Κρῆσσαν, 1308.

Ἀριστεύς· πολλοὺς ἀριστεῖς καταξανοῦσι χέρες, 298.

Ἄριστος· Γραικῶν ἄριστος, 532. βουλαῖς ἄριστος, 1235.

Ἀρκέω· πορθουμένοισι κῆρας ἀρκέσαι πικράς, 289. οὐκ ἂν ἀρκέσειε πορθηταῖς λύκοις, 524.

Ἄρκτος· ἄρκτου τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπους, 188.

Ἄρκυς· εἰς ἄρκυν ἐμπταίσασαν, 104.

Ἁρμοῖ, 106.

Ἀρνέομαι· γάμους ἀρνουμένη, 348. νυμφίους ἀρνούμεναι, 1132.

Ἀρνεύω· ὑπαὶ λουτρῶνος ἀρνεύων στέγην, 1103. ἀρνεύσας πήδημα πρὸς σφαγάς, 465.

Ἄρνη· Ἄρνης παλαιᾶς γέννα, 644.

Ἄροτρον· γυρὰ ταύρων ἄροτρα, 1315.

Ἀροτρεύω· αὔλακα ἀροτρεύσουσιν, 1072.

Ἄρουρα· Παλληνία ἄρουρα, 1407. ἐσθλῆς ἀρούρης, 1060. Λευταργίαν ἄρουραν οἰκήσουσι, 979. εὐχὰς ἀμφ' ἀρούραις βαλεῖ, 620.

Ἁρπαγή· ὕβριν ἁρπαγῆς ἀντίποινον ζητοῦντες, 1296. ἁρπαγὰς διζήμεναι, 1335. χραισμῆσαι ἁρπαγὰς συγγόνων, 548.

Ἅρπαγμα· τρήρωνος εἰς ἅρπαγμα, 87.

Ἁρπάζω· πόρτιν ἁρπάσας λύκος, 102. ἁρπάσας μετάρσιον, 265. μόρφνον ἁρπάσας γνάθοις, 838. ἁρπάσας κεραΐδα, 1317. τῆς ἁρπαγείσης ἀντίποινα θυιάδος, 505. ἁρπαγεῖσαν πλᾶτιν ματεύων, 820.

Ἁρπακτήρ· ἁρπακτῆρας αὐγάσαι λύκους, 147.

Ἁρπακτήριος· πόθον φυγόντα ἁρπακτήριον, 157.

Ἅρπαξ· ἔπεμψαν ἅρπαγας λύκους, 1309.

Ἅρπη· νῆσον εἰς Ἅρπην περάσας, 762. Ἅρπης Κρόνου πήδημα, 869.

Ἅρπη· γαμφαῖσιν ἅρπης ἑλκυσθήσομαι, 358.

Ἅρπιννα· Ἅρπινναν Ἁρπυίαις ἴσην, 167.

Ἅρπυια· τὴν ὁπλαῖς Ἅρπινναν Ἁρπυίαις ἴσην, 167.

Ἁρπυιόγουνος· ἁρπυιογούνων κλώμακας ἀηδόνων, 653.

Ἄρσην· ἁρπάσας τὸν ἠπατουργὸν ἄρσενα, 839. ἐπ' ἀρσένων λέκτρα θουρῶσαι βροτῶν, 84.

Ἄρταμος· ἄρταμος τέκνων, 236. ἄρταμος δράκων, 327. πατρὸς ἄρταμος, 797.

Ἀρτάω· δάνος ταλάντῳ ῥυτάνης ἠρτημένον, 270.
Ἄρτι· Ἠὼς ἄρτι Φηγίου πάγον ὑπερποτᾶτο, 16.
Ἀρτύω· ἃς ὁ Καδμίλου γόνος ἤρτυσε, 163.
Ἀρχαῖος· ἐγείρει ἀρχαίαν ἔριν, 1362.
Ἀρχή· ἀρχῆς ἀπ' ἄκρης, 2. ἀπ' ἀρχῆς, 30. δειναῖσιν ἀρχαῖς ἀμφιδηριωμένων 1437.
Ἀρχηγέτις· πημάτων ἀρχηγέτις, 1350.
Ἀρχός· Κορίνθου ἀρχός, 1024.
Ἄρχω· ἦρχ' Ἀλεξάνδρα λόγων, 30.
Ἄρω· Ἀμαζόνος σύγκληρον ἄρσονται πέδον, 995. δρακων ἄρσαντες ζυγόν, 204.
Ἀρωγός· ἡμῖν ἀρωγὸς πρευμενής, 536. ἀρωγὸς λοιμικῶν τοξευμάτων, 1205. Κόρην ἀρωγὸν αὐδάξασα, 360. ἀρωγὸν αὐδήσουσιν, 1054. ἀρωγοὺς τῇ δυσαρπάγῳ κρεκί, 513.
Ἄσαρκος· ἄσαρκα μιστύλασ' ἐτύμβευσεν τάφῳ, 154.
Ἀσβύστης· Ἀσβύσταο ῥεῖθρον, 848. εὐχὰς δειμαίνοντες Ἀσβύσται, 895.
Ἄσεπτος· ἐκφυγοῖσ' ὁμευνέτου θοίνας ἀσέπτους, 1200.
Ἄσιτος· ἄσιτα φορμίζων μέλη, 140.
Ἀσκέρα· δάμαρτος ἀσκέρας εὐμαρίδας, 855. πέτρας ἀσκέρας ἀνειρύσας, 1322.
Ἀσκός· ἀσκῷ ἀμφελυτρώσας δέμας, 75. βύκτας ἐν ἀσκῷ συγκατακλείσας, 738.
Ἀσμένως· οὐκ ἀσμένως ἔμαρψεν ἐῤῥάου κύτος, 1316.
Ἀσπαστῶς· μολόντες ἀσπαστῶς δόμους, 1090.
Ἄσπετος· ἄσπετον χέασα βοήν, 5.
Ἄσσα (ἅτινα), 8.
Ἀστέμβακτος· ἀστέμβακτα τιμωρουμένη, 1117.
Ἀστένακτος· ἀστένακτος αἰνέσει, 782.
Ἀστεργής· δίκας ῥητρεύοντος ἀστεργεῖ τρόπῳ, 1400. βαιὸν ἀστεργῆ χρόνον, 311. μειλίσσωσιν ἀστεργῆ Κράγον, 542. ἀστεργῆ χόλον ἀστῶν φυγοῦσαι, 1166.
Ἄστερος· Ἀστέρῳ στρατηλάτῃ, 1301.
Ἀστίβητος· περάσας ἀστίβητον οἶμον, 121.
Ἀστός· ἀστῷ σύνοικος, 754. χόλον ἀστῶν φυγοῦσαι, 1167. ἀστοῖσι πρευμενῆ μολεῖν, 1055.
Ἄστρεπτος· ἄστρεπτον ᾅδην δύσεται, 813.
Ἄστρον· πρὸς ἄστρων κλίμακας στήσει δρόμον, 510.
Ἄστυ· Μέμφας ἐρυμνὸν ἄστυ, 829. ἄστυ πέρσουσι, 1002. Ναρύκειον ἄστυ, 1148.
Ἀτάρχυτος· πάλαι δακρύει τὰς ἀταρχύτους ῥαφάς, 1326.
Ἄτερ· ἄτερ πόνων, 1006.
Ἄτερος, δυοῖν ἀδελφοῖν ἄτερος, 1048.
Ἄτη· Ἄτης ἀπ' ἄκρων λόφων, 29. λεύσσουσαν ἄτην στεναγμάτων, 318. στένοντος ἄτας, 194. στένοντες ἄτας, 676.
Ἀτιντᾶνες· πέλας γῆς Ἀτιντάνων, 1044.
Ἀτλαντίς· στένω τάφους κέλωρος Ἀτλαντίδος, 72. τερφθεὶς τοῖς Ἀτλαντίδος γάμοις, 744.
Ἄτλας· ἐξ Ἄτλαντος σπόρον, 221. εἰς Ἄτλαντος οἰκητήριον, 879.
Ἄτρακτος· τύψας ἀτράκτῳ στέρνον, 40.
Ἀτραπός· ἀτραποὺς διήνυσε, 123. ἀτραποὺς βοῶν, 697.
Ἄτρεστος· παιδὸς ἀτρέστου κάπρου, 1056.
Ἄτρομος· φθέρσαντες ἄτρομον κόρην, 1003.
Ἄτρωτος· ἄτρωτον τύψας ἀτράκτῳ στέρνον, 40.
Αὖ· ὁ δ' αὖ, 536. τὸν δ' αὖ, 168. 431. 1011. οἱ δ' αὖ, 183. 1008. 1083. 1388. αἱ δ' αὖ, 958. ἐν δ' αὖ Μακάλλοις 927.
Αὐαίνω· ἀναύρων νασμὸς αὐανθήσεται, 1424.
Αὐγάζω· αὐγάσαι λύκους, 147. πρὶν αὐγάσαι λέπας, 420. οὔπω αὐγάζων φάος, 941.
Αὐδάζω· αὐδάξει θεός, 892. ἀρωγὸν αὐδάξασα, 360.
Αὐδάω· ἀρωγὸν αὐδήσουσιν, 1054. ἄφθιτος θεὰ γυναιξὶν αὐδηθήσομαι, 1140. αὐδηθήσεται νυμφίου δρόμος, 192. ὧν κράντης χρόνος αὐδηθήσεται, 306. θεὸς πολλοῖς αὐδηθήσεται, 630.
Αὐθαίμων· αὐθαίμων ἐμός, 1446.
Αὐθι 732. 1127.
Αὖθις· ἣν αὖθις πατὴρ δωμήσατο, 47. αὖθις πῦρ ἐναυγάζουσαν, 70. αὖθις ἐμπίπτων 1016. πένθος τεύξω γυναιξὶν αὖθις 1142. γόνοις αὖθις κλέος αὐξήσουσιν 1226. αὖθις ἀντίποινον ζητοῦντες 1296. αὖθις Τμῶλον ἐκλελοιπότες 1351. αὖθις οἰστρήσασα 1366. ποτ' αὖθις, 801.

Αὐθόμαιμος· αὐθόμαιμον ὄψεται κίρκου 168. αὐθομαίμων συγκατασκάπτην 222.

Αὖλαξ· λευρᾶς γατομῶν δι' αὔλακος 268. αὔλακα ἀροτρεύσουσιν 1071. βουσὶν αὔλακας τεμών 624.

Αὐλητήρ· αὐλητῆρος 234.

Αὐλός· ἐν αὐλῷ μέσῳ 40.

Αὐλών· διὰ στενοῦ αὐλῶνος 388.

Αὐξάνω· ὅν ποτ' αὐξήσει λεώς 735. κλέος αὐξήσουσιν 1227.

Ἄϋπνος· πόντου δ' ἄϋπνος ἐνσαρούμενος μυχοῖς 753.

Αὐσίγδα 885.

Αὐσόνειος· Αὐσονείων ἄγχι τάφων 1047.

Αὐσονίτης· παρ' Αὐσονίτην Φυλαμὸν 593.

Αὐσονῖτις· θαλάσσης Αὐσονίτιδος μυχούς 44. κατ' Αὐσονῖτιν χθόνα 702. Ἄγυλλαν Αὐσονῖτιν εἰςεκώμασαν 1355.

Αὔσων· Αὔσονες Πελλήνιοι 922. ἐν πτυχαῖσιν Αὐσόνων 615.

Αὐτάδελφος· Αἴθωνος αὐτάδελφον 432.

Αὐτανέψιος· τῆς Σισυφείας λαμπουρίδος αὐτανέψιος 345. Ἀχιλλέως δάμαρτος αὐτανέψιος 798. αὐτανέψιοι 546. αὐτανεψίας 811.

Αὖτις· 271. 546. 1431.

Αὐτόδαιτος· αὐτόδαιτος ἐγγόνων δρυός 480.

Αὐτοκάβδαλος· αὐτοκάβδαλον σκάφος 745.

Αὐτόκλητος· αὐτόκλητος πόρις ἵξεται 496. αὐτόκλητον ἁρπάσας κεραΐδα 1317.

Αὐτόκτονος· αὐτοκτόνοις σφαγαῖσι δμηθέντες 440. αὐτοκτόνοις ῥιφαῖσι πρὸς κῦμα δυπτούσας 714.

Αὐτόπρεμνος· αὐτόπρεμνον κόνις χανοῦσα χείσεται 316.

Αὐτός· αὐτὸς οὐ τετρωμένος 312. αὐτὸς ἰαύσει πότμον 429. ὁ δ' αὐτὸς ἀργῷ φαληριῶν λύθρῳ 491. αὐτὸς δὲ πόνους ἰδών 774. αὐτὸς πρὸς ἔθην ὁδὸν περᾷ 809. αὐτὴ δὲ φαρμακουργός 61. αὐτὴ ἄρδιν εὐθυνεῖ 914. τις αὐτοῦ ῥίζαν σπάσας 623. αὐτὸν ἐκσώσει 613. κτενοῦσι δ' αὐτὸν 922. Πράκτιν παρ' αὐτὴν 1045. αὐταὶ ἵξονται 628. οὐ γάρ τις αὐτῶν 639. αὐταῖς μεσόδμαις βαλεῖ πρὸς κῦμα 751.

Αὐτουργότευκτος· κυβερνῆσαι αὐτουργότευκτον βᾶριν 747.

Αὐτουργός· πρὸς κνώδοντος αὐτουργοὺς σφαγάς 466.

Αὐτοφόντης· πρὸς αὐτοφόντην στρῆνον μόρου 438.

Αὐτόχειρ· αὐτόχειρ βάψει ξίφος 1121.

Αὐχενιστήρ· ζητῶν κελεύθους αὐχενιστῆρος βρόχου 1100.

Αὐχήν· ἐπιβὰς ἐπ' αὐχένος 1114.

Αὐχμός· αὐχμῷ πινώδης 975.

Ἄφαντος· ἄφαντον εἶδος 195. κτέαρ ἄφαντον 896. ἄφαντα βάθη 1277.

Ἀφάσσω· ἀφάσσων ὠλέναισι δέμνια 114.

Ἄφθιτος· ἄφθιτος θεά 1139. χορείαν ἄφθιτον πεπαμένη 354. πάλμυς ἀφθίτων 691. ὁρκωμότους ἔτευξεν ἀφθίτοις ἕδρας 707. κυδανοῦσιν ἀφθίτοις ἴσον 1213. ἀφθίτους τε καὶ φθιτούς 566.

Ἄφλαστον· ἄφλαστα 26. ἄφλαστα καὶ κόρυμβα 295.

Ἄφλογος· ἀφλόγοις ἐπ' ἐσχάραις 36.

Ἄψυκτος· ἀψύκτων γομφίων λυροκτύπῳ 918. ἐν βρόχοις ἀψύκτοις 311.

Ἀψύκτως· πλήξας ἀψύκτως 493.

Ἀφύσσω· ἀφύσσων πέλλαις γάνος 708.

Ἀχαιοί· Ἀχαιῶν εἰς Ἰάονας βλάβην λεῦσσον 989.

Ἀχερούσιος· Ἀχερουσία τρίβος 90. Ἀχερουσίαν πάρα ῥηγμῖνα 411. ἀμείψασα Ἀχερουσίαν χύσιν 695.

Ἄχθομαι· ναυβάταις ἠχθημένας ἀκτάς 827.

Ἀχιλλεύς· Ἀχιλλέως δάμαρτος αὐτανέψιος 798.

Ἄχλαινος· ἄχλαινος ἵκτης 763. ἄχλαινον ἀμπρεύσουσι βίον 635.

Ἄψαυστος· ἄψαυστος σφραγίς 508.

Ἀψευδής· ἀψευδῆ φρόνιν 1456.

Ἄψορρος· ἄψορρον ὤτρυνας τρόχιν 1471.

Ἀψύνθιος· Ἀψυνθίων ἄγχουρος 418.

Ἄψυρτος· Ἀψύρτοιο 811.

B.

Βάβαξ· 472.

Βάζω· τί μακρὰ βάζω; 1453.

Βάθος· ἄφαντα κευθμῶνος βάθη 1277.

Βάθρον· μέλαθρον ἐκ βάθρων ἀνάστατον 770.

Βαθύς· βαθὺς νυμφίου δρόμος 192. πρὸς βαθεῖ Λιζηροῦ πόρῳ 1026. ἐς βαθεῖαν Ποιμανδρίαν 326. ἄρ-

δων βαθεῖαν Χωνίας παγκληρίαν 983.
Βαίνω· ἔβαινεν εἰρκτῆς ἐντός 1462. ἔβη ἁρπάσας 837. σκάφος βῆναι ταλάσσει 746. χοιράδων βεβὼς ἔπι 1036. χθόνα Σαλπίων βεβῶσαν πάγων 1361.
Βαῖος· Βαίου τοῦ κυβερνήτου τάφον 694.
Βαιός· βαιὸν χρόνον 311. βαιὸν μῆχαρ 568. βαιὸν τερφθείς 744.
Βακχεῖος· ἔνθεον βακχεῖον στόμα 28.
Βάκχος· κρατῆρα Βάκχου δύσεται 273. Βάκχον ἀνευάζοντες 206.
Βαλβίς· ἄκραν βαλβῖδα μηρίνθου σχάσας 13. τὴν πανυστάτην δραμῶν βίου βαλβῖδα 287.
Βάλλω· εὐχὰς ἀμφ' ἀρούραις βαλεῖ 620. βαλεῖ πρὸς κῦμα 751. ὅταν τεκόντος ἐς χέρας βάλῃ σκύμνον 503. δρακόντια βαλὼν ἴυγγι τόξων 309. βληθεὶς ἀπ' ὄχθων 392.
Βάπτω· εἰς σπλάγχνα βάψει ξίφος 1121. Ῥυνδακοὶ ποιῶν κρωσσοῖσιν βάψαντας γάνος 1365.
Βάρβαρος· ἡμικρῆτα βάρβαρον 150.
Βᾶρις· κυβερνῆσαι βᾶριν 747.
Βάρος· ὠδῖνος ἔκλαυσεν βάρος 477.
Βαρύς· βαρὺς ἀρχός 1023. βαρεῖ τύψας ἀτράκτῳ στέρνον 39. βαρεῖ πρηστῆρι κυμάτων ἅλα 1018. βαρὺν πόθον φυγόντα 156. πυρσὸν βαρὺν φλέξας 340. θήσει βαρὺν κολωόν 543. ἕως ἂν εὐνάσῃ βαρὺν κλόνον 1439. στέρξαι βαρεῖαν ἐμβολήν 525. ὕβριν βαρεῖαν ἁρπαγῆς ἀντίποινον ζητοῦντες 1297.
Βαρύζηλος· βαρύζηλος δάμαρ 57.
Βαρύφρων· ταῦρος βαρύφρων 464.
Βάσις· ἀγκύλῃ βάσει 262. παλιμπόρευτον ἕξονται βάσιν 628.
Βασσάρα· ἡ δὲ βασσάρα κοιλανεῖ δόμους 771. τῆς παντομόρφου βασσάρας 1393.
Βαστάζω· ταύρων βαστάσας πυριπνόων ἄροτρα 1314.
Βατός· τῷ θάλασσα βατὴ πεζῷ 1414.
Βαφή· ῥέθους βαφὰς πεπαμένα 1137.
Βέβρυκες· πόδα εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν ἐκβατηρίαν 516. εἰς Βεβρύκων ἔστειλαν οἰκητήριον 1305. σώζων Βεβρύκων παγκληρίαν 1474.
Βέλεμνον· βέλεμνα ῥιφέντα 550.
Βέλος· παιάξας πτέρναν ἀγρίῳ βέλει 500.
Βέρεθρον· οἰκητήριον γρώνῳ βερέθρῳ συγκατηρεφές 1280.
Βήφυρος· Βηφύρου γάνος 274.
Βία· (Ἀθηνᾶ) 520.
Βία· ἐκ βίας μετοχλίσας 626.
Βιαιοκλώψ· γάμους βιαιοκλῶπας 548.
Βιαίως· βιαίως ἑλκυσθήσομαι 357.
Βίος· τὴν πανυστάτην βίου βαλβῖδα δραμὼν 287. ἄχλαινον ἀμπρεύσουσι βίον 635. ὅταν ἐκπνεύσῃ βίον 807. λυπρὸν ἀμπρεύσει βίον 975. λυπρὸν ὄψονται βίον 1019.
Βιβρώσκω· πᾶσα βρωθήσεται δρῦς 1421. κεγχρίνῃ βεβρωμένον 912. βρωθεὶς καμπέων γνάθοις 414. τράπεζαν βρωθεῖσαν ἐξ ὀπαόνων 1251.
Βισάλτιος· Ἠιὼν Στρυμόνος Βισαλτία 417.
Βίστονες· Βιστόνων 418.
Βλάβη· συγγενῶν βλάβη 453. νιν βλάβης σαώσει ῥίζα 678. τὸν χρυσμολέσχην αἰτιάσονται βλάβης 1419. τεύξει ἐγχώροισι βλάβην 949. Ἀχαιῶν εἰς Ἴωνας βλάβην λεῖσσον 989. λεύσσω περιφλέκτους βλάβας 218. ἀντιτίσεται βλάβας 1367.
Βλαστάνω· τὸν ἐκ ῥίζης βλαστόντα 150.
Βλέπω· ὡς μὴ βλέπωσι τάφους 445.
Βλύω· φόνῳ βλύουσαι χέρες 301.
Βλώσκω· σὺν θηρὶ βλώξας 1327. εἰς Κεραστίαν βλώξαντες 448.
Βοαγίδης· τοῦ στερφοπέπλου Βοαγίδα 652.
Βοάγριον· δῶρ' ἀνάψει βοάγριον 854.
Βοάγριος· Βοάγριε 1146.
Βοαρμία· (Ἀθηνᾶ) 520.
Βοάω· βοῶσα πόσιν 1118.
Βοή· χέασα παμμιγῆ βοὴν 5. κλάζων ἄμικτον βοὴν 263. ὁμοκλήτειραν ἱεῖσαι βοὴν 1337. αἰχμάσουσι λοισθίαν βοὴν 441.
Βοηδρομέω· κτενοῦσι βοηδρομοῦντα Λινδίων στρατηλάταις 923.
Βοηλατέω· βοηλατοῦντι 816.
Βοηλάτης· τάρβοθον βοηλάτῃ στείλασα 1346.
Βόθρος· τὸν ἐκ βόθρου σπάσει βῶλον 484. ἐν ναῷ Ὀγκαίου βόθρον 1225. αἷμα προσραίνας βόθρῳ 684.
Βολή· εὐστόχῳ βολῇ τύψαι ποιμνίων ἀλάστορα 528. κεραυνίαι βολαὶ 560. μέλισσαι συμπεφυρμέναι γονυνῶν βολαῖς 294. βολαῖσιν ὀστράκων 778.
Βομβυλεία· Βομβυλείας κλιτὺς ἡ Τεμμικία 786.
Βορά· σάρκας ἀκμήνους βορᾶς 672.

ἐπίανεν βορᾷ νηδύν 1200. προθεῖναι θηρσὶν βοράν 955.
Βορείγονες· ἐν τόποις Βορειγόνων 1253.
Βοῤῥαῖος· πνοαὶ Βοῤῥαῖαι 898.
Βότρυς· βότρυν φέρβοντο 83.
Βουβών· βουβῶνος ἐν τόρμαισι θρυλλίξας δέμας 487.
Βούδεια· (Ἀθηνᾶ) Βούδειαν ἀρωγὸν αὐδάξασα 359.
Βούκερως· λούσει σῆμα βούκερως νασμοῖς Ἄρης 730. τὴν ὁ βούκερως Βρύχων λιπαίνει 1407.
Βουκόλος· Τευταρείοις βουκόλου πτερώμασι 56.
Βουλαῖος· (Ζεύς) 435.
Βουλή· βουλαῖς ἀνάγνοις 162. βουλαῖς ἄριστος 1235.
Βούπεινα· βούπειναν στρατοῦ ἀλθανοῦσιν 581. βούπειναν ἀλθαίνεσκεν ἀκμαίαν πατρός 1395.
Βουπλανόκτιστος· Ἄτης ἀπ' ἄκρων βουπλανοκτίστων λόφων 29.
Βουραῖος· Βουραίοισιν ἡγεμὼν στρατοῦ 591.
Βοῦς· ἐν ἀσκῷ βοός 738. πλεύρ' ἀναῤῥήξας βοός 556. λαιμίσας στεφηφόρον βοῦν 327. ἀτραποὺς βοῶν 697. θύσθλοισι βοῶν 720. 929. βοῶν ἀροτρεύσουσιν ὁλκαίῳ πτερῷ 1072. βουσὶν αὔλακας τεμών 624.
Βουσκαιρέω· μόσσυνας Ἐκτήνων βουσκαιφήσαντος 434.
Βούσταθμον· στείβοντα βουστάθμων κόπρους ξενώσεται 92.
Βούστροφος· ἐν μεταῤῥένοισι βουστρόφοις χθονός 1438.
Βοῶπις· τὴν βοῶπιν κόρην Λέρνης ἀνηρείψαντο 1292.
Βοώτης· βοώτης γατομῶν δι' αὔλακος 268.
Βραβεία· πάλου βραβείαις γηροβοσκοῦσαι κόρας 1154.
Βραβεύς· Ἰχναίας βραβεύς 129.
Βραγχήσιος· παρθένον Βραγχησίαν παραιολίξας 1379.
Βράσσω· σκύμνον παρ' ἀγκάλησιν βράσας 461.
Βραχύπτολις· βραχύπτολις Κρίμισα 911.
Βρέτας· τετρήνας βρέτας 948. περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας 1135.
Βρεφοκτόνος· Παλαίμων βρεφοκτόνος 229.
Βριμώ· Βριμὼ τρίμορφος 1176.
Βροτήσιος· φθογγὴν βροτησίαν ἱεῖσαν 1321.
Βρότος· ὅταν βωμὸν αἱμάξῃ βρότῳ 992.
Βροτός· λέκτρα θουρῶσαι βροτῶν 85. πλεῖστον ἐστυγημένον βροτῶν 421. μοῖρα παμμήτωρ βροτῶν 490. φεύγοντες βροτῶν κάρβανον ὄχλον 604. λίμνην προσφιλεστάτην βροτοῖς Μαιώταισι 1289. κλαγγαῖσι ταρμύσσουσαν βροτούς 1177.
Βρόχος· ζητῶν κελεύθους αὐχενιστῆρος βρόχου 1100. λιπὼν λίμνην Ἄορνον ἀμφιτορνωτὴν βρόχῳ 704. εἰς ἄρκυν ὀθνείων βρόχων ἐμπταίσασαν 104. τὸν τυπέντα ἐν βρόχοις μάρψας ἀφύκτοις 310. ἢ μὴν παλεύσει δυςλύτοις οἴστρου βρόχοις 405.
Βρύκω· μύθοισιν ἀλλήλους ὀδὰξ βρύξουσι 545. στέμφυλα βρύξουσιν 678.
Βρύον· τάριχον ἐν βρύοις κρύψει 398.
Βρύχων· ὁ βούκερως Βρύχων 1408.
Βυθός· Χάρυβδιν ἐκφυσῶσαν ἑλκύσας βυθῷ 743. Ἅιδου παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογί 197.
Βύκτης· βύκτης στροβήσει φελλόν 756. βύκταισι χερνίψουσιν ὠμησταὶ πόριν 184. βύκτας ἐν ἀσκῷ συγκατακλείσας βοός 738.
Βύνη· Βύνης ἄμπυξ 757. ἀπάργματα φλέγουσαν Βύνῃ θεᾷ 107.
Βώκαρος· Βωκάρου ναμάτων 451.
Βῶλος· τὸν ἐκ βόθρου σπάσει βῶλον 485. βῶλον ἐμπεφυρμένην νασμοῖς ὀρέξαι 1380.
Βωμός· ἀμφὶ βωμὸν Κρόνου 202. ὅταν βωμὸν αἱμάξῃ βρότῳ 992.

Γ.

Γαῖα· ἐν γαίᾳ 1436. καταίθει γαῖαν Ἄρης 249. γαῖαν ἵξονται 588. γαῖαν ὀδὰξ δάψουσι 1005. γαῖαν Σαλάγγων μολόντες 1058. καταιθαλώσει γαῖαν ὀθνείαν 1376.
Γαλαδραῖος· Γαλαδραίων πέδον 1342.
Γάλαδρα· σᾶναι Γαλάδρης λύκον 1444.
Γαληνός· γαληνὸν ἦμαρ 814.
Γαλῆ· τῆς δειρόπαιδος γαλῆς 843.
Γαμβροκτόνος· γαμβροκτόνον ῥαίσοντα βουλαῖς ἀνάγνοις 161.
Γαμέω· γήμας Ἀρίσβαν 1308.
Γαμήλιος· πρὸς γαμηλίους ἄξει θυηλάς 323.
Γάμος· δαρὸν ἐστεναγμένος γάμος 412. ἔκαιε τῶν ἐπεισάκτων γά-

μων 60. νοσφιεῖ γάμων 190. νυμφεῖα δαίσασθαι γάμων 146. αἰδάξασα τάῤῥοθον γάμων 360. πέμψουσι παῖδας ἐστερημένας γάμων 1145. ἕκατι δυσσεβῶν γάμων 1151. τερφθεὶς τοῖς Ἀιλαντίδος γάμοις 744. γάμους ἀρνουμένη 348. ἀνεψιαῖς ὄρνισι χραισμῆσαι γάμους 547. γάμους τελεῖν 1386.

Γαμφή· ἐν γαμφαῖσιν Ἐνναία μυστύλασα 152. γαμφαῖσιν ἄρπης οἰνὰς ἑλκυσθήσομαι 358.

Γαμφηλή· γαμφηλῇσι αἱμάσσων δέμας 266. Γαμφηλὰς ὄνου περήσεις 94.

Γάνος· κρηναῖον γάνος 247. Βηφύρου γάνος 274. πρὶν λαφύξασθαι γάνος 321. ἀφύσσων πέλλαις γάνος 709. Κυλισιάρου γάνος 946. Ῥυνδακοῦ ποτῶν κρωσσοῖσι βάψαντας γάνος 1365.

Γάπεδον· ἐρείσει κῶλα χερμάδων ἔπι γαπέδων Ἀμοιβέως 617.

Γάρ· 3. 115. 144. 304. 413. 462. 639. 768. 779. 1000. 1038. 1167. 1216. 1296. 1454. ἢ γάρ 627. τί γάρ 1283. τοι γάρ 139. 943. ὁ μὲν γάρ 1099. τὸν μὲν γάρ 417. ἀλλ' ἔστι γάρ τις 535.

Γαστήρ· γαστρὸς ἑλκύσας ζυγά 343.

Γατομέω· βοώτης γατομῶν δὲ αὔλακος 268. ὀθνεῖα γατομοῦντος αἴθωνος πτερά 1396.

Γαύας· (Ἄδωνις) ὄψεται Γαύαντος τάφον 831.

Γέ· οὐ μὴν ἀνατεί γ' 283. οὐδ' οἵ γ' 1302. οὐ μὰν ὑπείξει γ' 1412.

Γεῖσον· οὐ γεῖσα χραισμήσουσι 292.

Γείτων· τύμβος γείτων ὄρτυγος πτερουμένης 401. γείτων ὁ Λάρις 725. Κρᾶθις δὲ γείτων 1021. Σκύθαισι γείτων 1287.

Γελάω· οὐδ' ἄνευ πένθους γελᾷ στρατός 284.

Γέλως· ᾧ γέλως ἀπέχθεται 116.

Γέμω· πλήσει γέμοντα θυμὸν χολῆς 1115.

Γενάρχης· ἐμοὺς γενάρχας ἐξέφυσε Δάρδανος 1307.

Γενέθλιος· ἄξεταί σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα 1194.

Γέννα· Ἄρνης παλαιᾶς γέννα 644. μεθ' ἕκτην γένναν 1446.

Γενναῖος· σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ 963.

Γεννάω· Τυφῶνα γεννᾶται πατήρ 177.

Γένος· μάρμαρ γένους 1134. γένους πάππων τῶν ἐμῶν κλέος αὐξήσουσιν 1226. εὐπρεπέστατος γένους 1345. κηλῖδι θωΰξας γένυι 165. πιθήκων γένος δύσμορφον 691. τοὐπιλώβητον γένος τεθμῷ χαράξας 1173. ἔξοχον ῥώμῃ γένος 1233.

Γεραιός· σὺν τῷ γεραιῷ πατρί 1265.

Γέρας· δορίκτητον γέρας 1116.

Γεύομαι· ὧν σκηπτὸς γεύσεται δημουμένων 383. γεύσεται ψυχῆς 1431.

Γεώλοφος· πρὸς κλίτει γεωλόφῳ 600.

Γῆ· γῆ καταθλασθήσεται 1415. ἀπὸ γῆς ἐσχάζοσαν ὕσπληγγας 21. βραχύπτολις Οἰνωτρίας γῆς 912. πέλας γῆς μολὼν 1044. γῆς καὶ θαλάσσης σκῆπτρα 1229. πάντ' ἐρευνήσας μυχὸν ἁλὸς καὶ γῆς 1245. πόντου τε καὶ γῆς 1448. εἰς γῆν ῥίψας πόδα 279. βλώξαντες Ὑλάτου γῆν 448. μολόντας εἰς γῆν ἕσπερον 956. ἔνθα μινθαίνει ποτοῖς Ὠκίναρος γῆν 1009. ἄξει Λόνων γῆν 1209.

Γηγενής· γηγενοῦς Ἰσχένου τάφος 42. διμόρφου γηγενοῖς 111. Παλληνίαν ἐπῆλθε γηγενῶν τροφόν 127. γηγενῶν ὑπηρέτης 1408.

Γηραιός· γηραιαὶ κόραι 585.

Γῆρας· πρὸς γῆρας ἄκρον 355.

Γηροβοσκέω· γηροβοσκοῦσαι κόρας 1154.

Γῆρυς· Σφιγγὸς γῆρυν ἐκμιμουμένη 7.

Γίγας· κέλωρ γίγαντος 495. ἐγχώριον γίγαντα ἔχοντα 527. στείβει γίγαντα 1414. Γιγάντων νῆσος ἡ μεταφρενον θλάσασα 688. ῥίζαν γιγάντων Σιθόνων κεκτημένοις 1357. μέλλων ἐπὶ Γίγαντας περᾶν 709.

Γιγαντόραιστος· Γιγαντοραίστοις ᾠδισιν τετρωμένοι 63.

Γίγαρτον· γίγαρτα βρώξουσι 677.

Γιγνώσκω· ἔγνω σὺν κακῷ ἔπος 488.

Γίγνομαι· Κένταυρος τύμβος γεγὼς σπορᾶς 1203. ἀπὸ Δαρδάνου γεγώς 1440.

Γλαγότροφος· δείκηλον τέκνων γλαγοτρόφων 1260.

Γλάνις· Γλάνις τέγγων χθόνα 718.

Γλαυκός· γλαυκῇ κυνὶ 471.

Γλαύκων· Γλαύκωνος αὐτανεψιός 811.

Γλήνη· γλήναις ἄγαλμα μύσει 988. εἰς τέρθμυα σιέγης γλήνας ἀποστρέψασα 362.

Γλυκύς· γλυκὺν βόρον φέρβοντα 63.

Δελφίς· ψυχρὸν νέκυν δελφῖνος 397. φάλαι τε καὶ δελφῖνες 84.
Δελφίνιος· Δελφινίου παρ' ἄντρα 208.
Δελφινόσημος· ἄγγελον λιπὼν δελφινόσημον 658.
Δελφύς· μητρὸς ἐντὸς δελφύος 939.
Δέμας· χεροῖν ὀχμάσας δέμας 41. παιδὸς καταβροχθέντος αἰθάλῳ δέμας 55. κύμβαχον δέμας 66. ἀσκῷ ἀμφελυτρώσας δέμας 75. τοῦ Ζηνὶ δαιτρευθέντος δέμας 160. ὄνυξι αἱμάσσων δέμας 266. εἱρκτῆς ἀλιβδύσασα δέμας 351. θρυλλίξας δέμας 487. Τυφῶνος δέμας 689. γρυῦν μαρμαρουμένην δέμας 826. ἔκβλητον αἰάζουσα δέμας 1080. λακίζουσ' ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας δράκαινα 1113. λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας 1315.
Δέμνιον· λίπτοντ' ἀλέκτρων ἐκβαλοῦσα δεμνίων 353. ἐν δεμνίοις 171. ἀμφιάσσων ὠλέναισι δέμνια 114.
Δέμω· σηκὸν ἔδειμε 873. δείμας σηκόν 1261. σηκὸν δείμαντο 959. σηκὸν δείμαντες 928. πόλιν δείμαντες 935.
Δενδρώδης· δενδρώδης κλάδος 830.
Δεννάζω· θεὸν δεννάσει κακορρόθων 404.
Δέννος· δέννοις κολασθεὶς 777.
Δεξιόομαι· τὸν Ἅιδην δεξιούμενον πάλαι 51. οἳ δεξιώσονται τάφους 416. ὀλύμπιοι πλάκες δεξιώσονται ξένους 565.
Δεπαστραῖος· δεπαστραίων ποτῶν 489.
Δέρη· ἠλοκισμένος δέρην 810.
Δέρκω· μοῖραν προὐμμάτων δεδορκότες 82. δέρκεται ζέουσαν γραῖαν 229. ἦμαρ δρακών 814. οὐκ ἰάσιμον ἕλκος δρακοῦσα τοῦ ξυνευνέτου 62.
Δέρτρον· θρυλιγμάτων δέρτροισι προςσεσηρότας 880.
Δεσπότειος· δεσποτείαις ὠλέναις ὠγκωμένον 1183.
Δεσπότης· βοῶσα δεσπότην πόσιν 1118. σύγγνωθι, δέσποτ' 3. πυρὶ φλέξασα δεσποτῶν στόλον 1078.
Δευτερεῖα· τὰ δευτερεῖα πάλης 170. τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων 1011.
Δεύτερος· ὁ δεύτερος 478. 1374. λεύσσω σε δεύτερον πυρουμένην 52. ᾅδην δύσεται τὸ δεύτερον 813. ὁ δευτέραν τεκοῦσαν τύψας 39. δευτέραν εἰς ἅρπυν ἐμπταίσασαν 104. τὴν δευτέραν οὐκ ὄψει κύπριν 112. δευτέραν ἅλμην σπάσει 391. δευτέραν πληγὴν κριὸς ἐγκορύψεται 557. δευτέραν ὁδὸν περᾷ 809. δευτέρους ἔπεμψαν λύκους 1309.
Δευτεροῦχος· δευτεροῦχον ἄρσαντες ζυγόν 204.
Δέχομαι· ἅπασα ἄλγη δέξεται 408. δέξεται μονόστολον 690. ἐκβεβρασμένην Γλάνις ῥείθροις δέξεται 718. θανόντα ὄρος δέξεται 806. κεγχρίνῃ βεβρωμένον Κρίμισα δέξεται 913. χῶρος συνοίκους δέξεται 1022. πλανήτην δέξεται Τυρσηνία 1239. πλανήτην ὅταν δόμοις δέξωνται 539. ἵππων φριμαγμὸν ἠόνες δεδεγμέναι 244. ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφορὰν δεδεγμένων 257.
Δή· καὶ δή 90. 229. 239. 243. 249. πάλαι δή 216. ἢ πολλὰ δή 359. 550. ὡς δή 354. ὃς δή 965. 1184. ὃν δή 156. ᾧ δή 236. 1446. ἃ δή 510. 1263. ὧν δή 961. ἃς δή 577. ὅς δή ποτ' 1401. οὗ δή ποτ' 530. ὃν δή ποτ' 499. ἣν δή ποτ' 470.
Δηόω· χθὼν δῃουμένη 251. ὧν σκηπτὸς γεύσεται δῃουμένων 383. δῃώσας στρατόν 1384. δῃώσαντες τοὺς πρόσθ' ἔδεθλον Κουθίδας ᾠκηκότας 986.
Δήϊος· σπάσαντι δηΐας μαστὸν θεᾶς 1327.
Δημόλευστος· πρέσβυν δημόλευστον 331.
Δῆμος· δῆμος τὸν κτανόντ' ἐπαινέσει 1172.
Δημότης· ἐν ῥήτρῃσι δημοτῶν σταθεὶς 470.
Δηναιός· γυῖαι ἄμναμοι δηναιᾶς Ἁλὸς 145. σμήχουσα δηναιὸν νιφὰς 876. δηναιὸν ἄφθιτος θεὰ αὐδηθήσομαι 1139.
Δήραινος· Δηραίνου κύνες 440.
Δηρίζω· ἔστειλαν σμίνθοισι δηρίσοντας 1306.
Δῆρις· εἰς δλύνθων δῆριν ἑλκύσας τὸν ἀνθάμιλλον 428.
Δηώ· (Δημήτηρ) Δηοῦς ἀνεῖναι μή ποτ' ὄμπνιον στάχυν 621.
Διά· ἄσσα διὰ μνήμης ἔχω 8. γατομῶν δι' αὔλακος 268. δι' αἰῶνος 303. 969. διὰ στενοῦ αὐλῶνος 387. διὰ στενῶν μύρμων ἐνήσει σκάφος 889.
Διαγράφω· πτεροῖσι χέρσον αἰετὸς διαγράφων 261.
Δίαιτα· τῆς πρὶν διαίτης μεμνημένοι 609. οἱ θαλασσίαν δίαιταν αἰνήσουσι 596.

Δ.

Δάειρα· θήσει Δαείρᾳ δάνος 710.
Δαιδαλεύτρια· μυληφάτου χιλοῖο δαιδαλευτρίας 578.
Δαίμων· δαίμων Ἐνόρχης 212. Δρύμνιος δαίμων 537. εὐνάσει δαίμων δόρυ 567. δαίμων φήμας ἐς τὸ λῷον ἐκδραμεῖν τεύξειεν 1472. ἢ δαίμονι τῷ θηρομίκτῳ σκύλακα τεκνοῖ 962. ὦ δαῖμον 281. σοὶ δαιμόνων φραδαῖς πένθος ἔσται 968.
Δαίνυμι· ποία χάρυβδις οὐχὶ δαίσεται νεκρῶν 668. νυμφεῖα δαίσασθαι γάμων 146.
Δάϊος· πρηστῆρα δαΐου μάχης 861.
Δαίς· δαιτὸς χατίζων 837. ὅταν ἐν δαιτὶ μειλίσσωσιν Κράγον 541.
Δαΐσφαλτος· τὰ δευτερεῖα τῆς δαϊσφάλτου πάλης 170.
Δαιταλουργία· σάρκας λεβητίζουσα δαιταλουργίᾳ 199.
Δαιταλάω· ὠμόσιτα δαιταλωμένους ᾅδης ἀγρεύσεται 654.
Δαιτρεύω· λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας 1315. τοῦ Ζηνὶ δαιτρευθέντος δέμας 160.
Δαιτρός· δαιτρὸς ἠπάτων 35.
Δάκνω· συμφοραῖς δεδηγμένος 954.
Δάκος· ἀρὰς τεύχων τοῦ τυφλωθέντος δάκους 765.
Δάκρυ· ᾧ ἀπέχθεται δάκρυ 117.
Δάκρυον· θερμοῖς τεκόντων δακρύοις λελουμένας 371.
Δάκτυλος· σφραγῖδα δέλτῳ δακτύλων ἐφαρμόσαι 1382.
Δάμαρ· βαρύζηλος δάμαρ 57. Τυφῶνος δάμαρ 1353. τῆς Κηρύλου δάμαρτος σπόρον 750. δάμαρτος αὐτανέψιος 798. στενάζων χήρας δάμαρτος 808. ἀνάψει δάμαρτος ἀσκέρας 855. συγγάμου δάμαρτος 1221. ποθῶν δάμαρτα 190. παρώσας δάμαρτα 1263. ἥμπρευσαν δάμαρτα Ἀστέρῳ 1301.
Δαμάω· ἀμφὶ τύμβῳ δαμείς 335. πρὸς τοῦ δαμέντος οὐ τετρωμένος 312. αὐτοκτόνοις σφαγαῖσι δμηθέντες 441.
Δάνος· λαβὼν ταύρου τοῦ πεφασμένου δάνος 269. θήσει Δαείρᾳ δάνος 710. Τρίτωνι Κολχὶς ὤπασεν δάνος 887. κἀπενέγκασθαι δάνος 1269. ὀρέξαι δάνος 1381.
Δαπταί· δαπταῖς τιτύσκων φόβον 1403.
Δάπτω· ἐκεῖνό σε κακὸν δάψει 259. πολλοὶ γαῖαν ὀδὰξ δάψουσι 1006.
Δαρδάνειος· Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλούμενον 967. 1257.
Δάρδανος· ἐμοὺς γενάρχας ἐξέφυσε Δάρδανος 1307. ἀπὸ Δαρδάνου γεγὼς 1440. Δάρδανον πόλιν ναίουσι 1129.
Δαρόν· δαρὸν οἰκήσει σπίλον 188. δαρὸν ἐστεναγμένος γάμος 412. πέτραν ὀχήσει δαρόν 724. δαρὸν στενάξεις 973. δαρὸν στένουσα 1144.
Δασπλῆτις· εἰς νάπας δασπλήτιδας βάζω 1452.
Δατέομαι· ἄνδηρ᾽ ἀπέζοις ἴχνεσιν δατούμεναι 629.
Δαύνιος· Δαυνίων παγκληρίαν δωμήσεται 592. Δαυνίων ἄκροι 1128. νόσων ἀκεστὴς Δαυνίοις κληθήσεται 1052. ὑπὲρ Δαυνίους ᾠκισμένην 1254.
Δαυνίτης· σῆμα Δαυνῖται στέψουσι 1063.
Δαφνηφάγος· δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα 6.
Δαφοινός· σφῆκας δαφοινοὺς χηραμῶν ἀνειρύσας 181.
Δαψιλής· δαψιλὴς σφραγίς 779. δαψιλὴς ἐρημία 957.
Δέ· passim. μὲν — δέ vid. μέν. δὲ — δέ 80 sq. 904. δὲ — δὲ — δέ 251 — 253. τάριχον ἐν μυίαις δέ 398.
Δείκηλον· δείκηλον ἀνθήσει 1259. δείκηλα μὴ σέβουσι λαμπαδουχίαις 1179.
Δείκνυμι· δείξαντι πλωτῆρ᾽ οἶμον 889.
Δεῖμα· νυκτίφοιτα δείματα 225.
Δειμαίνω· μήνιμα δειμαίνων θεᾶς 1186. εὐχὰς δειμαίνοντες 895.
Δειματόω· κνώδοντι δειματουμένη 1434.
Δεινός· δεινὸς δράκων 327. κολαστὴς δεινός 393. πεφευγὼς δεινὴν μάχην 1042. δεινὴν μάξαντες πάλην 1356. δειναῖσιν ἀρχαῖς ἀμφιδηριωμένων 1437. δεινὰς ἀπειλὰς ἐπιρροιζοῦσαν πάτρῃ 218. δεινὰ πείσεσθαι 540.
Δειραῖος· δειραίαν ἄκραν ἄρσονιμ 994.
Δειράς· Θραμβουσία δειράς 1405.
Δειρόπαις· τῆς δειρόπαιδος γαλῆς 843.
Δέλτος· σφραγῖδα δέλτῳ ἐφαρμόσαι 1382.

Δελφίς· ψυχρὸν νέκυν δελφῖνος 397. φάλαι τε καὶ δελφῖνες 84.
Δελφίνιος· Δελφινίου παρ' ἄντρα 208.
Δελφινόσημος· ἄγγελον λιπὼν δελφινόσημον 658.
Δελφύς· μητρὸς ἐντὸς δελφύος 939.
Δέμας· χερσὶν ὀχμάσας δέμας 41. παιδὸς καταβροχθέντος αἰθάλῳ δέμας 55. κύμβαχον δέμας 66. ἀσκῷ ἀμφελυτρώσας δέμας 75. τοῦ Ζηνὶ δαιτρευθέντος δέμας 160. ὄνυξι αἱμάσσων δέμας 266. εἱρκτῆς ἀλιβδύσασα δέμας 351. θρυλλίξας δέμας 487. Τυφῶνος δέμας 689. γραῦν μαρμαρουμένην δέμας 826. ἔκβλητον αἰάζουσα δέμας 1080. λακίζουσ' ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας δράκαινα 1113. λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας 1315.
Δέμνιον· λίπτοντ' ἀλέκτρων ἐκβαλοῦσα δεμνίων 353. ἐν δεμνίοις 171. ἰμάσσων ὠλέναισι δέμνια 114.
Δέμω· σηκὸν ἔδειμε 873. δείμας σηκόν 1261. σηκὸν δείμαντο 959. σηκὸν δείμαντες 928. πόλιν δείμαντες 935.
Δενδρώδης· δενδρώδης κλάδος 830.
Δεννάζω· θεὸν δεννάσει κακορροθῶν 404.
Δέννος· δέννοις κολασθεὶς 777.
Δεξιόομαι· τὸν Ἅιδην δεξιούμενον πάλαι 51. οἳ δεξιώσονται τάφους 416. ὀλύμπιοι πλάκες δεξιώσονται ξένους 565.
Δεπαστραῖος· δεπαστραίων ποτῶν 489.
Δέρη· ἠλοκισμένος δέρην 810.
Δέρκω· μοῖραν προὐμμάτων δεδορκότες 82. δέρκεται ζέουσαν γραῖαν 229. ἦμαρ δρακὼν 814. οὐκ ἰάσιμον ἕλκος δρακοῦσα τοῦ ξυνευνέτου 62.
Δέρτρον· θρυλιγμάτων δέρτροισι προσσεσηρότας 880.
Δεσπότειος· δεσποτείαις ὠλέναις ὠγκωμένον 1183.
Δεσπότης· βοῶσα δεσπότην πόσιν 1118. σύγγνωθι, δέσποτ' 3. πυρὶ φλέξασα δεσποτῶν στόλον 1078.
Δευτερεῖα· τὰ δευτερεῖα πάλης 170. τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων 1011.
Δεύτερος· ὁ δεύτερος 478. 1374. λεύσσω σε δεύτερον πυρουμένην 52. ᾅδην δύσεται τὸ δεύτερον 813. ὁ δευτέραν τεκοῦσαν τύψας 39. δευτέραν εἰς ὄρχιν ἐμπταίσασαν 104. τὴν δευτέραν οὐκ ὄψει κύπριν 112. δευτέραν ἅλμην σπάσει 391. δευτέραν πληγὴν κριὸς ἐγκορύψεται 557. δευτέραν ὁδὸν περᾷ 809. δευτέρους ἔπεμψαν λύκους 1309.
Δευτεροῦχος· δευτεροῦχον ἄρσαντες ζυγόν 204.
Δέχομαι· ἅπασα ἄλγη δέξεται 408. δέξεται μονόστολον 690. ἐκβεβρασμένην Γλάνις ῥείθροις δέξεται 718. θανόντα ὄρος δέξεται 806. κεγχρίνη βεβρωμένον Κρίμισα δέξεται 913. χῶρος συνοίκους δέξεται 1022. πλανήτην δέξεται Τυρσηνία 1239. πλανήτην ὅταν δόμοις δέξωνται 539. ἵππων φριμαγμὸν ἠόνες δεδεγμέναι 244. ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφορὰν δεδεγμένων 257.
Δή· καὶ δή 90. 229. 239. 243. 249. πάλαι δή 216. ἦ πολλὰ δή 359. 550. ὡς δή 354. ὃς δή 965. 1184. ὃν δή 156. ᾧ δή 236. 1446. ἃ δή 510. 1263. ὧν δή 961. ἃς δή 577. ὃς δή ποτ' 1401. οὗ δή ποτ' 530. ὃν δή ποτ' 499. ἣν δή ποτ' 470.
Δῃόω· χθὼν δῃουμένη 251. ὧν σκηπτοὺς γεύσεται δῃουμένων 383. δῃώσας στρατόν 1384. δῃώσαντες τοὺς πρόσθ' ἔδεθλον Βουθίδας οἰκηκότας 986.
Δήϊος· σπάσαντι δηΐας μαστὸν θεᾶς 1327.
Δημόλευστος· πρέσβυν δημόλευστον 331.
Δῆμος· δῆμος τὸν κτανόντ' ἐπαινέσει 1172.
Δημότης· ἐν ῥήτρησι δημοτῶν σταθεὶς 470.
Δηναιός· γυῖαι ἄμναμοι δηναιᾶς Ἁλός 145. σμήχουσα δηναιὸν νιφὰς 876. δηναιὸν ἄφθιτος θεὰ αὐδηθήσομαι 1139.
Δήραινος· Δηραίνου κύνες 440.
Δηρίζω· ἔστειλαν σμίνθοισι δηρίσοντας 1306.
Δῆρις· εἰς ὀλύνθων δῆριν ἑλκύσας τὸν ἀνθάμιλλον 428.
Δηώ· (Δημήτηρ) Δηοῦς ἀνεῖναι μή ποτ' ὄμπνιον στάχυν 621.
Διά· ἅσσα διὰ μνήμης ἔχω 8. γατομῶν δι' αὔλακος 268. δι' αἰῶνος 303. 969. διὰ στενοῦ αὐλῶνος 387. διὰ στενῶν μύρμων ἐνήσει σκάφος 889.
Διαγράφω· πτεροῖσι χέρσον αἰετὸς διαγράφων 261.
Δίαιτα· τῆς πρὶν διαίτης μεμνημένοι 609. οἱ θαλασσίαν δίαιταν αἰνήσουσι 596.

Διάκρια· (ὄρη Εὐβοίας) Διακρίων γωλειά 375.
Διαλλαγή· εἰς διαλλαγὰς μολὼν 1448.
Διανύω· ἀτραποὺς διήνυσε 123.
Διαρπαγή· διαρπαγὰς δόμων ἐναυγάζουσαν 70.
Διαῤῥαίω· πύργους διαῤῥαίσουσι 1007. πτόρθου διαῤῥαισθέντος 1097.
Διασφάξ· κευθμῷ χελύσεται διασφάγος 317. κρύψουσι κοίλης ἐν μυχοῖς διασφάγος 1062.
Δίδωμι· ναύταις ἔδωκε κόρας 953. χώραν διδόντες 1065. δοθεῖσα πρωταίχμεια τῷ πυργοσκάφῳ 469.
Διέξοδος· ἄνειμι ἐς διεξόδους ἐπῶν 14.
Δίζημαι· νεκρόμαντιν διζήσεται 682. κόλπων ἰαυθμοὺς διζήμενοι 606. ἁρπαγὰς διζήμεναι 1335.
Διζηρός· (ποταμὸς) πρὸς βαθεῖ νάσσαιτο Διζηροῦ πόρῳ 1026.
Δίκη· ἐργάτης δίκης 128. δίκης ταῤῥοθος 1040. ἐκβῆναι δίκην 136. ἀλφῆς τῆς ἀεδνώτου δίκην 549. πορκέων δίκην 596. ἔλλοπος μυνδοῦ δίκην 1375. δίκας φθιτοῖσι ῥητρεύοντος 1399.
Δίκελλα· στερῤᾷ δικέλλῃ βουσκαφήσαντος 434. δικέλλῃ πᾶν μεταλλεύων γνύθος 485.
Δικταῖος· Δικταῖον εἰς ἀνάκτορον 1300.
Δικεῖν· πήδημα δικὼν 531.
Δίκωλος· δικώλοις σφενδόναις ὡπλισμένοι 636.
Δίκωπος· δίκωπον σέλμα ἐλᾷ 1217.
Δίμορφος· θαλασσόπαις δίμορφος θεὸς 892. διμόρφου γηγενοῦς 111.
Δίνη· δίναις παλιῤῥοίοισιν ἕλκοντος σάλου 380. Ὠκινάρου δίναισιν ἀγχιτέρμονα 729. ἐν Λαμητίαις δίναισιν 1086.
Διοιχνέω· διοιχνεῖ δυσφάτους αἰνιγμάτων οἴμας τυλίσσων 10.
Δῖος· δῖ' Ἐνυὼ 519.
Δίπλαξ· ἐκδύνουσα δίπλακα σκέπην 1422.
Διπλοῦς· νεῖκος ὤρινεν διπλοῦν 1329. ἐργάται διπλοῖ 521. διπλᾶ ῥαίεται τέκνα 232. διπλῶν μεταξὺ χοιράδων σαρούμενον 389. πυρσὸν ἦραν ἠπείροις διπλαῖς 1295. μιᾷ δὲ κρύψαι τοὺς διπλοῦς μοίρᾳ 226. λείψει διπλοῦς σκύμνους 1232. διπλᾶς ἀηδόνας αἰάζω 314. Πορκέως εἰς νήσους διπλᾶς 347.
Δίπτυχος· δίπτυχοι τόκοι ἄνακτος 1245. διπτύχων ἵνα φθερεῖ 554. διπτύχοις Λαπερσίοις 511. χηλῷ κατεδρύφαξε διπτύχους γονάς 239.
Διρφωσσός· (ὄρος Εὐβοίας) Διρφωσσοῖο γωλειά 375.
Δίς· ὃν δὶς ἡβήσαντα ἔστειλε 156.
Διζάρπαγος· ἀρωγοὺς τῇ διζαρπάγῳ κρεκί 513.
Δίσκος· Δίσκου μεγίστου τάῤῥοθος 400.
Δισσός· δισσὰς σαλάμβας 98. ἐκόψεται δισσὰς πείρας 836. στέψασε δισσὰ καὶ τριπλᾶ 69.
Δίψα· κελαινὴν δίψαν 1425.
Διψάς· δράκαινα διψὰς 1114.
Διψάω· κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου 1171.
Δμωΐς· δμωΐδος νύμφης ἄναξ 1123.
Δνόφος· τὸν δνόφῳ τεθραμμένον σκύμνον 502.
Δοιός· δοιὼ αὐγάσαι λέχους 147. δοιοὶ κύνες 439.
Δοκεύω· δοκεύει τὰς ἀταρχύτους ῥαφὰς 1326. τὰ δ' ἄλλα σφραγὶς δοκεύσει 509. πᾶς Ἴμεὺς ἀνὴρ κόρας δοκεύσει 1168.
Δόλογκοι· ἀμφὶ κοίλην ᾗόνα Δολόγκων 331. ἀκτὴ Δολόγκων 533.
Δόλος· ἀξίφῳ δόλῳ 50.
Δομή· σμώδιγγα προσμάσσων δομῇ 783. μαίρας ὅταν φαιστὸν ἀλλάξῃς δομὴν 334. κύκνοισιν ἐνδαλθέντες δομὴν 597.
Δόμος· Ὀδοιδόκειος δόμος 1150. πάντα κυκώσας δόμον 1442. πρὸς διαρπαγὰς δόμων 70. κίον' αἰστώσεις δόμων 281. τὰ δ' ἄλλα δόμων σφραγὶς δοκεύσει 508. δόμων λαβεῖν ὃ χρῄζει 1268. πλανήτην ὅταν δόμοις δέξωνται 538. κοιλανεῖ δόμους 772. πολῶντες δόμους 1090. ἕως ἂν ἐξαρτύσωσι Λιμφείρας δόμους 1163. ἥξει ἐπὶ Γόρτυνος δόμους 1214.
Δορά· χάρωνος ὠμηστοῦ δορὰ 455. δοραῖς μήλων 1050.
Δορίκτητος· δορίκτητον γέρας 1114. δορίκτητον χθόνα 1359. ἀμφὶ σκύλων τῶν δορικτήτων 933. σκύλων ἀπαρχὰς τὰς δορικτήτους λαβὼν 1450.
Δόρπον· κελαινὸν δόρπον κυνὶ σιτῆλαι 471.
Δόρυ· κἂν ἵππῳ πτήσσων δόρυ 230. καινίσει δόρυ 530. ἡμῖν εὐνάσει δαίμων δόρυ 567. δόρυ γνάμψει θέοινος 1246. δορὸς πρὸς ἀλκὴν 69. ῥῦμα φοινίου δορὸς 507. ἀν–

στήλωσαν Ἀργῴου δορὸς κἀπασθὲν πέτευρον 883. πτῶκα ἐν κλόνῳ δορός 944. συμβαλὼν ἀλκὴν δορός 1447. βληθεὶς τῷ τριωνύχῳ δορί 392. Ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορί 1339.
Δούλειος· ζυγὸν δούλειον 504.
Δούλη· δούλης γυναικὸς ζεῦγλαν ἐνδεδεγμένοι 996.
Δουλόω· πᾶσα αἶα δουλωθήσεται 1404.
Δουπέω· δεδουπὼς τὸν κτανόντ' ἠμύνατο 492. ἐπεγκαχάζων τοῦ δεδουπότος μόρῳ 285. τύμβους ὄψεται δεδουπότος 919.
Δουρατόγλυφος· τέραμνα δουρατογλύφου στέγης 361.
Δράκαινα· δράκαινα διψάς 1114. θηρόπλαστον ἐςόψεται δράκαιναν 674.
Δρακοντόμορφος· πεφευγὼς ἑρπετῶν μάχην δρακοντομόρφων 1043.
Δρακοντόφρουρος· νάκην δρακοντοφρούροις ἐσκεπασμένην σκοπαῖς 1311.
Δράκων· δεινὸς ἄρταμος δράκων 327. δράκων Τυμφαῖος Αἰθίκων πρόμος 801. νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος ἐκχέας πόθον 110. Σκυρίου δράκοντος ἔντοκον λεχώ 185. θρεπτῷ δράκοντι 1223. χεῖρας ὥπλισε Σκύθῃ δράκοντι 918. δράκοντα βαλὼν ἴυγγι τόξων 309. δράκοντα κτανών 632.
Δραύκιος· σὺν Σκαμάνδρῳ Δραυκίῳ 1304.
Δρέπω· νᾶμα Πολυάνθου δρέπων 1046.
Δροίτη· δροίτης ἄγχι κείσομαι 1108.
Δρομεύς· ὡς πτηνὸς δρομεὺς 15. καύηξ κυμάτων δρομεύς 789.
Δρόμος· ἔρημος ἐν κρόκαισι νυμφίου δρόμος 193. φάλαισι κοινωνεῖν δρόμου 394. πρὸς ἄστρων κλίμακας στήσει δρόμον 510. λαμπαδοῦχον ἐντυνεῖ δρόμον 734. ἔμπαιον δρόμων 1321.
Δρόσος· γυῖα χυτλῶσαι δρόσῳ 322. θεᾶς πέδον δρόσῳ φοιβάσουσιν 1166.
Δρυηκόπος· ἄνακτος τοῦ δρυηκόπου γόνος 1378.
Δρύκαρπον· δρύκαρπα φέρβοντο φῶκαι 83.
Δρύμας (Ἀπόλλων) 522.
Δρύμνιος· ὁ Δρύμνιος δαίμων 536.
Δρυμός· Νηρίτων δρυμῶν πέλας 794.
Δρῦς· καρποτρόφος δρῦς 1423. αὐτόδαιτος ἐγγόνων δρυός 480. στύπος δρυός 1110.
Δρυφάσσω· στέρνα δεδρυφαγμένον 758.
Δυμαντεῖος· οἱ τῆς Δυμαντείου σπορᾶς 1388.
Δύμη· ἀπ' Ὠλένου Δύμης τε ἡγεμὼν στρατοῦ 591.
Δυνάστης· τὸν δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου 901.
Δύω· ἀμφὶ σῶμα πέπλον δῦναι 278. τοῦ κατὰ χθονὸς δύνοντος 1277. νερτέρων ἕδρας δύντες 446. κρατῆρα Βάκχου δύσεται 273. ᾅδην δύσεται 813.
Δύο· δυοῖν πελειαῖν ὠρφανισμένην γονῆς 103. δυοῖν ἀδελφοῖν ἅτερος 1048.
Δύπτης· Ἀτλαντίδος δύπτου κέλωρος 73. δύπτην κήρυλον 387. βαλεῖ πρὸς κῦμα δύπτην 752.
Δύπτω· ἔδυψε Νηρέως τάφους 164. πρὸς κῦμα δυπτούσας πτεροῖς 715.
Δύρας· Δύρα παρ' ὄχθαις 916.
Δυςαίων· οἴμοι δυςαίων 314. μόρος δυςαίων 1076.
Δυςαλθής· στόνυξ δυςαλθὴς 796.
Δύςβατος· δύςβατος λόφος 699. δύςβατοι Λειβήθριαι πύλαι 409. πρῶνας δυςβάτους Τυλλησίους ἄρσονται 993.
Δύςγαμος· ἔκατι δυςγάμων ῥυσταγμάτων 1089.
Δυςδαίμων· πόλιν δυςδαίμονες δείμαντες 984.
Δυςέξοδος· τὰς δυςεξόδους ζητῶν κελεύθους 1099.
Δύςζηλος· δύςζηλος ἀστέμβακτα τιμωρουμένη 1117.
Δύςλυτος· δυςλύτοις οἴστρου βρόχοις 405.
Δυςμενής· δυςμενεῖς φρυκτωρίαι 1096. δυςμενεστάτου ξένων ἔτυψε δώρῳ σπλάγχνον 464. δυςμενῶν ποδηγέτην 220. εἰς γῆν δυςμενῶν ῥίψας πόδα 279. δυςμενῶν μοχλόν 527. πυρώσει πάντα δυςμενῶν σταθμά 1371. ὅπως παλεύσῃ δυςμενεῖς 784.
Δυςμήτηρ· ὦ δύςμητερ 1174.
Δυςμίσητος· φάλαινα δυςμίσητος 841.
Δύςμορος· δύςμορος Κάλχας 979. δύςμορον στρατηλάτην ναύταις συνεκβράσουσι πνοαί 897. δύςμοροι στένοντες ἄτας 675.
Δύςμορφος· πιθήκων γένος δύςμορφον 692.

Ἐκκλύζω· ἐκκλυσθήσεται 1156.
Ἐκκυνηγετέω· τὴν νυμφαγωγὸν ἐκκυνηγετῶν τρόπιν 1025.
Ἐκλάμπω· εὐκταῖον ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας 1091.
Ἐκλάπτω· τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας πέτρον 1201.
Ἐκλείπω· κίρκοι Τμῶλον ἐκλελοιπότες 1351.
Ἐκλοχεύομαι· ἣν τόργος ἐκλοχεύεται 88. ὃν ἡ ξύναιμος ἐκλοχεύεται 468.
Ἐκλύω· ὠδῖνας ἐξέλυσε δενδρώδης κλάδος 830. ὠδῖνας ἐξέλυσε λαθραίας γονῆς 1197.
Ἐκμάσσω· ἄρκτου τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπους 138. κτενεῖ κούρας οἴμας μελῳδοῦ μητρὸς ἐκμεμαγμένας 713.
Ἐκμιμέομαι· Ζῆθον ἐκμιμούμενοι 602. γῆρυν ἐκμιμουμένη 7.
Ἐκναυσθλόω· Λίγεια εἰς Τέρειναν ἐκναυσθλώσεται 726.
Ἐκούσιος· ἑκουσίαν σμώδιγγα προσμάσσων δομῇ 783.
Ἐκπαιδεύω· ὡς δὴ Προύβλαστος ἐξεπαίδευσε 577.
Ἐκπίνω· ἐκπιὼν σκύφον 163.
Ἐκπλέω· οἱ δ' αὖ — νῆσον Κερνεᾶτιν ἐκπεπλωκότες 1084. τοῖς εἰς στενὴν Λεύκοφρυν ἐκπεπλευκόσι 346.
Ἐκπορθέω· Ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορί 1339.
Ἐκπνέω· ὅταν ἐκπνεύσῃ βίον 807. ἐκπνεούσης λοῖσθον ὀφθαλμὸς τυπείς 999.
Ἐκπρεπής· ἐκπρεπέστατος γένους 1345.
Ἐκσώζω· τύμβος αὐτὸν ἐκσώσει μόρου 613.
Ἐκτήκω· θρήνοισιν ἐκτακεῖσα 498.
Ἐκτῆνες· τοῦ μόσσυνας Ἐκτήνων βουσκαφήσαντος 433. Ἐκτήνων πρόμοι 1212.
Ἐκτίνω· ᾧ θυμάτων ἐκτίνων χάριν 211. ὅρκον ἐκτίνων ψευδώμοτον 932.
Ἐκτόρειος· νυμφίους ἀρνούμεναι Ἐκτορείοις ἠγλαϊσμένους κόμαις 1133.
Ἕκτος· μεθ' ἕκτην γένναν 1446.
Ἐκτρέχειν· δαίμων φήμας ἐς τὸ λῷον ἐκδραμεῖν τεύξειεν 1472.
Ἕκτωρ· σχάσας πεύκης ὀδόντας, ἕκτορας πλημμυρίδος 100.
Ἐκφεύγω· ἐκφυγεῖν ζυγόν 1131. ἐκφυγὼν ὠδῖνας 942. τὰς παιδοβρώτους ἐκφυγοῦσ' ὑμειτέρου θοίνας 1199. τέκνα ἐκπεφευγότα λαρνακοφθόρους ῥιφάς 234.
Ἐκφυσιάω· Χάρυβδιν ἐκφυσιῶσαν 743.
Ἐκφύω· γενάρχας ἐξέφυσε Δαρδάνος 1307.
Ἐκχέω· ἐκχέας πόθον 110. τὸν ἀντίποινον ἐκχέας μύδρον 271. θοίναισιν ὄλβον ἐκχέασα 773.
Ἐλαστρέω· ἠλαστρημένος Κυχρείος ἄντρων 450.
Ἐλάω· ἐλᾷ πάτρας τῆλε κάσιν 467. πορκεὺς σέλμα ναυστολῶν ἐλᾷ 1217. ὑπὲρ Ἴστρον ἤλασαν ἵππους 1336.
Ἑλικτός· ἑλικτὰ κωτίλλουσα ἔπη 1466.
Ἑλίσσω· μήνης ἑλίσσων κύκλον 306.
Ἕλκος· ἕλκος δρακοῦσα τοῦ ξυνευνέτου 62.
Ἑλκύω· ὅπου λινεργὴς κλῶσις ἑλκύσει 716. γαστρὸς ἑλκύσας ζυγά 343. εἰς δῆριν ἑλκύσας τὸν ἀνθάμιλλον 428. Χάρυβδιν ἐκφυσῶσαν ἑλκύσας βυθῷ 743. γαμψαῖσιν ἅρπης οἰνὰς ἑλκυσθήσομαι 358.
Ἕλκω· δίναις παλιρροίοισιν ἕλκοντος σάλον 380. Αἰγύπτιον Τρίτωνος ἕλκοντες ποτόν 576. πηγαὶ καὶ Αὐσονῖτιν ἕλκονται χθόνα 702.
Ἑλλάς· Ἑλλὰς στενάξει τοὺς κενοὺς τάφους 366. Ἑλλάδος κηραινόμον 187. πρωτόλεια Ἑλλάδος αἰχμῇ φέρουσα 298.
Ἕλλην· δίαν δῶρον Ἕλλην' ὀρέξῃ λεὼς Λίβυς 894.
Ἕλλη· πόντος Ἕλλης 1285.
Ἔλλοψ· κέντρῳ δυσαλθὴς ἔλλοπος Σαρδωνικῆς 796. ἔλλοπος μυνδοῦ δίκην 1375. ῥάμφεσσι ἀγκώσσοντες ἐλλόπων θοροὺς 598.
Ἐλπίς· παρ' ἐλπίδα 535.
Ἕλωρος· Ἕλωρος ἔνθα ἐκβάλλει ποτόν 1033. ῥείθρων Ἑλώρου πρόσθεν 1184.
Ἐμβάλλω· ἄνασσαν ἐμβαλοῦσα ταρτάρῳ 1197.
Ἐμβατεύω· ἀκτὰς ἐμβατήσονται λεπρὰς 642.
Ἐμβολή· στέρξαι ἐμβολὴν ῥαιστηρίαν 525.
Ἐμός· ἐμὸς ἀκοίτης 1123. ἐμὸς τε σύγγονος 1232. αὐθαίμων ἐμὸς 1446. οὑμὸς πατήρ 224. οὑμὸς γάμος 411. οὑμὸς ξύναιμος 452. πάππος οὑμός 1341. λιμένων ἐμῆς πάτρας 38. πλεῖστον ἐξ ἐμῆς γονῆς στερχθείς 1189. ἐμὸν σέβας

1126. ἐμὸν βρέτας 1135. τοὐμὸν ταλαίνης πῆμα 1215. οὓς μήποτε ἐς πάτραν ἐμὴν στείλαις 512. τὴν ἐμὴν αἰστώσειν πάτραν 1282. ἐμοὺς γενάρχας ἐξέφυσε Δάρδανος 1307. ἐμῶν ἕκατι ῥυσταγμάτων 1089. ἐμῶν ἕκατι γάμων 1151. γένους πάππων τῶν ἐμῶν κλέος 1226.

Ἔμπαιος· ἔμπαιον δρόμων 1321.

Ἔμπεδος· ἐμπέδοις τομαῖς 601.

Ἐμπείραμος· πάλης ἐμπείραμος 1196.

Ἐμπίπτω· ἐκ Λιβύσσης ἐμπίπτων νότος 1016.

Ἐμπλέκω· ἴχνος ἐμπλέξας λύγοις 213. βαλεῖ πρὸς κῦμα ἐμπεπλεγμένον κάλοις 752.

Ἔμπλην· ἔμπλην Παχύνου 1029.

Ἔμπνους· ἔμπνους δαιτρὸς ἠπάτων 35.

Ἐμπταίω· εἰς ἄρκυν — ἐμπταίσασαν 105.

Ἐμφορέω· ποδωτοῖς ἐμφορούμεναι λίνοις 1015.

Ἔμφυλος· λεῦσσον φόνον ἔμφυλον 990. μίασμ᾽ ἔμφυλον ἀλθαίνων κακῷ 1122.

Ἐμφύρω· βῶλον ἐμπεφυρμένην νασμοῖς ὀρέξαι 1380.

Ἐν· 18. 40. 73. 99. 107. 122. 152. 171. 190. 193. 207. 219. 254. 310. 349. 390. 398. 413. 432. 443. 454. 456. 470. 487. 541. 543. 563. 568. 571. 605. 615. 676. 691. 728. 738. 742. 780. 801. 802. 806. 814. 857. 896. 907. 927. 930. 944. 986. 1036. 1062. 1085. 1098. 1101. 1113. 1155. 1168. 1202. 1224. 1235. 1258. 1258. 1299. 1349. 1358. 1375. 1436. 1438. 1449. 1462. ἐν ᾗ (χθονὶ) στρατηλάτην ναύταις συνεκβράσουσι πνοαί 897. τὴν ὑμνηθεῖσαν ἐν χάρμαις πάτραν 1271. ἐν διμιτέκνοις ὀλβίαν δωμήσεται τύρσιν 1272. τάν 12.

Ἐναιχμάζω· ἐναιχμάσουσιν αὐτανέψιοι 546.

Ἐναλλάξ· πολλῶν ἐναλλὰξ πημάτων ἀπάρξεται 1409.

Ἐναρίζω· οὗ φίτυν ἠνάριξεν Οἰταῖος στόνυξ 486.

Ἐναυγάζω· πῦρ ἐναυγάζουσαν αἰστωτήριον 71.

Ἐνδατέομαι· τὸν ὠλενίτην χόνδρον ἐνδατουμένη 155.

Ἐνδέχομαι· δούλης ζεῦγλαν ἐνδεδεγμένοι 996.

Ἔνερθεν· κρημνῶν ἔνερθεν 1325.

Ἔνθα· ἔνθα ἐστὶν Ἰσχένου τάφος 42. ἔνθα τείνει πρὸς αἴθραν κρᾶτα — λόφος 700. ἔνθα Τερμιεὺς ὀρκωμότους ἔτευξεν ἀφθίτοις ἕδρας 707. ἔνθα ἐξερεύγονται ποτά 724. Μόψον ἔνθα ναυβάται ταρχύσαντο 881. Ναύαιθος ἔνθα πρὸς κλύδων᾽ ἐρεύγεται 921. ἔνθα Λαομέδων ναύταις ἔδωκε κόρας προθεῖναι θηρσίν 952. ἔνθα Κάλχας κεῖται 979. ἔνθα μύρεται Σίνις 982. ἔνθα μυδαίνει ποτοῖς Ὠκίναρος γῆν 1008. ἔνθα λυπρὸν ὄψονται βίον 1019. Ἕλωρος ἔνθα ἐκβάλλει ποτόν 1033. ἔνθα πρηῶνος εἰς Τηθὺν κέρας νένευκεν 1068. ἔνθα οἴκτιστα θανῇ 1076. ἔνθα τράπεζαν κιχών 1250. ἔνθα Σιβύλλης ἐστὶν οἰκητήριον 1278. ἔνθα Τυφῶνος δάμαρ εὐδάνει 1353.

Ἔνθεος· ἔνθεον σχάσασα στόμα 28.

Ἐνθρώσκω· βύκτης ἐνθρώσκων πνοαῖς 756.

Ἐνί· νήσῳ ἐνὶ δράκοντος 110.

Ἐνίημι· μύρμων ἐνήσει Τῖφυς σκάφος 890.

Ἐνιπεύς· ἀκτὴν εἰς Ἐνιπέως ῥιφεῖσα 722.

Ἐνναία· οὗ πάππον Ἐνναία ἐτύμβευσεν τάφῳ 152.

Ἐννέωρος· ἐννέωρον χρόνον μίμνειν ἀνώγων 571.

Ἔννυχος· κλαγγαῖσι ταρμύσσουσαν ἐννύχοις βροτούς 1177.

Ἐνοικέω· ἄλλοι ἐνοικήσουσι Σικανῶν χθόνα 951.

Ἐνοπλίζω· ἐνοπλίσουσιν ὠλέναις πλάτην 205.

Ἐνόρχης· (Διόνυσος) 212.

Ἐνσαρόω· πόντου ἐνσαρούμενος μυχοῖς 753.

Ἐντέμνω· ὧν ὀστράκου στρόβιλος ἐντετμημένος κόρσην σκεπάσει 506.

Ἔντοχος· Συρίου δράκοντος ἔντοχον λεχώ 185.

Ἐντός· ἁλὸς ἐντὸς ματεύων 187. ὅσην Ἄραιθος ἐντὸς ἠδὲ Λειβήθριαι πύλαι σφίγγουσι 408. μητρὸς ἐντὸς δελφύος 939. ἔβαινεν εἱρκτῆς ἐντός 1462.

Ἐντύνω· ἐντυνεῖ δρόμον 734.

Ἐνυώ 519. πρηστὴρ Ἐνυοῦς 463.

Ἐξ· ἐξ ὀνείρων ἐστροβημένον 172. τέταρτον ἐξ Ἄτλαντος σπόρον 221. κρηναῖον ἐξ ἄμμοιο ῥοιβδήσει γάνος 247. οἰμωγὴ πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται 254. ἐξ ἐδωλίων πηδῶντες 296. ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα

963. ἐξ οὗ πηγαὶ ἕλκονται 701. ἐξ ἄκρας σκοπῆς 714. ἐξ ἄκρου ποδός 844. ἐξ ὀνειράτων 1182. ἐξ ἐμῆς φρενός 1189. ἐξ Ὀφρυνείων ἠρίων ἀνειρύσας 1208. τράπεζαν βρωθεῖσαν ἐξ ὀπαόνων 1251. ἐξ ἄκρων λοβῶν 1401. κἀξ ὀνειράτων 113.

Ἐξακέομαι· θύσθλοις ἐξακεύμενοι θεάν 1180.

Ἐξαλύσκω· φλέγουσαν ἐξαλύξαντα σποδόν 179.

Ἐξάπεζος· μύρμων τὸν ἐξάπεζον ἀνδρώσας στρατόν 176.

Ἐξάπρυμνος· τάρροθον τὸν ἐξάπρυμνον στείλασα 1347.

Ἐξάπτω· πῦρ ἔνδον ἐξάπτων φλογί 1363.

Ἐξαριθμέω· ἐξαριθμήσας γονὰς συός 1255.

Ἐξάρχω· στρόμβῳ τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον 250.

Ἐξασκέω· ὄρχατον τεύξει φυτοῖς ἐξησκημένον 858.

Ἐξεναρίζω· ἐξηνάριξεν ὃν ἀξίφῳ δόλῳ νέκυς 50.

Ἐξερεύγομαι· ἐξερεύγονται ποτά 725. ὅταν κλύδωνας ἐξερεύγηται γνάθων 474.

Ἐξινάω· φάλαινα ἐξινωμένη 841.

Ἔξοχος· ἔξοχον ῥώμῃ γένος 1233.

Ἐξόχως· ἐξόχως ἐξυμνουμένην 1195.

Ἐξυλακτέω· τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον 764.

Ἐξυμνέω· πλάκα Γραικοῖσιν ἐξυμνημένην 1195.

Ἐξώλης· τοῦ πρόσθεν πλεῖον ἐξωλέστερος 667.

Ἐορδοί· (Μακεδόνες) αἰστώσας χώραν Ἐορδῶν 1342.

Ἐπαινέω· δῆμος τὸν κτανόντ' ἐπαινέσει 1172.

Ἐπακτήρ· ἐπακτὴρ καγχαλῶν ἀγρεύματι 109.

Ἐπάκτιος· ἥ τ' ἐπάκτιος στόρθυγξ Τίτωνος 1405. εἰς ἐπακτίαν χέρσον περάσας 118.

Ἔπαλξις· ἐπάλξιες 292.

Ἔπαυλον· Κιμμέρων ἔπαυλα 695.

Ἐπεγκαχάζω· ἐπεγκαχάζων τοῦ δεδουπότος μόρῳ 285.

Ἐπεγκολάπτω· τὰς (λύγους) ἐπεγκολάπτειν ἀστένακτος αἰνέσει 782.

Ἐπεί· ἐπεί με ῥήξει τένοντα 1110. ἐπεὶ Πελασγοὺς εἶδε 1364. ἐπεί μ' ἔταξας φύλακα στέγης 1469.

Ἐπειός· Ἐπειόν, οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ γοναῖς 151.

Ἐπείσακτος· ἕκατι τῶν ἐπεισάκτων γάμων 60.

Ἐπείσιον· εἰς ἐπείσιον χλεύην ὑλακτήσασα 1385.

Ἐπέρχομαι· Παλληνίων ἐπῆλθε 127.

Ἐπεσβολέω· ἐπεσβολήσας λυγρά 130.

Ἐπεσβόλος· ἐπεσβόλοις ἀραῖσιν ἠρεθισμένην 332.

Ἐπήκοος· πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτάς 125. πατρὶ λύσκε τὰς ἐπηκόους λιτάς 460.

Ἔπηλυς· ἔπηλυς οἴκους τῆλε νάσσεται πάτρας 947.

Ἐπί· cum Gen. οἱ ἐπὶ ξένης ξένοι 415. ἐρείσει κῶλα χερμάδων ἔπι 616. χοιράδων βεβὼς ἔπι 1036. κἀπιβᾶσ' ἐπ' αὐχένος 1114. cum Dat. ἀφλόγοις ἐπ' ἐσχάραις 36. ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφοράν 257. κακῶν ἐπ' εὐχαῖς 288. ἐπ' ἀκταῖς ἐκβεβρασμένον νέκυν 396. δευτέραν ἔπι πληγήν 557. ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ μόχθος 666. ἐπὶ Σκαιαῖς πόνους ἰδών 774. ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ κῆρα 909. ξένην ἐπ' ὀστέοισιν ὀγχήσει κόνιν 1049. cum Acc. ἐπ' ἀρσένων λέκτρα φοιρῶσα 84. κἀπὶ Γυθίου πλάκας 98. κἀπὶ κνταίαν νάπην 603. κἀπὶ Τιτᾶνος περᾶν 708. κἀπὶ Γόρτυνος δόμους 1214.

Ἐπιβαίνω· κἀπιβᾶσ' ἐπ' αὐχένος 1114.

Ἐπιδόρπιος· κἀπιδόρπιον τρίφος 607. τοὐπιδόρπιον ποτὸν 661.

Ἐπικλύζω· κῦμ' ἐπέκλυσε 228.

Ἐπιλώβητος· τοὐπιλώβητον γένος 1173.

Ἐπιμαιμάω· κἀπιμαιμῶσαι μάχης 301.

Ἐπιμηθεύς· ἡ 'πιμηθέως τοκάς 1412.

Ἐπιρροιζόω· μίτοισι ἐπιρροιζοῦσι γηραιαὶ κόραι 585. κἀπιρροιζοῦσαν πάτρῃ δεινὰς ἀπειλάς 217.

Ἐποικέω· ξένην ἐποικήσοντας κόνιν 926.

Ἐπομβρία· χερμάδων ἐπομβρίᾳ 333.

Ἐπόπτομαι· ἐπόψομαι οἰκτρὸν φάος 304. βέλεμνα ἐπόψεται 551. ἐπόψεται λείψανον τοξευμάτων 662. ἐπόψεται Τυφῶνος σκοπάς 825. ἐπόψεται τύρσεις Κηφηΐδας 834. ἐπόψεται γύας 847.

Ἔπος· ἔγνω σὺν κακῷ μαθὼν ἔπος 488. ἄνειμι ἐς διεξόδους ἐπῶν 14. ψευδηρίοις φήμαισιν ἐγχέσας ἔπη 1455. ἑλικτὰ κωτίλλουσα ἔπη 1466.

Ἑπτά· ἀφ' ἑπτὰ παίδων 178.
Ἐπώνυμος· ἄνασσαν τῆς ἐπωνύμου πάτρας 1004. τὴν ἐπώνυμον πέτραν ὀχήσει 723. ἄκραν ἐπώνυμον ὑστέρῳ χρόνῳ γράφων 1031.
Ἐπωπίς· Βοιμὼ Τρίμορφος θήσεταί σ' ἐπωπίδα 1176.
Ἐργαλεῖον· τὰ ἐργαλεῖα καθιερώσει Μυνδίας ἀνακτόροις 948.
Ἐργάτης· ἐργάτης δίκης 128. ὑλοκουρὸς ἐργάτης ὀρεύς 1111. ἐργάτην μόχλον 816. χειρώνακτες ἐργάται 521.
Ἐρεθίζω· ἀραιῖσιν ἠρεθισμένην 332.
Ἐρείδω· ἐρείσει κῶλα χερμάδων ἔπι 616. ἅλμα ποδὸς εἰς θῖν' ἐρείσας 246.
Ἐρείπω· λίστροις ἤρειψεν πάγον 1348.
Ἔρεισμα· ἔρεισμα πάτρας ὑποσπάσας 282.
Ἐρεμβοί· Ἐρεμβῶν ἀκτάς 827.
Ἐρεμνός· ἥξει ἐρεμνὸν εἰς ἁλίπεδον φθιτῶν 681. εἰς ἐρεμνὸν τάφον κρύψουσι 1061.
Ἐρεύγομαι· Ναύαιθος ἔνθα πρὸς κλύδων' ἐρεύγεται 921.
Ἐρευνάω· θαλάσσης ἐρευνήσει μυχούς 823. πάντ' ἐρευνήσας μυχὸν 1244.
Ἐρεχθεύς· 158. τέταρτον ἐγγόνων Ἐρεχθέως 431. ἀμναμίοις τοῖς Ἐρεχθέως 1338.
Ἐρημία· δαψιλὴς ἐρημία 957.
Ἔρημος· ἔρημος νυμφίου δρόμος 193. ἔρημον Ἄτλαντος οἰκητήριον 879. πασῶν ἔρημοι 416.
Ἐριννύς· 153. 669. Ἐριννύων ἀποψήλασα πάγην 406. Ἐριννύων ἐσθῆτα πεπαμένα 1137.
Ἐρινός· ἐρινοῦ προσκαθήμενος κλάδῳ 741.
Ἔρις· (ποταμὸς) Ἔριν λιποῦσαι 1333.
Ἔρις· ἐγείρει ἔριν 1362.
Ἔρκυννα 153.
Ἕρμα· μελάθρων ἕρμα καὶ πάτρας 1190.
Ἑρματίζω· εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν ἡρματίξατο 1319.
Ἑρματίτης· τὸν ἑρματίτην νηὸς ἐκβαλὼν πέτρον 618.
Ἑρμαῖος· λακτίσμαθ' Ἑρμαίου ποδός 835.
Ἑρπετόν· πεφευγὼς ἑρπετῶν μάχην 1042.
Ἕρπις· ἕρπιν ῥέζειν 579.
Ἔῤῥαος· ἐῤῥάου κύτος 1316.
Ἐρυμνός· ἐρυμνὸν κτίσμα Κυρβάντων 78. Μύῤῥας ἐρυμνὸν ἄστυ 829.
Ἔρχομαι· ἐγὼ δὲ ἦλθον ἀγγέλλων μῦθον 1467. ἐλθοῦσαι Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς εὐναστήριον 582.
Ἔρως· Ἀνθέως ἔρωτας 134. ἔρωτας οὐκ ἔρωτας 406.
Ἐρῶ· fut. ῥήτρας πολίταις ἐρεῖ 1037.
Ἐς· ἄνειμι ἐς διεξόδους ἐπῶν 14. ἔστειλ' ἐς γύας 158. ἐς βαθεῖαν λαιμίσας Ποιμανδρίαν βοῦν 326. ἐς πάτραν μολὼν 338. ἐς φύξαν τραπείς 463. ἐς ᾅδην ἵξεται 497. ὅταν ἐς χέρας τεκόντος βάλῃ σκύμνον 501. οὓς μήποτε ἐς πάτραν ἐμὴν στείλαις 512. ἐς ἄγραν στελοῦνται 603. ἐς τὸ λῷον 1472.
Ἐσθής· λεὼς ἐσθῆτα προστρόπαιον ἐγχλαινούμενος 974. Ἐριννύων ἐσθῆτα πεπαμένα 1137.
Ἐσθλός· πύκτην ἐσθλὸν 944. ἐσθλῆς ἀρούρης πῖαρ ἔγκληρον χθονός 1060.
Ἑσμός· νήριθμος ἑσμός 415.
Ἐσόπτομαι· ἐσόψεται δράκαιναν 673.
Ἕσπερος· μολόντας εἰς γῆν ἕσπερον 956.
Ἑστιάω· τὸν αἱμοφύρτοις ἑστιώμενον μάχαις 1411.
Ἐσχάρα· ἀφλόγοις ἐπ' ἐσχάραις 36.
Ἔσω· ἔσω ῥηγμῖνος αὐδηθήσεται 192.
Ἑταῖρος· πικρὰν ἑταίρων ἰδὼν μοῖραν 594.
Ἔτειος· θύσθλοισι βοῶν ἔτεια κυδανοῦσιν 721.
Ἐτήτυμος· εὐχὰς ἀρούραις ἀμφ' ἐτητύμους βαλεῖ 620.
Ἐτητύμως· φράζειν κἀναπεμπάζειν λόγον ἐτητύμως 1471.
Ἔτι· σφραγὶς μενεῖ ἐν πλευραῖς ἔτι 780. κάνθων' ὑπὸ ζεύγλῃσι μεσσαβοῦν ἔτι 817.
Ευαρχος· τυπέντα κλεῖδας εὐάρχου μύλῳ 233.
Εὐγάληνος· οὖσα εὐγάληνα 20.
Εὐγενής· γήμας Ἀρίσβαν εὐγενῆ κόρην 1308.
Εὔγλαγος· εὔγλαγον θάλος 307.
Εὔγληνος· κύκνοισιν ἰνδαλθέντες εὐγλήνοις δομήν 597.
Εὐδάνω· ἔνθα Τυφῶνος δάμαρ εὐδάνει μυχὸν 1354.
Εὕδω· πῦρ εὗδον ἐγείρει 1363.
Εὔθηκτος· τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον εὐθήκτῳ 1105.
Εὔθηλος· σπάσαντι μαστὸν εὔθηλον θεᾶς 1328.

Εὐθύνω· ἄκραν ἄρδιν εὐθυνεῖ χεροῖν 914.
Εὐκταῖος· εὐκταῖον θυμάτων σέλας 1091.
Εὐλιπής· εὐλιπῆ στελγίσματα 874.
Εὔλοφος· εὐλόφῳ νώτῳ φέρειν 776.
Εὐμαθής· εὐμαθὴς τρίβος 11.
Εὐμαρίς· τὰς δάμαρτος ἀσκέρας εὐμαρίδας 855.
Εὐνάζω· εὐνάσει δαίμων δόρυ 567. ἕως ἂν αἴθων εὐνάσῃ χλόνον 1439. εὐνάζων μένος 570. ὕδρον εὐνάσας θρόνοις 1313. δτ' εἰς νόθον ηὐνάσθη λέχος 423.
Εὐναστήρ· εὐναστῆρας νυμφεῖα δαίσασθαι γάμων 144.
Εὐναστήριον· Σιθῶνος θυγατρὸς εὐναστήριον 583.
Εὐνέτης· εὐνέτης πλάτιν ματείων 820. τὸν μελλόνυμφον εὐνέτην Κυταϊκῆς 174.
Εὐνή· ἐπόψεται χαμευνάδας εὐνάς 849.
Εὐπρεπής· ἀκτὴ Δολόγκων εὐπρεπής 533.
Εὐράξ· εὐρὰξ ἀνακτόρων 920.
Εὐρυάμπιοι· σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων 900.
Εὐρυτάν· Εὐρυτὰν λεώς 799.
Εὐσεβής· παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κριθείς 1270.
Εὔστοχος· εὐστόχῳ βολῇ τύψαι 528. πρὶν ἂν κρατήσῃ ναστὸν εὐστόχῳ λίθῳ 640.
Εὖτε· εὖτ' ἂν πέδον χραίνῃ φόνῳ 260.
Εὔτορνος· πάντα θρανύξαντες εὐτόρνῳ σκάφει 664.
Εὐτρεπίζω· σφαγαῖσιν ηὐτρεπισμένον 614.
Εὐχή· καλῶν ἐπ' εὐχαῖς Δία 288. εὐχὰς ἀρούραις βαλεῖ 620. εὐχὰς δειμαίνοντες 895.
Εὔχιλος· ἀντὶ εὐχίλου κάπης 95.
Εὐώψ· εὐῶπες Φαλακραῖαι κόραι 23.
Ἐφαρμόζω· σφραγῖδα δέλτῳ δακτύλων ἐφαρμόσαι 1382.
Ἐφετμή· οὐ φράσας θεᾶς ἐφετμάς 241.
Ἔφημαι· τάφους χοιράδων ἐφημένους 367.
Ἐχθάνομαι· ναυβάταις ἠχθημένας ἀκτάς 827.
Ἔχθρα· ἔχθρας πυρσὸν ἦραν 1295. ἔχθραν μηχαναῖς ἀναπλέκων 1219.
Ἐχθρός· ἐχθρὸς ὢν 1242. παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κριθείς 1270.
Ἔχιδνα· εἰς σπλάγχν' ἐχίδνης βάψει ξίφος 1121.
Ἐχῖνος· ἐχῖνος μηχαναῖς οἰκοφθόρων 1093.
Ἐχῖνος· ποθοῦντες Ἐχῖνον 904.
Ἔχις· Κρηστώνης ἔχις 499.
Ἔχω· ἅσσα διὰ μνήμης ἔχω 8. ὑποθήριον στόνυξ Πάχυνος ἕξει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλαι συμφοραὶ ἕξουσι 1088. λέοντα δαίτης σχήσει 214. ὧν μένος σχήσει 571. πέτρον ἐν χεροῖν ἔχων 1168. πρὸ πύργων ἔχοντα 528. μορφῆς ἔχοντας σίφλον 1134.
Ἕωλος· τὴν δευτέραν ἕωλον οὐκ ὄψει κύπριν 112.
Ἕως· ἕως ἂν ἐκθρέξωσιν Ἀμφείρας δόμους 1163. ἕως ἂν αἴθων εὐνάσῃ χλόνον 1439.

Z.

Ζάραξ· μύχουρε χοιράδων Ζάραξ 373.
Ζάρηξ· οἰνοτρόπους Ζάρηκος ἐκγόνους φάβας 580.
Ζάω· ἢ ζῶσ' ἐς ᾅδην ἵξεται 497. τοὺς δ' εἰς ἐρεμνὸν ζῶντας τάφον κρύψουσι 1061.
Ζεύγλα· δούλης γυναικὸς ζεύγλαν ἐνδεδεγμένοι 996. τραχήλῳ ζεύγλαν ἀμφιθείς 1344.
Ζεύγλη· ὑπὸ ζεύγλῃσι μεσσαβοῦν μύχλον 817.
Ζεύγνυμι· ὃν μίαν ἔζευξε λέκτροις 962.
Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἥξει Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ ὁμώνυμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάζων νασμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα καὶ θρόνων Διός 363. γυίας τιθαιβώσσοντος ἀρθμίου Διός 622. τοῦ Ζηνὶ δαιτρευθέντος Ὀμβρίῳ δέμας 160. καλῶν ἐπ' εὐχαῖς Φύξιον Δία 288. ὦ Ζεῦ σῶτερ 512.
Ζέω· Τυφῶνος ἀγρίου δέμας φλογμῷ ζέουσα 690. ζέουσαν αἰθυίῃσι πλεκτανοστόλοις 230.
Ζῆθος· Ζῆθον ἐκμιμούμενοι 602.
Ζήλωμα· Παλλάδος ζηλώμασι 355.
Ζηρίνθιος· Ζηρινθίας σηκὸν δείματο 958. Ζηρινθίας δείκηλα 1178. παροικήσουσι τὴν Ζηρινθίαν 449.
Ζήρινθος· Ζήρινθον ἄντρον λιπών 77.
Ζητέω· ζητῶν κελεύθους αὐχενιστῆ-

ῥάχου 1100. ἀρπαγῆς ἀντί-
ν ζητοῦντες 1298.
κῦδος ἐγκατακρύψεις ζόφῳ

ὅρκων ἄρσαντες ζυγόν 204.
ζυγὸν δούλειον ἀμφήρεισαν
503. παρθένειον ἐκφυγεῖν
1131. γαστρὸς ἑλκύσας ζυγά

κληνὸν ἦμαρ οὔ ποτ' ἐν ζωῇ
ν 814.
στέω· ζωοπλαστῶν ἄνδρας ἐξ
ποδός 844.
· φασγάνου ζωστῆρα 1323.
ον· Ζωστηρίου κλιτύν 1278.
αλέπτης· (Θησεύς) 1329.

Η.

ᾗ τρίβος ὀρθῇ κελεύθῳ πο-
εῖ 11.
ολλὰ δὴ — ἀρωγὸν αὐδάξα-
9. ἢ πολλὰ δὴ βέλεμνα ἐπό-
550. ἢ γὰρ ἀπτέρως αὐταὶ
πόρευτον ἕξονται βάσιν 627.
. 938. 1110. 1134. ἢ — ἢ 1410.
seq. ἢ — ἢ — ἢ 1168 seq.
κρεῖσσον ἦν μίμνειν — ἢ

ὃν δὴ δὶς ἡβήσαντα ἔστειλε

· ἡγεμὼν στρατοῦ 591.
6. 196. 409. 418. 579. 870.
1021. 1333.
πῦρ εὖδον ἤδη ἐξάπτων φλο-
33.
· Ἠδωνῶν πέλας 419.
λαυθμοὺς ἠθάδας διζήμενοι

ἀμφὶ κοίλην ἠόνα 330. πορ-
ἀντίπορθμον ἠόνα 1368. Σπ-
φριμαγμὸν ἠόνες δεδεγμέναι

(πόλις Θρᾴκης) 417.
ἥξει εἰς ἀλίπεδον φθιτῶν 681.
ταρ, ἥξει Ῥείθρου σκέπας 768.
εἰς Ἰαπύγων στρατόν 852.
Σῖριν 856. ἥξει πάλης κονί-
; 866. ἥξει Κνωσσόν κἀπὶ
νος δόμους 1214. ἥξει Ζεὺς

ν· Κυνθίαν σκοπὴν ἠλάσκου-
175.
Ἡλίου θυγατρὸς Ἰχναίας 129.
ἐκ ἦμαρ 524. παρ' ἦμαρ 565.
νὸν ἦμαρ δρακών 814.
· ἀλφαῖς ταῖς καθ' ἡμέραν

Ἡμίθνητος· τοῖς ἡμιθνήτοις διπτύ-
χοις Λαπερσίοις 511.
Ἡμίθραυστος· σὺν ἡμιθραύστοις
ἰκρίοις 378.
Ἡμικρής· ἡμικρῆτα βάρβαρον 150.
Ἦμος· ἦμος — ὥπλισαν 437. ἦμος
— λίσσει λιτὰς 459. ἦμος — τού-
τῳ πόρωσιν αἵρεσιν 1266.
Ἤν· ἢν δὲ μηκυνθῇ λόγος 2. ἢν μή
τις χέρσον λαχήνῃ 623.
Ἡνιοστροφέω· ὁ τὴν πόδαργον Ψύλ-
λαν ἡνιοστροφῶν 166.
Ἧπαρ· δαιτρὸς ἡπάτων 35.
Ἡπατουργός· ἁρπάσας τὸν ἡπατουρ-
γόν 839.
Ἤπειρος· ἐχθρας πυρσὸν ἦραν ἠπεί-
ροις διπλαῖς 1295.
Ἤπιος· ὅταν ἀρωγὸν αὐδήσωσιν
Ἠπίου γόνον 1054.
Ἡράκλειος· τῶν Ἡρακλείων ἐκγεγῶ-
τες αἱμάτων 1249.
Ἡρακλῆς· Ἡρακλῆ φθίσει δράκων
801.
Ἤριον· ἐν μεταιχμίῳ ἀγνῶν ἠρίων
444. ἐξ Ὀφρυνείων ἠρίων ἀνει-
ρύσας 1208.
Ἥρως· μέγας ἥρως 1205.
Ἥσυχος· οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη ἔλυσε
στόμα 3. οὐ γὰρ ἥσυχος πορκεὺς
σέλμα ἐλᾷ 1216.
Ἥφαιστος· ὅταν Ἥφαιστος εἰς θά-
λασσαν ἐκβράσσῃ σποδόν 1158.
Ἠώς· Ἠὼς Φηγίου πάγον ὑπερπο-
τᾶτο 16.

Θ.

Θάλασσα· τῷ θάλασσα βατὴ πεζῷ
ἔσται 1414. ὁ τὴν θαλάσσης μυ-
χοὺς ὀπιπτεύουσαν κύνα κτανών
44. νέρθεν θαλάσσης 123. θαλάσ-
σης ἐρευνήσει μυχούς 823. γῆς
καὶ θαλάσσης σκῆπτρα λαβόντες
1229. ἐν θαλάσσῃ χοιράδων βε-
βὼς ἔπι 1036. ὅταν εἰς θάλασσαν
ἐκβράσσῃ σποδόν 1158.
Θαλάσσιος· οἳ θαλασσίαν δίαιταν
αἰνήσουσι 595.
Θαλασσόπαις· θαλασσόπαις δίμορ-
φος αὐδάξει θεός 892.
Θάλος· στενάζω σὸν εὔγλαγον θά-
λος 307.
Θάλπω· τῶν — πύρνων ὀχὴν σπλη-
δῷ θαλψάντων πυρός 483.
Θαλύσιος· ἐν θαλυσίοις λοιβαῖσι 541.
Θαμβητός· θαμβητὰ κλύειν 552.
Θάμβος· θάμβος ἐγχώροις μέγα 509.
Θάτερος· ὧν ὁ μέν, θάτερος δέ 590.

Θεά· Τριγέννητος θεά 519. ἄφθιτος θεά 1139. ἄντρον τῆς κυνοσφαγοῦς θεᾶς 77. οὐ φράσας θεᾶς ἐφετμάς 240. θεᾶς Γόλγων ἀνάσσης 588. κλῶπα Φοινίκης θεᾶς 658. ἐν ναῷ θεᾶς 986. Κυπρίδος λῃστὴν θεᾶς στένουσαι 1143. θεᾶς δφελτρεύσουσι πέδον 1165. τριαύχενος μήνιμα δειμαίνων θεᾶς 1186. σπάσαντι Τροπαίας μαστὸν θεᾶς 1328. ἀπάργματα φλέγουσαν Βύνῃ θεᾷ 107. θεᾷ ἐντυνεῖ δρόμον 732. τὸν θεᾷ κλαυσθέντα Γαύαντος τάφον 831. ὄρχατον τεύξει θεᾷ Ὁπλοσμίᾳ 857. θεᾷ θεὸς χέρσου στόρθυγγα δωρεῖται κτίσαι 864. σηκὸν δείμαντο, δαπίνην θεᾷ 959. ποινὰς τίσει Ἀγρίσκᾳ θεᾷ 1152. θεᾷ Κυρίτᾳ ἐστυγημένου 1392. κυδανοῦσιν οἰωνὸν θεάν 721. θύσθλοις Φεραίαν ἐξακεύμενοι θεάν 1180.

Θεατρόμορφος· θεατρομόρφῳ πρὸς κλίτει 600.

Θείνω· θεῖνον σπάθαις 23.

Θέλω· ἐκφυγεῖν ζυγὸν ὅταν θέλωσι 1132.

Θέμις· ὡς φθιτῶν θέμις 369. ἀνακυπώσας Θέμιν 137.

Θεμίσκυρα· Θεμισκύρας ἄπο νοσφίσας Ὀρθωσίαν 1330.

Θέοινος· οὐ δόρυ γνάμψει Θέοινος 1247.

Θεός· θεὸς πολλοῖς αἰπὺς αὐδηθήσεται 630. Φαιδρὸς θεός 680. θαλασσόπαις δίμορφος θεός 892. ἄλλην δ' ἐπ' ἄλλῃ χῆρα κινήσει θεός 909. παρ' ἄντρα Κερδῴου θεοῦ 208. ἡ τὸν Ὠρίτην θεὸν ἐκβαλοῦσα δεμνίων 352. αἰανῆ θεόν λοιβαῖσι κυδανοῦσι 928. ἔτλη ὁρκωμοτῆσαι τὸν Κρηστώνης θεόν 937. θεῶν ἐκβῆναι δίκην 136. πατρῷ' ἀγάλματα θεῶν 1262. τὸν ἡ Γοργὰς ἐν κλήροις θεῶν καθιερώσει 1349.

Θεός (ἡ)· θεᾷ θεὸς χέρσου στόρθυγγα δωρεῖται κτίσαι 864. Λέπτυνιν οὐ τρέμουσαν οὐδαίαν θεόν 49. τὴν Καστνίαν καὶ Μελιναίαν θεόν 403.

Θεράπνη· ὁ μὲν Λάκων ὄχλον ἄγων Θεράπνης 590.

Θερείποτος· ἐπόψεται τὰς θερειπότους γύας 847.

Θεριστήρ· πεφήσεται τοῦ θεριστῆρος ξιφῷ 840.

Θερμός· θερμὸν αἷμα 684. θερμῶν ῥεέθρων ἐκβράσσων πνοαῖς 1040. θερμὴν ἀρνεύων στέγην 1103. θερμοῖς τεκόντων δακρύοις λελουμένας 371.

Θέρμυδρος· οὖς τῆλε Θερμύδρου πέμψει 924.

Θερμώδων· χεῦμα Θερμώδοντος 647. 1334.

Θεσπίζω· αἰτιάσονται ψαίνυνθα θεσπίζοντα 1420.

Θέσπισμα· μνήμην λήψεται θεσπισμάτων 1252.

Θεσπρωτός· Θεσπρωτὸς λέων (Alexander Magnus) 1441.

Θέσφατος· θεσφάτων πρόμαντιν φάσκειν 1456. θεσφάτοις πεκασμένους 572.

Θέτις· Θέτιν θεῖναν σπάθαις 22.

Θέω· θεύσω ἠνεμωμένη πτεροῖς 1119. λεύσσω θέοντα γρυνόν 86.

Θηλαμών· τάλαινα θηλαμὼν κεκμημένη 31.

Θῆλυς· συὸς παραπλαγχθέντα θηλείας τόκων 427. ἀντὶ θηλείας ἔβη ἁρπάσας μόσχον 837. θῆλυν ἀμφὶ σῶμα πέπλον δύσεται 277.

Θηλύπαις· εἵνεκα τῆς θηλύπαιδος καὶ τριάνορος κόρης 851.

Θήρ· σὺν θηρὶ βλώξας 1327. δυσόδμοις θηρσὶ συγκοιμώμενος 849. προθεῖναι θηρσὶν ὠμησταῖς βοράν 955.

Θηρόμικτος· δαίμονι τῷ θηρομίκτῳ σκύλακα τεκνοῖ 963.

Θηρόπλαστος· θηρόπλαστον οὐκ ἐπόψεται δράκαιναν 673.

Θηρόχλαινος· ἥξει θηροχλαίνου σηκὸν λύκου 871.

Θῆσσα· θῆσσαν Ὀτρήρης κόρης 997.

Θίγρος· οἳ Θίγρον οἰκήσουσι 1390.

Θίς· ἅλμα ποδὸς εἰς θῖν' ἐρείσας 246. ἄλλους θῖνες αἰάζουσιν 877. τοσοῦτον θῖνα πημάτων ἰδών 812.

Θλάω· νῆσος ἡ μετάφρενον Γιγάντων θλάσασα 689.

Θνήσκω· ἔνθα οἴκτιστα θανῇ 1078. θανὼν λήταρχος ἱερείας σκύλαξ 991. πόθῳ τοῦ θανόντος ἠγκαστρωμένη 67. τῆς θανούσης ἐκ χερῶν Μηκιστέως 651. Πέργη θανόντα δέξεται 805. ἔνθα νεκρὰ ται θανόντα ταρχύσαντο 882. πηνῆς θανεῖται στέρνον οὐτασθεὶς ξίφει 242. σύρφαρ θανεῖται 793. σὺν ᾧ θανοῦμαι 1372. ταῖς θανουμέναις ἴσαι 1160.

Θόας· σφραγὶς μενεῖ Θόαντος ἐν πλευραῖς 780.

Θοίνη· λέοντα θοίνης σχήσει 213. θοίναισιν ὄλβον ἐκχέασα 773. κτῆσιν θοίναις λαφυστίαν 791. φθίσει Ἡρακλῆ ἐν θοίναισι 802. ἐκφυγοῦσ᾽ ὁμευνέτου θοίνας ἀσέπτους 1200.
Θοραῖος· τὸν Θοραῖον θεὸν ἐκβαλοῦσα δεμνίων 352.
Θορός· ἀγρώσσοντες ἐλλόπων θοροὺς 598.
Θουράς· θρασεῖα θουρὰς οἰστρήσῃ κύων πρὸς λέκτρα 612.
Θούριος· Θουρία 153. πεφρικὼς φάλαγγα θουρίαν 931.
Θουράω· ἐπ᾽ ἀρσένων λέκτρα θουρῶσαι βροτῶν 85.
Θραμβούσιος· Θραμβουσία δειράς 1405.
Θρανύσσω· πάντα θρανύξαντες 664.
Θρασκίας· πλάνητας Θρασκίας πεμψει κύων 925.
Θρασύς· κίρκος θρασύς 531. Πρόβλαστος θρασύς 577. θρασεῖα κύων 612. φλέξας θρασὺν λέοντα 916.
Θρασώ· (Ἀθηνᾶ) 936.
Θρέπτειρα· θρέπτειραν κάπρων 1258.
Θρεπτός· θρεπτῷ δράκοντι 1223.
Θρήκη· ὁ Θρήκης ἐκ εἰς ἐπακτίαν χέρσον περάσας 118. Θρήκης αἰστώσας πλάκα 1341.
Θρήκιος· ἀστῷ σύνοικος Θρηκίας Ἀνθηδόνος 754.
Θρηνέω· χίμετλα θρηνοῦσιν ποδῶν 1290.
Θρῆνος· κενηρίων γραφὰς λελουμένας θρήνοισι 372. θρήνοισιν ἐκτακεῖσα 498.
Θρῆσσα· πνοαὶ Θρῄσσαι 1014.
Θριπόβρωτος· θριπόβρωτος σφραγίς 508.
Θροέω· ἃ νῦν μέλλω θροεῖν 1373.
Θρονίτιδες· Θρονίτιδες Λοκρῶν ἀγυιαί 1148.
Θρόνον· ἐςόψεται ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα 674. θρόνοισι φαρμακτηρίοις 1138. ὕδρον εὐνάσας θρόνοις 1313.
Θρόνος· πεσοῦσα ἐκ θρόνων Διός 363. ἄνακτι τῶν Ὀφίωνος θρόνων 1192. ὅςπερ σῶν προκήδεται θρόνων 1473. κληδῶν θρόνους πηδῶντες 295.
Θρύλιγμα· θρυλιγμάτων δέρτροισι προςσεσηρότας 880.
Θρυλίσσω· βουβῶνος ἐν τόρμαισι θρυλιχθεὶς δέμας 487.
Θυγάτηρ· τῆς Ἡλίου θυγατρὸς βραβεύς 129. Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς εὐναστήριον 583. μαστῆρας θυγατρὸς ἔστειλε Αἴας 1023. Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς ἵζονται γύας 1161. οὐ φείσεται Κλεισιθήρας θυγατρός 1222. Νησοῦς θυγατρός 1465. τριπλᾶς θύγατρας ὁ σπείρας 472.
Θυηλή· ἄξει πρὸς θυηλὰς Ἴφιδος λέων 324.
Θυιάς· εἴδωλον ἠγκαλισμένος θυιάδος Πλευρωνίας 143. τῆς ἁρπαγείσης ἀντίποινα θυιάδος 505.
Θῦμα· θυμάτων ἐκτίνων χάριν 211. ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας 1091. Ἅιδῃ κελαινῶν θυμάτων ἀπάρξεται 1188. ἄνακτι ἀπαρχὰς θυμάτων δωρούμενος 1193.
Θυμός· ἄσσα θυμῷ ἔχω 8. πλήσει γέμοντα θυμὸν χολῆς 1115.
Θύννος· δσων θύννων ἠλοκισμένων ῥαιφὰς κρατός 381.
Θῦσαι· Θύσησιν μηλάτων ἀπάργματα φλέγουσαν 106.
Θύσθλα· καταίθων θύσθλα 459. θύσθλοισι βοῶν κυδανοῦσιν θεάν 720. θεὸν κυδανοῦσι θύσθλοις βοῶν 929. θύσθλοις ἐξακεύμενοι θεάν 1180.
Θυωρίτης· κάλλους θυωρίτην 93.
Θωΰσσω· κηλῖδα θωΰξας γένει 165.

I.

Ἰάονες· Ἀχαιῶν εἰς Ἰάονας βλάβην λεῦσσον 989.
Ἰάπυγες· ἥξει εἰς Ἰαπύγων στρατόν 852.
Ἰάσιμος· οὐχ ἰάσιμον ἕλκος 61.
Ἰατρός· χρησμοῖς Ἰατροῦ 1207. 1377.
Ἰαυθμός· κόλπων ἰαυθμοὺς διζήμενοι 606.
Ἰαύω· σκαρθμῶν ἰαύσεις στόλον 101. ἰαύσει τὸν μεμορμένον πότμον 430.
Ἰβηροβοσκός· ἐμβατήσονται ἀκτὰς ἰβηροβοσκοὺς 643.
Ἰδαῖος· Ἰδαία πόρις 496. Κούρητες Ἰδαῖοι κάπροι 1297. ἀπ᾽ Ἰδαίων λόφων ναυσθλώσεται 1256.
Ἵδρυμα· ἵδρυμα παρθένου Λογγάτιδος 1032.
Ἱέρεια· λήταρχος ἱερείας σκύλαξ 991.
Ἵημι· ἱεῖσαι βοήν 1337. φθογγὴν ἱεῖσαν 1321.
Ἱκέτις· λιταῖς Σθένειαν ἱκέτιδες γουνούμεναι 1164.

Ἱκνέομαι· πάτραν ἵξῃ 142. ἵξεται τρίβον 180. ἐς ᾅδην ἵξεται 497. γαῖαν ἵξονται 588. παλιμπόρευτον ἵξονται βάσιν 628. Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς ἵξονται γύας 1161.
Ἰκρίον· σὺν ἡμιθραύστοις ἰκρίοις 378. σὺν ἰκρίοις βαλεῖ πρὸς κῦμα δύπτην 751.
Ἴκτης· 763.
Ἰλεύς· Ἰλέως δόμος 1150.
Ἰλιεύς· Ἰλιεὺς ἀνήρ 1167.
Ἴλιον· πόλιν ὁμοίαν Ἰλίῳ δείμαντες 984.
Ἱμείρω· ἱμείρων λέχους 201.
Ἶνα· ἶν' ἅλμα πάππου 319.
Ἰνδάλλομαι· οἰμωγὴ δέ μοι ἐν ὠσὶ ἰνδάλλεται 254. ἰνδαλθεὶς κυνί 961. κύκνοισι ἰνδαλθέντες δομήν 597.
Ἶνις· ὁ Ῥοιοῦς ἶνις 570.
Ἰνωπός· Ἰνωποῦ πέλας 575.
Ἰξευτής· ἰξευτοῦ πτερῷ 105.
Ἰός· κύψελλα ἰῶν ὑπὲρ κάρα στήσουσι 1426.
Ἰουλόπεζος· ἰουλόπεζοι αἱ Φαλακραῖαι κόραι 23.
Ἱππηγέτης· μὴ τόσος ὕπνος λάβοι λήθης Ἱππηγέτην 767.
Ἱππόβροτος· ἱπποβρότους ὠδῖνας τῆς δειρόπαιδος γαλῆς 842.
Ἵππος· ἵππων ταρακτης 43. ἵππων φριμαγμὸν ἤονες δεδεγμέναι 244. ἤλασαν Σκύθας ἵππους 1337.
Ἱπποτέκτων· 930.
Ἱππώνιον· ἔνθα Λαμπέτης Ἱππωνίου πρηῶνος εἰς Τηθὺν κέρας νένευκε 1069.
Ἶρος· ποθοῦντες Ἶρον 905.
Ἴς· λάβρος Ἴς 724.
Ἴσος· τὸν ἀντίποινον ἐκχέας ἴσον σταθμοῖσι μύδρον 271. κλέος ἀφθίτοις ἴσον 1213. ἡνιοστροφῶν τὴν ὁπλαῖς Ἀρπίνναν Ἀρπυίαις ἴσην 167. ταῖς θανουμέναις ἴσαι 1160. ἀντ' ἴσων ἴσα 1302.
Ἰσήριθμος· ἰσηρίθμων θρέπτειραν ἐν τόκοις κάπρων 1258.
Ἴσκω· τροφὴν ἴσκων παρέξειν 574.
Ἴσμα· ὀρνιθόπαιδος ἴσμα φοιβάζων ποτοῖς 731.
Ἴσσα· ἐν περιρρύτῳ Ἴσσῃ 220.
Ἵστημι· πρὸς ἄστρων κλίμακας στήσει δρόμον 510. σῆμα στήσουσι 1064. ὑπὲρ κάρα στήσουσι 1427. στῆσαι παλίμπουν εἰς πάτραν 126. μάχην στήσας ἀραγμοῖς πρὸς κασίγνητον χεροῖν 940. ὄχμος ἐν μεταιχμίῳ ἠρίων σταθήσεται 444. ἐν ῥήτρῃσι δημοτῶν σταθεὶς 470. ἐν πτυχαῖσιν Αὐσόνων σταθεὶς 616.
Ἱστορέω· ἅ μ' ἱστορεῖς 1.
Ἱστός· παρ' ἱστοῖς κερκίδος ψαύσας κρότων 278.
Ἰστριεύς· πόρκος Ἰστριεὺς τετρασκελὴς 74.
Ἴστρος· ὑπὲρ κελαινὸν Ἴστρον 1336.
Ἴσχενος· Ἰσχένου τάφος 43.
Ἴϋγξ· δράκοντα βαλὼν ἴϋγγι τόξων 310.
Ἶφις· στυγνὸς Ἴφιδος λέων 324.
Ἰχθυάω· ἀγρίαν κύνα κτανὼν ὑπὲρ σπήλυγγος ἰχθυωμένην 46.
Ἰχναία· τῆς Ἡλίου θυγατρὸς Ἰχναίας βραβεύς 129.
Ἴχνος· ἴχνος ἐμπλέξας λύγοις 213. θείσω καὶ ἴχνος 1119. ἄνδιχ' ἀπέζοις ἴχνεσι δατούμεναι 629.
Ἰώ· παρ' Ἰοῦς γρῶνον πέδον 631.

K.

Κάγκανος· φλέξας ὥστε κάγκανον στάχυν 1430.
Καγχαλάω· ἐπακτὴρ καγχαλῶν ἀγρεύματι 109.
Καδμίλος· ὁ Καδμίλου γόνος 162.
Κάδμος· ὡς μή σε Κάδμος ὤφελ' ἐν Ἴσσῃ φιτεῦσαι 219.
Καθαυαίνω· νέκυν ἀκτὶς Σειρία καθαυανεῖ 397.
Καθιερόω· καθιερώσει Μενδίας ἀπεκτόροις 950. τὸν ἡ Γοργὰς καθιερώσει 1350.
Καί· 8. 26. 69. 70. 71. 72. 83. 95. 96. 97. 102. 104. 107. 117 bis. 125. 156. 167. 194. 195. 215. 218. 238. 243. 256. 267. 279. 294 bis. 295 bis. 305. 314. 315. 319. 323. 347. 363. 370. 373. 448. 457. 484. 489. 519 bis. 528. 552. 560. 607 bis. 648. 675. 678. 679. 682. 685. 689. 701. 710. 720. 746. 751. 759. 769. 778. 785. 816. 826. 827. 831. 835. 848 bis. 850. 851. 853. 854. 855. 856. 861. 862. 901. 902. 929. 931. 945. 946. 960. 964. 972. 978. 1012. 1017. 1055. 1057. 1104. 1112. 1113. 1137. 1190. 1229 bis. 1237. 1243. 1257. 1260. 1284. 1304. 1318. 1323 bis. 1339. 1342. 1359. 1361. 1430. 1435. 1445. 1456. 1461. 1470 bis. cum emphasi, *etiam*, *utique*: 277. 303. 307. 535. 581. 732. 969. 1259. 1270. 1309. καὶ — καὶ — καί 1263 sq. 1313 — 1315. καὶ — καί — καὶ — καί 294 sq. καὶ

— καὶ — καὶ — τε 1285—1288. τε καὶ — καὶ — καὶ — καὶ — καί 374—376. et novies repetitum 1146—1150. τε καί 84. 132. 149. 372. 374. 522. 566. 646. 697. 803. 808. 905. 1074. 1245. 1248. 1352. 1389. 1440. 1448. τε — καί 299. 541. 911. 1330. 1391. δὲ καί 83. 398. 403. 586. 732. 777. καὶ — τε — καί 648—650. τε καὶ — καί 803 sq. 1352 sq. 1448. τε — καὶ — θ' 1240. τε — τε — καί 703 — 705. τε καὶ — καὶ — τ' 1440 — 1442. καὶ — καὶ — τε καὶ — τ' 83 sq. καὶ — καὶ — τε καὶ — τε — τε 695 — 699. καὶ — τε καὶ — θ' — καὶ — θ' 645 — 647. καὶ — ἠδέ 96. ἠδὲ — καὶ — τ' 1333 sq. καὶ καὶ — ἠδὲ — τε 194 — 197. τε — θ' — τ' ἠδὲ — καί 867 — 871. τε καὶ — καὶ — τ' ἠδὲ — καί 905—907. οὔτε — οὔτε — καί 290 sq. καὶ δή 90. 229. 232. 243. 249. καὶ — μέν 32. 544. 564. 567. 584. 642. 1087. καίπερ 526. — In Crasi: κἀδώρητα 140. κἀκκέλευθα 1162. κἄν 280. 1372. κἀνακυπώσας 137. κἀντιμωρείας 1073. κἀναπεμπάζων 9. κἀναπεμπάζειν 1470. κἀπί 98. 603. 708. 1214. κἀπιβᾶσ' 1114. κἀπιδόρπιον 607. κἀπιμαιμῶσαι 301. κἀπιῤῥοιζοῦσαν 217. κἀπό 21. 149. 803. 1440. κἀπενέγκασθαι 1269. κἀχερουσίαν 411. 695. κεἰς 1448. κἀξ 113. κοὐ 116. χὠ 180. 200. 812.

Καινίζω· πρῶτα καινίσει δόρυ 530.

Καίω· τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη 31.

Κακός· κακῆς ὠδῖνος ἔκλαυσεν βάρος 477. ἐκ παλιῤῥοίας κακῆς ἄμπυξ σαώσει 757. σὺν κακῷ μαθών 488. 1458. κακὸν μίασμ' ἀλθαίνων κακῷ 1122. κακὸν ἐκεῖνό σε δάψει 258. λάμψει κακὸν φρύκτωρον 345. κακὴν τρήσουσι ἄγρην 665. λεύσσω σπεῖραν ὁλκαίων κακῶν 216. τοσῶνδε κῦμ' ἐπέκλυσεν κακῶν 228. ἔσται κακῶν παραίτιον 611. πεῖραν ὀτλῆσαι κακῶν 819. μῆχαρ ἐν κακοῖς 568. δύστλητα πείσονται κακά 1281.

Κακόξενος (κακόξεινος)· κακόξεινος κλύδων 1286. ἥξει κακοξένους πάλης κονίστρας 866.

Κακοῤῥοθέω· θεὸν δεννάσει κακοῤῥοθῶν 404.

Καλέω· τί χρὴ καλεῖν; 1410. καλῶν ἐπ' εὐχαῖς Ἀλῆ 288. κέλωρ πατρὸς ἄμπαυος κληθήσεται 797. νόσων ἀκεστὴς Λαυνίοις κληθήσεται 1052. Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124.

Καλιά· ἀγυιοπλαστήσαντες πυκνὰς καλιάς 602.

Κάλινος· σὺν καλίνοισι τειχέων προβλήμασι 1418.

Καλλίστευμα· τὸν τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων λαβόντα 1011.

Κάλλος· κάλλους θυωρίτην 93.

Καλλύνω· κρηπῖδα καλλυνεῖ πλόκῳ 336. ἄκουρος νῶτα καλλυνεῖ φόβη 976. καλλυνεῖ παρωτίδας 1402. χρυσῷ καλλύνειν ῥέθη 862.

Κάλος· ἐμπεπλεγμένον κάλοις 752.

Κάλυδναι· ὑπὲρ Καλυδνῶν φαίνουσαι πτίλα 25.

Κάλυδνος· ἄξει Καλύδνου τύρσιν 1209.

Κάλυπτρα· πρὸς καλύπτρης ὠνητός 337.

Καλύπτω· σκιὰ καλύψει πέῤῥαν 1428.

Καλχαίνω· ὧν ἐκάλχαινεν τυχεῖν 1457.

Κάλχας· δύσμορος Κάλχας 980. ἄγχι Κάλχαντος τάφων 1047.

Κάλχη· ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους κάλχῃ φορυκτούς 864.

Κάμνω· ὅταν κάμνωσιν στρατῷ πέρθοντι χώραν 1210. ἄλῃ κάμνοντες πικρᾷ 1010. ᾧ τεύχει τάφους κεκμηκότι 533.

Κάμπος· βρωθεὶς καμπέων γνάθοις 414.

Κάμπτω· Κογχείας θ' ὕδωρ κάμψας 870.

Καμπύλος· καμπύλους σχάσας πεύκης ὀδόντας 99.

Καναστραῖος· τὸν Καναστραῖον μέγαν γίγαντα 526. Καναστραῖος λέων 1441.

Κανδαῖος· Κανδαῖος ἢ Μάμερτος 1410.

Κανδάων· ῥαίσει τριπάτρῳ φασγάνῳ Κανδάονος 328. Κανδάον' ἢ Μάμερτον 938.

Κάνθων· κάνθων' ὑπὸ ζεύγλησι μεσσαβοῦν 817.

Κάπη· ἀντὶ εὐχίλου κάπης 95.

Καπνός· δῶμα κινήσας καπνῷ 182. μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ 293.

Κάπρος· παιδὸς ἀτρέστου κάπρου 1066. Κούρητες Ἰδαῖοι κάπροι 1297. ἰσηρίθμων θρέπτειραν ἐν τόκοις κάπρων 1258.

Κάρ· Κᾶρα δῃώσας στρατὸν 1384.

Κάρα· μάστιγι συνθραύσας κάρα 436. κάρα μάστιγι τυπείς 981. ὑπὲρ κάρα στήσουσι 1427.

Καρατομέω· καρατομηθεὶς τύμβον αἱμάξεις πατρός 313.

Καρατόμος· ματεύων Ἑλλάδος καρατόμον 187.

Κάρβανος· φεύγοντες βροτῶν κάρβανον ὄχλον 605. κηλωστὰ καρβάνων 1387.

Καρδία· ἐν καρδίᾳ ἐστέναξε μέλος 1462. ὦ τάλαινα καρδία 258.

Καρηβαρέω· καρηβαρεῦντας ἐκ μέθης ἄγων 384.

Καρικός· κἀπὸ Καρικῶν ποτῶν 149.

Καρκίνος· καρκίνοι πεπλωκότες 634.

Καρνίτης· ὄλοιντο Καρνῖται κύνες 1291.

Κάρπαθος· τῆλε Καρπάθου ὀρῶν 924.

Καρποτρόφος· καρποτρόφος δρῦς 1423.

Καρτερός· καρτερὸν Γόργης τόκον 1013. καρτεροῖς εἴργει πάγοις 1287. λεόντων τῶνδε καρτερώτεροι 517.

Κάρχαρος· Τρίτωνος κάρχαρος κύων 34.

Κασίγνητος· κρίσει Ἀλαίνου τοῦ κασιγνήτου σφαλείς 619. μάχην στήσας πρὸς κασίγνητον 940.

Κάσις· Νησαίας κάσις 399. ἀμφιμήτριον κάσιν 19. Τραμβήλου κάσιν 467.

Κάσσα· λίπτοντα κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος 131.

Κασταναία· ποθοῦντες Κασταναίαν 907.

Καστνία· ὁ Καστνίας γόνος 1234. τὴν Καστνίαν δεννάσει 403.

Κασωρεύω· ἡ βασσάρα σεμνῶς κασωρεύουσα 772.

Κασωρίς· κόρη κασωρίς 1385.

Κατά· cum Gen. κατὰ χθονὸς δύνοντος 1276. cum Acc. κατ᾽ ὀρφνην 383. κατ᾽ ἄκρον χεῖμα 483. κατ᾽ Αὐσονῖτιν χθόνα 702. καθ᾽ ὕπνον 1051. κατ᾽ ἴχνος 1119. καθ᾽ ἡμέραν 1394.

Καταβλώσκω· εἰς Τέμεσσαν ναῦται καταβλώξουσι 1068.

Καταβιβρώσκω· ὡς μὴ καταβρώξῃ νιν κλύδων 742.

Καταβρόχω· παιδὸς καταβροχθέντος αἰθάλῳ δέμας 55.

Καταδρυφάσσω· χηλῷ κατεδρύφαξε γονάς 239.

Καταιβάτης· καταιβάτης σκηπτὸς 382. Ζεὺς καταιβάτης μολὼν 1370.

Καταιβάτις· τρίβος καταιβάτις 91. ἡ ζῶσ᾽ ἐς ᾅδην ἵξεται καταιβάτις 497.

Καταιθαλόω· καταιθαλώσει γαῖαν ὀθνείαν 1376.

Καταίθω· καταίθει γαῖαν Ἄρης 249. σάρκας καταίθων λοφνίσιν 48. καταίθων θύσθλα 459.

Κατακλώθω· τριπλαῖς πήναις κατεκλώσαντο 145.

Καταξαίνω· καταξανοῦσιν ὄμβριμοι χέρες 300. κεραύνιοι βολαὶ ταύρους καταξανοῦσι 561.

Καταῤῥαγή· καταῤῥαγαῖς πέπλων 256.

Καταῤῥακτήρ· αὐθόμαιμον ὄψεται κίρκου καταῤῥακτῆρος 169. ὅταν δόμοις καταῤῥακτῆρα δέξωνται πικρόν 539.

Κατάρχομαι· Ταύρῳ χέρνιβας κατάρξεται 209.

Κατασκαφή· πύργων κατασκαφὰς αἰάζουσα 971.

Κατάσκοπος· κατασκόποις λώβαισι φηλώσας πρόμον 784.

Κατεργάζομαι· χθόνα πᾶσαν κατειργάσαντο 1360.

Κατερείπω· οἱ δὲ πρὸς πέδῳ πύργοι κατηρείποντο 81.

Κατήγορος· στείλασα κατήγορον χθονὸς 58.

Κατηρεφής· σῆμα χωστῷ τροχμάλῳ κατηρεφές 1064.

Κατικμαίνω· κατικμαίνοντες Ἀλθαίνου ῥοαῖς 1053.

Κατοικέω· Τέρειναν κατοικήσουσι 1010. Μελίτην νῆσον κατοικήσουσι 1028.

Κατοικτίζω· κατοικτίσασα Νησαίας κάσις 399.

Καύηξ· κεραυνίῃ μάστιγι συμφλεχθήσεται καύηξ 741. καύηξ ὥστε κυμάτων δρομεύς 789. τρισσοὺς ταρχύσουσι νάπαι καύηκας 425.

Καυχάομαι· ἃς οὔτις ἀνδρῶν καυχήσεται μετοχλίσας 626.

Καχλάζω· Ζηνὸς καχλάζων νασμός 80.

Κεγχρίνη· κεγχρίνη βεβρωμένον 912.

Κεῖθι· ἀκούσει κεῖθι πεμφίδων ὄπα 686.

Κεῖμαι· χθὼν προὐμμάτων δηουμένη κεῖται 252. ἔνθα Κάλχας κεῖται 981. ἐγὼ κείσομαι πέδῳ 1108. σῆμα κείμενον 641.

Κειμήλιον· νερτέρων κειμήλιον 884.

κρούσας κτῆσιν ὀμπνίαν κειμηλίων 1264.

Κεῖνος· κεῖνός σε νοσφιεῖ γάμων 128. πολλοὶ — ἐκ κείνης πρηνιχθέντες 1005. οἰκτρὸν κεῖν' ἐπόψομαι φάος 304. κείναις ἐγὼ θεὰ αὐδηθήσομαι 1139.

Κείρω· κείροντ' ὀδόντι 215.

Κελαινός· Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμουμένη 7. μητρὸς κελαινῆς χέρνιβας μιμούμενος 325. σῖμβος φηγοῦ κελαινῆς 554. λιπὼν [illegible]υγὸς κελαινῆς νασμόν 706. ἐξαριθμήσας γονὰς συὸς κελαινῆς 1256. ὅταν κελαινῷ βωμὸν αἱμάξῃ βρότῳ 992. κελαινὸν δόρπον ὤτρυνεν κυνὶ στεῖλαι 471. ἔχων φάσγανον κελαινόν 1169. ὑπὲρ κελαινὸν Ἴστρον 1336. ἀναύρων κελαινὴν δίψαν αἰονωμένων 1425. Ἅιδῃ κελαινῶν θυμάτων ἀπάρξεται 1188.

Κέλευθος· τρίβος ὀρθῇ κελεύθῳ ποδηγετεῖ 12. μίαν πρὸς ᾅδην πεπαμένον κέλευθον 458. ζητῶν κελεύθους βρόχου 1100.

Κέλτρος· Κέλτρου πρὸς ἐκβολαῖσι 189.

Κελύφανον· κελυφάνῳ στρόβιλον ὠστρακωμένην 89.

Κέλωρ· κέλωρ γίγαντος 495. κέλωρ πατρὸς ἄρταμος κληθήσεται 797. τοῦ πεφασμένου κέλωρ 1374. τάφους Ἀτλαντίδος κέλωρος 73.

Κεμάς· τὴν κεμὰς φασγάνων ἐκ ῥύσεται 190.

Κενός· εἰς κένον 139. 1191. κενὸν ψάλλουσα μάστακος κρότον 1453. στένοντος κενὴν ναυκληρίαν 194. κεναῖς ἀφάσσων ὠλέναισι δέμνια 114. Ἑλλὰς στενάξει τοὺς κενοὺς τάφους 366.

Κενήριον· κενηρίων γραφὰς 370.

Κενταυροκτόνος· ἀηδὼν Κενταυροκτόνος 670.

Κένταυρος· τύμβος γεγὼς Κένταυρος σπορᾶς 1203.

Κέντρον· στόνυξ κέντρῳ δυσαλθὴς ἔλλοπος Σαρδωνικῆς 796.

Κέπφος· Ῥειθυμνιάτης κέπφος 76. ὡς κέπφος προσήλατο δαιτὸς χατίζων 836.

Κεραΐς· αὐτόκλητον ἁρπάσας κεραΐδα 1317.

Κέρας· χερσαίου κέρως 534. Ἱππωνίου πρηῶνος κέρας 1069. ἐν χάρμαισι ῥαιβώσας κέρας 563.

Κεραστία· εἰς Κεραστίαν βλώξαντες 447.

Κερασφόρος· παρὰ Λαφυστίας κερασφόρους γυναῖκας 1238.

Κεραύνια· εἰς Κεραυνίων νάπας ἄξει 1017.

Κεραύνιος· κεραυνίῃ μάστιγι 740. κεραύνιοι βολαί 560.

Κερδύλας· χάριν τίνοντες Κερδύλᾳ Λαρυνθίῳ 1092.

Κερδῷος· Δελφινίου παρ' ἄντρα Κερδῴου θεοῦ 208.

Κέρκαφος· Κερκάφου νάπαι 424.

Κερκίς· κερκίδος ψαύσας κρότων 278.

Κερνεᾶτις· ἀμφὶ νῆσον Κερνεᾶτιν 1084.

Κέρνη· τῆς Κέρνης πέλας 18.

Κεστρεύς· τρήσουσι κεστρέων ἄγρην 665.

Κευθμός· κευθμῷ διασφάγος 317.

Κευθμών· κευθμῶνος ἐν σήραγγι 122. εἰς ἄφαντα κευθμῶνος βάθη 1277. ἔνθα Τυφῶνος δάμαρ κευθμῶνος εὐδάνει μυχόν 1354.

Κεύθω· ὑστάτην κεύθοντας ἐκ πυρὸς τέφρην 368.

Κηκάζω· ὅταν κόρη κασσωρὶς κηκάσῃ γάμους τελεῖν 1386.

Κηκασμός· εἰς κηκασμόν 692. κηκασμοῖσιν ὠκριωμένοι 545.

Κηλίς· κηλῖδα θωΰξας γένει 165.

Κηλωστά· κηλωστὰ καρβάνων 1387.

Κηρ· ἐγκυκῶσαν κῆρα κνωπόμορφον 675. ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ κῆρα κινήσει θεός 909. πατρὸς κῆρα μαστεύων φόνου 1120. πλᾶτιν πορεῦσαι κῆρα Μεμφίτῃ πρόμῳ 1294. πορθουμένοισι κῆρας ἀρκέσαι πικράς 289. στενάζων κῆρας 807.

Κηραμύντης· ἐπόψεται λείψανον τοξευμάτων τοῦ Κηραμύντου 663.

Κηρουλκός· ἀποψήλασα κηρουλκὸν πάγην 407.

Κηρύλος· κηρύλου δάμαρτος σπόρον 750. δύπτην κηρύλον 387.

Κηρύσσω· τὰ δευτερεῖα τῆς πάλης λαβόντα κηρύξουσι 171.

Κητόδορπος· ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς δεδηγμένος 934.

Κηφεύς· 586.

Κηφηΐς· ἐπόψεται τύρσιας Κηφηΐδας 834.

Κίμμερος· Κίμμερος σκιά 1427. Κιμμέρων ἔπαυλα 695.

Κίμψος· κίρκοι ἐκλελοιπότες Κίμψον 1352.

Κινέω· ἄλλων χειρὶ κινήσει νέφος 569. κῆρα κινήσει θεός 909. δῶμα κινήσας καπνῷ 182.

Κινύφειος· Κινύφειος ῥόος 885.

Κῖρις· ἀμφὶ Κῖριν 946.
Κιρκαῖον· ἀμφὶ Κιρκαίου νάπας 1273.
Κίρκος· κίρκος θρασὺς 531. αἰθόμιμον ὄψεται κίρκου καταῤῥάκτηρος 169. κίρκοι Τμῶλον ἐκλελοιπότες 1351.
Κίσσα· εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν ἡρματίξατο 1319.
Κισσός· Κισσοῦ παρ᾽ αἰπὺν πρῶνα 1237.
Κιχάνω· κτῆσιν θοίναις λαφυστίαν κιχὼν 792. τράπεζαν εἰδάτων πλήρη κιχὼν 1251.
Κίων· πήληκα κόρσῃ κίονος προσαρμόσας 711. κίον᾽ αἰστώσεις δόμων 281.
Κλαγγή· κλαγγαῖσι ταρμύσσουσαν ἐννύχοις βροτοὺς 1177.
Κλάδος· δενδρώδης κλάδος 830. ἐρινοῦ προσκαθήμενος κλάδῳ 741. ὡς πεύκης κλάδον 755. ἐν χεροῖν ἔχων Φαλακραῖον κλάδον 1170.
Κλάζω· κλάζων ἄμικτον βοὴν 263.
Κλαίω· ὠδῖνος ἔκλαυσεν βάρος 477. κλαίων πάτραν ἕξῃ 141. κεκλαυσμένος νύμφαισι 273. τὸν θεᾷ κλαυσθέντα Γαύαντος τάφον 831.
Κλάρος· Κλάρου Μιμαλλὼν 1464.
Κλαυθμός· κλαυθμοῖσι φηλώσας πρόμον 785.
Κλάω· κλασθὲν πέτευρον 884.
Κλεινός· κλεινὸν ἵδρυμα παρθένου Λογγάτιδος 1032. Ἀσφοῦς κλεινὸν ὅρμον 1273. ποθοῦντες κλεινὰς Ἄβας 1074.
Κλεῖς· τυπέντα κλεῖδας εὐάρχου μύλῳ 233.
Κλεισίθηρα· φείσεται οὐ Κλεισιθήρας 1222.
Κλέος· οὐδὲ σὸν κλέος ἄπιστον ἔσται 1174. κλέος σὸν μέγιστον κυδανοῦσι 1212. κλέος μέγιστον αὐξήσουσι 1226.
Κλέπτω· ἔπεμψαν λύκους κλέψοντας νάκην 1310.
Κλέτας· λιπὼν ὑψηλὸν κλέτας 703.
Κλεψίνυμφος· ὡς κλεψίνυμφον τιμωρουμένη 1117.
Κληδών· κληδόνων πεπυσμένος 821.
Κληΐς· κληδῶν θρόνους πηδῶντες 295.
Κλῆρος· κλῆρον εἰς ἀνάρσιον πέμψουσι παῖδας 1144. ἐν κλήροισι Μηθύμνης 1098. ἐν κλήροις θεῶν καθιερώσει 1349.
Κλήτη· Κλήτην ἄνασσαν 1004.
Κλῖμαξ· πρὸς ἄστρων κλίμακας σείσει δρόμον 510.
Κλίνω· κλινεῖ πρὸς οὖδας 557.
Κλίτος· πρὸς κλίτει γεωλόφῳ 600. στύφλα νάσσονται κλίτη 737.
Κλιτύς· κλιτὺς ἡ Τευμησία 786. Ζωστηρίου κλιτὺν 1278.
Κλόνος· ἐν κλόνῳ δορὸς 944. ἕως ἂν αἴθων εὐνάσῃ βαρὺν κλόνον 1439.
Κλύδων· ὡς μὴ καταβρώξῃ νιν κλύδων 742. ἅλμης κλύδων 875. κλύδων Σικανὸς 1028. κακόξεινος κλύδων 1286. τάφος ψάμμῳ κλύδωνος ἐκκλυσθήσεται 1156. κλύδωνα χελλύσσουσα 727. Ναύαιθος πρὸς κλύδων᾽ ἐρεύγεται 921. ὅταν κλύδωνας ἐξερεύγηται γνάθων 474.
Κλύω· κλύοις ἂν 9. θαμβητὰ κλύειν 552. βοῶσα οὐ κλύοντα πόσιν 1118.
Κλώμαξ· ἀρπυιογούνων κλώμακας ἀηδόνων 653.
Κλῶσις· λινεργὴς κλῶσις 716.
Κλώψ· λιπὼν κλῶπα Φοίνικος θεᾶς 658. κλῶπα στρατὸν ἐστειλαν 1303.
Κνεφαῖος· ὡς λυκοψίαν κνεφαίαν 1433.
Κνηκεῖος· πόρος Κνηκείων 550.
Κνυζέομαι· προσφιλὲς κνυζουμένη 608.
Κνώδων· ἀρνεύσας πήδημα πρὸς κνώδοντος σφαγεὺς 466. Χαλυβδικῷ κνώδοντι συντεθραυσμένη 1109. χαλκηλάτῳ κνώδοντι δειματουμένη 1434.
Κνωπόμορφος· κῆρα κνωπόμορφον 675.
Κνωσσός· ἥξει Κνωσσὸν 1214.
Κογχεία· Κογχείας ὕδωρ κάμψας 869.
Κόγχος· κόγχος ἅλμῃ περισταλεὶς 790. τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον μέσον 1105.
Κόδροι· 790.
Κοιλαίνω· ἡ δὲ βασσάρα κοιλανεῖ δόμους 772.
Κοῖλος· ἐκ κοίλης πέτρας 494. κοῖλον οὐτάσας στύπος φηγοῦ 353. ἀμφὶ κοίλην ἠόνα 330. κοίλης ἐν μυχοῖς διασφάγος 1062.
Κοινωνέω· ψάλαισι κοινωνεῖν δρόμου 394.
Κοίρανος· ὅταν αἰτίζωσι κοιράνους 1059. ἐλακτύπησαν κοιράνῳ ψευδωμότῃ 523.
Κοιταῖος· ἐπὶ κοιταίαν νάπην σπιλοῦνται 603.

Κοίτη· Τιθωνὸν ἐν κοίτῃσι λειποῦσα 18.
Κοῖτος· Κοίτου κύκνον 426.
Κόκκυξ· κόκκυγα κομπάζοντα μαψαύρας στόβους 395.
Κολάζω· δέννοις κολασθείς 777.
Κολαστής· κολαστὴς δεινὸς λατρεύς 393.
Κολοσσοβάμων· κολοσσοβάμων σταθείς 615.
Κόλπος· κόλπων ἰαυθμοὺς διζήμενοι 606.
Κολχίς· Κολχὶς γυνή 887.
Κόλχος· χῶρος συνοίκους δέξεται Κόλχων Πόλαις 1021.
Κολωός· θήσει βαρὺν κολωόν 543.
Κομαιθώ· πύργων Κομαιθοῦς 934.
Κόμη· Ἑκτορείοις ἠγλαϊσμένους κόμαις 1133.
Κομπάζω· κόκκυγα κομπάζοντα μαψαύρας στόβους 395.
Κόνις· ἡ τοκὰς κόνις 316. αἱμάξουσιν ὀθνείαν κόνιν 297. ἐποικήσοντας ὀθνείαν κόνιν 926. ξένην ἐπ' ὀστέοισιν ὀγχήσει κόνιν 1049.
Κονίστρα· ἥξει πάλης κονίστρας 867.
Κόπις· πημάτων λυγρῶν κόπις 763. Μελαγχραίρας κόπις 1464.
Κόπρος· κόπρους στείβοντα 91.
Κόραξ· σύφαρ θανεῖται κόραξ 794.
Κορεία· κορείαν ἄφθιτον πεπαμένη 354.
Κορέω· μαιμῶν κορέσσαι χεῖρα φόνου 1171.
Κόρη· 1433. οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη 3. κόρη κασωρίς 1385. πύργων ὑπὸ πτέρνῃσι Παμφύλου Κόρης 442. ἄλσος οὐδαίας Κόρης 698. σῆμα δωμήσαντες ἔγχωροι κόρης 719. εἵνεκα τριάνορος κόρης 851. δῄσσαν Ὀτρήρης κόρης 997. Κόρην ἀρωγὸν αὐδάξασα 359. ἀλγυνοῦσι Λαφρίαν κόρην 985. φθέρσαντες ἄπρομον κόρην 1003. οἱ τὴν βοῶπιν ταυροπάρθενον κόρην Λέρνης ἀνηρείψαντο 1292. γήμας Κρῇσσαν εὐγενῆ κόρην 1308. αἱ Φαλακραῖαι κόραι 24. αἱ Νυκτὸς κόραι 437. γηραιαὶ κόραι 585. τροφὴν πᾶσι τριπτύχους κόρας Ἰσχὼ παρέξειν 573. ναύταις ἔδωκε Φοινοδάμαντος κόρας 955. τὰς ἀνυμφεύτους γηροβοσκούσας κόρας 1154. πᾶς Ἰλιεὺς ἀνὴρ κόρας δοκεύσει 1168.
Κόρινθος· Αἴας Κορίνθου ἀρχός 1024.
Κόρση· πήληκα κόρσῃ κίονος προσαρμόσας 711. ὀστράκου στρόβιλος κόρσην σκεπάσει 507.
Κορσωτός· σταυροῖσι κορσωτὴ πτέρυξ 291.
Κόρυμβον· ἄφλαστα καὶ κόρυμβα πηδῶντες 295.
Κόσκυνθος· ῥεῖθρα Κοσκύνθου ποθῶν 1035.
Κοσμέω· θεᾶς ὀφελτρεύσουσι κοσμοῦσαι πέδον 1165.
Κούρη· κοῦραι 1131. κούρας τριπλᾶς 712.
Κούρητες· Κούρητες ἀντίποινον ἁρπαγῆς ζητοῦντες 1297.
Κουρῆτις· Αἰτωλὶς ἢ Κουρῆτις 671.
Κοῦρος· κοῦρος δῶμα κινήσας καπνῷ 182. στείλασα κοῦρον τὸν κατήγορον χθονός 58.
Κουροτρόφος· κουροτρόφον πάγουρον 419.
Κράγος· λοιβαῖσι μειλίξουσιν ἀστεργῆ Κράγον 542.
Κρᾶθις· Κρᾶθις τύμβους ὄψεται 919. Κρᾶθις γείτων 1021. Κραθίδος πέλας 1079.
Κραίνω· κραίνων ἁπάσης ναυαρχίας 733.
Κραιπνός· κραιπνοῖς Πηγάσου πτεροῖς 17.
Κρανεία· κρανείᾳ οὐτάσας στύπος φηγοῦ 553.
Κραντήρ· κραντῆρι λευκῷ 833.
Κράντης· ὢν κράντης χρόνος 305.
Κράς· θύννων ἠλοκισμένων ῥαφὰς πρὸς τηγάνοισι κρατός 382. κρατὸς ἄκουρος νῶτα καλλυνεῖ φόβη 976. τείνει πρὸς αἴθραν κρᾶτα λόφος 700.
Κρατέω· πρὶν ἂν κρατήσῃ παστὸν λίθῳ 640. ὅρκοις κρατήσας 1243.
Κρατήρ· πέλας Ἅιδου κρατῆρος 198. κρατῆρα Βάκχου δύσεται 273. Γαμάσιον κρατῆρα 854. Τρίτωνι ὤπασεν χρυσῷ κρατῆρα κεκροτημένον 888.
Κρατοβρώς· τοῦ κρατοβρῶτος παιδός 1066.
Κράτος· χώρας λαβεῖν κράτη 891.
Κρεάγραπτος· κρεαγράπτους πέτρας μάρπτων 759.
Κρεανόμος· Κρόνου τέκνων νηπίων κρεανόμου 203. Ἅρπην περάσας μεζέων κρεανόμον 762. αὐτόδαιτος ἐγγόνων δρυὸς Νυκτίμου κρεανόμων 481.
Κρείσσων· ὡς σοὶ κρεῖσσον ἦν 815.
Κρείω· κρείουσα Λογγούρου μυχῶν 868.

Κρέξ· ἀρωγοὺς τῇ διψαρπάγῳ κρεκί 513.

Κρεωφάγος· τῷ κρεωφάγῳ σκύφον προτείνων 660.

Κρηθεύς· Κρηθέως ἄμναμος 872.

Κρηθμόν· κρηθμοῖσι φίλος 238.

Κρημνός· κρημνῶν ἔνερθεν 1325.

Κρηναῖος· κρηναῖον γάνος 247.

Κρηπίς· κρηπῖδα πηγῷ καλλυνεῖ πλόκῳ 336. τυμβείαν ὑπὲρ κρηπῖδα 883. κρηπῖδα φοινίξεις φόνῳ 1191.

Κρῆσσα· γήμας Ἀρίσβαν Κρῆσσαν 1308.

Κρηστώνη· Κρηστώνης ἔχις 499. Κρησιώνης θεόν 937.

Κρήτη· Κρήτης Ἀστέρῳ στρατηλάτῃ 1301.

Κρίνω· παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κριθείς 1270.

Κρίμισα· 913.

Κριμισός· ὧν μίαν Κριμισὸς ἔζευξε λέκτροις ποταμός 961.

Κρίμνον· κρίμνα σπάσονται 607.

Κριός· πληγὴν κριὸς ἐγκορύψεται 558.

Κρίσις· κρίσει σφαλείς 619.

Κρίσα· ἀντὶ Κρίσης ὅρων 1070.

Κρόκη· κρόκαι Μινυῶν στελγίσματα τηροῦσι 874. ἐν κρόκησι δρόμος 193. κρόκησι ἐν παρακτίαις 728. μηλάτων ἀπάργματα φλέγουσαν ἐν κρόκησι 107.

Κρόνος· Κρόνου παρ' ὄχθον 42. ἀμφὶ βωμὸν Κρόνου 202. μῶλον ὠρόθυναν ἐκγόνοις Κρόνου 693. Ἅρπης Κρόνου πήδημα κάμψας 869. νῆσον Κρόνῳ στυγουμένην 761.

Κροσσωτός· ματεύσει χερσὶ κροσσωτοὺς ῥαφάς 1102.

Κροτέω· χρυσῷ κρατῆρα κεκροτημένον 888.

Κρότος· κενὸν ψάλλουσα μάσταχος κρότον 1453. κερκίδος ψαύσας κρότων 278.

Κροτωνιάτης· Κροτωνιᾶται ἄστυ πέρσουσι 1002.

Κροτωνιᾶτις· Κροτωνιᾶτιν αὔλακα ἀροτρεύσουσι 1071.

Κρύπτω· κρύψει κυπάς τις 333. ἐν μνίοις κρύψει 399. κουροτρόφον πάγουρον κρύψει 420. ὃν κρύψει νεοσκαφὲς στέγος 1098. εἰς ἐρεμνὸν ζῶντας τάφον κρύψουσι 1062. κτέαρ κρύψουσ' ἐν χθονὸς μυχοῖς 896. ἣν γωρυτὸς ἔκρυψε Σκύθης 458. μιᾷ κρύψαι τοὺς διπλοῦς μοίρᾳ 226. πηγὰς πάλαι κεκρυμμένας 248.

Κρυφαῖος· κρυφαίας χέρνιβας κατάρξεται 209.

Κρώμνη· ὁ Κρώμνης ἄναξ 522.

Κρωσσός· τέφρην κρωσσοῖσι ταρχυθεῖσαν 369. κρωσσοῖσιν βάψαντας γάνος 1365.

Κτέρισμα· ἄλκαρ μέγιστον κτέρισμα νυμφευμάτων 1136. τοῖς ἀφ' αἵματος ῥίζαν Γιγάντων κεκτημένοις 1357.

Κτάρος· (Ἑρμῆς) 679.

Κτέαρ· κτέαρ κρύψουσ' ἄφαντον ἐν χθονὸς μυχοῖς 895.

Κτείνω· ὃν Κρηστώνης ἔχις κτενεῖ 500. κτενεῖ κούρας τριπλᾶς 712. κτενεῖ τύψας πλευρὰ λοίγιος στόνυξ 795. πάντας ἀνάγνοις χερσὶ κτενεῖ 1224. κτενοῦσι αὐτὸν Αὔσονες 922. τὸν ἔκτανε κραντῆρι πτέλας 833. ἣν κτείνας πόσις 808. δεδουπὼς τὸν κτανόντ' ἠμύνατο 492. ἀγρίαν κύνα κτανών 46. δράκοντα κτανών 632. ὅμως ἀνατεὶ τὸν κτανόντ' ἐπαινέσει 1172.

Κτερίζω· ῥείθρων Ἑλώρου πρόσθεν ἐκτερισμένης 1185.

Κτῆσις· κτῆσιν θοίναις λαφυστίαν κιχών 791. παρώσας κτῆσιν ἄλλῳ κειμηλίων 1264.

Κτίζω· κτίσει χώραν 1253. χέρσον στόρθυγγα δωρεῖται κτίσαι 865.

Κτίσμα· κτίσμα Κυρβάντων, Σάον 78.

Κτίστης· τρισσῶν κτίστην τόπων 964.

Κτύπος· ψαλάξεις νευρᾶς κτύπῳ 139.

Κυβερνάω· κυβερνῆσαι βᾶριν 764.

Κυβερνήτης· ἀμείψας τοῦ κυβερνήτου τάφον 694.

Κύβηλις· ταυροκτόνον κύβηλιν 1170.

Κυβιστητήρ· πυκνοὶ κυβιστητῆρες κηδῶντες 296.

Κυχρεύς· ἠλαστρημένος Κυχρεῖος ἄντρων 451.

Κυδαίνω· κυδανοῦσιν οἰωνὸν θεᾶν 721. θεὸν λοιβαῖσι κυδανοῦσι 929. κλέος σὸν μέγιστον λοιβαῖσι κυδανοῦσι 1213. τάφους κυδαίνοντας οὐκ αἰδούμενος 133.

Κῦδος· κῦδος μαρανθέν 1231.

Κυδωνία· ἔτλη τὴν Κυδωνίαν ἐρημοτῆσαι 936.

Κύκλος· μήνης ἑλίσσων κύκλον 306.

Κύκνος· ταρχύσουσι Μολοσσοῦ κύκνον 426. κύκνοισιν ἰνδαλθέντες δομήν 597.

Κυλίνδω· πολλὰ κυλίνδει μοῖρα 490.

ρος· ἀμφὶ Κυλιστάρου γά-
6.
κῦμ' ἐπέκλυσεν κακῶν 228.
κῦμα γυμνίτην φάγρον 388.
ῦμα πρὸς ξένην χθόνα 998.
νικὸν πρὸς κῦμα δυπτούσας
αλεῖ πρὸς κῦμα δύπτην 752.
κα κωφὸν βάζω 1452. ὥστε
ων δρομεύς 789.
ν· νότος βαρεῖ πρηστῆρι κυ-
ν ἅλα 1018. ῥόχθοισι κυ-
σαν οἴδματος χύδην 696.
ς· ἐκβράσασα κύμβαχον δέ-
6.
ύς· τάῤῥοθος Κυναιθέως 400.
· Κυνθίαν ὅσοι σκοπὴν μί-
ς ἠλάσκουσι 574.
καὶ Κῦνε 1147.
ης· ἄντρον τῆς κυνοσφα-
θεᾶς λιπών 77.
ν· πρὸς κύνουρα σχάσας
ς ὀδόντας 99.
ρύψει κυπάς τις χερμάδων
ρίᾳ 333.
ν· κύπελλον ἐγκάρᾳ ῥανεῖ

ταρχύσουσι Κυπέως κύκνον

πάντα κυπώσας δόμον 1442.
Κύπριδος λῃστὴν θεᾶς στέ-
1143. δευτέραν οὐκ ὄψει
112.
ες· κτίσμα Κυρβάντων 78.
πρὸς αἰθέρος κυροῦσα ἕδρας

θεᾷ Κυρίτᾳ ἐστυγημένου

εἰς Κύταιαν μολών 1312.
· μελλόνυμφον εὐνέτην Κυ-
174.
· 1389.
ἐν ῥαπτῷ κύτει 73. ἐῤῥάου
1316.
· Κυφαίων στρατηλάτην 897.
ν· φθέρσας κύφελλα 1402.
λα ἰῶν 1427.
Τρίτωνος κάρχαρος κύων 34.
ία κύων 612. μιξοπάρθενος
669. αἴθων Θρασκίας κύων
πεφναίας κυνός 87. εἵνεκ'
ς κυνός 850. γλαυκῷ κυνί
Κριμισὸς ἰνδαλθεὶς κυνί 961.
κύνα κτανών 45. Ληρκάνου
440. αἰχμηταὶ κύνες 1266.
Καρνῖται κύνες 1291. βου-
ὀθνείων κυνῶν 581.
σμήριγγας ἐστάλαξε κω-
37.

Κώκυμα· ἄλγη δέξεται κωκυμάτων 408.
Κωκυτός· χεῦμα Κωκυτοῖο 705.
Κωκύω· ἀκτέριστον αἰῶνα κωκύσουσι 908.
Κῶλον· ἐρείσει κῶλα χερμάδων ἔπι 616.
Κωλῶτις· 867.
Κώμυρος· καταίθων θύσθλα Κωμύρῳ 459.
Κωφός· εἰς κῦμα κωφὸν βάζω 1452.
Κωτίλλω· ἑλικτὰ κωτίλλουσα ἔπη 1466.

Λ.

Λαβράζω· λαβράζων περκνὸς αἰετός 260.
Λάβρος· λάβρος Ἶς 724. λάβρῳ σαλεύων τρικυμίᾳ πέδον 475.
Λαβρόω· χεῦμα Κωκυτοῖο λαβρωθὲν σκότῳ 705.
Λαγαρία· Λαγαρίας ἐν ἀγκάλαις 930.
Λάγμος· λιποῦσαι Λάγμον 1333.
Λαγχάνω· τιμὰς λαχών 1125.
Λάδων· Λάδωνος ἀμφὶ ῥεῖθρα 1041.
Λάζω· λάξας τράπεζαν 137.
Λαθραῖος· εἰς λέχος λαθραῖον 496. ὠδῖνας ἐξέλυσε λαθραίας γονῆς 1198. λαθραῖα κἀκκέλευθα παπταλώμεναι 1162.
Λαθρόνυμφος· μόροι τῆς λαθρονύμφου πόρτιος 320.
Λαιμίζω· λαιμίσας βοῦν 326.
Λαιμός· σκορπίον λαιμῷ σπάσας 476. ἐν σφαγαῖς λαιμὸν προθεῖσα 191. δαφνηφάγων ἐκ λαιμῶν 6.
Λάϊνος· ἐν παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασι 349. φύλακα λαΐνου στέγης 1469.
Λαιστρυγόνες· μολόντας εἰς γῆν Λαιστρυγόνων 956.
Λαιψηρός· ἅλμα λαιψηροῦ ποδός 245. λαιψηρὸν πήδημα δικών 531.
Λάκαινα· πρὸς τῆς Λακαίνης αἰνοβακχεύτου κιχών 792.
Λακίζω· λακίζουσ' ἐν φοναῖς δέμας 1113.
Λακίνιον· ἥξει Λακινίου μυχούς 856.
Λακμώνιοι (Δωριεῖς)· 1389.
Λακμώνιος· Λακμωνίου πίνοντες Αἴαντος ῥοάς 1020.
Λάκτισμα· λακτίσμαθ' Ἑρμαίου ποδός 835.
Λάκων· ὁ Λάκων ὄχλον ἄγων 589.

Λάληθρος· εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν ἠρματίξατο 1319.
Λαμβάνω· μνήμην λήψεται θεσπισμάτων 1252. μὴ τόσος ὕπνος λάβοι λήθης Μέλανθον 766. Γραικοὺς χώρας λαβεῖν κράτη 891. χώραν ἔχορσον λαβεῖν 1065. δόμων λαβεῖν ὃ χρῄζει 1269. λαβὼν ἰκύρου δάνος 269. σκύλων ἀπαρχὰς λαβὼν 1450. τὰ δευτερεῖα τῆς πάλης λαβόντα 171. τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων λαβόντα 1012. σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν λαβόντες 1230. ἀντ' ἴσων ἴσα λαβόντες 1303.
Λαμήτιος· ἐν Λαμητίαις δίναισι 1085.
Λαμπαδουχία· δείκηλα μὴ σέβουσι λαμπαδουχίαις 1179.
Λαμπαδοῦχος· λαμπαδοῦχον ἐντυνεῖ δρόμον 734.
Λαμπέτης· 1068.
Λαμπουρίς· τῆς Σισυφείας λαμπουρίδος 344. τῆς παντομόρφου λαμπουρίδος· 1393.
Λαμπρός· λαμπρὸν αὐγάζων φάος 941.
Λαμπτήρ· δειαν λαμπτῆρα φαίνῃ 385.
Λαμπτηροκλέπτης· 846.
Λάμπω· λάμψει κακὸν φρύκτωρον 345.
Λαομέδων 952.
Λαπέρσιος· Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ 1369. διπτύχοις Λαπερσίοις 511.
Λάρις· 725.
Λαρνακοφθόρος· ἐκπεφευγότα λαρνακοφθόρους ῥιφάς 235.
Λάρυμνα· 1146.
Λαρύνθιος· χάριν τίνοντες Λαρυνθίῳ 1092.
Λαός (λεώς)· λεὼς Νεαπολιτῶν 735. Εὐρυτὰν λεώς 799. ἄγραυλος λεὼς Αἴβυς 893. πᾶς λεώς 973. Ὠγύγου σπαρτὸς λεώς 1206. οὐ ναυκληρίας λαῶν ἄνακτες 537.
Λᾶς· Λᾶν περήσεις 95.
Λάσκω· πατρὶ λάσκε τὰς ἐπηκόους λιτάς 460.
Λατῖνοι· κτίσει χώραν ὑπὲρ Λατίνους ᾠκισμένην 1254.
Λατρεύς· κολαστὴς δεινὸς λατρεύς 393.
Λάτρις· Πλούτωνος λάτριν 1420.
Λατυπέω· ἐλατύπησαν 523.
Λαυρήτη· Λαυρήτης γόνοι 1007.
Λαφρία· ζηλώμασι Παλλάδος Λαφρίας 356. οἱ Λαφρίας οἶκοι ἠθαλωμένοι 1416. ἀλγυνοῦσι Λαφρίαν κόρην 985.
Λάφριος· Λαφρίου λακτίσματ' Ἑρμαίου ποδός 835.
Λαφύσσω· πρὶν λαφύξασθαι γάνος 321.
Λαφύστιαι· παρὰ Λαφυστίας κερασφόρους γυναῖκας 1237.
Λαφύστιος· κτῆσιν θοίναις λαφυστίαν λυχὼν 791. λαφυστίαις γνάθοις 215.
Λαχαίνω· ἣν μή τις χέρσον λαχήνῃ 624.
Λέαινα· λεαίνης εἰσιδοῦσ' οἰκουρίαν 1107. κιρνὼν ταυροσφάγων λέαιναν 47.
Λέβης· τυνθῷ λέβητος πέδῳ 36. λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας 1315.
Λεβητίζω· σάρκας λεβητίζουσα 199.
Λέγω· λέξω τὰ πάντα 1.
Λειβήθριος· Λειβηθρίην σκοπήν 275. Λειβήθριαι Δωτίου πύλαι 410.
Λείπω· λείψει διπλοῦς σκύμνους λέοντας 1232. λιπὼν Σάον 78. ἕνα ἄγγελον λιπών 657. λιπὼν ὑψηλὸν κλέτας 703. Τιθωνὸν ἐν κοίτῃσι λιποῦσα 19. Ἕρμ λιποῦσαι 1333.
Λείψανον· λείψανον τοξευμάτων 662. λειψάνοις πυρός 54.
Λέκτρον· λέκτρων ἕκατι 60. λέκτρων στερηθεὶς 1457. μίαν ἔζευξε λέκτροις 962. λέκτρα θουρώσει στυθρώπων 85. ὅταν θουρὰς οἰστρήσῃ κύων πρὸς λέκτρα 613.
Λεοντιάρνη· ποθοῦντες Λεοντιάρνης πάγους 645.
Λέπας· Τυμφρηστὸν λέπας 420. αἰπὺ νάσσεται λέπας 1045.
Λεπρός· ἀκτὰς ἐμβατήσονται λεπράς 642.
Λεπτός· ἀκούσει πεμφίδων ὄπα λεπτήν 687.
Λέπτυνις· Λέπτυνιν οὐ τρέμουσαν οὐδαίαν θεόν 49.
Λέρνη· κόρην Λέρνης ἀνηρείψαντο 1293.
Λέσχη· θήσει βαρὺν κολῳὸν ἐν λέσχαις 543.
Λέτρινα· τοῖς Λέτριναν οἰκουροῦσι λειψάνοις 54.
Λετριναῖος· ἐς Λετριναίους γύας 158.
Λευκανοί· οἰκήσουσι Λευκανῶν πλάκας 1086.
Λεῦκος· Λεῦκον στροβήσων 1218.
Λευκός· κραντῆρι λευκῷ 833. λευκὰ φαίνουσαι πτίλα 25.
Λεύκοφρυς· εἰς στενὴν Λεύκοφρυν ἐκπεπλευκόσι 346.

Λευκωσία 723.
Λευρός· λευρᾶς γατομῶν δι᾽ αὔλακος 268. λευρὰν ἀλετρεύσοντα Μόλπιδος πέτραν 159.
Λεύσσω· λεύσσω δεύτερον πυρουμένην 52. λεύσσω θέοντα γρυνὸν 86. λεύσσω σπεῖραν κακῶν 216. ἄγαλμα βλάβην λεῦσσον 990. λεύσσουσαν ἄτην 318.
Λευστήρ· λευστῆρα ῥίψας πέτρον 1187.
Λευταρνία· ἀμφὶ Λευταρνίαν 978.
Λέχος· ἱμείρων λέχους 201. πρὸς τόργου λέχος ἑλκυσθήσομαι 357. ἐς νόθον ηὐνάσθη λέχος 423. εἰς λέχος λαθραῖον αὐτόκλητος ἵξεται 495. ἧς λέχος πατὴρ δράκοντι συγκαταινέσει 1222.
Λεχώ· τοῦ δράκοντος ἔντοκον λεχώ 185.
Λειψιεύς· 1454.
Λείψιος· χρησμοῖς Λειψίου 1207.
Λέων· Ἴφιδος λέων 324. καταίθων θύσθλα λέων 459. Καναστραῖος λέων 1441. τριεσπέρου λέοντος 33. λέοντος ἀτραπούς βοῶν χωστάς 697. λέοντα θοίνης σχήσει 213. λέοντα ταύρῳ συμβαλόντα φύλοπιν 555. φλέξας θρασὺν λέοντα 917. λεόντων καρτερώτεροι 517. λείψει διπλοῦς σκύμνους λεόντας 1233.
Λήγω· οὐδὲ ναυφάγοι λήξουσι πένθους φρυκτωρίαι 1096.
Ληθαῖος· Ληθαίῳ σκότῳ 1127.
Ληθαιών· λιπὼν Ληθαιῶνος κλέτας 703.
Λήθαργος· ληθάργῳ σφαλείς 241.
Λήθη· ὕπνος λήθης 767.
Λήϊον· πέφρικαν ὥστε ληΐου γύαι 252.
Ληῖτις· ληῗτιν ἐμπταίσασαν ἰξευτοῦ πτερῷ 105.
Ληκτήριος· τρίδειρον νῆσον εἰς ληκτηρίαν 966. οἰκήσουσι χερσόνησον ληκτηρίαν 1391.
Λημναῖος· Λημναίῳ πυρί 227.
Λήμνιος· ὁ Λήμνιος πρηστὴρ Ἐνυοῦς 462.
Ληστής· ὁ ληστὴς Δωριεὺς στρατός 284. Κύπριδος ληστὴν θεᾶς γέμουσαι 1143.
Λήταρχος· λήταρχος ἱερείας σκύλαξ 991.
Λιάζω· οὖσα χερμάδος ναῦται λίαζον 21.
Λίβυς· ἄγραυλος λεὼς Λίβυς 894. ἐκ Λιβύσσης ἐμπίπτων νότος 1016. Λίβυσσιν ψάμμον ἄξουσι πνοαὶ Θρῇσσαι 1014.
Λιβυστικός· ἀμφὶ Λιβυστικὰς πλάκας 648.
Λιγγεύς· Λιγγεὺς θερμῶν ῥεῖθρον ἐκβράσσων ποτῶν 1240.
Λίγεια (Siren)· 726.
Λιγνύς· λιγνύος ῥιπαῖσι 294.
Λιγυστικός· εἰς Κύταιαν τὴν Λιγυστικὴν μολών 1312.
Λιγυστῖνοι· Λιγυστίνοισι μίξαντες πάλην 1356.
Λίθος· εὐστόχῳ λίθῳ 640.
Λίλαια· πάτραν Λίλαιαν ποθοῦντες 1073.
Λιμναῖος· πρὸς ἐκβολαῖσι λιμναίων ποτῶν 189.
Λίμνη· λίμνης ἀγχιτέρμονες ποτῶν 1130. λίμνης Φόρκης ποτά 1275. νᾶμα λίμνης 1353. λιπὼν λίμνην Ἄορνον 704. λίμνην τέμνων Τάναϊς μέσην 1288.
Λιναγρέτης· πορκέων λιναγρέτης 237.
Λίνδιος· κτενοῦσι βοηδρομοῦντα Λινδίων στρατηλάταις 923.
Λινεργής· λινεργὴς κλῶσις 716.
Λίνον· ποδωτοῖς ἐμφορούμεναι λίνοις 1015.
Λῖνος· Λίνου ἁλισμήκτοιο ἄκραν 994.
Λιπαίνω· ἣν ῥόος νασμοῖς λιπαίνει 886. τὴν Βρύχων λιπαίνει 1408.
Λίπος· ἀλοιφαῖον λίπος 579.
Λίπτω· λίπτοντα κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος 131. λίπτοντ᾽ ἀλέκτρων ἐκβαλοῦσα δεμνίων 353.
Λίστρον· λίστροις ἤρειψεν πάγον 1348.
Λιτή· λιταῖς Σθένειαν γουνούμεναι 1164. κρατήσας λιταῖς γουνασμάτων 1243. πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτάς 125. λάσκε τὰς ἐπηκόους λιτάς 460.
Λοβός· ἐξ ἄκρων λοβῶν 1401.
Λογγᾶτις· 520. ἵδρυμα παρθένου Λογγάτιδος 1032.
Λόγγουρος· κρείουσα Λογγούρου μυχῶν 868.
Λόγος· ἣν μηκυνθῇ λόγος 2. ἀναπεμπάζειν λόγον 1470. ἦρχε λόγων 30.
Λόγχη· λόγχης ἐν ὑσμίνῃσι 1358. γύαι λόγχαις ἀποστίλβοντες 253.
Λοιβή· Θαλυσίοις λοιβαῖσι 542. λοιβαῖσι κυδανοῦσι θεάν 720. 929. λοιβαῖσι κυδανοῦσι 1213. λοιβὰς ἀφύσσων πέλλαις 708.
Λοίγιος· λοίγιος σιόνυξ 795.

Λοιμικός· ἀρωγὸς λοιμικῶν τοξευμάτων 1205.
Λοιπός· τὰ λοίπ' ἀκούσω 1373.
Λοίσθιος· Σειρῆνος λοίσθιον μέλος 1463. λοισθίαν μοῖραν δεδορκότες 81. εἰς θῖνα λοισθίαν 246. αἰχμάσουσι λοισθίαν βοήν 441.
Λοῖσθος· λοῖσθος εἰς γῆν ῥίψας πόδα 279. λοῖσθος ἐγείρει ἔριν 1362. λοῖσθον ἐκπιὼν σκύφον 163. λοῖσθον 789. 999.
Λοκρός· Λοκρὸν ῥόδον 1429. Λοκρῶν ἀγυιαί 1149.
Λοξός· λοξὸν ἦλθον ἀγγέλλων μῦθον 1467. λοξῶν ἐς διεξόδους ἐπῶν 14.
Λούω· λούσει σῆμα νασμοῖς 730. γραφὰς τεκόντων δακρύοις λελουμένας 371. λουσθέντας ἀλλήλων τάφους 446.
Λουτρών· ὑπαὶ λουτρῶνος ἀρνείων στέγην 1103.
Λοφνίς· σάρκας καταίθων λοφνίσιν 48.
Λόφος· Πολυδέγμων λόφος 700. ἀπ' ἄκρων λόφων 29. ἐκ λόφων Τράρωνος 1159. ἀπ' Ἰδαίων λόφων 1256.
Λοχεία· ἐκ λοχείας γυῖα χυτλῶσαι δρόσῳ 322.
Λόχος· τὸν ὠδίνοντα λόχον 342.
Λυγαῖος· εἱρκτῆς ἀλιβδύσασα λυγαίας δέμας 351. λυγαίαν ἐσθῆτα ἐγχλαινούμενος 973.
Λύγος· ἴχνος ἐμπλέξας λύγοις 213. σφραγὶς λύγοισι τετρανθεῖσα 781. γυῖα συνδήσας λύγοις 1247.
Λυγρός· ἕλκος δρακοῦσα λυγρόν 62. ἀρνεύσας λυγρὸν πήδημα 465. λυγρὴν συμφορὰν δωρούμενος 910. πημάτων λυγρῶν κόπις 763. λυγροὺς τάφους δοκεύει 1324. ἐπεςβολήσας λυγρά 130.
Λύθρον· ἀργῷ πᾶς φαληριῶν λύθρῳ 491.
Λυκαινόμορφος· λυκαινομόρφων Νυκτίμου κρεανόμων 481.
Λυκορμαῖος· ἐκ Λυκορμαίων ποτῶν 1012.
Λύκος· Λύκου τάφους οὐκ αἰδούμενος 132.
Λύκος· πόρτιν ἁρπάσας λύκος 102. αἴθων λύκος 246. παπποκτόνος λύκος 1034. θηροχλαίνου σηκὸν λύκου 871. δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου 901. ὁπλίτην λύκον 938. Γαλάδρης τὸν στρατηλάτην λύκον 1444. Ἀκταίων λύκοι 504. αἴθωνες λύκοι 1248. φορτηγοὶ λύκοι 1293. ἀγραύλων λύκων 990. λύκοις ὅρκιον σχάσας 329. πορθηταῖς λύκοις 524. ἁρπακτῆρας αἰγάσαι λύκους 147. ἐπεμψαν ἅρπαγας λύκους 1309.
Λυκοψία· ὡς λυκοψίαν κνεφαίαν 1432.
Λυμεών· λυμεὼν ἐμῆς πάτρας 38. ὁ λυμεὼν 781.
Λυπρός· λυπρὸς δεννάσει θεόν 401. τάφος λυπρός 1156. λυπρὸν ἀμπρεύσει βίον 975. λυπρὸν ὄψονται βίον 1019. λυπρὰν λεαίνης εἰςιδοῦσ' οἰκουρίαν 1107.
Λυροκτύπος· δράκοντ' ἀφύκτων γομφίων λυροκτύπῳ 918.
Λύσσα· πλαστιαῖσι λύσσης μηχαναῖς 818. τοῦ λύσσαν αἰχματηρίαν χέαντος 454.
Λύχνος· τετρήνας λύχνους 422.
Λύω· ἀγῶνες λύσουσι πάλας 1436. ἔλυσε χρησμῶν αἰόλον στόμα 4.
Λώβη· ἑνὸς λώβης ἀντί 365. λώβαισι παντοίαισιν ἐσπαραγμένους 656. κατασκόποις λώβαισι φηλώσας πρόμον 785. λώβαισιν αἰκισθέντας Ὀγκαίου βόθρου 1225.
Λῷον· ἐς τὸ λῷον ἐκδραμεῖν 147. πρὸς τὰ λῷστα νημερτέστατε 223.

M.

Μάγαρσος· 444.
Μάζα· ἐπιδόρπιον τρύφος μάζης 608.
Μαζουσία· Μαζουσία προὔχουσα 534.
Μαιμάω· μαιμῶν κορέσσαι χεῖρα 1171. τὸν μαιμῶντα τύψαι 529.
Μαῖρα· μαίρας ὅταν ἀλλάξῃς δομήν 334.
Μαιώτης· ἀποψάλλουσα Μαιώτην πλόκον 915. λίμνην προςφιλεστάτην βροτοῖς Μαιώταισι 1290.
Μάκαλλα· ἐν Μακάλλοις σηκὸν δείμαντες 927.
Μάκαρ· νήσοις μακάρων 1204.
Μακεδνός· μακεδνὰς ἀμφὶ Κερκαίου νάπας 1273.
Μακρός· τί μακρὰ βάζω; 1451.
Μάλα· οὔπω μάλ', οὔπω 766.
Μάμερσα· οἶκοι Μαμέρσας 1417.
Μάμερτος· Κανδαῖος ἢ Μάμερτος 1410. ἔτλη ὁρκωμοτῆσαι Μάμερτον 938.
Μανθάνω· σὺν κακῷ μαθὼν ἔπος

488. σὺν κακῷ δέ τις μαθὼν 1458.
Μάντευμα· ἐκ μαντευμάτων 429.
Μάντις· μάντιν νεκρὸν στέψει λεὼς 799.
Μαραίνω· σέβας μαρανθὲν σκότῳ 1127. κῦδος μαρανθέν 1231.
Μαρμαρόω· γραῦν μαρμαρουμένην δέμας 826.
Μαρμαρῶπις· τῆς μαρμαρώπιδος γαλῆς 843.
Μάρπτω· ἔμαρψεν ἐδάφου κύτος 1316. πέτρας μάρπτων 760. τὸν τυπέντα ἐν βρόχοις μάρψας 311. μάρψαντος ἐκ κοίλης πέτρας ὅπλα 494.
Μαρσιωνίς· λίμνης Φόρκης Μαρσιωνίδος ποτά 1275.
Μάσταξ· ἀμαυρᾶς μάστακος προσφθέγμασι 687. ψάλλουσα μάστακος κρότον 1453.
Μαστεύω· πατρὸς χῆρα μαστεύων φόνου 1120.
Μαστήρ· μαστῆρας θυγατρὸς ἔστειλε 1023.
Μάστιξ· μάστιγι συνθραύσας κάρα 436. κεραυνίῳ μάστιγι 740. κάρα μάστιγι τυπεὶς 981. οὐ γὰρ ξένας μάστιγες 779.
Μαστός· σπάσαντι μαστὸν εὔθηλον θεᾶς 1328.
Ματεύω· ἁλὸς ἐντὸς ματεύων 187. πλᾶτιν ματεύων 821. ματεύσει χερσὶ ῥαιβάς 1102.
Μάχη· χέρες ἐπιμαιμῶσαι μάχης 301. πρηστῆρα δαΐου μάχης 861. τορητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μάχῃ 456. στυγνὴν μάχην στήσας 939. πεφευγὼς δεινὴν μάχην 1042. οὐδ' ὀνοστὸς ἐν μάχαις 1235. αἱμοφύρτοις ἑστιώμενον μάχαις 1411.
Μαψαυρα· κομπάζοντα μαψαύρας στόβους 395.
Μέγας· μέγας ἥρως 1204. θάμβος ἐγχώροις μέγα 509. Καναστραῖον μέγαν γίγαντα 526. μέγαν στόρθυγγα δωρεῖται κτίσαι 865. σηκὸν μέγαν δείμαντες 927. 959. μέγαν πλειῶνα 1039. Αἰήτην μέγαν 1274. Superl. Λίσκου μεγίστου τάῤῥοθος 400. πένθος μέγιστον ἔσται 969. ἄλκαρ μέγιστον νυμφευμάτων 1136. κλέος μέγιστον κυδανοῦσι 1212. κλέος μέγιστον αὐξήσουσι 1227. τιμὰς μεγίστας λαχών 1125.
Μέδω· μεδούσης Στρυμόνος Ζηρινθίας 1178.
Μέζεα· μεζέων κρεανόμον 762.
Μέθη· καρηβαρεῦντας ἐκ μέθης 384.
Μειλίσσω· ὅταν λοιβαῖσι μειλίσσωσι Κράγον 542.
Μείρω· ἰαύσει τὸν μεμορμένον πότμον 430.
Μελαγκραίρα· Μελαγκραίρας κόπις 1464.
Μέλαθρον· μέλαθρον ἐκ βάθρων ἀνάστατον 770. μελάθρων ἔρμα 1190.
Μέλανθος· (Ποσειδῶν) 767.
Μέλας· μέλαινα 198.
Μελιναία· (Ἀφροδίτη), Μελιναίαν θεὸν δεννάσει 403.
Μέλισσα· μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ 293.
Μελίτη· Μελίτην νῆσον κατοικήσουσι 1027.
Μελλόνυμφος· τὸν μελλόνυμφον εὐνέτην Κυταΐκῆς 174.
Μέλλω· ἃ νῦν μέλλω θροεῖν 1373. μέλλων ἐπὶ Τιτῆνας περᾶν 708. πείσεσθαι μέλλοντες 541. μέλλοντες αἰστώσειν 1282.
Μέλος· Σειρῆνος λοίσθιον μέλος 1463. αἰόλῳ μέλει πείσει 671. ἄσιτα φορμίζων μέλη 140.
Μελῳδός· οἴμας μελῳδοῦ μητρὸς ἐκμεμαγμένας 713.
Μέμβλης· ἀμφὶ Μέμβλητος ῥοάς 1083.
Μεμφίτης· πλᾶτιν πορεῦσαι Μεμφίτῃ πρόμῳ 1294.
Μέμφομαι· ὧν ἀλκὴν ἑνὸς οὐδ' ὁ Σκιαστὴς ἐμέμψατο 563.
Μὲν· 450. 1281. μὲν — δέ, 16. 94. 147. 316. 417. 426. 553. 564. 589. 659. 717. 775. 825. 903. 944. 1014. 1099. 1236. 1369. 1414. 1421. 1436. καὶ — μὲν — δέ 32. 180. 200. 544. 564. 567. 584. 642. 812. 1087.
Μένος· εὐνάζων μένος 570.
Μένω (μίμνω)· μόχθος ἄθλιος μενεῖ 666. σφραγὶς μενεῖ ἐν πλευραῖς 780. σοὶ μόρος μίμνει δυσαίων 1076. μίμνειν ἀνώγων 572. μίμνειν πάτρᾳ 815. Κυνθίαν σκοπὴν μίμνοντες ἠλάσκουσιν 575.
Μέρμερος· τεύξει μέρμερον βλάβην 949.
Μεσόδμη· αὐταῖς μεσόδμαις βαλεῖ πρὸς κῦμα 751.
Μέσος· ἐν αὐλῷ μέσῳ 40. χείλευς καὶ ποτῶν μέσῳ 490. τυπεὶς κόγχον μέσον 1105. θήσει κολωὸν ἐν λέσχαις μέσον 543. ἐς μέσην τρόπιν 747. λίμνην τέμνων μέσην 1288.

Μεσσαβόω· μύκλον ὑπὸ ζεύγλῃσι μεσσαβοῦν 817.
Μετά· μεθ' ἕκτην γένναν 1446.
Μεταίχμιοις· ἐν μεταιχμίῳ ἠρίων 443. φόνοι μεταίχμιοι 1435.
Μεταλλεύω· πᾶν μεταλλεύων γνύθος 485.
Μεταξύ· διπλῶν μεταξὺ χοιράδων 389.
Μετάρσιος· ἁρπάσας μετάρσιον 265.
Μετάφρενον· νῆσος Γιγάντων μετάφρενον θλάσασα 688. ῥήξει μετάφρενον 1112. ἐν μεταφρένοισι βουστρόφοις χθονός 1438.
Μετοχλίζω· μετοχλίσας ὀλίζον 627.
Μή· σχήσει τὸ μὴ αἰστῶσαι στάχυν 214. ὡς μή σε ὤφελε φυτεῦσαι 219. μὴ δ' ὤφελεν πατὴρ — ἀπῶσαι 224. μέγαν πλειῶνα μὴ πεφευγότα 1039. ἢν μή τις χέρσον λαχήνῃ 623. ὡς μὴ βλέπωσι 445. ὡς μὴ καταβρώξῃ 742. μὴ τόσος δ' ὕπνος λάβοι 766. ὅσοι — δείκηλα μὴ σέβουσι 1179.
Μήδα· φείσεται Μήδας δάμαρτος 1221.
Μηδέ· μὴ — μηδέ 445. μήποτ' — μηδὲ — μηδέ 512—517.
Μήθυμνα· ἐν κλήροισι Μηθύμνης 1098.
Μηκιστεύς· (Ἡρακλῆς) θανούσης ἐκ χερῶν Μηκιστέως 651.
Μηκύνω· ἢν μηκυνθῇ λόγος 2.
Μηλιανθμός· ἀντὶ μηλιανθμιῶν 96.
Μῆλον· ἀμφὶ μήλων τῶν δορικτήτων 933. δοραῖς μήλων ἐγκοιμωμένοις 1050. μηλάτων ἀπάργματα 106.
Μήν· οὐ μὴν ἀνατεί γε 283. οὐ μὴν ἔσται 1126. οὐ μὰν ὑπείξει γε 1412.
Μήνη· χρόνος μήνης ἑλίσσων κύκλον 306. πρόσθε μήνης 482.
Μήνιμα· μήνιμα δειμαίνων θεᾶς 1186.
Μήποτε· μήποτ' ἐς πάτραν στείλαις 512. ἀνεῖναι μήποτ' ὄμπνιον στάχυν 621.
Μήρινθος· ἄκραν βαλβῖδα μηρίνθου σχάσας 13.
Μητε· μήτε — μήτε 862.
Μήτηρ· μήτηρ ἡ πάλης ἐμπείραμος 1196. Ζηρινθίας σηκὸν δείμαντο 958. μητρὸς θεᾶς 240. μητρός κελαινῆς χέρνιβας μιμούμενος 325. οἶμας μελῳδοῦ μητρὸς ἐκμεμαγμένας 713. μητρὸς ἐντὸς δελφύος 939. σὺν μητρὶ τέκνων 203. μητρὶ τῇ Προμηθέως 1283. ὦ μῆτερ 1174.
Μηχανή· πλαστιαῖσι λύσσης μηχαναῖς οἰστρημένῳ 818. ἐχῖνος μηχαναῖς οἰκοφθορῶν 1093. ψυδραῖσι ἔχθραν μηχαναῖς ἀναπλέκων 1219.
Μῆχαρ· βαιόν τι μῆχαρ ἐν κακοῖς 568.
Μῆχος· οὐδὲν μῆχος ὠφελεῖν πάτραν 1459.
Μιαιφόνος· φιτροῦ δέξεται μιαιφόνον 913.
Μίασμα· κακὸν μίασμα ἀλλαίνων κακῷ 1122.
Μίγνυμι· σὺν δέ σφι μίξει στρατόν 1242. μίξαντες πάλην 1358. μόροι τῆς λαθρονύμφου πόρτιος μεμιγμένοι σκύμνῳ 320.
Μικρός· πένθος οὐχὶ μεῖον οἴσομαι 302.
Μιμαλλών· Κλάρου Μιμαλλὼν 1464.
Μιμέομαι· μητρὸς κελαινῆς χέρνιβας μιμούμενος 325.
Μίν· ἤ μιν παλεύσει 405. ὅμηρον ὅς μιν θῆκε 422. Πέργη μιν θανόντα δέξεται 806.
Μινύαι· Μινυῶν εὐλιμῇ στελγέσματα 874.
Μιξόθηρ· ἀμφὶ μιξόθηρος σκοπαῖς 650.
Μιξοπάρθενος· μιξοπάρθενος κύων 669.
Μισηνός· ὅρμων Μισηνοῦ νάσσονται κλίτη 737.
Μισόνυμφος· ζηλώμασι τῆς μισονύμφου Λαφρίας 356.
Μιστύλλω· ἄσαρκα μιστύλλασα 154.
Μίτος· μίτοισι χαλκέων στρόμβων 584.
Μνάομαι· τῆς πρὶν διαίτης μεμνημένοι 609.
Μνήμη· ἅσσα διὰ μνήμης ἔχω 8. μνήμην παλαιῶν τημελοῦσ' αἰνιγμάτων 977. μνήμην παλαιῶν λήψεται θεσπισμάτων 1252.
Μνήμων· μνήμων οὐ φράσας ἐφετμάς 241.
Μνίον· τάριχον ἐν μνίοις κρύψει 398.
Μογοστόκος· μογοστόκους ὠδῖνας 829.
Μοῖρα· Μοῖρα παμμήστωρ βροτῶν 490. μιᾷ κρύψαι τοὺς διπλοῦς μοίρᾳ 227. λοισθίαν μοῖραν δεδορκότες 82. ἑταίρων ἰδὼν οἰνόμικτον μοῖραν 595.
Μολεῖν· ποίμνῃσι πρευμενῆ μολεῖν 1055. ἐς πάτραν μολὼν 838. νῆ-

σον μολὼν 478. χέρσον μολὼν 824. πέλας γῆς μολὼν 1044. Ῥαίκηλον οἰκήσει μολὼν 1236. εἰς Κύταιαν μολὼν 1312. καταιβάτης μολὼν 1370. καταιθαλώσει γαῖαν μολὼν 1376. εἰς διαλλαγὰς μολὼν 1448. πλαγκτοὶ μολόντες 952. ὅταν μολόντες αἰτίζωσι γύας 1059. μολόντες δόμους 1090. μολόντας εἰς γῆν 956.

Μόλις· μόλις σαώσει 757.

Μολοβρός· πόνους ἰδὼν μολοβρός 775.

Μολοσσός· Μολοσσοῦ κύκνον 426.

Μόλπις· ἀλετρεύσοντα Μόλπιδος πέτραν 159.

Μομφή· μομφαῖσιν ἠγριωμένη 59. μομφαῖσιν ἠλαστρημένος 450.

Μοναρχία· φύλακα τῆς μοναρχίας 1218. σκῆπτρα τῆς πάλαι μοναρχίας 1445. γῆς καὶ θαλάσσης μοναρχίαν λαβόντες 1229. Φθειρῶν νάσσεται μοναρχίαν 1383.

Μονήρης· ἀσκῷ μονήρης ἀμφελυτρώσας δέμας 75.

Μονόγληνος· ὄψεται τοῦ μονογλήνου στέγας χάρωνος 659.

Μονοίκητος· φυγοῦσαι μονοικήτους ἕδρας 960.

Μονόκρηπις· ταγῷ μονοκρήπιδι κλέψοντας νάκην 1310.

Μόνος· μόνος ναυτίλων σωθεὶς 788. μόνη στενάξεις 971. μόνῳ πόρωσιν αἵρεσιν 1268. μόνη ζυγὸν ἀμφήρεισαν 504. μοῦνον φλέγουσαν ἐξαλύξαντα σποδόν 179.

Μονόστολος· δέξεται μονόστολον 690.

Μορμωτός· ὠδίνοντα μορμωτὸν λόχον 342.

Μόρος· σοὶ μόρος μίμνει δυσαίων 1075. πρὸς αὐτοφόντην στρῆνον ὥπλισαν μόρου 438. αὐτὸν ἐκσώσει μόρου 613. ἐπεγκαχάζων τοῦ δεδουπότος μόρῳ 285. ξυνὸν ὀγχήσει μόρον 64. μόρον φυγοῦσαι 960. χαμευνάδος μόροι μεμιγμένοι σκύμνῳ 319.

Μορφή· μορφῆς ἔχοντας νίφλον 1134.

Μόρφνος· τὸν χρυσόπατρον μόρφνον ἁρπάσας 838.

Μορφώ· Μορφὼ παροικήσουσι τὴν Ζηρινθίαν 449.

Μόσσυν· μόσσυνα φηγότευκτον 1432. μόσσυνας Ἐχιήνων 433.

Μούνιτος· Μουνίτου τοκάς 498.

Μουσόφθαρτος· Γαύαντος τάφον μουσόφθαρτον 832.

Μόχθος· μόχθος ἄθλιος μενεῖ 666. οὐδ' ἄνευ μόχθων πικρῶν 283.

Μοχλός· δυςμενῶν μοχλὸν 527.

Μόψος· Μόψον Τιταιρώνειον 881.

Μοψόπειος· Μοψοπείους αἰθαλώσασαι γύας 1340.

Μόψοπος· κραίνων ἁπάσης Μόψοπος ναυαρχίας 733.

Μυδαίνω· ἔνθα μυδαίνει ποτοῖς Ὠκίναρος γῆν 1008.

Μύδρος· ἐκχέας Πακτώλιον μύδρον 272.

Μῦθος· λοξὸν ἀγγέλλων μῦθον 1468. μύθοισι ἀλλήλους ὀδὰξ βρύξουσι 544.

Μυθοπλάστης· μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον 764.

Μύκλος· μύκλον κάνθωνα 816. μύκλοις γυναικόκλωψιν 771.

Μύλακες· γείτων Μυλάκων ὅροις χῶρος 1021.

Μυλεύς· (Ζεὺς) 435.

Μυλήφατος· μυληφάτου χιλοῖο δαιδαλευτρίας 578.

Μύλος· στεῤῥῷ τυπέντα μύλῳ 233.

Μυνδία· ἐργαλεῖα καθιερώσει Μυνδίας ἀνακτόροις 950. δείμας σηκὸν Μυνδίᾳ 1261.

Μυνδός· ἔλλοπος μυνδοῦ δίκην 1375.

Μύρινα· 243.

Μυρίος· μυρίων τέκνων τάφους 365.

Μύρμηξ· μύρμηκες αἰάζουσιν ἐκβεβρασμένους 878.

Μύρμος· μύρμων ἀνδρώσας στρατὸν 176. διὰ στενῶν μύρμων ἐνήσει σκάφος 890.

Μύῤῥα· Μύῤῥας ἄστυ 829.

Μύρομαι· ἔνθα μύρεται Σῖνις 982.

Μυσοί· τόκοι Μυσῶν ἄνακτος 1246.

Μύστης· σὺν θηρὶ βλώξας Μύστῃ 1328.

Μυχός· πάντ' ἐρευνήσας μυχὸν ἁλὸς καὶ γῆς 1244. κευθμῶνος εὐδάνει μυχὸν 1354. πᾶσαι μυχῶν πηγαὶ 701. κρείουσα Λογγούρου μυχῶν 868. ἐν μυχοῖς Δελφινίου παρ' ἄντρα θεοῦ 207. πόντου ἐνσαρούμενος μυχοῖς 753. ἐν χθονὸς νειροῖς μυχοῖς 896. κοίλης ἐν μυχοῖς διασφάγος 1062. θαλάττης Αὐσονίτιδος μυχοὺς 44. κευθμῶνος ἐν σήραγγι τετρήνας μυχοὺς 122. θαλάσσης ἐρευνήσει μυχοὺς 823. ἥξει Λακινίου μυχοὺς 856.

Μύχουρος· μύχουρε χοιράδων Ζάραξ 373.

Μύω· γλήνας ἄγαλμα μύσει 988.
Μῶλος· μῶλον ὠρόθυναν ἐκγόνοις Κρόνου 693.
Μῶλυ· μῶλυ ῥίζα 679.
Μῶμαρ· μῶμαρ γένους 1134.

N.

Ναίω· πόλιν ναίουσι 1130. αἰπὺ ναίων ἑδέθλιον 800. ἀμφὶ ῥεῖθρα ναίουσα 1041.
Νάκη· ταγῷ κλέψοντας νάκην 1310.
Νᾶμα· νᾶμα Πολυάνθου 1046. νᾶμα λίμνης 1353. Βωκάρου ναμάτων 451.
Νάνος· νάνος πάντ' ἐρευνήσας μυχὸν ἁλός 1244.
Ναός· ναὸν τεύξουσι 1128. ἐν ναῷ θεᾶς 986. πάντας ἐν ναῷ κτενεῖ 1224.
Νάπη· ἐπὶ κοιταίαν νάπην στελοῦνται 603. Κερκάφου νάπαι 424. Πυράνθιοι νάπαι 1149. πολύρρηνοι νάπαι 1241. εἰς Κεραυνίων νάπας ἄξει 1017. ἀμφὶ Κιρκαίου νάπας 1273. εἰς νάπας δυσπλήτιδας βάζω 1452.
Ναρύκειος· Ναρύκειον ἄστυ 1148.
Νασμός· Ζηνὸς καχλάζων νασμός 80. ἀναύρων νασμός 1424. Στυγὸς κελαινῆς νασμόν 706. λούσει σῆμα βούκερως νασμοῖς Ἄρης 730. ἣν ῥόος νασμοῖς λιπαίνει 886. βῶλον ἐμπεφυρμένην νασμοῖς 1381.
Ναστός· πρὶν ἂν κρατήσῃ ναστὸν λίθῳ 640.
Ναύαιθος· 921.
Ναυαρχία· κραίνων ἁπάσης ναυαρχίας 733.
Ναυβάτης· ναυβάτῃ στόλῳ 120. ναυβάται ταρχύσουσι 727. ναυβάτας ἠχθημένας ἀκτάς 827. ἔνθα ναυβάται θανόντα ταρχύσαντο 881.
Ναυβόλειος· Ναυβολείων ἐγγόνων ναῦται 1067.
Ναυηγέτης· πεντήκοντα σὺν ναυηγέταις 873.
Ναυκληρία· ναυκληρίας λαῶν ἄνακτες 586. στένοντες κενὴν ναυκληρίαν 194.
Ναύλοχος· ἥξει ναύλοχον Ῥείθρου σκέπας 768. ναυλόχων σταθμῶν πρόβλημα 290.
Ναυμέδων· πόθον φυγόντα Ναυμέδοντος 157.
Ναῦς· τὸν ἑρματίτην νηὸς πεῖρον 617.
Ναυσθλόω· γῆ ναυσθλωθήσεται 1415. Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλούμενον 967. Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλώσεται 1257.
Ναυστολέω· σέλμα ναυστολῶν ἑλᾷ 1217.
Ναύτης· ναύτην ξενώσεται 90. οὔπω ναῦται λίαζον 21. Ναυβολείων ἐγγόνων ναῦται 1068. ὄλοιντο ναῦται Καρνῖται κύνες 1294. στρατηλάτην ναύταις συνεκβράσσουσα πνοαί 898. ναύταις ἔδωκε χώρας 953.
Ναυτιλοφθόρος· ναυτιλοφθόρους σκοπάς 650.
Ναύτιλος· μόνος πρὸς οἴκους ναυτίλων σωθείς 788.
Ναυφάγος· ναυφάγοι φρυκτωρίαι 1096.
Νάω· τῆλε νάσσεται πάτρας 947. νάσσεται λέπας 1045. νησῖδα νάσσονται 599. στίφλα νάσσονται κλίτη 737. πρὸς βαθεῖ νάσσαντο Λιβύρου πόρῳ 1026.
Νέανδρος· ἀλκῇ νέανδρος 1345.
Νεαπολίτης· λεὼς Νεαπολιτῶν 736.
Νέδων· τραχὺς Νέδων 374.
Νεῖκος· νεῖκος ὤρινεν διπλοῦν 1329.
Νηρίτης· ῥαιβοῖσι νηρίταις φίλος 23.
Νειρός· ἐν χθονὸς νειροῖς μυχοῖς 896.
Νεκρόμαντις· νεκρόμαντιν δίζησεται 682.
Νεκροπέρνας· 276.
Νεκρός· περισπαίροντι νεκρῷ 68. νεκρὸν στέψει λεώς 799. ἐκβεβρασμένων νεκρῶν 377. χάρυβδις δαίσεται νεκρῶν 668. σῆμα νεκρῶν στήσουσι 1063. ἐν νεκροῖς στρωφωμένη 1372.
Νεκροτάγος· ἀντιπορθήσει χθόνα τοῦ νεκροτάγου 1399.
Νέκυς· ἐξηνάριξεν ὃν ἀξίφῳ δόλῳ νέκυς 51. πρὸς νεόδμητον νέκυν 65. ψυχρὸν ἐκβεβρασμένον νέκυν 396.
Νεογνός· νεογνὸν σκύμνον 503.
Νεόδμητος· πρὸς νεόδμητον νέκυν 65.
Νεοσκαφής· ὃν νεοσκαφὲς κρύψει στέγος 1097.
Νεπουνίς· αἱ ξύναιμοι Νεπουνίδος 1332.
Νέρθε (*νέρθεν*)· νέρθεν θαλάσσης 123. κρηπῖδα νέρθε καλλυνεῖ πλοκῷ 336.
Νέρτεροι· νερτέρων ἕδρας δύντες

445. νερτέρων χειμήλιον 884. νερτέροις φόβον 685.
Νευρά· ψαλάξεις νευρᾶς κτύπον 139.
Νεύω· εἰς Τηθὺν κέρας νένευκε 1070.
Νέφος· ἄπλατον κινήσει νέφος 569.
Νηδύς· ἐπίανεν βορᾷ νηδὺν 1201.
Νῆϊς· νῆϊς ἐστι καὶ τητώμενος ἀμφοῖν 117.
Νήλιπος· ἀμπρεύσουσι νήλιποι βίον 635.
Νημερτής· χρήσει πᾶσι νημερτῆ φάτιν 1051. πρὸς τὰ λῷστα νημερτέστατε 223.
Νήνεμος· πρὸς αἰθέρος νηνέμους ἕδρας 255.
Νήπαυστος· νήπαυστον αἰάζουσα 972.
Νήπιος· τέκνων νηπίων χρεανόμου 203. παιδεύσουσι νηπίους γονάς 638.
Νηρεύς· ἔδυψε Νηρέως τάφους 164. τῷ Νηρέως γόνῳ Τρίτωνι 886.
Νήριθμος· νήριθμος ἑσμός 415.
Νήριτον· ἥξει Νηρίτου πρηῶνας 769. Νηρίτων δρυμῶν πέλας 794.
Νησαία· Νησαίας χάσις 399.
Νησίς· νησῖδα νάσσονται 599.
Νησιωτικός· νησιωτικὸς στόνυξ 1181.
Νῆσος· Γιγάντων νῆσος ἡ μετάφρενον θλάσασα 688. νήσῳ ἐνὶ δράκοντος 110. ἐν νήσῳ 571. νῆσον μολὼν 478. εἰς νῆσον περάσας 761. ἄξει εἰς νῆσον τρίδειρον 966. Μελίτην νῆσον κατοικήσουσι 1027. νῆσον Κερνεᾶτιν ἐκπεπλωκότες 1084. νήσοις μακάρων 1204. εἰς Πορκέως νήσους διπλᾶς 347.
Νησώ· Νησοῦς θυγατρός 1465.
Νητρεκῶς· λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς 1.
Νήχομαι· τοὶ δὲ νήχοντο 82. ὡς κέπφος ἐνήξατο 76.
Νιν· ᾧ νιν οὐτάσας 393. νιν βλάβης μῶλυ σαώσει 678. μὴ καταβρώξῃ νιν κλύδων 742.
Νιφάς· ὀμβρία νιφάς 876.
Νόθος· δι' ἐς νόθον ηὐνάσθη λέχος 423. νόθον φίτυμα 453. ποδηγῶν πτόρθον Ἀγχίσου νόθον 965.
Νόμος· τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον 250.
Νόσος· νόσων ἀκεστής 1052.
Νόστος· πρὸ νόστου συμφορὰν δωρούμενος 910.
Νοσφίζω· νοσφιεῖ γάμων 130. πίστιν ἡμῶν ἐνόσφισε 1454. νοσφίσας πάτρας 894. νοσφίσας Ὀρθωσίαν 1331.
Νότος· ἐκ Λιβύσσης ἐμπίπτων νότος 1016.
Νύκτιμος· αὐτόδαιτος Νυκτίμου κρεανόμων 481.
Νυκτίφοιτος· νυκτίφοιτα δείματα 225.
Νύκτωρ· νύκτωρ στελοῦνται 604. νύκτωρ ἵξονται 1160.
Νυμφαγωγός· τὴν νυμφαγωγὸν ἐκκυνηγετῶν τρόπιν 1025.
Νυμφεῖα· νυμφεῖα πεντάγαμβρα 146. πρὸς νυμφεῖα ἄξει 323. νυμφεῖα κηλωστὰ καρβάνων 1387.
Νύμφευμα· οὕνεκα νυμφευμάτων 935. ἄλκαρ μέγιστον νυμφευμάτων 1136.
Νύμφη· δμωΐδος νύμφης ἄναξ 1123. κεκλαυσμένος Νύμφαισι 274.
Νυμφίος· ἔρημος νυμφίου δρόμος 193. νυμφίους ἀρνούμεναι 1132.
Νῦν· ἃ νῦν μέλλω θροεῖν 1373.
Νύξ· αἱ Νυκτὸς κόραι 437.
Νύσσα· πρώτην ἀράξας νύσσαν 15.
Νωνακριάτης (Ἑρμῆς) 680.
Νώνυμος· νώνυμον ἀνθρώποις σέβας 1126.
Νῶτον· εὐλόφῳ νώτῳ φέρειν 776. νῶτα καλλυνεῖ φόβη 976.

Ξ.

Ξεινοβάκχη· εὐνέτην Κυταΐκῆς τῆς ξεινοβάκχης 175.
Ξένη· (Ἀφροδίτη) κλαυσθέντα Γαύαντος τάφον Ξένῃ 832.
Ξενοκτόνος· ξενοκτόνους πάλας 124.
Ξένος· ἐπὶ ξένης ξένοι 415. ἐν ξένῃ ξέναις τάφος 1155. ξένην ἐποικήσοντας χόνιν 926. ἄξει κῦμα πρὸς ξένην χθόνα 998. ξένην ἐπ' ὀστέοισιν ὀγχήσει κόνιν 1049. οὐ ξέναι μάστιγες 779. δυσμενεστάτου ξένων ἔτυψε δώρῳ σπλάγχνον 464. τὸν ξένοις σύνδορπον Αἰγαίωνος πάγον 134. δεξιώσονται ξένους 565.
Ξενόω· Ἀχερουσία τρίβος — ξενώσεται 92.
Ξιφηφόρος· 153.
Ξίφος· εἰς σπλάγχνα βάψει ξίφος 1121. ξίφος πατρός 1323. στέρνον οὐτασθεὶς ξίφει 242.
Ξουθίδαι· τοὺς πρόσθ' ἔδεθλον Ξουθίδας ᾠκηκότας 987.
Ξυμβουλία· πημάτων ξυμβουλίαν 479.
Ξύναιμος· οὗμὸς ξύναιμος 452. ἡ ξύναιμος πατρὸς 468. ξύναιμε 280. ὦ ξύναιμε 1189. αἱ ξύναι-

μοι παρθένοι 1332. ξυναίμους πατρός 437.

Ξυνευνέτης· ἔλκος δρακοῦσα τοῦ ξυνευνέτου 62. Δαείρᾳ καὶ ξυνευνέτῃ 710.

Ξύνευνος· ὁ ξύνευνος ματεύων 186. ξύνευνον Ὠγένου Τιτηνίδα 231.

Ξυνός· ξυνὸν ὀγχήσει μόρον 64. τί ξυνὸν πέφυκε 1284.

Ξυνουσία· ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδότα ξυνουσίας 683.

Ξυρός· πεφήσεται τοῦ θεριστῆρος ξυρῷ 840.

O.

Ὁ· 38. 115. 162. 186. 210. 240. 276. 284. 462. 488. 522. 536. 562. 570. 725. 781. 930. 1234. 1324. 1374. 1397. 1407. Ante Particip. 39. 44. 118. 166. 335. 337. 450. 472. 476. 478. 553. 556. 800. 939. 1099. 1322. ὁ αὐτός 491. ὁ μέν 450. ὁ δέ 476. 491. 556. 592. 820. 930. 1047. 1397. ὁ μὲν — ὁ δέ 553—556. ὁ μὲν —, θάτερος δέ 589 sq. ὁ δὲ — ἅτερος 1047. In Crasi: οὑμός 411. 452. 1341. ἅτερος 1047. χὼ 180. 200. 812. — τοῦ· 62. 185. 202. 210. 269. 617. 619. 652. 659. 663. 694. 765. 840. 901. 1030. 1046. 1066. 1378. 1399. Ante Particip. 67. 160. 285. 312. 433. 454. 494. 1276. 1374. In Crasi: τἀγγαμέμνονος 335. — Τῷ· 392. 469. 660. 886. 963. 1265. 1369. cum Partic. 473. 1327. 1381. τῷ pro ᾧ 1404. 1414. τῷ propterea 1270. — τόν· 19. 58. 93. 134. 155. 163. 168. 174. 176. 250. 265. 271. 342. 352. 385. 429. 430. 431. 484. 502. 526. 538. 571. 618. 764. 816. 831. 838. 839. 899. 901. 937. 1012. 1153. 1201. 1313. 1384. 1419. 1444. Cum Part. 51. 149. 172. 310. 421. 492. 528. 632. 1172. 1347. 1411. τὸν μέν 417. τὸν δέ 387 911. 1011. τὸν μὲν — τὸν δ' αὖ — τὸν δέ 426—433. τὸν pro ὃν 495. 833. 1349. τὸν ἀπὸ σπορᾶς 803. τὸν Αἰακοῦ τρίτον 860. — οἱ· 517. 877. Cum Part. 447. 540. 1090. 1282. οἵ γε 1302. οἱ δέ 80. 415. 633. 675. 1008. 1083. 1388. 1416. οἱ μὲν — οἱ δέ 1436 —1438. οἱ μὲν — οἱ δὲ — οἱ δέ 903 sq. τοὶ μὲν — τοὺς δ' 642 —648. Ἡὼς μὲν — οἱ δέ 16—20. χοἰ μὲν — οἱ δέ 180—183. χοἰ μὲν — οἱ δ' 200—202. τοὶ pro οἱ 81. 642. — τῶν· 60. 222. 264. 559. 774. 933. 967. 1067. 1192. 1226. 1249. Cum Partic. 482. τῶν μὲν — ἄλλων δέ 567—569. Cum Adverb. τῶν πάροιθε πημάτων 206. τῶν pro τούτων 8. — τοῖς· 53. 56. 372. 511. 1138. Cum Partic. 346. 1356. τοῖς δέ 1063. τοῖς pro τούτοις 240. τοῖσι pro οἷς 948. — τούς· 132. 226. 366. Cum Part. 987. 1061. 1133. τοὺς μὲν — τοὺς δέ 564. τοὺς pro τούτους 1087. τοὺς pro οὓς 518. — — Ἡ· 57. 316. 468. 502. 786. 1349. 1405. Cum Part. 348. 352. 688. 1196. ἡ δέ 28. 361. 771. 962. 1346. 1366. Ἀχερουσία pro ἡ Ἀχερουσία 90. ἡ πιμηθέως pro ἡ Ἐπιμηθέως 1412. — τῆς· 18. 77. 129. 142. 170. 175. 320. 337. 341. 344. 356. 505. 549. 744. 750. 792. 843. 851. 1004. 1218. 1234. 1388. 1393. Cum Part. 651. 1159. Cum Adverb. τῆς πρὶν διαίτης 609. τῆς πάλαι μοναρχίας 1445. τῆς pro ἧς 829. — τῇ· 513. 1283. — τήν· 44. 102. 112. 141. 166. 167. 195. 286. 403. 449. 637. 722. 723. 936. 1025. 1282. 1292. 1296. 1312. 1318. 1319. 1331. 1360. 1379. 1460. Cum Partic. 1195. 1251. 1271. Cum Adverb. τὴν πρόσθεν ἄνασσαν 1197. τὴν pro ἣν 190. 1407. τὴν μὲν — σὲ δ' 316—323. τὴν μὲν — δὲ — τὴν δέ 717—727. — αἱ· 24. 84. 300. 437. 1241. 1332. 1406. Cum Part. 637. αἱ δέ 22. 958. — ταῖς· 53. 954. 988. 1183. Cum Part. 1160. ταῖς καθ' ἡμέραν ἀλφαῖσι 1394. — τάς· 124. 125. 460. 827. 847. 855. 1037. 1094. 1099. 1153. 1199. 1326. 1340. 1399. 1450. Cum Part. 248. τὰς σάς 303. τὰς pro ἃς 781. — — Τό· 204. 280. 329. 941. 1228. τὸ λῷον 1471. τὸ δεύτερον 813. τὸ πρὶν ἄμυδρον οὔνομα 339. τὸ πρίν 1363. Cum Infin. τὸ μὴ αἰστῶσαι 214. In Crasi: τοὐπιδόρπιον 661. τοὐπιλωβητόν 1173. τοὐμόν 1215. — τά· 948. Cum Part. 234. τὰ πάντα 1. 701. 1267. τὰ λοιπά 1373. τὰ δ' ἄλλα 508. τὰ λῷστα 223. τὰ δευτερεῖα

170. 1011. τὰ pro ᾶ 57. 521. in Crasi: τἀν 12.
Ὀβριμώ· (Περσεφόνη) Ὀβριμοῦς ἄλσος 698.
Ὀγκαῖος· ἐν ναῷ Ὀγκαίου βόθρου 1225.
Ὀγκόω· σποραῖς ὠγκωμένους 299. ψευδήριον ὠλέναις ὠγκωμένον 1183.
Ὀγχέω· ξυνὸν ὀγχήσει μόρον 64. ξένην ὀγχήσει κόνιν 1049.
Ὀγχηστός· Ὀγχηστοῦ ἕδος 646.
Ὀδάξ· μύθοισιν ἀλλήλους ὀδὰξ βρύξουσι 544. γαῖαν ὀδὰξ δάψουσι 1005.
Ὅδε· τόνδε 1468. τῶνδε 517.
Ὀδοιδόκειος· Ὀδοιδόκειος Ἰλέως δόμος 1150.
Ὁδός· πρὸς ᾅδην ὁδὸν περᾷ 809.
Ὀδούς· κείροντ' ὀδόντι 215. καμπύλους πεύκης ὀδόντας 100.
Ὄδυρμα· μνήμην παλαιῶν ὀδυρμάτων 977.
Ὅθεν· ὅθεν πλάνης ἐπῆλθε 126. ὅθεν δέξεται 688. ὅθεν πεφευγώς 1042.
Ὀθνεῖος· αἱμάξουσιν ὀθνείαν κόνιν 297. ἐποικήσοντας ὀθνείαν κόνιν 926. γαῖαν ὀθνείαν μολών 1376. εἰς ἄρκυν ὀθνείων βρόχων 104. βούπειναν ὀθνείων κυνῶν 581. κρωσσοῖσιν ὀθνείοισι 1365. ὀθνεῖα πτερά 1396.
Ὀθρωνός· Ὀθρωνοῦ πέλας 1027. Ὀθρωνὸν οἰκήσει 1034.
Οἴβαλος· Οἰβάλου τέκνοις 1125.
Οἴγω· ὠδῖνας οἴξαντος τόκων 842.
Οἶδμα· κυμαίνουσαν οἴδματος χύσιν 696.
Οἰκέτης· οἰκετῶν ἀπειλάς 775.
Οἰκέω· οἰκήσει σπίλον 188. Ὀθρωνὸν οἰκήσει 1034. Ῥαίκηλον οἰκήσει 1236. ἄρουραν οἰκήσουσι 979. οἰκήσουσι Λευκανῶν πλάκας 1086. Θίγρον οἰκήσουσι 1390. ἔδεθλον ᾠκηκότας 987. παρ' Ἰοῦς οἰκοῦνται πέδον 631.
Οἰκητήριον· Φόρκυνος οἰκητήριον 376. Ἄτλαντος οἰκητήριον 879. Σιβύλλης οἰκητήριον 1279. Βεβρύκων οἰκητήριον 1305.
Οἰκίζω· ἐν ᾗ πιθήκων γένος ᾤκισε 692. χώραν ᾠκισμένην 1254.
Οἶκος· ἀνάστατος ἔσται οἶκος 1216. οἶκοι Μαμέρσας 1417. πρὸς οἴκους σωθείς 788. οἴκους νάσσεται 947.
Οἰκουρέω· Λέτριναν οἰκουροῦσι 54.
Οἰκουρία· λυπρὰν οἰκουρίαν 1107.
Οἰκουρός· (Διόνυσος) Οἰκουρὸς θέοινος 1246.
Οἰκοφθορέω· μηχαναῖς οἰκοφθορῶν 1093.
Οἰκτρός· οἰκτρὸν φάος 304. εὔνου' οἰκτρόν 370. οἰκτρὰ πέμφιξ 1106. πέδαις οἴκτιστα ὠργυιωμένη 1077.
Οἴμη· αἰνιγμάτων οἴμας 11. οἴμας μελῳδοῦ μητρός 713.
Οἴμοι· οἴμοι δυσαίων 314.
Οἶμος· περάσας ἀστίβητον οἶμον 121. δείξαντι πλωτὴν οἶμον 889.
Οἰμωγή· οἰμωγὴ ἐν ὠσὶ ἰνδάλλεται 253.
Οἰνάς· οἰνὰς ἑλκυσθήσομαι 358.
Οἴνη· οἴνης σκύφον προτείνων 660.
Οἰνοτρόπος· οἰνοτρόπους ψάβας 580.
Οἰνώνη· Οἰνώνης φυγάς 175.
Οἰνώτριος· βραχύπτολις Οἰνωτρίας γῆς 912.
Οἷος· οἷον κίον' αἰστώσεις δόμων 281. οἷά τις σιφνεύς 121. οἷα δύπτην κηρύλον 387. οἷα τυτθὸν ἀπτῆνα σπόρον 749.
Οἰστρέω· ὅταν οἰστρήσῃ πρὸς λέκτρα 612. οἰστρήσασα ἀντιτίσεται βλάβας 1366. πλασταῖσι λύσσης μηχαναῖς οἰστρημένῳ 818.
Οἶστρος· οἴστρου βρόχοις 405.
Οἰταῖος· Οἰταῖος στόνυξ 486.
Οἰωνόμικτος· οἰωνόμικτον μοῖραν 595.
Οἰωνός· κυδανοῦσιν οἰωνὸν θεάν 721.
Ὀκριάω· κηκασμοῖσιν ὠκριωμένοι 545.
Ὄλβιος· ὀλβίαν δωμήσεται τύρσιν 1272.
Ὄλβος· θοίναισιν ὄλβον ἐκχέασα 773.
Ὀλίζον· μετοχλίσας ὀλίζον 627.
Ὁλκαῖος· ὁλκαίῳ πτερῷ 1072. ὁλκαίων κακῶν 216.
Ὁλκάς· πτερωτὰς ὁπλίσαντες ὁλκάδας 514.
Ὄλλυμι· ὄλοιντο ναῦται 1291.
Ὅλος· ἕρμα πάτρας ὅλης 1190.
Ὀλόσσονες· Ὀλοσσόνων γύας 906.
Ὀλύμπιος· Ὀλύμπιοι πλάκες 564.
Ὄλυνθος· εἰς ὀλύνθων δῆριν ἑλκύσας 428. ὀλύνθων Σισυφεὺς ἀνηρίθμων 980.
Ὅμαιμος· ὁμαίμων κυπώσας δόμον 1442.
Ὁμαίμων· πρὸς καλύπτρης τῆς ὁμαίμονος ὠνητός 337.
Ὀμβρέω· ὀμβρήσας χθόνα 79.
Ὄμβριμος· ὄμβριμοι χέρες 300.

Ὄμβριος· ὀμβρία νιφάς 876. Ζηνὶ Ὀμβρίῳ 160.
Ὄμβροι· Ὄμβρων πέλας 1360.
Ὁμευνέτης· ἐκφυγοῦσ' ὁμευνέτου θοίνας 1199.
Ὁμευνίς· θρήνοισι τοῖς ὁμευνίδων 372.
Ὅμηρος· ὅμηρον ὅς μιν θῆκε 422.
Ὄμμα· προὐμμάτων 82. 251.
Ὅμοιος· πόλιν ὁμοίαν Ἰλίῳ 984.
Ὁμοκλήτειρα· ὁμοκλήτειραν ἱεῖσα βοήν 1337.
Ὁμολωΐς· (Ἀθηνᾶ) 520.
Ὁμοῦ· ὁμοῦ καταξανοῦσιν 560. ὁμοῦ στελοῦνται 603.
Ὀμπνιος· ὄμπνιον στάχυν 621. κτῆσιν ὀμπνίαν χειμηλίων 1264.
Ὁμώνυμος· Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ ὁμώνυμος Ζεύς 1370.
Ὀνείρατα· ἐξ ὀνειράτων 113. 1182.
Ὄνειρον· τὸν ἐξ ὀνείρων ἐστροβημένον 172.
Ὄνομα, vid. οὔνομα.
Ὄνος· Γαμφηλὰς ὄνου περήσεις 94.
Ὀνοστός· οὐδ' ὀνοστὸς ἐν μάχαις 1235.
Ὄνυξ· ὄνυξι αἱμάσσων δέμας 267.
Ὀπάζω· ὤπασεν δάνος 887.
Ὀπάων· τράπεζαν βρωθεῖσαν ἐξ ὀπαόνων 1251.
Ὀπάτριος· ὀπατρίου φονεύς 452.
Ὀπιπτεύω· ὀπιπτεύουσαν ἀγρίαν κύνα 45.
Ὁπλή· ὁπλαῖς Ἁρπυίαις ἴσην 167.
Ὁπλίζω· χεῖρας ὥπλισε 917. πρὸς αὐτοφόντην στρῆνον ὥπλισαν 438. ὁπλίσαντες ὁλκάδας 514. σφενδόναις ὡπλισμένοι 636.
Ὁπλίτης· ὁπλίτῃ στρατῷ 1210. ὁπλίτην λύκον 938.
Ὅπλον· μάρψαντος ὅπλα 495. σὺν ὅπλοις 794.
Ὁπλοσμία· (Ἥρα). τύμβος Ὁπλοσμίας 614. θεᾷ Ὁπλοσμίᾳ 858.
Ὁποῖος· ὁποῖα πόρκος 74. ὁποῖα κοῦρος 182. ὁποῖα ῥύδον 1429.
Ὅπου· 1206. ὅπου κλῶσις ἑλκύσει 716. ὅπου συνοικεῖ ἐρημία 957. ὅπου μήτηρ ἐξέλυσε 1196.
Ὄπτομαι· οὐχ ὄψει Κύπριν 112. αἰθόμαιμον ὄψεται 168. ὄψεται στέγας 659. ὄψεται μέλαθρον ἀνάστατον 769. ὄψεται Μύῤῥας ἄστυ 828. τύμβους ὄψεται δεδουπότος 919. λυπρὸν ὄψονται βίον 1019.
Ὅπως· Cum Conj. ὅπως παλεύσῃ δυσμενεῖς 784. Pro ὡς, ὅπως τις ὑλακουρὸς 1111. Κίμμερος ὅπως σκιά 1427.
Ὀργυιόω· ὠργυιωμένη πέδαις 1077. φώσσωνας ὠργυιωμένοις πνοαῖς 26.
Ὀρέγω· ὅταν δῶρον ὀρέξῃ 894. φῦλον ὀρέξαι 1381. σκῆπτρ' ὀρέξαι 1445.
Ὀρειθαλής· ἀγριὰς ὀρειθαλής 1423.
Ὄρειος· ὀρείαν μοναρχίαν 1383.
Ὀρεύς· ἐργάτης ὀρεύς 1111.
Ὀρθάγης· πλανήτην ὀρθάγην 538.
Ὀρθός· ὀρθῇ κελεύθῳ 12.
Ὀρθωσία· τὴν τοξόδαμνον Ὀρθωσίαν 1331.
Ὁρίζω· λίμνην Τάναϊς μέσην ὁρίζει 1289.
Ὀρίνω· νεῖκος ὤρινεν διπλοῦν 1329.
Ὅρκιον· πρωτόσφακτον ὅρκιον 329.
Ὅρκος· ὅρκον ἐκτίνων ψευδώμοτον 932. ὅρκων ἄρσαντες ζυγόν 204. ὅρκοις κρατήσας 1243.
Ὁρκωμοτέω· Ἀλοῖτιν εἵλη ὁρκωμοτῆσαι 937.
Ὁρκώμοτος· ὁρκωμότους ἕδρας 707.
Ὁρμίζω· ὁρμίσας σκάφος 872.
Ὅρμος· ἀμφὶ Ἀργοῦς κλεινὸν ὅρμον 1274. σκέπας ὅρμων Μισηνοῦ 737.
Ὀρνιθόπαις· ὀρνιθόπαιδος ἴσμα 731.
Ὄρνις· ἀνεψιαῖς ὄρνισι 547. στεγανόμους ὄρνιθας 1095.
Ὀροθύνω· μῶλον ὠρόθυνεν 693.
Ὄρος· Τυρσηνῶν ὄρος 805. Ἀκταῖον ὄρος 1334. Σάτνιον ὄρος 1390. Καρπάθου ὀρῶν 924.
Ὅρος· ἀντὶ Κρίσης ὅρων 1070. γείτων Μυλάκων ὅροις χῶρος 1021. ὅρους ἔπηξε 1343.
Ὄρτυξ· τύμβος γείτων ὄρτυγος πτερουμένης 401.
Ὀρφανίζω· ὠρφανισμένην γονῆς 103.
Ὄρφνη· κατ' ὄρφνην 383.
Ὄρχατος· ὄρχατον φυτοῖσιν ἐξησκημένον 857.
Ὀρχηστής· Ὀρχηστὴς Ἄρης 249. πλήξας ὀρχηστοῦ σφυρόν 493.
Ὀρχιεύς· 562.
Ὅς· 73. 132. 276. 422. 538. 659. 844. 916. 946. 965. 1036. 1184. 1220. 1236. 1312. 1370. 1401. ὅσπερ 1473. — οὗ· 152. 486. 530. 701. 719. 1246. — ᾧ· 116. 207. 211. 236. 393. 532. 1324. 1372. 1446. — ὅν· 33. 50. 156. 169. 175. 198. 435. 455. 468. 499. 735. 786. 867. 872. 933. 1097. — οἵ· 595. 664. 693. 736. 1026. 1292. 1390. — ὧν· 305. 316. 382. 506.

561. 570. 589. 637. 903. 1306. 1457. ὧν δή 961. — οἷς· 411. οἷσι 857. — οὕς· 512. 924. 1023. — Ἥ· 405. 497. — ἧς· 749. 999. 1222. 1259. 1332. — ᾗ· 503. 691. 801. 897. ᾗ qua, 889. — ἥν· 47. 88. 186. 326. 458. 470. 808. 885. 997. 1028. 1256. ἥνπερ 1065. — αἵ· 274. 581. 1142. — αἷς· 759. 836. 1155. αἷσι 99. — ἅς· 162. 626. 1285. ἃς δή 577. — Ὅ· λαβεῖν ὃ χρῄζει 1269. — ἅ· 1. 1373. ἃ δή 510. 1263.

Ὅσος· ὅσην (γῆν) Λειβήθριαι σφίγγουσι πύλαι 409. Κυνθίαν ὅσοι σκοπὴν ἡλάσκουσι 574. ὅσοι παρ' Ἰοῦς οἰκοῦνται πέδον 631. ὅσοι μὴ σέβουσι 1178. ὅσων στεναγμῶν — ὅσων φλοίσβων — ὅσων θύννων ἀκούσετε 377. 379. 381.

Ὄσσα· ἀμείψας Ὄσσαν 697.

Ὅστε· 309. ἥτε 1394.

Ὀστέον· ξένην ἐπ' ὀστέοισιν ὀγχήσει κόνιν 1049.

Ὀστοθήκη· ὀστοθήκαις 367.

Ὄστρακον· ὀστράκου στρόβιλος 506. βολαῖσιν ὀστράκων 778.

Ὀστρακόω· κελυφάνῳ στρόβιλον ὠστρακωμένην 89.

Ὄστριμον· ὀστρίμων ἀντί 94.

Ὅταν· ὅταν ῥοιβδήσῃ 245. ὅταν ἀλλάξῃς 334. ὅταν ἀναψαλάξῃ 340. ὅταν φαίνῃ 384. ὅταν ἐξερεύγηται 474. ὅταν τεκόντος ἐς χέρας βάλῃ σκύμνον 501. ὅταν δέξωνται 538. ὅταν οἰστρήσῃ 612. ὅταν ἐκπνεύσῃ 807. ὅταν ὀρέξῃ 893. ὅταν αἱμάξῃ 991. ὅταν αὐδήσωσι 1053. ὅταν αἰτίζωσι 1058. ὅταν θέλωσι 1132. ὅταν ἐκβράσσῃ 1157. ὅταν κάμνωσι 1210. ὅταν κηκάσῃ 1385.

Ὅτι· ὅτ' ἠμάθυνε 79. ὅτ' εἰς νόθον ηὐνάσθη λέχος 423. ὅτ' ἰαύσει 428. ὅτ' ἔσται 1459.

Ὀτλέω· πεῖραν ὀτλῆσαι κακῶν 819.

Ὀτρήρη· Ὀτρήρης κόρης 997.

Ὀτρύνω· ὤτρυνεν κυνὶ στεῖλαι 471. πάντα φράζειν ὤτρυνας τρόχιν 1471.

Οὐ (οὐκ)· 49. 61. 91. 112. 133. 151. 240. 312. 406. 425. 586. 670. 673. 804. 823. 824. 1118. 1191. 1222. οὐ γάρ 462. 639. 1216. οὐ γὰρ — ἀλλά 3. 779. οὐ μήν 1126. οὐ μὴν — γ' — οὐδέ 283. οὐ μὰν — γ' — ἀλλά 1412. οὐ — οὐδέ 292. 367. οὐκ — οὐδὲ — οὐδέ 133 sq. οὔτε — οὔτε — οὐ 1220 — 1222. οὐκ ἂν ἐπέκλυσα 228. οὐκ ἂν ἠρκέσαμε 521. οὐκ ἂν ἐάσει 1038. οὔ ποτε 463. 814. οὐ postpositum: τορητὸν οὐκ 456.

Οὐδαῖος· ἄλσος οὐδαίας Κόρης 698. οὐδαίαν θεόν 49.

Οὖδας· κλινεῖ πρὸς οὖδας 557.

Οὐδέ· 562. 570. 1006. 1090. 1095. 1174. 1200. 1230. 1235. 1302. οὐ — οὐδέ 283. 292. 368. οὐδέ — οὐδέ 134. 875 sq. οὔπω — οὐδέ 942.

Οὐδείς· οὐδὲν ἔσται μῆχος 1459.

Οὐλαμηφόρος· πεύκῃσιν οὐλαμηφόροις 32.

Οὐλαμώνυμος· προγεννήτειραν οὐλαμωνύμου 183.

Οὕνεκα· οὕνεκεν θεᾷ θεὸς δωρεῖται 864. στεργοξυνεύνων οὕνεκεν νυμφευμάτων 935. οὕνεκεν ῥίψας πέτρον 1187.

Οὔνομα· οὔνομ' αἰστώσας σκότῳ 339. οὔνομ' οἰκτρόν 370.

Οὔπω· οὔπω μάλ', οὔπω 766. οὔπω αὐγάζων φάος 941.

Οὐρανός· ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα 363.

Οὖς· ἐν ὠσὶ οἰμωγὴ ἰνδάλλεται 254.

Οὖσον· οὖσα ναῦται λίαζον 20.

Οὐτάζω· δορὶ οὐτάσας 393. κρανείῳ οὐτάσας 553. στέρνον οὐτασθεὶς ξίφει 242.

Οὔτε· οὔτε — οὔτε 290. 1220.

Οὔτις· οὔτις ἀνδρῶν 626.

Οὗτος· τούτῳ μόνῳ 1268. ἀντὶ τούτων 1346. ταῦτα ἐπιρροιζοῦσι κόραι 584. τὰ λοίπ' ἀκούσω ταῦτα 1373.

Οὐχί· 120. 302. 668.

Ὀφείλω· ὡς μὴ ὤφελε φυτεῦσαι 219. μὴ οὑμὸς ὤφελεν πατήρ 224.

Ὀφέλτης· Ὀφέλτα καὶ Ζάραξ 373.

Ὀφελτρεύω· θεᾶς ὀφελτρεύσουσι πέδον 1165.

Ὀφθαλμίας· αἰετοὺς ὀφθαλμίας 148.

Ὀφθαλμός· ἧς ὀφθαλμὸς τυπείς 999.

Ὀφίων· ἄνακτι τῶν Ὀφίωνος θρόνων 1192.

Ὀφρυνεῖος· ἐξ Ὀφρυνείων ἠρίων 1208.

Ὀχέω· τράμπις σ' ὀχήσει 97. πέτραν ὀχήσει 724.

Ὀχή· πύρνων ὀχήν 482.

Ὄχθη· Λύρα παρ' ὄχθαις 916. Σάλπης παρ' ὄχθαις 1129.

Ὀχθηρός· ὀχθηρὰν ἄκραν 1030. ὀχθηρῶν πάγων 1361.

Ὄχθος· Κρόνου παρ' αἰπὺν ὄχθον 42. βληθεὶς ἀπ' ὄχθων 392.

Ὄχλος· Λάκων' ὄχλον ἄγων 589. φείγοντες κάρβανον ὄχλον 605.
Ὀχμάζω· στήλαις ὀχμάσει πέδον 625. χερσὶν ὀχμάσας δέμας 41.
Ὄχμος· ἀλιβρῶς ὄχμος 443.
Ὄψ· φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα 6. πευφίδων ὄπα 686.
Ὀψίτεκνοι· πάτραν ἐν ὀψιτέκνοις δωμήσεται 1272.

Π.

Πάγη· κηρουλκὸν πάγην 407.
Παγκληρία· Δαυνίων παγκληρίαν 592. Χωνίας παγκληρίαν 983. Βεβρύκων παγκληρίαν 1474.
Πάγος· Φηγίου πάγον 16. ἀγνίτην πάγον 135. αἰπὺν ἤρειψεν πάγον 1348. δυνάστην πάγων Τυμφρηστίων 902. ὀχθηρῶν πάγων 1361. καρτεροῖς εἴργει πάγοις 1287. Λεοντάρνης πάγους 645.
Πάγουρος· κουροτρόφον πάγουρον 419.
Παιδεύειν· παιδεύσουσι νηπίους γονάς 638.
Παιδοβρώς· εἰς παιδοβρῶτος Πορκέως νήσους 347.
Παιδόβρωτος· παιδοβρώτους θοίνας 1199.
Παῖς· ὁ Φημίου παῖς 1324. παιδὸς καταβροχθέντος αἰθάλῳ δέμας 55. κούρας Τηθύος παιδός 712. χήρας παιδὸς στενάζων 808. τοῦ Σισυφείου παιδός 1030. τοῦ χρατοβρῶτος παιδὸς κάπρου 1066. ἀφ' ἑπτὰ παίδων σποδουμένων 178. δακρύοις παίδων 372. πέμψουσι παῖδας 1145.
Πακτώλιος· Πακτώλιον μύδρον 272.
Πακτωλός· χρυσεργὰ Πακτωλοῦ ποτά 1352.
Πάλαι· τὸν Ἅιδην δεξιούμενον πάλαι 51. λεύσσω πάλαι 216. ᾧ πάλαι τεύχει τάφους 532. μίτοις πάλαι ἐπιρροιζοῦσι 584. πάλαι δοκεύει 1326. cum artic. πηγὰς τὰς πάλαι κεχρυμμένας 248. τοῦ πάλαι ἐστιγμένου 1391. τῆς πάλαι μοναρχίας 1445.
Παλαίμων· Παλαίμων βρεφοκτόνος 228. τοῦ Κηραμύντου Παλαίμονος 663.
Παλαιός· Ἄρνης παλαιᾶς γέννα 644. παλαιὰν παγκληρίαν 1474. μνήμην παλαιῶν ὀδυρμάτων 977. μνήμην παλαιῶν θεσπισμάτων 1252.
Παλαιστής· εἷς τις παλαιστής 1447. πατρὸς Παλαιστοῦ ὀχμάσας δέμας 41. παλαιστοῦ μητέρος Ζηρυνθίας 958.
Παλεύω· ὅπως παλεύσῃ 748. ἢ μιν παλεύσει 405.
Πάλαυθρα· τὸν ἐκ Παλαύθρων 899.
Πάλη· τὰ δευτερεῖα πάλης 170. πάλης κονίστρας 867. πάλης ἐμπείραμος 1196. λόγχης μίξαντες πάλην 1358. ἀλίξας τὰς ξενοκτόνους πάλας 124. φόνοι λύσουσιν πάλας 1436.
Παλίμπλωτος· παλιμπλώτοιο φυγῆς 1431.
Παλιμπόρευτος· παλιμπόρευτον τρίβον 180. παλιμπόρευτον ἐξονιαβάσιν 628.
Παλίμπους· στῆσαι παλίμπουν εἰς πάτραν 126. παλίμπουν δῶρον 893.
Παλίμφρων· ἡ παλίμφρων Γοργώ 1349.
Πάλιν· πάλιν πλανήτην δέξεται 1239. πάλιν ἀνειρύσας 1322. πάλιν ἀντιπορθήσει χθόνα 1398.
Παλινστρόβητος· παλινστροβήτοις πημοναῖς 739.
Παλίρροια· ἐκ παλιρροίας κακῆς 757.
Παλίρροιος· δίναις παλιρροίοισιν 380.
Παλίσσυτος· παλίσσυτος ποσίν 1461.
Παλλάς· Παλλάδος ζηλώμασι 355.
Παλλήνιος· Παλληνία ἄρουρα 1407. Παλληνίαν ἐπῆλθε 127.
Παλληνίς· δείμας σηκὸν Παλληνίδι 1261.
Πάλλω· ἄγαλμα πήλας 559. φασγάνου πρόβλημα πήλας 686.
Πάλμυς· πάλμυς ἀφθίτων 691.
Πάλος· πάλου βραβείαις 1154. πάντα συλλαφύξαντες πάλῳ 1267.
Παμμήστωρ· μοῖρα παμμήστωρ βροτῶν 490.
Παμμιγής· χέασα παμμιγῆ βοὴν 5.
Πάμπαν· θεᾷ πάμπαν ἐστυγημένοι 1392.
Παμφαλάομαι· ἄγχι παμφαλώμενος 1433.
Πάμφυλος· Παμφύλου κόρης 442.
Πανδοκεύς· ᾅδης πανδοκεύς 655.
Πανεχθής· φάος πανέχθιστον 1057.
Πάντοθεν· πάντοθεν περιτριβείς 790.
Παντοῖος· λώβαισι παντοίαισιν 656.
Παντόμορφος· παντομόρφου βασάγρας 1393.
Πανύστατος· τὴν πανυστάτην βίου βαλβῖδα 286.
Πανώλεθρος· πανώλεθρον κηλῖδα θωύξας γένει 165.

Πάομαι· κορείαν ἄφθιτον πεπαμένη 354. μίαν πεπαμένον κέλευθον 467. ῥέθους βαφὰς πεπαμέναι 1138.
Παός· παῶν ἔρημοι 416.
Παπποκτόνος· παπποκτόνος λύκος 1034.
Πάππος· πάππος οὑμός 1341. ἄλιμμα πάππου 319. ἄνακτι πάππῳ 364. οὗ πάππον Ἐνναία ἐτύμβευσε 152. πάππων τῶν ἐμῶν κλέος 1226.
Παπταλάομαι· λαθραῖα κἀκκέλευθα παπταλώμεναι 1162.
Παρά· cum Gen. παρ' ἄλλου ἄλλος 755. Cum Dat. παρ' ἱστοῖς κερκίδος 278. παρ' ὄχθαις 916. 1129. παρ' ἀκταῖς 1184. παρ' ἀγκάλῃσιν βρώσας 461. παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κριθείς 1270. Cum Acc. παρ' αἰπὺν ὄχθον 42. παρ' ἄντρα 208. παρὰ ῥηγμῖνα 411. παρ' Αὐσονίτην Φυλαμόν 593. παρ' Ἰοῦς γρῶνον πέδον 631. παρ' ἄκλυστον σκέπας 736. Πράκτιν παρ' αὐτήν 1045. παρ' αἰπὺν πρῶνα 1237. παρ' ᾍδην 404. παρ' ἐλπίδα 535. παρ' ἦμαρ αἰεί 565.
Παραγκάλισμα· ψυχρὸν παραγκάλισμα 113.
Παραιολίζω· παραιολίξει τὰς στεγανόμους ὄρνιθας 1094. παρθένον παραιολίξας 1380.
Παραίτιος· πημάτων παραίτιον 611.
Παράκτιος· παράκτιοι ἠόνες 243. κρόκαισι ἐν παρακτίαις 728.
Παραπλάζω· παραπλαγχθέντα 427.
Παρέχειν· τροφὴν παρέξειν 574.
Παρθένειος· παρθένειον ζυγόν 1131.
Παρθενοκτόνος· παρθενοκτόνον Θέτιν 22.
Παρθενόπη· θύσθλοισι Παρθενόπην βοῶν κυδαίνουσι 720.
Παρθένος· Περσέως παρθένος 1175. ἵδρυμα παρθένου Λογγάτιδος 1032. παρθένου Σιβύλλης 1278. μῦθον παρθένου φοιβαστρίας 1468. παρθένῳ Σκυλητρίᾳ 853. τευχοπλάστιν παρθένον 1379. ξύναιμοι παρθένοι Νεπουνίδος 1338. παρθένων τητωμέναις γυναιξὶ 1141.
Παρθενών· ἐν παρθενῶνος τυκίσμασι 349.
Πάροιθε· σωτῆρα τῶν πάροιθε πημάτων 206.
Παροικέω· παροικήσουσι Σηρινθίαν 449.
Παρῴθω· παρώσας δάμαρτα 1263.
Παρωτίς· καλλυνεῖ παρωτίδας 1402.
Πᾶς· πᾶς στόρθυγξ 491. λεώς 973. δόμος 1150. Ἰλιεὺς ἀνήρ 1167. οἶκος 1215. πᾶσα Ἑλλὰς 366. αἶα 1404. δρῦς 1421. πάντα βροτῶν ὄχλον 604. πάντ' ἐρευνήσας μυχόν 1244. πάντα κυπώσας δόμον 1442. πάντα φράζειν λόγον 1470. πᾶσαν χθόνα 79. 473. 1360. ἀκτὴν 1339. πᾶν πέδον 475. γνύθος 485. μέλαθρον 769. δέμας 1113. πᾶσαι μυχῶν πηγαί 701. ἀντὶ πάντων 1413. τροφὴν πᾶσι παρέξειν 573. χρήσει πᾶσι φάτιν 1051. πάντας κτενεῖ 1224. τὰ πάντα 1. 57. 701. 1267. πάντα γωλειά 375. πάντα θρανύξαντες 664. πάντα τλήσεται 850. πάντα σταθμά 1371. πάντα φλέξας 1430.
Πάσχω· πείσονται κακά 1281. δεινὰ πείσεται 540.
Παταρεύς· Παταρέως ἀνακτόρων 920.
Πατάσσω· πατάξας πτέρναν βέλει 500.
Πατέω· πατήσει χῶρον 200.
Πατήρ· ἣν πατὴρ ἐθωμήσατο 47. Τυφῶνα γεννᾶται πατήρ 177. οὑμὸς πατήρ 224. ὡς πατὴρ λέχος δράκοντι συγκαταινέσει 1222. πατρὸς δέμας 44. πατρὸς μοιμαῖον 59. 450. οὐ πατρὸς χόμβους στείβοντα 91. τρόφιν Μιαοῦ πατρός 266. τίσων αἱμάξεις πατρός 313. ξυναίμους πατρός 437. ξύναιμος πατρὸς 468. πατρὸς ἄρταμος 797. πατρὸς κῆρα φόνου 1120. ἄφος πατρός 1323. βουπεινὰς πατρός 1395. πατρὶ πέμψας αἰτάς 125. σὺν πατρὶ ἐστυγνασμένον 421. πατρὶ δώσει λεάς 460. σὺν πατρὶ ῥαίεται τέκνα 232. σὺν τῷ πατρὶ πρεσβεύσεται 1266.
Πάτρα· ... ἐμῆς πάτρας 88. ὑπὲρ πάτρας 226. ἐρείπια πάτρας 282. πάτρας τῆλε 467. 947. νοσφίσας πάτρας 894. πάτρας ἠθαλωμένης 969. ἄνασσαν τῆς πάτρας 1004. ἔρυμα πάτρας 1190. τὰ πάντα πάτρας 1267. μάρψαι πάτρᾳ 815. ἐπιῤῥοιζοῦσαν πάτρῃ ἀπειλάς 217. στῆσαι εἰς πάτραν 426. πάτραν ἵξῃ 141. ἐς πάτραν μολών 338. ἐς πάτραν στείλας 512. πάτραν ποθοῦντες 903. 1073. πάτραν δῃώσεται 1271. μέλλοντες αἰστώσειν πάτραν 1282. ὀφέλειν πάτραν 1459. στέψουσι πάτραν 72.

Πατρίς· ἀθλία πατρίς 1230.

Πατρομήτωρ· αἰχμάλωτος ἡ πατρομήτωρ 502.

Πατρῷος· χέρσου πατρῴας ψαῦσαι 1038. πατρῷον ὅρκον ἐκτίνων 932. πατρῷα ῥεῖθρα ποθῶν 1035. πατρῷ' ἀγάλματα 1262.

Παῦρος· παῦρον ἀνθήσας 1429.

Παφλάζω· παφλάζοντος κρατῆρος 197.

Πάχυνος· νησιωτικὸς στόνυξ Πάχυνος 1182. ἔμπλην Παχύνου 1029.

Πέδη· γυιούχοις πέδαις 1076. ἀμφιθεὶς πέδαις 1344.

Πέδον· τινθῷ πέδῳ 37. πρὸς πέδῳ πύργοι κατηρείποντο 80. κείσομαι πέδῳ 1108. πέδον χραίνῃ φόνῳ 268. σαλεύων πᾶν πέδον 475. στήλαις ὀχμάσει πέδον 629. οἰκοῦνται πέδον 631. ὄρσονται πέδον 995. Ἀνεμωρείας πέδον 1078. θεᾶς κοσμοῦσαι πέδον 1285. Γαλαδραίων πέδον 1342.

Πεζός· τῷ θάλασσα βατὴ πεζῷ ἔσται 1415.

Πείθω· οὐ γάρ τι πείσει φίλων 462. πείσει ταφῆναι σώματα 672. θεσφάτοις πεπεισμένους 572. πεισθεὶς χρησμοῖς 1206.

Πείρω· πείρων ὀϊλῆσαι σαλῶν 919.

Πελαργοχρώς· πελαργοχρῶτες αἱ Φαλακραῖαι κόραι 24.

Πέλας· τῆς Κέρνης πέλας 18. χερνήτων πέλας 196. Ἠδωνῶν πέλας 419. Ἰνωποῦ πέλας 575. Νηρίτων δρυμῶν πέλας 794. Ταυχείρων πέλας 877. Ὀθρωνοῦ πέλας 1027. πέλας γῆς 1044. Κραθιδος πέλας 1079. Ὄμβρων πέλας 1360.

Πελασγικός· Πελασγικὸν Τυφῶνα 177.

Πελασγός· ἄλμας Πελασγόν 245. οἱ Πελασγῶν ἐκπεπλωκότες 1083. ἐπεὶ Πελασγοὺς εἶδε 1364.

Πέλεια· δυοῖν πελειαῖν 103.

Πελειάς· κάσσης πελειάδος 131.

Πέλλα· χρυσέαις πέλλαις 708.

Πελλήνιοι· Αἴσωνες Πελλήνιοι 922.

Πέμπελος· νεκρόμαντιν πέμπελον 682. πέμπελον γραῖαν 826.

Πέμπτος· τὸν ἐξ ὀνείρων πέμπτον 172. πέμπτοι γαῖαν ἕξονται 588.

Πέμπω· πέμψει πλάνητας 925. κλῆρον εἰς ἀνάρσιον πέμψουσι παῖδας 1145. ἔπεμψαν λύκους 1309. πατρὶ πέμψας λιτάς 125.

Πεμφίξ· οἰκτρὰ πεμφὶξ 1106.

Πεμφίς· ἀκούσει πεμφίδων ὄπα 686.

Πενθεροφθόρος· πενθεροφθόροις βουλαῖς 161.

Πενθέω· πενθεῖν τὸν Αἰακοῦ τρίτον 860.

Πένθος· πένθος μέγιστον ἔσται 969. ἄνευ πένθους 284. οὐδὲ ἀξίοισι πένθους 1096. πένθος οἴσομαι 302. πένθος τεύξω 1141.

Πεντάγαμβρος· νυμφεῖα πεντάγαμβρα 146.

Πεντάλεκτρος· πενταλέκτρου θεινάδος 143.

Πέντε· εἰς πέντε πλειῶνας 201. οἱ πέντε 447.

Πεντήκοντα· πεντήκοντα σὺν ναυηγέταις 873.

Πέπλος· πέπλον δῦναι 277. καταιβάταις πέπλων 256. ἐν Γραικίαις πέπλοις 605. πέπλοις περισχών 1266. ἀβροπήνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους 863.

Περάω· πρὸς ἄδην περᾷ 809. Αἶαν περήσεις 95. ἐπὶ Τιτῆνας περᾶν 706. εἰς χέρσον περάσας 130. νῆσον εἰς Ἄρπην περάσας 762.

Πέργη· 805.

Πέρθω· στρατῷ πέρθοντι χώραν 1211. ἄστυ πέρσουσι 1002.

Περιέχω· πέπλοις περισχών 1266.

Πέριξ· ἣν πέριξ κλύδων προσκλύσειαι 1029.

Περιπτύσσω· περιπτύξουσαν ὠλέναις βρέτας 1135.

Περίῤῥυτος· ἐν περιῤῥύτῳ Ἴσσῃ 219.

Περισπαίρω· περισπαίροντι νεκρῷ 68.

Περιτρίβω· κόγχος ἅλμῃ περιτριβεὶς 790.

Περκνός· περκνὸς αἰετός 260.

Περόνη· σκιὰ καλύψει περόνην 1428.

Περραιβικός· Περραιβικὴν Γόννον 905.

Περσεύς· ἀπὸ Περσέως σπορᾶς 803. Περσέως παρθένος 1175. Περσέως ἔνι σπορᾶς γίγαντα 1413.

Πέταυρον· κλασθὲν πέταυρον 884.

Πέτρα· ἐκ κοίλης πέτρας 494. ὁ πέτρας Ἀσκέρας ἀνειρύσας 1322. Αἰολίδας πέτραν 159. τὴν ἐπώνυμον πέτραν ὀχήσει 724. πέτραι Συμπληγάδες 1285. Γυραῖσιν ἐν πέτραισι 390. ἐν πέτραις αἰεὶ κωκύσουσι 907. σοὶ πρὸς πέτραις μόρος μίμνει 1075. κρεαγράτας πέτρας 759. δισσὰς πέτρας 636. εἰς ἀνηκόους πέτρας βάζω 1451.

Πέτρος· τὸν ἐρμαΐτην νηὸς πέτρον 618. πέτρον ἐν χεροῖν ἔχων 1168. ῥίψας πέτρον 1187. τὸν ἀντίπω-

νον ἐκλάψας πέτρον 1201. ἄνδρας ἀμφελυτρώσει πέτρων 845.
Πετρόω· τοῦ πετρωθέντος λύκου 901.
Πευκεύς· λείψανον τοξευμάτων Πευκέως 663.
Πεύκη· ὡς πεύκης κλάδον 755. πεύκης πρέμνον 1110. σχάσας πεύκης ὀδόντας 100. πεύκῃσιν οὐλαμηφόροις 32. ἀμφὶ πρύμναις πεύκαις 287.
Πεφναῖος· πεφναίας κυνός 87.
Πῇ· πῇ μὲν, πῇ δέ 1014.
Πήγασος· Πηγάσου πτεροῖς 17.
Πηγή· πᾶσαι πηγαί 702. πηγὰς ἀνοίξας 248.
Πήγνυμι· ὅρους ἔπηξεν 1343.
Πηγός· πηγῷ πλόκῳ 336.
Πηδάω· ἐξ ἑδωλίων πηδῶντες 297.
Πήδημα· ἀρνεύσας πήδημα 466. πήδημα λαιψηρὸν δικών 531. Ἅρπης Κρόνου πήδημα 869.
Πηδός· ῥήσσοντι πηδοῖς χέρσον 1416.
Πήληξ· πήληκα προςαρμόσας 711.
Πηλοποιέω· πᾶσαν ἅλμῃ πηλοποιοῦντι χθόνα 473.
Πῆμα· τοὐμὸν ταλαίνης πῆμα 1215. ὕψιστον πῆμα 787. σωτῆρα τῶν πάροιθε πημάτων 206. πημάτων ὑπέρτατον 259. πημάτων ὕψιστον 305. πυθέσθαι πημάτων ξυμβουλίαν 479. πημάτων παραίτιον 611. πημάτων λυγρῶν κύπις 763. θῖνα πημάτων ἰδών 812. πημάτων ἀρχηγέτις 1350. πολλῶν ἐναλλὰξ πημάτων 1409.
Πημονή· παλινστροβήτοις πημοναῖς 739.
Πήνη· τριπλαῖς πήναις κατεκλώσαντο 145.
Πηνειός· ἀμφὶ Πηνειοῦ ποτοῖς 1343.
Πιαίνω· ἐπίανεν βορᾷ νηδύν 1200.
Πῖαρ· πῖαρ ἔγκληρον χθονός 1060.
Πιθέω· ᾧ πιθήσας ἄρταμος τέκνων 236. χρησμοῖς πιθήσας 735.
Πιθηκόμορφος· πιθηκομόρφῳ Αἰτωλῷ 1000.
Πίθηκος· πιθήκων γένος δύςμορφον 691.
Πικρός· πικρά 716. ἅλη πικρᾷ 1010. σίντην καταῤῥακτῆρα πικρόν 539. λέχος πικρόν 1223. πικρὰν ἀποψήλασα πάγην 407. πικρὰν ἑταίρων μοῖραν 594. ἄνευ μόχθων πικρῶν 283. κῆρας ἀρκέσαι πικράς 289. πικρὰς στεγανόμους ὄρνιθας 1094.
Πίμπλεια· ὕπερθε Πιμπλείας σκοπήν 275.
Πίνω· πίνοντες ῥοάς 1020.
Πινώδης· αὐχμῷ πινώδης 975.
Πίπτω· ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα 363.
Πιπώ· ἀντὶ πιποῦς σκορπίον σπάσας 476.
Πῖσα· πλανήτην δέξεται Πῖσ' 1241. εἶλον δὲ Πῖσαν 1359.
Πίστις· πίστιν ἡμῶν ἐνόσφισε 1454.
Πλαγκτός· πλαγκτοὶ μολόντες 952. πλαγκτοὶ κατοικήσουσι 1028.
Πλάζω· κλώμακας ἀηδόνων πλαγχθέντας 654.
Πλάνη· πλάνης παραίτιον 610. πλάναισι πάντ' ἐρευνήσας μυχόν 1244.
Πλάνης· πλάνης ἐπῆλθε 126. πλάνητας πέμψει 925.
Πλανήτης· τὸν πλανήτην ὀρθάγην 538. πλανήτην βίον 1019. πλανήτην δέξεται 1239.
Πλανῆτις· πλανῆτιν ἄξει 998.
Πλάξ· πρὸς γενεθλίαν πλάκα 1194. Θρήκης πλάκα 1341. ὀλύμπιοι πλάκες 564. Σιθόνων πλάκες 1408. ἐπὶ Γυθίου πλάκας 98. ἀμφὶ Λιβυστικὰς πλάκας 648. κάμινας Σικανῶν πλάκας 870. οἰκήσουσι Λευκανῶν πλάκας 1086.
Πλαστός· ἐν πλασταῖς γραφαῖς 432. πλασταῖσι λύσσης μηχαναῖς 818.
Πλάτη· ἀντὶ χερσαίας πλάτης 99. ἐνοπλίσουσιν ὠλένας πλάτην 205.
Πλᾶτις· πλᾶτιν ματεύων 821. πλᾶτιν πορεῦσαι 1294.
Πλατύς· ἔσπασε πλατὺν κρατῆρα 888. ῥήξει πλατὺν τένοντα 1112.
Πλειών· μέγαν πλειῶνα 1039. εἰς πέντε πλειῶνας 201.
Πλεκτανόστολος· αἰθυίῃσι πλεκτανοστόλοις 230.
Πλευρά· μενεῖ σφραγὶς ἐν πλευραῖς 780.
Πλευρόν· πλευρ' ἀναῤῥήξας 556. τύψας πλευρά 793.
Πλευρώνιος· Θυιάδος Πλευρωνίας 143.
Πληγή· πληγὴν ἐγκολάψεται 558. πληγαῖς ὑπείκειν 778.
Πλήθω· πλήσει θυμόν 1116.
Πλημμυρίς· ἕκτορας πλημμυρίδος 100.
Πλήρης· τράπεζαν εἰδάτων πλήρη 1250.
Πλήττω· πλήξας ἀφύκτως ἄκρον σφυρόν 493.
Πλόκος· κρηπῖδα καλλυνεῖ πλόκῳ 336. ἀποψάλλουσα Μαιώτην πλόκον 915.
Πλούτων· Πλούτωνος λάτριν 1420.

Πλυνός· ἐκ Πλυνοῦ βλαστόντα βί-ζης 149.
Πλωτήρ· πλωτῆρσι ἐντυνεῖ δρόμον 734.
Πλωτός· δείξαντι πλωτὴν οἶμον 889.
Πλώω· εἰς Ἀμαντίαν πόλιν πλώσει 1044. πεπλωκότες 634.
Πνοή· Βοῤῥαῖαι πνοαί 898. πνοαὶ Θρῇσσαι 1014. ἀπαρκτίαις πνοαῖς 27. ἐνθρώσκων πνοαῖς 756.
Πόδαργος· τὴν πόδαργον Ψύλλαν 166.
Ποδηγετέω· τρίβος ὀρθῇ κελεύθῳ ποδηγετεῖ 12.
Ποδηγέτης· δυςμενῶν ποδηγέτην 220. λαμπτῆρα τὸν ποδηγέτην σκότους 385.
Ποδηγέω· ποδηγῶν πύργον Ἀγχίσου 965.
Ποδηγία· λαμπτηροκλέπτης τριπλανοῦς ποδηγίας 846.
Ποδωτός· ποδωτοῖς λίνοις 1015.
Ποθέω· ποθῶν δάμαρτα 190. ποθῶν φάσμα πτηνόν 822. πατρῷα ῥεῖθρα ποθῶν 1035. Γραῖαν ποθοῦντες 645. πάτραν ποθοῦντες 904. Ἀνεμωρείας πέδον ποθοῦντες 1074.
Πόθος· πόθῳ τοῦ θανόντος 67. ἐκχέας πόθον 110. βαρὺν πόθον φυγόντα 156.
Ποικίλος· ποικίλαι συμφοραί 1087.
Ποιμανδρία· ἐς βαθεῖαν Ποιμανδρίαν 326.
Ποίμνη· τοῦ λύσσαν ἐν ποίμνῃσιν χέαντος 454. ποίμνῃσι πρευμενῆ μολεῖν 1055.
Ποίμνιον· ποιμνίων ἀλάστορα 529.
Ποινή· ποινὰς τίσει Ἀγρίσκᾳ 1152. ποινὰς διζήμεναι 1335.
Ποῖος· ποία Χάρυβδις, ποία δ' Ἐρινύς; 668. 669. ποίαν ἐσόψεται δράκαιναν; 673. ποίαν χέρσον οὐκ ἀνιχνεύσει; 824. ποίους οὐκ ἐρευνήσει μυχούς; 823.
Ποιφύσσω· ὃν μέλαινα ποιφύξει 198.
Πόλαι· συνοίκους Κόλχων Πόλαις 1022.
Πολιῤῥαίστης· χιλίαρχος τοῦ πολιῤῥαίστου στρατοῦ 210.
Πόλις· ἧς πόλει δείκηλον ἀνθήσει 1259. πόλιν δείμαντες 984. εἰς Ἀμαντίαν πόλιν πλώσει 1043. οἳ Δάρδανον πόλιν ναίουσι 1129.
Πολίτης· ῥήτρας πολίταις ἐρεῖ 1037.
Πολυάνθης· Χαονίτου νᾶμα Πολυάνθου 1046.
Πολύγλωσσος· σὺν πολυγλώσσῳ στρατῷ 1377.
Πολυδέγμων· Πολυδέγμων λόφος 700.
Πολύῤῥηνος· πολύῤῥηνοι νάπαι 1241.
Πολύς· πολλοὶ Σῖριν ἀμφὶ οἰκήσουσι 978. πολλοὶ γαῖαν δαίσουσι 1005. πολλοὶ ἀγῶνες 1435. πολλῶν νήριθμος ἑσμός 413. πολλῶν ἐναλλὰξ πημάτων 1409. θεὸς πολλοῖς αὐδηθήσεται 630. πένθος πολλαῖς τεύξω γυναιξί 1141. πολλοὺς ἐρισιεῖς 298. πολλὰ βέλεμνα 550. ὡς πολλὰ κυλίνδει μοῖρα 489. πολλὰ ἀρωγὸν αὐδάξασα 359. πλεῖον ἐξωλέστερος 667. πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς πόνους ἰδών 774. πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον 421. πλεῖστον στερχθείς 1189. τὴν πλεῖστον ὑμνηθεῖσαν πάτραν 1271. πλείστας ἀπαρχὰς δωρούμενος 1193. καλῶν πλεῖστα Δία 288. πλεῖστα τέχναις ὠφελήσαντα στρατόν 945.
Πολύστιχος· πολυστίχοισι καμπέων γνάθοις 414.
Πόνος· οὐδ' ἄτερ πόνων 1006. πόνους ἰδών 774.
Πόντιος· πόντιον φυγὼν σκέπας 793.
Πόντος· πόντος Ἕλλης 1285. σχίζοντα πόντου πτερά 391. πόντον ἐνσαρούμενος μυχοῖς 754. πόντον τε καὶ γῆς 1448. σπιλὰς πόντον προσαυγάζουσα 1082.
Πόποι· πόποι φύξηλιν ἤνδρωσαν σπόρον 943.
Πορεύω· πλᾶτιν πορεῦσαι Μεμφίτῃ πρόμῳ 1294.
Πορθέω· πορθοῦσα ἀντίπορθμον ᾐόνα 1368. πορθουμένοισι κῆρας ἀρκέσαι 289.
Πορθητής· πορθηταῖς λύκοις 524.
Πορθμός· πορθμοῦ συνδρομὴν Τυρσηνικοῦ 649.
Πόρις· Ἰδαία πόρις 496. βίαιτα χερνίψουσι πόριν 184. αἰχμάλωτον πόριν 1298.
Πορκεύς· πορκεὺς σέλμα ἑλᾷ 1217. πορκέων λιναγρέτης 237. πορκέων δίκην 596.
Πόρκης· εἰς Πορκέως νήσους 347.
Πόρκος· πόρκος Ἰστριεύς 74.
Πόρος· Κυηκείων πόρος 550. πρὸς βαθεῖ νάσσαντο Λιβηροῦ πόρῳ 1026. ὑπὲρ πόρον Τυρσηνόν 1085.
Πόρτις· πόρτις ὕρχατον τεύξει θεᾷ 857. τῆς λαθρονύμφου πόρτιος 320. ἄνυμφον πόρτιν 102.

Πόρω· τούτῳ μόνῳ πόρωσιν αἵρεσιν 1268.

Πόσις· πόσις στυγνὸς Τορώνης 115. ἣν κτείνας πόσις αὐτός 808. Εἰδυίας πόσις 1024. δεσπότην πόσιν 1118.

Ποταμός· ποταμὸς Κριμισός 962.

Ποτέ· de tempore praeterito: 33. 50. 73. 118. 152. 175. 433. 470. 787. 833. 916. de tempore fut. 190. 207. 495. 540. 582. 621. 731. 735. 801. 814. 949. 1002. 1031. 1056. 1098. 1227. 1246. 1415. δήποτε 499. 530. 1401. οὔποτε 463. 814.

Πότμος· mors, προδειμαίνων πότμον 276. πότμον αἰάζω 315. πότμον φθόρον τεύξει 1000. τὸν μεμορμένον πότμον 430.

Ποτόν· Αἰγύπτιον Τρίωνος ποτόν 576. Ἕλωρος ἐκβάλλει ποτόν 1033. ἐξερεύγονται ποτά 725. Φόρκης ποτά 1275. χρυσεργὰ Πακτωλοῦ ποτά 1352. ἀπὸ Καρικῶν ποτῶν 149. λιμναίων ποτῶν 189. ἄπωθεν Ἀλέντα ποτῶν 425. ἐκ Λυκορμαίων ποτῶν 1012. λίμνης ἀγχιτέρμονες ποτῶν 1130. θερμῶν ῥεῖθρον ποτῶν 1240. Ῥυνδακοῦ ποτῶν γάνος 1364. φοιβάζων ποτοῖς 731. μυδαίνει ποτοῖς 1008. ἀμφὶ Πηνειοῦ ποτοῖς 1343. τοὐπιδόρπιον ποτόν 661. δεπαστραίων ποτῶν 489.

Πού· εἰς πέντε που πλειῶνας 201.

Πούς· ἅλμα λαιψηροῦ ποδός 245. λακτίσμαθ' Ἑρμείου ποδός 835. ἐξ ἄκρου ποδός 844. εἰς γῆν ῥίψας πόδα 279. γυμνὸν αἰψηρὸν πόδα 515. Φερέκλειοι πόδες 97. χίμετλα ποδῶν 1290. χέρσου πατρῴας ποσὶ ψαῦσαι 1038. ποσὶν ἔβαινεν εἱρκτῆς ἐντός 1461.

Πράκτις· Πράκτιν παρ' αὐτήν 1045.

Πράξανδρος· 586.

Πρέμνον· πεύκης πρέμνον 1110.

Πρεσβεύς· πρεσβεῦσιν Αἰτωλῶν 1056.

Πρεσβειόω· σὺν τῷ πατρὶ πρεσβειώσεται 1265.

Πρέσβυς· πρέσβυν δημόλευστον ὠλένῃ 331. πρέσβιστος ἐν φίλοισιν ὑμνηθήσεται 1449.

Πρευμενής· ἀρωγὸς πρευμενής 536. ποίμναισι πρευμενῆ μολεῖν 1055.

Πρηνής· πρηνὴς θανεῖται 242. πρηνῆ κυπώσας δόμον 1442.

Πρηνίζω· ἐκ κείνης πρηνιχθέντες 1006.

Πρηστήρ· ὁ Λήμνιος πρηστὴρ Ἐνυοῦς 463. πρηστῆρος αἴθωνος πνοαῖς 27. βαρεῖ πρηστῆρι 1018. πρηστῆρα δαΐου μάχης 861.

Πρηών· Ἱππωνίου πρηῶνος κέρας 1069. ἥξει Νηρίτου πρηῶνας 769.

Πρίν· ὡς πρίν 4. Cum Inf. 321. 322. Cum ἂν et Coni. 640. Cum artic. πάτραν τὴν πρὶν ἠθαλωμένην 141. τὸ πρὶν ἀμυδρὸν οὔνομα 339. τῆς πρὶν διαίτης 609. τῆς πρὶν θανούσης 651. πῦρ εὔδον ἤδη τὸ πρίν 1363. πρινὴ αὐγάσαι λέπας 420.

Πρό· πρὸ πύργων 526. πρὸ νόστου 910. προὐμμάτων 82. 251.

Πρόβλαστος· (Διόνυσος) 577.

Πρόβλημα· ναυλόχων σταθμῶν πρόβλημα 291. φασγάνου πρόβλημα 685. σὺν καλίνοισι τειχέων προβλήμασι 1418.

Προβλής· προβλῆτας ἀκτάς 828.

Προγεννήτειρα· προγεννήτειραν πόριν 183.

Προδειμαίνω· προδειμαίνων πότμον 276.

Προέχω· Μαζουσία προὔχουσα 534. ἀκτὴν τὴν προὔχουσαν 722.

Προκήδομαι· προκήδεται θρόνων 1473.

Προμανθεύς· (Ζεύς) 537.

Πρόμαντις· προμάντιος Κρόνου 202. θεσφάτων πρόμαντιν φρόνιν 1456.

Προμηθεύς· μητρὶ τῇ Προμηθέως 1283.

Πρόμος· Αἰθίκων πρόμος 802. φερώνυμον νησῖδα πρόμου 599. Μεμφίτῃ πρόμῳ 1294. κλαυθμοῖσι φηλώσας πρόμον 785. Τεμμίκων πρόμοι 644. Ἐκτήνων πρόμοι 1212. Ἀργείων πρόμους 1443.

Πρόπας· πρόπαντας ᾅδης ἀγρεύεται 655.

Πρόῤῥιζος· πρόῤῥιζον αἰστῶσαι στάχυν 214.

Πρός· Cum Gen. τετρωμένου πρὸς ἀνθοπλίτου 64. πρὸς τοῦ δαμέντος τετρωμένος 312. πρὸς τῆς Λακαίνης 792. πρὸς καλύπτρης ὠνητός 337. Cum Dat. πρὸς πέδῳ πύργοι κατηρείποντο 80. πρὸς ἐκβολαῖσι ποτῶν 189. πρὸς τηγάνοισι 382. ῥεέθρων Πυράμου πρὸς ἐκβολαῖς 439. πρὸς βαθεῖ Διζηροῦ πόρῳ 1026. πρὸς πέτραις μόρος 1075. πρὸς κλίτει γεωλόφῳ 600. Cum Acc. πρὸς νεόδμητον νέκυν 65. πρὸς κύνουρα 99. πρὸς κι-

θέρος ἕδρας κυροῦσα 255. πρὸς νυμφεῖα ἄξει 323. πρὸς γῆρας ἄκρον 355. πρὸς τόργου λέχος 357. πρὸς αὐτοφόντην στρῆνον μόρου 438. πρὸς ᾅδην κέλευθον 457. πρὸς ἄστρων κλίμακας στήσει δρόμον 510. οἰστρήσῃ πρὸς λέκτρα 613. πρὸς οἴκους σωθείς 788. πρὸς ᾅδην ὁδόν 809. ἄξει πρὸς ξένην χθόνα 998. ἄξεταί σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα 1194. πρὸς φῶς ἄξει 57. πήδημα πρὸς αὐτουργοὺς σφαγάς 466. κλινεῖ πρὸς οὖδας 557. πρὸς κῦμα δυπτούσας 715. βαλεῖ πρὸς κῦμα 752. νυμφεῖα πρὸς κηλωστά 1387. τείνει πρὸς αἴθραν κρᾶτα λόφος 700. μάχην στήσας πρὸς κασίγνητον 940. δορὸς πρὸς ἀλκήν 70. πρὸς τὰ λῷστα νημερτέστατε 223. Disiunctum per tmesin a verbo: Ναύαιθος ἔνθα πρὸς κλύδων' ἐρεύγεται 921.

Προσάλλομαι· κέπφος αἷς προσήλατο 836.

Προσαρμόζω· πήληκα κόρσῃ κίονος προσαρμόσας 711.

Προσαιγιάζω· σπιλὰς πόντον προσαιγιάζουσα 1082.

Πρόσθε, πρόσθεν· 32. 93. 234. 987. 1005. Cum Gen. πρόσθε μήνης 482. ῥείθρων Ἑλώρου πρόσθεν 1185. Cum artic. Τοῦ πρόσθεν ἐξωλέστερος 667. τὴν πρόσθ' ἄνασσαν 1197.

Προσκάθημαι· προσκαθήμενος τέχνῃ 386. προσκαθήμενος κλάδῳ 741.

Προσκαταξαίνω· τὸν ἐξ ὀνείρων ἐστροβημένον προσκαταξανεῖ 173.

Προσμάσσω· σμώδιγγα προσμάσσων δομῇ 783. ἣν κλύδων προσμάσσεται 1029.

Πρόσπαιος· πρόσπαιον ἐκτίνων χάριν 211.

Προσραίνω· ψακαῖς αἷμα προσράνας 684.

Προσαύω· προσεσηρότας 880.

Προσταργανόω· γόμφοις προστεταργανωμένην 748.

Προστρόπαιος· ἐσθῆτα προστρόπαιον 974.

Πρόσφθεγμα· μάσταχος προσφθέγμασι 687.

Προσφιλής· προσφιλὲς κνυζούμενοι 608. προσφιλεστάτην βροτοῖς 1289.

Προτείνω· σκύφον χερσὶ προτείνων 661.

Προτίθημι· προθεῖναι θηρσὶν βοράν 955. λαιμὸν προθεῖσα 191.

Πρόφαντος· (Ποσειδῶν) 522.

Πρύλις· αὐθομαίμων συγκατασκάπτην Πρύλιν 222.

Πρύμνα· πρύμνης ἀπ' ἄκρας 515. ἀμφὶ πρύμναις 286.

Πρών· παρ' αἰπὺν πρῶνα 1237. πρῶνας δυσβάτους 993.

Πρώνιοι· κτῆσιν θοίναις Πρωνίων λαφυστίαν 791.

Πρωταίχμεια· δοθεῖσα πρωταίχμεια 469.

Πρωτόλειον· τὸ πρωτόλειον στέφος 1228. πρωτόλεια αἰχμῇ φέροντας 298.

Πρωτόμισθος· πρωτόμισθον Κᾶρα στρατόν 1384.

Πρῶτος· πρῶτος βωμὸν αἱμάξῃ βροτῷ 992. πρῶτος ἥξει 1369. πρώτῃ συγγόνων θεᾷ 732. πρώτῃ ἀράξας νύσσαν 15. πρῶτον 528. 1187. πρῶτα 530. 544. 825. 1236. 1291.

Πρωτόσφακτος· τὸ πρωτόσφακτον ὅρκιον 329.

Πτέλας· τόν ποτ' ἔκτανε πτέλας 833.

Πτέρνα· πατάξας πτέρναν βέλει 500. πύργων ὑπὸ πτέρνῃσι 442.

Πτερόν· Πηγάσου πτεροῖς 17. πτεροῖσι χέρσον αἰετὸς διαγράφων 261. πρὸς κῦμα δυπτούσας πτεροῖς 715. ἠνεμωμένη πτεροῖς 1119. ἐν πέτρῃσι τερσαίνων πτερά 390. ἐξέπτου πτερῷ 105. ὀλκαίῳ πτερῷ 1072. ὀθνεῖα πτερά 1396.

Πτερόω· ὄρτυγος πτερουμένης 401. γρουνὸν ἐπτερωμένον 86. ἐπτερωμένην ἰδὼν οἰωνόμικτον μοῖραν 594.

Πτέρυξ· σταυροῖσι κορσωτὴ πτέρυξ 291.

Πτερύσσομαι· πέμφιξ Ταίναρον πτερύξεται 1106.

Πτέρωμα· τοῖς Τευταρείοις πτερώμασι 56.

Πτερωτός· πτερωτὰς ὁλκάδας 514.

Πτηνός· ὡς πτηνὸς δρομεύς 15. φάσμα πτηνόν 822. πτηνοὺς αἰετούς 148.

Πτήσσω· πτήσσων δόρυ 280. πτήξαντας Ἀργείων πρόμους 1443.

Πτίλον· λευκὰ φαίνουσαι πτίλα 25.

Πτόρθος· πτόρθου διαρραισθέντος 1097. πτόρθον Ἀγχίσου νόθον 965.

Πτυχή· ἐν πτυχαῖσιν Αὐσόνων 615.

Πτώξ· πτῶκα ἐν κλόνῳ δορὸς 944.

Πτῶος· Πτώου πατρός 268. Πτῶον ἐκβαλοῦσα· δεμνίων 352.

Πύγαργος· ναύτην πύγαργον ξενώσεται 91.

Πυκνός· φρενὶ πυκνῇ 10. πυκνοὶ κυβιστητῆρες 296. πυκνὰς καλιάς 602.

Πύκτης· πύκτην ἐσθλόν 944.

Πυλαῖτις· Παλλάδος Πυλαίτιδος 356.

Πύλη· ἄγχι Ταρτησοῦ πύλης 643. Λειβήθριαι Δωτίου πύλαι 410.

Πυνθάνομαι· πυθέσθαι πημάτων ξυμβουλίαν 479. κληδόνων κεπυσμένος 821.

Πῦρ· πῦρ αἰστωτήριον 71. πῦρ εὔδον 1363. λειψάνοις πυρός 54. ὑστάτην ἐκ πυρὸς τέφρην 368. σπληδῷ πυρός 483. πάιρας πυρὸς ῥιπαῖσιν ἠθαλωμένης 970. Λημναίῳ πυρί 227. πυρὶ φλέξουσα στόλον 1078.

Πύραμος· Πυράμου πρὸς ἐκβολαῖς 439.

Πυράνθιοι· Πυράνθιοι νάπαι 1149.

Πύργος· πύργοι κατηρείποντο 81. πύργων ἀπ' ἄκρων 65. πύργων ἐξ ἄκρων 254. πύργων ὑπὸ πιέρνησι 442. πρὸ πύργων 526. πύργων συμπεφυρμένων 934. πύργων κατασκαφάς 971. πύργους διαῤῥαίσουσι 1007. κτίσει πύργους τριάκοντα 1256.

Πυργοσκάφος· δοθεῖσα προταίχμεια τῷ πυργοσκάφῳ 469.

Πυρίπνοος· ταύρων πυριπνόων 1314.

Πυριφλεγής· Πυριφλεγὲς ῥεῖθρον 699.

Πυρίφλεκτος· πυριφλέκτους βλάβας 218.

Πύρνος· ψίσεται πύρνον 639. φηγίνων πύρνων ὀχήν 482.

Πυρόω· σκηπτῷ πυρώσει 1371. δεύτερον πυρουμένην 52.

Πυρσόν· πυρσὸν βαρὺν φλέξας 340. ἐχθρας πυρσὸν ἦραν 1295.

Πυρφόρος· πυρφόρῳ ἴϋγγι τόξων 309.

Πῶλος· ὀπατρίου φονεὺς πώλου 453.

Ρ.

Ῥαβδηφόρος· ῥαβδηφόροις γυναιξὶν 1140.

Ῥαιβός· ῥαιβῷ τυπωτὴν τόρμαν ἀγκύλῳ βάσει 262. ῥαιβῷ Σκύθῃ δράκοντι 917. ῥαιβοῖσι νηρίταις φίλος 238.

Ῥαιβόω· ῥαιβώσας κέρας 563.

Ῥαίκηλος· Ῥαίκηλον οἰκήσει 1236.

Ῥαίνω· κύπελλον ἐγκάρῳ ῥανεῖ 1104. ῥανεῖ χοάς 1184.

Ῥαιστήριος· στέρξαι ἐμβολὴν ῥαιστηρίαν 525.

Ῥαίω· βοῦν ῥαίσει φασγάνῳ 328. γαμβροκτόνον ῥαίσοντα 161. ῥαίεται τέκνα 232.

Ῥακτός· ῥακτῶν βουστάθμων 92.

Ῥάμφος· ῥάμφεσσι ἀγρώσσοντες 598.

Ῥαπτός· ἐν ῥαπτῷ κύτει 73.

Ῥαφή· ἠλοκισμένων ῥαφὰς κρατός 381. κροσσωτοὺς ῥαφάς 1102.

Ῥαχία· ῥαχίας ἀνεκβάτου 379.

Ῥέζω· ἕρπιν ῥέζειν 579.

Ῥέθος· ῥέθους βαφὰς πεπαμένα 1137. εἰδωλοπλάστῳ ῥέθει 173. χρυσῷ καλλύνειν ῥέθη 862.

Ῥεῖθρον· Πυριφλεγὲς ῥεῖθρον 699. ῥεῖθρον Ἀσβύσταο 848. ῥεῖθρον ἐκβράσσων 1240. ῥείθρων πρὸς ἐκβολαῖς 439. ῥείθρων Ἑλώρου πρόσθεν 1185. Γλάνις ῥείθροις δέξεται 718. ῥείθροισιν ἔνθα μύρεται Σίνις 982. Τάναϊς ῥείθροις ὀρίζει 1289. Αἰσάρου ῥεῖθρα 911. ῥεῖθρα Κοσκύνθου 1035. Λάδωνος ἀμφὶ ῥεῖθρα 1041.

Ῥεῖθρος· ἥξει ναύλοχον Ῥείθρου σκέπας 768.

Ῥειθυμνιάτης· Ῥειθυμνιάτης κέπφος 76.

Ῥηγμίν· ἔσω ῥηγμῖνος 192. Ἀχερουσίαν πάρα ῥηγμῖνα 412.

Ῥήσσω· ῥήξει πλατὺν τένοντα 1112. ῥήσσοντι πηδοῖς χέρσον 1416.

Ῥήτρα· ἐν ῥήτρησι δημοτῶν σταθείς 478. ῥήτρας πολίταις ἐρεῖ 1037.

Ῥητρεύω· δίκας φθιτοῖσι ῥητρεύοντος 1400.

Ῥίγιστος· κλάζων στόματι ῥιγίστην βοὴν 264.

Ῥίζα· μῶλυ σαώσει ῥίζα 679. ἀπὸ Καρικῶν ποτῶν βλαστόντα ῥίζης 150. τις αὐτοῦ ῥίζαν σπάσας 623. ἀφ' αἵματος ῥίζαν Γιγάντων κεκτημένοις 1357.

Ῥιπή· λιγνύος ῥιπαῖσι 294. πυρὸς ῥιπαῖσιν 970.

Ῥίπτω· πόδα εἰς ἐκβατηρίαν ῥίψειαν 516. εἰς γῆν ῥίψας πόδα 279. ῥίψας πέτρον 1187. ἀκτὴν εἰς Ἐνιπέως ῥιφεῖσα 723. βέλεμνα ῥιφέντα 551.

Ῥιφή· λαρνακοφθόρους ῥιφάς 235.

αὐτοκτόνοις ῥιφαῖσιν 714. ἀταρχύτους ῥιφάς 1326.
Ῥοή· Ἀλθαίου ῥοαῖς 1053. πίνοντες Αἴαντος ῥοάς 1020. ἀμφὶ Μεμβλητος ῥοάς 1083.
Ῥόδον· Λοκρὸν ῥόδον 1429.
Ῥοιβδέω· ἐξ ἄμμοιο ῥοιβδήσῃ 247.
Ῥοιζηδόν· ῥοιζηδὸν ἐκβράσασα δέμας 66.
Ῥοιζόω· κρημνῶν ἔνερθεν ῥοιζουμένων 1325. κύφελλα ἰῶν ῥοιζουμένων 1426.
Ῥοιώ· Ῥοιοῦς ἶνις 570.
Ῥόος· Κινύφειος ῥόος 885.
Ῥόχθος· ῥόχθον Αἰγαίας ἁλός 402. Ἀχερουσίαν ῥόχθοισι κυμαίνουσαν 696. ἐν ῥόχθοις κλύδων 742.
Ῥῦμα· ῥῦμα φοινίου δορός 507.
Ῥυνδακός· Ῥυνδακοῦ ποιῶν γάνος 1364.
Ῥύομαι· φασγάνων ἐκ ῥύσεται 191.
Ῥύσταγμα· ἕκατι δυσγάμων ῥυσταγμάτων 1089.
Ῥώμη· ἔξοχον ῥώμῃ γένος 1233.

Σ.

Σαθρός· τάριχον σαθρόν 398.
Σαίνειν· σᾶναι τὸν στρατηλάτην λύκον 1444.
Σάλαγγοι· Σαλάγγων γαῖαν μολόντες 1058.
Σαλάμβη· ἐπὶ δισσὰς σαλάμβας 98.
Σαλεύω· σαλεύων πᾶν τρικυμίᾳ πέδον 475.
Σαλμυδήσιος· Σαλμυδησίας ἁλὸς ἐντός 186.
Σαλμυδησός· 1286.
Σάλος· ἕλκοντος σάλου 380.
Σάλπη· Σάλπης παρ' ὄχθαις 1129.
Σάλπια· πέλας Σαλπίων ὀχθηρῶν πάγων 1361.
Σάλπιγξ· 915. ἀλγυνοῦσι Λαφρίαν κόρην Σάλπιγγα 986.
Σάον· 78.
Σαραπτία· πόριν Σαραπτίαν 1300.
Σαρδωνικός· ἔλλοπος Σαρδωνικῆς 796.
Σάρξ· σάρκας καταίθων 48. σάρκας λεβητίζουσα 199. πείσει τακῆναι σάρκας 672.
Σαρόω· μεταξὺ χοιράδων σαρούμενον 389.
Σαρπηδών· τροφῷ Σαρπηδόνος 1284.
Σάτνιον· Σάτνιον ὄρος 1390.
Σάτραχος· Σάτραχον βλύζοντες 448.
Σαώζω· σαώσει ῥίζα 679. ἐκ παλιρροίας ἄμπυξ σαώσει 758.
Σέβας· ἐμὸν σέβας 1126.
Σέβω· δείκηλα μὴ σέβουσι λαμπαδουχίαις 1179.
Σειρήν· Σειρῆνος ἐστέναξε μέλος 1463.
Σείριος· ἀκτὶς Σειρία 397.
Σέλας· θυμάτων σέλας 1091. ἀμβλύνων σέλας 1428.
Σέλμα· δίκωπον σέλμα ἐλᾷ 1217.
Σεμνός· ψευδήριον σεμνόν 1182.
Σεμνῶς· σεμνῶς κασωρεύουσα 772.
Σηκός· σηκὸν θηροχλαίνου λέοντος 871. σηκὸν μέγαν δείμαντες 927. σηκὸν μέγαν δείμαντο 959. δείμας σηκὸν Μυνδίᾳ 1261.
Σῆμα· σῆμα κείμενον σκοποῦ 641. σῆμα δωμήσαντες 719. λούσει σῆμα νασμοῖς Ἄρης 730. ἀκτέριστον σῆμα 1063.
Σήραγξ· κευθμῶνος ἐν σήραγγι 122.
Σήτεια· 1075.
Σθένεια· λιταῖς Σθένειαν ἱκέτιδες γουνούμεναι 1164.
Σίβυλλα· Σιβύλλης οἰκητήριον 1279.
Σίγυμνος· σιγύμνῳ πλευρ' ἀναρρήξας 556.
Σιθών· Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς εὐναστήριον 583. Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς ἵξονται γύας 1161. τοῖς ἀφ' αἵματος ῥίζαν γιγάντων Σιθόνων κεκτημένοις 1357. αἱ Σιθόνων πλάκες 1406.
Σικανός· κλύδων Σικανὸς 1029. κάμψας Σικανῶν πλάκας 870. ἐνοικήσουσι Σικανῶν χθόνα 951.
Σῖνις· ῥείθροισιν ἔνθα μύρεται Σῖνις 982.
Σίντης· σίντης ἀγρύπνῳ προσκαθήμενος τέχνῃ 386. σίντην καταιβάκτηρα 539.
Σῖρις· ἥξει Σῖριν 856. Σῖριν ἀμφὶ οἰκήσουσι 978.
Σισυρνοδύτης· σισυρνοδῦται καρκίνοι 634.
Σισύφειος· τοῦ Σισυφείου παιδὸς 1030. τῆς Σισυφείας λαμπουρίδος 344.
Σισυφεύς· ὀλύνθων Σισυφεὺς ἀπηλίθιων 980.
Σίφλος· μορφῆς ἔχοντας σίφλον 1134.
Σιφνεύς· οἷά τις σιφνεὺς 121.
Σκαιαί· ἐπὶ Σκαιαῖς πύργοις 774.
Σκάμανδρος· σὺν Σκαμάνδρῳ Ἀρπακίῳ 1304.
Σκάνδεια· θρέξεις ὑπὲρ Σκάνδειαν 108.

Σκαπανεύς· τοῦ στερφοπέπλου Σκαπανέως 652.
Σκαρθμός· σκαρθμῶν ἰαύσεις στόλον 101.
Σκάρφεια· 1147.
Σκάφος· αὐτοκάβδαλον σκάφος 745. ὁρμίσας σκάφος 872. ἐνήσει ἄθραυστον σκάφος 890. εὐτόρνῳ σκάφει 664.
Σκεθρός· σκεθρῷ ταλάντῳ 270.
Σκεπάζω· κόρσην σκεπάσει 507. ἐσκεπασμένην 1311.
Σκέπαρνον· τυπεὶς σκεπάρνῳ 1105.
Σκέπας· παρ᾽ ἄκλυστον σκέπας 736. ναύλοχον σκέπας 768. πόντιον φυγὼν σκέπας 793.
Σκέπη· δίπλακα σκέπην 1422.
Σκηπτός· καταιβάτης σκηπτὸς 383. σκηπτῷ πυρώσει 1371.
Σκηπτουχία· γηγενοῦς σκηπτουχίας 111.
Σκηπτοῦχος· Ἀφρουσίων σκηπτοῦχον 900.
Σκῆπτρον· γῆς καὶ θαλάσσης σκῆπτρα 1229. σκῆπτρ᾽ ὀρέξαι 1445.
Σκιά· Κίμμερος ὅπως σκιά 1428.
Σκιαστής· 562.
Σκληρός· Ἱππωνίου πρηῶνος κέρας σκληρὸν 1070.
Σκοπή· ἐξ ἄκρας σκοπῆς 714. Λειβηθρίην σκοπὴν 275. Κυνθίαν σκοπὴν 574. δρακοντοφρούροις σκοπαῖς 1311. ναυτιλοφθόρους σκοπάς 650. ἐπόψεται Τυφῶνος σκοπάς 825.
Σκοπός· σῆμα κείμενον σκοποῦ 641.
Σκορπίος· σκορπίον λαιμῷ σπάσας 476.
Σκότος (τὸ)· λαμπτῆρα τὸν ποδηγέτην σκότους 385.
Σκότος (ὁ)· τρίβος τὰν σκότῳ ποδηγετεῖ 12. αἰστώσας σκότῳ 339. χεῦμα λαβρωθὲν σκότῳ 705. μαρανθὲν ληθαίῳ σκότῳ 1127.
Σκύθης· γωρυτὸς Σκύθης 458. Σκύθη δράκοντ᾽ 917. πατήσει χῶρον Σκύθην 200. κλύδων, Σκύθαισι γείτων 1287. Σκύθας ἵππους 1336.
Σκύλαξ· τάλαινα σκύλαξ 315. λήταρχος ἱερείας σκύλαξ 991. Λάδωνος ἀμφὶ ῥεῖθρα ναίουσα σκύλαξ 1041. σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ 963.
Σκυλήτρια· παρθένῳ Σκυλητρίᾳ 853.
Σκῦλον· σκύλων ἀπαρχὰς λαβὼν 1450.
Σκύμνος· σκύμνος πατρὸς χῆρα μαστεύων φόνου 1120. χαμευνάδος μόροι μεμιγμένοι σκύμνῳ 321. σκύμνον αἶζα 461. νεογνὸν σκύμνον 503. ὦ σκύμνε 308. διπλοῦς σκύμνους λέοντας 1233.
Σκύριος· Σκυρίου δράκοντος 185.
Σκῦρος· 1324.
Σκύφος· τὸν λοῖσθον ἐκπιὼν σκύφον 163. οἴνης σκύφον χερσὶ προτείνων 660.
Σκῶλος· ποθοῦντες Σκῶλον 646.
Σμῆριγξ· σμήριγγας ἐστάλαξε κωδείας 37.
Σμήχω· ὀμβρία σμήχουσα νιφάς 876.
Σμίνθος· σμίνθοισι δηρίσοντας 1306.
Σμώδιγξ· σμώδιγγα προσμάσσων δομῇ 783.
Σός· σῆς φερώνυμος τύχης 1081. τὸν σὸν κάσιν 19. τὸ σὸν δόρυ 280. σὸν θάλος 307. σὸν πότμον 315. σὸν κλέος 1174. 1212. αἱ σαὶ χέρες 300. ὅπερ σῶν προκήδεται θρόνων 1473. σὰς ταφάς 303.
Σοφός· εἰς ὀλύνθων δῆριν ἑλκύσας σοφὴν 428.
Σπάθη· Θέτιν θεῖνον σπάθαις 23.
Σπαράττω· λώβαισι παντοίαισιν ἐσπαραγμένους 656.
Σπάργανον· ἐν γυιοκάλλοις σπαργάνοις 1202.
Σπαρτιάτης· Ζεὺς Σπαρτιάταις αἱμύλοις κληθήσεται 1124.
Σπαρτός· Ὠγύγου σπαρτὸς λεώς 1206.
Σπάω· δευτέραν ἅλμην σπάσει 391. ἐκ βόθρου σπάσει βῶλον 484. σκορπίον σπάσας λαιμῷ 476. τις αὐτοῦ ῥίζαν σπάσας 623. τῷ σπάσαντι μαστὸν θεᾶς 1327. κρίμνα χειρῶν σπάσονται 608.
Σπεῖρα· σπεῖραν ὁλκαίων κακῶν 216.
Σπείρω· τριπλᾶς θύγατρας ὁ σπείρας 472.
Σπερχειός· 1146.
Σπήλυγξ· ὑπὲρ σπήλυγγος ἰχθυωμένην 46.
Σπιλάς· σπιλὰς πόντον προσαυγάζουσα 1081.
Σπίλος· φαληριῶσαν οἰκήσει σπίλον 188. σπίλοι 374.
Σπλάγχνον· ἔτυψε δώρῳ σπλάγχνον 465. ἐν σπλάγχνοισι τυμβευθήσεται 413. εἰς σπλάγχν᾽ ἐχίδνης βάψει ξίφος 1121.
Σπληδός· πύρνων ὀχὴν σπληδῷ θαλψάντων πυρός 483.
Σποδός· φλέγουσαν ἐξαλύξαντα σποδὸν 179. εἰς θάλασσαν ἐκβράσσῃ σποδὸν 1158.

Σποδόω· παίδων φεψάλῳ σποδουμένων 178.
Σπορά· ἀπὸ Περσέως σπορᾶς 803. τύμβος γεγὼς κένταυρος σπορᾶς 1203. ὧν ἀπὸ σπορᾶς 1306. τῆς Λυμαντείου σπορᾶς 1388. Περσέως ἐκ σπορᾶς γίγαντα 1413. ἀνώνυμοι σποραί 587. σποραῖς ὠγκωμένους 299.
Σπόρος· ἐξ Ἄτλαντος σπόρον 221. ἀπτῆνα σπόρον 750. ψύξηλιν ἠνδρωσαν σπόρον 943.
Στάζω· πτερὰ στάζοντα πόντου 391.
Σταθμά· πάντα δυςμενῶν σταθμά 1371. ναυλόχων σταθμῶν πρόβλημα 290.
Σταθμός· ἐκχέας Πακτώλιον σταθμοῖσι μύδρον 272.
Σταλάζω· σμήριγγας ἐστάλαξε κωδείας 37.
Σταυρός· σταυροῖσι κορσωτὴ πτέρυξ 291.
Στάχυς· αἰστῶσαι στάχυν 214. ὅμπνιον στάχυν 621. κάγκανον στάχυν 1430.
Στεγανόμος· στεγανόμους ὄρνιθας 1095.
Στέγη· τέραμνα στέγης 361. γρώνῳ βερέθρῳ στέγης 1280. φύλακα λαΐνου στέγης 1469. εἰς ἀνώροφον στέγην 350. θερμὴν ὑπαὶ λουτρῶνος στέγην 1103. ὄψεται στέγας Χάρωνος 659.
Στέγος· νεοσκαφὲς στέγος 1098.
Στείβω· κόπρους στείβοντα βουστάθμων 92.
Στεῖρος· ἀηδὼν στεῖρα 670.
Στέλγισμα· Μινυῶν εὐλιπῆ στελγίσματα 874.
Στέλλω· στελεῖ γίγαντα 1414. ἔστειλ' ἐς γύας 158. μαστῆρας θυγατρὸς ἔστειλε 1023. εἰς Βεβρύκων ἔστειλαν οἰκητήριον 1305. στείλασα κοῦρον 58. δόρπον κυνὶ στεῖλαι 472. οὓς μήποτε στείλαις ἀρωγούς 513. τὸν ἐξάπρυμνον στείλασα 1348. ἐς ἄγραν στελοῦνται 604.
Στέμφυλον· στέμφυλα βρώξουσι 678.
Στέναγμα· ἄτην στεναγμάτων 318.
Στεναγμός· ὅσων στεναγμῶν 377.
Στενάζω· στενάζω σὸν θάλος 307. δαρὸν στενάξεις 973. Ἑλλὰς στενάξει 366. ἐστέναξε λοίσθιον μέλος 1463. στενάζων χήρας 807. δαρὸν ἐστεναγμένος γάμος 412.
Στενός· διὰ στενοῦ αὐλῶνος 387. εἰς στενὴν Λεύκοφρυν 346. ἀμφὶ στενὴν πορθμοῦ συνδρομὴν Τυρσηνικοῦ 649. διὰ στενῶν μυρμων 889. μυχοὺς στενοὺς ὀπιπτεύουσαν 45.
Στένω· στένω, στένω σε 69. 72. στένει Μύρινα 243. τὰς σὰς στένουσα ταφάς 303. στένοντος ἄτας 194. στένοντες ἄτας 676. δαρὸν στένουσαι 1144.
Στεργοξύνευνος· στεργοξυνεύνων οὕνεκεν νυμφευμάτων 935.
Στέργω· στέρξαι ἐμβολὴν ῥαιστηρίαν 525. πλεῖστον ἐξ ἐμῆς φρενὸς στερχθείς 1190.
Στερέω· πέμψουσι παῖδας ἐστερημένας γάμων 1145. λέκτρων στερηθείς 1457.
Στέρνον· τύψας ἀτράκτῳ στέρνον 40. στέρνον οὐτασθεὶς ξίφει 243. στέρνα δεδρυφαγμένον 753.
Στεῤῥός· στεῤῥῷ τυπέντα μύλῳ 233. στεῤῥῇ δικέλλῃ 434. στεῤῥὰν πλάτην 205. ἔχων στεῤῥὰν κέλευθον 1170. στεῤῥὰν ζεύγλαν 1344.
Στερφόπεπλος· τοῦ στερφοπέπλου Σκαπανέως Βοαγίδα 652.
Στέρφος· στέρφος ἐγχλαινούμενον 1347.
Στεφηφόρος· λαιμίσας στεφηφόρον βοῦν 327.
Στέφος· πρωτόλειον στέφος 1228.
Στέφω· νεκρὸν στέψει λεώς 799.
Στήλη· στήλαις ἀκινήτοισιν ὀχμάσει πέδον 625.
Στόβος· μαψαύρας στόβους 395.
Στόλος· ναυβάτῃ στόλῳ 120. εἰσπεφώσσωντα στόλον 101. φλέξασα δεσποτῶν στόλον 1078.
Στόμα· κλάζων στόμασι ῥηγίστην βοήν 264. αἰόλον στόμα 4. βακχεῖον στόμα 28.
Στόνυξ· Οἰταῖος στόνυξ 486. τίνες πλευρὰ λοίγιος στόνυξ 795. νησιωτικὸς στόνυξ 1181.
Στόρθυγξ· ἀργῷ φαλήρων λίθῳ στόρθυγξ 492. ἐπάκτιος στόρθυγξ Τίτωνος 1406. χέρσου μέγαν στόρθυγγα 865. ἀλιβρώτοισιν στόρθυγξι 761.
Στόρνη· στόρνην ἀμέρσας 1330.
Στρατηγός· στρατηγῶν οἶκος 1216.
Στρατηλάτης· Κρήτης Ἀστέρῳ στρατηλάτῃ 1301. Κυφαίων στρατηλάτην 897. στρατηλάτην σὺν 1013. στρατηλάτην ἀθεσμόλεκτρον στένουσαι 1142. στρατηλάτην λύκον 1444. βοηδρομοῦντα Λινδίων στρατηλάταις 923.
Στρατόπλωτος· ῥήτρας τὰς στρατοπλώτους 1037.

Στρατός· Δωριεὺς στρατός 284. πολιῤῥαίστου στρατοῦ 210. στρατοῦ βούπειναν ἀλθανοῦσι 581. ἡγεμὼν σιρατοῦ 591. χώσεται στρατῷ 362. πύργων συμπεφυρμένων στρατῷ 934. ὁπλίτῃ στρατῷ 1210. σὺν πολυγλώσσῳ στρατῷ 1377. στρατῷ ἀμίκτῳ 1421. μύρμων τὸν ἑξάπεζον στρατόν 176. ἥξει εἰς Ἰαπύγων στρατόν 852. τέχναις ὠφελήσαντα στρατόν 945. μίξει φίλιον στρατόν 1242. κλῶπα στρατὸν ἔστειλαν 1303. δῃώσας στρατόν 1384.

Στρέφω· γλήνας ἄνω στρέψασα 362.

Στρῆνος· πρὸς αὐτοφόντην στρῆνον 438.

Στροβέω· βύκτης στροβήσει φελλόν 756. Λεῦκον στροβήσων 1218. ἐξ ὀνείρων ἐστροβημένον 172.

Στρόβιλος· ὀστράκου στρόβιλος ἐντετμημένος 506. στρόβιλον ὠστρακωμένην 89.

Στρόμβος· στρόμβῳ ἐξάρχων νόμον 250. μίτοισι χαλκέων στρόμβων 585.

Στρυμών· Ἠιὼν Στρυμόνος Βισαλτία 417. μεδούσης Στρυμόνος Ζηρυνθίας 1178.

Στρωφάω· ἐν νεκροῖς στρωφωμένη 1372.

Στυγέω· νῆσον Κρόνῳ στυγουμένην 761. θεᾷ Κυρίτᾳ πάμπαν ἐστυγημένου 1392. τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον βροτῶν 421.

Στυγνός· πόσις στυγνὸς Τορώνης 116. στυγνὸς ἄρταμος τέκνων 236. στυγνὸς Ἴφιδος λέων 324. στυγνὸν Σιβύλλης οἰκητήριον 1279. στυγνὴν μάχην στήσας 939. στυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἰώνας βλάβην 989. στυγνὰς ἀπειλὰς φέρειν 776.

Στύξ· Στυγὸς κελαινῆς νασμόν 706.

Στυπος· στύπος φηγοῦ κελαινῆς 553. στύπος δρυός 1110.

Στύφλος· στύφλα κλίτη 737.

Σύ· σύ, ὦ ξύναιμε 1189. τὸν φίλτατόν σου τῶν ἀγαστόρων 265. σοὶ κρεῖσσον ἦν 815. σοὶ πένθος ἔσται 968. σοὶ μόρος μίμνει δυσαίων 1075. ἦλθον ἀγγέλλων σοι μῦθον 1468. λεύσσω σε 52. στένω σε 69. 72. σὲ ξενώσεται 90. τράμπις σ' ὀχήσει 97. σὲ — σὲ νοσφιεῖ γάμων 115—128. ὡς μή σε φυτεῦσαι 219. ἐκεῖνό σε κακὸν δάψει 257. σὲ ἄξει 323. 1206. σὲ κρύψει 330. Βριμὼ θήσεταί σ' ἐπωπίδα 1176. ἄξεταί σε 1194. ὑμεῖς ποινὰς τίσετε 1151.

Σύγγαμος· συγγάμου δάμαρτος 1220.

Συγγενής· συγγενῶν βλάβη 453.

Συγγινώσκω· σύγγνωθι, δέσποτ' 3.

Σύγγονος· ἐμός τις σύγγονος 1232. ὃν συγγόνων κηρύξουσιν 169. τερπνὸν ἀγκάλισμα συγγόνων 308. ἁρπαγὰς συγγόνων 548. πρώτη συγγόνων θεᾷ 732.

Συγκαταινέω· ἧς πατὴρ λέχος δράκοντι συγκαταινέσει 1223.

Συγκατακλείω· βύκτας ἐν ἀσκῷ συγκατακλείσας 738.

Συγκατασκάπτης· τῶν αὐθομαίμων συγκατασκάπτην 222.

Συγκατηρεφής· οἰκητήριον γραίας βερέθρῳ συγκατηρεφές 1280.

Σύγκληρος· Ἀμαζόνος σύγκληρον πέδον 995.

Συγκοιμάω· θηρσὶ συγκοιμώμενος 849.

Συλλαφύσσω· τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες 1267.

Σύλλεκτρος· συλλέκτροιο πόσις Τορώνης 115.

Συμβάλλω· συμβαλὼν ἀλκὴν δορός 1447. λέοντα ταύρῳ συμβαλόντα φύλοπιν 555.

Συμμίγνυμι· σὺν σφι μίξει στρατόν 1242. γίγαρτα χιλῷ συμμεμιγμένα τρυγός 677.

Συμπληγάδες· πέτραι Συμπληγάδες 1285.

Συμφλέγω· γυῖα συμφλέξας φυτοῖς 1157. πεύκαις συμφλεχθήσεται 287. κεραυνίῃ μάστιγι συμφλεχθήσεται 740.

Συμφορά· ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφοράν 257. συμφορὰν δωρούμενος 910. ποικίλαι συμφοραί 1087. κηφοδόρποις συμφοραῖς 954.

Συμφύρω· μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ 293. πύργων συμπεφυρμένων στρατῷ 934.

Σύν· σὺν μητρί 203. σὺν πατρί 232. σὺν τοῖς θανεῖται 240. σὺν ἡμιθραύστοις ἰκρίοις 378. σὺν ἰκρίοις βαλεῖ 751. σὺν ναυηγέταις 873. σὺν τῷ γεραιῷ πατρί 1265. σὺν Τεύκρῳ καὶ σὺν Σκαμάνδρῳ ἔστειλαν 1303. 1304. σὺν ᾧ θανοῦμαι 1372. σὺν πολυγλώσσῳ στρατῷ 1377. σὺν καλίνοισι τειχέων προβλήμασι 1418. σὺν κακῷ 488. 1458. σὺν θηρὶ βλώξας 1327. σὺν ὅπλοις 794. σὺν δὲ δίπτυχοι τόκοι 1245.

Συνδέω· γυῖα συνδήσας λύγοις 1247.

Σύνδορπος· σύνδορπον ἀγνίτην πάγον 135.
Συνδρομή· στενὴν πορθμοῦ συνδρομὴν Τυρσηνικοῦ 649.
Συνεκβράσσω· στρατηλάτην ναύταις συνεκβράσσουσι πνοαί 898.
Συνθραύω· μάστιγι συνθραύσας κάρα 436. Χαλυβδικῷ κνώδοντι συντεθραυσμένη 1109.
Συνοικέω· ὅπου συνοικεῖ ἐρημία 957.
Σύνοικος· ἄστεϊ σύνοικος Θρηκίας Ἀνθηδόνος 754. συνοίκους δέξεται Κόλχων Πόλαις 1022.
Συνοικιστήρ· συνοικιστῆρα καὶ κτίστην τόπων 964.
Συντεταργανόω· ἐν ἀμφιβλήστρῳ συντεταργανωμένος 1101.
Σύρω· σπεῖραν σύρουσαν ἅλμῃ 217.
Σύρτις· ἀμφὶ Σύρτιν 648.
Σῦς· συὸς θηλείας τόκων 427. γονὰς συὸς κελαινῆς 1256. στρατηλάτην σῦν 1013.
Σύφαρ· σύφαρ θανεῖται 793.
Συφός· ἐν συφοῖσι φορβάδες 676.
Σφαγή· ἐν σφαγαῖς 190. αὐτοκτόνοις σφαγαῖσι δμηθέντες 440. σφαγαῖσιν ηὐτρεπισμένον 614. σφαγαῖς ἠλοχισμένος δέρην 810. πρὸς αὐτουργοὺς σφαγάς 466.
Σφαγεῖον· σφαγείων πέλας 196.
Σφάλλω· ληθάργῳ σφαλείς 241. ἐκ μαντευμάτων σφαλείς 430. κρίσει Ἀλαίνου σφαλείς 619.
Σφάλτης· Σφάλτην ἀνευάζοντες 207.
Σφέ· 1196.
Σφενδόνη· τριπλαῖς σφενδόναις ὡπλισμένοι 636.
Σφήκεια· Σφήκειαν εἰς Κεραστίαν βλώξαντες 447.
Σφήξ· σφῆκας δασφοινοὺς χηράμων ἀνειρύσας 181.
Σφί (αὐτῷ)· σὺν σφι μίξει στρατόν 1242.
Σφίγγω· ὅσην Λειβήθριαι σφίγγουσι πύλαι 410.
Σφίγξ· Σφιγγὸς κελαινῆς 7.
Σφραγίς· θριπόβρωτος σφραγίς 509. δαψιλὴς σφραγίς 780. σφραγῖδα δέλτῳ δακτύλων ἐφαρμόσαι 1382.
Σφυρόν· πλήξας ἄκρον σφυρόν 493.
Σφός· σφῷ πατρὶ λάσκε λιτάς 460.
Σχάζω· ἀπὸ γῆς ἐσχάζοσαν ὕσπληγας 21. βαλβῖδα μηρίνθου σχάσας 13. σχάσας πεύκης ὀδόντας 99. τὸ πρωτόσφακτον ὅρκιον σχάσας 329. σχάσασα βακχεῖον στόμα 28.
Σχέτλιος· ὦ σχέτλι᾽ 815.
Σχοινίς· θεᾷ Σχοινίδι 832.
Σχοῖνος· σχοίνῳ τρήσουσι κεστρέων ἄγρην 665.
Σώζω· σώζων παλαιὰν παγκληρίαν 1474. μόνος πρὸς οἴκους σωθείς 788.
Σῶμα· θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον δῦναι 277.
Σωτήρ· σωτῆρα Βάκχον ἀνευάζοντες 206. ἄξει Λόνων γῆν σωτῆρ᾽ 1210. ὦ Ζεῦ σῶτερ 512.

T.

Ταγός· ταγῷ μονοκρήπιδι 1310.
Ταίναρον· πέμφιξ Ταίναρον περιέξεται 1106.
Τάλαντον· δάνος σκεθρῷ ταλάντῳ τρυτάνης ἠρτημένον 270.
Τάλας· τάλας θνητός 337. κυβερνήσει τάλας βᾶριν 746. σωθεὶς τάλας 788. τάλας Ἀλοῖτιν ἔτλη ὁρκωμοτῆσαι 933. τάλαινα θηλαμὼν κεκαινωμένη 31. ὦ τάλαινα καρδία 258. τάλαινα σκύλαξ 315. τοὐμὸν ταλαίνης πῆμα 1215. ταλαίνῃ μητρὶ τῇ Προμηθέως 1283.
Ταμάσιος· Ταμάσιον κρατῆρα 854.
Τάναϊς· λίμνην τέμνων Τάναϊς μέσην 1288.
Τάνταλος· τοῖς Ταντάλου λειψάνοις πυρός 53.
Ταρακτής· ἵππων ταρακτὴς Ἰσχένου τάφος 43.
Τάριχος· τάριχον ἐν μυχοῖς σαθρὸν κρύψει 398.
Ταρμύσσω· κλαγγαῖσι ταρμύσσουσαν ἐννύχοις βροτούς 1177.
Τάρροθος· Δίσκου μεγίστου τάρροθος 400. δίκης τάρροθος 1040. τάρροθον γάμων 360. τάρροθον βοηλάτην 1346.
Τάρταρος· ἄνασσαν ἐμβαλοῦσα Ταρτάρῳ 1197.
Ταρτησός· ἄγχι Ταρτησοῦ πύλης 643.
Ταρχύω· τρισσοὺς ταρχύσουσι κάπηκας 424. κρόκησι ταρχύσουσαν ἐν παρακτίαις 728. ναυβάται θανόντα ταρχύσαντο 882. τέφραν κρωσσοῖσι ταρχυθεῖσαν 369.
Τάρχων· 1248.
Τάττω· μ᾽ ἔταξας φύλακα στέγης 1469.
Ταυροκτόνος· ταυροκτόνον κύβηλιν 1169.

Ταυρόμορφος· ἐν ταυρομόρφῳ τράμπιδος τυπώματι 1299.
Ταυροπάρθενος· ταυροπάρθενον κόρην 1292.
Ταῦρος· ταῦρος βαρύφρων 464. ταύρου τοῦ πεφασμένου δάνος 269. ἥξει ταύρου κονίστρας 866. Ταύρῳ χέρνιβας κατάρξεται 209. λέοντα ταύρῳ συμβαλόντα φύλοπιν 555. κρηπῖδα φοινίξεις φόνῳ ταύρων 1192. ταύρων βαστάσας πυριπνόων ἄροτρα 1314. κεραύνιοι βολαὶ ταύρους καταξανοῦσι 561.
Ταυροσφάγος· κτανὼν ταυροσφάγον λέαιναν 47.
Ταφή· τὰς σὰς στένουσα ταφάς 303.
Τάφος· Ἰσχένου τάφος 43. ἀκτέριστος τάφος 1155. οὗ πάππον ἐτύμβευσεν τάφῳ 154. Βαίου ἀμείψας τάφον 694. θεᾷ κλαυσθέντα Γαύαντος τάφον 831. εἰς ἐρεμνὸν τάφον κρύψουσι 1061. ἄγαλμα τῶν Ἀμυκλαίων τάφων 559. σηκὸν ὑπὲρ τάφων δείμαντες 928. ἄγχι Κάλχαντος τάφων 1047. στένω τάφους Ἀτλαντίδος κέλωρος 72. Λύκου καὶ Χιμαιρέως τάφους 132. ἔδυψε Νηρέως τάφους 164. στενάξει τοὺς κενοὺς τάφους 366. ξένοι δεξιώσονται τάφους 416. φόνῳ λουσθέντες ἀλλήλων τάφους 446. τεύχει τάφους 532. λυγροὺς τάφους δοκεύει 1324.
Τάφρος· 290.
Ταύχειρα· Ταυχείρων πέλας 877.
Τέ· 40. 108. 129. 197. 263. 265. 266. 275. 451. 548. 573. 591. 611. 653. 718. 725. 791. 811. 836. 882. 937. 990. 994. 1024. 1032. 1058. 1084. 1129. 1166. 1209. 1211. 1219. 1254. 1338. 1356. 1423. 1427. 1442. τε — τε 53. 60. 924. 1234. τε — τε — τε — τε 1274—1278. τε καί, τε — καὶ — καὶ et similia vid. καί.
Τέγγω· Γλάνις τέγγων χθόνα 718. ἣν τέγγων ῥόος λιπαίνει 885.
Τέγυρα· ποθοῦντες Τέγυραν 646.
Τεθμός· γυναιξὶ ἔσται τεθμός 859. τεθμῷ χαράξας 1173.
Τείνω· τείνει πρὸς αἴθραν κρᾶτα λόφος 700.
Τειχοποιός· ἐπὶ τοῦ τειχοποιοῦ Ἀμοιβέως 617.
Τεῖχος· σὺν τειχέων προβλήμασι 1418.
Τέκνον· διπλᾶ τέκνα 232. παρώσας τέκνα 1263. τέκνων ἀλύξας πάλας 124. τέκνων νηπίων κρεανόμου 203. ἄρταμος τέκνων 236. μυρίων τέκνων στενάξει τοὺς κενοὺς τάφους 365. οὐ τέκνων φείσεται 1220. δείκηλον τέκνων γλαγοτρόφων 1260. ἁρπάσας τέκνων ἀλάστορα 1318. τιμὰς Οἰβάλου τέκνοις λαχὼν 1125.
Τεκνοραίστης· 38.
Τεκνόω· ὃν Κολῶτις τεκνοῖ 867. σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ 963. ὕψιστον ἡμῖν πῆμ' ἐτέκνωσε 787.
Τελέω· γάμους τελεῖν 1387.
Τελφούσιος· Ὀρχιεὺς Τελφούσιος 562. δίκης τάῤῥοθος Τελφουσία 1040.
Τέμεσσα· εἰς Τέμεσσαν ναῦται καταβλώξουσιν 1068.
Τεμμίκιος· κλιτὺς ἡ Τεμμικία 786.
Τέμμιξ· Τεμμίκων πρόμοι 644.
Τέμνω· λίμνην τέμνων Τάναϊς μέσην 1288. βουσὶν αὔλακας τεμὼν 624. τράφηκι φοινίῳ τετμημένῳ 1001.
Τενθρηδών· ἔκγονον Τενθρηδόνος 899.
Τένων· ῥήξει πλατὺν τένοντα 1112.
Τέραμνον· ἄνις τεράμνων 350. εἰς τέραμνα δουρατογλύφου στέγης 361.
Τέρας· Φίκιον τέρας 1465.
Τέρεινα· εἰς Τέρειναν ἐκναυσθλώσεται 726. Τέρειναν κατοικήσουσι 1008.
Τερμιεύς· 706.
Τερμινθεύς· πεισθεὶς χρησμοῖς Τερμινθέως 1207.
Τερπνός· τερπνὸν ἀγκάλισμα συγγόνων 308.
Τέρπω· τερφθεὶς τῆς Ἀτλαντίδος γάμοις 744.
Τερσαίνω· ἐν πέτρῃσι τερσαίνων πτερά 390.
Τέταρτος· τέταρτον αὐθόμαιμον ὄψεται 168. τέταρτον ἐξ Ἄτλαντος σπόρον 221. τέταρτον ἐγγόνων Ἐρεχθέως 431. τέταρτοι γαῖαν ἵξονται 588. τέταρτοι τῆς Λυμαντείου σπορᾶς 1388.
Τετραίνω· τετρήνας μυχούς 122. τετρήνας λύχνους 422. τετρήνας βρέτας 948. σφραγὶς λύγοισι τετρανθεῖσα 781.
Τετραπλοῦς· τετραπλᾶς ἀντιτίσεται βλάβας 1367.
Τετράπνης· τετράπνην ὕδρον 1313.
Τετρασκελής· πόρκος Ἰστριεὺς τετρασκελὴς 74.
Τεῦκρος· σὺν Τεύκρῳ στρατὸν ἔστελλαν 1303.

Τευτάρειος· τοῖς Τευταρείοις βουκόλου πτερώμασι 56.

Τευχοπλάστις· τευχοπλάστιν παρθένον 1379.

Τεύχω· τεύχει τάφους 532. πένθος τεύξω γυναιξί 1142. ὄρχατον τεύξει 857. τεύξει ἐγχώροισι βλάβην 949. πότμον Αἰτωλῷ φθόρον τεύξει 1001. ναόν μοι τεύξουσι 1128. χαλκῷ τορητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μάχῃ 456. ἔτευξεν ἀμφιθίτοις ἕδρας 707. ἐς τὸ λῷον ἐκδραμεῖν τεύξειεν 1473.

Τέφρα· τέφρην κρωσσοῖσι ταρχυθεῖσαν 368.

Τεφρόω· τεφρώσας γυῖα πυρί 227.

Τέχνη· ἀγρύπνῳ προσκαθήμενος τέχνῃ 386. τὴν ἐκηβόλον τέχνην 637. τέχναις ὠφελήσαντα στρατόν 945.

Τήγανον· ἠλοκισμένων ῥαφὰς πρὸς τηγάνοισι κρατός 382.

Τηθύς· κτενεῖ κούρας Τηθύος παιδός 712. εἰς Τηθὺν κέρας νένευκε 1069.

Τήκω· πείσει τακῆναι σάρκας 672.

Τήλαμος· λιποῦσαι Τήλαμον 1333.

Τηλαυγής· Πακτώλιον τηλαυγῆ μύδρον 272.

Τῆλε· πάτρας τῆλε 467. 947. τῆλε Θερμύδρου 924.

Τηλίκος, τηλικόςδε· τηλικῶνδε πεῖραν ὀτλῆσαι κακῶν 819.

Τηλόθεν· ἰῶν τηλόθεν ῥοιζουμένων 1426.

Τηλοῦ· τηλοῦ προθεῖναι θηρσί 955. τηλοῦ πατρῷα ῥεῖθρα ποθῶν 1035.

Τημελέω· μνήμην τημελοῦσ᾽ ὀδυρμάτων 977.

Τημένειος· Τημενείων οὐκ ἄπωθεν αἱμάτων 804.

Τῆμος· τῆμος ἑλκυσθήσομαι 357.

Τήνερος· Τηνέρου ἀνάκτορα 1211.

Τηρέω· κρόκαι στελγίσματα τηροῦσι 875.

Τητάω· τητώμενος ἀμφοῖν 117. παρθένων τητωμέναις 1141.

Τιβήν· τιβῆνα ἐγχάρῳ ῥανεῖ 1104.

Τιθαιβώσσω· γύας τιθαιβώσσοντος ἀρδηθμῷ Διός 622.

Τίθημι· θήσει βαρὺν κολωόν 543. θήσει Δαείρᾳ δάνος 710. θήσει ἀληθῆ 1458. ὅμηρον ὅς μιν θῆκε 422. Βριμὼ θήσεταί σ᾽ ἐπωπίδα 1176.

Τιθήνη· ἄρκτου τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπους 138.

Τιθηνός· τιθηνὸν ἀντιπορθήσει χθόνα 1398.

Τιθωνός· Τιθωνὸν ἐν κοίτῃσι λιποῦσα 18.

Τίκτω· τεκόντος ἐς χέρας 501. δευτέραν τεκοῦσαν 39. αἱ τεκοῦσαι παιδεύσουσι γονάς 637. τεκόντων δακρύοις 371.

Τιμαλφής· χρῆμα τιμαλφέστατον 364.

Τιμή· τιμὰς μεγίστας λαχών 1125.

Τιμωρέω· αἷμα τιμωρούμενος 1397. δύςζηλος τιμωρουμένη 1117. οἰστρήσασα τιμωρουμένη 1366.

Τινθός· τινθῷ λέβητος πέδῳ 36.

Τίνω· χάριν τίνοντες Κερδύλῳ 1092. ἀρὰς τιτικώς 765.

Τίς· τίς οὐκ ἀηδών 670. τί γάρ 1283. τί χρὴ καλεῖν 1410. τί μακρὰ βάζω 1451.

Τις· 333. 535. 623. 1232. 1458. οὔ τις 639. εἷς τις 1447. οἷά τις σιφνεύς 121. ὅπως τις ὑλοκουρός 1111. τὶ 568. τι Ψύχιον τέρας 1465. οὐ γάρ τι πείσει φίτυν 462.

Τιταιρώνειος· Μόψον Τιταιρώνειον ταρχύσαντο 881.

Τίταρος· ποθοῦντες Τίταρον 904.

Τιτῆνες· ἐπὶ Τιτῆνας περῶν 709.

Τιτηνίς· γραῖαν ξύνευνον Ὠγένου Τιτηνίδα 231.

Τιτρώσκω· αὐτὸς οὐ τετρωμένος 312. ἄρδισιν τετρωμένου 63.

Τιτύσκω· δαπταῖς τιτύσκων φόβον 1403.

Τιτώ· τὸ Τιτοῦς φάος 941.

Τίτων· ἐπάκτιος στόρθυγξ Τίτωνος 1406.

Τιτώνιος· Τιτώνιον χεῦμα 1276.

Τῖφος· ἔγχωρα τίφη 267.

Τῖφυς· 890.

Τίω· ποινὰς τίσετ᾽ Ἀγγελίσκῳ θεῷ 1152.

Τλάω· ἔτλης θεῶν ἐκβῆναι δίκην 136. ἔτλη τὴν Κυδωνίαν ὀρχαμουτῆσαι 936. ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον δῦναι 277. τλήσεται ἀτυλὰς νότῳ φέρειν 775. τλήσεται χερῶν πληγαῖς ὑπείκειν 777. πάντα τλήσεθ᾽ εἵνεκα κυνός 850. σκύφος βῆναι τολμήσει 746.

Τλήμων· ὁ τλήμων θανεῖται 240. ἐγὼ τλήμων γάμους ἀρνουμένη 348. ἔγνω ὁ τλήμων 488. τί τλήμων βάζω 1451. ὄλβον ἐκχέασα τλήμονος 773. τλήμονος Μεμφίας ἄστυ 828. τλήμονος ῥανεῖ χοάς 1184. λεύσσω σε, τλῆμον 52. ἐγέστα τλῆμον 968. Σήτεια τλήμον 1075. τῆς πρὶν διαίτης τλήμονες μεμνημένοι 609.

Τμῶλος· Τμῶλον ἐκλελοιπότες 1351.

Τογάῳ 139. 943.

Τοῖος, τοιόςδε· τοιαῖςδε μηχαναῖς 1093. τοιούςδε λέοντας 1232. τοιῶνδε λόγων 30.

Τοκάς· ἡ τοκὰς κόνις 316. Μουνίτου τοκάς 498. ἡ 'πιμηθέως τοκάς 1412.

Τοκεύς· τῆς παντομόρφου βασσάρας τοκῆος 1394.

Τόκος· καρτερὸν Γόργης τόκον 1013. τόκοι Μυσῶν ἄνακτος 1245. συὸς τόκων 427. ὠδῖνας οἴξαντος τόκων 842. ἐκφυγὼν ὠδῖνας ἀλγεινῶν τόκων 942. θρέπτειραν ἐν τόκοις κάπρων 1258.

Τόλμα· τόλμαις αἰετῶν 551.

Τομή· ἐμπέδοις τομαῖς 601.

Τόμουρος· τόμουρε 223.

Τόξευμα· λείψανον τοξευμάτων 662. ἀρωγὸς λοιμικῶν τοξευμάτων 1205.

Τοξόδαμνος· τὴν τοξόδαμνον Ὀρθωσίαν 1331.

Τόξον· βαλὼν ἴΰγγι τόξων 310.

Τόπος· κτίστην τόπων 964. Δαρδανείων ἐκ τόπων 967. 1257. ἐν τόποις Βορειγόνων 1253.

Τόργος· τόργος ὑγρόφοιτος 88. πρὸς τόργου λέχος 357. τόργοισιν φοινίοις 1080.

Τορητός· τορητὸν οὐκ ἔτευξεν 456.

Τόρμα· τυπωτὴν τόρμαν 262. βουβῶνος ἐν τόρμαισι 487.

Τορώνη· φλεγραίας πόσις Τορώνης 116.

Τόσος· εἰς χηκασμὸν τόσων 692. τόσσ' ἠγόρευε 1461. μὴ τοσόςδ' ὕπνος λάβοι 766. τοσῶνδε κῦμ' ἐπέκλυσεν κακῶν 228.

Τοσοῦτος· τοσοῦτον θῖνα πημάτων ἰδὼν 812. τοσαῦτα δύςτλητα κακά 1281.

Τότε· 290.

Τουτάκις· χώρας τουτάκις λαβεῖν κράτη 891.

Τράμβηλος· ἐλᾷ Τραμβήλου κάσιν 467.

Τράμπις· τράμπις σ' ὀχήσει 97. ἐν ταυρομόρφῳ τράμπιδος τυπώματι 1299.

Τραμπύα· ναίων Τραμπύας ἐδέθλιον 800.

Τράπεζα· λάξας τράπεζαν 137. τράπεζαν εἰδάτων πλήρη κιχὼν 1250.

Τράρων· τῆς ἐκ λόφων Τράρωνος ἐφθιτωμένης 1159.

Τραῦμα· Τροιζηνίας τραῦμα 610.

Τράφηξ· ὑπὲρ τράφηκος σῆμα κείμενον 641. τράφηκι φοινίῳ τετμημένῳ 1001.

Τράχηλος· τραχήλῳ ζεῦγλαν ἀμφιθείς 1344.

Τραχύς· τραχὺς Νέδων 374.

Τράω· σχοίνῳ τρήσουσι κεστρέων ἄγρην 665.

Τρέμω· οὐ τρέμουσαν οὐδαίαν θεόν 49. τύμβος τρέμων φυλάξει ῥόχθον ἁλός 402.

Τρέπω· εἰς φύζαν τραπείς 463.

Τρέφω· τὸν δνόφῳ τεθραμμένον 502.

Τρέχω· θρέξεις ὑπὲρ Σκάνδειαν 108. ἀμφὶ πρύμναις δραμών 286.

Τρηχίν· ποθοῦντες Τρηχῖνα 905.

Τρήρων· τρήρωνος εἰς ἅρπαγμα 87. νόθον τρήρωνος λέχος 423.

Τριάκοντα· τριάκοντ' ἐξαριθμήσας γονὰς συός 1255.

Τριάνωρ· τριάνορος κόρης 851.

Τριαύχην· τριαύχενος θεᾶς 1186.

Τρίβος· εὐμαθὴς τρίβος 11. Ἀχερουσία τρίβος καταιβάτις 90. παλιμπόρευτον ἕξεται τρίβον 180.

Τριγέννητος· Τριγέννητος θεά 519.

Τρίδειρος· ἄξει τρίδειρον νῆσον εἰς ληκτηρίαν 966.

Τριέσπερος· τριεσπέρου λέοντος 33.

Τρικέφαλος· 680.

Τρικυμία· σαλεύων πᾶν τρικυμίᾳ πέδον 475.

Τρίμορφος· Βριμὼ Τρίμορφος 1176.

Τριόρχης· αὐγάσαι τριόρχας αἰετούς 148.

Τρίπατρος· τριπάτρῳ φασγάνῳ Κανδάονος 328.

Τριπλανής· τριπλανοῦς ποδηγίας 846.

Τριπλοῦς· στένω σε δισσὰ καὶ τριπλᾶ 69. κάλλους τὸν θυωρίτην τριπλαῖς 93. τριπλαῖς πήναις κατεκλώσαντο 144. τριπλαῖς σφενδόναις ὡπλισμένοι 636. τριπλᾶς θύγατρας ὁ σπείρας 472. κτενεῖ κούρας τριπλᾶς 712. τριπλᾶς Φοινοδάμαντος κόρας 952. τριπλᾶς ἀντιτίσεται βλάβας 1367.

Τρίπτυχος· τριπτύχους κόρας 573.

Τρισσός· τρισσῶν κτίστην τόπων 964. τρισσοὺς ταρχύσουσι καύηκας 424.

Τρίτος· 494. 1378. τρίτον 433. τὸν εἰνάπηχυν Αἰακοῦ τρίτον 860.

Τρίτων· Τρίτωνος κύων 34. Τρίτωνος ἐκβολαῖσιν 119. Αἰγύπτιον Τρίτωνος ποτόν 576. Νηρέως γόνῳ Τρίτωνι 886.

Τριώνυχος· τῷ τριωνύχῳ δορί 392.
Τροιζήνιος· Τροιζηνίας τραῦμα 610.
Τροπαία· σπάσαντι Τροπαίας μαστὸν θεᾶς 1328.
Τρόπις· τρόπιν γόμφοις προστεταργανωμένην 747. νυμφαγωγὸν τρόπιν 1025.
Τρόπος· ἀστεργεῖ τρόπῳ 1400. ἄρκτου τιθήνης τρόπους 138.
Τροφή· τροφὴν ἀμεμφῆ παρέξειν 573.
Τρόφις· τρόφιν Πτώου πατρός 265.
Τροφός· τροφῷ Σαρπηδόνος 1284. γηγενῶν τροφόν 127.
Τρόχμαλος· σῆμα χωστῷ τροχμάλῳ κατηρεφές 1064.
Τρόχις· ἄψορρον ὤτρυνας τρόχιν 1471.
Τρύξ· γίγαρτα τρυγός 677.
Τρυτάνη· σκεθρῷ ταλάντῳ τρυτάνης 270.
Τρύφος· κἀπιδόρπιον τρύφος 607.
Τρύχεται· 374.
Τρύχω· βούπεινα τρύχουσαν 582.
Τυγχάνω· ὧν ἐκάλχαινεν τυχεῖν 1457.
Τύκισμα· ἐν παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασι 349.
Τυλίσσω· οἴμας τυλίσσων 11.
Τυλλήσιος· πρῶνας δυσβάτους Τυλλησίους 993.
Τυμβεῖος· τυμβείαν ὕπερ κρηπῖδ' 882.
Τυμβεύω· πάππον ἐτύμβευσεν τάφῳ 154. ἐν σπλάγχνοισι τυμβευθήσεται καμπέων 413.
Τύμβος· τύμβος φυλάξει ῥόχθον ἁλός 401. τύμβος αὐτὸν ἐκσώσει μόρου 613. τύμβος γεγὼς Κένταυρος σπορᾶς 1203. ἀμφὶ τύμβῳ τάγχαμένονος δαμείς 335. τύμβον αἱμάξεις πατρός 313. τύμβον ἐγκοιμωμένοις 1050. τύμβους ὄψεται δεδουπότος 919.
Τυμφαῖος· Τυμφαῖος δράκων 802.
Τυμφρήστιος· δυνάστην πάγων Τυμφρηστίων 902.
Τύμφρηστος· Τύμφρηστον λέπας 420.
Τυπόω· δείκηλον χαλκῷ τυπώσας 1260.
Τύπτω· ἔτυψε δώρῳ σπλάγχνον 465. μαιμῶντα τύψαι 529. τύψας ἀτράκτῳ στέρνον 40. τύψας πλευρά 795. κάρα μάστιγι τυπείς 981. ἐκπνεούσης ὀφθαλμὸς τυπείς 999. τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον 1105. τυπέντα κλεῖδας μύλῳ 233. τυπέντα ἐν βρόχοις ἀφύκτοις 310.
Τύπωμα· ἐν ταυρομόρφῳ τυπώματι 1299.
Τυπωτός· τυπωτὴν τόρμαν 262.
Τυρσηνία· πλανήτην δέξεται Τυρσηνία 1239.
Τυρσηνικός· στενὴν πορθμοῦ συνδρομὴν Τυρσηνικοῦ 649. Τυρσηνικὸν πρὸς κῦμα 715.
Τυρσηνός· 1248. ὑπὲρ Τυρσηνὸν πόρον 1085. Πέργη, Τυρσηνῶν ὄρος 805.
Τύρσις· Φαλήρου τύρσις 717. ἄξει Καλύδνου τύρσιν 1209. ὀλβίαν δωμήσεται τύρσιν 1273. ἐπόψεται τύρσιας Κηφηΐδας 834.
Τυτθός· τυτθὸν σπόρον 749.
Τυφλός· τυφλαῖς χερσί 1102.
Τυφλόω· ἀρὰς τοῦ τυφλωθέντος δάκους 765.
Τυφών· Τυφῶνος ἀγρίου δέμας 689. ἐπόψεται Τυφῶνος σκοπάς 825. Τυφῶνος δάμαρ 1353. Πελασγικὸν Τυφῶνα 177.
Τύχη· σπιλὰς σῆς φερώνυμος τύχης 1081. ἄνοστον αἰάζοντας τύχην 1088.

Υ.

Ὕβρις· ὕβριν βαρεῖαν 1296.
Ὑγρόφοιτος· τόργος ὑγρόφοιτος 88.
Ὕδρος· τετράπηνιν ὕδρον 1313.
Ὕδωρ· Ὑψάρνου ὕδωρ 647. Κογχείας ὕδωρ 869. φοῖβον ὕδωρ 1009.
Ὑλακτέω· εἰς ἐπείσιον χλεύην ὑλακτήσασα 1386.
Ὑλάτης· βλώξαντες Ὑλάτου γῆν 448.
Ὑλοχουρός· ὑλοχουρὸς ἐργάτης ὀρεὺς 1111.
Ὑμνέω· πρέσβιστος ἐν φίλοισιν ὑμνηθήσεται 1449. ὑμνηθεῖσαν ἐν χάρμαις πάτραν 1271.
Ὕπαι· ὕπαι λουτρῶνος 1103.
Ὑπείκω· οὐ μὰν ὑπείξει γ' 1412. χερῶν πληγαῖς ὑπείκειν 778.
Ὑπέρ· cum Gen. ὑπὲρ Καλυδνῶν 25. ὑπὲρ σπήλυγγος 46. ὑπὲρ τράφηκος σῆμα κείμενον σκοποῦ 641. σηκὸν ὑπὲρ τάφων δείμαντες 928. ὑπὲρ πάτρας 226. Cum Acc. ὑπὲρ Σκάνδειαν 108. ὑπὲρ πόρον Τυρσηνόν 1085. ὑπὲρ Λατίνους 1254. ὑπὲρ Ἴστρον 1336. ὑπὲρ κάρα στήσουσι 1427. τυμβείαν ὑπὲρ κρηπῖδα 882.
Ὕπερθε· ὕπερθε Πιμπλείας 275.
Ὑπερποτάομαι· Φηγίου πάγον ὑπερποτᾶτο 17.

Ὑπέρτατος· πημάτων ὑπέρτατον 259.
Ὑπηρέτης· γηγενῶν ὑπηρέτης 1408.
Ὕπνος· ὕπνος λήθης 766. κἀν ὕπνῳ πτήσσων δόρυ 280. χρήσει καθ᾽ ὕπνον φάτιν 1051.
Ὑποσπάω· ἔρεισμα ὑποσπάσας 282.
Ὑπό· cum Dat. ὑπὸ πτέρνησι πύργων 442. ὑπὸ ζεύγλησι μεσσαβοῦν 817.
Ὑσμίνη· λόγχης ἐν ὑσμίνησι 1358.
Ὕσπληγξ· ἀπὸ γῆς ἐσχάζοσαν ὕσπληγγας 22.
Ὕστερος· ὑστέρῳ χρόνῳ 1031. τὴν ὕστερον βρωθεῖσαν 1251. ὑστάτην ἐκ πυρὸς τέφρην 368.
Ὕψαρνος· Ὑψάρνου ὕδωρ 647.
Ὑψηλός· Ληθαιῶνος ὑψηλὸν κλέτας 703.
Ὕψιστος· πημάτων ὕψιστον 305. ὕψιστον πῆμα 787.

Φ.

Φάγρος· οἴσει κῦμα γυμνίτην φάγρον 388.
Φαίακες· δράκοντα τὸν φθείραντα Φαίακας 632.
Φαιδρός· φαιδρὸς θεὸς 680. χρυσῷ φαιδρὰ καλλύνειν ῥέθη 862.
Φαίνω· ὅταν λαμπτῆρα φαίνῃ 385. λευκὰ φαίνουσαι πτίλα 25. Κάρος φανεὶς 679. φάος γοηρὸν φανὲν 1057.
Φαιουρός· φαιουρὸν δομήν 334.
Φάλαγξ· φάλαγγα θουρίαν 931.
Φάλαινα· φάλαινα δυσμίσητος 841.
Φαλακραῖος· Φαλακραῖον κλάδον 1170. Φαλακραῖαι κόραι 24.
Φάλαννα· ποθοῦντες Φάλανναν 906.
Φάλη· φάλαι καὶ δελφῖνες 84. φάλαισι κοινωνεῖν δρόμου 394.
Φαληριάω· πᾶς φαληριῶν λύθρῳ στόρθυγξ 491. φαληριῶσαν οἰκήσει σπίλον 188.
Φάληρος· Φαλήρου τύρσις 717.
Φαλωριάς· 1147.
Φάος· οἰκτρὸν ἐπόψομαι φάος 304. λαμπρὸν αὐγάζων φάος 941. φάος γοηρόν 1056.
Φαρμακουργός· αὐτὴ φαρμακουργός 61.
Φαρμακτήριος· θρόνοισι φαρμακτηρίοις 1138.
Φάσγανον· φασγάνου πρόβλημα πήλας 685. ἀνειρύσας φασγάνου ζωστῆρα 1323. τριπάτρῳ φασγάνῳ 328. φάσγανον κελαινὸν 1169. φασγάνων ἐκ ῥύσεται 191.
Φάσμα· ποθῶν φάσμα πτηνὸν 822.
Φάσσα· φάσσα πρὸς τόργου λέχος ἑλκυσθήσομαι 357.
Φάτις· χρήσει πᾶσι νημερτῆ φάτιν 1051.
Φαυστήριος· 212.
Φάψ· οἰνοτρόπους φάβας 580.
Φάω· πεφήσεται τοῦ θεριστῆρος ξυρῷ 840. ταύρου τοῦ πεφασμένου δάνος 269. τοῦ πεφασμένου κέλωρ 1374.
Φείδομαι· ὃς οὔτε τέκνων φείσεται 1220.
Φελλός· βύκτης στροβήσει φελλὸν 756.
Φεραῖος· Φεραίαν θεὰν 1180.
Φέρβομαι· γλυκὺν βότρυν φέρβοντο φῶκαι 85.
Φέρω· οἴσει κῦμα φάγρον 388. πένθος οὐχὶ μεῖον οἴσομαι 302. ἀπειλὰς νώτῳ φέρειν 776. πρωτόλεια αἰχμῇ φέροντας 299.
Φερέκλειος· Φερέκλειοι πόδες 97.
Φερώνυμος· σπιλὰς σῆς φερώνυμος τύχης 1081. φερώνυμον νησῖδα νάσσονται πρόμου 599. φερωνύμους ἔδυψε Νηρέως τάφους 164.
Φεύγω· πάντα φεύγοντες βροτῶν ὄχλον 604. πόντιον φυγὼν σκέπας 793. πόθον φυγόντα Ναυμέδοντος 157. φάσμα εἰς αἴθραν φυγὸν 822. μόρον φυγοῦσαι 960. ἀστεργῆ χόλον φυγοῦσαι 1167. πεφευγὼς ἑρπετῶν μάχην 1042. μέγαν πλειῶνα μὴ πεφευγότα 1039.
Φέψαλος· παίδων φεψάλῳ σποδουμένων 178.
Φηγαλεύς· 212.
Φήγινος· φηγίνων πύρνων ὀχὴν 482.
Φήγιον· αἰπὺν Φηγίου πάγον 16.
Φηγός· στύπος φηγοῦ κελαινῆς 554. φηγὸν φέρβοντο φῶκαι 83.
Φηγότευκτος· μόσσυνα φηγότευκτον 1432.
Φηλόω· κλαυθμοῖσι φηλώσας πρόμον 785.
Φήμη· ψυδραῖσι φήμαις 235. ψευδηγόροις φήμαισιν ἐγχρίσας ἔπη 1455. δαίμων φήμας ἐς τὸ λῷον ἐκδραμεῖν τεύξειεν 1472.
Φήμιος· ὁ Φημίου παῖς 1324.
Φημίζω· σπιλὰς φημισθήσεται 1082.
Φηραῖοι· θαμβητὰ Φηραίοις κλύειν 552.
Φθεῖρες· Φθειρῶν δρείαν νάσσεται μοναρχίαν 1383.
Φθείρω· διπτύχων ἕνα φθερεῖ 554.

τὸν φθείραντα Φαίακας 632. φθέρσας κύφελλα 1402. φθέρσαντες ἄτρομοι κόρην 1003. ἕνα φθαρέντων ἄγγελον λιπὼν φίλων 657.
Φθιτόω· σποδὸν τῆς ἐφθιτωμένης 1159.
Φθιτός· φθιτῶν σάρκας 198. ἐρεμνὸν ἀλίπεδον φθιτῶν 681. ὡς φθιτῶν θέμις 369. ἀφθίτους τε καὶ φθιτοὺς 566. δίκας φθιτοῖσι ῥητρεύοντος 1400. μίαν πρὸς ᾅδην καὶ φθιτοὺς πεπαμένον κέλευθον 457.
Φθίω· Ἡρακλῆ φθίσει δράκων 801.
Φθογγή· φθογγὴν βροτησίαν ἱεῖσαν 1320.
Φθόρος· πότμον Αἰτωλῷ φθόρον τεύξει 1000.
Φίκιος· Φίκιον τέρας 1465.
Φιλαυθόμαιμος· δεξιώσονται φιλαυθομαίμους 566.
Φίλημι· τοὺς Ἄρης ἐφίλατο 518. αἳ φίλαντο Βηφύρου γάνος 274.
Φίλιος· μίξει φίλιον στρατόν 1242.
Φίλος· νηρίταις φίλος 238. ἕνα φθαρέντων λιπὼν φίλων 657. πρέσβιστος ἐν φίλοισιν ὑμνηθήσεται 1449. τὸν φίλτατόν σου τῶν ἀγαστόρων 265.
Φιτρός· φιτροῦ δέξεται μιαιφόνον 913.
Φίτυμα· νόθον φίτυμα 453.
Φῖτυς· οὐ γάρ τι πείσει φῖτυν 462. οὗ φῖτυν ἠνάριξεν Οἰταῖος στόνυξ 486.
Φλέγρα· τῷ πᾶσα Φλέγρας αἶα δουλωθήσεται 1404.
Φλεγραῖος· φλεγραίας πόσις Τορώνης 115.
Φλέγω· μηλάτων ἀπάργματα φλέγουσαν 107. φλέγουσαν ἐξαλύξαντα σποδόν 179. πυρσὸν φλέξας 342. φλέξας θρασὺν λέοντα 916. πάντα φλέξας 1430. πυρὶ φλέξασα δεσποτῶν στόλον 1078. δέξεται πεφλεγμένον 806.
Φλογμός· δέμας φλογμῷ ζέουσα 690.
Φλοιδόω· δαιτρὸς ἠπάτων φλοιδούμενος 35.
Φλοῖσβος· ὅσων φλοίσβων ῥαχίας 379.
Φλοιῶτις· φλοιῶτιν ἐκδύνουσα σκέπην 1422.
Φλόξ· παφλάζοντος φλογὶ κρατῆρος 197. πῦρ εὗδον ἐξάπτων φλογί 1363. οἶκοι ἠθαλωμένοι φλογί 1417.
Φόρβη· ἄκουρος νῶτα καλλυνεῖ φόρβῃ 976.
Φόβος· νερτέροις φόβον 685. δυπταῖς τιτύσκων φόβον 1403.
Φοιβάζω· φοιβάζει κλύδων 875. πέδον δρόσῳ φοιβάσουσιν 1166. ἴσμα φοιβάζων ποτοῖς 731. φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα 6.
Φοιβάστριος· μῦθον παρθένου φοιβαστρίας 1468.
Φοιβόληπτος· τὴν φοιβόληπτον χελιδόνα 1460.
Φοῖβος· φοῖβον ἐκβράσσων ὕδωρ 1009.
Φοινίκη· κλῶπα Φοινίκης θεᾶς 658.
Φοίνιος· ῥῦμα φοίνιου δορός 507. τράφηκι φοινίῳ τετμημένῳ 1001. τόργοισιν φοινίοις 1080.
Φοινίσσω· κρηπῖδα φοινίξεις φόνῳ ταύρων 1191.
Φοινοδάμας· ναύταις ἔδωκε Φοινοδάμαντος κόρας 953.
Φοιτάς· Φοιτάδος πλάνης παραίτιον 610.
Φονεύς· φονεὺς πώλου 452. φονῇ μέγαν πλειῶνα μὴ πεφευγότα 1038.
Φονη· πᾶν λακίζουσ᾽ ἐν φοναῖς δέμας 1113.
Φόνος· πατρὸς κῆρα μαστεύων φόνου 1120. χεῖρα διψῶσαν φόνου 1171. πέδον χραίνῃ φόνῳ 268. φόνῳ βλύουσαι χέρες 301. φόνῳ λουσθέντας τάφους 446. κρηπῖδα φοινίξεις φόνῳ 1191. λεῖσσον φόνον ἔμφυλον 990. ἀγῶνες καὶ φόνοι ἀνδρῶν 1435.
Φορβάς· ἐν συφοῖσι φορβάδες 676.
Φόρκη· λίμνης Φόρκης ποτά 1275.
Φόρκος· σκορπίον λαιμῷ σπάσας φόρκῳ 477.
Φόρκυν· Φόρκυνος οἰκητήριον 376.
Φορμίζω· ἀδώρητα φορμίζων μέλη 140.
Φορυκτός· πέπλους κάλχῃ φορυκτοῖς 864.
Φορτηγός· φορτηγοὶ λύκοι 1293.
Φραδή· δαιμόνων φραδαῖς 968.
Φράζω· πάντα φράζειν λόγον 1470. οὐ φράσας θεᾶς ἐφετμάς 240.
Φρήν· πλεῖστον ἐξ ἐμῆς φρενὸς στερχθεὶς 1189. ἀναπεμπάζων φρενὶ πυκνῇ 9. ἠγριωμένος φρένας 1221.
Φριμαγμός· ἵππων φριμαγμόν 244.
Φρίσσω· πέφριχαν 252. ἔγχος πεφρικὼς 931.
Φρόνις· θεσφάτων ἀψευδῆ φρόνιν 1456.

Φρυκτωρία· δυσμενεῖς φρυκτωρίαι 1096.
Φρυκτωρός· λάμψει κακὸν φρυκτωρόν 345.
Φρύξ· ὁ Φρύξ 1397.
Φυγάς· Οἰνώνης φυγάς 175.
Φυγή· παλιμπλώτοιο γεύσεται φυγῆς 1431.
Φύζα· ἐς φύζαν τραπείς 463.
Φυλαμός· παρ' Αὐσονίτην Φυλαμόν 593.
Φύλαξ· φύλακα τῆς μοναρχίας 1218. φύλακα λαΐνου στέγης 1469.
Φυλάττω· φυλάξει ῥόχθον Αἰγαίας ἁλός 402.
Φύλοπις· συμβαλόντα φύλοπιν 555.
Φύξηλις· φύξηλιν σπόρον 943.
Φύξιος· Φύξιον Δία καλῶν 288.
Φυσάω· ψυχὴν φυσήσει 68.
Φυτάλμιος· τῆς φυταλμίας χθονός 341.
Φυτεύω· ὡς μή σε Κάδμος ὤφελε φυτεῦσαι 220.
Φυτόν· ἀκάρποις φυτοῖς γυῖα συμπλέξας 1157. ὄρχατον φυτοῖσιν ἐξησκημένον 858.
Φυτοσπόρος· σὺν Σκαμάνδρῳ φυτοσπόρῳ 1304.
Φύω· τί ξυνὸν πέφυκε 1284.
Φώκη· φέρβοντο φῶκαι 85.
Φῶς· πάντα πρὸς φῶς ἄξει 57.
Φώσσων· φαίνουσαι ἄφλαστα καὶ φώσσωνας 26.

X.

Χαίνω· κόνις χανοῦσα 317.
Χάλκειος· πέδαις χαλκείῃσιν ὠργυιωμένη 1077.
Χάλκεος· χαλκέων στρόμβων 584.
Χαλκήλατος· χαλκηλάτῳ κνώδοντι 1434.
Χαλκόμιτρος· χαλκομίτρου θῆσσαν Ὀτρήρης κόρης 997.
Χαλκός· 560. χαλκῷ τορητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μάχῃ 456. δείκηλον χαλκῷ τυπώσας 1260.
Χαλκωρυχέω· χαλκωρυχήσει 484.
Χαλυβδικός· Χαλυβδικῷ κνώδοντι συντεθραυσμένη 1109.
Χαμευνάς· χαμευνάδος μόροι 319. ἐπόψεται χαμευνάδας εὐνάς 848.
Χανδόν· χανδὸν δίψαν ἀναύρων αἰονωμένων 1425.
Χαονίτης· τοῦ Χαονίτου νᾶμα Πολυάνθου 1046.
Χαονιτικός· φθογγὴν ἐδώλων Χαονιτικῶν ἄπο ἱεῖσαν 1320.
Χαράσσω· τεθμῷ χαράξας 1173.
Χάρις· θυμάτων ἐκτίνων χάριν 211. χάριν τίνοντες Κερδύλῳ 1092.
Χάρμη· ἐν χάρμαισι ῥαιβώσας κέρας 563. ὑμνηθεῖσαν ἐν χάρμαις πάτραν 1271.
Χάρυβδις· ποία Χάρυβδις οὐχὶ δαίσεται νεκρῶν; 668. Χάρυβδιν ἐκφυσῶσαν ἑλκύσας βυθῷ 743.
Χάρων· περκνὸς αἰχμητὴς χάρων 260. χάρωνος ὠμηστοῦ δορά 455. τοῦ μονογλήνου στέγας χάρωνος 660.
Χατίζω· κέπφος δαιτὸς χατίζων 837.
Χεῖλος· πολλὰ χείλευς καὶ δεπαστραίων ποτῶν μέσῳ κυλίνδει μοῖρα 489.
Χεῖμα· κατ' ἄκρον χεῖμα 483.
Χείρ· ἄπλατον χειρὶ κινήσει νέφος 569. κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου 1171. χεροῖν εἴδωλον ἠγκαλισμένος 142. ἄρδιν εὐθυνεῖ χεροῖν 914. μάχην στήσας ἀραγμοῖς χεροῖν 940. πέτρον ἐν χεροῖν ἔχων 1168. ὄμβριμοι χέρες 300. κρίμνα χειρῶν σπάσονται 607. θανούσης ἐκ χερῶν Μηκιστέως 651. χερῶν πληγαῖς ὑπείκειν 777. χερσὶν ὀχμάσας δέμας 41. ταῖς Αἰακείοις χερσί 53. σκύφον χερσὶ προτείνων 661. τυφλαῖς ματεύσει χερσὶ ῥαφάς 1102. ἀνάγνοις χερσὶν κτενεῖ 1224. τεκόντος ἐς χέρας 501. δεδρυφαγμένον χεῖρας ἄκρας 759. ῥαιβῷ χεῖρας ὥπλισε Σκύθη 917.
Χειράς· Χειράδος γόνος 1234.
Χειρῶναξ· χειρώνακτες ἐργάται 521.
Χείω (χανδάνω)· κόνις χανοῦσα κευθμῷ χείσεται 317.
Χελιδών· φοιβόληπτον αἰνέσει χελιδόνα 1460.
Χέλυδρος· χέλυδρος ὠμόθριξ 340.
Χελλύσσω· κλύδωνα χελλύσσουσα 727.
Χερμάς· οὖσα γρώνης χερμάδος ναῦται λίαζον 20. κρυψας κυπάς τις χερμάδων ἐπομβρίᾳ 333. ἐρείσει κῶλα χερμάδων ἔπι 616.
Χερνίπτω· βύκταισι χερνίψουσι πόριν 184.
Χέρνιψ· σφαγείων ἠδὲ χερνίβων πέλας 196. Ταύρῳ κρυφαίας χέρνιβας κατάρξεται 209. μητρὸς κελαινῆς χέρνιβας μιμούμενος 325.
Χερσαῖος· χερσαῖος αὐτόδαιτος 480. χερσαίου κέρως 534. ἀντὶ χερσαίας πλάτης 96.

Χερσόνησος· οἰκήσουσι χερσόνησον ληκτηρίαν 1391.
Χέρσος· χέρσου στόρθυγγα κτίσαι 865. χέρσου πατρῴας ποσὶ ψαῦσαι 1038. εἰς ἐπακτίαν χέρσον περάσας 120. πτεροῖσι χέρσον αἰετὸς διαγράφων 261. ἣν μή τις χέρσον λαχήνῃ 624. ποίαν χέρσον ἀνιχνεύσει; 824. γῆ ναυσθλωθήσεται ῥήσσοντι πηδοῖς χέρσον 1416.
Χεῦμα· χεῦμα Θερμώδοντος 647. 1334. χεῦμα Κωκυτοῖο 705. Τιτώνιον χεῦμα 1276.
Χέω· ἄσπετον χέασα βοήν 5. τοῦ λύσσαν ἐν ποίμνησιν χέαντος 455. χαμευνάδος μόροι κέχυνται 321.
Χηλός· χηλῷ κατεδρύφαξε γονάς 239.
Χηραμός· σφῆκας χηραμῶν ἀνειρύσας 181.
Χθών· χθὼν δῃουμένη 251. στείλασα κοῦρον τὸν κατήγορον χθονός 58. ἀπεμπολητὴς τῆς φυταλμίας χθονός 341. ἐν χθονὸς μυχοῖς 896. πῖαρ ἔγκληρον χθονός 1060. κατὰ χθονὸς δύνοντος 1276. ἐν μεταφρένοισι βουστρόφοις χθονός 1438. πᾶσαν ὀμβρήσας χθόνα 79. ἅλμῃ πηλοποιοῦντι χθόνα 473. κατ' Αὐσονῖτιν χθόνα 702. τέγγων χθόνα 718. ἐνοικήσουσι Σικανῶν χθόνα 951. ἄξει πρὸς ξένην χθόνα 998. δορίκτητον χθόνα κατειργάσαντο 1359. τιθηνὸν ἀντιπορθήσει χθόνα 1398.
Χιλίαρχος· χιλίαρχος τοῦ στρατοῦ 210.
Χιλίωρος· χιλίωρον χρόνον 1153.
Χιλός· μυληφάτου χιλοῖο δαιδαλευτρίας 578. γίγαρτα χιλῷ συμμεμιγμένα τρυγός 677.
Χιμαιρεύς· Χιμαιρέως τάφους κυδαίνοντας 132.
Χίμετλον· χίμετλα ποδῶν 1290.
Χλεύη· εἰς ἐπείσιον χλεύην ὑλακτήσασα 1386.
Χοή· ῥανεῖ χοάς 1184.
Χοιράς· χοιράδων ἐφημένους 367. μύχουρε χοιράδων Ζάραξ 373. διπλῶν μεταξὺ χοιράδων σαρούμενον 389. χοιράδων βεβὼς ἔπι 1036. ἀμφικλύστους χοιράδας Γυμνησίας 633.
Χολή· γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς 1115.
Χόλος· ἀστεργῆ χόλον φυγοῦσαι 1166.
Χόνδρος· ὠλενίτην χόνδρον 155.
Χραίνω· πέδον χραίνῃ φόνῳ 268.
Χραισμέω· οὐ γεῖσσα χραισμήσουσιν 292. ἀνεψιαῖς ὄρνισι χραισμῆσαι γάμους 547.
Χράω· χρήσει πᾶσι νημερτῆ φάτιν 1051. ὀρέξαι τῷ κεχρημένῳ δάνος 1381.
Χρή· τί χρὴ καλεῖν; 1410.
Χρήζω· δόμων λαβεῖν ὃ χρῄζει 1269. χώραν, ἥν περ ἔχρῃζον λαβεῖν 1065. χρῄζων πυθέσθαι 479. χραισμῆσαι χρῄζοντες 549.
Χρῆμα· χρῆμα τιμαλφέστατον 364.
Χρησμολέσχης· τὸν χρησμολέσχην αἰτιάσονται βλάβης 1419.
Χρησμός· ἔλυσε χρησμῶν αἰόλον στόμα 4. χρησμῶν νυκτίφοιτα δείματα 225. τάφους χρησμοῖσι κυδαίνοντας 133. χρησμοῖς πιθήσας 735. πεισθεὶς χρησμοῖς 1207. χρησμοῖς Ἰατροῦ 1377.
Χρόνος· κραντὴς χρόνος 305. ὑστέρῳ χρόνῳ 1031. χρόνῳ μολόντες δόμους 1090. βαιὸν ἀστεργῆ χρόνον 311. ἐννέωρον χρόνον 571. τὸν χιλίωρον χρόνον 1153.
Χρύσεος· ἀφύσσων χρυσέαις πέλλαις γάνος 708.
Χρυσεργός· χρυσεργὰ Πακτωλοῦ ποτά 1352.
Χρυσόπατρος· τὸν χρυσόπατρον μόρφνον 838.
Χρυσός· χρυσῷ καλλύνειν ῥέθη 862. χρυσῷ κρατῆρα κεκροτημένον 888.
Χύσις· οἴδματος χύσιν 696.
Χύτλον· ἐξ οὗ τὰ πάντα χύτλα ἔλκονται 701. ἀμφὶ χύτλα 1099.
Χυτλόω· γυῖα χυτλῶσαι δρόσῳ 322.
Χωνία· Χωνίας παγκληρίαν 983.
Χώρα· χώρας λαβεῖν κράτη 891. χώρας ἀντίπορθμον ᾐόνα 1368. χώραν διδόντες 1065. στρατῷ πέρθοντι χώραν 1211. κτίσει χώραν 1253. αἰστώσας χώραν 1342.
Χῶρος· γείτων Μυλάκων ὅροις χῶρος 1022. πατήσει χῶρον Σκύθην 200.
Χώομαι· χώσεται στρατῷ 362.
Χωστός· σῆμα χωστῷ τροχμάλῳ κατηρεφές 1064. ἀτραποὺς βοῶν χωστάς 698.

Ψ.

Ψαίνυνθα· ψαίνυνθα θεσπίζοντα 1420.
Ψαλάσσω· ψαλάξεις εἰς κενὸν νευρᾶς κτύπον 139.

Ψάλλω· κενὸν ψάλλουσα μάστακος κρότον 1453.
Ψάμμος· ψάμμῳ κλύδωνος 1156. Λίβυσσαν ψάμμον 1014.
Ψαύω· κερκίδος ψαύσας κρότων 278. χέρσου πατρῴας ποσὶ ψαῦσαι 1039.
Ψευδηγόρος· ψευδηγόροις φήμαισιν ἐγχρίσας ἔπη 1455.
Ψευδήριον· ψευδήριον νησιωτικὸς στόνυξ ἕξει 1181. ἄγχι Κάλχαντος τάφων ψευδηρίων 1048.
Ψευδωμότης· κοιράνῳ ψευδωμότῃ 523.
Ψευδώμοτος· ὅρκον ἐκτίνων ψευδώμοτον 932.
Ψίω· ψίσεται πύρνον γνάθῳ 639.
Ψυδρός· ψυδραῖσι φήμαις 235. ψυδραῖσι ἔχθραν μηχαναῖς ἀναπλέκων 1219.
Ψύλλα· τὴν πόδαργον Ψύλλαν ἡνιοστροφῶν 166.
Ψυχή· ψυχὴν φυσήσει 68. ψυχαῖσι αιμα προσράνας βόθρῳ 684.
Ψυχρός· ψυχρὸν παραγκάλισμα 113. ψυχρὸν νέκυν 396. Ἕλωρος ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτόν 1033. ψυχρὸν δέμας 1113.

Ω.

Ὦ· ὦ 'ναξ 9. ὦ τάλαινα καρδία 258. ὦ δαῖμον 281. ὦ σκύμνε 308. ὦ Ζεῦ σῶτερ 512. ὦ σχέτλι' 815. ὦ μῆτερ, ὦ δύσμητερ 1174. ὦ ξύναιμε 1189.
Ὤγενος· ξύνευνον Ὠγένου Τιτηνίδα 231.
Ὤγυγος· Ὠγύγου σπαρτὸς λεώς 1206.
Ὠδίνω· τὸν ὠδίνοντα λόχον 342.
Ὠδίς· κακῆς ὠδῖνος ἔκλαυσεν βάρος 477. μογοστόκους ὠδῖνας 830. ἱπποβρότους ὠδῖνας 842. οὐδ' ἐκφυγὼν ὠδῖνας ἀλγεινῶν τόκων 942. ὠδῖνας λαθραίας γονῆς 1198.
Ὠκίναρος· ἔνθα μυδαίνει ποτοῖς Ὠκίναρος γῆν 1009. Ὠκινάρου δίναισιν ἀγχιτέρμονα 729.
Ὠκύς· ὠκὺς Σίνις 982.
Ὠλένη· πρέσβυν δημόλευστον ὠλένῃ 331. κεναῖς ἀφάσσων ὠλέναισι δέμνια 114. ἐνοπλίσουσιν ὠλέναις πλάτην 205. περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας 1135. ταῖς δεσποτείαις ὠλέναις ὠγκωμένον 1183.
Ὠλενίτης· τὸν ὠλενίτην χόνδρον ἐνδατουμένη 155.
Ὤλενος· ἀπ' Ὠλένου 590.
Ὠμός· ὠμὰ πρὸς νυμφεῖα ἄξει 323.
Ὠμηστής· χάρωνος ὠμηστοῦ δορά 455. σηκὸν ὠμηστοῦ λύκου 871. βύκταισι χερνίψουσιν ὠμησταὶ πίριν 184. εἰς τάφον ζῶντας ὠμησταὶ κρύψουσι 1061. προθεῖναι θηρσὶν ὠμησταῖς βοράν 955.
Ὠμόθριξ· χέλυδρος ὠμόθριξ 340.
Ὠμόσιτος· ὠμόσιτα δαιταλωμένους 654.
Ὠμόφρων· Κένταυρος ὠμόφρων 1203.
Ὠνητός· πρὸς καλύπτρης τῆς ὁμαίμονος ὠνητός 338.
Ὠρίτης· Ὠρίτην θεὸν ἐκβαλοῦσα 352.
Ὡς· 4. 15. 93. 293. 354. 369. 452. 756. 790. 1116. 1432. κέπφος ὥς 76. ἔγνω — ὡς πολλὰ κυλίνδει μοῖρα 489. οὐ πείσει φίτυν — ὡς — ἔτυψε 462. ὡς μὴ βλέπωσι 445. ὡς μὴ καταβρώξῃ νιν 742. ὡς μή σε Κάδμος ὤφελε φυτεῦσαι 219. ὥς σοι κρεῖσσον ἦν μίμνειν πάτρᾳ 815.
Ὥςπερ· Γουνεὺς ὥςπερ ἐργάτης δίκης 128.
Ὥςτε· sicut, πέφρικαν ὥςτε γύαι λόγχαις ἀποστίλβοντες 252. καύηξ ὥςτε κυμάτων δρομεύς 789. ὥςτε κάγκανον στάχυν 1430.
Ὠφελέω· ὠφελεῖν πάτραν 1459. πλεῖστα τέχναις ὠφελήσαντα στρατόν 945.

INDEX
MYTHOLOGICUS ET HISTORICUS.

A.

Acamas, Thesei filius 494 sq. Eius amorem Laodice, Priami filia, ultro petit, atque ex eo Munitum filium suscipit 495—498. Troia expugnata in Cyprum insulam venit, ibique habitat v. 494. coll. 447.

Achilles, Pelei et Thetidis filius, Aeaci et Doridis nepos 860 sq. solus e septem Thetidis filiis ex igne, quo mater reliquos combusserat, servatus est 178 sq. Dicitur Pelasgicus Typho, sive Thessalicus Gigas, ab immani indomitaque vi atque ferocitate 177. pariterque novemcubitalis, ab ingenti corporis magnitudine 860. Muliebri veste tectus et lanificum opus tractans [in Scyro apud Lycomedem] latuit, ne ad Troiam sibi fatalem ire cogeretur 276—278. Iphigeniam sibi desponsatam, ex Aulide divinitus abreptam, per quinque annos intra Scythiae oras quaerit, et Salmydesii maris insulam, postea ab eo denominatam, desiderio uxoris diu habitat 186—194. 200 sq. In insula Tenedo Cycnum cum liberis, Tene et Hemithea, occidit 232 sq. ibique monitorem suum, qui officium neglexerat, gladio percussit 240—242. Ultimus Graecorum e navi in Troianorum terram tanto impetu prosiluit, ut fontem in littore excitaret 245—248. coll. 279. Troilum, Priami filium, amavit eumque, qui amorem recusaret, ad aram Apollinis trucidavit 309—313. Cum Hectore congreditur, eumque circa urbem fugientem horrendo clamore insequitur 260—264. occisum deinde Hectorem currui alligatum ad castra trahit 265—268. mortuum corpus magno auri pondere Troianis vendit 269 sq. quod aurum tamen, ipso [a Paride] interfecto, Graeci pro ipsius corpore Troianis rependunt 271 sq. Thersitem, ob crudele in moribundam Penthesileam ludibrium, hasta confodit 999—1001. Quintus dicitur Helenae maritus, in somnio tantum eius pulcritudine delectatus 172 sq. Eius ossa in urna, quam Thetis a Baccho dono acceperat, sepulta sunt 273. Polyxena, Priami filia, ad tumulum eius victima caeditur 323—325. Mortem eius Musae deplorant 273—275. et feminae Crotoniatae quotannis solemni ritu lugent 859—864. Medeam in insulis beatorum uxorem habet 174.

Adonis, Myrrhae filius 829 sq. Gauas dictus apud Cyprios 831. Interfectum ab ingenti apro, Musarum insidiis, Venus deflet, 831—833.

Aeetes, Colchidis Corinthique rex, Medeae ex Eidyia pater, misit qui Argonautas, filiae raptores, persequerentur 1023—1026.

Aegestes, de Crimiso fluvio et Phoenodamantis filia natus 963. tres urbes in Sicilia condidit 964. Elymum, spurium Anchisae filium, in Siciliam transduxit 965—967.

Aegeus, Thesei pater, Gigas dicitur 495. eius arma sub rupe abscondita filius recipit 494 sq. coll. 1322 sq.

Aegialea, Diomedis uxor, marito e bello Troiano Argos reduci insidias parat 612—614.

Aeneas, Veneris filius 1234. consanguineus Cassandrae 1232. prudentissimus ac fortis 1235. Troia capta, pietatem eius ipsi hostes admirati sunt, cum optione data e patria auferendi quicquid vellet,

spretis divitiis relictaque cum liberis uxore, solos Deos Penates cum seni patre ex urbe efferret 1263—1270. E patria discedens, primum in Macedoniam venit ibique Rhaecelum urbem incoluit 1236—1238. inde Tyrrheniam petiit 1239. ibique cum Ulysse et duobus Telephi filiis, Tarchone et Tyrrheno, foedus iniit 1242—1249. consedit tandem, antiqui cuiusdam oraculi memor 1250—1252., in regione Aboriginum, ibique ad numerum porcellorum ferae suis, quam ab Ida monte secum navi adduxerat, triginta turres exstruxit 1253—1260. Palladi templum aedificavit patriosque Deos in eo collocavit 1261 sq. Filii eius dicuntur gemelli leunculi, robore eximii (Ῥῶμος et Ῥωμύλος); per quos dicitur auctor futurus clarissimae olim felicissimaeque urbis, prope Circaeum promontorium sitae, urbis Romae 1270—1280.

Aesacus, vates Troianus, cuius de Hecuba una cum filio interficienda vaticinium Priamus in totius gentis perniciem spreverat 224—228.

Aesculapius, dicitur Epius 1054. Podalirii pater 1054.

Aethon, dictus est Erisichthon ob ardentem ingluviem 1396. sub eodem simulato nomine Ulysses latuit, cum primum Ithacam reversus se Cretensem esse fingeret 432.

Aethra, Thesei mater, quam Dioscuri, Athenis expugnatis, in vindictam raptae a Theseo Helenae rapiunt 503—505. inde, Helenae famula, Troiam venit, ibique clam Munitum, Laodices ex Acamante filium, educat, quem, urbe capta, patri tradit 501—503.

Agamemnon, ad bellum Troianum profecturus, Baccho Delphis occulta sacra facit 206. ab Ilio redux occiditur in lavacro ab uxore Clytaemnestra 1099 — 1105. coll. 1375. Post mortem a Spartanis Iovis nomine colitur, et summos honores consequitur 1123—1125. coll. 1369 sq.

Agapenor, Ancaei filius, ex Arcadia oriundus, a Troia rediens in Cyprum insulam delatus, ibi metallifodinas aperit 479—485.

Aiax Telamonius, pelle leonina, qua Hercules eum recens natum donaverat, precibusque eiusdem ad Iovem missis invulnerabilis factus est, excepto uno tantum corporis loco 455 — 461. bellicosissimus et fugae nescius 463. furibundus rabiem suam in greges effudit 454. ab Hectore gladium dono accepit, quo sese postea ipsum percussit 464—466.

Aiax, Oilei filius, Locrus, Cassandram Palladis opem implorantem violenter ab ara abstrahit templumque ingenti scelere polluit 357—360. quod facinus et ipsum et magnum Graecorum numerum perdidit 365—372. et Locrenses postea per mille annos virginibus ad Minervae Iliacae servitium mittendis luunt 1141—1145. Ipse vero inter Myconem et Tenum, Aegaei maris insulas, naufragium facit, et primum ad Gyradas petras eiicitur 387 — 390. deinde vero, cum se vel invitis Diis salvum esse gloriatus esset, a Neptuno de saxo praecipitatus, in undis interiit 391—395. mortuum corpus ad littus eiectum Thetis sepeliit, ubi tumulus eius Aegaei maris fluctibus contremit 396 — 402. apud Inferos etiam Venerem, quippe quae pernicioso Cassandrae amore eum perdiderit, exsecratur 403—407.

Alaenus, Diomedis frater, litem inter Daunum et Diomedem inique diiudicat 619.

Alexander M., Macedonum rex, paternum genus ad Herculem et Perseum, maternum ad Aeacum et Dardanum retulit 1440. coll. 803 sq. Epirota dicitur et Macedo 1441. cognatam Persarum gentem debellavit 1442. Atheniensium potestatem fregit 1443 — 1445. et sic longas contentiones inter Europam Asiamque victor composuit 1439.

Alexandra, Priami filia, vaticinandi artis perita 4. coll. 1454—1456. ab Apolline amata, Dei connubium recusavit 352 sq. coll. 1457. quod iratus Deus ita calumniando ultus est, ut vaticinia eius

irrita haberentur 1454 — 1457. Inde, cum insanire videretur, a patre Priamo in turri inclusa est 349—351., unde Paridem Graeciam versus navigantem conspiciens, fatidico furore percita in tristia et obscura vaticinia erupit 16—30. coll. 3—7. Postea, cum urbs a Graecis diriperetur, e Palladis templo, quo confugerat, vi ab Aiace Locrensi abstracta est 357 — 360. et Mycenis, quo eam captivam abduxerat Agamemnon, miserrime est a Clytaemnestra trucidata 1108 — 1119. In Italia autem apud Daunios templum prope Salapinam paludem et divinos honores accepit 1126—1140.

Amazones, Hippolytam reginam, quam Theseus rapuerat, ulturae, Istrum fluvium transierunt totamque Atticam ferro ignique depopulatae sunt 1331 — 1340. Vid. Clete, Otrere, Penthesilea.

Amphilochus, vates, cum Troja capta in Ciliciam venisset, ibi cum Mopso sive de vaticinandi peritia, sive de possessione illius regni tam acriter depugnasse dicitur, ut ambo mutua caede interirent 439—442. Quamobrem ita ad Magarsum sepulti sunt, ut collis inter haec sepulcra medius intersit 443—446.

Amyntor, Phoenicem filium, cum Clytia pellice deprehensum excaecat, et maximo odio persequitur 421—423.

Ancaeus, Agapenoris pater, apro Calydonio vulneratus periit 486 — 493.

Anchises, pater Aeneae, cuius pietate una cum Diis patriis e Troiae excidio servatus est 1265. eius filius nothus, Elymus, in Siciliam venit 965.

Andromeda, Cephei filia, belluae marinae exposita a Perseo liberatur 836—839.

Anius, Rhoeus et Apollinis filius, Deli rex, Graecos ad Delum appulsos hortatus est, ut in insula manerent, tempus exspectantes, quod oracula capiendae Troiae praedixissent; iisque victus abundantiam per filias pollicitus est 570—576.

Antenor, Troianus, patriam Graecis prodidisse, et ipse equi lignei compages aperuisse dicitur 340 —343.

Antheus, Antenoris filius, Troianus, amatus a Paride puer, ab eo inter ludendum occiditur 134.

Apharidae, Idas et Lynceus, bellicosissimi et fortissimi 518 sq. pugnant acerrime cum Dioscuris ob iniuriam Leucippi filiabus illatam 546—549. quo in certamine Lynceus a Polluce, Idas, interfecto Castore, a Iove fulmine interemtus est 550—561.

Apollo, cum Neptuno Troiae muros Laomedonti regi exstruxit 521—523. Cassandram adamavit eiusque connubium frustra appetiit 352 sq. coll. 1457. qua re iratus fatidicam virginem calumniatus est 1454—1456. Oraculum eius, quod Delphis habuit 208. dicitur Orci minister, quippe falsa et exitiosa vaticinans 1420. cum Ida, Apharei filio, sagittis pugnavit 561—563. Filii eius: Hector 265. Troilus 313. Tenerus vates 1211. Anius, Deli rex 570. Cognomina: Ἀλαῖος 920. Δελφίνιος 208. Δήραινος 440. Δρύμας 522. Θοραῖος 352. Ζωστήριος 1278. Ἰατρός 1206. 1377. Κερδῷος 208. Κοῖτος 426. Κι-πεύς 426. Λεψιεύς sive Λέψιος 1206. et 1454. Μολοσσός 426. Ὀρχιεύς 562. Πτῷος 265. 352. Παταρεύς 920. Σκιαστής 562. Τελφούσιος 562. Τερμινθεύς 1206. Ὑλάτης 448. Ὡρίτης 352.

Apsyrtus, Aeetae, Colchorum regis, filius, a Medea sorore interfectus 1318. Cassiphones, Circes filiae, consobrinus 811.

Arisbe, Teucri Cretensis filia, Dardani uxor 1306—1308.

Asterius, Cretae rex, Europam, Agenoris filiam, quam mercatores Cretenses rapuerant, in matrimonium duxit 1301.

Atlantis, sive Atlantis filia, Electra, Dardani mater 72. Calypso 744.

Atlas, pater Electrae 72. Calypsus 744. proavus Prylis Lesbii vatis 221 sq. eius habitatio deserta 879.

Aurora, Pegaso supervehitur Phegii montis iugum 16. Tithoni coniux 18.

B.

Bacchae, dicuntur Laphystiae 1237. et Mimallones 1464. cornigerae 1238.

Bacchus, Delphis sanctuarium habuit prope Apollinis oraculum 208. Agamemnoni pro sacris oblatis gratiam referens, Telephum, Mysiae regem, Graecis infestissimum impedit, quominus saevitiam suam in Graecos exerceat 207—215. coll. 1246 sq. Anii, Deli regis, filias artem docuit, victus semper abundantiam procurandi 577—580. Thetidi auream urnam donavit, in qua postea Achillis ossa recondita sunt 273. Cognomina: *Ἐνόρχης* 212. *Οἰκουρός* 1246. *Πρόβλαστος* 577. *Σφάλτης* 207. *Σωτήρ* 206. *Ταῦρος* 209. *Φηγαλεύς* 212. *Φαυστήριος* 212.

Baius, nauclerus Ulyssis, in Campaniae littore sepultus 694.

Branchesia virgo dicitur Caira, Milesia, a celeberrimo illius regionis Branchidarum oraculo 1379.

Brimo, vid. Hecate.

Byne, vid. Ino.

C.

Cadmilus et Cadmus, vid. Mercurius.

Caira, virgo Milesia, quae Neleo Atheniensi, coloniam in illas regiones ducenti, argillam aqua humectatam [terram et aquam] praebuit; unde Neleus ex oraculo regione potitus est 1379—1384.

Calchas, Thestoris filius, clarissimus vates, cum in certamine de divinandi peritia a Mopso victus esset, vitam ex oraculo finirit, et Colophone sepultus est 426—430. Eius cenotaphium in Italia prope Sirim urbem 979—981. coll. 1047 sq.

Calydnus, antiquissimus Thebarum rex 1209.

Calydonius aper, sive Oetaeus, Ancaei inguina laceravit, et ipse moribundus Meleagrum perdidit 486—493.

Calypso, Atlantis filia, cuius amore Ulysses per aliquod tempus fruitur 744.

Candaeus, vid. Mars. 1410.

Candaon, vid. Orion. 328. vid. Mars. 938.

Capaneus, Argivus, cum Thebarum moenia vel invitis Diis se eversurum esse gloriatus esset, fulmine a Iove ictus concidit 433—436.

Cares, primi mercenarii milites 1384. eorum regio a Neleo Atheniense occupata 1383 sq.

Cassandra, vid. Alexandra.

Cassiphone, Ulyssis et Circes filia, fratri Telemacho nupta, hunc, cum matrem Circen occidisset, ipsa crudeliter interfecit 810 sq.

Cepheus, Aethiopum rex, filiam Andromedam ceto devorandam exposuit 834—837.

Cepheus, Achivus, a Troia rediens in Cyprum delatus ibi habitat 586—591. coll. 447.

Ceres, Pelopis humerum comedit 152—155. Erisichthonem maximo odio persequitnr 1391 sq. Cognomina: *Δηώ* 621. *Ἐνναία* 152. *Ἐριννύς* 153. *Ἔρκυννα* 153. *Κυρῖτα* 1392. *Ὄγκα* 1225. Dicitur Furibunda et Ensifera 153.

Chimaereus, Promethei filius, in agro Troiano sepultus, ad cuius tumulum oraculi iussu a Menelao et Spartanis sacrificia fiunt 132 sq.

Cilla, Hecubae soror, filium e Priamo clam suscipit; statim vero post partum cum nato occiditur 319—322.

Circe, Solis filia, Ulyssis socios in sues transformat 673—678. a Telemacho occiditur 808.

Cleisithera, Idomenei filia, a Leuco, cui desponsata erat, misere trucidata est 1222 sq.

Clete, Amazo, Penthesileam reginam per mare quaerens, in Italiam venit, ibique Cleten urbem condidit 995—998. hanc urbem postea Crotoniatae diruunt, et Cleten reginam, ab illa priore denominatam, occidunt 1002—1007.

Clytaemnestra, Agamemnonem maritum in balneo securi percutit 1099—1105. Cassandram crudeliter trucidat 1108—1117. ab Ore-

ste filio, paternae necis ultore, occiditur 1120—1122.
Codrus, Atheniensium rex, lignatoris veste latens hostes fefellit, et morte sua patriam servavit 1378.
Comaetho, Pterelai Teleboarum regis filia, Cephali amore capta, hostibus patrem et patriam prodidit 934 sq.
Corybantes, Rheae sacerdotes, Samum incolentes 78.
Corythus, Paridis et Oenones filius, a matre ob Paridis adulterium irata missus est, ut Graecis oracula de Troia capienda exponeret 57—60.
Cretenses Europam, Agenoris filiam, ex Sarapta, Phoeniciae urbe, rapuerunt 1297—1301.
Cretheus, Aesonis pater, avus Iasonis 872.
Crimisus, Siciliae fluvius, in canem mutatus e Phoenodamantis filia Aegesten procreat 961—964.
Crissus, in utero matris cum gemello fratre, Panopeo, manibus colluctatur 939—942.
Crotoniatae Troianis in Italiam profugis in expugnanda urbe Siride auxilium ferunt 989 sq. Cleten, Italicam urbem ab Amazone conditam, diruunt, ipsamque reginam fortissime pugnantem interficiunt 1002—1007.
Cycnus, Neptuni filius, recens natus ad mare expositus esse et ab avibus marinis enutritus dicitur, usque dum piscatores eum invenirent 237 sq. liberos suos, Tenen et Hemitheam, Molpi tibicinis falsa delatione deceptus, in arca inclusos in mare proiicit; quos tamen undae ad insulam Leucophryn (Tenedum) salvos eiecerunt 234 sq. 239. In hac insula postea Cycnus cum liberis ab Achille occiditur 232 sq.
Cychreus, Neptuni filius, rex Salaminis 451.

D.

Dardanus, a Iove et Electra, Atlantis filia prognatus, diluvii tempore solus e Thracia in Phrygiam enatavit 73—80. ibi Arisbam, Teucri Cretensis filiam, in matrimonium accepit, et ex ea progenuit Erichthonium, proavum Priamidarum 1306—1308. sepultus est in regione Troiana 72 sq.
Daunii Aetolorum legatos, Diomedis agros reposcentes, vivos defodiunt 1056—1066. Cassandrae templum et divinos honores constituunt prope Salapinam paludem 1128. huc virgines confugiebant, sponsos exosae, eosque Furiali habitu terrebant 1131—1140. Podalirii apud Daunios oraculum 1050—1055.
Deiphobus, quartus Helenae maritus, quam post Paridis obitum duxit, secundam inter Priami filios laudem post Hectorem consequutus 168—171.
Diluvii Deucalionei descriptio 79—85.
Diomedes magnas calamitates perpessus est ob vulnus, quod Veneri inflixerat 610 sq. Post Troiae excidium Argos reversus, insidiis Aegialeae uxoris periturus erat, nisi in Iunonis templum confugisset 612—614. In Dauniam decessit, ubi Argyrippam condidit 592 sq. ibi socii eius in ardeas mutantur, et Diomedeam insulam prope Dauniae littus incolunt 594—609. ipse, ob Alaeni fratris iniquitatem, regionem diris devovit 519—524. statuae eius nulla vi loco moveri poterant, quin etiam a Dauno in mare proiectae statim emergentes sese in pristino loco collocarunt 625—629. divinos ei honores ab omnibus Ionii maris accolis habebantur, ob occisum illum draconem, qui Phaeaciam olim vastaverat 630—632.
Dioscuri, gemelli Iovis et Ledae filii, ex ovo nati, in cuius originis memoriam galeas gestant, dimidiati ovi formam referentes 506 sq. inde Helenae fratres, quam a Theseo raptam ulciscuntur et, Athenis expugnatis, solam Thesei matrem, Aethram, servam abducunt 503—505. quam aequitatem admirati Athenienses, eos inter astra retulerunt 508—510. Apud Oenunta, Laconiae fluvium, acri pugna cum Apha-

ridis, patruelibus suis, contenderunt, quorum alter quidem, Lynceus, a Polluce interemtus est; alterius autem, Idae, qui Castorem prostraverat, in Pollucem impetus Iovis fulmine repulsus 546—561. Lan urbem expugnarunt, unde Lapersii dicti 511. Semidei dicuntur, quippe qui post Castoris mortem alternis vicibus in coelo et in Orco versentur 564—566. coll. 511.
Diotimus, totius Atheniensium classis praefectus, in honorem Sirenis Parthenopae lampadum cursum ex oraculo instituit, quem Neapolitani quotannis deinceps celebrarunt 732—737.
Doris, Thetidis mater, avia Achillis 861.
Dymantea proles dicuntur Dores, a Dymante, Aegimii, Doriensium regis, filio. Vid. *Steph.* Byz. v. *Δυμᾶν*.

E.

Echidna, Typhonis uxor, in Cilicia ad Gygaeam paludem horribili specu habitat 1353 sq.
Ectenes, dicebantur Thebani 433. 1212.
Elais, Anii filia, trium sororum una, quae a Baccho edoctae vini frumenti oleique copiam, quantam vellent, efficere potuerunt 573—580.
Electra, Atlantis filia, Dardani mater 72.
Elephenor, cum avum Abantem imprudens occidisset 1034., exulavit e patria, et cives e scopulo prope Euboeae littus ad bellum Troianum convocavit 1036—1041. quo finito, Othronum, insulam prope Italiam, et inde in Epirum venit 1034 sq. 1042—1046.
Elymus, nothus Anchisae filius, ab Ilio profugus, in Siciliam ab Aegeste traducitur 956—967.
Enyo, Bellona 463. 519.
Epeus, Panopei filius, equi duratei artifex 930. coll. 948 sq. ob patris periurium ignavus in bello a Diis redditus est 931 sq. 943 sq. Post Troiae excidium in Italia consedit 930. 946—950.
Epimetheus, Asiae et Iapeti filius 1412.
Erinnyes, Noctis filiae, Eteoclem et Polynicen ad mutuam caedem instigant 437 sq.
Erinnys, dicitur Ceres; quo nomine in Arcadiae urbe, Telphusa, colebatur 153. 1040.
Erisichthon, Thessalus, Cereri maxime invisus, ob excisum sacrum Deae nemus 1391 sq. immedicabili fame cruciabatur 1395. Aethon dictus est 1396.
Eryx, Veneris filius, hospites ad luctam provocare et interficere solebat; postremo autem ab Hercule victus et occisus est 866 sq.
Eteocles et Polynices, Oedipi ex Iocasta matre filii, ipsius patris germani fratres, a Furiis acti, mutua caede perierunt 437 sq.
Europa, Agenoris Phoeniciae regis filia, a Cretensibus rapta, Asterio Cretae regi nupsit 1294—1301. Sarpedonis ex Iove mater 1284.
Eurynome, Oceani filia, Ophionis uxor, a Rhea victa et in Tartarum deiecta est 1196 sq.
Eurypylus, Thessalorum dux, ab Ilio rediens a ventis in Libyae littora delatus est 901 sq.

G.

Gauas, vid. Adonis.
Gigantes, Sithonii sive Thraces 1357. commemoratur eorum pugna cum Diis 692 sq. 708. ab Hercule sagittis confossi 63.
Glaucon, (Glaucus) Minois et Pasiphaës filius, Cassiphones consobrinus 811.
Glaucus, piscator, ex Anthedone, Boeotiae urbe, oriundus, herba quadam, qua pisces revixerant, consumta, in mare desiliit, et Deus marinus factus est; eius contubernalis dicitur Ulysses naufragus in mare proiectus 754—756.
Gorge, Thoantis mater 1013.
Gorgones, vid. Medusa. unum, quo utebantur, oculum Perseus abstulit 846.
Graeci, in Paridis ultionem Aulide conveniunt 181 sq. Iphigeniam, Achilli desponsatam, ventis im-

molandam, arcessunt 183—185. ibi ad aram Saturni serpentis ostento edocti, quot annorum bellum futurum sit, novo sese iuramento adstringunt, se non prius in patriam redituros esse, quam Troiae excidio vindictam sumserint 202—204. Tum profecti, ad insulam Delum appellunt, ubi Anius rex eos hortatur, ut oraculis fidem habeant et certum Troiae capiendae tempus in insula exspectent 570—572. Deinde in Mysiam, Telephi regnum, delati, a Baccho ab exitio servantur 206—215. inde Lesbum veniunt, et a Pryli vate discunt, quomodo Troia peritura sit 219. postea Tenedum conscendunt 229. ubi Cycnus cum liberis per Achillem perit 232 sq. ad Myrinam denique urbem naves appellunt, ubi omnium postremus Achilles e navibus in terram prosilit 243—248. navium stationem fossa et propugnaculis muniunt, quae tamen Hectorem non impediunt, quominus naves incendat, ipsosque ingenti strage caedat 283—297. — Graeci, relicto illo equo ligneo, quem Epeus fabricaverat 342 sq. coll. 930., simulata fuga ad Tenedum et Calydnas insulas decedunt, unde Antenoris et Sinonis signo revocati, ad capiendam urbem redeunt 345—347. Graecorum classis ad Euboeae littora naufragium facit 373—386.

Guneus, Arabs, iudex iustissimus 128 sq.

Guneus, Cyphaeorum dux, Thessalus, post Troiae excidium ad Libyae littus delatus est 897 sq.

H.

Harpinna, Oenomai equus, ob velocitatem cum Harpyiis comparatur 167.

Harpyiae, numina rapacia, velocissima 167.

Hecate, Persei (Persae) filia 1175. cui Zerinthus Samothraciae sacra erat, et canes immolabantur 77. lampadum cursibus colebatur 1178 sq. Hecubam in canem mutavit 1176 sq. Cognomina: *Βριμώ* 1176. *Ζηρινθία* 1178. Triceps 1186. *Τρίμορφος* 1176. *Φεραία* 1180.

Hector, Apollinis filius 265. Cassandrae frater omnium carissimus 264. 1189 sq. columen gentis patriaeque fulcrum 281 sq. 1190. comparatur cum Gigantibus Thraciis 526 sq. multos e fortissimis Graecorum occidit 298—301. Graecorum naves invadit et magnam inter eos stragem edit 286—297. ab Achille tamen circa Troiam actus et superatus occiditur, et currui alligatus ad naves trahitur 265—267. mortuum corpus magno pretio vendit Achilles 269 sq. Post mortem divinos honores apud Thebanos nactus est, qui, ab Apolline moniti, ossa eius e Troade Thebas deportarunt, et sanctissimo loco sepelierunt; ipsum vero, ut Deum averruncum venerati sunt 1195 sq. 1204—1213.

Hecuba; horribile eius somnium de ignito torre ab ipsa procreando, quod Aesacus vates de Paride exposuit 224—227. Post Troiae excidium captiva in Thraciam abducitur, ubi ob convicia in Graecos lapidibus obruta perit 330—334. et ab Hecate in canem nigram mutata, nocturnis latratibus impios terret 1175—1177. Ulysses ei cenotaphium in Sicilia ad Helorum fluvium exstruit 1181—1188.

Helena, dicitur cycni (Iovis) filia, ex ovo prognata 88 sq. columba ob libidinem nominatur 87. 131. bis rapta est, a Theseo primum, et postea a Paride 147 sq. coll. 104—106. dicitur *triconiux* (*τριάνωρ*) h. e. tribus viris nupta, Menelao, Paridi et Deiphobo; et *quinquevira* (*πεντάλεκτρος*) h. e. quinque virorum amores experta; Thesei 147. Menelai 149. Paridis 110. Deiphobi 168. et Achillis 172. eaque de causa etiam *ἄνυμφος* 102. et Baccha, in amores quasi furibunda 143. filias ex Menelao habuit duas (Hermionen et Iphigeniam) 103. inde mulierpera (*θηλύπαις*) dicta 851. a Proteo Paridi eripitur,

qui solummodo simulacrum eius Troiam affert 112—115. 128—131. eius causa Menelaus longos errores et multas calamitates perpessus est 820—824 sq. 850. Pleuronia dicta est, v. 143. et Pephnaea, a Pephno, Laconiae oppido 87.

Helle, Athamantis filia, ex ariete aureo delapsa, in freto inter Europam et Asiam, cui nomen dedit, periit 1285.

Hemithea, Cycni filia, vid. Cycnus.

Hercules, tribus noctibus a Iove satus (τριέσπερος) 33. Iunonis mammam suxit 1327 sq. cum sex navibus Troiam venit 1347. urbemque incendio vastat 31—33. et diruit 1348. a bellua marina deglutitus, intestina eius dissecat, et salvus erumpit, capillis tantum capitis amissis 33—37. 476—478. furens liberos interficit 38. Iunonem novercam sagitta vulnerat 39. cum Iove patre in stadio Olympico luctatur 40—42. Scyllam ob raptos Geryonis boves caede ulciscitur 46. 651—653. Laestrygones, feram Italiae gentem, sagittis confecit 662 sq. viam prope Baias stravit, ut boves Geryonis transduceret 697. cum Theseo in Scythiam ad Amazones venit 1327. preces ad Iovem patrem misit, ut Aiax, Telamonis filius, invulnerabilis, ut ipse, fieret 459—461. a mortuo Nesso inermi dolo (veneno) occisus est 50. et combustus a Philoctete, ad Dyrae fluminis ripam 916 sq. cum Iunone noverca in gratiam rediit, et inter Deos relatus est 1349 sq. templum ei dicavit Iason in Libyae littore ad Syrtim 871—873. Cognomina: *Βοαγίς* 652. *Κηραμύντης* 663. *Μηκιστεύς* 651. *Μύστης* 1328. *Παλαίμων* 663. *Πευκεύς* 663. *Σκαπανεύς* 652. *στερφόπεπλος* 652. coll. 1346. *βοηλάτης* 1347.

Hercules, Alexandri M. et Barsines filius, a Polysperchonte, Epirotarum rege, interfectus est 801 sq.

Hesione, Laomedontis filia, Priami soror, belluae marinae Phoenodamantis consilio exposita 470—472. coll. 952—954. ab Hercule servatur 476 sq. qui eam, Troia ob Laomedontis periurium expugnata, Telamoni fortissimo socio, donat 469. ex quo Teucrum et Trambelum suscipit 467 sq. Priamum fratrem ex captivitate redimit 337.

Hippolyte, Amazonum regina, a Theseo et Hercule ex urbe Themiscyra rapitur 1330. Orthosia, Dianae cognomine, vocatur 1331.

Hodoedocus, Oilei pater, avus Aiacis Locrensis 1150.

I.

Iason, Aesonis filius, Crethei nepos 872. *μονοκρήπις* dicitur, cum, uno calceo in Anauro fluvio amisso, statim a Pelia avunculo ex oraculo agnitus sit 1310. hinc ab eo in Colchidem missus, post varia pericula aureo vellere potitus est 1312—1316. a Medea recoctus est, et cum ea aufugit 1315—1321. Cum Argonautis in Libyco littore ad Syrtim Herculi templum exstruxit 871—873.

Ichnaea, vid. Themis.

Idas, Apharei filius, cum Apolline sagittis pugnare ausus est 561—563. in pugna cum Dioscuris ob Leucippi filias, cum Castore interfecto Pollucem peteret, a Iove fulmine prostratus est 557—561.

Idomeneus, Deucalionis filius, Iovis pronepos (sive quarto loco a Iove descendens) 431. Cretae rex, ab Ilio redux, totam regiam domum per Leucum, quem custodem regni reliquerat, eversam et exstinctam invenit 1214—1225. Tum, patria expulsus, Colophonem venit, ibique sepultus est 431 sq. coll. 424.

Ilus, Trois filius, Cassandrae proavus, sacrum nemus habuit prope urbem, ubi Laodice a terra absorpta est 319. totam Thraciam usque ad Peneum fluvium bello vastavit et in suam ditionem redegit 1341—1345.

Ino, vid. Leucothea.

Io, Inachi regis filia, a Phoenicibus rapta, ad Osiridem Aegypti regem delata est 1291—1294. hoc facinus longae inimicitiae in-

ter Europam et Asiam prima causa 1295. dicitur *ταυροπάρθενος* 1292.

Iphigenia, Neoptolemi ex Achille mater 183. coll. 324 sq. a Graecis ad Euripum ventis in sacrificium oblata 184., divinitus servata est, ita quidem, ut ipsa in Scythiam auferretur, in eius locum autem cerva immolanda appareret 190 sq. ab Achille per quinque annos inter Scythiae oras quaeritur 185 sq. 200 sq. Ipsa autem, in anum mutata, omnes advenas graecos crudeli supplicio Dianae sacrificat 187. 195—199.

Iphis, 324. vid. Iphigenia.

Ischenus, heros, Gigantis filius; eius tumulus in stadio Olympico *ταράξιππος* 43.

Iuno, Herculem puerum mammis nutrivit 1327 sq. ab eo sagitta vulnerata est 39. eundem, cui tot calamitatum auctor fuerat, mutata mente, in Deorum numerum recepit 1349—1350. a Thetide Lacinium promontorium dono accepit 856—858. 864 sq. Cognomina: *Γοργάς* 1349. *Ὁπλοσμία* 614. 858. *Τροπαία* 1328.

Iupiter, Herculis pater, cuius preces pro Aiace puero exaudit 460. cum Hercule in stadio Olympico luctatur 41. in cycnum mutatus e Leda ovum procreat, ex quo Helena nata est 88 sq. diluvio terram vastavit 79—85. cum Dii contra eum coniurassent, a Thetide servatus est 400. sedet in throno Ophionis 1192. Cognomina: *Ἀγαμέμνων* 335. *Αἰθίοψ* 537. *Βουλαῖος* 435. *Γογγυλάτης* 435. *Γυράψιος* 537. *Δίσκος* 400. *Δρύμνιος* 536. *Ἐρεχθεύς* 431. *Κερδύλας* 1092. *Κράγος* 542. *Κυναίθης* 400. *Κώμυρος* 459. *Δαπέρσιος* 1369. *Δαρύνθιος* 1092. *Μυλεύς* 435. *Ὄμβριος* 160. *Παλαιστής* 41. *Προμανθεύς* 537. *Τερμιεύς* 706. *Φύξιος* 288.

L.

Lacedaemones, vid. Spartani.

Laestrygones, ferus Siciliae populus, cuius magnam partem Hercules sagittis interemit 662 sq. Ulysses, ad eorum littora delatus, naves et socios perdidit 664 sq.

Laodice, Priami filia, Muniti mater, quem clam ex Acamante suscepit 495—498. capta Troia, prope Ili delubrum a terrae hiatu absorpta esse dicitur 316—319. coll. 497.

Laomedon, Troiam muris circumdedit, ad hanc rem mercenaria ope Apollinis et Neptuni usus 521—523. periurus dicitur, quia mercedem non solvit 523. Phoenodamantis filias nautis tradidit feris exponendas 952—957.

Leucosia, Siren, post mortem ab undis ad Neptuni promontorium delata, insulae Leucosiae nomen dedit 722—725.

Leucothea, Dea marina, cui Helena in littore Laconico sacra offert 107. Ulyssem naufragum capitis redimiculo servat 757 sq. *Βύνη* 107. 757.

Leucus, Cretensis, cui Idomeneus Troiam proficiscens regni curam tradiderat, Nauplii consilio totam regiam domum crudeliter exstinxit 1215—1225.

Ligea, Siren, in Sinu Terinaeo prope Ocinarum fluvium sepulta est 726—731.

Locrenses, ad expiandum Aiacis scelus per mille annos virgines in templum Iliacae Minervae miserunt 1141—1154. Vid. infr. Virgines Locrenses.

Lynceus, Apharei filius, in pugna cum Dioscuris a Polluce hasta confossus perit 556 sq.

M.

Mars, dicitur *Κανδαῖος* 1410. *Κανδάων* 938. *Μάμερτος* 938. 1410. *Ὀρχηστής* 249.

Meda, Idomenei uxor, a Leuco, cui Idomeneus regni curam tradiderat, cum liberis suis occiditur 1220—1225.

Medea, Aeetae, Colchorum regis, filia, dicitur Cytaica, a Cytaea, Colchidis urbe 174. Iasonis hospitis amore capta 175. clam cum eo e Colchide aufugit 1317. in fuga fratrem Apsyrtum et postea

liberos ex Iasone susceptos occidit 1318. Tritoni, Deo marino, apud Libycas Syrtes tutam viam monstranti, aureo cratere donat 886—890. In insulis Beatorum Achilli nubit 174.
Medusa, Gorgo, capite a Perseo absciso, ex collo (ut mustela marina) equum et hominem parit, Pegasum et Chrysaora 842 sq. eius capite protenso Perseus homines in saxa transmutat 844 sq.
Meleager, per aprum Calydonium, quem interfecerat, ipse periit 491—493.
Menelaus, Atrei et Aeropes filius, semicres, et fere barbarae originis 149—151. in agro Troiano ad Lyci et Chimaerei tumulos, oraculi iussu, sacra fecit 132 sq. Paridem hospitio excepit 134—137. uxorem Helenam post Troiae excidium longis erroribus quaesivit 820—824. adiit Ciliciam 825. Cyprum 826. Phoeniciam et Arabiam 827—833. Aethiopiam 834—836. Aegyptum 847—849. ubi uxorem a Proteo recepit 850 sq. coll. 115. et 128—131. Tum delatus est in Iapygiam 852—855. et ad Lacinium promontorium 856. deinde in Siciliam 866—869. et ad Libycum littus 870—873.
Mercurius, Iovis filius, pater Myrtili 162. Prylis 219—222. Ulyssem radice moly data servavit, ne a Circe in suem transformaretur 678—680. in Aethiopia pulsu pedis fontem excitavit, qui eius nomine *Ἑρμοῦ πτέρνα* vocatus est 835. Cognomina: *Καδμῖλος* 169. *Κάδμος* 219. *Κτάρος* 679. *Νωνακριάτης* 680. *Τρικέφαλος* 680. *Φαιδρός* 680.
Mestra, Erisichthonis filia, omnes animalium formas induisse dicitur, ut quotidie a patre vendita, insatiabili eius fami alimonia praeberet 1393—1395.
Midas, Phrygiae rex, totam Thraciam bello vastavit, et in suam ditionem redegit 1397 sq. 1404—1408. fabula de auriculis eius asininis 1401—1403.
Mimallon, i. q. Baccha 1464.
Minerva, Iovis filia, nuptiarum inimica 356 sq. 360. Eius simulacrum, Ilo regi coelitus datum, oculos ad templi tectum avertit, cum Aiax Cassandram, Deae tutelam implorantem, nefario ausu e templo abstrahere conaretur 361—364. quod unius hominis scelus tota Graecia horrenda malorum strage afflicta luit 365—372. pari modo Deae statua oculos clausit, cum Troiani, in Italiam devecti, priores urbis Siridis incolas cum sacerdote Deae trucidarent 988—992. Eius imaginem Ulysses cum Diomede e Troia rapuit 658. a Menelao, post longos errores in Iapygiam delato, spoliis donatur 853—855. Aeneas ei templum in Italia exstruit 1261. Cognomina: *Ἀγρίσκα* 1152. *Αἴθυια* 359. *Ἀλαῖτις* 936. *Ἀμφείρα* 1163. *Βία* 520. *Βοαρμία* 520. *Βούδεια* 359. *Γυγαία* 1152. *Θρασώ* 936. *Κυδωνία* 936. *Λαφρία* 356. 985. 1416. *Λογγᾶτις* 519. 1032. *Μαμέρσα* 1417. *Μυνδία* 950. 1261. *Ὄγκα* (?) 1225. *Ὁμολωΐς* 520. *Παλληνίς* 1261. *Φοινίκη* 658. *Πυλαῖτις* 356. *Σάλπιγξ* 915. 986. *Σθενεία* 1164. *Σκυλήτρια* 853. *Τριγέννητος* 519.
Minos, Iovis et Europae filius, severus et incorruptus mortuorum iudex 1399 sq.
Minyae, i. q. Argonautae, Herculi templum in Libyco littore exstruunt 871—873. eorum strigmenta adhuc in illo littore conspiciuntur 874—876.
Molpis, Eleus, cum patria diuturna siccitate premeretur, Iovi Pluvio se immolari passus est 159 sq.
Molpus, tibicen, cuius falsa delatione deceptus Cycnus liberos suos, Tenen et Hemitheam, in mare proiicit 234 sq.
Mopsus, vates, Calchantem divinandi arte vicit 431. cum Amphilocho in Cilicia acerrimum certamen iniit, in quo mutua caede perierunt 439—442. ad Magarsum sepultus est 443—446.
Mopsus, Ampyci filius, Argonauta, e Titaerone Thessaliae urbe oriundus, in Libya ab Argonautis sepelitur 881—884.
Munitus, Acamantis et Laodices filius nothus 495—498. ab Ae-

ter Europam et Asiam prima causa 1295. dicitur *ταυροπάρθενος* 1292.

Iphigenia, Neoptolemi ex Achille mater 183. coll. 324 sq. a Graecis ad Euripum ventis in sacrificium oblata 184., divinitus servata est, ita quidem, ut ipsa in Scythiam auferretur, in eius locum autem cerva immolanda appareret 190 sq. ab Achille per quinque annos inter Scythiae oras quaeritur 185 sq. 200 sq. Ipsa autem, in anum mutata, omnes advenas graecos crudeli supplicio Dianae sacrificat 187. 195—199.

Iphis, 324. vid. Iphigenia.

Ischenus, heros, Gigantis filius; eius tumulus in stadio Olympico *ταράξιππος* 43.

Iuno, Herculem puerum mammis nutrivit 1327 sq. ab eo sagitta vulnerata est 39. eundem, cui tot calamitatum auctor fuerat, mutata mente, in Deorum numerum recepit 1349—1350. a Thetide Lacinium promontorium dono accepit 856—858. 864 sq. Cognomina: *Γοργάς* 1349. *Ὁπλοσμία* 614. 858. *Τροπαία* 1328.

Iupiter, Herculis pater, cuius preces pro Aiace puero exaudit 460. cum Hercule in stadio Olympico luctatur 41. in cycnum mutatus e Leda ovum procreat, ex quo Helena nata est 88 sq. diluvio terram vastavit 79—85. cum Dii contra eum coniurassent, a Thetide servatus est 400. sedet in throno Ophionis 1192. Cognomina: *Ἀγαμέμνων* 335. *Αἰθίοψ* 537. *Βουλαῖος* 435. *Γογγυλάτης* 435. *Γυράψιος* 537. *Δίσκος* 400. *Δρύμνιος* 536. *Ἐρεχθεύς* 431. *Κερδύλας* 1092. *Κράγος* 542. *Κυναίθης* 400. *Κώμυρος* 459. *Λαπέρσιος* 1369. *Λαρύνθιος* 1092. *Μυλεύς* 435. *Ὄμβριος* 160. *Παλαιστής* 41. *Προμανθεύς* 537. *Τερμιεύς* 706. *Φύξιος* 288.

L.

Lacedaemones, vid. Spartani.

Laestrygones, ferus Siciliae populus, cuius magnam partem Hercules sagittis interemit 662 sq. Ulysses, ad eorum littora delatus, naves et socios perdidit 664 sq.

Laodice, Priami filia, Muniti mater, quem clam ex Acamante suscepit 495—498. capta Troia, prope Ili delubrum a terrae hiatu absorpta esse dicitur 316—319. coll. 497.

Laomedon, Troiam muris circumdedit, ad hanc rem mercenaria ope Apollinis et Neptuni usus 521—523. periurus dicitur, quia mercedem non solvit 523. Phoenodamantis filias nautis tradidit feris exponendas 952—957.

Leucosia, Siren, post mortem ab undis ad Neptuni promontorium delata, insulae Leucosiae nomen dedit 722—725.

Leucothea, Dea marina, cui Helena in littore Laconico sacra offert 107. Ulyssem naufragum capitis redimiculo servat 757 sq. *Βύνη* 107. 757.

Leucus, Cretensis, cui Idomeneus Troiam proficiscens regni curam tradiderat, Nauplii consilio totam regiam domum crudeliter exstinxit 1215—1225.

Ligea, Siren, in Sinu Terinaeo prope Ocinarum fluvium sepulta est 726—731.

Locrenses, ad expiandum Aiacis scelus per mille annos virgines in templum Iliacae Minervae miserunt 1141—1154. Vid. infr. Virgines Locrenses.

Lynceus, Apharei filius, in pugna cum Dioscuris a Polluce hasta confossus perit 556 sq.

M.

Mars, dicitur *Κανδαῖος* 1410. *Κανδάων* 938. *Μάμερτος* 938. 1410. *Ὀρχηστής* 249.

Meda, Idomenei uxor, a Leuco, cui Idomeneus regni curam tradiderat, cum liberis suis occiditur 1220—1225.

Medea, Aeetae, Colchorum regis, filia, dicitur Cytaica, a Cytaea, Colchidis urbe 174. Iasonis hospitis amore capta 175. clam cum eo e Colchide aufugit 1317. in fuga fratrem Apsyrtum et postea

liberos ex Iasone susceptos occidit 1318. Tritoni, Deo marino, apud Libycas Syrtes tutam viam monstranti, aureo cratere donat 886—890. In insulis Beatorum Achilli nubit 174.

Medusa, Gorgo, capite a Perseo abscisso, ex collo (ut mustela marina) equum et hominem parit, Pegasum et Chrysaora 842 sq. eius capite protenso Perseus homines in saxa transmutat 844 sq.

Meleager, per aprum Calydonium, quem interfecerat, ipse periit 491—493.

Menelaus, Atrei et Aeropes filius, semicres, et fere barbarae originis 149—151. in agro Troiano ad Lyci et Chimaerei tumulos, oraculi iussu, sacra fecit 132 sq. Paridem hospitio excepit 134—137. uxorem Helenam post Troiae excidium longis erroribus quaesivit 820—824. adiit Ciliciam 825. Cyprum 826. Phoeniciam et Arabiam 827—833. Aethiopiam 834—836. Aegyptum 847—849. ubi uxorem a Proteo recepit 850 sq. coll. 115. et 128—131. Tum delatus est in Iapygiam 852—855. et ad Lacinium promontorium 856. deinde in Siciliam 866—869. et ad Libycum littus 870—873.

Mercurius, Iovis filius, pater Myrtili 162. Prylis 219—222. Ulyssem radice moly data servavit, ne a Circe in suem transformaretur 678—680. in Aethiopia pulsu pedis fontem excitavit, qui eius nomine *Ἑρμοῦ πτέρνα* vocatus est 835. Cognomina: *Καδμίλος* 169. *Κάδμος* 219. *Κτάρος* 679. *Νωνακριάτης* 680. *Τρικέφαλος* 680. *Φαιδρός* 680.

Mestra, Erisichthonis filia, omnes animalium formas induisse dicitur, ut quotidie a patre vendita, insatiabili eius fami alimonia praeberet 1393—1395.

Midas, Phrygiae rex, totam Thraciam bello vastavit, et in suam ditionem redegit 1397 sq. 1404—1408. fabula de auriculis eius asininis 1401—1403.

Mimallon, i. q. Baccha 1464.

Minerva, Iovis filia, nuptiarum inimica 356 sq. 360. Eius simulacrum, Ilo regi coelitus datum, oculos ad templi tectum avertit, cum Aiax Cassandram, Deae tutelam implorantem, nefario ausu e templo abstrahere conaretur 361—364. quod unius hominis scelus tota Graecia horrenda malorum strage afflicta luit 365—372. pari modo Deae statua oculos clausit, cum Troiani, in Italiam devecti, priores urbis Siridis incolas cum sacerdote Deae trucidarent 988—992. Eius imaginem Ulysses cum Diomede e Troia rapuit 658. a Menelao, post longos errores in Iapygiam delato, spoliis donatur 853—855. Aeneas ei templum in Italia exstruit 1261. Cognomina: *Ἀγρίσκα* 1152. *Αἴθυια* 359. *Ἀλοῖτις* 936. *Ἀμφείρα* 1163. *Βία* 520. *Βοαρμία* 520. *Βούδεια* 359. *Γυγαία* 1152. *Θρασώ* 936. *Κυδωνία* 936. *Λαφρία* 356. 985. 1416. *Λογγᾶτις* 519. 1032. *Μαμέρσα* 1417. *Μυνδία* 950. 1261. *Ὄγκα* (?) 1225. *Ὁμολωΐς* 520. *Παλληνίς* 1261. *Φοινίκη* 658. *Πυλαῖτις* 356. *Σάλπιγξ* 915. 986. *Σθενεία* 1164. *Σκυλήτρια* 853. *Τριγέννητος* 519.

Minos, Iovis et Europae filius, severus et incorruptus mortuorum iudex 1399 sq.

Minyae, i. q. Argonautae, Herculi templum in Libyco littore exstruunt 871—873. eorum strigmenta adhuc in illo littore conspiciuntur 874—876.

Molpis, Eleus, cum patria diuturna siccitate premeretur, Iovi Pluvio se immolari passus est 159 sq.

Molpus, tibicen, cuius falsa delatione deceptus Cycnus liberos suos, Tenen et Hemitheam, in mare proiicit 234 sq.

Mopsus, vates, Calchantem divinandi arte vicit 431. cum Amphilocho in Cilicia acerrimum certamen iniit, in quo mutua caede perierunt 439—442. ad Magarsum sepultus est 443—446.

Mopsus, Ampyci filius, Argonauta, e Titaerone Thessaliae urbe oriundus, in Libya ab Argonautis sepelitur 881—884.

Munitus, Acamantis et Laodices filius nothus 495—498. ab Ae-

thra avia clam educatus est 502. in Thracia viperae morsu periit 499 sq.
Musae, Achillis mortem deploraunt 273—275. Adonidem, a Venere adamatum, perdiderunt 832.
Myrmidones; eorum fabulosa origo 176.
Myrrha, Adonidis mater, quem in arborem mutata aperto cortice peperit 829 sq.
Myrtilus, Mercurii filius, Oenomai regis auriga 166 sq. dolum paravit, quo Oenomaus a Pelope victus periit 161—163. ipse vero a Pelope in mare praecipitatus est, quod Myrtoum ab eius nomine appellatum 163 sq. totum illius et Hippodamiae genus diris devovit 165.

N.

Naubolus, Iphiti pater, cuius nepotes Schedius et Epistrophus ad Troiam periere; eorum autem socii, Phocenses, post Troiae excidium, in Italiam delati sunt 1067—1074.
Nauplius, Palamedis pater, filii mortem ulturus, ignem in Caphareo Euboeae promontorio accendit, quo Graecorum classis adducta, ad scopulos naufragia fecit, et magna pars exercitus periit 373—386. 1095—1098. Principum Graecorum uxores fraudulenter ad adulteria pellexit 1093—1095. Leucum Cretensem, quem Idomeneus regni custodem fecerat, ad caedem totius regiae domus instigavit 1218—1225.
Neleus, Codri, Athenarum regis, filius in Asiam transiit ibique, Caribus debellatis, Mileto imperavit 1378—1384. eius filia, Pero, in barbarorum lupanaribus scortata est 1385—1387.
Neoptolemus, Achillis et Iphigeniae filius 183—185. 324 sq. in insula Scyro educatus 185. Aeaci abnepos, per quem in fatis erat Troiam captum iri 53., Polyxenam, Priami filiam, ad Achillis tumulum sacrificavit 323—325.
Nepunis (?), cognomen Hippolytae Amazonis 1332.
Neptunus, Laomedonti Troiae muros cum Apolline exstruit 521—523. coll. 617. Pelopem amat et rapit 156 sq. Aiacem Locrensem ob magniloquentiam in Aegaeo mari submergit 393—395. Ulyssi, ob Polyphemum filium excaecatum, iratus 766 sq. Cognomina: *Αἰγαίων* 135. *Ἀμοιβεύς* 617. *Ἀμφίβαιος* 749. *Ἐνιπεύς* 722. *Ἐρεχθεύς* 158. *Ἱππηγέτης* 767. *Μέλανθος* 767. *Ναυμέδων* 157. *Πρόφαντος* 522. Cromnae rex 522.
Nereus, Deus maris 164.
Nesaea, Nerei et Doridis filia, Thetidis soror 399.
Neso, Sibyllae mater 1465.
Nessus, Centaurus, mortuus Herculem dolo interemit 50.
Nireus, formosissimus Graecorum secundum Achillem, ab Ilio redux, primo in Libyam, deinde in Epirum delatus est 1011—1020.
Nox; eius filiae Furiae 437.
Nyctimus, Lycaonis, Arcadiae regis, filius, a fratribus occisus, et Iovi ad epulandum appositus est 481.

O.

Oceanus, dicitur Ogenus; eius uxor Tethys, Titanis 231.
Oebalus, Tyndarei pater, rex Spartanorum 1125.
Oenomaus, Elidis rex, Hippodamiae pater, procorum filiae interfector, a Pelope Myrtili dolo victus est 161—163.
Oenone, Paridis uxor, ob adulterinas Helenae nuptias Paridi irata, et patris (Cebreni vel Oenei) dicteriis exasperata, filium (Corythum) ad Graecos misit, patriae proditorem 57—60. ipsa autem, maritum letali vulnere saucium animadvertens, sese de turri praecipitem dedit, et una cum marito exspiravit 61—68.
Ogenus, vid. Oceanus.
Ogyges, rex Thebarum antiquissimus 1206.
Ophion, Deorum rex, cum Eurynome ante Saturnum et Rheam imperium tenuit 1192.
Orestes, Agamemnonis filius, pa-

tris mortem matris Clytaemnestrae caede ultus est 1120—1122. oraculo monitus, cum exercitu e pluribus gentibus collecto, insulam Lesbum invasit et depopulatus est 1374—1377.

Orion, Iovis, Neptuni et Apollinis filius, dicitur τρίπατρος 228. eius ensem Diomedes tenuit, Iphigeniam sacrificaturus 326—328.

Osiris, Aegypti rex, Iusmachi regis filiae, maritus 1292—1294.

Otrere, Amazonum regina, mater Penthesileae 997.

P.

Palaemon, Deus marinus, qui in Tenedo insula puerorum victimis colebatur 229.

Palamedes, Nauplii filius, dolo Ulyssis circumventus periit, et in insula Lesbo sepultus est 1097 sq.

Pamphylus, cuius filia Magarsus urbi nomen dedit 442—444.

Panopeus, Epei pater, Deos in bello contra Teleboas periurio laesit 932—938. in utero matris cum fratre Crisso pugnis contendisse dicitur 939—942.

Parcae, Maris filiae, claudae 144 sq. grandaevae virgines 585.

Paris, Priami et Hecubae filius, *torris* vocatur, propter illud Hecubae somnium 86. 1362. inde in Ida monte expositus, ab ursa nutritus ferocitatem cum lacte suxit 138. Antheum, amatum puerum, inter ludendum interfecit 134. de pulcritudine trium Dearum iudex constituitur 93. in Graeciam transit; nautae eius, funibus a terra solutis, Hellesponto navigant 22. Calydnas insulas, vento a septentrione spirante, transeunt 25. Laconiae littoribus appropinquant 90—93. Onugnathum promontorium et Lan urbem transnavigant 94 sq. et inter gemina promontoria, Maleam et Taenarum, ad Gythii littus ancoras iaciunt 98—101. Tum Paris, Helena, quam sacrificantem in littore invenit, potitus, ultra Scandeam, Cytherae insulae urbem, et Aegili promontorium cum praeda sua aufugit 104—109. coll. 134—137. viam deinde in patriam quaerens, in insulam prope Atticum littus pervenit, ubi primum Helenae amore fruitur 110 sq. unde discedens ventis in Aegyptum abripitur et, a Proteo Helena privatus, simulacrum pro ipsa accipit 112—131. Tristis denique viam relegit, et in patriam reversus est, dum iam tota Graecia in vindictam surgeret 141—143. 180—182. Ita antiquum illud odium inter Asiam et Europam novo scelere excitavit 1362—1365. Eius adulterium Oenone uxor graviter fert, et patriae proditione ulciscitur 57—60. ipse, sagittis a Philoctete sauciatus, immedicabili vulnere perit 61—64.

Parthenope, Siren, prope Neapolim in littore sepulta et divinis honoribus aucta est 717—721. In eius honorem Diotimus, Atheniensium navarchus, cursum lampadiferum instituit, quem postea incolae quotannis celebrarunt 732—737.

Peleus, Aeaci filius, ab Oenone (Aegina) insula, cum fratrem Phocum occidisset, aufugit 175. formicarum multitudinem (Iovis ope) in viros mutavit, qui inde Myrmidones appellati sunt 176. Achillem filium ex igne, quo mater (Thetis) sex filios combusserat, servavit 177—179.

Pelops, Tantali filius 53. avus Menelai 152. a patre Diis in convivio appositus est, ubi humerum eius Ceres fertur comedisse 152—155. inde a Diis in vitam revocatus, bis adolevisse dicitur 156. et ob pulcritudinem a Neptuno amatus, in Elidem sese confert, victoque per fraudem Oenomao, Hippodamia potitus est 157—162. Myrtilum in mare praecipitavit 163 sq.

Penelope, Ulyssis uxor, multis procis expetita, epulis regias divitias exhausit 771—773. 791 sq. Lacaena dicitur 792.

Penthesilea, Amazonum regina, Otreres filia, quae Achillis manu cecidit, et Thersitae causa mortis exstitit 999—1001.

Pero, Nelei filia, mulier impudica 1385—1387.

Perseus, Iovis et Danaës filius, aurigena 838. Mercurii talaria gestat 839. Medusam capite desecto necavit 842 sq. eius capite homines in saxa mutat 844 sq. belluam marinam, cui exposita erat Andromeda, Aethiopum regis filia, interfecit 838—841.

Phemius, Aegei pater, avus Thesei 1324.

Phereclus, Troianus, Paridi, Lacedaemonem ad rapiendam Helenam profecturo, naves fabricavit 97.

Philoctetes, Poeantis filius, Herculem ad Dyrae fluvii ripas vivum combussit, et pro mercede arcum cum sagittis accepit 916—918. ab hydra morsus est 912. Paridem Minervae ope letali vulnere sauciavit 61—64. 913—915. Post Troiae excidium in Italiam venit 911—913. ibique Crimisam urbem, prope Crotonem, incoluit, et in bello, quod ibi Pelleniorum colonis, qui prius in hac regione consederant, cum advenis Rhodiis erat, ab horum parte stans, occisus est 922—926. sepultus est ad Crathim fluvium 919 sq. et in Macallis templum et divinum cultum habuit 927—929.

Phoenix, Amyntoris filius, patri maxime invisus, et ab eodem excaecatus 421—423. Achillem, quem puerum educaverat, ad Troiam secutus est; post Ilii excidium autem in reditu obiit, et Eone, Thraciae urbe, sepultus est 417—420.

Phoenodamas, Troianus, qui in concione populo persuasit, ut Hesione, Laomedontis filia, ceto exponeretur 470—472. qua re iratus rex tres Phoenodamantis filias nautis in deserta Siciliae loca devehendas tradidit 952—957.

Phorcys, Scyllae pater, quam ab Hercule occisam resuscitavit 47 sq.

Podalirius, Aesculapii filius, in Italia prope Calchantis fanum sepultus est, ibique oraculum habuit 1047—1055.

Polyphemus, Cyclops, cuius inhospitale tectum Ulysses subiit 659—661. a quo excaecatus diras emisit, quas pater eius, Neptunus, ratas fecit 765 sq.

Polysperchon, Epirotarum rex, Herculem Alexandri M. filium inter epulas occidit 801—804.

Polyxena, Priami filia, a Neoptolemo ad Achillis tumulum immolata 323—325.

Porces, serpens ille horrendae magnitudinis, ab Apolline e Calydnis insulis Troiam missus, quo Laocoontis filii perirent 347.

Praxander, Laconum dux, ignobili genere ortus, a Troia redux in insula Cypro consedit 586—591. coll. 447—449.

Priamus, Laomedontis filius, ab Hesione sorore ex captivitate redemtus, Priamus dictus est 337—339. Aesaci vatis oraculum, qui Hecubam una cum Paride interficiendam iusserat, in patriae perniciem sprevit 224—228. Cillam cum filio recens nato interfecit 319—322. Troia capta ad aram Iovis a Neoptolemo occisus est 335 sq.

Prometheus, Iapeti et Asiae filius 1283.

Proserpina, sacrum nemus habuit in Campaniae littore prope Cumas 698. Coguomina: *Δάειρα* 710. *Λέπτυνις* 49. *Ὀβριμώ* 698. *οὐδαία Κόρη* 698.

Protesilaus, Graecorum fortissimus 532. primus hostium ab Hectore in Troiana terra occisus est 530 sq. in Chersoneso Thraciae sepultus est 532—534.

Proteus, Neptuni filius, Torones Thressae maritus, Pallenen incoluit; ob nefandas autem filiorum (Tmoli et Telegoni) facinora in Aegyptum rediit, non navibus usus, sed subter mare Neptuni ope viam invenit, qua in patriam rediret 115—127. Iustissimus erat 128. et Paridi, ad Aegyptium littus delato, Helenam eripuit, simulacrum ei pro ipsa uxore subiiciens 130 sq. 142—143

Prothous, Tenthredonis filius, Thes-

salus, ab Ilio rediens, ad Libycum littus eiectus est 899 sq.

Prylis, Mercurii filius, vates, in insula Issa (Lesbo) natus, Atlantis pronepos, Graecis viam in Troiam et rationem capiendae urbis aperuit 219—223.

Psylla, Oenomai equus, velocitate insignis 166.

R.

Rhea, Saturni coniux, Eurynomen, priorem Deorum reginam, in Tartarum detrusit, et ipsa cum Saturno imperio potita est 1196 sq. clam Iovem peperit, et Saturno lapidem fasciis involutum pro eo devorandum praebuit 1198—1203.

Rhoeo, Anii ex Apolline mater 570.

Rhoetea, Sithonis, Thraciae regis, filia, in promontorio Troadis, quod ex ea Rhoeteum nominatur, sepulta est 583. 1161.

Romulus et Remus, gemella leonina proles Aeneae, robore insignis, avitae gloriae instauratores 1226—1233.

S.

Sarpedon, Iovis ex Europa filius, Lyciae rex 1284.

Saturnus, Ophione superato, coeli regnum occupavit 1192. liberos, quos ex Rhea progenuit, devoravit; pro Iove tamen lapidem, fasciis involutum, deglutivit 1199—1203. Dicitur Centaurus 1203. Eius collis in Olympia 42. dicitur *πρόμαντις*, summus vates, ex quo omnium vaticiniorum origo 202. Graecis per ostentum praedixit, quot annorum bellum susciperent 203. a Iove falce exsectus est; quae falx sive in insula Harpe (761 sq.), sive in Drepano Siciliae promontorio terra condita est 869.

Scamander, Teucri pater, Cretensis, cum filio in Asiam transiit, novas sedes ex oraculo quaerens 1304—1306.

Scylla, Phorcynis filia, antrum in freto Siculo habitat 45. ab Hercule, cui boves rapuerat, occisa 46. 650—652. a patre comburitur et in vitam revocatur 47 sq. Dicitur *Ἐριννύς* ob saevitiam, et *μιξοπάρθενος* 669.

Setaea, captiva mulier Troiana, quam Graeci, quorum naves ad Crathidem fluvium prope Sybarim incenderat, rupi affixerunt 1075—1080.

Sibylla, Nesus filia 1465. Cumana, cuius antrum describitur 1278—1280. *Μελαγχραίρα* 1464.

Sinon, Aesimi filius, et frater amitinus Ulyssis, Graecis accenso igne e littore Troiano signum dedit, ut redirent urbemque invaderent 344—347.

Sirenes, scopulos in Tyrrheno mari habitabant 653. aves rapaces, suaviter canentes 653. Acheloi fluminis filiae, qui cum inter Aetoliam et Acarnaniam medius interfluat, de utraque regione vel Aetolicae vel Curetides appellantur 671. dicuntur Centauricidae, quippe cum Centauri, e Thessalia exacti, ad earum scopulos perierint 670. quos cum Ulysses cum sociis salvus praetervectus esset, indignabundae sese de rupe in mare praecipitarunt, lugubre melos edentes 712—716. coll. 1463. Quarum prima, Parthenope, iuxta Neapolim ad littus eiecta, templum ibi et divinos honores accepit 717—721. altera, Leucosia, ad Neptunium promontorium delata, in insula Leucosia, ab ea denominata, sepulta est 722—725. Tertia, Ligea, prope Terinam, Italiae urbem, sepulcrum ad Ocinarum fluvium nacta est 726—731.

Sisyphus, Corinthi rex, Ulyssem ex Anticlea, Autolyci filia, progenuisse creditus est 344.

Sithon, Martis filius, Rhoeteae pater, rex Thraciae 583. 1161.

Sol, Themidis pater 129. *Τιτώ* 941.

Spartani, Agamemnonem post mortem Iovem appellarunt et divinis honoribus prosequuti sunt 1124 sq. inde dicuntur adulatores 1124.

Sphinx, obscura et funesta loquens 7. a Phicio monte, in quo versabatur, dicitur *Φίκιον τέρας* 1465.

Sthenelus, Capanei filius, ab Ilio redux Colophone sepultus est 433.

T.

Tantalus, Pelopis pater 53. quem mactatum Diis in convivio apponere ausus est 152—155.

Tarchon, Telephi filius, Herculis nepos 1249. e Mysia profugus Italiam incoluit 1245—1249.

Telamon, Aeaci filius, Salaminis rex, Herculis amicus 461. cui in expugnanda Troia comes adfuit, et primus urbem ingressus, Hesionem, Laomedontis filiam, praemio accepit 469. ex ea Teucrum et Trambelum, ex Eriboea Aiacem suscepit; Teucrum sine Aiace ab Ilio redeuntem, patria prohibuit 450—453. 462—467.

Telegonus, Ulyssis et Circes filius, patrem inscius venenati piscis aculeo interficit 795—798.

Telemachus, Ulyssis filius, Cassiphonem sororem, Circes et Ulyssis filiam, uxorem habuit, quae ei, cum Circem occidisset, rursus mortem paravit 808—810.

Telephus, Herculis filius, Mysiae rex, Graecis infestissimus, a Baccho impeditus est, quominus totum Graecorum exercitum perderet 213—215. 1246 sq. Eius filii, Tarchon et Tyrrhenus, in Italiam veniunt, ibique cum Aenea foedus faciunt 1245—1249.

Temenus, Herculis abnepos 804.

Tenerus, Apollinis filius, vates, qui delubrum Thebis habuit 1211.

Tenes, Cycni filius, vid. Cycnus.

Tenthredon, Prothoi pater 899.

Terpsichore, Sirenum ex Acheloo fluvio mater, cuius suavia modulamina filiae imitabantur 712—713.

Tethys, Oceani coniux, Titanis 231. Acheloi mater 712.

Teucer, Telamonis filius, cognatorum exitium a Cassandra dicitur, quippe qui ex Hesione, Priami sorore natus, contra Troiam et Priamidas steterit 453. 467—469. e bello Salaminem reversus, a patre ob Aiacis interitum expellitur, et exsul in Cyprum insulam venit, ubi novam Salamina condit 447—451.

Teucer, Scamandri filius, Cretensis, coloniam deduxit in Phrygiam, ibique urbem condidit 1303—1306.

Teutarus, Scytha, Amphitryonis bubulcus 56. a quo Hercules arcum et sagittas accepit 917. per quas in fatis erat Troiam captum iri 56.

Thebani, populus Ogygi, h. e. antiquissimus 1204. eorum fabulosa e dentibus draconis origo 1204. Hectoris ossa Thebas transportarunt, eumque sanctissime coluerunt 1205—1213. coll. 1194 sq. dicuntur Ἐκτῆνες 433. 1212.

Themis, Solis filia, ab Ichnis, Macedoniae urbe, dicitur Ichnaea 129.

Thersites, Aetolus, deformis 1000. Penthesileae moribundae oculum effodit, et ab Achille occisus est 999—1001.

Theseus, Phemii nepos 1324. Aegei patris arma, sub ingenti rupe abscondita, protraxit 494 sq. 1322 sq. Helenam rapuit 147 sq. cum Hercule in Scythiam ad Amazones venit 1327. baltheum Hippolytae abstulit et ipsam rapuit 1329—1331. in insula Scyro a Lycomede rege de littore praecipitatus periit 1324—1326.

Thetis, Pelei uxor, sex quos ex eo pepererat filios igne combussit, septimo tantum Achille *servato* 178 sq. filio monitorem dedit, ne quem ex Apollinis filiis imprudens occideret 240. Aiacem Locrum, ad Aegaei maris littus ab undis eiectum, sepelivit 398—399. Iovi contra reliquos Deos opem tulit 400. Iunoni Lacinium Italiae promontorium consecravit 856—858. 864 sq.

Thoas, Aetolum dux, Andraemonis et Gorges filius 1013. a quo Ulysses se flagellari passus est, cum, Palladium suffuraturus, Troas decipere vellet 779—785. ab Ilio navigans, primum in Libyam venit, deinde ad Epiri littus reiectus est 1012—1020.

Tiphys, Argus navis gubernator 890.

Tiresias, etiam in Orco vaticinandi facultatem retinet, et Ulyssi futura praedicit 682. olim in feminam mutatus, utriusque sexus amores novit 683.

Tithonus, Aurorae Deae maritus 18.

filius Laomedontis et Rhoeus, et Priami frater ὁμοπάτριος 19.
Torone, Thressa, Protei uxor 115 sq.
Trambelus, Telamonis et Hesionae filius, frater Teucri 467.
Triton, Deus marinus, Nerei filius, Argonautis viam monstrat, qua tuto per Syrtes perveniant 889 sq. inde cratere aureo a Medea donatur 886—888. de hoc cratere vaticinium edit 891—894.
Troia, primum incensa et diruta est ab Hercule ob Laomedontis periurium 31—33. coll. 523. iterum vero incendio vastata a Graecis, quos in fatis erat per Neoptolemum, Achillis filium, Pelopis ossa, et sagittas Herculis victoriam reportare 52—56.
Troilus, Cassandrae frater dilectus 308. formosus; ab Achille, cuius amorem spreverat, ad aram Apollinis, cuius filius esse credebatur, occisus est 309—313.
Tydeus, Diomedis pater, Melanippi hostis cerebrum devoravit 1066.
Typhon, Gigas, quem insula Pithecusa a Iove iniecta tegit 688—690. Typhonis scopuli in Cilicia 825. uxor eius, Echidna, ad Gygaeam paludem in horrendo specu habitat 1353 sq.
Tyrrhenus, Telephi filius, e Mysia in Italiam venit 1245—1249. Herculis nepos 1249.
Tyrrhenus, Atyos, Lydorum regis, filius, cum sociis in Italiam transiit, et totam regionem, Umbris et Alpibus conterminam, bello subegit 1351—1361.

U.

Ulysses, in Boeotia natus est 786. Sisyphius dicitur, sive quod Sisyphi filius esse creditus est, sive ob astutiam 344. 1030. Troiani belli pericula simulata insania evitare studuit 815—819. e Troia Palladium suffuratus est 658. coll. 779—785. Delphini signum in clypeo gessit 658. post Troiae excidium cum sociis ad Syrtes et Libyca littora delatus, multas calamitates expertus est, quibus socii omnes misere periere, ipse autem solus salvus evasit 648—657. coll. 788. In Sicilia Polyphemi antrum subit, eique, socios devoranti, vinum ad hoc horrendum epulum subministrat 659—661. tum Laestrygones adit, qui ei omnes naves cum sociis, una relicta, in portu confringunt 662—665. Hecubae cenotaphium exstruit ad Helorum fluvium 1181—1185. et templum Minervae in Pachyno, Siciliae promontorio, cuius pars postea ab eo Ulysseum promontorium denominatur 1029—1033. socios eius Charybdis 668. et Scylla 669. rapiunt, et Sirenes conficiunt 670—672. deinde apud Circen devertitur, cuius dolo socii eius in sues transformantur, ipse vero non nisi Mercurii ope servatur 673—680. ad Inferos descendit, Tiresiam sciscitaturus; ubi etiam cum umbris defunctorum colloquitur 681—687. venit in insulam Pithecusam 688—693. inde in Italiam transvectus, Campaniae littus, Diis inferis dicatum, pervagatur, et Baium, navis gubernatorem, sepelit 694—708. has regiones relinquens, Plutoni et Proserpinae libamina offert et galeam suam in eorum templo suspendit 709—711. cum Aenea in Italia foedus facit 1242—1245. Sirenes tuto praetervehitur, quae ob hanc rem indignabundae sese in mare praecipitant et pereunt 712—716. In Aeolia insula ventos in utrem inclusos accipit; quo aperto, retrorsum in novas calamitates actus est 738 sq. navis eius a Iovis fulmine percellitur, et ipse in Charybdin incidit 740—743. inde ad Calypsus insulam evadit, ubi Deae amore non admodum delectatus, leve navigium sibi ipse conficit, et fluctibus sese iterum committere audet 744—748. tum, naufragio facto, vix Deae Leucotheae ope servatur, et ad Phaeacum insulam enatat 749—762. Ithacam deinde reversus, uxorem adulteram domumque suam procorum conviviis funditus eversam videt 768—773. ipse, mendici habitu latens, procorum servorumque

contumelias sustinet 774—778. et, vulneratus a filio Telegono, extrema senectute moritur prope Neritios saltus 793—798. oraculum habet in Epiro 799 sq. cineres eius autem sepeliuntur in Perge, Tyrrheniae monte 805 sq.

V.

Vates: Aesacus Troianus 224. Amphilochus 440 sq. Calchas 426. Mopsus 429. 440. Prylis Lesbius 222 sq. Tenerus Thebanus 1211.

Venus, Diomedi ob acceptum vulnus infensa, magnas ei calamitates parat 610 sq. Adonidem amatum, a Musis interfectum, deflet 831 sq. Erycis mater 867. 958. Aeneae mater 1234. magnum ei templum Phoenodamantis filiae in Sicilia erigunt 958—960. Golgorum regina 589. Cognomina: Ἀλεντία 868. Ἀοῦνα 832. Ζηρυνθία 449. 958. Καστνία 403. 1234. Κωλιῶτις 867. Μελιναία 403. Μορφώ 449. Ξένη 832. Σχοινίς 832. Τροιζηνία 610. Χειράς 1234.

X.

Xerxes, Persarum rex, a Perseo genus ducens, 1413. dicitur Gigas 1414. mare pedibus calcasse et terram navigasse fertur, h. e. montem Atho perfodit et Hellespontum ponte iunxit 1414—1416. Athenas incendio delevit 1416—1420. tam ingenti copiarum numero Graeciam invasit, ut etiam arborum cortices delibrarentur, flumina exhaurirentur et sol obscuraretur telorum multitudine 1421—1428. nihilominus tamen brevi tempore post victus in patriam refugit 1429—1434.

INDEX GEOGRAPHICUS.

A.

Abae, Phocidis urbs, antiquissimo Apollinis oraculo nobilis 1074.
Aborigines, Italiae populus, in quorum regione Aeneas urbem condidit 1253.
Acherusia via, i. e. iter in Laconiam 90. Acherusia palus in Italia prope Cumas 695.
'Αχίλλειος δρόμος, desertum Scythiae littus ad Pontum Euxinum 193.
Actaeus, Scythiae mons 1334.
Acte, Attica, Cecropis regnum 111. eam totam devastarunt Amazones 1339. 'Ακταῖοι dicuntur Athenienses 504.
Aea, Colchidis urbs 1024.
Aeas, Epiri fluvius, e Pindo oriens (vid. Steph. Byz. v. *Λάκμων*) 1020.
Aeetes, magnus Italiae portus, ubi Argonautae olim appulerunt 1274.
Aegaeum mare, cuius ad littus sepulcrum Aiacis Oilei 402.
Aegesta, sive Segesta, urbs Siciliae a Troianis condita, cuius incolae Ilii excidium lugubri veste et intonsa coma semper lugebant 968—977.
Aegilus, Peloponnesi promontorium 108.
Aegonea, Maliensium in Thessalia urbs 903.
Aegyptus, aestate Nili aquis irrigatur 847. inferior, Nili fluminibus quasi aggesta 118 sq. Nilus vocatur *Τρίτων* 119. 576. *'Ασβύστης* 848.
Aesarus, Crotonis fluvius 911.
Aethiopia, Cephei turres, 834. *'Ερμοῦ πτέρνα*, fons 835.
Aethices, gens Epiri inter Tymphaeam et Athamaniam 802.
Aetoli; Aetolis dicitur Siren, filia Acheloi, qui medius inter Aetoliam et Acarnaniam interfluit 671. Thersites Aetolus 1000. Aetolorum legati a Dauniis vivi in terra defodiuntur 1056—1066.
Agylla, Tyrrheniae urbs, gregibus abundans 1241. 1355.
Ales, Colophonis fluvius 425. Siciliae fl., unde Venus Alentia dicta est 868.
Almonia, Macedoniae regio 1238.
Alpes; Alpium iuga 1361.
Althaenus, Apuliae rivus, iuxta Podalirii sepulcrum profluens 1053.
Amantia, Epiri urbs 1043.
Amphissa, Phocidis urbs 1074.
Amphrysus, Thessaliae fluvius 900.
Anemorea, Phocidis urbs 1073.
Angaesi, Apuliae populus 1058.
Anthedon, Boeotiae urbs, quam Thraces condiderant 755.
Aones; Aonum terra, Boeotia, ab Aonibus, indigenis Boeotiae incolis 1209.
Aornus, sive Avernus, lacus Campaniae prope Cumas, formae rotunditate insignis 704.
Apsinthii, Thraciae populus 418.
Araethus, (Arachtus?) Epiri fluvius 409.
Arcades; Proseleni dicti 482. eorum fabulosa origo 480.
Argivi, Helena Argiva 850. Argivorum principes 1443. Menelaus, non sincerus Argivus 151.
Argyrini, populus Epiri 1017.
Argyrippa, Dauniae sive Apuliae urbs, a Diomede condita 592.
Arne, Boeotiae urbs 644.
Asbystae, Libyes 895.
Asbystes, Nilus 848.
Asia; *Populi:* Bebryces 516. 1305. 1474. Cares 1384. Chalybes 1109. Mysi 1246. Phthires 1383. — *Urbes:* Aea 1024. Cimpsus 1352. Clarus 1464. Cromna 522. Cytea 1312. coll. 174. Magarsus 443. Myrina 243. Ophrynium 1208. Themiscyra 1330. Thigrus 1390. — *Montes:* Actaeus 1334. Cercaphus 424. Phalacra 24. 1170. Rhoeteum promontorium 583. 1161. Satnius 1390. Tmolus 1351. — *Fluvii:*

Ales 425. Eris 1333. Lagmus 1333. Pactolus 272. 1362. Pyramus 439. Rhyndacus 1364. Telamus 1333. Thermodon 1334. *Paludes:* Gygaea palus 1152. 1353.
Ἄτης λόφος 29.
Atintanes, Epiri populus 1044.
Atlantis domicilium, i. e. Libya 878.
Attica, vid. Acte.
Ausigda, Libyae urbs, quam Cinyphus fluvius praeterfluit 885.
Ausones, dicuntur Appuli 615. Ausones Pellenii commemorantur prope Crotonem 922.
Ausonius (*Αὐσόνειος* et *Αὐσονίτης*), dicitur de Apulia 593. 1047. de Tyrrhenia 1355. de tota Italia 702. Ausonii maris recessus, i. e. fretum Siculum 44.

B.

Baiae, Campaniae urbs, ubi Baii, naucleri Ulyssis, sepulcrum 694.
Baleares insulae, vid. Gymnesiae.
Bebryces, dicuntur Troiani 516. 1305. 1474.
Bephyrus, Boeotiae fluvius, Musis amatus 274.
Bisalti, Thraciae populus; inde Bisaltica Eon, Thraciae urbs 417.
Bistones, Thraciae populus 418.
Boagrius, Locridis amnis 1146.
Bocarus, Salaminis fluvius 451.
Boeoti, dicuntur Temmices 644.
Bombylia, Boeotiae mons 786.
Βορείγονοι, vid. Aborigines.
Budea, Magnesiae urbs, unde Minerva dicta *Βούδεια* 359.
Bura, oppidum Achaiae; unde Buraei 591.
Brychon, Macedoniae fluvius 1408.
Byblus, Phoeniciae urbs antiquissima, ubi Myrrha, Thiantis filia, in arborem conversa, Adonidem peperit 829 sq.

C.

Calydnae, insulae duae iuxta Troiam 25.
Calydni turris dicuntur Thebae Boeotiae, a Calydno rege antiquissimo 1209.
Canastraeus, i. e. Macedonicus, a Canastro Macedoniae (peninsulae Pallenes) promontorio 526. 1441.
Cares, primi stipendia meruerunt 1384. a Neleo, Codri filio, devicti sunt ibid.
Caricus, Laconiae fluvius 149.
Carne, Phoeniciae urbs, unde Phoenices dicti Carnitae 1291.
Carpathus, insula, valde montibus aspera, prope Rhodum sita 924.
Castanea, Magnesiae urbs 907.
Celtrus, vid. Ister.
Cephei turres, h. e. Aethiopiae urbes 834.
Cerastia, insulae Cypri cognomen 447.
Ceraunii montes in Epiro 1017.
Cercaphus, Colophonis mons 424.
Cerne, Oceani insula, ubi Aurorae cubilia 18. Altera versus occasum sita, quam poeta *Κερνεᾶτιν νῆσον* appellat, videtur esse Corsica 1084.
Chalybes, Scythiae populus ad Thermodontem fluvium, apud quos optimum est ferrum 1109.
Chaonia, regio montana Epiri 1046. 1320.
Charybdis 668. 743.
Chersonesus; Thracica 534. Dorica 1391.
Chonia, Italiae inferioris regio 983.
Cimmerii 695. tenebrae 1427.
Cimpsus, Lydiae urbs 1352.
Cinyphus, Libyae fluvius 885.
Circaeum, Italiae promontorium 1273.
Ciris, Italiae infer. fluvius 946.
Cissus, Macedoniae mons 1237.
Clarus, Ioniae urbs, prope Colophonem, Apollini sacra 1464.
Clete, Italiae urbs, a Clete Amazone, Penthesileae nutrice condita, cuius reginae deinceps omnes Cletae appellatae sunt 995. urbs postea a Crotoniatis diruta est 1002—1007.
Cocyti flumen, prope Cumas 705.
Comaethus turres h. e. Teleboarum urbs, quam Amphitruo cum Cephalo et Panopeo, Epei patre, proditione cepit 934.
Conchea, *Κογχείας ὕδωρ* 869.
Corinthus, Peloponnesi urbs 1024.
Coscynthus, Euboeae fluvius 1035.
Crathis, Italiae prope Sybarim fluvius, ad quem Philoctetes sepultus est 919. 1079. Alius est Illyriae fluvius 1021.

Crestone, Thracia 499. 937.
Creta, *urbes:* Cnossus 1214. Cydonia, unde Minerva cognomen habuit 936. Drauce 1304. Gortyna 1214. Rhithymna 76. *mons:* Dicte 1300. Cretenses dicuntur *Curetes* 1297. et *Idaei* 1297.
Crimisa, Italiae oppidum, prope Crotonem 913.
Crimisus, Siciliae fluvius 961.
Crisa, Phocidis urbs 1070.
Cromna, Paphlagoniae urbs, Neptuno sacra 522.
Croton et Crotoniatae 1002. 1071.
Cychrei antra, h. e. insula Salamis 451.
Cylistarus, Italiae infer. fluvius 946.
Cynthus, insulae Deli mons 574.
Cynus, Locridis urbs 1147.
Cyphus, Perrhaebiae urbs 897.
Cyprus, insula, olim Sphecea et Cerastia appellata 447.
Cytaea, Colchidis urbs, de qua Medea Cytaica denominatur 174. 1312.
Cytinaei vocantur Dores, a Cytinio, Doridis urbe 1389.

D.

Dardania regio, i. q. Troia 967. 1257.
Dardanus, Apuliae urbs prope Salapinam paludem 1129.
Daunii, Apuli 592. 1052. 1128. 1254.
Diacria, Euboeae montes 375.
Dicte, Cretae mons; unde Dictaeum palatium pro Cretensi 1300.
Diomedea insula prope Apuliae littus, a Diomede denominata, cuius socii in ardeas transformati ibi habitant, nidosque mira arte exstruunt 590—602.
Dirphossus, Euboeae mons 675.
Dizerus, Illyriae fluvius prope Polas 1026.
Dolonci, Thraces 331. 533.
Doris, Asiae minoris regio, specie peninsulae in mare excurrens 1391.
Dotium, Macedoniae promontorium 410.
Drauce, Cretae urbs, unde Scamander, Teucri pater, Draucius dictus est 1304.
Drepanum, Siciliae promontorium, de falce Saturni sic dictum 869.
Dyme, urbs Achaiae 591.
Dyras, Thessaliae fluvius 916.

E.

Echinus, Thessaliae urbs 904.
Ectenes, olim dicebantur Thebani 433. 1212.
Edoni, Thraciae populus 419.
Elei, antiquo nomine dicebantur Epei 151.
Enna, Siciliae urbs, Cereri sacra, quae inde Ἔνναία dicta est 152.
Eon, Thraciae urbs, ad Strymonem sita 417.
Eordi, Macedoniae populus 1342. (cf. *Herodot.* VII. 185. Steph. Byz. v. Ἐορδαῖαι.)
Epirus; *populi:* Aethices 802. Argyrini 1017. Atintanes 1044. Chaones 1046. 1320. Mylaces 1021. Thesproti 1441. *urbes:* Amantia 1043. Trampya 800. Tymphaea 802. (vid. Steph. Byz. v. Τύμφη). *fluvii:* Aeas 1020. Araethus 409. Polyanthus 1046. *montes:* Ceraunii 1017.
Erembi, prope Nili ostia habitantes; eorum littora nautis infesta 827.
Eris, Scythiae fluvius 1333.
Ἑρμοῦ πτέρνα, fons in Aethiopia, quem Mercurius terram calce feriens excitavit 835.
Eryx, Siciliae urbs 866.
Euboea; *montes:* Dirphossus 375. Diacria 375. Nedon 374. Opheltes 373. Trychates 374. Zarax 373. *fluvii:* Coscynthus 1035.
Europa, Sarpedonis patria, a matre eius denominata 1284.
Euryampii, Thessaliae populus 900.
Eurytanes, Aetoliae populus, apud quos Ulysses videtur oraculum habuisse 799.

F.

Fluvii: Aeas 1020. Aesarus 911. Althaenus 1053. Amphrysus 900. Araethus 409. Asbystes 848. Bephyrus 274. Boagrius 1146. Bocarus 451. Brychon 1408. Caricus 149. Cinyphus 885. Ciris 946. Coscynthus 1035. Crathis

919. 1021. 1079. Crimisus 961. Cylistarus 946. Dizerus 1026. Dyras 916. Eris 1333. Glanis 718. Helorus 1033. Hypsarnus 647. Inopus 576. Is 724. Ister 74. 189. 1336. Ladon 1041. Lagmus 1333. Lametus 1085. Laris 725. Lingeus 1240. Lycormas 1012. Membles 1083. Nauaethus 921. Nilus, vid. Asbystes et Triton. Ocinarus 729. 1009. Pactolus 272. 1352. Peneus 1343. Polyanthus 1046. Pyriphlegethon 699. Pyramus 439. Rhyndacus 1364. Sinis 982. Sperchius 1146. Strymon 417. 1178. Tanais 1288. Telamus 1333. Thermodon 647. 1334. Titon 1276.

Fontes; Ἑρμοῦ πτέρνα in Aethiopia 835. Pimplea, in Macedonia 275.

G.

Galadra, Macedoniae urbs, in regione Pieria 1444. inde Galadraei 1342.

Glanis, fluvius prope Neapolim 718.

Golgi, Cypri urbs, Veneri sacra, quae inde Golgorum regina dicitur 589.

Gonnus, Thessaliae urbs 906.

Gonusa, Siciliae lacus 870.

Gortyna, Cretae urbs 1214.

Gortynaea, Tyrrheniae regio 806.

Graea, Boeotiae urbs 645.

Graeci, 532. 891. coll. 284. 605. 894.

Graecia propria: 187. 298. 366. *populi:* Aetoli 101. 1056. Aones 1209. Cytinaei 1389. Ectenes 433. 1212. Temmices 644. 786. *urbes:* Abae 1074. Amphissa 1074. Anemorea 1073. Anthedon 755. Arne 644. Bombylia 786. Calydni turris (Thebae) 1209. Crisa 1070. Cynus 1147. Graea 645. Larymna 1146. Leontarne 645. Lilaea 1073. Naryx 1148. Onchestus 646. Pleuron 143. Phalorias 1147. Scarphea 1147. Scolus 646. Tegyra 646. Thebae 1194. 1204. 1211. Thronium 1148. *fluvii:* Hypsarnus 647. Lycormas 1012. Thermodon 647. *montes:* Laphystius 1237. Phicius 1465. Pyranthus 1149.

Gygaeus, Lydiae lacus, ad quem Echidna, Typhonis uxor, horrendo specu habitat 1353. Inde denominata est Minerva Gygaea 1152.

Gymnesiae insulae, prope Iberiam, quarum incolae iam a teneris fundarum artem exercebant 633 — 641.

Gyrae (sive Gyrades) petrae, in Tenu insula, ad quas Aiax Oileus naufragium fecit 390.

Gytheum, Laconiae promontorium 98.

H.

Harpe, insula maris Ionii (Phaeacia sive Corcyra), Saturno invisa 761.

Hellespontus 22. Asiam ab Europa disiungit 1285.

Helorus, Siciliae fluvius, cuius ostia prope Pachynum promontorium 1033. ibi cenothaphium erat Hecubae 1185.

Herculea via prope Baias 697.

Hipponium, urbs Italiae infer. ad mare sita 1069.

Hyle, urbs et regio insulae Cypri, Apollini sacra, qui inde Hylates dictus 448.

Hypsarnus, Boeotiae fluvius 647.

I.

Iapyges 852.

Iberia, i. e. Hispania; aspera Iberiae littora 643.

Ichnae, Macedoniae urbs; unde Themis dicta est Ichnaea 129.

Ida, 1) mons Troianae regionis; Idaei colles 1256. Idaea puella, h. e. Troiana 496. 2) Cretae mons; inde Idaei h. e. Cretenses 1297.

Ilium, 984. Ilienses 1167.

Inopus, Deli insulae fluvius, qui aquas suas e Nilo trahere credebatur 576.

Insulae: Calydnae 347. Carpathus 924. Cerne 18. coll. 1084. Cyprus 447. Diomedea insula 599. Gymnesiae 633. Harpe 761. Issa 220. Leuce 188. Leucophrys 346. Leucosia 723. Myconus et Tenus 389. Melite 1027. Oenone 175. Othronus 1027. 1034. Pithecusae 688. Salamis 110. 451. Scyrus 1324. coll. 185.

Insulae Beatorum, vid. Thebae.
Iones, 989. Xuthidae 987.
Ionium mare, ab Io, Inachi filia, denominatum 631.
Irus, Thessaliae urbs 905.
Is, Italiae inf. fluvius in sinum Paestanum prope Leucosiam insulam influens 724.
Issa insula, postea Lesbos dicta 220.
Ister fluvius 1336. coll. 74. idem quem poeta ficto nomine Celtrum appellavit 189.
Italia; dicitur Ausonia 702. coll. 44. 593. 1047. 1355. Oenotria 912. *populi:* Aborigines 1253. Angaesi 1058. Ausones Pellenii 922. Cimmerii 695. coll. 1427. Daunii 592. 1052. 1128. 1254. Iapyges 852. Latini 1254. Lucani 1086. Neapolitae 736. Umbri 1360. *urbes:* Agylla 1241. 1355. Argyrippa 592. Baiae 694. Chone 983. Clete 995. Crimisa 913. Dardanus 1129. Hipponium 1069. Lagaria 930. Lampete sive Lampetia 1068. Leutarnia 978. Macalla 927. Phaleri turris h. e. Neapolis 717. Pisa 1241. 1359. Polieum 984. Siris 856. 978. Terina 726. 1008. Temessa 1067. *montes* et *promontoria:* Circaeum 1273. Lacinium 856. Lethaeon 703. Linum 994. Ossa 697. Perge 508. Polydegmon 700. Posidonium 722. Salpii montes h. e. Alpes 1361. Setaea rupes 1124. Tylessus 993. *fluvii:* Aesarus 911. Althaenus 1053. Crathis 919. 1079. Ciris 946. Cylistarus 946. Glanis 718. Is 724. Lametus 1085. Laris 725. Lingeus 1240. Membles 1083. Nauaethus 921. Ocinarus 729. 1009. Pyriphlegethon 699. Sinis 982. Titon 1277. *lacus:* Acherusia palus 695. Avernus 704. Phorce 1275. Salpe 1129. *portus:* Aeetes 1274. Miseni portus 737. — Sibyllae antrum 1279. Gortynaea regio 806.

L.

Lacinium, Italiae inf. promontorium, Iunoni sacrum 856 sq.
Lacmon, Pindi montis vertex, unde oritur Aeas fluvius 1020. Lacmonii h. e. Dores 1389.
Ladon, Arcadiae fluvius 1041.
Laestrygones, ferus Siciliae populus, cuius crudelitatem Ulysses expertus est 662—665. eorum regio versus occasum sita, ubi Phoenodamantis filiae tres a nautis expositae sunt 956.
Lacus: vid. Paludes.
Lagaria, oppidum sive castellum Italiae ad mare situm, in cuius portum Epeus cum Phocensibus ab Ilio veniens appulit 930.
Lagmus, Ponti fluvius 1333.
Lametus, Italiae fluvius, in sinum Hipponiatem influens 1085.
Lampete, sive Lampetia urbs Italiae in sinu Hipponiate prope Temesam sita, ubi promontorium aspero cornu in mare excurrit 1068.
Laphystius, Boeotiae mons, Baccho sacer 1237.
Laris, Italiae inf. fluvius, in sinum Paestanum influens 725.
Larymna, Boeotiae urbs 1146.
Las, Laconiae urbs 95.
Latini, Italiae populus 1254.
Laure, (Λαυρήτη) urbs Crotonis 1007.
Lemnus; Lemnaeus ignis 227. Lemnium fulmen 462.
Leontarne, Boeotiae urbs 645.
Lerna, palus Argiva, unde Io, Inachi regis filia, a Phoenicibus rapta est 1293.
Lesbus, olim Issa nominata 220.
Lethaeon, altus Italiae mons 703.
Letrina, Elidis urbs, ubi Pelopis ossa sepulta erant 54. 158.
Leuce, insula Ponti Euxini 188.
Leucophrys, insula, postea Tenedos dicta 346.
Leucosia insula in sinu Paestano, a Leucosia Sirene denominata 723.
Leutarnia, Iapygiae urbs 978.
Libethrus, Macedoniae mons, Musis sacer 275. inviae eius fauces 410.
Libya; terra Libyssa 1016. coll. 648. 1014. Atlantis domicilium 878. *populi:* Libyes 894. Asbystae 895. *urbes:* Ausigda 885. Plynus 149. Tauchira 877. *fluvius:* Cinyphus 885.
Ligures, 1356. Cytaea Ligustica 1312.
Lilaea, urbs Phocidis 1073.

Lingeus, Tyrrheniae fluvius calidis aquis 1240.
Linum, Italiae promontorium 994.
Lindii, sive Rhodii, ab urbe Lindo coloniam in Italiam miserunt 923.
Locri, 1149. rosa Locrensis celeriter marcescens 1429.
Longas, secundum Scholiastam Boeotiae regio, unde Minerva dicta est Λογγᾶτις 520.
Longurus, Siciliae portus 868.
Lucani, 1086.
Lycormas, Aetoliae fluvius 1012.
Lycostomium, Thessaliae regio, a lupo quodam, quem Thetis ibi in lapidem commutaverat, sic appellata 901.

M.

Macalla, urbs Italiae inf. maritima, in qua Philoctetis sepulcrum 927.
Macedonia; *populi:* Eordi 1342. Galadraei 1342. *urbes:* Galadra 1444. Rhaecelus 1236. *fluvii:* Bephyrus 274. Brychon 1804. *montes* et *promontoria:* Cissus 1237. Dotium 410. Thrambus 1405. (vid. Steph. Byz. v. Θράμβος).
Maeotis, palus, quam Tanais fluvius immistis aquis mediam transit 1288.
Magarsus, urbs Ciliciae ad Pyrami ostia sita 443.
Mare; Aegeum 402. Ausonium 44. Ionium 631. Myrtoum 164. Salmydesium 186. Siculum 1029. Tyrrhenum 715. Pontus Euxinus 1286.
Marsi, Italiae populus, Phorcen paludem (lacum Fucinum) accolens 1275.
Mazusia, promontorium Chersonesi Thraciae 534.
Melite, insula, Pachyno Siciliae promontorio obiecta 1027.
Membles, Italiae fluvius in Lucaniae finibus 1083.
Memphis, Aegypti urbs 1294.
Methymna, una ex quinque Lesbi urbibus, in cuius regione Palamedes sepultus est 1098.
Miseni portus prope Neapolim 737.
Molossia; Molossus, Apollinis cognomen 426.
Montes et promontoria: Actaeus 1334. Aegilus 108. Ates iugum 29. Canastrum 526. Ceraunii montes 1017. Cercaphus 424. Circaeum 1273. Cissus 1237. Clarus 1464. Cynthus 574. Diacria 375. Dicte 1300. Dirphossus 375. Dotium 410. Drepanum 869. Gytheum 98. Gyrades petrae 390. Ida 1256. Lacinium 856. Lacmon 1020. coll. 1389. Laphystius 1237. Lethaeus 703. Linum 994. Libethrus 275. Malea 94. Mazusia 534. Nedon 374. Neritus 769. 794. Opheltes 373. Ossa 697. Pachynum 1029. 1182. Perge 508. Phalacra 24. 1170. Phegius 16. Phicius 1465. Polydegmon 700. Posidonium 722. Pyranthus 1149. Rhoeteum 583. 1161. Salpii montes 1361. Satnius 1390. Saum 78. Setaea rupes 1081. Sirenum scopuli 653. Symplegades 1285. Thrambus 1405. Titon 1406. Tmolus 1390. Trychates 374. Tymphrestus 420. 902. Typhoneus mons 825. Tylessus 993. Ulysseum promontorium 1032.
Mopsopia i. q. Attica 1340.
Myconus et Tenus, Aegaei maris insulae, inter quas Aiax Oilei naufragium fecit 389.
Mylaces, populus Epiri 1021.
Myrina, urbs Troadis 243.
Myndus, Cariae urbs, unde dicta est Pallas Myndia 950. 1261.
Myrtoum mare, a Myrtilo sic dictum 164.
Mysorum rex, Telephus, cuius filii Tarchon et Tyrrhenus coloniam in Italiam duxerunt 1246. coll. 1351.

N.

Naryx, urbs Locrorum vetustissima 1148.
Nauaethus, Italiae infer. fluvius 921.
Neapolis, urbs a Phalero, Siciliae tyranno, condita 717. ibi Parthenope Siren, ab undis eiecta, templum et divinos honores habuit 717—721. 735 sq.
Nedon, mons Euboeae 374.
Neritus, Ithacae mons 769. saltuosus 794.
Nilus, olim dictus Asbystes 848. Triton, 119. 576.

Nonacris, Arcadiae urbs, de qua Mercurius Nonacriates denominatus est 680.

O.

Ocinarus, Italiae fluvius, Terinam urbem praeterfluens 729. 1009.
Oenone, insula, postea Aegina appellata 175.
Oenotria i. q. Italia 912.
Oenus (*Κνηκείων πόρος*), Laconiae fluvius 550.
Olenus, Achaeorum urbs 590. (Paus. VII. 18, 1.)
Olossoh (Oloosson), Thessaliae urbs 906.
Onceum, Arcadiae locus, ubi Ceres-Erinnys horrendo sacrificio colebatur 1225.
Onchestus, Boeotiae urbs, Neptuno sacra 646.
Ὄνου γνάθος, (asini maxilla) promontorium Laconiae 94.
Opheltes, Euboeae mons 373.
Ophrynium, Troadis locus, ubi sacellum erat Hectoris 1208.
Orthosium, Arcadiae mons; unde Diana est Orthosia denominata 1331.
Ossa, Italiae inf. mons 697.
Othronus, insula parva ad meridiem Siciliae 1027. insula ad Adriae ostium, inter Epirum et Italiam 1034.

P.

Pachynum, Siciliae promontorium 1029. ibi cenotaphium Hecubae ab Ulysse aedificatum 1182.
Pactolus, Lydiae fluvius aurifer 272. 1352.
Palauthra (*Σπαλάθρα*), Magnesiae urbs 899.
Pallene, Macedoniae regio, Gigantum patria 127. 1407.
Paludes: Conchea (?) 869. Gonusa 870. Gygaea 1353. coll. 1152. Lerna 1293. Maeotis 1288. Phorce (lacus Fucinus) 1275. Salpe 1129.
Patara, Lyciae urbs, unde Apollo Patareus denominatus 920.
Pelasgi 1083. 1364. coll. 177. 245.
Pellene, Achaiae urbs; unde dicti videntur Ausones Pellenii 922.
Peloponnesus; *populi:* Buraei 591. Lacones 589. Pheraei (*Φαραί*) 552. *urbes:* Corinthus 1024. Dyme 591. Las 95. Letrina 54. 158. Nonacris 680. Olenus 590. (Paus. VII. 18, 1.) Telphussa 1040. Therapne 590. *fluvii:* Caricus 149. Ladon 1041. Oenus 550. Lerna, palus 1293. *montes* et *promontoria*: Aegilus 108. Gythium 98. *Ὄνου γνάθος* 94. Orthosius (?) 1331.
Peneus, Thessaliae fluvius 1343.
Pephnus, Laconiae oppidum; inde Helena dicta est Pephnaea, non sine gravi nominis ambiguitate 87.
Perge, Tyrrheniae mons 508.
Phaeacia; Phaeaces 632.
Phalacra, Idae montis iugum; inde naves, ex Idae arboribus fabricatae, dicuntur Phalacraeae filiae 24. Phalacraeus ramus 1170.
Phalanna, Thessaliae urbs 906.
Phalorias, Locridis urbs 1147. (vid. Steph. Byz. h. v.)
Phaleri turris, h. e. Neapolis 717.
Pheraei (*Φαραῖοι*), Messeniae urbis (*Φαραί*) incolae 552. Pheraea autem Hecate dicitur a Pheris, Thessaliae urbe 1180.
Phegius mons, ad Oceanum situs 16.
Phlegra, Macedoniae regio, e qua oriunda erat Torone, Protei uxor 115. 1404.
Phigalia, Arcadiae urbs; unde Bacchus dictus est Phigaleus 212.
Phorce, Italiae lacus in regione Marsorum (lacus Fucinus) 1275.
Phthires, Cares 1383.
Phicius mons prope Thebas 1465.
Phylamus (?) 593. fortasse fluvius Dauniae.
Pimplea, fons Musis sacer 275.
Pisa (Pisae), Tyrrheniae urbs 1241. 1359.
Pithecusa, insula ignita, similis habitata 688 — 693.
Pleuron, Aetoliae urbs, unde Helena dicta Pleuronia 143.
Plynus, Libyae urbs 149.
Poemandria, Boeotiae urbs, a Poemandro quodam condita, unde etiam tota illa regio Poemandris dicta (Strab. IX. 10. Paus. IX. 20, 1.)
Polae, Illyriae urbs, quam Colchi,

Medeam frustra persequuti, consediderunt 1022.
Polieum, urbs Italiae, a Troianis condita, qui Minervae Poliados Palladium secum apportarerunt 984. (cf. Strab. VI. 14.)
Polyanthus, Chaoniae fluvius 1046.
Polydegmon, h. e. Apenninus, altissimus Italiae mons, unde omnia Italiae flumina fontesque omnes originem trahunt 700—702.
Pontus Euxinus, Scythis proximus, Asiam ab Europa disiungit 1286.
Populi: Aborigines 1253. Aethices 802. Angaesi 1058. Aones 1209. Apsinthii 418. Arcades 480. Argyrini 1017. Asbystae 895. Atintanes 1044. Ausones 615. 922. coll. 44. 593. 702. 1047. 1355. Bebryces 516. 1305. 1474. Bisaltae 417. Bistones 418. Buraei 591. Cares 1384. Chalybes 1109. Cimmerii 695. 1427. Crotoniatae 987. 1002. Curetes 1297. Cyphaei 897. Cytinaei 1389. Daunii 592. 1052. 1128. 1254. Dolonci 331. 533. Edoni 419. Ectenes 433. 1212. Eordi 1342. Eremhi 827. Eurytanes 799. Galadraci 1342. Idaei 1297. Iapyges 852. Lacmonii (Dores) 1389. Lacones 589. Laestrygones 662. Latini 1254. Ligures 1312. 1356. Lindii 923. Lucani 1086. Mylaces 1021. Mysi 1246. Pelasgi 1083. 1364. Phaeaces 632. Pheraei 552. Phthires 1383. Pronii 791. Salangi 1058. Sicani 951. Sithones 1357. 1406. Spartani 1124. Temmices 644. Umbri 1360.
Posidonium, sive Paestanum promontorium 722.
Pronii, Cephalleniae gens 791.
Proserpinae nemus, prope lacum Avernum in Campania 698.
Pyranthus, Locridis mons 1149.
Pyramus, Ciliciae fluvius 439.
Pyriphlegethon, Campaniae fluvius prope Cumas 699.

R.

Rhaecelus, Macedoniae urbs, ubi Aeneas, e Troia profugus, primo consedit 1236.
Rheithrum, Ithacae portus 768.
Rhithymna, Cretae urbs 76.
Rhoeteum, Troadis promontorium, a Rhoetea, Sithonis Thraciae regis filia, denominatum 583. 1161.
Rhyndacus, Mysiae fluvius 1364.

S.

Salamis, draconis insula prope Atticam 110. Cychrei antra 451.
Salangi, Apuliae populus 1058.
Salmydesus, Thraciae littus, nautis periculosissimum 1286. *Salmydesium mare* 186.
Salpe, sive Salapina palus, prope Salapiam, Apuliae urbem, ubi Casandra templo et mysteriis colebatur 1129.
Salpii montes sive Alpes 1561.
Sarapta, Phoeniciae urbs; unde Europa dicitur *Saraptia* puella, h. e. Phoenissa 1300.
Sardonius piscis, h. e. pastinacea marina, cuius venenato aculeo Ulysses a Telegono vulneratus interiit 796.
Satnius, Cariae mons 1390.
Satrachus, urbs insulae Cypri 448.
Saturnius collis, (Κρόνου ὄχθος) prope Olympiam 42.
Saus, i. q. Samos sive Samothrace 78. (vid. Strab. X. 457. T. IV. p. 93—98. edit. Tzsch.)
Scaeae portae urbis Troiae 774.
Scandea, Cytherorum insulae urbs 108.
Scarphea, Locridis urbs 1147.
Scolus, Boeotiae urbs 646.
Scyllae rupes, nautarum pernicies 650. coll. 44 sq. 669.
Scyrus, una ex insulis Cycladibus, ubi Theseus a Lycomede rege interemtus est 1324. *Scyrius* draco dicitur Neoptolemus 185.
Scythia, 200. Scythae 1287. coll. 458. 917. 1336.
Setaea rupes, sive Setaeum promontorium, prope Sybarim 1081.
Sibyllae antrum prope Cumas in Campania 1279.
Sicilia; Sicanorum terra 870. 951. triceps 966. mare Siculum 1029. fretum Siculum 44. 649. 1085. *populi:* Laestrygones 956. coll. 662. *urbes:* Enna, unde Ceres dicta Ennaea 152. Eryx 866. *fluvii:* Crimisus 961. Helorus 1033.

1185. *lacus:* Conchea (?) 869. Gonusa 870. *montes et promontoria:* Drepanum 869. Pachynum 1129. 1182. Ulysseum 1032.
Sinis, Italiae inf. fluvius, Chonen, Oenotriae urbem, praeterfluens 982.
Siris, Italiae urbs, ad sinum Tarentinum sita 856. 978.
Sirenum Scopuli 653.
Sithones, Thraciae populus 1406. Sithonii Gigantes 1357.
Spartani 1124. coll. 589. 792.
Sperchius, Thessaliae fluvius 1146.
Sphecea, insulae Cypri cognomen 447.
Strymon, Thraciae fluvius 417. 1178.
Symplegades petrae, scopuli trans Bosporum Thracium in ipso Ponti Euxini ostio siti 1285.
Syrtes, periculosissima Libyci littoris vada 648. ubi Iason cum Argonautis templum Herculi exstruxit 871—876.

T.

Tamasus, Cypri urbs; inde Tamasius crater 854.
Tanais, Scythiae fluvius, Asiam ab Europa disiungit 1288.
Tartesus, urbs prope columnas Herculis 643.
Tauchira, Libyae urbs, in regione Cyrenaica 877.
Tegyra, Boeotiae urbs 646.
Telamus, Ponti fluvius 1333.
Telphusa, Arcadiae urbs, unde Erinnys dicitur Telphusia 1040. et Apollo Telphusius 562.
Temessa, Italiae inf. urbs 1067.
Temmices, i. q. Boeoti 644. coll. 786.
Tenedus, antea Leucophrys dicta 346.
Terina, urbs maritima Italiae inferioris, ubi Ligea Siren sepulta est 726. 1008.
Thebae, Boeotiae urbs, dicitur Calydni turris 1209. Aonum terra 1209. ibi Hectoris ossa sepulta sunt in sanctissimo loco Διὸς γοναὶ dicto, sive insulae Beatorum 1194. 1204. *Thebani* 1206. coll. 433. 1212.
Themiscyra, Scythiae urbs, ad Thermodontem fluvium, Amazonum sedes 1330.
Therapne, Laconiae urbs 590.
Thermodon, a) Scythiae fluvius 1334. b) Boeotiae fluvius 647.
Thermydrum, Rhodi insulae portus 924.
Thesprotus, i. e. Epirota 1441.
Thessalia; *populi:* Cyphaei 897. Euryampii 900. *urbes:* Aegonea 903. Budea 359. Castanaea 907. Echinus 904. Euryampus 900. Gonnus 906. Irus 905. Olosson 906. Palaethra 899. Phalanna 906. Titarus 904. Trachin 905. *fluvii:* Amphrysus 900. Dyras 916. Peneus 1343. Sperchius 1146. *montes:* Haemon 1020. 1389. Pyranthus 1149. Tymphrestus 902.
Thigrus, Cariae urbs 1390.
Thracia, 118. dicitur Crestone 499. 937. ab Ilo vastata 1341. *populi:* Apsinthii 418. Bisaltae 417. Bistones 418. Dolonci 331. 533. Edoni 419. Sithones 1406. coll. 1357. *urbs:* Eon 417. *fluvius:* Strymon 417. 1198. *montes et promontoria:* Mazusia 534. Titon 1406.
Thrambus, Macedoniae promontorium 1405.
Thrascias ventus 925. coll. 1015.
Thronium, Locridis urbs 1148.
Titarus, Thessaliae urbs 904. (Τιταρών. vid. Steph. Byz. h. v.)
Titon, Italiae fluvius prope Romam, qui profundo terrae hiatu absorbetur 1277.
Titon, Thraciae promontorium 1406.
Tmolus, Lydiae mons 1351.
Trachin, Thessaliae urbs 905.
Trampya, Epiri urbs 800.
Traron (?), Troadis mons 1159.
Triton, antiquum Nili nomen 119. 576.
Troezenia, Venus denominata est, ob celebre templum, quod Troezene a Phaedra dedicatum habuit 610.
Troia, dicitur Ἄτης λόφος 29. Dardania urbs 967. 1257. Troiani 1167.
Trychates, Euboeae mons 374.
Tylessus, Italiae inf. mons, prope sinum Terinaeum 993.
Tymphaea, Thesprotiae regio (urbs?), a monte Tymphe deno-

minata; inde *Tymphaeus* pro Epirota dicitur 802.
Tymphrestus, Macedoniae mons 420. 902.
Typhoneus mons in Cilicia 825.
Tyrrhenia, 1239. coll. 805. Tyrrhenum mare 649. 715. 1085.

V.

Ulysseum promontorium, prope Pachynum 1032.
Umbri, Italiae sup. populus 1360.
Urbes: Abae 1074. Aea 1024. Aegae 135. Aegesta 968. Aegopea 903. Agylla 1241. 1355. Amantia 1043. Amphissa 1074. Anemorea 1073. Anthedon 765. Argyrippa 592. Arne 644. Baiae 694. Bombylia 786. Bura 591. Byblus 829. Carne 1291. Castanaea 907. Chone 983. Cimpsus 1352. Clete 995. Corinthus 1024. Crimisa 913. Crisa 1070. Cromna 522. Cynus 1147. Cyphus 897. Cytaea 174. 1312. Cytinium 1389. Dardanus 1129. Drauce 1304. Dyme 591. Echinus 904. Enna 152. Eon 417. Eryx 866. Euryampus 900. Galadra 1444. coll. 1342. Gnossus 1214. Golgi 589. Gonnus 906. Gortyna 1214. Graea 645. Hipponium 1069. Hyle 448. Ichnae 129. Irus 905. Lagaria 930. Larymna 1146. Las 95. Leontarne 645. Letrina 54. 158. Leutarnia 978. Lilaea 1073. Macalla 927. Magarsus 443. Methymna 1098. Myndus 950. 1261. Myrina 243. Myrrhae urbs (Byblus) 829. Naryx 1148. Neapolis 717. Nonacris 680. Olenus 590. Olosson 906. Onchestus 646. Ophrynium (?) 1208. Pallene 127. 1407. Palauthra 906. Pephnus 87. Phalorias 1147. Phalanna 906. Pherae 552. 1180. Phigalia 212. Pisae 1241. 1359. Pleuron 143. Plynus 149. Poemandria 326. Polae 1022. Polieum 984. Rhaecelus 1236. Rhithymna 76. Sarapta 1300. Satrachus 448. Scandea 108. Scarphea 1147. Siris 856. 978. Scolus 646. Tamasus 854. Tartesus 643. Tauchira 877. Tegyra 646. Telphusa 1040. Temessa 1067. Terina 726. 1008. Thebae 1194. 1204. 1209. Themiscyra 1330. Therapne 590. Thigrus 1390. Thronium 1148. Titarus 904. Trachin 905. Trampya 800. Troia 29. 967. 1257. Tymphaea 802. Zerinthus 77.

Z.

Zarax, Euboeae promontorium 373.
Zerinthus, Thraciae urbs, ubi Hecates antrum 77. coll. 1178. Zerinthia, Veneris cognomen 449. 958.
Zosterii collis, Italiae infer. mons prope Cumas cum templo Apollinis 1278. (hodie rocca di Cuma. vid. *Andr. di Iorio* Viaggio di Enea p. 56.)

INDICES

IN ANNOTATIONES ET SCHOLIA.

INDEX GRAECITATIS.

A.

α mutatum a librariis in ε p. 88, 41. 133, 20. 220, 23. 222, 23. 225, 24. — α in η 206, 3. — α in ι 186, 18. — α in ο 146, 36. — α in ω 34, 26. 167, 4. — α in ω 56, 24. 119, 24. 222, 20. 226, 16. 227, 23. 238, 6. 255, 8. 267, 29. — ᾳ in αν 177, 1. 34. — α in αυ 79, 10. 167, 3. 191, 36. 291, 17. — α in ος 163, 30. 178, 1. — α in ων 38, 1—3. — α in ως 38, 1—3.
αβ in αυ 118, 23. 162, 26. 166, 36.
ἁβρώς 109, 19.
ἄγαλμα 132, 23.
Ἀγαμεμνόνειον ἱμάτιον 229, 39 a.
Ἀγαμέμνων (Iovis epitheton) 82, 11.
ἀγίγαρτον 154, 45 a.
ἀγηλάζειν 107, 16.
ἀγηλατεῖν et ἁγηλατεῖν 106, 28 sq. 107, 1 sqq.
ἀγήλατος et ἁγήλατος 106, 19. 47 b.
ἄγος et ἅγος 106, 29. 107, 1 sqq.
ἁγνώς 109, 22.
ἄγριος et ὄμβριος conf. 45, 41.
ἄγρυπνος 94, 6.
ἀελλόπος 146, 7—11.
ἀεροβάμων 142, 33.
Ἀθηνᾶ Μαγαρσία 109, 35 b.
ἄθλιος 152, 26—35.
αι in α 133, 6. 221, 14. — αι in ε 18, 14. 22, 22. 38, 19. 133, 7. 137, 10. 143, 12. 181, 13. 194, 27. et saepius. — αι in ι 127, 23. — αι in ω 68, 27. — αι in αν 159, 5. αι in ας 72, 27. — αι in ει 72, 28. 167, 21. 181, 14. 188, 2. 194, 38. — αι in εν 37, 9. — αι in ες 141, 4. 144, 5. — αι in ευ 108, 32. 213, 3.
αἰαῖ 15, 6 sqq.
αἰθάλη 75, 39.
αἴθυια 62, 33 a.
Αἴθυια Ἀθηνᾶ 88, 22—30.
αἱμύλος 233, 8.
αἰνέω, patienter fero 138, 26. futurum duplex ibid.
αἰχμητής 67, 13.
αις in αν 73, 16. — αις in ας 225, 23. — αις in εις 215, 16. — αις in ες 225, 24. — αις in ης 96, 10. 234, 19. — αις in ως 239, 9.
αἰψηρὸς et λαιψηρὸς conf. 125, 8.
ἀκέλευθα 241, 9.
ἀκὴν et ἀλκὴν conf. 290, 8.
ἄκμηνος 153, 12.
ἀκούσω 92, 10.
Ἀκτή (Attica) 34, 9. 123, 21 b. 271, 13.
ἄλη 213, 6 sqq.
Ἄλης (fluvius) 103, 9. 43 b.
ἀλιβδύω 85, 27.
ἀλιβρώς 109, 9.
ἄλκω 74, 38 b.
ἅλμα 79, 13. 34 b.
ἄλξις 74, 40 b.
ἀλοιτός 39, 3.
ἀλφῆς et ἀλωῆς conf. 131, 1.
αμ in εμ 207, 13.
ἄμναμος 40, 24.
ἀμνάμων 41, 6.
ἀμός 114, 52 a.
ἄμπρα 263, 32 b.
ἀμπρεύω 145, 33. 263, 14.
Ἄμφις 80, 4.
αν in ᾳ 314, not. 4. — αν in ας 191, 33. 202, 22. 251, 21. — αν

in ον 147, 27. 177, 1. 197, 9. — αν in ων 174, 9.
ἀναπλέκων et ἀναπνέων conf. 149, 32.
ἀνακυπώσας 39, 25.
ἀνάρσιος 237, 10.
ἀνατεί 73, 5.
ἄναυρος 285, 43 a.
ανθ et αυθ conf. 22, 10. 104, 24.
ἄνις 85, 13.
ἀντί 90, 5.
αντο, οντο et ονται conf. 216, 1—4.
ἄξεται et ἕξεται conf. 245, 8.
αο in αυ 203, 33 sq.
Ἄορνος et Ἄορνις 159, 13—22.
ἀπαφαυάνθην 96, 26.
ἀπηλιώτης et ἀφηλιώτης 184, 24 sq.
ἄπλατον 133, 17.
ἀπόθεσιος et ἀπόθητος 129, 22 sq.
ἀπτώς 109, 19.
ἄπωθεν 103, 5.
ἀρβύλαι 182, 13. 26 a.
ἄρδην 171, 17.
Ἄριμα ὄρη 179, 5. 35 a.
Ἀρκάδες προσέληνοι 120, 4 sqq.
ἁρμοῖ 33, 5.
ἅρπη 87, 40.
Ἄρπιννα 47, 13.
ἄρταμος 63, 3.
ἀρτίπος 146, 10.
ἀρτύω et ἀρτάω conf. 46, 26. 71, 11.
ας in αι 72, 18. 81, 20. 239, 20. — ας in αις 165, 12. 242, 8. — ας in αν 208, 31. — ας in οις 165, 3. 209, 1. — ας in ους 177, 9. — ας in ος 116, 21. — ας in ων 118, 12.
ἀσκέραι 186, 2. 268, 27.
ἀστεμφής 231, 28. 232, 7—13.
ἀστέμβακτα 232, 5.
ἀστεργής 78, 42 a.
ἀστὴρ et Ἀστηρ 157, 22 sq.
ἄστρις 80, 4.
ἀσφαλεῖς et ἀσαφεῖς conf. 11, 23 a.
ἀτρώς 109, 19.
αυ in α 29, 14. 30, 26. 180, 1. 199, 11. 264, 18. 324, not. 1. — αυ in αβ 36, 13. 166, 11. 174, 5. 212, 21. 300, not. 2. coll. 107, 49. 108, 1. — αυ in αθ 157, 27. — αυ in αν 79, 10. 167, 2. 175, 17. — αυ in ευ 190, 13. — αυ in ω 264, 18.
αὐαίνω 96, 29.
αὐδάξασα 88, 40.
αὔθαιμος et αὐθαίμων 47, 25.
αὖθι 130, 19.
αὖθις 130, 16 sqq. αὖθις et αὖθι conf. 164, 13.
αὖθις et αὖτις conf. 71, 12. 130, 10.
αὐθόμαιμος et αὐθομαίμων 47, 20.
Αὐσόνειος, Αὐσόνιος et Αὐσονεύς 220, 18 sq.
αυτ in αντ in Compos. 175, 17.
αὖτις 130, 14 sqq. αὖτις et αὖθις conf. 71, 12. 130, 10.
αὐτοκάβδαλον 167, 7.
αὔω et αὔω 12, 24 a. 96, 17 sqq.
αὔως 12, 34 a.
αφ et εφ conf. 50, 3.
ἄφαιμος et ἀφαίμων 47, 26.
ἄφαντα et ἄφευκτα conf. 260, 2.
ἄφατον et ἄφαντον conf. 193, 17.
ἀφάσσειν 34, 29.
ἀφεσμός 100, 13.
ἀφετὴ et Ἀφέτη 157, 23.
ἄφλαστα 75, 32 b. 14, 36 a.
Ἀχιλλέως δρόμος 53, 17. 54, 29.
Ἀψύνθιοι 100, 27. 45 b.
Ἄψυνθος 101, 1.

B.

β mutatum a librariis in κ 28, 19. 76, 46 b. 135, 22. 140, 10. 171, 26 sq. 260, 1. 279, 32. β in μ 95, 20. 96, 2. 150, 14. 189, 13. 218, 10. 243, 18. β in ν 285, 19. β in ρ 240, 1. β in φ 168, 25. 173, 17. 176, 11. β in χ 28, 19.
βάβαξ 118, 15. 32 b.
Βαῖος et βαιός 157, 24 sq.
βάρις 167, 24.
βάσις 142, 20.
βατραχίς 278, 35.
Βέβρυκες 125, 12—19. 44 a.
Βέβρυσσα 125, 31 b.
Βισαλτία 100, 20.
Βίστονες 100, 45 b.
βλύω et βρύω conf. 76, 26. βλύω et κλύω conf. 76, 46 b.
βλώσκειν 110, 15.
βούβοτος 183, 15.
βουβών 121, 3.
Βούδεια 88, 12.
βουκολίζω 228, 13.
Βουλαῖος 106, 12. 38 b.
βρύκειν 154, 10.

βούειν cum Genit. 95, 6.
Βωκαλίας 111, 24.
Βώκαρος 111, 22.

Γ.

γ mutatum a librariis in δ 143, 3. 156, 1. — γ in ι 22, 19. — γ in λ 77, 4. 104, 26. — γ in μ 126, 1. — γ in ν 25, 13. — γ in π 111, 45. — γ in ρ 147, 29. — γ in σ 238, 26. — γ in ς 29, 4. — γ in τ 213, 15. 218, 40. 281, 17. — γ in χ 272, 12. 289, 24.
γαίω 71, 27 a.
γάμος 88, 43.
γαμφαί 87, 30.
γάπεδον et δάπεδον conf. 143, 5.
γάρ et δ' conf. 100, 1.
γγ et γκ conf. 126, 1. 200, 8. 222, 14. 254, 11. 40. 274, 4. 294, 1.
γεῖσα 74, 13.
γέ et δέ conf. 73, 5.
γέ et σέ conf. 34, 31. 37, 10.
γένος et γεγώς 252, 11.
γλάγος 80, 36 a.
γλαυκός 118, 41 a.
γναπτῷ et ῥαπτῷ 24, 6.
γνόφῳ et δνόφῳ conf. 123, 7.
γνύθος 120, 45 b.
Γογγυλάτης 106, 9.
γογγύλη et στρογγύλη conf. 208, 11.
γόννατα 196, 4. 11.
Γόννος 196, 6—20.
γόνος et γένος conf. 277, 7.
γόων et λόγων 15, 4.
γραφὰς et ταφὰς conf. 91, 4.
γρουνὸς et γρουνός 26, 44 b. 27, 1. 75, 1.
Γυραὶ πέτραι 94, 21. 46 b.
γύης 183, 42 b. 196, 40 a.
γωλειά 92, 1.

Δ.

δ et γ conf. 143, 3. 156, 1. — δ et θ 137, 5. 217, 4. — δ et λ conf. 220, 5. — δ et σ 199, 1. — δ et τ 135, 32. 221, 1. 249, 30.
Δαείρα et Δαῖρα 160, 19 sqq.
δάκος 170, 10. 31 b.
δᾶν 123, 10.
δάνος 71, 4. 160, 30. 161, 1—5.
δάπεδον 143, 5.
δασπλής 291, 13.
δέ et γέ conf. 73, 5.
δέ et δή conf. 110, 5. 131, 3.
δέ et σέ conf. 59, 14.
δέ et τέ conf. 41, 21. 69, 6. 159, 3. 186, 32. 221, 1. 249, 30. 292, 7.
δέ et τοι conf. 244, 3.
δεδουπώς 73, 15. 121, 18. 198, 17.
δείματα et δείγματα conf. 61, 2.
Δελφίνιος 57, 16. 34 b.
δεννάζειν 98, 33. 42 b.
δεξιοῦσθαι 19, 18.
δέπαστρον 121, 8.
δέρτρον 191, 1—9.
δήϊος et δάϊος conf. 187, 7.
Διάλεκτοι· Aeolica. ἀμός 114, 52 a. ἀναπεμπάζειν 10, 46. Ἀχίλληος, Ἀχίλλειος 111, 7—10. αὔως 12, 33 a. βασίληος, βασίλειος 111, 7—10. γόννατα 196, 4. 12. δνόφος 123, 9. εἴνεκα 184, 23. εὐράξ 198, 23. μηχυνθῇ 9, 25 b. μηλάτων 33, 38 a. σφός, ὑμός 114, 38—40 b. — Attica. αὖθις 130, 22. αὔω 96, 24. γεννᾶται 50, 39 a. δάϊος 187, 8. εἵνεκα 184, 22. ἕως 12, 30 a. ποθέσαι 129, 20. ῥαχία 92, 22. 34 b. Σιδῶνος 283, 8. ταργάνη 167, 36. — Dorica. αὖτα 115, 51 a. Ἀλέντα 103, 34. 45 b. Βύνη 33, 41 a. δᾶ 123, 10. δαρόν 52, 24. δνόφος 123, 11. 31 a. ῥυφεῖν 141, 1. τουτάκι 193, 3. — Ionica. αὖτις 130, 23. Ἀχιλλῆος et Ἀχίλλειος 111, 6—9. βασιλῆος et βασιλεῖος 111, 6—9. Genitivi in οιο 65, 10. εἵνεκα 184, 19. 23. εὐράξ 198, 23. ἠώς 12, 35 a. μηχυνθῇ 9, 25 b. Μούνιτος 122, 15. ῥαχία 92, 36 b. ῥυφεῖν 141, 1. Σιδόνος 283, 8. στέρφος 148, 22. φίλαντο 72, 9. ὦφελε 60, 47 b. — Dialectus communis (ἡ κοινὴ διάλεκτος, τὸ κοινόν, ἡ συνήθεια). αὖτις 130, 22. Ἀχιλλέος, βασιλέος 111, 4. σαργάνη 167, 36. σκυλεύω 185, 24. στερφῶσαι 148, 22. τράγος 44, 39 a.
διασφάξ 79, 5. 20 b. coll. 223, 12.
δίζυγος 97, 23.
Διὸς γοναί 245, 10.
δις et δυς in Compos. conf. 124, 17.
δνόφος 123, 1. δνόφος et γνόφος conf. 123, 7.

δρῦς 26; 42 a.
δύςμορον et δύςμορφον conf. 194, 27.
δωμάω et δομέω conf. 162, 9—18. 259, 5—9.
Δώτιον 99, 21. 45 a.

E.

ε mutatum a librariis in α 89, 24. 134, 26. 170, 3. 178, 16. 220, 32. 247, 28. — ε in ϑ 31, 13—20. — ε in ι 270, 22. — ε in αι 16, 14. 17, 6. 20, 15. 44, 22. 92, 9. 139, 3. 143, 11. 152, 23. 173, 1. 262, 8. — ε in ευ 224, 6. 242, 17. 246, 9. 250, 2. 255, 42 b. 298, not. 10.
ἔγγονοι et ἔκγονοι 105, 5. 157, 15 sqq. 194, 39—42. 224, 8 sqq.
ἔγκαρος 230, 1.
ἐγράφοσαν 13, 6.
ἔγχωρος et ἐγχώριος 69, 16.
ἐδώλια 75, 20.
ει in ε 163, 6. — ει in η 172, 26. 241, 25. 258, 3. — ει in η 101, 22. 141, 17. 231, 7. — ει in ι 16, 10. 31, 37. 55, 9. 131, 23. 184, 29. — ει in οι 92, 4. 143, 1. 252, 40. 262, 3. 271, 20. — ει in υ 256, 9. 258, 14.
εἴδωλον Ἑλένης 49, 11.
εἰλέω 247, 2.
εἰλημένος 247, 1.
εἰλιγμένος 247, 1. 6—9.
εἱλίσσω 247, 3.
εἵνεκα et εἵνεκα 184, 21 sq.
εις in ας 73, 3. 78, 25. — εις in ης 174, 7.
εἰς et ἐς conf. 44, 28. 72, 22. Vid. 102, 3 sqq.
ἐκ et ἐν s. εμ conf. 71, 15. 86, 22. 122, 10. 123, 16. 127, 11. 132, 18. 143, 12. 164, 40. 168, 7. 214, 1. 227, 7. 246, 7.
ἐκ et εἰς conf. 144, 5.
ἐκκέλευθα 241, 9.
Ἐκτῆνες 105, 52 b. 106, 7.
ἔκτοπος et ἐκτόπιος 69, 15.
Ἑκτόρειος κόμη 235, 12 sq.
ἐλέγοσαν 13, 6.
Ἑλένης et Ἕλλης conf. 13, 48 a.
ἕλκειν ποτόν 135, 8.
ἕλκεσθαι, defluere, 158, 37.
ἔμεινας et ἔνειμας conf. 101, 34.
ἔμπλην 216, 19.
ἐμπταίω et ἐμπαίω 32, 23 sq.
ἐναλλάξ 283, 11.
ἐνάενος 31, 1.
ἐνδατεῖσθαι 44, 7.
ἐννέωρος 134, 7.
ἐνόρχης 31, 1.
Ἐνόρχης 58, 31 b. 42 a.
ἐντύνει et ἐκτείνει conf. 164, 40.
ἔπαλξις 74, 40 b.
ἐπείσιον 279, 14—20.
ἐπὶ et ἀπὸ conf. 300, not. 3.
ἐπὶ et ες conf. in Compos. 77, 2. 83, 4. 153, 19. 173, 1 sq.
ἐπόμενον et ἐσόμενον conf. 333, not. 1.
Ἑρμοῦ πτέρνα 181, 44 a.
ἔρπις 135, 32—36. 46 b. 286, 22.
ἔρυμνον et ἔρεμνον conf. 155, 9—14. 223, 2.
ἔρφος 148, 21.
ες in αις 141, 5. — ες in εις 141, 5. — ες in ος 135, 2. 141, 11. — ες in ως 141, 6.
ἐσμός 100, 12.
ἐςόψεται et ἐπόψεται conf. 153, 18.
ἐστάθμησε 25, 23.
ἐστέναζε et ἐστάλαξε conf. 292, 32.
ἐστὶ et ἔσται conf. 292, 10.
ἐς χέρας et ἐσχάρας conf. 123, 2.
ἐσχάζοσαν 13, 5.
ευ in α 133, 12. 189, 16. — ευ in αι 173, 4. 178, 22. — ευ in αυ 191, 38. — ευ in ε 79, 1. 260, 2. — ευ in εβ 57, 13. — ευ in ου 93, 29. 121, 5.
εὐαίων 225, 39 b.
εὔαρχος 62, 16. 37 b.
εὐδάνω 273, 16.
εὔλαλον et εὔγλαγον conf. 77, 3.
εὐνάσει et ἀνάσσει conf. 133, 12.
εὐράξ 198, 20.
ευς in ως 36, 22.
εὔτορνος 151, 23.
ἔωλον 10, 15 a. 34, 11.
ἕως 12, 30 a.

Z.

ζ et ξ conf. 79, 1. 90, 18. 121, 1. 136, 1. 190, 24. 206, 26. 224, 13. 226, 8, 292, 31. — ζ et σ 98, 33. 130, 27. 190, 25. 242, 6.
ζεύγλα 210, 23. 272, 24.
Ζεὺς Ἄρειος 46, 1.
Ζήρινθος et Ζήρυνθος 25, 2.
Ζηρινθία (Venus) 110, 25. 39 b.

H.

η mutatum a librariis in ε 120, 20. 202, 21. — η in ι 25, 18. 52, 17. 58, 14. 123, 17. 187, 14. 195, 26. et saepius. — η in υ 58, 16. 144, 1. 189, 36. 233, 14. 248, 11. 269, 25. — η in ω 207, 15. 281, 16. — η in αι 100, 18. — η in ει 24, 9. 26, 6. 29, 21. 50, 24. 63, 32. 65, 19. 90, 22. 108, 34. 123, 13. 144, 2. 176, 4. 187, 13. 248, 12. — η in ευ 147, 10. 185, 17.

ῃ in ει 141, 15. 173, 4. 176, 20. — ῃ in ην 118, 20. 161, 6. 196, 35. — ῃ in ης 288, 22.

ἠγηλάζειν 107, 13.

ἤλυγος 97, 23.

ην in α 201, 31. — ην in η 118, 3. — ην in ιν 177, 2. — ην in υν 177, 3.

ης in αις 29, 19. 32, 4 sq. 87, 37. — ης in ας 9, 7. — ης in ῃ 141, 2. — ης in οις 100, 14. 137, 9. 223, 4. — ης in ους 125, 6.

ἠώς 12, 23 a. 36 a.

Θ.

ϑ et δ conf. 217, 4. ϑ et ε 31, 17. ϑ et λ 118, 8. — ϑ et τ 170, 10.

ϑάτερος 137, 4.

ϑαλυσίοις et ϑαλασσίοις conf. 129, 28 sq.

ϑεὸν et ϑεὰν conf. 18, 15.

ϑεοῦ et ϑεᾶς conf. 25, 14.

ϑεύσω 232, 34.

ϑῆσσα 210, 28. 211, 3—12.

ϑλάσασα et ϑάλασσα conf. 156, 11.

ϑρίψ 124, 33.

ϑροεῖν et ϑρηνεῖν conf. 276, 16.

ϑυμὸς et μῦϑος 101, 33.

ϑρύλιγμα 190, 25. 32.

ϑρυλίζεσϑαι 190, 30.

ϑύσϑλα 113, 22. ϑύσϑλον 113, 26.

I.

ι mutatum a librariis in α 33, 11. 134, 2. — ι in ε 165, 5. 182, 19. — ι in η 22, 11. 30, 46 b. 81, 20. 123, 15. 127, 22 sq. 144, 8. 146, 33. 155, 14. 163, 27. 174, 1. et saepius. — ι in υ 13, 5. 20, 17. 29, 11. 42, 5. 100, 24. 112, 50. 130, 5. 141, 6. 154, 1. 165, 4. — ι in αι 182, 21. — ι in ει 29, 8. 40, 6. 81, 21. 86, 5. 115, 1. 140, 6. 170, 10. 174, 8. — ι in οι 21, 7. 134, 27. 214, 41. 238, 21. — ι in υι 195, 13.

ι Dativi et ν conf. 23, 1. 26, 2. 39, 11. 56, 5. 67, 2. 78, 11. 82, 4. 28. 109, 1. 118, 20. 152, 23. 161, 6. 170, 2. 177, 1. 34. 196, 35. 198, 11 sq. 276, 10. 278, 42. — ι Dativi et σ conf. 67, 3. 141, 2. 174, 6. 252, 19—22. — ι Dativi sing. elisum 59, 1. 193, 7. 198, 1.

ἰκτίς 278, 23.

ιν in ην 31, 30. 32, 13. 167, 29.

ἰνδάλλειν 67, 35 a.

ἶνις 41, 6.

ἴουλος 13, 27 b.

ἱπποβάμων 142, 8.

ις. Feminina disyllaba in ις, ίδος, et ις, ῖδος 139, 8—31. 277, 15—26. 278, 1—28. Feminina trisyllaba in ις, ῖδος et ίδος 278, 28—42.

ἴσμα 164, 1—12.

Ἴσσα 59, 17.

ἴυγξ 78, 11.

Ἶφις 80, 2.

Ἰχναία Θέμις 37, 31 b.

K.

κ et β conf. 29, 19. 76, 46 b. 135, 22. 140, 10. 171, 26. 260, 1. 279, 32. — κ et γ 99, 3. — κ et μ 86, 22. 127, 11. 147, 23. 173, 26. 188, 8. 196, 35. — κ et π 331, not. 2. — κ et σ 163, 27. — κ et κτ 231, 7. — κ et χ 17, 5. 28, 19. 127, 28. 128, 3. 149, 3. 289, 4.

Καδμίλος 46, 19. 47 a.

Κάδμος 46, 19. 35 b.

καθαυανεῖ et καταυανεῖ 96, 13.

κᾶλον 284, 30 b.

καλοπόδιον 284, 31 b.

καλτζούνια 186, 37 a.

καλχαίνω 292, 4.

κάλχη et χάλκη conf. 187, 18 sq. coll. 292, 1.
Κανδίων 81, 44 b.
κάνθων 178, 2.
καπνός 75, 35 a.
κάρα 108, 9.
καρατόμος 52, 23.
κάρβανος 140, 9 sqq.
καρίς 278, 2.
καρκίνος 145, 17.
καταιβάτης 276, 7.
καταίθειν 65, 28.
καταινεῖν 250, 5 et 10.
καταλιπόντος et καταπιόντος conf. 334, not. 2.
καυχῶ 144, 5.
κεκλαυσμένος et κεκαυμένος conf. 71, 24.
κελαινός 80, 25. 257, 30.
Κέλτρος 53, 23.
Κελτικὴ λίμνη 53, 37.
κέλωρ 24, 39 a. 41, 7.
κενὰ ψαλάσσειν, proverb. 40, 1.
κέπφος 181, 21.
κεραΐς 268, 38 a.
κέρας in Compos. 150, 9.
Κεραστίς 110, 10.
Κέρκαφος 103, 4. 47 a.
κεροβόλος et κερασβόλος 150, 10.
κεροφόρος et κερασφόρος 150, 10.
κηκάς 130, 6.
κηκασμός 130, 7.
κηληθμός 279, 28.
κηλωστά 279, 28.
κηρουλκός 99, 4.
Κηφῆνες et Κηφηνία 181, 4—8.
Κιναιθεύς (Iovis epith.) 97, 48 a.
κινήσει et μηνίσει conf. 196, 35.
Κίνυψ et Κίνυφος 192, 12.
κιχὼν et τυχὼν conf. 174, 10.
κλαυσθέντα et κλασθέντα conf. 180, 1. coll. 191, 36.
κλέτας 159, 10 sqq.
κληΐς 278, 5.
κλίτος 139, 36—38.
κλιτύς 139, 37. 173, 23.
κνημίς 278, 10.
κνίσσα 75, 35 a.
κνῶπες 153, 43 b.
κόγχος 230, 10.
κοιράνῳ et τυράννῳ conf. 126, 6.
κόκκυξ 95, 39 b. κόκκυγος 97, 23.
κολοσσοβάμων 141, 19. 142, 35 sq.
κολοσσός 141, 41 b. 142, 38.
Κολουραία πέτρα 122, 36 a.
κολωός 130, 1.
κονίεσθαι 188, 5.
κονίστρα 188, 5.
κόπις 170, 5. 293, 49 a.
κόρση 124, 27 a.
κορσωτός 74, 4. κορσωτὸς et κροσσωτός conf. 74, 4.
κόρυμβα 75, 40 b.
κραίνω 77, 46 a.
κραιπνὸς et περκνὸς conf. 67, 13.
Κρανάη et κραναή 33, 14.
κραντῆρες 180, 10.
κράντης 77, 45 a.
κρεάγρα 169, 24.
κρεάγρευτος 169, 10—13.
κρέας in Compos. 150, 5.
κρέξ 124, 25. 44 b.
κρεωφάγος et κρεασφάγος 149, 17—19.
κρῆθμος et κρηθμός 63, 14.
κρηπίς 82, 44 b.
Κριμησὸς et Κριμισός 205, 14 sqq.
κροσσός 229, 14—22. 275, 30.
κρότων et κροκῶν conf. 72, 20.
κρωσσός 275, 31.
κτέαρ et κτέας 193, 11—13.
κτίσαι 257, 10—12.
κύκνον et τέκνον conf. 63, 8. 104, 21.
κυμαίνειν 214, 30.
κυμαίνειν et ποιμαίνειν conf. 214, 13.
κύμβαχος 22, 21. 31 b.
κύπας 104, 39 a.
κυπώσας 39, 31.
κυροῦσα et κινοῦσα 66, 29.
κύτος et σκῦτος conf. 24, 1.
κύφελλα 285, 22.

Λ.

λ̄ et γ̄ conf. 77, 4. 104, 26. — λ̄ et κ̄ 95, 13. — λ̄ et ν̄ 44, 13. 248, 13. 270, 22. 289, 5. — λ̄ et ρ̄ 219, 4. 220, 5. 230, 18. 242, 13. 254, 42. 266, 48. 287, 28. — λ̄ et χ̄ 147, 2. 158, 34.
λ̄α ἐπιτατικόν 124, 36 b.
λαβράζων 67, 9.
λάμπειν 84, 11. 15.
λαμπουρίς 280, 34 b.
Λαπέρσιοι 124, 33 b.
λάρος 43, 31.
λάρυγξ 43, 32.
Λάφριος 181, 38 a. 46 a.
λεοντοβάμων 142, 30.
λεπαία χθών 101, 38.
λέπας et πέλας conf. 91, 30. 101, 36.
Λέπιυνις 18, 12. 35 a.
λευκὰ et λεπτὰ conf. 14, 2.

Λευκή (*νῆσος*) 52, 44 b. 53, 3.
Λεύκιππος et *Λεύχιππος* 184, 23 sq.
λευκὸς et *Λεῦκος* 249, 8.
Λεύκοφρυς 84, 16.
λευρός 45, 1. 69, 45 b. 70, 28.
λέων et *λεὼς* conf. 289, 14.
λεὼς et *θεὸς* conf. 165, 1.
ληκτήριος et *ληκτηρία νῆσος* 206, 11 —14.
λῆτον 209, 44 b.
λιγνύς 75, 27 a. 37 a.
λιγνυῶδες 75, 31 a.
λοβοί 281, 39.
λοιμικῶν et *μυθικῶν* conf. 247, 24.
λοῦτρον 229, 44 b.
λουτρόν 229, 43 b.
λουτρών 229, 43 b.
λούσει et *λεύσσει* 163, 31.
λοφνίς 18, 26 b.
λόφος et *φλογὸς* conf. 158, 33. *λόφος* et *τάφος* conf. 158, 34.
λόχος 83, 15. *λόχος* et *χόλος* conf. 101, 30.

M.

$\overline{\mu}$ et $\overline{\beta}$ conf. 95, 20. 96, 2. 150, 14. 189, 13. 218, 10. 243, 18. — $\overline{\mu}$ et $\overline{\gamma}$ 126, 1. — $\overline{\mu}$ et $\overline{\varkappa}$ 86, 22. 127, 11. 173, 26. — $\overline{\mu}$ et $\overline{\mu\nu}$ 271, 2. — $\overline{\mu}$ et $\overline{\nu}$ 108, 31. 121, 2. 188, 14.
Μάγαρσος et *Μέγαρσος* 109, 24 sq. 39 a.
Μαγαρσία Ἀθηνᾶ 109, 35 b.
μαινίς 278, 16.
μακάρων νῆσοι 247, 43 a.
μακεδνός 259, 10.
μᾶλλον cum Comp. iunctum 152, 37.
μανίκια 229, 35 b.
μαντεύων et *μαστεύων* conf. 52, 22.
ματεύων et *ματαῖαν* conf. 178, 22.
μαψαῦραι 95, 15.
μέλαινα 55, 16.
μελάμπυγος 28, 42 a.
Μελιναία 98, 29. 49 a.
μέρμερος 203, 19 sq.
μέσαβα 178, 35 a.
μεσόδμη 168, 1.
μικρῶν et *νεκρῶν* conf. 57, 21 a.
μὶν et *νὶν* conf. 166, 17.
μνήμων 64, 2.
μονόστολος 156, 14.
μόρον et *μόρφον* conf. 204, 29. coll. 194, 27.
μόρφνος et *μορφνός* 181, 24 sqq. 182, 1—9.
μόσσυν, non *μόσυν* 287, 30 sqq. *μόσσυνος* 106, 4.
μύδρος 71, 38 b.
μύκλος 171, 21.
Μυλεύς (Iovis epith.) 106, 14.
Μύνδος et *μυνδός* 277, 3.
Μύρινα 64, 18.
μυχός 223, 8. 14.
μῶλυ 154, 20.

N.

$\overline{\nu}$ et $\overline{\gamma}$ conf. 25, 13. — $\overline{\nu}$ et $\overline{\iota}$ Dativ. 23, 1. 26, 2. 39, 11. 56, 5. 67, 2. 78, 11. 82, 4. 28. 109, 1. 118, 20. 152, 23. 161, 6. 170, 2. 177, 1. 34. 196, 35. 198, 11 sq. 276, 10. 278, 42. — $\overline{\nu}$ et $\overline{\lambda}$ 44, 13. 248, 13. 270, 22. 289, 5. — $\overline{\nu}$ et $\overline{\mu}$ 108, 31. 121, 2. 188, 14. — $\overline{\nu}$ et $\overline{\pi}$ 253, 20. — $\overline{\nu}$ et $\overline{\rho}$ 62, 29. 98, 28. 144, 13. 190, 34. 195, 1—3. 207, 12. 211, 21. 227, 26. — $\overline{\nu}$ et $\overline{\varsigma}$ 17, 8. 193, 7. 18. — $\overline{\upsilon}$ 167, 2 sq. 258, 3.
νάκος et *νάκη* 266, 37—45.
νακοτίλτης 266, 45.
νάνος 255, 6. 27 a.
νάπαι 103, 46 a.
ναστός 146, 37.
ναυαγὸς et *ναυηγέται* (nautae) 189, 2—10.
ναυβάτης et *ναυάτης* 35, 17. 163, 23. 179, 12. 191, 30.
νάφθα (*ἡ* et *τὸ*) 108, 7.
νεβρίς 278, 11.
νένευκεν et *ἔνεκεν* conf. 224, 20.
Νεπουνίς 270, 42 b.
νὴ ἐπιτατικόν 9, 31 a.
νήδυμος 9, 32 a.
νήλιπος 146, 5.
νηρίτης 63, 28.
νηρὸς et *νειρός* 63, 29. 193, 18. 194, 1—13.
νησίς 139, 8. 27. 278, 13—16.
νήχυτος 9, 32 a.
νιφάς 189, 44.
νίφειν 190, 3.
νιφετός 190, 2.
νῦν et *ναῦν* conf. 338, not. 1.
νώνυμος 233, 25.
νώτῳ et *οὕτω* conf. 172, 26.

Ξ.

ξ et ζ conf. 79, 1. 90, 18. 121, 1. 136, 1. 190, 24. 206, 26. 224, 13. 226, 8. 292, 31. — ξ et σ 110, 15. 230, 15. — ξ et σσ 129, 33. — ξ et ψ 212, 18.
Ξάνθος et ξανθός 249, 8.
Ξουθίδαι 209, 10.
ξύναιμος et ξύνευνος conf. 117, 32.

Ο.

ο mutatum a librariis in α 173, 17. 230, 29. 250, 12. — ο in η 141, 18. 213, 16. — ο in ι 171, 25. — ο in ου 141, 17. 149, 1. 258, 9. — ο in υ 83, 23. 200, 21. 215, 17. — ο in ω 126, 2. 182, 19. 239, 2.
Ὀβριμὼ et Βριμώ 158, 1—4.
Ὀβριαρεὺς et Βριαρεύς 158, 5.
ὀγάστωρ 112, 11.
Ὄγγα sive Ὄγκα 250, 15—29.
Ὀγκαῖος Ἀπόλλων 250, 31.
ὀγχέω 22, 11.
οι in α 60, 33. — οι in αι 92, 26. 157, 28. 226, 9. — οι in ει 137, 10. 143, 11. — οι in η 60, 33. 144, 3. 226, 1. 284, 5. — οι in η 170, 19. — οι in ι 11, 1. 39, 3. 100, 3. 145, 1. — οι in ον 199, 24. — οι in υ 16, 5. 175, 1. 206, 22. 222, 27. coll. 214, 38 sq.
οἱ δὲ et ἠδὲ conf. 195, 18—22.
Οἰλεὺς et Ἰλεὺς conf. 158, 5.
οἰνάς 88, 3.
Οἰνώνη 49, 32 b.
οιο. Genitivi in οιο 65, 10 sqq.
οις in αις 173, 6. — οις in η 168, 8. — οις in ης 131, 19. 166, 27. — οις in ος 173, 5. — οις in ου 239, 20. — οις in ους 131, 19. 134, 22. 159, 32. 235, 8. — οις in ων 124, 11. 155, 25.
οἴω 13, 28 a.
ὀΐω 116, 42.
ὀκχέω 22, 13.
Ὁμάμερτος 201, 18.
ὅμαιμος et ὁμαίμων 47, 27.
ὀμβριμος 76, 8. ὄμβριμος et ὄβριμος 46, 9. 76, 8.
ὄμβριος et ἄγριος conf. 45, 41. 46, 9.
ὀμπνιος 258, 26 b.
ον in α 169, 1. 223, 19. — ον in οι 234, 20. — ον in ος 19, 2. 50. 18. 169, 2. — ον in ου 46, 13. 60, 7. 71, 12. 135, 1. 146, 20. 170, 4. — ον in ῳ 119, 5. 155, 4. — ον in ων 10, 2. 18, 3. 21, 5. 66, 8. 69, 4. 72, 16. 77, 5. 127, 13. 137, 3. 152, 36. 168, 15. 170, 3.
ον ex accentu gravi ortum 78, 5. 175, 26.
ονται et εται conf. 215, 5.
οντο, αντο et ονται conf. 216, 1—4.
ὄνυχος 97, 22.
ὄπατρος et ὀγάστριος conf. 111, 32 —36.
ὄπατρος 112, 9.
ὅπλον et πλοῖον conf. 263, 22.
Ὀρθάνης 128, 22.
ὅρους et ὅρκους conf. 272, 23.
Ὀρτυγία 97, 5.
ὄρτυγος 97, 22. 27.
ὄρυγος 97, 23.
ὀρχηστὴς Ἄρης 66, 3.
ος in α 124, 1. 7. — ος in αν 239, 16. — ος in ας 118, 21. 224, 20. 319, not. 1. — ος in ες 212, 8. — ος in ι 175, 10. 244, 9. — ος in ης 252, 8. — ος in ον 72, 22. 177, 2. — ος in ου 164, 16. — ος in ους 160, 4. 174, 3. — ος in ων 74, 3.
ὅταν et ὅτ' οὐ conf. 235, 3.
Ὀτρήρη, ὀτρηρὴ et Ὀτρηρὼ 211, 12 et 23.
ου in α 188, 11. — ου in η 242, 4. — ου in ο 37, 13. 99, 2. 188, 11. 241, 28. 266, 48. — ου in ον 17, 4. 28, 8. 56, 24. 60, 6. 71, 24. 95, 3. 14. 108, 24. 155, 23. 216, 25. 232, 44. — ου in υ 26, 13. 188, 12. 280, 23. — ου in ων 95, 14. 117, 25. 222, 26.
οὐλή 51, 19.
οὐλαμός 15, 29 b. 51, 36 b.
οὐλαμώνυμος 51, 19.
Οὖπις (Minerva) 204, 44 a.
ους in ας 30, 23. 44, 21 sq. 95, 21. 147, 24. 214, 3. 265, 7. — ους in ης 25, 12. 298, not. 11. — ους in

οις 130, 29. 227, 17. — ους in ος 130, 28. 246, 8. — ους in ω 93, 31.
οὖσα 13, 2.
ὀφελτρεύω 241, 36.
ὀφρῦς 84, 25.
ὀχή 120, 13.

Π.

π et κ conf. 331, not. 2. — π et ν 253, 20. — π et τ 200, 20. 213, 20. — π et χ 108, 21. — πτ et πλ 227, 8. — πτ et μν 246, 10. — πτ et π 197, 4. 241, 14. 270, 19. — πτ et πρ 214, 1.
πάγη 98, 39.
πάγουρος 101, 12. 52 a.
παιφάσσω 56, 2.
πάλαι 59, 9.
πάλας et πέλας conf. 288, 27.
πάλην et πάλιν conf. 274, 16.
παλεύτριαι 173, 32 b.
πάλιν in Compos. 254, 1—7. πάλιν et πάλαι conf. 19, 25.
παμφαλᾶν 241, 20. 288, 8.
παπταλᾶν 241, 18.
παραβρύκων 154, 17.
πέδον et παίδων conf. 69, 40 b.
πεῖραν et μοῖραν conf. 178, 13.
πείσει et ποιήσει conf. 95, 35 b.
πέμπελον et πέπλον conf. 155, 17.
πέλας et λέπας conf. 91, 30. 101, 36. πέλας et πτέλας 183, 1. πέλας et πλάκας 227, 9.
πεπαμένος 86, 24.
πεπυσμένος et πεπεισμένος conf. 178, 23.
πέρρα 286, 17. 287, 5—20.
περὶ et παρὰ conf. 174, 8. περὶ et πέριξ 216, 19.
περκνός 67, 10. περκνὸς et κραιπνός conf. 67, 13.
πέρνας 72, 31 b.
πέτευρον 191, 1.
πέτρα (insula) 70, 50.
πέτρων et πέπλων 183, 5.
πεφασμένος (occisus) 276, 20.
Πεφναία 27, 41 a.
Πέφνη 27, 39 a.
πέφρικαν 66, 13.
πηγύς 82, 30.
πικρά et χρυσᾶ 213, 14.
πιπώ 119, 33 a.
πλᾶτις 178, 18.
πλεῖον cum Comp. iunctum 152, 38.
πλεῖον et πλεῖστον conf. 152, 36.
πλείω adverb. 172, 16.
πλειών 56, 45 a.
πλοῖον et ὅπλον conf. 263, 22.
πλοχαμίς 278, 36.
ποθῆσαι et ποθέσαι 129, 19—22.
ποθοῦντες et πενθοῦντες conf. 225, 9. ποθοῦντες et πορθοῦντες 225, 9. coll. 74, 1.
ποιήσει et πιέσει 304. not. 3.
ποιμαίνων et κυμαίνων conf. 214, 13.
Ποιμανδρία 80, 31.
ποίμνῃσι et πρύμνῃσι 222, 18.
ποιφύσσω 55, 20. 56, 2.
πόλτινος 106, 4.
πολύστοιχος et πολύστιχος 100, 1.
πόποι (Dii) 202, 7—21. 43 a.
πορκεύς 63, 10.
πόρις 51, 29.
πορθμός 148, 36 a.
πόρον et πόθον 329, not. 5.
ποτος et βροτος in Compos. conf. 183, 12.
πούλυπος 146, 12.
πρὶν et πατρὶ conf. 102, 1. πρινή 101, 22.
πρὸς et πρὸ conf. 127, 12. 174, 9. 191, 10. 196, 36 sq. 204, 6. — πρὸς et πυρὸς conf. 94, 18. 207, 11. — πρὸς et συὸς conf. 155, 22.
πρόσπαιον 58, 38 a.
προσέληνοι 120, 4.
προσσεσηρώς 191, 12. 26.
πταίω 32, 29.
πτέρνα πόλεως, πύργου 109, 2—7.
πτερόν 32, 37. πτερά 68, 17. 49 a.
πτεροβάμων 142, 26.
πτέρυξ 74, 33 b.
πτερῷ et πέτρῳ conf. 183, 1.
πτερώματα (sagittae) 20, 49 b.
πτίλον 14, 6.
πύγαργος 28, 17. 41 a.
Πυλαῖτις 86, 35.
πώλυπος 146, 12.

Ρ.

ρ et β conf. 240, 1. — ρ et λ conf. 219, 4. 220, 5. 230, 18. 242, 13. 254, 42. 266, 48. 287, 28. — ρ et ν 62, 29. 98, 28. 144, 13. 190, 34. 195, 1—3. 207, 12. 211, 21. 227, 26.
ῥαιβός 63, 41 b. 68, 29. 50 b.
ῥαιβόω 68, 30.
ῥαίσοντα et ἀΐσσοντα conf. 46, 13.

ῥαφανίς 278, 38.
ῥαχία 92, 14. 33 b.
ῥέθος (facies) 236, 11. (totum corpus) 236, 16.
ῥεῖθρον et εἶδος conf. 254, 24.
ῥέχθω 44, 45 b.
ῥήτρη 118, 5. 217, 9.
ῥιπή 75, 40 a.
ῥιπίζω 75, 46 a.
ῥιπίς 75, 49 a.
ῥιφαῖσι et σφαγαῖσι conf. 161, 10.
ῥυστάζειν 227, 12. 42 a.
ῥυφεῖν 141, 1.
ῥύφος 140, 21.

Σ.

σ̄ et ᾱ conf. 200, 4. 257, 39. — σ̄ et δ̄ 199, 1. — σ̄ et ζ̄ 57, 4. 98, 33. 130, 27. 190, 25. 242, 6. — σ̄ et ν̄ 17, 8. 193, 7. 18. — σ̄ et ς̄ 206, 1. 232, 44. 270, 4. 277, 9. — σ̄ et ῡ 20, 25.
σ̄ ex iota adscripto ortum 174, 6.
σαλάμβη 30, 33 a. 42 a.
Σαλμυδησός 52, 20. 46 a.
Σάλπια ὄρη 274, 27.
Σάτραχος et Σέτραχος 110, 13.
σὲ et γὲ conf. 34, 31. 37, 10. σὲ et δέ 59, 14.
σεμνῶς 171, 31. 172, 2.
σεσηρώς 191, 12—26.
σίγυμνος et σίγυννος 132, 5—15.
Σιδόνες et Σιδῶνες 282, 35 sq.
Σιδόνιος et Σιδώνιος 282, 37 sqq.
Σιθόνες et Σιθῶνες 282, 29 sqq.
Σιθόνιος et Σιθώνιος 282, 35 sqq.
Σίνις et Σίρις conf. 208, 12.
σισύρνα 145, 12.
σίφλος 235, 33.
σκάφος 152, 5.
σκότους et σκότου conf. 93, 31. σκότου et σκόπου 93, 31. σκότῳ et σκότει 11, 7.
σκυλῶ et σκυλεύω 185, 23.
σμῆνος 100, 12.
σοὶ et σὲ conf. 225, 22.
Σπανία 147, 43 a.
σπληδός 120, 17. 30 b.
ς̄ et γ̄ conf. 29, 4. 238, 26. — ς̄ et σϑ̄ 199, 33. — ς̄ et τ̄ 20, 25. 42 b. 32, 16. 33, 1. 52, 22. 111, 45. 121, 1. 14. 129, 15. 133, 19. 140, 8. 169, 10. 177, 26. 178, 16. 17. 21. 258, 2. 260, 4. 279, 25. 282, 7.
στάζω cum Genit. 95, 3.
σταθεὶς et σταλεὶς conf. 118, 8.
σταθμίζω 25, 21.
σταθμός 74, 38 a.
σταυρός 74, 48 a.
στέɤειν 126, 23. 127, 1—10.
στελγὶς et στλεγγίς 189, 20 sq.
στελγίσματα 189, 16 sq.
στέμβω 231, 47 b.
στέργειν 126, 10—23.
στέρξις 126, 22.
στέρφος 148, 11—22. 40 b.
στόβος 95, 18. 42 b. στόβος et στόμος conf. 95, 20.
στοῖχος 100, 5.
στόνυξ 175, 38 a.
στρατός (turba) 185, 14.
στρῆνος 108, 19.
στροβεῖν et στροβεῖσθαι 249, 12.
στρόβιλα 279, 35 a.
συγκαταινεῖν 250, 9.
συλῶ et συλεύω 185, 23.
σύναιμος et συναίμων 47, 26.
συναινεῖν 250, 9.
συνθραύσας et συνθλάσας conf. 107, 46.
σύρτιν et τύρσιν conf. 188, 27 b.
σύφαρ 174, 11—19.
σφαγεῖον et σφάγιον conf. 55, 9.
σφάξ 79, 45 a.
Σφίξ 10, 23 b.
σφός 114, 6. 40 a.
Σχοινίς 180, 1.
σῶτερ et πάτερ conf. 124, 13.
σωφρονιστῆρες (ὀδόντες) 180, 14.

T.

τ̄ et γ̄ conf. 213, 15. 218, 40. 281, 17. — τ̄ et ϑ̄ 170, 10. — τ̄ et κ̄ 39, 25. — τ̄ et π̄ 200, 20. 213, 20. — τ̄ et ς̄ vid. supr. ς̄.
τάλαντον 71, 42 a.
τάριχος 96, 34.
ταρμύσσειν 243, 11.
ταῦρος 71, 28 a.
τάφε et τροφὲ conf. 15, 44 a. τάφων et τόπων 220, 23.
ταχυβάμων 142, 28.
τὲ et δὲ conf. 41, 21. 69, 6. 221, 1. 297, 7.
τέχνων et κύκνων 63, 8. 104, 21.
τέραμνον 85, 23.
τετραβάμων 142, 22.
τετράπος 146, 12.
τετραγωνοῦσθαι 167, 35 sq.

τευθὶς 278, 23.
τζίπουρα 154, 39 b.
τηγανίτης 93, 25.
τήγανον 93, 3.
τὴν et τῆς conf. 17, 8. τὴν et ταῖς 47, 10. τῆς et τινός 131, 1.
τητωμέναις et τιμωμέναις conf. 237, 8.
τιβήν 229, 25.
τιθαιβώσσω 143, 32 b.
τινθός 16, 7.
τὶς et τέ 252, 7.
τίφη 69, 17.
τλήσεται et δύσεται conf. 72, 16.
τόμουρος 60, 18.
τόνοι· Ἄβαι et Ἀβαί 225, 17. αἰπύλος 233, 12. ἀκεστής 221, 4 sqq. ἄκμηνος 153, 12. ἀλιβρώς, ἀπτώς, ἀτρώς 109, 19—24. δαπταί 282, 2. διασφάγος 223, 15. ἐναλλάξ 283, 13. εὐράξ 198, 27. Εὐρυτάν 175, 27. Ἱρον 195, 23. Καλύδνος 248, 2. καρατόμος 52, 3. κάρα 208, 8. καρκίνος 145, 17. Κουρῆτες 263, 10. κρῆθμος 63, 19. Κριμισός 205, 31. κροσσός 229, 21. κύβηλις 242, 13. Κύταια 267, 1. Λεῦκος 249, 5. Λεύκοφρυς 84, 18. Μάμερτος 201, 19. μόρφνος 181, 24 sqq. μυνδός 277, 2. νάνος 255, 13. Ξάνθος 249, 8. Ὀγκαῖος 250, 32. ὀλίζον et ὄλιζον 144, 8 sq. Ὀτρήρη 211, 20. ὀχή et ὄχη 120, 14 sq. πή 213, 21. πλᾶτις 262, 18. Ῥυνδακός 275, 12—27. Σιθῶνος 241, 3. Σπερχειός 237, 20. στύφλα 165, 8. τοξόδαμνος 270, 5. τράφηξ 147, 3. τύρσις et τυρσίς 180, 22. χηραμός 50, 22—24.
τοξόδαμνος et τοξοδάμνος 270, 11 sqq.
τόργος 27, 24 b.
τόρμη 68, 32.
τόρνος 142, 17.
τοῦ et τῆς conf. 37, 15. τῶν et τοῖς 91, 7. 224, 7.
τράμπις 29, 40 b.
τράφηξ 147, 3. 212, 1.
Τρέμων 97, 49 b. 98, 12.
τρόπις 167, 30. 215, 23.
τρόπον et τρόπιν conf. 167, 29.
τροφαλίς 278, 10.
τρόχις 294, 16. 34 a.
τρόχμαλος 223, 26 sq.
τρυιάνη 71, 47 a.
τρύφος 140, 39 b.
τυκίσματα 85, 6.
τυμβογέρων 174, 16.
τύμβος 78, 13. 39 b. 82, 42 b.
τύρσις 161, 12. 180, 21—26.

Υ.

υ mutatum a librariis in α 175, 2. — υ in η 27, 7. 46, 26. 75, 2. 85, 29. 94, 22. 95, 15. 112, 50. 130, 9. 150, 14. 190, 29. et saepius. — υ in ι 96, 36. 109, 8. 111, 15. 130, 4. 138, 2. 145, 11. 170, 1. 176, 2. et saepius. — υ in ο 24, 6. 137, 9. — υ in αυ 243, 1. — υ in ει 164, 40. 176, 3. — υ in οι 83, 14. 186, 31. 200, 3. 207, 1. 226, 5. 238, 25. coll. 214, 38 sq. — υ in υι 66, 14. 143, 22. 176, 1. 138, 26. — υ in π 169, 14.
υι in ει 88, 22. 176, 3. 215, 24. — υι in η 88, 21. — υι in υ 61, 22. 63, 8. 149, 2. 225, 23. 226, 3. — υι in ω 88, 21.
Ὑλάτης 110, 18.
ὑμός 114, 38 b.
υν in εν 165, 1. 258, 3. — υν in ω 203, 28. 238, 2. 258, 5.
ὕνις 225, 35 a.
ὑπὸ et ἀπὸ conf. 73, 4. ὑπὸ et ὕπνῳ 73, 1.
ὕρακες 264, 36 b.
υς in ης 156, 17. — υς in ος 156, 17.

Φ.

φ et β conf. 168, 25. 173, 17. 176, 11. — φ et ψ 175, 29. — φ et ω 131, 1.
φαγόμενος et φλεγόμενος conf. 298, not. 12.
φάρος 43, 13.
Φαυστήριος 58, 24. 45 a.
φάψ 136, 22 a.
φέψαλος 50, 3.
φεψάλυξ 50, 5.
φθόρος et φόρος in Compos. conf. 62, 30. 148, 6.
φηγός 26, 43 a.
φήληκες 173, 39 b.
φηλῶσαι 173, 8.
Φιγαλεύς 58, 17.
φίλαντο 72, 9.
φοβεῖ et σοβεῖ conf. 249, 17—20.
φοῖβος 10, 43 a. 242, 27 a.
Φοινίκη (Minervae epith.) 149, 29 b.
Φόρκος 119, 6.
φριμαγμὸς et φρυμαγμός 65, 2.

φρουρος et φορος in Compos. conf. 266, 48.
φυλάσσειν 98, 2.
φυτάλμιος 83, 14.
φῶ 14, 44 a. 55, 26.
φωριαμός 50, 23.

X.

χ et γ conf. 272, 12. 289. 24. — χ et ϑ 148, 1. — χ et κ 17, 5. 28, 19. 79, 5. 127, 28. 128, 3. 149, 3. 256, 1. 289, 4. — χ et λ 147, 2. 158, 34.
χαμεύνη et χαμευνάς 184, 1—5.
χάρων 67, 14. 22.
χέλυδρος 83, 35 b.
χηραμός 50, 19.
χοιράδες (insulae) 83, 35 b. χοιράδες et δειράδες conf. 145, 1.
χόλος et λόγος conf. 101, 30.
χρῆμα et κτῆμα conf. 89, 37. 90, 2.
χρόνοι· Αἴσαρος 197, 1. ἀΐω 116, 34. ἀρτύειν 46, 28. Βέβρυκες 125, 11 sqq. δάνος 160, 36. ἴσος 240, 47. καρίς, κληΐς, κνημίς, νησίς etc. 139, 8—31. 278, 2—28. Λαγαρία et λαγαρός 200, 11. μόσσυν 106, 3. 287, 30. ὀΐω 116, 42. ὄρτυγος 97, 19. πλοκαμίς, ῥαφανίς etc. 278, 28—42. Χαονίτης et Χαονιτικός 268, 22 sqq.
χυτρίς 278, 19.

Ψ.

ψ et ξ conf. 212, 18. — ψ et φ 175, 29.
ψαίνυνθα 284, 8—22.
ψαμαθίς 278, 41.
ψευδήγορος et ψευδήριος conf. 291, 28.
ψυδρός et ψυχρός conf. 62, 29. ψυδρός et ψυδνός 62, 29.

Ω.

ω mutatum a librariis in α 89, 21. 119, 3. 153, 21. 192. 24. — ω in η 227, 8. — ω in ο 149, 19. 170, 1. 177, 4. 197, 5. 256, 6. — ω in ει 191, 35. — ω in ου 76, 6. 81, 22. 111, 23. 129, 34. 149, 9. 159, 24. 182, 19. 211, 39. et saepius. — ῳ in ῃ 20, 23. — ῳ in ῃς 153, 20. — ῳ in οις 153, 20. — ῳ in ον 17, 2. 26, 2. 121, 10. 152, 23. 170, 2. 178, 10. — ῳ in ων 23, 1. 82, 28. 276, 9.
Ὤγενος 62, 5.
Ὠγήν 62, 6.
ὤμβρησε 25, 23.
ὠμογέρων 174, 14.
ων in αν 136, 4. 207, 15. — ων in ειν 217, 1. 319, not. 3. — ων in οις 104, 24. 124, 8. — ων in ον 10, 8. 57, 3. 6. 60, 10. 72, 20. 92, 5. 13. 93, 1. 104, 23. 136, 13. 141, 12. 149, 14. — ων in ος 178, 23. — ων in ου 57, 4. 95, 9. 104, 23. 115, 26. 117, 26. 131, 3. — ων in ῳ 56, 4 sq. 78, 11. 109, 1. 278, 42.
ὦρος 239, 26 a.
ως in ας 128, 12. 133, 8. 150, 27.
ωτεροι et ωιατοι conf. 125, 23.

INDEX SCRIPTORUM.

A.

Aelianus, Hist. Anim. 178, 3. 264, 23. 293, 24. Var. Hist. 178, 5. 205, 27.

Aeschylus, Prometheo 45, 33. 61, 1. 70, 29. 37. 44. 93, 28. 126, 15. 143, 9. 146, 22. 185, 14. 261, 29. 294, 16. Septem ad Thebas 66, 21. 250, 15. 263, 1. 281, 13. Persis 61, 8. 65, 26. 66, 1. 93, 2. Agamemnone 126, 15. 178, 15. 194, 6. 214, 15. 232, 17. 249, 14. Choephoris 116, 53. 249, 15. Eumenidibus 59, 13. 116, 36. 197, 23. 236, 8. Supplicibus 70, 39. 116, 37. fragm. 142, 30. 255, 45 b.

Alcaeus 278, 10.

Alcman 116, 2.

Ammianus Marcellinus 190, 19.

Ammonius 130, 17.

Analecta Brunckii 116, 4. 160, 35. 236, 10.

Anecdota Bekkeri 13, 5. 80, 10. 118, 13. 154, 18. 163, 5. 167, 24. 34. 174, 13. 189, 25. 191, 26. 192, 16. 202, 10. 284, 21.

Anthologia Stephani 215, 25. 230, 6. 232, 43. 236, 17. 278, 15.

Apollodorus 37, 5. 38, 16. 50, 10. 71, 23. 120, 36 a. 132, 22. 162, 21. 233, 19. 247, 15. 264, 14. 265, 5.

Apollonius Rhodius 35, 16. 49, 16. 95, 44 b. 96, 1. 125, 15. 17. 139, 39. 143, 20. 170, 4. 190, 6. 195, 9. 211, 13. 219, 39. 232, 11. 247, 7. 259, 34 b. 267, 10. 12. 13. 288, 2. 289, 10.

Apollonius, Lex. Homer. 154, 23. 168, 2. 202, 19.

Aratus, Diosem. 285, 8.

Arcadius, de Accent. 84, 19. 90, 12. 106, 6. 109, 20. 139, 31. 145, 20. 147, 3. 16. 160, 42. 175, 27. 180, 24. 181, 34. 186, 8. 195, 24. 205, 32. 211, 7. 213, 21. 221, 6. 223, 16. 225, 18. 230, 7. 233, 12. 237, 21. 242, 13. 248, 2. 251, 1. 255, 13. 264, 21. 267, 3. 269, 4. 277, 4. 284, 6.

Aristophanes, Acharnensibus 268, 25. 278, 24. 25. Equitibus 278, 26. 35. Nubibus 116, 37. 186, 7. 278, 38. Vespis 268, 3. 278, 3. 40. Pace 97, 27. 154, 17. Avibus 154, 16. Lysistrata 154, 17. Ranis 278, 17. 283, 1. Ecclesiazusis 152, 37. 268, 3. Pluto 88, 45. 166, 13. 202, 18. 278, 38.

Aristoteles 88, 3. 100, 13. 293, 27.

Arrianus 53, 31. 109, 26. 270, 28.

Athenaeus 63, 12. 26. 72, 13. 88, 3. 93, 21. 97, 13. 117, 30. 120, 16. 128, 24. 135, 37. 146, 37. 159, 29. 186, 15. 191, 27. 270, 13. 278, 4. 11. 17. 20. 27. 39. 41.

C.

Callimachus, *Hymn.* 46, 28. 60, 27. 83, 47 b. 99, 26. 195, 9. 236, 35. 243, 44 b. 278, 8. *Epigr.* 160, 34. *fragm.* 17, 22. 38, 22. 122, 35 a. 145, 35. 164, 33. 174, 12. 183, 21. 215, 18. 218, 12. 267, 12. 31. 278, 19. 282, 38.

Choeroboscus *ad Theodos. Can.* 13, 7. 111, 2. 125, 11. 210, 22. *ad Homer.* 75, 44 a.

Cicero, de Orat. 158, 21.

Conon, Narrat. 35, 44 a.

Cyrillus, Glossar. gr. 171, 17. Lex. Ms. 116, 13.

D.

Diodorus Siculus 45, 27. 60, 3. 64, 35. 176, 8. 190, 15. 205, 22. 264, 14.

Dionysius Perieg. 53, 7. 30. 54, 29. 101, 7. 125, 15. 145, 5. 158, 27. 162, 5. 25. 179, 37 b. 186, 29. 197, 1. 247, 8. 269, 8. 270, 26. 278, 7. 13. 15. 288, 3.

Dionysius Halicarn. 162, 23. 205, 29. 251, 13. 256, 7.

Dionysius Scymnaeus 255, 47 b.

Dosiades 116, 3.

Draco Stratonicensis 12, 10. 97, 20. 106, 4. 125, 20. 139, 18. 145, 19. 161, 1. 175, 28. 208, 10. 223, 16.

241, 1. 254, 28. 274, 20. 278, 6. 31.

E.

Empedocles 142, 26.

Etymologicum M. 10, 6. 8. 11, 12. 13, 2. 14, 9. 10. 18. 15, 9. 16, 2. 9. 18, 14. 20, 4. 25, 6. 26, 1. 27, 4. 28, 18. 27. 29, 5. 18. 30, 1. 32, 12. 33, 6. 34, 15. 36, 23. 38, 6. 39, 7. 24. 40, 1. 43, 11. 50, 22. 24. 26. 52, 23. 62, 19. 63, 7. 31. 65, 4. 66, 4. 67, 12. 26. 69, 5. 71, 4. 16. 74, 12. 17. 75, 40 a. 41 b. 49 a. 78, 18. 79, 14. 80, 1. 4. 7. 83, 2. 84, 17. 85, 27. 87, 32. 88, 2. 26. 90, 4. 91, 8. 92, 17. 94, 21. 31. 95, 23. 98, 6. 99, 3. 102, 2. 105, 9. 106, 2. 29. 107, 20. 46. 109, 24. 111, 12. 112, 9. 114, 11. 116, 2. 14. 50. 118, 13. 123, 11. 126, 18. 127, 26. 128, 15. 129, 24. 130, 1. 6. 23. 132, 14. 133, 8. 137, 11. 140, 2. 143, 23. 144, 5. 145, 12. 19. 34. 42. 146, 33. 35. 39. 147, 7. 148, 16. 150, 7. 15. 153, 13. 154, 18. 23. 158, 4. 14. 159, 20. 160, 18. 34. 161, 3. 163, 9. 19. 164, 5. 165, 10. 13. 15. 166, 13. 167, 6. 24. 35. 168, 26. 170, 6. 13. 171, 19. 24. 29. 172, 1. 6. 25. 173, 11. 174, 17. 179, 8. 9. 181, 11. 33. 182, 3. 14. 186, 17. 22. 187, 21. 189, 19. 191, 3. 193, 1. 13. 17. 22. 194, 10. 195, 23. 24. 197, 5. 12. 198, 29. 30. 36. 200, 14. 202, 10. 34. 203, 20. 208, 8. 17. 211, 6. 212, 11. 213, 12. 22. 216, 21. 218, 23. 221, 9. 14. 28. 222, 4. 223, 27. 30. 224, 1. 22. 225, 22. 227, 12. 228, 11. 229, 5. 26. 230, 23. 231, 28. 232, 36. 236, 14. 237, 11. 241, 1. 19. 20. 22. 35. 243, 1. 5. 23. 244, 13. 249, 8. 250, 24. 254, 5. 257, 11. 259, 12. 261, 9. 263, 10. 14. 21. 264, 17. 21. 265, 2. 28. 266, 37. 267, 3. 8. 14. 268, 12. 270, 16. 278, 6. 279, 2. 21. 281, 22. 282, 1. 283, 6. 11. 284, 21. 285, 23. 288, 10. 293, 37. 294, 6.

Erotianus, Lex. Hippocr. 180, 29. 189, 26.

Euphorio, fragm. 67, 25. 80, 5. 15. 99, 9. 104, 8. 110, 30. 160, 34. 189, 2. 198, 35. 267, 14. 268, 24.

Euripides, Hecuba 70, 38. 99, 17. 116, 37. 169, 7. 170, 5. 230, 15. 231, 16. 236, 40. 242, 8. 248, 16. Oreste 17, 3. 42, 4. 47, 1. 48, 9. 60, 13. 67, 14. 107, 47. 126, 16. 152, 32. 236, 37. 281, 14. 292, 27. Phoenissis 70, 38. 76, 1. 126, 16. 142, 23. 152, 33. 153, 2. 39 b. 156, 14. 206, 25. 236, 41. 247, 25. 278, 12. 290, 8. 20. 292, 26. Medea 23, 14. 187, 29. Hippolyto 101, 35. 38. 170, 12. 270, 13. Alcestide 48, 10. 156, 15. 211, 2. Andromacha 90, 23. 223, 9. 263, 3. Supplicibus 247, 26. Iphigenia in Aulide 41, 14. 169, 7. 250, 9. Iphigenia in Tauris 48, 5. 54, 39. 55, 14. 82, 18. 169, 8. Rheso 203, 21. Troadibus 82, 23. 86, 11. 99, 18. 117, 27. 142, 23. 151, 26. 159, 30. 170, 12. 174, 3. 223, 9. 263, 2. Bacchis 70, 41. 257, 35. 269, 26. 282, 39. 292, 27. Cyclope 169, 6. Heraclidis 290, 8. Helena 33, 20. 34, 9. 23. 84, 15. 142, 23. 152, 31. 169, 8. 178, 24. 283, 1. Ione 143, 7. 152, 34. 169, 6. Hercule furente 231, 16. 257, 36. Electra 65, 9. 142, 23. 292, 27. Fragm. 85, 8. 159, 28. 247, 6. 248, 20. 281, 15.

Eustathius, *ad Iliad.* 9, 6. 12, 6. 9. 13, 17. 18. 20. 14, 12. 15, 1. 13. 16, 1. 6. 17, 5. 18, 11. 19, 22. 20, 4. 21, 1. 22, 21. 25, 20. 29, 24. 30, 24. 32, 14. 33, 4. 24. 37, 14. 38, 17. 24. 27. 39, 5. 40, 15. 42, 6. 43, 5. 46, 17. 47, 2. 10. 48, 10. 49, 21. 50, 1. 55, 20. 25. 57, 10. 58, 11. 21. 59, 1. 18. 63, 1. 3. 16. 64, 22. 66, 8. 18. 67, 11. 68, 31. 69, 6. 7. 13. 71, 6. 74, 5. 80, 20. 81, 7. 82, 12. 28. 83, 3. 84, 21. 88, 2. 19. 90, 31. 96, 34. 97, 1. 25. 98, 7. 100, 10. 18. 101, 17. 27. 105, 19. 107, 5. 10. 108, 6. 109, 1. 110, 22. 111, 26. 112, 12. 113, 17. 25. 114, 4. 117, 29. 120, 2. 13. 122, 16. 129, 23. 130, 1. 132, 2. 11. 23. 133, 15. 134, 8. 9. 136, 14. 137, 20. 139, 30. 140, 2. 11. 143, 17. 144, 9. 145, 37. 146, 4. 11. 149, 4. 150, 18. 153, 5. 159, 10. 160, 2. 17. 164, 6. 167, 13. 168, 13. 170, 8. 22. 171, 19. 172, 10. 173, 7. 177, 4. 179, 7. 183, 13. 185, 18. 22. 187, 33. 188, 5. 189, 13. 190, 29. 192, 28. 194, 3. 195, 25. 29. 196, 12. 15. 30. 197, 11. 198, 20. 200, 22. 201, 14. 33. 202, 10. 15. 208, 1. 210, 3. 211, 7. 37.

39. 216, 22. 219, 10. 222, 5. 10. 224, 22. 225, 13. 229, 27. 232, 2. 233, 19. 24. 235, 10. 31. 35. 236, 13. 237, 12. 24. 241, 2. 23. 243, 23. 249, 10. 254, 4. 256, 3. 262, 9. 263, 11. 15. 24. 264, 24. 265, 5. 267, 3. 269, 6. 271, 15. 275, 28. 278, 34. 45. 279, 20. 26. 282, 4. 284, 20. 286, 6. 293, 38. *ad Odyss.* 13, 3. 9. 16, 15. 22, 14. 25, 1. 37, 1. 39, 5. 49, 15. 50, 4. 53, 9. 60, 19. 25. 62, 22. 64, 11. 66, 19. 23. 67, 16. 19. 72, 1. 83, 17. 85, 19. 24. 32. 88, 7. 22. 92, 20. 93, 22. 94, 3. 28. 96, 23. 27. 31. 32. 97, 4. 8. 98, 21. 104, 9. 105, 11. 16. 20. 107, 12. 110, 15. 16. 117, 10. 16. 118, 4. 14. 17. 121, 6. 128, 16. 129, 18. 134, 3. 8. 21. 135, 33. 137, 6. 140, 19. 22. 143, 18. 146, 12. 147, 1. 150, 24. 151, 20. 153, 13. 154, 14. 155, 15. 157, 19. 158, 7. 163, 4. 167, 15. 168, 2. 171, 3. 12. 172, 24. 175, 6. 178, 5. 182, 9. 183, 28. 184, 40. 185, 32. 186, 4. 189, 14. 190, 36. 191, 20. 197, 15. 206, 7. 213, 8. 25. 226, 5. 227, 15. 228, 12. 19. 229, 15. 24. 231, 16. 24. 233, 6. 237, 12. 242, 2. 249, 25. 250, 6. 33. 253, 2. 259, 11. 261, 12. 263, 25. 266, 46. 267, 15. 276, 20. 279, 16. 280, 4. 283, 1. 31. 32. 286, 7. 287, 22. 292, 19. 293, 21. *ad Dionys. Perieg.* 12, 8. 14, 5. 25, 17. 27, 15. 34, 2. 35, 4. 36, 36. 53, 8. 40. 54, 30. 59, 23. 97, 14. 98, 16. 101, 5. 109, 4. 8. 110, 12. 111, 12. 27. 120, 7. 139, 7. 146, 15. 152, 14. 24. 159, 17. 186, 17. 206, 4. 226, 18. 230, 20. 237, 6. 255, 15. 256, 2. 259, 14. 261, 9. 267, 19. 269, 2. 270, 29. 271, 14. 274, 9. 293, 38.

F.

Favorinus, *Eclog.* 15, 20. 38, 4. 107, 23. 110, 18. 171, 28. 211, 8. — *Lex.* 12, 5. 14, 11. 15, 7. 25, 5. 39, 29. 46, 20. 47, 30. 50, 24. 51, 2. 60, 4. 100, 8. 106, 7. 36. 109, 17. 113, 26. 116, 3. 12. 118, 3. 120, 10. 124, 4. 125, 2. 22. 126, 22. 127, 8. 128, 2. 141, 13. 142, 29. 156, 18. 157, 27. 160, 30. 161, 18. 163, 30. 165, 11. 167, 13. 31. 38. 169, 43. 171, 6. 172, 11. 178, 20. 181, 31. 34. 184, 2. 188, 7. 189, 21. 45. 190, 30. 192, 5. 7. 193, 12. 22. 196, 18. 201, 16. 22. 202, 18. 203, 4. 205, 30. 213, 12. 216, 23. 217, 10. 221, 6. 228, 29. 229, 27. 232, 2. 34. 235, 27. 241, 16. 36. 249, 19. 250, 4. 24. 253, 14. 255, 10. 261, 31. 263, 19. 279, 22. 283, 10. 11. 284, 11. 285, 26.
Festus 201, 22. 255, 9. 266, 47.

G.

Galenus, *de Aliment.* 93, 22. — *Gloss. Hippocr.* 161, 22. 182, 15. 191, 18. 279, 23.
Gellius, Noct. Attic. 255, 9.
Glossarium Herodoteum 106, 34. 125, 2.
Grammaticus Parisin. περὶ λέξ. παθῶν 160, 24. 283, 6.
Gregorius Corinthius 107, 6. 120, 16. 123, 12. 282, 36.
Gregorius Nazianzenus 207, 7. 246, 21. 262, 16.

H.

Harpocratio 16, 11.
Helladius apud Phot. 189, 4. 271, 13.
Herodianus Grammaticus, περὶ μονήρ. λέξ. 15, 6. 94, 14. 145, 18. 160, 37. 161, 1. 163, 1. 171, 18. 193, 14. 198, 27. 203, 7. 233, 14. — περὶ παθῶν 80, 4. — Fragmentum ab Hermanno editum 96, 35.
Herodotus 84, 7. 48, 4. 53, 39. 65, 4. 106, 32. 128, 1. 153, 3. 177, 7. 178, 40 b. 180, 4. 190, 15. 192, 12. 225, 15. 263, 7. 272, 6. 277, 10. 282, 36.
Hesiodus, *Theogonia* 41, 26 b. 97, 2. 243, 33 a. 247, 9. 273, 37 b. — *Opp. et D.* 116, 49. 281, 30 a. 294, 26 a. — *Scuto Herc.* 182, 2. 191, 45 a. 294, 3. — *Fragm.* 178, 38 b.
Hesychius 16, 7. 29, 1. 34, 27. 38, 23. 39, 19. 24. 29. 40, 20. 50, 9. 52, 20. 53, 8. 56, 3. 60, 4. 18. 62, 6. 63, 21. 27. 66, 6. 67, 25. 72, 4. 74, 12. 81, 11. 84, 29. 86, 3. 30. 87, 35. 88, 9. 89, 3. 92, 3. 93, 4. 24. 94, 17. 95, 17. 23. 98, 6. 33. 40. 105, 31. 106, 2. 11. 23. 107, 42. 110, 24. 111, 24. 112, 11. 113, 24. 114, 11. 116, 11. 118, 4. 12. 121, 16. 123, 8. 124, 2. 12. 125, 2, 22. 126, 16. 127, 17. 128, 22. 130,

23. 132, 18. 133, 14. 139, 36. 140, 1. 17. 141, 13. 142, 28. 143, 16. 145, 33. 146, 1. 30. 39. 148, 10. 154, 3. 12. 156, 18. 159, 20. 166, 12. 167, 12. 168, 1. 171, 22. 174, 19. 178, 21. 180, 16. 17. 23. 184, 8. 187, 23. 189, 23. 190, 36. 191, 18, 39. 192, 27. 193, 11. 194, 2. 9. 201, 22. 202, 18. 203, 19. 209, 10. 212, 1. 216, 22. 223, 26. 228, 11. 229, 13. 230, 28. 235, 25. 237, 10. 241, 15. 242, 1. 10. 243, 8. 22. 23. 249, 15. 250, 3. 16. 24. 253, 14. 255, 8. 261, 31. 263, 19. 264, 21. 266, 45. 268, 28. 276, 26. 279, 2. 23. 281, 23. 283, 9. 284, 10. 285, 22. 292, 6. 18.

Homerus, *Iliade* 27, 37 a. 33, 14. 41, 14. 46, 27. 66, 11. 68, 39 a. 66, 6. 68, 10. 13. 69, 22. 71, 17. 75, 38 a. 82, 9. 37 a. 87, 41. 97, 1. 107, 43. 109, 5. 112, 46. 113, 13. 118, 42 a. 140, 41 b. 163, 12. 171, 15. 179, 5. 184, 40. 187, 46 a. 202, 44 a. 231, 43 a. 237, 43 b. 239, 34 a. 244, 24 b. 273, 30 b. 282, 36. 33. 285, 38 b. — *Odyssea* 29, 47 a. 37, 40 b. 46, 27. 69, 18. 70, 34. 71, 17. 72, 5. 83, 17. 21. 94, 23. 96, 5. 129, 23. 36 b. 133, 14. 143, 36 b. 148, 30 b. 151, 16. 47. 48. 154, 21. 158, 5. 159, 10. 162, 21. 169, 2. 171, 15. 172, 23. 175, 5. 179, 36 a. 183, 26. 184, 13. 40. 219, 10. 232, 23. 250, 38. 257, 12. 259, 11. 13. 261, 43 b. 266, 41. 282, 37. 284, 23 b. 288, 20. — *Hymn.* 57, 16. 97, 18. 133, 3. 255, 1.

Hyginus 211, 19.

I.

Ioannes Alexandrinus (τονικὰ παραγγέλματα) 90, 9. 198, 28. 213, 21.

L.

Lexicon Seguerianum 47, 29. 74, 15. 106, 13. 107, 4. 116, 11. 127, 8. 132, 24. 146, 30. 148, 10. 154, 6. 25. 155, 15. 159, 20. 169, 12. 182, 4. 186, 3. 189, 26. 44. 191, 3. 210, 28. 214, 40. 43. 233, 3. 249, 16. 266, 43. 271, 14.

Lexicon περὶ πνευμάτων 164, 9. 222, 17. 268, 12.

Livius 131, 10. 186, 23. 196, 24. 199, 17.

Lucanus 158, 16.

M.

Manetho Apotelesmaticis 294, 8.

Marcianus Heracleota 212, 27. 218, 29. 246, 2. 261, 34. 274, 10. 24. 278, 16. 282, 14.

Maximus Planudes περὶ Γραμμ. 139, 11. 187, 32. 246, 6.

Meletius, de natura hom. 43, 19. 50.

Moeris 154, 19. 227, 18.

N.

Nicander, *Alexipharmacis* 148, 17. 173, 25. 181, 9. 217, 12. 236, 15. 264, 35 b. — *Theriacis* 63, 22. 92, 1. 103, 8. 120, 25. 147, 14. 148, 17. 24. 175, 7. 180, 10. 192, 4. 197, 6. 198, 18. 223, 31. 236, 15. 16. 253, 13. 254, 7. 259, 11. 262, 11. 278, 24. 36. 282, 38. 285, 8. 291, 12. 292, 7. — *Fragm.* 63, 26.

Nicephorus Gregoras 142, 34.

Nonnus, Dionysiacis 110, 11. 141, 11. 147, 28. 159, 12. 31. 162, 20. 164, 39. 177, 30. 181, 5. 182, 20. 183, 9. 185, 1. 15. 190, 2—5. 191, 14. 17. 198, 18 sq. 214. 23. 248, 11. 250, 28. 261, 11. 264, 15. 278, 8. 12. 37. 282, 32. 33. 35. 37. 39. 285, 7—16. 291, 1. 294, 7.

O.

Oppianus, *Cynegeticis* 184, 14. 278, 12. — *Halieuticis* 215, 24. 257, 36. 278, 8. 18. 19. 27. 28.

Orpheus, *Argonauticis* 39, 32. 113, 23. 195, 10. 232, 12. 254, 16. 267, 11. 263, 25. 278, 8. 288, 3. — *Hymn.* 97, 19. — *Lithicis* 201, 3. 257, 36.

P.

Pausanias 17, 7. 20, 13. 33, 23. 40, 8. 42, 8. 46, 5. 16. 47, 15. 51, 13. 53, 2. 30. 57, 11. 58, 18. 20. 24. 63, 1. 72, 12. 80, 33. 82, 24. 25. 84, 28. 88, 28. 32. 97, 19. 103, 36. 106, 7. 13. 110, 24. 111, 20. 119, 23. 133, 4. 135, 20. 143, 17. 184, 32. 186, 29. 187, 5. 201, 6. 218, 1. 222, 2. 225, 2. 233, 19.

237, 19. 23. 248, 3. 6. 250, 16. 22. 25. 31. 277, 11.
Petronius Satyrico 84, 32.
Philemo Lex. 100, 8. 236, 12.
Philostephanus 260, 33 a.
Philoxenes (?) 227, 29 a. 244, 32 b.
Philoxenus Glossar. 167, 30. 194, 41. 280, 24.
Photius, *Biblioth.* 153, 7. 181, 2. 189, 4. 241, 7. 253, 10. 256, 8. 271, 14. 275, 13. 277, 12. 282, 34. — *Lex.* 29, 1. 34, 14. 47, 27. 63, 27. 72, 3. 126, 17. 128, 23. 142, 29. 154, 4. 24. 172, 4. 182, 5. 16. 189, 44. 192, 2. 211, 2. 223, 30. 224, 3. 242, 11. 249, 17. 250, 5. 255, 9. 261, 31. 266, 44. 278, 37.
Pindarus 22, 13. 44, 17. 53, 5. 70, 45. 73, 2. 109, 6. 114, 18. 115, 11. 119, 7. 132, 21. 161, 20. 179, 36 a. 193, 4. 247, 15. 278, 9. 283, 14.
Plinius Hist. Nat. 24, 17. 41, 18. 55, 1. 109, 29. 110, 11. 128, 9. 135, 21. 136, 6. 208, 17. 234, 10. 13. 270, 26. 293, 29.
Plutarchus 38, 22. 64, 4. 67, 25. 108, 8. 122, 36 a. 149, 16. 202, 8. 205, 17 sq. 219, 9.
Pollux Onomast. 32, 36. 35, 26. 41, 6. 52, 21. 63, 7. 12. 81, 12. 58, 1. 288, 8. 94, 17. 142, 30. 167, 34. 180, 16. 186, 1. 189, 25. 194, 3. 211, 8. 230, 11. 235, 11. 242, 12. 266, 46. 268, 27. 279, 23.
Polybius 131, 10. 158, 18. 199, 16. 218, 38. 237, 16. 248, 19. 274, 8.
Pomponius Mela 33, 22. 55, 1. 128, 12. 179, 4.
Procli Excerpta 34, 7. 51, 11. 56, 16. 62, 27. 72, 6. 78, 27. 82, 21. 89, 35.
Ptolemaeus Geograph. 185, 29. 190, 18. 192, 8. 13. 234, 10. 289, 11.

Q.

Quintus Smyrnaeus 77, 9. 82, 23. 84, 32. 89, 28. 96, 7. 211, 14. 30.

S.

Sappho 135, 37.
Scholiastes Aeschyli 86, 35. 123, 10. 250, 21. 294, 16.
Scholiastes Apollonii Rhod. 14, 6. 35, 16. 38, 23. 45, 29. 46, 22. 47, 17. 49, 17. 50, 12. 53, 35. 39. 55, 2. 97, 15. 99, 9. 120, 9. 132, 14. 148, 11. 160, 19. 170, 5. 211, 2. 235, 35. 247, 14. 267, 9. 275, 14. 288, 8.
Scholiastes Arati 24, 18. 168, 6.
Scholiastes Aristidis 128, 2. 279, 10.
Scholiastes Aristophanis 120, 9. 169, 45. 172, 4. 178, 2. 3. 20. 181, 22. 186, 7. 191, 25. 222, 3. 233, 7. 255, 11. 262, 8. 263, 13. 281, 23. 292, 14.
Scholiastes Dionysii Perieg. 137, 27. 138, 3. 162, 6. 26. 261, 8. 282, 34.
Scholiastes Euripidis 14, 15. 40, 17. 108, 9. 156, 15. 203, 22. 250, 16. 18. 267, 27.
Scholiastes Hephaestionis 116, 55.
Scholiastes Homeri 15, 19. 20, 3. 24, 8. 29, 21. 33, 6. 38, 18. 48, 21. 50, 10. 51, 16. 57, 10. 63, 1. 20. 66, 6. 67, 11. 69, 8. 11. 71, 17. 77, 11. 87, 41. 89, 28. 96, 8. 20. 22. 22. 112, 13. 113, 17. 24. 139, 7. 146, 10. 153, 13. 171, 16. 181, 26. 201, 8. 202, 9. 211, 17. 30. 221, 9. 230, 4. 245, 15. 248, 5. 254, 4. 263, 10. 264, 23.
Scholiastes Nicandri 14, 1. 24, 19. 25, 9. 15. 29, 22. 50, 28. 63, 23. 92, 2. 103, 3. 148, 21. 180, 11. 216, 19. 263, 21.
Scholiastes Pindari 53, 16. 119, 8. 180, 27. 190, 19. 193, 5. 247, 15. 248, 9.
Scholiastes Sophoclis 44, 7. 106, 34. 113, 21. 146, 1. 187, 7. 19. 211, 32. 292, 6.
Scholiastes Theocriti 146, 3. 186, 21. 192, 5. 197, 2. 232, 9.
Scholiastes Thucydidis 151, 14.
Scriptura sacra 59, 39 a.
Scylax Peripl. 192, 12. 215, 5. 217, 6. 218, 22. 39. 253, 11. 267, 8. 270, 26. 275, 19. 289, 11.
Servius, ad Virgil. 85, 1. 104, 7.
Solinus 123, 4. 212, 15.
Sophocles, *Aiace* 42, 4. 21. 84, 10. 117, 26, 27. 233, 5. 242, 18. — *Electra* 47, 1. 178, 18. — *Oedipo Rege* 49, 10. 66, 3. 106, 33. 126, 14. 225, 16. 281, 14. — *Antigona* 34, 22. 43, 4. 175, 30. 192, 22. 230, 3. 261, 30. — *Oedipo Coloneo* 61, 8. 95, 6. 116, 37. 275, 31, — *Trachiniis* 73, 17. 77, 19. 126. 15. 142, 32. — *Philocteta* 84, 10. 171, 8. — Fragm. 111, 19.
Stephanus Byzantinus 14, 2. 17, 12. 24, 16. 25, 8. 29, 5. 30, 6. 33, 23.

35, 3. 42, 8. 58, 20, 60, 4. 63, 2.
31, 5. 84, 29. 91, 19. 98, 29. 31.
99, 25. 100, 22. 30. 101, 3. 106,
2. 109, 29. 110, 6. 10. 19. 21.
111, 20. 120, 9. 125, 34 b. 128, 4.
133, 4. 137, 12. 19. 27. 138, 4.
139, 6. 145, 5. 146, 14. 147, 23.
27. 157, 26. 161, 16. 162, 2. 163,
8. 164, 34. 35. 169, 12. 173, 22.
175, 24. 176, 3. 179, 6. 183, 20.
184, 31. 186, 16. 19. 190, 16. 192,
7. 194, 28. 195, 10. 13. 18. 26.
196, 4. 7. 26. 34. 198, 35. 199, 1.
17. 200, 13. 201, 11. 205, 24.
208, 17. 32. 210, 6. 212, 26. 214,
6. 215, 5. 12. 20. 216, 6. 14. 217,
5. 17. 218, 12. 20. 39. 219, 12. 14.
41. 220, 16. 23. 221, 39. 222, 20.
225, 2. 10. 19. 21. 230, 19. 238,
7. 14. 241, 6. 242, 14. 248, 1. 4.
250, 15. 22. 25. 251, 20. 253, 3. 5.
21. 25. 254, 43. 256, 15. 262, 14.
264, 3. 19. 265, 3. 23. 267, 6. 24.
268, 24. 270, 25. 271, 13. 21. 272,
8. 16. 274, 5. 275, 20. 277, 4.
278, 45. 280, 2. 11. 282, 10. 19.
23. 283, 6. 289, 4. 11. 24. 294, 3.
Strabo 33, 22. 42, 8. 54, 33. 60, 3.
26. 64, 35. 81, 4. 84, 29. 89, 27.
97, 18. 99, 22. 104, 7. 105, 43.
109, 26. 111, 21. 23. 128, 24. 133,
3. 134, 29. 135, 20. 137, 16. 139,
5. 145, 4. 157, 26. 158, 6. 167, 8.
171, 15. 185, 30. 186, 16. 22. 190,
7. 15. 192, 13. 195, 8. 196, 6. 22.
198, 36. 200, 11. 205, 22. 207,
19. 208, 16. 209, 18. 215, 4. 19.
218, 26. 38. 221, 17. 234, 3. 10.
237, 2. 15. 19. 23. 238, 10. 247,
30. 248, 3. 9. 253, 13. 254, 17.
256, 1. 7. 261, 33. 264, 22. 270,
24. 271, 16. 274, 29. 275, 18.
277, 11. 279, 9.
Suidas 15, 7. 16, 5. 7. 11. 25, 5. 8.
27, 11. 34, 13. 39, 26. 41, 7. 17.
47, 29. 63, 28. 65, 4. 91, 31. 94,
13. 98, 6. 106, 7. 12. 35. 116, 12.
125, 2. 127, 10. 130, 23. 142, 29.
146, 2. 34. 167, 12. 174, 19. 178,
18. 182, 6. 186, 3. 189, 24. 191,
3. 193, 22. 205, 24. 30. 214, 11.
216, 22. 230, 21. 233, 13. 235, 34.
238, 11. 241, 37. 249, 18. 255, 10.
267, 6. 279, 22. 285, 26.

T.

Theocritus 77, 12. 84, 1. 115, 39.
116, 2. 21. 125, 17. 182, 22. 186,
21. 192, 4. 197, 2. 198, 37. 232, 9.
Theodosius Alexandr. 150, 4.
Theognis 62, 30.
Thomas Mag. 105, 7. 154, 19. 227,
18. 246, 5.
Thucydides 218, 37. 253, 20. 272, 7.
Timaeus 239, 39 a.
Tryphiodorus 82, 23. 237, 13. 254,
6. 271, 29 a.
Tzetzes (Ioan.), *Antehomericis* 57,
11. 61, 2. 62, 28. 156, 10. 264,
16. 275, 5. — *Posthomericis* 48, 20.
71, 23. 72, 9. 82, 24. 211, 15. 38.
— *Chiliadibus* 9, 3. 28, 18. 40, 2.
72, 21. 78, 12. 84, 8. 240, 43.
264, 16. 275, 13. 279, 8. 281, 1. —
Exeges. in Iliad. 13, 19. 130, 20.
236, 14. 252, 36. 256, 5. 261, 10.
264, 16. 25.
Tzetzes (Isaac.), Comment. in Lycophr. 9, 2. 21, 8. 35, 10. 41, 15.
44, 14. 52, 5. 69, 12. 78, 20. 86,
26. 93, 7. 96, 11. 98, 11. 103, 34.
104, 13. 105, 22. 26. 109, 17. 110,
13. 27. 29. 111, 36. 128, 5. 135,
4. 142, 10. 150, 15. 151, 39. 156,
24. 158, 2. 160, 13. 163, 13. 166,
42 a. 167, 38. 168, 27. 169, 33.
170, 15. 173, 17. 181, 7. 17. 184,
10. 21. 198, 15. 202, 9. 205, 10.
227, 22. 231, 9. 236, 19. 240, 33.
256, 12. 267, 31. 270, 9. 289, 3.
22. 291, 10.

V.

Varro de Ling. Lat. 199, 19. 201,
29. 234, 12.
Virgilius 77, 9. 162, 4. 205, 20.
256, 4.

X.

Xenophon Anabasi 261, 33.

Z.

Zonaras Lex. 15, 7. 232, 1. 244,
14.

ADDENDA.

Pag. 9. ad v. 2. *ἀρχῆς ἀπ' ἄκρης*] Lycophronem imitatus est *Auctor* Christ. pat. v. 911. 1344. 1832.
- 11, 1. ad v. 10. *διΐχνεῖ* habet etiam Vit. II.
- - 6. ad v. 12. post *σκότει* insere Par. H.
- 13, 3. ad v. 20. adde *Eustath.* ad Iliad. ζ. 169. p. 633, 48. edit. Rom. (T. II. p. 97, 33. edit. Lips.)
- - 6. ad v. 21. *ἐσχάζουσαν*] adde formam *ἔσχοσαν* apud *Marcian. Heracleot.* p. 28. edit. Hoesch.
- 14, 5. ad v. 25. adde *Eustath.* ad Odyss. λ'. 124. p. 1676, 30. edit. Rom. (T. I. p. 404, 7. edit. Lips.)
- 15, 20. ad v. 33. *τριεσπέρου λέοντος*] Non minus audacter *Nonnus* Dionys. XXV. 243. *Ἀλκμήνης τρισέληνον εὐνὴν* dixit, et XXXI. 164. *νυμφιδίην τρισέληνον ὁμίχλην.*
- 16, 7. ad v. 36. *τινθῷ λέβητος — πέδῳ*] Similiter *Ophelion* comicus apud Athenaeum III. p. 106 a. de squillis in frixorio tostis:
  κυρταὶ δ' ὁμοῦ καρῖδες ἐν ξηρῷ πέδῳ.
- - 11. ad v. 38. *τεκνοραίστης*] Vid. *Eustath.* ad Odyss. μ'. 268. p. 1683, 42. edit. Rom. (T. I. p. 413, 6. edit. Lips.)
- 17, 3. ad v. 41. *ὀχμάσας δέμας*] Haec verba sine auctoris nomine affert *Eustath.* ad Iliad. ξ. 465. p. 998. 14. edit. Rom. (T. III. p. 243, 9. edit. Lips.) *προϋπόκειται δὲ τοῦ συνεοχμοῦ ὁ ὀχμός, ἐξ οὗ καὶ ὀχμάζειν, τὸ συνέχειν, ὡς τὸ, μέσον μ' ὀχμάζεις, καὶ, πατρὸς ὀχμάσας δέμας.*
- 18, 4. adde: post versum 47. in Cod. Cizensi haec Scholiastae verba leguntur ab imperitissimo scriba textui inserta: *καὶ Οὐολκῶν περὶ τὴν θάλασσαν κειμένη.* Vid. Tzetz. Schol. ed. Muell. p. 339.)
- - 8. ad v. 48. Vocem *λοφνὶς* explicat *Eustath.* ad Iliad. ψ'. 508. p. 1313, 38. edit. Rom. (T. IV. p. 302, 7. edit. Lips.) et ad *Odyss.* κ'. 169. p. 1653, 17. edit. Rom. (T. I. p. 374, 40. edit. Lips.)
- 22, 13. ad v. 64. Verbum *ὀκχέω* legitur etiam apud *Callimachum* hymn. in Iov. 23. Vid. ibid. Blomf. p. 75.
- 24, 1. ad v. 73. *κύτει*] Emendavit hunc locum iam ante me *Meinekius* in Cur. crit. p. 66. qui vellem tamen etiam de altero Lycophronis loco (v. 1316.), eadem fortasse medela indigente, suam nobis sententiam aperuisset. Aut neuter, aut uterque corrigendus.
- 25, 18. ad v. 78. *Σάον*] Schol. ad *Nicandr.* Theriac. 472. *καὶ ὁ Σάος καὶ ὁ Μόσυχλος ὄρη εἰσὶ τῆς Σάμου· — ἐκαλεῖτο δὲ Σάος καὶ ἡ ὅλη Θρᾳκικὴ Σάμος.*
- 31, 20. ad v. 101. adde *Valckenarium* in Epist. ad Roever. p. XLVI. (p. 303. edit. Heindorf.) de permutatione literarum θ et ε.
- 42, 9. ad v. 151. *ἀκραιφνῆ γοναῖς*] Imitatus est *Auctor* Christ. pat. v. 25. *οὐράνιον, γήϊνον, ἀκραιφνῆ γοναῖς.*
- 43, 14. ad v. 154. *ἐτύμβευσε φάρῳ, ἀντὶ τοῦ φάρυγγος*] Similiter *Nonnus* Dionys. XLV. 181. *ἡνίοχον καὶ πῶλον ἑῷ τυμβεύσατο λαιμῷ.* Et XLVIII. 923. *καί μιν ἀφαρπάξασα φίλῳ τυμβεύσατο λαιμῷ.* Cf. *Oppian.* Halieut. 346.
- 46, 15. ad v. 162. *βουλαῖς ἀνάγνοις*] Cf. *Auctor* Christ. pat. v. 946.
  βουλαῖς ἀνάγνοις θηρὸς ἠγριωμένου.

Pag. 46, 31. ad v. 163. *σκύφον*] Vid. Eustath. ad Odyss. ξ'. 78. p. 1751, 50. edit. Rom. (T. II. p. 62, 11. edit. Lips.)

- 58, 30. ad v. 214. *αἰστῶσαι στάχυν*] cf. Eurip. Suppl. 464 sq. edit. Herm.
- 65, 5. ad v. 244. Vulgatae lectioni *φριμαγμὸν* patrocinatur etiam *Schaeferus* ad Dionys. Halic. p. 195 sq.
- 76, 25. ad v. 301. adde: *φόνου* habet etiam Pal. 40.
- 79, 18. ad v. 319. *ἅλμα*] Adde *Valckenarii* Lex. *περὶ πνευμάτων* p. 209. *ἅλμα δὲ τὸ ἄλσος, ψιλοῦται, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων· Ἴν' ἅλμαθ' ἵππου καὶ χαμευνάδος μόροι.*
- 82, 10. ad v. 334. *μαίρας*] *Eustath.* ad Odyss. λ'. 225. p. 1680, 33. edit. Rom. (T. I. p. 409, 8. edit. Lips.) docens etiam Homerum nonnunquam narrationem in brevius contraxisse, multaque paucis verbis comprehendisse, addit, *ὡς ἐν τῷ· Φαίδρην τε Πρόκριν τε ἴδον· καὶ, Μαῖραν Κλυμένην τε· ἀφ' ὧν δῆλον ὡς καὶ σκοτεινῷ καὶ στενῷ τὴν ἱστορίαν Λυκόφρονι αὐτὸς ἐνδοῦναι φαίνεται ἀρχάς τινας τῆς ἐκείνου ποιήσεως.*
- 95, 15. ad v. 395. *κόκκυγα*] Vid. *Phrynich.* App. Soph. p. 27, 24. Bekk. *κόκκυγα λέγουσι τὸν κενὸν καὶ κοῦφον.*
- 97, 2. ad v. 400. *Δίσκου*] Vid. Interpp. ad *Hesiod.* Theog. v. 485.
- 105, 49. ad v. 432. *ἐν πλασταῖς γραφαῖς*] *Eustath.* ad Odyss. τ'. 183. p. 1861, 36. edit. Rom. (T. II. p. 198, 17. edit. Lips.) *πρὸς δὲ τὸν Αἴθωνα τοῦτον ἡ τοῦ Λυκόφρονος ἀστεϊζομένη Κασάνδρα Αἴθωνος αὐτάδελφον ἐν πλασταῖς γραφαῖς τὸν Ὀδυσσέα καλεῖ, πλαστὰς εἰποῦσα γραφὰς τὰ τοῦ Ὀδυσσέως παρ' Ὁμήρῳ ψεύσματα.*
- 110, 14. ad v. 448. Adde *Nonn.* Dionys. XIII. 459. ubi ante Graefium legebatur *Σέστραχος.*
- 111, 47. ad v. 452. adde: Cod. Neap. III. *ὀγαστρίου* a prima manu; quod postea corrector mutavit in *ὀπατρίου*. Saepenumero enim in hoc Codice priorem scripturam, in qua maxime cum Vatic. 1307. et Par. A. consentit, recentior manus delevit.
- 120, 24. ad v. 483. adde: *σποδιᾷ* Par. J.
- 134, 23. ad v. 573. *τροφὴν δ' ἀμεμφῆ*] Hunc locum imitatus est *Auctor* Christ. pat. v. 1401.
- 140, 19. ad v. 606. *ἰανθμοὺς*] Vid. *Falcken.* in Epistol. ad Roever. p. XLIV.
- 142, 35. ad v. 615. Adde: His adiectivis in *βαμων* exeuntibus accedant haec: *πεδοβάμονα* *Aesch.* Choeph. 584. (Well.) *σκηπτροβάμων αἰετὸς* *Sophocl.* apud Schol. ad Aristoph. Av. 515. *τριτοβάμων* *Eurip.* Troad. 388. ibiq. Seidl. *λοξοβάμοσι* explicat *Hesychius* *πλαγίως περιπατοῦσιν.* Praeterea *ἱπποβάμονα στρατὸν* dixit *Aesch.* Prom. 807. (Well.) *ἱπποβάμοσι καμήλοις* Suppl. 281. (Well.) et *ῥήματα ἱπποβάμονα* lusit *Aristophanes* Ran. 821.
- 144, 14. ad v. 629. *ἄνδηρ'*] Cf. *Toup.* Append. Emendat. in Theocr. Id. V. 93. p. 13. et ad Schol. Theocr. p. 214.
- 154, 1. ad v. 676. *ἐν συφοῖσι*] Hanc formam *συφὸς* tetigit *Eustathius* ad Odyss. ε'. 281. p. 1536, 16. edit. Rom. et ad Odyss. ξ'. 463. p. 1769, 53. edit. Rom. (T. I. p. 217, 29. et T. II. p. 85, 20. edit. Lips.)
- 185, 18. ad v. 683. *ἀνδρῶν γυναικῶν*] *Gregor. Nazianz.* de vita sua, v. 111. *ἀνδρῶν γυναικῶν σεμνότητ' ἀσκουμένων.* Lycophronis verba affert *Eustathius* ad Odyss. κ'. 492. p. 1666, 1. edit. Rom. (T. I. p. 390, 27. edit. Lips.) Vid. etiam *Herm.* ad Soph. Antig. v. 1066.
- 174, 19. ad v. 793. *σίφαρ*] Adde *Eustath.* ad Odyss. ο'. 472. p. 1788, 59. edit. Rom. (T. II. p. 108, 23. edit. Lips.)

Pag. 175, 9. ad v. 796. δυςαλθής] Adde *Oppian*. Halieut. II. 503—505.
- 184, 31. ad v. 850. Hanc Stephani lectionem nuper amplexus est *Frid. Guil. Ritschl* in Schedis Criticis p. 6., pleno eruditionis specimine; a quo tamen video mihi, vel invito, dissentiendum esse. Ex iis enim quae ibi de refingendo quodam Pausaniae loco (III. 7, 3.) satis ingeniose disputantur, minime sequitur, eandem in Lycophrone labem eodemque artificio tollendam esse. Et quae tandem illa est Stephani auctoritas, talis praesertim, qualem nunc habemus? Videmus eum etiam in aliis quattuor locis (v. 593. 1149. 1309. 1390.) ita a vulgata Lycophronis scriptura discedentem, ut ne unum quidem exemplar cum eo faciat, ipse autem in unius et difficillimi quidem loci duplici scriptura sibimet aperte adversetur. Vulgata autem in his ubique, si non optima est, consensu certe librorum adhuc firmissima. Talia enim, quale hoc est, de quo agimus, dissentientibus inter se libris, admodum caute sollicitanda sunt; consentientibus autem, ne addubitanda quidem.
- 204, 11. ad v. 957. Hic versus ita legitur apud Auctor. Christ. pat. v. 1405.: ἦχι ξυνοικεῖ δαιψιλὴς ἐρημία.
- 207, 13. ad v. 975. Ex hoc loco corrigendus est Christ. pat. v. 1404. ubi male editum est:

αὐχμῶν, πινώδης, λυπρὸν ἀμπνεύων βίον.

Huius carminis Auctor versum 982. ita imitatus est ibid. v. 1406.: ῥείθροισιν ὠκὺς ἔνθ' Ἰορδάνης ῥέει.
- 208, 31. ad v. 783. Hunc versum affert et illustrat *Salmasius* ad Solin. p. 42 b. C.
- 214, 12. ad v. 1018. *Eratosthenes* apud Athen. II. p. 36, f. (p. 85. Dind.) κυμαίνει δ' οἷα Λίβυσσαν ἅλα || βοῤῥῆς ἠὲ νότος.
- 224, 6. ad v. 1066. τοῦ κρατοβρῶτος] *Eurip*. Meleagr. fragm. XV. p. 230. Matth.

εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται
κάρηνα Τυδεὺς γέννσι Μελανίππου σπάσας.

- 234, 1. ad v. 1128. Δαυνίων ἄκροι] Vid. *Valcken*. ad Theocr. Adoniaz. v. 142. p. 414.
- 249, 5. ad v. 1218. Λεῦκον] Hunc Leucum commemorat *Eustathius* ad Iliad. β'. 649. p. 313, 33. edit. Rom. (T. I. p. 254, 24. edit. Lips.)

CORRIGENDA.

I. IN TEXTU VERBORUM GRAECO.

v. 48. scr. δωμήσατο.
v. 87. scr. Πεφναίας.
v. 94. scr. ἀντὶ.
v. 186. scr. Σαλμυδησίας.
v. 191. scr. φασγάνων ἐκ ῥύσεται.
v. 212. malim nunc Φιγαλεύς.
v. 217. scr. κἀπὶ.
v. 461. scr. αἶτα, quam formam nunc unice veram existimo.
v. 563. scr. κέρως.
v. 728. scr. κρόκησι.
v. 906. scr. Φάλαννόν τ'.

II. IN ANNOTATIONE CRITICA.

Pag. 21, 5. ad. v. 60. scr. ἔχητι Par. B. et Rehd.
- 32, 10. ad v. 103. scr. γοναῖν Par. DEGK. et dele lit. D. paullo ante positam.
- - 14. ad v. 105. scr. Eustath. ad Iliad. λ'. 676.
- - 33. ad v. 105. scr. superadditum etiam πε.
- 45, 12. ad v. 159. scr. per se plana.
- 49, 21, ad v. 176. scr. Tom. I.
- 92, 25. ad v. 380. totam annotat. sic lege: παλιῤῥoίοισιν Par. A. Vat. 1307. παλιῤῥοίαισιν Neap. III. παλιῤῥόοισιν Par. EK. Vind. II. Vit. II. παλιρόοισιν Par. D. παλλιῤῥόοισιν Par. G. Vind. IV. Vit. III.
- 95, 14. ad v. 394. scr. φόνου Par. A.
- - 21. ad v. 395. dele not. III. hic enim liber habet στόβους.
- 100, 6. ad v. 415. scr. ἑσμός.
- - 15. ad v. 415. scr. ἐπὶ ξένοις ξένοι Par. ADII. et dele, quod statim ex Cod. Par. D. allatum est, ἐπὶ ξένας ξένος.
- 107, 28. ad v. 436. scr. statuerent.
- 108, 24. ad v. 438. scr. μόρουν (ου) Par. BGHL. etc.
- 112, 50. ad v. 453. scr. φύτημα Par. DGHJK. etc.
- 116, 45. ad v. 461. scr. quae Homeri nomine feruntur.
- 125, 20. ad v. 516. dele not. Cod. Par. A. hic enim liber habet ἐκβατηρίαν.
- 149, 18. ad v. 660. dele not. Cod. Pal. 40. et insere eam in sequentibus post Ciz.
- 196, 20. ad v. 906. scr. Φάλαννόν τ'] Sic Par. AJ. Vat. 1307. Paraphr. Vatic. etc.
- 203, 11, ad v. 946. scr. Κυλιστάρου.
- 213, 24. scr. v. 1050.
- 234, 32. ad v. 1131. scr. Seldenianum.
- 238, 6. ad v. 1148. scr. Νωρύκειον Par. GK.
- 246, 17. ad v. 1202. scr. εἰλημμένον Par. K. Vat. 1307. et Neap. III.
- 256, 15. ad v. 1253. scr. Ἀβοριγῖνας.
- 257, 3. scr. non mediocris sit arrogantiae.
- 269, 9. ad v. 1329. scr. Si hoc de littore etc.
- 289, 23. ad v. 1444. scr. Par. ADGK. et in sequentibus dele lit. D.
- 297. 2. scr. ante viginti septem annos.

III. IN SCHOLIIS.

Pag. 9, 12 a. corrige Vind. III.
- - 16 b. post ἀνερωτᾷς adde Vind. III.
- 54, 45 a. corr. ξιφῶν.
- 143, lin. ult. corrige lepidum illud *vitiosum lectionam*, quod typothetae, licet ter admonito, relinquere tamen placuit.
- 243, 33 a. corr. Theogn. 409.
- 278, 54 b. corr. Φθεὶρ ὄρος Καρίας.
- 294, 27 a. corr. αἱμύλα.